Cuprinsul revistelor din anul 1936

Revista nr. 1 – 1 ianuarie 1936
SERV ORB - SAMSON - PARTEA A V-A - *PAG. 3*

Revista nr. 2 – 15 ianuarie 1936
ÎNFRÂNGEREA FILISTENILOR - PARTEA I - *PAG. 31*

Revista nr. 3 – 1 februarie 1936
ÎNFRÂNGEREA FILISTENILOR - PARTEA A II-A - *PAG. 59*

Revista nr. 4 – 15 februarie 1936
RĂSPUNDEREA NOASTRĂ - *PAG. 85*

Revista nr. 5 – 1 martie 1936
LOIALITATE ŞI CREDINCIOŞIE - *PAG. 113*

Revista nr. 6 – 15 martie 1936
"ZIUA DOMNULUI" - PARTEA I - *PAG. 143*

Revista nr. 7 – 1 aprilie 1936
"ZIUA DOMNULUI" - PARTEA A II-A - *PAG. 171*

Revista nr. 8 – 15 aprilie 1936
SĂRBĂTORI - *PAG. 199*

Revista nr. 9 – 1 mai 1936
SUPRAVIEŢUITORII ARMAGHEDONULUI - *PAG. 227*

Revista nr. 10 – 15 mai 1936
ŢAPUL DE TRIMIS - *PAG. 253*

Revista nr. 11 – 1 iunie 1936
PREOŢI ŞI LEVIŢI - *PAG. 285*

Revista nr. 12 – 15 iunie 1936
OBADIA - PARTEA I - *PAG. 311*

Revista nr. 13 – 1 iulie 1936
OBADIA - PARTEA A II-A - *PAG. 339*

Revista nr. 14 – 15 iulie 1936
OBADIA - PARTEA A III-A - *PAG. 367*

Revista nr. 15 – 1 august 1936
OBADIA - PARTEA A IV-A - *PAG. 395*

Revista nr. 16 – 15 august 1936
STRÂNGEREA MULȚIMII MARI DE OAMENI - PARTEA I - *PAG. 423*

Revista nr. 17 – 1 septembrie 1936
STRÂNGEREA MULȚIMII MARI DE OAMENI - PARTEA A II-A - *PAG. 451*

Revista nr. 18 – 15 septembrie 1936
STRÂNGEREA MULȚIMII MARI DE OAMENI - PARTEA A III-A - *PAG. 479*

Revista nr. 19 – 1 octombrie 1936
STRÂNGEREA MULȚIMII MARI DE OAMENI - PARTEA A IV-A - *PAG. 513*

Revista nr. 20 – 15 octombrie 1936
LUCRU - *PAG. 541*

Revista nr. 21 – 1 noiembrie 1936
MALEAHI - PARTEA I - *PAG. 573*

Revista nr. 22 – 15 noiembrie 1936
MALEAHI - PARTEA A II-A - *PAG. 601*

Revista nr. 23 – 1 decembrie 1936
MALEAHI - PARTEA A III-A - *PAG. 629*

Revista nr. 24 – 15 decembrie 1936
MALEAHI - PARTEA A IV-A - *PAG. 655*

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

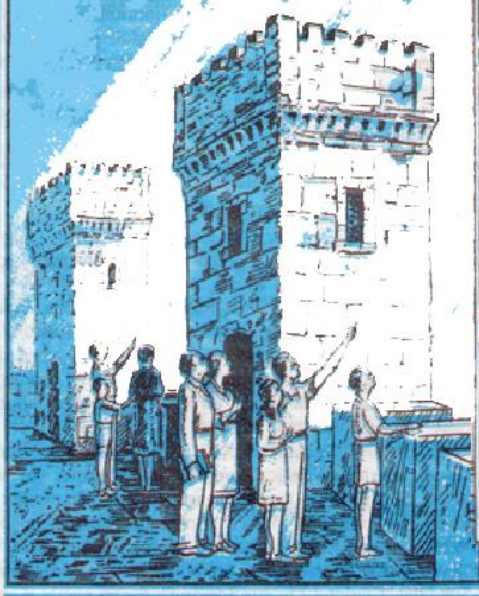

1 IANUARIE 1936 Nr. 1

Cuprins:

SERV ORB
SAMSON, PARTEA a V-a - Pag. 3

SUFERINȚELE CREȘTINILOR: SCOPUL - Pag.23

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

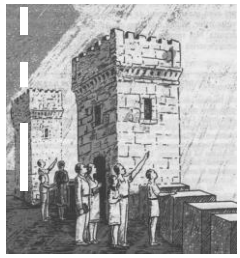

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Ianuarie 1936** **Nr. 1**

SERV ORB

"Cine este orb, dacă nu servul Meu? sau surd, ca solul Meu, pe care l-am trimis? Cine este orb ca cel ce este perfect, şi orb ca servul Domnului?" — Isaia 42:19.

(SAMSON, PARTEA a V - a)

IEHOVA zice: "Iată servul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care îşi găseşte plăcerea sufletul Meu". O laudă mai mare ca aceasta nu s-ar putea da. Iehova Dumnezeu, "Cel care a făcut cerurile şi le-a întins, care a întins pământul şi cele de pe el", El, care dă viaţă la toţi şi toate care au suflare, El, în care locuieşte toată puterea, toată înţelepciunea şi tot harul; El, care trăieşte din veşnicie în veşnicie, Cel Prea înalt peste toate, vorbeşte aşa către toate creaturile care doresc să cunoască calea adevărată. (Isaia 42:1,5). Pentru ca nici o creatură să nu aibă motiv să se îndoiască de identitatea servului ales, Iehova a făcut să se scrie mai departe următoarele: "Să aveţi în voi gândul acesta, care era şi în Cristos Isus... La înfăţişare a fost găsit ca un om. S-a smerit şi a devenit ascultător până la moarte, şi încă moarte de cruce. De aceea şi Dumnezeu L-a înălţat nespus de mult, şi I-a dat Numele, care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ şi de sub pământ, şi orice limbă să mărturisească că Isus Cristos este Domnul, spre slava lui Dumnezeu Tatăl". (Filipeni 2:5-11). Onoarea aceasta cea mai înaltă Dumnezeu o dă servului său ales, Cristos Isus, pentru că servul este pe deplin ascultător faţă de Dumnezeu în împlinirea voinţei Sale. "Măcar că era Fiu, totuşi a învăţat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit. Şi după ce a fost făcut desăvârşit, a devenit autorul salvării eterne pentru toţi cei ce-L ascultă". (Evrei 5:8, 9). Şi acum, când toate naţiunile pământului sunt în mare strâmtorare şi nedumerire şi fără speranţă în lume, Iehova zice acelora care voiesc să audă: "Națiunile vor nădăjdui în Numele Lui". (Matei 12:21, *A.R.V., margin)*. Prin aceasta Iehova arată la Cristos Isus, Regele Său uns şi Justificatorul său, ca Domnitorul lumii. Nu există nici un alt nume sub cer prin care oamenii ar putea primi viaţă, deoarece Dumnezeu a hotărât ca servul Său ales Cristos Isus, să împartă celor ascultători darul vieţii veşnice. — Romani 6:23; Faptele Apostolilor 4:12.

[2] Despre acelaşi serv ales vorbeşte Iehova şi zice: "Cine este orb, dacă nu servul Meu? şi surd ca solul Meu, pe care l-am trimis? Cine este orb ca cel ce este perfect, şi orb ca servul Domnului? Ai văzut multe, dar n-ai luat seama la ele; ai deschis urechile, dar n-ai auzit". (Isaia 42:19, 20). Acest serv ales este acela care

Cuprins

glorifică legea lui Dumnezeu și o onorează nespus de mult. El este Justificatorul lui Iehova şi al Cuvântului şi numelui Său. Acest serv ales şi înălţat al lui Iehova este orb, şi după cum declară Domnul, nimeni nu este aşa de orb ca acest rob sau serv. De ce este orb servul ales? Deoarece el nu are decât un singur scop, și ochii săi sunt închişi faţă de toate celelalte lucruri. Acest scop este acela de a face totdeauna voinţa lui Iehova, şi nimic nu-1 poate mişca de a se depărta de aceasta nici câtuşi de puţin. Despre el este scris: "Vreau să fac voia Ta. Dumnezeul meu! Şi Legea Ta este în fundul inimii mele". (Psalm 40:8). "Căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis". (Ioan 6:38). "Cel ce M-a trimis, este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac lucrurile care-i plac Lui". — Ioan 8:29.

[3] Când Isus a vorbit despre acei făţarnici care s-au crezut înţelepţi, dar care erau în întuneric, a fixat următoarea regulă a lui Iehova: "Lumina trupului este ochiul. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric". (Luca 11:34) Cu o altă ocazie Isus a zis: "Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii". (Ioan 8:12) Prin aceasta se fixează regula de la care nu există nici o excepţie, şi anume că cei devotaţi în mod credincios şi adevărat Domnului Iehova sunt orbi faţă de tot ce este contrar voinţei lui Dumnezeu. Fiecare care devine un membru al casei regale prin aceasta devine de asemenea şi un membru al clasei servului ales al lui Iehova şi prin urmare trebuie să calce pe urmele lui Isus. Întocmai ca Isus, toţi aceştia trebuie să fie orbi faţă de toate afară de facerea voinţei Dumnezeului Celui Atotputernic.

[4] În drama profetică în care Samson a jucat rolul principal, în acest loc el a prefigurat pe servul ales al lui Dumnezeu, în special pe acei urmaşi credincioşi ai lui Cristos Isus de pe pământ, care atunci când El a pregătit calea înaintea lui Iehova ca "Solul" sau servul ales, au devenit membrii acestui serv credincios şi ales; Samson a mai reprezentat aici rămăşiţa care după venirea lui Cristos Isus la templu s-a aflat pe pământ. Întocmai ca aproape toţi servii lui Iehova, Samson a fost obiectul multor critici ale oamenilor. Este foarte adevărat că oamenii care doresc să apară în ochii altora ca modele de virtute, curăţenie şi evlavie, de obicei critică foarte aspru pe semenii lor pentru a atrage în felul acesta atenţia asupra bunătăţii lor. Aceasta este numai o formă a egoismului şi a făţărniciei. Astfel de oameni au frică de oameni, şi fiind admiraţi de oameni, atrag atenţia asupra greşelilor şi neglijenţelor semenilor lor — care de altfel ca creştini îşi dau toată silinţa să facă ce este bine şi drept — pentru că nădăjduiesc că se va zice despre ei: "Priviţi ce om bun este el! ce standard înalt stabilește." Motivul unor astfel de oameni, care cugetă că ei înşişi corespund unui astfel de standard înalt şi totuşi fac o astfel de critică răutăcioasă altora, este cu totul egoist. Ceilalţi oameni sunt înşelaţi prin aceasta. Dumnezeu însă ştie cine sunt cei drepţi şi adevăraţi. De aceea a zis Isus: "Ce este înălţat între oameni, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu". (Luca 16:15) Iuda, Rahav, Rut, Ioan Botezătorul, Samson şi alţii au fost criticaţi cu răutate şi fără cruţare de anumiţi guralivi, însă această critică n-a fost deloc

Cuprins

justificată. Cine este întrebuinţat şi aprobat de Iehova, nu poate fi niciodată mustrat pe drept de oameni. Servul lui Iehova este răspunzător faţă de Iehova, nu faţă de vreun om. "Cine eşti tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuşi va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea". (Romani 14:4) Înfumuraţii şi cucernicii prefăcuţi care critică pe servii lui Dumnezeu aşa cum sunt arătaţi în Biblie, arată prin aceasta lipsa lor de înţelegere şi egoismul lor extrem.

[5] Acei servi ai Domnului din timpurile vechi au jucat rolurile lor respective în dramele profetice, roluri care le-au fost încredinţate de Iehova; şi noi nu trebuie să privim la imperfecţiunile creaturii omeneşti arătate cu această ocazie. Treaba noastră este să privim cu atenţie la ce roluri au jucat şi ce a fost scris în Cuvântul lui Dumnezeu spre folosul rămăşiţei care se află acuma pe pământ. Dumnezeu n-a cerut niciodată de la vreun om să-şi dezvolte caracterul până la un astfel de grad încât prin aceasta să fie destoinic să stăpânească cu Cristos. Dumnezeu n-a cerut aceasta pentru motivul evident că nici un om nu este în stare să facă aceasta. Aceasta însă nu înseamnă nicidecum că cineva ar fi îndreptăţit să ducă o viaţă slobodă şi desfrânată, şi nici nu scuză sau justifică imperfecţiunile oamenilor. Ceea ce se spune aici accentuează numai faptul că cineva nu se pregăteşte pentru serviciul lui Dumnezeu prin impresia pe care o face pe dinafară, ci numai credinţa şi devotamentul neclintit aduce aprobarea lui Dumnezeu şi pregăteşte un loc în organizaţia veşnică a lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură arată ce cere Domnul de la aceia pe care-i aprobă, şi în ea se accentuează în tot locul credincioşie deplină şi absolută. Cei care sunt aprobaţi de Iehova trebuie să-şi dovedească mai întâi integritatea sau neprihănirea lor faţă de El, şi aceasta trebuie să o facă printr-o urmărire stăruitoare a scopului şi prin a se strădui din toate puterile să facă voinţa lui Dumnezeu fără a ţine seamă de ceea ce face vreun om oarecare sau de ceea ce cugetă sau zice o creatură oarecare. Servul poate face, din pricina slăbiciunii sale omeneşti ,un pas greşit ba chiar şi o greşeală mare care este foarte neplăcută lui Dumnezeu; dar dacă îşi mărturiseşte fărădelegea înaintea lui Dumnezeu prin Domnul Isus Cristos şi se întoarce imediat şi se străduieşte să lucreze drept, atunci poate primi îndurare de la Iehova Dumnezeu şi întreagă favoarea Sa. (1Ioan 1:9). Orice greşeală să fi făcut Samson, după cum arată raportul, aceste greşeli nu ar trebui aplicate lui Samson, ci clasei prezise de Samson; şi regula arătată aici cu privire la creaturile lui Dumnezeu pe care le aprobă se referă în special la cei prefigurați de Samson.

SAMSON PRINS ÎN CURSĂ

[6] Clasa prefigurată de Dalila, însemnând clasa „fecioarelor nechibzuite" (Matei 25:1-12), din pricina fricii sale de oameni, a avut o dorinţă după câştig egoist, și-a pierdut iubirea ei pentru Dumnezeu şi copiii săi, şi din 1917 n-a mai făcut nimic spre onoarea lui Iehova şi a cauzei Sale. Candelele lor erau gata să se stingă fiindcă lumina pe care au avut-o odată devenise acum întuneric, din pricina dorinţei lor de a-şi satisface ambiţia lor egoistă şi din pricina fricii lor de oameni.

Cuprins

Ei au încercat să mişte pe cei din clasa Samson să declare de asemenea că după Scriptură ar fi datoria tuturor oamenilor să recunoască pe stăpânitorii lumii ca pe "înaltele stăpâniri". Samson joacă acum aici rolul prin care a fost prefigurat în mod exact ce li s-a întâmplat celor consacraţi în anul 1918. "Ea l-a adormit pe genunchii ei. Şi chemând un om, a ras cele şapte şuviţe de pe capul lui Samson, şi a început astfel să-l slăbească, şi puterea l-a părăsit". — Judecătorii 16:19.

[7] Din pricina primejdiei de care era ameninţat poporul lui Dumnezeu din cauza situaţiei critice provocate de marele război, clasa Samson a luat o atitudine mai atentă şi mai împăciuitoare faţă de clasa Dalila, şi aceasta a fost prefigurat prin adormirea lui Samson pe genunchii Dalilei. Prin aceasta ş-a arătat o atitudine de încredere şi confidenţială, deşi ambele n-au fost la loc. Nu că doar clasa Samson şi-ar fi pângărit intenţionat şi cu voinţă juruinţa sa de consacrare pe care a făcut-o lui Iehova, ci ea a permis să fie adusă într-o situaţie în care a putut fi pângărită de alţii. Adormirea lui Samson în poala Dalilei a fost desigur o lipsă de veghere adevărată, însă Samson n-a jucat în dramă numai rolul prin care a fost anunţată dinainte neglijenţa consacraţilor lui Dumnezeu care vor fi pe pământ aproximativ în timpul venirii Domnului la templu. Faptele arată că clasa Samson a devenit într-adevăr neglijentă în acel timp.

[8] În timp ce Samson era în starea sa de letargie pe genunchii Dalilei, ea a chemat un om în odaie care a ştiut să mânuiască cu dibăcie briciul sau foarfecele şi el a tăiat şuviţele lui Samson. Acel bărbier iscusit reprezintă foarte potrivit pe oamenii serviciului secret care în decursul zilelor războiului au umblat în mod secret să prindă oameni în cursa lor şi să înduplece sau să silească pe oameni să sprijine pe domnitorii războiului. Tăierea părului lui Samson a fost o pângărire involuntară a juruinţei de nazireu şi a întrerupt împlinirea datoriei date lui.

[9] Clasa Dalila a pricinuit în 1917 şi 1918 multe conturbări în rândurile Societăţii şi acum a aflat că atitudinea Societăţii faţă de stăpânitorii lumii a început să devină mai slabă. Nimeni n-a ştiut în acel timp că "înaltele stăpâniri" sunt Iehova Dumnezeu şi Cristos Isus, ci numai ei singuri. Clasa Dalila şi-a dat seama că starea excepţională pricinuită de războiul mondial şi împrejurările însoţitoare, a fost timpul potrivit pentru umilirea clasei Samson, şi întocmai ca Iuda, folosindu-se de ocazie, s-a apucat să vândă pe fraţii ei şi să-i predea în mâinile Filistenilor timpului modern. Bărbaţii care mai demult au stat sub conducerea Societăţii în "serviciul de peregrini" de odinioară, dar care acum se uniseră cu cei nelegiuiţi, au mers acum printre diferitele grupe ale poporului lui Dumnezeu şi prin cuvântări moi şi cuvinte ademenitoare au ştiut să se linguşească şi să-şi câştige în mod viclean dovezi împotriva multora din poporul Domnului, şi apoi au încercat să facă pe poporul lui Dumnezeu potrivnici ai Societăţii şi ai lucrării sale. — Vezi Turnul de Veghere, 1 Martie 1918, Pagina 79.

[10] Când părul lui Samson a fost tăiat, Dalila a înştiinţat pe Filisteni. „Atunci ea a zis: "Filistenii sunt asupra ta, Samson!" Şi el s-a trezit din somn, şi a zis: "Voi face ca şi mai înainte, şi mă voi scutura". Nu ştia că Domnul Se depărtase de el". — Judecătorii 16:20.

Cuprins

[11] În acelaşi chip, când clasa Samson s-a trezit din somnolenţa sa în 1918, s-a descoperit că clasa Samson a fost neputincioasă şi aproape fără putere. Societatea a făcut un efort să ducă mai departe lucrarea, dar fiindcă n-a reuşit să vadă chestiunea adevărată şi necesitatea să ia o atitudine neclintită în ce priveşte Împărăţia, a devenit slabă. "Turnul de Veghere" în acel timp n-a luat o atitudine îndrăzneaţă de conducere pentru cauza Împărăţiei, cum ar fi trebuit să facă, a nemulţumit pe Domnul şi El a permis ca duşmanii să-şi arate mânia faţă de clasa Samson întocmai aşa după cum au lucrat Filistenii cu ocazia prinderii lui Samson. Cu toate că raportul nu zice că Dumnezeu ar fi fost mânios pe Samson, şi El n-a fost mânios pentru motivul că Samson a jucat pur şi simplu rolul său în dramă, raportul arată însă că Dumnezeu se va mânia pe clasa Samson la împlinirea dramei profetice, şi aceasta s-a şi întâmplat în anul 1918. Iehova a ştiut, bineînţeles, că va veni o astfel de situaţie, şi el a prezis-o prin profeţia dramei. Iehova a fost supărat din pricina a ceea ce a făcut clasa Samson, însă aceasta nu i-a dat nicidecum duşmanului drept sau autorizarea să aducă pe "Samson" în necaz. De aceea zice Domnul prin profetul Său: "Sunt plin de o mare mânie împotriva neamurilor îngâmfate; căci Mă mâniasem numai puţin (pe clasa Samson), dar ei (Filistenii de astăzi) au ajutat spre nenorocire (a poporului lui Dumnezeu)". (Zaharia 1:15). Prin gura profetului Isaia, Dumnezeu şi-a exprimat, de asemenea, neplăcerea faţă de poporul Său când a zis: "Ai fost supărat pe mine". — Isaia 12:1.

[12] Întocmai după cum Dumnezeu a permis ca Filistenii să prindă pe Samson pentru ca să prefigureze în felul acesta lucruri viitoare, aşa a permis şi în primăvara anului 1918 ca clasa Samson să cadă în mâinile duşmanilor. Samson a fost făcut prizonier de Filisteni în urma conspiraţiei Dalilei. Clasa Samson a fost prinsă în 1918 de Filistenii de astăzi prin trădarea clasei Dalila. În acel timp unii, care au ocupat un loc însemnat în lucrarea Societăţii înainte de 1917 au devenit duşmani aprigi ai Societăţii şi au conspirat împreună cu duşmanul. De exemplu, unul din cei acuzaţi de juriul Statelor Unite sub legea numită în acel timp legea spionajului, n-a fost adus niciodată înaintea judecăţii fiindcă a făcut duşmanului un serviciu folositor împotriva fraţilor săi. Clasa Samson a arătat chiar şi atunci prietenie faţă de cei din clasa Dalila, însă prietenia lor a fost respinsă, evident, fiindcă clasa Dalila a socotit că Filistenii timpului modern o vor lăsa să plece nepedepsită. Cei din clasa Samson au oferit bărbatului respectiv să se facă cauţiune pentru el şi să facă împuterniciri pentru el, întocmai ca şi pentru ceilalţi arestaţi, avocaţi pentru a-l apăra, şi un trimis special a fost trimis la el cu această propunere. Aceasta s-a făcut pentru că ei au fost mai demult fraţi împreună cu Domnul. Propunerea însă a fost respinsă cu asprime; acest arestat a trebuit să depună apoi numai o cauţiune neînsemnată şi după aceea n-a mai fost adus niciodată înaintea judecăţii: s-a văzut de asemenea şi aceea cum s-a sfătuit el şi complicii săi din clasa Dalila cu reprezentanţii guvernului în timp ce dezbaterile procesului împotriva clasei Samson erau în curs.

13. Această turnură sau întorsătură în treburile Societăţii a marcat sfârşitul lucrării Ilie, şi aceasta a fost prefigurat prin arestarea lui Samson. După ce părul

Cuprins

lui Samson a fost tăiat, el a fost biruit uşor de Filisteni, ceea ce a arătat că favoarea Domnului se îndepărtase în acel timp de la el. Aceasta s-a întâmplat pentru a arăta când va fi manifestată neplăcerea Domnului faţă de clasa Samson. Lucrarea prefigurată prin Ilie şi Ioan Botezătorul ajunsese la sfârşit, şi cei doi martori zăceau morţi (inactivi) în piaţă. „Voi da putere celor doi martori ai Mei, și ei vor profeții o mie două sute șaizeci de zile, îmbrăcați în sac. Când îşi vor isprăvi mărturisirea lor, fiara, care se ridică din Adânc va face război cu ei, îi va birui şi-i va omorî. Şi trupurile lor moarte vor zăcea în piaţa cetăţii cea mare, care, în înţeles spiritual, se cheamă "Sodoma" şi "Egipt", unde a fost răstignit şi Domnul lor. — Apocalips 11 3, 7, 8. (vezi „*Lumina*". volumul I, pagina 192 şi următoarele).

14. Puterea guvernatoare bestială din care fac parte şi Filistenii timpului modern, a lăsat pe cei „doi martori" morţi „în piaţa cetăţii". Filistenii, de astăzi au fost conducătorii principali ai atacului acestuia făcut împotriva martorilor lui Iehova. Clasa Samson a fost indiferentă în anul 1918 şi aceasta a avut ca rezultat o orbire parţială. Ei n-au văzut şi n-au înţeles care a fost chestiunea adevărată, şi că a fost important de a lua o atitudine fermă în această chestiune de controversă şi de a rămâne statornici fără să ţină seama de urmări. Clasa Samson nu s-a aflat din voinţa liberă în starea ei de indiferenţă, ci din pricina slăbiciunii sale. În 7 Mai 1918 funcţionarii Societăţii au fost arestaţi, mulţi alţi membrii ai Societăţii au fost întemniţaţi înainte de aceea şi după aceea, şi lucrarea Societăţii a fost oprită într-adevăr. Faptul că clasa Samson a fost în acel timp în parte oarbă este adeverit prin următoarele: În acel timp „Turnul de Veghere" a fost editat de un comitet, diferiţi membrii ai acestui comitet scriind diferitele articole carie au apărut în el. În Turnul de Veghere din 15 Aprilie 1917, aşadar, înainte de arestarea funcţionarilor Societăţii, s-au spus următoarele despre sprijinirea guvernelor în război: „"Pentru creştin nu există cale de mijloc. Pentru el nu există numai o singură cale pe care poate rămânea credincios Domnului şi juruinţei sale de consacrare, şi anume prin refuzul de a lua parte la război... Din moment ce el este un ambasador al Împărăţiei cereşti, trebuie să se îngrijească ca timpul său şi puterea şi energia sa să fie întrebuinţate pentru o ocupaţie paşnică şi pentru vestirea Împărăţiei lui Cristos". Imediat după arestarea amintită mai sus în Mai 1918, „Turnul de Veghere" a devenit mai puţin curajos în vestirea adevărurilor Împărăţiei, şi în acelaşi număr al „Turnului de Veghere" în care a fost publicat raportul despre acea arestare s-a declarat şi faptul că preşedintele Statelor Unite a făcut o proclamaţie în ziua de 30 Mai 1918 și a numit-o ca „O zi de rugăciune şi rugăminte stăruitoare". Acea „adunare pentru rugăciune" s-a ţinut, bine înţeles, în favoarea unei încheieri cu succes a războiului în care intrase ţara. Exprimându-se despre acea proclamaţie. „Turnul de Veghere din 1 Iunie 1918 a scris despre America şi despre această adunare pentru rugăciune: „Aceasta este ţara care este umbrită cu aripi de Dumnezeu, adică apărată prin îngrijirea şi scutul Cuvântului lui Dumnezeu... Şi ei [poporul lui Dumnezeu] dintre toţi oamenii vor fi cei mai pregătiți ca să se folosească de ocazie de a se

Cuprins

aduna pentru un nou serviciu al rugăciunii şi rugăminţii stăruitoare… Laudă şi mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru sfârşitul glorios al războiului care a fost făgăduit, pentru ruperea lanţurilor autocraţiei, pentru libertatea prizonierilor (Isaia 61:1) şi pentru transformarea lumii într-un loc sigur pentru poporul de rând". Acel articol se datorează în principal unei orbiri care a fost cauzată de frică. Un ,,ochi" de al clasei Samson a fost în acel timp scos, şi ceva mai târziu filistenii au scos şi pe celălalt „ochi" însă cu un alt rezultat. (Vezi versetul 28) „Turnul de Veghere" se foloseşte de această ocazie pentru a admite că această revistă a lucrat greşit prin publicarea declaraţiei de mai sus şi recunoaşte acum această nedreptate înaintea lui Dumnezeu şi înaintea martorilor.

15. Filistenii trebuie să fi condus pe Samson cel orb într-un alai public pentru a arăta atât pe Samson, cât şi triumful lor asupra lui; şi oamenii cari au fost se partea Filistenilor şi-au unit glasurile cu ale lor în strigătul de triumf. Filistenii trebui să fi socotit că s-a terminat cu Samson. Aşa au tras concluzia şi Filistenii timpului modern în anul 1918 că clasa Samson ar fi acum moartă şi că ea nu le va mai da de furcă. „Şi oameni din orice norod, din orice seminţie, de orice limbă şi de orice națiune, vor sta trei zile şi jumătate şi vor privi trupurile lor moarte, şi nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormânt. Şi locuitorii de pe pământ se vor bucura şi se vor veseli de ei, şi îşi vor trimite daruri unii altora, pentru că aceşti doi prooroci chinuiseră pe locuitorii pământului. — Apocalipsa 11:9,10.

16. Filistenii timpului modern s-au felicitat unii pe alţii şi s-au bucurat că clasa Samson a fost pusă la o parte. Samson a fost pus în lanțuri, și păzit bine, lanțuri care mai înainte nu l-ar fi putut ţinea nicidecum încătuşat. Evenimentele anului 1918 pricinuite de războiul mondial, trădarea „Dalilei'" şi acţiunea „Filistenilor" au făcut din clasa Samson un prizonier preţios. Samson a trebuit să macine în temniţă, şi clasa Samson „a trebuit să macine în temniţă" — unii literalmente - şi toţi au fost împiedecaţi să ia parte în serviciul public al lui Iehova şi au fost siliţi să slujească pe organizaţia lui Satan, fapt de care Filistenii timpului modern s-au bucurat nespus de mult. Clasa Samson oarbă şi împiedecată de Filistenii de astăzi cum a fost, şi-a dat după aceea seama de situaţie şi s-a rugat cu încredere deplină în Cel Prea Înalt pentru eliberarea ei ca să poată totuşi face serviciul Lui fără să ţie seamă de consecințe; şi Domnul n-a lăsat să răsune acea rugăciune fără să fie ascultată. „Căci El a privit din înălţimea sfinţeniei Lui, Domnul a privit din ceruri pe pământ, ca să audă gemetele prinşilor de război şi să izbăvească pe cei ce sunt pe moarte (condamnați de filisteni să moară în închisoare); pentru ca ei să vestească în Sion Numele Domnului şi laudele Lui în Ierusalim. — Psalmul 102:19-21.

17. Faptul că Domnul a ascultat rugăciunea poporului Său este dovedit prin următoarele fapte adeveritoare, şi din spiritul lui s-a dat clasei credincioase Samson „o măsură îndoită", şi aceasta a fost prezis

Cuprins

prin creşterea din nou a părului lui Samson în decursul timpului când a fost în temniţă. „Dar părul capului lui a început iarăşi să crească, după ce fusese ras". (Judecătorii 16:22). Părul capului lui Samson care a început să devină iarăşi lung a prefigurat ocara care va veni asupra clasei Samson din pricina credincioşiei sale faţă de Iehova. Filistenii timpului modern au cugetat că au scăpat de clasa Samson întocmai după cum Filistenii au cugetat că Samson a fost deposedat de puterea sa pentru totdeauna; însă nici Filistenii, nici prototipul lor n-au ştiut nimic despre legea nazireilor. „Dacă …capul lui închinat (al nazireului) se face astfel necurat, să-şi radă capul în ziua curăţirii, şi anume să şi-l radă a şaptea zi (a săptămânii curăţirii)…. Să închine din nou Domnului zilele nazireatului lui dinainte, şi să aducă un miel de un an ca jertfă pentru vină; zilele dinainte (de încălcarea juruinţei sale de nazireu) nu vor fi socotite, pentru că nazireatul lui a fost pângărit." -- Numeri 6: 9-12.

18. Dumnezeu a ştiut dinainte că părul lui Samson va creşte din nou şi a anunţat dinainte ce va simboliza aceasta; prin aceasta este arătat că clasa Samson a crescut din nou prin faptul că s-a întors iarăşi în starea unui nazireu şi prin aceasta curăţirea sa a fost deplină. Prin aceasta s-a anunţat dinainte că poporul credincios al lui Dumnezeu, care a fost prefigurat prin Samson, trebuie să continue în credinţă şi credincioşie. Samson pare a fi acum mai tare decât oricând înainte, şi într-adevăr din 1919 până în ziua de astăzi poporul lui Dumnezeu de pe pământ a fost mai tare decât oricând înainte, adică „tare în Domnul şi în puterea tăriei Lui" şi a vestit în mod credincios mesajul Său. — Efeseni 6:10.

19. În timp ce Samson a măcinat în temniţă desigur că s-a gândit cum şi-ar putea îndeplini însărcinarea pe care a primit-o de la Iehova. Aşa s-a rugat şi clasa Samson la Dumnezeu în decursul timpului împiedicării sale şi s-a cugetat cum ar putea servi pe Iehova din nou, şi anume mai bine decât oricând înainte. Ei s-au gândit mereu la ce-ar putea face împotriva duşmanului şi spre mărirea lui Iehova. Acesta a fost timpul dintre luarea sau sfârşitul lucrului Ilie şi începutul lucrului Elisei. „Şi trupurile lor moarte vor zăcea în piaţa cetăţii cea mare, care, în înţeles spiritual, se cheamă "Sodoma" şi "Egipt", unde a fost răstignit şi Domnul lor....Dar, după cele trei zile şi jumătate, spiritul de viaţă de la Dumnezeu a intrat în ei, şi s-au ridicat în picioare, şi o mare frică a apucat pe cei ce i-au văzut. Şi au auzit din cer un glas tare, care le zicea: "Suiţi-vă aici!" Şi s-au suit într-un nor spre cer; iar vrăjmaşii lor i-au văzut.— Apocalips 11: 8,11,12.

20. În anul 1919 mânia Domnului împotriva poporului Său s-a potolit, şi a început lucrarea Elisei. „Ai fost supărat pe mine, dar mânia Ta s-a potolit şi m-ai mângâiat!" (Isaia 12:1) După aceea clasa Samson a avut parte de favoarea lui Iehova, şi de atunci încoace ea a vestit neîncetat laudele lui Iehova. - Isaia 12:2-6.

Cuprins

FILISTENII SE BUCURĂ

21. Filistenii s-au adunat la o mare serbare pentru a aduce jertfe şi preamăriri dumnezeului lor Dagon, şi s-au bucurat foarte tare despre prăbuşirea presupusă a lui Samson: „Şi domnitorii Filistenilor s-au strâns ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, şi ca să se veselească. Ei ziceau: "Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe Samson, vrăjmaşul nostru." — Judecătorii 16:23.

22. Filistenii au batjocorii supremaţia lui Iehova, a Dumnezeului lui Samson, şi au atribuit biruinţa lor dumnezeului lor şi Diavolului, pe care el l-a reprezentat cu deosebire. Acelaşi lucru este ilustrat prin ospăţul lui Belşaţar al cărui tată a nimicit Ierusalimul şi a luat pe Iudei prizonieri. Întocmai după cum Belşaţar a băut vin împreună cu mai marii lui, nevestele şi ţiitoarele lui şi au lăudat pe dumnezeul lor reprezentantul lui Satan, aşa au făcut şi Filistenii. (Daniel 5:1-4). După ce clasa Samson a fost pusă cu de-a sila şi fără voia ei într-o stare de împiedicare, Filistenii timpului modern s-au felicitat unii pe alţii, s-au bucurat foarte mult şi au lăudat pe idolii lor; toţi oamenii influenţi din grupele puterilor stăpânitoare ale lumii s-au unit în aceasta şi au ocărât pe clasa Samson, şi de atunci încoace, ei au făcut lucrul acesta necontenit. Pare a fi potrivit a atrage aici atenţia asupra unor dovezi care arată că Filistenii de astăzi se compun din ierarhia romano-catolică şi din aşa zişii clerici „protestanţi'' precum şi din fruntaşii turmelor lor şi rabinii evrei. Aceştia susţin în mod făţarnic a sluji pe Dumnezeu şi pe Cristos, dar în realitate ei slujesc pe Diavolul. Ierarhia romano-catolică susţine cu îndrăzneală şi în mod hulitor a fi reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ şi a stăpâni ca locţiitorul lui Cristos Isus. Lucrarea ei este contrară fiecărei legi a lui Dumnezeu; prin urmare ierarhia romano-catolică stă în fruntea listei făţarnicilor. „Protestanţii" s-au numit ei înşişi cu acest nume deoarece au văzut duplicitatea ierarhiei catolice; însă bărbaţii care au luat acea atitudine originală nu mai sunt în viaţă, şi conducătorii „protestanţi" din timpul prezent au trecut cu totul de partea Diavolului şi au murit întocmai ca leul pe care 1-a sfâşiat Samson. Şi acum toţi făţarnicii s-au unit într-o singură grămadă; şi Dumnezeu declară că va da clasei Dalila partea ei împreuna cu această ceata de făţarnici.

23. Şi acum unele dintre faptele istorice recente arată făţărnicia ierarhiei romano- catolice. Nu uitaţi că ierarhia şi-a anunţat, cu neruşinare, timp de treizeci şi cinci de ani, scopul de a aduce guvernul Statelor Unite sub controlul ei. O uniune de oameni politici de ai religiei, atât catolici cât şi protestanţi, la congresul din Baltimore din anul 1912 a avut ca rezultat că Woodrow Wilson a fost făcut președinte al Statelor Unite. Domnul Wilson a fost cunoscut ca protestant. După aceea ziarul „The National Catholic Register" a publicat un articol în care poporul a fost felicitat pentru alegerea lui Wilson şi între, altele s-a spus: „Este planul lui Dumnezeu ca sfântul tată din Roma să fie atât capul spiritual cât şi temporal al împărăţiei sale de pe pământ. Astăzi este

Cuprins

întocmai ca în timpul primului papă. Cea mai bună cale pentru atingerea acestui scop este prin putere politică, prin educaţie religioasă şi prin serviciu religios. Dumnezeu a binecuvântat îndoit biserica catolică a Americii prin aceea că a pus pe unul din fiii săi credincioşi la dreapta preşedintelui Wilson. După preşedinte Domnia Sa Joseph Tumulty, un cavaler de al lui Columb [ordin catolic] din rangul 33 , exercită o putere politică mai mare decât oricare om din America; şi ca și catolic adevărat întrebuinţează bunul pe care l-a pus Dumnezeu în mâinile sale spre mărirea sfintei biserici. Prin tactul şi zelul său sfânt a creat o prietenie caldă între biserica catolică şi preşedintele Wilson. Aceasta este pentru prima oară în istoria ţării când preşedintele şi un mare partid politic au încercat pe faţă să facă o alianţă egală şi onestă cu biserica catolică".

24. Aceasta sprijină concluzia că ierarhia romano-catolică a progresat stăruitor pentru a pune mâna pe guvernul american şi astfel să-şi împlinească dorinţele egoiste. Milioane de oameni sinceri au fost înşelaţi să se alipească de biserica catolică şi să o sprijine şi aceşti oameni nu sunt răspunzători pentru ceea ce a făcut ierarhia, şi ceea ce este spus aici despre ierarhie nu se referă la catolicii cinstiţi şi sinceri. Cei ce au dorinţa să vadă Împărăţia lui Dumnezeu la timpul rânduit se vor elibera de ierarhia catolică.

25. Trebuie amintit aici că America a intrat în război în decursul timpului de guvernare a lui Wilson și în 17 Iulie l917 a fost publicată cartea „Taina împlinită" după care în 21 Iunie 1918 funcţionarii Societății de Biblii și Tratate Turnul de Veghere au fost condamnaţi fiecare la optzeci de ani de închisoare de un judecător care a executat porunca domnului Wilson şi a ierarhiei romano-catolice. În decursul timpului în care a fost Wilson în funcție s-a întâmplat şi aceea că clericii catolici şi protestanţi au ţinut în Philadelphia o conferinţă pentru a perfecta planurile pentru nimicirea clasei Samson. În acest scop s-a adoptat o rezoluţie şi s-a adus la Washington cu rezultatul că senatului i s-a prezentat un proiect de lege după care o călcare a legii spionajului trebuie să fie pedepsită cu moartea şi toţi călcătorii de lege de felul acesta trebuie să fie aduși înaintea curţii marţiale. În acest timp a fost în Departamentul Justiţiei John L. O'Brian un ultra bisericos, adică om de-al bisericii, care deşi a fost protestant a lucrat mână în mână cu catolicii şi prigonise deja alţi oameni cinstiţi în organizaţiile bisericeşti din pricina ereziei, şi el a purtat lupta împotriva clasei Samson. Cu ajutorul şi prin aţâţarea unui cavaler încarnat de a lui Columb proiectul de lege amintit mai sus a fost adus înaintea senatului. Un general al armatei Statelor Unite a declarat, liber şi deschis că cu acest proiect de lege s-a intenţionat „a prinde pe Studenţii Bibliei, adică pe clasa anti-tipică Samson.

26. Părul lui Samson crescuse din nou şi el a stat din nou în favoarea lui Dumnezeu. După războiul mondial şi în special în anul 1922, clasa Samson a fost restatornicită în favoarea lui Dumnezeu şi ea a luat parte la lucrarea de mărturie cu o energie mai mare ca niciodată mai înainte. După aceea preoţii

Cuprins

tuturor claselor şi religiilor s-au unit şi au început să prigonească pe clasa Samson, nu numai în America, ci în toate ţările „creştinătăţii". În ultimii şapte ani avui loc o prigonire nelegiuită, neîncetată, a martorilor lui Iehova în New Jersey şi în multe alte ţinuturi ale pământului; și această prigonire ce se face dispreţuind Constituţia ţării, continuă cu rezultatul că mii de urmaşi credincioşi şi sinceri ai lui Cristos Isus au fost maltrataţi, arestaţi şi aruncaţi în închisoare. În anul 1929 Mussolini şi Vaticanul au încheiat un tratat prin care sediul Papei a devenit un stat independent, şi de atunci încoace ierarhia trimite pe ambasadorii săi la diferitele ţări ale „creştinătăţii', ceea ce arată că ierarhia romano-catolică nu reprezintă pe Dumnezeu şi pe Cristos, deoarece lumea de acum este cu totul sub stăpânirea Diavolului, şi Dumnezeu desigur, n-ar avea ambasadori în organizaţia Diavolului.

27. Ierarhia a făcut şi a semnat un acord cu stăpânitorii vizibil ai Germaniei şi ai Austriei, şi Ierarhia este de fapt puterea conducătoare din spatele naziştilor, şi ea întrebuinţează pe naziştii ca să nimicească pe toţi care se împotrivesc Ierarhiei Catolice. Ierarhia în America face eforturi cu scopul de a aduce naţiunea sub stăpânirea ei şi se preocupă ca multe funcții însemnate să fie ocupate de agenţi ai ierarhiei, şi cu deosebire de aceea ca funcţionarii Departamentului Justiţiei care fac anchete să fie agenţi de ai ierarhiei care în purtarea lor cu semenii lor n-au nici un pic de onestitate şi simţ de dreptate.

28. De la Războiul Mondial încoace Filistenii timpului modern au făcut mai departe de râs şi de ocară în mod public pe martorii lui Iehova, adică pe clasa Samson, şi clasa Samson a fost ocărâtă până în ziua de astăzi fără încetare din pricina credincioşiei sale faţă de Dumnezeu şi Cristos. Catolicii bigoţi şi protestanţii, care cred orbeşte, neştiind de ce sunt religioşi, sub influenţa seducătoare a preoţimii, i-au ajutat să îngrămădească ocări asupra martorilor lui Iehova, întocmai după cum a fost tratat Samson de popor: „Şi când l-a văzut poporul, au lăudat pe dumnezeul lor, zicând: "Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe vrăjmaşul nostru, pe acela care ne pustia ţara, şi ne înmulţea morţii (şi a ucis mulţi dintre ai noştri, (*R.V.).)."* — Judecătorii 16 : 24.

29. Situaţia economică rea a lumii care din 1929 a devenit şi mai rea și a fost întrebuinţată de Filistenii de astăzi şi aliaţii lor, fruntaşii turmelor, ca stare excepţională pentru adoptarea de legi apăsătoare în efortul lor de a nimicii lucrarea martorilor lui Iehova, şi în scopul acesta au pus la punct o campanie energică pentru a discredita pe Iehova şi pe martorii Săi în ochii oamenilor, şi în aceasta au şi avut un oarecare succes.

30. Întocmai după cum Filistenii au încărcat pe Samson, pe prizonierul lor orb, cu ocări, tot aşa în anii din urmă şi Filistenii de astăzi au tratat tot mereu în mod insultător pe clasa servului lui Iehova care este oarbă faţă de toate scopurile, afară de serviciul lui Iehova. Ei au răspândit prin ziarele lor minciuni răutăcioase despre aceşti martori în timp ce răspândirea adevărului ar fi fost cu mult mai folositoare pentru ei. Ei şi-au bătut joc de martorii lui Iehova prin presă şi i-au numit oameni smintiţi cu părul lung,

Cuprins

„cult" sau „sectă" care nu trebuiesc luaţi deloc în serios. Ei au voit să facă prin aceasta pe martorii lui Iehova de râs şi de ruşine întocmai aşa cum s-au purtat şi Filistenii cu Samson. „În bucuria inimii lor, au zis: "Chemaţi pe Samson, ca să ne desfăteze!" Au scos pe Samson din temniţă, şi el a jucat înaintea lor. L-au aşezat între stâlpi. — Judecători 16 :25.

31. Domnii şi doamnele Filistenilor au pregătit un chef desfrânat şi dezmăţ pe spinarea poporului de rând şi au poruncit să fie adus înaintea lor Samson ca să-şi bată joc de el. În acest punct al dramei profetice Samson trebuie să fi oferit o privelişte mizerabilă şi caraghioasă. Părul său lung şi barba sa stufoasă care s-au făcut ca pâsla, acoperit peste tot de murdăria şi gunoiul temniţei, orb de amândoi ochii şi îmbrăcat în zdreanţa închisorii, în starea aceasta trebuie să fi oferit o privelişte de care oamenii cu cugetare nelegiuită şi stricată s-au putut desfăta bine. Timp de douăzeci de ani Samson a fost o groază pentru Filisteni şi acum s-a aflat în puterea lor înjosit peste măsură de mult, şi Filistenii s-au gândit să-l întrebuinţeze pentru restul zilelor sale spre desfătarea lor. Aşa au fost deschise şi in 1919 temniţele literale şi clasa Samson a fost scoasă afară; ea s-a aflat încă de fapt încă sub o constrângere mare, şi a fost în ochii preoţimii, a Filistenilor de astăzi, grozav de umilită şi a oferit o privelişte ciudată. Reprezentanţii pământeşti ai lui Satan sub conducerea funcţionarului său principal Gog (Ezechiel 38:1-4 ; 39: 1-4) au adunat pe cler, atât pe cel catolic cât şi pe cel protestant, în conspiraţia sa. Scopul principal al lui Satan a fost întotdeauna să aducă ocară numelui lui Iehova şi să facă pe oameni să se lepede de Cel Sfânt şi să-l blesteme. Satan se serveşte acum în acest scop de Filistenii de astăzi.

32. Trecuse un timp oarecare de la războiul mondial, şi clerul unit îşi turnase pe gât peste măsură de mult din vinul „viei pământului" (Apocalips 14:17-20) şi mintea lui căuta desfătare. Compară aceasta cu raportul despre ospăţul lui Belşaţar: „Şi în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur şi de argint, pe care le luase tatăl său Nebucadneţar din Templul de la Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul şi mai marii lui, nevestele şi ţiitoarele lui."— Daniel 5:2.

33. „Vasele de aur" ale timpului modern sunt martorii credincioşi, ai lui Iehova care aduc mesajul lui Dumnezeu acelora care au urechi de auzit; şi fiindcă ei sunt reprezentanţii lui Iehova, Diavolul şi reprezentanţii săi îşi găsesc plăcerea în a-i defăima.

34. Samson a fost adus înaintea adunării domnitorilor Filistenilor pentru ca desfătarea serbării să se mărească şi desfrânarea ei să întreacă orice limite. O mare mulţime compusă din mai mult de şase mii de Filisteni se adunase în acest loc de adunare şi ţinea acolo serbarea ei de bucurie. Samson care a stat în mijlocul acestei orgii a fost cu totul orb faţă de ce s-a întâmplat acolo; însă ochii înţelegerii lui, văzul său mental, au fost clare şi el a fost hotărât să recupereze, dacă era posibil, fapta sa de mai înainte şi să-şi pună în joc tot ce are

Cuprins

pentru onoarea numelui lui Iehova. Samson a fost pus acolo de Filisteni „ca priveliște, în mijlocul ocărilor și necazurilor". (Evrei 10:33). El a suferit umilirea sa cu răbdare și a așteptat ocazia pentru a-și descoperi puterea dată de Dumnezeu despre care Filistenii n-au știut nimic. Fără îndoială lui Samson i-a venit atunci în minte că Dumnezeu de aceea l-a lăsat să ajungă în această stare de mare ocară și înjosire pentru ca prin această ocazie să-și poată îndeplini cel mai puternic serviciu spre justificarea numelui lui Iehova. Samson a crezut în Domnul și l-a recunoscut în toate căile sale, și acum Domnul a înnoit și a înmulțit puterea lui Samson. „Dar cei ce se încred în Domnul își vor înnoi puterea; ei vor zbura ca vulturii; ei vor alerga și nu vor obosi; vor umbla, și nu vor osteni."—Isaia 40:31.

35. Să se pună acum această parte a dramei profetice față în față cu faptele fizice care s-au întâmplat în ultimii ani. Servii credincioși ai lui Iehova, prefigurați prin Samson au fost în decursul acestui timp pretutindeni un obiect de batjocură și de ocară pentru tot clerul tuturor confesiunilor și pentru aliații lor. Fără să țină seama de binecuvântarea bogată vizibilă a Domnului peste martorii Săi, presa publică pusă în acțiune de Filistenii de astăzi, a defăimat și insultat pe martorii lui Iehova prin aceea că a publicat tot mereu neadevăruri despre ei. De la amvoane și în ședințele publice ale corpurilor legiuitoare și din partea funcționarilor legii Filistenilor de astăzi s-au vărsat în continuu batjocură și dispreț și minciuni peste Iehova și martorii Săi. Acești martori au fost puși „ca priveliște'" înaintea mulțimii, și anume atât prin ocări cât și necazuri; iar alții cari n-au fost făcuți ei înșiși de râs și de ocării au suferit ca tovarășii acestor credincioși care au fost maltratați în felul acesta. Când presa publică, în special presa ierarhiei, are ocazie să publice ceva despre martorii lui Iehova, atunci în mod intenționat nu dă atenție adevărului și tipărește minciuni și râd înfundat și se bucură de aceasta în desfrânarea lor beată. Când Filistenii și-au bătut joc de Samson, au ocărât numele lui Iehova și au lăudat pe Diavol prin dumnezeul lor Dagon. În timpul modern Filistenii de astăzi prin faptul că și-au bătut joc de martorii lui Iehova au insultat grav numele lui Iehova, și în același timp au lăudat pe Diavol și pe organizația sa.

36. „Cine este orb, dacă nu servul Meu?" zice Domnul. Clasa credincioasa Samson trebuie să fie acum oarbă față de toate, cu excepția facerii voinței lui Dumnezeu. În timpul prezent de prigonire acești martori credincioși care sunt orbi față de toate lucrurile, în afară de serviciul lui Dumnezeu, aud următoarele cuvinte de mângâiere din Cuvântul lui Dumnezeu scrise de mult timp spre folosul lor: „Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți primi promisiunea." — Evrei 10:35,36.

37. Inima lui Samson trebuie să fi ars de indignare dreaptă din pricina ocărilor aruncate asupra numelui lui Iehova când a fost „așezat între stâlpii" cari sprijineau sala mare. El a ars de dorința să fie întrebuințat acolo spre slăvirea lui Dumnezeu și spre justificarea numelui Său. Iehova a condus drama și El

Cuprins

a făcut să se nască în mintea lui Samson gândul cum ar putea fi întrebuinţat, şi aceasta trebuie să fi mişcat adânc inima lui Samson. Aşa a fost şi clasa Samson doritoare să facă ceva spre cinstea şi lauda numelui sfânt al lui Iehova în timp ce-a fost ocărâtă, maltratată, defăimată, arestată şi aruncată în închisoare, din pricina credincioşiei sale faţă de Iehova. Cei doi stâlpi ai templului lui Dagon au sprijinit acoperişul pe care luaseră loc aproximativ trei mii de persoane, şi un număr tot aşa de mare sau poate că chiar şi mai mare a fost pe catul de jos, şi dacă se adaugă numărul lacheilor şi al altor servitori prezenţi, rezultă un număr mai mare decât şase mii de persoane. Ce au reprezentat cei doi stâlpi?

38. Clădirea a fost o casă a lui Satan vizibilă pentru ochii omeneşti şi în ea au fost adăpostiţi oamenii adunaţi acolo. Casa reprezintă, prin urmare, organizaţia vizibilă a lui Satan în care cei devotaţi lui s-au ospătat şi au lăudat numele ei, dar au blestemat pe Iehova Dumnezeu. De la venirea Domnului Isus la templul lui Iehova, grupele stăpânitoare sau domnitorii pământeşti ai organizaţiei vizibile a Diavolului s-au adunat în templul său, şi cei doi stâlpi ai lui care-l sprijină sunt: 1) puterile stăpânitoare ale pământului cărora trebuie să li se aducă lauda sunt oamenii religiei, domnitorii comerţului şi instrumentele politicii, şi că prin urmare aceştia formează „înaltele stăpâniri" care sunt rânduite de Dumnezeu şi cărora trebuie să le fie supus fiecare fără să ţină seamă de ceea ce zice Dumnezeu. Aceasta, firește, este o răstălmăcire a scripturii din Romani 13:1. (2) Aceste „înalte stăpâniri" sau grupe stăpânitoare vizibile sunt oamenii care au toate mijloacele, împuternicire, deplină şi destoinicia să aducă poporului bunăstare, siguranţă şi pace pe pământ şi să facă din pământ un lăcaş unde să se poată trăi bine; numai aceşti doi stâlpi anti-tipici vor îmbrăca pământul în măreţie şi frumuseţe, şi apoi poate fi invitat şi Cristos Isus să vină şi să-l vadă. În acest scop ei au organizat Liga Naţiunilor şi Curtea Internațională de la Haga, au încheiat o mulţime de tratate de pace, au proclamat anul sfânt, au făcut o mulţime de aşa-zise planuri de restabilire ca de pilda planul pentru nimicirea de porci şi de grâne cu scopul ca preţul porcilor şi grânelor rămase să urce şi au continuat să pună taxe grele pe popor pentru ca milioanele de oameni să depindă de mila statului şi astfel să-i ţină supuşi dictatelor sale politice. Ei au organizat şi au pus în funcțiune metode de guvernare ca fascismul, nazismul (naţional-socialismul) şi alte forme de dictatură, şi au lăudat pe aceşti dictatori ca mântuitorii omului în loc să dea onoarea lui Dumnezeu şi Regelui său. În spatele mişcării acesteia întregi stă ierarhia romano-catolică, şi ea a înţeles să se facă puterea stăpânitoare în multe naţiuni prin diferite planuri şi sub diferite nume. Oameni ca Hitler, Mosley, Mussolini şi alţii sunt numai instrumente în mâinile organizaţiei „negre" a cărei agenţi secreţi sunt Iezuiţii. Din cercuri competente se zvoneşte că Mosley şi Roosevelt au călătorit un timp oarecare

Cuprins

împreună pe mare înainte ca Roosevelt să fie ales preşedinte al Statelor Unite. Deşi Mosley în Anglia pare a fi socialist, în realitate mişcarea porneşte de la ierarhia romano-catolică pentru ca în felul acesta să-şi câştige un pretext să pună mâna pe Imperiul Britanic şi să-l stăpânească pe faţă. Tot aşa şi mişcarea socialistă şi comuniştii despre care se vorbeşte acum atât de mult în America, în special de clerici, a fost născută şi introdusă de ierarhia romano-catolică şi complicii ei pentru a da organizaţiei romano-catolice o ocazie şi *un* pretext să prindă America şi să stăpânească ţara printr-un dictator crud.

39. De un timp încoace clasa Samson formată din martorii credincioşi ai lui Dumnezeu de pe pământ a fost aşezată între aceşti doi stâlpi ai organizaţiei lui Satan. Iehova a făcut cunoscut în felul Său bun acestor credincioşi ai Săi semnificaţia celor „două semne în cer" (Apocalipsa 12:1-3) şi i-a făcut să înţeleagă că unul dintre semnele acestea reprezintă organizaţia lui Satan; şi martorii lui Iehova înţeleg acum clar că cei doi stâlpi ai părţii vizibile a organizaţiei sunt într-adevăr cei arătaţi mai sus. Prin harul lui Dumnezeu ei au primit acum o înţelegere justă cu privire la „Înaltele Stăpâniri" şi au aflat că aceste „Înalte Stăpâniri" sunt numai Iehova şi Cristos Isus. Ei văd acum limpede că cei doi stâlpi cari sprijină pe organizaţia vizibilă a lui Satan sunt falşi şi înşelători, şi că singura speranţă pentru omenire este Împărăţia lui Dumnezeu prin Cristos Isus servul Său ales şi „orb".

ORB

40. Samson a fost orb de tot, şi ca atare, a jucat acolo în dramă rolul prin care a fost prefigurat „servul credincios" al lui Iehova care acum este orb faţă de toate afară de serviciul lui Iehova spre justificarea numelui Său „Şi Samson a zis tânărului care-l ţinea de mână: "Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stâlpii pe care se reazemă casa, şi să mă reazem de ei." (Judecători 16:26). Samson a ştiut că acolo au fost doi stâlpi cari au sprijinit casa, deoarece el a văzut fără îndoială acea casă puternică cu ocazia unei vizite de mai înainte în *Gaza,* şi acum s-a putut folosi bine de cunoştinţa sa. El s-a arătat ca şi cum ar fi slăbit şi ca şi cum ar avea nevoie de odihnă şi a rugat să i se permită să se atingă de stâlpi cari au susţinut casa. Aşa arată şi martorii lui Iehova sub capul lor, Cristos Isus, ca şi cum ar fi slabi deoarece sunt puţini la număr şi nu sunt bogaţi în bunurile acestei lumi şi nu au nici putere politică şi nici influenţă. Ei se încred pe deplin în Iehova şi în Regele Său. Samson, orb faţă de vorbele înţepătoare, batjocurile şi înjurăturile cu care a fost acoperit, s-a hotărât acolo să se aducă într-o poziţie în care ar putea onora numele lui Iehova. În chip asemănător din 1922 clasa Samson, oarbă faţă de ocările, vorbele sau aluziile înţepătoare, batjocurile şi insultele repetate aruncate asupra ei, este hotărâtă să se pună într-o poziţie în care ar putea avea parte la justificarea numelui lui Iehova. Ea vede că tocmai acesta este scopul pentru care Iehova a ales din lume un popor pentru numele Său, şi

Cuprins

anume pentru ca să vestească lauda Sa. — Faptele apostolilor 15:14; 1 Petru 2:9, 10.

41.Aceasta a trebuit să fie o ceată gălăgioasă care s-a tăvălit acolo într-o petrecere desfrânată atât pe acoperiş cât şi sub acoperiş, şi ei toţi au batjocorit într-un fel sau altul pe Samson: „Casa era plină de bărbaţi şi de femei; toţi domnitorii Filistenilor erau acolo, şi pe acoperiş erau aproape trei mii de inşi, bărbaţi şi femei, cari priveau la Samson, cum juca". — Judecători 16:27.

42. Mai marii Filistenilor se adunaseră acolo din toate cetăţile aliate. Ei au batjocorit pe Izraeliţii de care se temuseră mai înainte aşa de mult şi fără îndoială ei mai aveau şi acuma teamă că Samson ar putea face ceva, însă au ştiut că sunt mulţi şi au avut pe Samson într-o situaţie în care l-au putut supraveghea. Tot astfel filistenii timpului modern când se gândesc la situaţia lor şi aud ce are de zis clasa Samson, aşteaptă plini de frică lucrurile ce s-ar putea întâmpla; în acelaşi timp însă se încred în puterea lor unită şi socotesc că au pe clasa Samson într-o situaţie în care o pot supraveghea şi înlătura după voia lor.

RUGĂCIUNEA SA

43. Atunci Samson s-a rugat la Iehova, şi aşa se roagă şi clasa Samson fără încetare la Dumnezeu. (1Tesaloniceni 5:17). În el însuşi Samson n-a avut puterea să dărâme acea casă mare, însă Iehova a fost gata să-i dea toată puterea necesară. Clasa Samson, de asemenea, nu are putere să dărâme clădirea lui Satan, însă Dumnezeu îi dă putere să anunţe scopul Său de a face tocmai acest lucru. (2 Corinteni 10:4). „Atunci Samson a strigat către Domnul, şi a zis: „Doamne, Dumnezeule (Iehova)! Adu-ţi aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, şi cu o singură lovitură să-mi răzbun pe Filisteni pentru cei doi ochi ai mei!" (Judecători 16:28). Rugăciunea lui Samson a rost rostită, fără îndoială, tare pentru ca Filistenii să audă şi să ştie prin cine se va îndeplini nimicirea lor.

44. În acelaşi chip se roagă astăzi clasa Samson la Dumnezeu şi cheamă tare în ajutor numele Său şi vestește în toate părţile mesajul Său pentru ca Filistenii să-l audă şi să aibă ocazie să ştie prin a cui putere vine nenorocirea lor peste ei. „Să ştie că Eu sunt Iehova". Rămăşiţa îşi dă seama pe deplin de semnificaţia marii chestiuni care se va decide acum, cunoaşte situaţia care va aduce decizia şi se roagă la Iehova să-şi arate puterea şi să dărâme organizaţia nelegiuită. „Învaţă-mă să fac voia Ta, căci Tu eşti Dumnezeul meu. Spiritul Tău, Doamne este bun; condu-mă în pământul dreptăţii; înviorează-mă; în dreptatea Ta, scoate-mi sufletul din necaz! În bunătatea Ta nimiceşte pe vrăjmaşii mei, şi pierde pe toţi potrivnicii sufletului meu; căci cu sânt robul Tău". (Psalm 143:10-12). „Dumnezeule, fă-i ca vârtejul, ca paiul luat de vânt. Ca focul care arde pădurea, şi ca flacăra care aprinde munţii!... Ca să ştie ca numai Tu, al cărui Nume este IEHOVA, Tu eşti Cel Prea înalt pe tot pământul". — Psalm 83:13,14,18.

Cuprins

45. Samson a strigat: „Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta". El a ştiut că aceasta va fi ultimul efort şi a dorit să facă prin aceasta tot ce s-a putut face. Aceasta este „ziua lui Iehova" şi aceasta este numai „o singură zi". Aceasta este ocazia de a justifica numele lui Iehova, şi anume „numai de data aceasta". „Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul". (Zaharia 14:7). Martorii credincioşi ai lui Iehova, reprezentaţi aici prin Samson, sunt hotărâţi să se folosească cât se poate de bine de această zi, fără să ţină seamă de urmările care le-ar putea veni din aceasta prin oameni. Samson, orb de tot, a ştiut că a trebuit să moară. Şi cei din clasa Samson, care sunt orbi faţă de toate, afară de facerea voinţei lui Dumnezeu spre justificarea numelui Său, ştiu că trebuie să moară şi ei vor face bucuros aceasta, şi sunt hotărâţi să moară în serviciul Celui Prea înalt. Ei sunt atât de orbi faţă de toate celelalte lucruri încât refuză să se lase bătuţi din cale ca să-şi îndrepte atenţia asupra unui alt lucru pentru a fi un urmaş adevărat al lui Cristos Isus. (Filipeni 3:13). Ameninţările, împotrivirile, atacurile, închisoarea şi maltratările nu vor putea opri pe rămăşiţa credincioasă de a-şi îndeplini făgăduinţa solemnă pe care a făcut-o lui Dumnezeu. „Fii credincios până la moarte, şi-ţi voi da cununa vieţii", şi ei sunt hotărâţi să facă aceasta. — Apocalips 2:10.

OCHII SĂI

46. Samson s-a rugat ca să fie răzbunat pe Filisteni pentru „cei doi ochi ai săi". Alte traduceri ale acestui text sună: „Ca că-mi răzbun pentru unul din cei doi ochi ai mei". (*Roth, margin*). (*Versiunea Americană Revizuită, nota marginală*,) „Ca să fiu răzbunat cu o singură răzbunare pentru unul din cei doi ochi ai mei". (*Leeser*). Samson a putut atribui orbirea unuia din ochii săi pe bună dreptate faptului că a cedat Dalilei, prin care s-a prefigurat sau reprezentat că clasa servului Domnului a devenit neglijentă şi a făcut într-o anumită măsură un compromis în anul 1918. Orbirea celuilalt ochi a fost pusă pe drept în sarcina Filistenilor, pentru care au trebuit să dea socoteală lui Dumnezeu deoarece Samson a fost servul Său. Samson n-a strigat la Dumnezeu pentru răzbunare personală, ci pentru justificarea numelui lui Iehova. La fel, martorii lui Iehova nu se roagă ca din pricina lor Filistenii de astăzi să fie pedepsiţi cu răzbunare, ci pentru justificarea numelui lui Iehova. Neglijenţa proprie a clasei Samson, din pricina căreia Dumnezeu s-a supărat odinioară pe ei și pe care le-a iertat-o deoarece i-a luat iarăşi în favoarea Sa, a contribuit la orbirea ei parţială; însă Filistenii de astăzi sunt răspunzători pentru orbirea ei completă; şi clasa Samson se roagă pentru răzbunare pe Filistenii de astăzi spre justificarea numelui lui Iehova. O astfel de răzbunare sau justificare are de-a face cu martorii Săi, deoarece ei sunt reprezentanţii lui Iehova şi cei huliţi de duşmani, împotriva cărora duşmanii au conspirat ca să-i nimicească. Prin prigonirea acestor martori Filistenii de astăzi au ocărât numele lui Iehova, şi acum trebuie să se facă socoteala şi numele Său sfânt trebuie să fie justificat. Filistenii au adus pe servii lui Dumnezeu în necaz atât în zilele lui Samson cât şi în timpul modern fără motiv. (Zaharia 1:15). Rolul pe care l-a jucat

Cuprins

Samson în această parte a dramei în legătură cu orbirea sa a reprezentat faptul că martorii lui Iehova, ca servi ai Celui Prea Înalt, au devenit orbi faţă de toate, afară de voinţa lui Dumnezeu, întocmai după cum Cristos Isus a fost orb faţă de toate celelalte lucruri. (Isaia 42: 19). Iehova n-a împuternicit pe Filisteni să orbească pe Samson, şi tot aşa n-a însărcinat pe Filistenii de astăzi să pricinuiască orbirea clasei servului Său credincios. Străduinţele în această privinţă ale Filistenilor din prezent sunt, prin urmare, o insolenţă sau îndrăzneală în ochii Domnului şi ei vor trebui să dea socoteală pentru acest păcat. Ei au hulit numele Său prin faptul c-au abuzat şi maltratat intenţionat pe martorii Săi, şi de aceea trebuie să sufere şi vor şi suferi nimicire din mâna Domnului.

47. Vestirea Cuvântului şi numelui lui Iehova este de o importanţă fundamentală, şi aceasta trebuie să se întâmple înainte de nimicirea Filistenilor de astăzi. „Şi, Samson a îmbrăţişat amândoi stâlpii de la mijloc, pe care se sprijinea casa, şi s-a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, şi altul la stânga". (Judecătorii 16:29)). Filistenii gândind că puterea lui Samson este înfrântă şi neînţelegând că părul său lung a reprezentat ocara ce cade asupra unui serv credincios şi din acest motiv i-a dat Dumnezeu putere din nou, au izbucnit într-un râs batjocoritor când şi-a rostit rugăciunea şi au continuat să ocărască pe Dumnezeu. În chip asemănător privesc şi Filistenii moderni în ziua de astăzi la martorii lui Iehova ca la o trupă de slăbănogi, nu dau atenţie spuselor şi mărturiei lor pe care o dau, ci continuă să râdă batjocoritor despre aceasta şi să ocărască numele sfânt a lui Dumnezeu. Însă clasa Samson este plină de credinţă întocmai după cum Samson şi-a îndeplinit lucrarea prin credinţă: „Samson a zis: „Să mor împreună cu Filistenii!" S-a plecat cu toată puterea, şi casa a căzut peste domnitori şi peste tot poporul care era acolo. Cei pe cari i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulţi decât cei pe cari-i omorâse în timpul vieţii". — Judecători 16:30.

48. Rugăciunea lui Samson a fost ca să moară împreună cu Filistenii, ceea ce arată că el n-a căutat un folos personal, ci a fost gata bucuros să moară ca să justifice numele lui Iehova şi să-şi dovedească integritatea sau neprihănirea faţă de Iehova. Martorii lui Iehova ştiu astăzi că sunt înconjuraţi de duşmani de moarte, şi că pentru a putea lua parte la justificarea numelui lui Iehova trebuie să continue serviciul vestirii numelui Său, şi că aceasta va aduce asupra capului lor mânia duşmanului; însă ei voiesc mai bine să moară în felul acesta decât în alt fel. Ei sunt hotărâţi să servească pe Dumnezeu până la ultima răsuflare. Ocara, insulta, maltratarea şi întemniţarea de care au parte tot mereu nu-i va împiedeca să rămână credincioşi în devotamentul şi serviciul lor pentru Iehova. Martorii lui Iehova merg acum în puterea Lui pe care li-o dă prin Cristos Isus, Capul lor, în toate părţile şi împlinesc voinţa lui Dumnezeu, şi îndoaie „stâlpii" Filistenilor de acum cu toată puterea lor şi vestesc mai departe lauda Iui Iehova.

49. Samson a murit credincios însemnătății numelui său, adică „distrugător" sau „nimicitor". În această parte din urmă a dramei profetice Samson a reprezentat activitatea numită „lucrarea Elisei" a poporului credincios al lui Dumnezeu, lucrare care a fost prefigurată prin ceea ce a făcut profetul

Cuprins

Elisei. Cei ce fac lucrarea Elisei trebuie să-şi sfârşească cursul în moarte, şi prin aceasta împlinesc mult decât s-a înfăptuit în decursul perioadei Ilie. După cum este scris „cei pe care i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulţi decât cei pe cari-i omorâse în timpul vieţii", şi tot aşa stă situaţia şi cu servii lui Dumnezeu, după cum arată lucrarea perioadelor Ilie şi Elisei ale bisericii sau adunării. Din aceasta şi din alte scripturi pare a reieşi că această parte a dramei ilustrează începutul Armaghedonului, însă nu sfârşitul. Faptul că Samson a murit, cu ocazia prăbuşirii clădirii Filistenilor nu înseamnă că întreagă clasa Samson va merge în moarte la începutul Armaghedonului şi tot aşa de puţin la sfârşitul lui. Punctul care este accentuat aici în mod deosebit în drama profetica este credincioşia lui Samson și aprobarea sa, și credincioşia clasei Samson. Samson a primit aprobarea lui Iehova din pricina credincioşiei sale, şi în chip asemănător şi clasa Samson prin faptul că rămâne credincioasă până la moarte primește aprobarea finală a lui Iehova. Alte scripturi arată că o parte a rămăşiţei va rămânea în viaţă în decursul Armaghedonului. Prin urmare, tabloul Samson arată şi accentuează credincioşia martorilor lui Iehova până la moarte, nu însă timpul deosebit sau maniera morţii lor.

50. Nimeni nu poate critica pe bună dreptate pe Samson şi cursul vieţii sale. El a fost servul lui Iehova şi a jucat rolul cu care a fost însărcinat, prin care a prezis evenimente viitoare de mai mare importanţă. Dumnezeu a pus să se scrie un raport despre Samson şi faptele sale, şi acest raport zice între altele: „Prin credinţă (el) ….a făcut dreptate….au astupat gurile leilor…..s-au împuternicit din slăbiciune, au suferit batjocuri, bătăi, lanţuri şi închisoare…. ei, (de care lumea nu era vrednică)…..și au fost lăudaţi pentru credinţa lor". — Evrei 11:32-39.

51. Ce s-ar putea spune mai mult despre un serv credincios? Un astfel de raport nu poate reprezenta decât o singură clasă de oameni care vor fi credincioşi lui Dumnezeu şi adevăraţi faţă de El până la moarte; şi tocmai aceasta este ce trebuie să facă rămăşiţa credincioasă şi va şi face. Membrii rămăşiţei nu pot fi insultaţi pe bună dreptate din pricina cursului pe care-l urmează în serviciul lui Iehova, deoarece ei sunt servii Lui şi execută voinţa lui. Ei sunt în prezent obiectul a tot felul de insulte, însă ca și în cazul lui Samson, lumea nu este vrednică de aceşti credincioşi, şi dacă rabdă în mod credincios până la sfârşit vor primi o mărturie bună şi o aprobare veşnică a lui Iehova. Spre încurajarea lor Dumnezeu a pus pe apostol să scrie acelora care-I sunt devotaţi totdeauna şi sunt credincioşi în serviciul Său:„Dacă faceţi lucrul acesta, nu veţi aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belşug intrare în Împărăţia veșnică a Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Cristos". (2Petru 1: 10, 11). Clasa servului lui Iehova, oarbă faţă de tot ce este din lumea aceasta, are acum o vedenie clară a Împărăţiei glorioase, sub domnia lui Cristos care va justifica pe deplin şi veşnic numele sfânt al lui Iehova. Şi despre clasa servului Său credincios Iehova zice: „Ai văzut multe, dar n-ai luat seama la ele; ai

Cuprins

deschis urechile, dar n-ai auzit: Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare şi minunată". -- Isaia 42: 20,21.

52. Drama profetică pe care a făcut-o Dumnezeu şi în care Samson a jucat un astfel de rol proeminent, trebuie să aducă în timpul de acuma mare satisfacţie şi încurajare martorilor lui Iehova. Acum ei pot să vadă pentru ce i-au trădat fraţii lor de mai demult, reprezentaţi prin Dalila; pentru ce continuă Filistenii de astăzi să-i prigonească, şi de ce necesar este pentru ei să continue statornici să servească pe Domnul până la sfârşit în credinţă şi credincioşie. Aceasta dramă profetică dovedeşte dincolo de orice îndoială că fiecare din clasa templului care doreşte să primească aprobarea finală a lui Iehova trebuie să-i rămână credincios ca servul Său orb până la moarte. Omorârea celor şase mii sau mai mulţi de Filisteni cu ocazia năruirii templului lor n-a fost o nimicire completă a Filistenilor. Aceasta a fost rezervat pentru un timp ulterior, şi din aceste scripturi reiese după cât se pare că clasa de martori credincioşi ai lui Dumnezeu mai are de jucat unele roluri importante prefigurate în dramele profetice ale lui Dumnezeu.

Întrebări pentru studiu

1. După Isaia 42:5, ale cui sunt cuvintele de identificare şi aprobare cu care începe acest capitol? Cât de mare este lauda rostită în acestea? Cine este robul sau servul amintit aici, şi care este marea cinste dată lui? Din ce motiv i s-a dat această onoare mare?

2, 3. Cine este robul amintit în Isaia 42:19. Explică în ce înţeles este "orb" Arată ce regulă a lui Dumnezeu este fixată în aceasta.

4, 5. Arată motivul pentru care Samson a fost obiectul unei critici aspre. Arată dacă el sau alţii care au fost folosiți de Iehova pot fi criticaţi cu răutate de oameni. Cum trebuie privite imperfecţiunile şi greşelile lor aparente?

6-9. Cine a fost Dalila? Cum a „adormit" „Dalila", în împlinirea scripturii din Judecătorii 16:19, pe „Samson", „pe genunchii ei"? Cum a chemat un om şi 1-a pus să radă părul lui Samson?

10-16 Arată împrejurările şi faptele în care versetele 20 şi 21 s-au împlinit. Ce arată aici că în acest punct Dumnezeu a fost supărat pe Samson sau pe clasa Samson?

17—20. În armonie cu scripturile relatate, ce-a însemnat pentru Samson că părul său a crescut din nou? Aplică această parte a tabloului profetic.

21—27. Descrie situaţia în care sunt văzuţi Filistenii moderni, şi ce situaţie a fost prezisă în versetul 23.

28, 29. Ce stări au fost anunţate dinainte prin versetul 24?

30-35 Care atitudine a Filistenilor de astăzi împlineşte tabloul profetic din partea întâia a versetului 25? Compară aceasta cu raportul despre ospăţul lui Belşaţar.

36,37. Descrie starea lui Samson în această scenă (partea ultimă a versetului 25) precum şi starea clasei Samson care a fost arătată aici dinainte.

38,39. Ce s-a prefigurat prin casa şi cei doi stâlpi care au sprijinit-o?

Cuprins

40—42. Ce s-a arătat dinainte prin orbirea totală a lui Samson şi prin ceea ce s-a raportat despre el în versetul 26? Aplică tabloul dat în versetul 27.
43—46. Aplică la timpul prezent rugăciunea lui Samson către Dumnezeu: „Dă-mi putere numai de data aceasta"; tot aşa şi cererea sa: „Ca să fiu răzbunat cu o singură răzbunare pentru unul din cei doi ochi ai mei!".
47—49. Arată motivul pentru care au aşezat Filistenii pe Samson „între stâlpi". Cum se aplică aceasta la clasa Samson? Arată că versetele 29 şi 30 se află în curs de împlinire, şi că în felul acesta scopul acestei drame profetice şi a raportului despre ea se împlineşte.
50—52. Ce arată scriptura cu privire la credincioşia lui Samson? Dar cu privire la scopul raportului despre aceasta? Ce învăţătură pentru clasa Samson poate fi văzută in aceasta?

SUFERINȚELE CREȘTINILOR: SCOPUL

Mulți s-au întrebat de ce a fost atât de dificil să fi un creștin adevărat și constant. Răspunsul este că lumea, fiind organizația Diavolului, s-a opus întotdeauna la tot ceea ce era în armonie cu Dumnezeu, și că Diavolul și agenții săi au făcut pe creștini să sufere datorită credincioșiei lor față de Dumnezeu. Ținând în minte întotdeauna că lumea include partea vizibilă a organizației lui Satan, care conduce oamenii, și că clerul ca o conducere sunt o parte a lumii, este ușor să vedem mulți preoți care susțin să sunt creștini că persecută pe urmașii adevărați și umili ai Domnului Isus.

„Creația nouă" este separată și distinctă de lume și prin urmare trebuie să fie întotdeauna de partea Domnului. „Dacă este cineva în Cristos, este o creație nouă; lucrurile vechi s-au dus; iată, ele au devenit noi". (2Cor. 5:17, *A.R.V., margin*). Milioane de oameni s-au considerat a fi creștini și în același timp au încercat să fie plăcuți în ochii lumii și să mulțumească pe finanțatori, politicieni, clerici; și făcând aceasta ei au căzut rapid în cursa Diavolului. (1Ioan 2:15; Iac. 4:4). Este un fapt bine cunoscut că toată persecuția religioasă care a venit asupra creștinilor adevărați a fost provocată de cei care pretind a fi creștini. Esau din vechime a prefigurat pe acești așa-numiți „creștini" ipocriți, înșelători. (Gen. 27:41-45). După cum Esau a persecutat pe Iacov, căruia i-a vândut dreptul de întâi născut pentru o porție de mâncare, tot așa creștinii nominali au persecutați pe cei adevărați. Esau a reprezentat, așadar, pe reprezentanții Diavolului, în timp ce Iacov a prefigurat pe reprezentanții Domnului.

De ce a fost necesar ca Isus să sufere din partea dușmanului? A avut suferința lui ceva de-a face cu răscumpărarea sau jertfa pentru păcat în numele omenirii? Răspunsul trebuie să fie: Nu; pentru faptul că un om perfect, Adam, păcătuise și își pierduse viața, și viața umană perfectă a lui Isus vărsată a constituit răscumpărarea, indiferent de orice suferință din partea păcătoșilor la care a fost supus Isus. Analizând această chestiune, amintiți-vă că printre izraeliți junghierea

Cuprins

animalelor care reprezenta moartea Domnului nostru a avut loc în curtea tabernacolului sau templului sacru, curte care ilustrează starea neprihănirii cu Dumnezeu și în timp ce omul este pe pământ; și că aducerea sângelui lor care prefigura jertfa pentru păcat a avut loc în „sfânta sfintelor" tabernacolului, care reprezintă cerul însuși. Trupurile acestor animale erau scoase din curte și arse în afara taberei israeliților; și astfel suferințele lui Isus sunt arătate în afara curții, chiar în afara taberei, simbolic vorbind. Atunci de ce trebuia să sufere Isus? Este scris: „Căci trupurile acelor animale, al căror sânge este adus în sanctuar de marele preot pentru păcat, sunt arse în afara taberei. De aceea și Isus, ca să sfințească poporul cu însuși sângele Său, a suferit dincolo de poartă. Să ieșim afară din tabără la El, și să suferim ocara Lui". – Evr. 13:11-13.

În ochii evreilor un om era un păcătos și blestemat în ochii lui Dumnezeu dacă murea pe stâlp, pentru că este scris în legea divină: „Blestemat este oricine atârnă pe lemn". (Gal. 3:13; Deut. 21:23). Sângele lui Isus, care reprezenta viața Lui vărsată, trebuia să fie adusă în cer ca o jertfă pentru păcatele omenirii; și fără ca sângele să fie prezentat ca o jertfă pentru păcat poporul nu putea fi sfințit. "Căci printr-o jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți". (Evr. 10:14). Dar înainte ca Isus să se poată înfățișa în cer și să prezinte sângele ca jertfă pentru păcat, El trebuia să-și dovedească destoinicia pentru a apărea astfel în prezența lui Dumnezeu. Pentru a face aceasta El trebuia să-și dovedească loialitatea și credincioșia față de Dumnezeu. El trebuia să fie pus la încercarea de cel mai aspru grad, și sub test să se dovedească loial și credincios.

Suferirea împotrivirii din partea păcătoșilor, reprezentanții dușmanului, ilustrați ca afară din tabără, a fost marea cruce a suferinței care a fost de fapt împlinită și realizată când Isus a fost răstignit ca un păcătos. Lucrurile pe care le-a suferit Isus, au fost acestea, și anume: ocara aruncată asupra numelui Tatălui Său; ocara aruncată asupra Lui însăși datorită serviciului Său credincios față de Tatăl Său; contradicția Lui din partea păcătoșilor; și fiind denunțat ca un păcătos și murind apoi ca păcătos pe lemnul blestemat. El a răbdat această suferință și totuși s-a bucurat în ea, deoarece a știut că face voia Tatălui Său. Legământul Lui a fost să facă voia lui Dumnezeu, și voia lui Dumnezeu a fost ca credincioșia și loialitatea Lui să fie astfel dovedită; și dacă urma să treacă acest test, și să-l rabde cu credincioșie, aceasta urma să dovedească perfecțiunea Lui.

Prin urmare este scris: „Deși era Fiu, totuși a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit; și fiind făcut perfect, a devenit autorul salvării eterne pentru toți cei ce-L ascultă". (Evr. 5:8, 9). Aceasta dovedește de la sine în mod convingător că prin suferință El a învățat ascultarea și a fost făcut astfel ca Autorul salvării eterne pentru toți cei ascultători. „Se cuvenea ca El, pentru care și prin care sunt toate lucrurile, să aducă mulți fii la slavă, să desăvârșească pe căpetenia salvării lor prin suferințe". – Evr. 2:10.

Unii susțin că perfecțiunea lui Isus a constituit „dezvoltarea de către El a unui caracter perfect". Acest lucru nu ar putea fi adevărat. Isus a fost și este un caracter. Un caracter perfect este o creatură sau persoană perfectă. Isus a fost

Cuprins

perfect ca om; prin urmare, a fost un caracter perfect. Ce se înțelege atunci prin a fi făcut perfect? El și-a dovedit astfel loialitatea și credincioșia sub cele mai aspre condiții, care au adus asupra Lui mari suferințe. Astfel El a dovedit că era și va fi întotdeauna credincios și loial lui Iehova, și că Iehova îi va putea încredința pentru totdeauna cea mai înaltă poziție din tot universul Său. Faptul că a fost făcut desăvârșit urma să-i dea dreptul la o intrare în cer ca marele reprezentant al lui Iehova, pentru ca să aducă acolo sângele Său ca o jertfă pentru păcat în numele rasei umane. Acesta este motivul pentru care spune apostolul: „Pentru ca să poată sfinți poporul cu sângele Său, (Isus) a suferit dincolo de poartă". – Evr. 13:12.

Dumnezeu și-a propus să aibă o creație care să fie întotdeauna loială și credincioasă Lui. El nu a putut încerca în nici un fel această creație nouă decât prin punerea fiecăruia la cel mai aspru test. Prin suferință, Isus a fost pus la încercare și s-a dovedit credincios și loial, și unul din titlurile pe care le-a primit a fost „Cel Credincios și Adevărat". Ar fi fost imposibil pentru El să-și prezinte sângele în cer ca o jertfă pentru păcat dacă nu s-ar fi dovedit credincios și adevărat. Această dovadă trebuia s-o dea cu și prin suferință. Datorită ascultării Lui depline de voia Tatălui, chiar și prin suferirea unei morți rușinoase, Dumnezeu i-a dat viață divină la învierea Sa și cea mai înaltă poziție în univers, cu excepția lui Dumnezeu, după cum este scris:

„(Cristos Isus) s-a dezbrăcat pe Sine însuși, și a luat forma unui serv, și a fost făcut după asemănarea oamenilor; și fiind găsit ca om, El s-a umilit, și a devenit ascultător până la moarte, și chiar moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și i-a dat un nume care este mai presus de orice nume; pentru ca în numele lui Isus să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească că Isus Cristos este Domnul, spre slava lui Dumnezeu Tatăl". – Fil. 2:7-11.

Cei care sunt privilegiați să fie membrii ai trupului lui Cristos trebuie în mod neapărat să „fie ca El", așa cum este El acum. „Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu; și ce vom fi nu s-a arătat încă; dar știm că atunci când se va arăta El vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este El. Și oricine are speranța aceasta se curățǎ, după cum El este curat". (1Ioan 3:1-3). Toată creația lui Dumnezeu trebuie să fie divină, așa cum este Isus acum. Toți trebuie să se înfățișeze înaintea lui Iehova. Ar fi cu totul nerezonabil chiar și a permite membrilor trupului să aibă această înălțare fără test, când Dumnezeu a cerut testul ca să fie trecut de Fiul Său preaiubit. Prin urmare, este scris: „Căci chiar la aceasta ați fost chemați; pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne un exemplu, ca să călcați pe urmele Lui". – 1 Pet. 2:21.

Suferințele membrilor trupului nu sunt cu scopul de a oferi un preț se cumpărare sau o jertfă pentru păcat, ci pentru ca ei să poată fi făcuți o parte a Cristosului, ca membrii ai trupului lui Cristos. Prin urmare, este scris: „Eu (Pavel) mă bucur acum în suferințele mele pentru voi, și împlinesc ce lipsește suferințelor Unsului, în trupul meu, în numele trupului Său, care este adunarea." (Col. 1:24,

Cuprins

Diag.). Fiecare din creația nouă trebuie dovedit ca loial și credincios lui Dumnezeu; și apostolul se bucură aici pentru că are privilegiul să ia parte la suferințele lui Cristos, din moment ce aceasta este condiția premergătoare de a fi făcuți membrii ai Cristosului. Din nou este scris: „Spiritul mărturisește cu spiritul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu; și dacă suntem copii, atunci și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu, și co-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El". – Rom. 8:16, 17.

Ca o dovadă suplimentară că fiecare membru al creației noi trebuie să fie pus la încercare și să-și dovedească credincioșia, este scris: „De aceea rabd toate lucrurile pentru cei aleși, pentru ca și ei să capete salvarea care este în Cristos Isus împreună cu slava eternă. Adevărat este cuvântul acesta: căci dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El; dacă răbdăm, vom și domni cu El; dacă-L negăm, și El ne va nega". (2 Tim. 2:10-12). Fiecare membru al trupului trebuie să moară ca o creatură umană, și să moară de o moarte de sacrificiu, pentru ca să trăiască ca o făptură divină; și trebuie să sufere ocara păcătoșilor și opoziția Diavolului, așa cum și Isus a suferit, și sub aceste teste își dovedește loialitatea față de Dumnezeu, pentru ca să fie făcut o parte a preoției regale și să domnească cu Cristos.

Mulţi au crezut în mod greşit că Dumnezeu încearcă să ducă oameni în cer pentru a scăpa de chinul veşnic. Aceasta este ceea ce au învăţat predicatorii. Diavolul a indus această învăţătură ca să reprezinte greşit pe Iehova şi să întoarcă multe minţi oneste de la El. Când un creştin poate să înţeleagă motivul pentru suferinţa lui poate să se bucure în ea. Când înţelege că are astfel o oportunitate să dovedească lui Dumnezeu că este loial şi credincios el se bucură să aibă o oportunitate, indiferent de ceea ce provoacă suferinţa. Când înţelege că lumea este organizaţia Diavolului, şi că opoziţia vine de la el, şi că suferă din cauza aceasta, atunci se bucură sau găseşte plăcere în suferinţa sa.

La aceasta s-a referit apostolul când a spus: „Preaiubiţilor, nu priviţi ca un lucru ciudat încercarea de foc care a venit să vă încerce, ca şi cum vi s-ar fi întâmplat un lucru ciudat; ci bucuraţi-vă, întrucât sunteţi părtaşi ai suferinţelor lui Cristos; pentru ca atunci când se va revela slava Lui, să vă bucuraţi şi voi cu o bucurie negrăită. Dacă sunteţi batjocoriţi pentru numele lui Cristos, ferice de voi; din partea lor El este vorbit de rău, dar din partea voastră El este glorificat. Dar nimeni să nu sufere dintre voi ca ucigaş, sau hoţ, sau făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia. Totuşi dacă cineva suferă ca un creştin, să nu-i fie ruşine; ci să slăvească pe Dumnezeu." -1Pet. 4:12-16.

Acesta este motivul pentru care un creştin nu poate să sprijine lumea şi să fie creştin în acelaşi timp. El nu se poate implica în război, pentru că Domnul porunceşte că el nu trebuie să facă aşa. Deoarece Împărăţia Domnului nu este din această lume rea, urmaşii Lui trebuie să aştepte până când Împărăția Lui va fi întemeiată. Ei nu pot simpatiza cu sistemele nedrepte ale acestei lumi, ci trebuie să aştepte până când Dumnezeu întemeiază prin Cristos un guvern neprihănit.

Cuprins

Apostolul Pavel a fost un om mai mult decât de rând. El fusese un susţinător zelos al legii dată lui Israel prin Moise. Când a devenit creştin el a văzut privilegiile care erau puse înaintea lui. El a spus că suferise pierderea tuturor lucrurilor şi că le-a socotit ca un nimic, ca să-l câştige pe Cristos: „Ca", a spus el „să-L cunosc pe El, şi puterea învierii Lui, şi părtăşia suferinţelor Lui, şi să fiu făcut asemenea morţii Lui; ca să ajung cu orice chip la învierea din morţi" (Fil. 3:10, 11). Apostolul nu a spus că suferea pentru a dezvolta un caracter, şi nici că suferea în beneficiul altcuiva; ci el a împărtăşit din suferinţele lui Cristos şi a dorit să fie făcut asemenea morţii Lui pentru ca să fie făcut părtaş al „învierii Lui".

Cuprins

Cuprins

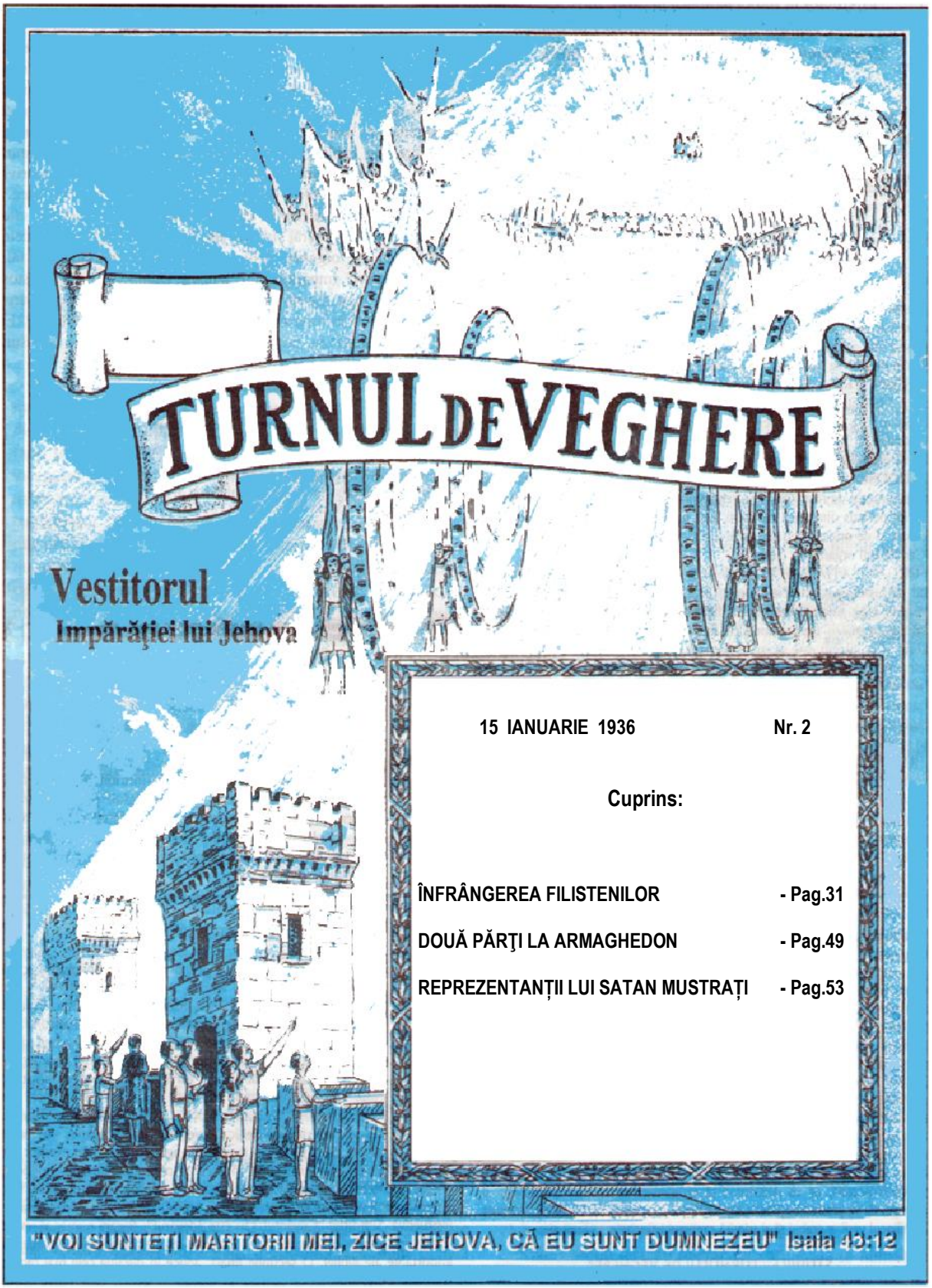

15 IANUARIE 1936 Nr. 2

Cuprins:

ÎNFRÂNGEREA FILISTENILOR - Pag.31

DOUĂ PĂRŢI LA ARMAGHEDON - Pag.49

REPREZENTANȚII LUI SATAN MUSTRAȚI - Pag.53

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

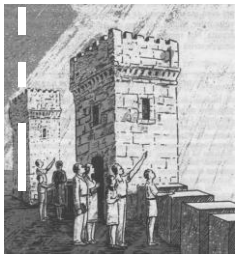

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Ianuarie 1936** **Nr. 2**

ÎNFRÂNGEREA FILISTENILOR

„Vai de locuitorii de pe malurile mării, vai de națiunea Cheretiţilor! Cuvântul Domnului este împotriva ta, Canaane, ţara Filistenilor, te voi nimici şi nu vei mai avea locuitori!" – Ţefania 2:5.

IEHOVA a pus să se scrie profeţia citată mai sus, evident, cu scopul de a anunţa dinainte o lucrare puternică şi distrugătoare a mâinilor Sale care se va întâmpla la sfârşitul lumii lui Satan când Regele lui Dumnezeu va fi pus pe tron şi va veni la templu pentru ţinerea judecăţii. Când se va face această lucrare minunată va fi o justificare a numelui lui Iehova. Creaturile împotriva cărora se va face această lucrare minunată al lui Dumnezeu sunt duşmanii lui Iehova, şi aceştia trebuie să fie duşmanii care au pângărit atât de mult numele Celui Prea Înalt. Ei sunt duşmanii care au făcut cu bună ştiinţă rău ca să-şi satisfacă dorinţa lor egoistă, şi de aceea sunt numiţi în Cuvântul lui Dumnezeu ca „răi". „Dar cei răi vor pieri, şi vrăjmaşii Domnului vor fi ca grăsimea mieilor; vor pieri, vor pier ca fumul". (Psalm 37:20). Aceştia sunt duşmanii care au prigonit crud pe poporul uns al lui Dumnezeu pentru că aceşti unşi spun adevărul despre Dumnezeu şi Împărăţia sa. Se pare că a sosit timpul rânduit ca cei ce iubesc şi servesc pe Iehova să primească din mâna Sa plină de har o cunoştinţă clară despre nimicirea duşmanilor care-i prigonesc acum. Această chestiune este acum pentru rămăşiţă de un interes deosebit, şi o înţelegere a acestui lucru o va mângâia şi întări şi-i va mări nădejdea. (Romani 15:4). „Dumnezeu mă face să-mi văd împlinită dorinţa faţă de duşmanii mei"; aceasta este o făgăduinţă sigură făcută rămăşiţei Sale unse. (Psalm 59:10). „Ochiul meu îşi vede împlinită dorinţa faţă de vrăjmaşii mei, şi urechea mea aude împlinirea dorinţei mele faţă de potrivnicii mei cei răi. Cel fără prihană va înverzi ca finicul, şi va creşte ca cedrul din Liban". — Psalm 92:11,12.

2. Dorinţa poporului credincios al lui Dumnezeu este să vadă nimiciţi pe duşmanii săi spre justificarea numelui lui Iehova. Următoarele cuvinte profetice scrise în Scriptură se referă la timpul prezent: „Căci El m-a izbăvit din toate necazurile, şi cu ochii mei îmi văd împlinită dorinţa faţă de vrăjmaşii mei". (Psalm 54:7). Iarăşi zice profetul Domnului: „Da, Dumnezeu va zdrobi capul vrăjmaşilor Lui, creştetul capului celor ce trăiesc în păcat". (Psalm 68:21). „Creştetul capului" pare a ilustra o clasă de duşmani care au susţinut în mod făţarnic a face

Cuprins

voia lui Dumnezeu dar în realitate au fost totdeauna reprezentanţii Diavolului. Aceşti duşmani „vor linge ţărâna". — Psalm 72:9.

CARE DUŞMANI ?

3. Ceea ce au făcut Filistenii în legătură cu Israeliţii, a prefigurat lucruri mai mari care se vor întâmpla la sfârşitul lumii, şi aceasta reiese definitiv din cuvintele inspirate: „Aceste lucruri li s-au întâmplat, ca să ne slujească drept pilde, şi au fost scrise pentru învăţătura noastră, peste care a venit sfârşitul veacurilor". (1Corinteni 10:11). Filistenii au fost, prin urmare, un popor profetic prin care au fost prezişi duşmanii specifici care vor fi activi după venirea Domnului Isus la templu şi se vor ocupa cu deosebire cu prigonirea acelora care servesc pe Iehova. David a fost uns şi a fost făcut rege peste întreg Israelul, şi Abner, care a reprezentat seminţiile nordice şi care, evident, a îndeplinit instrucţiunea Domnului de-a aduce pe toţi Izraeliţii la David, a zis condus fiind de Domnul următoarele cuvinte: „Abner a stat de vorbă cu bătrânii lui Israel, şi le-a zis: „Odinioară voi doreaţi să aveţi împărat pe David; puneţi-l acum, căci Domnul a zis despre el: „Prin robul meu David voi izbăvi pe poporul Meu Israel din mâna Filistenilor, şi din mâna tuturor vrăjmaşilor lui". (2Samuel 3:17, 18). Această profeţie arată clar că Filistenii au prezis în mod profetic anumiţi duşmani împotriva cărora Dumnezeu va înainta decisiv odată pentru totdeauna la sfârşitul lumii lui Satan. David, regele, a fost un tip al lui Cristos Isus, prea iubitul lui Iehova, care şade acum pe tronul Său şi ţine judecată în templu. Cine sunt atunci Filistenii anti-tipici, duşmani deosebiţi ai lui Dumnezeu şi ai unşilor Săi?

4. Răspunsul pe scurt este că Filistenii au reprezentat sau prefigurat pe ierarhia romano-catolică. Aceasta, bineînţeles, cuprinde pe toate creaturile care dau ajutor şi sprijină cu ştiinţă pe ierarhie în facerea lucrului rău al acestei organizaţii rele. În timpul prezent, aceasta firește, cuprinde întreaga partea oficială a organizaţiilor religioase ale aşa-zisei „creştinătăţi". Organizaţia lui Satan se compune din trei părţi separate şi distincte, şi anume, elementul religios, comercial şi politic; şi aceste trei părţi au fost prefigurate prin cele trei naţiuni Moab, Amon şi cei din Muntele Seir. (2Cronici 20;1, 22, 23). Filistenii se deosebesc ca elementul religios al organizaţiei lui Satan, şi această parte este aceea care are conducerea în prigonirea poporului lui Dumnezeu. Deoarece acest element religios susţine a servi pe Dumnezeu dar de fapt nu face aceasta, sunt făţarnici şi vrednici de dispreţ în ochii lui Iehova.

5. Câteva dovezi care sprijină concluzia de mai sus au fost publicate deja în revista Turnul de Veghere, însă chestiunea este de o importanță atât de mare încât pare a fi bine a repeta o parte a acelei mărturii şi a adăuga mai mult, şi de aceea se face aceasta acum aici. Drama profetică în care Samson a jucat nu rol foarte important și care a

Cuprins

apărut mai înainte în revista „Turnul de Veghere" accentuează ce necesar şi important este ca unşii lui Dumnezeu să-I fie credincioşi pe deplin, continuând credincioşia lor chiar până la moarte. Punctul principal care va fi cercetat în expunerea sau publicaţia prezentă se referă la Filisteni şi la prigonirea poporului lui Dumnezeu prin Filistenii anti-tipici precum şi la lucrarea lui Dumnezeu care trebuie făcută şi îndeplinită cu privire la aceşti Filisteni. Faptele următoare trebuie să fie examinate cu atenţie de toţi cei care iubesc pe Dumnezeu pentru ca să prindă curaj şi nădejdea lor să se mărească. Filistenii au fost urmaşi de ai lui Ham prin Miţraim. (Genesa 10:6, 13, 14; Amos 9:7). Ei au fost închinători ai Diavolului, deoarece dumnezeii lor au fost dumnezeul-peşte Dagon şi Ball-Zebub. (Judecătorii 16:23; 1Samuel 31:8-10; 2Împăraţi 1:2,3). Dumnezeu învinuieşte pe Filisteni în Cuvântul Său că sunt vrăjitori, ceea ce înseamnă că au fost închinători ai Diavolului şi au practicat religia Diavolului (Isaia 2:6). Filistenii emigraseră din Egipt, şi Egiptul este un tip al organizaţiei lui Satan. Ei au ocupat o parte a Palestinei de-a lungul Mării Mediterane, ținut care a fost împărţit de Dumnezeu seminţiei lui Iuda. Ei au fost întotdeauna duşmanii şi apăsătorii intenționați ai poporului ales al lui Dumnezeu. Ei reprezintă, prin urmare, un popor care susţine a fi ieşit din organizaţia lui Satan şi a o fi părăsit şi care pretinde a se închina lui Dumnezeu, dar care în realitate se închină Diavolului şi pe el îl serveşte.

6. Ierarhia romano-catolică este guvernul oficial care controlează şi stăpâneşte religia aşa-zisei „creştinătăţi". Ceea ce a fost cunoscut odinioară ca „Protestantism", este acum mort, şi aşa-zişii „Protestanţi" sunt dominați şi controlaţi de ierarhia romano-catolică. Protestantismul există acum numai cu numele, nu însă în realitate. Ierarhia romano-catolică este definită în literatura ei proprie în felul următor: „Ierarhia catolică sau corpul de guvernare al bisericii catolice se compune din Prea Sfinţia Sa Pontiful Suprem [papa], asistat de Colegiul Sfânt al Cardinalilor precum şi de alte Colegii Sfinte sau comitete ecleziastice permanente care se compun în principal din cardinali, și din patriarhi, arhiepiscopi şi episcopi ; din delegaţi şi călugări apostolici, vicari, prefecţi şi din anumiţi stareți și alţi prelaţi'. — Vezi „The Official Catholic Directory, 1935

7. Ierarhia romano-catolică stăpâneşte prin mijloace nedrepte cugetele şi cursul de acțiune a multor milioane de oameni cu bună voinţă, însă care sunt ignoranți față de adevăr. Ierarhia romano-catolică i-a putut înşela prin faptul că i-a ţinut în ignoranță. Acum însă a sosit timpul eliberării acestor oameni binevoitori de influenţa rea a ierarhiei, şi fără îndoială acesta este motivul pentru care Iehova voieşte să facă cunoscut acum tuturor celor ce-L iubesc adevărul despre planul Său cu ierarhia romano-catolică.

8. Planul lui Iehova pe care l-a continuat de la început este stabilirea unei stăpâniri sau a unei Împărăţii sub Cristos Isus care să guverneze lumea în dreptate. Până ce va fi instaurată însă aceasta Împărăţie pe pământ

Cuprins

şi va fi în funcţiune deplină, Satan este stăpânitorul sau „dumnezeul" invizibil al naţiunilor pământului. Din acest motiv a zis Isus: „Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta". — Ioan 18:36.

9. Isus a fixat regula că toţi urmaşii Săi adevăraţi trebuie să se despartă de lume. Deoarece Isus alege şi ia din lume pe aceia care devin urmaşii Săi adevăraţi şi-i sunt devotaţi, cei aleşi în felul acesta sunt prigoniţi de Satan şi sămânţa sa vizibilă de pe pământ, (Ioan 15: 18-20). Urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus sunt reprezentaţi prin seminţia lui Iuda, deoarece Iuda simbolizează pe cei care servesc şi preamăresc pe Iehova Dumnezeu. Egiptul reprezintă în Biblie organizaţia lui Satan sau lumea rea din care trebuie să iasă urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus şi ei chiar ies. Alţii susţin că au ieşit din lume şi sunt urmaşi ai lui Cristos Isus, însă faptele incontestabile arată că mulţi dintre ei sunt încă tot o parte a lumii lui Satan. Organizaţia romano-catolică susţine a fi ieşit din lume şi-şi asumă această poziţie înaintea oamenilor şi susţine a reprezenta pe Dumnezeu şi Cristos Isus, însă faptele incontestabile arată că aceste susţineri sunt false şi că ierarhia romano-catolică este o parte a lumii lui Satan. După nume papa este capul ierarhiei romano-catolice, şi se susţine că primul aşa zis „papă" a fost apostolul Petru; aceste susţineri însă nu corespund nicidecum cu adevărul deoarece sunt combătute atât de Sfânta Scriptură, cât şi de faptele istorice. Apostolul Petru a fost un urmaş adevărat şi credincios al lui Cristos Isus şi el s-a ţinut cu totul despărţit de lume, în timp ce fiecare papă al ierarhiei romano-catolice a pretins putere temporală şi de câte ori a fost cu putinţă a şi exercitat această putere şi a luat parte la treburile financiare şi politice ale acestei lumi. Apostolul Petru n-a avut urmaşi, şi de aceea a fost cu neputinţă pentru vreun om oarecare să ocupe după aceea locul apostolului. El n-a fost niciodată un papă.

10. Iată pe scurt, faptele cu privire la dezvoltarea ierarhiei romano-catolice: Satana, urmând tactica sa statornică a înşelăciunii şi amăgirii, cu scopul de a întoarce pe oameni de la Dumnezeu şi Cristos Isus, şi-a propus să zidească o organizaţie religioasă şi a numit-o „creştinism", şi o folosește cu scopul de a înșela oamenii și a ocărî pe Iehova. După moartea celor doisprezece apostoli ai lui Cristos Isus, Satan a clădit pe furiş şi cu încetul o organizaţie sau un sistem religios care de atunci încoace a fost cunoscut ca și „creştinism". Fiecare biserică sau subdiviziune locală a organizaţiei a avut la început şi după aceea episcopul ei, dar cu timpul a fost ales şi instalat de ierarhie primul papă; aproximativ 1800 de episcopi au servit diferitele părţi ale organizaţiei catolice. Episcopul organizaţiei din Roma a fost ales ca primul papă. O autoritate binecunoscută declară: „Papa este un titlu ecleziastic care este folosit acum exclusiv pentru a desemna capul bisericii romano-catolice. În secolul al patrulea şi al cincilea a fost folosit foarte frecvent în apus pentru vreun episcop oarecare; dar treptat a devenit numirea exclusivă a episcopului din Roma şi a devenit astfel titlul său oficial". — „Enciclopedia Britanică", volumul 22, pagina 81.

Cuprins

11. Dacă ar fi fost necesară vreo altă dovadă pentru combaterea susţinerii că papa ar fi succesorul apostolului Petru, atunci faptul istoric de mai sus ar fi de ajuns pentru acest scop. Timp de mai mult de 300 de ani după moartea apostolului Petru n-a existat papă, însă au existat mulţi bărbaţi în organizaţia catolică numiţi „episcopi". Prin ce autoritate a putut decide un grup oarecare de oameni că episcopul de Roma a trebui să urmeze apostolului Petru în funcție? Cine ar fi putut stabili în mod autorizat cine este din cei 1800 de oameni, care s-au intitulat ei înşişi „episcopi", urmaşul lui Petru, dacă, bineînţeles, ar fi fost posibil ca Petru să aibă un urmaş? Dar fiindcă apostolul Petru n-a fost niciodată un papă şi n-a avut niciodată un urmaş, este clar că susţinerea papalităţii este cu totul falsă. O astfel de susţinere este absurdă şi fără cea mai mică dovadă pentru susţinerea ei. De când organizaţia romano-catolică şi-a început afacerea cu papi şi a început să aibă papi, din când în când postul devine liber, şi apoi un astfel de post liber este iar ocupat prin faptul că colegiul cardinalilor alege pe unul din mijlocul lor pentru această funcție prin vot. Astfel oamenii fără să aibă vreo autoritate de la Dumnezeu sau Cristos Isus au format sistemul romano-catolic şi continuă să ţină această organizaţie în funcţiune. Tatăl acestei organizaţii este Satan Diavolul. Ea este fructul planului viclean şi plin de succes al Diavolului de a înşela pe oameni şi a huli pe Dumnezeu, şi prin această organizaţie Diavolul a reuşit să orbească pe milioane de oameni sinceri care au fost atraşi în organizaţia romano-catolică şi care au fost induşi să creadă că această organizaţie ar fi o slujitoare a lui Cristos, când în realitate această organizaţie serveşte şi ajută pe Diavolul; şi astfel oamenii buni cari au sprijinit această organizaţie au servit şi ajutat fără să ştie pe servii Diavolului. Ierarhia este capodopera planurilor organizaţiei Diavolului de a defăima numele lui Iehova şi al lui Cristos Isus şi de a întoarce pe oameni de la Iehova.

12. O scurtă referire la istoria sistemului romano-catolic este oportună aici. Dintr-o operă istorică, scrisă de un om cu numele Lord, intitulată „Lumea Veche Romană" sunt citate următoarele extrase: „*În secolul întâi* n-au fost chemaţi mulţi înţelepţi sau nobili... *În secolul al doilea*..... a fost o ruşine în ochii modei sau puterii de a fi un creştin... Biserica... a fost o ceată mică de oameni puri şi ireproşabili care n-au aspirat să dirijeze, societatea. Ei însă au atras atenţia guvernului asupra lor, şi au fost priviţi de el destul de importanţi de a fi prigoniţi". În decursul secolului al doilea „episcopii au devenit oameni cu mare influenţă nu în societate ci între creştini". Apoi „a început centralizarea ecleziastică;... Biserica a pus temelia politicii şi puterii sale viitoare.

13. Desigur că nu Domnul Dumnezeu a indicat o astfel de politică. Tot aşa de sigur este că Diavolul a fost acela care a semănat şi a udat sămânţa egoismului pentru a-şi atinge scopul nelegiuit. Istoricul citat mai sus continuă: „*Secolul al treilea* a văzut biserica mai puternică ca instituţie... învăţăturile au fost sistematizate [în crezuri şi confuzie]...

Cuprins

episcopi renumiţi au condus biserica care creştea... Biserica a avansat repede către o poziţie care a atras atenţia omenirii [desigur, a lumii]. *Numai în secolul al patrulea*, — după ce persecuţiile imperiale au încetat, după ce Constantin [împăratul Romei păgâne] a fost convertit; după ce biserica s-a aliat cu statul, după ce credinţa primitivă a fost coruptă; după ce superstiţia şi filozofia deşartă [favorizată de Diavolul] intrase în rândurile credincioşilor,... după ce sinoadele au fost aduse sub influenţa politică;... după ce politica şi dogmatica au mers mână în mână,... — s-a întâmplat că oamenii cu rang au intrat în biserică. Când creştinismul a devenit religia curţii şi a claselor înalte, el a fost folosit pentru susţinerea aceluiaşi rău împotriva căruia a protestat la început. Biserica nu numai c-a fost umplută cu erorile filosofiei păgâne, ci afară de aceasta a mai adoptat şi o mulţime de ceremonii de ale cultului oriental [cultul Diavolului]… Clerul, ambiţios şi lumesc, a căutat rang şi distincţie... El a devenit leneş, arogant, şi independent. Poporul a fost exclus din guvernul sau conducerea bisericii. Episcopul a devenit un personaj înalt care a controlat şi numit pe clerul său... Misiunea bisericii [adevărate] a fost pierdută din vedere, într-o alianţă degradatoare cu statul". — Vezi şi „*Studii în Scripturi*", volumul 2, pagina 284.

14. În acest stadiu al unei organizaţii degenerate a bisericii numită „creştină" a fost născut sistemul romano-catolic. El a început cu alegerea unui singur episcop din mijlocul multor episcopi, şi anume, a episcopului din Roma, ca primul papă. De atunci până astăzi sistemul romano-catolic numit şi ierarhia romano-catolică a stăpânit peste milioane de oameni prin superstiţie, frică şi învăţături mincinoase. Filistenii din vechime au emigrat din Egipt şi au venit în ţara Palestina. Vechiul Egipt este folosit adeseori în Scripturi pentru a reprezenta lumea sau organizaţia lui Satan. Biserica creştină a început prin aceea că oamenii au ieşit din lume şi s-au despărţit în mod hotărât de lume, adică de Egiptul antitipic. (Apocalips 11:8). Prin viclenie şi înşelăciune Satan a sădit în mijlocul acelor creştini, bărbaţi ambiţioşi care în cele din urmă au dobândit puterea peste organizaţie. Apoi organizaţia a devenit stricată şi a rămas stricată, şi de atunci încoace orice încercare de a o reforma a eşuat. Oameni cinstiţi şi necinstiţi au fost în aceste sisteme bisericeşti, însă în providenţa lui Dumnezeu a sosit acum timpul când cei sinceri, oamenii binevoitori, trebuie să audă adevărul şi să aibă ocazie să se despartă de organizaţia nelegiuită care pângăreşte numele lui Iehova şi să se unească pe deplin cu organizaţia de sub Cristos.

ŢARA LUI IUDA

15. Când Iehova a condus prin Iosua pe poporul Său ales, Izraeliţii, din Egipt în ţara Palestina, a împărţit această ţară între seminţii; seminţiei Iuda i s-a împărţit cu această ocazie toată ţara din sudul Mării Moarte până la Marea Mediterană. (Iosua 15:1-47). Ei au găsit pe Filisteni deja acolo,

Cuprins

care emigraseră tot din Egipt. Împărţirea Palestinei între seminţii a fost simbolică. Seminţia lui Iuda reprezintă pe aceia care servesc şi preamăresc pe Iehova Dumnezeu şi pe Cristos Isus. Domnul Isus Cristos vine din această seminţie, şi unul dintre titlurile Sale este „Leul din seminţia lui Iuda". (Apocalips 5:5). La mult timp după aceea unul din papii Romei şi-a asumat acest titlu, şi de atunci a fost cunoscut pe nedrept ca „leul din seminţia lui Iuda". Filistenii, deşi au fost în ţara lui Iuda, n-au servit pe Iehova Dumnezeu şi nu I-au adus preamăriri. Poziţia lor a arătat că ei ar fi trebuit să facă aşa, însă ei au făcut tocmai contrariul. În acelaşi chip sistemul romano-catolic şi-a asumat printre oameni locul acelora care sunt devotaţi lui Iehova şi Regelui Său, însă acest sistem nu serveşte nicidecum pe Iehova şi pe Regele Său. El este extrem de egoist, caută să stăpânească lucrurile acestei lumi rele, formează o parte a acestei lumi rele şi este, fără îndoială servul Diavolului: „Nu ştiţi că, dacă vă daţi robi cuiva, ca să-l ascultaţi, sunteţi robii aceluia de care ascultaţi, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?". Romani 6:16

16. Deoarece sistemul romano-catolic face pe reprezentantul şi servul lui Dumnezeu înaintea popoarelor pământului, dar în realitate este slujitorul Diavolului, membrii acestui sistem sunt cei mai mari făţarnici. Filistenii au fost guvernaţi de cinci regi, domnitori sau nobili, şi aceştia au fost legaţi laolaltă printr-un legământ sau confederaţie. Filistenii de astăzi, adică, ierarhia romano-catolică, sunt un guvern sau stăpânire care este formată şi ţinută laolaltă printr-o confederaţie a „patriarhilor, mitropoliţilor, arhiepiscopilor, episcopilor şi preoţilor" (după *Shipley*). Întocmai ca domnitorii sau mai marii Filistenilor, aşa se socotesc şi membrii ierarhiei ca înalţi demnitari bisericeşti şi mai mari şi sunt priviţi şi de alţii tot aşa.

17. Ţara pe care a făgăduit-o Iehova că o va da poporului Său ales (şi anume prin făgăduinţa sa pecetluită prin jurământ) este Împărăţia Sa sub domnia prea iubitului său Fiu Cristos Isus. (Geneza 13:15 ; 17:8; Luca 22:29,30). Filistenii s-au stabilit în ţară înainte de a veni poporul lui Dumnezeu acolo. În chip asemănător, Filistenii moderni, clericii ierarhiei romano-catolice, au ocupat locul sau poziția susținută de ei ca o măsură divină pentru organizaţia aceasta, înainte ca cei unşi să fi fost aleşi din lume şi unşi de Domnul. Iehova a zis că a lăsat pe Filisteni în ţara Palestina pentru a încerca pe poporul Său ales. „Iată națiunile pe care le-a lăsat Domnul ca să încerce pe Israel prin ele, pe toţi cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului, și anume pe cei cinci domnitori ai Filistenilor, toţi Canaaniţii, Sidoniţii, şi Heviţii care locuiau în muntele Liban, de la muntele Baal-Hermon până la intrarea Hamatului. Națiunile acestea au slujit ca să pună pe Israel la încercare, pentru ca Domnul să vadă dacă vor asculta de poruncile pe care le dăduse părinţilor lor prin Moise".— Judecătorii 3: l, 3, 4.

18. În chip asemănător Iehova a permis ca organizaţia ierarhiei romano-catolice să ocupe locul în care după cum susţine reprezintă pe Dumnezeu, până când a ales şi uns pe poporul Său, şi a permis aceasta pentru a dovedi că poporul

Cuprins

Său iubeşte pe Dumnezeu, şi arată aceasta prin ascultarea dezinteresată de poruncile Sale chiar şi sub apăsare. Aceşti credincioşi ţin cu tărie la integritatea sau neprihănirea lor faţă de Iehova, şi ei trebuie să facă aceasta în faţa opoziţiei nelegiuite.

19. Ca o altă dovadă că ierarhia romano-catolică şi-a asumat locul care se cuvine pe drept Iudeilor sau acelora care servesc şi laudă într-adevăr pe Iehova, observaţi că se susţine că episcopul din Roma sau „papa" cum mai este numit, este locţiitorul lui Cristos. Susţinerea acestei instituţii este că ierarhia romano-catolică este o instituţie divină şi un corespondent al organizaţiei cereşti a lui Iehova Dumnezeu: „La conciliul din Trient s-a rostit anatema asupra tuturor acelora care tăgăduiesc existența în biserica catolică a unei ierarhii instituită în mod divin". - Enciclopedia Britanică", volumul 13. pagina 153.

20. Ierarhia romano-catolică, Filisteni moderni, este aceea care susţine că papa este infailibil. Această infailibilitate însă nu s-a susţinut în mod public înainte de 1870, an în care conciliul din Vatican a emis o declaraţie dogmatică în acest sens. Din aceasta se poate vedea că Diavolul într-un chip viclean şi rafinat, prin înşelăciune şi amăgire, a condus pe popor într-o poziţie în care a putut fi făcut să creadă că un om ar fi infailibil în lucruri cari se referă la purtarea pe care trebuie să o aibă oamenii. Această afirmare se face în faţa Cuvântului inspirat al lui Iehova care zice că toţi oamenii sunt născuţi în păcat şi sunt concepuţi în nedreptate, şi în aceasta este cuprins şi papa. (Romani 5:12; Psalm 51:5). Nu pare oare ciudat că organizaţia catolică a avut nevoie de 1800 de ani pentru a ajunge la concluzia căci capul ei ar fi infailibil? O proclamaţie a Conciliului din Vatican spune: „Noi învăţăm şi definim ca o dogmă revelată în mod divin că Pontiful Roman [papa] când vorbeşte ex cathedra. — adică, când declară, în calitatea sa de pastor şi doctor al tuturor creştinilor şi în virtutea autorităţii sale apostolice supreme că o anumită învăţătură cu privire la credinţă sau morală este obligatorie pentru întreagă biserica, — prin ajutorul divin, care i-a fost făgăduit în persoana binecuvântatului Sfântu Petru, posedă aceeaşi infailibilitate cu care i s-a părut potrivit Mântuitorului divin să înzestreze biserica sa, de a defini învăţăturile sale cu privire la credinţă sau morală; şi, în consecinţă, că aceste definiţii ale Pontifului Roman sunt irevocabile şi nu depind de consimţământul bisericii". — Enciclopedia Britanică", volumul 14, pagina 511.

21. Nu poate fi găsit nici un cuvânt în Sfânta Scripturii care să sprijine o astfel de afirmaţie făcuta de vreun om oarecare sau de vreun grup oarecare de oameni. Din aceasta se poate vedea că o mică societate de conducători auto-proclamați își stabilesc învăţăturile lor proprii în contradicție cu Cuvântul inspirat al lui Iehova şi în dispreţ faţă de el. Prin acest mijloc ei fac pe milioane de oameni să creadă în învăţăturile bisericii romano-catolice, şi le iau Biblia ca să nu afle adevărul.

Cuprins

REPREZENTANȚII DIAVOLULUI

22. Despre faptul că Filistenii din vechime au fost reprezentanţii Diavolului nu poate exista nici cea mai mică îndoială în mintea unuia care crede că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Filistenii au practicat religia Diavolului. Dumnezeul lor național sau zeitatea lor era Dagon, dumnezeul-pește. Când Filistenii au răpit chivotul legământului lui Iehova şi l-au dus în reşedinţa lor, Iehova şi-a manifestat mânia împotriva Filistenilor după cum este scris: „Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, şi l-au dus din Eben-Ezer la Aşdod. După ce au pus mâna pe chivotul lui Dumnezeu, Filistenii l-au dus în casa lui Dagon (Zeul peşte) şi l-au aşezat lângă Dagon. A doua zi, Aşdodienii, care se sculaseră dis de dimineaţă, au găsit pe Dagon întins cu faţa la pământ, înaintea chivotului Domnului. Au luat pe Dagon, şi l-au pus înapoi la locul lui. Şi a doua zi, sculându-se dis de dimineaţă, au găsit pe Dagon întins cu faţa la pământ, înaintea chivotului Domnului; capul lui Dagon şi cele două mâini ale lui erau tăiate pe prag şi nu-i rămăsese decât trunchiul. De aceea, până în ziua de azi preoţii lui Dagon şi toţi cei ce intră în casa lui Dagon, la Aşdod, nu calcă pe prag. Mâna Domnului a apăsat asupra celor din Aşdod, şi i-a pustiit; i-a lovit cu bube la şezut, atât în Aşdod, cât şi în ţinutul lui. Când au văzut că aşa stau lucrurile, oamenii din Aşdod au zis: "Chivotul Dumnezeului lui Israel să nu rămână la noi, căci mâna Lui apasă asupra noastră şi asupra lui Dagon, dumnezeul nostru." Şi au trimis şi au adunat la ei pe toţi domnitorii Filistenilor, şi au zis: "Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?" Domnitorii au răspuns: "Să se ducă la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel." Şi au adus acolo chivotul Dumnezeului lui Israel". Dar după ce a fost dus acolo, mâna Domnului a apăsat asupra cetăţii, şi a fost o mare groază, a lovit pe oamenii cetăţii de la mic până la mare, şi au avut o spuzenie de bube la şezut." (1Samuel 5:1-9). Filistenii aduceau jertfe dumnezeului lor Dagon în momentul în care Samson a prăbușit clădirea peste ei, omorând câteva mii din ei.

23. Iehova a făcut ca aceste fapte să fie scrise și relatate în Scripturi cu scopul de a prefigura dușmanii moderni ai poporului Său. (1Cor. 10:11; Evr. 10:1). Filistenii au fost dușmanii de moarte ai Izraeliţilor, a poporului ales al lui Iehova, şi au prefigurat, prin urmare, dușmanii de moarte ai martorilor lui Iehova care trăiesc acum pe pământ. În fruntea dușmanilor care susţin făţarnic a reprezenta pe Dumnezeu stă ierarhia romano-catolică. Filistenii au pus pe capul dumnezeului lor peşte o mitră, ceea ce a arătat că şeful sau capul lui a fost Diavolul pe care el l-a reprezentat între filisteni. Când papa, capul ierarhiei romano-catolice, şade pe altarul principal în Roma pentru a primii adulații, poartă o mitră asemănătoare cu cea purtată de dumnezeul peşte Dagon. În felul acesta papa arată prin acest simbol pe care Dumnezeu îl reprezintă de fapt. Faptul istoric următor este citat pentru sprijinirea celor de mai sus:

„Întocmai după cum papa poartă cheile lui Ianus aşa poartă şi mitra lui Dagon. Săpăturile din Ninive exclud orice îndoială despre aceasta. Mitra papală este cu totul diferită de mitra lui Aaron şi a marilor preoți iudei. Mitra acestora a

Cuprins

fost un turban. Mitra cu două coarne pe care o poartă papa când şade pe altarul principal din Roma şi primeşte adoraţia cardinalilor este exact aceeaşi mitră pe care a purtat-o Dagon, dumnezeul peşte al Filistenilor şi al Babilonienilor. ...Gura de peşte deschisă care s-a ridicat deasupra capului omului din Ninive este corespondentul infailibil al coarnelor de pe mitra papei din Roma". — The Two Babylons" [Cele două babiloane] de Hislop, pagina 215.

24. Nu poate exista nici o îndoială despre faptul că Dagon, dumnezeul vizibil al Filistenilor din vechime, a prefigurat ierarhia romano-catolică al cărei cap este papa. Dovada biblică şi dovada istorică sunt în acord deplin asupra acestui punct. Şi ceilalţi episcopi ai ierarhiei romano-catolice poartă o mitră care este o altă dovadă pentru concluzia că Filistenii au prefigurat pe ierarhia romano-catolică. Evident, Domnul descoperă acum aceste fapte acelora care-L iubesc, pentru ca să aibă o viziune clară a ierarhiei romano-catolice şi să ştie cu siguranţă ce soartă aşteaptă pe duşmanii care ocărăsc acum numele lui Iehova şi prigonesc pe unşii Săi.

STĂPÂNIRE

25. Filistenii au stăpânit peste Israel pentru că Israeliţii au fost necredincioşi legământului lor. (Judecătorii 13:1; 14:1, 4). Au fost câteva excepţii între Izraeliţii ca Ghedeon, Samson şi alţii, oameni care au fost credincioşi şi devotaţi lui Iehova Dumnezeu. Datorită faptului că în ultimii 1800 de ani aproape toţi creştinii pretinşi au fost necredincioşi lui Dumnezeu, ierarhia romano-catolică a stăpânit asupra „creştinătăţii" în chestiunile religiei, politicii şi comerţului. Ierarhia romano-catolică pretinde dreptul şi puterea de a controla şi stăpâni lumea, şi ea exercită această stăpânire aproape asupra întregii „creştinătăţi". Cei credincioşi dintre Izraeliţi ca Ghedeon, Samson, Samuel şi David au reprezentat pe urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos Isus cari sunt acuma pe pământ şi refuză să se plece înaintea dictatului şi ordinelor Filistenilor de astăzi.

26. De veacuri, organizaţia romano-catolică a pretins dreptul divin de a stăpâni peste naţiunile pământului, şi pe baza acestei pretenţii false această organizaţiune nelegiuită a căutat să controleze chestiunile politice ale tuturor naţiunilor pământului. Înălţarea ei la putere temporală a început în secolul al şaselea, şi ea a continuat timp de o mie de ani să crească şi să exercite această putere. Organizaţia romano-catolică susţine în mod fals că cei o mie de ani ai stăpânirii sale "pline de succes" ar fi cei o mie de ani amintiţi în capitolul al douăzecilea al Apocalipsului când Cristos şi sfinţii săi împărățesc, şi că perioada de timp din 1800 până în timpul prezent, ar fi „timpul scurt" care este amintit în acelaşi capitol al Apocalipsului. Susţinerea lor, desigur, este falsă. Acel „timp scurt" se va sfârşi cu nimicirea Diavolului şi a instrumentelor sale. Sfârşitul şi nimicirea ierarhiei romano-catolice este foarte aproape.

27. De multe sute de ani ierarhia, prin capul ei oficial, papa, pretinde dreptul de a încorona şi detrona regi şi de a hotărî în genere politica guvernelor pământului. Cu alte cuvinte, ierarhia romano-catolică caută să fie un dictator

Cuprins

absolut neluând deloc în seamă drepturile poporului. În fiecare naţiune în care există şi stăpâneşte un dictator, ierarhia este aceea care se ascunde înapoia dictatorului şi dictează de fapt politica acelui guvern.

PRIGONIRE

28. Filistenii au fost apăsătorii şi prigonitorii Izraeliţilor, a poporului ales al lui Dumnezeu. în zilele lui Samson, Eli şi Samuel, Filistenii au căutat să pună mâna pe tot „laptele și mierea" Palestinei. În acelaşi chip, organizaţia romano-catolică a căutat de sute de ani să aducă sub stăpânirea sa toate bogăţiile şi toată dulceaţa pământului. Este un fapt demn de luat în seamă că ei şi-au căutat cele mai frumoase locuri de pe pământ pentru zidirea clădirilor lor şi ca locuri pentru activitatea lor oficială. Filistenii au apăsat pe Izraeliţi mulţi ani de-a rândul. Ei au întemnițat pe Samson și i-au scos ochii. Ei au luptat mereu împotriva lui Israel, şi au căutat să nimicească şi pe David când a fost uns şi a fost pus rege peste Israel. (2 Samuel 5:17-25). Organizaţia ierarhiei romano-catolice a apăsat şi prigonit în toate timpurile pe urmaşii lui Cristos Isus şi acum îşi concentrează prigonirea asupra martorilor lui Iehova. Paginile istoriei care acoperă o perioadă de aproximativ 1500 de ani raportează multe din faptele nelegiuite ale ierarhiei romano-catolice, fapte rele sau crime care nu-și găsesc pereche sau asemănare în nici o altă organizaţie care a fost vreodată pe pământ. Se vor cita aici numai puţine din crimele îngrozitoare săvârşite de ierarhie şi de complicii ei; şi chiar şi acestea se amintesc numai cu scopul de a arăta că ierarhia este anti-tipul Filistenilor, şi că are de-a face cu martorii lui Iehova. Filistenii s-au îmbogăţit prin aceea că au pus tribut şi alte sarcini asupra Izraeliţilor. Ierarhia romano-catolică s-a îmbogăţit multe sute de ani prin aceea că a pus sarcini grele asupra poporului tuturor naţiunilor „creştinătăţii". Timp de mulţi ani această organizaţie fățarnică s-a ocupat cu strângerea de bani de la cei înșelați ai organizaţiei catolice. Agenţi feminini travestiţi, îmbrăcaţi ca nişte păsări negre de pradă, vizitează regulat în zilele de plată multe fabrici şi birouri şi adună acolo de la cei fricoşi şi superstiţioşi bani de care lucrătorii au aşa de mare nevoie pentru întreţinerea lor şi a familiilor lor. În felul acesta prin practica înşelăciunii şi inducerii în eroare sunt storşi de la oameni milioane de dolari, în special de la cei lipsiţi şi aceşti bani sunt întrebuinţaţi la îmbogăţirea ierarhiei şi la satisfacerea dorințelor bestiale ale acestor oameni nelegiuiţi şi egoişti.

29. Banii sunt colectaţi şi de la cei în viață, ai căror prieteni au murit, şi aceasta se face sub pretextul că în schimbul acestor bani un preot oarecare al organizaţiei catolice va putea rosti rugăciuni pentru cei morţi care îi vor ajuta. Aceasta este una dintre înşelăciunile apăsătoare practicate faţă de cei superstiţioşi şi fricoşi. Sfânta Scriptură învaţă fără excepţie că cei care mor nu mai sunt vii, ci morţi şi inconştienţi și „nu ştiu nimic"; că nici unul dintre cei morţi nu se află într-un purgatoriu sau în chin; prin urmare susţinerea că unii oameni ar putea rosti

Cuprins

rugăciuni pentru cei morţi şi le-ar putea aduce prin aceasta vreun folos este cu totul neadevărată şi înşelătoare, şi prin aceasta poporul fricos este apăsat şi i se pune o sarcină grea. Timp de mulţi ani s-au stors bani de la oamenii naţiunilor „creştinătăţii" şi au fost trimişi în Vatican în Roma pentru a umple trezoreria ierarhiei romano-catolice, şi aceasta s-a făcut în paguba şi detrimentul poporului. Numai în Mexic ierarhia a stors din buzunarele oamenilor treizeci de milioane de dolari în fiecare an şi aceşti bani au fost trimişi vistiernicului ierarhiei din Roma. Tot în Mexic, s-a întâmplat şi aceea că un agent de-al organizaţiei catolice a silit pe băştinaşi să construiască într-o mică localitate multe aşa-zise „biserici" în care au fost puşi preoţi ai ierarhiei care au luat bieţilor băştinaşi aproape tot câştigul lucrului lor. Filistenii din vechime au căutat să jefuiască pe Izraeliţi de toată averea lor şi aşa caută şi Filistenii de astăzi să intre în posesia tuturor bogăţiilor lumii numită „creştinătate" şi să câştige stăpânirea peste ea.

INCHIZIŢIE

30. Urmaşii lui Cristos Isus au fost prigoniţi într-o măsură oarecare de Roma păgână,însă acea prigonire nu se poate asemăna cu prigonirea fanatică a creştinilor prin ierarhia romano-catolică sau „Roma papală" cum se mai numeşte. Ierarhia romano-catolică a instituit și a practicat un sistem de prigonire diavolească cum n-a mai fost de când este lumea și care nu se poate asemăna cu nimic ce s-a întâmplat de atunci încoace. Învăţăturile promulgate şi predicate de bărbaţii egoişti, a căror autor a fost Diavolul, au fost cu totul contrare adevărurilor vestite de Cristos Isus şi de profeţii lui Iehova; şi totuşi poporul a fost forţat să primească aceste învăţături mincinoase. Organizaţia romano-catolică pretinzând că ea are dreptul exclusiv de a decide ce trebuie să audă şi să creadă poporul de rând a ţinut departe Biblia de popor şi l-a silit să dea atenţie şi să creadă învăţăturile omeneşti false întemeiate pe superstiţie şi frică. Această organizaţie nelegiuită a făcut pe milioane de oameni să rostească numele lui Cristos, dar în acelaşi timp să creadă şi să urmeze prescripţiile oamenilor. De aceea Dumnezeu a făcut să se scrie în Cuvântul Său : „Domnul zice: "Când se apropie de Mine poporul acesta Mă cinsteşte cu gura şi cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, şi frica pe care o are de Mine, nu este decât o învăţătură de datină omenească. De aceea, iată, voi lovi iarăşi pe poporul acesta cu semne şi minuni din ce în ce mai minunate". Isaia 29:13,14.

31. Dacă cineva a îndrăznit să-şi exprime părerea contrar învăţăturilor preoţimii organizaţiei romano-catolice, acela a fost acuzat imediat de erezie. La începutul secolului al unsprezecelea multe persoane au fost acuzate de erezie pentru că au îndrăznit să exprime o părere care n-a fost pe placul organizaţiei romano-catolice şi au fost executaţi prin ardere sau sugrumare.

32. Inchiziţia a fost instituită cu scopul de a găsi şi pedepsi toate persoanele care s-au făcut vinovate de hulă faţă de ortodoxia romano-catolică. În secolul al treisprezecelea inchiziţia a fost în plin avânt. Papii au pus comisari care au călătorit din loc în loc ca să spioneze pe popor. Când comisarii au ajuns într-un

Cuprins

ţinut poporul a fost somat de a mărturisi dacă se află eretici printre ei şi să denunţe pe aceia pe care i-au considerat a fi eretici, şi mulţi au fost arestaţi şi pedepsiţi numai pe baza unei astfel de învinovăţiri. Episcopii şi-au luat răspunderea să facă rost de temniţe şi alte mijloace de pedepsire. Pentru a stoarce cu de-a sila mărturisiri de la cei învinuiţi de erezie, s-a întrebuinţat o tortură crudă. În această tortură au fost întrebuinţate tot felul de instrumente satanice. Iată o listă a câtorva din mijloacele de tortură întrebuinţate: picioarele victimei au fost arse cu fier roşu sau a trebuit să încalţe o cizmă de fier umplută cu plumb topit ; trupul victimei era pus într-o maşină care i-a rupt încheieturile; alţii au fost puşi sub o maşină a cărei cuţite au fost în aşa fel aranjate încât au tăiat pe victimă încetul în bucăţi. Dacă vreun avocat a cutezat să ia apărarea unei persoane acuzate de erezie, a fost privit el însuşi cu vinovat de erezie, şi astfel victimele erau fără nici o posibilitate de apărare sau ajutor. Inchiziţia a fost practicată cu răutate şi vigoare în Italia, Spania, în statele balcanice, Irlanda. Anglia, Germania, Franţa, Mexic, Cuba, de fapt în aproape toate ţările ale aşa-zisei „creştinătăţi".

33. Următoarele două semne caracteristice inchiziţiei sunt bătătoare la ochi : Prigonire pentru libertatea cuvântului şi apăsarea şi distrugerea cărţilor. Scopul vădit al unei astfel de prigoniri şi distrugeri de cărţi a fost să ţină pe popor în neştiinţă şi să ascundă dinaintea lui înşelăciunile organizaţiei romano-catolice. Istoricul zice : „Toate cărţile au trebuit să treacă prin mâinile episcopului" ca să se şteargă din ele tot ce s-a părut a fi îndreptat în vreun fel împotriva organizaţiei romano-catolice. Această organizaţie n-a permis atunci să se publice nimic ce-ar putea „vătăma simţămintele religioase", şi continuă până în ziua de astăzi să ţipe în gura mare. Conducătorii inchiziţiei au săvârşit tot felul de crime ce nu se pot închipui. Poporul de rând a fost ţinut într-una în frică şi groază. Mulţi dintre ei au fost siliţi să denunţe pe vecinii lor şi să pricinuiască executarea lor, sperând că prin aceasta se vor putea scăpa de ei înşişi de mânia inchiziţiei ierarhiei. Poporului i-a fost imposibil să câştige vreo cunoştinţă despre Iehova şi îngrijirea Sa plină de har pentru neamul omenesc, deoarece filistenii moderni, ierarhia catolică, l-a împiedecat la dobândirea unei astfel de cunoştinţe. Nici o carte despre Sfânta Scriptură n-a fost permis să ajungă în mâinile poporului. (Vezi „Enciclopedia Britanică" sub „Inchiziţie"). Crimele infame şi strigătoare la cer ale ierarhiei şi ale agenţilor ei au suferit cam prin anul 1800 într-o măsură oarecare o schimbare subită, şi de atunci încoace ierarhia se serveşte de o metodă ceva mai rafinată la săvârşirea crimelor sale. Până în ziua de astăzi această instituţie nelegiuită a continuat să împiedece publicarea de cărţi care învaţă adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, şi ea face să se ardă multe din aceste cărţi, şi aceasta este adevărat în special în ceea ce priveşte scrierile publicate de Societatea de Biblii şi Tractate a Turnului de Veghere. Poporului de rând, care a fost înşelat să sprijine organizaţia catolică îi este interzis de preoţi să citească cărţi care explică adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Toate organizaţiile împreună care au fost vreodată pe pământ n-au făcut atâta spre apăsarea poporului şi ţinerea lui în neştiinţă despre Cuvântul lui Dumnezeu ca organizaţia romano-catolică. Această organizaţie este, prin urmare,

Cuprins

duşmanul vizibil cel mai rău al lui Dumnezeu şi al poporului Său uns. Ea asupreşte, prigoneşte şi întemniţează pe aceia care învaţă adevărul, şi ea face aceasta, din pizmă şi ură.

34. Filistenii au fost „vrăjitori". (Isaia 2:6). Aceasta înseamnă că au practicat religia Diavolului. Sistemul romano-catolic se compune, de asemenea, din vrăjitori. Următoarea profeţie se referă cu deosebire la ei: „Ţara lor (poziţia pe care o ocupă între oameni) este plină de idoli, căci se închină înaintea lucrării mâinilor lor, înaintea lucrurilor făcute de degetele lor (şi în felul acesta fac pe poporul de rând să cumpere idolii lor, ceea ce înseamnă un nou izvor de câştig pentru ei, şi învaţă pe oameni să întrebuinţeze pe aceşti idoli la închinarea lor); de aceea, cei mici vor fi coborâţi, şi cei mari vor fi smeriţi". — Isaia 2:8, 9.

35. În organizaţia catolică omul de rând se pleacă înaintea prelaţilor catolici, întocmai cum a prezis Domnul. Până în ziua de astăzi ierarhia romano-catolică arată filme pe ecranul cinematografelor în care preoţii romano-catolici sunt arătaţi practicând ceremonii fără înţeles prin care susţin între altele a binecuvânta automobile şi a-i păzi prin aceasta de accidente pe cei care călătoresc în ele oricât de răi ar fi călătorii sau conducătorii. Şi acesta este un izvor de câştig pentru ierarhie, şi astfel încasează în mod înşelător banii oamenilor prin faptul că se foloseşte de credulitatea poporului fricos şi superstiţios. Mai sus au fost înşirate numai unele din fărădelegile şi crimele nelegiuite ale ierarhiei şi aşa este mulţimea care susţine a fi urmaşii rânduiţi de Dumnezeu ai apostolului Petru. Este sigur că atunci când poporul va cunoaşte adevărul se va despărţi de aceşti făţarnici.

POLITIC

36. Filistenii au format o confederaţie politică, şi aceasta a purtat războaie de cucerire cu scopul de a controla şi stăpâni pe oameni. Filistenii timpului modem, ierarhia romano-catolică sunt, de asemenea, o confederaţie de oameni egoişti, care lucrează în mod înşelător şi mincinos sub numele lui Cristos, dar în realitate a fost organizată şi este întrebuinţată numai pentru scopuri politice, financiare şi alte scopuri egoiste. Agenţii politici ai ierarhiei romano-catolice lucrează în fiecare naţiune a pământului. Această organizaţie nelegiuită stăpâneşte slujbele politice ale tuturor naţiunilor „creştinătăţii". Mai demult a fost greu pentru ierarhie să dobândească stăpânirea asupra Statelor Unite, însă în timpul prezent face progrese mai mari în privinţa aceasta. Cu alte cuvinte, republica americană care după cum se crede este o naţiune liberă, se află acum aproape de tot sub stăpânirea unei puteri străine: şi această putere străină se compune din Filistenii de astăzi cu sediul lor principal în cetatea Vaticanului din Roma de unde sunt conduse acţiunile sale. Observaţi acum câteva fapte istorice care vor fi citate aici :

37. În secolul al şaptesprezecelea organizaţia romano-catolică a reuşit să prindă rădăcină pe continentul american, şi anume prin fondarea provinciei Maryland prin familia lordului Baltimore. Astăzi organizaţia romano-catolică este cea mai puternică organizaţie politică din America. Cartea lor „*Official Directory*" din anul 1935, o carte de peste o mie de pagini este plină numai de lista

Cuprins

funcţionalilor ierarhiei şi a agenţilor ei. Străduinţa ambiţioasă a acestei organizaţii are ca ţintă câştigarea stăpânirii complete asupra Statelor Unite. În 26 Septembrie 1900 a fost întemeiată o federaţie a tuturor societăţilor catolice din America, şi anume, „cu scopul declarat de a influenţa legislaţia" şi pentru a asigura ceea ce catolicii susţin a fi „drepturile lor". Un arhiepiscop al ierarhiei a zis: „ Noi trebuie să facem America catolică. Pentru ce să ne temem sau să ezităm? Catolicii din America ţin în primul rând loiali bisericii lor şi sunt devotaţi conducătorilor lor. Ei sunt conştienţi de puterea lor şi stau sub organizaţia ierarhică completă". (Vezi „Turnul de Veghere", 15 Noiembrie 1935). În revista „ The National Catholic Register" se spune: „ Este planul lui Dumnezeu ca Sfântul Părinte din Roma să fie capul temporal şi spiritual al împărăţiei Sale de pe pământ". (T. V., 1 Ianuarie 1936). Întocmai ca Filistenii din vechime, aceasta este e pretenție îndrăzneață la poziţia sau locul „Iudea", care de fapt este locul acelora care se închină în adevăr lui Iehova Dumnezeu şi Cristos Isus şi-L servesc. În anul 1916 preşedintele Statelor Unite a făcut secretar particular al său pe un cutare Tumulty, un cavaler de-al lui Columb din gradul 33, şi despre acesta revista „The National Catholic Register" a zis:„ După preşedinte … Tumulty…exercită cea mai mare putere politică decât oricare alt om din America. (T. V. 1 Ianuarie 1936). În timpul în care a fost în funcție preşedintele Wilson şi Tumulty s-a şi întâmplat de fapt că martorii lui Iehova au fost condamnaţi fiecare la optzeci de ani închisoare fiindcă au spus adevărul, şi instrumentele ierarhiei au cauzat acest rezultat.

38. În anul 1932 a fost ales ca preşedinte Franklin D. Roosevelt. Conducătorul campaniei sale electorale, care este acum cel mai înalt membru al cabinetului său, este un romano-catolic care se interesează mai mult de ierarhie decât de poporul american. În organizaţia politică a lui Roosevelt sunt mai mulţi catolici decât adepţi de ai oricărei alte confesiuni. În Aprilie 1933 papa a inaugurat aşa numitul „an sfânt" şi aceasta a primit aprobarea preşedintelui Statelor Unite şi a cercului său de funcţionari. Romano-catolicii au condus cu ani în urmă o campanie de defăimare şi calomnie diavolească împotriva martorilor lui Iehova şi au încercat să-i alunge de la radio şi să împiedice în felul acesta pe popor de a auzi adevărul. O petiție a două milioane și jumătate de cetățeni americani a fost înaintată guvernului, cerând ca guvernul să ia măsuri pentru a împiedica acest amestec în primirea adevărului de către oameni. Însă guvernul Roosevelt a refuzat să facă ceva în această privinţă. Prigonirea martorilor lui Iehova prin ierarhie se tot măreşte şi mulţi bărbaţi nevinovaţi sunt aruncaţi în închisoare numai pentru că răspândesc mărturia Cuvântului lui Dumnezeu.

39. În 8 Martie 1934, ziarul „ New York Sun" a publicat o ştire specială din Roma în care s-a raportat că între preşedintele Roosevelt şi Vatican s-a făcut o învoială definitivă că Statelor Unite vor intra în relaţii diplomatice cu scaunul papal îndată ce opiniunea publică din America va fi făcută ascultătoare". Cu alte cuvinte, preşedintele Statelor Unite s-a învoit să sprijine ierarhia romano-catolică, o putere străină, şi să facă aceasta în mod deschis îndată ce publicul va fi destul de orbit să consimtă aceasta. După aceea, ierarhia a purtat o campanie pentru

Cuprins

câştigarea poporului american pentru această chestiune. În 17 Martie 1933 au fost mobilizate toate asociaţiile catolice din America, al căror scop anunţat a fost să influenţeze poporul american să se supună stabilirii relaţiilor diplomatice dintre Vatican şi Statelor Unite, adică, să consimtă ca ambasadorii politici ai Vaticanului să fie admişi la consiliile politice americane din Washington. Puterea străină, organizaţia ierarhiei romano-catolice ţinea deja în Washington un „ delegat apostolic". „ The Official Catholic Directory" pentru 1935 zice: „ trimisul apostolic în Statelor Unite este Amleto Giovanni Cigognani, născut în Italia în 24 Februarie 1883…numit trimis apostolic pentru Statele Unite şi arhiepiscop titular de Laodicea din 17 Martie 1933"; adică după ce Roosevelt a ajuns preşedinte.

40. La îndemnul ierarhiei romano-catolice martorii lui Iehova sunt prigoniţi acum în mod crud în toate părţile „creştinătăţii", în special în Austria, Germania, Estonia, Quebec şi New Jersey. În ţările amintite mai sus cărţile care explică Biblia ale Societăţii Turnului de Veghere, au fost confiscate şi distruse, şi mulţi din martorii lui Iehova, urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus, au fost acuzaţi de conspiraţie şi aruncaţi în temniţă pentru că au avut sau au răspândit astfel de scrieri, şi întreagă prigonirea aceasta nelegiuită a martorilor lui Iehova se face prin aceiaşi oameni care susţin a fi urmaşii apostolului Petru şi reprezentanţii oficiali ai lui Dumnezeu şi ai lui Cristos pe pământ. Ce făţărnicie mare! Această prigonire a martorilor lui Iehova prin Filistenii de astăzi se face din „răzbunare" şi „ în chip batjocoritor" şi „ din adâncul sufletului", tocmai aşa cum au procedat Filistenii din vechime împotriva poporului ales a lui Dumnezeu din Palestina. – Ezechiel 25:15.

„ÎNVOIALĂ CU IADUL"

41. Deşi ierarhia romano-catolică, Filistenii timpului modern, a făcut pe milioane de oameni să creadă că această instituţie reprezintă pe Dumnezeu şi pe Cristos Isus pe pământ, totuşi această organizaţie nelegiuită procedează exact contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Profeţii lui Iehova avertizează pe popoarele pământului cu privire la ziua Armaghedonului şi cu privire la distrugerea mare pe care o va aduce apoi Domnul asupra celor nelegiuiţi. Ierarhia ţine în faţa poporului cuvântări evlavioase cu feţe pioase şi cuvinte făţarnice, şi afirmă că aceste profeţii despre Armaghedon nu sunt adevărate şi că nu este adevărat ce se spune despre organizaţia catolică. De pildă, ziarul „Chatolic Freeman's Journal" ce apare la Sydney, Australia, din Mai 1935, spune cu privire la aceşti profeţi şi despre martorii lui Iehova : „Refrenul mesajului lor este că toate organizaţiile politice şi ecleziastice se află sub stăpânirea lui Satan, iar catolicii sunt ţinuţi mai mult sub putere diavolească decât protestanţii; că Dumnezeu este pe cale să lovească pe întreagă mulţime de catolici şi protestanţi ; că oamenii trebuie să fie martori ai lui Iehova pentru a putea scăpa de nimicirea veşnică... Eu nu pot să iau în nume de rău dacă oamenii preferă nimicirea veşnică. În orice caz, nu există nici o necesitate ca cineva să se decidă pentru unul din cele două lucruri; de fapt, nimicirea veşnică este o imposibilitate".

Cuprins

42.Ierarhia romano-catolică se compune din oameni batjocoritori şi aroganţi care au pus în locul Cuvântului profetic, sigur al lui Dumnezeu teoriile şi învăţăturile organizaţiei catolice, şi prin aceasta poporul e înşelat, şi apăsat, după cum prefigurează lucrul acesta profeţia despre izraeliţii din Ierusalim. Acestor Filisteni semeţi şi batjocoritori de astăzi Iehova le zice: „De aceea, ascultaţi Cuvântul Domnului, batjocoritorilor, care stăpâniţi peste poporul acesta din Ierusalim! Pentru că aţi zis: "Noi am făcut un legământ cu moartea, am făcut o învoială cu iadul; când va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne va atinge, căci avem ca loc de scăpare neadevărul şi ca adăpost minciuna! De aceea, aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: "Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preţ, piatra din capul unghiului clădirii, o temelie puternică; cel ce crede nu se va grăbi să fugă. Voi face din neprihănire o lege şi din dreptate o cumpănă, şi grindina va surpa locul de scăpare a neadevărului, şi apele vor îneca adăpostul minciunii. Aşa că legământul vostru cu moartea va fi nimicit, şi învoiala voastră cu locuinţa morţilor nu va dăinui. Când va trece urgia apelor năvălitoare, veţi fi striviţi de ea”. — Isaia 28:14-18.

43. Profeţiile lui Isaia, Ieremia, Ezechiel şi Amos despre Filisteni au fost scrise la mult timp după ce Filistenii din vechime au fost nimiciţi ca naţiune ; şi aceasta este o dovadă definitivă că aceste profeţii se referă la poporul care a fost prefigurat sau reprezentat în mod simbolic de Filisteni. Mulţimea de dovezi arată că ierarhia romano-catolică corespunde în mod exact tabloului Filistenilor din vechime ; cu alte cuvinte, ierarhia şi Filistenii de astăzi sunt unul şi acelaşi lucru. Ei pretind a fi ieşit din lume şi a sta de partea Domnului şi a fi consacraţi Domnului Dumnezeu şi lui Cristos Isus ; însă de fapt ei îşi asumă în mod fals poziţia sau locul urmaşilor lui Cristos Isus care locuiesc în mod simbolic în „ţara lui Iuda". Tăierea împrejur care s-a practicat sub legea lui Dumnezeu este un simbol al consacrării şi devotamentului deplin față de Iehova. Scriptura vorbeşte adeseori cu dispreţ despre Filisteni ca „netăiati împrejur". (Vezi judecătorii 14:3; 15:18; 1Samuel 14:6; 17:26; 2Samuel 1:20). Aceasta dovedeşte că Filistenii reprezintă o clasă de oameni sau o organizaţie a cărei sfârşit va fi ruşine şi ocară. Că Filistenii ilustrează o clasă care este sortită înjosirii reiese şi din aceea că Dumnezeu a lovit pe Filisteni cu bube la şezut, care în limbaj modern înseamnă hemoroizi sau tumori în părțile posterioare. „Dar după ce a fost dus acolo, mâna Domnului a apăsat asupra cetăţii, şi a fost o mare groază; a lovit pe oamenii cetăţii de la mic până la mare, şi au avut o spuzenie de bube în părțile secrete. (Septuaginta și Vulgata). Și oamenii din Gat (s-au consultat) și și-au făcut scaune (din piei).” — 1 Samuel 5:9

44. Filistenii netăiaţi împrejur au voit să ţină pe Izraeliţi în supunere umilă pentru ca să se poată îmbogăţi pe spinarea lor. Filistenii netăiaţi împrejur de astăzi, organizaţia romano-catolică, voiesc să nimicească pe poporul lui Dumnezeu şi să ţină în supunere pe toţi ceilalţi oameni pentru ca să încaseze câştig bănesc de la ei.

45. Susţinerea că papa ar fi urmaşul apostolului Petru este tot aşa este falsă ca Diavolul însuşi. Cristos Isus zice : „Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta".

Cuprins

(Ioan 18:36). Ierarhia romano-catolică susţine: „Este dreptul nostru să guvernăm şi să controlăm această lume". Isus a zis că Satan este stăpânitorul sau prinţul invizibil al acestei lumi, şi aceasta arată că ierarhia romano-catolică este agentul lui Satan. (Ioan 12:31 ; 2Corinteni 4:4). Ierarhia romano-catolică nu este numai prietenul lumii lui Satan, ci și o parte esenţială a acestei lumi şi chiar şi numai din acest motiv singur nu poate să reprezinte pe Dumnezeu, ci reprezintă de fapt pe duşmanul lui Dumnezeu. Următoarele cuvinte ale apostolului Iacob se referă în mod specific la această organizaţie nelegiuită : „Preacurvari și preacurve ! Nu ştiţi că prietenia lumii este vrăjmăşie cu Dumnezeu ? Aşa că cine vrea să fie prieten cu lumea este vrăjmaş al lui Dumnezeu". (Iacob 4:4). „Adulterul" sau preacurvia, după cum este întrebuinţată expresia în acest text înseamnă că membrii unei organizaţii susţin pe deoparte a reprezenta pe Dumnezeu, şi pe de altă parte sunt uniţi cu lumea rea şi formează o parte a ei. Că ierarhia romano-catolică şi Filistenii de astăzi sunt identici, şi că ierarhia stă în fruntea duşmanilor lui Dumnezeu şi ai Împărăţiei sale, despre aceasta nu poate exista nici cea mai mică îndoială și Dumnezeu a făgăduit însă că prin anti-tipicul David, Cristos Isus va scăpa pe poporul Său din mâna acestor duşmani. (2Samuel 3:18). Care este, aşadar, soarta sau sfârşitul final al Filistenilor de astăzi? Această întrebare este acum de cea mai mare importanţă pentru toţi care iubesc pe Iehova.

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1, 2. În ce scop a fost scrisă profeţia citată? Care este scopul lucrării prezise în ea? Împotriva cui va fi îndreptată această lucrare ? De ce și când?

3. Ce însemnătate profetică se poate vedea conform 1Corinteni 10:11 şi 2 Samuel 3:17,18 în purtarea lui Dumnezeu cu Israel şi cu Filistenii ?

4. Cine sunt Filistenii anti-tipici? Din care elemente se compune organizaţia vizibilă lui Satan?

5 Ce s-a accentuat prin drama profetică în care Samson a jucat un rol important? Care este punctul principal al cercetării în obiectul examinat aici? Ce puncte trebuie examinate cu atenţie în această legătură şi de ce?

6-8. Ce se înţelege sub „Protestantism"? Ce este ierarhia romano-catolică? Arată motivul pentru care se arunca acum o lumină asupra acestui instrument al înşelării şi asupra activităţii sale.

9-11. Indică fapte incontestabile care arată că papa nu poate fi urmaşul lui Petru.

12-14. Arată fapte istorice care arată clar că ierarhia romano-catolică este o parte a lumii lui Satan.

15-18. Explică şi aplică faptele protetice a) că în timpul când Palestina a fost împărţită intre seminţiile lui Israel, Filistenii, care au locuit odinioară de asemenea în Egipt, au fost găsiţi locuind deja în partea ţării Canaanului care a fost împărţită seminţiei lui Iuda; b) că Iehova a permis Filistenilor să rămână în ţara Palestina.

Cuprins

19-21. Ce altă dovadă arată că Filistenii moderni şi-au asumat locul care de drept aparţine „Iudeilor"?

22-24. În ce chip arată Scriptura în mod definitiv (1Samuel 5:1-9) că Filistenii din vechime au fost reprezentanţii Diavolului? Arată faptele care arată clar că ei cu dumnezeul lor Dagon au prefigurat ierarhia romano-catolică cu papa ca cap.

25-27. Arată motivul pentru care Filistenii au putut exercita stăpânire peste Israeliţi, afară de puţine excepţii. Care este împlinirea acelei situaţii profetica?

28,29. Arată că apăsarea şi prigonirea Israeliţior prin Filisteni şi încercarea Filistenilor să pună mâna pe toată bogăţia ţării Palestina care a constat din „lapte si miere", s-a împlinit ca profeţie.

30-33. Care sunt unele dintre metodele întrebuinţate de ierarhia romano-catolică de a sili pe popor să primească învăţăturile sale false ? Care este originea şi scopul acestor învăţături false ? Descrie inchiziţia ? Ce descoperă această procedare despre ierarhie ? Arată rezultatele activităţii acestei organizaţii. Care este atitudinea luată de ea faţă de Dumnezeu şi poporul său ?

34,35. Ce împlinire a găsit Isaia 2:8,9 ?

36-40. Din care fapte reiese că Filistenii de astăzi au urzit un complot politic de a controla şi stăpâni poporul, şi măsura de progres pe care au ajuns-o?

41,42. Arată că Filistenii de astăzi în „ învoiala lor cu locuinţa morţilor" lucrează exact contrar Cuvântului lui dumnezeu, şi că-i aşteaptă judecata rostită în Isaia 28:14-18.

43,44. Citează fapte din care se poate vedea cine sunt „Filistenii netăiaţi împrejur" de acum „ din ţara lui Iuda".

45. Cum arată pe mai departe Iacob 4:4 împreună cu susţinerea ierarhiei romano-catolice şi poziţia asumată de ea cine sunt Filistenii timpului prezent şi duşmanii principali ai lui Dumnezeu şi ai Împărăţiei Sale? Ce altă întrebare importantă pare a fi necesar analizată aici?

DOUĂ PĂRŢI LA ARMAGHEDON

Ierusalimul este un nume aplicat poporului lui Dumnezeu care sunt consacraţi Lui şi care au fost născuţi din Spiritul Lui şi astfel au născuţi ca fii ai Lui. Numele „Sion" se aplică clasei „Ierusalimului" ca cei care nu sunt doar consacraţi, ci care sunt pe deplin devotaţi Domnului şi cauzei Lui datorită dragostei pentru El şi datorită unei aprecieri a privilegiilor lor şi care sunt făcuţi organizaţia principală a lui Dumnezeu. Aceştia sunt desemnaţi în Scripturi ca claca „biruitoare". Din clasa „biruitoare", care are promisiunea de a fi pentru totdeauna cu Domnul, vor fi doar o sută patruzeci şi patru de mii; şi fără îndoială marea parte a acestora au trecut deja în gloria cerească, în timp ce minoritatea rămâne pe pământ aşteptând împlinirea speranţelor lor. Aceştia sunt „rămăşiţa" împotriva

Cuprins

căreia dușmanul Satan face război și încearcă s-o distrugă pentru că ea păzește poruncile lui Dumnezeu și are mărturia lui Isus Cristos. – Rev. 12:17.

În timp ce dușmanul și oștirile lui privesc gruparea mică care depune cu credincioșie mărturia despre numele lui Dumnezeu, și aude ceea ce spun aceşti martori, ei râd şi-şi bat joc. Preoţii, profeţii falşi, împreună cu fruntaşii turmelor lor, fac afirmaţii extravagante despre organizaţiile lor şi arată cu degetul în dezgust spre aceia care proclamă acum numele lui Dumnezeu și Împărăția Lui viitoare. Aşa de mici sunt numerele care par a fi de partea Domnului, aşa de mare şi puternic este numărul de partea dușmanului, și atât de extravagante sunt susţinerile din partea profeţilor falşi ai taberei dușmanului, încât toţi, cu excepţia celor aleşi, vor fi înşelaţi într-o anumită măsură. (Mat. 24:24). Profeţii falşi vor spune oamenilor că instituţiile prezente vor rămâne veşnic, şi că ei şi aliaţii lor au fost însărcinaţi să întemeieze Împărăția lui Dumnezeu pe pământ; şi aceasta este ceea ce fac ei acum.

Dar cei aleși, „rămășița seminței Sionului" nu vor fi deloc înșelați de susținerile extravagante, de amenințările, persecuțiile, și de încordarea mușchilor sau orice expunere a puterii lui Satan. Ei își vor aminti că uriașul filistean Goliat, reprezentantul lui Satan, a sfidat oștirea Domnului și a căzut în mâinile păstorului David, care a fost acolo un tip al Domnului Isus Cristos. – 1Sam. 17:48, 49.

Această „turmă mică" își va aminti cum regele asirian Sanherib a stat cu mult timp în urmă înaintea zidurilor Ierusalimului din vechime, susținând în mod arogant a fi mai mare decât Iehova Dumnezeu, sfidând pe Iehova și ponegrind numele Lui sfânt, și cum îngerul Domnului a nimicit armata lui Sanherib într-o singură noapte. – 2 Regi 19:35.

Această grupare mică de creștini credincioși își va aduce aminte cum Faraonul Egiptului, care era reprezentantul vizibil al dușmanului Satan, a urmărit pe poporul lui Dumnezeu cu armata egipteană și ar fi dorit să nimicească pe israeliți, dar că Domnul a distrus în întregime pe Faraon și armata lui în Marea Roșie. – Ex. 14:27-29.

Această societate mică de creștini credincioși își va aminte, de asemenea, cum Iosafat, regele Ierusalimului și un reprezentant al Domnului Dumnezeu, a fost asediat de armatele lui Amon, Moab și Muntele Seir, corespunzând celor trei elemente care alcătuiesc organizația lui Satan în prezent, și anume, Marea Afacere, marea politică, și marea religie; și cum Domnul și-a pus mâna peste poporul Său și l-a ocrotit, în timp ce a dus armata dușmanului în distrugere. – 2 Cronici 20.

De ce a lăsat Dumnezeu ca aceste lucruri să fie relatate în Cuvântul Său? Scopul evident a fost și este de a arăta că El își poate face un nume când dorește acest lucru, și de a încuraja și întări credința poporului Său și de a-l face să se încreadă implicit în El în timpul de mare pericol. Acestora El le-a spus: „Iubiți pe Domnul, voi toți sfinții Lui; căci Domnul păzește pe cei credincioși, și răsplătește pe cei mândri". – Ps. 31:23.

Pe o parte a ceea ce profetul Ioel numește „valea deciziei" (Ioel 3:14), și în vale, stă armata îngrozitoare a dușmanului Satan, sfidând pe Dumnezeu, scoțând

Cuprins

strigăte de batjocură, și amenințând să hrănească păsările cerului cu carnea celor care au venit împotriva ei ca să declare numele Domnului. Pe de cealaltă parte a văii, și pe munții înalți din est, stă societatea mică a slujitorilor Domnului, mică la număr și slabă în putere individuală; totuși ea nu cedează nici măcar un moment înaintea dușmanului. Ei zâmbesc; sunt fericiți; da, sunt veseli; și împreună își înalță glasurile în cântare, spunând: Iehova este Dumnezeu; Cristos Isus este Rege; Împărăția cerului este aproape; ziua eliberării a venit. Iehova Dumnezeu le spune, așa cum este scris în profeția lui Isaia (43:12, 11): „Voi sunteți martorii Mei…că Eu sunt Dumnezeu. Eu, Eu sunt Domnul; și în afară de Mine nu este un alt salvator".

Contrastul dintre numărul din armata vizibilă a dușmanului și numărul aparent din oștirea Domnului este atât de mare încât doar puțini pot să vadă că organizația dușmanului va fi nimicită. Pare destul de aparent că pentru încurajarea specială a creștinilor credincioși acum de pe pământ, Dumnezeu a făcut cu mult timp în urmă ca să înregistreze următoarea ilustrație cu privire la timpul prezent.

Iosafat a fost un rege credincios al Israelului, și a reprezentat pe Domnul Dumnezeu. Amon, Moab, și Muntele Seir a intrat într-o conspirație împotriva lui Iosafat și împotriva poporului din Ierusalim. Ei s-au suit să atace Ierusalimul. Iosafat s-a rugat lui Dumnezeu. Rugăciunea lui este una patetică, și ilustrează în mod potrivit neputința totală a oamenilor și dependența completă a creștinului de Iehova. În timp ce Iosafat se ruga, Domnul i-a trimis un mesaj, și anume: „Ascultați tot Iuda, și locuitorii din Ierusalim, și tu împărate Iosafat: Așa vă vorbește Domnul: Nu vă temeți, nici nu vă spăimântați datorită acestei mari mulțimi; căci lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu. Mâine pogorâți-vă împotriva lor; iată, ei se suie pe dealul Țiț; și îi veți găsi la capătul văii, în fața pustiei Ieruel. Nu va trebui să luptați în această luptă; așezați-vă, stați pe loc, și veți vedea salvarea Domnului ; o Iuda și Ierusalim, nu vă temeți; nici nu vă spăimântați; mâine ieșiți-le înainte, căci Domnul va fi cu voi. Și după ce a consultat cu poporul, a numit niște cântăreți pentru Domnul, care să laude frumusețea sfințeniei, în timp ce ieșeau înaintea armatei, și să zică: Lăudați pe Domnul; căci îndurarea Lui ține în veac. Și când au început să cânte și să laude, Domnul a pus ambuscade împotriva copiilor lui Amon, Moab și Muntele Seir, care au venit împotriva lui Iuda; și au fost bătuți." – 2Cron. 20:15-17, 21, 22.

Istoria a șase milenii este în spatele nostru. Pe fiecare pagină a ei apar semnele lui Satan, dușmanul. În tot acel timp el a batjocorit pe Dumnezeul, L-a sfidat și a îndepărtat pe oameni de la El. Dumnezeu a permis aceasta, așa cum a permis lui Faraon din vechime să rămână pe tronul Egiptului, pentru ca în cele din urmă să-și arate puterea față de Faraon. (Ex. 9:16). El a promis că va veni timpul când va pune capăt acestei înșelări a oamenilor, și că va deschide ochii oamenilor și îi va salva.

A sosit ceasul când Dumnezeu va trimite pe Fiul Său preaiubit ca Mareșal, ca să conducă lupta împotriva națiunilor pământului care alcătuiesc organizația Diavolului. Este lupta lui Dumnezeu; însă El acționează prin Fiul Său preaiubit, pe

Cuprins

care l-a pus pe tron și care este preotul Dumnezeului Celui Preaînalt. (Ps. 110:2, 4). În acest mare conflict Iehova este mâna dreaptă a Fiului Său preaiubit. El își găsește plăcerea în El pentru că El este servul Său credincios. (Isa. 42:1). Lui îi spune (așa cum este scris în Psalmul 45, versetele de la doi la patru): „Tu ești mai frumos decât copiii oamenilor; harul este turnat pe buzele tale; de aceea Dumnezeu te-a binecuvântat pentru totdeauna. Încinge-ți sabia pe coapsă, Puternicule, cu slava și măreția ta. Și în măreția ta călărește prosper datorită adevărului, blândeții și neprihănirii; și dreapta te va învăța lucruri înspăimântătoare".

În vremurile trecute profeții lui Dumnezeu au primit viziuni despre pregătirea pentru marea bătălie și despre intrarea în acțiune. Profetul Habacuc a văzut organizația Diavolului adunată și el spune națiunilor care alcătuiesc acea organizație care practică religia diavolului prin închinarea la idoli, inclusiv Liga Națiunilor: „La ce ar folosi un chip cioplit, pe care-l ciopleşte lucrătorul? La ce ar putea folosi un chip turnat, care învaţă pe oameni minciuni, pentru ca lucrătorul care l-a făcut să-şi pună încrederea în el, pe când el făureşte numai nişte idoli muţi? Vai de cel ce zice lemnului: "Scoală-te", şi unei pietre mute: "Trezeşte-te"! Poate ea să dea învăţătură? Iată că este împodobită cu aur şi argint, dar în ea nu este suflare care s-o însufleţească.– Hab. 2:18, 19.

Apoi profetul atrage atenția poporului asupra scopului marelui război. El spune: „Dar Domnul este în templul Lui cel sfânt; tot pământul să tacă înaintea Lui". – Hab. 2:20.

Ieremia a primit o viziune a zilei de mânie a lui Dumnezeu, și a scris: „Dar Domnul este adevăratul Dumnezeu, El este Dumnezeul cel viu, și un Rege veșnic; la mânia Lui pământul va tremura, și națiunile nu vor putea să suporte indignarea Lui." (Ier. 10:10). „De aceea, profețește împotriva lor toate aceste cuvinte, și spune-le: Domnul (Iehova) va răcni de sus, și va face să-I răsune glasul din locuința Sa sfântă; El va răcni din locuința Sa; va da un strigăt, ca cei ce calcă la teasc strugurii, împotriva tuturor locuitorilor pământului. Un vuiet va veni până la marginile pământului; căci Domnul are o controversă cu națiunile; El se va judeca cu orice făptură; El va da pe cei răi sabiei, zice Domnul". – Ier. 25:30, 31.

Profetul Ioel a văzut armata adunată în valea judecății, valea deciziei unde marea chestiune „Cine este Dumnezeu?" urmează să fie rezolvată în cele din urmă în favoarea lui Iehova, Cel Preaînalt; și el a exprimat această profeție: „Puneți secera; căci secerișul este copt; veniți, coborâți, căci teascul este plin, se revarsă; căci răutatea este mare. Mulțimi, mulțimi în valea deciziei; căci ziua Domnului (Iehova) este aproape în valea deciziei. Soarele și luna vor fi întunecate, și stelele își vor retrage strălucirea. Domnul va urla din Sion (organizația Lui) și își va înălța glasul din Ierusalim (organizația Lui universală); și cerurile și pământul se vor clătina; dar Domnul va fi speranța poporului Său, și tăria copiilor lui Israel. Așa veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru care locuiesc în Sion". – Ioel 3:13-17.

Cuprins

REPREZENTANȚII LUI SATAN MUSTRAȚI

Dumnezeu a fost nemulțumit de cei trei pretinși prieteni ai lui Iov pentru că ei nu vorbit adevărul. „Prietenului" Elifaz din Teman, Domnul i-a zis: „Mânia Mea s-a aprins împotriva ta, și împotriva celor doi prieteni ai tăi; căci nu ați vorbit despre Mine ce este adevărat, așa cum a vorbit Iov." (Iov 42:7). Cuvintele lui Iehova arată aici că Iov, un om fără ipocrizii, s-a apropiat mai mult de spunerea adevărului, și a vorbit mult despre adevăr, în timp ce cei trei pretinși prieteni ai lui Iov, care au pretins a vorbi în numele Domnului, nu au vorbit adevărul. Cât de bine se potrivesc faptele care s-au petrecut de atunci cu ilustrația! Reprezentanții organizației vizibile a Diavolului au pretins a vorbi în numele lui Iehova Dumnezeu. Preoții și aliații lor și fruntașii turmelor lor au pozat ca unicii învățători ai Cuvântului Domnului, ca și sfetnici și călăuze ai poporului. Ei nu au vorbit adevărul, în timp ce mulți oameni sinceri din țară care au dorit să cunoască adevărul au găsit și au vorbit ceva adevăr, cei din urmă fiind ilustrați de Iov. Sistemele ecleziastice au construit structuri mari și impozante pe care le numesc „biserici"; ele au instalat în biserici mobilier costisitor; ele au făcut ca peste aceste locuri să prezideze așa-numiții „doctori mari și puternici ai divinității"; ele au făcut din bancherii și politicienii profesioniști care conduc să fie membrii principali ai adunării; și în aceste case numite „biserici" preoții și-au exprimat marea lor „înțelepciune" și au susținut a reprezenta pe Domnul. Ei au reprezentat de fapt pe Diavolul, pentru că ea este organizația Diavolului.

Este adevărat, fără îndoială, că multe din organizațiile ecleziastice au pornit cu scopul declarat de a servi pe Dumnezeu; însă curând au căzut victime Diavolului; și Domnul a făcut pe martorii Săi să scrie cu privire la aceștia, și cuvintele Lui se aplică în mod specific acestei zile. (Ier. 2:21-25). Babilon și Belial sunt numele organizației Diavolului; și sistemele ecleziastice fiind o parte a acestora, Domnul spune despre acestea: „Și ce legătură are Cristos cu Belial? Sau ce parte are cel ce crede cu un necredincios? Și ce acord are templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci voi sunteți templul Dumnezeului celui viu; după cum a spus Dumnezeu: Eu voi locui printre ei, și voi umbla în mijlocul lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. De aceea ieșiți dintre ei, și despărțiți-vă, zice Domnul, și nu atingeți lucrul necurat; și vă voi primi, și vă voi fi Tată, și voi veți fi fii și fiicele Mele, zice Domnul Cel Atotputernic". – 2 Cor. 6:15-18.

În realitate, așa-numita „creștinătate" este o organizație socială și politică, condusă în principal de posesorii de mari averi, de politicieni profesioniști care își continuă lucrarea lor egoistă, ticăloasă, și de clericii care pozează ca reprezentanți ai lui Dumnezeu și care îndeamnă pe oameni să sprijine și să susțină cu credincioșie această organizație. Mulți oameni buni și femei care doresc să cunoască Cuvântul adevărului lui Dumnezeu sunt în robie totală față de aceste sisteme ecleziastice. Elihu ilustrează o clasă a cărei privilegiu este să-i informeze.

Cuprins

Ceea ce se spune aici cu referire la sistemele Catolice și „Protestante” se aplică cu forță egală sinagogilor evreiești. Oamenii nu mai sunt învățați în ele de rabinii Cuvântului lui Dumnezeu așa cum este scris și relatat de profeții Săi sfinți. Ei au înlocuit cuvintele așa-numiților „părinți”, întocmai cum cei „trei prieteni” ai lui Iov au sfătuit pe Iov să studieze și să urmeze cuvintele lor. Acestea, precum și bisericile „protestante” formează o parte a „creștinătății”, pentru motivul că cuvântul „creștinătate” este folosit greșit. El se vrea a fi folosit să reprezinte Împărăția lui Cristos, dar este de fapt un subterfugiu ca să orbească oamenii. Ea este într-adevăr organizația Diavolului. Nu există nici o parte din așa-numita „creștinătate” care să învețe sau care să încerce să învețe oamenii despre planul lui Dumnezeu de a da viață omului pe pământ prin răscumpărare, înviere și Împărăție.

Clasa unsă a lui Dumnezeu, uneori numită martorii lui Iehova, clasă care a fost ilustrată de Elihu, este singura clasă de oameni de sub soare care mărește astăzi numele lui Iehova Dumnezeu și care-I dă slavă Lui, și nu dă slavă sau cinste oamenilor. Aceștia spun oamenilor despre calea lui Dumnezeu care duce pe om la viață și fericire. Există toate motivele pentru care această clasă unsă și credincioasă să se bucure și să cânte de bucurie, datorită privilegiului acordat ei ca să declare numele, măreția și bunătatea iubitoare a Dumnezeului Atotputernic, și de a spune oamenilor cum vine izbăvirea și binecuvântarea lor prin Împărăția Sa. Omul nu s-a bucurat niciodată de un privilegiu mai mare pe pământ ca acum de care se bucură cei care își găsesc plăcerea în a fi martori pentru Iehova Dumnezeu și de a vorbi celor care vor să audă și de a le spune despre planul măreț al lui Dumnezeu pentru salvarea omenirii.

Se va vedea că discursul lui Elihu a fost în principal cu scopul de a mări, și chiar a mărit, numele lui Iehova. Mărturia lui vorbește despre puterea lui Iehova, indică înfrângerea organizației dușmanului, și spune despre justificarea lui Dumnezeu prin Împărăția Sa sub Cristos Isus, și restatornicirea oamenilor ascultători după aceea. Glasul este folosit ca un simbol al unui mesaj. Clasa servului Domnului este aceea care își înalță împreună glasul, adică, proclamă armonios cuvintele și mesajul lui Iehova Dumnezeu.

„Fulgerul” este o reprezentare a luminării Cuvântului lui Dumnezeu, pe care El o dă prin Capul Sale clasei unse. În discursul său Elihu a spus: „Ascultă atent zgomotul glasului Său, și sunetul care iese din gura Lui. El îl conduce sub cerul întreg, și fulgerul Lui până la marginile pământului”. (Iov 37:2, 3). Astfel el indică că mesajul adevărului, luminat de „fulgerul” Domnului și sub conducerea Lui, va merge până la marginile pământului ca o mărturie pentru națiuni și popoare. Apoi spune: „După el răsună un glas; tună cu glasul măreției Lui; și El nu-i va opri când glasul Său este auzit. Dumnezeu tună minunat cu glasul Său; El face lucruri mari, pe care noi nu le putem înțelege. De la sud vine vijelia; și frigul din nord. Îi face să pară ca o nuia cu care lovește pământul, sau ca un semn al dragostei Lui. Ascultă aceasta, Iov: privește liniștit și uită-te la lucrările minunate ale lui Dumnezeu. Și acum oamenii nu văd lumina strălucitoare care este în nori;

Cuprins

dar trece vântul, și îi curăță. Vremea frumoasă vine din nord; la Dumnezeu este măreție înfricoșată". – Iov 37:4, 5, 9, 13, 14, 21, 22.

În realitate, Elihu ilustrează aici un timp când va fi dată o mărturie intensă și puternică popoarelor și națiunilor pământului, care spune despre Dumnezeu, măreția Sa și scopul Său puternic pentru salvarea oamenilor; ea mai spune despre apropierea furtunii, despre marele necaz care exprimă indignarea lui Dumnezeu împotriva organizației lui Satan; de asemenea, ea mai indică că imediat după această mărturie, sau chiar în timp ce ea este în curs, marea furtună sau vijelie izbucnește cu o furie îngrozitoare pe pământ, și că ea trece și curăță pământul, și apoi vine vremea frumoasă din nord. Aceste cuvinte ale lui Elihu prefigurează o mare mărturie pentru popoarele pământului urmată de timpul de necaz, la al cărui sfârșit vor începe binecuvântările Împărăției.

Astfel este precizat timpul când clasa unsă a servului de pe pământ trebuie să depună o mărturie cu privire la măreția lui Dumnezeu, cu privire la planul Lui de a distruge organizația Diavolului, și de a aduce viață oamenilor prin guvernul Său peste care prezidează Fiul Său preaiubit și uns. Faptele arată căci clasa unsă a servului depune acum această mărturie popoarelor pământului în ascultare de poruncile lui Dumnezeu, și că aceasta trebuie făcut înainte ca să izbucnească marea vijelie a războiului lui Iehova peste națiunile pământului.

Războiul Mondial din 1914 până în 1918, și evenimentele colaterale, marchează împlinirea profeției cu privire la sfârșitul lumii. (Matei 24:7-22). Aceasta înseamnă că anul 1914 a marcat timpul când perioada de așteptare a lui Cristos la dreapta lui Dumnezeu se va sfârși și când va începe perioada activității Lui împotriva lui Satan și a organizației Lui. (Ps. 110:1, 2). În versetul paisprezece al capitolului citat mai sus din Matei se spune că atunci trebuie să urmeze mărturia veștii bune pentru popoarele pământului, și anume că lumea s-a sfârșit și timpul Împărăției lui Dumnezeu este aproape, și că mărturia aceasta trebuie să fie dată ca o mărturie națiunilor. Versetele douăzeci și unu și douăzeci și doi din același capitol afirmă că atunci va urma un timp de necaz așa cum lumea nu a cunoscut niciodată și că acesta va fi ultimul. Acel timp de necaz este fără îndoială descris de profeții Domnului ca bătălia Dumnezeului Atotputernic. (Rev. 16:14). Aceasta va fi bătălia Dumnezeului Atotputernic împotriva organizației lui Satan, și va marca înfrângerea completă a organizației lui Satan.

Acesta este un alt motiv pentru care clasa unsă, acum de pe pământ trebuie să găsească bucurie în a vesti laudele numelui lui Iehova și în a declara lucrările Lui printre oameni. (Isa. 12:1-5). Faptele fizice care sunt acum în curs în împlinirea profeției sunt o dovadă suplimentară cu o dovadă suplimentară că Elihu a reprezentat o clasă care va fi privilegiată să înțeleagă profeția în acest timp. Dumnezeu ascunde înțelegerea profeției Sale până când sosește timpul Său rânduit ca să fie cunoscută. Poporul Său nu a înțeles până acum cartea lui Iov; dar acum în lumina dezvăluirii planului divin, ea devine clară, și toată onoarea și slava este dată numelui lui Dumnezeu. Revelarea cărții lui Iov pentru de poporul lui Dumnezeu este o altă dovadă că ne apropiem cu pași repezi de marea bătălie a

Cuprins

Dumnezeului Atotputernic și, după ea, binecuvântările Împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Când Elihu și-a încheiat mărturia, vijelia a izbucnit în toată furia ei. Acesta este un simbol al indignării lui Dumnezeu exprimată împotriva organizației lui Satan. Cu privire la aceasta Domnul a făcut pe profetul Său să scrie: „Căci, iată, încep să aduc răul peste oraș („creștinătatea" organizată) care se numește după numele Meu („creștinătatea" pretinde numele Domnului, dar de fapt reprezintă pe Diavolul), și să fiți voi oare nepedepsiți? Nu veți fi nepedepsiți; căci voi chema sabia peste locuitorii pământului, zice Domnul oștirilor. De aceea profețește împotriva lor toate aceste cuvinte, și spune-le: Domnul va răcni de sus, și va face să-I răsune glasul din locuința Sa sfântă; El va striga cu putere din locuința Sa; va da un strigăt, ca cei ce calcă la teasc, împotriva tuturor locuitorilor pământului. Un vuiet va veni până la marginile pământului; căci Domnul are o controversă cu națiunile; El se va judeca cu orice făptură; El va da pe cei răi sabiei, zice Domnul. Așa vorbește Domnul oștirilor: Iată, nenorocirea va merge din națiune în națiune, și o mare furtună se va ridica de la marginile pământului. Și cei uciși de Domnul vor fi în ziua aceea de la o margine a pământului până la cealaltă margine a lui; nu vor fi plânși, nici adunați, nici îngropați; vor fi un gunoi pe pământ. Urlați, voi păstorilor, și strigați; tăvăliți-vă în cenușă, voi fruntași ai turmei; căci au venit zilele junghierii voastre; și veți cădea ca un vas de preț. Și păstorii nu vor avea nici o cale să fugă, și nici fruntașii turmei să scape." – Ieremia 25:29-35.

Numele și supremația lui Iehova vor fi pe deplin justificate în distrugerea lor totală.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăţiei lui Jehova

1 FEBRUARIE 1936 Nr. 3

Cuprins:

ÎNFRÂNGEREA FILISTENILOR
PARTEA a II-A - Pag.59

SIGURANȚĂ SUB ÎMPĂRĂȚIA
LUI DUMNEZEU - Pag.79

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

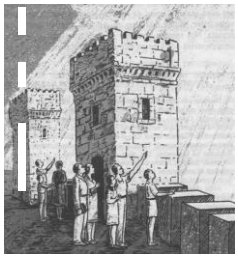

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Februarie 1936** **Nr. 3**

ÎNFRÂNGEREA FILISTENILOR

„Căci Domnul Se va scula ca la muntele Peraţim, şi Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Şi facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Şi împlinească actul, actul Lui ciudat.” – Isaia 28:21

PARTEA a II-A

IEHOVA a permis Filistenilor să rămână în ţara lui Iuda ca să încerce pe Izraeliţi. Filistenii au fost întrebuinţaţi, prin urmare, de Iehova ca să facă un tablou cu privire la un test mai mare ce va veni peste poporul Său ales; şi acest tablou are de a face cu justificarea numelui Său. În acelaşi fel Dumnezeu a permis și lui Satan să existe pe pământ după ce l-a condamnat la moarte, şi a făcut acesta pentru ca pe pământ să se pună o mărturie pentru numele lui Iehova şi pentru ca la timpul Său rânduit să-şi arate puterea Sa supremă spre justificarea numelui Său. (Exod 9:16). Din acelaşi motiv Iehova a permis ca Filistenii timpului modern, organizaţia romano-catolică care este numită „creştină” să ocupe locul care de drept aparţine acelora care sunt consacraţi lui Dumnezeu şi El a permis ca această organizaţie nelegiuită să prigonească pe poporul Său pentru ca unşii şi consacrații Săi să-şi poate dovedi integritatea şi neprihănirea faţă de El. în aceste zile primejdioase din urmă Iehova s-a îngrijit de toate cele necesare pentru mângâierea poporului Său şi întărirea speranţei lui şi în acest scop le descoperă din când în când profeţiile Sale. Iehova şi Cristos Isus sunt acum învăţătorii acelora care s-au consacrat Celui Prea Înalt şi Împărăţiei Sale și aceşti devotaţi n-au nevoie ca să-i înveţe un om. (Isaia 30:20). Martorilor Săi credincioşi Iehova le-a dat această făgăduinţă: „Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde, înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!”(Isaia 65:24). Credincios făgăduinţei Sale, Iehova arată acum poporului Său însemnătatea profeţiei despre filisteni. În acest ceas de mare strâmtorare când duşmanul prigoneşte cu cruzime pe poporul lui Dumnezeu de pe pământ, este o mare mângâiere de a fi informat de Iehova despre motivul pentru care El permite această prigonire şi care va fi rezultatul final. Prin faptul că poporul lui Dumnezeu studiază şi cercetează aceste profeţii despre Filistenii din vechime şi din timpul modern, din aceasta câştigă mare mângâiere; şi din aceasta devine dintr-odată pentru fiecare care primeşte această întărire privilegiul şi datoria să ducă acest mesaj al mângâierii altora care doresc să fie înviorați. (2Corinteni 1:3-5). Pare sigur că acum milioane de omeni binevoitori se află sub influenţa dominantă a

Cuprins

ierarhiei romano-catolice şi a altor organizaţii, a căror ochi trebuie să fie deschişi şi aceştia trebuie să fie o parte a „mulţimii mari”. – Apocalips 7:9-17.

2. Iehova a dat să se înţeleagă clar că va găsi pe toţi duşmanii Săi şi că le va da o răsplată dreaptă pentru toată răutatea pe care au săvârşit-o. „Mâna ta, împărate, va ajunge pe toţi vrăjmaşii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc, şi-i vei face ca un cuptor aprins, în ziua când te vei arăta; Domnul îi va nimici în mânia Lui şi-i va mânca focul. Le vei şterge sămânţa de pe pământ, şi neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor. Ei au urzit lucruri rele împotriva ta, au făcut sfaturi rele, dar nu vor izbuti.” – Psalm 21:8-11.

3. Dovada adusă într-unul dintre numerele precedente ale revistei Turnul de Veghere arată categoric că pe pământ duşmanul principal al lui Dumnezeu şi al poporului Său este ierarhia romano-catolică şi că Filistenii din vechime şi legăturile lor cu Izraeliţii au prefigurat tocmai acest lucru. În profeţia Domnului despre conspiraţia de a nimici pe poporul Său pentru ca să nu mai fie o naţiune, filistenii sunt amintiţi în mod deosebit ca părtaşi la această conspiraţie.(Psalm 83:7). Textul din Isaia 28:21 şi contextul dovedesc clar că împlinirea acestei profeţii începe după întronarea lui Cristos Isus şi venirea Sa la judecată în templul lui Iehova. Ierarhia romano-catolică şi toţi ceilalţi reprezentanţi ai religiei care se pun acum de bună voie pe partea acestei organizaţii nelegiuite şi împotriva unşilor lui Dumnezeu sunt aceia care susţin că ei ar fi făcut o învoială cu moartea şi cu locuinţa morţilor. Bineînţeles, ierarhia catolică are conducerea în aceasta şi ceilalţi oameni religioși au devenit numai o parte a acestei organizaţii sau stau sub influenţa ei. Această organizaţie politică-religioasă susţine că nu există moarte, și că toţi oamenii la moarte merg fie în purgatoriu, fie în chinul veşnic, iad. Afară de aceasta sistemul romano-catolic mai susţine a fi o instituţie divină şi căci catolicii nu stau sub învinuirea pe care o ridică Iehova împotriva celor răi. Aceste susţineri, bineînţeles, sunt false. Isus a folosit aceste cuvinte: „Și porțile iadului nu o bor birui”. (Matei 16:18). Ierarhia romano-catolică a preluat aceste cuvinte şi le-a aplicat în mod fals ca singura dovadă posibilă că instituția catolică va exista veşnic. Cuvintele lui Isus care au fost citate mai sus nu pot fi interpretate nicidecum în înţelesul acesta, şi este clar că susţinerea catolică cu privire la însemnătatea acestor cuvinte este cu totul falsă şi nu găsește nici o temelie în adevăr.

4. Noi știm bine că aceasta este semnificația cuvintelor lui Isus ce au fost citate mai sus și anume: că despre Cristos Isus însuşi şi nu despre apostolul Petru este vorba aici, şi că prin acele cuvinte s-a arătat la biserica sau adunarea lui Dumnezeu a cărei cap este Cristos şi nu la „biserica" catolică. Isus a pus această întrebare lui Petru : „Dar voi", le-a zis El, "cine ziceţi că sunt?" Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: "Tu eşti Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!" Isus a luat din nou cuvântul, şi i-a zis: "Nu carnea şi sângele ţi-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.” I-a descoperit ce? I-a descoperit lui Petru că Isus este Cristosul și Regele uns al lui Dumnezeu. Apoi Domnul Isus a spus: „Şi Eu îţi spun: tu eşti Petru (un om al cărui nume este Petru) şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea, şi porţile iadului nu o vor birui”.— Matei 16:15-18

Cuprins

5. Iehova Dumnezeu este amintit ca Stânca cea Mare. (Deuteronomul 32:4). În Daniel 2:44,45 Scriptura arată că Iehova ia din organizaţia Sa o „piară" sau „stâncă" adică pe Regele Său uns Cristos Isus, piatră care creşte şi se măreşte, umple pământul şi guvernează întreaga lume. Piatra amintită de Isus este Cristosul, pe care Iehova l-a ales şi la uns şi l-a însărcinat cu lucrarea zidirii casei Sale regale, a adunării sau bisericii lui Dumnezeu. Este scris că Iehova Dumnezeu, Tatăl Domnului Isus Cristos, l-a înălţat pe Isus mai presus de toate şi „I-a pus totul sub picioare şi L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plineşte totul în toţi." (Efeseni 1:22,23). El, Cristos Isus, este acela care zideşte biserica adevărată şi El este temelia ei. Despre adunare sau biserică şi Cristos Isus este scris: „În El, toată clădirea, bine închegată, creşte ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Şi prin El şi voi sunteţi zidiţi împreună, ca să fiţi un lăcaş al lui Dumnezeu, prin Spiritul". Efeseni 2:21,22.

MINCIUNI

6. Instituţia romano-catolică susţine a fi singura interpretă a Bibliei, şi deoarece a avut acces deplin la textele Sfintei Scripturi ar fi trebuit să înţeleagă însemnătatea cuvintelor lui Isus pe care le-a adresat lui Petru şi fără îndoială le-a şi înţeles, însă ea a aplicat greşit în mod intenţionat acele cuvinte şi a spus în mod fals că Petru ar fi temelia „bisericii" şi că pe această temelie ar fi clădită „biserica". Prin aplicarea falsă a acestei scripturi organizaţia romano-catolică a emis o mare minciună spre defăimarea numelui sfânt al lui Dumnezeu si în felul acesta a încercat să-şi însuşească ceea ce aparţine lui Dumnezeu şi Cristos. Nu există nici cea mai mică aluzie că biserica sau adunarea lui Dumnezeu urma să fie clădită vreodată pe Petru. De asemenea, nu se poate găsi nici cea mai mică aluzie că Petru ar fi fost primul papă. Petru n-a avut niciodată un succesor sau urmaş; prin urmare toate pretenţiile oamenilor la titlul „papă" şi toate susţinerile că papa ar fi succesorul lui Petru sunt alte minciuni mari spre dezonorarea numelui lui Dumnezeu. O altă minciună mare este învăţătura romano-catolică că morţii ar fi în purgatoriu şi că preoţii i-ar putea elibera de suferinţele lor prin rugăciuni; şi această minciună a slujit acestui sistem ca izvor bogat de câştig. Ierarhia romano-catolică este creaţia Diavolului şi el a făcut şi organizat acest sistem nelegiuit pentru a ocărî numele lui Iehova, şi deoarece această organizaţie a fost întemeiată de mincinosul de frunte (Isaia 8:44), prin urmare ea nu poate fi altceva decât o organizaţie clădită pe minciuni. Când poporului îi este vestit scopul lui Iehova de a nimici pe organizaţia lui Satan, atât partea vizibilă cât şi cea invizibilă, ierarhia romano-catolică zice: „Aceste scripturi nu se referă la noi deoarece noi am făcut un legământ cu moartea şi o învoială cu locuinţa morţilor". Având în vedere aceste fapte incontestabile, noi putem vedea acum motivul pentru care Iehova a adresat prin profetul Său următoarele cuvinte filistenilor de astăzi, romano-catolicilor a căror organizaţie este condusă şi stăpânită de batjocoritori: „De aceea, ascultați cuvântul Domnului, batjocoritorilor, care stăpâniți peste poporul acesta din Ierusalim (creștinătate): Pentru că ați zis: Noi am făcut un legământ cu moartea, și

Cuprins

suntem în învoială cu iadul; când va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne va atinge; căci am făcut din minciuni refugiul nostru, şi ne-am ascuns sub falsitate." (Isaia 28:14,15). Prin aceasta Domnul declară că organizaţia Filistenilor timpului modern este un vlăstar al lui Satan. Versetul al cincisprezecelea al profeţiei de mai sus arată clar ceea ce ierarhia romano-catolică pretinde pentru sine. Locul de scăpare sau de adăpost al sistemului romano-catolic este o mare masă de minciuni. Este oare scopul lui Iehova Dumnezeu să nimicească acest adăpost al minciunilor ? Dacă da, când ?

7. Iehova răspunde la această întrebare prin profetul Său în versetul care urmează imediat după aceea : „De aceea, aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preţ, piatră din capul unghiului clădirii, o temelie puternică; cel ce crede nu se va grăbi". (Isaia 28:16). Cuvintele acestui verset sunt adresate unşilor care se încred pe deplin în Iehova şi-L servesc. Lor li se zice că dacă sunt devotaţi lui Dumnezeu n-au nevoie să se grăbească, că nu trebuie să fie agitaţi fără motiv şi să fie înclinaţi să o ia înaintea Domnului, ci trebuie să aştepte pe Domnul deoarece la timpul Său rânduit El va lucra, şi acțiunea Lui în numele lor va avea loc după ce va fi pus în Sion piatra Sa, piatra de preţ din capul unghiului, temelia tare; cu alte cuvinte după ce Cristos Isus Regele a fost pus pe tron, va lua măsuri energice şi fără echivoc împotriva celor mincinoşi. În anul 1918 Iehova a pus în organizaţia Sa regală piatra din capul unghiului şi piatra de temelie, Cristos Isus. Atunci a zidit Sionul (Psalm 102:16) şi a pus pe această Piatră de preţ, Cristos Isus, Regele Său întronat în fruntea organizaţiei Sale; şi aceasta este aceeaşi piatră mare şi puternică, Regele, care a devenit „o piatră de poticnire" pentru toţi făţarnicii, reprezentanţii religiei. (Isaia 8:14,15) În fruntea acestor făţarnici care susţin a reprezenta pe Iehova Dumnezeu dar în realitate servesc pe Diavolul, stă ierarhia romano-catolică. Punerea acestei pietre din capul unghiului fixează timpul când Domnul va începe să se răfuiască cu această instituţie nelegiuită.

8. Iehova a prezis că aceste organizaţii religioase făţarnice vor respinge pe Cristos Isus ca Rege şi că această respingere se va observa cu deosebire în timpul clădirii Sionului. „Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii". (Psalm 118:22,23). Isus a citat acest Psalm şi l-a aplicat celor făţarnici. (Matei 21:42). Această profeţie se împlineşte în „ziua lui Iehova", în „ziua pe care a făcut-o Domnul", şi această zi s-a început cu înălţarea Regelui Său pe tronul lui şi cu trimiterea Lui la templu ca să ţină judecată. (Psalm 118:24; 2:6; Maleahi 3:1-5). Dovada de netăgăduit este că ierarhia romano-catolică a refuzat pe Cristos, Regele lumii. Deşi susţine a reprezenta pe Dumnezeu şi Cristos Isus pe pământ, nu numai c-a refuzat să primească pe Cristos Isus ca Rege când a venit la templu, ci pretinde mai departe c-ar fi dreptul divin al ierarhiei romano-catolice să stăpânească peste naţiunile pământului. Iehova trimite pe martorii Săi să facă cunoscut naţiunilor pământului că El este Dumnezeu, că Cristos Isus este Regele, şi că Împărăţia este aici. Ierarhia romano-catolică se opune însă cu violență mesajului şi mesagerilor şi îndeamnă pe stăpânitorii politici ai lumii să se unească

Cuprins

cu ei în prigonirea solilor lui Iehova. Ei urzesc o conspiraţie pentru nimicirea tuturor acelor care sunt pentru Iehova şi Regele său pentru a împiedeca în felul acesta pe unşii lui Dumnezeu să devină o parte a Împărăţiei Sale. (Psalm 2:2,3). „S-au strâns toţi cu o inimă, fac un legământ împotriva Ta" zice profetul: şi apoi Domnul aminteşte în mod special în aceeaşi profeţie pe Filisteni şi aliaţii lor ca complici ai conspiraţiei de a se împotrivi Împărăţiei de sub Cristos Isus. (Psalm 83:2-7). Ierarhia romano-catolică tăgăduieşte cu precădere că Cristos va guverna lumea şi-şi menţine susţinerea că ierarhia romano-catolică va conduce; și aceasta este o altă minciună mare.

9. În profeţia lui Isaia, Iehova fixează în mod clar timpul împlinirii judecăţii Sale împotriva instituţiilor rele ale ierarhiei şi acest timp este după venirea Domnului pentru judecată la templu. Domnul a venit în anul 1918 la templu ca să ţină judecată și judecata a început cu casa lui Dumnezeu şi după aceea vin la rând alte instituții. (Maleahi 3:1-3 ; Matei 24:31-40). La lăudăroşia Filistenilor de astăzi care este însemnată în Isaia 28:15 că „avem ca loc de scăpare neadevărul şi ca adăpost minciuna ", Iehova răspunde acum în aceste cuvinte : „Voi face din neprihănire o lege şi din dreptate o cumpănă, şi grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor, şi apele îi vor îneca adăpostul". (Isaia 28:17). Cu ocazia judecăţii casei lui Dumnezeu cei aprobaţi sunt unşi, onoraţi cu numele lui Iehova şi trimişi ca martorii Săi să proclame ziua răzbunării Dumnezeului nostru. (1Petru 4:17; Isaia 43:9-12 : 61:1,2). Prezentul este timpul lui Dumnezeu în care trebuie să se vestească adevărul cu privire la El şi la Împărăţia Sa şi mesajul adevărului este întocmai ca o furtună puternică cu grindină care rupe vălul minciunilor şi mătură adăpostul lor şi astfel descoperă înaintea ochilor oamenilor cinstiţi ascunzătoarea lor. — Apocalips 16:21: Exodul 9:22-26.

10. În timpul ultimilor ani martorii lui Iehova au făcut tocmai acest lucru, prin harul Domnului, și sub conducerea Sa şi după porunca Sa. Dacă aceşti martori dacă ar vesti aceste lucruri numai pentru a păgubi pe alţii atunci ar lucra contrar voinţei lui Dumnezeu, ei însă spun aceste adevăruri divine pentru că a sosit timpul când Dumnezeu dă oamenilor ocazie să ştie că El este singurul Dumnezeu adevărat și Cristos este Regele și Împărăţia este singura speranţa pentru lume, şi că în zadar îşi pune cineva încrederea în oamenii imperfecţi sau organizaţii. Acum este timpul când Dumnezeu voieşte să facă cunoscut poporului că ierarhia romano-catolică se ascunde înapoia unui munte mare de minciuni. Pentru a fi credincioşii lui Iehova, martori Săi trebuie să spună acum adevărul care demască pe ierarhia romano-catolică, Filistenii de astăzi. Vestirea acestor adevăruri prin care cei ne-legiuiţi sunt demascați, îi înfurie nespus de mult şi Diavolul împreună cu Gog mareşalul său adună pe ierarhia romano-catolică şi pe agenţii ei pe întreg pământul la o campanie de prigonire nelegiuită îndreptată împotriva lui Dumnezeu şi împotriva unşilor Săi. — Ezechiel 38:1-14.

11. Profeţia lui Iehova se adresează apoi filistenilor moderni, ierarhia romano-catolică şi adepţilor ei, cu cuvintele următoare : „Aşa că legământul vostru cu moartea va fi nimicit, şi învoiala voastră cu locuinţa morţilor nu va dăinui.

Cuprins

Când va trece urgia apelor năvălitoare, veţi fi striviţi de ea." (Isaia 28:18). Această declaraţie pozitivă a lui Iehova zice că ierarhia romano-catolică a făcut un legământ cu moartea şi iadul care nu va dăinui, ci va cădea, şi că El, Domnul, va aduce o mare urgie peste ea şi o va demasca şi nimici, şi că această instituţie va fi curăţată de tot. De când este transmis mesajul răzbunării lui Dumnezeu împotriva organizaţiei făţarnice, ea este chinuită prin acesta neîncetat. De ce sunt combătuţi atât de aspru martorii lui Iehova în fiecare ţară de ierarhia romano-catolică ? Răspunsul este: pentru că acest sistem diavolesc este chinuit de mesajul Cuvântului lui Dumnezeu care este răspândit de martorii Săi, şi care descoperă adăpostul ierarhiei care este un munte mare de minciuni. „Ori de câte ori va trece, vă va apuca; căci va trece în toate dimineţile, zi şi noapte, şi numai vuietul ei vă va îngrozi. Patul va fi prea scurt, ca să te întinzi în el, şi învelitoarea prea îngustă, ca să te înveleşti cu ea (Isaia 28:19,20). Patul pe care şi l-a făcut ierarhia, şi învelitoarea de minciuni pentru ascunderea lucrării sale ruşinoase, sunt cu totul nepotrivite pentru acest scop, zice Domnul. Adăpostul pentru minciunile acestei organizaţii nelegiuite va fi măturat de tot. Odinioară n-a putut rezista nici o opoziţie împotriva organizației romano-catolice. Acum însă a sosit timpul rânduit al lui Dumnezeu de a înainta împotriva ei ; şi acum nici o parte a organizaţiei romano-catolice nu va putea dăinui.

„DOMNUL SE VA SCULA"

12. Lucrarea martorilor lui Iehova este numai de a vesti mesajul lui Dumnezeu. Lucrarea reală trebuie să fie şi va fi făcută de Iehova în modul Său bun. Nici o instituţie omenească n-ar fi în stare să dărâme ierarhia romano-catolică. Dumnezeu însă o va zdrobi cu totul şi cu privire la aceasta zice: „Domnul Se va scula ca la muntele Peraţim, şi Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Şi facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Şi împlinească actul, actul Său ciudat".— Isaia 28 :21.

13. Cum putem stabili dacă această profeţie se referă la Filistenii timpului modern, ierarhia romano-catolică ? Dovada publicată în numărul precedent al revistei „Turnul de Veghere" arată definitiv că Filistenii au prefigurat pe organizaţia romano-catolică. Ceea ce s-a întâmplat la muntele Peraţim şi la Gabaon anunţă dinainte, după declaraţia proprie a profeţiei, exact ceea ce se va întâmpla; şi Domnul face aceasta dinainte cunoscut poporului Său pentru ca să prindă curaj şi să tragă nădejde mai mare din aceasta. Trebuie ţinut minte că aceasta este lucrarea Domnului ; şi El orice începe, şi îndeplineşte. Prigonirea prezentă a martorilor lui Iehova prin ierarhia romano-catolică ar trebui să conducă, firește, în decursul timpului la nimicirea completă a martorilor lui Iehova şi a lucrării lor, dacă n-ar interveni însuşi Dumnezeu; şi El îşi dă cuvântul că se va scula, şi va împlini lucrul. În timp ce pe întreg pământul continuă prigonirea crudă a martorilor lui Iehova, cei credincioşi vor prinde mare curaj din înţelegerea acestei profeţii a lui Isaia.

Cuprins

14. Profeţia din Isaia 28:21 se referă cu deosebire la raportul Domnului din 2Samuel 5:17-25 şi l Cronici 14:8-17. O scurtă referire la acel raport este potrivită aici.

15. Saul a fost un timp oarecare rege peste Israel, însă din pricina necredincioşiei sale Dumnezeu a luat împărăţia de la el şi a făcut ca David să fie uns ca rege peste Israel. „Spiritul Domnului a venit peste David, începând din ziua aceea şi în cele următoare…Spiritul Domnului S-a depărtat de la Saul (1Samuel 16:13,14). David a guvernat din reşedinţa sa în Hebron peste seminţiile din sud, Iuda şi Beniamin, şi timp de mai mulţi ani a fost război între seminţiile din sud şi din nord. Abner, conducătorul seminţiilor nordice, a făcut propuneri pentru o unire a tuturor seminţiilor lui Israel sub regele David, şi prin urmare este scris : „Abner a stat de vorbă cu bătrânii lui Israel şi le-a zis: "Odinioară voi doreaţi să aveţi împărat pe David; puneţi-l acum, căci Domnul a zis despre el: "Prin robul Meu David voi izbăvi pe poporul Meu Israel din mâna Filistenilor şi din mâna tuturor vrăjmaşilor lui." – 2 Samuel 3:17,18

16. David a fost pus după aceea rege peste întreg Israelul şi a făcut pregătiri să se stabilească în Ierusalim ca rege. Dezbinarea dintre seminţii şi războiul dintre nord şi sud au fost foarte favorabile Filistenilor şi după moartea lui Saul au continuat să stoarcă tributul din seminţiile din nordul ţării. Ei sau temut de David. Unitatea tuturor seminţiilor lui Israel sub David şi faptul ca fost pus rege peste toate seminţiile, a speriat pe Filisteni şi ei s-au pregătit să atace pe David : „Filistenii au aflat că David fusese uns împărat peste Israel, şi s-au suit toţi să-l caute. David, căruia i s-a dat de ştire, s-a coborât în cetăţuie."— 2Samuel 5:17.

17. Cei cinci împăraţi care au domnit peste Filisteni au fost de acord să nimicească pe David fiindcă el a fost unsul lui Dumnezeu sub care se unise Israel. Filistenii nu avut cunoştinţă despre cântecul pe care l-au compus şi cântat Izraeliţii, şi anume,: „Saul a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii". (1Samuel 18:7). Ei au vrut să pună mâna pe David, deoarece ei nu s-au simţit siguri atâta timp cât el n-a fost nimicit, şi astfel s-au sculat să-l răpădească. David este un tip al unsului iubit al lui Iehova, al Regelui Cristos Isus, şi în aceasta sunt cuprinşi toţi unşii templului sau casei regale; prin urmare această profeţie se referă la rămăşiţa unsă de pe pământ care din 1918 a fost adunată la Cristos Isus în templu. Când a curăţit Domnul templul, a adus pe tot poporul Său la unitate sub Cristos Isus, capul adunării şi al templului. (Efeseni 4:13). Din acel timp martorii unşi şi credincioşi ai lui Iehova au răspândit mesajul Său împotriva stăpânitorilor răi ai „creştinătăţii" şi cu deosebire împotriva ierarhiei romano-catolice. Întocmai după cum Filistenii din vechime au dorit să pună mâna pe David, tot astfel sunt îndreptate şi în ziua de astăzi străduinţele Filistenilor, ale ierarhiei romano-catolice şi ale aliaţilor ei, să pricinuiască nimicirea „celor ascunşi" sau „ocrotiţi" ai lui Dumnezeu, rămăşiţa unsă de pe pământ. — Psalm 83:3.

18. Filistenii au mobilizat întreagă oştirea lor şi au înaintat împotriva Ierusalimului unde au aşteptat să găsească pe David şi să-l bată. „Filistenii au venit, şi s-au răspândit în valea Refaim". (2Samuel 5:18). Refaim este după cât se

Cuprins

pare ţinutul din sudul Ierusalimului, la apus de Betleem. Numele înseamnă „locul uriaşilor". Fără îndoială, David a pus iscoade şi când a fost înştiinţat despre mişcările Filistenilor, şi-a început mişcările sale strategice. El a fost destul de isteţ să nu se lase să fie înconjurat din toate părţile în Ierusalim; de aceea şi-a retras armata sa mică şi „s-a pogorât în cetăţuie", care s-a aflat în partea sălbatică a ţinutului de la sud-vest de Betleem. David se refugiase acolo cu alte ocazii anterioare când Saul a umblat să-i ia viața. (1Samuel 22:4,5 ; 24:22). Aceasta nu vrea să zică că David ar fi fugit acum dinaintea Filistenilor, ci el şi-a dus numai oamenii într-o poziţie strategică, de unde a putut să facă un atac neaşteptat asupra duşmanului. Filistenii, bineînţeles, nu fost cu mult mai numeroşi decât oştirea lui David şi ţara prin care a trebuit să înainteze David pentru ca să ajungă în poziţia de atac, a fost un ţinut foarte greu de străbătut. Scena a fost pregătită şi acum a trebuit să se facă un tablou despre aceea ce va veni peste Filistenii timpului prezent, ierarhia romano-catolică.

„BAAL-PERAȚIM"

19. Locul unde s-a dat lupta a fost numit de David „Baal-Peraţim". (Cuvântul „Peraţim înseamnă „ruptură" sau „a se repezi" ; „Ball" are dea face cu închinarea la Diavol). Prin urmare, numele înseamnă locul unde Domnul se repede împotriva închinătorilor Diavolului, împotriva vrăjitorilor, împotriva Filistenilor atât cei din vechime cât şi cei din timpul prezent. Domnul s-a repezit acolo întocmai ca apele care rup toate zăgazurile lor ieşind ca un torent repede şi care pustiesc totul în calea lor. Acelaşi loc este amintit în Isaia 28:2l şi acolo este numit „muntele Peraţim"; prin urmare profeţia fixează definitiv lupta care prefigurează nimicirea ierarhiei romano-catolice. Înainte ca David să treacă la atac a întrebat pe Iehova ce să facă : „Și David a întrebat pe Domnul, spunând: Să mă sui împotriva filistenilor? Îi vei da în mâna mea? Și Domnul a zis lui David: Suie-te, căci voi da negreșit pe filisteni în mâinile tale." (2Samuel 5:19). David n-a voit să atace numai la porunca Domnului. Unşii lui Iehova se încred în El cu toată inima lor şi ei au o asigurare deplină că El le va conduce calea. (Proverbe 3:5,6). Mai marele David este Cristos Isus, cel mai înalt funcţionar al lui Iehova şi în acest David este cuprinsă şi rămăşiţa unsă de pe pământ. Prin urmare, atacul lui David împotriva Filistenilor prezice atacul pe care-1 va face Iehova prin Cristos Isus împotriva duşmanilor, Filistenii de astăzi.

20. David a mers în spatele duşmanului când Domnul i-a dat asigurarea că va da pe duşman „fără îndoială" în mâinile sale. „Și David a venit la Baal-Peraţim, și i-a lovit acolo, și a spus: Domnul a risipit pe vrăjmaşii mei dinaintea mea, ca nişte ape care se rup." De aceea s-a dat locului aceluia numele Baal-Peraţim. Ei şi-au lăsat idolii acolo şi David şi oamenii lui i-au ars" . — 2Samuel 5:20,21.

21. Înfrângerea Filistenilor în acest loc a fost completă. Ilustraţia dată prin cuvintele acestui text este aceea a unui potop uriaş de apă care atunci când se rupe mătură totul în calea sa. Filistenii au fost cu totul neputincioşi să reziste asaltului potopului puternic de putere pe care l-a îndreptat Iehova împotriva lor. Înfrângerea

Cuprins

lor a fost atât de mare încât în fuga lor sălbatică au părăsit chiar şi pe chipurile lor cioplite, pe care le-au venerat atât de mult şi care au fost instrumentele pentru închinarea la Diavol, pe care David le-a nimicit apoi. Ierarhia romano-catolică nu numai că întrebuinţează chipuri cioplite la toate ceremoniile sale, ci le anunţă adeseori în ziare spre vânzare, deoarece ele sunt un izvor de câştig. (Vezi anunţurile din „Catholic Directory" pe 1935). E drept că lupta a fost dată de David, însă el a făcut aceasta numai în puterea Domnului şi această luptă a fost tipică şi a prefigurat ceva de o importanță mult mai mare ce se va întâmpla sub conducerea mai marelui David, Cristos Isus. Descrierea luptei arată că mâna Domnului a fost acolo, şi aceasta este adeverit pe deplin prin cuvintele raportului în care Iehova zice: ”Domnul Se va scula ca la muntele Peraţim”. - Isaia 28:21.

GABAON

22. Între David şi Filisteni a mai avut loc şi o a doua luptă, după cum este scris în a doua carte a lui Samuel. Iarăşi, Filistenii au venit cu grămada în acelaşi loc : „Filistenii s-au suit din nou şi s-au răspândit în valea Refaim". (2Samuel 5:22). Ei au gândit, fără îndoială, că David va încerca să-i atace în acelaşi chip ca în lupta de mai înainte, însă că de data aceasta vor fi pregătiți pentru David. Deşi Scriptura nu zice că David s-ar fi pogorât şi de data aceasta în cetăţuie, totuşi se poate presupune ca fost iarăşi acolo. El a întrebat iarăşi pe Domnul şi răspunsul Domnului dă de înţeles că David s-a aflat în cetăţuie şi de acolo a plecat la atac. „David a întrebat pe Domnul. Şi Domnul a zis : „Să nu te sui ci ia-i pe la spate, şi mergi asupra lor în dreptul duzilor". — 2Samuel 5:23.

23. Cuvintele „ia-i pe la spate" arată că David a primit porunca să manevreze în astfel de mod oştirea sa încât să poată ataca pe duşman atât din coastă, adică flancul duşmanului, cât şi din spate. Aceasta pare a fi prima amintire a unui atac al flancului în arta războiului. Aici Filistenii au fost apucaţi iarăşi fără veste printr-o conducere de război iscusită, ceea ce arată mâna Domnului în chestiune. El a poruncit lui David să înceapă atacul dintr-un anumit punct strategic, în dreptul „duzilor". Nu se înțelege ce a vrut să se arate prin „duzi". Lexicografii Bibliei definesc acest cuvânt ca „plângător" sau „arbore plângător". Aşa dar prin aceasta a putut fi prefigurat punctul când duşmanul va fi lovit de o nenorocire care-l face să plângă. După ce David a adus oştirea sa în poziţie de luptă, a trebuit să aştepte cu atacul până când va primi de la Domnul semnul pentru aceasta. Aceasta dovedeşte că David a fost acolo numai la porunca lui Iehova, şi ceea ce a făcut el a prefigurat în mod profetic lucruri mai mari care trebuie să se întâmple sub Cristos Isus. Acesta este singurul loc în Sfânta Scriptură unde sunt amintiţi „duzi” şi ei trebuie să fie de o însemnătate deosebită atât în legătură cu Filistenii din vechime, cât şi cu cei ai timpului modern.

24. David a aşteptat porunci de la Iehova, şi Iehova i-a zis cum va putea să ştie când va trebui să se „grăbească”, adică, când trebuie să se pregătească de luptă şi să des năvală: „ Când vei auzi un vuiet de paşi în vârfurile duzilor, atunci să te

Cuprins

grăbeşti, căci Domnul va merge înaintea ta ca să bată oştirea Filistenilor." – 2Samuel 5:24.

25 „ Un vuiet de paşi" („Un sunet de marş", după *Rotherham*) în vârfurile duzilor n-a servit după cât se pare numai ca semnal pentru David ca să treacă la fapte, ci arată clar că oştirea invizibilă de îngeri sfinţi al lui Iehova au luat parte la luptă şi au condus atacul împotriva duşmanilor. Aceasta, evident, trebuie să prefigureze că în timpul când Mai Marele David va începe lupta împotriva duşmanilor prefigurați de Filisteni, oştirile sale cereşti vor lua parte la luptă. (Apocalips 19:14). Lupta a avut loc cu un sfârşit îngrozitor pentru Filisteni. „David a făcut cum îi poruncise Domnul, şi a bătut pe Filisteni de la Gheba până la Ghezer." – 2Samuel 5:25.

26. Nu există motiv să ne îndoim că acele două lupte dintre David şi Filisteni sunt aceleaşi care sunt amintite în Isaia 28:21. Este adevărat că în raportul din 2Samuel 5:25 cuvântul „Gheba" este folosit pentru a arăta locul**.** Diferitele traduceri ale Bibliei redau acest cuvânt sau text şi în nota marginală „Gabaon" este folosit pentru a denota acelaşi loc. De asemenea, locul este numit Gabaon şi în raportul despre aceeaşi luptă din 1Cronici 14:16: „David a făcut cum îi poruncise Dumnezeu, şi oastea Filistenilor a fost bătută de la Gabaon până la Ghezer."(1Cronici 14:16). Prin aceasta este arătat că profeţia din Isaia 28:21 se referă la nimicirea Filistenilor, care au fost duşmanii principali al lui Israel, ai poporului ales a lui Dumnezeu. Faptul că raportul din Sfânta Scriptură vorbeşte de două lupte, şi anume, de luptele de la Peraţim şi Gabaon, nu înseamnă în mod necesar că Domnul va da două lupte separate şi deosebite împotriva Filistenilor de astăzi. Punctul de importanţă proeminentă despre care este vorba aici este: „Domnul Se va scula ca la muntele Peraţim, şi Se va mânia ca în valea Gabaonului". Cu alte cuvinte, ceea ce s-a întâmplat la multele Peraţim şi la Gabaon a prefigurat ceea ce va face Domnul împotriva Filistenilor anti-tipici.

27. Despre lupta de la muntele Peraţim raportul zice: „David a venit la Baal-Peraţim unde i-a bătut. Apoi a zis: "Domnul a risipit pe vrăjmaşii mei dinaintea mea, ca nişte ape care se rup." Aceasta dovedeşte în mod definitiv că ceea ce a împlinit David în acea luptă n-a făcut cu puterea sa proprie, ci în tăria lui Iehova şi la porunca lui Dumnezeu; şi aceasta prezice că lupta împotriva duşmanilor anti-tipici Filistenii de astăzi, va fi condusă de mai marele David la porunca lui Iehova. David a primit biruinţa de la Iehova şi aceasta prefigurează că lupta anti-tipică nu va fi lupta creaturilor împotriva Filistenilor moderni, ci lupta lui Iehova. Cuvintele „ca nişte ape care se rup" înseamnă repeziciunea sau izbucnirea de ape mari, întocmai ca năvala unui potop puternic de apă care rupe şi dărâmă şi distruge toate în calea sa. Comparați aceasta cu cuvintele profeţiei lui Isaia din versetul precedent. „Grindina va surpa locul de scăpare a neadevărului, şi apele vor îneca adăpostul". Aceasta pare a arăta că Dumnezeu va face să se reverse asupra duşmanilor mesajul Său plin de adevăruri puternice, şi că aceasta va fi însoţită de exercitarea puterii sale mari, în care va distruge adăpostul minciunilor înapoia cărora s-au ascuns şi şi-au făcut lucrul Filistenii de astăzi şi va mătura cu

Cuprins

totul această organizaţie. În judecata sa împotriva Filistenilor moderni, ierarhia romano-catolică, nu vor fi descoperite înaintea ochilor oamenilor cinstiţi numai planurile mincinoase şi nelegiuirea acestei organizaţii, ci afară de aceasta, organizaţia va fi adusă în ruşine şi va fi nimicită complet.

28. Să se observe cât de accentuat este menţionată mânia aprinsă a lui Dumnezeu la Gabaon: „Se va mânia ca în valea Gabaonului, (adică îşi va exprima prin violenţă mânia Sa)". După ce David a primit semnalul lui Iehova, s-a grăbit imediat: şi după aceasta este scris în raport: „ Căci Domnul va merge înaintea ta ca să bată oştirea Filistenilor". Domnul i-a şi bătut acolo, şi această profeţie prefigurează că atunci când Dumnezeu se va scula în mânia Sa, după cum descrie aceasta profetul Isaia, va pune capăt Filistenilor de astăzi şi întregii lor activităţi.

„ LUCRAREA CIUDATĂ"

29. Ceea ce s-a întâmplat la multele Peraţim şi la Gabaon, n-a fost lucrarea unui om ci lucrarea lui Iehova şi, prin urmare, prefigurează clar sau prezice profetic o lucrare mai mare pe care o va face Iehova mai târziu. Lucrarea aceasta viitoare este descrisă în profeţia lui Isaia ca „ lucrarea lui Dumnezeu" şi „lucrarea Lui ciudată", „actul Lui, actul Lui ciudat". Importanţa acestei lucrări este accentuată de faptul că Scriptura repetă cuvintele: „lucrarea, lucrarea Lui ciudată", „actul Lui, actul Lui ciudat". Cuvântul „ ciudat" înseamnă „ neobişnuit, extraordinar, minunat, uimitor, nemaiauzit, fără pereche, nemaivăzut, neaşteptat". Să se observe în această legătură ce zice Dumnezeu prin profetul Său despre mulţimea făţarnică care se apropie de El numai cu gura, ceea ce se referă, fără îndoială, la Filistenii de astăzi, organizaţia romano-catolică: „Domnul zice: "Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinsteşte cu gura şi cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, şi frica pe care o are de Mine, nu este decât o învăţătură de datină omenească. De aceea, voi lovi iarăşi pe poporul acesta cu semne şi minuni din ce în ce mai minunate, aşa că înţelepciunea înţelepţilor lui va pieri, şi priceperea oamenilor lui pricepuţi se va face nevăzută. Vai de cei ce îşi ascund planurile dinaintea Domnului, care îşi fac faptele în întuneric, şi zic: "Cine ne vede şi cine ne ştie?" - Isaia 29: 13-15.

30. Ierarhia catolică este aceea care a băgat frica în popor şi l-a îndemnat să-şi dea banii câştigaţi cu amar şi „înţelepţii" ei se fălesc înaintea oamenilor ca reprezentanţii lui Dumnezeu şi zic: „Cine ne vede şi cine ne ştie"?

31. Iehova a lăsat pe Filisteni în ţara lui Iuda ca să încerce pe Israeliţi, ca să ştie dacă vor asculta poruncile Sale. (Judecătorii 3:1-4). Filistenii au exploatat pe izraeliţi spre folosul şi plăcerea lor. Drama profetică a lui Samson arată că poporul lui Dumnezeu trebuie să fie credincios până la moarte. Tabloul profetic despre lupta lui David cu Filistenii arată un lucru deosebit. Iehova a pus pe David rege peste întreg Israelul, şi acum Filistenii au încercat să zădărnicească scopul lui Dumnezeu. Filistenii au fost mulţi ani apăsătorii Israeliţilor şi acum sosise timpul lui Dumnezeu să elibereze pe poporul Său din mâna apăsătorilor săi. Prin urmare, ceea ce s-a întâmplat la muntele Peraţim şi la Gabaon a fost prima manifestare a

Cuprins

puterii lui Iehova în numele Împărăţiei Sale. Aceasta a fost prima luptă a Împărăţiei, şi dă asigurarea absolută că Iehova va lupta pentru Împărăţia Sa. Îndată ce David a devenit rege în Ierusalim, cei cinci domnitori ai Filistenilor au făcut un complot de a nimici pe David şi de a împiedeca în felul acesta împlinirea hotărârii lui Dumnezeu. Dumnezeu şi-a întins mâna şi a oprit executarea acelei intenţii nelegiuite. Raportul este: „Toți Filistenii s-au suit să-l caute pe David". Aceea a trebuit să fie o gloată enormă de oameni, care toţi s-au suit atunci ca să cureţe cu deosebire un singur om şi fireşte, şi pe toţi aceia care au ţinut cu el. Este foarte probabil că acest marş al Filistenilor împotriva lui David a îndemnat pe profet să scrie psalmul al doilea în care duşmanii sunt reprezentaţi zicând: „"Să le rupem legăturile (adică legăturile care au ţinut pe Izraeliţi în unitate sub David, regele lor, şi prin care Filistenii au fost împiedicaţi în activitatea lor) şi să scăpăm de lanţurile lor!" Concluzia lor trebuie să fi amuzat pe Domnul şi de aceea continuă Psalmistul în felul următor : „Cel ce şade în ceruri va râde, Domnul îşi va bate joc de ei. Apoi, în mânia Lui, le va vorbi, şi-i va îngrozi cu urgia Sa”. - Psalm 2:4,5.

32. Această profeţie se împlineşte în timpul prezent la o scară mult mai mare. Noi ştim că toţi urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus sunt uniţi acum sub Regele, mai marele David, şi că aceştia toţi vestesc, unanim şi cu voce tare pe Iehova, Regele Său şi Împărăţia Sa. Odinioară ierarhia romano-catolică a putut proceda după placul ei şi aceasta a fost o mare încercare pentru urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus. Această organizaţie nelegiuită, sub pretextul că ea reprezintă pe Dumnezeu pe pământ, a zdrobit pe fiecare organizaţie care s-a ridicat vreodată împotriva ei. Acum însă Cristos s-a urcat pe tronul Său şi a sosit timpul ca Împărăţia Sa să ia stăpânire deplină peste lume. În decursul anilor trecuţi, şi de la unirea adunării lui Dumnezeu sub Cristos, ierarhia romano-catolică a început cu atacurile sale împotriva poporului adevărat al lui Dumnezeu şi le-a mărit. În fiecare ţară a pământului ierarhia se îndeletniceşte cu prigonirea ei satanică a martorilor lui Iehova; și, după cum declară profetul lui Iehova, ierarhia zice acum : „Să le rupem legăturile (unitatea lor sub Cristos care funcționează ca o piedică mare pentru noi"). În aceasta ierarhia influenţează elementele puterii politice şi financiare ale organizaţiei lui Satan, împreună cu clasa Iuda, ca să se unească cu ea. Profetul lui Dumnezeu descrie ierarhia, mai departe în felul următor: „Căci iată că vrăjmaşii Tăi se frământă, şi cei ce Te urăsc înalţă capul. Fac planuri pline de vicleşug împotriva poporului Tău şi se sfătuiesc împotriva celor ocrotiţi de Tine. "Veniţi", au zis ei, "să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel!" Se strâng toţi cu o inimă, fac un legământ împotriva Ta”. — Psalm 83: 2-5.

33. Să nu râdă şi să nu batjocorească acum Domnul Iehova pe aceşti oameni îngâmfați ? Nu este aproape timpul rânduit al lui Iehova când „în mânia Lui le vorbeşte, şi-i îngrozeşte cu urgia Sa?” Și de ce? Pentru că, după cum declară Domnul, „am pus Regele pe muntele Meu cel sfânt Sion ca să guverneze lumea” şi Dumnezeu nu va permite ca ceva să împiedece împlinirea voinţei Sale.

Cuprins

El zice acum Regelui său, mai marele David : „Tu le vei zdrobi cu un toiag de fer, şi le vei sfărâma ca pe vasul unui olar”. – Psalm 2:9.

34. Acesta pare să fie timpul rânduit când Iehova „se va scula" şi se va grăbi în ajutorul poporului Său cum a făcut lucrarea acesta la muntele Peraţim şi la Gabaon. Profeţia arată în mod sigur că noi am ajuns timpul când Iehova prin grindina Sa va mătura adăpostul minciunilor şi prin apele Sale va inunda pe duşmani, descoperind nelegiuirea lor şi după aceasta va urma lucrarea Sa de nimicire.

35. Dar cum se poate spune că aceasta este „lucrarea ciudată" a lui Iehova sau „actul Lui ciudat?". Faptul că Iehova a dat lupta pentru regele său David n-a fost deloc ciudat pentru David, deoarece David a ştiut că el a fost un instrument în mâna lui Iehova pentru a elibera pe Izraeliţi de puterea duşmanilor. David a ştiut desigur despre cele scrise în 2Samuel 3:18: „Domnul a zis despre el : „Prin robul Meu David voi izbăvi pe poporul Meu Israel din mâinile Filistenilor". Faptul că David a cerut de la Domnul îndrumare ce să facă este o altă dovadă că ceea ce s-a întâmplat n-a fost o surpriză pentru el, ci arată încrederea Sa deplină în Iehova. Din aceste motive lucrarea lui Iehova împotriva Filistenilor n-a fost deloc ciudată pentru cei devotaţi lui Dumnezeu, în timp ce Filistenilor acest lucru li s-a părut foarte ciudat, deoarece ei au făcut de ani de zile ce-au vrut cu Izraeliţii şi aceasta prin permisiunea lui Iehova şi acum când a permis să fie bătuţi prin Izraeliţi şi să le fie pusă pe fugă sălbatică întreaga oştire, aceasta trebuie să le fi părut foarte ciudat.

36. Observaţi ce potrivit corespunde tabloul profetic realităţii timpului de acuma. Pentru un lung timp ierarhia romano-catolică a putut să procedeze după placul său. Ea este cea mai puternică organizaţie de sub soare, şi puterea şi influenţa ei este exercitată în fiecare ţară a pământului. Membrii ierarhiei sunt oameni încăpățânați, semeţi, austeri şi plini de batjocură. Ierarhia catolică este relativ o corporaţie mică de oameni ; marea masă de catolici însă care sprijină această organizaţie nu sunt membri ai bisericii catolice, ci sunt numai „copii ai bisericii" sau alcătuiesc „populaţia catolică". Ierarhia numără „populaţia" sau aderenţii ei cu milioanele. Ierarhia încearcă acum cu disperare să nimicească pe martorii lui Iehova pentru ca să nu-i stea nici o piedică în calea continuării lucrării sale de a stăpâni şi controla afacerile naţiunilor pământului. Ierarhia aşteaptă plină de încredere să elibereze în scurt timp pământul de aceşti „martori pestilenţiali” şi pretutindeni se aude clerul catolic zicând cam următoarele : „Această bandă de martori ai lui Iehova nu va dăinui mult timp". Când va sosi însă timpul lui Iehova să se scoale ca la muntele Peraţim şi la Gabaon ca să-şi exprime mânia Sa dreaptă împotriva duşmanilor Săi care au prigonit pe poporul Său ales, şi va răsturna pe ierarhia romano-catolică acest lucru va fi atât de minunat, atât de neobişnuit, atât de ciudat şi fără pereche încât milioane de oameni care mai înainte au fost adepți ai ierarhiei romano-catolice vor exclama: „Ce ciudat că Dumnezeu nimiceşte această organizaţie" Ei vor vedea că acesta nu este lucrul oamenilor, ci lucrul Celui Atotputernic; şi acest lucru va fi „ciudat" pentru ei. Se poate aştepta, prin urmare,

Cuprins

cu siguranţă că supravieţuitori vor zice cam următoarele: „Ce ciudat că această organizaţie puternică care a lucrat pe pământ de sute de ani ca reprezentanta lui Dumnezeu şi a lui Cristos este nimicită de Domnul! Aceasta este atât de ciudat şi nu găseşte asemănare în toate întâmplările trecutului. Noi nu putem înţelege aceasta". Lucrul lui Iehova amintit aici va fi ciudat pentru fiecare care nu-l înţelege; şi numai aceia îl vor înţelege care sunt devotaţi pe deplin lui Iehova şi Împărăţiei Sale. Unşilor lui Iehova lucrarea Lui nu li se va părea deloc ciudată, deoarece ci au fost instruiţi de Domnul prin Cuvântul Său despre ceea ce se va întâmpla, şi după ce au fost învăţaţi în felul acesta, ei urmează Cuvântul Său şi ascultă poruncile Sale. Ei au fost informaţi acum despre faptul că Iehova este pe punctul de a nimici ierarhia romano-catolică, şi ei ştiu că hotărârea lui Iehova va fi executată. -Isaia 46:11.

37. Pe întreg pământul cei credincioşi sunt prigoniţi de ierarhia romano-catolică. Această prigonire este atât de îngrozitoare şi puternică încât credincioşii pot să vadă că nici o putere omenească n-ar putea rezista cu succes acestei organizaţii nelegiuite. Cine nu are încredere deplină şi credinţă în Dumnezeu şi în făgăduinţele Sale, nu va îndrăzni să spună adevărul despre organizaţia ierarhică nelegiuită; cei credincioşi însă s-au pus cu totul de partea Domnului, şi pe El voiesc să-L servească şi nu pe om. Ei ştiu că Dumnezeul lor le va veni în ajutor. Ei ştiu că ierarhia romano-catolică este instrumentul principal vizibil al Diavolului pe pământ, şi că Dumnezeu va găsi şi va nimici pe toţi duşmanii Săi şi pe ierarhie. Având această cunoştinţă şi asigurare din Cuvântul lui Dumnezeu, credincioşii se roagă plini de încredere la Dumnezeu să grăbească ziua când vor dispărea duşmanii de pe pământ, şi cu cuvinte voioase continuă să cânte lauda lui Iehova, ştiind că duşmanul nu le poate face nimic mai rău decât să-i omoare. Dumnezeu va izbăvi pe poporul Său prin mâna lui Cristos Isus, anti-tipicul David, prea iubitul lui Iehova, şi marele Rege zice acestor unşi credincioşi : „Fii credincios până la moarte, şi-ţi voi da cununa vieţii". (Apocalips 2:10 *A.R.V.*). Prin urmare, unşii au deplină încredere în făgăduinţele lui Iehova şi de aceea se bucură şi în necazul care vine peste ei, din pricina credincioşiei lor. Văzând cum se împlinesc profeţiile lui Iehova şi ştiind că Regele Său este pe tron şi ţine judecată în templu, ei privesc în sus şi-şi ridică capetele deoarece ştiu că ziua eliberării lor a sosit.

DE CE ?

38. De ce „s-a sculat" oare Iehova ca să bată pe Filisteni, deoarece ei după cum am văzut, au stăpânit prin permisiunea Sa ani de zile peste Israel? Aceeaşi întrebare se poate spune şi cu privire la Filistenii timpului modern, ierarhia romano-catolică, şi acelaşi răspuns poate fi dat şi in cazul acesta. Filistenii au avut privilegiul că le-a fost permis să fie în ţara pe care a împărţit-o Dumnezeu poporului Său ales, şi ei au încercat să zădărnicească scopul lui Dumnezeu de a întemeia Împărăţia sa tipică. Tot aşa a răbdat Dumnezeu sute de ani ca ierarhia romano-catolică să ia locul poporului Său pe pământ şi să-şi însuşească pe nedrept locul favorizat al lui Iehova; în acelaşi timp ierarhia s-a străduit cu sârguinţă să împiedice

Cuprins

ca Iehova să-şi îndeplinească scopul cu credincioşii şi unşii Săi şi să-şi întemeieze Împărăţia. Ea lucrează cu sete de răzbunare şi cu ură crudă împotriva tuturor care sunt devotaţi lui Iehova. Nimeni n-ar putea servi pe Iehova pe deplin şi în mod inteligent fără să lupte împotriva nelegiuirii ierarhiei romano-catolice şi de aceea sunt ei atât de urâţi de ierarhie. La mult timp după ce Filistenii din vechime au fost nimiciţi ca naţiune, Dumnezeu a făcut să se scrie ca răspuns la întrebarea de mai sus profeţia cuprinsă în cuvintele-următoare: „Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: "Pentru că Filistenii s-au dedat la răzbunare, pentru că s-au răzbunat în chip batjocoritor şi din adâncul sufletului, voind să nimicească totul, în ura lor străveche, de aceea aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: Iată că Îmi voi întinde mâna împotriva Filistenilor, voi nimici cu desăvârşire pe Cheretiţi, şi voi prăpădi tot ce a mai rămas pe coasta mării. Mă voi năpusti cu mare răzbunare asupra lor, pedepsindu-i cu urgie. Şi vor şti că Eu sunt Domnul, când Mă voi răzbuna pe ei". – Ezechiel 25:15-17.

39. Din zilele lui Isac Filistenii din vechime au luptat cu poporul lui Dumnezeu şi i-au făcut rău. Din zilele anti-tipicului Isaac servii lui Satan au persecutat pe Isus şi pe urmaşii Săi credincioşi. În special, ierarhia romano-catolică s-a distins prin combaterea şi maltratarea poporului ales a lui Dumnezeu.(Geneza 26:15-22). Este hotărârea lui Iehova să prăpădească pe Filisteni. Şi El a făcut să fie scrisă această hotărâre la mult timp după ce Filistenii au încetat de a fi o naţiune; prin urmare, această profeţie se referă fără îndoială la Filistenii de astăzi, ierarhia romano-catolică şi la toţi prelaţii ei care conspiră împreună cu ea. Ziua nimicirii acestei instituţii nelegiuite, ierarhia romano-catolică, a sosit: „Voi nimici cu desăvârşire pe locuitorii din Aşdod, şi pe cel ce ţine toiagul împărătesc în Ascalon; Îmi voi întoarce mâna împotriva Ecronului şi ce va mai rămâne din Filisteni va pieri", zice Domnul Dumnezeu." (Amos 1:8). „Căci Gaza va fi părăsită, Ascalonul va fi pustiit, poporul din Aşdod va fi izgonit ziua în amiaza mare, şi Ecronul va fi smuls din rădăcini. Vai de locuitorii de pe malurile mării, vai de neamul Cheretiţilor! Aşa a vorbit Domnul împotriva ta, Canaane, ţara Filistenilor: "Te voi nimici şi nu vei mai avea locuitori!"(Ţefania 2:4,5). Mândriei Filistenilor de astăzi i se va pune capăt.(Zaharia 9:6). Reprezentanţii aliaţi, făţarnici şi nelegiuiţi ai religiei vor fi prăpădiţi şi această informaţie se dă acum spre folosul mulţimii mari de oameni.(Vezi „*Pregătirea*", pagina 150).

40. Scriptura pare a sprijini pe deplin concluzia că nimicirea reprezentanţilor religiei sub conducerea ierarhiei romano-catolice va fi prima parte a începutului Armaghedonului. Religia Diavolului numită în mod fals „creştinism" s-a introdus mai întâi sub numele de „biserica din Roma" şi din aceasta s-a dezvoltat mai apoi ierarhia romano-catolică. Această organizaţie este amintită în Sfânta Scriptură sub titlul neplăcut „curva cea mare". A fost un timp când în lume a existat o organizaţie cunoscută ca „protestantism" care s-a împotrivit organizaţiei romano-catolice; însă aproximativ în timpul războiului mondial organizaţia protestantă (care acum numai cu numele este protestantă) a trecut cu toate bagajele de partea ierarhiei şi acum întreaga bandă formează „curva cea mare". Această

Cuprins

bandă de gangsteri publici şi duşmani ai lui Dumnezeu au înfiinţat Liga Naţiunilor ca substitut pentru împărăţia lui Dumnezeu. Nici un mijloc nu este prea rău pentru a întoarce pe popor de la Iehova şi de la Regele său. Ei pretind a reprezenta pe Dumnezeu, însă în realitate ei reprezintă pe Diavolul şi întreagă banda aceasta formează o parte a stăpânirii bestiale peste pământ. „ Cele zece coarne, pe care le-ai văzut şi fiara, aceştia vor urî pe curvă, şi o vor face pustie şi goală şi carnea ei o vor mânca şi o vor arde de tot cu foc. Căci Dumnezeu a pus în inimile lor ca să facă gândul lui şi să împlinească un singur gând". (Apocalips 17:16,17; Vezi „*Lumina*" volumul doi, paginile 80-114). Aceasta este în armonie exactă cu profeţia lui Isaia. Grindina lui Iehova va surpa locul de scăpare al minciunii şi va dezvelii de tot întregii omeniri duplicitatea curvei celei bătrâne; şi nimicirea ei va proceda prăpădirea „fiarei" şi a „proorocului mincinos".(Apocalips 19:19-21). Filistenii nelegiuiţi de astăzi vor fi prinşi în laţul mâinilor lor proprii. - Psalm 9:15.16) Vezi „*Ocrotire*" Paginile 139-143).

41. Ar fi o îndrăzneală ca vreun om să spună, în afară de ceea ce spune Sfânta Scriptură, în ce mod îşi va îndeplini Dumnezeu „lucrarea Lui ciudată", „lucrul, lucrul Lui nemaiauzit". Orice mijloace folosite de Domnul pentru executarea hotărârii Sale, lucrarea și actul lui Dumnezeu va fi același, întocmai după cum a întrebuinţat pe David la muntele Peraţim. Cei credincioşi să se încreadă în faptul că tot aşa de neîndoielnic, după cum prigoneşte în timpul prezent ierarhia romano-catolică pe aceia care servesc pe Iehova, se va scula și Iehova şi va arunca în pulbere pe ierarhia romano-catolică. De aceea cei credincioşi să înainteze cu lucrul lor fără să ţină seama de aceea ce fac cei nelegiuiţi. Dumnezeu a arătat că ierarhia este organizaţia rea, vizibilă a Diavolului, şi Iehova a declarat în cuvinte desluşite că toţi cei răi vor fi nimiciţi.

42. Armaghedonul este lucrarea lui Iehova, deoarece Scriptura accentuează că Dumnezeu îşi va îndeplinii lucrul său în Armaghedon prin mâna lui Cristos Isus. Însă faptul că Iehova face pe profetul Său să declare că Dumnezeu se va scula „ca să-Şi facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Şi împlinească lucrul, lucrul Lui ciudat", pare a arăta clar două părţi distincte ale Armaghedonului: 1) Ceea ce va cauza nimicirea oamenilor sau reprezentanţilor făţarnici ai religiei şi 2) ceea ce va îndeplini nimicirea completă a organizaţiei lui Satan. Armaghedonul ca întreg este, prin urmare, lucrarea şi lucrul lui Iehova; acea parte însă care este descrisă ca „ lucrarea Lui ciudată" şi „ lucrul Lui ciudat", pare a arăta în mod clar la ceva ce va fi pentru mulţi oameni foarte ciudat. Lupta finală n-ar trebui să pară ciudată, deoarece toţi care declară a fi creştini, au fost informați prin Scriptură sau în alt chip că Armaghedonul va fi un timp de mare necaz.

43. Dar acum analizați faptul că există o mare organizaţie religioasă, care de multe veacuri s-a făcut înaintea oamenilor susţinând a fi reprezentanta specială a lui Dumnezeu pe pământ, şi milioane de oameni au fost făcuţi să creadă că aceasta ar fi o organizaţie divină. Aceşti oameni nu se aşteaptă să vadă această organizaţie nimicită. Această organizaţie mare religioasă este sistemul romano-catolic, condus de ierarhia sa, şi la care este atașată „populaţia catolică" de milioane de persoane.

Cuprins

Toate naţiunile „creştinătăţii" admit în mod tacit că sistemul romano-catolic este reprezentatul lui Dumnezeu, însă ele nu înţeleg a cărui dumnezeu. Dacă acum Dumnezeu apucă în mod deosebit această organizaţie romano-catolică şi aduce ruşine şi ocară şi umilire peste ea — prefigurate prin tăierea împrejur a Filistenilor şi prin aceea că , „au avut o spuzenie de bube la şezut" — şi după aceea mătură adăpostul minciunilor înapoia căruia şi-a făcut ierarhia romano-catolică lucrul ei infam atât de mult timp, şi descoperă făţărnicia acestei organizaţii şi nimiceşte apoi de tot pe organizaţia romano-catolică, atunci aceasta va face impresia unei „lucrări ciudate" şi al unui „ lucru nemaiauzit" a Atotputernicului Dumnezeu; şi celelalte milioane de oameni de pe pământ care vor rămânea în viaţă şi care vor vedea, acest lucru minunat, vor exclama *fără* îndoială foarte miraţi „ Ce ciudat că Atotputernicul Dumnezeu nimiceşte această organizaţie despre care am fost învăţaţi că nimic nu o poate birui, nici chiar locuinţa morţilor!".

44. Făţărnicia este un lucru detestabil în ochii lui Dumnezeu. El zice : „Nebunul spune nebunii, şi inima lui gândeşte rău, ca să practice ipocrizia, şi să spună neadevăruri împotriva Domnului, ca să lase lihnit sufletul celui flămând". (Isaia 32:6). Aici Domnul descrie clar ierarhia romano-catolică. Cea mai mare făţărnicie ce s-a practicat vreodată printre oameni este făţărnicia ierarhiei, și sfârşitul ei este nimicirea deplină. Saul a devenit un făţarnic. (1 Samuel 15:1-23). El a fost făcut rege la dorinţa poporului, şi el prefigurează pe acele persoane, care au fost odată candidaţi la Împărăţie dar motivul lor a fost o dorinţă egoistă după câştig personal, viaţă, putere şi onoare. (1Samuel 8:4-22; 10:17-25). Când spiritul Domnului s-a depărtat de la Saul el a lucrat în armonie cu Filistenii în străduinţele lor neîncetate comune de a omorî pe David, unsul lui Dumnezeu. Saul pare a descrie clar clasa „servului rău", clasă care este descrisă de Domnul Isus. Aceştia au fost odată candidaţi la Împărăţie. Mânați de egoism şi lepădaţi de Domnul cu ocazia judecăţii în templu, ei „au început să bată pe tovarăşii lor de slujbă; şi despre ei zice Isus: „Stăpânul... îl va tăia în două, şi soarta lui va fi soarta făţarnicilor". (Matei 24: 48-51). Dumnezeu nu va permite ca cineva să oprească cu succes întemeierea Împărăţiei Sale.

CATOLICI SINCERI

45.Oamenii sinceri au fost adeseori înşelaţi şi conduşi într-o cursă. Organizaţia catolică se făleşte cu cuvintele acestea: „Lasă pe mâna noastră un copil până la vârsta de şapte ani şi el nu va părăsi niciodată credinţa catolică". Dacă un copil este crescut în neştiinţă despre Dumnezeu şi Cuvântul său, şi-i sunt băgate în cap învăţături de-ale oamenilor, adică de-ale confesiunii catolice, care sunt contrare cuvântului lui Dumnezeu şi dacă copilul este ameninţat tot mereu cu pedepsele purgatoriului şi ale iadului şi dacă nu i se permite să citească nimic ce n-a fost aprobat de preoţii catolici, atunci se poate aştepta aproape cu siguranţă că el va rămâne în neştiinţa sa despre Iehova Dumnezeu. Din acest motiv au putut fi ţinuţi milioane de oameni în neştiinţă prin frică şi porunci de ale oamenilor. Marea masă a oamenilor care sprijină organizaţia bisericii romano-catolice, nu sunt

Cuprins

nicidecum membrii ai bisericii şi n-au nimic de-a face cu conducerea acestei organizaţii; ei sunt numiţi de ierarhie, după cum arată publicaţiile acestei organizaţii, pur şi simplu „populaţie catolică”. (Vezi „Official Catholic Directory”,1935). Există milioane de persoane care ascultă conştiincios poruncile ierarhiei romano-catolice şi care sunt cu totul în neştiinţă despre faptul că prin aceasta lucrează contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Membrii ierarhiei râd veseli în sine şi zic: „Noi am făcut din minciuni un loc de scăpare şi ne-am ascuns în neadevăr. Cine ne ştie şi cine ne-ar putea vedea aici?” În felul acesta au putut să ţină în neştiinţă masa „populaţiei catolice” despre Dumnezeu şi Împărăţia Sa; şi pentru a-i putea ţinea mai departe în neştiinţa lor, avertizează pe catolici ca nu cumva să citească scrieri de la Societatea de Biblie şi Tractate. Toţi care doresc dreptatea să fie asiguraţi de faptul că Dumnezeu, după cum a făgăduit, va curăţi adăpostul minciunilor înapoia căruia se ascunde ierarhia şi astfel va deschide ochii tuturor oamenilor sinceri faţă de adevăr. Catolicii sinceri se vor bucura de ocazia să înţeleagă adevărul şi apoi vor ajunge să ştie că Dumnezeu şi Împărăţia sa sub Cristos este singura nădejde pentru neamul omenesc. După ce ierarhia va fi înjosită şi nimicită, oamenii sinceri, în care este cuprinsă şi „populaţia catolică”, vor căuta Sionul, adică organizaţia lui Dumnezeu.

46. În legătură cu biruinţele de la muntele Peraţim şi de la Gabaon, care au fost câştigate sub conducerea lui David, este scris în raport (1 Cronici 14:17): „Faima lui David s-a răspândit în toată ţara şi Domnul l-a făcut de temut pentru toate naţiunile”. Aici David reprezintă iarăşi pe Cristos Isus, mai marele David, prea iubitul lui Iehova şi frica de Cristos Isus, Mai marele David, înseamnă evident eliberarea a milioane de oameni ai „populaţiei catolice” din sclavia nelegiuitei ierarhii. Aceasta aminteşte de cuvintele pe care le-a scris Ioan pe insula Patmos. După ce a privit organizaţia regală a lui Dumnezeu, a văzut o mulţime mare de oameni; şi acum poporului lui Iehova i s-a permis să vadă mulţimea mare de oameni şi să înţeleagă următoarele cuvinte ale apostolului Ioan: „După aceasta m-am uitat şi, iată, o mulţime mare de oameni, pe care n-o putea număra nimeni, din toate seminţiile şi neamurile şi popoarele şi limbile, stăteau înaintea tronului şi înaintea Mielului în haine albe şi cu ramuri de finic în mâinile lor. Aceştia strigau cu glas mare şi ziceau: Salvarea este a Dumnezeului nostru, care şade pe tron şi a Mielului” (Apocalips 7:9,10). Mulţimea mare de oameni începe să se arate şi noi suntem asiguraţi că ziua eliberării a sosit şi mulţi din această mulţime mare de oameni se vor dezlipi de influenţa organizaţiei catolice. Oamenii binevoitori din toate naţiunile vor veni şi se vor închina înaintea Domnului şi vor da slavă numelui Său. - Psalm 86:9.

47. Când acea mulţime mare de oameni se pune în mod hotărât de partea lui Iehova şi a Împărăţiei Sale şi ascultă de poruncile lui Dumnezeu şi caută mai departe smerenie şi dreptate, va suferi ocară de la toate instrumentele lui Satan care au rămas pe pământ, cu deosebire din partea celor reprezentaţi prin „fiară” şi „profetul mincinos”. Ei vor suferi pentru că sunt tovarăşii acelora care vestesc neîncetat Împărăţia lui Dumnezeu sub stăpânirea lui Cristos. (Evrei 10:32-33). Toţi

Cuprins

care iubesc pe Dumnezeu şi Cristos, să aibă asigurarea deplină a credinţei că timpul lui Iehova pentru întemeierea Împărăţiei Sale a sosit şi domnia Sa a început şi tuturor potrivnicilor pe care-i va mobiliza Diavolul nu le va fi cu putinţă să poată împiedica întemeierea deplină a Împărăţiei lui Dumnezeu. Iehova a demonstrat poporului Său şi i-a arătat clar că se va scula în curând şi va purta bătăliile poporului Său care intervine pentru Împărăţia Sa; şi El va curăţi cu siguranţă pământul de ierarhia romano-catolică şi de toţi reprezentanţii Diavolului. Scopul acestor fapte mari este justificarea numelui lui Iehova şi de aceea declară El prin profetul Său în legătură cu aplicarea pedepsei Sale drastice Filistenilor de astăzi: „Şi vor şti că Eu sunt Domnul, când Mă voi răzbuna pe ei". –Ezechiel 25:17. *A.R.V.*

48. Ierarhia romano-catolică desfăşoară acum în toate părţile pământului o campanie energică ca să împingă pe popor în organizaţia catolică. Ierarhia procedează după teoria că există numai două clase generale de oameni şi anume comuniştii şi romano-catolici, şi că prin urmare, toţi care nu se pun de partea romano-catolică trebuiesc clasificaţi, fireşte, ca și comuniști. Aceasta evident, este o strădunţă a Diavolului să despartă pe oameni uni de alţii şi astfel să zădărnicească lucrul pe care-l face acum Domnul Isus. Cristos Isus desparte acum pe oamenii binevoitori, numiţi clasa „oilor", de cei răi pe care-i numeşte clasa „caprelor".(Matei 25:32-46).Diavolul, lucrând prin ierarhie, încearcă să contracareze lucrarea Domnului prin aceea că desparte pe oameni în două clase şi anume, în comuniști şi romano-catolici.

49. Ierarhia romano-catolică şi aliaţii ei politici şi financiari, care au fost înşelaţi de ea, au apăsat Societatea Turnului de Veghere şi i-au confiscat proprietatea în Austria, Germania şi în alte părţi ale „creştinătăţii". Ierarhia a influenţat recent multe ţări şi state să facă legi pentru suprimarea libertăţii cuvântului şi a publicării adevărului. Ea a pricinuit ca mulţi dintre cei credincioşi să fie prigoniţi, maltrataţi şi aruncaţi în închisoare fără milă; şi ea îşi continuă lucrarea satanică. Aceşti Filisteni ai timpului prezent, lucrează din răzbunare şi cu o ură din adâncul sufletului şi poporul credincios al Domnului continuă să sufere. Mulţi s-au mirat de ce permite Domnul aceasta. Însă, niciunul din cei credincioşi să nu fie neliniştit din pricina aceasta. Toţi care iubesc pe Dumnezeu şi pe Cristos Isus, să se odihnească acum pe deplin în credinţă şi să continue serviciul Domnului cu mai multă energie decât oricând înainte, ştiind că, planul anunţat al lui Iehova de a se scula ca să zdrobească pe duşman, va fi execut în curând şi fiecare care în mijlocul tuturor acestor probe rămâne credincios Domnului, va primi binecuvântarea veşnică a lui Iehova. „Cine va răbda până la sfârşit, va fi mântuit". (Matei 24:13). Dumnezeul nostru pe care-L servim, va mântui şi elibera pe poporul Lui şi aceasta va fi spre onoarea şi gloria numelui Său.

Întrebări pentru studiu

1. Arată motivul pentru care au rămas Filistenii în ţara lui Iuda. Şi pentru ce i s-a permis lui Satan, deşi era condamnat la moarte, să-şi continue îndeletnicirea pe

Cuprins

pământ. Explică mai departe de ce n-au fost împiedecaţi Filistenii timpului modern să prigonească pe cei devotaţi lui Iehova. Explică de asemenea de ce în timpul prezent este desfăşurată profeţia poporului lui Dumnezeu într-un astfel de mod remarcabil. Ce poate fi văzut acum ca privilegiul şi datoria acelora care au fost favorizaţi cu o înţelegere a acestor profeţii ?
2. Ce soartă aşteaptă după Scriptură (Psalmul 21:8-11) pe oamenii care prigonesc atât de crud pe poporul credincios al lui Dumnezeu, şi de ce va proceda Iehova în felul acesta cu prigonitorii?
3.-5. Ce s-a prefigurat prin Filistenii din vechime şi atitudinea lor faţă ne Izraeliţi? Cum servesc textele profetice din Psalmul 83:7 şi Isaia 28:13 la identificarea Filistenilor din timpul prezent ?
4-6. Explică Matei 16:17, 18 cu ajutorul scripturilor sprijinitoare. Arată cum a abuzat Satan prin această organizaţie de cuvintele scrise în Matei 16:18 şi cum justifică acest abuz mai departe acuzarea care a fost notată în mod protetic în Isaia 28:14,15.
7. Ce se înţelege sub declaraţia din Isaia 28:16, a) cu privire la punerea unei temelii puternice, în Sion ; b) că „cel ce crede nu va trebui să se grăbească”?
8. Arată împlinirea Psalmului 118:22 împreună cu împlinirea Psalmului 83:2-7.
9,10. Când şi cum va face Iehova „din neprihănire o lege, şi din dreptate o cumpănă"? Cum „va surpa" „grindina" „locul de apărare al minciunilor", şi cum „îi vor îneca" „apele" „adăpostul"? De ce se va face aceasta ?
11. Ce înseamnă şi al cui este „legământul" cu moartea care va fi nimicit, şi învoiala cu locuinţa morţilor care nu va dăinui ? Ce este „urgia apelor năvălitoare" care va trece şi de care nu vor fi striviţi ? Cum şi când se va face aceasta ? Cum se potriveşte Isaia 28:19,20 cu situaţia?
12-14. Cum putem stabili că declaraţia profetică din Isaia 28:21 se referă la ierarhia romano-catolică, şi de ce face cunoscut Domnul acum acest adevăr poporului Său ?
15-18. Care sunt unele din faptele istorice care explică procedarea Filistenilor şi al lui David raportată în 2Samuel 5:17,18.
19-21. Arată cât de potrivit este numele „Baal-Peraţim" pentru locul unele s-a dat lupta. Ce învăţătură cuprinde atât în întrebarea lui David care este însemnată în 2 Samuel 5:19 cât şi răspunsul pe care 1-a primit David de la Domnul ? Ce s-a prezis prin atacul lui David asupra Filistenilor şi prin rezultatul acelui atac ?
22-26. De ce s-au suit Filistenii pentru a doua oară împotriva lui David? Ce se poate vedea în lucrurile următoare: a) în aceea că David a întrebat din nou pe Domnul ? b) în răspunsul pe care i 1-a dat Domnul după aceea ? c) în tactica lui David cu această ocazie şi în rezultatul atacului său ?
27,28. Ce însemnătate mare profetică se vede în lucrurile următoare : a) în declaraţia lui David care este notată în 2 Samuel 5:20? b) în cuvintele profetului Isaia (28:17) despre acelaşi lucru ? c) în raportul din 2 Samuel 5:24,25.

29,30. A cui lucrare au fost biruinţele de la muntele Peraţim şi de la Gabaon? Ce se înţelege sub declaraţia din Isaia 28:21 ? Cum serveşte Isaia 29: 13-15 la identificarea Filistenilor moderni?
31-34. De ce le-a fost permis Filistenilor să rămână în ţara lui Iuda? Care a fost rezultatul? Ce este prefigurat prin lupta lui David cu Filistenii? Ce dovedeşte că acest tablou profetic împreună cu Psalmul 83:2-5, se află acum în curs de împlinire? În lumina Psalmului 2:9 şi a altor Scripturi sprijinitoare, ce arată acesta cu privire la Filistenii de astăzi şi aliaţii lor?
35,36. Cum se poate spune despre „grindină" şi de potopul de „ape" şi lucrarea lor de nimicire că aceasta este „lucrarea ciudată a lui Iehova" şi „lucrul Lui nemaiauzit"? Arată cât de bine se potriveşte tabloul profetic la situaţia de astăzi?
37. Ce învăţătură se poate vedea pentru cei credincioşi în raportul despre cum a lucrat David când a fost strâmtorat tare de Filisteni şi de asemenea şi în raportul despre rezultatul lucrului?
38. De ce a permis Iehova oare ca atât Filistenii din vechime, cât şi cei din timpul modern să exercite un lung timp control peste poporul de legământ al Său, pentru ca numai după aceea să se scoale şi să bată pe Filisteni?
39. Aplică faptul istoric că Filistenii au duşmănit şi maltratat pe poporul lui Dumnezeu din zilele lui Isaac. Arată scripturi care prezic judecata care va fi executată asupra Filistenilor de astăzi?
40,41. Arată care va fi începutul Armaghedonului, judecând după Scriptură şi fapte? Ce vor face cei credincioşi în timpul acesta?
42,43. Ce pare a fi arătat cu privire la Armaghedon prin modul ciudat de exprimare din Isaia 28:21? Descrie starea prezentă şi cum corespunde acestor cuvinte profetice.
44. Aplică Isaia 32:6 la timpul prezent. Ce se poate vedea în această legătură în raportul profetic despre Saul?
45. Arată motivul pentru supunerea de sclav şi frica cu care ţin atât de stăruitor supuşii ierarhiei romano-catolice la învăţăturile acestei organizaţii. Cum vor fi afectați aceşti oameni de împlinirea din Isaia 28:17,18?
46,47. Aplică 1 Cronici 14:17 şi Apocalipsa 7:9,10. În ce poziţie vor fi aduşi aceşti oameni prin această parte a eliberării lor? În ce scop se va face eliberarea lor?
48,49. Ce tactică întrebuinţează acum Diavolul prin organizaţia sa vizibilă pentru a suprima vestirea mesajului adevărului şi a zădărnici lucrarea lui Cristos Isus a despărţirii „oilor" de „capre"? Ce înseamnă aceasta pentru cei ce au fost luminați și s-au pus de partea lui Dumnezeu şi a Împărăţiei Sale?

SIGURANȚĂ SUB ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

SIGURANȚA vieții și a proprietății este un lucru foarte dorit și căutat de toți oamenii sinceri. Sub guvernările prezente nesatisfăcătoare oamenii, în general, nu se simt siguri în proprietatea lor, în trupurile lor, sau în viețile lor. Dorința

Cuprins

omului pentru neprihănire este exprimată în Constituție, care este legea fundamentală originală a guvernului Statelor Unite. Cei care au elaborat acel document au dorit dreptatea, fără îndoială, și au depus toate eforturile ca s-o vadă întemeiată pe pământ. Dușmanul nevăzut și-a exercitat influența sa rea și puterile conducătoare s-au depărtat rapid de legea fundamentală, și aceasta într-un asemenea grad încât Constituția făcută la început poate fi recunoscută acum cu greu. Se formează mari monopoluri de câțiva oameni care au bani nelimitați și putere și influență mare printre elementele oficiale ale națiunii. Acești oameni egoiști intră în afacerile guvernului, și interesul lor principal este să-și mărească puterea și bogăția. Pentru ei libertățile, pacea și proprietatea, și chiar viețile oamenilor sunt chestiuni de o importanță secundară. Acești oameni egoiști având de-a face cu guvernul pun înainte instrumentele lor pentru a fi aleși în slujbă. Oamenii trec prin forma de a-și alege reprezentanții lor în diversele departamente ale guvernului și acestea sunt învinse de interese egoiste. Aceia care ar trebui să fie în mod potrivit slujitorii oamenilor sunt momiți și induși să pună în aplicare legi contrare bunăstării generale și în beneficiul câtorva. Sub aceste legi, oamenii sunt exploatați, păcăliți și jefuiți. Unii cetățeni merg în instanță pentru a li se face dreptate, doar pentru a constata că monopolul egoist a cuprins și influențat instanțele de judecată. Ei află în scurt timp că un om fără bogăție mare și fără multă influență are puțină sau deloc importanță la proces. A spus bine un distins avocat american:

„Niciunde în structura noastră socială nu este accentuată atât de mult discriminarea între bogați și săraci cu privire la cetățeanul de rând ca în boxa acuzaților. Niciunde nu ar trebui să fie mai mică…Banii asigură cel mai abil sfat…Dovezi pot fi strânse din orice sursă. Cei săraci trebuie să fie mulțumiți să anticipeze toate aceste avantaje".

D-l Sinclair, deținător a milioane de dolari și a unei influențe puternice, a fost acționat în instanță în Washington, capitala, pentru acuzația că a delapidat guvernul Statelor Unite de proviziile lui de petrol. În timpul procesului s-au adus acuzații că exista dovada unei încercări din partea unui avocat să mituiască juriul. Procesul a avut ca rezultat achitarea d-lui Sinclair. O dovadă suplimentară că guvernul Statelor Unite (singurul cel mai aproape de ideal de pe pământ) nu tratează egal pe cetățenii săi s-o mărturisească senatorii lui învățați. Imediat după achitarea d-lui Sinclair au fost făcute următoarele declarații de către membrii Senatului Statelor Unite și care au apărut în presa publică în 22 Aprilie 1928:

Senatorul de atunci Heflin a spus:

„Aceasta va convinge poporul că în această țară funcționează un „sistem dublu" de jurisprudență criminală pentru bogați și săraci. Sinclair vine să fie judecat și îl găsim încercând să mituiască juriul. Acest verdict este uluitor în viziunea conducerii Curții Supreme, care a susținut că tranzacția a fost marcată de înșelăciune."

Senatorul Norris a spus:

Cuprins

„Achitarea arată că nu poți condamna o sută de milioane sub sistemul cu juriu. Curtea Supremă a declarat întreaga chestiune o înșelăciune. Sinclair nici măcar nu a depus mărturie, și nici nu a negat acuzațiile. Achitarea lui dovedește că dacă ai bani suficienți poți să scapi de orice".

Senatorul de atunci Edwards a spus:

„Nu juriul unei curți a fost acela care l-a achitat pe Sinclair, ci duplicitatea liderilor partidului Republican, a oficialilor cabinetului și funcționarilor publici înalți din administrația Harding-Coolidge, care a pregătit drumul pentru o astfel de parodie care s-a petrecut astăzi în capitala națiunii. Dacă funcționarii înalți și puternici ai acestui guvern pot fi cumpărați și plătiți, de ce ar trebui America să pună întreaga povară de a plăti criminalilor ei pe umerii unui juriu slab și sărac din punct de vedere financiar a cărui supunere la greșeli inerentă este singura armură împotriva intimidării și înșelăciunii?"

Aceste condiții nu vor fi posibile sub guvernul lui Dumnezeu, fiindcă acel guvern va fi unul drept și toți oamenii, săraci și bogați, vor fi tratați egal. (Isa. 11:4). De fapt, nu vor fi săraci și bogați. Vor fi cei care sunt îngâmfați și cei care sunt smeriți sau săraci în spirit. Cei aroganți vor fi siliți să se coboare din pozițiile lor înălțate, iar cei săraci și smeriți vor fi înălțați, pentru ca toți să aibă o poziție egală și comună înaintea marelui, dreptului și neprihănitului Judecător.

În prezent oamenii cu un egoism extrem, prin bogăția, puterea și influența lor, controlează marile canale de publicitate prin care încearcă să modeleze opinia publică care să se potrivească lor și să orbească oamenii față de adevărul adevărat. Editori de la multe aceste publicații ar dori să publice adevărul dacă ar fi lăsați liberi, însă ei trebuie să cedeze puterii care este condusă de interese egoiste sau să fie înlăturați. Rezultatul este că dacă adevărul este adus în atenția presei publice, el este fie suprimat, fie deformat într-o așa măsură încât nu ar putea fi recunoscut ca adevăr.

Când un cleric își exprimă propria sa înțelepciune și face ca Dumnezeu și Cuvântul Său să apară ca nedemn de a fi luat în considerare, acestuia i se face o mare publicitate de presa publică. Interesele monetare mari știu cum să flateze pe clericii ambițioși. Prin urmare, ei aruncă o pâine mică înmuiată acestor clerici și clericii sunt nerăbdători s-o apuce. Cei care controlează cu adevărat guvernele tolerează pe clerici pentru că ei pot fi folosiți să înșele și să exploateze oamenii. Ei oferă un ecran de fum evlavios în spatele căruia lucrează profitorii fără conștiință. Este o practică zilnică pentru unul din acești așa-numiți reprezentanți ai Domnului să stea în casa marelui corp legislativ și să invoce o binecuvântare peste cei care sunt categorisiți ca „nătărăi, ciubucari, lobbiști". Dacă unul din acești clerici rostește o rugăciune neobișnuită cerând binecuvântarea peste oamenii care întrețin războiul și exploatează pe oameni, presa publică vorbește în termeni de laudă despre acesta.

În timp ce sunt urmărite interesele guvernamentale de către „nătărăi, ciubucari, lobbiști" și profitori, oamenii de acasă sunt exploatați de alte interese egoiste derulate sub titlul și numele trusturilor sau a instituțiilor financiare care

Cuprins

primesc protecție specială din partea guvernului. Aceste instituții financiare determină un anumit număr de oameni mai respectabili dintr-o comunitate să investească unele din fondurile lor în ele sau să cumpere unele acțiuni în corporațiile lor și să depindă de aceștia ca să țină în tăcere pe cei ce sunt exploatați. Se fac toate eforturile de către interesele egoiste și favorizate, eforturi în care ei sunt ajutați de clerici și presa subvenționată, ca să suprime adevărul și să țină pe oameni în ignoranță față de adevărul adevărat.

Unul din marile beneficii care vor rezulta pentru oameni sub guvernul neprihănit al lui Dumnezeu și Cristos va fi ridicarea vălului ignoranței și a răului și aprinderea luminii pentru ca adevărul să fie cunoscut și pentru ca oamenii să înțeleagă pe deplin că toate beneficiile și binecuvântările lor vin de la Iehova Dumnezeu. Referitor la aceasta este scris: „ (Isa. 28:17). „Și El va distruge (guvernul), învelitoarea aruncată peste toți oamenii, și vălul care este întins peste toate națiunile". – Isa. 25:7.

Oamenii nu se simt siguri acum în casele lor sau pe proprietatea lor, și nu sunt în siguranță. Un tânăr cumpără o casă modestă într-un oraș, sau o mică fermă. El află că trebuie să plătească un bonus unei instituții financiare pentru a obține un credit pentru a cumpăra proprietatea aceea. El trebuie să plătească o rată mare pentru creditul său; și trebuie să plătească taxe care cresc în continuu, atât generale, cât și speciale. El constată curând că povara asupra lui este atât de mare încât pune în pericol siguranța casei lui. El este într-o frică constantă de a-o pierde. Mai devreme sau mai târziu el este incapabil să reziste sub povară, creditul este privat de a fi achitat, și proprietatea este în mâinile intereselor crude și egoiste. Unul din marile beneficii care vor veni pentru oameni sub guvernul neprihănit al Domnului va fi acela că omul va fi sigur în casa și proprietatea sa. Atunci oamenii își vor construi case și vor locui în ele ca ale lor. Ei nu vor zidi pentru ca alții să li le ia. (Isa. 65:22). Asupritorul și jefuitorul nu va avea voie să acționeze atunci. Condițiile vor fi favorabile și echitabile și fiecare va avea o oportunitate justă. Sub guvernul drept al Domnului omul nu se va teme. „Ci ei vor sta fiecare sub via lui, și sub smochinul lui; și nimic nu-i va face să se teamă; căci gura Domnului oștirilor a vorbit." – Mic. 4:4.

Atunci oamenii vor da la o parte egoismul și vor învăța să onoreze pe Dumnezeu. Și care va fi rezultatul? În Proverbe 3:9, 10, este dat răspunsul: „Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul tău; căci atunci grânarele vor fi pline din belșug, și teascurile tale se vor revărsa cu vin nou".

Trebuie să fie evident acum tuturor care gândesc chibzuit și onest, că condițiile nefericite din prezent nu pot fi remediate de om. Secole de experiență dovedesc că pentru om acest lucru este imposibil. Când dobândim cunoștință despre cauza pentru aceste condiții dificile și care este remediul lui Dumnezeu, atunci putem vedea cu ușurință că singura modalitate de a avea pace durabilă și prosperitate continuă și siguranță este prin Împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos Isus.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

15 FEBRUARIE 1936 Nr. 4

Cuprins:

RĂSPUNDEREA NOASTRĂ - Pag.85

SPIRITUL REVĂRSAT PESTE ORICE FĂPTURĂ - Pag.100

GUVERNUL LUI DUMNEZEU VA ADUCE PACE - Pag.104

MEMORIAL - Pag.107

SCRISORI - Pag.108

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

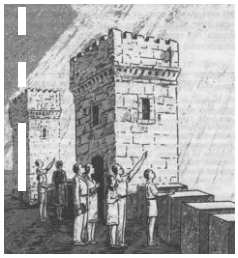

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Februarie 1936** **Nr. 4**

RĂSPUNDEREA NOASTRĂ

„Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; şi cui i s-a încredinţat mult, i se va cere mai mult”. - Luca 12:48, *Weymouth.*

IEHOVA face toate lucrurile în ordine. El dă făpturilor Sale viaţă, „fiecare însă la rândul său”, iar membrii casei regale sunt aşezaţi de El pe cea mai înaltă treaptă de viaţă. Fiecare membru al organizaţiei principale îşi primeşte locul în trup după plăcerea lui Dumnezeu. (1Corinteni 15:23; 12:18). Pentru a plăcea lui Dumnezeu, făptura trebuie să urmeze o cale regulată, sigură şi de aceea se roagă omul cu bună voinţă care doreşte în mod sincer să servească pe Dumnezeu: „Întăreşte-mi paşii în cuvântul Tău şi nu lăsa nici o nelegiuire să stăpânească peste mine. Izbăveşte-mă de asuprirea oamenilor; ca să păzesc poruncile Tale; Fă să strălucească Faţa Ta peste slujitorul Tău şi învaţă-mă orânduirile Tale!” (Psalm 119:133-135). „Paşii omului bun sunt rânduiți de Domnul, și îi place calea Lui”. - Psalm 37:23.

2. Răspunderea făpturii faţă de Creator este în proporția cunoașterii deținute de făptură sau pe care prin atenţie şi sârguinţă făptura a poate obține. Cunoașterea pe care şi-o câştigă făptura din Cuvântul lui Dumnezeu, îi descoperă acesteia ocazia de a servi pe Dumnezeu şi de a-şi păzi în felul acesta neprihănirea faţă de Dumnezeu. Pe măsură ce se înmulţesc ocaziile, creşte şi răspunderea făpturii. Neglijenţa şi nepăsarea nu găsesc nici un sprijin în Scriptură. „Nu fi nepăsător faţă de darul care este în tine”. (1 Timotei 4:14). „Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători faţă de o mântuire aşa de mare care, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost confirmată de cei ce au auzit-o”. (Evrei 2:3). Această regulă se referă atât la obținerea cunoașterii scopului lui Dumnezeu, precum şi la serviciu în măsura în care se prezintă ocaziile. - 2Corinteni 8:7 ; Evrei 6:11.

3. Isus a vorbit cu autoritate deplină de la Dumnezeu când a scris: „Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; şi cui i s-a încredinţat mult, i se va cere mai mult”.(Luca 12:48; *Weym.*). Aceste cuvinte se aplică în primul rând asupra celor care au devenit de bună voie servi ai lui Dumnezeu în timpul venirii Domnului Isus la judecată şi aceasta reiese clar din context: „Cine este deci, a răspuns Domnul ispravnicul credincios şi înţelept, pe care-l va pune Stăpânul său peste slujitorii Săi, ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită? Ferice de slujitorul acela, pe care Stăpânul său când veni îl va găsi făcând aşa! Adevărat vă spun, că El îl va pune peste toată avuţia Sa”. - Luca 12:42-44, *Weym.*

Cuprins

4. Această regulă, firește, trebuie să se aplice tuturor persoanelor care s-au învoit să facă voia lui Dumnezeu; prin urmare în aceasta este cuprinsă şi „mulţimea mare de oameni”. Regulile lui Iehova sunt fixe şi nu se schimbă. (Maleahi 3:6). Regula se aplică în mod deosebit şi asupra celor care din pricina necredincioşiei lor se află în clasa „servului rău”, despre care Isus zice: „Dar dacă slujitorul acela zice în inima lui: „Stăpânul meu zăboveşte să vină‘; şi va începe să bată pe slujitori şi pe slujnice, să mănânce, să bea şi să se îmbete”. - Luca 12:45.

5. Ceea ce oamenii sinceri au dorit și au aşteptat cu nerăbdare timp de multe veacuri, este venirea Domnului Isus Cristos şi a Împărăţiei Sale. Dacă cineva s-a învoit să facă voia lui Dumnezeu şi a fost luminat despre venirea Lui şi a Împărăţiei Sale, prin aceasta se găsește sub o răspundere încât o astfel de făptură dacă va deveni după aceea neglijentă sau nepăsătoare faţă de interesele Împărăţiei, prin felul ei de a lucra, va tăgădui venirea Domnului Isus şi va trebui să fie aşezată în clasa „servului rău”. Din acest motiv Isus vorbește despre aceasta în felul următor: „Dar dacă slujitorul acela zice în inima lui :‘Stăpânul meu zăboveşte să vină‘. Inima este sediul motivelor şi omul îşi descoperă motivul prin faptele sale. El nu trebuie să deschidă gura să rostească cuvinte deoarece faptele vorbesc mai tare şi mai convingător decât cuvintele. Cine se teme de Dumnezeu va fi cu băgare de seamă întotdeauna ca nu cumva să neglijeze interesele Împărăţiei care i-au fost încredinţate şi să atragă asupra sa din pricina aceasta supărarea Domnului.

DAT

6. Observaţi căci cuvintele lui Isus arată că există două lucruri deosebite la care trebuie să fim atenţi: 1) ce ni s-a dat; şi 2) ce ni s-a încredinţat în calitate de servi ai Lui. Dumnezeu dă servilor lui o cunoaștere a Cuvântului Său şi prin aceasta le face cunoscut scopurile Sale. Domnul le încredinţează servilor Săi interesele Împărăţiei Sale. Venirea Domnului în templu a avut loc, după cum arată Sf. Scriptură şi faptele, în anul 1918 şi aceasta marchează o linie de separare clară între lucrurile date şi lucrurile încredinţate servilor lui Dumnezeu. Curând după moartea apostolilor a venit un timp de mare neştiinţă şi întuneric în ceea ce priveşte scopul lui Iehova şi aceasta a durat multe veacuri. Din 1878, însă, a avut loc o restatornicire treptată a adevărurilor care au fost ascunse în decursul lungii perioade a trecutului. Înainte de anul 1918 servii Domnului au aplicat cuvintele lui Isus care sunt scrise în Luca 12:48 privind domnia milenară a lui Cristos. Acum însă se vede limpede că acele cuvinte ale lui Isus fixează o regulă a judecăţii şi cu deosebire şi cu putere mai mare se aplică de la venirea Domnului Isus la judecată în templu, judecată care El o începe cu cei care au intrat într-un legământ de a face voia lui Dumnezeu. - 1Petru 4:17.

7. Înainte de 1918 cei consacraţi lui Dumnezeu au înţeles şi au crezut că Dumnezeu a trimis pe Isus pe pământ şi a permis să fie omorât ca să devină preţul de răscumpărare pentru toţi oamenii; mai departe că învăţătura despre chinul veşnic este falsă şi plata păcatului este moartea; că Dumnezeu îşi alege dintre oameni Biserica Sa şi că membrii ei trebuie să dezvolte un caracter care să-i facă

Cuprins

vrednici să domnească cu Cristos, Capul Bisericii şi să guverneze lumea în decursul celor o mie de ani ce vin după momentul glorificării Sale; că Biserica se compune din clasa celor aleşi sau „turma mică”, şi că membrii ei la întâia înviere vor fi schimbaţi după asemănarea Domnului Isus Cristos; mai departe cei consacraţi lui Dumnezeu au cugetat că, Dumnezeu are o a doua clasă compusă din persoane născute de spirit şi că această clasă din pricina nepăsării sale sau fiindcă n-a fost credincioasă pe deplin trebuie să treacă în mod silit prin necazul cel mare şi că aceste persoane vor ieşi din acest necaz curăţite pe deplin şi după aceea vor primi un loc subordonat în Împărăţia spirituală a lui Dumnezeu; această clasă este cunoscută din pricina aceasta ca „o mulţime mare de oameni” sau ca ~~-e~~lasa necazului” sau „sfinţii mângâierii”. S-a înţeles şi s-a crezut că marea masă a omenirii va primi viaţă pe pământ prin restatornicire; că în anul 1914 se va sfârşi călătoria pământească a clasei spirituale şi în curând după aceea se va începe restatornicirea omenirii. Cei ce au iubit cu adevărat pe Dumnezeu şi arătarea Domnului Isus Cristos, au crezut în Domnul şi şi-au pus nădejdea în El, fiind doritori să facă voia Sa. Alţii care deşi s-au consacrat lui Dumnezeu, dar au fost însă mânaţi de o dorinţă egoistă să ajungă în clasa Împărăţiei ca să ajute la guvernarea lumii, au căzut şi au fost înşiraţi în clasa „servului rău”. Tuturor celor care au încheiat un legământ cu Dumnezeu li s-a dat ceva şi de la fiecare care a primit o cunoaștere a adevărului s-a cerut ceva. Cerinţele şi răspunderea au fost proporționale cu ceea ce s-a primit şi s-a cerut o ascultare credincioasă de la toţi cei care au primit adevărul. Starea inimii fiecăruia a decis în care clasă a fost pus cineva, fie în clasa servului credincios, fie în clasa servului rău.

DAT MAI MULT

8. Unele dintre adevărurile amintite mai sus care au fost date poporului lui Dumnezeu înainte de 1918, au fost înţelese greşit şi aplicate în mod fals de către acesta; însă ei au înţeles desigur destul pentru a se simţi răspunzători înaintea lui Dumnezeu şi pentru a putea pretinde un serviciu credincios de la fiecare dintre cei care au intrat într-un legământ cu Dumnezeu. Dovezile arată că în anul 1918 Domnul a venit la templul lui Dumnezeu să ţină judecată; însă acest fapt a fost făcut cunoscut poporului lui Dumnezeu numai în anul 1922. Din mila Domnului a început să se înmulţească lumina asupra poporului Său. De la data aceasta din urmă au fost dăruite multe adevăruri minunate celor consacraţi şi lumina care a fulgerat din Templu a luminat foarte mult pe toţi cei din poporul lui Dumnezeu care au fost cu inima curată şi s-au străduit să primească ce s-a dat. Avem o idee clară a răspunderii noastre înaintea Domnului dacă cercetăm aceste adevăruri. După 1922 cei consacraţi au început să priceapă faptul că Cristos Isus este în Templu şi judecă casa Tatălui Său şi El a făcut aceasta pentru ca cei aprobaţi să poată „aduce Domnului daruri în neprihănire”.(Maleahi 3:1-3). După aceea s-a dat mai departe învăţătură din Sfânta Scriptură şi o înţelegere mai limpede, şi cei care au auzit au fost echipaţi în felul acesta mai bine pentru a servi pe Domnul şi în această parte a devenit şi răspunderea lor mai mare.

Cuprins

9. De la venirea Domnului la Templu importanţa ascultării a fost întipărită adânc în mintea celor unși. Ei au văzut şi au înţeles că Cristos Isus a fost ascultător în tot timpul şi ce necesar este ca fiecare care calcă pe urmele Sale să fie de asemenea ascultător. Isus a fost Rege când s-a înălţat la cer, însă El totuşi s-a supus lui Iehova şi a trebuit să urmeze porunca Sa şi El a făcut aceasta totdeauna cu bucurie. El a ascultat cu bucurie voia lui Iehova de a aştepta 1900 de ani înainte de a începe domnia Sa. De ce a trebuit să aştepte? Pentru că Iehova a hotărât că Satan va avea un anumit timp în decursul căruia să poată face toate străduinţele să adeverească provocarea lui lăudăroasă. (Psalm 110: 1). Pentru ce este atât de mult vorba despre Satan ? Nu spre folosul lui, ci ca făpturile lui Dumnezeu să poată auzi şi să înţeleagă faptele pe care Dumnezeu explică acum la timpul Său rânduit şi să vadă şi să aprecieze supremaţia lui Iehova Dumnezeu în exercitarea puterii Sale. Din acest motiv a zis Iehova, Diavolului : „Din cauza asta te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea Mea şi ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul”. (Exod 9:16*, Leeser*) Marele adevăr exprimat în acest text biblic n-a fost înţeles înainte de venirea Domnului la judecată în templu. Înainte de aceasta cei consacraţi au înţeles că acest text biblic se referă la faraonul Egiptului; acum însă se vede limpede că Faraon a fost doar un reprezentant vizibil al Diavolului şi că acest text biblic se aplică cu deosebire Diavolului şi arată motivul pentru care a fost lăsat în viaţă. Prin acest text biblic două lucruri sunt accentuate foarte mult, care lucruri trebuie făcute înainte ca nelegiuirea să fie curăţată din lume: 1) Trebuie să se dea o mărturie universală prin martorii aleşi ai lui Iehova, prin care să li se facă cunoscut celor care voiesc să audă că Iehova este Dumnezeul adevărat, că El este Cel Prea Înalt şi Cristos este Rege; şi 2) trebuie să se arate puterea supremă a lui Iehova pentru ca nimeni să nu aibă scuză să tăgăduiască că El este Cel Atotputernic. Aceasta explică de ce trebuie dată mărturia şi de ce a şi fost dată după războiul mondial şi de ce trebuie terminată înainte de Armaghedon, când Dumnezeu îşi va descoperi pe deplin puterea. Noi am crezut mai demult că Dumnezeu a permis răului să existe în această lume pentru ca oamenii să afle ce îngrozitor este răul; acum însă vedem că Dumnezeu a permis existenţa răului sau a nelegiuirii pentru a da lui Satan, celui rău ocazia deplină şi favorabilă să-şi adeverească provocarea şi pe de altă parte să dea oamenilor o ocazie să-şi dovedească neprihănirea faţă de Dumnezeu. Privilegiul de a fi credincios lui Dumnezeu este accentuat acum.

10. După moartea apostolilor, oamenii au devenit învăţătorii în biserică şi această stare de lucruri a continuat timp de mulţi ani; și numai după venirea Domnului Isus la Templu s-a înţeles şi apreciat că Iehova şi Isus Cristos sunt învăţătorii şi de la acest timp toţi care iubesc pe Domnul trebuie să fie învăţaţi despre Dumnezeu şi să vadă pe învăţătorii lor şi învăţătorii lor nu vor mai fi dispreţuiţi sau împinşi într-un colţ. (Isaia 30:20). Acum nu mai există nici o scuză pentru cei consacraţi lui Dumnezeu de a săvârşi păcatul Samariei, oferind laudă şi închinându-se omului. Toată lauda, toată veneraţia şi adoraţia trebuie aduse lui Dumnezeu şi lui Cristos Isus. Împărăţia lui Dumnezeu sau noua naţiune a fost

Cuprins

născută în anul 1914 când a trimis Dumnezeu pe prea iubitul Său Fiu să domnească. (Psalm 110:2). La un anumit timp după acea dată cei consacraţi au cunoscut marele adevăr că există două organizaţii care sunt duşmane una cu alta şi anume organizaţia lui Satan şi organizaţia lui Iehova; că organizaţia lui Satan este simbolizată printr-o femeie rea , iar organizaţia lui Iehova este simbolizată printr-o femeie bună şi că această femeie bună care este organizaţia lui Dumnezeu este cea care naşte Împărăţia şi pe ceilalţi copii ai ei şi că toţi copiii ei sunt învăţaţi despre Iehova şi mare este pacea lor cu Dumnezeu şi în Dumnezeu şi mare este bucuria lor de a-l servi. - Isaia 54:13.

NUMELE LUI

11. În timpul ultimilor ani numele lui Iehova şi-a găsit locul potrivit în mintea şi inima fiecăruia dintre unşi. Mai înainte s-a crezut sincer că Iehova prin alegerea bisericii Sale avea să pregătească câteva persoane şi să le facă capabile să conducă împreună cu Cristos Isus şi să le ia în cer ca să ajute apoi lui Isus să restatornicească neamul omenesc. De la venirea Domnului Isus în templu s-a făcut cunoscut clasei templului însemnarea adevărată a numelui lui Iehova. Li s-a făcut cunoscut - şi acum înţeleg - că Dumnezeu şi-a aruncat privirile peste naţiuni ca să aleagă din mijlocul lor „un popor, care să-I poarte Numele". (Fapte 15:14). Ei văd şi înţeleg acum faptul că Dumnezeu este Creatorul cerului şi al pământului şi singurul Dătător de viaţă şi că numele Său înseamnă lucrul acesta; că numele „Iehova" arată scopul Său cu făpturile Sale; că numele său „Cel Atotputernic" înseamnă că puterea Sa este fără margini şi că toată puterea se află în El şi că făpturile pot să exercite putere numai prin permisiunea şi îngăduinţa Sa şi că Dumnezeu a dat lui Cristos Isus putere şi autoritate deplină pe pământ şi în cer; că numele „Cel Prea Înalt" înseamnă că El este mai presus de toate şi că Lui toţi trebuie să-i fie supuşi şi să-L asculte cu bucurie. Iehova Dumnezeu a ales dintre naţiunile pământului un popor consacrat Lui, ca să-i vestească virtuţile, nu însă să preamărească pe oameni; ca ei să dea mărturie despre numele Său, nu să înalţe făpturi. Aceşti unşi văd şi înţeleg acum faptul că adoraţia oamenilor este o urâciune în ochii lui Dumnezeu, pentru că prin aceasta i se atribuie lui Satan şi altor creaturi ceea ce aparţine de drept lui Iehova. Clasa aleasă din lume şi unsă reprezintă fiii lui Dumnezeu sau făpturi care sunt alese pentru scopul Său şi ca să îndeplinească anumite îndatoriri cât timp sunt pe pământ şi ei trebuie să împlinească aceste îndatoriri.

12. De la venirea Domnului Isus în templu, poporului lui Dumnezeu i s-a făcut cunoscut marele adevăr că Satan a fost aruncat din cer şi acum caută în mod disperat să împingă întreaga omenire spre nimicire, deoarece ştie că timpul este scurt până la Armaghedon şi trebuie să-L învingă pe Dumnezeu înainte de acel timp, dacă acest lucru este cu putinţă. Ei văd şi înţeleg că trebuie să se dea o mărturie universală şi prin care oamenii sunt informaţi că Împărăţia lui Dumnezeu a sosit şi că Cristos este rege; şi ei mai înţeleg că această lucrare de mărturie trebuie îndeplinită înainte de Armaghedon şi că după aceea va veni cel mai mare

Cuprins

necaz peste organizaţia lui Satan sfârşindu-se cu nimicirea completă a acesteia. Li s-a făcut cunoscut limpede că această mărturie trebuie vestită de martorii unşi ai lui Iehova şi că deoarece sunt martorii lui Iehova, Diavolul întrebuinţează tot felul de mijloace pentru a-i nimici. (Apocalips 12:17). Prigonirea poporului lui Dumnezeu devine din ce în ce mai violentă şi pentru a contrabalansa această apăsare şi prigonire, Dumnezeu mângâie poporul Său prin faptul că-i dăruieşte cunoaştere despre profeţiile Sale care au fost închise atât de mult timp înţelegerii oamenilor. De aceea poporul Său vede şi înţelege acum şi cuvintele apostolului din Romani 15:4. O astfel de mângâiere trebuie dată poporului lui Dumnezeu cât timp acesta este încă pe pământ.

13. În decursul ultimilor ani Dumnezeu a dăruit poporului Său o înţelegere cu privire la profeţiile Apocalipsului, ale lui Ezechiel, Daniel, Habacuc şi cu privire la multe alte profeţii. El le-a descoperit însemnătatea şi înţelegerea adevărată a legămintelor Sale. Un dar după altul au fost oferite pe unşilor Săi şi aceste adevăruri dăruite au luminat mintea şi au îmbucurat inima fiecărui consacrat al lui Iehova. De ce a dăruit Dumnezeu atâtea daruri poporului său prin Cristos Isus în ultimii anii? Biblia răspunde: „Spre învăţătură, spre mustrare, spre îndreptare, spre instruire în dreptate, ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârşit, pregătit deplin pentru orice lucrare bună". – 2 Timotei 3:16,17, *Weym*.

14. Concluzia care reiese în mod necesar din aceasta este că după venirea Domnului Isus la templu, trebuie făcute multe lucruri pe pământ de către cei care fac parte din clasa templului şi că Domnul le dă o înţelegere a acestor adevăruri pentru ca ei să fie echipaţi pe deplin pentru acest lucru. Acestor unşi li s-a dat, aşadar, mult şi de aceea se va şi cere mult acum de la ei. Deoarece au fost echipaţi, trebuie să întrebuinţeze acest echipament şi dacă echipamentul dat de Domnul nu este întrebuinţat în mod just va fi desigur luat iarăşi înapoi; ocaziile de serviciu se vor sfârşi şi cel de la care sunt luate aceste daruri va fi aruncat în întuneric adânc. Faptele arată că multora li s-a luat iarăşi acest echipament divin din pricină că au neglijat să împlinească cerinţele. Astfel de cerinţe trebuie împlinite în timp ce unşii sunt pe pământ. Cei devotaţi Domnului în mod dezinteresat, care fac bucuros cu puterea lor ce găsesc mâinile lor de făcut, sunt cei echipaţi pentru îndeplinirea lucrului prezent, cărora Domnul le încredinţează cu mult mai mult.

ÎNCREDINȚAT

15. Acestei clase a templului Isus îi zice: „Cui i s-a încredinţat mult, lui i se va cere mai mult." *(Weym.)*. Când Domnul Isus a apărut în templu pentru judecată, atunci au apărut mulţi înaintea Lui care deşi au fost chemaţi, n-au fost aleşi şi aprobaţi. Cuvintele lui Isus arată că prin judecata Sa vor fi scoşi afară toţi cei care sunt mânaţi de egoism şi că numai cei dezinteresaţi vor rămâne, adică cei care iubesc pe Dumnezeu şi Împărăţia Sa. „Mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi". (Matei 20:16). „Nu oricine Îmi zice: 'Doamne, Doamne!' va intra în Împărăţia cerurilor, ci cei ce ascultă pe Tatăl Meu care este în ceruri". (Matei 7:21, *Weym.*). Ceea ce se cere este ascultare deplină şi această ascultare trebuie să se dea de bună

Cuprins

voie şi cu bucurie. La venirea Domnului la templu toţi consacraţii au primit acelaşi dar sau aceeaşi măsură de adevăr. Unii l-au primit într-o inimă şi minte egoistă, s-au crezut mai importanţi decât alţii şi au aşteptat cu mare satisfacţie timpul când se va împărţi plata şi ocazia de a ajunge în cer şi acolo să ajute la guvernarea universului. Când aceste speranţe nu s-au realizat în anul 1914, la timpul aşteptat, cei egoişti s-au simţit ofensaţi. În timp ce ei susţin că s-au scandalizat din pricina unei persoane din organizaţia lui Dumnezeu, ei s-au scandalizat în realitate din pricina Domnului. Cei egoişti au fost trimişi în clasa servului rău. Cei ce iubesc cu adevărat pe Dumnezeu şi arătarea regelui şi a Împărăţiei Sale, au fost amintiţi în profeţie prin Mardoheu şi Naomi şi când aceşti credincioşi au apărut înaintea Domnului la judecată, din pricina iubirii şi credincioşiei lor au fost reprezentaţi de clasa „servului credincios şi înţelept". Mai târziu cei aduşi la Dumnezeu prin Cristos Isus, care au fost menţionaţi în profeţie prin Estera şi Rut, au fost aduşi şi reprezentaţi în aceeaşi clasă. La aceşti credincioşi şi aprobaţi se referă Domnul în cuvintele Sale profetice, după cum este scris: „Ferice de slujitorul acela, pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând aşa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale".(Matei 24:46,47). Această clasă credincioasă şi unsă, aprobată de Domnul şi primită în templu a primit din mâna Sa toate averile sale. Clasei servului credincios, căreia I s-a încredinţat averile Sale, Domnul îi zice prin urmare că El va cere de la aceasta o justificare deplină, completă şi credincioasă.

16. În ce constau averile pe care le-a încredinţat Domnul clasei servului Său credincios? Iată cum redă o altă traducere acest text: „Ca adevăr solemn vă spun că îi va da administrarea întregii sale proprietăţi" (*Weym.*). Averile, proprietatea sau bunurile Domnului se compun din interesele Împărăţiei Sale şi pe aceste interese ale Împărăţiei El le încredinţează unşilor Săi. Aceste interese se compun cu deosebire din vestirea numelui lui Iehova, a Regelui Său şi a Împărăţiei Sale. Când Isus a fost trimis pe pământ, a zis că a venit în lume cu scopul de a da mărturie pentru adevăr; şi toţi urmaşii Lui trebuie să facă acelaşi lucru. Deoarece acum a sosit timpul ca Iehova să exercite puterea Sa prin Cristos Isus, L-a trimis să domnească în timp ce duşmanii sunt încă tot activi şi Cristos Isus a dat unşilor Săi o poruncă în aceste cuvinte: „Evanghelia aceasta a Împărăţiei va fi propovăduită în toată lumea ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor; şi atunci va veni sfârşitul". (Matei 24:14). Marile interese ale Împărăţiei trebuie aşadar făcute cunoscute. Această obligaţie impusă unşilor nu este lăsată la bunul plac al acestora, ci ea este obligatorie. După ce Domnul le-a încredinţat privilegiul de a face lucrarea Sa, El cere ca aceasta să se facă cu eficienţă şi credincioşie. Răspunderea este aşa de mare încât cei ce neglijează sau nu vreau să asculte , vor suferi judecata nimicitoare a Domnului, după cum este scris: „Şi oricine nu va asculta de Profetul acela, va fi nimicit cu desăvârşire".(Faptele Apostolilor 3:23). Domnul cere ca martorii Săi unşi să împlinească ce le-a poruncit să facă.

17. În anul 1914, Domnul Isus a început să-şi exercite puterea după porunca lui Dumnezeu. (Apocalipsa 11:18). Celui căruia Domnul i-a încredinţat interesele Împărăţiei Sale, nu-i este permis nici să murmure şi nici să se plângă şi

Cuprins

nici să aibă o dorinţă egoistă ca motiv. (Iuda 1,16-19). Cei ce au fost aleşi din lume pentru a fi martori ai lui Iehova sunt poporul lui Dumnezeu şi ei trebuie să-l asculte cu bucurie. De aceea este scris despre ei: –Poporul tău va fi plin de înflăcărare în ziua puterii Tale; cu podoabe sfinte, ca din sânul zorilor, vine tineretul Tău la Tine, ca ”. (Psalm 110:3). Împărăţia a început; se crapă de ziuă. Aceşti credincioşi au venit din sânul ei, ei au fost născuţi dis de dimineaţă. Asupra lor este roua tinereţii, ei sunt puternici şi viguroşi şi le face plăcere să îndeplinească sarcinile care li s-au impus.

18. Aceştia sunt martorii aleşi ai lui Iehova Dumnezeu, cărora le zice: –Voi Îmi sunteţi martori…că Eu sunt Dumnezeu”. (Isaia 43:9-12). Lor li s-a dat porunca: ‗Mergeţi prin cetate şi faceţi un semn pe oamenii care doresc să audă‘, adică aduceţi-le mesajul adevărului ca să aibă ocazia să se hotărască, sau să treacă de partea lui Dumnezeu şi a Împărăţiei Sale şi să trăiască, sau să rămână de partea Diavolului şi să fie nimiciţi. (Ezechiel 9:4,5). Aceste interese ale Împărăţiei Domnul le-a încredinţat celor unşi, şi El aşteaptă de la ei o lucrare promptă, eficientă şi credincioasă.

LEGĂMÂNT

19. Martorii lui Iehova sunt poporul Său de legământ. Scopul legământului cel nou nu este şi nici n-a fost vreodată restatornicirea făpturilor omeneşti la starea de perfecţiune. Scopul lui este să aleagă din lume un popor pentru numele lui Dumnezeu şi să-l întrebuinţeze spre onoarea şi lauda Sa. Nici o creatură nu este silită să intre într-un astfel de legământ. Dumnezeu nu alege pe nimeni din lume şi nu-l aduce în legământul Său atâta timp cât cineva, crezând în sângele vărsat al lui Cristos Isus, nu se hotărăşte de bună voie să facă voia lui Dumnezeu. Făptura este prin urmare obligată în mod solemn prin învoiala ei să dea ascultare deplină Domnului. Cine încalcă acest legământ de bună voie, alegând o cale egoistă, o cale care este contrară voinţei lui Dumnezeu, este un călcător de legământ şi unul ca acesta este declarat ca vrednic de moarte. (Romani 1:31,32). Astfel de călcători de legământ sunt cei care ‗cad în mâinile Dumnezeului cel viu‘ şi sunt supuşi nimicirii din care nu există înviere. (Evrei 10:29-31). Cea mai înaltă legătură de care s-a putut bucura vreodată o creatură de pe pământ cu Iehova Dumnezeu şi Împărăţia Sa constă în a te afla într-un legământ cu Domnul ca martor pentru numele lui Iehova. A rupe această legătură înaltă şi binecuvântată prin nepăsare sau prin nelegiuiri săvârşite în mod intenţionat împotriva lui Dumnezeu şi a organizaţiei Sale, merită numai un singur lucru şi acest lucru este nimicirea deplină. Cei ce se află într-un legământ cu Domnul ca popor pentru numele Domnului, sunt supuşi lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale şi de aceea ei nu pot da ascultare vreunei părţi a organizaţiei lui Satan. Acestui popor de legământ i-a predat sau i-a încredinţat Domnul interesele Împărăţiei Sale pe pământ şi acum când îşi exercită puterea, cere de la fiecare din legământ împlinirea credincioasă a datoriei. Nici o scuză n-ar putea aduce cineva pentru neglijarea sau refuzarea de a-şi îndeplini obligaţiile în conformitate cu condiţiile legământului. Nici o făptură nu

Cuprins

poate să ţină în legământ pe o altă făptură şi nici să o scoată afară din el, ci numai făptura respectivă singură. Dacă cineva îşi calcă legământul, răspunderea cade numai asupra acestuia.

ÎNALTELE STĂPÂNIRI

20. Pavel, care a servit pe Dumnezeu ca urmaş credincios pe urmele lui Isus Cristos şi ca serv al lui, a scris după voia lui Dumnezeu cuvinte de învăţătură pentru cei care au dorit să-L cunoască şi să-L servească pe Cel Prea Înalt. El n-a linguşit pe oamenii care au încercat să guverneze pământul. Singura sa datorie a fost să servească pe Dumnezeu şi pe Cristos Isus. El a scris prin autoritatea şi inspiraţia Domnului. El s-a adresat celor –numiţi sfinţi" (Romani 1:7), adică, celor curăţiţi prin credinţa în sângele lui Cristos Isus şi devotaţi pe deplin lui Dumnezeu. Celor care au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu, le este dată porunca: –Orice suflet să fie supus înaltelor stăpâniri". (Romani 13:1). Diavolul a îndemnat pe conducătorii religioşi să ia în stăpânire acest text biblic şi să-i facă pe oameni să creadă că –înaltele stăpâniri" ar fi bărbaţii care ocupă poziţiile oficiale în guvernul acestei lumi; şi stăpânitorii pământeşti au fost foarte bucuroşi de această interpretare a textului, fiindcă oamenii care au crezut această interpretare sunt cu atât mai supuşi puterii lor. Urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus în schimb, ştiu foarte bine că datoria şi obligaţia lor constă în aceea de a servi pe Dumnezeu şi că în toate cazurile în care legile făcute de oameni sunt contrare legii lui Dumnezeu, servul lui Dumnezeu trebuie să asculte de legea lui Dumnezeu în loc de legea oamenilor. (Fapte 4:19; 5:29). Prin această regulă au fost conduşi apostolii credincioşi ai lui Isus Cristos şi ea nu s-a schimbat în timpul acesta şi nici nu poate fi schimbată, fiindcă regulile lui Dumnezeu nu se schimbă. (Maleahi 3:6). Este privilegiul urmaşilor lui Cristos Isus care sunt acum pe pământ să se ţină separaţi şi deosebiţi de lume. Ei se supun lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale şi devotamentul lor trebuie să aparţină lui Dumnezeu şi Împărăţiei sale. Iehova i-a ales din lume prin Cristos Isus şi i-a făcut martorii Săi; şi lor li s-au încredinţat interesele Împărăţiei de pe pământ şi Dumnezeu nu va permite un devotament împărţit între Împărăţia Sa şi cea a duşmanului. El nu va permite nici un compromis cu organizaţii lumeşti care hulesc neîncetat numele sfânt al lui Dumnezeu. Unşii credincioşi trebuie să lucreze aşadar cum li s-a poruncit, adică să fie supuşi pe deplin lui Dumnezeu şi lui Cristos, care formează –Înaltele Stăpâniri".

CERINȚĂ

21. Cei cărora Domnul le-a încredinţat interesele Împărăţiei Sale, trebuie să-i dea socoteala credincioasă şi adevărată despre ele. Unor astfel de unşi li s-a încredinţat cel mai mare privilegiu de care a avut parte vreodată o făptură, şi de aceea Domnul le zice: –li se va cere cu mult mai mult", decât de la slujitorii oamenilor. Credincioşia şi serviciul statornic faţă de Domnul aduce prigoniri grele asupra servilor lui Dumnezeu. Aceasta nici n-ar putea fi altfel fiindcă este o luptă

straşnică în curs între Domnul şi Diavol. Unul dintre ei trebuie să învingă. Prin mila lui Iehova, Domnul Isus va ieşi biruitor. Dumnezeu permite ca preaiubiţii Lui să fie atacaţi de Diavol. Isus Cristos, fiul preaiubit al lui Dumnezeu, a fost prigonit cu cruzime de Diavol, însă Cristos Isus a fost credincios pe deplin Tatălui Său, şi tocmai din pricina ascultării Sale a suferit El. Cu toate acestea El şi-a păzit neprihănirea înaintea lui Iehova Dumnezeu şi de aceea a fost făcut de Iehova autorul mântuirii veşnice pentru toţi care-l ascultă. (Evrei 5:9). În nici un alt chip nu-şi pot păzi urmaşii credincioşi ai lui Cristos Isus neprihănirea faţă de Dumnezeu. Servul lui Iehova este supus în acest ceas de grele încercări la mare prigonire de Diavol şi complicii lui şi Dumnezeu rabdă sau permite ca ei să fie prigoniţi ca să aibă ocazia să-şi dovedească integritatea. Acest mare adevăr n-a fost făcut niciodată clar poporului lui Dumnezeu până când i-a plăcut Domnului să le dăruiască de curând o înţelegere a profeţiei lui Habacuc. În fiecare parte a pământului unde s-a întins „creştinătatea", instrumentul principal al Diavolului de pe pământ şi anume ierarhia romano-catolică, apasă şi prigoneşte pe martorii lui Iehova tot mai mult. Bineînţeles, Dumnezeu ar putea să împiedice aceasta, însă el are un motiv să permită aceasta şi credincioşii care dau socoteală deplină şi adevărată Domnului, vor trece în final nevătămaţi şi vor avea un rol în justificarea numelui lui Iehova.

ADEVĂR

22. Isus a fost trimis pe pământ de Iehova ca să depună mărturie pentru adevăr şi de aceea a zis El: "Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu". (Ioan 18:37). Aceasta înseamnă că oricine a intrat în legământul de a face voia lui Dumnezeu, dar refuză sau nu doreşte să asculte de Domnul şi astfel nu dă mărturie despre adevăr, nu mai este din adevăr şi nu poate primi aprobarea Domnului. Mărturia trebuie dată, după cum a poruncit Domnul şi toţi care au în ziua aceasta aprobarea Domnului, iau cu bucurie parte la vestirea acestei mărturii oricând li se oferă ocazia. Servul n-are altă alternativă, ci trebuie să asculte de Domnul. Nu există pentru nimeni două căi pe care să le poată urma, ci numai una şi aceasta constă în a asculta de porunca Domnului cu bucurie. Urmaşul adevărat al lui Cristos Isus nu-şi va pierde timpul gândindu-se ce cale trebuie să urmeze. Calea lui îi este arătată limpede în Scriptură şi el trebuie să-şi închidă ochii faţă de toate celelalte lucruri în afară de interesele Împărăţiei. „Cine este orb, dacă nu slujitorul Meu şi surd ca solul Meu, pe care îl trimet? Cine este orb ca acesta este perfect şi orb ca slujitorul Domnului?"(Isaia 42:19). Împărăţia a sosit şi clasa servului căreia i s-au încredinţat interesele Împărăţiei, va merge mai departe şi va vesti mesajul Împărăţiei şi astfel va da socoteală adevărată. În unele părţi ale pământului, ca de pildă în Germania, martorii lui Dumnezeu sunt aruncaţi în temniţă, sunt prigoniţi şi bătuţi crunt iar unii dintre ei sunt chiar şi omorâţi. Aceasta nu s-ar putea întâmpla fără permisiunea lui Dumnezeu; şi deoarece El permite să se întâmple aceasta, martorii care rămân credincioşi până la moarte pot fi siguri de aprobarea Domnului. Aprobarea lui este singura care are valoare.

Cuprins

DE CE?

23. De ce se cere atât de stăruitor ca adevărul să fie vestit acum cu mai mare claritate ca înainte? Este aceasta spre binele Domnului? Desigur nu spre folosul Lui, căci chiar şi după ce servul a făcut totul, el şi atunci este pentru Domnul său tot un serv nefolositor. Nimeni nu poate aduce ceva folos Domnului. Aceasta este „ziua puterii Sale" şi înainte ca Dumnezeu să vrea să-şi întrebuinţeze puterea la nimicirea celor răi, scopul Său este să se dea un avertisment pentru ca fiecare să poarte răspunderea lui proprie. Israel reprezintă în mod simbolic pe cei care doresc să servească pe Dumnezeu şi care întreprind serviciul lui Dumnezeu şi este voia lui Dumnezeu ca toţi aceştia să primească o anumită cunoaştere. Un păzitor este cel care supraveghează şi păzeşte interesele care au fost încredinţate îngrijirii sale. Dumnezeu a început să-şi exercite puterea peste pământ prin Cristos Isus şi a pus un păzitor peste interesele Împărăţiei Sale de pe pământ. Acest păzitor nu este un singur om, ci se compune din clasa „servului înţelept şi credincios" căruia îi sunt încredinţate acum interesele Împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ. Ziua judecăţii Domnului a sosit şi ceasul se apropie când va nimici pe cei răi, care continuă în nelegiuirea lor. Domnul zice din acest motiv clasei „servului credincios": „Te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt, care va ieşi din gura Mea, să-i înştiinţezi din partea Mea!" (Ezechiel 3:17-20). Cuvântul Domnului arată aici limpede că a însărcinat clasa servului cu datoria să avertizeze şi să lămurească pe alţii, că El îi face răspunzători pe martorii Lui pentru îndeplinirea acestei datorii şi cere de la servul Său împlinirea deplină, completă şi ascultătoare a datoriei şi că El impune răspundere tuturor celorlalţi care aud aceasta. Deci este vorba de ultima mărturie înainte de înfruntarea dintre Domnul şi Diavol.

24. Domnul Isus s-a pus acum pe tronul judecăţii Sale şi exercită puterea pe care Dumnezeu a încredinţat-o în mâinile Sale şi anume atât ca judecător cât şi ca executor al sentinţelor Sale. Înaintea Lui apar toate naţiunile pământului. El le dă acum ocazia să aleagă pe cine vor să servească; şi de aceea îi pune pe martorii Lui să dea mărturie înaintea urechilor naţiunilor pentru ca ei să poată alege sau să se pună pe partea Domnului şi să trăiască sau să rămână pe partea Diavolului şi să moară. Vestirea acestei mărturii se face prin urmare spre folosul oamenilor şi oferă celor care doresc o ocazie să treacă de partea lui Dumnezeu şi să aibă un rol în justificarea numelui său. Martorii lui Iehova pot fi credincioşi numai dacă în ascultare faţă de porunca lui Dumnezeu dau mărturia şi astfel administrează bine interesele Împărăţiei încredinţate îngrijirii lor.

BUNĂVOINȚĂ

25. La naşterea copilaşului Isus, Dumnezeu a trimis pe îngerul Lui şi acesta a vestit martorilor prezenţi acolo că Isus este Mântuitorul oamenilor şi după aceea a început imediat cântecul profetic al oştirilor cereşti spre lauda lui Dumnezeu şi ei au cântat: „Slavă în locurile prea înalte lui Dumnezeu şi pace pe pământ între oamenii binevoitori".(Luca 2:14, *Roth.*). Acel mesaj nu înseamnă începutul

Cuprins

bunăvoinţei lui Dumnezeu faţă de oameni fiindcă Dumnezeu este totdeauna bun. Ea înseamnă că oamenii de pe pământ care sunt binevoitori faţă de Dumnezeu, vor avea pace cu El. Prin sângele vărsat al lui Cristos Isus pentru răscumpărarea omului, ei pot veni la Dumnezeu şi pot fi în pace cu El. Sângele lui Isus n-a fost vărsat pentru mântuirea şi eliberarea tuturor oamenilor în general şi fără nici o deosebire, ci spre folosul celor care sunt binevoitori şi care arată această bunăvoinţă prin faptul că servesc pe Dumnezeu şi pe Cristos Isus. Toţi cei care nu fac acest pas de bunăvoie trebuie în mod necesar să piară. Acest fapt este dovedit definitiv prin următoarele cuvinte scrise: „Cine crede în Fiul, are viaţa veşnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viaţa; ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el". Ioan 3:36.

26. Dacă cineva aude adevărul, atunci prin aceasta răspunderea vine asupra lui să creadă adevărul şi să asculte de el. Dacă refuză să asculte şi să creadă adevărul, atunci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el şi nu se întoarce de la el. Condamnarea se depărtează numai de la cei care aud şi cred şi se pun de partea lui Dumnezeu şi a Împărăţiei Sale. După ce au trecut de partea Domnului, vine asupra lor răspunderea de a servi în mod credincios pe Dumnezeu şi pe Cristos Isus. Răspunderea începe când încep să cunoască mai multe despre Iehova şi scopul Său, după cum este scris: "De îndată ce mă aud, mă ascultă; străinii mi se supun". - Psalm 18:44.

27. Iehu a profeţit în mod simbolic pe Cristos Isus şi pe clasa „servului credincios şi înţelept", pe membrii clasei regale. Aproape întreaga naţiune a lui Israel s-a lepădat de legământul cu Dumnezeu şi a trecut de partea Diavolului şi la închinarea lui. Iehu a fost trimis să execute pe acei închinători Diavolului. În acea ţară s-a aflat un om cu numele Ionadab, care nu a fost israelit, însă a fost un om binevoitor care a dorit să facă ce este drept şi să slujească pe Dumnezeu. Ionadab a profeţit o clasă de oameni de pe pământ, deosebită de clasa servului credincios şi uns, care doreşte să servească pe Domnul. Când Iehu a întâlnit pe Ionadab, Iehu i-a zis: „'Inima ta este curată?' Şi Ionadab a răspuns: „Este". După aceea Iehu a zis pe scurt lui Ionadab: „Dovedeşte lucrul acesta dându-mi mâna şi suindu-te la mine în car şi venind cu mine ca să vezi râvna mea pentru Domnul'. (2Împăraţi 10:15,16). Dumnezeu a pus să se facă acolo un tablou profetic prin care a fost profeţită o clasă de oameni, care de la venirea Domnului Isus, mai marele Iehu, în templu s-a întâlnit cu clasa „servului credincios şi înţelept"; şi aceşti oameni de bine doresc să servească pe Dumnezeu şi ei sunt acum invitaţi să-şi dovedească bunăvoinţa faţă de Dumnezeu şi dorinţa lor de dreptate unindu-se cu organizaţia Domnului şi mergând cu ea, deoarece această organizaţie a fost profeţită prin carul lui Iehu.

28. Domnul Isus vorbeşte de clasa servului Său credincios ca de „oile Sale". Ionadab pare a profeţi cu deosebire începutul unei clase la care Isus s-a referit cu numirea „alte oi", prin faptul că a zis: „Eu sunt Păstorul cel bun. Eu îmi cunosc oile Mele şi ele Mă cunosc pe Mine, aşa cum Mă cunoaşte pe Mine Tatăl şi cum cunosc Eu pe Tatăl; şi Eu Îmi dau viaţa pentru oile Mele. Mai am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta; şi pe acelea trebuie să le aduc şi ele vor asculta de

Cuprins

glasul Meu şi va fi o turmă şi un Păstor". (Ioan 10:14-16). „Alte oi", după cum sunt numite aici, sunt fără îndoială oamenii binevoitori, care se arată după venirea Domnului Isus la templu şi după adunarea clasei templului. La timpul fixat al lui Dumnezeu , clasa din urmă, va fi făcută parte a organizaţiei lui Dumnezeu; şi fiind Isus păstorul cel bun şi servul cel mai înalt al lui Iehova, toate oile acestea vor fi o parte a aceleiaşi curţi sub Domnul Isus ca stăpânitor.

29. Aceeaşi clasă de persoane binevoitoare formează şi „mulţimea mare de oameni", care este descrisă în Apocalipsa 7:9. Cei profeţiţi prin Ionadab, „mulţimea mare de oameni" şi „alte oi" nu sunt decât numiri diferite pentru aceeaşi clasă, a cărei membrii dacă rămân credincioşi, vor trăi veşnic pe pământ. Întreaga organizaţie a lui Iehova este combătută amarnic şi prigonită de cei răi sub conducerea Diavolului şi toţi care se refugiază la Dumnezeu şi la Cristos şi devin parte a organizaţiei Domnului, sunt urâţi amarnic de Diavol. Între oamenii lumii care servesc interese egoiste şi urmează pe cel rău nu este dorită nici clasa unsă şi „nici mulţimea mare de oameni" . Tuturor celor care şi-au manifestat hotărârea de a servi pe Iehova şi şi-au pus încrederea în Domnul Isus, Dumnezeu le zice acum: „Strângeţi-vă laolaltă, adunaţi-vă, tu naţiune nedorită!" (Ţefania 2:1). O lucrare de despărţire este în prezent în desfăşurare şi Domnul Isus în templu conduce această despărţire. Depunerea mărturiei înaintea oamenilor este o parte a acestei lucrării de despărţire şi aceşti martori trebuie să dea avertismentul că se apropie ziua exprimării finale a mâniei lui Dumnezeu împotriva celui rău şi a organizaţiei sale. Iehova zice prin urmare mai departe prin profetul Său: „Până nu se împlineşte hotărârea—ca pleava trece vremea—până nu vine peste voi mânia aprinsă a Domnului, până nu vine peste voi ziua mâniei Domnului! Căutaţi pe Domnul, toţi cei smeriţi din ţară, care împliniţi poruncile Lui; căutaţi dreptatea, căutaţi smerenia! Poate că veţi fi cruţaţi în ziua mâniei Domnului". - Ţefania 2:2,3.

30. Aceasta dovedeşte definitiv că în perioada dintre începutul judecăţii în templu şi arătarea deplină a mâniei lui Dumnezeu, trebuie făcută o lucrare a unei mărturii pe scară largă; şi privilegiul şi ocazia de a face acest lucru a fost încredinţată clasei „servului credincios şi înţelept"; şi toţi care rămân credincioşi şi înţelepţi vor lua parte la această lucrare de mărturie. Aceasta este o parte a intereselor Împărăţiei şi martorilor li s-a impus datoria să administreze aceste interese ale Împărăţiei. Lucrarea de mărturie trebuie îndeplinită şi terminată înainte de războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Domnul cere de la fiecare membru al clasei ~~–s~~ervului credincios şi înţelept", ca în calitatea sa de ostaş bun al lui Cristos Isus să-şi dovedească iubirea sa neclintită şi devotamentul său nestrămutat faţă de Iehova şi să-şi păzească neprihănirea printr-o vestire cu curaj a adevărului în această zi a puterii lui Dumnezeu.(1Ioan 4:17,18). El a exprimat lucrul acesta atât de limpede şi fără două înţelesuri încât despre acesta nu poate fi nici o îndoială; şi El a pus să se scrie, că oricine va neglija sau nu va voi să asculte porunca, nu va trăi, ci va fi nimicit. - Faptele Apostolilor 3:23.

31. Sub conducerea lui Cristos Isus membrii credincioşi ai trupului Său care sunt numiţi „mireasa", se consacrează vestirii mesajului Împărăţiei. Tuturor

Cuprins

oamenilor de bine „Duhul şi Mireasa… le zice: 'Vino!' Şi cine aude (adică 'alte oi', clasa Ionadab sau 'mulţimea mare de oameni'), să zică: 'Vino!' " şi fie ca toţi ceilalţi care însetează după adevăr şi dreptate şi care sunt binevoitori, să se pună de asemenea de partea Domnului, să devină Ionadabi şi să zică: Vino!; şi toţi laolaltă să vestească mărturia împărăţiei şi să zică poporului, că cine vrea să se pună de partea Domnului şi să primească darul vieţii veşnice. - Apocalipsa 22:17.

RESPONSABILITATE

32. Fiecare din organizaţia lui Dumnezeu este, prin urmare, răspunzător înaintea Domnului în măsura în care are cunoştinţă despre Împărăţie sau pe care ar putea-o obţine dacă şi-ar da silinţa necesară. De aceea zice Domnul tuturor care s-au pus de partea lui Dumnezeu şi a lui Cristos: „Căutaţi dreptatea, căutaţi smerenia! Poate că veţi fi cruţaţi în ziua mâniei Domnului". Exist numai o cale de a căuta dreptatea şi aceasta constă din aceea de a căuta cu râvnă a cunoaşte şi de a urma calea arătată de Dumnezeu. El este cel drept şi sfânt: „Legea Domnului este desăvârşită şi înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată şi dă înţelepciune celui neştiutor: orânduirile Domnului, sunt drepte şi veselesc inima; poruncile Domnului sunt curate şi luminează ochii". - Psalm 19:7,8.

33. Lăsându-se condus de legea perfectă a lui Dumnezeu consacratul lui Dumnezeu nu poate rătăci. Pentru a putea fi condus în felul acesta pe calea cea dreaptă, omul trebuie să aibă o inimă curată, adică inima lui trebuie să fie în starea potrivită, liberă de egoism şi îndemnul sau motivul lui trebuie să fie dorinţa de a servi pe Dumnezeu şi pe Regele Lui, deoarece aceasta este calea potrivită care trebuie urmată. De aceea Domnul zice Domnul unora ca aceştia: „Păzeşte-ţi inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieţii". (Proverbe 4:23). Nu numai că motivul să fie just numai atunci când cineva începe să servească pe Domnul, ci acesta trebuie sa-şi păstreze motivul curat şi iubirea trebuie să rămână îndreptată spre Dumnezeu. Dacă motivul pentru care cineva serveşte pe Domnul este egoist, atunci desigur va avea eşua şi va cădea de tot. Când Iehu a zis lui Ionadab: „Inima ta este tot aşa de curată, cum este inima mea faţă de a ta?" fără îndoială el a înţeles prin aceasta că numai cei care au şi rămân cu inima curată pot rămâne în organizaţia lui Dumnezeu.

34. A căuta „smerenia" înseamnă că cineva este gata de a se lăsa învăţat, adică este dispus şi doritor de a învăţa ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Celor care par a aparţine clasei ~~–s~~ervului credincios" nu li se pare esenţial să continue să studieze Cuvântul lui Dumnezeu şi explicarea adevărurilor Sale pe care El o oferă prin scrierile Societăţii. Cine apucă această cale, va cădea de bună seamă, dacă nu se întoarce imediat de la calea sa greşită. Numai cei care sunt sârguincioşi în studiul şi aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu, sunt înarmaţi împotriva atacurilor Diavolului, fie că sunt membrii ai clasei unse sau ai „mulţimii mari de oameni". Atitudinea justă a mulţimii mari de oameni faţă de Dumnezeu şi Cristos este arătată în cuvintele următoare: „Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, şi-L slujesc zi şi noapte în Templul lui; şi

Cuprins

Cel ce stă pe scaunul de domnie, îşi va întinde peste ei cortul Lui". (Apocalipsa 7:15). Faptul că stau înaintea tronului lui Dumnezeu arată că ei posedă aprobarea Lui, iar faptul că-l servesc zi şi noapte arată că ei îl servesc pe El tot timpul şi în niciodată pe Diavol.

35. Mult s-a dat „turmei mici", unşilor, cât şi „mulţimii mari de oameni" sau „altor oi". Cu mult mai mult i s-a încredinţat turmei mici, cei unşi, şi cu atât mai mult cere va cere Domnul de la ea. Atât turma mică, clasa unsă, cât şi mulţimea mare de oameni trebuie să cerceteze acum sârguincios Cuvântul lui Dumnezeu şi să ducă mărturia adevărului cu râvnă altora după cum au ocazie. Martorii lui Iehova, turma mică şi Ionadabii sau „mulţimea mare de oameni", trebuie să meargă acum şi să lucreze împreună în armonie. Este datoria unşilor să ajute clasei Ionadabilor, să o întărească şi să o încurajeze. Toţi aceştia trebuie să fie prin urmare devotaţi în mod adevărat şi credincios Domnului. Împotriva lor stă Diavolul şi toţi reprezentanţii lui. Prin urmare, nevoia cea mare a tuturor celor care au luat loc de partea Domnului şi a organizaţiei Sale este să se sprijine unul pe altul, să locuiască împreună în pace, să lucreze în armonie laolaltă şi să vestească altora că Iehova este Dumnezeul adevărat, Cristos este Regele şi Împărăţia Sa a sosit.

36. Să nu cugete nimeni nici pentru o clipă că poate scăpa de răspunderea sa faţă de Dumnezeu numai prin simplul fapt că trece de partea lui Dumnezeu şi a Împărăţiei Sale. Pe acest pas dintâi trebuie să-l facă de bună voie şi îl face din voinţă liberă. După ce a încheiat legământul cu Dumnezeu de a face voia lui Dumnezeu, acest legământ trebuie ţinut şi îndeplinit de fiecare, adică de fiecare membru al casei regale şi de fiecare membru al mulţimii mari de oameni. Toţi cei care primesc aprobarea lui Dumnezeu şi darul vieţii veşnice, trebuie să fie loiali şi credincioşi. Există o deosebire între loialitate şi credincioşie?

(Urmează continuarea).

Întrebări pentru studiu

1. În ce chip arată Cuvântul lui Dumnezeu importanţa ordinii? Cum poate urma făptura o cale ordonată?

2-4. Ce determină măsura de răspundere a unei făpturi faţă de Creator? Arată, citând texte biblice, cum şi cui se aplică această regulă?

5. De ce a trebuit să aducă timpul şi faptul întoarcerii Domnului şi al venirii Împărăţiei Sale o încercare deosebită peste cei care s-au învoit să facă voia lui Dumnezeu?

6. Arată şi aplică deosebirea la care se face aluzie în cuvintele „dat" şi „încredinţat" din textul cercetat aici.

7,8. Arată a) dacă în timpul amintit în Matei 24:46 cauza despărţirii în două clase a fost lipsa unei cunoaşteri suficiente; b) că răspunderea celor consacraţi a devenit de atunci mai mare; şi c) că Iehova s-a îngrijit pe deplin ca poporul Său să fie la înălţimea acestei răspunderi mărite.

9,10. Cum a fost întipărită importanţa ascultării adânc în mintea celor unşi? De ce este atât de mult vorba de Satan? Ce lumină aruncă asupra situaţiei prezente

Cuprins

Exodul 9:16? Care sunt unele dintre marile adevăruri ale Apocalipsei, care au echipat cu deosebire pe cei consacraţi?

11. Cum a permis poporului lui Iehova înţelegerea numelui şi scopului lui Său să vadă şi să aprecieze legătura lui cu Dumnezeu?

12. Cum au permis informaţiile văzute acum în Apocalipsa 12:9,12,17,11 şi Matei 24:13,12 poporului lui Dumnezeu să vadă şi să înţeleagă cuvintele Apostolului din Romani 15:4?

13,14. Arată că Dumnezeu a dăruit poporului Său dar după dar, şi de ce?

15. Cui i s-a „încredinţat" aici mult? De la cine se va cere aşadar mai mult? Explică situaţia schimbată din care rezultă răspunderea mai mare. Înşiră fapte în care se poate vedea împlinirea cuvintelor lui Isus: „Mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi".

16-18. În ce constau „averile" pe care le încredinţează Domnul clasei servului Său credincios? Arată cu ajutorul textelor Biblice ce răspundere s-a pus asupra lor. În ce chip pot împlini această răspundere?

19. Care este scopul legământului cel nou? Cum şi în ce scop sunt primite făpturile în acest legământ? Ce anume îşi asumă făptura să facă? Şi ce importanţă are ascultarea?

20. Explică şi aplică Romani 13:1.

21. Ce va însemna şi cuprinde acum credincioşia faţă de Domnul?

22. Ce se înţelege prin cuvintele lui Isus: „Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu"?

23,24. De ce se cere cu atâta stăruinţă ca adevărul să se vestească acum mai clar decât oricând înainte? Arată cât este de urgent ca mesajul să fie vestit acum.

25,26. Explică mesajul „Pace pe pământ între oamenii binevoitori" şi aplică-l la timpul prezent.

27. Cine au fost Iehu şi Ionadab? Pe cine profeţesc şi cum anume?

28,29. Ce este anunţat dinainte din ce se poate vedea acum în Ioan 10:14-16 şi Apocalipsa 7:9. Când şi cum se aplică Ţefania 2:1-3?

30,31. Ce dovedesc definitiv cele de mai sus împreună cu Apocalips 22:17 în ceea ce priveşte privilegiul de acum şi răspunderea de astăzi a clasei ~~–~~servului credincios şi înţelept" şi a clasei Ionadabilor sau a „mulţimii mari de oameni"?

32-36. Ce determină aşadar răspunderea fiecăruia în organizaţia Domnului? Care este singurul mod prin care poate scăpa cineva de răspundere şi cum poate primi aprobarea lui Dumnezeu şi darul vieţii veşnice?

SPIRITUL REVĂRSAT PESTE ORICE FĂPTURĂ

Unul din personajele despre care se spun multe lucruri în profeţiile Domnului Iehova Dumnezeu este marele „serv" al lui Iehova. Ca un purtător de cuvânt pentru Iehova, profetul Isaia a arătat spre El și a spus: „Iată slujitorul Meu,

Cuprins

pe care-l susțin, alesul Meu în care își găsește plăcerea sufletul Meu; am pus Spiritul Meu peste El; El va aduce Neamurilor judecata. Eu Domnul te-am chemat în neprihănire, și te voi lua de mână, și te voi păzi, și te voi da ca legământ al poporului, ca o lumină a Neamurilor". – Isa. 42:1, 6.

Iehova dă dovezi cumulative, ceea ce înseamnă că mărturia unui profet se coroborează cu a altui profet, și aceasta El face pentru întărirea credinței poporului Său. Ca o dovadă suplimentară a serviciului și lucrării clasei „servului", El a făcut pe profetul Său Ioel (2:28, 29) să scrie: „Și se va întâmpla după aceea că voi turna spiritul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor profeții, bătrânii vor visa visuri, și tinerii vor avea viziuni; și chiar peste slujitori și roabe voi turna Spiritul Meu în acele zile".

Spiritul lui Iehova este puterea Lui invizibilă. „A turna" înseamnă o vărsare sau o ţâșnitură. Dumnezeu pune spiritul Său peste creaturile Sale ca să-și împlinească planul. El nu dă spiritul Său nimănui dacă acela nu dorește să facă voia lui Dumnezeu și dacă nu este devotat lui Iehova. Această profeție arată o vărsare sau turnare a spiritului lui Dumnezeu peste o clasă cu un scop anumit. Ea a avut o împlinire în miniatură la sărbătoarea Cincizecimii în Ierusalim, la cincizeci de zile după învierea lui Isus din morți, și va fi împlinită în totalitate după ce Domnul vine la templul Său în anul 1918. Dovada este arătată cu această ocazie pentru identificarea martorilor lui Dumnezeu, pentru ca să poată fi văzute privilegiile și îndatoririle lor.

Profeția arată că împlinirea ei se aplică la încheierea experiențelor israeliților, și încă o dată aproape de încheierea experiențelor bisericii adevărate care constituie Israelul spiritual. Profetul afirmă că ea se aplică tocmai înainte de „ziua cea mare și îngrozitoare a Domnului (Iehova)". (Ioel 2:31). A venit o zi mare și teribilă peste israeliții trupești, evreii, din 69 până în 73 d. Cr. Isus a prezis o altă zi mare și înspăimântătoare a Domnului Dumnezeu, care urma să vină în timpul celei de-a doua Lui prezențe și întemeierii Împărăției, și că tocmai înainte de ziua aceea trebuie să fie dată o mărturie mare. El a spus: „Și această evanghelie a Împărăției va fi predicată în toată lumea ca o mărturie pentru toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul. Căci atunci va fi un mare necaz, așa cum nu a fost de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi". – Mat. 24:14, 21.

La Cincizecime apostolul Petru și alți discipoli au primit ungerea Spiritului Sfânt. Acea a fost prima vărsare a Spiritului Sfânt. Raportul despre aceasta, așa cum este relatat în cartea Faptelor Apostolilor, capitolul doi, versetul unu la cinci, spune: „Și când a venit ziua Cincizecimii, ei erau toți cu un acord în același loc (în Ierusalim). Și deodată a venit un sunet din cer, ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde erau ei. Și au apărut limbi ca de foc, și s-a așezat câte una pe fiecare din ei; și toți au fost umpluți de Spirit Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, așa cum le dădea Spiritul să vorbească. Și erau în Ierusalim, evrei, oameni cucernici, din toate națiunile de sub cer." Apostolii nu numai că au fost unși cu Spirit Sfânt, ci au și primit o putere specială să mărturisească în limbi diferite, pentru ca toți iudeii prezenți în mulțimea care s-a adunat rapid să poată să

Cuprins

înțeleagă. Opozanții care stăteau în apropiere, și au bătut joc și au spus cu privire la acești oameni care vorbeau în limbi diferite: „Acești oameni sunt plini de vin nou”. Pentru ca cei sinceri să poată înțelege adevărul, Petru a răspuns: „Acești (oameni) nu sunt beți, cum credeți voi, deoarece nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ceea ce a fost vorbit prin profetul Ioel”. – Fapte 2:15, 16.

Înainte de acea zi a Cincizecimii, Dumnezeu pusese Spiritul Său peste un număr foarte limitat. Isus Cristos a fost primul care a fost adus de Spiritul lui Dumnezeu ca Fiul lui Dumnezeu, și la timpul hotărât a fost uns cu Spirit. Profeția lui Ioel a fost, „După aceea voi turna Spiritul Meu peste orice făptură”. Cuvintele „orice făptură” trebuie să fie înțelese așa cum le-a interpretat Petru, și anume, toate familiile casei Israelului trupesc, pentru că mesajul a fost limitat atunci la evrei. Cu acea ocazie, un mare număr a crezut în Domnul și la timpul hotărât a primit ungerea Spiritului Sfânt, după cum prezisese profetul. (Fapte 2:38-41). Cu acea ocazie Petru nu numai că a repetat profeția lui Ioel ca având împlinire atunci, ci cuvintele sale sunt tot profetice. El a spus: „Și în zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Spiritul Meu peste orice făptură; fii și fiicele voastre vor profeți, tinerii voștri vor vedea viziuni, și bătrânii voștri vor visa visuri; și peste robii și roabele Mele voi turna în acele zile din spiritul Meu; și vor profeții; și voi arăta minuni în cer sus, și semne pe pământ jos; sânge, și foc, și fum; soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte să vină ziua aceea mare și notabilă”. – Fapte 2:17-20.

Cuvintele apostolului, și anume, „în zilele din urmă” localizează timpul pentru împlinirea completă a profeției lui. „Zilele din urmă” se referă fără îndoială la zilele din urmă ale lumii vechi, sau organizației lui Satan, și începutul domniei lui Cristos. Apostolul Pavel a spus (2 Tim. 3:1-5): „Să știi că în zilele din urmă vor veni timpuri periculoase. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, lacomi, lăudăroși, mândri, blasfemiatori, neascultători de părinți, nemulțumitori, nesfinți, fără afecțiune naturală, acuzatori falși, neînfrânați, neîmblânziți, disprețuitori ai celor ce sunt buni, trădători, încăpățânați, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu, având o formă de evlavie, dar negând puterea acesteia”. Noi suntem acum în „zilele din urmă”, și ar trebui să așteptăm, așadar, o împlinire în totalitate a profeției lui Ioel.

După ce apostolii au plecat de pe pământ, a venit întunericul în organizația pământească a bisericii datorită influenței pe care a exercitat-o Satan asupra liderilor acesteia. La început Domnul își sădise biserica pe pământ printre oameni o „vie” pură, simbolic vorbind, și apoi ea a degenerat într-o „vie străină” a pământului, așa cum prezisese Ieremia (2:21) că va fi.

În timpul de necaz al anului 1918 urmașii adevărați ai lui Cristos au crezut că lucrarea bisericii pe pământ a fost încheiată. În timpul anului care a urmat unii urmași adevărați ai lui Cristos s-au trezit la faptul că încă mai erau multe de făcut. În perioada de timp din 1918 până în 1923 a fost o mare trezire între cei care au iubit pe Domnul. Zelul manifestat de aceștia arată că Domnul pusese Spiritul Său peste ei. Cea mai mare mărturie care s-a dat vreodată pentru numele Domnului pe

Cuprins

pământ a fost în curs din anul 1922, și încă este în curs. Aceasta marchează împlinirea a doua sau completă a profeției lui Ioel.

În profeție este scris: „Și peste robii și roabele Mele voi turna în acele zile, din spiritul Meu; și vor profeții." (Fapte 2:18). Înainte de 1922 predicarea evangheliei fusese făcută în principal de câțiva din cei consacrați. După acel timp practic toți cei unși s-au implicat activ în depunerea mărturiei despre planul lui Dumnezeu de a-și întemeia Împărăția, despre justificarea Lui, și despre binecuvântarea tuturor familiilor pământului.

Profețirea, sau propovăduirea, se poate face fie pe cale orală, fie prin punerea în mâinile oamenilor a mesajului adevărului în formă tipărită. Aceasta a fost făcut, și se face și acum, de tineri și tinere, precum și de bătrâni și bătrâne. „Toată făptura" înseamnă, așadar, toți acei dintre bărbați și femei care sunt consacrați și unși cu spiritul lui Dumnezeu, indiferent de sex sau stare anterioară.

Pare clar că termenul „tineri", folosit în profeție, înseamnă frați mai tineri ai lui Cristos Isus, indiferent de sex, deoarece nici o distincție de sex nu este recunoscută în Cristos. (Gal. 3:28). „Tineri" este un termen folosit în mod simbolic ca să denote pe cei puternici, viguroși, activi și zeloși în Domnul și serviciul Lui, indiferent de vârstă. „Bătrâni" reprezintă simbolic pe cei care sunt visători, neinteresați, și indiferenți față de ceea ce se va face sau de ceea ce se face. „Tinerii", adică, cei activi în serviciul Domnului, sunt aceia care au viziuni. O viziune înseamnă o înțelegere mai clară a planului lui Dumnezeu; și cei care văd și înțeleg sunt mișcați de un devotament zelos față de Domnul, și servesc cu bucurie. „Unde nu este nici o viziune, poporul piere". (Prov. 29:18). Creștinii adevărați trebuie să se hrănească din și să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu pentru a fi veseli și viguroși, și prin urmare, tineri. – Amos 8:11-13.

Cei care au fost aduși în starea templului și au ținut pasul cu lumina adevărului așa cum Dumnezeu l-a revelat poporului Său au devenit puternici în Domnul și continuă să se bucure în a-I servi. Aceștia sunt unii pe care Domnul îi folosește în mod specific să dea mărturia despre numele Lui. Aceștia sunt aceia care sunt luați din națiunile Neamurilor ca un popor pentru numele lui Iehova.

Cu privire la timpul împlinirii acestei profeții este scris: „Și voi arăta semne în ceruri și pe pământ, sânge, foc, și stâlpi de fum. Soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte să vină ziua marea și groaznică a Domnului". – Ioel 2:30, 31; Fapte 2:19-21.

Faptele fizice arată împlinirea acestei profeții de la venirea Domnului la templul Său în 1918. De atunci Domnul a descoperit poporului Său semnele și minunile în cer, adică, le-a dat o viziune mai bună sau înțelegere a organizației Diavolului (un semn) și a nașterii Împărăției Domnului (celălalt semn).

El le-a arătat faptul că vrăjmașul Satan a fost aruncat din cer și că pregătirea pentru războiul final este în curs. „Sânge și foc" sunt simboluri ale morții și nimicirii. Pe pământ în timpul ultimilor ani a fost multă moarte și distrugere materială. „Fumul" este o dovadă a distrugerii în curs. Așa-numitul „creștinismul organizat" se dezintegrează rapid. Liderii acestuia au „transformat în

Cuprins

întuneric" lumina evangheliei prin negarea creației omului ca perfect, și prin negarea căderii omului și răscumpărării lui prin sângele lui Isus, și unirea în mod deschis cu organizația Diavolului în declararea Ligii Națiunilor ca Împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Lucrarea lor distruge credința în Dumnezeu, și ei înșiși nu mai strălucesc ca soarele luminii și prosperității. „Luna", așa cum este folosită în profeția lui Ioel, este un simbol al luminii adevărului lui Dumnezeu în mijlocul întunericului nopții pământului. Ea a devenit pentru om un mesaj al răzbunării lui Dumnezeu prin moartea dușmanilor Săi, și aceasta este arătat prin faptul că luna s-a transformat în sânge.

Aceste lucruri au avut loc în anii tocmai care au trecut, și sunt evidente tuturor celor care au viziunea planului lui Dumnezeu. Profetul spune că aceste lucruri vor avea loc „înainte să vină ziua cea mare și îngrozitoare a Domnului". Aceasta înseamnă înainte de războiul și necazul final menționat de Isus în marea Sa profeție în care El îl numește „marele necaz, așa cum nu a fost de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi". (Mat. 24:21). Profeția spune că, concomitent cu întâmplarea acestor evenimente, Dumnezeu va turna Spiritul Său peste orice făptură și peste oricine va chema numele Domnului, și că acestea vor mărturisi despre numele Domnului. Faptele fizice arată că această profeție este în curs de împlinire completă. Aceasta identifică mai departe pe martorii care sunt luați ca un popor pentru numele lui Dumnezeu.

GUVERNUL LUI DUMNEZEU VA ADUCE PACE

IEHOVA a rezervat binecuvântări nelimitate și beneficii pentru cei care Îl iubesc și-L ascultă. Aceste beneficii El le va revărsa peste oameni în timpul administrației guvernului Său. În această zi, când există mare necaz și nedumerire printre oamenii de pe pământ, Domnul permite ca cel care caută sincer adevărul să aibă o viziune a unora din beneficiile pe care El le va da în curând oamenilor. Prin credință, profetul Său a văzut acele binecuvântări venind, și a exclamat: „Binecuvântează pe Domnul, suflete al meu, și nu uita toate beneficiile Lui". (Ps. 103:2). Pentru cei care doresc să vadă neprihănirea printre popoarele pământului va fi un lucru foarte mulțumitor să primească o anumită cunoștință că aceste binecuvântări sunt aproape. Această cunoștință se poate obține din Scripturi în lumina evenimentelor din prezent. Este timpul hotărât de Dumnezeu. Printre marile beneficii pe care le va revărsa guvernul lui Dumnezeu peste oameni sunt acestea: pacea, securitatea, bunăstarea, belșugul, sănătatea, puterea și viața.

Guvernele pământului care sunt în Liga Națiunilor depun cel puțin un efort exterior pentru a aduce pacea și siguranța. Ele nu vor reuși chiar dacă depun cele mai mari eforturi într-un mod sincer. De fapt, Liga Națiunilor este un înlocuitor temporar și o încercare de a satisface cerința publicului pentru pace. Oamenii vor pace, și pentru ei Liga Națiunilor este ca un pai pentru un om care se înecă. Nevăzând nimic altceva, ei întind mâna după ea. Satan a indus națiunile să adopte

Cuprins

Liga; și planul său în aceasta este de a întoarce mințile oamenilor de la Dumnezeu și de a-i ține mai deplin sub propriul său control rău. Iehova a știut dinainte și a prezis această acțiune și soarta Ligii Națiunilor în aceste cuvinte: „Asociați-vă, oameni, și veți fi făcuți bucăți; ascultați, voi toți din țări îndepărtate; încingeți-vă și veți fi făcuți bucăți. Sfătuiți-vă împreună, și nimic nu se va alege din sfaturile voastre; vorbiți cuvântul, și nu rămâne în picioare; căci Dumnezeu este cu noi". – Isa. 8:9, 10.

Raportul oficial al Congresului Statelor Unite, din data de 5 Martie 1928, este autoritatea pentru declarația că „mai mult de 80% din venitul Statelor Unite este cheltuit pentru susținerea politicilor militare; și dacă această națiune nu se implică în război cu un alt popor arderea internă va fi inevitabilă". Nici un popor de pe pământ nu este mai mare iubitor de pace ca poporul Statelor Unite. Atunci de ce sunt cheltuiți banii în asemenea cantității pentru a face pregătiri de război? Toate celelalte națiuni depun eforturi să se pregătească pentru război, cu toate că toate națiunile jură că nu doresc războiul. Satan, conducătorul invizibil rău, forțează în acest moment guvernele pământului în această condiție și le adună pentru marea bătălie a Armaghedonului, întocmai cum a prezis Domnul. (Rev. 16:13-16). Aceste fapte trebuie aduse acum în atenția oamenilor.

Oamenii de rând ai unei națiuni nu stârnesc războiul împotriva oamenilor de rând ai unei alte națiuni. Oamenii de rând care poartă poverile războiului nici nu sunt măcar consultați despre aceasta. Câțiva oameni care au de-a face cu responsabilitățile guvernului decid că războiul este necesar din motive comerciale sau cu scopul de a satisface o supărare presupusă sau reală. Note diplomatice sunt schimbate între aceste națiuni și se face o încercare de a rezolva dificultățile. După o deliberare solemnă se face o declarație formală de război de o națiune împotriva altei națiuni. Cei care declanșează rămân acasă în timp ce oamenii de rând, care nu știu despre cauza războiului, sunt grăbiți spre front ca să sufere sau să moară. Dacă doi cetățeni schimbă informații între ei pentru a-și rezolva dificultățile și apoi amândoi cad de acord să se întâlnească pe câmpul de bătaie și să-și rezolve neînțelegerile cu arme mortale, și unul din ei moare, cel care supraviețuiește este acuzat și întemnițat pentru crimă deliberată. Națiunile sunt alcătuite din mulți oameni și controlate de câțiva. Se poate pune în mod logic întrebarea: Unde există vreo diferență între crima comisă de cei doi oameni și cea de două sute de oameni? Când, după deliberare, câțiva oameni care au de-a face cu administrația propriilor lor guverne încearcă să-și rezolve diferendele pe un câmp de bătaie cu arme mortale, ei numesc aceasta „război". Dar cei care sunt cei mai proeminenți în provocarea de conflicte și în generarea lor sunt decorați cu insigne de onoare. Dacă ar fi uciși doar provocatorii de război, aceasta ar fi destul de rău; dar când fără consimțământul lor milioane de oameni nevinovați trebuie să moară, această stare este mult mai rea. Când trebuie să sufere mai multe milioane de bărbați, femei și copii, oroarea războiului este indescriptibilă.

Un tânăr, care iubește pacea și casa, ia o soție pe care o iubește. Înaintea lor perspectivele par strălucitoare. El nu a observat norul războiului amenințând,

Cuprins

datorită negocierilor între guverne. Dintr-odată se declară războiul; fără avertisment, el este înrolat, luat de la tânăra sa soție, și grăbit spre front. Soția suferă o mare frică și agonie și în aceste condiții mizere se naște copilul ei. Vine un ordin de la guvern ca provizia de hrană să fie conservată și prin urmare bebelușii trebuie să fie limitați în cantitatea consumată. Profitorii stochează alimentele și ridică prețurile. Soția nu poate să cumpere hrană pentru sine sau copilașul ei. Ea vede pe copilașul ei slăbind din pricina insuficienței de hrană. El moare fără ca tatăl său să-l fi văzut și în timp ce tatăl este pe câmpul de luptă încercând să ucidă, sau să fie ucis. Dacă supraviețuiește se întoarce acasă rănit în trup și sănătate și își găsește nevasta tânără îmbătrânită de necaz și foame. Luna lor de miere a fost ca o floare care înflorește dimineața, tăiată rapid și ofilită înainte de a apune soarele. Sunt milioane de familii pe pământ astăzi care au suferit din cauza ravagiilor războiului. Nu este de mirare că, la începutul lui 1928, o petiție monstruoasă a fost semnată de o mare mulțime de oameni de rând în Anglia și prezentată guvernului, care declara că nu vor mai răspunde în caz de un alt război. Oamenii vor pace; însă se face prezicerea în mod deschis că atunci când se va declara un alt război ei vor răspunde deoarece ei au poruncă să facă aceasta și ei sunt puși în frică și în pericol de către guverne dacă nu vor să răspundă.

Războiul provoacă ură. Egoismul intens se dezvoltă în ură. Suferința și asuprirea lungă produc ură. Nedreptatea continuă asupra omenirii produce ură. Guvernele acestei lumi au fost într-o mare măsură responsabile pentru ura hrănită și cultivată printre oameni. În spatele guvernelor este Satan, Cel Rău, care a semănat ură și război în inimile oamenilor prin cultivarea în ele, și în special în guverne, a egoismului extrem. Dragostea trebuie să fie sădită în inimile oamenilor în locul urii. Ura este ca o inimă de piatră. Dragostea va face inimile oamenilor mai tandre și mai bune. Dragostea este altruismul manifestat. Unul din marile beneficii pe care-l vor avea oamenii sub guvernul neprihănit al lui Dumnezeu este că El va opri toate războaiele și va sădi apoi dragoste în inimile oamenilor. Pacea durabilă va fi rezultatul.

Prin profetul Său, Dumnezeu profețește despre întemeierea guvernului Său neprihănit, despre înălțarea lui deasupra tuturor guvernelor pământului, și despre declarația că la el vor curge națiunile: „Și mulți oameni vor merge și vor spune: Veniți, să ne suim la (guvernul) Domnul, la casa Dumnezeului lui Iacov; și El ne va învăța despre căile Sale (adevărul), și vom umbla în cărările Lui (ale neprihănirii); căci din Sion va ieși legea, și cuvântul Domnului din Ierusalim. Și El va judeca printre națiuni, și va mustra mulți oameni; și ei își vor face pluguri din săbii, și cosoare din sulițe; națiunea nu va ridica sabia împotriva altei națiuni, nici nu vor mai învăța războiul”. – Isa. 2:3, 4.

Dumnezeu este dragoste. Toate legile Lui pot fi respectate și împlinite de cei care nu sunt egoiști. „Dragostea nu face rău aproapelui; așadar, dragostea este împlinirea legii”. (Rom. 13:10). Cu privire la timpul când guvernul Său este în deplină stăpânire pe pământ Dumnezeu spune despre oameni: „Ei nu vor răni, și

Cuprins

nici nu vor distruge pe tot muntele (Împărăția) Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, așa cum apele acoperă marea". – Isa. 11:9.

Cu privire la Regele Său, pe care Dumnezeu L-a pus pe tronul Său, și care va conduce lumea, este scris: „Guvernul va fi pe umărul Lui". El este Prințul Păcii, și guvernul și pacea Lui nu vor avea sfârșit. (Isa. 9:6, 7). Atunci „legătura bătăliei va fi nimicită; și El va vorbi pacea păgânilor (națiunilor); și stăpânirea Lui va fi de la o mare la alta, și de la râu până la marginile pământului." (Zah. 9:10). Aceasta va însemna pace universală pentru popoarele pământului. Ororile războiului vor dispărea pentru totdeauna și nu va mai fi niciodată un alt război. Acest beneficiu pentru oameni nu poate fi descris adecvat în cuvinte. Când oamenii vor cunoaște și înțelege acest adevăr vor cânta de bucurie.

Animalele munților și ale pădurilor sunt în vrăjmășie cu omul. Ele încearcă să ucidă omul și omul le ucide. Sub guvernul neprihănit al Domnului pacea va fi întemeiată pentru totdeauna între animalele sălbatice și om. Dumnezeu, desigur, cunoaște limba animalelor și al păsărilor cerului și le va vorbi în limba lor și va liniști frica lor de om, și pacea va fi întemeiată pentru totdeauna între animalele sălbatice și om. „Și în ziua aceea voi face un legământ pentru ei cu animalele câmpului, și cu păsările cerului, și cu târâtoarele pământului; și voi zdrobi arcul, sabia, și bătălia de pe pământ, și le voi face să locuiască în siguranță". (Osea 2:18). Cu privire la guvernul Său neprihănit și beneficiile păcii pe care le va aduce el, este scris: „Și neprihănirea va fi brâul coapselor lui. Lupul va locui cu mielul, și leopardul va ședea jos cu iedul; și vițelul, puiul de leu împreună; și un copilaș le va conduce. Și vaca și ursul vor mânca împreună; puii lor vor ședea împreună; și leul va mânca paie ca boul. Și copilul care suge la țâță se va juca la gura șarpelui, și copilul înțărcat își va pune mâna în vizuina vulpii. Nu vor mai răni, nici nu vor distruge pe muntele (guvernul) Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, așa cum apele acoperă marea". – Isa. 11:5-9.

MEMORIAL

Data pentru celebrarea în numele lui Iehova Dumnezeu și despre jertfa lui Cristos Isus este stabilită în acest mod: De la observarea lunii noi cel mai aproape de echinocțiul de primăvară, care marchează prima zi a primei luni, numărați paisprezece zile. (Ex. 12:1-6). Conform calculelor astronomice luna răsare cu cel puțin șaisprezece ore înainte de a putea fi văzută cu ochiul natural uman. În timpul lui Moise, calculul se făcea de la ora în care se putea vedea cu ochiul liber, și aceasta este maniera corectă pentru noi să socotim timpul. Acest an (numit 1936 d. Cr.) începe în ziua de 24 Martie; și a paisprezecea zi, adică, după ora 6 p.m. în ziua de 6 Aprilie, este timpul potrivit pentru celebrarea Memorialului. Se folosește ora Ierusalimului.

Cartea intitulată *Iehova* conține o explicație mai detaliată despre Memorial decât ar putea s-o cuprindă *Turnul de Veghere* într-un număr. Studiați cu atenție și

Cuprins

cu un spirit de rugăciune capitolele doi și trei ale cărții intitulată *Iehova,* începând de la pagina 26 și până la pagina 120. Apoi în 6 Aprilie, după ora 6 p.m., fiecare adunare a celor unși să se întrunească și să celebreze Memorialul. Pentru aceasta, folosiți azime (pâine nedospită) și vin roșu adevărat. Sucul de struguri nefermentat sau sucul de stafide nu vor îndeplini cerințele. Domnul și apostolii au folosit vin roșu adevărat, și noi ar trebui să facem cum au făcut ei.

SCRISORI

LUCRĂRILE MINUNATE ALE LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Cuvintele omenești nu pot să exprime recunoștința mea profundă față de Iehova Dumnezeul nostru pentru lucrările Sale minunate în numele organizației Sale vizibile.

În ultimele șase luni, în special, Satan Diavolul face tot ceea ce-i stă în putere să înfrângă și să descurajeze pe martorii lui Iehova din această zonă. Dar în fața acestei opoziții, martorii împing bătălia până la poarta dușmanului cu și mai mult zel, care este specific casei lui Dumnezeu.

Timp de câteva luni anumite orașe au fost închise lucrării de mărturie. Vara trecută toate aceste locuri au fost deschise și obligația Societății a fost de a vesti cuvântul la toată lumea De atunci aceste locuri au fost acoperite de trei și patru ori cu mesajul Împărăției. Se pare că fiecare bastion al organizației lui Satan se prăbușește înaintea marșului Regelui nostru. Taberele sunt folosite de către Domnul, pentru a da mulțimii Diavolului o lovitură de moarte.

În ultimele câteva luni marele dușman face un atac mare împotriva martorilor lui Iehova din această zonă. Nefiind capabil să doboare curajul și să răcească zelul oamenilor lui Iehova, el a găsit o „ocazie împotriva" celor care și-au menținut integritatea față de Dumnezeu. Unii din copiii martorilor lui Iehova și Ionadabi au refuzat să ia parte la exercițiile de salutare ale steagului în școlile publice. Aceasta a dat o mare scuză patrioților „dolarului". Imediat autoritățile școlilor au adoptat reguli locale pentru a expulza pe copiii poporului lui Dumnezeu. Părinți și copii au fost arestați și judecătorii nedrepți au impus amenzi sau întemnițări părinților pentru că nu au vrut să trimită copiii la școală. În Nemacohn (Pa.), părinții a doi copii au fost arestați pentru încălcarea legilor școlii după ce conducerea școlii a expulzat în mod oficial copiii. Această nedreptate grosolană a înfuriat pe unii americani adevărați, dat fiind faptul că sute de scrisori de protest împotriva acestor practici crude, diabolice ale conducerilor școlilor au fost publicate și încă sunt publicate în ziarele locale din această zonă.

Am fost în nedumerire pentru un timp, însă fiecare mișcare făcută de Iehova prin organizația Sa a păcălit pe dușman; astfel, ei au intra în bucluc, și nu au știut cum să iasă din el.

Cuprins

Articolul din 1 Decembrie al *Turnului de Veghere*, „Expulzarea copiilor din școală”, a înlăturat toate nedumeririle noastre. Mulțumiri lui Iehova pentru aceasta. În ziua de 4 Decembrie, a fost deschisă prima noastră Școală a Împărăției în Adah (Gates), Pa., cu 15 copii. În 9 Decembrie numărul a crescut la 22. Acum crește constant. Școala începe cu „Exerciții ale Betelului”, și *Harpa* este o parte a planului de învățământ zilnic. Așteptăm cu nerăbdare această publicare în special în beneficiul mulțimii mari. La Monessen, Pa., a doua noastră Școală a Împărăției, va fi deschisă în 16 Decembrie. În foarte scurt timp se va deschide Școala Împărăției Numărul 3 în beneficiul copiilor din Canonsburg. Astfel toți copiii din această zonă care sunt exmatriculați din școală vor fi protejați. Lăudați pe Domnul!

În legătură cu întâlnirea anuală de afaceri a Societății, Societatea a planificat o convenție de serviciu. Suntem bucuroși să vă informăm că 105 Ionadabi și-au simbolizat consacrarea prin botezul în apă. De asemenea, avem o bucurie nespusă să știm că președintele Societății noastre și ceilalți servi ai acesteia au fost re-aleși în funcțiile lor cu *toate* voturile exprimate. O astfel de unitate a minții, inimii și a cursul de acțiune nu s-a mai manifestat niciodată până acum printre poporul lui Iehova. – Psalmul 133.

Dorind binecuvântarea cea mai bogată a lui Iehova să continue să fie partea voastră pentru totdeauna, cu dragoste fierbinte și cele mai calde urări, sunt,

Fratele și tovarășul dvs. serv,
S. H. TOUTJIAN.

CEL MAI MARE PRIVILEGIU DAT VREODATĂ

Dragii noștri frați și tovarăși servi în serviciul lui Iehova:

Salutări în numele Dumnezeului Celui Preaînalt, și cele mai calde urări tuturor în promovarea mesajului Împărăției.

Am fost informați, prin scrisoarea fratelui Rutherford din 5 Noiembrie, despre măsura minunată și plină de grație luată în numele pionierilor. Dorim să ne exprimăm recunoștința noastră din inimă și mulțumirile față de voi toți pentru această măsură. Sunt multe lucruri pentru care ar trebui să fim recunoscători în timpul prezent, însă unele lucruri înseamnă mai mult pentru noi decât altele. Dorim să mulțumim fiecăruia din voi pentru sacrificiul pe care l-ați făcut pentru a face posibil ca să mergem mai departe în serviciu. Va fi un mare ajutor în ținerea noastră în lucrare și ne va da posibilitatea să fim mai bine echipați să ducem mesajul la cei care sunt flămânzi după adevăr, și, desigur, la cei care nu sunt flămânzi după el.

Așa cum ați spus, frate Rutherford, acest lucru va fi mai „avantajos”; va fi un „stimulent; și el aduce în mintea noastră că cel mai mare privilegiu dat vreodată creaturii pe pământ este vestirea mesajului Împărăției. Acesta este motivul pentru

Cuprins

care suntem atât de recunoscători Domnului Iehova și Justificatorului Său și fiecăruia din voi pentru luarea acestei măsuri pentru noi.

Poverile în lucrare sunt deseori grele, și deseori suntem oarecum descurajați. Dar atunci vedem privilegiul minunat înaintea noastră și cum Domnul se îngrijește de noi și noi ne bucurăm și începem să strigăm din nou – Pentru Iehova și pentru Ghedeon.

De aceea, ne unim să vă mulțumim vouă tuturor din nou și să extindem dragostea noastră și cele mai calde urări tuturor celor de la sediul general. Iehova să vă binecuvânteze din belșug în toate eforturile voastre de a-L servi,

Tovarășii voștri servi,
OLLIVER SIEBENLIST,
D-RA O. SIEBENLIST
D-RA W. G. EISENMANN, Nebraska.

VOM CONTINUA SĂ MERGEM ÎNAINTE

Dragi frați de la Betel:

Noi, subsemnații, scriem ca să ne exprimăm cea mai nobilă apreciere față de Societate pentru măsura minunată luată pentru pionieri în scrisoarea voastră din 5 Noiembrie. În mod sigur acest lucru a fost împins (din spate) în nici un alt scop decât pentru dragostea voastră și onoarea numelui lui Iehova.

Aceasta ne reamintește de Ioan 15:8, „Prin aceasta Tatăl Meu este glorificat, ca să aduceți multă roadă”, și noi știm că această măsură ne va ajuta mult în aducerea roadelor Împărăției la oameni, și să continuăm cu bucurie și cu îndrăzneală în vestirea mesajului.

Dorim să mulțumim fratelui Rutherford și familiei Betel pentru că ne-a ajutat în această cale, și să vă asigurăm că, prin harul lui Iehova, vom continua să mergem înainte cu Regele Eternității în timp ce împingem bătălia până la porți.

Fie ca călăuzirea, protecția și binecuvântarea lui Iehova să fie asupra voastră a tuturora.

Servii voștri tovarăși, Pentru Iehova și pentru Ghedeon

GUST. HULLARS — JEAN ST. JOHN
RUTH HICKAM — CARRIE A. BAKER
T.J. RUSK — EDITH LEWIS
T. J. CARAS — HELEN GROH
EMMA HENSHAW — THOMAS W. PRASSAS
HARRY POWELL — ELIZABETH HANDY
MABEL VON HUGO — BERT WANG
LYDIA D. JOHNSON — LAURA C. BRAUN
ALEX J. SIMCIK — C. BORN, *Illinois.*

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

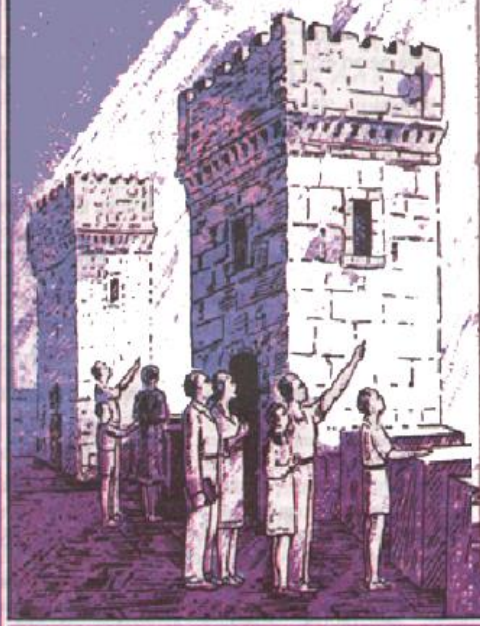

1 MARTIE 1936 Nr. 5

Cuprins:

LOIALITATE ȘI CREDINCIOȘIE - Pag.113

POPORUL ȘI SERVUL LUI IEHOVA - Pag.131

SCRISORI DIN LUCRARE - Pag.134

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

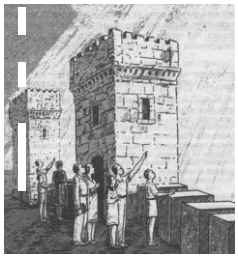

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Martie 1936** **Nr. 5**

LOIALITATE ŞI CREDINCIOŞIE

„Fiul meu, respectă porunca tatălui tău şi nu părăsi legea mamei tale. Leagă-le neîncetat de inima ta, înnoadă-le la gât. Căci porunca este o candelă, legea este o lumină, iar mustrările şi disciplinarea sunt calea vieţii”. - Proverbe 6:20,21,23.

IEHOVA cere de la fiecare pe care-l face membru al organizaţiei Sale regale, loialitate şi credincioşie absolută. Aceeaşi regulă se aplică, după cum se pare, tuturor care primesc viaţă veşnică. Iehova este Tatăl sau Dătătorul de viaţă şi viaţa veşnică nu poate fi primită numai de la El. Acest mare dar al vieţii El îl împarte prin Cristos Isus, executantul Său principal. (Romani 6:23). Mama membrilor casei regale este organizaţia lui Iehova, simbolizată prin femeia Lui, numită şi Sion. Toţi care sunt născuţi din ea primesc viaţă de la Iehova Dumnezeu şi sunt învăţaţi de El. (Isaia 54:13). Pe scurt, Proverbe 6:20 înseamnă că fiii lui Dumnezeu trebuie să păzească poruncile Sale şi să se lase conduşi de legea organizaţiei Sale: „căci porunca este o candelă, legea este o lumină, iar mustrările şi disciplinarea sunt calea vieţii.”

2. Deşi cuvântul loialitate nu se găseşte în Sfânta Scriptură, există însă multe cuvinte în Biblie care au aceeași semnificație ca și cuvântul loialitate. Sfânta Scriptură învaţă limpede că fiecare care primeşte viaţă veşnică trebuie să se dovedească atât loial, cât şi credincios. Există o deosebire între loialitate şi credincioşie. Tehnic vorbind, se poate spune că cineva poate fi loial şi totuşi să nu fie credincios. Nimeni nu este ales ca membru al casei regale dacă nu se dovedește și loial, și credincios. Despre Cristos Isus, care a fost totdeauna credincios şi loial, este scris că El este „Cel credincios şi adevărat”. ‚El e Domnul domnilor şi Regele regilor, şi cei ce sunt cu El sunt chemaţi şi aleşi şi credincioşi”. (Apocalips 19:11; 17:14. Din aceasta se poate vedea că fiecare din membrii trupului lui Cristos trebuie să fie o imagine a Capului, Cristos Isus. - Romani 8:29.

DEFINIȚIE

3. Definiţia corectă a cuvintelor „loialitate” şi „credincioşie” se găseşte în Sfânta Scriptură. Cuvântul „loial” este de la aceeași rădăcină ca cuvântul „lege”. „Lege” înseamnă o regulă de acţiune sau purtare de care cineva este legat prin autoritatea supremă care guvernează, poruncind ce este drept şi hotărând o pedeapsă pentru călcarea regulii sau legii fixate. Legal înseamnă ceea ce este permis de lege şi este făcut în conformitate cu legea. „Loial” înseamnă ceea ce

Cuprins

este făcut în strictă conformitate cu legea; ceea ce este făcut în armonie cu legea lui Dumnezeu. O creatură loială este aceea care lucrează în armonie cu legea lui Dumnezeu. Loialitate faţă de Dumnezeu înseamnă, aşadar, a urma cu băgare de seamă şi în mod strict legea Sa. Voinţa Lui este legea Lui, fie că este exprimată sau nu şi voinţa Lui a fost scrisă în Cuvântul Lui pentru călăuzirea corectă a omului care doreşte să facă ce este drept. „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele şi o lumină pe cărarea mea".(Psalm 119:105). Nu există o altă călăuză justă.

4. „Credincioşie" înseamnă mai mult decât a urma numai litera legii. Un credincios este un om de încredere, vrednic de încredere, stabil, statornic, ferm, sigur, adevărat şi sigur. „Credincios" înseamnă a ţine în mod credincios la ce este drept, conform instrucţiunilor Domnului. Înseamnă veghere şi luare aminte în respectarea şi împlinirea unei datorii sau în îndeplinirea unei obligaţii. A fi credincios înseamnă a fi sincer, statornic şi neschimbat. Aceasta înseamnă integritate sau neprihănire. Pentru ca cineva să-şi poată păstra neprihănirea faţă de Dumnezeu, trebuie să fie credincios. Aceasta înseamnă că el trebuie să fie adevărat şi statornic în supunerea şi devotamentul lui faţă de Dumnezeu, deoarece este legat cu Dumnezeu şi Cristos printr-un legământ solemn. Aceasta înseamnă că omul care a intrat într-un legământ cu Dumnezeu, trebuie să îndeplinească serviciul încredinţat lui cu temeinicie şi hotărâre. Aceasta înseamnă a fi adevărat, de încredere, demn de încredere şi un om pe care se poate pune bază. Numai cei drepţi care îşi menţin şi păzesc neprihănirea faţă de Dumnezeu, intră în casa regală. „Deschideţi porţile, ca să intre națiunea neprihănită care-și păstrează credincioșia". (Isaia 26:2, *Roth.*). Cu ocazia examinării următoarelor texte biblice se va vedea deosebirea dintre loialitate şi credincioşie, precum şi faptul că Dumnezeu cere de la fiii Săi ca să fie atât loiali cât şi credincioşi.

LOIAL

5. Legea lui Iehova, adică regula Lui de acţiune şi comportament prescrisă pentru om, este perfectă şi cine se poartă cu adevărat şi sincer în legea lui Dumnezeu, acela urmează calea cea dreaptă şi dacă rămâne pe această cale se va bucura veşnic de favoarea lui Dumnezeu. (Psalm 19:7-9). După cum este scris, Isus a rostit următoarele cuvinte: „Mă bucur să fac voia Ta, Dumnezeul meu! Şi Legea Ta este în fundul inimii mele".(Psalm 40:8). Aceasta înseamnă că Isus este supus în tot timpul regulii lui Iehova Dumnezeu prescrisă pentru cei drepţi, că aceasta a fost tot timpul regula inimii Lui, și că El face întotdeauna cu bucurie voia lui Dumnezeu. Aceeaşi regulă se aplică tuturor oamenilor care sunt binecuvântaţi de Iehova, după cum este scris: „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se opreşte pe calea celor păcătoşi şi nu se aşează pe scaunul celor batjocoritori! Ci îşi găseşte plăcerea în Legea Domnului şi zi şi noapte cugetă la Legea Lui!"(Psalm 1:1,2). A cugeta zi şi noapte la Legea lui Dumnezeu, înseamnă a o cerceta în tot timpul, adică, a examina mereu care este voinţa sau legea lui Dumnezeu şi a te lăsa condus de această lege. Aceasta înseamnă a-ţi cerceta tot

Cuprins

mereu faptele în lumina legii lui Dumnezeu. „Inima” înseamnă atât sediul motivului cât şi al devotamentului şi trebuie să fie întotdeauna în armonie cu legea lui Dumnezeu. „Gura celui neprihănit vesteşte înţelepciunea şi limba lui trâmbiţează dreptatea. Legea Dumnezeului său este în inima lui; şi nu i se clatină paşii”.—Psalm 37:30,31.

6. Cineva poate ca să păzească pe dinafară legea lui Dumnezeu, adică să urmeze literalmente legea, după cum se obişnuieşte a se spune, şi alţii care-l văd făcând aşa, pot să zică: „Acesta este un om credincios legii”. Însă Domnul este judecătorul. El judecă dintr-un alt punct de vedere decât omul, fiindcă Dumnezeu priveşte la motivul fiecărui fapt al omului. „Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbeşte ochii, dar Domnul se uită la inimă”. (1Samuel 16:7). Este uşor a înşela pe oameni, însă nimeni nu poate înşela pe Domnul.

7. Nimeni nu poate să trăiască dacă nu are plăcere să facă voia lui Dumnezeu. „Să vină peste mine îndurările Tale, ca să trăiesc, căci Legea Ta este desfătarea mea. Inima să-mi fie neîmpărţită în orânduirile Tale, ca să nu fiu dat de ruşine! Am suspinat după mântuirea Ta, Doamne, şi Legea Ta este desfătarea mea”. (Psalm 119:77,80,174). Motivul ascultării de legea lui Dumnezeu trebuie să fie iubirea, adică o împlinire de bunăvoie a cerinţelor legii fără a ţine seama de ceea ce-ar putea fi câştigat personal în viaţa aceasta. Motivul sau îndemnul just trebuie să fie o dorinţă sinceră de a servi pe Dumnezeu pentru că El este drept, neprihănit şi just. De aceea este de mare importanţă acea lege care spune omului: „Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul tău”. (Matei 22:37). Creatura care vrea să fie plăcută Domnului nu-şi poate împărţi iubirea şi devotamentul între Dumnezeu şi între o creatură oarecare sau între o imagine sau lucru oarecare.

8. Legea lui Dumnezeu este regula Lui de acțiune sau comportament prescrisă pentru toți oamenii. Porunca Domnului este o exprimare pozitivă şi energică a voinţei sau legii Sale cu privire la aceia care se află într-un legământ cu Dumnezeu şi această poruncă arată creaturii calea dreaptă pe care trebuie să o urmeze şi ce trebuie să facă. Fiecare poruncă a Domnului este o parte a legii Sale. Poruncile nu prescriu omului numai calea cea dreaptă sau atitudinea potrivită, ci, mai mult, ordonează acelora cărora le sunt adresate să urmeze un astfel de mod de comportament. Izraeliţii au fost poporul de legământ al lui Dumnezeu şi ei au consimţit să facă voia lui Dumnezeu. Ei au fost, ca naţiune, premergătorii acelora care au început să calce pe urmele lui Isus pentru ca să aparţină naţiunii sfinte a lui Dumnezeu. Izraeliţii adevăraţi sunt aceia care, având încredere în meritul sângelui lui Cristos Isus, au intrat într-un legământ cu Iehova şi care prin urmare sunt obligaţi în mod formal să asculte legea şi porunca Lui. De aceea a poruncit Dumnezeu întregului Său popor de legământ: „Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine. Să nu-ţi faci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor”.—Exodul 20:3-5.

Cuprins

9. Fiecare creatură trebuie să facă alegerea dacă voieşte să rămână cu Diavolul şi în serviciul lui, sau voieşte să servească pe Dumnezeu; dacă însă cineva de bună voie consimte să facă voia lui Dumnezeu, prin aceasta el încheie cu Dumnezeu un legământ şi de aici înainte ia numele Domnului. Dacă el împarte devotamentul şi serviciul său între Dumnezeu şi Diavolul sau oarecare instrument, reprezentant sau imagine a lui Satan, atunci ia numele lui Dumnezeu în deşert. Aceasta înseamnă că el se numeşte inutil după numele lui Dumnezeu; dimpotrivă, faptul acesta îi serveşte acestei creaturi numai spre nenorocire. Un astfel de om devine un idolatru şi de aceea trebuie să suporte o distrugere totală.

10. Porunca expresă a Domnului care este scrisă în Exod 20:3 a fost dată spre folosul creaturii; fiindcă creatura care s-a învoit să facă voia lui Dumnezeu trebuie să ţină şi să împlinească legământul sau învoiala ei şi lucrul acesta numai atunci poate fi făcut de creatură dacă n-are alt dumnezeu afară de Iehova. De aceea nimănui care se află într-un legământ cu Dumnezeu, nu-i permis să urmeze un comportament contrar legii lui Dumnezeu. A saluta steagul unui guvern pământesc sau a saluta un om care este stăpânitorul vizibil al unui astfel de guvern, nu este altceva decât a atribui mântuire lucrului care este reprezentat prin steagul sau omul care este salutat. Nu există însă altă mântuire sau viaţă pentru om decât mântuirea pe care o dăruieşte Dumnezeu prin Cristos Isus. Cine a încheiat un legământ cu Dumnezeu a fost de acord cu totul cu acest adevăr mare. (Faptele Apostolilor 4:12). Dacă această creatură ar atribui mântuire unei lucrări sau unei stăpâniri de a oamenilor sau unei imagini ca de pildă unui steag naţional, sau unui om sau unei clase de oameni care stăpânesc peste naţiune, aceasta ar însemna o călcare directă a poruncii Domnului şi ar însemna că omul care face lucrul acesta ia numele lui Dumnezeu în deşert; şi dacă continuă să facă aceasta, trebuie să sufere nimicire.

11. Pentru unele persoane salutarea steagului unei naţiuni sau faptul de a saluta pe stăpânitorul guvernului, înseamnă puţin lucru sau nimic, pentru că ele nu înţeleg porunca lui Dumnezeu şi nici n-au încheiat cu Dumnezeu un legământ pentru a face voia Sa. Multe persoane practică această ceremonie a salutului pentru că le este frică de puterea oamenilor; mulţi alţii însă salută numai pentru că şi alţii fac lucrul acesta şi mulţi nu pot să arate nici măcar un motiv pentru care fac lucrul acesta. Lucrul stă însă cu totul altfel în cazul acelora care au intrat într-un legământ de a face voia lui Dumnezeu. Pentru ei nu există scuză pentru neştiinţă. Unele persoane care au încheiat un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu poate că vor saluta steaguri şi vor saluta un om ca să scape de o critică duşmănoasă sau prigonire şi poate că vor face acest salut al steagului cu o rezervă mentală că steagul sau omul respectiv nu este de nici o importanţă. Cine lucrează aşa poate să înşele prin aceasta pe oameni, nu însă pe Dumnezeu, care vede inima sau motivul. Cine stă într-un legământ cu Dumnezeu şi lucrează aşa este un făţarnic şi o urâciune în ochii lui Dumnezeu.

12. Poporul de legământ al lui Dumnezeu n-are dreptul să zică altora, care nu se află în legământ cu Domnul, să salute steaguri sau să strige că mântuirea vine printr-un om oarecare şi n-are dreptul nici să-i sfătuiască să refuze să facă

Cuprins

aceasta. Fiecare trebuie să aleagă pentru sine. Urmaşul lui Cristos Isus este sfătuit să trăiască liniştit şi să-şi vadă de treburi.(1Tesaloniceni 4:11). Nu este treaba lui să zică altora ce să facă sau să nu facă. Însă fiecare din poporul lui Dumnezeu trebuie să fie cu luare aminte la modul său de comportament ca să corespundă voinţei lui Iehova. Numai atunci Îi poate fi loial dacă se ţine strict de regulile ordonate de Dumnezeu. Domnul a făcut să se scrie în Cuvântul Său un raport despre cei trei evrei credincioşi care au refuzat să se încline înaintea statuii organizaţiei Diavolului şi aceasta s-a întâmplat fără îndoială tocmai cu scopul de a accentua necesitatea ascultării stricte faţă de legea sau porunca lui Dumnezeu. (Daniel 3). Poporul de legământ al lui Dumnezeu urmează pe drept fiecare lege a ţării care este în armonie cu legea lui Dumnezeu; unde există însă o contradicţie directă între legea oamenilor şi legea lui Dumnezeu, poporul de legământ al lui Dumnezeu trebuie să asculte de legea lui Dumnezeu fără să ţină seama de ceea ce zic sau fac oamenii.—Faptele Apostolilor 4:19; 5:29.

CONCLUZIE FALSĂ

13. Cineva care se află într-un legământ cu Iehova poate să încerce să justifice modul său de acțiune prin subtilităţi. El permite motivului lui egoist să-l conducă pe calea cea greşită. El caută să-şi sprijine calea prin argumente subtile, care sunt false. Pentru întărirea acestui punct observaţi din nou cuvintele textului de la începutul revistei: „Păzeşte (urmează) poruncile tatălui tău şi nu lepăda legea mamei tale”. Cel egoist zice însă: „Prin meditare mi-am aşezat în ordine acum această chestiune în minte, și după înţelegerea mea pot să urmez pe dinafară orice lege a oamenilor, chiar şi dacă aceste legi sunt direct contrare legii lui Dumnezeu; eu cred că lucrul cel mai bun este de a urma calea celei mai mici împotriviri pentru a putea trăi în pace cu semenii mei. De aceea eu vreau mai bine să urmez regulile de comportament stabilite în locul unde mă aflu”. Cine cugetă aşa nu practică spiritul unei minţi sănătoase. Poporul de legământ al lui Dumnezeu trebuie să țină minte că raționamentele şi concluziile oamenilor sunt adesea înşelătoare şi ele induc în eroare. Nu există decât o singură conducere sigură şi demnă de încredere şi aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu; de aceea zice Domnul poporului Său de legământ: „Încrede-te în Domnul cu toată inima ta şi nu te bizui pe înţelepciunea ta! Recunoaşte-L în toate căile tale şi El îţi va netezi cărările” .(Proverbe 3:5,6). Urmaşul lui Cristos Isus trebuie să-şi măsoare cursul de acțiune sau comportamentul prin legea lui Dumnezeu şi nu prin altceva.

14. „Legea mamei tale” arată modul de procedare potrivit care trebuie urmat de membrii organizaţiei lui Dumnezeu. Mare este favoarea care i s-a acordat omului care a fost adus în organizaţia Domnului şi acum formează o parte a ei. Nimănui însă nu i se va permite să rămână mult timp în această organizaţie care calcă cu voia instrucţiunile organizaţiei. A călca instrucţiunile care vin de la organizaţia lui Dumnezeu înseamnă „a lepăda…legea mamei tale”. Iehova are o organizaţie principală al cărei cap este Cristos Isus şi această organizaţie care formează vârful cel mai înalt sau „culmea” muntelui Său sfânt, este numită şi

Cuprins

„Sion”. Despre regula de acțiune prin care trebuie să fie condus poporul lui Dumnezeu, Iehova zice: „Din Sion va ieşi Legea”. (Isaia 2:2-4). Noi ne găsim acum în „zilele din urmă” și casa lui Iehova se înalţă acum deasupra împărăţiilor acestei lumi. Domnul este în templul Lui cel sfânt şi porunceşte ca întreg pământul să tacă înaintea Lui. În acest timp se întâmplă că multe popoare, adică mulţimea mare de oameni, vin şi zic: „Veniţi , să ne suim la Împărăţia lui Iehova, la casa Dumnezeului lui Iacov, ca să umblăm pe calea cea dreaptă”. Prin aceasta ei se unesc cu organizaţia lui Dumnezeu. Domnul are o organizaţie pe pământ şi Domnul învaţă, conduce, călăuzeşte şi instruieşte pe servii Lui din această organizaţie. Legea sau regula pentru oameni şi pentru conducerea organizaţiei Domnului vine de la Isus, executorul voinţei lui Iehova. Fiecare membru al organizaţiei are datoria să fie cu luare aminte la îndrumările pe care le emite Domnul din Sion şi să asculte cu bucurie de ele. Cristos Isus, capul acestei organizaţii, este marele profet al lui Iehova, şi toţi care se află într-un legământ cu Dumnezeu, trebuie să dea ascultare acestui profet mare şi să-L asculte în toate privințele; şi cine neglijează sau nu voieşte să-L asculte suferă nimicirea. (Faptele Apostolilor 3:23). În această organizaţie Iehova a pus pe fiecare în locul în care i-a plăcut Lui. Nimeni nu-şi poate lua singur cinstea. (1Corinteni 12:8; Evrei 5:4). Fiecare în organizaţia Domnului trebuie să stea în picioare înaintea Domnului său sau să cadă. (Romani 14:4; Efeseni 6:9). Se întâmplă ca cineva pe care Domnul l-a favorizat cu un loc în organizaţia Sa şi anume cu o poziţie subordonată în comparaţie cu poziţia unei alte persoane din organizaţie, se socoteşte mai înţelept decât celălalt şi cugetă că are şi capacitate mai mare, și că prin urmare poate lăsa neluate în seamă instrucţiunile organizaţiei şi poate lucra după bunul său plac. Nu numai că dispreţuieşte instrucţiunile pe care le primeşte pe calea regulată a organizaţiei, ci afară de asta pune în locul lor ideile lui despre împlinirea datoriilor lui faţă de organizaţie. El priveşte instrucţiunile organizaţiei ca fiind fără însemnătate în ceea ce priveşte persoana lui şi vorbeşte cu dispreţ despre aceia prin care primeşte aceste instrucţiuni. El murmură şi se plânge din pricina lucrurilor pe care trebuie să le facă, după cum este îndrumat; el este mândru, auster, riguros, grav şi sever, trufaş şi urmează calea lui egoistă. Prin aceasta se face vinovat de lepădarea „legii mamei sale”, adică a organizaţiei lui Dumnezeu. Dacă i se atrage atenţia că nu ia în seamă îndrumările organizaţiunii, această mustrare îl umple de mânie şi critică cu asprime pe aceia care i-au atras atenţia asupra neglijenţelor sale. Domnul îndreaptă în felul său bun pe aceia care se abat din cărarea urmării stricte a legii sau instrucţiunilor organizaţiei Sale. Dacă cineva se abate de la calea dreaptă şi prin urmare este mustrat, această mustrare se face spre binele lui dacă o primeşte în spiritul just după cum este scris: „Porunca este o candelă, legea este o lumină, iar îndemnul şi mustrarea sunt calea vieţii”. (Proverbe 6:23). Şi aplicarea inversă a acestei scripturi trebuie să fie adevărată. Cine stă într-un legământ cu Dumnezeu, dar dispreţuieşte porunca lui Iehova şi instrucţiunile organizaţiei Sale, nu este pe calea vieţii.

Cuprins

15. Cine se teme de Dumnezeu cugetă sănătos şi urmează calea cea dreaptă, căci „frica de Iehova este începutul înţelepciunii”. „Frica de Domnul este urârea răului”(Psalm 111:10) , adică urârea şi evitarea a tot ce ar putea aduce prejudiciu organizaţiei lui Dumnezeu sau acelora care servesc cu zel în ea. (Proverbe 8:13). Ascultarea de legea lui Dumnezeu şi organizaţia Lui este singura cale care duce la viaţă, după cum este scris : „Legea înţeleptului este un izvor de viaţă, ca să abată pe om din cursele morţii”. (Proverbe 13:14). A dispreţui, a urî sau a călca cu voia instrucţiunile organizaţiei, adică legea organizaţiei lui Dumnezeu, este o cale foarte nechibzuită. Când cineva ajunge până acolo încât are de ales între două alternative, trebuie să se hotărască repede dacă vrea să asculte mustrarea şi să se întoarcă iarăşi la calea cea dreaptă, sau voieşte să urmeze calea lui egoistă şi să nesocotească mustrarea care îi este făcută. Una dintre căi conduce la moarte, iar cealaltă la viaţă şi la binecuvântarea Domnului. Despre aceasta este scris: „Până când veţi iubi prostia, proştilor? Până când le va plăcea batjocoritorilor batjocura şi vor urî nebunii ştiinţa? Întoarceţi-vă să ascultaţi mustrările mele ! Iată, voi turna spiritul meu peste voi, vă voi face cunoscut cuvintele mele. Dar aţi lepădat toate sfaturile mele şi nu vă plac mustrările mele, de aceea şi eu, voi râde când veţi fi într-o nenorocire, îmi voi bate joc de voi când vă va apuca groaza”. - Proverbe 1:22,23,35,26.

16. Este cu totul înşelător ca cineva să-şi pregătească un argument pentru a-şi justifica atitudinea şi să dispreţuiască intenţionat mustrarea pe care a primit-o pentru că a călcat regulile organizaţiei. Se poate întâmpla ca lui Dumnezeu să-i placă să pună pe un om în organizaţia Sa a cărei datorie este să dea instrucţiuni, dar care are mai puţine aptitudini naturale decât mulţi alţii; însă acest fapt nu dă altora nici o scuză sau justificare să dispreţuiască instrucţiunile care vin de la organizaţia Domnului. Fiecare poate alege, sau să urmeze instrucţiunile organizaţiei, sau să se retragă în liniște din organizaţie. Dacă vrea să placă Domnului, el va face cu toată puterea sa ce găsesc mâinile sale să facă, încrezându-se în Domnul că va face să conlucreze toate lucrurile spre binele lui.

HRĂNIREA CELOR CARE SUNT AI SĂI

17. Învăţătorii poporului de legământ al lui Dumnezeu care-l hrănesc cu hrana spirituală potrivită pentru el, nu sunt oamenii. Aceasta este cu deosebire adevărat de la venirea Domnului Isus la templu. Învăţătorii sunt Dumnezeu şi Cristos Isus. (Isaia 30:20). Domnul Isus în templu împarte hrana celor care sunt ai Lui. Cu această ocazie El trebuie să se servească de un mijloc omenesc pentru ca să transmită hrana spirituală minţii creaturilor cu organism omenesc. El nu se serveşte de diferite mijloace şi canaluri numeroase pentru a ţine organizaţia Sa în funcţiune şi pentru a transmite hrana Sa spirituală. Domnul a dovedit poporului Său – în special în anii din urmă—că hrăneşte pe poporul Său cu adevărul prin scrierile Societăţii. Nici o agerime a minţii omeneşti, nici o abilitate omenească n-ar fi putut descoperi însemnătatea profeţiilor care a fost dăruită poporului lui Dumnezeu în anii din urmă. Profeţia nu poate fi interpretată în mod privat şi

Cuprins

oricine încearcă să dea o interpretare proprie profeţiei arată prin aceasta că este un nechibzuit; fiindcă prin fapta şi atitudinea sa zice în inima sa: „Nu este Dumnezeu”, cu alte cuvinte: Dumnezeu şi Cristos nu conduc pe poporul de legământ. (2Petru 2:20, Psalm 14:1). Domnul însuşi conduce şi nutreşte pe poporul Său şi în acesta este cuprinsă atât rămăşiţa, cât şi „mulţimea mare de oameni”.-Apocalips 7:17.

18. Dacă cineva a fost favorizat de către Domnul cu un loc în organizaţia Lui de pe pământ, după aceea însă dispreţuieşte hrana spirituală pe care Domnul a făcut-o să fie publicată spre folosul poporului Său, şi în locul ei pune învăţăturile şi interpretările sale proprii, atunci prin aceasta el leapădă fără îndoială, „legea mamei sale”. Dacă prin aceasta i se atrage atenţia asupra căii sale greşite, atunci aceasta formează în sine o mustrare de la Domnul şi dă acestui om ocazie să se întoarcă pe calea cea dreaptă. Că —*Turnul de Veghere*” are datoria de a atrage atenţia asupra acestor lucruri, reiese cu siguranţă din cuvintele Domnului. Dacă cineva recunoaşte că s-a depărtat de „legea mamei sale” şi este mustrat astfel de Domnul, atunci este privilegiul unui astfel de rătăcit să asculte de mustrare şi să se întoarcă. Ar putea să primească binecuvântările vieţii veşnice dacă ar neglija sau n-ar voi să facă aşa? Răspunsul se găseşte în Scriptură, deoarece acolo este spus: —Pentru că au urât cunoştinţa, şi n-au ales frica Domnului, pentru că n-au iubit sfaturile mele, şi au nesocotit toate mustrările mele. De aceea se vor hrăni cu rodul umbletelor lor, şi se vor sătura cu sfaturile lor. Căci împotrivirea proştilor îi ucide, şi liniştea nebunilor îi pierde”. (Proverbe 1:29-32). Dacă ascultă mustrarea şi se întoarce la ce este drept, Domnul îi zice: —Dar cel ce m-ascultă va locui fără grijă, va trăi liniştit şi fără să se teamă de vreun rău”. – Proverbe 1:33.

19. Dacă cuiva i s-a acordat favoarea de a fi făcut un membru în organizaţi lui Dumnezeu de pe pământ, însă ţine să urmeze ideile sale proprii, şi stăruieşte în dispreţuirea „legii mamei sale” şi se împotriveşte organizaţiei Domnului, prin aceasta devine un făcător de rele sau un nelegiuit. Un făcător de rele nu înseamnă numai un răufăcător care săvârşeşte crime scârboase împotriva altora, ci aici arată pe un făcător de fapte nelegiuite care săvârşeşte lucruri care sunt împotriva legii lui Dumnezeu. Candidaţii la Împărăţie sunt în primejdie să cadă în cursa nelegiuirii. De la ei se cere ascultare faţă de legea lui Dumnezeu, după cum zice Isus: —Nu orişicine-Mi zice: Doamne, Doamne! va intra în Împărăţia cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri”. După aceea Domnul arată că atunci când vine la templu ca să ţie judecată, mulţi cugetă că trebuie să primească de la El binecuvântări veşnice şi să intre în Împărăţie deşi au urmat calea lor egoistă: —Mulţi Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne! N-am profeţit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Şi n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: Niciodată nu v-am cunoscut; depărtaţi-vă de la Mine, voi toţi care lucraţi fărădelege”. (Matei 7:22,23). Îngerilor Domnului care servesc în templu le este poruncit să scoată afară pe toţi nelegiuiţii aceştia. —Fiul omului va trimite pe mesagerii Săi, şi ei vor smulge din Împărăţia Lui toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire şi pe cei ce săvârşesc fărădelegea, şi-i vor

arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor”- Matei 13:41,42, *Roth.*

20. Cine se află într-un legământ cu Dumnezeu şi iubeşte pe Dumnezeu, nu va găsi nici o scuză să se supere şi să împotrivească organizaţiei lui Dumnezeu. Dacă inima lui este dreaptă nimic nu-l poate scoate din serviciul Domnului. El poate cugeta c-a fost tratat nedrept de alţii din organizaţia lui Dumnezeu; el poate fi adânc jignit din pricina aceasta; dacă iubeşte însă pe Dumnezeu şi legea lui Dumnezeu va ajunge la concluzia că această probă i s-a întâmplat spre binele lui şi îi va servi spre bine dacă va sta neclintit pentru Domnul şi va stărui în serviciul său, şi dacă iubeşte pe Dumnezeu va şi face lucrul acesta. –Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, şi n-au nici un prilej de poticnire”. - Psalm 119:165.

21. Cineva poate fi părăsit sau chiar prigonit de părinţii săi pământeşti, de fraţii şi surorile lui şi de fiecare pe care l-a socotit prieten, însă aceasta n-ar fi o scuză să se supere pe Domnul şi pe organizaţia Lui. Dacă cineva urmează marea poruncă de a iubi pe Dumnezeu, nimic nu-i poate sta în cale de a servi pe Dumnezeu şi nimic nu-l va putea face să se retragă de la serviciul din organizaţia Domnului. –Dacă vine cineva la Mine, şi nu urăşte pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe fraţii săi, pe surorile sale, ba chiar însăşi viaţa sa, nu poate fi ucenicul Meu”. – Luca 14:26, *Roth.*

22. Bazat pe porunca lui Dumnezeu către poporul Său de legământ sunt adresate următoarele cuvinte fiilor lui Dumnezeu care trăiesc acum pe pământ: –Păziţi-vă de idoli”. (1Ioan 5:21). –De aceea, prea iubiţilor mei, fugiţi de idolatrei”. (1Corinteni 10:14). –Încăpățânarea este nelegiuire și idolatrie.”. (1Samuel 15:23). Cei care au încheiat un legământ cu Dumnezeu, şi care Îl iubesc şi care vor primi aprobarea Sa definitivă, nu vor permite niciunui lucru să se pună între ei şi devotamentul lor neîmpărţit, ascultarea lor deplină faţă de Domnul şi serviciul lor din toată inima pentru El în organizaţia Sa. Cetăţenia lor este în cer. (Filipeni 3:20, *Roth.*). Domnul Isus este Regele lor şi el și-a început domnia. Cei credincioşi trebuie să fie supuşi cu totul lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale, şi ei vor refuza să facă concesii duşmanului. Întocmai ca apostolul credincios care şi-a primit coroana vieţii, fiecare din rămăşiţa credincioasă zice: –Sunt convins că nici moartea, nici viaţa, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălţimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Cristos, Domnul nostru”. (Romani 8:38,39). În inima fiecăruia dintre ei este scrisă legea lui Dumnezeu, şi prin harul Lui, ei vor asculta de această lege.

CREDINCIOȘIE

23. Iehova dăduse lui Lucifer o poziţie importantă în organizaţia Sa. Lucifer s-a înfumurat mult din pricina importanţei sale încât a poftit ceea ce a aparţinut exclusiv lui Iehova şi la care Lucifer n-a avut niciun drept. Deşi el a fost de la început perfect şi cu totul capabil să urmeze legea lui Dumnezeu, în loc să facă aceasta, a devenit mândru şi s-a întors la nelegiuire şi răutate. (Ezechiel

Cuprins

28:15). Pentru a-şi împlini dorinţa egoistă a inventat prima minciună şi a pus-o în circulaţie; aşa a devenit el tatăl minciunilor, şi sfârşitul lui va fi nimicirea. Dumnezeu a lăsat pe Diavol în viaţă de sute de ani şi i-a permis să practice nelegiuirile sale până când va sosi timpul rânduit de Dumnezeu să-şi justifice cuvântul şi numele; şi aceasta a dat altor creaturi ocazie să arate de bunăvoie ascultarea lor faţă de legea lui Iehova sau să urmeze un curs nelegiuit, sau să fie credincioase sau necredincioase; şi astfel fiecare va fi răspunzător pentru soarta sa.

24. Dumnezeu a condus pe urmaşii lui Iacov afară din Egipt, puterea lumească asupra căreia Diavolul a avut şi a exercitat stăpânirea, şi a poruncit lui Moise să-i conducă prin pustie spre ţara făgăduinţei. Când au ajuns în ţara Moabului, Moise a adunat pe Izraeliţi şi le-a vorbit sub conducerea lui Iehova: —Să ştii dar că Domnul Dumnezeul tău este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios şi Îşi ţine legământul şi îndurarea până la al miilea neam de oameni faţă de cei ce-L iubesc şi păzesc poruncile Lui. Dar răsplăteşte îndată pe cei ce-L urăsc, şi-i pierde; nu dă nici o păsuire celui ce-L urăşte, ci-l răsplăteşte îndată". – Deuteronom 7:9,10.

25. Dumnezeu a vestit acolo regula Sa neschimbată că El este totdeauna credincios şi ţine ceea ce făgăduieşte, şi că El cere credincioşie de la aceia care încheie cu El un legământ. Chestiunea de care a fost vorba atât atunci cât şi astăzi, este: Cine va sta pe partea lui Iehova şi va rămâne acolo statornic, neclintit, de încredere şi credincios? Cine-şi va păzi integritatea faţă de Dumnezeu?

26. Nu este suficient că un om trece de partea lui Iehova şi vesteşte numele lui Iehova. Afară de aceasta, el trebuie să dovedească că este devotat pe deplin lui Iehova. Semeţul Lucifer n-a fost credincios legământului său. Deoarece Satan va fi nimicit din pricina necredincioşiei sale, regula neschimbătoare este accentuată iarăşi în Cuvântul lui Dumnezeu după cum urmează: —Iubiţi dar pe Domnul, toţi sfinţii Lui. Căci Domnul păzeşte pe cei credincioşi, şi pedepseşte aspru pe cei mândri". (Psalm 31:23). —Voi avea ochii îndreptaţi asupra credincioşilor din ţară, ca să locuiască lângă mine; cel ce umblă pe o cale perfectă acela îmi va sluji. Cel ce se dedă la înşelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea. În fiecare dimineaţă voi nimici pe toţi cei răi din ţară ca să stârpesc din oraşul Domnului pe toţi făcătorii de rele". – Psalm 101:6-8.

27. Preoţimea a susţinut în mod hulitor că Dumnezeu îşi întinde mâinile prin Cristos şi roagă pe oameni să vină la El. Aceasta este o susţinere care huleşte şi ocărăşte pe Dumnezeu. Întrebarea nu este: Câţi poate prinde Diavolul şi câţi poate prinde Dumnezeu? ci întrebarea de care este vorba aici este: Câţi vor sta neclintiţi în încercare de partea lui Iehova, şi-şi vor păzi neprihănirea faţă de Dumnezeu şi vor trăi? Poate câştiga Diavolul pe toţi oamenii de partea sa şi să-i întoarcă împotriva lui Iehova? Fără îndoială el va prinde pe cei mai mulţi dintre ei, însă vor fi mulți și cei care vor ţinea cu tărie la neprihănirea lor şi vor dovedi că Satan este un mincinos. Toţi cei necredincioşi vor muri şi numai cei credincioşi vor trăi, căci Dumnezeu dă viaţă numai celor credincioşi. Binecuvântările Sale vor fi date numai acelora care rămân credincioşi şi statornici. Cine aleargă însă după

Cuprins

bogăţie în ceea ce priveşte puterea, banii şi onoarea printre oameni, ca să-şi satisfacă egoismul, se află pe calea pieirii sigure: –Un om credincios este năpădit de binecuvântări, dar cel ce vrea să se îmbogăţească repede nu rămâne nepedepsit". – Proverbe 28:20.

CĂLĂUZIRE ŞI AVERTISMENT

28. Dumnezeu a făcut să se scrie în Cuvântul Său –pilde" de credincioşie şi necredincioşie ca să servească ca o călăuză celora care voiesc să facă ce este drept şi ca avertisment acelora care urmează o cale greşită. (1Corinteni 10:6-11; 1Tesaloniceni 1:7; 2Tesaloniceni 3:9; Filipeni 3:17). El porunceşte poporului său: –Studiază ca să te înfăţişezi înaintea lui Dumnezeu aprobat". (2Timotei 2:15). Este de o importanţă vitală să studiem pe premergătorii noştri care au primit aprobarea lui Dumnezeu. Mai mult, poate fi fixată următoarea regulă ca neschimbătoare: Că nimeni nu poate fi credincios lui Dumnezeu dacă nu iubeşte pe Dumnezeu; şi dacă iubeşte pe Dumnezeu el nu-şi va sta însuşi în cale şi va căuta cu zel să afle şi să facă voia lui Dumnezeu.

29. Adam a devenit necredincios pentru că n-a iubit pe Dumnezeu. El n-a iubit nici pe Eva deşi poate a zis că a iubit-o. Adam a dorit pe Eva pentru sine şi a voit să-şi aibă propria sa cale. Acelaşi mod de gândire se arată tot mereu şi la alţi oameni. Cineva poate zice: „Eu iubesc pe Iehova şi-I sunt credincios". El trebuie însă să dovedească ceea ce zice. El întâmpină un test şi trebuie să aleagă dacă voieşte mai bine să placă femeii sale sau voieşte să servească şi să placă lui Dumnezeu. Apoi acest om zice: „Eu îmi iubesc femeia şi vreau să ţin la ea orice s-ar întâmpla". De fapt el nu iubeşte pe femeia sa şi nici pe Dumnezeu. Dacă ar iubi pe Dumnezeu ar face cu bucurie voia lui Dumnezeu prin aceea că ar asculta poruncile Sale; şi dacă şi-ar iubi femeia, în cazul când ar face ceva greşit, i-ar arăta că a lucrat greşit şi ar încerca să o aducă înapoi pe calea dreaptă conform Cuvântului lui Dumnezeu. Bărbatul care iubeşte într-adevăr pe Dumnezeu va sta neclintit pe partea Domnului şi va face ca modul său de acțiune, adică de purtare, să fie o pildă sau o călăuză ca să ajute pe aceia care sunt legaţi cu el prin legături pământeşti şi care, de asemenea, se află în probă. Nimeni n-are o scuză sau justificare să părăsească calea dreptăţii ca să ajute pe cineva care s-a abătut din cale.

30. Credincioşia şi necredincioşia se descoperă în lucruri mici. Dumnezeu n-a cerut de la Adam împlinirea unei datorii mari, ci numai aceea de a fi ferm, statornic şi ascultător. Dumnezeu nu cere nici de la urmaşii lui Cristos Isus împlinirea unor lucruri mari, ci numai aceea ca să fie statornici, adevăraţi, credincioşi şi de încredere. „Încolo, ce se cere de la ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios". (1 Corinteni 4:2). Orice datorie îi este încredinţată cuiva care se află într-un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu, acel serv trebuie să fie credincios în împlinirea unei astfel de datorii încredinţate.

31. Iehova nu şi-a pus niciodată pecetea aprobării peste un om necredincios sau care a fost credincios numai în parte. Regula lui Dumnezeu arată că

Cuprins

credincioşii din vechime au fost aprobaţi din pricina credincioşiei lor; şi tot aşa şi membrii casei regale şi ai mulţimii mari de oameni trebuie să se dovedească credincioşi Domnului. În organizaţia lui Dumnezeu sunt aleşi şi trimişi bărbaţi ca să fie de ajutor altora să câştige o înţelegere mai bună a privilegiilor lor de a servi pe Dumnezeu şi Cristos. Este un lucru mic pentru ei să facă ce le este încredinţat să facă în serviciul Domnului. Adevărul nu este produsul unui om. El este Cuvântul lui Dumnezeu, şi Dumnezeu învaţă pe poporul Său prin Isus Cristos. Domnul însuşi interpretează profeţiile Sale şi face ca interpretarea să fie publicată. Prin urmare, este datoria acelora care sunt trimişi la grupele poporului lui Dumnezeu, să studieze ce este publicat de organizaţia Domnului spre ajutorul şi întărirea poporului Său. Dacă cineva este trimis la un grup şi dispreţuieşte sau neglijează să dea atenţie scrierilor Societăţii şi obiectului tratat în *Turnul de Veghere* și în locul acestuia explică interpretarea lui personală, un astfel de om este și nelegiuit, și necredincios; nelegiuit, pentru că neglijează sau nu voieşte să asculte de instrucţiunile Societăţii; şi necredincios, din pricina mândriei şi aplecării sale de a se înălţa pe sine, şi prin urmare, nu protejează interesele Împărăţiei. Nimeni nu este trimis la grupe ca să-şi arate acolo învăţătura şi înţelepciunea sa şi nici învăţătura unui alt om. Împărăţia a sosit şi porunca dată de Domnul candidaţilor Împărăţiei este ca să meargă şi să vestească altora ca mărturie pentru numele lui Iehova aceste adevăruri mari. (Matei 24:14). Ceea ce trebuie vorbit poporului este despre Dumnezeu şi Regele său, despre planul și adevărul Său. Pe cât este de sigur că Domnul a făcut să se publice aceste adevăruri în revistă, tot aşa este de sigur că omul care neglijează sau refuză cu dispreţ să le întrebuinţeze şi în locul lor pune ideile sau învăţăturile lui proprii, este nelegiuit şi necredincios datoriilor sau obligaţiilor cu care a fost însărcinat. Aceasta nu înseamnă că un astfel de serv trebuie să citească *Turnul de Veghere* grupelor, ci înseamnă că trebuie să discute, cerceteze şi să desluşească subiectul tratat în revistă şi să ajute membrilor grupului să câştige o cunoştinţă mai bună despre el, pentru ca toţi să fie făcuţi destoinici să servească pe Domnul, după cum a poruncit El.

32. Dacă cineva a fost pus în serviciul să reprezinte Societatea Domnului, organizaţia Lui de pe pământ, şi prin urmare, să ia parte la lucrarea mărturiei, şi unul ca acesta dispreţuieşte revista şi învăţăturile pe care le dă Domnul în ea şi pune în locul lor ideile lui personale despre interpretarea profeţiei şi caută în felul acesta să apară în ochii altora învăţat şi important, un astfel de om este necredincios în administrarea şi reprezentarea intereselor Împărăţiei. La o astfel de persoană se referă în mod vădit următoarea regulă scrisă în Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu: ―Dacă cineva predă o altă învăţătură şi nu este de acord cu cuvintele sănătoase, ale Domnului nostru Isus Cristos, nici cu învăţătura care este în armonie cu devoţiunea sfântă, atunci este umflat de mândrie şi nu înţelege nimic, ci are mania disputelor şi a dezbaterilor despre cuvinte. Din aceste lucruri se nasc invidia, cearta, vorbirea jignitoare, suspiciunile rele, certurile violente pentru nimicuri ale unor oameni cu mintea coruptă şi lipsiţi de adevăr, care cred că

Cuprins

devoţiunea sfântă este un mijloc de câştig; depărtează-te de aceştia." – 1Timotei 6:3-5.

33. Dacă cineva nu crede că revista *Turnul de Veghere* este întrebuinţată de Domnul pentru a transmite poporului Său adevărul, atunci să nici nu încerce să servească în organizaţia Domnului. Dacă crede însă că Domnul se serveşte într-adevăr de revistă şi foloseşte *Turnul de Veghere* pentru a împărţi poporului Său adevărul, atunci unul ca acesta pentru a fi credincios trebuie să îndeplinească cu sârguinţă instrucţiunile organizaţiei şi să studieze subiectele explicate în revista *Turnul de Veghere* . Un alt mod de purtare nu poate decât s-aducă încurcătură şi dezbinări, ceea ce ar însemna atât nelegiuire cât şi necredincioşie din partea sa. Dacă stăruieşte să lucreze împotriva regulilor organizaţiei după bunul său plac şi după planurile sale personale, atunci la timpul rânduit va fi scos din această organizaţie.

34. Un anumit bărbat este numit conducător de lucru al unui grup al poporului lui Dumnezeu şi primeşte de la organizaţia Domnului învăţătură despre datoriile sale. Dacă este credincios şi serveşte pentru că iubeşte pe Dumnezeu, atunci acest serv va îndeplini cu bucurie şi râvnă instrucţiunile şi îndrumările organizaţiei. Un conducător de lucru poate cugeta că este mai înţelept decât altcineva din organizaţia Domnului; însă aceasta nu este o scuză pentru el să stăruiască să facă lucrurile în felul său egoist în contradicţie cu instrucţiunile primite. Serviciul în organizaţie nu este cu scopul să dea unor oameni ocazie să strălucească sau să-şi arate altora capacitatea. Organizaţia Domnului trebuie să rămână şi va şi rămânea în armonie, şi cine provoacă discordanţă, va fi desigur scos afară de Domnul. De aceea, nimeni să nu încerce să facă pe stăpânul peste fraţii lui sau să domnească asupra lor. Scopul servului lui Dumnezeu şi lucrul lui este de a ajuta pe alţii pentru ca toţi conlucrătorii din serviciu să îndeplinească voinţa lui Dumnezeu spre cinstea şi slava Lui.

35. Credincioşie mai înseamnă şi îndeplinire cu străduinţă a datoriilor impuse. Câteodată se aude cineva zicând: "Eu iubesc pe Domnul şi sunt atât de bucuros de a fi pe partea lui". El trebuie să fie însă mai mult decât atât. El trebuie să-şi dovedească iubirea faţă de Dumnezeu, şi prin aceasta dovedeşte cineva iubirea lui faţă de Dumnezeu dacă păzeşte cu bucurie poruncile Sale. (1Ioan 5:3). Dacă cuiva i s-a încredinţat o datorie sau o obligaţie a serviciului, şi el se arată uituc, nepăsător şi neglijent în îndeplinirea lor, aceasta dovedeşte clar că este necredincios. Aceasta arată că nu poţi să te încrezi în el. Nu cel ce zice: "Doamne, te iubesc", ci cel ce face voia Domnului, este acela care-şi dovedeşte credincioşia. (Matei 7:21). Domnul a încredinţat poporului Său bunurile sau interesele Împărăţiei Sale. Deoarece i-au fost încredinţate astfel de interese, datoria deosebită a servului constă din aceea să-şi îndeplinească însărcinarea cu sârguinţă, ca un lucru făcut pentru Domnul, şi să vestească altora că Împărăţia a sosit, şi că fiecare lucru trebuie pus în serviciul Regelui şi al Împărăţiei. Oricare ar fi datoria ta, fă-o ca pentru Domnul. "Orice faceţi, să faceţi din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni". – Coloseni 3:23.

Cuprins

36. Niciun serv al Domnului nu poate lăsa neîmplinită datoria sa faţă de Domnul pentru a plăcea oamenilor. Credincioşie înseamnă că cineva se consacră cu adevărat, încontinuu şi cu totul lui Dumnezeu şi intereselor Împărăţiei Sale, fără să ţină seama de ceea ce-ar putea să cugete sau să zică unii oameni. –Slujiţi-le nu numai când sunteţi sub ochii lor, ca şi cum aţi vrea să plăceţi oamenilor, ci ca nişte robi ai lui Cristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu". – Efeseni 6:6.

37. Dacă cineva a fost însărcinat cu îndeplinirea unei datorii în organizaţia Domnului şi dacă face cumva un compromis şi nu îndeplineşte această datorie pe deplin pentru a plăcea unei anumite persoane şi pentru a poseda aprobarea ei, atunci în această măsură este necredincios Domnului. Dacă cineva cu ocazia îndeplinirii datoriei sale faţă de organizaţia Domnului foloseşte cuvinte frumoase ca să admire persoane, atunci în această măsură este necredincios Domnului. (Iuda 16). Cine voieşte să-şi păzească neprihănirea înaintea lui Dumnezeu, trebuie să fie înainte de toate şi în tot timpul pentru Dumnezeu şi organizaţia Sa fără să ţină seama de vreo persoană care este legată sau nu este legată cu această organizaţie. Cum vă judecă oamenii, n-are nici o importanţă. Judecata Domnului însă este de cea mai mare însemnătate. De aceea, servul lui Dumnezeu este orb faţă de toate lucrurile, afară de ceea ce place Domnului. – Isaia 42:19.

38. Dacă cineva cugetă că poate trata cu uşurinţă unele lucruri mici cu care a fost însărcinat să le facă pentru că sunt de o importanţă atât de mică, atunci prin aceasta se arată o tendință spre necredincioşie. Credincioşia faţă de Dumnezeu cere cu ocazia îndeplinirii unei datorii sau obligaţii în organizaţia Domnului – oricât de neînsemnată ar părea datoria – să se depună cea mai mare sârguinţă şi să se facă cu multă atenţie. Dacă ai fost însărcinat cu o datorie şi tu zici: –Acesta este un lucru atât de mic şi de neînsemnat, îl las mai bine să-l facă altul", atunci arăţi prin aceasta o lipsă de prețuire pentru privilegiul de a servi pe Domnul şi o lipsă de fidelitate şi credincioşie. Onestitatea şi neprihănirea, îndeplinirea conştiincioasă a obligaţiunilor şi împlinirea credincioasă a datoriei nu constituie dezvoltare de caracter, ci dovedeşte dacă iubim pe Dumnezeu şi pe organizaţia Sa sau dacă voim să ne plăcem nouă sau altora. Dacă cineva este necredincios în lucruri mici, atunci va fi cu uşurinţă neglijent şi necredincios şi în lucruri de o importanţă mai mare. –Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios şi în cele mari; şi cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept şi în cele mari". (Luca 16:10). Regula pentru toţi urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus trebuie să fie credincioşia în toate lucrurile.

39. În acest timp de judecată oamenii sunt puşi la probă şi înaintea întrebării: Cine va sta de partea Domnului în ciuda tuturor împotrivirilor? Cei credincioşi trebuie să fie, aşadar, statornici şi neschimbători şi să arate necontenit că sunt supuşi şi devotaţi lui Dumnezeu. Şi Moise a fost pus direct înaintea acestei întrebări, şi raportul despre modul său de procedare a fost scris cu scopul ca să arate care este calea cea dreaptă pe care trebuie să o apuce cineva pentru a plăcea lui Dumnezeu. Deoarece Moise a fost crescut în familia regelui, s-ar fi putut bucura de toată onoarea şi aprobarea oamenilor. Însă el n-ar fi putut primi lucrurile

Cuprins

acestea fără să nu devină necredincios lui Dumnezeu şi poporului său. Evreii erau poporul ales al lui Dumnezeu şi au avut o reputaţie foarte rea printre oameni, şi deoarece au fost poporul lui Dumnezeu au avut mult din partea lui Satan şi a instrumentelor lui. Moise a ales mai degrabă să sufere necaz cu oamenii din poporul lui, adică cu Evreii, decât să se bucure de bogăţiile marii puteri lumeşti. El a avut credinţă în Dumnezeu şi şi-a păzit neprihănirea. (Evrei 11:24-26). Moise a fost un tip al Domnului Isus Cristos. Moise şi tovarăşii lui credincioşi au refuzat să cedeze Diavolului, şi au rămas statornici şi credincioşi şi au primit aprobarea lui Dumnezeu. (Evrei 11:32-39). Prin aceasta regula este fixată definitiv.

40. Când Isus a început să-şi îndeplinească legământul primul lucru pe care l-a făcut Diavolul a fost să încerce să îndemne pe Isus la necredincioşie faţă de Iehova. Isus a fost flămând şi istovit după un post de patruzeci de zile, şi s-ar putea privi ca un lucru de foarte puţină însemnătate dacă Isus s-ar fi folosit de puterea Lui minunată şi şi-ar fi procurat ceva hrană pentru întărirea Sa. Isus însă n-a voit să facă nici cea mai mică faptă necredincioasă. În aceea şi în alte ispite care au urmat după aceea Isus s-a dovedit statornic şi neschimbător în atitudinea lui faţă de Dumnezeu, şi rezumând întreagă chestiunea a zis: "Este scris: Domnului, Dumnezeului tău să te închini şi numai Lui să-i slujeşti". (Matei 4:10). Aceasta este regula care trebuie urmată de toţi urmaşii lui Cristos.

41. Unora, care au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu, li se poate părea ca un lucru neînsemnat de a saluta un steag sau de a cânta anumite cântece prin care jură supunere stăpânirilor pământeşti. Aceasta nu este numai o mică chestie de formă, însă a ceda constrângerii de a saluta şi de a atribui cuiva mântuire afară de Iehova Dumnezeu, este un fapt de necredincioşie faţă de Dumnezeu. Cei ce se află într-un legământ cu Dumnezeu ştiu foarte bine că mântuirea, siguranţa, ocrotirea şi binecuvântarea vin numai de la Dumnezeu şi de la Împărăţia Sa şi de la nimeni altcineva. A saluta steaguri şi oameni înseamnă a le atribui mântuire, şi aceasta este necredincioşie faţă de Dumnezeu. Această probă a venit în decursul celor doi ani din urmă cu deosebire peste poporul lui Dumnezeu în Germania. Unii au căzut sub probă, alţii însă au rămas credincioşi şi statornici şi au suferit mai bine închisoare, biciuire şi moarte decât să fie necredincioşi lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale. Ei au ales calea cea înţeleaptă. Despre oamenii credincioşi din vechime care au rămas statornici când au fost prigoniţi, este scris că "lumea n-a fost vrednică de ei"; şi în acelaşi chip se poate spune despre aceia care în timpul de astăzi rămân în prigonire statornici, fermi, neclintiţi şi credincioşi lui Dumnezeu, că lumea nu este vrednică de ei.

42. Diavolul a adus împotriva lui Isus pe toţi reprezentanţii lui cruzi şi nelegiuiţi ca să-L silească să înceteze să transmită oamenilor mesajul Tatălui Său. Isus însă a stat ferm şi neclintit, rămânând în tot timpul credincios. El a fost acuzat de răzvrătire şi trădare şi a fost condamnat fără vreo dovadă şi a fost trimis de stăpânitorii politici într-o moarte ruşinoasă ca să satisfacă pe preoţimea setoasă de sânge care lucrează ca instrumentul vizibil al Diavolului. Isus a rămas credincios şi neclintit şi pentru aceasta Dumnezeu i-a dat titlul "Cel credincios şi adevărat". Isus

Cuprins

avertizează pe urmaşii Lui că ei trebuie să fie supuşi la prigoniri asemănătoare. (Ioan 15:19,20). Dumnezeu permite ca Diavolul să continue aceste prigoniri crude până când se va împlini timpul, şi aceasta dă omului ocazie să-şi păzească neprihănirea şi să dovedească că Diavolul este un mincinos, şi astfel să ia parte la justificarea numelui lui Dumnezeu. În timp ce poporul de legământ al lui Dumnezeu trece prin aceste încercări grozave, Iehova continuă să-i zică: ―Dumnezeu păzeşte pe cei credincioşi”. (Psalm 31:23). Cei necredincioşi însă vor pieri.

43. Acum a sosit ceasul probei decisive pentru poporul lui Dumnezeu căci Diavolul ştie că n-are numai puţin timp până la deciderea definitivă a chestiunii principale. Cei necredincioşi vor face un compromis şi vor evita chestiunea de controversă. Cei credincioşi şi adevăraţi vor rămânea însă nestrămutaţi, statornici şi neclintiţi orice le-ar face oamenii. Ei nu se vor teme de om care nu poate decât să-i omoare; ei însă se vor teme de Dumnezeu care le poate nimici de fapt existenţa. Ei nu vor tăgădui pe Domnul, nici nu vor părăsi organizaţia Lui, ci vor rămânea credincioşi şi adevăraţi şi vor primi aprobarea Lui. (Matei 10:26-35). Acelora care stau de partea Domnului şi care sunt prin urmare într-un legământ cu El, Isus le zice: ―Nut te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniţă pe unii din voi, ca să vă încerce. Şi veţi avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte, şi-ţi voi da cununa vieţii”. – Apocalips 2:10.

44. Aceasta nu înseamnă că cineva trebuie numai să creadă în Dumnezeu şi în Cristos Isus şi să ţină cu tărie la această credinţă până când moare. Aceasta înseamnă cu mult mai mult, şi anume că urmaşii credincioşi ai lui Cristos Isus vor rămânea credincioşi şi statornici, prin harul Lui, şi vor dovedi faţă de Domnul Dumnezeu şi Cristos credincioşie deplină şi neîmpărţită de supuşi şi iubire statornică, nestrămutată şi neîntreruptă, şi astfel vor stărui în aceasta chiar şi dacă merg în moarte. Ei vor fi credincioşi lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale dacă toate lucrurile merg bine şi fără tulburare, şi ei vor fi credincioşi dacă vor fi duşmăniţi în serviciul lor de mulţi, şi ei vor continua în aceasta până la sfârşit. Ei vor fi credincioşi, şi în mijlocului necazului şi a prigonirii şi vor refuza să cedeze influenţei Diavolului şi vor refuza să facă vreun compromis cu vreo parte a organizaţiei lui Satan. Ei îşi vor păzi neprihănirea sau integritatea în mod statornic până la ultima răsuflare. Oamenii au mers în moarte credincioşi unul faţă de altul pentru o cauză nedreaptă. Cu cât mai mare este privilegiul de a muri în credincioşie faţă de Dumnezeu şi cauza Sa!

45. Urmaşul credincios şi adevărat al lui Cristos Isus care va rămânea în cele din urmă în casa regală a lui Dumnezeu îşi va da toată silinţa să păzească poruncile Tatălui Său şi se va feri să părăsească legea organizaţiei lui Dumnezeu. Deoarece astfel de credincioşi iubesc pe Dumnezeu şi legea Sa, nu se vor scandaliza sau poticni de nimic şi nu vor părăsi pe Dumnezeu şi serviciul Său. Orice parte a intereselor Împărăţiei – fie ea cât de mică – care li s-a încredinţat va fi administrată, apărată şi păzită cu băgare de seamă de către ei, şi datoria şi obligaţia legată de ea va fi îndeplinită în mod onest. Nu se va tolera sau permite

Cuprins

nici o abatere de la împlinirea credincioasă a datoriei, şi nici o păşire domoală pentru a plăcea oamenilor şi pentru a-şi păstra simpatiile lor, şi niciun compromis cu Diavolul sau cu vreo parte a organizaţiei sale. Credincioşie în împlinirea fiecărei datorii, statornicie şi neclintire, credincioşie nestrămutată, acesta va fi modul lor de comportament.

46. Cine seamănă dezbinare între fraţi va fi după cum spune Dumnezeu urât de El. Cine murmură şi se plânge tot mereu împotriva organizaţiei lui Dumnezeu şi umblă încontinuu după dorinţele sale egoiste, stârneşte certuri între fraţi. (Proverbe 6:16-19; Iuda 16). Cei ce pricinuiesc necazuri şi lucrează nelegiuit vor fi strânşi de Domnul laolaltă şi vor fi aruncaţi în întunericul dinafară. Acest lucru a fost arătat deja de Domnul prin purtarea Lui cu anumite persoane. Fiii lui Dumnezeu însă care doresc să primească aprobarea Lui, trebuie să locuiască în pace unul cu altul şi să se ferească de certuri. (Psalmul 133). Tronul mai marelui David este întemeiat şi judecata este acum în curs, şi cei din casa Domnului vor zice: –Pacea să fie între zidurile tale, şi liniştea în palatele tale. Din pricina fraţilor şi tovarăşilor mei, voi spune acum: Pacea să fie în tine. Din pricina Casei Domnului, Dumnezeului nostru, voi căuta binele tău". (Psalm 122:7-9). Cei credincioşi şi adevăraţi îşi vor păzi neprihănirea şi din acest motiv vor sta umăr la umăr şi vor lupta pentru vestea bună a Împărăţiei lui Dumnezeu, şi vor administra interesele Împărăţiei, şi toţi care sunt loiali şi credincioşi lui Dumnezeu vor rămânea şi pe mai departe loiali şi credincioşi unul faţă de altul, şi vor stărui în aceasta până la sfârşitul final. Ei nu se vor cutremura nici o clipă înaintea potrivnicilor lor, ci vor lupta voinicește, hotărâţi şi curajoşi pentru Domnul. Lipsa de teamă a lor va fi acum pentru duşman un semn sigur al nimicirii lui apropiate; pentru cei credincioşi însă lipsa de teamă a lor va fi o dovadă puternică a mântuirii lor de la Dumnezeu! – Filipeni 1:28,29.

47. Iehova a făgăduit că va păzi pe aceia care îşi păstrează integritatea faţă de El. –Cel ce a făgăduit este credincios, şi va face lucrul acesta". (1Tesaloniceni 5:24). Cel ce v-a chemat este credincios; El îşi va împlini scopul şi-şi va justifica numele sfânt şi va permite credincioşilor Lui să ia parte la aceasta.

Întrebări pentru studiu

1,2. Ce cere Iehova de la aceia pe care-i face membrii ai casei Sale regale? Arată cine sunt: tatăl, mama şi fiul care sunt amintiţi în Proverbe 6:20? De ce sunt numiţi aşa?

3,4. Care este însemnătatea cuvintelor –loialitate" şi –credincioşie"? Cum poate fi cineva loial şi credincios lui Iehova?

5-7. Ce este legea lui Iehova? Şi ce se înţelege sub perfecţiunea legii Sale? Care este însemnătatea Psalmului 40:8? Aplică Psalmul 1:1,2 împreună cu Psalmul 37:30,31.

8. Ilustrează legătura dintre –porunca" şi –legea" lui Iehova.

Cuprins

9. Ce înseamnă a lua numele lui Dumnezeu în deşert? Care este rezultatul unei astfel de fapte?

10-12. Cui şi pentru cine a dat Iehova porunca scrisă în Exodul 20:3? Arată cât de important este a avea acum o înţelegere clară a acestei porunci.

13-16. Arată cât de importantă este acum înţelegerea justă şi aplicarea atentă a Proverbelor 6:20 şi 3:5,6; de asemenea şi a Psalmului 111:10 şi a Proverbelor 6:23; 8:13 şi 13:14. Pentru ce situaţie s-a dat Proverbe 1:22,23,25,26?

17-19. De la cine şi cum primeşte poporul Domnului hrana sa spirituală? Ce trebuie făcut după ce se aude învăţătura şi mustrarea pe care Domnul o dă din Cuvântul Său, prin instrumentul său pământesc rânduit pentru aceasta? Care este rezultatul cursului de acțiune al unuia care lucrează în felul acesta?

20,21. Care este atitudinea potrivită, după cum arată Scriptura, chiar şi dacă cineva a suferit o nedreptate presupusă sau adevărată?

22,23. Aplică avertismentul Sfintei Scripturi în ceea ce priveşte idolatria. Cum serveşte raportul despre Lucifer la învăţătura şi avertizarea altora?

24-27. Arată şi alte scripturi care, de asemenea, accentuează neschimbarea regulii anunţate în Deuteronomul 7:9,10. Arată dacă clerul a înţeles planul lui Iehova cu omenirea.

28. Arată, cu ajutorul scripturilor, că raportul despre „pilde" de credincioşie şi necredincioşie este mai mult decât un simplu raport istoric. Ce regulă neschimbătoare se vede din nou aici?

29,30. Ilustrează posibilitatea de a confunda o dorinţă egoistă cu iubirea. Care este dovada unei iubiri adevărate pentru Dumnezeu?

31-34. Care este atitudinea şi procedura potrivită a acelora care sunt trimişi de Societate la grupele poporului lui Dumnezeu, având în vedere scopul trimiterii lor? De asemenea, și a acelora care au fost numiţi conducători de servicii în grupe?

35. Explică dacă iubirea pentru Domnul şi a fi de partea Domnului înseamnă credincioşie.

36,37. Aplică Efeseni 6:6.

38. Cum poate fi văzută credincioşia sau lipsa de credincioşie a cuiva în felul cum procedează în lucruri mici? Cum a exprimat lucrul acesta Isus?

39,40. În care probă se află acum oamenii? Cum a trecut Moise această probă? Cum s-a purtat Isus în această probă, lăsând o pildă urmaşilor săi?

41,42. Explică dacă credincioşia faţă de Dumnezeu este afectată prin salutarea steagurilor şi a oamenilor sau prin cântarea de cântece despre credincioşie faţă de stăpânitorii pământeşti. Ce învăţătură se vede în privinţa aceasta în atitudinea şi experienţele lui Isus?

43,44. Aplică Apocalips 2:10. De ce este acum înţelegerea justă a acestui text biblic atât de importantă?

45-47. Care va fi poziția menținută și cursul de acțiune pe care îl vor lua acum toţi aceia care vor locui în cele din urmă în casa regală a lui Iehova?

Cuprins

POPORUL ȘI SERVUL LUI IEHOVA

Astăzi pământul pare să fi uitat pe Iehova Dumnezeu. Cu adevărat cuvintele psalmistului se aplică acum cu privire la agenții lui Satan care pretind a fi creștini: „Dumnezeu nu este în toate gândurile”. (Ps. 10:4). În prezent politicile umane, lăcomia umană, și poziția puterii și sănătății au atins punctul culminant. În prezent, deși există multă declarație printre așa-numitele comunități „creștine”, gândurile oamenilor care alcătuiesc „creștinismul organizat” sunt departe de Dumnezeu. Nu numai că gândurile lor sunt departe de Dumnezeu, ci se practică o asemenea ipocrizie în mod deschis în numele Domnului încât aruncă reflecție asupra numelui Său, care face acum necesar ca Domnul să distrugă organizația pământului așa cum a distrus lumea sau organizația rea în marele potop din vremea lui Noe. Cei din urmă sunt într-adevăr „distrugătorii pământului”, așa cum i-a numit Isus. (Rev. 11:18). Oamenii sunt de vină pentru lipsa lor de cunoaștere a lui Iehova. Ei au avut oportunitatea să urmeze învățăturile lui Iehova mai degrabă decât pe cele ale celui rău și a liderilor săi pământești, însă lăcomia și egoismul lor i-a făcut să uite de Dumnezeu. Cursul Egiptului din vechime prezice cursul lumii întregi. În vremurile trecute era la mijloc doar Egiptul, însă acum este implicată toată lumea. Astăzi săracii sunt asupriți de cei în autoritate. Învățătorii religioși au înspăimântat pe mulți oameni și i-au împovărat cu coșmarul chinului veșnic, în timp ce alții s-au dezgustat atât de mult de religia lor încât s-au întors cu totul de la Dumnezeu.

Organizația vizibilă a lui Satan, alcătuită din elemente religioase, comerciale și politice, este denumită în Scripturi sub simbolul unei fiare sălbatice. Mulți dintre oameni, fie prin constrângere, fie de bunăvoie, au „semnul fiarei”. (Rev. 13:16) prin faptul că susțin mintal și activ organizația Diavolului. Sunt milioane de oameni în așa-numitul „creștinism organizat” care trag cu ochiul la faptele rele și practicile ipocrite ale „creștinismului organizat”. Multe alte milioane sunt ținute în supunere prin frică. Ei pretind a fi poporul Domnului, dar, prin cursul lor de acțiune, prin aprobare în mod deschis sau tacit a comportamentului liderilor care batjocoresc pe Dumnezeu, se dovedesc a fi în mod deschis doar poporul declarat al lui Dumnezeu, și nu poporul Său de adevărat.

Iehova, prin profetul Său, a prezis această stare pe care o vedem că există în lume. Cu privire la acest timp este scris: „Căci printre oamenii Mei (declarați) se găsesc oameni răi (clerici care pretind a reprezenta pe Dumnezeu și totuși în realitate defaimă numele Lui); ei stau la pândă ghemuiţi ca nişte vânători de păsări. Pun o capcană, ei prind oameni (prind oameni în organizația lor indiferent dacă au credință sau nu în Dumnezeu). Așa cum o colivie este plină de păsări, tot așa şi casele (organizațiile) lor sunt pline de înşelătorie. De aceea ei (clericii, liderii și fruntașii turmelor lor) au ajuns ei mari şi câştigă bogăţii. S-au îngrăşat, au început să lucească. Scot din ei o mulţime de lucruri rele (trag cu ochiul la faptele rele ale politicienilor și marilor afaceriști, precum și la predicatori). Nu apără nici o cauză (cu dreptate), nici chiar cauza orfanului de tată, ca să le meargă bine; şi nu fac

Cuprins

judecată celor săraci”; oamenii au nevoie de adevăr, dar ei nu le dau; ei nu analizează corect și cu dreptate ceea ce au nevoie oamenii. Ei îi hrănesc cu politica, așa-numita „știință”, și alte lucruri asemănătoare. Domnul descrie astfel condiția mizeră a „creștinismului organizat” din prezent. Niciodată înainte nu s-a mai practicat o asemenea ipocrizie în numele Domnului. Apoi Dumnezeu a făcut pe profetul Său să spună mai departe: „Să nu cer eu socoteală pentru aceste lucruri?—zice Domnul. Sau să nu se răzbune sufletul meu pe o asemenea naţiune? În ţară (creștinătate sau „creștinism organizat”) se întâmplă ceva uluitor, da, un lucru îngrozitor: Profeţii (clericii) profeţesc minciuni, preoţii (cei care au răspuns la strigătul lui Dumnezeu și au fost candidați pentru preoția Lui regală) asupresc poporul cu puterea lor. Iar poporului Meu (declarat) îi place așa. Dar ce veţi face la urmă?” – Ier. 5:26-31.

Dumnezeu declară prin profetul Său Ieremia planul Său de a pedepsi „creștinismul organizat” cu un timp de necaz așa cum omul nu a cunoscut niciodată. Cu toate acestea, Dumnezeu nu va lua această acțiune fără a da un avertisment prealabil. Timpul pentru acest avertisment, sau pentru mărturia care urmează să fie dată, trebuie să fie cu puțin timp înainte de marele necaz.

Pentru a-și împlini lucrarea în oferirea acestui avertisment Dumnezeu trebuie să aibă un anumit instrument sau unele persoane care să fie martorii Lui. Lucrarea corespunde cu ceea ce a fost făcut de Moise când a apărut înaintea Faraonului Egiptului. Oamenii sunt ținuți în ignoranță și asupriți, și acum Domnul va lua acțiune. În acest timp Dumnezeu nu a ridicat un individ să facă lucrarea Lui, ci a ridicat o societate de urmași credincioși ai lui Cristos Isus, pe care o numește „servul” Său. Cei care urmează să alcătuiască acest „serv” sunt aceia găsiți credincioși și aprobați de Domnul în momentul venirii la templul Său, și acestora El le-a încredințat lucrarea de punere a mărturiei; și Dumnezeu i-a însărcinat să facă aceasta.

Oameni luați pentru numele lui Iehova trebuie să fie aceia pe care El îi folosește și îi va folosi ca să informeze conducătorii și oamenii cu privire la planurile Sale. După ce a venit în Sion, și după ce l-a zidit și adus pe cei aprobați în condiția templului, Domnul îi informează că au o lucrare de făcut, și că această lucrare constă în punerea mărturiei pentru numele lui Iehova Dumnezeu și în vestirea planurilor Sale cu privire la organizația rea și planurile Sale cu privire la popor.

Rezultă că cei care sunt aleși să depună mărturie despre numele lui Iehova vor fi servii Celui Preaînalt. Referitor la „servul” Său Dumnezeu a făcut pe profetul Său să scrie, spunând: „Iată, servul Meu pe care-l susțin, alesul Meu în care își găsește plăcerea sufletul Meu; am pus spiritul Meu peste El; El va aduce judecata Neamurilor (națiunilor).” – Isa. 42:1.

Servul menționat de acest profet este Cristos Isus, peste care Domnul a pus spiritul Său după botezul Lui în râul Iordan: „Cristos” înseamnă unsul, și prin urmare, toți care sunt aduși în trupul lui Cristos și primesc ungerea Spiritului Sfânt, și sunt făcuți astfel părtași ai lui Cristos, devin o parte a acelui serv. Căci în

Cuprins

scrisoarea sa inspirată către Galateni, apostolul Pavel spune creștinilor: „Lui Avraam și seminței i-au fost făcute promisiunile. El (Iehova Dumnezeu) zice …Și seminței tale, care este Cristos. Căci toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. Nu mai este nici Iudeu, nici grec, nici rob, nici slobod, nici bărbat, nici femei; căci toți sunteți una în Cristos Isus. Și dacă sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam, și moștenitori conform promisiunii" lui Iehova Dumnezeu. (Gal. 3:16, 27-29). Când, în anul 1918 (d. Cr.), Domnul Isus a venit la templul Său spiritual și a făcut socoteală cu servii Săi și a găsit pe unii care fuseseră credincioși, și i-a aprobat. Aceștia sunt arătați în profeția lui Isaia ca fiind aduși sub hainele salvării. (Isa. 61:10). „Hainele salvării" identifică pe cei cum ar fi membrii „servului" Celui Preaînalt, în timp ce „haina neprihănirii" îi arată ca servii aprobați ai Domnului.

Ungerea Spiritului Sfânt este însărcinare….. lucrării de făcut, și acești membrii ai trupului Său trebuie să participe în lucrare pentru că ei formează o parte a „servului". După cum Isus a declarat că a venit în lume ca să pună mărturie despre adevăr, tot așa membrii unși ai trupului Său trebuie să pună mărturie despre adevăr. Însărcinarea dată celor unși susține această concluzie. Afirmația autorității stabilită în această însărcinare se aplică tuturor celor care sunt unșii Domnului și care sunt aduși sub haina neprihănirii.

Trebuie remarcat că însărcinarea primită prin ungere prevede că „servul" trebuie să „predice vestea bună celor blânzi (sau supuși); să întărească pe cei cu inima zdrobită; să proclame libertatea captivilor; și deschiderea închisorii pentru cei ce sunt legați; să proclame anul îndurării al Domnului, și ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru; și să mângâie pe cei ce plâng." (Isa. 61:1, 2). Această însărcinare este largă și cuprinzătoare, însă este definită mai specific de alte profeții ale Domnului. Din moment ce însărcinarea se aplică întregului Cristos, trebuie să existe un timp când Cristos va face să se dea o mărturie cu privire la justificarea lui Dumnezeu. Este cert că răzbunarea lui Dumnezeu urmează să fie evidentă împotriva organizației dușmanului, și scopul mărturiei cu privire la aceasta este de a da avertisment oamenilor, atât conducătorilor cât și oamenilor de rând, pentru ca ei să aibă oportunitatea să cunoască că Iehova este Dumnezeul Atotputernic, și să se despartă de organizația dușmanului înainte ca să vină distrugerea acestuia.

În anul 194 Domnul Isus a primit Împărăția Sa și a început să-și exercite puterea regală. După alungarea lui Satan din cer, Domnul a venit la templul Său și a însărcinat pe servii Săi cu anumite atribuții. Aceasta este arătat prin propriile Sale cuvinte în pilda polilor și a talanților. (Mat. 25:14-30; Luca 19:11-27). Societății aprobate, adusă în templu, Domnul îi încredințează toate interesele Împărăției Sale pe pământ. Referitor la aceasta, marele Profet Isus a spus: „De aceea, fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. Cine este servul credincios și înțelept, pe care Domnul său l-a făcut conducător peste toată casa sa, ca să le dea hrană la vreme potrivită? Ferice de servul, pe care stăpânul

Cuprins

său, când vine, îl va găsi făcând așa. Adevărat vă spun că îl va face conducător peste toate bunurile sale". – Mat. 24:44-47.

Pe această clasă a servului Domnul o face „conducător peste multe lucruri", conform ilustrației date în pilda talanților. (Mat. 25:21). Această clasă este aceea pe care Domnul Dumnezeu a luat-o ca „un popor pentru numele Său", și din moment ce ei sunt luați „pentru numele Său", lucrarea lor trebuie să fie în mod neapărat cea de depunere a mărturiei despre numele Său. Aceasta este clasa descrisă de discipolul Iacov la convenția din Ierusalim…..

Clasa credincioasă de pe pământ aleasă pentru numele lui Dumnezeu, constituie, vorbind la modul figurat, „picioarele" lui Isus Cristos, pentru că ei sunt ultimii membrii ai trupului Său pe pământ. Devine privilegiul acestora să fie martorii speciali ai lui Dumnezeu. Aceasta este exact în acord cu profeția lui Isaia. (52:7) care spune: „Ce frumoase sunt pe munți *picioarele celui* care aduce vestea bună, care vestește pacea, care aduce vestea binelui, care vestește salvarea, care spune Sionului: Dumnezeul tău domnește!".

Aceasta este clasa care mărturisește în special despre faptul că națiunea sau Împărăția Domnului s-a născut sau a început, și că Dumnezeu prin Cristos Isus și-a început domnia. Cei care sunt membrii ai Sionului, care este organizația lui Dumnezeu, spun unul către altul: „Dumnezeul tău domnește!". Această clasă a servului credincios este aceea care constituie străjerii lui Dumnezeu. Ei privesc desfășurarea profețiilor; și, privind, ei descoperă voia lui Dumnezeu, și spun unii altora ce văd, și, de asemenea, spun altora care au dorința să audă; și aceasta este în armonie exactă cu cuvintele profetului: „Străjerii tăi vor ridica glasul; cu glasul vor cânta împreună; căci vor vedea ochi în ochi, când Domnul va aduce înapoi Sionul". (Isa. 52:8). Datorită fulgerelor adevărului divin care strălucesc de la Iehova Dumnezeu peste Isus, Capul clasei templului, membrii clasei templului sunt luminați și Cuvântul lui Dumnezeu este luminat, și ei văd adevărul exact în armonie cu celălalt; și împreună ei depun cu bucurie mărturia cântând laudele lui Iehova Dumnezeu și ale Împărăției Sale.

SCRISORI DIN LUCRARE

BINECUVÂNTAREA LUI IEHOVA EVIDENTĂ

Dragă frate Rutherford:

La întâlnirea anuală a adunării din Sydney (N.S.W. Australia) s-a hotărât să vă transmitem dragostea noastră și să vă asigurăm că adunarea este cu totul de partea dvs. în conducerea în partea pământească a organizației lui Iehova și că suntem cu toții hotărâți să continuăm în marea luptă orice ar veni.

S-a mai hotărât ca un raport al lucrării pentru anul care tocmai s-a încheiat să vă fie trimis.

Cuprins

În declarația atașată cifrele pentru anii 1933, 1934 și 1935 sunt arătate pe margine, și în coloana a patra este dată creșterea din 1935 față de 1934. Binecuvântarea Domnului a fost peste eforturile noastre și, prin harul Lui, am putut să distribuim în 37, 777 de ore, 94 908 bucăți de literatură. Orele în lucrare au fost aproape 11000, mai mult decât în 1934, și literatura distribuită a crescut cu 40 217 bucăți. Lucrarea de auzire a înregistrărilor primește un așa mare avânt, și așa de mare este interesul manifestat încât va fi nevoie de multă muncă pentru a participa la ea.

Turnurile de Veghere despre „Mulțimea Mare" ne-au umplut de dorința de a realiza lucrarea rapid astfel încât oamenii cu bună voință să poată informați rapid despre Împărăție. Lucrarea în timpul serilor cu fonografele, deschide calea pentru întâlnirile de transcriere. Grupe de editori lucrează doi câte doi, și unde se arată interes sunt date discursuri prin fonograf. Oamenii sunt invitați să pună întrebări și, în loc de a pierde prea mult timp cu răspunsul la întrebări, se sugerează ca să se țină alte discursuri la o doua vizită. Aceasta pregătește calea pentru discursurile de transcriere.

Se face tot posibilul pentru a implica pe Ionadabi în lucrare, și în timpul anului a fost o creștere de 74 de vestitori care au raportat. În fiecare campanie specială este trimis un formular astfel încât fiecare vestitor să poată spună care zile, timpul zilei și orele totale pe care speră să le petreacă în lucrare. Toți cei interesați sunt chemați în mod sistematic și au oportunitatea să ia parte în lucrare.

Suntem recunoscători lui Iehova pentru binecuvântarea evidentă și pentru îndrumarea pe care o primim în lucrare prin *Turnul de Veghere* și alte mijloace. Domnul să continue să vă binecuvânteze în timp ce declarați cu îndrăzneală planurile Lui.

DISPUȘI SĂ TRANSMITEM BENEFICIUL

Dragă frate Rutherford:

Scrisoarea dvs. pentru pionieri, datată 5 Noiembrie, este la îndemână și conținutul este notat.

Cu apreciere profundă recunoaștem această scrisoare. Noi, pionierii, aici în grupul nostru facem totul să fie frumos. Nu avem nici un motiv să ne plângem sau să simțim că ne așteaptă vremuri grele.

Metoda noastră este aceasta: Prietenii noștri din Mt. Lookout sunt toți aproape o familie. Ei cultivă multe legume la fermă pentru a ne face să continuăm. La intervale regulate ei ne aduc alimente de care avem nevoie. Aceasta ne face să mergem înainte, și știm că avem multe provizii atâta timp cât le au și ei.

Apreciem foarte mult tot ceea ați făcut pentru noi, și nu v-am scris despre aceasta, pur și simplu pentru că am simțit că timpul dvs. este foarte prețios și că ceea ce aș spune nu ar fi de valoare pentru dvs.

Cuprins

Dar când această ultimă scrisoare a venit în mâinile mele, că familia Betel a căzut de acord să facă o reducere în alocația lor, oricare ar fi aceasta, în beneficiul nostru, sau, în alte cuvinte, să ținem lucrarea Domnului să continue în lucrare, nu m-am putut abține să nu-mi exprim sentimentele.

Dați familiei cea mai profundă apreciere a noastră.

Suntem foarte dispuși să dăm reducerea care ne este făcută să meargă la un alt pionier care are nevoie mai mare de ea decât noi.

Ai dumneavoastră prin harul Lui,
C. G. SHAWVER
W.G. SHAWVER
GRACE SHAWVER, *Pionieri*.

DOAR IEHOVA POATE

Dragă frate Rutherford:

Dorim să exprimăm față de dumneavoastră aprecierea pentru favoarea dvs. arătată pionierilor în scrisoarea dvs. recentă, pe care am primit-o cu *Informatorul,* numărul 1 din Noiembrie. Numai un Dumnezeu ca Iehova Dumnezeu poate să întărească și să înveselească inimile poporului Său. Cât de mult îi mulțumim pentru bunătatea Lui iubitoare și cei care-I permit să-i folosească și să-i pregătească și să pună în inimile noastre mijloacele minunate, pentru ca toată lumea să știe că El, Iehova Dumnezeu, este singurul Dumnezeu adevărat, și cu dvs. și eforturile dvs. neîncetate să hrăniți turma Lui, putem fi colaboratori credincioși în justificarea numelui lui Iehova.

Mulțumindu-vă pentru dragostea și lucrarea zeloasă pentru toți oamenii adevărați ai lui Dumnezeu, vă trimitem dragostea noastră creștină, rugând întotdeauna protecția lui Dumnezeu și puterea minunată de a merge mai departe.

FRATELE ȘI SORA WM. C. BARBEE, *Pionieri.*

LUMINA LUMINEAZĂ STRĂLUCITOR

Dragă frate Rutherford:

Doresc să-mi exprim aprecierea din inimă față de dumneavoastră, și față de Societate, pentru măsura minunată tocmai luată, așa cum am observat din scrisoarea dvs. din 5 Noiembrie, trimisă tuturor pionierilor, pentru a-i ajuta să continue în lucrarea de teren.

Este atât de evident cum lumina luminează strălucitor asupra Sionului în ultimii câțiva ani, pe măsură ce zelul nostru crește, și îmbunătățirile de la sediu de a gestiona problemele prezente ale serviciului cresc și ele, într-un asemenea grad uimitor încât noi pionierii nu ne putem abține să nu ne bucurăm.

Cuprins

Fie ca puterea, călăuzirea, protecția și dragostea lui Iehova să continue să vă țină credincios până la sfârșit. Aceasta este rugăciunea mea.

Bucurându-mă de privilegiul unei părți în serviciul Lui, sunt

Al dumneavoastră în serviciul Lui prin harul Lui,
T. R. WEEKS, *Pionier*.

MAȘINILE: UN AJUTOR MINUNAT

Dragă frate Rutherford:

Scrisoarea dumneavoastră amabilă, plină de iubire, a fost citită și recitită, și atinge inimile noastre să știm și să ne dăm seama de dragostea și unitatea poporului Domnului ca cea manifestată în dorința familiei dragi a Betelului de a sacrifica și mai mult pentru ca această parte a oștirii lui Ghedeon să continuă în ofensivă. Deseori discutăm indiferența, opoziția, numărul mare de cărți care sunt deja în mâinile oamenilor, uzura echipamentului nostru, și ne mirăm cât timp vom putea să continuăm să ne bucurăm de privilegiul de a mărturisi în numele lui Iehova despre demolarea casei Diavolului. Întotdeauna încheiem discuțiile noastre spunând că dacă Domnul, Căpitanul nostru, ne consideră vrednici de acest privilegiu și ne vrea să continuăm, va face tot posibilul ca să facem aceasta. Și chiar este așa.

Privim această ultimă măsură ca de la Domnul și exprimată prin poporul Său. Vă rog să transmiteți întregii familii aprecierea și mulțumirile noastre pentru bunătatea lor iubitoare în acest act în numele nostru. De asemenea, dorim să vă mulțumim pentru multele daruri ale Anuarelor, volumelor, Turnurilor de Veghere, Epocilor de Aur, și alte lucruri pe care le-ați revărsat peste noi în trecut. Nu vă scriem deseori ca să vă spunem despre mulțumirile noastre, dar să nu vă gândiți că nu le simțim. Timpul dumneavoastră este prețios, și așa este și al nostru; așa că nu scriem mult.

Am avut o experiență în ultima vreme care arată cât de mânios este Satan, și cât de zeloși sunt agenții lui să oprească lucrarea de mărturie. O soră din tabăra noastră a depus mărturie unei doamne în Baxley, care a devenit oarecum agitată, și ne-a acuzat că suntem comuniști și împotriva guvernului și că despărțim bisericile. Nici un raport al explicației nu ar putea s-o arate că noi suntem pentru Împărăția lui Dumnezeu și împotriva a nimic, cu excepția Diavolului și a conducerii sale nedrepte. Nici unii nu sunt atât de orbi ca cei care nu vor să vadă. În următoarea seară am fost așteptați de un comitet de patru oameni. Unul a fost directorul școlii, soțul doamnei mai sus menționate; și toți reprezentau Legiunea Americană. Ei au încercat să prindă în cursă pe fratele Bowen să spună ceva pe care ei să-l interpreteze ca împotriva guvernului; dar Domnul a fost cu noi, fapt necunoscut acuzatorilor noștri. Ei și-au terminat investigarea luând șapte broșuri ca să le trimită la sediul Legiunii Americane. Nu puteam decât să râdem, știind că

Cuprins

Legiunea Americană a avut mărturie din belșug și că ei erau divizați între ei. Vecinul nostru este unul din ei, și el a fost surprins și nemulțumit de acțiunea fraților săi legionari.

Acum un cuvânt sau două despre mașinile de transcriere sau fonografe. Ce ajutor minunat sunt ele în captarea atenției oamenilor și în plasarea cărților. Discursurile de patru minute și jumătate răspund multora la întrebările care se ivesc. Și acum înregistrările cu cântece aduc bucurie inimilor celor singuri, pionierilor greu asupriți, dacă nu altora. Dar alții își exprimă, de asemenea, aprecierea despre muzica plăcută. Când cântărețul iubit al Israelului se va întoarce pe pământ, el va trebui să meargă câtva dacă excelează cvartetul în cântarea propriilor săi psalmi.

Fiți sigur de dragostea și cooperarea noastră.

W.L. BOWEN
D-RA W.L. BOWEN
D-RA ATWOOD SMITH
D-RA EDITH S. BARTLETT, *Pionieri*.

NICI UN PRIVILEGIU MAI MARE

Dragi frați:

Dorim să folosim această oportunitate ca să ne exprimăm aprecierea pentru sacrificiul familiei Betel în numele nostru al pionierilor și pentru promovarea intereselor Împărăției. Vă asigurăm că considerăm un mare privilegiu să stăm cu Cristos Isus și să luptăm umăr la umăr cu acești războinici curajoși, și să avem o contribuție în vestirea numelui lui Iehova Cel Atotputernic pe tot pământul. Mulțumim lui Iehova pentru această expresie a iubirii Sale, și ne bucurăm de faptul că voi, martorii Lui la casa Betel, puteți lua parte în serviciul nostru. Suntem recunoscători pentru această demonstrație a unității organizației lui Dumnezeu. Ne rugăm ca fiecare din noi, și voi, să aibă o parte în justificarea numelui lui Iehova, și știm că nici o creatură nu ar putea să aibă un privilegiu mai mare.

Vom rămâne, prin harul Lui, J. Ws

LEONARD C. ROBERTS,
MARGUERITE ROBERTS,
EVA J. DAVIS, *Pionieri*.

BUCURIE ȘI PUTERE ÎN IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Am primit scrisoarea dvs. din 5 Noiembrie, și doresc să-mi exprim recunoștința mea sinceră pentru efortul din partea familiei Betel de a coopera cu pionierii în răspândirea mesajului Împărăției pentru justificarea cuvântului și numelui lui Iehova. Sunt sigur că aceasta înseamnă un sacrificiu adevărat pentru

Cuprins

ei; dar, frate dragă, el înseamnă viață pentru cei unși, deoarece știu ce înseamnă serviciul pentru mine. Nici un sacrificiu nu pare prea mare când ne dă privilegiul de a participa în justificarea numelui lui Iehova.

Este nevoie de un efort adevărat pentru a continua să mergem înainte în serviciu în aceste zile, dar când auzim despre experiențele pionierilor în țările străine, greutățile noastre nu sunt nimic.

Bucuria și puterea mea este în Iehova nostru cel Mare și în puterea tăriei Lui, și Îl laud și-I mulțumesc pentru toate binecuvântările Sale minunate.

Vă rog să transmiteți dragostea și aprecierea mea familiei dragi Betel pentru susținerea ei; și rugând favoarea continuă a Domnului și binecuvântarea peste dumneavoastră, frate drag, rămân

A dumneavoastră pentru Iehova și Justificatorul Său.

D-ra LILLIAN SPERRY, *Pionier.*

LUCRAREA LUI GLORIOASĂ

Dragă frate Rutherford:

Nu am fost niciodată așa de fericiți în punerea mărturiei despre justificarea numelui lui Iehova ca acum.

A fost în inimile noastre să vă scriem și să vă transmitem recunoștința noastră din inimă pentru ajutorul minunat pentru pionieri de la convenția din Atlanta, care a făcut posibilă participarea noastră.

Cu adevărat bucuria (untdelemnul în candelele noastre) este imensă în inimile noastre acum, și pare să ne asigure că putem continua să lăudăm numele Lui în mărturisirea despre adevărurile uimitoare care se varsă de la masa pregătită pentru noi.

Nu uităm niciodată că orice dar bun și prețios vine de la Acela care a dat pe Fiul Său ca noi să avem viață. (Romani 6:23). Dar dorim să ne exprimăm aprecierea față de dumneavoastră, ca reprezentantul vizibil al capului organizației lui Iehova pe pământ, și față de fiecare membru drag al familiei Betel care a ajutat să facă posibil ca pionierii să beneficieze de altruismul lor.

Domnul să vă dea putere în minte și trup să continuați în lucrarea Lui glorioasă, și fie ca noi să fim binecuvântați ca martorii Săi adevărați.

Cu multă dragoste,

EUGENIE HARRISON,
SIP HARRISON,
ROSANNA DRITZ,
DELLA SLOVER, *Pionieri*.

Cuprins

DEMASCAREA ERORII: O DATORIE

Domnilor:

Vă rog să transmiteți judecătorului Rutherford aprecierea mea pentru discursul splendid despre „Purgatoriu” ținut de el la radio în ziua de duminică, 8 Decembrie.

Demascarea erorii este una din datoriile creștinului; și judecătorul Rutherford și-a făcut datoria cu bărbăție. Dacă ar avea bisericile creștine același spirit și curaj.

Cu respect,
WILLIAM H. PRICE

FACEM VOIA LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Am primit scrisoarea dumneavoastră din 5 Noiembrie, scrisă pionierilor.

Dorim să ne exprimăm aprecierea profundă pentru atitudinea altruistă manifestată de familia Betel de a ajuta pionierii de a „împinge înainte lucrarea”.

Suntem foarte recunoscători lui Iehova pentru faptul de a fi asociați cu organizația Lui, și pentru privilegiul de a fi vestitori pentru Regele și Împărăția Sa.

Cât de fericiți suntem să primim *Turnul de Veghere*! Ne dă mai multă determinare ca oricând altcândva să mergem înainte în marea campanie; pentru că știm că facem voia lui Iehova.

Vă amintim întotdeauna în rugăciunile noastre către Iehova.

Ai dumneavoastră în serviciul Împărăției,
M.J. TELEVIAK
F. M. TELEVIAK, *Pionieri*.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

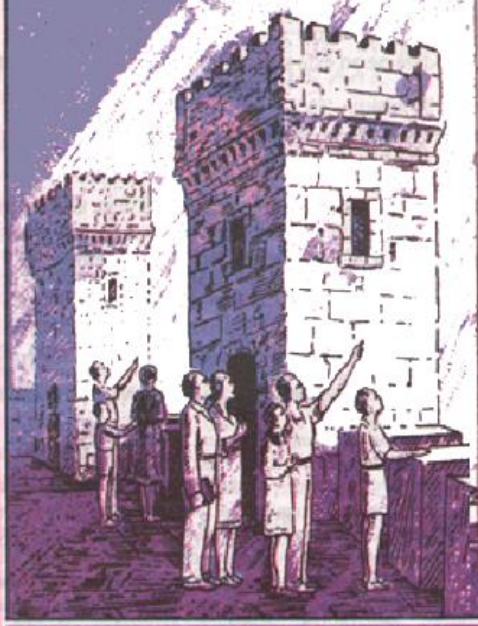

15 MARTIE 1936 Nr. 6

Cuprins:

"ZIUA DOMNULUI" PARTEA I	- Pag.143
MARTORII LUI IEHOVA ȘI PRIZONIERII	- Pag.156
CÂND LUMEA A PIERIT ÎNTR-UN POTOP	- Pag.160
REPREZENTANȚI PĂMÂNTEȘTI AI ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU	- Pag.162
SCRISORI	- Pag.166

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

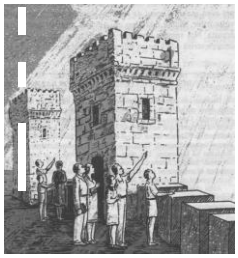

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Martie 1936** **Nr. 6**

"ZIUA DOMNULUI"

"Pentru că voi înşivă ştiţi foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoţ noaptea" – 1Tesaloniceni 5:2, *Diaglott.*

PARTEA I

1. Ziua lui Iehova sau „ziua Domnului" nu este Duminica sau vreo altă zi de 24 de ore, după cum a încercat preoţimea să înveţe pe oameni. Ea este perioada de timp care a început atunci când Iehova a trimis pe Fiul Său ca Regele lumii pentru ca să alunge pe Satan şi să domnească peste întreagă creaţiune. Ziua lui Iehova a început în toamna anului 1914 după Cristos, şi continuă de atunci. Începutul acestui timp este marcat şi prin cuvintele următoare: „Îţi mulţumim Doamne, Dumnezeule Atotputernice, care eşti şi care erai şi care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare şi ai început să împărăţeşti". (Apocalips 11:17, *Diaglott*). Aceeaşi perioadă este descris de profet şi cu aceste cuvinte: „Domnul va întinde din Sion toiagul de cârmuire al puterii Tale, zicând: Stăpâneşte în mijlocul vrăjmaşilor Tăi! Poporul Tău va fi plin de înflăcărare, când îţi aduni oştirea; cu podoabe sfinte, ca din sânul zorilor, vine tineretul Tău la Tine, ca roua". – Psalm 110:2,3.

2. „Ziua Domnului" marchează începutul durerilor peste organizaţia lui Satan, căci în acest timp Iehova întrerupe prin mâna lui Cristos Isus lunga domnie nelegiuită a lui Satan. În decursul acestei perioade trebuie să se dea o mărturie pentru numele Domnului Dumnezeu pe întreg pământul; acest lucru a fost arătat de profetul Isaia cu cuvintele următoare: „În vremea aceea va fi un altar pentru Domnul în ţara Egiptului, şi la hotar va fi un stâlp de aducere aminte pentru Domnul. Acesta va fi pentru Domnul oştirilor un semn şi o mărturie în ţara Egiptului. Ei vor striga către Domnul din pricina asupritorilor, şi El le va trimite un mântuitor şi un justificator, care să-i izbăvească" – Isaia 19:19,20.

3. În acest timp Dumnezeu se va răfui cu toate naţiunile pentru că servesc pe Satan, şi El le zice: „Gemeţi! căci ziua Domnului este aproape: ea va veni ca o pustiire a Celui Atotputernic! Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie şi urgie aprinsă, care va preface tot pământul în pustiu, şi va nimici pe toţi păcătoşii de pe el. Pentru aceasta voi clătina cerurile, şi pământul se va zgudui din temelia lui de mânia Domnului oştirilor, în ziua mâniei Lui aprinse". – Isaia 13:6,9,13.

4. În timp ca organizaţia lui Satan se va afla în mare necaz, rămăşiţa organizaţiei lui Dumnezeu de pe pământ va cânta: „În ziua aceea, se va cânta

Cuprins

următoarea cântare în ţara lui Iuda: Avem un oraş tare: Dumnezeu ne dă mântuirea ca ziduri şi întăritură. Deschideţi porţile, ca să intre naţiunea cea neprihănită şi credincioasă". (Isaia 26:1,2). „În ziua aceea, Domnul oştirilor va fi o cunună strălucitoare şi o podoabă măreaţă pentru rămăşiţa poporului, și un spirit de judecată pentru cel ce şade pe scaunul de judecată, şi o putere pentru cei ce dau pe vrăjmaş înapoi până la porţile lui". – Isaia 28:5,6.

5. În timp ce cântă această cântare, mulţimi de oameni vor părăsi organizaţia lui Satan şi vor căuta pe Domnul. „În ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele cărţii, şi ochii orbilor, izbăviţi de negură şi întuneric, vor vedea. Cei smeriţi se vor bucura tot mai mult în Domnul, şi săracii se vor veseli de Sfântul lui Israel". (Isaia 29:18,19). Ziua lui Iehova este o zi mare, o zi plină de lucruri minunate, şi fericit este omul care în ziua aceasta stă pe deplin pe partea lui Iehova.

„ZIUA DOMNULUI"

6. Există o deosebire între însemnătatea „zilei lui Iehova" şi „ziua Domnului", după cum este întrebuinţat termenul din urmă în 1Tesaloniceni 5:2. Ziua lui Iehova a început când El a trimis pe Fiul Său să domnească în mijlocul duşmanilor Săi. În acel timp Cristos Isus, piatra preţioasă, nu fusese pus încă în Sion pe deplin; însă aceasta s-a întâmplat în anul 1918 când Domnul Isus a venit la templu ca să ţină judecată. (Isaia 28:16). Punerea acestei pietre de preţ marchează începutul „zilei" despre care a scris apostolul în 1 Tesaloniceni 5. Faptul că apostolul zice fraţilor săi: „Pentru că voi înşivă ştiţi foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoţ", este o declaraţie viguroasă care arată că acesta este timpul când rămăşiţa credincioasă va ajunge la o cunoştinţă exactă a adevărului. (1Timotei 2:4). Despre acest timp este scris în Scriptură: „N-aveţi trebuinţă să vă înveţe cineva" (1Ioan 2:27). Acesta este timpul când Iehova şi Domnul Isus Cristos se ocupă de învăţarea celor credincioşi (Isaia 30:20). Este „ziua când Dumnezeu va judeca secretele oamenilor prin Isus Cristos". (Romani 2:16). Acesta este, aşadar, timpul când Cristos Isus, marele judecător, vine la templu ca să ţină judecată. Fără îndoială, următoarele texte se referă la acelaşi timp, adică la timpul când Domnul Isus se arată în templu şi judecata Lui începe: „În aşteptarea arătării Domnului nostru Isus Cristos. El vă va întări până la sfârşit, în aşa fel ca să fiţi fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Cristos". (1Corinteni 1:7,8). Această stare de nevinovăție n-a putut să înceapă până când n-a venit Domnul Isus la templu şi a adunat pe cei aprobaţi la Sine şi i-a acoperit cu mantaua neprihănirii. – Isaia 61:10.

7. „Sunt încredinţat că Acela care a început în voi această lucrare bună, o va isprăvi până în ziua lui Isus Cristos". (Filipeni 1:6). „Cât priveşte venirea Domnului nostru Isus Cristos şi strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraţilor, să nu vă lăsaţi clătinaţi aşa de repede în mintea voastră, şi să nu vă tulburaţi de vreun spirit, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi, ca şi cum ziua Domnului ar fi şi venit chiar". (2Tesaloniceni 2:1,2). Această zi deosebită a început în anul 1918 după Cristos, şi atunci a început judecata la casa lui Dumnezeu. (1Petru 4:17). Din acel timp s-a făcut din drept o lege şi din

Cuprins

dreptate o cumpănă în ceea ce priveşte lucrurile pământeşti, inclusiv organizaţia vizibilă a Diavolului. – Isaia 28:17.

8. Iehova a fost acela care a pus în anul 1914 pe Cristos Isus pe tron şi L-a trimis să domnească. (Psalm 2:6; 110:1,2). Aceasta a marcat începutul „zilei lui Iehova". În decursul acestei zile, şi la trei ani şi jumătate după începutul ei, a început „ziua Domnului nostru Isus Cristos" când El și-a deschis curțile pentru judecată. Întreaga perioadă cade în ziua lui Iehova deoarece Isus Cristos îndeplineşte hotărârea lui Iehova, însă „ziua Domnului (Isus Christos) despre care scrie apostolul se referă la timpul când Cristos Isus își începe lucrul care are de-a face cu judecata pământului. Tabloul dat în Apocalips arată aceste fapte: Că în anul 1914 femeia (organizaţia) lui Iehova fiind însărcinată (adică, cu Împărăția) a fost aproape să nască, Diavolul a stat gata să înghită „copilul de parte bărbătească" (Împărăţia nou-născută). Diavolul a încercat fără îndoială să nimicească pe acel copil care a fost născut de curând. După aceea a izbucnit un război în cer care s-a sfârşit cu înfrângerea lui Satan şi aruncarea lui pe pământ. Judecata nu începuse încă, însă după aceea Cristos Isus a venit la templul lui Dumnezeu la judecată, şi atunci a început „ziua Domnului". Despre acest perioadă din urmă scrie apostolul în 1Tesaloniceni 5:2. Este bine a ţinea în minte această deosebire, când analizăm cuvintele apostolului. Pentru a putea avea întotdeauna cu ușurință în minte distincția clară, în explicările următoare ale acestui articol perioada care a început în 1914 va fi numită „ziua lui Iehova", iar perioada care a început în anul 1918 va fi numit „ziua lui Cristos".

MÂNGÂIERE

9. Unul dintre scopurile cu care apostolul a scris fraţilor lui a fost să-i mângâie şi să le spună cum se pot mângâia unii pe alţii. În 1Tesaloniceni 4 el vorbeşte în mod amănunţit despre pogorârea Domnului Isus din cer şi învierea acelora care au murit în Domnul, şi despre strângerea la Domnul a celor care sunt încă în viaţă şi care s-au dovedit credincioşi, şi că aceştia vor fi veşnic cu Domnul. El a dat această informaţie fraţilor lui spre mângâierea lor şi i-a asigurat că Dumnezeu va învia la viaţă la venirea Domnului Isus Cristos pe cei ce-au murit în credinţă. El însă nu i-a mângâiat numai cu această informaţie, ci şi cu alte cuvinte care sunt scrise în capitolul al cincilea al epistolei întâi către Tesaloniceni cu privire la „vremi şi soroace"; aceasta reiese din versetul al unsprezecelea: „De aceea, mângâiaţi-vă şi întăriţi-vă unii pe alţii, cum şi faceţi în adevăr". Partea din urmă din 1Tesaloniceni, capitolul 4, şi partea primă a capitolului 5 dau mângâiere prin faptul că atrag atenţia asupra lucrurilor care vor avea loc la venirea zilei Domnului Isus Cristos. Venirea lui Isus Cristos şi învierea celor morţi la viaţă n-a fost numai o mare mângâiere, ci afară de aceasta a fost necesar ca apostolul să înveţe pe fraţii lui despre aceasta pentru ca să aibă asigurarea credinţei. Nu tot așa stă însă lucrul cu „vremile şi soroacele". Apostolul încheie capitolul al patrulea cu cuvinte de mângâiere şi încurajare şi continuă imediat după aceea cu cuvintele: „Dar". Această conjuncţie uneşte ceea ce urmează cu contextul precedent. N-a fost

Cuprins

potrivit sau necesar ca să intre în amănunte în ceea ce priveşte timpurile şi soroacele.

TIMPURI

10. Textul spune: „Despre timpurile şi soroacele (cu privire la vremile şi soroacele, *R.V.*). Întrebuinţarea articolului hotărât „-le" arată că nu este vorba de discutarea de vremi generale cronologice, ci că aici sunt examinate anumite „vremi" deosebite, şi anume lucrurile care trebuie să preceadă şi să urmeze evenimentele care au fost descrise tocmai de apostol. Apostolul nu încurajează aici la studiul cronologiei cu care multe persoane au pierdut multe ore preţioase pe care le-ar fi putut întrebuinţa cu folos. Nimeni nu poate fixa date şi nu poate prezice ce se va întâmpla într-o anumită zi. „Semnele" asupra cărora ne atrage Domnul atenţia sunt cu mult mai hotărâtoare decât datele care sunt fixate de oameni numai prin ghicire. Pavel se referă aici fără îndoială la acelaşi lucru ca şi Iuda: „Dar voi, prea iubiţilor, aduceţi-vă aminte de cuvintele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Cristos; cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite". – Iuda 17,18.

11. Toate „vremile" amintite de Iehova sunt perioade imprecise în ceea ce priveşte oamenii. Când însă un lucru profetizat se întâmplă, ştim că evenimentele prezise au avut loc ca împlinire a profeţiei. Perioada de timp în aparenţă imprecisă în decursul căreia taina lui Dumnezeu a rămas nelămurită a trebuit să se sfârşească „în zilele în care îngerul al şaptelea va suna din trâmbiţa lui" – Apocalips 10:6,7.

12. Apostolul nu aminteşte numai „vremi" ci şi „soroace". Cuvântul grec „chronos" arată lungimea sau spaţiul de timp; şi cuvântul grec „kairos" (a cărui plural este tradus aici cu „soroace") înseamnă „timp fixat", „timp rânduit" sau „ocazie", adică „un anumit timp sau anotimp fixat". Aceste „soroace" îşi au semnele lor, adică „semnele vremurilor". (Matei 16:3). Când soseşte acest timp, creştinilor le este permis să judece unele lucruri, după cum este scris: „De aceea să nu judecaţi nimic înainte de vreme". (1Corinteni 4:5). Când soseşte plinătatea vremilor, administrarea tuturor lucrurilor, adică „administrarea împlinirii vremilor", trebuie să treacă în mâinile lui Cristos Isus. (Efeseni 1:10). Aici este folosit acelaşi cuvânt (în limba greacă: „kairos") ca şi în textul: „Pentru că este vremea nimerită ca judecata să înceapă de la casa lui Dumnezeu". (1Petru 4:17). Acel timp este când Domnul Isus vine la templul lui Iehova ca să ţină judecată.

13. Când se încep „vremile şi soroacele"? Fără îndoială, odată cu pogorârea lui Cristos Isus din cer după ce alungă pe Satan, şi când Cristos Isus vine la templu şi credincioşii morţi sunt judecaţi. (Apocalips 11:18). În 1Tesaloniceni 4:13 apostolul zice fraţilor săi să nu se întristeze ca ceilalţi care n-au nădejde; căci dacă cred în înviere despre ceea ce au fost învăţaţi, atunci nu trebuie să se întristeze din pricina celor morţi care au murit credincioşi, fiindcă Dumnezeu a făgăduit că-i va aduce la viaţă la întoarcerea Domnului Isus Cristos. Cei întristaţi după cât se pare n-au fost întristaţi din cauză că n-ar fi fost informaţi despre învierea celor morţi, ci din pricină că cei ce-au murit nu vor fi pe pământ ca să poată lua parte la lucrarea

Cuprins

Domnului spre justificarea numelui lui Iehova când Cristos Isus vine la templu. De aceea explică apostolul despre morţii în Cristos că la pogorârea lui Cristos Isus din cer vor fi înviaţi mai întâi din moarte sfinţii credincioşi care au murit şi vor fi adunaţi la Domnul; şi numai după aceea rămăşiţa celor credincioşi ai lui Dumnezeu vor fi „răpiţi... ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh", adică, pentru ca să fie adunaţi la Domnul în templu, şi astfel vor fi totdeauna cu Domnul. Această informaţie a trebuit să fie o mare mângâiere pentru toţi care au avut credinţă deplină. „Însă", zice apostolul, „fraţilor, n-aveţi trebuinţă să vi se scrie despre ziua Domnului". Cuvântul „fraţilor" aici se referă de fapt la rămăşiţa care este acum pe pământ şi aparţine celor aleşi. (Matei 24:21,22). Aceşti fraţi, ca şi apostolul Pavel, au fost născuţi acum de „femeia" lui Dumnezeu. (Isaia 54:13). Ei au fost răpiţi ca să întâmpine pe Domnul în văzduh, adică în templu. (1Tesaloniceni 4:17). De aceea, nu era necesar ca apostolul să le scrie despre ziua Domnului. De ce nu? Pentru că în timpul când această profeţie va fi examinată şi înţeleasă de rămăşiţă, fraţii apostolului Pavel, Domnul Isus Cristos va fi în templu; şi deoarece toţi aceştia sunt fii ai lui Dumnezeu născuţi de femeia Sa, toţi vor fi învăţaţi de Dumnezeu, şi anume prin Cristos Isus, şi prin această învăţătură vor primi înţelegere în ceea ce priveşte profeţiile Bibliei. Declaraţia: „ ... n-aveţi trebuinţă să vi se scrie" nu înseamnă că „*Turnul de Veghere*" nu trebuie să publice o explicare a acestor texte. *Turnul de veghere* nu voieşte să publice părerea unui om şi nici nu face lucrul acesta; însă condusă şi întrebuinţată de Domnul „revista" aduce rămăşiţei informaţie care-i este dăruită de Iehova şi de Domnul Isus Cristos despre Sfânta Scriptură şi despre lucruri care se împlinesc în împlinirea profeţiei. Deci, *Turnul de veghere* lucrând în felul acesta nu încalcă nicidecum cuvintele apostolului. Toţi cei ce sunt învăţaţi de Dumnezeu și Cristos Isus pot recunoaşte uşor ce este adevărul când li se atrage atenţia asupra lui.

„VOI ȘTIȚI"

14. În folosul rămăşiţei zice apostolul: „Pentru că voi înşivă ştiţi foarte bine"(*Diag*.).„Voi înșivă….știți" (*Roth.)* Forma persoanei a doua a pronumelui întrebuinţată aici arată că rămăşiţa unsă, credincioasă care este învăţată de Domnul în templu în acel timp va veni „la cunoştinţa deplină a adevărului" (1Timotei 2:4, *Diag.*) şi că acesta va fi timpul când se vor aplica asupra lor cuvintele următoare ale apostolului: „N-aveţi trebuinţă să vă înveţe cineva", pentru că vor fi învăţaţi de Domnul însuşi. (1 Ioan 2:27). Cuvântul „ştiţi" folosit de apostol spune că rămăşiţa, „fraţii", văd şi pricep limpede, pentru că Domnul deschide acum mai departe ochii înţelegerii şi ei înţeleg mai deplin profeţiile şi faptele fizice care sunt acum înaintea lor şi care arată împlinirea profeţiilor. „Știți foarte bine" înseamnă că ei au studiat cu sârguinţă profeţiile şi faptele care s-au întâmplat în împlinirea lor, şi au ajuns la o înţelegere a lor. Acesta este timpul când „mulţi o vor citi" şi vor studia profeţiile, „şi cunoştinţa va creşte". – Daniel 12:4.

15. „Ştiţi foarte bine" că „ziua Domnului" nu începe la începutul zilei lui Iehova, ci la începutul zilei Domnului Isus Cristos. Acesta este acel timp la care

Cuprins

referă apostolul în 1Tesaloniceni 4:15 când zice: „Cei vii şi care rămân până la venirea Domnului". După aceea apostolul continuă şi zice: „Căci însuşi Domnul, cu un strigăt, se va pogorî din cer", şi atunci „cei vii, care vor fi rămas, vor fi răpiţi ca să întâmpine pe Domnul în văzduh (adică în starea templului pe care nu o poate vedea niciun ochi omenesc); şi (dacă rămân credincioşi) vor fi totdeauna cu Domnul. „Literal, „ziua Domnului" este exact aceeaşi despre care este vorba în 2Petru 3:10: „Ziua Domnului însă va veni ca un hoţ noaptea". Mai departe: „În ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Cristos, secretele oamenilor". (Romani 2:16). Acesta este aceeaşi perioadă despre care apostolul a scris după cum urmează: „De acum mă aşteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în ziua aceea, Domnul, Judecătorul cel drept (Cristos Isus)". (2Timotei 4:8). Aceasta este ziua Domnului Isus Christos când se arată în templu şi este proclamat ca domnitorul legitim al lumii, şi acest timp a început în anul 1918 după Cristos.

„CA UN HOŢ"

16. Cum va veni această zi? Nu cu informare deplină pentru toţi, ci ea „vine ca un hoţ noaptea". Timpul şi felul cum intră hoţii în casa altor oameni este folosit aici spre a ilustra timpul şi felul venirii zilei Domnului Isus Cristos. Întreaga „zi" sau întreg perioadă, care este examinată aici, vine ca un hoţ. Venirea Domnului Isus a avut loc deja, însă „prăpădenia neaşteptată" care trebuie să vină în ziua Domnului este încă viitoare. Începutul „zilei lui Iehova", şi anume, anul 1914, n-a venit ca un hoţ. Şi de ce nu? Pentru că scrierile Societăţii au atras tot mereu atenţia tuturor cititorilor asupra anului 1914. Milioane de tractate gratuite care au arătat această dată au fost publicate şi au fost împărţite gratuit. Această dată a fost făcută atât de cunoscut încât a devenit proverb şi vorbă de batjocură în gura preoţimii şi a celor strâns legaţi de ea. Ierarhia romano-catolică împreună cu preoţimea protestantă şi tovarăşii lor de legământ au urmărit această dată şi i-au aşteptat sosirea pentru ca să facă pe vestitorii ei şi mai mult de râs şi de batjocură, şi când a sosit şi pământul n-a fost nimicit, atunci i-au batjocorit mai mult decât oricând înainte. Este aşadar sigur că data 1914, începutul zilei lui Iehova, n-a venit ca un hoţ noaptea.

17. Cum stă însă lucrul cu anul 1918, începutul zilei Domnului Isus Cristos când a venit la templu ca să ţină judecată? A venit ziua aceasta ca un hoţ noaptea? Desigur! Până la acest ceas nimeni afară de cei devotaţi lui Iehova n-a avut o înţelegere cu privire la venirea Domnului Isus la templu. Traducerea Bibliei în engleză *Douay* a ierarhiei romano-catolice cuprinde următoarea notă ca şi comentariu despre 1 Tesaloniceni 5:1,4, unde apostolul, profetizând despre ziua Domnului, avertizează, „pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoţ": „*În ceea ce priveşte vremile şi soroacele*: Adică ziua judecăţii, a sfârşitului lumii, a nimicirii Ierusalimului. Este de ajuns a şti că timpul este nesigur şi că moartea vine ca un hoţ noaptea... Este de mirare că unii oameni se tem atât de copilăreşte de ziua judecăţii încât nu se pot gândi la ea fără groază, ca nu cumva să vină în zilele lor. Suflete slabe! Nu le trece prin minte că-i va ajunge desigur moartea, şi că aceasta

Cuprins

va însemna pentru ei ca indivizi sfârşitul lumii şi ziua din urmă? În ceea ce îi priveşte pe ei, întreagă lumea piere atunci.

18. E drept că „*Taina împlinită*" care a fost publicată în iulie 1917 a amintit anul 1918; însă aceasta nu s-a făcut cu înţelegerea corectă şi prin aplicarea justă a acelei date. Timpul de necaz aşteptat pentru anul 1914, a fost amânat pur şi simplu trei ani şi jumătate, ceea ce arată că această dată n-a fost înţeleasă just. (Vezi „*Taina împlinită",* paginile 62, 64, 393, 395, 513). În anul 1918 multe persoane au fost candidate la Împărăţia lui Dumnezeu care de atunci încoace şi-au pierdut această poziţie şi acum aparţin clasei „servului rău". Nu numai că ziua Domnului a venit peste ei ca un hoţ noaptea, ci ei se află încă şi acum în întuneric deplin despre venirea Domnului la templu, întocmai după cum a prezis Isus despre ei. (Matei 13:41,42). Cu toată informaţiile şi lumina pe care a dăruit-o Dumnezeu acum celor credincioşi, clasa servului rău leapădă batjocoritor tot ce are de-a face cu prezenţa Domnului în templul lui Dumnezeu pentru judecată.

19. Pe candidaţii la Împărăţie Isus i-a avertizat: „Vegheaţi dar, pentru că nu ştiţi în ce zi va veni Domnul vostru. Să ştiţi că, dacă ar fi ştiut stăpânul casei la ce strajă (străjile au fost puse în timpul nopţii ca să marcheze timpul) din noapte va veni hoţul, ar fi vegheat şi n-ar fi lăsat să-i spargă casa. De aceea, şi voi fiţi gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiţi... Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: Stăpânul meu zăboveşte să vină! Dacă va începe să bată pe tovarăşul lui de slujbă, şi să mănânce şi să bea cu beţivii, stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se aşteaptă, şi în ceasul pe care nu-l ştie" – Matei 24:42-50.

20. Începutul zilei „hoţ" a sosit în anul 1918. „Hoţii sparg şi le fură". (Matei 6:19; Ioan 10:10). „Adu-ţi aminte dar cum ai primit şi auzit! Ţine, şi pocăieşte-te! Dacă nu veghezi, voi veni peste tine ca un hoţ, şi nu vei şti în care ceas voi veni peste tine". (Apocalips 3:3). Despre lupta finală, războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, Isus a zis: „Ferice (în templu) de cel ce veghează şi îşi păzeşte hainele (prin faptul că se face cunoscut ca ostaş şi păzitor credincios al Domnului), ca să nu umble (în templu) gol şi să i se vadă ruşinea (şi să fie aruncat afară)!" (Apocalips 16:15). Păzitorii trebuie să continue să fie atenți mai departe în vegherea desfăşurării planului lui Dumnezeu.

21. Hoţii vin noaptea când oamenii dorm în mod natural şi mulţi alţii sunt îmbătaţi şi sunt atât de ameţiţi încât nu observă deloc apropierea jefuitorilor. Înainte de anul 1918 preoţimea „protestantă" şi clerul romano-catolic au combătut pe solii Împărăţiei lui Iehova, şi aceşti duşmani au continuat de atunci încoace să se împotrivească Împărăţiei, şi prin aceasta ei arată că în ceea ce priveşte privilegiile lor de a servi pe Rege, sunt beţi şi în somn adânc. Clasa fecioarelor nechibzuite, de asemenea, a adormit adânc şi este inactivă şi în întuneric. Înainte de 1918 întreaga „creştinătate" a fost beată într-un mod bestial ca petrecăreții care colindă localurile de noapte, şi a rămas de atunci încoace în această stare de beţie deplină, îmbătată de băutura tare a poftei lui Satan cu ocazia prigonirii martorilor lui Iehova, şi a încercării de a nimicii Societatea. Întreaga „creştinătate" a fost și

Cuprins

este în întuneric, şi aceasta de bunăvoie. (2Petru 3:5). De aceea , pentru că toţi aceştia sunt în întuneric, ziua Domnului Isus Cristos a venit peste ei, întocmai după cum vine un hoţ noaptea fără veste peste cei ce dorm şi peste cei ce sunt beţi.

22.Chiar şi clasa „servului credincios", rămăşiţa, n-a observat venirea Domnului la templu în timpul sosirii Sale. Acei credincioşi şi-au pus încrederea deplină în Domnul şi L-au aşteptat; însă Domnul nu le-a descoperit înainte de anul 1922 că a venit la templu să ţină judecată. Acum toţi cei consacraţi lui Dumnezeu trebuie să se grăbească şi să fie silitori în serviciul lor. Domnul Iehova a prezis prin profetul Său în Isaia 6:1-8 că cei credincioşi se vor deştepta şi vor observa privilegiile lor de serviciu. Când membrii rămăşiţei, reprezentaţi prin profetul Isaia, au văzut c-au fost foarte somnoroşi şi din pricina aceasta şi-au neglijat datoriile, aceasta i-a durut foarte şi ei au strigat la Domnul, şi Domnul i-a ascultat, i-a curăţit, le-a deschis înţelegerea şi i-a trimis în serviciul Său.

23. Întunericul care a înconjurat odinioară parțial pe aceia care au devenit mai târziu membrii ai clasei rămăşiţei, a învăluit întreagă „creştinătatea", în special pe clasa servului rău, şi astfel ziua Domnului Isus a venit ca un hoţ peste ei. Preoţimea n-are nici idee despre venirea Domnului la judecată şi pentru exercitarea judecăţii. Despre ea zice Dumnezeu prin profetul său: „Aşa zice Domnul: Despre profeţii ce rătăcesc poporul meu, care muşcă cu dinţii lor (bani căpătaţi prin cerşit), strigă: Pace; Iar, de nu aruncă cineva ceva în gura lor, pregătesc războiul împotriva lui". – Mica 3:5-7.

„EI ZIC"

24. Bisericii credincioase a Domnului apostolul îi zice: „Căci când vor zice: Pace şi siguranţă! Atunci o prăpădenie neaşteptată va veni peste ei, ca durerile naşterii peste femeia însărcinată; şi nu vor scăpa". (1Tesaloniceni 5:3). Este sigur că trebuie să vină timpul când vor zice: „Pace şi siguranţă!". În traducerile *Diaglott* și *Rotherham* cuvântul „căci" este omis și textul spune pur și simplu „Când vor zice". Conjuncţia „când" nu se referă la timpul imediat înainte de începutul zilei lui Cristos Isus în 1918. În primăvara anului 1918 duşmanul a oprit activitatea poporului lui Dumnezeu. Cuvântul „când" se referă la un anumit timp după 1918, după reluarea activităţii poporului lui Iehova în serviciul Său, adică în decursul „zilei" şi nu înainte de aceea. Aici este vorba fără îndoială de o perioadă scurtă de timp tocmai înainte de nimicirea duşmanului în decursul şi în timpul „zilei aceleia". Cei denumiți ca „ei" de apostol sunt numiţi „ambasadorii păcii", adică oameni care proclamă pacea, însă cu privire la ei se va împlini desigur profeţia: „Solii păcii plâng cu amar". (Isaia 33:7). Ei se află într-o poziţie contrară poziţiei „picioarelor celui ce aduce veşti bune, care vesteşte pacea", proclamă vestea mântuirii, şi-şi înalţă glasul într-un cântec de laudă. (Isaia 52:7,8). Cei amintiţi mai sus de apostol nu pot fi masa poporului, ci trebuie să fie cei ce conduc şi formează opinia publică, propagandiştii de care ascultă ceilalţi, pe care îi urmează şi-i susţin; prin urmare, „ei" trebuie să fie preoţimea şi fruntaşii turmelor ei.

Cuprins

25. „Ziua lui Cristos Isus” este o perioadă de timp când El desparte oile de capre. (Matei 25:31,32). Pronumele „ei” trebuie să fie, aşadar, clasa caprelor, şi în special conducătorii ei, adică oamenii care susţin că sunt pentru Dumnezeu şi se ţin de Cuvântul Său şi-l aplică, oamenii care susţin că sunt îndreptăţiţi şi chemaţi la aceasta de Dumnezeu, cu toate că fac tocmai contrariul. Aceşti oameni susţin a fi în stare să dea celorlalte capre informaţie sigură şi demnă de încredere despre cele spuse în Sfânta Scriptură. Celelalte capre dau atenţie serioasă şi respectuoasă sfatului conducătorilor lor care susţin a vorbi cu autoritate. Nu este important ceea ce zice poporul de rând, ci ceea ce zic aceia care îşi permit să vorbească „ex catedra”. Aceştia sunt aceia a căror pace şi siguranţă este ameninţată şi tulburată şi a căror „simţăminte religioase” „au fost vătămate” prin vestirea publică a adevărului Cuvântului lui Dumnezeu. Evident, nu există motiv pentru cei tulburaţi în felul acesta să le fie teamă că martorii lui Iehova îi vor răni cu arme trupeşti; pacea lor este tulburată numai prin adevăr. Ei sunt cei răi care apasă şi combat pe martorii lui Iehova; şi cu privire la aceasta zice Psalmistul: „Păzeşte-mă... de cei răi, care mă prigonesc, de vrăjmaşii mei de moarte, care mă împresoară. Ei îşi închid inima, au cuvinte semeţe în gură. Se ţin de paşii mei, mă înconjoară chiar, mă pândesc ca să mă trântească la pământ. Parcă ar fi un leu lacom după pradă, un pui de leu, care stă la pândă în culcuşul lui” („puiul de leu” protestant este mort ca protestant din anul 1918. „Leul” aici înseamnă toţi conducătorii religiei care prigonesc pe martorii lui Iehova). Martorii credincioşi ai Domnului continuă să se roage: „Scoală-te, Doamne, ieşi înaintea vrăjmaşului, doboară-l! Izbăveşte-mă de cel rău cu sabia Ta! Scapă-mă de oameni, cu mâna Ta, Doamne, de oamenii lumii acesteia, care îşi au partea lor în viaţa aceasta şi cărora le umpli pântecele cu bunătăţile Tale. Copiii lor (aşa zişii „urmaşi ai apostolului”) sunt sătui şi prisosul lor îl lasă pruncilor lor (pe care i-au învăţat să conducă mai departe organizaţia lor nelegiuită). Dar eu, în nevinovăţia mea, voi vedea faţa Ta; cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău”. (Psalm 17:9-15 *A.R.V.*). În versetul al cincisprezecelea cei credincioşi îşi arată încrederea deplină în Domnul, şi ei sunt arătaţi cum sunt aduşi în templu şi sunt uniţi în clasa numită „robul credincios şi înţelept” şi sunt unşi şi luminaţi. Trezirea lor a avut loc după 1918 când au primit în templu o vedenie despre Iehova şi slava Sa. Iarăşi zice Psalmistul: „Când mă trezesc, sunt tot cu tine (ca serv aprobat)”. Apoi cei credincioşi se roagă arătându-şi încrederea deplină în Iehova: „O, Dumnezeule, de ai ucide pe cel rău! Depărtaţi-vă de la mine, oameni setoşi de sânge! Ei vorbesc despre Tine în chip nelegiuit, Îţi iau Numele ca să mintă, ei, vrăjmaşii Tăi! Să nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc, şi să nu-mi fie scârbă de cei ce se ridică împotriva Ta? Da, îi urăsc cu o ură desăvârşită; îi privesc ca pe vrăjmaşi ai mei. Cercetează-mă, Dumnezeule, şi cunoaşte-mi inima! Încearcă-mă (în casa lui Dumnezeu unde începe judecata), şi cunoaşte-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, şi du-mă pe calea veciniciei!” (Psalm 139:18-24 *A.R.V.*).Vrăjmaşii amintiţi aici sunt „ei”, cei care îşi bat joc de faptul că Domnul Isus s-a pogorât din cer cu un strigăt sau poruncă de la Cel Prea Înalt. Deoarece sunt în întuneric, ei dorm în siguranţă închipuită şi cugetă că vor

Cuprins

primi pace de la Domnul. Ei zic, după cum spune apostolul Petru: „Înainte de toate, să ştiţi că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor, şi vor zice: Unde este făgăduinţa venirii (prezenţei) Lui? Căci de când au adormit părinţii noştri, toate rămân aşa cum erau de la începutul creaţiei!" – 2 Petru 3:3,4.

26. „Vor zice" (după *Versiunea Revizuită*: „Când zic"; şi după *Diaglott*: „Când pot să spună") "pace şi siguranţă". Nu este precizat cât timp vor spune ceea ce spun; însă atunci „când zic" ceea ce au să zică va veni prăpădenia peste ei. Cui vor vorbi aşa? Nu martorilor lui Iehova sau Ionadabilor deoarece aceşti credincioşi nu vor asculta ceea ce au de zis. Oamenii care vor zice „pace şi siguranţă" vor zice unul altuia, în societatea lor şi acelora care stau sub influenţa şi controlul lor şi care sunt orbi faţă de adevăr. „Pace şi siguranţă!" zic ei în mod făţarnic oamenilor care îşi pun încrederea în oameni. „Căci ei nu vorbesc de pace, ei urzesc înşelătorii împotriva oamenilor liniştiţi din ţară". – Psalm 35:20.

27. Apostolul a cunoscut profeţiile şi a vorbit el însuşi ca serv inspirat al lui Iehova şi al lui Cristos Isus; el a citat câteva profeţii şi a prezis că „ei" vor zice: „Pace şi siguranţă". De aceea, nu există nici un „poate" că vor zice aşa, ci este sigur că vor zice: „Pace şi siguranţă!". Iehova manevrează pe duşmani şi le permite să ajungă la concluzia falsă când vor zice: „Pace şi siguranţă!"

28. Prin faptul că strigă sau zic „pace şi siguranţă", cer de la Dumnezeu şi Cristos Isus să facă un compromis cu ei, şi cuvintele lor înseamnă: „Pace, Iehu?" Ceea ce au zis atunci acei duşmani ai lui Iehu a prezic ce i se va zice lui Cristos Isus, mai marele Iehu; şi El răspunde: „Ce pace! Câtă vreme dăinuiesc curviile mamei tale Izabela, şi mulţimea vrăjitorilor ei!" (2Împăraţi 9:22). Nici vorbă nu poate fi despre aceasta! „Cei răi n-au pace, zice Domnul". (Isaia 48:22). Tot aşa a gândit şi Haman, Amalechitul, că şi-a asigurat pacea şi odihna când a urzit un atentat la viaţa lui Mardoheu; însă în realitate Haman a fost orice altceva numai sigur nu. – Estera 5:9-14.

29. Conducătorii organizaţiilor religioase din lume aşteaptă că vor putea aduce prin metodele lor pace şi siguranţă oamenilor. Ierarhia romano-catolică s-a făcut pe ea însăşi să creadă că organizaţia ei ar fi invulnerabilă şi că „porţile locuinţei morţilor" nu o pot birui; şi ei susţin că au făcut o învoială cu moartea şi cu locuinţa morţilor şi că de aceea sunt cu totul în siguranţă. Această organizaţie este sigură că va domni peste lume şi când zice: „Pace şi siguranţă", nu se referă la pacea lumii între naţiuni, ci la cucerirea pretinsă a ierarhiei romano-catolice şi a asociaţilor ei împotriva puterilor care i-au tulburat pacea. Deoarece nu mai există protestanţi sau iudei adevăraţi care să se închine la Dumnezeul cel adevărat, oamenii care se numesc „Protestanţi" sau „Iudei" se unesc cu ierarhia romano-catolică în strigătul „pace şi siguranţă!" Înainte de a veni prăpădenia peste ei, Dumnezeu va face ca ierarhia romano-catolică să audă adevărul şi conducătorii să înţeleagă unele lucruri despre adevăr; şi aceasta înseamnă pentru ei o mare neliniştire. „Numai vestea ei vă va îngrozi (tulbura pacea)", când Dumnezeu va aduce la cunoştinţa (batjocoritorilor) mesajul adevărului. (Isaia 28:19). Vestirea

Cuprins

mesajului adevărului lui Dumnezeu că ierarhia romano-catolică este clădită pe minciuni şi că Dumnezeu va surpa prin Cristos Isus acest munte mare de minciuni, tulbură foarte tare pacea ierarhiei romano-catolice şi a complicilor şi tovarăşilor ei de legământ care toţi sunt siliţi să audă aceasta. Acest mesaj este vestit atât prin automobile prevăzute cu difuzoare, aparate sonore, gramofoane şi prin radio cât şi prin cărţi şi broşuri. Ceea ce vatămă atât de mult sentimentele acelor oameni este adevărul. Înainte de aceasta ierarhiei romano-catolice i-a reuşit să aducă la tăcere pe toţi care au vorbit împotriva acestei instituţii; şi dacă Dumnezeu va permite ca aceşti împotrivitori să oprească vestirea adevărului Împărăţiei chiar şi numai pentru un timp scurt, prin aceasta neliniştea ierarhiei ar dispărea şi acea bandă va striga: „Pace şi linişte!”

30. După cum prezice profetul, preoţii şi profeţii, adică clericii, vor fi aceia care vor striga „pace”, însă ei n-aduc vindecare naţiunilor. „De la proroc până la preot, toţi înşeală”. (Ieremia 6:13). Ei suprimă mesajul Împărăţiei care este adus poporului de martorii lui Iehova, însă în acelaşi timp strigă „pace”, adică toleranţă pentru ei înşişi, şi ei fac aceasta pentru a acoperi faptele şi pentru a înşela pe popor despre lucrarea lor adevărată a combaterii lui Iehova şi a mesajului Împărăţiei. Aceşti clerici îşi iau înfăţişarea ca şi cum ei ar menţine pacea, însă în acelaşi timp caută să nimicească pe solii Dumnezeului păcii adevărate. Ceea ce a zis clerul între Iudei despre Isus, acelaşi lucru îl zice clerul de astăzi acum despre martorii lui Iehova: „Pe omul acesta l-am găsit aţâţând neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului”; deoarece aceşti martori refuză să asculte legile făcute de oameni care le interzic să propovăduiască fără să ceară şi să primească mai întâi o permisiune de la poliţie pentru aceasta. (Luca 23:2,5). Preoţimea a acuzat în chip asemănător şi pe Pavel şi pe tovarăşii lui: „Oamenii aceştia ne tulbură cetatea; sunt nişte Iudei”. (Faptele Apostolilor 16:20,21). „Ei toţi lucrează împotriva poruncilor Cezarului”. – Faptele Apostolilor 17:6,7.

31. Când Isus a intrat călare în Ierusalim şi mulţimea de oameni a cântat lauda Lui, preoţimea acelui timp a zis: „Iată că lumea se duce după El!” (Ioan 12:19). După aceea s-au pus pe lucru ca să nimicească pe Isus ca să se poată bucura de pace şi siguranţă statornică. În timpul prezent „mulţimea mare de oameni” cunoscută ca „Ionadabi” începe să caute pe Domnul şi mulţi se unesc cu Împărăţia sa. Ionadabii vin cu cântece de bucurie lăudând numele lui Iehova, şi este de aşteptat că societatea religioasă va zice: „Noi trebuie să punem capăt acestei vestiri a Împărăţiei dacă voim să avem pace netulburată şi siguranţă statornică”. Dacă în treacăt vor avea succes, ca în Germania, ei vor privi aceasta ca un semn că Dumnezeu este de partea lor şi că au pace cu el şi cu Cristos Isus, mai marele Iehu. Dumnezeu îi va lăsa „ca să creadă o minciună” exact ca în cazul lui Haman. – 2Tesaloniceni 2:11.

32. Atunci vor zice: „Pace şi siguranţă!”, adică ierarhia romano-catolică, asociaţii ei şi cei conduşi de ei vor cugeta că acum au linişte în ceea ce priveşte martorii lui Iehova şi în viitor vor fi siguri de a nu mai fi supăraţi prin mesajul lor, și siguranţa şi pacea lor vor fi de acum înainte asigurate. Faptul că folosesc

Cuprins

cuvântul „siguranţă” arată că în acel timp vor fi oprit activitatea martorilor lui Iehova. Aceeaşi bandă a cugetat că este sigură când au pus să pecetluiască şi să asigure groapa lui Isus. – Matei 27:64-66.

33. Toate faptele împreună cu cuvântul sigur al profeţiei arată că ceasul este aproape când puterile religioase sub conducerea ierarhiei romano-catolice şi sprijinite prin braţul tare al legii naţiunilor, vor striga una către alta: „Pace şi siguranţă!” Ei vor face aceasta, pentru că sunt de părere că „pestilenţialii” martori ai lui Iehova au fost aduşi la tăcere. Aceste fapte şi mărturii biblice incontestabile îndeamnă pe martorii lui Iehova să facă toate străduinţele pentru îndeplinirea lucrului mărturiei şi să-l împlinească după voinţa lui Dumnezeu. În mai multe ţări s-a oprit propovăduirea evangheliei, şi ierarhia romano-catolică înaintează mai departe încrezătoare că va reuşi să nimicească lucrarea mărturiei pretutindeni. Toţi credincioşii să-şi aducă aminte că cel ce este pentru noi este mai mare decât toţi care sunt împotriva noastră. Domnul a trimis pe servul Său să transmită mesajul Său şi nimic nu poate împiedica cu succes ca acest mesaj să fie înmânat până când lucrul va fi sfârşit. Cine urmează în mod credincios poruncile Domnului şi duce poporului mesajul Împărăţiei, are într-adevăr pace şi siguranţă. Lor le-a făgăduit Iehova: „Pe cel cu mintea aţintită spre Tine îl vei ţinea într-o pace desăvârşită; da, căci se încrede în Tine”. (Isaia 26:3). Clasa servului credincios se compune din unii ca aceia care ascultă cu bucurie poruncile Domnului şi aceştia sunt acum veşnic cu Domnul în templu. (1Tesaloniceni 4:17). „Voi încheia cu ele un legământ de pace, şi voi îndepărta din ţară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în linişte în pustie şi vor putea dormi în mijlocul pădurilor, Le voi face, pe ele şi împrejurimile dealului Meu, o pricină de binecuvântare; le voi trimite ploaie la vreme, şi aceasta va fi o ploaie binecuvântată! Pomul de pe câmp îşi va da roade, şi pământul îţi va da roadele. Ele vor fi liniştite în ţara lor şi vor şti că Eu sunt Domnul, când voi rupe legăturile jugului lor, şi când le voi izbăvi din mâna celor ce le asupresc. Nu vor mai fi de jaf între naţiuni, nu le vor mânca fiarele din ţară, ci vor locui în linişte, şi nu le va mai tulbura nimeni”. – Ezechiel 34:25-28.

34. Acestor credincioşi le zice acum Iehova: „Îi voi aduce înapoi în locul acesta (în templu), şi-i voi face să locuiască (în siguranţă). Ei vor fi poporul Meu, şi Eu voi fi Dumnezeul lor”. (Ieremia 32:37,38). Nu vă temeţi de duşman! Ceea ce zice Domnul celor credincioşi în templu, care este un loc al întunericului pentru duşman, trebuie să vestească cu curaj martorii credincioşi în această zi a judecăţii. – Matei 10:26; 1 Ioan 4:17,18.

35. Domnul instruieşte pe credincioşii Lui dinainte despre ceea ce se va întâmpla sigur, şi El face aceasta pentru ca ei să aibă asigurarea deplină a credinţei. Lucrul mărturiei trebuie îndeplinit pe deplin după voinţa Domnului înainte de a se manifesta mânia finală a lui Iehova. Ceea ce se cere de la fiecare care primeşte aprobarea lui Dumnezeu este ca să-şi păzească neprihănirea faţă de Iehova şi să-şi dovedească credincioşia în toate împrejurările. El n-ar avea ocazie să facă aceasta dacă Dumnezeu n-ar permite ca duşmanul să prigonească pe martorii Lui. Este clar că Iehova manevrează oştirile sale, şi pe cele ale duşmanului; şi deoarece

Cuprins

credincioşii sunt informaţi cu privire la care va fi sfârşitul final, au toate motivele să se bucure, să meargă cu energie înainte şi să facă cu toată puterea lor ceea ce găsesc mâinile lor de făcut. Aceşti credincioşi merg înainte în pace desăvârşită, urmând cu bucurie şi ascultători îndrumările organizaţiei şi ştiind că orice îi aşteaptă, ei sunt siguri în mâna Domnului.

36. Iehova va face pe duşmanii lui să creadă c-au scăpat de martorii Lui. Prin prigonirea şi apăsarea acestor credincioşi ei luptă împotriva lui Dumnezeu, şi prin aceasta vor ajunge măsura deplină a ocărârii numelui lui Iehova. Dacă ar striga din neştiinţă „pace şi siguranţă!", atunci n-ar merita pentru aceasta mânia lui Dumnezeu; dar fiindcă lucrează în răutate şi făţărnicie aceasta pune chestiunea cu totul într-altă lumină. Când Samson s-a aflat în prinsoarea Filistenilor, acesta a fost pentru ei un prilej să serbeze o serbare de bucurie, să ţină un ospăţ până la beţie şi să se felicite unul pe altul. Elementul religios al lumii este în timpul prezent, de asemenea, beat complet de vinul lui Satan, şi când vor cugeta c-au oprit cu succes lucrul martorilor lui Iehova, aceasta va fi o ocazie pentru o orgie şi pentru felicitări reciproce. Ei vor răcni: „Acum avem pace, acum suntem în siguranţă!" – Ce se va întâmpla atunci?

(Urmează continuarea)

Întrebări pentru studiu

1. Ce perioadă de timp este „ziua lui Iehova"? Cum este numită această zi în Sfânta Scriptură?
2-5. Ce eveniment mare în cer marchează începutul zilei lui Iehova? Ce activitate de pe pământ urmează după acest eveniment?
6-8. Arată cu ajutorul faptelor şi scripturilor deosebirea dintre „ziua lui Iehova" şi „ziua Domnului" despre care este vorba în 1Tesaloniceni 5:2.
9. Care a fost unul dintre scopurile apostolului pentru care a scris fraţilor săi? Cum serveşte acestui scop informaţia din 1Tesaloniceni 4? Cum serveşte acestui scop partea capitolului al cincilea care este examinată aici?
10-12. Ce se înţelege sub expresia „vremile şi soroacele"? Cum pot fi înţelese acestea? În ce scop au fost fixate?
13. Când încep „vremile şi soroacele"? Arată motivul pentru cuvintele apostolului din 1Tesaloniceni 4:13-18. Justifică declaraţia sa din 1Tesaloniceni 5:1.
14,15. Ce se poate vedea în cuvintele apostolului „voi înşivă ştiţi foarte bine"? Când şi cum se împlineşte aceasta?
16-18. Ce se înţelege sub cele spuse de apostol că „ziua Domnului" va veni „ca un hoţ noaptea"? De ce nu vine „ziua lui Iehova", „ca un hoţ", în timp ce „ziua Domnului" vine „ca un hoţ"? Ce arată faptele în această legătură?
19-23. Compară cuvintele lui Isus din Matei 24:42-50 împreună cu Apocalips 3:3 şi 16:15 cu faptele pentru a arăta dacă aceia cărora le-a fost adresat acest avertisment l-au şi ascultat.

Cuprins

24-26. În ceea ce priveşte 1Tesaloniceni 5:3: Cine va zice „pace şi siguranţă”? Când? „Pace şi siguranţă” dinaintea cui? Cui vor zice „Pace şi siguranţă”? De ce caută această „pace şi siguranţă”? Descrie situaţia la care se referă Psalmul 17:9-15 şi 139:18-24 precum şi 2Petru 3:3,4 sau în care îşi găsesc împlinirea.
27-30. Arată motivul pentru ce vor striga la timpul rânduit „pace şi siguranţă!” Ce scop urmăresc cu acest strigăt? Cu ce motivare şi prin ce metode vor căuta să-şi justifice dorinţa după „pace şi siguranţă”?
31-34. Compară acel eveniment când Isus a intrat călare în Ierusalim cu situaţia de astăzi şi arată că ceasul strigării „pace şi siguranţă!” este acum aproape. Arată cu scripturi adeveritoare dacă aceasta va vătăma activitatea şi siguranţa martorilor credincioşi ai Domnului.
35, 36. Arată motivul pentru prigonirea de acum şi cea viitoare a celor credincioşi şi pentru încrederea şi siguranţa lor în faţa unei astfel de prigoniri şi apăsări. Pentru ce va cerceta Iehova naţiunile cu mânia Sa? Când va sosi timpul când prigonitorii se vor făli în orgia lor „Acum avem pace şi siguranţă deplină!. Ce se va întâmpla atunci?

MARTORII LUI IEHOVA ŞI PRIZONIERII

Cu multe secole în urmă Dumnezeu a făcut ca profetul Său să scrie și să prezică că va veni un timp când va fi desfășurată o lucrare de educare pe pământ, și că aceasta va fi făcută de „servul” Său în care Iehova Dumnezeu își găsește plăcerea, și El zice: „Iată servul Meu, pe care-l sprijin, alesul meu, în care își găsește plăcerea sufletul Meu; am pus spiritul Meu peste El; El va vesti Neamurilor (națiunilor) judecata”. – Isa. 42:1.

Se va observa din această profeție că în momentul împlinirii ei există oameni orbi ai căror ochi trebuie deschiși, și că există prizonieri în închisori care trebuie să aibă o oportunitate de a fi eliberați. Profeția trebuie să aibă o împlinire, deoarece ea este rostită sub îndrumarea lui Iehova prin profetul Său peste care El și-a pus aprobarea. Cercetătorul profeției va căuta faptele fizice care arată împlinire acestei profeții, și, dacă ea este în curs de împlinire, el va putea să discearnă cine sunt prizonierii și cine sunt cei ce sunt orbi.

A fost sugerat că mormântul este „închisoarea” și că cei morți sunt în „închisori”. Această concluzie este total greșită. Scripturile arată că prizonierii gem și strigă la Dumnezeu pentru ajutor, și El îi aude. Morții nu gem și nici nu strigă. Ei sunt inconștienți și nu știu nimic, așteptând în mormânt timpul rânduit de Dumnezeu pentru a-i trezi din moarte. (Ecles. 9:5,10; Ps. 115:17). Închisoarea este un loc unde oamenii sunt privați de libertate personală. Astfel, un om poate fi ținut în spatele gratiilor, sau poate fi ținut în constrângere prin frică și din acest motiv el

Cuprins

nu este capabil să-și exercite libertatea. „Frica de om aduce o cursă”. (Prov. 29:25). Un prizonier ținut prin constrângere care-l pune în frică este un tot așa prizonier ca cel care este constrâns fizic.

Dovada scripturală este prezentată aici, arătând că închisorile menționate de profet constă din sistemele organizate ale lui Satan, și în special din așa-numitul „Creștinism organizat”. Există multe adunări, numite în mod simbolic „case”, atât catolice, cât și Protestante, din care toate au luat numele de creștin, dar care de fapt arată prin cursul lor de acțiune că organizațiile sunt orice altceva dar nu creștine. Închinarea în acele case sau adunări este formalism. Închinătorii se apleacă în fața chipurilor cioplite și trec prin forme de închinare, ceea ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Ei se apropie de Domnul doar cu buzele, însă nu există nici un devotament din inimă față de Domnul. Ei preamăresc oameni și trec printr-o ceremonie care, în loc să reflecte onoare asupra Domnului, aduce ocară asupra numelui Său. Dumnezeu se bucură doar de aceia care I se închină în spirit și în adevăr. (Ioan 4:23, 24). Formalismul este o urâciune înaintea Domnului Dumnezeu.

Israeliții din vremurile străvechi s-au dedat idolatriei și formalismului, și cursul lor a fost profetic, prezicând cum Israelul spiritual declarat se va abate de la Dumnezeu și se va deda idolatriei. Dumnezeu a poruncit să nu se facă nici un chip cioplit, spunând: „Să nu vă faceți idoli, nici chipuri cioplite, nici să nu vă ridicați stâlp de aducere aminte, nici să nu puneți în țara voastră nici o piatră împodobită, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru”. – Lev. 26:1.

Formalismul care este practicat în așa-numitul „creștinism organizat” vine clar din definiția chipurilor cioplite. (Isa. 44:9; 29:13; 2Tim. 3:1-5). Din acest motiv el devine o parte a religiei Diavolului (Babilonul, așa cum îl numesc Scripturile), deoarece scopul nu este de a onora numele lui Iehova, ci de a construi o organizație care necinstește numele Lui și îndepărtează pe oameni de la El. Sistemele ecleziastice sunt, așadar, închisori.

Principalul temnicer, sau paznic, este Satan însuși, pentru că el a obținut prin înșelăciune controlul organizației numită „creștină”. În fiecare adunare ale acestor organizații ecleziastice există un păstor, sau străjer, numit și „pastor”. Acești oameni, care sunt clerici, se numesc păstorii turmei, sau clericii turmei. Fiecare privește la propria sa adunare pentru sprijin. Prin cursul lor de acțiune ei dovedesc că nu iubesc pe Dumnezeu, pe Cristos și Împărăția Sa, deoarece ei dau ascultare și ajutor Ligii Națiunilor, care este substitutul Diavolului. Ei participă de altfel în politica acestei lumi, și sunt mai interesați de ceea ce numesc chestiunile civice decât în a spune despre marele plan al lui Dumnezeu și Împărăția Sa. Ei refuză să audă mărturia Cuvântului Său, și prin urmare sunt orbi față de ceea ce Domnul Dumnezeu face în prezent. Nu numai că ei refuză să asculte, ci ei depun toate eforturile să împiedice adunările să audă. Acești preoți sunt ca corespondentul lor, fariseii evrei, cărora Isus le-a spus: „Vai de voi, legiuitori

Cuprins

(doctori); pentru că voi ați luat cheia cunoștinței; nu ați intrat nici voi, și pe cei care intrau i-ați împiedicat". – Luca 11:52; Mat. 23:13.

Legiuitorii, fariseii, politicienii și liderii comerciali erau uniți printre evrei. Astăzi politicienii și puterile comerciale sprijină pe așa-numiții „doctori ai divinității". Nu numai că ei înșiși sunt orbi față de adevăr și refuză să-l asculte, ci iau orice acțiune care stă în puterea lor să împiedice pe membrii adunărilor lor de a auzi adevărul. Clericii și fruntașii turmelor lor sunt călăuze oarbe, și așa cum a spus Isus, ei vor cădea în groapă. (Mat. 15:14). Dumnezeu a prezis condiția și cursul de acțiune al acestor clerici care sunt numiți „păzitori", în aceste cuvinte: „Păzitorii lui sunt orbi; ei sunt toți ignoranți, sunt niște câini muți, nu pot să latre; dorm, stau tolăniți și le place să doarmă. Da, sunt niște câini lacomi care nu se satură niciodată, și sunt niște păstori care nu pot înțelege; toți își văd de calea lor, fiecare umblă după câștigul său din colțul său". – Isa. 56:10, 11.

Acești clerici sunt păzitori locali ai închisorii. Probabil în fiecare din organizațiile denominaționale, numită „biserică", și în fiecare adunare a acesteia, sunt din acei care iubesc pe Dumnezeu și care sunt nerăbdători să cunoască despre El și să-L asculte. Dar din cauza influenței clericilor și „fruntașilor turmei", ei nu au voie să dezbată în mod liber Biblia în întâlnirile bisericii, și sunt descurajați de a merge altundeva pentru a obține o cunoștință despre ea. De fapt, în foarte puține din aceste organizații există studiu biblic. Clericii nu vorbesc despre Biblie. De fapt, clericii moderni neagă că Biblia este Cuvântul adevărului lui Dumnezeu. Dacă atenția acestor clerici este atrasă asupra vreunei cărți care dă învățături din Biblie și prezintă dovada Scripturală despre planul lui Dumnezeu, clericii denunță cu vehemență cartea și cer adunărilor lor să n-aibă nimic de a face cu ea. Clericii pretind a fi singurii autorizați să interpreteze Biblia. Rezultatul este că oamenii din acele adunări sunt în întuneric cu privire la învățătura adevărată a Cuvântului lui Dumnezeu.

Adunarea observă că pastorul sau clericul își dedică predicile politicii lumești, așa-numitei științe, chestiunilor civice și sociale, însă el nu le dă niciodată hrană din Cuvântul lui Dumnezeu care pune bazele credinței oamenilor în Dumnezeu și în planul Lui de salvare. Dacă se sugerează că membrii adunării merg altundeva să audă adevărul, clericul se opune cu vehemență acestui lucru, spunând că dacă ei se retrag din biserică vor face un lucru rău și vor participa astfel la dărâmarea societății, și că își vor găsi destinul etern în chin. Mulți oameni buni sunt astfel ținuți în frică și constrângere în organizațiile denominaționale numite „biserici". Așa cum a prezis profetul, ei au o frică superstițioasă de Dumnezeu, însă această frică față de Dumnezeu „este învățată prin preceptele oamenilor". – Isa. 29:13.

Dumnezeu a prezis prin profetul Său că clericii, sau păstorii, vor ajunge la un timp când nu vor hrăni adunarea, ci se vor hrăni pe ei înșiși, și El și-a exprimat dezaprobarea Sa decisivă față de aceștia. Domnul a făcut pe profetul Său să scrie prezicând aceste condiții în aceste cuvinte: „Fiul omului, profețește împotriva păstorilor lui Israel, profețește, și spune-le. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vai

Cuprins

de păstorii lui Israel care se hrănesc pe ei înșiși; Nu trebuie păstorii să pască turma? Voi mâncați grăsimea, vă îmbrăcați cu lâna, și tăiați ce este gras, dar nu paşteți turma. Pe cele bolnave nu le-ați întărit, nici n-ați vindecat pe cea bolnavă, nici n-ați legat pe cea rănită, n-ați adus-o înapoi pe cea rătăcită, n-ați căutat pe cea pierdută; ci le-ați stăpânit cu forța și cu cruzime. De acea, păstorilor, ascultați cuvântul Domnului: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, sunt împotriva păstorilor; Îmi voi cere turma din mâinile lor, și nu-i voi mai lăsa să pască turma, și nu se vor mai paște nici pe ei înșiși; căci îmi voi izbăvi turma din gura lor, ca să nu mai fie hrană pentru ei. Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu: Eu, Eu îmi voi cerceta oile, și le voi îngriji". – Ezec. 34:2-4, 9-11.

Oamenii cu bună voință din aceste organizații bisericești văd că nu mai este învățat nici un adevăr adunării de către clerici, și nici de către fruntașii turmei. Când adunarea se întâlnește aceasta este în principal cu scopul de a expune hainele frumoase ale unora și de a asculta un discurs care nu face nici o referire la Cuvântul lui Dumnezeu. Așadar, există suflete flămânde în sistemele bisericești denominaționale care sunt în mare necaz din cauza stării pe care o văd că există. Ei știu că numele lui Dumnezeu nu este onorat în adunare; și știu că oamenii de afară, numiți în mod obișnuit „păgâni" privesc cu dezgust la declarația clericilor, știind bine că ei sunt ipocriți și că pretenția lor că reprezintă pe Dumnezeu nu este adevărată.

Cei care de bunăvoie și cu bucurie se despart de sistemele religioase lumești, în ascultare de poruncile Domnului (2Cor. 6:16-18) nu mai sunt de acum încolo „prizonieri". Hrănindu-se din Cuvântul lui Dumnezeu, ei au devenit puternici și au părăsit închisorile, s-au consacrat să facă voia lui Iehova Dumnezeu, și au fost aduși în Sion, organizația lui Dumnezeu. Mulți din aceștia au fost cândva „prizonieri" în Babilon, așa cum și martorii lui Iehova au fost odată (în 1918), dar au iești din Babilon, organizația Diavolului, și s-au bucurat. „Atunci s-a spus printre neamuri (națiuni) : Domnul a făcut lucruri mari pentru ei". (Ps. 126:2). Dar cei care rămân în organizația Diavolului și în sistemele ei denominaționale și sunt ținuți acolo fiind puși în frică și constrângere, sunt încă ținuți ca prizonieri, și aceștia sunt cei ce strigă acum după izbăvire. (Ezec. 9:4). Marele Profet al lui Dumnezeu, Isus, arată apoi că prizonierii care încă urmează să fie eliberați vor alcătui „mulțimea mare", care trebuie „să vină din necazul cel mare" (*R.V.*) și să-și spele hainele în sângele Mielului și astfel să primească aprobarea lui Dumnezeu, și că atunci „Dumnezeu va șterge toate lacrimile din ochii lor". Ei nu vor fi din familia regală a cerului așa cum vor fi martorii lui Iehova, și ei se dedică lui Iehova în consacrare și servesc pe pământ „înaintea tronului lui Dumnezeu". (Rev. 7:9-17). Martorii lui Iehova sunt însărcinați să proclame tocmai acestora „deschiderea închisorii" și că timpul este aproape când „Domnul eliberează pe prizonieri (încă rămași)". – Isa. 61:1; Ps. 146:7.

Cuprins

CÂND LUMEA A PIERIT ÎNTR-UN POTOP

Aceasta a avut loc cu aproape patruzeci și trei se secole în urmă așa cum atestă descoperirile recente făcute de arheologi în valea Mesopotamiei, susținând în felul acesta raportul Bibliei despre potopul global din vremea lui Noe. Imaginați-vă acum marea arcă, lungă de patru sute cincizeci de picioare și cu o prăjină de șaptezeci de picioare, construită pe pământul uscat, și pe Noe și cei trei fii ai săi și nevestele lor, împreună cu toate animalele și păsările care fuseseră luate înăuntru, adăpostiți în siguranță în arcă și așteptând în tensiune momentul ca Dumnezeu să dezlege apele mari ale potopului.

Râurile apelor s-au revărsat în mări. Izvoarele de apă și-au dat proviziile regulate pentru om, în timp ce lacurile au încântat ochii oamenilor și au purtat vasele oamenilor care alunecau pe valurile lor pașnice. Niciodată în memoria omului până în acel moment aceste râuri nu s-au revărsat peste maluri, și nici provizia de apă nu fusese mărită sau diminuată. Nici un om n-a văzut vreo ploaie căzând, pentru că nu căzuse niciuna de când era omul pe pământ. Umezeala era furnizată pentru vegetație printr-o ceață care se ridica de pe pământ ca s-o ude. Raportul din Geneza, capitolul doi, versetele cinci și șase, spune clar despre acele zile înainte de marele potop aceste cuvinte: „Fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ, și nu era nici un om ca să lucreze pământul (înainte de a-l crea pe Adam). Ci o ceață se ridica de pe pământ, și uda toata fața pământului".

De ce trebuia să aștepte atunci cineva o mare ploaie să vină? Dumnezeu spusese că ea va veni, și cuvântul Lui este adevărat; și Noe a crezut și a acționat ca atare. Domnul Dumnezeu a știut exact ziua și ora în care va deschide ferestrele marelui „adânc" de ape care erau ținute suspendate sus deasupra pământului, ca o mare boltă. El a spus lui Noe că potopul va veni la șapte zile după ce va intra în arcă. Noe a intrat și a așteptat. Trecuseră șase zile și nu venise nici o ploaie, și iată că urma ziua a șaptea.

Pe toată perioada construirii arcei răutatea a continuat să crească. Nefilimii, care își luaseră trupuri umane, sub conducerea lui Satan, s-au dedat la tot felul de fapte rele, și oameni cu renume s-au alăturat lor, și gândurile lor nu erau decât răutate. Finalizarea arcei și intrarea în ea a lui Noe a fost un semnal pentru acești demoni în formă umană, și sclavii lor umani, să se complacă în cel mai mare desfrâu, imoralitate și răutate. Diavolul, sau unii din îngerii lui, ar fi dat foc fără îndoială arcei și ar fi distrus-o și pe cei dinăuntru, dacă nu i-ar fi oprit mâna Domnului. Martorul credincios al lui Dumnezeu era înăuntrul acelei corăbii. Domnul Dumnezeu protejează întotdeauna pe credincioșii Săi. Promisiunea Psalmului 34, versetul 7, este: „Îngerul Domnului tăbărește în jurul celor ce se tem de El, și îi scapă".

Sosise timpul când Dumnezeu a vrut să facă o demonstrație a puterii Sale și să înalțe numele Său înaintea creației întregi. Scripturile arată că acești nefilimi, care își părăsiseră prima lor stare materializându-se ca oameni, au stricat rasa

Cuprins

umană și au făcut-o rea. Scripturile arată clar că acești îngeri căzuți care au corupt rasa umană au fost înjosiți. Mărturia celei de-a doua epistole a lui Petru, capitolul 2, versetul 4, spune: „Dumnezeu n-a cruțat pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în iad, și i-a dat lanțurilor întunericului, ca să fie păstrați pentru judecată". Apostolul Iuda, în versetul 6 a epistolei sale, se referă la aceeași chestiune, spunând: „Și îngerii care nu și-au păstrat prima lor stare, ci și-au părăsit locuința, El i-a pus în lanțuri veșnice, sub întuneric, pentru judecata zilei celei mari". Acum oamenii și femeile rele de pe pământ trebuiau să-și înfrunte soarta. Ei ajunseseră la limita răutății și trebuiau să moară.

Animalele fuseseră strânse în arcă așa cum poruncise Dumnezeu lui Noe. Aceasta a marcat al șase sutelea an al vieții lui Noe. Acest lucru a avut loc în a șaptesprezecea zi a lunii a doua. Sosise ceasul judecății pentru lumea nelegiuită. Departe, în nord, s-a auzit un urlet puternic, ca și cum munții ar fi fost rupți din temelii. Departe în sud un sunet teribil asemănător a umplut aerul. Animalele sălbatice ale câmpului și păsările cerului au simțit apropierea unei nenorociri teribile. Un mare potop de ape se grăbea atât din nord, cât și din sud. Raportul, păstrat în Geneza, capitolul șapte, versetul unsprezece, spune: „Toate izvoarele adâncului celui mare s-au rupt, și s-au deschis ferestrele cerurilor". Prin văi ziduri solide de apă s-au grăbit să curgă. Tremurând, izbindu-se și căzând, au venit aceste ziduri de putere irezistibilă. În centrul potopului erau purtate lemne mari, clădiri distruse, cantități de pământ și bolovani puternici. Odată cu potopul au venit vânturi puternice care au înghețat măduva în oasele creaturilor care nu știuseră niciodată înainte de frig. Când ajungea în oraș, potopul punea la pământ clădirile lui. Panicați, oamenii au fugit la munți, doar pentru a vedea apropierea potopului care aducea moarte și distrugere pentru tot ce era în calea sa.

Cu furie tot mai mare, apele au curs tot mai repede. Timp de patruzeci de zile și nopți torenții s-au vărsat din nord și sud și de sus. Potopul a crescut din ce în ce mai tare, până când a acoperit munții. Valurile au măturat de pe crestele munților pe oamenii și animalele în viață. Apoi potopul a lovit marea arcă. Marele vas a gemut și lemnul ei a scârțâit. Apoi apele puternice l-au înălțat deasupra pământului, și arca a plutit pe marea nou-făcută. Vântul a crescut în furie, și pământul s-a clătinat și a tremurat, și apele au continuat să crească până când au acoperit dealurile și munții; și tot ce avea suflare în ele a murit.

Raportul ocular grafic conținut în capitolul șapte din Geneza, versetele 18 la 24 spune: „Apele au ajuns mari şi au crescut foarte mult pe pământ, şi corabia plutea pe deasupra apelor. Apele au ajuns din ce în ce mai mari şi toţi munţii înalţi, care erau sub cerul întreg, au fost acoperiţi. Cu cincisprezece coţi s-au înălţat apele deasupra munţilor, care au fost acoperiţi. Şi a pierit orice făptură care se mişca pe pământ, atât păsările cât şi vitele şi fiarele, tot ce se târa pe pământ, şi toţi oamenii. Tot ce răsufla, tot ce avea suflare de duh de viaţă în nări, tot ce era pe pământul uscat, a murit. Toate făpturile care erau pe faţa pământului au fost nimicite, de la om până la vite, până la târâtoare şi până la păsările cerului: au fost nimicite de pe

Cuprins

pământ. N-a rămas decât Noe și ce era cu el în corabie. Apele au fost mari pe pământ o sută cincizeci de zile."

Dumnezeu își justificase numele în mințile lui Noe și a celor care au supraviețuit cu el, și în mințile îngerilor din cer. Toate națiunile, rasele și popoarele care urmau să se nască din Noe și fiii săi urmau să știe despre această demonstrație puternică a puterii lui Iehova, sau cel puțin urmau să aibă o oportunitate să cunoască. Însă unii vor refuza să creadă. Toatele popoarele care au trăit pe pământ de la Noe încoace au văzut dovezile marelui potop. Dar, așa cum era în vremea lui Noe, cei care își întorseseră mințile de la Domnul, care refuză să creadă Cuvântul Lui, neagă potopul și sunt ignoranți despre lucrările pe care Dumnezeu are de gând să le facă în curând.

„Căci", așa cum spune traducerea *Weymouth* a Epistolei a doua a lui Petru, capitolul trei, versetele de la cinci la șapte, „cu intenție sunt orbi față de faptul că erau ceruri care existau din vechime, și un pământ, scos din apă și care se extinde în continuu prin apă, prin porunca lui Dumnezeu; și că, prin intermediul acestora, rase de oameni de atunci a fost înecată de apă și a pierit. Dar cerurile prezente și pământul prezent sunt, prin porunca aceluiași Dumnezeu, păzite și păstrate pentru focul din ziua de judecată și de nimicire a oamenilor nelegiuiți". *Versiunea Autorizată* spune: „Prin care lumea care a fost atunci, fiind înecată de apă, a pierit".

Faptul că nimicirea lumii vechi prin potop a prefigurat viitoare distrugere a organizației lui Satan, vizibilă și invizibilă, la bătălia Armaghedonului, îl dovedește clar Isus în marea Sa profeție despre „sfârșitul lumii". (Matei 24 și 25). El a spus: „Căci ca și în zilele lui Noe, așa va fi și prezența Fiului omului. Cum era în zilele acelea, înainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua în acre a intrat Noe în arcă, și n-au înțeles, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, așa va fi și prezența Fiului omului". – Mat. 24:37-39, *Diaglott*.

REPREZENTANȚI PĂMÂNTEȘTI AI ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU

Este o regulă fixată a planului divin ca Dumnezeu să nu ofere viață veșnică niciunui om până când acel om nu este testat mai întâi și, sub test, își dovedește loialitatea și credincioșia. Dumnezeu a dat lui Adam, primul om, viață; dar după aceea l-a pus la încercare înainte ca să-i ofere viață veșnică. Sub test Adam a căzut. Eșecul lui s-a datorat faptului că a ascultat de dușmanul lui Dumnezeu. El a fost un om neloial, și un om necredincios.

Următorul om perfect de pe pământ a fost Isus. Înainte ca Tatăl ceresc să dea lui Isus răsplata mare și înaltă a vieții veșnice ca creatură divină, El l-a pus mai întâi la cele mai aspre teste; și toate aceste teste Isus le-a trecut cu succes, și astfel

Cuprins

și-a dovedit loialitatea și credincioșia față de Dumnezeu. – Luca 4:1-14; Fil. 2:5-11; Evr. 5:8, 9.

Dintr-odată apare absurditatea doctrinei „nemuririi a tuturor oamenilor". Satan este autorul acestei doctrine false; și reprezentanții lui Satan, clericii, au proclamat această doctrină falsă printre oameni în secolele trecute.

Înainte să fie adusă jertfa de răscumpărare pentru omenire prin moartea omului perfect Isus, era imposibil ca vreun om să primească viață veșnică. Acest lucru este adevărat pentru motivul că toți oamenii sunt descendenții lui Adam și au moștenit rezultatul greșelii lui. (Rom. 5:12). Este regula lui Dumnezeu că „așa cum toți mor în Adam, tot așa în Cristos toți vor fi înviați". (1Cor. 15:22). Moartea și învierea lui Isus Cristos trebuia să aibă loc mai înainte ca vreun om să poată primi viață veșnică. Cu toate acestea, aceasta nu a împiedicat pe oamenii imperfecți să nu-și dovedească loialitatea și credincioșia față de Dumnezeu în măsura abilității lor. Dacă ar face aceasta, ei ar putea să aibă aprobarea lui Dumnezeu.

Totuși, din moment ce nu există nici un alt nume de sub cer prin care să poată veni salvarea pentru viață, decât prin meritul lui Cristos Isus, rezultă că viața nu ar putea fi dată până la venirea lui Cristos Isus și oferirea răscumpărării. El „s-a dat pe Sine (viața Sa) ca răscumpărare pentru toți, ca să fie mărturisit la timpul potrivit". (Fapte 4:12; 1Tim. 2:5, 6). Rezultă, așadar, că indiferent de cât de credincios s-ar fi dovedit un om înainte de oferirea răscumpărării, el nu putea să primească viață veșnică decât după ce răscumpărarea va fi prezentată ca o jertfă pentru păcat înaintea scaunului îndurării a lui Iehova Dumnezeu. Prin urmare, moartea și învierea Domnului Isus a adus viața și nemurirea la lumină. (2Tim. 1:10). Toți trebuie să aibă o oportunitate pentru viață. Oportunitatea pentru nemurire este doar pentru aceia care o caută după modul stabilit de Dumnezeu, adică, prin a fi făcuți conform cu moartea de sacrificiu a lui Isus Cristos. – Rom. 2:6, 7; Fil. 3:10-14.

Trebuie să fie evident cercetătorului Scripturilor că tot ceea ce poate să facă omul față de salvarea sa proprie este să aibă credință și, în încercare, să-și dovedească loialitatea și credincioșia față de Dumnezeu. Din acest motiv este scris: „Dar fără credință este imposibil să-I fim plăcuți; căci cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută cu sârguință". – Evr. 11:6.

Între Abel care a fost ucis de fratele său Cain și lemnul pe care a murit Isus au fost câțiva oameni pe pământ care au crezut în Dumnezeu și care au încercat cu sârguință să-I fie plăcuți și chiar I-au fost plăcuți. Referitor la acești oameni este scris în epistola către Evrei, capitolul 11, versetele 13-16: „Aceștia toți au murit în credință, fără să fi primit promisiunile, ci doar le-au văzut de departe, și au fost convinși de ele, le-au îmbrățișat, și au mărturisit că sunt străini și pelerini pe pământ. Căci cei ce vorbesc aceste lucruri, declară clar că ei caută o țară. Și într-adevăr dacă ar fi avut în vedere țara din care ieșiseră (adică, organizația Diavolului), ar fi avut oportunitate să se întoarcă; dar acum ei doresc o țară mai

Cuprins

bună, adică, una cerească; de aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să se numească Dumnezeul lor; căci le-a pregătit o cetate".

Cuvântul „țară" redat aici înseamnă patrie; adică, locul sau orașul lor natal, sau țara natală. Condiția natală a omului a fost perfecțiunea în Paradis, grădina Edenului; și din moment ce este planul lui Dumnezeu ca această condiție să fie restatornicită, aceasta poate veni numai prin Împărăția Sa cerească, și din moment ce acești oameni credincioși au dorit un astfel de lucru, ei au dorit, prin urmare, ca Împărăția sau guvernul ceresc să fie restabilit pe pământ. Dumnezeu, în realizarea planului Său, va pregăti un oraș, adică, o organizație, un guvern, în care acești oameni vor avea o parte. Dar cine sunt acești oameni?

Sub inspirația Spiritului Sfânt, apostolul Pavel a scris despre aceștia. (Evrei, capitolul 11). Mai întâi el menționează pe Abel, care și-a dovedit credința în Dumnezeu. Apoi spune despre Enoh, care „a umblat cu Dumnezeu", însemnând că el a avut credință în Dumnezeu și a fost ascultător Lui; și el spune că Dumnezeu l-a luat pe Enoh ca să nu vadă moartea. Apoi amintește pe Noe, care a trăit într-un timp de mare răutate, și care și-a manifestat credința, loialitatea, și devotamentul față de Dumnezeu prin proclamarea adevărului în mijlocul unei generații rele și perverse. Apoi urmează Avraam, care a fost chemat să meargă într-un loc despre care nu a știut nimic; și datorită credinței sale el a plecat. El a locuit într-o țară străină, locuind în corturi cu Isaac și Iacov. Apostolul menționează, de asemenea, pe soția lui Avraam, Sara, care și-a manifestat credința în promisiunile lui Dumnezeu. După aceea spune despre marele test care a venit peste Avraam, când Dumnezeu i-a cerut să aducă jertfă pe fiul său Isaac. Crezând că Dumnezeu putea să învie pe Isaac din morți, Avraam a ascultat, și aceasta dovedește credința lui Avraam în înviere.

Apoi Pavel menționează pe Isaac ca fiind unul din cei credincioși. După aceea spune despre credința lui Iacov, care, datorită încrederii sale în Dumnezeu, a profețit și a binecuvântat pe fiii săi pe patul său de moarte. El descrie credința lui Iosif, și cum Domnul l-a călăuzit în Egipt. Apoi spune despre Moise, care, deși crescut în casa unui împărat, când a ajuns la vârsta maturității a refuzat să fie numit fiul fiicei împăratului, preferând mai degrabă să sufere necaz cu poporul său, datorită credinței sale în Dumnezeu. Apostolul adaugă cu privire la el „a socotit ocara lui Cristos ca o mai mare bogăție decât comorile din Egipt; pentru că privea spre răsplătire". (Evr. 11:26). Și astfel este dovedită credința lui Moise în Împărăția viitoare și în marele Rege. Apoi apostolul menționează credința lui Rahav, curva; și mai spune despre „Ghedeon, despre Barac, Samson și Iefta".

După ce menționează pe David, Samuel, și pe profeții credincioși, apostolul devine tot mai elocvent, și cuvintele lui răsună de bucurie și încredere în Dumnezeu când adaugă: „Care prin credință, au cucerit împărăţii, au făcut dreptate, au căpătat promisiuni, au astupat gurile leilor, au stins violența focului, au scăpat de ascuţişul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oştirile vrăjmaşe. Femeile şi-au primit înapoi pe morţii lor înviaţi; unii au fost torturați, ne acceptând izbăvirea, pentru ca să dobândească o înviere mai bună;

Cuprins

alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și întemnițare; au fost uciși cu pietre, tăiaţi în două cu ferestrăul, chinuiţi; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcaţi cu cojoace şi în piei de capre, lipsiţi de toate, prigoniţi, munciţi, (ei, de care lumea nu era vrednică), au rătăcit prin pustiuri, prin munţi, prin peşteri şi prin crăpăturile pământului. Toţi aceştia, măcar că au fost lăudaţi pentru credinţa lor, totuşi n-au primit promisiunea". – Evrei 11:33-39.

Apostolul spune aici: „Lumea nu era vrednică" de acești oameni, însemnând lumea al cărei conducător invizibil este Satan Diavolul. Prin devotamentul lor credincios față de Dumnezeu și de promisiunile Lui, acești oameni vrednici au mărturisit că nu au fost deloc în armonie cu Diavolul, ci în armonie completă cu Dumnezeu. Ei au avut inimi adevărate, și și-au dat toată silința să facă binele; și datorită credinciosiei lor ei au fost lăudați. Însă ei nu au putut primi atunci promisiunea. Rețineți că promisiunea a fost binecuvântarea vieții veșnice, și apostolul spune clar că viața este un dar de la Dumnezeu prin Isus Cristos, Domnul nostru. (Rom. 6:23). Rezultă în mod logic că ei nu au putut primi viață înainte de oferirea jertfei de răscumpărare.

Apoi apostolul adaugă:„Dumnezeu a avut în vedere ceva mai bun pentru noi, pentru ca ei să nu fie făcuți perfecți fără noi". Este evident căci clasa menționată aici ca primind „ceva mai bun" sunt cei care vor fi asociați cu Cristos în starea spirituală în cer, fiindcă Pavel se include pe sine ca unul din ei. El spune că acești oameni credincioși din vechime fără *noi* nu vor fi făcuți perfecți. Cuvântul „perfect" redat aici înseamnă complet, terminat, plan realizat. Prin aceasta trebuie să se înțeleagă, așadar, că acești oameni, după ce au fost lăudați datorită credinciosiei lor, trebuie să aștepte în moarte, în mormânt, până când membrii trupului lui Cristos, care este biserica adevărată, sunt aleși și încercați. (Col. 1:18; Efes. 1:22, 23). Promisiunea referitoare la acei bărbați credincioși din vechime nu putea fi adusă la îndeplinire până când Domnul nu a ales întreaga biserică. Cu alte cuvinte, planul și prevederea lui Dumnezeu pentru ei nu poate fi împlinită sau finalizată până când nu se face o asigurare deplină pentru Împărăția invizibilă al lui Dumnezeu, adică, Cristos Isus și biserica credincioasă al cărei Cap este El.

În jertfa zilei de ispășire, pe care Dumnezeu a făcut pe evrei s-o practice în fiecare an și care este descrisă în capitolul șaisprezece al cărții Levitic, este arătat că jertfa de răscumpărare este prezentată ca o jertfă pentru păcat în numele tuturor, în afară de biserică, după selecția membrilor trupului lui Cristos.

Când membrii trupului lui Cristos sunt finalizați, ce este de așteptat pentru acești oameni care au murit în credință înainte de a fi dată marea jertfă de răscumpărare? Pavel spune clar: „De aceea, lui Dumnezeu nu-I este rușine să fie numit Dumnezeul lor; căci le-a pregătit un oraș". (Evr. 11:16). Orașul fiind un simbol al guvernului, acest text este o dovadă convingătoare că Dumnezeu a pregătit pentru acești bărbați un loc sub guvernul neprihănirii Sale pe pământ. Prin urmare, ei vor fi făcuți reprezentanți pământești, vizibili ai Împărăției lui Dumnezeu în timpul celor o mie de ani când Cristosul invizibil, Regele uns al lui

Cuprins

Dumnezeu și Conducătorul drept al Regelui, va administra guvernul din cer și va binecuvânta toate familiile pământului, spre slava Domnului Dumnezeu Iehova.

MEMORIAL

Data pentru celebrarea numelui lui Iehova Dumnezeu și despre jertfa lui Cristos Isus se stabilește în acest mod: De la observarea lunii noi cel mai aproape de echinocțiul de primăvară, care marchează prima zi a primei luni, numărați paisprezece zile. (Ex. 12:1-6). Conform calculelor astronomice luna răsare cu cel puțin șaisprezece ore înainte de a putea fi văzută cu ochiul natural uman. În timpul lui Moise, calculul se făcea de la ora în care se putea vedea cu ochiul liber, și aceasta este maniera corectă pentru noi să socotim timpul. Acest an (numit 1936 d. Cr.) începe în ziua de 24 Martie; și a paisprezecea zi, adică, după ora 6 p.m. în ziua de 6 Aprilie, este timpul potrivit pentru celebrarea Memorialului. Se folosește ora Ierusalimului.

Cartea intitulată *Iehova* conține o explicație mai detaliată despre Memorial decât ar putea s-o cuprindă *Turnul de Veghere* într-un număr. Studiați cu atenție și cu un spirit de rugăciune capitolele doi și trei ale cărții intitulată *Iehova,* începând de la pagina 26 și până la pagina 120. Apoi în 6 Aprilie, după ora 6 p.m., fiecare adunare a celor unși să se întrunească și să celebreze Memorialul. Pentru aceasta, folosiți azime (pâine nedospită) și vin roșu adevărat. Sucul de struguri nefermentat sau sucul de stafide nu vor îndeplini cerințele. Domnul și apostolii au folosit vin roșu adevărat, și noi ar trebui să facem cum au făcut ei.

SCRISORI

NUMAI IEHOVA AR PUTEA DA

Salutări fraților noștri în Sion la Betel!

Noi, pionierii subsemnați, care predicăm evanghelia Împărăției lui Iehova Dumnezeul nostru în diferitele comitate ale Texasului, ne adunăm laolaltă în această zi, 16 Noiembrie 1935, la San Antonio, Texas, să aducem mulțumiri lui Iehova pentru măsura minunată pe care El a făcut-o să fie luată prin voi, frații noștri, la Betel pentru a ține pionierii în lucrare. Acesta este într-adevăr un stimulent pe care numai Iehova l-ar putea da, și ca un om, noi mergem înainte în bătălie cu zel înnoit și vom năuci pe dușmanii lui și îi vom pune în frică și rușine. Strigătul nostru de luptă este „Pentru Iehova și Mai Marele Ghedeon”. Rugăciunile

Cuprins

noastre sunt pentru distrugerea organizației lui Satan și pentru justificarea veșnică a numelui și cuvântului lui Iehova.

Tovarășii voștri vestitori în serviciul Regelui
D-RA MARIE HUMES D-RA JOHN A. PETERSON
H.S, ROBBINS ANNA M. COWDEN
CONSTANCE PETERSON VIRGINIA STOKER
(SR.) A. Y. HAYES ARTHUR T. MARSHALL
CHAS. T.R. PETERSON JAMES D. CARTER
MARIE A. ROBBINS D-RA JAMES D. CARTER
D-RA MYRTLE ROBBINS ANNIE WALLACE
HELEN MILLER D-RA E. A. MCDONALD
JOHN A. PETERSON D-RA J. DENNING

MULȚI PRIZONIERI VIN ÎN LIBERTATE

Dragă frate Rutherford:

Vă trimit cu plăcere un raport al studiilor noastre Betel din Helsinki în timpul lunii Decembrie 1935:

Am studiat Partea 2 și Partea 3 a cărții „*Prizonieri*". În timpul acestor studii au fost nenumărate puncte de un interes special, dat fiind faptul că multe, multe scripturi au fost aduse la lumină. Chiar dacă gândurile noastre ale prizonierilor au fost schimbate, aceasta a făcut doar eliberarea prizonierilor să pară mai strălucitoare, și putem auzi clopoțelul libertății sunând din ce în ce mai tare deasupra capetelor noastre, și încercăm cu bucurie să facem pe oameni să audă acest sunet în mijlocul zgomotului îngrozitor din lume, și mulți prizonieri chiar îl aud și vin la libertatea Lui glorioasă spre slava lui Dumnezeu. Aceste articole sunt un stimulent puternic pentru lucrare.

Participarea a fost: în 3 Decembrie, 15 persoane; în 10, 17 persoane; în 17, 16 persoane; în 21, 11 persoane; și în 31, 15 persoane.

Domnul Dumnezeul nostru să vă binecuvânteze din belșug în serviciul Lui. Fie ca Domnul să vă lase să priviți la strălucirea feței Lui în timpul noului an și să vă ajute să vestiți laudele Lui. Cu salutări creștine calde,

Frățiorul dvs. prin harul Lui,
EIRO NIRONEN, *Secretar.*

REZOLUȚIE

Dragă frate Rutherford:

Noi, membrii adunării martorilor lui Iehova din Cambridge (Ohio) și Ionadabii dorim să profităm de această ocazie și să ne exprimăm aprecierea

Cuprins

noastră pentru hrana minunată și întăritoare cuprinsă în Turnul de Veghere, și ca fiind instrumentul lui Iehova. Adoptăm aici și formulăm următoarea rezoluție:

REZOLUȚIE

Că atitudinea noastră este în armonie completă cu discursul „Salutarea Steagului”

Că noi, prin harul Lui, continuăm să ridicăm sus steagul adevărului lui Dumnezeu și vom arăta spre el ca singura salvare a omului, și să vestim pe Regele și Împărăția Lui.

Noi credem că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și că Cristos Isus este Răscumpărătorul omului Conducătorul de drept al lumii.

Suntem siguri că Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos este singura speranță a omenirii, și că Iehova a pus pe Cristos Isus ca Rege pe tronul Său; de aceea, vom asculta de El, și ne vom încrede implicit în Iehova și în Cristos Isus. Prin urmare, ne punem de partea lui Iehova Dumnezeu și a Împărăției Sale sub Cristos Isus, Răscumpărătorul și Domnul nostru, și, prin harul Lui, vom iubi, servi, asculta și onora pe Iehova și Fiul Său preaiubit, Cristos Isus.

Cuprins

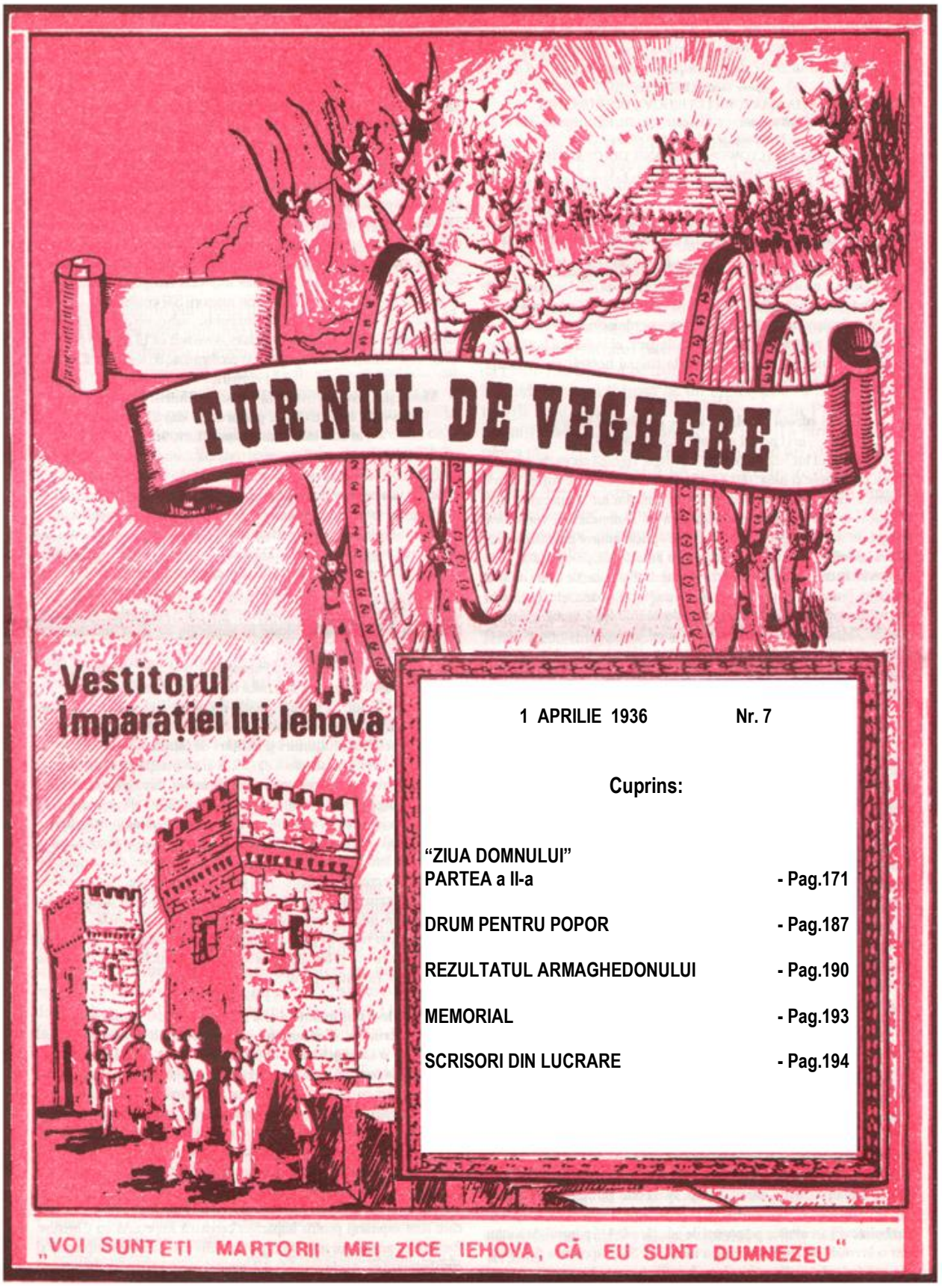

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul Împărăției lui Iehova

1 APRILIE 1936 Nr. 7

Cuprins:

"ZIUA DOMNULUI" PARTEA a II-a	- Pag.171
DRUM PENTRU POPOR	- Pag.187
REZULTATUL ARMAGHEDONULUI	- Pag.190
MEMORIAL	- Pag.193
SCRISORI DIN LUCRARE	- Pag.194

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU"

Cuprins

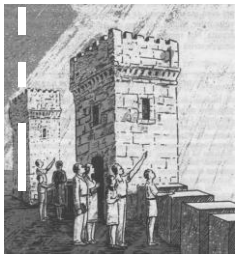

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Aprilie 1936** **Nr. 7**

„ZIUA DOMNULUI”

„Atunci o nimicire neaşteptată va veni peste ei, ca durerile naşterii peste femeia însărcinată; şi nu vor scăpa”. – 1Tesaloniceni 5:3

PARTEA a II-a

1. IEHOVA este marele Învăţător şi El folosește figuri de stil prin care transmite adevărul în termeni fără un înţeles nesigur creaturilor Sale care-L iubesc. Clasa servului credincios a fost adusă prin Domnul Isus Christos în templul lui Iehova şi acolo este învăţată ce trebuie să facă şi ce se va întâmpla în mod sigur în curând. Celor credincioşi le este arătat în ce întuneric se află duşmanii care îi prigonesc şi care în acelaşi timp susţin în mod făţarnic a fi lumina lumii. Aceşti reprezentanţi făţarnici ai religiei şi asociaţii lor se împotrivesc cu înverşunare mesajului despre Împărăţia lui Iehova şi aruncă asupra martorilor lui Iehova un potop de insulte și în felul acesta hulesc neîncetat numele lui Dumnezeu. Duşmanii conduc prigonirea lor atât de departe încât trag concluzia că martorii lui Iehova sunt învinşi cu desăvârşire, şi mesajul Domnului, prin care aceşti potrivnici sunt atât de mult supăraţi, este oprit cu succes şi pentru totdeauna. Această biruinţă presupusă este serbată de duşmani printr-o serbare de bucurie, şi jubilează triumfători înaintea urechilor acelora care voiesc să-i asculte: „Pace şi siguranţă!” În timp ce se felicită în felul acesta unul pe altul, „o nimicire neaşteptată va veni peste ei”. În această legătură Domnul folosește o figură de stil sau ilustrație cu o „femeie în durerile naşterii” care este gata să nască.

2. Cuvântul folosit în limba greacă şi tradus prin cuvântul românesc „neaşteptată” nu înseamnă „evident” sau care apare de la suprafața exterioară a lucrurilor, ci înseamnă ceva ce vine pe neaşteptate ca o lovitură de trăsnet din cer senin; adică, ceva ce nu s-a aşteptat deloc având în vedere starea exterioară a lucrurilor. Deoarece duşmanul este în întuneric şi nu veghează va fi luat prin surprindere şi va fi umplut de mirare şi de groază. Aceasta se datorează faptului că ei n-au spiritul Domnului, ci spiritul prinţului întunericului, al tatălui lor. Ei se cred în siguranţă. Când vor cădea pe neaşteptate, multora li se va părea aceasta foarte ciudat; căci aceasta este lucrarea ciudată, actul, actul ciudat al lui Dumnezeu. (Isaia 28:21). Isus a vorbit la sfârşitul profeţiei Sale mari despre sfârşitul lumii lui Satan: „Luaţi seama la voi înşivă, ca nu cumva să vi se îngreuieze inimile cu îmbuibare de mâncare şi băutură, şi cu îngrijorările vieţii acesteia, şi astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laţ peste toţi cei ce

Cuprins

locuiesc pe toată faţa pământului. Vegheaţi dar în tot timpul şi rugaţi-vă, ca să aveţi putere să scăpaţi de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, şi să staţi în picioare înaintea „Fiului omului”. (Luca 21:34-36). „Ca nu cumva, venind dintr-odată (pe neașteptate, - *Diaglott*), să vă găsească dormind. Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheaţi!” – Marcu 13:36,37.

3. Sfârşitul acelora care pângăresc cu intenție numele lui Dumnezeu este nimicirea. Clasei rămăşiţei credincioase Domnul îi zice: „Fiindcă Dumnezeu găseşte că este drept să dea întristare celor ce vă întristează”. (2Tesaloniceni 1:6). Clasa rămăşiţei credincioase este prigonită acum de ierarhia romano-catolică şi complicii ei în mod răutăcios şi nelegiuit din pricină că aceşti credincioşi în ascultare faţă de poruncile Domnului continuă să proclame vestea Împărăţiei. Spre mângâiere, Domnul îi încurajează prin apostol şi le zice: „Şi să vă dea odihnă atât vouă, care sunteţi întristaţi, cât şi nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu şi pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Christos. Ei vor fi pedepsiții cu o nimicire veşnică de la prezența Domnului şi de la slava puterii Lui”. – 2Tesaloniceni 1:7-9.

4. Fără îndoială între aceia pe care îi aşteaptă nimicirea sunt cuprinşi şi aceia care au auzit evanghelia Împărăţiei, dar care au refuzat să-i dea ascultare, ba încă au şi combătut acest mesaj. Cuvintele de mai sus „nu cunosc" înseamnă că ei au primit de fapt o cunoştinţa superficială a adevărului despre Împărăţie, însă ei s-au purtat în chip uşuratic cu această cunoştinţă şi au dispreţuit-o. Aceasta este tocmai atitudinea acelora care formează ierarhia romano-catolică. Ei au Cuvântul lui Dumnezeu şi au aruncat în mod superficial o privire în el, însă l-au aplicat în mod fals în folosul dorințelor lor egoiste şi n-au luat în seamă importanţa lui; prin urmare n-au ascultat de Cuvântul lui Dumnezeu. Acest text, în mod necesar, cuprinde și pe aceia care au avut ocazie să cunoască dar n-au voit să cunoască. Dumnezeu nu este obligat să ocrotească pe cineva care nu voieşte să caute ocrotirea Lui pe calea arătată de El.

5. Această scriptură şi altele care o susțin, arată că nimicirea va veni pe neaşteptate şi că persoanele care îşi atrag mânia lui Dumnezeu cu puțin timp înainte de a veni prăpădenia peste ele vor vedea că este asupra lor. Cuvintele „atunci... va veni peste ei" sună după traducerea literală „este instantanee”, după *Diaglott*: „Nimicirea bruscă vine peste ei”. Nimicirea vine de la Iehova prin Isus Christos, „sabia" Lui, după cum este scris: „Unul singur este dătătorul şi judecătorul legii, care poate să salveze şi să nimicească”. (Iacov 4:12). Când aceşti făcători ai nelegiuirii vor începe să se fălească şi să se bucure că martorii lui Iehova sunt înfrânţi, şi că acum potrivnicii lor pot fi fără grijă şi în pace, atunci nimicirea lor va fi aproape de tot şi tocmai pe punctul de a se năpusti peste ei. Când lăudăroşii vor fi ajuns punctul culminat al lipsei lor totale de grijă şi vor cugeta în nebunia lor că şi-au câştigat în fine prin nelegiuirea lor pace şi siguranţă şi se vor simţi foarte bine, atunci prăpădenia lor stă pe neaşteptate înaintea lor şi ei vor şti ce înseamnă aceasta. Dumnezeu nu va permite acestei mulțimi groaznice,

Cuprins

bătrâne şi făţarnice să meargă în pace în mormânt. Legea Lui nu se schimbă. David a fost unsul lui Dumnezeu şi alţi bărbaţi credincioşi au lucrat împreună cu el. Ioab a prigonit în mod răutăcios pe poporul Domnului, inclusiv pe David, şi Solomon a primit din acest motiv următoarea poruncă: „Fă deci după înțelepciunea ta, și să nu laşi ca perii lui cei albi să se pogoare în pace în locuinţa morţilor". (1Împăraţi 2:1-6). Despre Şimei care a blestemat pe David şi a aruncat cu pietre după el, despre acest prigonitor al unsului Său Domnul a zis: „Să-i pogori perii albi însângeraţi în locuinţa morţilor". (1Împăraţi 2:9). Ierarhia romano-catolică este bătrână la ani şi mare în crime, şi „capul cărunt" ilustrează potrivit această organizaţie încărcată de păcate. Ceea ce a hotărât Dumnezeu în legea Sa a prefigurat ce va veni la sfârşitul lumii peste această mulțime rea. Dumnezeu a permis acestei mulțimi nelegiuite să meargă cât se poate de departe; ei au mers până la limita extremă şi nimicirea va veni îndată peste ei. Toate crimele pe care le-au săvârşit le vor trece cu iuţeală pe dinaintea ochilor, şi ei vor vedea cât de înmuiate în sânge le sunt poalele fustelor lor, după cum zice profetul. Atunci vor şti că broderiile lor în aur, garniturile lor de dantelă, pălăriile lor caraghioase şi celelalte găteli ale lor nu le vor putea da nici un ajutor şi nici o ocrotire.

6. În câmpia Moabului Moise a vestit, după voinţa lui Dumnezeu, legea Celui Prea Înalt cu privire la mulțimea făţarnică care a pângărit numele Său, şi peste unii ca aceştia vine mânia lui Dumnezeu : „După ce ea (clasa lăudăroasă, fanfaroană, făţarnică care prigoneşte pe unşii lui Dumnezeu şi care şi-a adus la îndeplinire planurile ei rele în numele Domnului] aude cuvintele legământului acestuia încheiat cu jurământ, să nu se laude în inima lui şi să zică : Voi avea pacea, chiar dacă aş urma după pornirile inimii mele, şi chiar dacă aş adăuga beţia la sete". Pe acela Domnul nu-l va ierta. Ci atunci mânia şi gelozia Domnului se vor aprinde împotriva omului aceluia, toate blestemele scrise în cartea aceasta vor veni peste el, şi Domnul îi va şterge numele de sub ceruri". — Deuteronomul 29:19,20.

7. Această lege se aplică prigonitorilor martorilor lui Iehova. Ierarhia romano-catolică şi complicii ei au pus curse şi laţuri ca să prindă şi să pedepsească pe unşii lui Dumnezeu. Ei au minţit în repetate rânduri despre poporul lui Dumnezeu şi au adus mărturie mincinoasă împotriva lor în tribunale şi au pricinuit pedepsirea lor; aceşti făţarnici reprezentanţi ai religiei au făcut lucrul acesta pentru ca să-şi poată continua afacerile lor nelegiuite. Despre această mulțime de prigonitori blestemaţi Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Să-i ajungă nimicirea pe neaşteptate, să fie prinşi în laţul pe care l-au întins, să cadă în el şi să piară!" (Psalm 35:8). „Cum sunt nimiciţi într-o clipă! Sunt pierduţi, prăpădiţi printr-un sfârşit năprasnic."(Psalm 73:19). „Când vă va apuca groaza ca o furtună, şi când vă va învălui nenorocirea ca un vârtej, când va da peste voi necazul şi strâmtorarea. Atunci Mă vor chema, şi nu voi răspunde; Mă vor căuta, şi nu Mă vor găsi. Pentru că au urât cunoştinţa, şi n-au ales frica Domnului, pentru că n-au iubit sfaturile Mele, şi au nesocotit toate mustrările mele." (Proverbe 1:27-30). „Mândria merge înaintea pieirii, şi un spirit trufaș înaintea căderii." (Proverbe 16:18). Acestea sunt vase ale mâniei, făcute pentru nimicire. – Romani 9:22.

Cuprins

8. Textul zice: „Va veni peste ei!”. Peste cine? În special, peste ierarhia fățarnică romano-catolică care şi-a clădit o organizaţie puternică pe minciuni şi a făcut un legământ cu moartea şi cu locuinţa morţilor, precum şi peste așa-numiții preoți „da” protestanți, şi rabinii iudei, care împreună cu toţi aliaţii lor se pleacă înaintea ei şi o ajută să adoarmă pe oameni şi să zică celor naivi: „Toate sunt în regulă; toate sunt în siguranţă”. Preoţii şi predicatorii zic acum poporului: „ Nici un rău nu va veni peste voi; noi vom aduce pace”. După cuvintele profetului ei zic: „Pace! Pace!” Şi totuşi nu este pace!”(Ieremia 6:14). Pentru a ţine pe popor orb faţă de adevăr, preoții și predicatorii îi zic: „Nu veţi vedea sabie (necaz sângeros), şi nu veţi avea foamete; ci Eu (așa-zisul; sfântul părinte) vă voi da în locul acesta o pace trainică.” Dar Domnul mi-a răspuns: Profeții profețesc minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am trimis, nu le-am dat poruncă, şi nu le-am vorbit; ci ei vă profețesc nişte vedenii mincinoase, proorociri deşarte, înşelătorii şi închipuiri scoase din inima lor. De aceea așa vorbeşte Domnul despre profeții care cu toate că nu i-am trimis Eu, proorocesc totuşi în Numele Meu, şi zic: Nu va fi nici sabie, nici foamete în ţara aceasta; ‚Profeții aceştia vor pieri ucişi de sabie şi de foamete!” – Ieremia 14:13-15.

9. Sfânta Scriptură arată limpede căci conducătorii religiei, adică ierarhia romano-catolică şi aliaţii ei, preoţimea „protestantă” şi rabinii zicători de „da”, cu ocazia prigonirii martorilor lui Iehova , vor avea cooperarea cel puțin pentru un timp a domnitorilor politici, ai comerţului şi ai braţului tare al legii. Fără această cooperare ei n-ar putea să strige: „ Pace şi siguranţă”.

10. Nimicirea neaşteptată începe după cât se pare într-un timp când elementele seculare se întorc dintr-odată împotriva fățarnicilor reprezentanţi ai religiei, izbucnind într-o ură exprimată împotriva „curvei celei bătrâne” şi nimicesc această organizaţie deoarece este scris: „Dumnezeu a pus în inimile lor, ca să împlinească voia Lui”. (Apocalips 17:16,17). Aceasta este lucrarea lui Iehova, începutul exprimării finale a mâniei Sale împotriva organizaţiei duşmanului. Aceasta este „lucrarea Lui ciudată” care va deştepta pe elementele politice şi comerciale şi va pricinui căderea cuvei celei bătrâne de pe spatele lor. (Habacuc 3:14). Iehova a făcut să se scrie în Cuvântul său ilustraţii despre felul cum se va răzbuna mânia Lui peste duşman; şi unul dintre aceste tablouri, care fără îndoială prefigurează nimicirea mulţimii fățarnice, este nimicirea celor din muntele Seir, a Moabiţilor şi Amoniţilor. Muntele Seir reprezintă după cât se pare elementul religios, şi Moab şi Amon reprezintă elementele politice şi comerciale. Aceşti trei duşmani ai lui Israel s-au unit într-un atac comun asupra poporului ales a lui Dumnezeu şi când atacul a început Iehova a făcut o ambuscadă împotriva lor şi ei s-au ucis unul pe altul în felul acesta: „ Fiii lui Amon şi ai lui Moab s-au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca să-i nimicească cu desăvârşire şi să-i prăpădească. Şi, după ce au isprăvit cu locuitorii din Seir, s-au ajutat unii pe alţii să se nimicească.”(2Cronici 20:19-23). Aceasta este sprijinită prin alte scripturi, şi ele toate arată că Domnul va nimici mai întâi pe elementul fățarnic religios, după

Cuprins

care va urma nimicirea tuturor celorlalţi duşmani în partea a doua a războiului zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.

11. Din Sfânta Scriptură reiese că manifestarea finală a mâniei lui Dumnezeu împotriva organizaţiei lui Satan va începe mai întâi asupra reprezentanţilor religiei şi după aceea se va întinde asupra tuturor lucrătorilor nelegiuirii: „Peste toate înălţimile pustiei vin pustiitori; căci sabia Domnului va mânca țara de la un capăt la altul; şi nimeni nu-i lăsat în pace. Au semănat grâu, dar vor secera spini, s-au ostenit fără folos (pentru toate ostenelile și eforturile lor împotriva martorilor lui Iehova); și vă va fi ruşine de ce culegeţi, în urma mâniei aprinse a Domnului!" – Ieremia 12:12,13.

12. Dumnezeu condamnă pe făţarnicii religioşi care au săvârşit preacurvie prin faptul că s-au unit cu Diavolul şi cu puterile sale politice şi comerciale, şi zice: „Căci ţara este plină de preacurvii, şi ţara se jeleşte din pricina jurămintelor; câmpiile pustiei sunt uscate, și toată alergătura lor ţinteşte numai la rău, şi toată vitejia lor este pentru nelegiuire! Profeții şi preoţii sunt stricaţi; da, le-am găsit răutatea chiar şi în Casa Mea, zice Domnul. De aceea, calea lor va fi lunecoasă şi întunecoasă, vor fi împinşi şi vor cădea; căci voi aduce nenorocirea peste ei în anul când îi voi pedepsi, zice Domnul. În profeții Samariei (ierarhia romano-catolică care a instituit practicarea închinării la om) am văzut următoarea nebunie: au profeții pe Baal (adică, religia Diavolului), și au rătăcit pe poporul Meu Israel! Și în profeții Ierusalimului(în protestanţi şi în alţi închinători pretinşi ai lui Dumnezeu) am văzut lucruri grozave: ei comit adulter (prin alianţa cu ierarhia romano-catolică şi alte elemente ale organizaţiei lui Satan), trăiesc în minciună; întăresc mâinile celor răi, aşa că nici unul nu se mai întoarce de la răutatea lui; toţi sunt înaintea Mea ca Sodoma, şi locuitorii Ierusalimului ca Gomora. De aceea, aşa vorbeşte Domnul oştirilor despre profeți: Iată, îi voi hrăni cu pelin, şi le voi da să bea ape otrăvite; căci prin profeții Ierusalimului s-a răspândit nelegiuirea în toată ţara. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: N-ascultaţi cuvintele profeților care vă profețesc; ei vă leagănă în închipuiri zădarnice; spun vedenii ieşite din inima lor, nu ce vine din gura Domnului. Ei spun necurmat celor ce Mă nesocotesc : Domnul a zis : Veţi avea pace şi zic tuturor celor ce trăiesc în încăpăţânarea inimii lor: Nu vi se va întâmpla nici un rău [voi sunteţi, prin urmare, în siguranţă]. — Ieremia 23:10-17.

13. Când prăpădenia lor va fi iminentă şi va fi pe cale să vină peste cei nelegiuiţi, atunci după cât se pare vor vedea deodată că timpul cercetării lor a sosit : „Vine prăpădul ! — Vor căuta pace, dar nu va fi. Va veni nenorocire peste nenorocire, zvon după zvon. Ei vor cere vedenii profeților; dar Legea va pieri de la preot, şi bătrânii nu mai vor da sfaturi. Împăratul va jeli, prinţul va fi îmbrăcat în pustiire, și mâinile poporului ţării vor tremura. Le voi face după umbletele lor, îi voi judeca după cuviinţă, şi vor şti că Eu sunt Domnul". (Ezechiel 7:25-27). Întocmai după cum aceasta instituţie diavolească a aruncat ocară peste Iehova şi peste poporul Său, tot aşa trebuie să primească şi această societate nelegiuită o măsură îndoită pentru nelegiuirile ei : ,.Răsplătiţi-i cum v-a răsplătit ea, şi

Cuprins

întoarceţi-i de două ori cât faptele ei. Turnaţi-i îndoit în potirul în care a amestecat ea !" — Apocalips 18:6 : Ezechiel 13:9-16: Zaharia 12:3.

„DURERILE NAŞTERII”

14. Cum se va arăta nimicirea iminentă? „Ca durerile naşterii peste femeia însărcinată". Ilustraţia dată aici de Domnul este clară, potrivită şi convingătoare. Când Dumnezeu a alungat pe om din Eden, a zis femeii : „Cu durere vei naşte copii" ; şi aşa a şi fost de atunci încoace. În decursul veacurilor maternitatea a fost dorinţa cea mai adâncă a femeii, şi a fi o femeie stearpă a fost privit de cele mai multe ori ca o ocară. Conceperea este un ceas fericit, şi în timpul sarcinii femeia aşteaptă cu nerăbdare venirea odraslei şi-şi imaginează cum se va distinge odată în lume. O femeie bună are dorinţa ca copilul ei să proslăvească numele lui Dumnezeu. Femeia egoistă doreşte ca copilul ei să câştige cinste printre oameni. Amândouă felurile de femei aşteaptă cu bucurie ziua când vor naşte copilul. Medicul calculează în felul său în care zi va avea loc acest eveniment, şi femeia o aşteaptă într-o pace vădită a inimii şi cu un simţământ de siguranţă, în linişte şi, în speranţa că prin naşterea unui fiu se va bucura în curând de mai mare cinste. Data fixată vine însă deodată când este prinsă de durerile naşterii : atunci îşi dă seama că vede moartea cu ochii şi că ea ar putea avea loc imediat, şi numai Domnul o poate ţinea în viaţă.

15. O femeie care serveşte pe Dumnezeu a descris prin ce-a trecut când a născut şi zilele precedente şi a zis : „Înainte de ziua fixată au venit pe neaşteptate durerile naşterii peste mine. Eu m-am trezit din somn adânc cu cunoştinţa clară ca timpul meu a sosit. Am fost singură şi în întuneric şi m-am confruntat cu un calvar în care numai Dumnezeu m-a putut susţine. O slăbiciune crescândă a venit peste mine şi am tremurat din tot trupul ca frunzişul plopului tremurător într-un vânt puternic. O convulsie după alta m-a apucat cu violenţă crescândă. Am fost sigură că mai mult nu voi putea suferi. M-am sucit şi m-am zvârcolit în durerile mele, am avut o dorinţă nebună să plec în grabă, însă n-am văzut nici o posibilitate de scăpare. Puterea mea de viaţă a părut a se apropia repede de sfârşit şi am căzut în nesimţire"..

16. Isus a zis ucenicilor Lui : „Femeia, când este în durerile naşterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul", (Ioan 16:21). Atunci este foarte aproape de moarte şi numai Domnul o poate scoate din situaţia ei groaznică. Multe femei au murit când au născut, şi multe altele au scăpat de moarte însă reprezentanţii făţarnici ai religiei cărora se aplică această ilustraţie „nu vor scăpa, ci îi va ajunge moartea” deoarece Dumnezeu a hotărât ca să vină peste ei o nimicire. Această organizaţie nelegiuită va vedea cu groază moartea privind-o ţintă în faţă cu puţin timp înainte de a fi secerată de ea.

17. „Necazul lui Iacov" este o încercare a lui Satan şi a agenţilor lui de a nimici pe poporul credincios al lui Dumnezeu. Faptul acesta este reprezentat prin Iacov în mare necaz, din care necaz Dumnezeu scapă însă pe credincioşii Lui. În anti-tip, acest necaz a venit în 1917 şi 1918 peste credincioşii lui Dumnezeu, şi din

Cuprins

acesta ei au fost scăpaţi. Despre acel necaz este scris : „Întrebaţi şi vedeţi dacă nu cumva naşte vreun bărbat ! Pentru ce văd pe toţi bărbaţii [nu femei, ci acei credincioşi care se poartă ca bărbaţii] cu mâinile pe coapse, ca o femeie la facere ? Pentru ce s-au îngălbenit toate feţele? Vai căci ziua aceea este mare ; nici una n-a fost ca ea ? Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar va fi izbăvit din ea". — Ieremia 30:6,7.

18. Necazul neaşteptat care va veni peste reprezentanţii făţarnici ai religiei va fi „ca durerile naşterii peste femeia însărcinată" şi el este diferit de necazul lui Iacov prin faptul că această mulţime de făţarnici nu va găsi nici o cale de scăpare sau izbăvire. Atunci vor striga : „La vuietul apropierii lor, mâinile ni se slăbesc, ne apucă groaza, ca durerea unei femei care naşte". (Ieremia 6:24). Acel ceas al necazului vine peste ei pe neaşteptate şi fără veste tocmai când zic: „Pace, pace, totul e sigur !" (Ieremia 6:14). Ierarhiei mano-catolice în special, care a făcut mulţi preoţi şi pe mulţi i-a învăţat să facă pe „căpeteniile" sau șefii peste „populaţia catolică", şi pe unul dintre ei a învăţat să fie șef, și acestei cete de prigonitori îi zice Domnul : „Şi ce vei zice, când el te va pedepsi ? Căci tu i-ai învățat [pe preoţi sau aşa-zişii „părinţi"] să fie mai mari şi capi [papă sau aşa zisul sfântul părinte] peste tine. Acum doar nu te vor cuprinde dureri, ca pe o femeie în facere? Şi de vei zice în inima ta : De ce mi s-a întâmplat aceasta ? Răspund : Pentru mulţimea fărădelegilor tale s-au descoperit poalele tale, s-au dezgolit călcâiele tale". — Ieremia 13:21,22.

19. Pentru ei nu va fi nici o posibilitate de scăpare deoarece nimicirea lor este sigură. Cu ei va fi ca și cu nevasta lui Fineas despre care este scris că s-a încovoiat căci au apucat-o durerile naşterii şi a murit. (1Samuel 4:19,20). Pentru reprezentanţii ipocriți ai religiei „creştinătăţii" nu va exista o „anestezie" ca să le aline durerile. Degenerarea „creştinătăţii" şi viaţa vicioasă pe care a dus-o îi va face durerile cu atât mai mari şi moartea cu atât mai sigură. „Şi nu vor scăpa nicidecum".(*Rotherham*) Este scris în (*Diaglott*): „Mâna ta, împărate, va ajunge pe toţi vrăjmaşii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc". (Psalm 21:8). Aşa se va întâmpla când mânia lui Dumnezeu se va descărca pe neaşteptate asupra făţarnicilor care strigă „pace şi siguranţă". „Nu mai este nici un loc de adăpost pentru păstori [şi în aceştia sunt cuprinşi şi preoţii iezuiţi, această bandă prefăcută, vicleană care-şi face lucrarea întunecată în mod înşelător în numele lui Isus] ! Nu mai este nici o scăpare pentru povăţuitorii turmelor !" — Ieremia 25:35.

20. Iehova a permis Diavolului şi agenților săi timp de multe sute de ani să facă ce-au voit pe pământ pentru ca ziua răfuirii sale să fie o justificare deplină a numelui Său. Şi „ca să vezi puterea Mea, şi Numele Meu să fie vestit în tot pământul". (Exodul 9:16, Leeser). Lucrarea de mărturie este acum în curs şi când se va ajunge la sfârşitul ei Iehova își va arăta puterea împotriva tuturor celor care au pângărit nunele Lui şi nici unul dintre ei nu va scăpa.

21. Ierarhia romano-catolică a învăţat fals timp de mulţi ani pe popor şi a făcut pe milioane de oameni să creadă că această instituţie a făcut un legământ cu moartea şi locuinţa morţilor, şi că zidurile ei de apărare sunt atât de tari şi de

Cuprins

nebiruit încât nici o putere nu le-ar putea cuceri. Profetul lui Dumnezeu prezice zile de răfuire cu cuvintele următoare : „Am văzut pe Domnul stând pe altar (pe altarul închinării false a „creştinătăţii"). Şi a zis: „Loveşte pragul de sus al porţii (al organizaţiei înşelătoare politico-religioase numită „creştinătate"), ca să se cutremure uşiorii (pragul (*R.V.*) ; aceasta este calea sau cărarea preoţimii), şi sfărâmă-i peste capetele lor, (*R.V.*: rupe-le în bucăți pe capul) ale tuturora. Rămăşiţa lor însă o voi pierde cu sabia, aşa că nici unul din ei nu va putea să scape fugind(și nu va scăpa), şi nici unul din cei ce vor scăpa, nu va scăpa. De ar pătrunde chiar până în locuinţa morţilor, şi de acolo îi va smulge mâna Mea; de s-ar sui chiar în ceruri, şi de acolo îi voi pogorî. De s-ar ascunde chiar pe vârful Carmelului, şi acolo îi voi căuta şi-i voi lua; de s-ar ascunde de privirile Mele chiar în fundul mării, şi acolo voi porunci şarpelui să-i muşte. De ar merge în robie chiar înaintea vrăjmaşilor lor, şi acolo voi porunci sabiei să-i piardă; voi pune astfel ochii pe ei ca să le fac rău, nu bine." (Amos 9:1-4). Distrugerea lor va fi completă.

„ZIUA MÂNIEI"

22. Ziua când Dumnezeu a început să-şi exercite puterea împotriva lui Satan şi a organizaţiei lui a început când a pus pe tron pe prea iubitul său Fiu ca domnitor legitim. (Psalm 2:6). Isus a aşteptat sute de ani ziua aceasta întocmai, după cum i-a poruncit Dumnezeu : „Şezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmaşii Tăi supt picioarele Tale". (Psalm 110:1). Sfânta Scriptură şi faptele arată că Dumnezeu a început în toamna anului 1914 să-şi arate puterea împotriva duşmanului, şi de aceea este scris : „Îţi mulţumim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care eşti şi care erai şi care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, şi ai început să împărăteşti. Națiunile se mâniaseră, și a venit mânia Ta". (Apocalips 11:17,18). Atunci Iehova a trimis pe iubitul său Fiu şi i-a zis : „Stăpâneşte în mijlocul vrăjmaşilor Tăi !" (Psalm 110:2). Duşmanul n-a voit să se retragă de bunăvoie şi după aceea a urmat un război în cer. (Apocalips 12:7-9). Diavolul văzând că a sosit timpul când trebuie să se decidă marea chestiune dintre el şi Iehova, a împins pe naţiunile lumii într-un război, şi acest război mondial s-a întâmplat în împlinirea profeţiei lui Isus Cristos. Satan a avut de gând să nimicească omenirea prin război. Acesta a fost începutul durerilor peste organizaţia lui Satan şi în special peste partea ei vizibilă. „Căci o națiune se va scula împotriva altei națiuni, și o împărăţie împotriva altei împărăţii ; şi, pe alocurea vor fi cutremure de pământ, foamete şi ciumi. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor". — Matei 24:7,8.

23. Timp de patru ani s-a dezlănțuit cu furie războiul între naţiunile pământului, şi cu ocazia aceasta nu numai c-au fost omorâţi milioane de oameni printre naţiunile purtătoare de război, ci afară de aceasta Satan a căutat cu disperare să nimicească pe aceia care s-au consacrat lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale. Războiul în cer a fost începutul arătării mâniei lui Dumnezeu împotriva organizaţiei lui Satan, însă războiul de pe pământ n-a fost început de Iehova. Satan

Cuprins

a îndemnat pe naţiuni să se războiască. Necazul care a început în cer Diavolul l-a continuat pe pământ împotriva omenirii ca să-și împlinească provocarea lăudăroasă. De când a fost aruncat din cer pe pământ el a continuat să aducă o durere după alta peste oameni. (Apocalips 12:12). Dacă Satan şi-ar fi putut îndeplini scopul atunci războiul mondial ar fi durat până la nimicirea întregii omeniri. În anul 1918 războiul mondial s-a oprit; însă nici unul dintre stăpânitorii pământeşti nu ar putea arăta un motiv bun pentru care războiul a încetat deodată. Motivul este arătat însă în Sfânta Scriptură.

24. Dumnezeu a poruncit să se oprească războiul din pricina aleşilor Lui, clasa servului credincios. „Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa ; dar, din pricina celor aleşi, zilele acelea vor fi scurtate". (Matei 24:22). Dacă războiul ar fi continuat fără încetare până la distrugerea completă a acestei lumi, ar fi scăpat oare candidaţii la Împărăţie care au fost atunci pe pământ? Nu; pentru că toţi aceia au trebuit să fie judecaţi mai întâi de Cristos Isus în templu, şi această judecată a început după venirea lui Cristos la templu în anul 1918. Când a venit Domnul la templu chiar şi candidaţii la Împărăţie au fost neplăcuți Lui, şi n-au putut fi primiţi în organizaţia principală a lui Dumnezeu fără a fi fost judecaţi mai întâi şi înainte de a fi dovedit căinţă şi de a fi primit iertare. Aceasta reiese clar din profeţia lui Isaia: „În anul morţii împăratului Ozia [un tablou al pretinsului creştinism sau al aşa-zisei creştinătăţi]", zice Isaia : „am văzut pe Domnul şezând pe un scaun de domnie foarte înalt [al judecăţii (Matei 25:31)], şi poalele mantiei Lui umpleau Templul". (Isaia 6:1-3). Acest tablou profetic arată că timpul judecăţii venise. Isaia, care aici a prefigurat pe acei sfinţi ai lui Dumnezeu şi candidaţi la Împărăţie, continuă şi zice : „Atunci am zis : 'Vai de mine ! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor [urmaşi declaraţi ai lui Cristos Isus] tot cu buze necurate [care au ratat ocazia să depună mărturie despre Împărăţie], căci am văzut cu ochii mei pe Împăratul. Domnul oştirilor !" — Isaia 6:5.

25. După aceea cu ocazia judecaţii Domnului în templu cei credincioşi au fost curăţaţi, şi lucrul acesta este reprezentat prin următoarele cuvinte ale profetului : „Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleştele de pe altar. Mi-a atins gura cu el, şi a zis : Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată şi păcatul tău este ispăşit!" (Isaia 6:6,7). Faptele sprijină puternic concluzia că această lucrare de curăţire a avut loc în anul 1922 când poporul credincios al lui Dumnezeu de pe pământ a ajuns la cunoştinţa că Cristos Isus este în templu. Apoi, după ce Domnul a curăţat pe cei găsiţi credincioşi, i-a trimis să fie martori ai Lui şi aceasta a fost prefigurat prin următoarele cuvinte ale profetului : „Am auzit glasul Domnului, întrebând : Pe cine să trimet, şi cine va merge pentru. Noi ? Eu am răspuns : „Iată-mă; trimite-mă !' El a zis atunci : Du-te şi spune poporului acestuia : într-una auziți şi nu înţelegeți ; într-una vedeți, şi nu pricepeți !'" (Isaia 6:8,9). Profeţia vorbeşte după aceea despre bucuria acestor curăţiți care dau ascultare poruncii Domnului de a mărturisi Împărăţia Sa. (Isaia 12:1-4). Faptele care s-au

Cuprins

întâmplat se potrivesc exact cu cuvintele profeţiei, şi din 1922 încoace se poate vedea o înaintare continuă a celor aleşi în vestirea mărturiei pentru numele lui Iehova şi Împărăţia Sa. Dacă războiul ar fi fost continuat fără încetare atunci ei n-ar fi putut da această mărturie în ascultare de porunca Domnului; prin urmare din pricina lor, adică „din pricina, celor aleşi", s-a întâmplat că necazul a fost scurtat prin faptul că războiul a fost oprit în anul 1918 până când lucrarea mărturiei va fi adusă la îndeplinire. Din acest motiv Domnul a încetat şi războiul Său împotriva lui Satan, şi Satan a ştiut atunci că mai are foarte puţin timp ca să se înarmeze pentru manifestarea finală a mâniei lui Dumnezeu.

26. Dacă nu s-ar fi pus capăt războiului în anul 1918, ar fi fost salvată oare „mulţimea mare de oameni"? Nu ; fiindcă „mulţimea mare de oameni" n-a existat atunci, şi nici n-a putut să existe înainte de judecata casei lui Dumnezeu în templu şi înainte de alegerea celor aleşi. Mulţimea mare de oameni s-a arătat înaintea ochilor rămăşiţei numai în lunile din urmă. Rămăşiţa trebuie să ducă acum mesajul adevărului acestor oameni cu bună voinţă faţă de Dumnezeu pentru ca să înveţe despre Dumnezeu şi Regele Său şi să aibă ocazie să caute smerenia si dreptatea ca să fie salvaţi în ziua mâniei lui Dumnezeu. (Ţefania 2:2-4). Rămăşiţei i s-a impus obligaţia să ducă popoarelor şi naţiunilor fructele Împărăţiei, adică hrana dătătoare şi susţinătoare de viaţă din Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta nu înseamnă numai un privilegiu, ci aceasta este o însărcinare oficială de la Iehova şi Cristos Isus care nu poate fi lăsată neîmplinită de către aceia care voiesc să fie loiali şi în cele din urmă să aparţină pentru totdeauna casei regale. „Această evanghelie a Împărăţiei va fi predicată în toată lumea, ca mărturie pentru toate naţiunile; şi atunci va veni sfârşitul". Această declaraţie a Domnului este hotărâtă şi fără un îndoit înţeles, şi îndată ce lucrul mărturiei va fi terminat, „atunci va fi un necaz aşa de mare cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum şi nici nu va mai fi". De la sfârşitul războiului până la necazul final a fost deschisă calea pentru cei aleşi pentru ca să poată aduce la îndeplinire lucrul ce li s-a poruncit, și aceasta explică de ce a fost dată o așa mare mărturie din 1922 pe pământ.

27. „Mânia lui Dumnezeu" se va manifesta într-un grad cu mult mai înalt decât oricând înainte. Este clar că exprimarea finală a mâniei va începe cu executarea judecăţii asupra pretinsei „creştinătăţi", adică, asupra ierarhiei romano-catolice, care are conducerea pe terenul religiei făţarnice, şi asupra tuturor aliaţilor şi sprijinitorilor ei. Domnul Isus Cristos, sabia puternică şi executorul lui Dumnezeu, este acela care va exprima mânia divină, şi apoi vine „ziua Domnului Isus Cristos" peste toţi făţarnicii şi necredincioşii „ca un hoţ noaptea". Când lucrarea mărturiei va fi terminată, atunci după cât se pare Dumnezeu va permite ca să i se pună capăt, şi atunci reprezentanţii religiei care s-au împotrivit atât de vehement lui Dumnezeu şi mesajului Împărăţiei Sale vor gândi că în sfârşit au oprit pe „pestilenţialii" martori ai lui Iehova. Atunci vor începe să acționeze hilar, ca cei beţi, şi atunci va izbucni deodată mânia lui Dumnezeu împotriva lor şi nici o parte a organizaţiei lor şi nici unul dintre oamenii lor nu va putea scăpa. Aceasta este lucrarea Domnului împotriva conducătorilor religiei şi pentru mulţi va fi

Cuprins

ciudată. Aşadar este clar, că mânia lui Dumnezeu a început să se arate în anul 1914 împotriva organizaţiei lui Satan ; că el a scurtat necazul în anul 1918 ; că lucrarea mărturiei face progres; că după terminarea lucrării mărturiei mânia lui Dumnezeu se va arăta împotriva fiecărei părţi a organizației lui Satan, începând cu conducătorii religioşi şi continuând până când va fi nimicit atât partea vizibilă cât şi invizibilă a organizaţiei Diavolului şi cu care ocazie va fi nimicit însuşi Diavolul.

28. Domnul dă această informație celor aleşi înainte de a se întâmpla aceste lucruri. De ce ? Răspunsul este după cum zice apostolul : „Pentru ca [aleşii, dintre care Pavel a fost unul], prin răbdarea (adică prin mersul înainte statornic şi energic în mijlocul unei împotriviri puternice, având încredere în Domnul) şi prin mângâierea pe care o dau Scripturile (prin înţelegerea lor), să avem nădejde". (Romani 15:4). Altfel mulţi care au încheiat un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu, ar putea obosi şi rămâne în drum. Dumnezeu s-a îngrijit aşadar în mila Sa ca aceia care-L iubesc să poată rămânea în picioare. Pentru a arăta deosebirea dintre situaţia prezentă a acelora care sunt în întuneric şi situaţia urmaşilor credincioşi ai lui Cristos Isus, apostolul zice : „Dar voi, fraţilor, nu sunteţi în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoţ”. 1Tesaloniceni 5:4.

29. „Fraţii" amintiţi aici sunt cei vii care vor rămânea până la venirea Domnului la templu, şi aceştia sunt aceia care au fost „răpiţi…în nori ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh ; şi astfe1 vom fi [dacă rămânem credincioşi] totdeauna cu Domnul", adică în templu şi în lumina Sa glorioasă. De la deschiderea templului există o mare lumină. Slava lui Iehova strălucește în faţa lui Cristos Isus şi luminează asupra clasei templului, care din partea ei aşa trebuie să facă să lumineze lumina ei astfel încât mulţimea mare de oameni să poată vedea că Împărăţia a sosit şi că pot lua parte la vestirea acestei Împărăţii binecuvântate. — 2Corinteni 3:14-18.

30. Cei ce strigă : „Pace şi siguranţă !" sunt în întuneric, dar fecioarele înţelepte sunt în lumină. Pe clasa „servului rău” Domnul a scos-o afară din mijlocul aspiranţilor la Împărăţie, şi i-a aruncat în întunericul de afară unde scrâşnesc din dinţi împotriva celor credincioşi care continuă să vestească mesajul Împărăţiei. "(Matei" 13:41). Clasa „servului rău" continuă să batjocorească adevărul despre prezenţa Domnului în templu, şi ea face aceasta fiindcă este în întuneric. Alţii care se cred încă în adevăr, dar care aparţin clasei „bătrânilor aleşi" de odinioară, zic mai departe : „În aceste zile nu apare nimic în Turnul de Veghere ceea ce ar fi nou sau care ne luminează". Ei fac aceasta pentru că sunt în întuneric şi nu aparţin nici templului şi nici clasei Ionadab. Ei susţin a sta în legătură cu Dumnezeu, însă umblă mai departe în întuneric. Despre ei este scris: „Mesajul pe care l-am auzit de la El şi pe care vi-l propovăduim, este că Dumnezeu e lumină, şi în El nu este întunerec. Dacă zicem că avem părtăşie cu El, şi umblăm în întunerec, minţim, şi nu trăim adevărul. Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuşi este în lumină, avem părtăşie unii cu alţii ; şi sângele lui Isus Cristos, Fiul Lui, ne curăţă de orice păcat". (1Ioan 1:5-7). Cine este credincios lui Dumnezeu şi

Cuprins

pe care Cristos Isus l-a primit în templu, este în lumină, prin harul Domnului. — Coloseni 1:13.

31. Deoarece cei credincioşi se află în lumina templului, acea zi nu-i prinde ca un hoţ, adică acel timp deosebit al zilei când vine prăpădenia neaşteptată peste cei ce strigă „pace şi siguranţă". „Ziua Domnului Isus Cristos" a venit chiar şi peste cei aleşi ca un hoţ; ei însă s-au deşteptat şi s-au grăbit să asculte pe Domnul, şi după anul 1922 au mers înainte cu vestirea mesajului Împărăţiei în ascultare de porunca Domnului. Traducerea Versiunii Autorizate a textului de mai sus nu este așa de clară din cauza folosirii cuvântului „prinde". După *Rotherham* el sună: Pentru ca ziua aceea să vă prindă ca pe hoți". Hoţii cari au fost prinşi spărgând în timpul nopţii, după lege au putut fi cu drept ucişi fără ca prin aceasta legământul veşnic să fie călcat. (Exodul 22:2). Acum hoţii „creştinătăţii", făţarnicii reprezentanţi ai religiei şi clasa servului rău, care caută să pătrundă prin forță în Împărăţie şi care în acelaşi timp caută să fure de la Domnul Iehova devotamentul şi închinarea oamenilor care îi aparţin Lui, şi voiesc să-şi ia ei înşişi onoarea prin faptul că strigă : „Pace şi siguranţă !", — toţi aceştia vor fi omorâţi fără ca prin aceasta să fie călcat legământul veşnic. Blestemul lui Dumnezeu este asupra unor astfel de hoţi." (Zaharia 5:1-4). Clasa servului rău simpatizează cu aceşti hoţi, stă în înţelegere secretă cu ei şi îi ajută; prin urmare, „servul rău" este vinovat împreună cu ei de crimă şi va avea acelaşi sfârşit : „Dacă vezi un hoţ, te uneşti cu el, şi te însoţeşti cu preacurvarii". — Psalm 50:18.

32. Dumnezeu este lumină şi Cristos este lumina lumii; şi aleşii ca fiii lui Dumnezeu sunt şi fiii luminii, și de aceea zice Sfânta Scriptură: „Voi toţi sunteţi fii ai luminii, şi fii ai zilei. Noi nu suntem fii nopţii, nici ai întunerecului". (1Tesaloniceni 5:5). Aceştia sunt „copiii zilei" deoarece sunt născuţi de femeia lui D-zeu şi sunt fii lui Dumnezeu pe care Iehova în ziua Domnului Isus i-a numit după numele Său. Ei sunt fiii Tatălui Luminilor (Iacov 1:17) şi prin urmare fraţii Domnului Isus Cristos. Ei au fost născuţi de Domnul şi au fost făcuţi „nişte semne şi nişte minuni" în lume. (Isaia 6:18 ; Evrei 2:13). Deoarece sunt fiii lui Dumnezeu toţi sunt învăţaţi de Dumnezeu şi continuă să umble în lumina Sa. - Isaia 54:13.

33. Cei ce trăiesc în întuneric, spiritual vorbind, sunt idolatri, hoţi, ucigaşi, beţivani, răzvrătitori şi desfrânaţi şi ei toți se răzvrătesc împotriva luminii. Ei nu cunosc căile ei. „Alţii sunt vrăjmaşi ai luminii, nu cunosc căile ei, nu umblă pe cărările ei. Ucigaşul se scoală în revărsatul zorilor, ucide pe cel sărac şi lipsit, şi noaptea este un hoţ. Ochiul prea-curvarului pândeşte amurgul, spunând: „Nimeni nu mă va vedea" zice el, şi îşi ascunde faţa. Noaptea sparg casele pe care şi le-au însemnat pentru ei; nu cunosc lumina. Pentru ei, dimineaţa este umbra morţii (ca nu cumva să fie prinşi și identificați); şi dacă îi vede cineva, simt toate spaimele morţii." (Iov 24:13-17). Aceştia iubesc mai mult întunericul decât lumina fiindcă lucrările lor sunt rele. (Ioan 3:19). Este o plăcere pentru ei să prigonească pe toţi care vestesc în mod credincios adevărul pentru că adevărul descoperă faptele lor nelegiuite şi-i chinuieşte. În ceea ce priveşte ocaziile şi privilegiile lor de a

Cuprins

cunoaşte pe Dumnezeu şi Împărăţia Lui şi de a servi pe Rege, ei dorm împreună cu tovarăşii lor.

34. Continuând să avertizeze pe cei ce stau de partea Domnului şi umblă în lumină, apostolul zice : „De aceea să nu dormim ca ceilalţi, ci să veghem şi să fim treji". (1Tesaloniceni 5:6). Aceasta înseamnă că cel credincios trebuie să se păzească să nu adoarmă, ci trebuie să fie cu băgare de seamă tot timpul, şi să fie tot timpul treaz, gata, veghetor şi doritor se ia parte la serviciu şi să apere interesele Împărăţiei pe care Domnul le-a încredinţat în mâinile clasei „robului credincios şi înţelept". Împotriviţi-vă Diavolului în tot timpul şi în toate împrejurările frunţile voastre să fie faţă de duşman mai tari decât un diamant şi staţi tari în Domnul şi pentru Împărăţia Sa. Astfel de credincioşi nu vor privi nici o ocazie de serviciu cu nepăsare, ci vor fi doritori să împlinească cu bucurie datoriile legate de serviciu. În loc să fie încurcaţi şi ameţiţi ca cei beţi care s-au îmbătat cu vinul organizaţiei Diavolului, cei credincioşi vor fi treji şi veghetori. Ei beau din nou vinul Domnului în Împărăţie fiindcă Împărăţia şi timpul pentru justificarea numelui lui Iehova a sosit : şi cei ce voiesc să aibă parte la acestea trebuie să fie în bucuria Domnului Isus Cristos. — Luca 22:18 ; Matei 26:29.

35. Noaptea este timpul pentru dormit; şi deoarece oamenii care strigă „pace şi siguranţă„ n-au lumină, sunt ai nopţii şi, prin urmare, dorm. „Căci cei ce dorm, dorm noaptea ; şi cei ce se îmbată se îmbată noaptea". (1Tesaloniceni 5:7). Ei sunt beţi de vinul lui Satan căutând să împlinească scopurile sale deoarece sunt copiii lui, şi întunericul nopţii îi învăluieşte împreună cu întreagă clica lui Satan. Deşi nu este datoria acelora care sunt în lumină să se judece unul pe altul, acum totuşi a sosit timpul judecăţii fiindcă Domnul este prezent, şi acum a sosit timpul când oamenii vor fi cunoscuţi după roadele lor. (Matei 7:16). Dacă roadele pe care le aduc se compun din învăţături care sunt întrebuinţate spre a induce pe oameni în eroare, şi dacă intraţi în contact cu aceia care expun învăţături egoiste care au ca scop să întoarcă pe oameni de la Dumnezeu şi să-i facă închinători la oameni, atunci să ştiţi că aceşti învăţători sunt copiii Diavolului. Dacă vedeţi şi auziţi oameni care batjocoresc adevărul că Domnul este în templu şi ţine judecată, şi cum continuă să laude pe alţi oameni fie că sunt morţi sau în viaţă, atunci să ştiţi că aceşti linguşitori sunt în întuneric si săvârşesc „păcatul Samariei". Să ştiţi că toţi aceştia care caută să amăgească pe cei fără răutate prin „vorbe dulci şi vorbire frumoasă" sau prin alte mijloace să-i abată de la a fi devotaţi pe deplin Domnului şi de a-L servi din toată inima, sunt fii ai nopţii; de aceea să n-aveţi nimic de a face cu ei. — Romani 16:17,18.

36. Cei ce sunt în templu şi care sunt, prin urmare, cu Domnul sunt „fii ai zilei". Deoarece au fost primiţi în templu, Iehova le zice : „Scoală-te, luminează-te ! Căci lumina ta a venit, şi slava Domnului a răsărit peste tine. Căci iată, întunerecul va acoperi pământul, şi negura mare popoarele ; dar peste tine va răsări Domnul, şi slava Lui se va arăta peste tine". (Isaia 60:1,2). Cei ce se află în templu se deosebesc de aceia care sunt în întuneric, şi cei din templu trebuie să arate că sunt fii ai lui Dumnezeu prin aceea că ridică în sus mesajul adevărului şi-1 vestesc

Cuprins

altora. Ei au fost chemaţi ca martorii Lui şi ei trebuie să vestească acum lauda aceluia care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. (1Petru 2:9,10). „Atunci cei neprihăniţi vor străluci ca soarele în Împărăţia Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă". — Matei 13:43.

37. Aceşti credincioşi care sunt fii ai zilei nu pot să aibă legături cu aceia care sunt în întuneric. „Dar noi, cari suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoşa credinţei şi a dragostei, şi să avem drept coif speranța salvării". (1Tesaloniceni 5:8). Ziua Domnului Isus Cristos este ziua când fiii lui Dumnezeu au fost născuţi de femeia lui Iehova, şi lumina acestei zile nu va face permite nimănui din lumină să facă o nedreptate fraţilor lui şi să scape nepedepsit. Domnul nu va permite nimănui să păgubească interesele Împărăţiei, şi nu va lăsa să treacă neobservată o astfel de nelegiuire. Rămăşiţa vede acum necesitatea absolută de a fi chibzuit, treaz pe deplin, statornic, serios şi umplut cu bucuria Domnului, veghind cu atenție la împlinirea datoriei primite şi de a se purta bărbăteşte. Aceasta este ziua războiului, şi fiii lui Dumnezeu trebuie să ia parte cu plăcere în bătălie. „Poporul Tău va fi plin de înflăcărare în ziua puterii Tale, în frumusețea sfințeniei din sânul zorilor; Tu ai roua tineretului Tău. ". Psalm 110:3.

38. Pentru a fi înarmaţi pentru luptă trebuie, după cum zice apostolul, „să ne îmbrăcăm cu platoşa credinţei", care credinţă rezultă din cunoştinţa noastră şi din încrederea noastră deplină în adevărul lui Dumnezeu : iubirea noastră trebuie să fie îndreptată cu totul spre Domnul şi Împărăţia Sa şi trebuie să fim orbi faţă de toate celelalte lucruri. Rămăşiţa trebuie să-şi păstreze mintea clară; de aceea este nevoie de un coif pentru ocrotirea capului, şi acest coif, zice apostolul, este coiful mântuirii. Justificarea numelui lui Iehova înseamnă şi izbăvirea rămăşiţei. Cunoştinţa că ziua justificării numelui Său a sosit şi că cei credincioşi pot lua acum parte la această justificare, trebuie să fie o speranţă mare şi scut tare pentru cap, şi din aceasta rezultă o înţelegere clară a învăţăturilor care urmează să fie înțelese acum. Din descrierea echipamentului dată în acest loc rezultă că acesta înseamnă război. Acesta este timpul pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, şi din Cuvântul Domnului pare a reieşi clar că un număr de credincioşi în timp ce sunt pe pământ vor vedea acel război şi vor fi trecuţi prin el.

39. Deşi prezentul este ziua mâniei lui Dumnezeu, El n-a rânduit şi pe poporul Său la mânie : „Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Cristos, care a murit, pentru noi, pentru ca fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El". (1Tesaloniceni 5:9,10). Cei nelegiuiţi sunt „vase ale mâniei pregătite spre nimicire”; nu însă rămăşiţa credincioasă. Aceasta este ziua Domnului Isus Cristos deoarece El este justificatorul lui Iehova şi în această zi numele lui Iehova va fi justificat pe deplin; Cristos Isus a murit pentru toţi care cred în El şi-L servesc pe El şi pe Iehova, şi aceasta este adevărat fie c-au dormit în moarte până când a venit, fie c-au fost în viaţă la sosirea lui. Aceştia din urmă sunt aceia care au fost răpiţi ca să întâmpine pe Domnul în văzduh, adică în templu, şi care intră pentru totdeauna în casa lui Iehova dacă îşi păzesc neprihănirea.

Cuprins

40. Credincios bunătăţii Sale pline de iubire şi purtării sale cu aceia care-L iubesc, Domnul în mila Sa a permis poporului Său în acest timp al judecăţii să ajungă la o înţelegere mai bună şi mai limpede cu privire la timpul necazului peste lume şi cu privire la legătura adevărată a rămăşiţei cu acesta. Capitolul al patrulea al epistolei întâia către Tesaloniceni informează pe cei credincioşi despre învierea acelora care au murit în credinţă şi despre înălţarea celor ce vor fi vii şi vor fi rămas credincioşi la sosirea Domnului Isus Cristos prin primirea lor în templu. Celor credincioşi li se porunceşte : „Mângâiaţi-vă dar unii pe alţii cu aceste cuvinte". Apostolul avertizează pe poporul lui Dumnezeu cu privire la ziua mâniei lui Dumnezeu şi îi zice : „De aceea, mângâiaţi-vă şi întăriţi-vă unii pe alţii, cum şi faceţi în adevăr". - 1Tesaloniceni 5:11.

41. Acesta este motivul pentru care Domnul permite ca aceste adevăruri să apară în Turnul de Veghere. Ceea ce este spus în ea nu este părerea unui om, şi nici unui om nu trebuie să i se atribuie vreun merit pentru aceasta. Domnul are calea Sa bună pentru a învăţa şi încuraja pe poporul Său. În timp ce rămăşiţa n-are nevoie de învăţătura nici unui om, este privilegiul ei să fie hrănită în ziua prezentă de Iehova şi Cristos Isus cu hrana destinată ei şi potrivită pentru ea, şi în acest scop Domnul dăruieşte o înţelegere a Scripturii şi face să fie publicată în revistă. Este privilegiul şi datoria tuturor grupelor martorilor lui Iehova împreună cu Ionadabii, să asculte poruncile Sale şi să studieze aceste adevăruri preţioase, şi astfel să se încurajeze unul pe altul cum şi fac toţi, şi ceea ce-i face fericiţi.

42. În această legătură apostolul întipăreşte în mintea fraţilor lui necesitatea de a locui împreună în pace. „Trăiți în pace între voi”, și „să-i stimăm tare în dragoste pentru lucrarea lor”. „Luaţi seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău ; ci căutaţi totdeauna să faceţi ce este bine atât între voi, cât şi faţă de toţi". 1Tesaloniceni 5:13,15.

43. Dacă în grupele voastre de fraţi găsiţi oameni lacomi care pricinuiesc ceartă şi confuzie şi arată spiritul egoismului, atunci să ştiţi că unii ca aceştia nu aparţin clasei templului. Nu vă lăsaţi atraşi de ei într-o ceartă de vorbe, nu le întoarceţi rău pentru rău, ci urmaţi sfatul apostolului şi feriţi-vă de ei. Rămăşiţa credincioasă trebuie să fie în tot timpul în pace unii cu alţii, trebuie să aibă și să manifeste bucuria Domnului şi să o arate prin aceea că împlineşte cu zel privilegiile dăruite ei de Domnul şi obligaţiile care i-au fost impuse. În clasa templului domnește acum unitatea, şi cei ce nu arată acest spirit al armoniei şi al unităţii dovedesc prin aceasta că se află în afară templului. Prezentul este timpul când unşii Domnului pot cânta într-adevăr : „Iacă, cât de frumos şi cât de plăcut este pentru fraţi să locuiască în unitate!" (Psalm 133:1). Unşii vor merge înainte cu mintea trează şi cu încredere deplină, aşteptând cu bucurie justificarea apropiată a numelui lui Iehova.

Întrebări pentru studiu

1. Arată motivul 1) pentru înţelegerea Cuvântului lui Dumnezeu care este dăruită acum acelora care-L iubesc 2) pentru cursul de acțiune ales acum de către

Cuprins

aceia care sunt împotriva mesajului Împărăţiei lui Iehova. Cum va proceda duşmanul mai departe? De ce se va permite aceasta? Care va fi rezultatul pentru cei credincioşi şi care va fi rezultatul pentru potrivnici?

2. Aplică cuvântul „pe neaşteptate" întrebuinţat aici. Citează avertismentul Domnului cu privire la acelaşi timp şi la aceeaşi situaţie.

3,4. Ce binecuvântare de la Domnul prin apostol se găseşte în 2Tesaloniceni 1:6-9? Arată cine sunt cei ce nu cunosc pe Dumnezeu şi cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos, şi arată motivul pentru această neştiinţă şi această neascultare.

5. Arată cât de nimerit se potriveşte 1Împăraţi 2:6-9 ca tablou profetic la timpul de acuma.

6,7. La ce timp şi situaţie se referă Deuteronomul 29:19,20 ? Arată cu ajutorul scripturilor respective cu această prăpădenie este justificată.

8-13. „Atunci o prăpădenie neaşteptată va veni". Peste cine? Când şi cum? De ce, după cum este prezis în profeţia lui Ieremia (14:13-15; 12:12,13; 23:10-17) şi în scripturi înrudite?

14-16. Explică declaraţia că prăpădenia iminentă va veni peste ei „ca durerile naşterii peste femeia însărcinată".

17-l9. Din ce constă deosebirea între necazul şi spaima amintite aici şi „necazul lui Iacov": dovedeşte prin scripturi că este vorba de două lucruri diferite.

20, 21. Arată motivul pentru ce i s-a permis Diavolului să lucreze atât de mult timp pe pământ. De ce instrumente s-a servit cu ocazia aceasta şi în ce scop ?

22, 23. Aplică Psalmul 110:1 şi arată cu ajutorul scripturilor şi faptelor că timpul aşteptării a ajuns la sfârşit. Explică pentru ce au venit de atunci încoace suferinţe mai mari peste popor.

24-26. Arată că scurtarea zilelor de mare necaz s-a făcut fără îndoială „din pricina celor aleşi".

27-29. Când şi cum va începe manifestarea finală a mâniei lui Dumnezeu? Cum dă Domnul aleşilor Lui această informaţie dinainte? Care este după aceea privilegiul şi datoria lor ?

30. Prin ce exemple este explicat în ziua de astăzi 1Ioan 1:5-7?

31,32. Peste cine a venit ziua Domnului „ca un hoţ noaptea"? Arată că în această zi se arată două clase diferite, şi de ce.

33. Cum descrie Sfânta Scriptură poziţia şi starea acelora care sunt în întuneric ?

34-36. Aplică următoarele scripturi: a) 1 Tesaloniceni 5:6; b) 1 Tesaloniceni 5:7; şi c) Isaia 60:1,2 şi Matei 13:43.

37 38. „Dar noi, car suntem fii ai zilei, să fim treji". Ce înseamnă aceasta? Ce se înţelege prin cuvintele „să ne îmbrăcăm cu platoşa credinţei şi a dragostei" ? „Şi să avem drept coif speranţa salvării" ?

39. Cui se aplică 1Tesaloniceni 5:9,10, şi cum?

Cuprins

40,41. Cum îşi îndeplineşte scopul în timpul prezent avertismentul apostolului din 1Tesaloniceni 4:18 ; 5:11?

42,43. Arată cât de potrivit cu timpul este astăzi 1Tesaloniceni 5:13, 15.

DRUM PENTRU POPOR

Faptele arată că în organizațiile bisericești denominaționale, atât catolice, cât și protestante, există multe suflete flămânde după adevăr, și totuși clericii, care sunt păzitorii virtuali ai închisorii, își dau toate silințele să le împiedice de la a cunoaște adevărul Scripturilor sacre. În necazul lor aceste suflete flămânde (prizoniere) se roagă lui Dumnezeu și strigă și suspină din pricina tuturor urâciunilor care se fac în organizația „creștinătății" și pe care ei n-o pot împăca cu Dumnezeul al cărui nume „creștinătatea" l-a adoptat și apoi a adus cu răutate ocară asupra lui. – Ezec. 9:4.

Prin profetul Său, Dumnezeu prezice un timp când va auzi strigătele acestor prizonieri și va trimite eliberare, și apoi arată că timpul în care va fi trimisă această izbăvire va fi după zidirea organizației Lui, care este Sionul. Această dovadă arată o lucrare pe care cei ce sunt în clasa templului lui Dumnezeu trebuie s-o facă, și un motiv pentru depunerea mărturiei. „Când Domnul va zidi Sionul, va apărea în slava Sa. El va lua aminte la rugăciunea nevoiașilor, și nu le va disprețui rugăciunea. Să se scrie aceasta pentru generația care va veni; și oamenii care vor fi creați vor lăuda pe Domnul. Căci El a privit din înălțimea sanctuarului Său; Domnul (Iehova) a privit din cer pământul, ca să audă gemetele prizonierilor, să izbăvească pe cei ce sunt rânduiți morții (rămășița Lui credincioasă)". (Ps. 102:16-20). Însă acum și alții în afară de rămășița lui Dumnezeu însă rămân ca prizonieri ai organizației lui Satan, Babilonul.

Domnul a adus, tocmai la timpul potrivit, radioul în acțiune, care permite oamenilor să rămână în casele lor și să asculte vestirea adevărului, indiferent de opoziția paznicilor închisorii, preoții. Știind aceasta, clericii se unesc cu Marea Afacere ca să controleze radioul și, dacă este posibil, să împiedice adevărul să fie transmis. Domnul a pregătit, de asemenea, un mare număr de cărți care explică Biblia, și martorii Săi credincioși merg din casă în casă și pun aceste cărți în mâinile oamenilor pentru ca prizonierii să aibă hrană. Profetul arată apoi că Dumnezeu va deschide ușile închisorii prin faptul că va da celor care caută cu sinceritate adevărul o oportunitate de a-L auzi și cunoaște. „Lăudați pe Domnul…care a făcut cerurile, pământul, marea, și tot ce este în ea, care își ține adevărul pentru totdeauna, care face judecată celor asupriți, care dă hrană celor flămânzi. Domnul eliberează pe prizonieri; Domnul deschide ochii orbilor; Domnul ridică pe ce încovoiați; Domnul iubește pe cei neprihăniți." – Ps. 146:1-8.

Prin urmare, dovada arată că cei sinceri în organizațiile bisericești denominaționale care doresc să cunoască pe Dumnezeu și Cuvântul Lui sunt

Cuprins

flămânzi și în necaz, și că ei strigă după ajutor; și că preoții sunt păzitorii închisorii care nu dau nici un ajutor și despre care Dumnezeu spune: „Iată, sunt împotriva păstorilor; Îmi voi cere turma din mâna lor, și nu-i voi mai lăsa să pască turma, și nu se vor mai paște nici pe ei înșiși”. – Ezec. 34:10.

Iar apoi Dumnezeu, prin profetul Său, arată cum va aduce izbăvire acestor prizonieri prin faptul că le va da o cunoștință a adevărului. Prin profetul Său, El spune clasei „servului” credincios, cei care sunt din clasa templului și pe care i-a numit ca martori ai Săi: „Te-am chemat în neprihănire, și te voi lua de mână, te voi păzi și îți voi da putere. Te voi trimite ca să deschizi ochii orbilor, să scoți pe prizonieri din temniță, și să scoți din închisoare pe cei ce locuiesc în întuneric. Să spui prizonierilor: Ieșiți! și celor ce sunt în întuneric: Arătați-vă. Ei vor paște pe drumuri, și pășunile lor vor fi pe toate locurile înalte. – Isa. 42:5-7; 49:9.

Acesta este unul din motive pentru care mărturia adevărului Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să fie dată acum de clasa templului; și această lucrare este în curs acum în împlinirea profeției. Acesta este motivul pentru care bărbații și femeile credincioase merg din casă în casă cu cărți care explică Biblia, și le pun în mâinile oamenilor pentru o contribuție. Acesta este modul în care ei vestesc evanghelia, deoarece acesta este modul rânduit de Dumnezeu. Efectul depunerii acestei mărturii la radio, prin cărți, și prin alte mijloace, este de a separa sau despărți oamenii. Mărturia scoate pe oamenii sinceri cu bună voință, care vor să servească pe Dumnezeu, dintre cei care sunt ipocriți. Nu este nici scopul, nici rezultatul, de a prinde pe cineva de a se alătura unei organizații de oameni; ci mărturia este dată pentru a le da posibilitatea să-și deschidă ochii și să ia o poziție de partea lui Iehova Dumnezeu. Deoarece Dumnezeu a poruncit ca această mărturie să fie dată prizonierilor, martorii Lui trebuie să vestească mărturia; altfel nu ar putea să-I fie plăcuți.

Există milioane de oameni cu bună voință în lume care nu sunt parte a organizației lui Satan, dar care sunt sub influența și controlul acestei organizații asupritoare. Ei nu sunt ținuți în închisorile bisericii, ci sunt în afară. Ei văd ipocrizia în biserici și se țin departe de acestea. Cu toate acestea, ei sunt orbi față de adevăr, și Satan este acela care a provocat orbirea lor. (Isa. 42:7; 2Cor. 4:3,4). Este planul lui Dumnezeu ca aceste persoane să aibă oportunitatea să afle adevărul și să aibă ochii lor, care înseamnă înțelegerea lor, deschiși pentru a le da posibilitatea să ia un loc de partea lui Iehova Dumnezeu și împotriva Diavolului. Iehova, prin profetul Său, a prezis că va lua măsuri pentru această lucrare, și El chiar a făcut aceasta. Prin profetul Său, El a prezis că va face un legământ veșnic cu Cristos, Fiul Său preaiubit, care a fost prefigurat de unsul David, și că alții vor fi aduși în acel legământ, și că cei credincioși legământului vor fi membri ai „servului” Său care este aprobat. Ca un purtător de cuvânt al lui Iehova Dumnezeu, profetul spune: „Iată, servul Meu, pe care-l sprijin, alesul Meu, în care își găsește plăcerea sufletul Meu; am pus spiritul Meu peste El; El va vesti judecata Neamurilor”. Și apoi, adresându-se celor care sunt invitați să intre în legământul pentru Împărăție cu Cristos, marele David anti-tipic, profetul spune: „Plecați-vă

Cuprins

urechea, și veniți la Mine; ascultați, și sufletul vostru va trăi; și voi face un legământ veșnic cu voi, îndurările sigure ale lui David." – Isa. 42:1-6; 55:1-3.

Faptul că Iehova dă martorilor Săi să facă o lucrare în beneficiul oamenilor este clar. Prin profetul Său a spus: „Iată, l-am dat ca o mărturie oamenilor, un lider și conducător al poporului". (Isa. 55:4). Aceste cuvinte ale profetului se aplică în primul rând lui Isus Cristos, care a declarat că a venit în lume va să mărturisească despre adevăr. Ele se aplică tuturor celor care sunt în Cristos, ceea ce include pe cei care sunt în templu, și prin urmare, din Sion, organizația lui Dumnezeu. Ultimii membrii ai Cristosului pe pământ sunt, prin urmare, denumiți de Iehova ca martorii Săi pentru popor, și obligația care le revine este clară. Sub supravegherea Marelui Martori, Cristos Isus, aceștia urmează să fie făcuți, și sunt făcuți, „un martor pentru popor, un lider și conducător al poporului".

Rămășița constituie "picioarele Lui", ai Marelui Martor, adică, ultimii membrii de pe pământ ai trupului lui Cristos, care este biserica adevărată; și ei sunt prin urmare, din Sion și în templul spiritual al lui Dumnezeu și, fiind încă pe pământ, ei stau la granițele Împărăției glorioase al lui Dumnezeu. Aceștia sunt păzitorii lui Dumnezeu, și El vorbește despre ei ca fiind puși pe zidurile Ierusalimului, care reprezintă organizația poporului Său pe pământ; și apoi prin profetul Său, El spune despre ei: „Am pus străjeri pe zidurile tale, Ierusalime, care nu vor tăcea niciodată, nici zi nici noapte; voi care amintiți de Domnul, nu tăceți". – Isa. 62:6.

Rămășița trebuie să continue să pună mărturia, chiar până la timpul intrării în Împărăție. Intrarea în el este simbolizată prin expresia „porțile", și, adresându-se clasei rămășiței care sunt martorii Săi, Iehova spune: „Treceți, treceți pe porți; pregătiți calea poporului; croiți, croiți drum; dați pietrele la o parte; ridicați un steag pentru popor". – Isa. 62:10.

Cu fețele lor întoarse spre Împărăția cerească martorii credincioși arată oamenilor spre calea dreaptă. Acești credincioși „pregătesc calea pentru oameni" spunându-le despre motivul orbirii și asupririi lor, și despre planul plin de milă al lui Dumnezeu de a-i elibera de poveri și de a le arăta calea spre viață fără sfârșit. Acesta nu este un efort de a converti lumea, așa cum au pretins clericii că pot face, ci este o campanie de educare și informare a oamenilor conform poruncilor lui Dumnezeu.

Acești martori credincioși „croiesc drumul" pentru oameni arătându-le că Dumnezeu a pregătit o cale mare, largă și clară pentru om să se întoarcă la El și să primească binecuvântări veșnice. Acești martori au poruncă să „dea la o parte pietrele", care este o parte a lucrării de pregătire a căii pentru popor. Dușmanul Satan, prin activitatea agenților săi, și în special a clerului, a pus multe pietre de poticnire în calea oamenilor. Printre aceste pietre de poticnire sunt minciunile, că Dumnezeu este responsabil pentru tot răul din lume, că Dumnezeu ia copii mici în moarte pentru că îi vrea, că Dumnezeu cauzează toate bolile și suferințele omului pe pământ, și că atunci când omul moare, dacă este în afara bisericii, el urmează să fie chinuit pentru totdeauna în foc și pucioasă.

Cuprins

O altă piatră mare în calea poporului este că, așa cum i s-a spus de către cler, „această lume rea prezentă” este Împărăția lui Dumnezeu pe pământ și că, prin urmare, Dumnezeu este responsabil pentru asuprirea sub conducerea rea a națiunilor. Oamenilor trebuie să li se spună adevărul, și anume, că Satan Diavolul este „dumnezeul acestei lumi” și că așa-numita „creștinătate” este o hulire a numelui sfânt al lui Dumnezeu, deoarece ea își asumă dreptul de a reprezenta pe Cristos, Fiul preaiubit al lui Iehova. Oamenilor trebuie să li se spună că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și Atotputernic, și că calea Lui este întotdeauna dreaptă pentru că El este dragoste.

Martorii au poruncă să „ridice un stindard pentru popor”. Un stindard înseamnă un steag la care oamenii pot să se alăture și să se identifice cu o parte specifică într-o luptă. Steagul care urmează să fie ridicat pentru oameni este steagul lui Dumnezeu cu privire la salvarea și guvernul neprihănirii Sale. Oamenilor trebuie să li se spună că Satan este dușmanul adevărat al omenirii și că Iehova este Prietenul adevărat și veșnic. Aceasta trebuie să se facă pentru ca oamenii cu bună voință să aibă oportunitatea să ia o poziției de partea Domnului Dumnezeu și sub steagul Lui.

REZULTATUL ARMAGHEDONULUI

ARMAGHEDON, care înseamnă „muntele adunării trupelor”, marchează locul și timpul unde și când va fi soluționată pentru totdeauna chestiunea supremă, și anume: Cine este Dumnezeul Preaînalt? și cine va conduce pământul? Folosind cuvinte simbolice pentru a descrie influențele nevăzute și intangibile care sunt acum la lucru ca să aducă laolaltă toate puterile guvernatoare ale pământului pentru această bătălie finală, Revelația 16:13, 14, 16 spune: „Și am văzut trei spirite necurate ca broaștele ieșind din gura balaurului (întreaga organizație a lui Satan), din gura fiarei (organizația vizibilă, pământească a lui Satan) și din gura profetului fals (sistemul imperialist anglo-american). Căci este sunt spirite de draci, care fac minuni, și care se duc la regii pământului și ai pământului întreg, ca să-i strângă pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic. Și (ele,*R.V.)* i-au strâns în locul numit în limba evreiască Armaghedon”.

Ziua mare și înfricoșătoare a Dumnezeului Atotputernic, bătălia Armaghedonului, va fi marcată de o așa victorie decisivă pentru neprihănire încât toți o vor cunoaște. Numele lui Iehova, care este Dumnezeu, va fi înălțat pe pământ. Chiar și clericilor li se va închide gurile pentru totdeauna ca să nu mai vorbească cu îndrăzneală despre Domnul Dumnezeu. Acum ei se numesc „păstori ai turmei”, ei au adus în turmele lor ca oameni de frunte pe profitori, politicieni și oameni de mare influență. Profetul lui Dumnezeu, descriind expresia mâniei lui Dumnezeu împotriva acestor sisteme rele și profeți falși, și dând astfel o altă descriere a Armaghedonului, spune: „Așa vorbeşte Domnul oştirilor: Iată,

Cuprins

nenorocirea va merge din națiune în națiune, şi o mare furtună se va ridica de la marginile pământului. Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinşi de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliţi, nici adunaţi, nici îngropaţi, ci vor fi un gunoi de pământ. Gemeţi, păstori, şi strigaţi! Tăvăliţi-vă în cenuşă, povăţuitori ai turmelor! Căci au venit zilele junghierii voastre; şi veţi cădea la pământ ca un vas plăcut. Nu mai este nici un loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povăţuitorii turmelor. Se aud strigătele păstorilor, şi gemetele povăţuitorilor turmelor, căci Domnul le-a pustiit locul de păşune. Și locuințele pașnice sunt distruse, datorită mâniei aprinse a Domnului". – Ier. 25:32-37.

Un alt profet al lui Dumnezeu dă o ilustrație vie a zilei mari și înfricoșate a Domnului. Marea, fiind un corp mare, agitat de apă care se izbește constant de stânci, reprezintă bine oamenii nelegiuiți ai pământului, înstrăinați de Iehova Dumnezeu și care hrănesc în mod egoist organizația comercială pe care Diavolul a construit-o ca o navă care să cutreiere mările, ca să exploateze popoarele. Profetul, în profeția care urmează să fie citată, folosește marea ca un simbol al acestei nave. Vapoarele sunt folosite ca un simbol al metodelor prezente pentru promovarea marilor întreprinderi comerciale. Interesele financiare ale lumii sunt cu adevărat coloana vertebrală a organizației vizibile din prezent a dușmanului, Satan Diavolul. Profetul se referă la timpul când organizația lui Satan va ajunge la punctul de a se aduna sau a fi adunată pentru Armaghedon, spunând: „Cei ce se coboară pe mare în corăbii, care fac afaceri pe apele mari". – Ps. 107:23.

În marele necaz care vine peste națiuni, ele văd pe Domnul; adică, văd manifestarea puterii Sale în aceste evenimente chinuitoare, așa cum este descris în profeții, cum ar fi profeția lui Habacuc. Apoi psalmistul, pe care-l citățm acum, ilustrează pe Iehova ca poruncind să înceapă lupta. Conflictul este reprezentat ca o furtună. Furtuna este folosită întotdeauna ca un simbol al necazului. Profetul merge mai departe și descrie amploarea necazului, și rezultatul: „Căci El poruncește, și se ridică furtuna, care ridică valurile mării. Ele se suie spre ceruri, se pogoară din nou în adânc; sufletul lor este topit din cauza necazului. Ei se clatină încoace și încolo, se clatină ca un om beat, și sunt la capătul puterilor. Atunci ei (oamenii cu bună voință care au fost asociați cu organizația comercială) strigă către Domnul în necazul lor, și El îi izbăvește din strâmtorarea lor. El oprește furtuna, astfel că valurile ei sunt liniștite. Atunci ei se bucură pentru că valurile s-au liniștit; astfel El îi aduce la limanul dorit (organizația lui Iehova)". – Ps. 107:25-30.

Domnul Isus se referă la aceeași mare bătălie a Armaghedonului care va urma Războiului Mondial după un interval de timp, când spune: „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acela n-ar fi scurtate, n-ar scăpa nici o făptură; dar din pricina celor aleși acele zile vor fi scurtate." – Mat. 24:21, 22.

Oamenii pot să bazeze cu încredere pe afirmația lui Isus că acesta va fi sfârșitul necazului pe pământ, pentru că El spune că nu va mai fi altul. El mai

Cuprins

afirmă că mulți vor trece prin acest necaz și vor trăi; și toți ar trebui să se încurajeze care doresc să vadă o condiție mai bună.

Un alt profet arată că în acest timp de necaz vor fi nimiciți acei care alcătuiesc „fiara" simbolică (adică, organizația pământească vizibilă a lui Satan) și clasa „profetului fals". Această scriptură și contextul ei spune după cum urmează: „Şi am văzut fiara şi pe regii pământului şi armatele lor adunaţi ca să facă război împotriva celui ce stătea pe cal (Cristos Isus) și împotriva armatei Sale (în cer). Și fiara a fost prinsă şi, împreună cu ea, profetul fals care a făcut în faţa ei semnele prin care i-a indus în eroare pe cei ce au primit semnul fiarei şi pe cei ce se închină imaginii ei (urâciunea pustiirii, sau Liga Națiunilor). Amândoi au fost aruncaţi de vii în lacul de foc ce arde cu pucioasă" adică, în distrugere veșnică", anihilare." (Rev. 19:19-21). Astfel aceste două sisteme nelegiuite vor fi distruse în întregime; și acei oameni care ascultă, sprijină, ajută și mângâie aceste sisteme vor fi nimiciți și ei. Aceia care vor fi lăsați în viață sun membrii rămășiței credincioase a lui Iehova și acea clasă de oameni cu bună voință își vor fi luat locul de partea lui Iehova Dumnezeu și a Împărăției Sale. Astfel, Ionadabii supraviețuiesc necazului și vor avea atunci oportunitatea unei reconstrucții și binecuvântări complete. Fără îndoială există mulți oameni care sunt ținuți acum în robie față de organizația lui Satan din pricina faptului că sunt orbiți cu privire la planurile lui Dumnezeu. Dușmanul Satan i-a orbit, ca nu cumva vestea glorioasă a Împărăției lui Dumnezeu să strălucească în mințile lor și ca nu cumva să înțeleagă, să creadă și să evadeze din sistemul Diavolului. (2Cor. 4:4). Domnul Isus, vorbind despre încheierea acestei lumi și despre manifestarea Împărăției sale, a zis: „Și atunci se va arăta semnul Fiului omului, în cer; și atunci toate semințiile pământului se bor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului, cu putere și cu mare glorie". (Mat. 24:30). Este evident din această scriptură că toate popoarele vor vedea, în marea bătălie a Armaghedonului, că Domnul sfărâmă în bucăți organizația lui Satan.

Cei încăpățânați și rău-intenționați („caprele"), care continuă să susțină sistemele în sfidarea lui Dumnezeu, vor fi nimiciți împreună cu ele. Fără îndoială, acum este timpul când cei care prin înșelăciune și frică au fost ținuți în robia organizației Diavolului trebuie să evadeze și trebuie să cheme pe Domnul, și atunci El îi va trece prin timpul necazului. Domnul a promis într-un mod special favoruri celor care sunt buni față de „săracii" Domnului, martorii Săi de pe pământ. Prin profetul Său El spune: „Fericit este cel ce se îngrijește de sărac; Domnul îl va scăpa în timpul de necaz. Domnul îl va păzi, și-l va păstra în viață; și el va fi binecuvântat pe pământ; și nu-l vei da voinței dușmanilor lui". – Ps. 41:1, 2.

Acești menționați aici ca venind la cunoștința că marele necaz urmează să fie o manifestare a puterii și gloriei lui Dumnezeu care va străluci prin Împărăția Sa, vor chema, fără îndoială, numele Domnului, și în același timp vor lua o poziție în mod deschis de partea Lui, și El îi va auzi și îi va trece teferi prin necaz; și apoi, dacă vor asculta de El, El le va da binecuvântările demult promise care urmau să

vine prin „sămânța lui Avraam”, adică, prin Cristosul. – Isa. 41:8; Rom. 9:7; Gal. 3:16, 27-29.

Profetul lui Dumnezeu se referă din nou la același timp, când spune: „De aceea, aşteptaţi-mă, zice Domnul, Iehova, până în ziua când mă voi ridica la pradă; căci hotărârea Mea este să strâng naţiunile, să adun regatele ca să vărs peste ele indignarea Mea, toată mânia Mea aprinsă, fiindcă tot pământul va fi mistuit de focul geloziei Mele. Atunci voi da popoarelor o limbă pură, pentru ca toate să cheme numele Domnului (Iehova) ca să-I slujească cu o inimă”. - Țef. 3:8, 9.

Aceasta va marca sfârșitul organizației lui Satan și eliberarea poporului din ea. Apoi, după cum spune profetul aici, Dumnezeu le va da un mesaj pur, pentru ca ei să cheme numele Domnului și să-L servească cu inima. Apoi va urma întemeierea condițiilor pe pământ care vor face ca pământul să fie un loc potrivit pentru locuit. Aceasta va fi lucrarea lui Mesia, Cristosul, și următorul pas în realizarea planului divin.

MEMORIAL

Data pentru celebrarea numelui lui Iehova Dumnezeu și despre jertfa lui Cristos Isus se stabilește în acest mod: De la observarea lunii noi cel mai aproape de echinocțiul de primăvară, care marchează prima zi a primei luni, numărați paisprezece zile. (Ex. 12:1-6). Conform calculelor astronomice luna răsare cu cel puțin șaisprezece ore înainte de a putea fi văzută cu ochiul natural uman. În timpul lui Moise, calculul se făcea de la ora în care se putea vedea cu ochiul liber, și aceasta este maniera corectă pentru noi să socotim timpul. Acest an (numit 1936 d. Cr.) începe în ziua de 24 Martie; și a paisprezecea zi, adică, după ora 6 p.m. în ziua de 6 Aprilie, este timpul potrivit pentru celebrarea Memorialului. Se folosește ora Ierusalimului.

Cartea intitulată *Iehova* conține o explicație mai detaliată despre Memorial decât ar putea s-o cuprindă *Turnul de Veghere* într-un număr. Studiați cu atenție și cu un spirit de rugăciune capitolele doi și trei ale cărții intitulată *Iehova,* începând de la pagina 26 și până la pagina 120. Apoi în 6 Aprilie, după ora 6 p.m., fiecare adunare a celor unși să se întrunească și să celebreze Memorialul. Pentru aceasta, folosiți pâine nedospită și vin roșu adevărat. Sucul de struguri nefermentat sau sucul de stafide nu vor îndeplini cerințele. Domnul și apostolii au folosit vin roșu adevărat, și noi ar trebui să facem cum au făcut ei.

Cuprins

SCRISORI DIN LUCRARE

FOARTE BINECUVÂNTAȚI ÎN A FI MARTORII LUI IEHOVA

Dragi frați:

Subsemnații, membrii taberei de pionieri din Baltimore, doresc să-și exprime aprecierea pentru măsura iubitoare luată pentru a ajuta toți pionierii în eforturile lor de a continua vestirea Regelui și a Împărăției. Scrisoarea voastră din 5 Noiembrie, pentru pionieri, a fost primită cu recunoștință, și dorim să mulțumim în special membrilor familiei Betel pentru contribuția lor de a face posibilă această acțiune, pentru că știm că aceasta înseamnă sacrificiu din partea lor.

Realizăm că am fost foarte binecuvântați în privilegiul nostru de a fi martorii lui Iehova pe pământ în acest timp, și suntem recunoscători pentru diversele măsuri luate de Tatăl nostru ceresc pentru a ne da posibilitatea să mergem înainte.

Cu dragoste creștină caldă, și asigurându-vă de rugăciunile noastre neîncetate în numele fratelui Rutherford și a tuturor membrilor familiei Betel,

Tovarășii voștri martorii,

SAMUEL Q. APLER	J. T. PADGETT
JULIA SCHAEFER	D-RA M. E. PADGETT
MABEL A. PORTER	JOHN TENEZA
LOUIS KIEFER	LILLIE G. FRAZIER
EULA MOBLEY	ANN PARRISH.

MARE PREGĂTIRE A FĂCUT IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Pentru Iehova și pentru Ghedeon.

Tocmai am primit Anuarele, și pe măsură ce le citim inimile noastre sunt umplute de atâta apreciere față de eforturile neobosite pe care le depun oamenii Domnului din toată lumea de a cânta laudele lui Iehova în proclamarea „Mesajului Împărăției" încât dorim să vă mulțumim pentru ele imediat. Mulțumim, de asemenea, lui Iehova pentru adevărurile care sunt pregătite pentru noi, și ne rugăm ca să vedem cât mai repede cei doi stâlpi care susțin organizația vizibilă a lui Satan căzând jos. Fiind orbi față de toate, cu excepția justificării numelui lui Iehova, noi împingem bătălia până la poartă aici în aceste comitate muntoase, și experiențele noastre au fost atât de interesante încât nu ne putem abține să nu vă spunem câteva din cele mai recente.

Într-un sătuleț erau doar șaisprezece case, însă discursul de la mașina de sunet a fost atât de mult apreciat încât au fost lăsate acolo 18 cărți și 16 broșuri.

Cuprins

(Cât de clar sună discursurile aici sus!). O doamnă a spus: „Oh, să te gândești că acest mesaj este adus chiar în casa mea, și eu nu l-am mai auzit niciodată. Vreau, desigur, să spun tuturor despre bucuria care mi-a adus. Și să te gândești că această cartelă îți spune totul și nu mai este nevoie de nici un vânzător!”

Vizitând un baraj, am găsit un bătrân de 70 de ani, care a apreciat atât de mult mesajul încât a spus că a fost cea mai fericită zi din viața sa. El a contribuit cu ceva bani pentru toate publicațiile noastre, un record, și ne-a dat și ceva bani pentru combustibil să continuăm lucrarea.

Parcul Național Yosemite este în aceste zone, și după trei vizite, prin harul Domnului, am putut să vizităm pe toți din el. Ei au amenințat să ne scoată din parc, dar după ce am explicat cu atenție lucrarea oficialilor și după ce am mers cu îndrăzneală cu puterea lui Iehova, am putut să terminăm. La barajul Hetch Hetchy i-am luat prin surprindere și am pus un discurs înainte ca ei să știe despre ce este vorba. Un om s-a coborât din munte la peste două mile distanță și, oprindu-și mașina a spus: „Asta e ce am auzit acolo? A fost minunat”. Văzând cartela de mărturie, și înainte de a putea fi prezentat, el l-a apucat, l-a citit cu voce tare și a zis: „Aduceți aceste trei cărți în casa mea; le vreau”.

La fiecare câteva mile găsim grupuri de corturi cu mineri în ele care își câștigă foarte greu existența. Ei apreciază mesajul Împărăției, și, deși au foarte puțin, ei contribuie ca să ajute pe alții să primească mesajul.

Cealaltă zi, când țineam un discurs în Mariposa (reședința de comitat), un reporter a venit la noi și ne-a spus: „Mariposa are rareori o încântare ca aceasta”. După ce ne-a pus câteva întrebări ne-a părăsit. Articolul de presă a fost în ziar ieri și câțiva oameni ne-au atras atenția asupra lui.

Inimile noastre sunt atât de bucuroase pentru privilegiul de serviciul dat nouă aici, și în timp ce ne uităm peste raportul anterior fără o mașină de sunet și acesta cu o mașină de sunet ne-am gândit că poate v-ar fi de folos o comparație. Mașina de sunet este cu siguranță o măsură mare pe care Iehova a făcut-o pentru poporul Său.

	Cărți	Broșuri	Ore	Ascultători
Raport anterior	355	1 152	830	601
Ultimul raport	1 539	6 523	2 743	2 993

Mașină de sunet	403 discursuri	45ore	11 428 ascultători

Binecuvântarea lui Iehova să fie peste voi deoarece Îl serviți zilnic.
Rămânem cu bucurie în rândurile Regelui,

PUDDY ȘI ELSA (PUDLINER)
TED ȘI DORIS (KLEIN), *California*

Cuprins

Cuprins

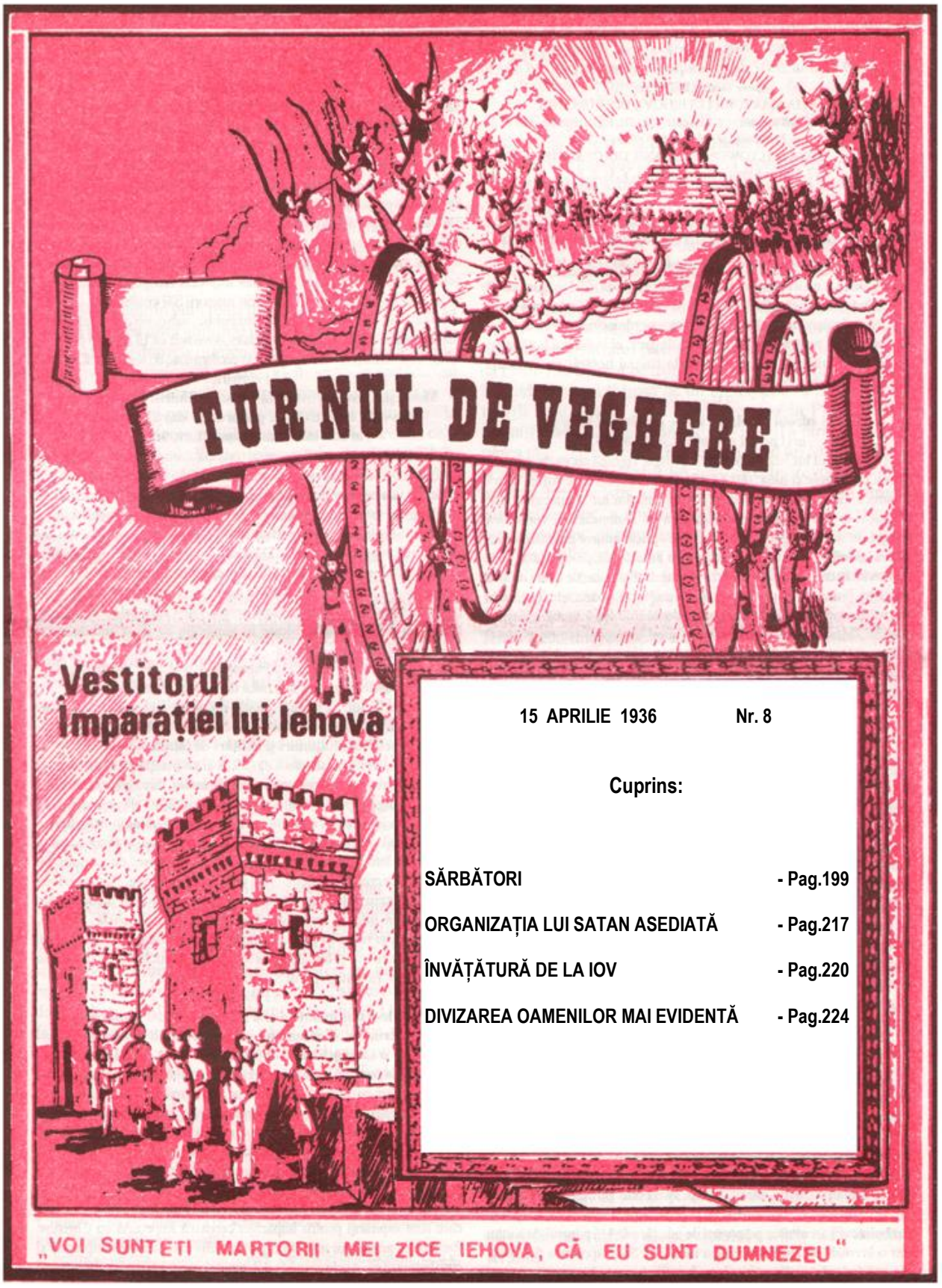

15 APRILIE 1936 Nr. 8

Cuprins:

SĂRBĂTORI - Pag.199
ORGANIZAȚIA LUI SATAN ASEDIATĂ - Pag.217
ÎNVĂȚĂTURĂ DE LA IOV - Pag.220
DIVIZAREA OAMENILOR MAI EVIDENTĂ - Pag.224

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU"

Cuprins

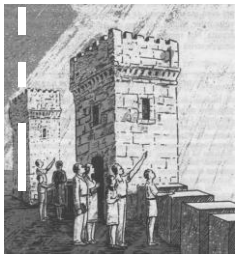

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Aprilie 1936** **Nr. 8**

SĂRBĂTORI

„Să prăznuieşti sărbătoarea corturilor şapte zile, după ce îţi vei strânge roadele din arie şi din teasc".-- Deutronomul 16:13.

În 23 Februarie 1936 s-a întâmplat pentru întâia dată, după cât ne este cunoscut, că o adunare generală a poporului lui Iehova, care se întrunise în diferite părţi ale pământului, a putut fi servită în acelaşi timp de către un singur cuvântător. Cu această ocazie preşedintele Societăţii a vorbit unei adunări mari în Los Angeles, California, şi cuvântarea lui a fost transmisă în acelaşi moment prin radio şi prin legătură telefonică la grupe mari care se adunaseră in multe locuri în America. Mexic, Canada, Marea-Britanie, pe continentul european şi în alte locuri. Textul cuvântării este redat în cele ce urmează. La sfârşitul cuvântării mulţi ascultători adunaţi au adoptat cu unanimitate declaraţia care apare la sfârşitul acestui articol. Imediat după aceea au venit de la grupele adunate reacţii trimise prin cablu şi telegraf, care dovedesc că cuvântarea şi rezoluţia a fost auzită clar şi cu entuziasm. A fost o sărbătoare plină de bucurie la care au luat parte mulţi din poporul lui Dumnezeu, şi toată slava şi onoarea i se cuvin lui Iehova. Toate acestea vorbesc într-un mod convingător despre acţiunea unită a consacraţilor Domnului în marşul lor hotărât înainte pentru a face cunoscut mesajul Împărăţiei.

IEHOVA a poruncit ca Izraeliţii să ţină în decursul anului trei sărbători mari şi fiecare din aceste sărbători a trebuit să fie prăznuită în cinstea lui Iehova. Aceasta arată că aceste trei sărbători sunt legate într-un chip direct şi deosebit cu justificarea numelui lui Iehova . Cele trei sărbători sunt numite de Domnul în felul următor: „sărbătoarea azimelor" sau Paştele, „sărbătoarea secerişului" numită şi Cincizecimea, şi „sărbătoarea strângerii roadelor", adică „sărbătoarea corturilor". „De trei ori pe an, să prăznuieşti sărbători în cinstea Mea. Să păzeşti sărbătoarea azimelor ; timp de şapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azimi, cum ţi-am poruncit ; căci în luna aceasta ai ieşit din Egipt : şi să nu vii cu mâinile goale înaintea Mea. Să ţii sărbătoarea secerişului, a celor dintâi roade din munca ta din ceea ce vei semăna pe câmp ; şi să ţii sărbătoarea strângerii roadelor, la sfârşitul anului, când vei strânge de pe câmp roadele muncii tale". — Exodul 23:14-16.

Cuprins

2. Paştele a marcat începutul anului. Cincizecimea a fost la cincizeci de zile după prima zi care a urmat după sabatul de după Paşte ; şi Cincizecimea a fost, de asemenea, un sabat pentru Israel: iar sărbătoarea corturilor a început în ziua a cincisprezecea lunii a şaptea, şi cu aceasta s-au terminat sărbătorile deosebite ale anului. Deoarece Iehova a poruncit poporului lui Israel să prăznuiască aceste trei sărbători, se ridică întrebarea : Are Israelul spiritual, în special rămăşiţa, ceva de-a face în mod direct cu aceste trei sărbători ? — Exodul 34:18.22 ; Leviticul 23:6,10,34.

3. Iehova fixase în mod deosebit timpul şi locul pentru ţinerea fiecărei din aceste trei sărbători. Timpul nu s-a schimbat niciodată. Primul loc a fost Șilo. (Iosua 18:1). Mai târziu Ierusalimul a fost numit ca loc unde au trebuit să se ţină aceste sărbători. Aceste sărbători au fost legate în mod direct cu timpul secerişului din Israel. Paştele a fost prăznuit în ziua a patrusprezecea a lunii Abib, adică luna întâi, și sărbătoarea azimelor a urmat imediat după aceea. La această sărbătoare marele preot a adus un snop din primul grâu sau orz copt şi l-a legănat înaintea lui Iehova într-o parte şi într-alta pentru ca să fie primit de El ca jertfă a poporului. (Leviticul 23:9-12). În ziua cincizecea după aceea, înainte de începutul „sărbătorii săptămânilor" care mai târziu fost cunoscută ca Cincizecimea, marele preot a legănat două pâini într-o parte şi într-alta făcute din grâu nou secerat şi coapte cu aluat, ca cele dintâi roade şi ca prinos al poporului. Aceasta a fost numit „sărbătoarea secerişului, a celor dintâi roade din munca ta". (Exodul 23:16; Leviticul 23:17). Timpul fixat pentru sărbătoarea corturilor a fost 1a „sfârşitul anului" când s-au strâns roadele de pe câmp, şi este numită „sărbătoarea strângerii roadelor". „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: În a cincisprezecea zi a acestei a şaptea luni, va fi sărbătoarea corturilor în cinstea Domnului timp de şapte zile". — Leviticul 23:34

4. Iehova a dat poporului Israel prin gura servului Său Moise porunci cu privire la toate aceste trei sărbători. Moise a fost un tip al lui Cristos Isus, şi Cristos este legat în mod direct cu toate aceste trei sărbători. Se pare deci că acei care sunt în Cristos sunt de asemenea legaţi în mod direct cu ele. Paştele a fost instituit în Egipt când mielul de Paști a fost junghiat şi mâncat și acesta s-a împlinit prin jertfa lui Cristos Isus în timpul când a instituit sărbătoarea spre aducere aminte de moartea Sa şi spre aducere aminte şi spre justificarea numelui lui Iehova. După porunca Domnului poporul Său a ținut această sărbătoare şi o mai tine şi acum. Domnul a venit acum la templul Său şi a adunat pe poporul Său la Sine și ei încă prăznuiesc sărbătoarea Paştelor sau sărbătoarea aducerii aminte, bând vinul nou cu Domnul în Împărăție și bucurându-se.

5. După profeţia lui Ioel, Cincizecimea marchează timpul coborârii spiritului sfânt împlinită pentru prima dată peste apostoli, după cum este raportat în capitolul al doilea al Faptelor Apostolilor. Timpul corespunde cu timpul când spiritul Domnului a venit peste Ghedeon şi el a sunat din trâmbiţă. (Judecătorii 6:34). A doua împlinire a profeţiei lui Ioel despre vărsarea spiritului sfânt a început în anul 1922, după cum arată multele dovezi existente. (Vezi „Justificare",

Cuprins

volumul I, pagina 57). Data Cincizecimii corespunde de asemenea cu venirea clasei Rut la cunoştinţa adevărului, apogeul cărţii profetice Rut. Împlinirea mai mare a revărsării spiritului sfânt marchează un timp de mare bucurie între poporul lui Dumnezeu de pe pământ. După cuvintele profetului cei unşi cântă : „Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm şi să ne veselim în ea !" — Psalm 118:24.

6. Sărbătoarea Paştelor şi Cincizecimea stau în legătura directă cu legământul cel nou. Încheierea legământului celui nou a fost marcată prin moartea lui Isus, a mielului de Paşti anti-tipic. Inaugurarea legământului celui nou este marcată prin revărsarea finală a Spiritului Sfânt. (Faptele Apostolilor 2:16-18). Poporul Domnului de pe pământ a înţeles şi a priceput cu deosebire de la această vărsare a spiritului sfânt că timpul bucuriei a sosit deoarece se bucură de privilegiul de a bea cu Domnul vinul nou în Împărăţie şi de a intra în bucuria Lui. Aceasta este o sărbătoare de bucurie prăznuită în cinstea Domnului după cum este scris : „Bucuraţi-vă, ceruri, şi voi care locuiţi în ceruri !" (Apocalips 12:12). De la revărsarea Spiritului Sfânt rămăşiţa a înţeles şi a apreciat faptul că lucrarea Domnului Isus este justificarea numelui lui Iehova și de la venirea Lui la templu şi de la adunarea celor credincioşi ai Săi la Sine aceştia au intrat în bucuria Domnului şi au privilegiul să ia parte la justificarea numelui lui Iehova. Ei au câştigat şi înţelegerea despre scriptura: „Bucuria Domnului este tăria voastră". — Neemia 8:10.

7. În trecut ni s-a spus ca legănarea într-o parte şi într-alta a celor două pâini coapte cu aluat la Cincizecime a simbolizat două clase spirituale, consacrate Domnului, şi anume „turma mică" şi„mulţimea mare", ambele clase fiind spirituale. Acum vedem însă că aceasta nu poate să fie adevărat deoarece Dumnezeu n-are două clase spirituale, una cu totul credincioasă şi una numai pe jumătate credincioasă. Faptele bine cunoscute acuma sprijină după cât se pare concluzia că legănarea într-o parte şi într-alta a celor două pâini la Cincizecime reprezintă o despărţire între aceia care susţin a servi pe Dumnezeu. La prima revărsare a Spiritului Sfânt au locuit mulţi oameni evlavioşi în Ierusalim sau care pretindeau cel puțin a fi evlavioși. O parte din ei au fost uimiţi de ceea ce au văzut, în timp ce alții și-au bătut joc. (Faptele Apostolilor 2:5-13). Atunci se făcuse o ruptură în Ierusalim între ei, şi aceasta a pricinuit cuvintele lui Petru cu privire la împlinirea profeţiei lui Ioel. „Cei ce au primit cu bucurie propovăduirea lui, au fost botezaţi". (Faptele Apostolilor 2:41). Din aceasta trebuie să se deducă că cei ce n-au primit cu bucurie propovăduirea lui i s-au împotrivit. La Paşte se putea folosi numai pâine nedospită, în timp ce cele două pâini legănate într-o parte şi într-alta la Cincizecime de marele preot au fost coapte cu aluat. Aluatul fiind un simbol al imperfecţiunii şi al păcatului, aluatul din cele două pâini reprezintă simbolic fără îndoială că jertfa pentru popor nu va fi fără pată, ci că toţi vor fi până la un anumit grad întinaţi de lume; însă după ce cei prezentaţi Domnului vor fi primit lumină de la El, va fi răspunderea lor să se cureţe ei înşişi prin despărţire completă de organizaţia lui Satan. Aceasta este tocmai ceea ce îi este poruncit rămăşiţei să facă.

Cuprins

Aceasta adevereşte concluzia că cele două pâini legănate de preot la Cincizecime într-o parte şi într-alta reprezintă despărţirea celor primiţi de Domnul de cei lepădaţi de El.

8. A doua revărsare a Spiritului Sfânt a descoperit fără îndoială două clase de persoane, care amândouă nu fost prezentate înaintea Domnului când El a apărut în templu şi a început cu judecata la casa lui Dumnezeu. (Maleahi 3:1-3; 1Petru 4:17). O clasă se compune din cei aprobaţi pe care Domnul i-a numit „robul credincios şi înţelept" şi cărora le-a încredinţat interesele Împărăţiei Sale pe pământ. Cealaltă clasă nu este aprobată şi este numită de Domnul clasa „servului rău". Ambele clase au pretins a fi sincere când au venit înaintea Domnului în templu, însă Domnul a descoperit pe cei egoişti şi a arătat că au fost mânaţi de egoism şi, prin urmare, n-au fost devotaţi cu totul Domnului Iehova şi Împărăţiei Sale. Cuvintele apostolului din 1Corinteni 5:1-3 sprijină pe deplin aceste cuvinte, şi prin urmare, apostolul sfătuieşte pe cei sinceri să nu aibă nimic de a face cu cei nesinceri care continuă să facă compromisuri cu organizaţia lui Satan. Cele două pâini arată, aşadar, că o clasă a fost lepădată de Domnul iar cealaltă clasă a fost aprobată. Sărbătoarea Paştelor şi cea a Cincizecimii sunt limitate fără îndoială la aspiranţii de drept la Împărăţie. Ce se poate spune despre sărbătoarea corturilor ?

9. În acelaşi timp Iehova a poruncit poporului Său ales să ţină cele trei sărbători amintite mai sus. Mulţi ani s-a părut a se înţelege că sărbătoarea corturilor, prăznuită în anti-tip, se referă exclusiv la domnia milenară a lui Cristos, şi că prin urmare biserica sau adunarea Domnului nu are nimic de a face cu ea atâta timp cât este pe pământ. Acum se naşte întrebarea: Prefigurează oare sărbătoarea corturilor într-adevăr lucruri care trebuie să se întâmple în decursul domniei de o mie de ani a lui Cristos, sau nu cumva împlinirea ei începe în timp ce rămăşiţa este încă pe pământ şi-şi îndeplineşte serviciul aici? Dacă sărbătoarea corturilor are o împlinire anti-tipică în timpul prezent, atunci putem aştepta în mod sigur că Domnul va descoperi acest fapt poporului Său de legământ. Acum vor fi prezentate scripturi şi fapte cu scopul de a arăta că sărbătoarea corturilor se referă în mod direct la *rămăşiţă* şi la „*mulţimea mare*", şi că sărbătoarea anti-tipică se împlineşte în timpul prezent.

10. De ce să tragem concluzia că Iehova a poruncit poporului Său de legământ, Izraeliţii, să prăznuiască sărbătoarea corturilor numai pentru ca să arate prin aceasta ce se va întâmpla în decursul domniei de o mie de ani ? Declaraţia pozitivă a Scripturii este : „Şi tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învăţătura noastră, pentru ca, prin răbdarea şi prin mângâierea Scripturilor, să avem speranţă". (Romani 15:4). Mai departe : „Aceste lucruri li s-au întâmplat (israeliților) ca să ne slujească drept pilde (tipuri), şi au fost scrise pentru învăţătura noastră, peste care au venit sfârşiturile lumii". (1Corinteni 10:11). Pavel limitează, aşadar, aceste lucruri la clasa la care a aparţinut el însuşi, adică, la adunare. Sfânta Scriptură a fost dată de Domnul în mila Sa spre folosul oamenilor care trăiesc în timpul perioadei când răul este permis și când celui rău i se permite să-şi continue lucrarea; şi Sfânta Scriptură a fost dată pentru ca omul lui

Cuprins

Dumnezeu să fie învăţat şi să fie ca totul destoinic pentru orice lucrare bună. (2Timotei 3:16,17). Justificarea numelui lui Iehova este chestiunea cea mai importantă dintre toate, şi Împărăţia lui Dumnezeu este aceea care are de-a face în mod deosebit cu justificarea numelui Său. Diavolul a ridicat chestiunea cu privire la supremaţia lui Iehova şi această chestiune va fi decisă prin nimicirea Diavolului şi a organizaţiei sale, şi această lucrare trebuie împlinită şi va fi împlinită înainte de a începe domnia de o mie de ani a regenerării. Iehova își face cunoscut mai întâi planul de a naşte prin „femeia" sau organizaţia Lui o sămânţă neprihănită, şi că această sămânţă a organizaţiei Sale va nimici sămânţa şarpelui. Sămânţa este născută și după aceea urmează profeţia scrisă de Iuda (versetele 14 şi 15) despre scopul lui Iehova de a-şi îndeplini judecata prin Cristos Isus. Cu toate acestea, înainte de a fi executată această judecată, după cum arată Scriptura, nu numai „turma mică" de oi care este condusă de Cristos Isus va veni la El, ci El va strânge şi pe „celelalte oi" și turma aceasta din urmă este „mulţimea mare". Iehova a făcut cunoscut lui Avraam planul Său în aceste cuvinte : „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, şi voi blestema pe cei ce te vor blestema". (Geneza 12:3). Din alte scripturi reiese clar că această hotărâre a lui Iehova va fi îndeplinită atunci când Cristos Isus este în templu ca să ţină judecată, şi anume în ziua lui Iehova şi nu la sfârşitul domniei de o mie de ani. (Matei 25:31-46). Profeţiile cu privire la judecată s-au împlinit fără îndoială şi se aplică la timpul când Iehova se scoală să-şi facă cunoscut numele peste întreg pământul şi să-l justifice prin marele său Braţ drept, Justificatorul lui, Cristos Isus.

11. Sfânta Scriptură nu a fost scrisă doar pentru a arăta cum pot dobândi unii oameni viaţa cerească. E drept că ea vorbeşte despre această speranţă prin Cristos Isus acelora care sunt chemaţi, aleşi, şi se dovedesc credincioşi, însă scopul cel mai important este alegerea unui popor pentru numele lui Iehova și care are de-a face cu justificarea numelui Său, şi după ce aceşti aleşi şi-au dovedit neprihănirea față de Dumnezeu le dăruieşte un loc în cer. Cei aleşi din lume pentru numele lui Iehova sunt mai întâi probaţi, trebuie să-şi păzească neprihănirea şi să primească aprobarea lui Dumnezeu înainte de a li se da o moştenire cerească. Pare a fi sigur, aşadar, că împlinirea profeţiilor, inclusiv cele ce se referă la sărbătoarea corturilor, are de a face cu adunarea lui Dumnezeu, în special cu rămăşiţa, şi cu cei legaţi în mod strâns cu rămăşiţa, şi anume în decursul timpului în care se face o lucrare deosebită de către Domnul Isus în templul lui Iehova.

SEMNE

12. Cercetând anumite semne ale tipului putem să constatăm dacă în experienţele rămăşiţei se poate vedea acum o împlinire a sărbătorii corturilor sau nu. Sărbătoarea corturilor a fost, după cum spune Sfânta Scriptură, „sărbătoarea lui Iehova" şi aceasta arată că acel timp de sărbătoare a prefigurat justificarea numelui lui Iehova. Porunca respectivă aşa cum este scrisă în legea lui Dumnezeu este : „În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a şaptea, când vei strânge roadele ţării, să prăznuiţi o sărbătoare în cinstea lui Iehova, timp de şapte zile : cea dintâi zi să fie o

Cuprins

zi de odihnă, şi a opta să fie tot o zi de odihnă". (Leviticul 23:39, *A.R.V.*). Prin aceasta se arată că atât prima cât şi ultima zi a fost o zi de sabat. Sărbătoarea a fost prăznuită la mijlocul lunii şaptea, în timpul când au fost strânse roadele, și de aceea a fost numită „sărbătoarea strângerii roadelor". (Exodul 23:16). Aceasta a fost un timp de bucurie înaintea Domnului, şi poporul şi-a adus aminte de faptul că Iehova este izvorul vieții şi a tuturor bucuriilor lui. Ei au trebuit să mănânce şi să bea în această sărbătoare şi să se bucure înaintea Domnului.

13. Bucuria a fost accentuată în mod specific când o parte a prizonierilor s-a întors acasă din Babilon. În timpul captivităţii lor n-au ţinut sărbătoarea corturilor. Când Neemia şi ceilalţi, care au fost cu el s-au întors acasă, au găsit pe popor plângând deoarece a aflat că legea lui Dumnezeu le-a poruncit să ţină sărbătoarea corturilor, ceea ce ei n-au făcut. Atunci s-au făcut pregătiri de a prăznui sărbătoarea, şi Neemia a zis poporului : „Duceţi-vă de mâncaţi cărnuri grase şi beţi băuturi dulci... căci ziua aceasta este închinată Domnului nostru ; nu vă mâhniţi, căci bucuria Domnului este tăria voastră". — Neemia 8:9.10.

14. Două trăsături deosebite ale sărbătorii corturilor sunt bătătoare la ochi, şi anume : 1) poporului i s-a poruncit să locuiască în corturi în decursul celor şapte zile ale sărbătorii, şi 2) că începând cu prima zi au trebuit să fie jertfiţi treisprezece viței tineri şi în fiecare din zilele de sărbătoare următoare cu unul mai puţin, încheindu-se în ziua a şaptea cu şapte viței, făcând un total de şaptezeci de viței aduși ca jertfă în timpul sărbătorii. Ziua a opta a fost o zi de odihnă şi o adunare de sărbătoare înaintea Domnului. (Numeri 29:12-35). Întreaga adunare a trebuit să aducă aminte lui Israel că binecuvântările vor veni la ei pentru că Iehova i-a ales ca poporul Său pentru scopul Său şi spre onoarea numelui Său.

15. Locuirea în corturi este după cât se pare semnificativă. Un cort este un loc de şedere vremelnic şi cei ce locuiesc în el caută o locuinţă permanentă. Întreg poporul lui Dumnezeu, atât clasa spirituală cât şi cea omenească, a fost adus pe partea Domnului în decursul timpului când Satan a domnit în nelegiuire. Locuirea în corturi înseamnă aşadar că cei din poporul lui Dumnezeu nu sunt o parte a organizaţiei lui Satan, ci s-au despărţit de ea; că deşi vremelnic trebuie să locuiască în lumea lui Satan ei totuşi nu sunt o parte a ei şi aşteaptă un guvern statornic şi drept în care locuieşte dreptatea. În această situaţie s-au aflat şi Avraam şi ceilalţi credincioşi din vechime care au stat de partea Domnului. Despre Avraam este scris că a locuit în corturi cu Isaac şi Iacov, moştenitorii împreună cu el a aceleiași promisiuni, deoarece au aşteptat un oraș care are temelii, al cărui ziditor şi creator este Dumnezeu". Despre toţi ceilalţi pe care îi înşiră apostolul este scris c-au fost pelerini şi străini pe pământ şi au căutat o patrie cerească. — Evrei 11:8-16.

16. Întocmai cum a zis Isus: „Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta", tot aşa şi toţi ceilalţi de pe partea lui Dumnezeu nu aparţin lumii lui Satan, ci ei locuiesc aici numai în mod trecător aşteptând întemeierea deplină a stăpânirii lui Dumnezeu sub Cristos. Aceasta se aplică literalmente asupra „mulţimii mari" pentru că ea se desparte de organizaţia Diavolului şi trece de partea organizaţiei Domnului. Când Israeliţii s-au întors din captivitate şi-au clădit corturi şi au şezut

Cuprins

în ele şi au fost bucuroşi. Oamenii cu bună voinţă au fost mult timp în captivitatea sau robia organizaţiei lui Satan, şi acum când primesc lumina adevărului se pun de partea lui Iehova şi în mod anti-tipic ei sunt străini într-o ţară străină, aşteptând întemeierea deplină a Împărăţiei lui Dumnezeu.

17. Jertfirea celor şaptezeci de viţei trebuie să aibă o însemnătate importantă. Trebuie remarcat că în capitolul al zecelea al Genezei sunt enumerate şaptezeci de familii ale fiilor lui Noe. „Acestea sunt familiile fiilor lui Noe, după generaţiile lor, după naţiunile lor. Şi din ei au ieşit naţiunile care s-au răspândit pe pământ după potop". (Geneza 10:32). Printre iudeii din vechime a existat tradiţia că cei şaptezeci de tauri jertfiţi au reprezentat în mod simbolic pe cele şaptezeci de familii ale pământului amintite în Scriptura de mai sus. Istoria Iudeilor raportează despre anumite alte lucruri care s-au făcut în legătură cu sărbătoarea. Templul a fost luminat într-un mod special şi în fiecare zi s-a scos apă din lacul Siloam şi a fost adusă la altarul templului unde a fost primită cu sunet de trâmbiţă, şi cu care ocazie poporul a repetat cuvintele profetului: „Veţi scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii". (Isaia 12:3) (*Dicţionarul Biblic*, Peloubet's). Aceste izvoare au ilustrat bine faptul că rămăşiţa şi Ionadabii care s-au unit în timpul din urmă cu rămăşiţa au ajuns la o apreciere a adevărului că mântuirea, reprezentată prin apă, nu vine decât de la Iehova Dumnezeu prin Cristos Isus; şi aceste adevăruri sunt descoperite prin Cuvântul lui Dumnezeu, izvorul mântuirii. Nici una dintre celelalte persoane de pe pământ nu recunoaşte că mântuirea vine de la Iehova Dumnezeu prin Cristos Isus.

18. Isus s-a asociat pe Sine însuşi direct cu sărbătoarea corturilor, şi aceasta arată de la sine că rămăşiţa de pe pământ trebuie să stea într-o oarecare relaţie cu aceasta, adică că „turma mică" trebuie să fie în legătură cu aceasta, şi că şi „celelalte oi", adică „mulţimea mare", trebuie să fie cuprinsă în ceea ce s-a reprezentat prin sărbătoarea corturilor. Când Isus s-a identificat pe Sine cu sărbătoarea corturilor, reprezentanţii religiei au încercat să-L omoare. „Şi praznicul Iudeilor, praznicul zis al Corturilor, era aproape. După ce s-au suit fraţii Lui la praznic, S-a suit şi El, dar nu pe faţă, ci cam pe ascuns. Iudeii Îl căutau în timpul praznicului, şi ziceau : Unde este ?" — Ioan 7:2,10,11.

19. Isus a trimis pe ucenicii Săi înainte şi El însuşi s-a suit pe ascuns. Când însă sărbătoarea a fost în toiul ei, El a apărut în templu şi a învăţat: „Pe la jumătatea praznicului, Isus S-a suit la Templu şi învăţa norodul". (Versetul 14). Reprezentanţii religiei au văzut cum a stat acolo Isus şi a explicat Cuvântul lui Dumnezeu, şi ei au zis despre Isus : „Cum are omul acesta învăţătură, căci n-a învăţat niciodată ? Isus le-a răspuns : Învăţătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimes pe Mine. Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învăţătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc de la Mine". — Ioan 7:15-17.

20. Aceasta corespunde cu timpul prezent. Când martorii lui Iehova stau în locuri publice şi explică adevărul, preoţimea zice despre ei: „Cum pot să ştie ceva aceşti oameni deoarece ei n-au fost niciodată la un seminar teologic ?" Isus a

Cuprins

continuat atunci să vestească adevărul cu îndrăzneală, şi în acelaşi chip vestesc şi urmaşii Lui credincioşi fără frică adevărul, indiferent de opoziție. Când s-a apropiat sfârşitul sărbătorii, Isus a vestit mai departe cu îndrăzneală adevărul, și s-a născut o dezbinare între ascultătorii Lui, în timp ce alţii au umblat să-i ia viaţa : „În ziua din urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stătut în picioare, şi a strigat : „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, şi să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. Mulți din norod, când au auzit aceste cuvinte, ziceau: Acesta este cu adevărat Profetul." (Ioan 7:37,38,40). Probabil că în ziua a opta sau în timpul adunării de sărbătoare sfinte a vorbit Isus în felul următor în prezența şi în auzul reprezentanţilor religiei : „Isus le-a vorbit din nou, şi a zis : 'Eu sunt Lumina lumii ; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întunerec, ci va avea lumina vieţii'". - Ioan 8:12.

21. La sărbătoarea corturilor Isus a arătat deosebirea clară dintre reprezentanţii religiei, cărora le-a spus pe faţă că sunt de partea Diavolului, şi oamenii cu inima sinceră care au luat partea lui Isus. „Și le-a spus:Voi sunteţi de jos; Eu sunt de sus; voi sunteţi din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta. De aceea v-am spus că veţi muri în păcatele voastre ; căci, dacă nu credeţi că Eu sunt, veţi muri în păcatele voastre'", (Ioan 8:23,24). Reprezentanţii religiei nu numai c-au respins pe Isus, ci mai mult, au căutat să-L omoare. Mulţi însă din oamenii de rând au crezut în El : „Şi a zis Iudeilor, care crezuseră în El : Dacă rămâneţi în cuvântul Meu, sunteţi în adevăr ucenicii Mei ; veţi cunoaşte adevărul, şi adevărul vă va face liberi. Deci, dacă Fiul vă face liberi, veţi fi cu adevărat liberi". — Ioan 8:31,32,36.

22. Acesta este singurul loc descoperit de raport în care Isus a învăţat în legătură cu sărbătoarea corturilor. Prin faptul că Isus S-a asociat cu sărbătoarea corturilor dovedeşte definitiv că a El împlinit tipul în miniatură, şi că împlinirea în totalitate trebuie să înceapă în timp ce rămăşiţa membrilor trupului Său este pe pământ, şi anume când Cristos Isus ţine judecată în templu. Ceea ce a făcut Isus cu ocazia sărbătorii corturilor când a fost pe pământ găseşte o asemănare în lucrurile care s-au întâmplat de la venirea Lui în templu. Isus, ca reprezentantul Tatălui Său a strigat în ziua din urmă a sărbătorii corturilor cu curaj oamenilor. De la venirea Lui la templu, ca reprezentantul lui Iehova, El strigă naţiunilor să tacă şi să dea ascultare la ceea ce are de zis : „Domnul este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui !" (Habacuc 2:20). La sărbătoarea corturilor Isus a zis reprezentanţilor religiei c-au fost de la Diavolul. În aceste zile din urmă rămăşiţa, ca martorii Lui credincioşi şi lucrând la porunca Lui, dau avertisment reprezentanţilor religiei, atrăgând atenţia asupra faptului că aceştia pângăresc numele lui Iehova şi sunt instrumente principale ale Diavolului de pe pământ. În ziua din urmă a sărbătorii Isus a adresat o invitație poporului şi-a zis: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, şi să bea" şi va trăi". — Ioan 7:37,38.

23. De la venirea Domnului Isus în templu cu putere şi mărire El zice : „Eu sunt... Luceafărul strălucitor de dimineaţă", și „cine aude, să zică : ‚Vino'" El porunceşte membrilor trupului Său, rămăşiţei de pe pământ, să se unească în

Cuprins

această proclamaţie. Afară de aceasta, El cheamă pe oamenii cu bună voință să primească vestea bună sau proclamaţia şi să o spună şi altora, după cum este scris : „Şi Spiritul și mireasa zic : 'Vino !' Şi cine aude, să zică : 'Vino!' Şi celui ce îi este sete, să vină ; cine vrea, să ia apa vieţii fără plată !" — Apocalips 22:17.

24. Sfânta Scriptură şi faptele existente în legătură cu aceasta arată că împlinirea mare anti-tipică a sărbătorii corturilor a început. Acesta este timpul când Cristos Isus desparte pe naţiuni una de alta şi arată limpede că există două clase deosebite și distincte: una care este împotriva Sa și a lui Iehova, şi cealaltă pentru El şi pentru Iehova, şi ca toţi care doresc să trăiască trebuie să se facă cunoscuţi ca unii care au luat loc de partea lui Iehova şi a Împărăţiei Sale.

FINICI

25. O altă trăsătură proeminentă a prăznuirii sărbătorii corturilor a fost cea cu privire la ramurile de finic pe care poporul a trebuit să le ia în prima zi a sărbătorii şi să le folosească în tot timpul cât a durat sărbătoarea. (Leviticul 23:40,41). Sunt amintite şi ramuri de alţi arbori, însă ramurile de finic sunt amintite în mod deosebit. Legănarea ramurilor de finic a trebuit să se facă cu bucurie înaintea Domnului, şi scopul evident al acestui lucru a fost o recunoaştere din partea poporului că Iehova Dumnezeu a fost și este Eliberatorul lor de puterea lui Satan şi este mântuitorul lor. Întreaga acțiune a indicat spre justificarea numelui lui Iehova, şi a fost un tablou al bucuriei în el ca Cel suprem şi sfânt. Iehova a poruncit poporului să țină această sărbătoare ca să-L recunoască în felul acesta ca Salvatorul şi Eliberatorul lui, „pentru ca urmaşii voştri să ştie că… Eu sunt Dumnezeul vostru'. (Leviticul 23:43). Faptul că ramurile de finic sunt menționate în mod deosebit cu sărbătoarea corturilor arată că ele au fost folosite în mod simbolic ca să prefigureze un lucru mai mare care a trebuit să se întâmple în viitor.

26. Cei unsprezece ucenici credincioşi ai lui Isus L-au recunoscut ca pe Cristosul şi L-au urmat cu bucurie. Mai târziu, când El a intrat călare în Ierusalim ca să se prezinte pe Sine ca rege, poporul de rând L-a întâmpinat şi a legănat ramurile de finic într-o parte şi într-alta şi au strigat spre onoarea Lui şi spre lauda lui Iehova. Cu ocazia primei revărsări a Spiritului Sfânt la Cincizecime ucenicii credincioşi s-au bucurat, recunoscând pe Cristos Isus ca Regele glorios al lui Iehova, pe care El 1-a înviat şi 1-a ridicat în cer. În anul 1922, la a doua revărsare a Spiritului Sfânt, clasa servului credincios a recunoscut prezența lui Cristos Isus în templu şi bucuria lor a fost mare. Punctul este că recunoaşterea sosirii Regelui este cauza bucuriei. Din 1922 încoace alţii care nu aparţin rămăşiţei, dar care sunt binevoitori față de Dumnezeu, au recunoscut pe Cristos Isus ca Rege, Salvator şi Eliberator, şi s-au bucurat.

27. Finicul trebuie să fie folosit în legătura eu sărbătoarea corturilor și în afară de rămăşiță sunt reprezentaţi în mod vădit şi alţii cum folosesc ramurile de finic. Prin folosirea ramurilor de finic cei ce le întrebuinţează zic în mod simbolic: „Noi salutăm pe Războinicul și Biruitorul nostru glorios, Eliberatorul şi Mântuitorul nostru". Faptul că ramurile de finic fac cunoscut în mod specific pe

Cuprins

„mulţimea mare de oameni" reiese din raportul din Apocalips 7:9. La un timp oarecare după revărsarea a doua a Spiritului Sfânt, însă nu înainte de 1935, a fost recunoscută de rămăşiţa de pe pământ însemnătatea adevărată a mulţimii mari deosebită de rămășița de pe pământ. Despre mulţimea mare de oameni este scris „După aceasta m-am uitat, şi iată o mulţime mare de oameni, pe care nimenea n-ar fi putut-o număra, din toate seminţiile, şi neamurile, şi națiunile şi limbile, stătea înaintea tronului şi înaintea Mielului în haine albe şi cu, ramuri de finic în mâini". (Apocalips 7:9). Aceasta arată rămăşiţa privind o clasă de persoane deosebită de ea care vine din toate naţiunile şi recunoaşte singurul nume prin care pot fi mântuiţi oamenii. Această clasă este mulţimea mare de oameni. Descrierea mulţimii mari de oameni dată mai sus se potrivește exact cu profeţia despre ramurile de finic care au fost folosite la sărbătoarea tipică a corturilor.

28. Sărbătoarea corturilor a fost numită şi „sărbătoarea" strângerii roadelor…de la sfârşitul anului, când vei strânge de pe câmp rodul muncii tale" (Exodul 23:16). Isus a zis că va aduna sau va strânge la Sine şi „alte oi'" şi aceştia sunt Ionadabii sau „mulţimea mare". Această clasă este strânsă la sfârşitul anului anti-tipic şi după adunarea clasei spirituale în templu. Aceşti oameni binevoitori sunt adunaţi la Domnul şi devin o parte a organizaţiei Sale. Când Moise, la porunca lui Iehova a învăţat pe Izraeliţi în Moab, le-a zis: „Și Moise le-poruncit, spunând: La sfârșitul fiecăror şapte ani, pe vremea anului iertării, la sărbătoarea corturilor….. Să strângi poporul, bărbaţii, femeile, copiii şi străinul care va fi în cetăţile tale, ca să audă, şi să înveţe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, să păzească şi să împlinească toate cuvintele legii acesteia." - Deuteronomul 31:10-12.

29. După porunca aceasta poporul lui Dumnezeu a trebuit să adune înaintea Domnului pe toţi bărbaţii şi femeile si copiii şi pe străinii din cetăţile lor care au fost binevoitori față de Domnul. Aceasta arată o legătură directă a clasei spirituale, adică a rămăşiţei, cu „celelalte oi", pe care mai marele Moise le strânge la Sine la sfârşitul anului. (Ioan 10:16). Domnul Isus se serveşte de unşii Săi ca să vestească „Evanghelia aceasta a Împărăţiei" cu scopul ca să adune pe aceste „alte oi" la Sine şi această strângere trebuie să se facă înainte de Armaghedon.

30. Cei strânşi trebuie să locuiască în corturi ceea ce în mod simbolic înseamnă : Noi nu suntem din această lume rea a lui Satan. În prezent ne aflăm într-o locuinţă vremelnică, însă aşteptăm cu încredere că domnia lui Cristos Isus va fi întemeiată pe întreg pământul". Luarea şi folosirea ramurilor de finic arată că ei recunosc că toată ocrotirea lor vine de la Iehova Dumnezeu şi Cristos Isus, şi că ei numai acestora le atribuie mântuirea. Ei salută pe Iehova şi pe Cristos ca Salvatorul, Eliberatorul şi Biruitorul.

31. Observaţi cât de bine se potrivește descrierea mulţimii mari de oameni adunată din toate naţiunile cu tabloul profetic, îndeosebi cu cel care se referă la adunarea tuturor oamenilor cu bună voință, după cum a poruncit Domnul prin Moise. Mulţimea mare de oameni, îmbrăcată în haine albe care stă înaintea tronului reprezintă că ea stă înaintea Domnului ca aprobată, și cu ramuri de finic în

Cuprins

mâinile lor jubilează înaintea lui Iehova şi Cristos Isus. „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care şade pe tron, şi a Mielului!"(Apocalipsa 7:10). Ei refuză să atribuie salvarea unui lucru care este reprezentat prin steag. Ei strigă că mântuirea este a lui Iehova Dumnezeu ca Fiinţa Supremă şi a lui Cristos Isus, Regele Lui uns şi pus pe tron ca războinicul victorios şi domnitorul drept. Ei refuză să strige că mântuirea vine de la oameni sau de la vreun lucru făcut de oameni şi astfel să le atribuie salvare. Aceasta arată că o clasă de oameni deosebită de „turma mică" care a fost adusă în turma lui Cristos, şi aceasta este în armonie deplină cu Domnul şi-L serveşte. După aceea tabloul arată că toţi membrii organizaţiei lui Dumnezeu sunt în armonie deplină cu acesta şi zic: „ Amin!". Prin acesta ei recunosc că toată ocrotirea, puterea şi mântuirea vin de la Dumnezeu şi Cristos Isus (Apocalips 7:11,12). Pentru a arăta că poporul recunoaşte că Iehova este marele Biruitor şi dătător de viaţă sunt folosiţi în mod simbolic finic şi izvoare de apă; şi acesta reiese din prima menţiune despre finic în Biblie. Moise, la porunca lui Iehova, a condus cu succes pe Izraeliţi din Egipt şi prin Marea Roşie. În felul acesta Iehova a biruit pe Faraon, reprezentantul Diavolului şi a scăpat pe Izraeliţi şi le-a arătat că mântuirea lor vine de la Iehova. El i-a dus la Elim. „El a zis: "Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui, şi dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una din bolile cu care am lovit pe Egipteni; căci Eu sunt Domnul, care te vindecă. Au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece izvoare de apă şi şaptezeci de finici. Şi au tăbărât acolo, lângă apă." (Exod 15:26,27). Această declaraţie este repetată în Numeri 33:9 şi desigur este raportată acolo pentru un scop. Numele Elim înseamnă „tărie" şi acel loc cu izvoarele lui de apă vie şi cu cei şaptezeci de finici este un tablou al tăriei perfecte şi al biruinţei depline şi al izvorului vieţii veşnice, şi toate acestea sunt daruri din mâinile dăruitorului milos Iehova Dumnezeu prin alesul şi unsul Său, Cristos Isus.

32. Ceea ce s-a cerut prin legea tipică dată Izraeliţilor corespunde în mod exact cu ceea ce face Domnul şi unşii Lui în aceste zile din urmă. Cristos stă acum în templu şi strigă: „ Eu sunt calea, adevărul, şi viaţa". El pune să se vestească această veste bună tuturor naţiunilor spre mărturie. El trimite pe unşii Săi să zică celor binevoitori din toate naţiunile: Veniţi şi învăţaţi să cunoaşteţi pe Iehova şi beţi din apa vieţii." După aceea strânge pe Ionadabi sau „celelalte oi" care formează mulţimea mare de oameni şi le porunceşte să zică tuturor care voiesc să audă: „Veniţi şi luaţi apa vieţii". Aceste fapte sunt dovezi suplimentare că sărbătoarea corturilor anti-tipică se prăznuieşte acum şi că aceia care până acum au fost „străini Domnului în ţară" au auzit vestea Împărăţiei şi au cunoscut pe Domnul, îl recunosc şi i se închină, şi aceasta este reprezentat prin mişcarea ramurilor de finic. De aceea oamenii care au intrat în rândurile organizaţiei lui Dumnezeu nu vor da omagiu nici oamenilor şi nici puterilor oamenilor şi nu vor aştepta salvarea de la ei.

Cuprins

BUCURIE

33. Fiecare dintre cele trei sărbători mari pe care au trebuit să le ţină Izraeliţii după porunca Domnului, a fost celebrată cu mare bucurie. Fiecare din ele a fost o sărbătoare în cinstea lui Iehova, căci cu această ocazie El a fost recunoscut şi prăznuit ca Fiinţa supremă şi Atotputernică. Scopul principal al sărbătorii este recunoaşterea justificării numelui lui Iehova. Cristos Isus, marele Justificator, a sosit acum şi, credincios făgăduinţei Sale, bea împreună cu unşii Lui vinul nou al bucuriei în Împărăţie. (Matei 26:29). Bucuria Domnului Isus Cristos este justificarea numelui Tatălui Său. El a adunat acum pe credincioşii Săi la Sine în templu şi le zice: Deoarece aţi fost credincioşi peste puţine lucruri, vă voi pune peste multe lucruri; intraţi în bucuria Domnului vostru! (Matei 25:23). Acestei clase a „servului credincios şi înţelept" Cristos îi încredinţează interesele Împărăţiei Sale, şi ei se împărtăşesc din bucuria Lui despre justificarea numelui lui Iehova.

34. De la revărsarea a doua a Spiritului Sfânt rămăşiţa a văzut pe Domnul în Templul Său sfânt cum luminează mintea fiecăruia şi-l trimite să îndeplinească voinţa lui Iehova. Aceasta a mărit foarte mult bucuria între poporul Domnului. Ei ştiu să preţuiască marele privilegiu de a purta numele lui Iehova şi se bucură foarte mult că le este permis să fie martori spre onoarea numelui Său. Sărbătoarea corturilor ca sărbătoare în cinstea lui Iehova este, aşadar, o sărbătoare de bucurie prăznuită în cinstea Domnului la care iau parte toţi unşii Săi. În lunile recente martorii lui Iehova au experimentat o nouă exprimare și supra-abundență a bucuriei pentru că Iehova prin Cristos Isus le-a descoperit adevărul despre „mulţimea mare" şi rămăşiţa vede că este privilegiul ei să vestească adevărul după porunca Domnului şi să ia parte la strângerea mulţimii mari de oameni spre slava lui Iehova Dumnezeu.

35. Când poporul tipic al lui Dumnezeu a fost eliberat din captivitate şi a văzut privilegiul său de a ţinea sărbătoarea corturilor, a încetat imediat de a plânge şi toţi cei care i-au aparţinut s-au bucurat. Cu ocazia ţinerii sărbătorii Paştelor şi a sărbătorii Cincizecimii, rămăşiţa nu-şi încetează lucrul şi bucuria ei în el nu are întrerupere. Amândouă continuă şi la acestea se adaugă acum şi bucuria participării la lucrarea strângerii mulţimii mari de oameni. Întreg poporul lui Dumnezeu prăznuieşte sărbătoarea împreună, şi este arătată în special mulţimea mare de oameni cum agită ramuri de finic şi astfel recunoaşte pe Cristos ca Regele, Biruitorul şi Mântuitorul trimis de Iehova şi-i jură credinţă.

36. Când Moise şi-a încheiat instrucţiunile către Izraeliţi în câmpia Moabului, a zis: „Bucurați-vă națiuni cu poporul Său."(Deuteronomul 32:43). Aceasta trebuie desigur să arate că afară de cei unşi se pun şi alţii de partea Domnului şi se bucură cu cei unşi. Apostolul a citat aceste cuvinte ale lui Moise în Romani 15:10, și aceasta dovedește din nou că rămăşiţa unsă și mulţimea mare de oameni prăznuiesc acum împreună sărbătoarea corturilor.

Cuprins

DE CE SE BUCURĂ ?

37. Între poporul Domnului domneşte acum o mare bucurie pentru că ziua eliberării a sosit. (Luca 21:28). Multe scripturi şi faptele legate de ele arată că Armaghedonul este aproape. Războinicul puternic, Cristos Isus, este reprezentat cum vine în mărimea puterii Sale, calare pe calul Său de război. El face lucrul acesta în ziua lui Iehova şi la întrebarea adresată Lui răspunde: „Căci ziua răzbunării este în inima mea, şi a sosit anul celor răscumpăraţi ai Mei". (Isaia 63:4). Unşii lui Iehova, rămăşiţa, trebuie să fie activi în „ziua răzbunării Dumnezeului nostru" şi să aducă mângâiere celor care suspină şi gem pentru că aceasta este porunca lui Dumnezeu dată lor. (Isaia 61:2; Ezechiel 9:4). Cei ce au fost mângâiaţi prin mesajul pe care-l aud, se unesc cu mângâietorii în bucuria lor şi cântă împreună cu ei lauda lui Iehova prin aceea că transmit altora mărturie. Aceasta înseamnă că rămăşiţa şi Ionadabii scot împreună „ cu bucurie apă din izvoarele mântuirii".(Isaia 12:3). Toţi aceştia ştiu că mântuirea vine de la Iehova prin Cristos Isus şi ei spun lucrul acesta tuturor care au urechi de auzit.

38. Ziua ispășirii era în ziua a zecea a lunii a şaptea, sau doar cu cinci zile înainte de sărbătoarea corturilor şi în ziua aceasta a trebuit să sune trâmbiţa răsunătoare la porunca Domnului. „În a zecea zi a lunii a şaptea, să pui să sune cu trâmbiţa răsunătoare; în ziua ispăşirii, să sune cu trâmbiţa în toată ţara voastră"(Leviticul 25:9). Sunetul acestei trâmbiţe jubiliare înseamnă libertate pentru cei ce stau de partea lui Iehova, şi aceasta cuprinde bineînţeles atât pe rămăşiţă cât şi pe cei ce se alătură rămăşiţei şi anume mulţimea mare de oameni. Pentru rămăşiţă răsunarea trâmbiţei jubiliare înseamnă după cât se pare că stăpânitorii acestei lumi nu sunt înaltele stăpâniri după cum am fost învăţaţi mai de mult. Aceşti stăpânitori, dimpotrivă, sunt instrumentele lui Satan. Înaltele Stăpâniri sunt Iehova Dumnezeu şi Cristos Isus. Cei credincioşi au ajuns la cunoştinţa acestui adevăr mare numai în anii recenți, şi de atunci încoace au înţeles că ei sunt liberi de puterile lumeşti şi de cătuşele de fier ale guvernelor lumeşti şi că acestea nu pot încătuşa spiritul acelora care sunt consacraţi lui Iehova şi Împărăţiei Sale. Vorbind despre sunetul trâmbiţei răsunătoare care după porunca Domnului a trebuit să se dea în ziua a zecea a lunii a şaptea, psalmistul zice: „Ferice de poporul, care cunoaşte sunetul trâmbiţei (sunetul jubiliar); el va umbla în lumina Feţei Tale, Doamne!" (Psalm 89:15). La cinci zile după aceea a fost prăznuită sărbătoarea corturilor. Sunarea din trâmbiţă, cinci zile după aceea a fost prăznuită sărbătoarea corturilor. Sunarea din trâmbiţa jubiliară trebuie să se refere, prin urmare, la dezlegarea tuturor celor încătuşaţi sau captivi, în care sunt cuprinşi şi rămăşiţa şi mulţimea mare de oameni. Trâmbiţa jubiliară sună pentru toţi care înţeleg că sunt liberi de organizaţia lui Satan şi că mântuirea le este adusă de Iehova prin Cristos Isus.

39. Legământul cuprinzător al lui Iehova este declaraţia Lui neschimbătoare dată lui Avraam pe care a întărit-o cu jurământul Său. (Evrei 6:17-19). Acea declaraţie a fost că Iehova va da naştere unei seminţe prin care îşi va aduce la îndeplinire scopul. În acest legământ Iehova a zis: „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta…..şi numele tău va fi o binecuvântare şi voi binecuvânta

Cuprins

pe cei ce te binecuvântează şi pe cel ce te blastămă îl voi blestema". (Genesa 12:2,3). Blestemul şi binecuvântarea sunt legate laolaltă în mod direct. Înainte de a fi executat blestemul, Cristos Isus desparte în templu pe cei binecuvântaţi de cei blestemaţi, adică, oile de capre. El pune blestemul lui Iehova pe clasa caprelor şi dăruieşte binecuvântări la „celelalte oi" ale Sale, la mulţimea mare de oameni şi El face aceasta din pricină căci caprele au blestemat pe rămăşiţa credincioasă care este o parte a lui Cristos, în timp ce „celelalte oi" ale Sale au binecuvântat pe rămăşiţă sau i-au făcut bine. (Matei 25:31-46). Această blestemare şi binecuvântare are loc înainte de a începe timpul regenerării. Turma mică şi celelalte oi se bucură, prin urmare, împreună deoarece celelalte oi sau membrii mulţimii mari de oameni au fost strânşi la Domnul şi deoarece aceasta este strângerea rodului pământului şi turma mică a fost adusă în legătură cu aceasta, se bucură toţi împreună spre slava lui Dumnezeu. Pare a fi sigur că „sărbătoarea strângerii" trebuie să înceapă în timp ce o parte a clasei preoţilor este încă cu clasa pământească. Există vreun motiv biblic pentru a susține că binecuvântarea făgăduită poate începe numai după Armaghedon? Desigur nu există un astfel de motiv. Scopul principal al legământului avraamic este justificarea numelui lui Iehova. Celelalte legăminte adăugate au ca scop să asigure instrumentul care să fie folosit la justificarea numelui Lui. Răzbunarea sau justificarea şi binecuvântarea sunt legate laolaltă, ceea ce arată că o anumită binecuvântare trebuie să se întâmple înainte de justificare, căci altminterea nimeni nu va fi cruţat şi trecut prin Armaghedon ca o justificare a numelui lui Iehova. Acestei clase binecuvântate Isus îi zice: "Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu de moşteniţi Împărăţia, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii". Aceasta este o nouă dovadă că sărbătoarea corturilor anti-tipică, care este o sărbătoare a lui Iehova, a început şi rămăşiţa şi mulţimea mare de oameni se bucură împreună de ea.

CINE VA FI BINECUVÂNTAT?

40. Lui Avraam, Iehova i-a zis Iehova: „Toate națiunile pământului vor fi binecuvântate în sămânţa ta". (Geneza 22:18). Această făgăduinţă trebuie examinată în lumina altor scripturi explicative. Ea desigur nu înseamnă binecuvântarea generală a tuturor oamenilor neţinând seama dacă sunt răi sau buni. Ea se referă numai la aceia care se pun pe partea lui Iehova şi-L ascultă şi care vin din toate naţiunile. Cei binecuvântaţi trebuie să ţină sărbătoarea corturilor. Altfel nu vor avea binecuvântarea. Este scris: „Toţi cei ce vor mai rămâne din toate națiunile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oştirilor, şi să prăznuiască sărbătoarea corturilor". (Zaharia 14:16). Această scriptură ne ajută şi să localizăm începutul sărbătorii corturilor.

41. Ce naţiuni au venit împotriva Ierusalimului? Sunt cei rămaşi din naţiunile ce-au venit împotriva Ierusalimului care ţin sărbătoarea. Numele „Ierusalim" se referă la noul Ierusalim, care este organizaţia principală a lui Dumnezeu care se compune din Cristos Isus şi din membrii credincioşi ai casei

Cuprins

Sale regale, care este Împărăţia Sa. Această naţiune a fost născută în anul 1914 când Iehova a trimis pe Domnul Isus Cristos să domnească în mijlocul duşmanilor Săi. (Psalm 110:2). Mai târziu, în special în anul 1917 şi 1918 Satan a adunat toate naţiunile, îndeosebi pe cele ale „creştinătăţii", împotriva „naţiunii sfinte" a Domnului şi „a jefuit pe acea naţiune" după cum zice profetul, prin aceea că Satan a adus cu totul de partea sa pe clasa „servului rău". Rămăşiţa însă, clasa „servului credincios", a fost păzită cu această ocazie de Domnul şi după aceea a fost trimisă să mărturisească numele lui Iehova. Această mărturie trebuie să se dea în decursul timpului care este între atacul asupra Ierusalimului şi Armaghedon şi trebuie dusă de martorii credincioşi ai lui Dumnezeu. Înainte de a se da bătălia Armaghedonului, Satan trimite pe spiritele rele conduse de Gog ca să strângă toate naţiunile împotriva organizaţiei lui Dumnezeu şi Satan poartă războiul împotriva rămăşiţei pentru că aceasta păzeşte poruncile lui Dumnezeu şi are mărturia lui Isus Cristos.(Apocalips 12:17; 16:13-16). Cei de pe partea Domnului au experimentat până în această zi tocmai ceea ce a prezis Isus în aceste cuvinte: „ Veţi fi urâţi de toate naţiunile pentru Numele Meu". Deoarece stăpânitorii naţiunilor sunt reprezentanţii lui Satan, ei urăsc pe toţi care sunt pentru Împărăţia lui Dumnezeu. Ei sunt urâţi pentru că vestesc numele lui Iehova şi pe Regele Lui. Domnul se serveşte de martorii Săi credincioşi pentru a duce vestea Împărăţiei altor oameni binevoitori care sunt numiţi „Ionadabi", „alte oi" sau „mulţimea mare". Aceştia aud mesajul şi se urcă ca Ionadab în carul sau organizaţia Domnului şi din această pricină sunt incluși în categoria celor urâţi, și toţi aceştia sunt numiţi de profet „naţiune nedorită".(Ţefania 2:1). Toate naţiunile vin împotriva Ierusalimului şi din aceste naţiuni vine după aceea mulţimea mare. Aceştia sunt sfătuiţi acum că dacă doresc să fie cruţaţi şi să fie trecuţi prin Armaghedon trebuie să caute smerenia şi dragostea înainte de a veni ziua mâniei lui Dumnezeu.

42. Numai cu puţine luni în urmă Domnul a descoperit că aceste „alte oi" sau aceşti Ionadabi formează mulţimea mare care vine din toate naţiunile acestea. Noi o vedem acum cum stă înaintea Domnului şi agită ramurile de finic şi dă omagiu lui Cristos Isus ca Rege şi cântă cu voce tare că mântuirea vine numai de la Iehova Dumnezeu şi Cristos Isus, și de la nimeni altul. Domnul descoperă apoi că întreagă rămăşiţa credincioasă, toţi cei înviaţi şi îngerii cerului, împreună cu mulţimea mare, vestesc laudele lui Iehova şi se bucură. (Apocalips 7:11,12). Aceasta marchează începutul sărbătorii corturilor, sărbătoarea în cinstea lui Iehova, și aceștia sunt aceia care, conform profeției lui Zaharia, țin sărbătoarea corturilor. Unii oameni, înțelepți în ochii lor, vă zic că „ Noi nu facem nici o ispravă" şi că „mulţimea mare nu poate veni numai după începutul Armaghedonului". O astfel de concluzie este nechibzuită şi este lipsită de sprijinul biblic. Făgăduinţa Domnului este că El va trece teferi prin Armaghedon un număr oarecare, si aceşti puţini vor fi aceia care ţin sărbătoarea corturilor spre lauda lui Iehova. Armaghedonul va fi o prăpădenie de nedescris a naţiunilor şi profetul zice: „Toţi cei ce vor mai rămâne din toate națiunile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oştirilor, şi să

Cuprins

prăznuiască sărbătoarea corturilor." Este clar că această scriptură trebuie înţeleasă în sensul că toate naţiunile care refuză să prăznuiască sărbătoarea corturilor prin aceea că se închină Împăratului, nu vor rămâne în viaţă, ci vor fi nimicite. Mai departe ea înseamnă că Ionadabii sau membrii mulţimii mari de oameni trebuie să asculte în tot timpul cu bucurie pe Iehova, trebuie să I se închine şi să-L servească dacă voiesc să fie trecuţi teferi prin Armaghedon. Ei trebuie sa-şi dovedească neprihănirea faţă de Dumnezeu înainte de a se arata mânia Lui. Aceasta înseamnă că ei trebuie să audă, să înveţe şi să urmeze acum adevărul, şi că martorilor lui Iehova şi tuturor care au o ureche de auzit le este impusă datoria să continue de acum înainte cu bucurie şi în mod energic vestirea adevărului.

43. Iehova a poruncit poporului Său ales să ţină sărbătoarea azimelor, a Cincizecimii şi a corturilor şi se pare că împlinirea anti-tipică a acestor sărbători profetice, inclusiv sărbătoarea corturilor, trebuie sa aibă loc în timp ce rămăşiţa este încă pe pământ; și că oamenii care prăznuiesc împreună cu rămăşiţa sărbătoarea corturilor sunt mulţimea mare de oameni şi că afară de mulţimea mare de oameni nici o naţiune nu ia parte la această sărbătoare; și că rămăşiţa şi mulţimea mare de oameni după ce au început odată să prăznuiască această sărbătoare trebuie să o ţină încontinuu. Ei trebuie să facă lucrul acesta „în fiecare an", ceea ce înseamnă în tot timpul, bucurându-se şi preamărind pe Iehova. Morţii care vor fi înviaţi şi cărora li se va da ocazie să dobândească viaţă, numai atunci vor primi binecuvântare după cum declară Scriptura, dacă se vor sui la organizaţia lui Dumnezeu şi se vor închina înaintea Împăratului, Iehova oştirilor, după cum este scris: „Dacă unele din familiile pământului nu vor voi să se suie la Ierusalim ca să se închine înaintea Împăratului, Domnul oştirilor, nu va cădea ploaie peste ele". Zaharia 14:17.

44. Asupra rămăşiţei planează acum privilegiul şi datoria de a duce cu bucurie şi energie oamenilor binevoitori mesajul Împărăţiei şi de a face această lucrare în mod credincios până la sfârşit înainte de Armaghedon. Este privilegiul şi datoria Ionadabilor, a altor oi sau a mulţimii mari de oameni, să se unească în această lucrare şi să continue în ea în mod credincios până la sfârşit şi până la Armaghedon. Mulţi dintre aceia care vor aparţine mulţimii mari sunt acum prizonieri. Dumnezeu porunceşte martorilor Lui să depună mărturie înaintea poporului şi „să spui prinşilor de război: Ieșiți…Arătați-vă". (Isaia 49:9). Cei care se arată luând o poziție de partea lui Iehova și Cristos Isus participă la sărbătoare și primesc binecuvântarea. „Ei vor paște lângă drumuri și vor avea pășune în toate locurile înalte". (Isa. 49:9). Aceştia aparţin, fără îndoială, mulţimii mari, deoarece ei Îl „ slujesc zi şi noapte în Templul Lui" adică, neîncetat „Cel ce şade pe tron, va locui printre ei. Nu le va mai fi foame (mulțimii mari), nu le va mai fi sete…. Căci Mielul, care stă în mijlocul tronului, va fi Păstorul lor". - Apocalips 7:15-17.

45. Mai mult, Iehova a poruncit poporului Său de legământ să prăznuiască sărbătoarea corturilor care trebuie să înceapă „după ce îţi vei strânge roadele din arie şi din teasc". (Deuteronomul 16:13), ceea ce în anti-tip înseamnă clar la sfârşitul strângerii clasei templului din care clasă fiecare membru a încheiat un

Cuprins

legământ prin jertfă.(Psalm 50:5 ; 2Tesaloniceni 2:1). După ce rămăşiţa a fost strânsă la Domnul în templu şi a fost unsă ea înţelege însemnătatea adevărată a mulţimii mari de oameni şi vede că strângerea ei a început şi că prin urmare sărbătoarea corturilor anti-tipică trebuie să înceapă. Ea a început şi continuă cu bucurie crescândă. Mărturia trebuie dată acum cu energie la mulţimea mare de oameni şi nici unul dintre cei ce iubesc pe Dumnezeu nu va permite să-i slăbească mâinile în lucrarea aceasta și nu va înceta să se bucure la această sărbătoare a lui Iehova.

46. Faptul că mulţimea mare de oameni împreună cu rămăşiţa ia parte la această sărbătoare de bucurie este sprijinit mai departe de următoarele cuvinte ale profetului Isaia „Iată-i că vin de departe, unii de la miază-noapte şi de la apus, iar alţii din ţara Sinim. Bucuraţi-vă, ceruri! Veseleşte-te, pământule! Izbucniţi în strigăte de bucurie, munţilor! Căci Domnul a mângâiat pe poporul Său, şi va avea milă de nenorociţii Lui." Isaia 49: 12,13.

47. Între cei ce sunt devotaţi într-adevăr lui Dumnezeu nu poate domni cearta. Rămăşiţa şi mulţimea mare de oameni trebuie să trăiască în pace şi să lucreze în armonie laolaltă pentru vestirea mesajului Împărăţiei. Domnul în mila Sa a oferit acest mesaj în formă simplă în cartea „Bogăţie", şi fiecare din voi să studieze cu atenţie conţinutul ei şi după aceea să transmită acest mesaj cu zel altora care au urechi de auzit pentru ca şi ei să poată lua parte la sărbătoarea de bucurie în cinstea lui Iehova şi să poată onora şi lăuda numele Său.

48. Fiecare persoană de pe pământ care iubeşte pe Iehova este invitată să adopte această declaraţie viguroasă:

NOI suntem conștienți că războiul este în curs până la nimicirea deplină a duşmanului şi că aceasta este anunţat acum Diavolului şi instrumentului său principal de pe pământ, ierarhiei din Roma şi aliaţilor ei:

CĂ noi nu voim să ne facem de râs prin aceea că acceptăm cererile duşmanului şi-i cedăm.

NOI ne punem întreagă încrederea în Iehova şi Regele Lui şi nu voim să atribuim nimănui altcuiva mântuire.

ESTE privilegiul nostru şi datoria noastră de a servi pe Iehova sub conducerea Martorului Său credincios şi adevărat şi noi şi voim să facem aceasta prin harul Său. Dacă din pricina credincioşiei noastre vom fi ucişi de duşmani – fie așa! Dacă rămânem în viaţă, atunci să rămânem ca supuşi loiali ai Atotputernicului Dumnezeu.

JUSTIFICATORUL lui Iehova nu poate fi biruit şi prin harul Său și în împlinirea legământului nostru îl vom urma chiar şi până în gura morţii, încrezându-ne pe deplin în Dumnezeu că ne va păzi existenţa noastră veşnică.

CU zelul casei sale vom merge mai departe înainte şi vom cânta cântecul nostru de biruinţă:

SABIA LUI IEHOVA ŞI A REGELUI SĂU GLORIOS!

Cuprins

Întrebări pentru studiu

1-3. Ce sărbători a poruncit Iehova Izraeliţilor să ţină, şi când şi unde au trebuit prăznuite? Care a fost scopul acelor sărbători ?

4-6. Ce înseamnă faptul că Iehova a dat porunca Sa prin gura lui Moise despre toate aceste trei sărbători? Când şi cum au fost instituite Paştele. Când şi cum au fost împlinite? Cincizecimea? Cum sunt legate amândouă aceste două sărbători cu legământul cel nou ?

7, 8. Explică legănarea într-o parte şi într-alta a celor două pâini coapte cu aluat care au fost prezentate la Rusalii, şi ce s-a reprezentat prin aceasta în mod profetic ?

9-11. Ce-a fost sărbătoarea corturilor? Pe cine priveşte ca, şi cum este arătată aceasta? Când îşi găseşte împlinirea ?

12-16. Arată cum anumite semne ale timpului ne pun în stare să decidem dacă sărbătoarea corturilor se împlineşte acum iu experienţele rămăşiţei, şi dacă „mulţimea mare de oameni" are parte la aceasta.

17-19. Ce s-a arătat după cât se pare dinainte a) prin jertfirea celor şaptezeci de tauri cu ocazia sărbătorii corturilor? b) prin faptul, timpul şi felul identificării şi asocierii lui Isus însuşi cu aceasta ?

20-24. Arată că ocazia descrisă în Ioan 7:2, 10,11, 14-17 corespunde cu timpul prezent. Ce este arătat din faptul că Isus s-a adus El însuşi în legătură cu sărbătoarea corturilor? Ce asemănare cu ceea ce a făcut Isus se găseşte în lucrurile care s-au întâmplat de la venirea lui în templu

25-27. Ce reiese din faptul că în legătură cu sărbătoarea corturilor sunt amintiţi îndeosebi finici, că au fost întrebuinţate ramuri de finic când a intrat Isus în Ierusalim ca să se prezinte ca rege, şi că „mulţimea mare de oameni" este reprezentată cu finici în mâinile lor?

28-30. Ce-a fost sărbătoarea strângerii? şi ce se arată prin aceasta dinainte? Pentru ce au trebuit să locuiască toţi Izraeliţii în corturi? şi ce-a fost însemnarea profetică a acestei cerinţe?

31,32. Arată: a) cât de bine se potriveşte descrierea mulţimii mari de oameni din Apocalips 7:10 la tabloul profetic; b) că cerinţele în tip corespund exact la ceea ce face Domnul şi unşii Lui în aceste zile din urmă

33-36. Ce-a fost însemnarea profetică a bucuriei care a însoţit prăznuirea acestor sărbători? Ce ocazie nouă de bucurie însoţeşte acum sărbătoarea corturilor şi sărbătoarea în cinstea lui Iehova? Compară lucrul acesta cu experienţa poporului tipic al lui Dumnezeu după eliberarea lui din captivitate.

37. Ce este: a) cauza de acum pentru bucurie mare între poporul Domnului? b) răspunderea celor unşi în timpul prezent? c) privilegiul acelora care au fost mângâiaţi prin mesajul pe care-l aud?

38. Arată legătura care există între sunarea din trâmbiţa jubiliară şi sărbătoarea corturilor, în tip şi în împlinirea ei?

39. La cine și cum se aplică Geneza 12:3?

Cuprins

40-42. Cine sunt aceia care după declaraţia din Geneza 22:18 vor fi binecuvântaţi? Arată cum ajută Zaharia 14:16 la localizarea începutului sărbătorii corturilor anti-tipice precum şi la aceea cine ţine această sărbătoare, când şi cum.

43. Ce însemnătate profetică se poate vedea în faptul că Iehova a poruncit în acelaşi timp poporului Său ales să prăznuiască sărbătoarea azimelor, a secerişului şi a strângerii roadelor şi anume în fiecare an?

44-46. La cine se referă cuvintele „ să spui prinşilor de război: „Ieşiţi!…Arătaţi-vă”? exprimă aceste cuvinte un privilegiu sau o datorie? Cum ies prizonierii şi cum se arată? Arată cu ajutorul scripturilor respective însemnătatea profetică a timpului fixat pentru prăznuirea sărbătorii corturilor?

47. Cum s-a îngrijit Iehova pentru toţi consacraţii Lui pe deplin ca să poată prăznui împreună sărbătoarea corturilor ?

48. Care sunt punctele declaraţiei la adoptarea căreia sunt invitate acum toate persoanele de pe pământ care iubesc pe Iehova?

ORGANIZAȚIA LUI SATAN ASEDIATĂ

În profeția lui Naum este dată o descriere simbolică a forțelor pe care Iehova Dumnezeu le pune în mișcare pentru înfrângerea organizației îngrozitoare a Diavolului care a chinuit și asuprit rasa umană în aceste mii de ani. Înfrângerea acestei organizații vicioase este tocmai la uși. Forțele de asediu ale lui Iehova intră chiar acum în acțiune pentru conflictul final. Ilustrând o imagine vie și colorată profetul Naum (2:3) spune: „Scutul vitejilor Lui (ai lui Iehova) este vopsit în roşu, bărbaţii lui puternici sunt îmbrăcaţi în stacojiu; carele de război scânteiază ca focul în ziua pregătirii Lui, iar brazii vor fi clătinați teribil”.

Un scut ocrotește sau respinge loviturile dușmanului. Iehova este Scutul pentru membrii Sionului, organizația Sa. Membrii organizației Lui spun în limbajul Psalmului 18:35: „Tu mi-ai dat scutul salvării Tale”. Iehova este sprijinul principal al ofițerului Său „puternic”, Cristos Isus, în bătălie. (Ps. 110:5). Descriind pe cei puternici ai Domnului care „în final” sau la sfârșit sunt echipați pentru război, apostolul Pavel, în scrisoarea sa către Efeseni (6:16) menționează scutul credinței care stinge săgețile arzătoare ale dușmanului. Credința neclintită a unșilor lui Dumnezeu în sângele vărsat al lui Cristos Isus precum și păzirea cu credincioșie a legământului prin jertfă în care ei au fost aduși de Domnul reprezintă bine scutul care despre care profetul spune că „este vopsit în roșu”.

Din nou este dată o altă ilustrație de profetul Isaia (63:1-3). Puternicul Cristos Isus este descris ca întorcându-se din război, și I se pune întrebarea, „De ce ești roșu în îmbrăcămintea ta?” Și El răspunde că și-a vopsit hainele cu sângele dușmanului.

Întorcându-ne la profeția lui Naum: „Bărbații puternici sunt îmbrăcați în stacojiu”, spune profetul; și aceste cuvinte arată că hainele sunt făcute roșii, care

Cuprins

identifică pe oamenii viteji cu cei care au credință absolută și neclintită în sângele vărsat al lui Cristos Isus ca Răscumpărător și Eliberator, pe ale cărui urme ei calcă cu bucurie. Așa-numitul „creștinism organizat" nu are credință în sângele vărsat al lui Isus, deoarece sângele Lui este negat ca mijloc de salvare. Doar cei care stau cu curaj pentru Domnul sunt aceia care sunt identificați prin hainele lor de stacojiu. Aceștia primesc hainele salvării când Domnul zidește Sionul, organizația Sa. – Isa. 61:10.

Din nou, profetul lui Dumnezeu vorbește despre acești urmași credincioși și viteji ai lui Cristos Isus și îi numește voluntari care ascultă cu bucurie poruncile Domnului „în ziua aceea". (Ps. 110:3). Cei care sunt din Sion ocupă poziția de favoare la Domnul, și cu privire la ei este scris; „Prin Dumnezeu vom merge cu putere". (Ps. 108:13; 118:16). Este important să observăm că ambele aceste profeții sunt făcute a se aplica „în ziua aceea", care este ziua pregătirii lui Dumnezeu.

Profeția lui Naum continuă: „Carele scânteiază ca focul în ziua pregătirii Lui". „Carele" au fost folosite în vechime în scopuri de război, și în această profeție ei reprezintă diviziile organizației militare ale lui Iehova. (Ezec. 1:4-26). În această privință, aici se face referire la experiența profetului lui Elisei la Dotan. Cu scopul de a lua pe Elisei captiv, dușmanul lui, regele Siriei a trimis „cai și care, și o mare oștire, și ei au venit noaptea și au înconjurat orașul". Slujitorul lui Elisei a fost îngrozit de puterea mare a dușmanului, însă Elisei nu s-a îngrijorat deloc. El a ținut cu fermitate la scutul credinței lui, și după aceea Domnul a descoperit că El a umplut munții de jur-împrejur cu cai și care de foc pentru protejarea lui Elisei. (2Regi 6:12-17). Raportul cu privire la Elisei a fost făcut în beneficiul poporului lui Dumnezeu, și acum noi suntem „în ziua aceea" când Dumnezeu se pregătește pentru război și când dușmanul, organizația balaurului, va lua rămășița poporului credincios și adevărat a lui Dumnezeu de pe pământ și va distruge membrii acesteia pentru că ei fac lucrarea prezisă de lucrarea lui Elisei; și Domnul înconjoară rămășița cu carele sale de foc. După cum se spune în Psalmul 68:17: „Carele lui Dumnezeu sunt cu zecile de mii, mii și mii de îngeri; Domnul este printre ei ca în Sinai, în locul sfânt".

Astăzi peste tot pământul există mici grupuri militante ale rămășiței organizației lui Dumnezeu, care sunt activi în serviciul Domnului. Acestea sunt divizii ale organizației lui Dumnezeu, și sunt reprezentate ca „carele" Lui; și aceștia luminează cu lumina de foc de la „fulgerul" simbolic al lui Iehova, care luminează peste ei cu și prin Regele Său prezent, Cristos Isus care este acum în templul Său. Cuvintele profetului Naum din textul ebraic nu transmit gândul carelor cu o torță arzătoare. Faptul este arătat bine de alte traduceri ale textului care sunt citate aici; *Biblia Versiunea Revizuită* spune: „Carele luminează cu oțel în ziua pregătirii Lui". *Versiunea Rotherham* spune: „În foc sunt carele de oțel". Carele sau diviziile organizației Lui sunt aprinse cu un zel specific casei Lui, și sunt luminate de „fulgerele" lui Iehova și de razele de lumină care vin de la „Soarele neprihănirii", Cristos, care este prezent acum și la conducerea forțelor lui

Cuprins

Iehova. Este, cum spune profetul Naum, „ziua pregătirii Lui (a lui Iehova)", pentru că este ziua pe care Dumnezeu a făcut-o pentru împlinirea lucrării Sale mari. (Ps. 118:24). Cuvântul „*pregătire*", folosit de profetul Naum în acest text, este de la evreiescul *kun*. Este interesant să observăm modul în care este folosit acest cuvânt în profețiile Bibliei. El înseamnă „a pregăti, a perfecționa, întemeia sau a fi întemeiat". De exemplu, Proverbe 4:18 spune: „Cărarea celor drepți este ca lumina strălucitoare, care strălucește din ce în ce mai mult până în ziua perfectă (kun – ebraică)." Aceasta ar indica că ziua pregătirii lui Iehova este începutul „zilei perfecte". Alte texte în care este folosit același cuvânt evreiesc este Mica 4:1, care spune: „Casa Domnului (Iehova) va fi întemeiată (*kun*) pe vârful munților" și Psalmul 87:5; de asemenea, Psalmul 48:8, spune, „Dumnezeu îl va întemeia (*kun*) pentru totdeauna".

Prin urmare, concluzia este că „ziua pregătirii" trebuie să fie ziua în care carele de război ale lui Iehova (adică, diviziile organizației Lui) încep să primească lumina „zilei perfecte" datorită prezenței invizibile a lui Cristos, Capul Sionului în templul Său și datorită luminii fulgerelor lui Iehova. Este timpul când Domnul Dumnezeu, în împlinirea profeției din Zaharia 3:9, pune „Piatra", adică, pe Cristos, înaintea membrilor clasei templului și când lumina perfectă strălucește peste aceștia.

Cu siguranță, Iehova este întotdeauna deplin echipat să implice pe dușmanul Său în război; prin urmare, expresia „ziua pregătirii Lui" pare să se refere în mod deosebit la faptul că El se pregătește prin luminarea poporului Său, care sunt membrii organizației Lui, pentru timpul când se apropie marele conflict, și îi întărește să-și facă partea pe care le-a încredințat-o. El trimite rămășița să vestească laudele Lui și să informeze lumea despre apropierea zilei Sale de răzbunare, și în timp ce acești credincioși fac aceasta, El îi luminează. El îi apără și îi protejează, și îi pune într-o ordine corectă în organizația Sa.

Întorcându-ne din nou la profeția lui Naum, citim: „Și brazii vor fi clătinați teribil". Ce ar putea să însemne aceasta în legătură cu pregătirea lui Dumnezeu? Se pare că poporul consacrat al lui Dumnezeu, Israelul spiritual, este asemănat cu brazii. Profetul prezice clătinarea Israelului spiritual și protejarea celor care vor „locui la umbra aripilor Lui". Aceștia sunt reprezentați ca spunând: „Sunt ca un brad verde. De la mine îți vei primi rodul". Apoi profetul adaugă: „Cine este înțelept, ca să înțeleagă aceste lucruri? și prevăzător, ca să le cunoască? Căci căile Domnului sunt drepte, și cei drepți vor umbla pe ele; dar păcătoșii se vor poticni pe ele". – Osea 14:7-9.

După venirea Domnului la templul Său în anul 1918, a început judecata de la casa lui Dumnezeu, așa cum a indicat profeția apostolului Petru. (1:4:17). De atunci a fost o mare zguduire printre cei consacrați, și pe cei care au luat cursul înțelept Dumnezeu i-a binecuvântat cu o înțelegere a Cuvântului Său, în timp ce alții care pretind a fi consacrați au fost zguduiți. Aceasta este în acord exact cu ceea ce a declarat Pavel că va avea loc imediat înainte de distrugerea organizației

Cuprins

lui Satan și întemeierea completă a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. – Evr. 12:27, 28.

Alți traducători redau cuvintele profeției lui Naum astfel: „Carele scânteiază cu oțel în ziua pregătirii Lui, și sulițele de brad sunt învârtite". (*A.R.V.*). „Și lăncile sunt puse în mișcare". (*Rotherham*). Unșii lui Dumnezeu sunt asemănați cu sulițele sau săgețile lucitoare. O suliță făcută din brad, lustruită și mânuită la lumina soarelui, strălucește și reflectă lumina. Prin profetul Domnului (Isaia 49:2) este scris cu privire la clasa „servului" lui Dumnezeu: „El (Iehova) m-a făcut…ca o săgeată ascuțită".

Odată cu venirea Domnului la templul Său, și cu judecata care a urmat, a fost o mare zguduire între cei consacrați. Cei aprobați, ca săgețile ascuțite, au fost puși în mișcare de zelul mare manifestat de ei pentru lucrarea de mărturie a Împărăției în care au participat și care este încă în curs. Această sugerează mai departe că pregătirea lui Dumnezeu este să întărească pe poporul Său pentru „acea zi mare și înfricoșată"; și înainte de bătălie El îi trimite să avertizeze dușmanul și pe oameni despre planul Său de a asedia organizația dușmanului și de a aduce distrugerea ei. Profetul (Habacuc 3:11) descrie marele război și pregătirea lui, și unele din instrumentele lui Dumnezeu sunt menționate ca „sabia Lui strălucitoare". În toate națiunile pământului există grupe numeroase, numite „societăți", care sunt consacrate și devotate Domnului, și care, prin urmare, formează părți ale organizației Lui; și ele pot fi denumite pe drept ca diviziuni ale organizației lui Dumnezeu, dintre care mai mulți sunt ascuțiți ca o săgeată pregătită pentru serviciul Regelui.

Războiul care este iminent nu este doar bătălia oamenilor. El este „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic". (Rev. 16:14). Dumnezeu nu a ținut secret acest lucru și nici acum nu procedează pe ascuns. El face ca martorii Săi să vestească faptele, pentru ca și dușmanul Său de moarte și toată organizația lui să aibă posibilitatea să cunoască planurile lui Iehova. Satan este conștient acum de faptul că înfruntă cel mai mare conflict al existenței sale. Recent, așa cum arată profeția împlinită, el s-a implicat într-o luptă cu Cristos Isus în cer și a fost înfrânt în acea luptă și a fost aruncat din cer jos pe pământ. Diavolul are acum „o mare mânie, pentru că știe că nu mai are decât puțin timp" să se pregătească. Așa se spune în Revelația 12:12.

ÎNVĂȚĂTURĂ DE LA IOV

Rabinii evrei vorbesc uneori despre Mesia pentru că profeții au prezis frecvent venirea unui Mesia. De asemenea, profeții au prezis că Mesia va fi marele Răscumpărător al omenirii. Foarte puțini dintre evrei, descendenții naturali ai lui Avraam, au credință într-un răscumpărător. Sistemele ecleziastice ale așa-numitei „creștinătăți", vorbesc despre Isus și Îl numesc Răscumpărătorul, însă cuvintele lor sunt doar cuvinte de batjocură, așa cum au fost și cuvintele celor trei presupuși

Cuprins

prieteni ai lui Iov. Ei vorbesc despre Dumnezeu și Isus cu gura lor, dar, cum a prezis Domnul, inimile lor sunt departe de El. (Isa. 29:13). Ceea ce acești învățători ecleziastici spun cel mai mult despre Isus Cristos este că El a fost un mare exemplu și că oamenii ar trebuie să studieze viața Lui și să urmeze exemplul Lui. Majoritatea preoților neagă chiar și faptul că El a fost mai mult decât un om de rând, păcătos. Ei neagă în mod deschis și neserios valoarea jertfei Sale care oferă marele preț de răscumpărare pentru om, și prin urmare, resping puterea salvatoare a sângelui Său.

În prezent nu există nici un sistem ecleziastic sub soare, evreiesc, catolic sau protestant, care învață că sângele lui Isus Cristos a fost vărsat ca să ofere prețul de cumpărare pentru om din moarte, și că Dumnezeu prin Isus Cristos la venirea Sa și a Împărăției sale va restatornicii pe cei ascultători de pe pământ la viață perfectă și le va da o casă pe pământ pentru totdeauna. În același timp toate aceste sisteme ecleziastice și liderii lor pozează ca reprezentanți ai lui Dumnezeu, dar în realitate sunt niște înșelători și fățarnici. Toate aceste sisteme resping Împărăția lui Dumnezeu pe pământ ca un mijloc de a aduce pacea, prosperitatea, viața și fericirea. Cu toate acestea, profetul Iov a ilustrat că va exista o clasă de oameni care va avea credință în Dumnezeu și în marele Răscumpărător.

În discursul său, Iov a rostit o profeție cu privire la necesitatea unui Eliberator și Justificator. El a exprimat credință într-un Răscumpărător când a spus: „Căci știu că Răscumpărătorul meu (sau Justificator - *Roth*) trăiește, și că El se va ridica în ziua din urmă pe pământ", sau după cum redă *Rotherham*: „se va ridica deasupra țărânei mele"; „și deși mi-a fost jupuită pielea, totuși voi vedea pe Dumnezeu". (Iov 19:25,26). Sensul acestor cuvinte pare a fi după cum urmează: Că Acela care urma să fie Răscumpărătorul lui Iov (și al întregii omeniri) a fost viu atunci în univers; și chiar dacă El urma să se ridice deasupra țărânei lui Iov, adică, chiar dacă El urma să vină după ce Iov a murit, și cum spune Iov, „după ce pielea îmi este jupuită", totuși în sau prin trupul lui Iov el urma să vadă dovada prezenței și zilei Domnului; și deși pielea și trupul lui bătrân urmau să fie distruse, totuși „în afară" de acest trup carnal bătrân Iov urma să primească unul nou în înviere și va privi dovada prezenței Răscumpărătorului său.

Cu o altă ocazie Iov și-a exprimat credința într-un Răscumpărător, și dorința lui de a-L găsi și cunoaște. El a spus: „Oh, de-aș ști unde să-L găsesc! Aș veni până la locul Lui (locuința, *Roth.*)! Mi-aș pune cauza înaintea Lui, și mi-aș umple gura cu dovezi. Aș cunoaște cuvintele cu care îmi răspunde, și aș înțelege ce mi-ar spune. Oare s-ar certa cu mine în marea Sa putere? Nu! Cu siguranţă, mi-ar da atenţie. Acolo, cel drept își va rezolva lucrurile cu el şi eu aș scăpa pentru totdeauna de judecătorul meu. Iată, mă duc la răsărit, dar nu este acolo, vin înapoi, dar nu-l observ;… Dar l cunoaște bine calea pe care merg. După ce mă va pune la încercare, voi ieși ca aurul." (Iov 23:3-10, *R.V.*). În această legătură este atrasă atenția asupra prevederii lui Dumnezeu prin Răscumpărător de a aduce viață omului. „Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci Dumnezeu

Cuprins

nu a trimis pe Fiul Său în lume ca să condamne lumea, ci ca lumea să fie salvată prin El". – Ioan 3:16,17.

Cu toate că sistemele ecleziastice, care sunt din organizația Diavolului și ilustrate de mângâietorii presupuși ai lui Iov, nu au mângâiat familia umană prin a-i spune despre planul plin de îndurare al lui Dumnezeu prin Răscumpărătorul, Dumnezeu a avut câțiva martori pe pământ, și încă mai are unii care atrag atenția asupra planului Său de salvare prin răscumpărare și Împărăție. Domnul a rostit cuvinte de dezaprobare către cei trei presupuși prieteni ai lui Iov, și cuvinte de mustrate împotriva lui Iov, însă nu au fost rostite de dezaprobare sau mustrare împotriva lui Elihu, tânărul care a rostit și el cuvinte către Iov după ce cei trei prieteni falși au încetat a mai chinui pe Iov cu cuvintele lor grele. Aceasta este o altă dovadă că cei care ca Iov sunt plăcuți Domnului, chiar dacă sunt imperfecți în ei înșiși, sunt aceia care sunt cu totul devotați Lui și care proclamă cu bucurie mesajul numelui Său și lucrările Sale mari, așa cum a făcut Elihu.

Scripturile subliniază faptul că în mijlocul tuturor încercărilor și necazurilor Iov și-a păstrat integritatea. În aceasta Iov a avut încrederea lui Iehova Dumnezeu. La timpul hotărât Dumnezeu a trimis pe Isus, Fiul Său preaiubit pe pământ. Iehova a avut încredere că Isus își va menține integritatea pe pământ, chiar dacă Satan va influența pe Dumnezeu să lase să vină suferințe peste Isus. Evreii au considerat pe Isus, „zdrobit și lovit de Dumnezeu", așa cum au crezut și cei „trei prieteni" ai lui Iov, Elifaz, Bildad și Țofar despre el; dar, de fapt, așa cum a dezvăluit profetul lui Dumnezeu, suferința lui Isus a fost pentru justificarea numelui lui Iehova și în beneficiul omenirii. (Isa. 53:4, 5). Dumnezeu a știut că ar putea să pună un om pe pământ care va rezista ispitelor lui Satan și se va lipi de Dumnezeu și își va menține integritatea, și pe baza integrității sale va oferi răscumpărarea și binecuvântarea celor ascultători ai rasei umane.

Când Isus și-a început serviciul, Satan a crezut că va putea să întoarcă pe Isus împotriva lui Dumnezeu. El a pus înaintea Lui trei mari ispite, și în toate acestea Satan nu a reușit să întoarcă pe Isus de la calea dreptății și Isus și-a menținut integritatea. (Mat. 4:3-10). Satan a pus apoi pe organizația Sa, adică, clerul din acel timp și aliații lui, conducătorii comerciali și politici, împotriva lui Isus și a adus asupra lui Isus tot felul de persecuții. În toate acestea Isus și-a păstrat integritatea. Isus a suferit persecuție, chin mare și cea mai rușinoasă moarte, și clericii pioși evrei au încercat să facă pe oameni să creadă că toate acestea au fost din pricina judecății directe a lui Dumnezeu împotriva Lui.

Dumnezeu a prezis, de asemenea, grup de oameni din familia umană care vor rezista lui Satan și își vor menține integritatea inimii față de El. În capitolul unsprezece din Evrei este dată o listă lungă a acestora, și ei sunt denumiți ca martori credincioși. Domnul arată, de asemenea, că o clasă de 144 000 de „chemați și aleși și credincioși", care calcă pe urmele lui Isus, sunt supuși persecuției și defăimării și totuși își menținintegritatea, credința și devotamentul față de Dumnezeu. Încrederea exprimată a lui Dumnezeu în Iov reflectă, de asemenea, planul lui Dumnezeu de a disciplina familia umană, ceea ce El va și face sub

Cuprins

Împărăția lui Cristos, și că în cele din urmă, în timpul domniei lui Cristos, El va aduce pe ascultători și supuși în armonie cu El, și că la sfârșitul domniei Sale, când va veni marele test asupra întregii omeniri, va fi un număr mare de oameni care își vor menține integritatea și se vor dovedi vrednici de viața veșnică. (Rev. 20:7-10). Și astfel este scris în mod profetic despre Isus: „Prin cunoștința Lui, slujitorul Meu neprihănit va îndreptăți pe mulți". – Isa. 53:11.

Trebuie remarcat, de asemenea, că toți aceia care și-au menținut integritatea au fost martori pentru numele lui Iehova Dumnezeu. Isus a mărturisit că pentru aceasta s-a născut, și pentru aceasta a venit în lume, și anume ca să mărturisească despre adevăr. (Ioan 18:37). Oamenii credincioși care l-au precedat pe Cristos au fost martori pentru numele lui Iehova Dumnezeu, și ei sunt citați ca exemple de credință pentru urmașii lui Isus. (Evr. 12:1). Rezultă, așadar, că cei care vor fi asociați cu Domnul Isus în Împărăția Sa vor fi cei din urmașii Lui care își vor menține integritatea și vor sta fermi împotriva Diavolului și organizației lui și vor vesti cu îndrăzneală și cu bucurie numele și lucrările lui Iehova Dumnezeu. – 1Ioan 4:17,18; Isa. 12:1-5.

Trebuie să existe învățătură în cartea lui Iov pentru toți cei care iubesc neprihănirea. Pe scurt, această învățătură poate fi rezumată după cum urmează:

(1) Că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și nu este altul; că puterea Lui este supremă; că El este drept, înțelept, și expresia completă a altruismului; că el este sursa vieții, și că toți cei care vor primi viață trebuie s-o primească de la El.

(2) Că Satan este întruchiparea răului, dușmanul omului, și vrăjmașul lui Dumnezeu, și că el recurge întotdeauna la înșelăciuni, minciuni, ipocrizie pentru a-și împlini planurile rele.

(3) Că Satan are o organizație puternică, atât vizibilă cât și invizibilă omului; că agenții părții vizibile a organizației lui Satan sunt clericii și aliații lor, puterile comerciale și politice ale pământului care conduc oamenii și reprezintă greșit pe Dumnezeu, și a căror eforturi sunt concentrate spre a îndepărta pe oameni de Dumnezeu și de a-i orbi cu privire la Cuvântul adevărului Său.

(4) Că pe pământ există o clasă de bărbați și femei care au o dorință după neprihănire, dar au fost orbiți de eforturile și reprezentarea greșită a lui Satan și a agenților săi, și care sunt în întuneric și nu știu ce cale să urmeze.

(5) Că Dumnezeu are o organizație, din care o parte a ei este vizibilă ochilor umani; că cei care sunt membrii ai organizației Lui sunt cu totul devotați Lui; că este privilegiul și datoria membrilor părții vizibile a organizației lui Dumnezeu să asculte poruncile Lui și să vestească puterea Lui și lucrările Lui pentru justificarea numelui Său și a planului plin de îndurare făcut pentru a da viață oamenilor; și că a sosit acum timpul când această mărturie trebuie să fie dată tuturor națiunilor ca o mărturie.

Cuprins

(6) Că în curând Dumnezeu își va exprima indignarea împotriva lui Satan și a agenților săi printr-o demonstrare a puterii Lui într-un timp de necaz care urmează să vină peste lume, așa cum nu a fost cunoscut niciodată înainte; că în acel timp de necaz organizația lui Satan va pieri de pe pământ și oamenii vor fi eliberați de sub mâna Lui asupritoare.

(7) Că după timpul de necaz, va veni pacea pentru popoarele pământului; că toți vor fi aduși la cunoștința adevărului, și că cei care vor cunoaște și vor asculta pe Dumnezeu vor fi binecuvântați cu bogății adevărate care rămân pentru totdeauna și vor fi primi chiar și mai mult decât au posedat înainte; și, astfel cei ascultători vor primi viață veșnică și vor locui împreună în pace pe pământ pentru totdeauna.

Această cunoștință a îndurării și bunătății iubitoare a lui Dumnezeu este adusă acum în atenția oamenilor pentru ca toți care doresc să poată lua un loc de partea lui Iehova Dumnezeu și să-L asculte și să-L servească cu bucurie.„Fericit este omul care face din Domnul încrederea sa; și nu respectă pe cei mândri, și nici pe cei care se întorc spre minciuni”. (Ps. 40:4). „Fericită este națiunea al cărei Dumnezeu este Domnul; și poporul pe care El și l-a ales ca moștenire”. – Ps. 33:12.

DIVIZAREA OAMENILOR MAI EVIDENTĂ

Dragă frate Rutherford și dragi de la casa Betel.

Nu mă pot abține să mai păstrez tăcerea, ci doresc să exprim mulțumirile și aprecierea mea pentru bunătatea iubitoare manifestată de voi toți cei de la sediu pentru lucrarea dragostei voastre manifestată în numele pionierilor.

Sunt aici jos în mlaștinile Louisianei, în Roma (sau Vaticanul) Sudului, și putem să vedem tentaculele bătrânului șarpe de mare (Rev. 12:12) care ies tot mai mult, încercând să ne prindă în capcană, și să aducă necaz locuitorilor din nord și de pe mare, făcând astfel divizarea marcată a oamenilor mai evidentă

Așadar, apreciem foarte mult cooperarea și spiritul de parteneriat arătat de frații de la sediu în a ne ajuta să rămânem în lucrare; și sunt sigur că va fi un stimulent pentru fiecare pionier să meargă înainte până când Domnul spune: „E destul”. Crezând că și noi putem avea același spirit de cooperare, sunt

Tovarășul vostru vestitor prin harul Lui,
E. A. DICKERSON, *Pionier*.

Cuprins

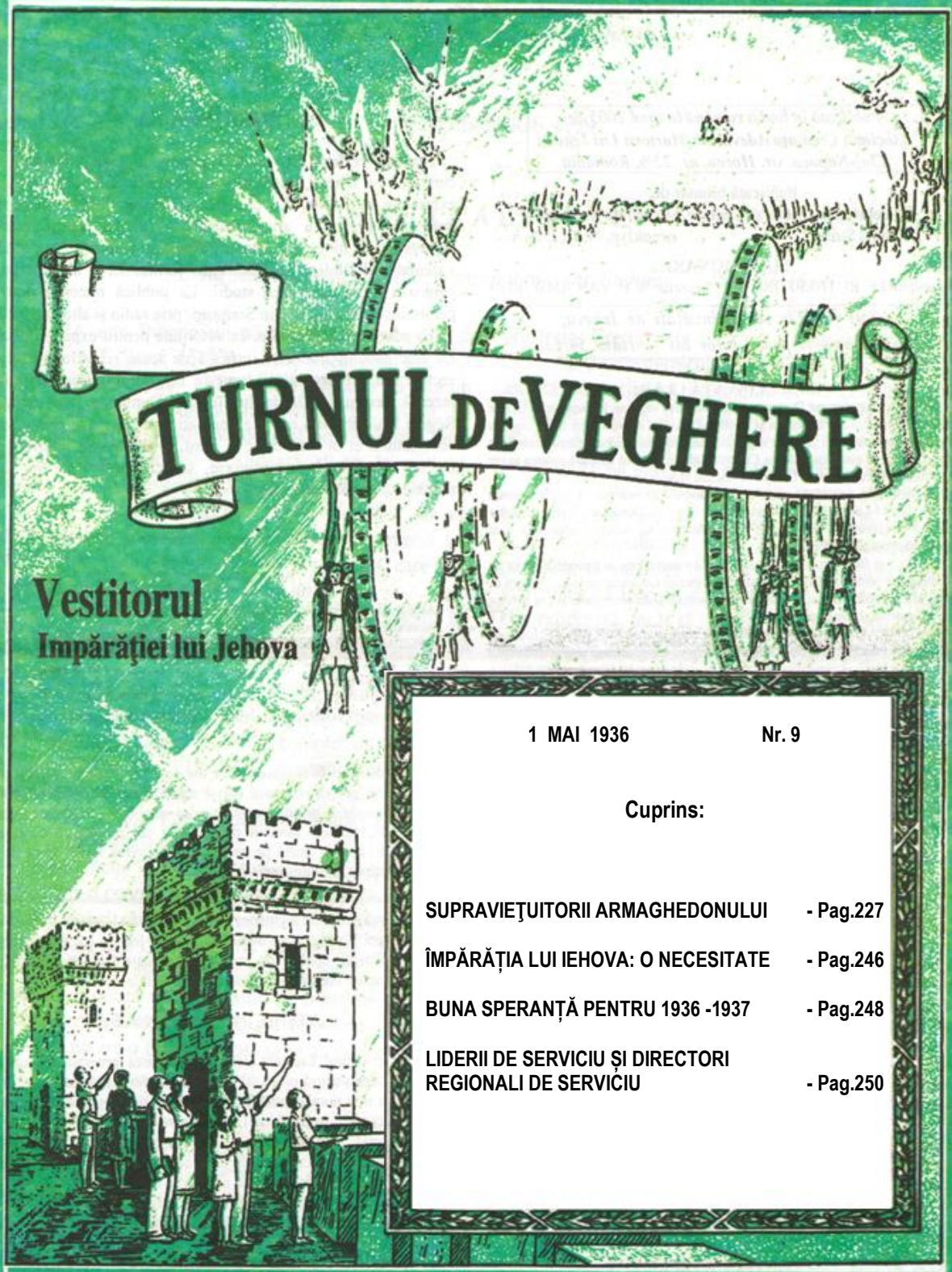

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

1 MAI 1936 Nr. 9

Cuprins:

SUPRAVIEŢUITORII ARMAGHEDONULUI - Pag.227

ÎMPĂRĂȚIA LUI IEHOVA: O NECESITATE - Pag.246

BUNA SPERANȚĂ PENTRU 1936 -1937 - Pag.248

LIDERII DE SERVICIU ȘI DIRECTORI REGIONALI DE SERVICIU - Pag.250

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

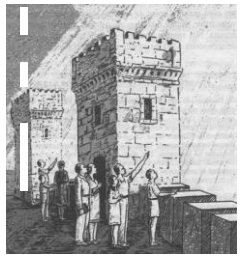

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Mai 1936** **Nr. 9**

SUPRAVIEŢUITORII ARMAGHEDONULUI

„Te voi scăpa, şi nu vei cădea sub sabie, ci viaţa îţi va fi prada ta de război, pentru că ți-ai pus încrederea în Mine, zice Domnul.” - Ieremia 39:18.

IEHOVA arată limpede martorilor Săi unşi că le-a impus obligaţii şi prin urmare sunt răspunzători înaintea Lui pentru a împlini aceste obligaţii în mod credincios. În acelaşi timp El face cunoscut că „alte oi” ale Domnului, „mulţimea mare”, trebuie să audă mesajul Împărăţiei înainte de Armaghedon şi acelora care-l aud Domnul, de asemenea, le-a impus datorii, şi ei sunt responsabili pentru împlinirea lor corespunzătoare. Ceea ce se publică aici arată că martorii lui Iehova trebuie să transmită acum mesajul Împărăţiei oamenilor binevoitori cunoscuţi ca „alte oi” şi care formează „mulţimea mare” şi că aceşti oameni care primesc cu bucurie instrucţiunile şi poruncile Domnului şi ascultă pe deplin pe Domnul, probabil că vor supravieţui în ziua cea mare a Dumnezeului Celui Atotputernic. Din pricina relaţiilor strânse ce există între rămăşiţa unsă şi aceste „alte oi ale Domnului” este necesar să examinăm unele profeţii care se referă la ele şi legătura lor una cu alta.

2. Domnul s-a folosit de Ieremia, profetul său, pentru a profeți lucruri a căror timp pentru a fi înţelese a sosit. Când Ieremia a fost un tânăr a fost ales de Iehova ca profet şi martor pentru Domnul. (Ieremia 1:4-7). Numele lui Ieremia înseamnă „ înălţat [numit] de Iehova”. El a fost un fiu al preotului Hilchia. Ieremia a profețit în Iuda din anul al treisprezecelea al guvernului lui Iosia până la dărâmarea Ierusalimului. (Ieremia 1:2,3). Zedechia, fiul lui Iosia, a fost ultimul împărat la Ierusalimului. Nebucadneţar, împăratul Babilonului, a dus pe împăratul Ioiachin ca prizonier la Babilon, şi a pus împărat peste Iuda pe Zedechia. Aceasta s-a întâmplat cu unsprezece ani înainte de nimicirea Ierusalimului şi în decursul acestui timp a profețit Ieremia. – 2Împăraţi 24:10-18.

3. Zedechia a fost un împărat nelegiuit. El s-a obligat cu un jurământ solemn să fie supus lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului. (2Cronici 36: 11-13 ; Ezechiel 17:12-19). La scurt timp după aceea şi-a călcat jurământul şi a încheiat un tratat de alianţă cu faraonul Egiptului pentru a lupta împreună împotriva lui Nebucadenţar. (Ezechiel 17:15-17). (Vezi „Justificarea”, volumul I, pagina 217). În această dramă profetică Nebucadneţar a jucat rolul lui Iehova, în timp de Faraon a reprezentat pe Diavolul. Corespunzător acestui fapt, în anul 1914 Cristos Isus a fost pus de Iehova pe tronul Său. În acest punct deosebit al dramei profetice

Cuprins

Cristos Isus, Regele, este reprezentat de Nebucadneţar. În anul 1914 şi înainte de acest an elementul conducător al „creştinătăţii” a susţinut a fi creştini şi a guverna pe naţiunile lumii pentru Cristos, și prin urmare, și-au asumat poziţia de „Înalte Stăpâniri”. Susţinerea sau declaraţia lor publică i-a pus într-un legământ implicit de a fi supuşi Domnului Isus Cristos, marele reprezentant al lui Iehova. Ei au fost, aşadar, obligaţi să ţină acest jurământ.

4. Când Cristos Isus s-a urcat pe tron, stăpânitorii „creştinătăţii" s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, după cum Zedechia s-a răsculat împotriva lui Nebucadneţar. Amândoi, atât Zedechia cât şi stăpânitorii „creştinătăţii" şi-au călcat jurământul. „Creştinătatea” s-a întors spre Egiptul anti-tipic, adică organizaţia lui Satan şi s-a aruncat în Războiul Mondial. Cristos a fost atunci Rege, însă „creştinătatea” a respins pe Regele și s-a întors spre dușmanul regelui, exact așa cum a făcut Zedechia în timpul său. Satan a făcut pe stăpânitorii „creştinătăţii" să creadă că unirea ei cu Egiptul anti-tipic va împiedica supunerea ei forţată sub Cristos, domnitorul de drept al lumii. De la acest punct înainte Zedechia a urmat un curs care ilustrează calea luată de „creştinătate”.

5. Zedechia a trimis pe „fiul unui preot” la profetul Ieremia ca să-i zică: "Roagă-te pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru." (Ieremia 37:3). Când Războiul Mondial a fost în curs și situația părea rea, preoţii „creştinătăţii" care au susţinut a fi preoţii Domnului şi-au folosit toată influenţa pentru stăpânitorii politici, au sfinţit războiul, au strigat că ei au „sânge roşu în vine”, au sfătuit pe oamenii de stat să se lupte şi s-au rugat pentru succesul armatelor respective. Ambele tabere combatante au avut popii sau preoţii lor care s-au rugat pentru biruinţa naţiunilor lor în marele război. Ei au încercat, de asemenea, să constrângă şi să influenţeze şi pe solii credincioşi ai lui Dumnezeu să se unească cu ei şi să se roage împreună cu stăpânitorii „creştinătăţii" pentru succesul războiului şi pentru pace. În acel timp Statele Unite tocmai cugeta să intre în război. Preşedintele Statelor Unite a fixat o anumită zi – fără îndoială la îndemnul preoţimii – în care toţi creştinii au trebuit să se roage pentru pacea Europei. Aceasta s-a întâmplat înainte de intrarea Statelor Unite în război. Însă scena pentru intrarea Statelor Unite în război era deja aranjată complet. Președintele de atunci al ”Societăţii de Biblii și Tratate Turnul de veghere” a făcut următoarea declaraţie într-o cuvântare publică: Eu nu pot concura cu stimatul nostru preşedinte în această chestiune. Rugăciunile acelor milioane de oameni care se roagă pentru aliaţi, nu vor fi ascultate. (Vezi „Turnul de Veghere”, 15 Octombrie 1914). Aceste cuvinte ale președintelui Societății de Biblii și Tratate Turnul de veghere citat mai sus exprimă părerea unanimă a tuturor celor consacraţi cu adevărat lui Dumnezeu care au fost atunci pe pământ şi au refuzat să se roage la Iehova Dumnezeu ca să aducă vreun rezultat al Războiului Mondial.

6. Ieremia s-a aflat în timpul acela sub supravegherea autorităţilor din Ierusalim fiindcă stăpânitorilor nu le-au plăcut cuvintele pe care le-a profeţit: „Pe atunci, Ieremia umbla slobod prin popor: nu-l aruncaseră încă în temniţă.”(Ieremia 37:4). În acelaşi chip şi urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus, în special în America,

Cuprins

au fost supravegheaţi încontinuu în primăvara anului 1918 şi un timp scurt după aceea, şi în primăvara anului 1918 după ce Statele Unite intraseră în războiul mondial, literatura adevărului a fost confiscată în multe locuri. În acel timp amintit în textul de mai sus Ierusalimul a fost împresurat de Haldei. Când au auzit însă că oastea lui Faraon vine din Egipt împotriva lor s-au retras de la Ierusalim. „Oastea lui Faraon ieşise din Egipt; şi Haldeii, care împresurau Ierusalimul, când auziseră vestea aceasta, plecaseră din Ierusalim." – Ieremia 37:5.

7. Zedechia, regele lui Israel, a aşteptat atunci ajutor de la oastea lui Faraon şi a depins de ea. În acelaşi chip „creştinătatea" în anul 1914 nu şi-a pus încrederea în Iehova şi oştirile Sale, ci în Diavolul şi în armatele sale de pe pământ, adică în Egiptul anti-tipic. Marea Afacere a oferit banii necesari celor ce-au purtat războiul, şi Marea Afacere a aşteptat cu nerăbdare că după sfârşitul războiului va primi banii înapoi cu profit bogat. Afacerile politice ale Americii au fost manipulate într-un astfel de mod încât în cele din urmă şi Statele Unite au intrat în război şi Domnul n-a făcut nimic pentru a împiedica intrarea Statelor Unite sau a altor naţiuni ale „creştinătăţii" în război. În acel timp războiul în cer era în curs şi Satan a fost alungat din cer. După aceea a venit Domnul Isus la templu. În acel timp Domnul a oprit Războiul Mondial din pricina celor aleşi ai Săi, şi El a făcut aceasta prin aceea că şi-a oprit atacul asupra oştirii lui Satan. Aceasta s-a arătat dinainte prin retragerea Haldeilor din Ierusalimul împresurat.

8. Ieremia fiind profetul lui Dumnezeu a primit de la el îndrumare : „Atunci cuvântul lui Iehova a venit la profetul Ieremia, zicând: Iată ce a spus Iehova, Dumnezeul lui Israel: Așa să vorbiți regelui lui Iuda, care v-a trimis la mine ca să mă întrebaţi: Iată că armata lui Faraon care vine la voi să vă ajute se va duce înapoi în ţara ei, în Egipt." (Ieremia 37:6,7). Această declaraţie profetică înseamnă pe scurt aceasta : Armatele lumeşti ale lui Satan nu vor fi în stare să aducă Armaghedonul înainte de a fi sosit timpul ca să se înceapă Armaghedonul şi nici nu vor putea împiedeca nimicirea „creştinătăţii" (a Ierusalimului anti-tipic) la timpul rânduit de Dumnezeu. Domnul manevrează armatele ambelor părți așa cum îi convine Lui. Războiul Mondial a încetat pe neaşteptate în anul 1918, şi astfel Iehova a scurtat zilele necazului din pricina celor aleşi. Armatele lumii au fost oprite de a se lupta mai departe. Iehova a făcut lucrul acesta pentru ca martorii Lui să poată merge şi să vestească mesajul Împărăţiei. — Matei 24:14-21.

9. Continuând să instruiască pe Ieremia, Iehova a zis : „Iar Haldeii se vor întoarce, vor bate iarăşi oraşul acesta, îl vor lua, şi-l vor arde cu foc". (Ieremia 37:8). Prin aceasta Domnul a prezis că la sfârşitul perioadei de mărturie care a început în anul 1918 războinicii Lui vor înainta iarăşi împotriva organizaţiei Diavolului. La timpul rânduit oştile cereşti ale lui Iehova care au fost retrase în anul 1918 se vor întoarce şi vor aduce nimicire de foc asupra „creştinătăţii", şi în decursul perioadei dintre sfârşitul războiului mondial şi Armaghedon martorii Lui se vor întoarce şi vor desfăşura o activitate energică în vestirea mărturiei Împărăţiei.

Cuprins

10. De la sfârşitul Războiului Mondial martorii lui Iehova, la porunca Lui, au mers şi au dat avertismentul că ziua Armaghedonului se apropie. Clerul „creştinătăţii" împreună cu aliaţii lui, stăpânitorii politici şi comerciali, au zis oamenilor ca răspuns la acest avertisment: „În ceea ce ne priveşte pe noi nu va veni Armaghedonul, deoarece noi ne-am unit în Liga Naţiunilor şi am încheiat tratate de pace care garantează pace şi siguranţă ; noi am înşelat pe poporul credul şi ne-am ascuns înapoia unei grămezi mari de minciuni; urgia apelor năvălitoare nu ne va putea atinge". (Isaia 28: 15). Ca răspuns la aceasta Domnul a făcut pe profetul Ieremia să profeţească : „Aşa vorbeşte Domnul : 'Nu vă înşelaţi, zicând : 'Haldeii se vor depărta de la noi ! Căci nu se vor depărta !" — Ieremia 37:9.

11. Dumnezeu a oprit bătălia deschisă şi a scurtat în felul acesta zilele necazului pentru ca martorii Lui să poată da un avertisment poporului şi oamenii binevoitori să poată găsi calea scăpării. De la timpul sfârşitului lumii lui Satan, în anul 1914, până la bătălia Armaghedonului este „ziua pregătirii Sale". — Naum 2:3.

12. Cei ce reprezintă pe Domnul pe pământ sunt slabi în ei înşişi, însă oştirile lui Iehova care îndeplinesc lucrarea efectivă sunt oştile cereşti sub comanda lui Cristos Isus, şi prin urmare Iehova a călăuzit pe profetul Său Ieremia să profeţească: „Şi chiar dacă aţi bate toată oastea Haldeilor, care se războiesc cu voi, chiar clacă n-ar mai rămânea din ei decât vreo câţiva oameni răniţi, tot s-ar ridica fiecare din cortul lui şi ar arde oraşul acesta cu foc". — Ieremia 37:10.

13. Profeţia arată că nimic nu va putea opri pe Iehova de a înainta împotriva organizaţiei lui Satan când soseşte timpul Său. Armatele „creştinătăţii" n-au putut face nici o pierdere armatelor cereşti ale lui Cristos, însă aproape au distrus pe reprezentanţii Domnului de pe pământ. Consacraţii credincioşi ai lui Dumnezeu au fost condamnaţi cu totul la inactivitate şi au fost făcuţi incapabili de a lucra. Când a încetat Războiul Mondial, credincioşii lui Iehova despre care se vorbeşte în Apocalips ca despre „cei doi martori ai mei" au fost în aparenţă morţi. (Vezi Apocalips 11). Domnul zice însă că ei se vor scula din nou, şi de fapt ei s-au şi ridicat în picioare. (Apocalips 11:8-12). De atunci încoace credincioşii lui Dumnezeu au împrăştiat judecăţi de foc peste cetate, adică peste „creştinătate" şi au vestit pieirea acestei organizaţii blestemate. (Ezechiel 10:2-7). Când această lucrare a martorilor lui Iehova va fi terminată, atunci oştirile invizibile ale Domnului, oştile cereşti, vor executa asupra „creştinătăţii" lucrarea de nimicire propriu zisă.

14. Când Ieremia a primit instrucţiune de la Iehova a ieşit din oraş ca să-şi facă lucrul : „Atunci a ieşit Ieremia din Ierusalim, ca să se amestece în mijlocul poporului". (Ieremia 37:12). Până în primăvara anului 1918 poporul lui Iehova de pe pământ care a fost reprezentat de Ieremia, a fost încă liber, deşi sub supraveghere continuă. Ei nu mers atunci ca să se arate ca oameni despărţiţi de lume prin aceea că au răspândit mesajul Împărăţiei, şi cu această ocazie duşmanul a fost pe urmele lor. Drama profetică despre Ieremia ilustrează acest fapt. „Când a ajuns însă la poarta lui Beniamin, căpitanul străjerilor, numit Ireia, fiul Iui Şelemia, fiul

Cuprins

lui Hanania, era acolo, şi a pus mâna pe profetul Ieremia, zicând : Tu vrei să treci la Haldei !" (Ieremia 37:13). În sens anti-tipic, acel căpitan al străjerilor a fost un spion şi un pretins patriot bun şi un membru bun al bisericii care a ţinut neîncetat ochii şi urechile deschise ca să audă cu cea mai mare plăcere vreo acuzare mincinoasă împotriva poporului adevărat al lui Dumnezeu, cu deosebire învinuiri care au fost aduse de preoţimea necredincioasă şi făţarnică împotriva martorilor credincioşi ai lui Dumnezeu. Căpitanul străjerilor anti-tipic, agentul spionajului, a zis cam următoarele martorilor lui Iehova: „Voi treceţi la duşman, voi sunteţi pentru germani şi lucraţi împotriva guvernului şi a aliaţilor lui prin faptul că propovăduiţi că „creştinătatea" va pieri, şi această propovăduire a voastră dovedeşte că sunteţi duşmani ai guvernului". Rezultatul a fost că arestările în poporul lui Dumnezeu au început în primăvara anului 1918 în Canada şi la scurt timp după aceea şi în Statele Unite. Aceste arestări au fost continuate zi de zi până în luna Mai a acelui an când şi funcţionarii Societăţii de la cartierul general au fost privați de libertatea lor.

15. Când căpitanul străjerilor a oprit pe Ieremia, profetul a negat în mod vehement învinuirea : „Ieremia a răspuns : 'Nu este adevărat (este o minciună – *margin*)! Nu vreau să trec la Haldei ! Dar Ireia n-a vrut să-l creadă, ci a apucat pe Ieremia şi l-a dus înaintea căpeteniilor" (Ieremia 37:14). Protestului vehement al profetului nu i s-a dat atunci nici o atenţie, şi în chip asemănător a rămas neluat în seamă şi protestul poporului lui Dumnezeu în anul 1918, şi astfel ei au fost aruncaţi în temniţă. Cursul urmat de poporul credincios al lui Iehova în punerea mărturiei despre Împărăţie, a umplut pe reprezentanţii religiei atât în zilele lui Ieremia, cât şi în anul 1918, cu mare mânie. „Căpeteniile, mâniate pe Ieremia, l-au lovit, şi l-au aruncat în temniţă în casa scribului Ionatan, căci o prefăcuseră în temniţă". (Ieremia 37:15). Poporul lui Dumnezeu a fost în anul 1918 constrâns în libertatea sa de mişcare sau întemniţat; ei au fost aruncaţi în casa robiei, într-un loc care după cuvintele versetului al douăzecilea al acestui capitol a fost aducător de moarte. „Casa…scribului" fusese prefăcută în temniţă; acel scrib a fost desigur un reprezentant al religiei şi corespunde preoţilor timpului modern care au fost aceia care au pricinuit de fapt întemniţarea poporului lui Dumnezeu. Prin întemniţarea celor credincioşi ai Domnului ei au fost făcuţi „copii ai morţii" deoarece au fost sortiţi morţii de duşmani, îndeosebi de preoţime, şi de aliaţii ei. (Psalm 102:20, *margin*.; 79:11). Duşmanii au cugetat că au scăpat de poporul lui Iehova prin aceea că i-au oprit lucrarea şi au aruncat pe martori în temniţă; Dumnezeu însă s-a îngrijit ca să fie eliberaţi din nou şi la timpul rânduit să se întoarcă înapoi.

16. Ieremia a fost băgat într-o celulă a închisorii şi a rămas acolo multe zile. „Aşa a intrat Ieremia în temniţă şi în groapă, unde a stat multe zile". (Ieremia 37:16). Într-o astfel de situaţie s-au aflat mulţi din poporul Domnului în decursul Războiului Mondial. Zedechia, întocmai ca toţi oamenii care servesc pe Diavolul, a fost un laş, adică un fricos şi din acest motiv a căutat un loc al siguranţei pentru sine : „Împăratul Zedechia a trimes să-l aducă, şi l-a întrebat în taină la el acasă. El a zis: Ai vreun, cuvânt din partea Domnului?' Ieremia a răspuns : Da. Şi a adăogat

Cuprins

: Vei fi dat în mâinile împăratului Babilonului !'" (Ieremia 37:17). El a întrebat pe Ieremia gândind că în felul acesta va putea afla dacă există primejdie că ar putea să cadă în mâinile reprezentantului lui Dumnezeu. În anti-tip a venit o încercare peste clasa Ieremia pentru a vedea dacă vor face compromisuri cu stăpânitorii lumeşti sau nu. Mulţi funcţionari ai statului au cercetat din motive egoiste scrierile Societăţii pentru a cunoaşte cuprinsul lor şi să afle ce-ar putea întrebuinţa din ele pentru scopurile lor egoiste. Guvernul a interzis cărţile Societăţii şi a aşteptat acum fără îndoială că reprezentanţii Societăţii, poporul credincios al Domnului, vor face un compromis, îşi vor schimba tonul şi vor zice lucruri care vor plăcea stăpânitorilor pământeşti şi le vor alunga teama. Cei vinovaţi sunt totdeauna plini de frică. Stăpânitorii lumeşti însă n-au primit un mesaj promițător de la poporul lui Dumnezeu ,ci dimpotrivă, au primit vestea că Domnul va prăpădi „creştinătatea" la timpul Său. Aceasta a fost prefigurat prin aceea ce-a răspuns Ieremia împăratului Zedechia, şi anume că Zedechia va cădea în mâinile împăratului Babilonului, şi acesta a ilustrat pe executorul lui Iehova.

17. Ieremia a întrebat apoi pe împărat : „Cu ce am păcătuit eu împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, şi împotriva poporului acestuia, de m-aţi aruncat în temniţă?" (Ieremia 37:18). În acelaşi chip au întrebat şi în anul 198 reprezentanţii organizaţiei lui Dumnezeu în ce au greşit. Ei au protestat şi au spus că nu sunt vinovaţi în nici un fel şi că prin urmare stau nevinovaţi înaintea legii. Sfătuitorii religioşi ai guvernului au zis înainte de războiul mondial că anunţarea unui necaz al lumii şi avertismentul, că Armaghedonul se apropie ce s-a dat în scrierile „Societăţii de Biblii și Tratate Turnul de veghere " este prostie curată. Preoţii lumeşti s-au făcut că un război mondial ar fi o imposibilitate. Ieremia a zis împăratului : „Şi unde sunt profeții voştri, care vă prooroceau, şi ziceau : Împăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră, nici împotriva ţării acesteia ?'" (37:19). Aşa a vorbit şi poporul credincios al lui Dumnezeu în mod deschis stăpânitorilor lumii şi i-a întrebat în mod public : „Unde sunt predicatorii voştri care au susţinut că nu va fi război mondial şi nici strâmtorare a lumii ? Cui îi dau dreptate faptele?" Aceste declarații au amărât pe preoţime şi pe aliaţii ei mai mult decât mai înainte deoarece ei au aşteptat că vor putea potoli curajul poporului credincios al lui Iehova.

18. După aceea Ieremia a rugat pe cei ce l-au ţinut arestat să nu-l ducă iarăşi în temniţă „ca nu cumva să mor acolo !" (37:20). În decursul ultimei părţi a Războiului Mondial şi după terminarea lui, Societatea Turnului de veghere a apelat la stăpânitorii politici şi la autorităţile judiciare să n-o mai priveze de libertate. Ei n-au făcut aceasta pentru ei înşişi, ci pentru ca lucrarea făcută în numele Domnului să poată fi continuată mai departe. Ieremia a făcut aceeaşi cerere împăratului. „Împăratul Zedechia a poruncit să păzească pe Ieremia în curtea temniţei, şi să-i dea în fiecare zi o pâine din uliţa brutarilor, până s-a sfârşit toată pâinea din cetate. Astfel Ieremia a rămas în curtea temniţei". — Ieremia 37:21.

19. Cu excepția a doi judecători romani-catolici tribunalul n-a arătat ură personală împotriva poporului lui Iehova prefigurat de Ieremia. Întrebarea a fost

Cuprins

acum: Ce trebuie făcut cu ei? Preoţimea şi mai marii turmelor ei au întrebuinţat întreagă influenţă a lor împotriva martorilor lui Iehova; astfel cu toată că tehnic au fost eliberați din temniţă totuşi au fost puşi la o dietă slabă, adică, au fost mărginiţi ceea ce este reprezentat prin pâine şi apă. (Vezi Ezechiel 4:9-15, discutat în „Justificare", volumul 1, Paginile 55-58). „Curtea temniţei" reprezintă o stare de constrângere sau un loc unde au fost ţinuţi martorii sub supraveghere.

20. Căpeteniile, în anti-tip preoţii, au luat cunoştinţă despre ceea ce a zis poporul de legământ al lui Dumnezeu şi explicat în scrierile sale foarte mult răspândite. (38:1). Din porunca Domnului, Ieremia a profeţit după cum urmează : „Aşa vorbeşte Domnul : 'Cine va rămânea în oraşul acesta va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă ; dar cine va ieşi şi se va duce la Haldei, va scăpa cu viaţă, va avea ca pradă viaţa lui, şi va trăi". (38:2). În fond acelaşi mesaj a apărut în literatura publicată de „Societatea de Biblii și Tratate Turnul de veghere " şi în ea s-a avertizat că oamenii care rămân în lume şi aliați împotriva lui Christos Isus, Împăratul, vor muri, dar că ceilalţi care se întorc la Domnul Isus vor trăi. Poporul a fost informat că toţi aceia de sub domnia „creştinătăţii" care se vor lepăda de Satan şi se vor pune de partea lui Iehova şi a justificatorului Lui vor trăi. Martorii lui Iehova au continuat să facă această declaraţie de atunci încoace până astăzi în prezența şi în auzul oamenilor lumeşti.

21. După aceea Domnul, a vorbit lui Ieremia şi i-a poruncit să spună : „Aşa vorbeşte Domnul : Orașul acesta va fi dat în mâna oştirii împăratului Babilonului şi îl va lua!'" (38:3). În anti-tip, această lucrare de împresurare şi nimicire va fi executată de oştirea invizibilă a lui Iehova sub conducerea lui Cristos Isus. Din cauză că martorii lui Iehova au continuat în mod credincios vestirea adevărului, clerul şi membrii principali ai turmei lui au fost foarte mâniaţi şi s-au adresat la stăpânitorii politici cu cuvinte asemănătoare acelora pe care le-au zis prototipii lor, stăpânitorilor politici de atunci cu privire la Ieremia : „Atunci căpeteniile au zis împăratului : Omul acesta ar trebui omorât! Căci moaie inima oamenilor de război care au mai rămas în orașul acesta, şi a întregului popor, ţinându-le asemenea cuvântări : omul acesta nu urmăreşte bunăstarea poporului acestuia, şi nu-i vrea decât nenorocirea" (38:4). Acestea a fost atitudinea criminală a preoţimii în cursul războiului mondial, şi acest spirit a fost arătat şi de preşedintele „tribunalului de maimuţe" care a condamnat pe reprezentanţii Societăţii.

22. Zedechia a ştiut că Ieremia a fost cu totul nevinovat, însă împăratul n-a avut curajul să se poarte cu el drept. Stăpânitorii politici şi judecătoreşti ai ,.creştinătăţii" au ştiut de asemenea că reprezentanţii Domnului de pe pământ în acel timp au fost nevinovaţi, însă stăpânitorilor le-a lipsit curajul să se poarte cu ei cinstit şi nepărtinitor, şi de aceea au zis reprezentanţilor religiei la fel cum a zis şi Zedechia cu privire la Ieremia : „Iată-l că este în mâinile voastre; căci împăratul nu poate nimic împotriva voastră ! Atunci ei au luat pe Ieremia, şi l-au aruncat în groapa lui Malchia, fiul împăratului, care se afla în curtea temniţei, şi au pogorât în ea pe Ieremia cu funii. În groapă nu era apă, dar era noroi ; şi Ieremia s-a afundat în noroi". (38:5,6). Aceasta a fost situaţia reală în timpul procesului în primăvara

Cuprins

anului 1918. Cei ce-au fost acuzaţi atunci de călcarea „legii spionajului", — singura dovadă fiind aceea că au propovăduit evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu — au fost condamnaţi fiecare din ei la optzeci de ani de temniţă, şi aceasta a însemnat c-au fost sortiţi unei morţi încete, şi preoţimea şi aliaţii ei au aşteptat să-i vadă în temniţă până la moartea lor. Domnul însă păzeşte în mila Sa pe cei ce sunt ai Lui.

UN SCLAV PRIETENOS SE ARATĂ

23. Iehova a ilustrat într-un chip minunat şi simplu pe aceia care îşi pun încrederea în El şi nu în puteri lumeşti. În casa împăratului Zedechia a fost un etiopian cu numele Ebed-Melec. Numele lui înseamnă „serv" sau „sclav". El a fost un famen (38:7). El n-a fost izraelit şi aceasta reiese din aceea c-a fost sterilizat şi a fost famen ceea ce a fost contrar legii lui Israel. El a fost de fapt un prizonier al Ierusalimului necredincios, fiind un om de încredere şi inofensiv şi care a avut acces general la casa împăratului pentru a-l sluji. El n-a fost nicidecum în simpatie cu faptele aspre ale casei stăpânitoare din Ierusalim şi a reprezentat, prin urmare, o clasă supusă „creştinătăţii" care nu aprobă deloc metodele aspre şi crude ale „creştinătăţii. Deoarece acel etiopian a fost un sclav n-a putut să ia sfatul lui Ieremia şi să plece la Haldei. El a văzut marea nedreptate ce i s-a făcut profetului Ieremia. El a avut credinţă în Dumnezeul lui Ieremia şi din această pricină a reprezentat pe „alte oi" ale Domnului Isus, şi prin urmare, ilustrează pe aceeaşi clasă de oameni care a fost reprezentată prin Ionadab (2Împăraţi 10:15-23). Ca un etiopian, el a simbolizat un păcătos natural care doreşte să cunoască pe Dumnezeu. El a auzit despre scopul lui Dumnezeu prin propovăduirea lui Ieremia. Aceasta este în armonie cu cuvintele Psalmistului :„Etiopia va alerga cu mâinile întinse spre Dumnezeu". (Psalm 68:31). Când împăratul stătea la poarta lui Beniamin unde probabil c-a ţinut judecată, Ebed-Melec, Etiopianul, a avut ocazie să se apropie în mod public de împărat şi să-i vorbească. Cu această ocazie etiopianul a ilustrat pe persoanele care afară de Izraeliţii spirituali se pun de partea lui Iehova şi vorbesc în favoarea martorilor lui Iehova. Corespunzător acestui fapt în primăvara anului 1919, când reprezentanţii organizaţiei Domnului au stat în temniţă, multe mii de oameni binevoitori faţă de Dumnezeu şi poporul Lui au semnat cu bucurie o petiţie către guvern pentru ca servii Societăţii să fie ascultaţi şi să fie sloboziţi din temniţă. (Vezi *Turnul de Veghere* 1919. pagina 101). Aceştia reprezintă şi pe prizonierii Babilonului, alţii decât cei unşi care vin şi se fac cunoscuţi şi arată că sunt în simpatie cu aceia care servesc pe Iehova. - Isaia 49:9.

24. Ebed-Melec, etiopianul, s-a apropiat de împărat şi i-a zis : „Împărate, domnul meu, oamenii aceştia au făcut rău de s-au purtat aşa cu profetul Ieremia, pe care l-au aruncat în groapă : are să moară foame acolo unde este căci în oraş nu mai este pâine !" (38:9). Împăratul a ascultat cuvintele sale şi a poruncit etiopianului să ia cu sine treizeci de oameni şi cu ajutorul lor să scoată pe Ieremia din în groapă. (38:10). Aceasta corespunde eliberării poporului lui Dumnezeu care a stat atunci în închisoare. Etiopianul împreună cu ceilalţi bărbaţi au făcut imediat

Cuprins

după aceea pregătiri ca să scoată pe Ieremia din groapă, şi au făcut aceasta în aşa fel ca să evite ca profetul să fie vătămat fie chiar şi cât de puţin. (Ieremia 38:11,12). Aceasta arată că în anti-tip urmaşii credincioşi ai lui Cristos Isus au fost întemniţaţi şi au fost vizitaţi de oameni binevoitori, şi ei sunt lăudaţi pentru aceasta de Domnul cu aceste cuvinte : „Am fost în temniţă şi aţi venit pe la Mine". (Matei 25:36). Etiopianul a făcut mult bine lui Ieremia prin aceea că a pogorât haine vechi la el în groapă pentru ca Ieremia să le pună sub subsuori înainte de a fi scos afară. Preoţimea s-a purtat tocmai în mod contrar când a împins pe servii lui Iehova în temniţă. Când etiopianul s-a purtat atât de prietenos cu servul lui Iehova, probabil că şi-a adus aminte ce este scris Psalmii 142, 102 şi 69. Cei binevoitori vor scoate pe servii Domnului din temniţă şi astfel „Domnul eliberează pe prizonieri." — Psalm 146:7.

25. Nici reprezentanţii religiei şi nici politicienii n-au scos pe servii Domnului din groapă. Nu s-a făcut nici un efort în acest scop până când oamenii binevoitori n-au adresat o cerere urgentă funcționarilor guvernului. Aceştia au ilustrat pe Ionadabi sau pe clasa „altor oi" care au arătat simpatie şi au intervenit pentru servii lui Dumnezeu pe care i-a eliberat Domnul în anul 1919 din temniţă. Această eliberare a cuprins pe toţi aceia care au fost credincioşi, şi o parte din ei s-a aflat într-adevăr în temniţă iar alţii într-o stare de constrângere. „ Au tras astfel pe Ieremia cu funiile, şi l-au scos afară din groapa. Ieremia a rămas la curtea temniţei". (38:13). Martorii lui Iehova, de la eliberarea lor până în ziua de astăzi, au stat sub supravegherea clasei stăpânitoare, îndeosebi la îndemnul preoţimii care se străduieşte tot mai mult să limiteze libertatea de mişcare a servilor credincioşi ai lui Iehova. Martorii lui Iehova însă înaintează fără să ţină seamă de supravegherea și constrângerea aceasta. Ieremia a rămas în curtea temniţei până când a fost luat Ierusalimul; aceasta a prefigurat supravegherea de acum a poporului lui Dumnezeu. A încetat oare el să mărturisească numele Domnului ? Nicidecum !

CONTINUĂ SĂ MĂRTURISEASCĂ

26. Să revenim la tip : Zedechia a adus pe Ieremia în casa Domnului ca să-l întrebe : „Şi împăratul a zis lui Ieremia : Am să te întreb ceva, să nu-mi ascunzi nimic!" (38:14). Cu aceasta i s-a deschis atunci profetului o cale să depună mărturie înaintea împăratului. Aceasta corespunde în mod evident cu ceea ce a zis Domnul rămăşiţei: „Și El mi-a zis: Trebuie să profețești din nou cu privire la multe popoare, națiuni, limbi şi împăraţi". (Apocalips 10:11). Clasa Ieremia anti-tipică a început sa facă tocmai acest lucru când a înmânat rezoluţia ei Conferinţei Internaţionale pentru Arme din Washington. D. C., şi a făcut avertizarea „creştinătăţii" că Dumnezeu a hotărât să nimicească pe organizaţia lui Satan. Aceasta s-a accentuat și mai mult prin rezoluţia de la Cedar Point intitulată „Provocare" şi prin alte rezoluţii ce-au fost adoptate şi publicate de atunci încoace. Factorii de conducere așteptau o expresie a prizonierilor eliberați să vadă dacă vor face sau nu un compromis şi să vestească lucruri mai favorabile.

Cuprins

27. Ieremia a ştiut, bineînţeles, că declararea deschisă a adevărului îi poate aduce moartea. Aşa au ştiut şi martorii lui Iehova că o vestire continuă a adevărului lui Dumnezeu le va aduce multă duşmănie şi că le-ar putea pricinui moartea. Ieremia a pus împăratului o întrebare deschisă': „Dacă-ţi spun, oare nu mă vei omorî? Iar dacă te sfătuiesc, nu mă vei asculta—(38:15). Martorii lui Iehova după eliberarea lor din temniţă au ştiut, desigur, şi ştiu lucrul acesta şi acum, că elementul religios al stăpânitorilor acestei lumi nu va asculta mesajul Împărăţiei, ci vor conspira să omoare pe cei credincioşi. Martorii lui Iehova sunt însă hotărâţi să asculte pe Domnul și să continue să vestească mesajul adevărului, fie că este ascultat sau nu. Martorilor lui Iehova nu li s-a descoperit înainte de anul 1929 că o parte a rămăşiţei va trece prin bătălia Armaghedonului ; şi când au aflat lucrul acesta a fost pentru ei un nou îndemn de a vesti adevărul. La întrebarea lui Ieremia, Zedechia i-a făgăduit cu jurământ că nu-l va omorî şi nu-l va da în mâinile acelora care vor să-i ia viaţa. (38:16). Prin aceasta împăratul şi-a câştigat o siguranţă îndoită că Ieremia îi va da un răspuns adevărat şi fără două înţelesuri. Aceasta nu înseamnă că Ieremia s-a temut să spună adevărul, chiar şi dacă împăratul nu i-ar fi dat o făgăduinţă întărită prin jurământ ; aceasta arată Ieremia a lucrat înţelept ca un şarpe şi de aceea a căutat să primească o astfel de făgăduinţă de la împărat pentru ca împăratul să fie făcut prin aceasta cu atât mai curios să afle răspunsul şi să fie mai înclinat să asculte cuvintele lui Ieremia. Aceasta este un indiciu nou că unii din clasa Ieremia anti-tipică vor supravieţui Armaghedonului, și vor trece prin el.

28. Observaţi că Ieremia n-a căutat să câştige simpatii sau să se înalțe pe sine, după cum au făcut mulţi oameni, ci el a zis cu curaj numai ceea ce a avut de spus Iehova. „Ieremia a zis atunci lui Zedechia: Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeul oştirilor, Dumnezeul lui Israel : Dacă vei ieşi la prinţii regelui Babilonului, sufletul tău va rămâne în viaţă, iar acestui oraş nu i se va da foc. Şi vei rămâne în viaţă şi tu, şi casa ta. " (38:17). El a sfătuit, aşadar, pe împăratul Zedechia să meargă afară la împăratul Babilonului, căci aşa va putea rămânea în viaţă şi cetatea nu va fi distrusă. În acelaşi chip au avertizat şi au sfătuit martorii lui Iehova pe stăpânitorii şi mai marii „creştinătăţii" ; „Daţi cinste Fiului, ca să nu pieriţi pe calea voastră". (Psalm 2:12), şi ei au avertizat şi sfătuit şi pe poporul de rând să se pună de partea lui Iehova. şi a Regelui Său dacă voiesc să trăiască. Această vestire deschisă a adevărului a înfuriat pe reprezentanţii principali ai lui Satan, ierarhia romano-catolică, şi aliaţii ei religioşi.

29. Martorilor lui Iehova nu trebuie să le fie frică să vestească întreagă hotărâre a lui Dumnezeu; de aceea ei vorbesc întocmai după cum a vorbit Ieremia lui Zedechia : „Dar dacă nu vei ieşi la prinţii regelui Babilonului, oraşul acesta va fi dat în mâna Haldeilor, iar ei îi vor da foc. Şi nici tu nu vei scăpa din mâna lor”. (38:18). Aceasta înseamnă următoarele : dacă cineva nu părăseşte instituţiile lumeşti ale oamenilor şi dacă nu fuge „la munţi", adică la Împărăţia lui Dumnezeu sub Cristos Isus, atunci va fi nimicit. (Matei 24:15 16). Aceasta este în armonie cu regula scrisă în Ţefania 2:2,3. Zedechia a dovedit din nou că este un laş, adică un

Cuprins

fricos : „Împăratul Zedechia a zis lui Ieremia : 'Mă tem de Iudeii care au trecut la Haldei : ca nu cumva să mă dea în mâinile lor, şi să mă batjocorească”. (38:19). El s-a temut de Iudei, adică de cei ce susţin a preamări pe Dumnezeu care „se apropie de el cu gura lor, însă inima lor o ţin departe de Domnul”, acei care au o „formă de evlavie dar tăgăduiesc puterea Lui". — Isaia 29:13 ; 2 Timotei 3:5.

30. Stăpânitorii politici şi ai comerţului care sunt fruntaşi în organizaţiile bisericeşti ascultă sfatul preoţimii care susţine a cunoaşte Cuvântul lui Dumnezeu şi care caută să-i convingă în mod viclean că dacă vor da ascultare martorilor lui Iehova vor trăda ţara şi o vor lăsa în voia stăpânirii mojicimii. Judecătorul romano-catolic s-a exprimat în acest sens cu privire la literatura răspândită de Societate, şi anume cu ocazia motivării sentinţei în procesul „Quebec versus Brodie'" şi împotriva altor martori ai lui Iehova cari au fost acuzaţi de complot răzvrătitor. El a arătat prin aceasta că a stat sub influenţa directă a ierarhiei romano-catolice.

31. Ieremia a atras atenţia asupra slăbiciunii sfătuitorilor religioşi ai lui Zedechia şi asupra inutilității lui Zedechia de a le da ascultare. (38:20). În acelaşi mod martorii lui Iehova arată „creştinătăţii" ce nefolositor este de a asculta de sfatul ierarhiei romano-catolice şi a altor preoţi. Dacă oamenii şi-ar pune încrederea în Domnul, atunci n-ar trebui să se teamă de cei nelegiuiţi deoarece Iehova va hotărî rezultatul. La Londra în anul 1926 a fost adresată stăpânitorilor „creştinătăţii" o rezoluţie numită „Mărturie către Stăpânitori" precum şi un argument sprijinitor al ei cu un apel către ei şi popoarele lor să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu şi să se lase conduşi de el dacă vor să scape. (Vezi *Turnul de Veghere*, 1926, pagina 212). Sfatul dat de Iehova, şi repetat la porunca Sa prin martorii Săi, este singurul sfat înţelept, fiindcă el conduce la viaţă.

32. Deşi Ieremia a fost supravegheat totuşi a continuat să profeţească şi să avertizeze. El a spus împăratului că va pierde totul dacă va refuza să meargă la reprezentantul lui Iehova. (38:21-23). Fără îndoială împăratul Zedechia s-a cutremurat când a auzit aceste cuvinte, dar el n-a avut nici credinţa şi nici curajul de a lucra deşi a fost sigur că Ieremia i-a dat singurul sfat înțelept pe care l-a primit de la cineva. Laşitatea şi frica lui de oameni s-a arătat din nou când a zis lui Ieremia : „Să nu ştie nimeni nimic de cuvintele acestea, şi nu vei muri !" (38:24). Frica de oameni face desigur pe stăpânitori să cadă în lanţurile Diavolului. Mulţi oameni care ocupă funcții guvernamentale au o oarecare simpatie faţă de organizaţia lui Iehova şi ar dori bucuros să aibă parte de binecuvântările ei, dar frica lor îi ține de partea duşmanilor lui Dumnezeu. Simpatiile sau sentimentele prieteneşti ţinute ascunse nu vor fi de nici un folos la Armaghedon. Pentru ca cineva să primească protecția Domnului trebuie să se pună de partea lui Iehova.

33. Preoţimea şi politicienii conducători invidiază pe fiecare care pare a avea influenţă asupra stăpânitorilor mai înalţi. Dacă aceşti stăpânitori arată o oarecare favoare faţă de martorii lui Iehova, atunci aceasta găseşte împotrivire din partea celor subordonaţi. Zedechia a ştiut lucrul acesta, şi în frica lui de oameni a zis lui Ieremia : „Dar dacă vor auzi prinții că ţi-am vorbit, şi dacă vor veni şi-ţi vor zice : Spune-ne ce ai spus împăratului, şi ce ţi-a spus împăratul, nu ne ascunde

Cuprins

nimic, şi nu te vom omorî", — să le răspunzi : Am rugat pe împărat să nu mă trimită iarăşi în casa lui Ionatan, ca nu cumva să mor acolo !" (38:25,26). Aşa ascund şi astăzi stăpânitorii, care se tem de alţi oameni, faptul că dau atenţie deosebită sau serioasă mesajului vestit de martorii lui Iehova, însă în realitate ei tremură de groază în aşteptarea lucrurilor pe care le văd venind peste lume. - Luca 21:26.

34. Reprezentanţii religiei din timpul lui Ieremia au venit apoi la el ca să afle ce-a spus împăratul : „Toți prinții au venit la Ieremia şi l-au întrebat; şi el le-a răspuns întocmai cum poruncise împăratul. Ei au tăcut atunci, si au plecat, căci nu se auzise. Ieremia însă a rămas în curtea temniţei până în ziua luării Ierusalimului". (38:27,28). Martorii lui Iehova nu sunt obligaţi să spună duşmanului tot ce ştiu şi astfel să-i dea o nouă posibilitate să lucreze împotriva intereselor Împărăţiei. Răspunsul lui Ieremia n-a fost, aşadar, o minciună, şi tot aşa nu este o minciună răspunsul corespunzător al martorilor lui Iehova. Cealaltă parte n-a avut nici un drept să afle despre ceea ce s-a întâmplat şi faptul că nu le-a descoperit lucrul acesta nu le-a adus nici o pagubă. Ieremia a rămas în curtea temniţei, adică sub supravegherea guvernului până la luarea Ierusalimului. În mod similar, toate naţiunile „creştinătăţii" continuă să urască pe martorii lui Iehova pentru că ei vestesc numele lui Iehova. Aceste naţiuni restrâng mai departe terenul de activitate al martorilor lui Iehova şi vor continua să facă lucrul acesta până la bătălia Armaghedonului. Samson a fost ţinut în temniţă după cea a început să-i crească din nou părul, şi aceasta sugerează acelaşi lucru care a fost amintit mai sus. — Judecători 16:22.23 ; vezi *Turnul de Veghere*, 1936, pagina 6.

35. Nebucadneţar, împăratul Babilonului, a împresurat din nou Ierusalimul şi Ieremia s-a aflat în acel timp în cetate. (39:11.12). Prin aceasta este prezis ce porunceşte Iehova prin Cristos Isus îngerilor lui cum să ocrotească pe rămăşiţă şi ce să facă cu ea după Armaghedon. Aceasta înseamnă, după cât se pare, că Iehova ordonează prin Cristos Isus că rămăşiţa Sa va fi cruţată în timpul Armaghedonului şi după aceea i se va da un serviciu. Nebucadneţar a auzit, fără îndoială, despre prezicerile lui Ieremia cu privire la succesul împăratului Babilonului, şi de asemenea, și că Ieremia a sfătuit pe împăratul Zedechia să-şi ţină jurământul pe care l-a făcut lui Nebucadneţar. În orice caz, prin aceasta este arătat că credincioşia lui Ieremia i-a adus aprobarea Iui Iehova şi a Reprezentantului Său Executiv. Domnul Isus, ca cel mai înalt funcţionar al lui Iehova, ştie bineînţeles toate cele despre activitatea clasei anti-tipice Ieremia dacă reprezintă pe Domnul în mod credincios şi adevărat, şi acest fapt înseamnă pentru rămăşiţă o nouă încurajare să vestească mesajul Împărăţiei mai departe cu bucurie ; aceste lucruri au fost scrise cu mult timp înainte spre întărirea rămăşiţei şi sporirea speranţei sale şi în acest scop au fost descoperite acum.

36. După cum arată Ieremia 59:1, Zedechia a fugit din Ierusalim în acel timp și a lăsat pe Ieremia în starea lui restrânsă. După aceea căpetenia gărzii armatei lui Nebucadneţar a trimis pe anumiţi alţi bărbaţi şi pe toţi prinţii Babilonului şi au adus pe Ieremia din curtea temniţei şi l-au încredinţat lui

Cuprins

Ghedalia ca să-l ducă acasă şi astfel să locuiască în mijlocul poporului său. (39:13,14). Stăpânitorii „creştinătăţii" n-au eliberat niciodată pe un prizonier al Domnului. Funcționarii lui Iehova sunt aceia care eliberează pe prizonierii Lui. Funcţionarul împăratului Nebucadneţar — o ilustrare a Funcţionarului lui Iehova — a venit la Ieremia şi i-a descoperit că Dumnezeu a hotărât să aducă rău şi nimicire peste Ierusalim din pricină că acea cetate a păcătuit împotriva Domnului. După aceea a eliberat pe Ieremia din lanţurile pe care le avea la mâni şi i-a zis că dacă vrea poate să meargă în Babilon sau să rămână cu poporul lui. (40:3-5) „Ieremia s-a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Miţpa, şi a rămas cu el în mijlocul poporului, care rămăsese în ţară". (40:6) „Ghedalia" înseamnă „făcut mare de Iehova" şi acest nume se referă fără îndoială la anumite creaturi care fac serviciu credincios Domnului şi pe care Domnul Dumnezeu i-a aprobat. Rămăşiţa care supravieţuieşte Armaghedonului, după cum arată această dramă profetică, va fi după aceea onorată cu un alt serviciu sub Iehova.

PRIETENUL SE ARATĂ DIN NOU

37. Rețineți că raportul divin care este scris în Sfânta Scriptura despre dramele profetice, inclusiv cea examinată aici, n-a fost scris spre folosul Ionadabilor sau al unei alte clase de oameni, nici nu s-a scris pentru ca să se aducă linguşire, consideraţie și onoare unei persoane sau unor persoane care din pricina credincioşiei lor faţă de adevăr au avut privilegiul să fie în temniţă. Raportul divin a fost scris numai în acest scop arătat de Sfânta Scriptură : „Şi tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învăţătura noastră, pentru ca, prin răbdarea şi prin mângâierea Scripturilor, să avem nădejde". (Romani 15:4). Raportul a fost scris şi păstrat pentru timpul prezent, şi anume, pentru învăţătura, întărirea şi înnoirea speranţei poporului consacrat şi născut din spiritul lui Iehova și care-I rămâne credincios. În zilele de azi, când duşmanul devine din ce în ce mai rău şi rămăşiţa este expusă tot mereu celui mai insultător tratament, pentru ei înseamnă cu adevărat o încurajare tare să vadă îngrijirile lui Dumnezeu pentru ei, ce lucru le-a încredinţat, şi legătura lor adevărată cu Dumnezeu şi cu toţi aceia care duc în mod credincios altora vestea Împărăţiei şi care în sfârşit vor fi făcuţi definitiv o parte a turmei Domnului. Cine priveşte serviciul dintr-un punct de vedere egoist, nu va înţelege niciodată însemnătatea adevărată a acestei profeţii şi a altora. Pentru a putea aprecia ceea ce face Dumnezeu pentru poporul Lui, omul trebuie să fie orb faţă de toate lucrurile afară de interesele Împărăţiei. (Isaia 42:19) Dacă un om încearcă să-şi facă cunoscută înţelepciunea sa prin aceea că critică cu răutate ce este publicat în revista „*Turnul de Veghere*" şi caută să pună înaintea revistei părerile lui personale pentru a fi linguşit, atunci poate fi sigur că nu înţelege profeţiile Domnului cu privire la relaţia adevărată a servului Domnului cu Cel Prea Înalt.

38. Cine are egoism în inimă cade uşor victimă vicleniilor Diavolului. Când o inimă este necurată şi egoistă posesorul ei nu poate să umble în lumină şi prin urmare nu poate să aibă părtăşie cu Domnul. (1Ioan 1:7). Se pare că există şi acuma

Cuprins

unii care au şi arată spiritul „bătrânilor aleşi” şi se amestecă printre cei unşi. Ei doresc să primească aprobarea oamenilor pentru ca să aibă o părere înaltă despre ei. Unii din aceştia folosesc cuvinte după cum urmează : „*Turnul de Veghere* o ia înaintea Domnului. Revista nu cuprinde decât părerea unui om. Armaghedonul nu este aproape, şi nu există nici o dovadă că mulţimea mare de oameni se arată acum ; aceasta se va împlini numai după prima parte a Armaghedonului; acum nu ne îndreptăm niciunde; ceea ce trebuie să facem este să câştigăm înţelegere şi mai târziu vom putea face apoi ceva”. Dificultatea acelora care se exprimă aşa este că ei nu ştiu ce înseamnă cuvântul *înţelegere,* aşa după este folosit în Sfânta Scriptură. Ce efect au astfel de cuvinte asupra acelora care le cred şi pun bază pe ele ? Ele au ca scop să influenţeze pe alţii să permită să le slăbească mâinile, să devină somnoroşi şi nepăsători şi să nu facă nimic, şi astfel să facă tocmai ce doreşte Diavolul. Cine este acela care îndeamnă pe cineva, la o astfel de vorbire ? Desigur, nu Domnul Dumnezeu sau Cristos Isus, pentru că o astfel de vorbire este contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Singurul răspuns adevărat la aceasta este că aceste cuvinte sunt insuflate de Satan şi prin aceasta el încearcă să îndemne pe cei consacraţi Domnului să devină neglijenţi şi în cele din urmă să nu mai împlinească deloc datoria poruncită lor de Domnul. Fie, ca toţi care au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu să se lase avertizaţi şi să se păzească de o astfel de sofisticărie. Cine flecăreşte aşa, după cum arată cuvintele citate mai sus, murmură împotriva revistei şi zice : „Deoarece aşteptările noastre nu s-au împlinit în trecut, cum să putem fi aşa de siguri că se vor împlini în viitorul apropiat ? Scopul lui Iehova a fost înţeles numai după venirea lui Cristos în templu şi este înţeles acum numai de aceia care sunt devotaţi într-adevăr Domnului. În timpurile trecute oamenii au încercat să interpreteze profeţia şi alţii au onorat oameni ca învăţători. Acuma însă cei devotaţi într-adevăr lui Dumnezeu recunosc că învăţătorii sunt Iehova şi Cristos Isus şi că Domnul însuşi explică profeţia. Nici o profeţie nu poate fi explicată în mod personal, şi ea nu poate fi înţeleasă decât la timpul rânduit de Domnul după ce a permis să aibă loc fapte fizice în împlinirea profeţiei.

39. Poporul lui Dumnezeu a intrat acum într-o criză mare şi într-un timp foarte important, şi dacă cineva permite ca egoismul să intre în inimă, atunci poate fi sigur că nu va pricepe importanța reală a poruncilor lui Iehova. Clasa unsă a templului a primit de la Domnul o poruncă hotărâtă şi trebuie să urmeze această poruncă privitoare la „mulţimea mare de oameni". Mesajul trebuie transmis acum oamenilor binevoitori. Când „creştinătatea" va fi răsturnată la Armaghedon, atunci martorii lui Iehova vor fi eliberaţi de toată constrângerea. Observaţi acum cuvintele lui lehova adresate lui Ieremia în timp ce se afla încă în curtea temniţei, adică sub supravegherea agenţilor duşmanului şi când se afla, aşadar, constrâns: „Du-te de vorbeşte lui Ebed-Melec, Etiopianul, şi spune-i : Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel : Iată, voi aduce peste oraşul acesta cuvintele mele în rău şi nu în bine : în ziua aceea ele se vor întâmpla înaintea ochilor tăi". — Ieremia 39:16.

Cuprins

40. În acelaşi chip au primit şi acum martorii lui Iehova informaţie de la Domnul Isus Cristos în templu, şi lor li s-a zis să meargă şi să o ducă altora şi să nu aştepte cu aceasta până la un anumit timp în viitor. Domnul le zice : „Ce auziţi şoptindu-se la ureche, să propovăduiţi de pe acoperişul caselor". (Matei 10:27). Faptul că Domnul a descoperit aceste adevăruri poporului Său şi le-a arătat însemnătatea adevărată a „mulţimii mari de oameni", precum şi legătura adevărată a „turmei mici" cu „alte oi", arată dincolo de orice îndoială că martorii lui Iehova trebuie să spună altora cu râvnă mesajul Împărăţiei. Clasa Ionadab primeşte informaţia de la Domnul prin martorii lui Iehova cari trăiesc acuma pe pământ, şi aceasta în timp ce rămăşiţa se află încă într-adevăr în „curtea temniţei", adică, sub supravegherea puterilor lumeşti şi în timp ce este prigonită de ele. Prin urmare, mesajul trebuie vestit înainte de bătălia Armaghedonului pentru ca acele alte oi să fie informate, să asculte şi să fie păzite la Armaghedon. Aceasta trebuie să se facă acum pentru ca ocrotirea mulţimii mari de oameni să fie recunoscută şi să se dovedească ca fiind fapta lui Dumnezeu, întocmai după cum a prezis El. O astfel de informaţie dată mulţimii mari de oameni în această privinţă după izbucnirea bătăliei ar veni prea târziu. Avertismentul trebuie dat înainte de luptă şi nu după aceea.

41. A zis oare Iehova profetului Ieremia să şadă şi să aştepte un timp mai potrivit pentru vestirea adevărului în oraş ? A spus oare Domnul poporului Lui în aceste zile să aştepte mai întâi nepăsători căderea reprezentanţilor religiei lui Satan în Armaghedon şi numai după aceea să dea avertismentul mulţimii mari de oameni şi s-o adune? Tocmai contrariul este adevărat. Iehova a zis profetului Său în timp ce era încă în curtea temniţei : „Du-te de vorbeşte lui Ebed-Melec, Etiopianul, şi spune-i : „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor. Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce peste oraşul acesta („creştinătatea") cuvintele mele în rău şi nu în bine : în ziua aceea ele se vor întâmpla înaintea ochilor tăi. Dar pe tine te voi izbăvi în ziua aceea, zice Domnul, şi nu vei fi dat în mâinile oamenilor de care te temi". — 39:16,17.

42. Ieremia n-a aşteptat pe etiopianul Ebed-Melec ca să vină la el, ci a trebuit să meargă direct la Ebed-Melec — care reprezintă pe mulţimea mare de oameni — şi să se îngrijească de aceea ca el ca să primească mesajul Domnului, fără să ţină seama de restrângerea şi duşmănirea profetului. Pretutindeni ierarhia romano-catolică, duşmana principală a martorilor lui Iehova şi reprezentanta principală a lui Satan de pe pământ, influenţează autorităţile să împiedice lucrarea mărturiei; dar cu toate acestea, Ieremia cel anti-tipic, rămăşiţa, trebuie să continue lucrarea cu energie şi să proclame în mod viguros mesajul adevărului atâta timp cât Domnul le permite să facă aceasta. Martorii lui Iehova au făcut tocmai acest lucru, în special de la identificarea lui Ionadab în anul 1932, si cu râvnă şi mai mare din anul 1935, când Dumnezeu le-a descoperit că clasa Ionadab, „alte oi" şi „mulţimea mare de oameni" sunt una şi aceeaşi clasă. Martorii lui Iehova trebuie să caute pe oameni în locuinţele lor nu cu mesajul lor, ci cu mesajul Domnului. Ei trebuie să facă aceasta cu îndrăzneală, dar fără nepoliteţe. Îndrăzneală sau curaj

Cuprins

înseamnă lipsă de frică în vestirea credincioasă a adevărului pentru Domnul. Observaţi că Domnul a poruncit profetului să zică : „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor", adică „Dumnezeul luptei", ceea ce înseamnă că marea bătălie este aproape. Avertismentul către oamenii binevoitori înseamnă de fapt că Iehova zice : „Voi. aduce cuvintele mele peste orașul sau organizaţia aceasta a „creştinătăţii" şi o voi dărâma, şi aşa îmi voi justifica numele. Acest mesaj de avertizare este adus celor binevoitori, și ei îi dau atenţie şi se grăbesc la Domnul, şi aceştia formează mulţimea mare de oameni.

43. Deoarece numele Ebed-Melec înseamnă „serv (sau sclav) al împăratului" şi clasa reprezentată de el s-a pus pe partea lui Cristos Împăratul, aceasta arată că ei au devenit servii sau sclavii lui Cristos care fac cu bucurie serviciul Său. Ei şi-au spălat hainele în sângele lui Cristos deoarece şi-au pus credinţa în El şi Iehova; ei s-au pus pe partea lui Iehova, și cu ramuri de finic în mâinile lor prezintă omagiile lor „Împăratului sfinţilor", Iehova, şi gloriosului Său Rege uns, Cristos Isus. Ei dau laudă şi cinste lui Iehova şi Cristos şi lor le atribuie toată ocrotirea şi mântuirea. Ei nu flutură steaguri şi nu dau omagiu vreunui om și. prin urmare, nu atribuie mântuire nici unui om sau unor lucruri făcute de oameni. Datorită credinţei şi ascultării lor, Iehova le zice, așa cum a vorbit lui Ebed-Melec : „Dar pe tine te voi izbăvi în ziua aceea, zice Domnul, şi nu vei fi dat în mâinile oamenilor de care te temi". — 39: 17.

44. Această asigurare a Domnului aduce clasei Ionadab sau mulţimii mari de oameni mare mângâiere şi ei nu se mai tem acum de nimicirea viitoare a „creştinătăţii, ci aşteaptă plini de încredere să fie ocrotiţi şi izbăviţi de Iehova deoarece au făcut bine celui mai neînsemnat dintre fraţi lui Cristos şi prin aceasta şi-au arătat iubirea față de Domnul. (Matei 25:40). Ei nu vor fi daţi în mâinile Executorului lui Iehova care va executa răzbunarea Lui şi nici nu vor cădea în mâinile stăpânitorilor duşmanului.

45. Mâna Domnului îi scuteşte şi-i ocroteşte. Aceasta este în armonie exactă cu instrucţiunile lui Dumnezeu date Executorului Său : „Să nu vă atingeţi de nici unul din cei ce au semnul identificării, ca fiind pentru Iehova". (Ezechiel 9:6). Deoarece Ionadabii, sau „alte oi" sau mulţimea mare de oameni s-au refugiat în cetatea de scăpare, organizaţia lui Iehova, nu vor fi daţi în mâna Executorului. - Numeri 35:9-34.

46. În acel timp a bântuit războiul, foametea şi ciuma în Ierusalim, şi Domnul a poruncit lui Ieremia să zică mai departe lui Ebed-Melec : „Te voi scăpa (salva), şi nu vei cădea sub sabie, ci viața îţi va fi prada ta de război, pentru că ți-ai pus încrederea în Mine, zice "Domnul". (39:18). Sabia amintită aici ilustrează sabia Executorului lui Iehova în bătălia Armaghedonului care va distruge Ierusalimul anti-tipic, adică, „creştinătatea". "Dacă majoritatea mulţimii mari de oameni înțelege mesajul *avertizării numai după* bătălia Armaghedonului, atunci ce rost are ca să mai fie avertizată ? Să ascultăm oare acum înţelepciunea închipuită a oamenilor sau poruncile Domnului ? Atât Ebed-Melec, cât şi Ieremia, au supravieţuit distrugerii Ierusalimului pentru că amândoi au luat atitudine pentru

Cuprins

Domnul Iehova. Despre cetăţile de scăpare zice legea lui Dumnezeu spune: „Aceste şase cetăţi să fie cetăţi de scăpare pentru copiii lui Israel, pentru străin şi pentru cel ce locuieşte în mijlocul vostru : acolo va putea să scape orice om care va ucide pe cineva fără voie”. - Numeri 35:15.

47. Corespunzător cu aceasta, oamenii care vor forma mulţimea mare de oameni sunt numiţi Ionadabi şi „alte oi", care în lege sunt amintiți ca străini" sau „cei ce locuiesc în mijlocul vostru". Pare a fi sigur că fiii lui Ionudab, Recabiţii, s-au aflat în acelaşi timp cu Ieremia şi Ebed-Melec, etiopianul, în Ierusalim. Acei Racabiţi au fost încă înainte de aceea în cetate, și Iehova poruncise lui Ieremia să vorbească acelor fii ai lui Ionadab şi să-i aducă în casa Sa. (Ieremia 35:2). Recabiţii au locuit în acel timp în corturi, ceea ce arată că ei nu au aşteptat ceva mai bun decât un guvern lumesc „Noi continuăm să locuim în corturi, să ascultăm şi să facem tot ce ne-a poruncit Ionadab, strămoşul nostru. Dar, când Nebucadneţar, regele Babilonului, a urcat împotriva ţării, am zis: Veniţi, să mergem la Ierusalim, din cauza armatei (armatelor aliate) haldeilor şi din cauza armatei sirienilor; și astfel locuim în Ierusalim! " (Ieremia 35:10,11) Recabiţii s-au pus de partea lui, Iehova şi au fost izbăviţi. Aceasta prefigurează „mulţimea mare de oameni".

48. Etiopianul Ebed-Melec s-a aflat în palat ca serv şi de aceea n-a putut să fugă. Totuşi el a arătat favoare lui Ieremia, profetul lui Dumnezeu; prin urmare, Dumnezeu i-a zis prin Ieremia : „Viața îţi va fi prada ta de război, pentru că ai avut încredere în Mine, zice Domnul". Iehova a făgăduit etiopianului că va primi viață ca şi cum ar fi căutat să dobândească viaţă pe calea prescrisă de Dumnezeu ; şi Domnul zice că şi clasa altor oi pe care a reprezentat-o Ebed-Melec aici, „va merge în viaţă veşnică”. (Matei 25:46). Ei vor fi ocrotiţi de Domnul şi vor trece cu viaţă prin Armaghedon și dacă rămân credincioşi câştigă viaţa veşnică. În armonie cu aceasta sunt şi cuvintele Domnului adresate lui Ionadab : „Pentru aceasta, aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel : Ionadab. fiul lui Recab, nu va fi lipsit niciodată de urmaşi care să stea înaintea Mea!” - Ieremia 35:19.

49. Etiopianul a fost ocrotit pentru că a fost un famen, adică, unul care este consacrat în mod dezinteresat Domnului Iehova. Iehova i-a ocrotit viaţa şi i-a dăruit-o ca pradă de război. De ce? Pentru că Etiopianul şi-a pus încrederea în Iehova. Clasa reprezentată de el nu şi-a pus încrederea în guverne pământeşti, oameni sau lucruri care sunt simbolizate prin steaguri şi alte chipuri. Ei nu aşteaptă mântuire de la nici o instituţie de-a oamenilor, aşa cum fac acuma reprezentanţii religiei „creştinătăţii" şi care încearcă să silească şi pe alţii să facă aşa. Famenul nu s-a încrezut în profeţii mincinoşi ai reprezentanţilor religiei; şi clasa anti-tipică, de asemenea, nu se încrede nici ea în profeţii mincinoşi ai reprezentanţilor religiei şi nici în braţul tare al legii sau în vreunii stăpânitori sau puteri pământeşti. Etiopianul, aşadar, a prefigurat clar pe aceia cărora Domnul le adresează următoarele cuvinte : „Căutaţi [1] pe Domnul (şi puneţi-vă încrederea în El), toţi cei smeriţi [dispuşi de a se lăsa să fie învăţaţi] din ţară, care aţi respectat poruncile Lui [care arătați favoare şi ajutor clasei Ieremia] ! Căutaţi [2|

Cuprins

neprihănirea, căutaţi [3] smerenia! Poate că veţi fi cruţaţi în ziua mâniei Domnului". (Ţefania 2:3, *A.R.V.).* „Creştinătatea", ca și prototipul ei Zedechia şi-a pus încrederea în Egipt, organizația şi puterea lui Satan, şi prin aceasta şi-a călcat jurământul de a fi credincioasă Împăratului Iehova. „Vai, zice Domnul, de copiii răzvrătiţi, care iau hotărâri fără Mine, fac legăminte care nu vin din Spiritul Meu, şi îngrămădesc astfel păcat peste păcat! Ei se coboară în Egipt, fără să Mă întrebe, ca să fugă sub ocrotirea lui Faraon, şi să caute un adăpost sub umbra Egiptenilor! Dar ocrotirea lui Faraon vă va da de ruşine, şi adăpostul sub umbra Egiptului vă va da de ocară. (Isaia 30:1-3). „Vai de cei ce se coboară în Egipt după ajutor, se bizuiesc pe cai şi se încred în mulţimea carelor şi în puterea călăreţilor, dar nu privesc spre Sfântul lui Israel, şi nu caută pe Domnul!" — Isaia 31:1.

50. Unii care s-au crezut a fi în adevăr au devenit în aceste zile slabi de genunchi şi au căutat favoarea Egiptului anti-tipic. Alţii iarăşi voiesc să oprească acum pe rămăşiţă şi să o îndemne să aştepte un timp mai favorabil pentru transmiterea mesajului Împărăţiei la mulţimea mare de oameni. Domnul a descoperit în mila Sa celor devotaţi Lui în mod dezinteresat în templul Lui că între ei şi alte oi pe care voieşte să le aducă în turma Sa există o legătură strânsă. El trimite acum pe martorii Săi, rămăşiţa, şi le porunceşte întocmai cum a poruncit lui Ieremia : Du-te de vorbeşte oamenilor binevoitori pentru ca să audă şi să ţină adevărul înainte de a se vărsa mânia lui Iehova peste organizaţia lui Satan. Cei care se scuză acum cu faptul că voiesc să aştepte un timp mai favorabil, vor pierde desigur aprobarea lui Iehova. Cei ce sunt însă devotaţi pe deplin lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale se vor grăbi să urmeze poruncile Sale imediat. Faptul că până la Armaghedon va trece încă un an sau mai mulţi ani este fără însemnătate pentru cei credincioşi. Privilegiul lor este să asculte acum de poruncile lui Dumnezeu, ştiind bine că de la ei înşişi şi din puterea lor nu pot face nimic, însă că, prin harul lui Dumnezeu care le este oferit prin Cristos Isus vor continua în mod credincios să facă cu toată puterea lor ce găsesc mâinile lor să facă şi se vor încrede pe deplin în Domnul că va aduce în felul Său şi la timpul Lui rânduit rezultate bune din aceasta. Întocmai după cum a vorbit Pavel Corintenilor care au aşteptat de la oameni conducerea, aşa zic şi astăzi cei consacraţi lui Dumnezeu fraţilor lor : „Eu am sădit. Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească : aşa că nici cel ce sădeşte, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească". (1Corinteni 3:6,7). Nu este treaba noastră să determinăm momentul exact când va izbucni Armaghedonul peste lume, însă este datoria şi obligaţia noastră solemnă să fim zeloşi şi să vestim cu bucurie mesajul Împărăţiei oamenilor pentru ca cei ce voiesc să poată căuta siguranţă în organizaţia lui Iehova.

Întrebări pentru studiu

1. Ce văd acum martorii unşi ai lui Iehova şi „alte oi" ca obligaţii impuse lor? Care este scopul examinării profeţiilor referitoare la aceasta? ?
2. Ce fapte în legătură cu Ieremia sunt importante aici?

Cuprins

3,4. Aplică faptul profetic că Zedechia şi-a rupt legământul cu Nebucadneţar şi s-a aliat cu Faraonul Egiptului?

5. Cum s-a împlinit Ieremia 37:3 ?

6-8 . Descrie situaţia prezentată în Ieremia 37:4. Ce este arătat dinainte în versetul 5? Ce poate fi văzut acum ca împlinirea declaraţiei profetice din versetele 6 şi 7 ?

9-11 . Arată că cei reprezentaţi în mod profetic de Ieremia au transmis mesajul prezis în versetul 9.

12, 13. Ce instrucţiune şi asigurare importantă poate fi văzută în versetul 10?

14. Relatează ce-a avut loc așa cum a fost prezis în versetele 12 şi 13 ?

15. Arată că raportul din versetele 14 şi 15 a devenit o profeţie împlinită. |

16. Arată însemnătatea profetică a ceea ce este raportat in versetele 16 şi 17, şi arată ce s-a prezis acolo şi avut loc la timpul rânduit.

17-19. Ce scop a urmărit Ieremia cu întrebările sale raportate în versetele 18 şi 19? Dar cu cererea lui adresată împăratului (versetul 20)? Cum s-a împlinit versetul 21?

20,21. În împlinirea lui Ieremia 38:1, cum au auzit aceste „căpetenii" cuvintele spuse de „Ieremia" întregului popor, după cum este arătat în mod profetic în versetele 2 şi 3? Arată că versetul 4 s-a împlinit deja ca profeţie.

22. Arată situaţia care s-a anunţat dinainte prin lipsa de curaj a lui Zedechia, deşi a ştiut că Ieremia a fost nevinovat.

23-25. Arată cât de bine se potriveşte Ebed-Melec ca caracter în acest tablou profetic.

26-28. Aplică Ieremia 38:14, 15. Ce învăţătură poate fi văzută în versetul 16 pentru martorii lui Iehova? Cum s-a dat mesajul avertizării care este prezis în versetele 17 şi 18? Cu ce rezultat?'

29-33. Arată că situaţia profetică raportată în versetele 19-23 a găsit o împlinire asemănătoare; şi de asemenea şi situaţia raportată în versetele 24-26.

34. Au venit „căpeteniile" anti-tipice la „Ieremia" cu întrebările lor şi au primit ele răspunsul lui (versetul 27) ? Este rezultatul cel arătat dinainte în versetul 28?

35,36. Ce mesaj profetic se arată în Ieremia 39:9-12 şi în raportul că ordinele împăratului date acolo au fost executate ?

37,38. Pentru cine şi în ce scop a fost dată Sfânta Scriptură? Când şi de cine va fi înţeleasă profeţia? De ce ?

39-42. Descrie situaţia prezentă aplicând Ieremia 39:16, 17 şi răspunderea mare care este legată de aceasta care planează asupra martorilor lui Iehova şi necesitatea de a transmite mesajul acum.

43,44. Cum serveşte numele Ebed-Melec, şi descrierea lui, ca să indice spre clasa pe care a reprezentat-o. Ce atitudine corespunzătoare la această clasă şi cum se poartă când primeşte mesajul?

45-47. Ce-a însemnat cuvântul lui Iehova prin Ieremia (39:18) pentru Ebed-Melec? pentru cei reprezentaţi prin Ebed-Melec? Compară aceasta cu îngrijirea

Cuprins

profetică însemnată a) la Ezechiel 9:4,6; b) pentru Recabiţi şi c) în legătură cu cetăţile de scăpare.

48,49. Ce se înţelege sub declaraţia: „Viaţa îţi va fi prada ta de război, pentru că ai avut încredere în Mine, zice Domnul" ? Compară această făgăduinţă şi cea din Ţefania 2:3 cu declaraţia din Isaia 30:1-3 şi 31:1 despre cei neascultători.

50. Care este, aşadar, privilegiul prezent și răspunderea prezentă a rămăşiţei aşa cum este exprimat profetic în Ieremia 39:15-18. Care este timpul implicat, și care va fi rezultatul?

ÎMPĂRĂȚIA LUI IEHOVA: O NECESITATE

Oamenii au nevoie de un guvern care să le aducă pace, prosperitate, mulțumire, fericire, și viață veșnică.

Un astfel de guvern este dorința oricărei persoane sincere. Timp de secole oamenii au încercat să-și asigure un astfel de guvern. În prezent ei încearcă cu disperare să împiedice prăbușirea acestor guverne care au mai rămas pe pământ. Care este perspectiva pentru un guvern mondial de pace și ordine?

Muntele semeț vorbește pace inimii omului. Dumnezeu îl folosește ca un simbol al păcii. Și ce simbol potrivit este el! Când omul evlavios își ridică ochii spre piscurile munților, aparent muntele îi zâmbește și îi spune: „Pacea mea este veșnică pentru că Creatorul meu m-a făcut așa, și această pace ilustrează guvernul Său neprihănit care va aduce pace celor care își înalță capetele și își întorc inimile spre Dumnezeu. „Munții să aducă pace poporului, și colinele, prin neprihănire". – Ps. 72:3.

Piscurile munților stau ca santinele veșnice care nu adorm niciodată. Ei ilustrează pe Regele neprihănit al lui Dumnezeu și pe guvernul care veghează într-una asupra celor care iubesc și ascultă pe Domnul. Știind că Împărăția Lui va aduce pace poporului, rămășița credincioasă poate să se odihnească cu certitudine în pacea acelei Împărății. Cântărețul plăcut a lui Israel a prefigurat rămășița zeloasă și credincioasă din timpul prezent și a reprezentat-o pe aceasta, și către aceasta Dumnezeu l-a făcut să cânte: „Îmi voi ridica ochii spre munți, de unde îmi vine ajutorul. Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul. El nu va îngădui să ți se clatine piciorul; cel care te păzește nu va dormita. Iată, cel ce păzește pe Israel nu va dormita, nici nu va dormi. Domnul este păzitorul tău; Domnul este umbra ta pe mâna ta dreaptă". – Ps. 121:1-5.

Fie ca toți membrii rămășiței, care sunt martorii lui Dumnezeu pe pământ, să locuiască acum în pace. Acea stabilitate eternă și seninătate plăcută, ilustrată de munți, ar trebui să fie partea lor zilnică. Această pace și unitate a minții, inimii și acțiunii, profetul o aseamănă ci „roua Hermonului care s-a coborât cu prospețimea pe munții Sionului, unde Dumnezeu a poruncit binecuvântări pentru veșnicie". (Ps. 133:1-3). Fie ca oamenii lui Dumnezeu să stea umăr la umăr și să nu cedeze niciodată înaintea dușmanului. (Fil. 1:27,28). Ei trebuie să evite cearta și să

Cuprins

locuiască împreună în unitate și pace. „Căci acolo (la Ierusalim) sunt scaunele de judecată, tronurile casei lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului; să prospere cei ce te iubesc. Pacea să fie între zidurile tale, și prosperitatea în palatele tale. Din pricina fraților și tovarășilor mei voi spune acum: Pacea să fi în tine. Din pricina casei Domnului Dumnezeului nostru voi căuta binele tău". – Ps. 122:5-9.

„Cât de plăcute sunt locuințele Tale, Iehova al oștirilor! Cât de fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta, care încă Te mai laudă". – Ps. 84:1,4, *Rotherham.*

Toți oamenii chibzuiți înțeleg nevoia mare pentru un guvern mai bun. Toți trebuie să fie de acord că nu există nici un guvern satisfăcător pe pământ. Toți trebuie să recunoască că omul nu a fost niciodată capabil să întemeieze și să continue un guvern neprihănit. Nu există nici un motiv să se tragă concluzia că omul imperfect va fi vreodată capabil să întemeieze un guvern neprihănit. Atunci ce să facă oamenii? Biblia dezvăluie motivul pentru incapacitatea omului de a întemeia un guvern perfect și planul lui Dumnezeu de a înlătura piedicile și de a da omului un guvern perfect și neprihănit. De ce, atunci, clericii, catolici și protestanți, se opun și vorbesc împotriva celor care insistă să spună oamenilor despre Biblie și despre planul lui Dumnezeu pentru un guvern neprihănit? De ce sunt ei ajutați și sprijiniți în această opoziție de profitorii și politicienii profesioniști? Răspunsul este clar. Clericii, profitorii și politicienii sunt într-o alianță de a guverna popoarele pământului, și dumnezeul sau conducătorul lor invizibil este Satan Diavolul, prințul răului. Deoarece ei refuză să asculte și să respecte adevărul și deoarece se opun fiecărui efort de a da oamenilor adevărul, și insistă în a ține pe oameni sub organizația asupritoare. Dumnezeu va nimici pe Satan și organizația Lui și va nimici pentru totdeauna pe cei trufași, mândri, și asupritori, și pe înșelători, inclusiv clericii, profitorii și politicienii. Dumnezeu pune acum umărul în luptăm, și rezultatul este sigur.

Când Isus a fost pe pământ a vorbit deseori mulțimilor. Este scris că „oamenii de rând Îl ascultau cu bucurie". Când S-a prezentat Israelului ca Rege, mulțimea L-a salutat cu cântece de laudă. Cu toate acestea, la instigarea puterilor guvernatoare, și în special a clerului, oamenii au fost întorși împotriva Lui. Dacă oamenii de rând ar fi fost lăsați în pace, mulțimi mari ar fi acceptat pe Domnul. O stare similară există pe pământ astăzi. Oamenii de rând aud cu bucurie adevărul, și l-ar urma dacă nu ar fi împiedicați de preoți și fruntașii turmelor lor. Sunt oare acești oameni de rând o parte a organizației Diavolului? Nu sunt direct așa. Organizația Diavolului este alcătuită în principal din cei care conduc și care sunt numiți partea oficială a națiunii. Guvernul este reprezentat sub simbolul „fiarei" (Daniel 7). Revelația vorbește despre cei care au „semnul fiarei (organizația lui Satan) pe mână sau pe frunte". (Rev. 14:9). Există unii oameni care sunt controlați în mințile lor de ceea ce fac guvernele, și cedează acestui lucru. Despre aceștia se poate spune că au semnul fiarei pe fruntea lor, care este un simbol al locului inteligenței. Alții oferă sprijin activ guvernului asupritor. Mâna este un simbol al puterii; prin urmare, cei care au semnul fiarei pe mâna lor sunt susținători ai fiarei. Însă există milioane de oameni pe pământ a căror inimi și minți nu sunt în acord cu

Cuprins

guvernele bestiale și care nu au nici o parte în ele. Aceștia nu sunt o parte a organizației Diavolului, însă sunt sub influența și puterea acelei organizații. Ei sunt prizonieri. Întorcându-se de la această organizație și căutând pe Domnul ei vor primi binecuvântările pe care le are Domnul pentru ei.

În timpul administrației guvernului neprihănit al lui Dumnezeu nu va exista nici o „fiară" (organizație a Diavolului) pe pământ. Satan va fi legat în timpul domniei mesianice. (Isa. 35:9; Rev. 20:1-3). Organizația lui nu va mai ajunge niciodată la putere. La sfârșitul domniei mesianice Satan va fi dezlegat pentru puțin timp ca să strângă la sine pe toți aceia care preferă nelegiuirea. Dumnezeu va nimici atunci pe Satan și aliații lui cu foc din cer. (Rev. 20:7-9). Judecata lui Iehova împotriva lui Satan este scrisă: „Te voi alunga de pe muntele lui Dumnezeu fiindcă te-ai profanat…te voi nimici…și nu vei mai exista niciodată". (Ezec. 28:16-19). „Voi…nimici pe toți cei răi din țară, ca să-i stârpesc din orașul Domnului pe toți răufăcătorii". – Ps. 101:8.

Oamenii au nevoie de un guvern care să le aducă pace, prosperitate, mulțumire, și viață veșnică. Guvernul neprihănit al lui Dumnezeu va satisface din belșug toate nevoile lor. Este timpul potrivit să spunem oamenilor și națiunilor pământului că Iehova este Dumnezeu, și că El a pus pe tron pe Conducătorul drept al pământului. Este vestea bună pe care îngerii Lui au declarat-o în mod profetic că va veni la toți oamenii. (Luca 2:9-11). Nici o putere nu poate să oprească mesajul adevărului acum. „Urcă pe un munte înalt (unde mesajul tău poate fi auzit) tu care aduci vești bune pentru Sion, înalță-ți glasul cu putere (mesajul armonios) tu care aduci vești bune pentru Ierusalim, înalță-l, nu te teme (1 Ioan 4:17, 18); spune orașelor lui Iuda (casa regală): Iată-l pe Dumnezeul vostru!". – Isa. 40:10*, Roth.*

Trebuie să se spună oamenilor că dorința lor după un guvern neprihănit va fi satisfăcută. Spuneți-le: „Domnul meu Iehova vine ca un puternic, și brațul Lui urmează să conducă pentru El". – Isa. 40:10, *Roth.*

Fiecare bărbat, femeie și copil de pământ care dorește și iubește un guvern neprihănit să primească această veste bună și s-o transmită mai departe la milioanele de oameni care suferă. Spuneți-le să-și ridice capetele și să prindă curaj, pentru că Guvernatorul drept al pământului a venit și prin El vor fi binecuvântate toate națiunile și familiile pământului. Iehova Dumnezeu a promis aceasta și El va face aceasta acum. „Spuneți printre națiuni: Iehova a devenit Rege (*Roth*.). Pământul este întemeiat încât nu se poate clătina; El va judeca pe popoare cu dreptate." – Ps. 96:10.

„Să se bucure națiunile, și să cânte de bucurie, căci Tu vei judeca popoarele cu dreptate și vei guverna națiunile pe pământ." – Ps. 67:4.

BUNA SPERANȚĂ PENTRU 1936 -1937

Lucrarea Societății de Biblii și Tratate Turnul de veghere este predicarea evangheliei Împărăției lui Iehova. Fiecare copil consacrat al lui Dumnezeu are

Cuprins

privilegiul să participe în această lucrare. De la organizarea Societății lucrarea în timpul anului a fost planificată întotdeauna în funcție de fondurile pe care Domnul le-a asigurat prin copiii Săi consacrați. Continuăm să urmăm acest exemplu, ca fiind potrivit în biserică.

Fiecare care a fost luminat de adevăr înțelege faptul că binecuvântarea i-a venit ca un dar grațios; și fiindcă are zel pentru Domnul el prețuiește privilegiile sale de a-și folosi timpul, energia și banii în a spune mesajul la alții. Unii care fac lucrare de mărturie din casă în casă atât cât le permite situația sunt binecuvântați cu ceva bani pe care ei doresc să-i folosească în serviciul Domnului, pentru ca sufletele flămânde care nu pot fi întâlnite în mod personal să fie hrănite cu evanghelia prețioasă a Împărăției.

Obiceiul de a pune deoparte în fiecare săptămână ceva bani care să fie folosiți în serviciul Domnului s-a dovedit întotdeauna benefic pentru cel care dă. Un anunț către Societate că sperați să dați o anumită sumă, ne dă posibilitatea să planificăm lucrarea, pe baza a ceea ce se așteaptă.

La primirea acestui număr al *Turnului de Veghere* vă rugăm să ne scrieți două formulare, exact asemănătoare. Unul din acestea puneți-l deoparte pentru dvs. pentru ca să știți ce ați promis; celălalt, trimiteți-l nouă. Sau, dacă preferați, puneți-l sub formă de scrisoare, păstrând o copie a scrisorii pentru dvs. Sugerăm ca să scrieți pe scurt și să nu scrieți nimic altceva decât următoarele lucruri:

Prin harul Domnului sper să pot da lucrării Lui pentru răspândirea evangheliei în timpul anului care urmează suma de …. Voi da această sumă în rate și la timpul când va fi potrivit pentru mine, după cum mă va binecuvânta Domnul. (Semnat)……..

Vă rugăm să trimiteți această fișă la adresa:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
Treasurer Office,
117 Adams Street, Brooklyn, N.Y.

Frații care locuiesc în afara Statelor Unite vor scrie către filialele din țările în care locuiesc, și vor trimite și banii pentru „Buna Speranță” către acele birouri.

Noi de la noi înșine nu putem face nimic, dar suntem asigurați că rugăciunile celor neprihăniți folosesc mult. Prin urmare, cerem fraților să ne amintească zilnic înaintea tronului harului ceresc, ca să primim înțelepciune și har să folosim banii în cel mai bun mod pentru răspândirea evangheliei spre slava Domnului și să facem lucrarea încredințată nouă.

Cuprins

LIDERII DE SERVICIU ȘI DIRECTORI REGIONALI DE SERVICIU

O dată pe ani societățile martorilor lui Iehova și asociații lor din Statele Unite au fost solicitate să-și înnoiască cererile pentru lideri de serviciu pentru anul care urmează.

Societatea trimite reprezentanți care, în calitate de directori regionali de serviciu, servesc tuturor adunărilor care sunt organizate pentru serviciu, și alte grupe care au nevoie de ajutor în a fi organizate. Dorința Societății este de a ține legătura și de a ajuta fiecare astfel de organizație. În acest sens solicităm ca secretarul să aducă această chestiune în atenția societății imediat, și să ne furnizeze informațiile următoare, răspunzând tuturor întrebărilor, dacă este posibil, și să trimită răspunsurile la Turnul de Veghere, Brooklyn, N. Y. Frații izolați care doresc să aibă o contribuție în serviciu sunt rugați să facă la fel.

Numerotați fiecare răspuns ca să corespundă cu litera arătată înaintea fiecărei întrebări de mai jos. Scrieți clar, și dați adresa de stradă unde este posibil, deoarece telegramele nu pot fi date într-o cutie poștală.

a. Spuneți numărul în adunarea voastră care sunt în armonie cu Societatea și lucrarea care se face.
b. Sunt aceștia interesați de lucrarea Împărăției organizată pentru serviciul de teren?
c. Numărul mediu de lucrători de teren care raportează lunar
d. Sunt organizate activități de teren în zilele de duminică, joi, și sâmbătă?
e. Dacă nu sunteți organizați pentru serviciu, ați dori să aveți ajutorul unui director regional de serviciu care să vă ajute să vă organizați?
f. Există condiții astfel încât adunarea voastră să întrețină un director de serviciu sau un director regional de serviciu?
g. Este acoperit teritoriul dvs. de posturi de radio care transmit discursurile Fratelui Rutherford?
h. Deține adunarea voastră o mașină de transcris portabilă? Spuneți care: mașină de sunet, P.T.M., sau fonograf.
i. Dați numele și prenumele și adresa secretarului adunării.
j. Dați numele și prenumele și adresa altuia căruia i-am putea trimite înștiințări.
k. Dați numele gării din localitatea dvs.
l. Dacă sunteți la țară, spuneți distanța de la gară și dacă fratele va fi așteptat.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

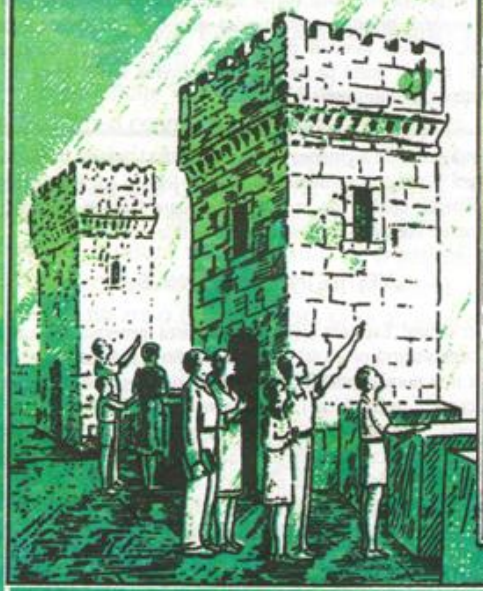

15 MAI 1936 Nr. 10

Cuprins:

ŢAPUL DE TRIMIS - Pag.253

ÎNTEMEIEREA LUMII NOI - Pag.269

SCRISORI - Pag.273

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

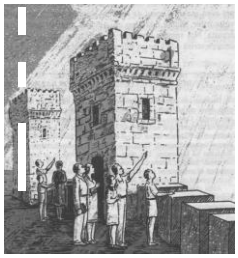

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Mai 1936** **Nr. 10**

ŢAPUL DE TRIMIS

„Și Aaron să tragă la sorți pentru cei doi țapi: un sorţ pentru Domnul, şi celălalt sorţ pentru ţapul de ispășire ... Şi ţapul pe care a căzut sorţul, ca să fie ţapul de ispășire, să se pună viu înaintea lui Dumnezeu, ca să se facă ispășire cu el, şi să i se dea drumul ca țap de ispășire în pustiu”. – Leviticul 16:8,10.

[1] IEHOVA a făcut pe Moise ca vorbitor sau mijlocitor al Său prin care a dat instrucţiuni izraeliţilor. Moise a fost preotul superior al lui Iehova, o indicare profetică spre Cristos Isus, cel mai înalt funcţionar al lui Iehova. Lui Aaron, fratele lui Moise şi marele preot al lui Israel, i s-a poruncit să facă un anumit serviciu în ziua împăcării sau ispăşirii şi prin aceasta el a reprezentat, de asemenea, în tablou pe Cristos Isus. Iehova a poruncit lui Moise să instruiască pe Aaron ce să facă în ziua ispăşirii, şi între altele a trebuit să pună doi ţapi înaintea Domnului: „Și de la adunarea fiilor lui Israel să ia doi ţapi spre sacrificiu pentru păcat, şi un berbece spre ardere de tot”. (Leviticul 16:5; *R.V.*). Unul dintre ţapi a fost oferit ca jertfă pentru păcat, în timp ce celălalt ţap a fost adus „spre a-l trimite ca ţapul de ispășire în pustiu”. Ţapul lui Iehova a reprezentat pe aceia care vor deveni sacrificaţi împreună cu Cristos Isus. A reprezentat sau prezis oare „țapul ispășitor” pe „mulţimea mare de oameni” care moare fără voie, ci este trimisă cu forţa la moarte? Răspunsul Sfintei Scripturi nu este nu la această întrebare. Pentru un lung timp cei credincioşi au urmat teoria că ţapul ispășitor reprezintă pe mulţimea mare de oameni sau pe o clasă subordonată. Sfânta Scriptură însă nu sprijină o astfel de concluzie. Mulţimea mare de oameni nu este o clasă născută din Spirit, ci este alcătuită din „celelalte oi” ale Domnului Isus pe care le conduce în turma Sa în decursul perioadei când stă în templu la judecată. Ea nu este o clasă care este credincioasă numai pe jumătate fiindcă Iehova nu aprobă nici o creatură care este credincioasă numai pe jumătate. Mulţimea mare de oameni nu este o clasă de persoane care a fost ţinută toată viaţa ei în servitute prin frică dinaintea morţii de sacrificiu. Cine a fost ilustrat atunci prin ţapul ispășitor? El a reprezentat în mod profetic o clasă spirituală, şi anume pe clasa numită „servul rău” ai cărei membrii merg la pieire. Dovada biblică pentru sprijinirea acestei concluzii urmează.

[2] Din următoarele scripturi reiese în ce moduri diferite au fost folosiți acei doi ţapi: „Căci viaţa corpului este în sânge, şi eu vi l-am dat vouă, ca să-l puneţi pe altar, ca să faceți ispășire pentru sufletele voastre; căci sângele este acela care face ispășire pentru suflet”. (Leviticul 17:11). . „Noi avem un altar, din care n-au drept

Cuprins

să mănânce cei ce fac slujbă în cort. În adevăr, trupurile dobitoacelor, al căror sânge este adus de marele preot în locul prea sfânt, pentru păcat, sunt arse de tot afară din tabără" (Evrei 13:10,11). Ţapul Domnului a fost junghiat şi sângele a fost stropit pe capacul ispăşirii în Sfânta Sfintelor. Dar sângele ţapului ispăşitor n-a fost folosit sau sacrificat în vreun scop oarecare.

[3] Aaron, marele preot, a pus pe cei doi ţapi înaintea lui Iehova prin faptul că i-a adus în curtea dinafară la uşa cortului întâlnirii. Cu această ocazie Aaron a fost un tip al lui Cristos Isus, marele preot al lui Iehova. Cei doi ţapi descrişi în Leviticul 16:5 au fost aleşi dintre ţapii pe care i-au avut israeliţii. Marele preot anti-tipic, Cristos Isus, a început alegerea celor doi ţapi anti-tipici în zilele apostolilor. Această lucrare a alegerii trebuie continuată până când va fi ales şi adus înaintea lui Iehova întreg numărul necesar pentru întreaga clasă a ţapului Domnului. Amândoi ţapii au fost luaţi pe cheltuiala poporului, de la comunitatea Izraeliţilor. Izraeliţii au reprezentat omenirea cum caută împăcare cu Dumnezeu şi cum sunt aleşi unii din mijlocul ei ca să fie jertfiţi cu Cristos Isus. Deşi amândoi ţapii au fost aleşi şi au fost gata ca să fie întrebuinţaţi ca sacrificiu pentru păcat, de fapt numai unul dintre ei a fost adus ca sacrificiu pentru păcat, şi acest ţap a fost numit „ţapul jertfei pentru păcat". – Leviticul 16:15.

[4] Amândoi ţapii au fost aduşi în curtea de dinafară care a înconjurat cortul mărturiei şi acolo au fost prezentaţi înaintea Domnului. „Să ia cei doi ţapi, şi să-i pună înaintea Domnului, la uşa corului întâlnirii". (Leviticul 16:7). În acest punct cei doi ţapi reprezintă pe toţi cei care se consacră în decursul perioadei de jertfă să facă voia lui Dumnezeu şi pe care Dumnezeu îi îndreptățește. Acest timp de jertfă a început cu Domnul Isus şi cu apostolii şi continuă până când sunt aleşi toţi membrii trupului lui Cristos. Faptul că amândoi ţapii au stat gata să fie întrebuinţaţi ca jertfă pentru păcat este arătat prin jertfa legământului legii, care a cerut ca amândoi țapii să fie fără cusur. Omul îndreptățit stă ca aprobat înaintea lui Dumnezeu şi este potrivit să fie adus ca jertfă înaintea Domnului. (Leviticul 22:21,22). Amândoi ţapii din curtea dinafară au reprezentat aşadar pe clasa justificată şi născută din Spirit în întregimea ei, deoarece în decursul perioadei de jertfă Dumnezeu acordă oamenilor îndreptățire tocmai cu scopul să-i pună în stare să ia parte ca fiii Lui la jertfa lui Cristos Isus. Ajunşi la acest punct, toţi sunt egali unul cu altul, priviţi de afară. Alegerea se face pe baza sincerităţii inimii lor, şi aceasta nu se arată numai în cuvinte, ci în faptele fiecăruia dintre ei. Oamenilor, bineînţeles, le este cu neputinţă să spună cine este acceptabil, fiindcă oamenii privesc numai exteriorul. „Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbeşte ochii, dar Domnul se uită la inimă". (1Samuel 16:7). Alegerea se face aşadar pe baza stării adevărate dinăuntru. Judecata are loc atunci când Domnul Isus se arată în templu pentru judecată (1Petru 4:17; Maleahi 3:1-3). Înainte de acest timp, amândoi ţapii stau în curte în chip de consacraţi care n-au fost puşi încă înaintea Domnului la judecată. Iehova este marele judecător şi El judecă prin reprezentantul Său împuternicit pe deplin, Isus Christos, căruia i-a dat toată judecata în cer şi pe pământ. - Ioan 5:22,27.

Cuprins

[5] Toţi cei consacraţi şi născuţi din spirit, care sunt ilustraţi prin cei doi ţapi din curte, umblă împreună până în timpul judecăţii şi al despărţirii. Porunca dată marelui preot arată cum se face această despărţire, şi anume, prin tragere la sorţi. „Şi Aaron să tragă la sorţi pentru cei doi ţapi: un sorţ pentru Domnul, şi celălalt sorţ pentru ţapul ispăşitor". (Leviticul 16:8). Despărţirea nu este arbitrară, căci Isus Cristos nu judecă după bunul plac, ci după legea lui Dumnezeu care Îl conduce. „Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; şi judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis". – Ioan 5:30.

[6] Consacraţii reprezentaţi prin cei doi ţapi nu sunt predestinaţi sau sortiți de Iehova fără să se ţină seama de dorinţele şi purtarea lor. Modul de a lucra al fiecărui individ decide în ce clasă va fi pus şi starea inimii este adevăratul factor hotărâtor. Asemănător celor zece fecioare care sunt împreună până la timpul despărţirii, aşa sunt reprezentaţi și cei credincioşi în tabloul examinat aici. (Matei 25:1,2). Preotul aruncă sorţul, ceea ce arată că alegerea nu este arbitrară: „Se aruncă sorţul în poala hainei, dar orice hotărâre vine de la Domnul". (Proverbe 16:33). Clasa celor sinceri care este devotată pe deplin Domnului şi care este, prin urmare, în starea potrivită a inimii devine ţapul Domnului ca să fie făcută o parte a jertfei pentru păcat, iar cei care sunt mânaţi de egoism sunt reprezentaţi prin ţapul de ispăşire.

[7] Cel arătat sau ales prin sorţ ca ţapul Domnului a fost adus ca jertfă. „Şi Aaron să aducă ţapul, pe care a căzut sorţul Domnului (pe care a căzut sorțul pentru Domnul, *R.V.*), și să-l pregătească ca jertfă pentru păcat". (Leviticul 16:9). Cei consacraţi şi născuţi din Spirit care sunt devotaţi cu totul şi în mod dezinteresat lui Dumnezeu, stau de partea lui Iehova şi rămân statornici în această poziţie, în ciuda influenţei exterioare. Ei nu privesc în mod egoist spre răsplătire, ci caută aprobarea lui Dumnezeu şi de aceea I s-au devotat atât de credincios. Prin credincioşia şi prin păzirea neprihănirii lor faţă de Dumnezeu ei împlinesc legământul lor de sacrificiu încheiat cu El. (Psalm 50:5). Cei ilustraţi prin ţapul lui Iehova sunt primiţi ca sacrificatori împreună cu Isus, purtătorul de păcate, şi de aceea este scris despre ei că „prin botezul în moartea Lui, au fost îngropaţi împreună cu El". (Romani 6:4). Numai cei ce iau parte cu Cristos Isus la moartea Lui de sacrificiu, trăiesc şi domnesc cu El. „Adevărat este cuvântul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom şi trăi împreună cu El. Dacă răbdăm, vom şi împărăţi împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El, şi El se va lepăda de noi". – 2Timotei 2:11,12.

[8] Clasa reprezentată prin celălalt ţap este dată pe mâna Diavolului din pricina purtării sale. „Şi ţapul pe care a căzut sorţul, ca să fie ţapul de ispășire, să se pună viu înaintea lui Dumnezeu, pentru a face ispășire cu el, și a-l trimite ca ţapul de ispășire în pustiu". (Leviticul 16:10). Acest text este redat *Versiunea Americană Revizuită* în felul următor: „Iar ţapul care a ieşit la sorţi pentru Azazel, să fie pus viu înaintea lui Iehova, ca să slujească pentru facerea ispăşirii, şi să i se dea drumul în pustie pentru Azazel". Cuvântul evreiesc redat aici cu „Azazel" nu

Cuprins

înseamnă o pustie unde a trebuit să fie trimis ţapul ca să scape de moarte, şi nici nu înseamnă că clasa respectivă de persoane este supusă robiei din pricina fricii lor de o moarte de jertfă. Cuvântul Azazel înseamnă în mod evident o persoană sau o creatură care se împotriveşte lui Iehova; şi această creatură este Satan Diavolul. Clasa reprezentată prin acest ţap s-a pus pe partea Diavolului prin felul ei de a lucra şi nu pentru că Domnul ar fi hotărât aceasta dinainte după plăcerea Sa. Starea inimii lor şi cursul de acţiune urmat în mod automat de ei îi pune în clasa ţapului ispășitor în conformitate cu legea neschimbătoare a lui Iehova. Aceasta nu este jertfită, ci este pusă vie înaintea lui Iehova ca să se atragă atenţia asupra faptului că acest ţap n-a împlinit legământul cu Iehova prin jertfă, ci este în viaţă contrar dispoziţiilor acestui legământ. Iehova rosteşte apoi sentinţa judecătorească cu privire la ce trebuie făcut cu acest „ţap viu".

[9] Așa cum se va observa, *Versiunea Autorizată* spune că acest ţap „să se pună viu înaintea lui Dumnezeu, spre a face ispășire cu el (ţapul)" . Această traducere nu poate să fie justă deoarece ţapul respectiv n-a fost potrivit pentru acest scop. *Versiunea Revizuită* spune; „Să se facă ispășire *pentru* el"; și conform lui *Rotherham*, „Să pună un acoperământ împăciuitor peste el". Cu acest ţap nu s-a putut face ispăşire deoarece sângele lui n-a fost vărsat; şi ispăşire nu se poate face numai prin vărsarea sângelui vieţii. De aceea este evident că traducerea *Engleză Revizuită a Bibliei* şi versiunea *Rotherham* a textului sunt juste, şi aceasta este adeverit prin următoarele texte: „Căci viaţa corpului este în sânge este, şi Eu vi l-am dat vouă, ca să-l puneţi pe altar, spre a face ispășire pentru sufletele voastre; căci sângele este acela care face ispășire pentru suflet". (Leviticul 17:11). „Și după Lege, aproape totul este curăţit cu sânge; şi fără vărsare de sânge, nu este iertare". (Evrei 9:22). „În adevăr, trupurile dobitoacelor, al căror sânge este adus de marele preot în Locul Prea Sfânt, pentru păcat, sunt arse de tot afară din tabără" (Evrei 13:11). Aceste texte dovedesc definitiv că nu s-a făcut nici o ispăşire *cu* ţapul cel viu deoarece sângele său n-a fost vărsat. Traducerea *Bibliei Engleze Revizuite* „ispăşire *pentru* el" trebuie să însemne aceasta: Că clasa reprezentată prin „ţapul viu" a fost pusă la început înaintea lui Iehova ca să aibă ocazie ca să ia parte la jertfa zilei celei mari de ispăşire; şi că a fost sub jertfa de ispăşire a lui Cristos Isus şi a fost justificată de Iehova ca să aibă parte la jertfa pentru păcat. Înainte de a fi trimis acest ţap, a fost junghiat viţelul şi sângele lui a fost stropit pe capacul ispăşirii înaintea Domnului, şi aceasta arată ispăşirea făcută de viţelul mare antitipic. „Ţapul viu" a fost pus înaintea Domnului pentru ca să decidă după aceea cazul acestui ţap, ceea ce arată că acestei clase a ţapului i s-a făcut accesibilă puterea ispăşitoare a sângelui viţelului; acum însă această clasă a ţapului arată că a primit în zadar harul lui Dumnezeu şi că a batjocorit pe spiritul harului lui Dumnezeu". – 2Corinteni 6:1; Evrei 10:29.

[10] Nimic nu s-a întâmplat după aceea cu acest ţap viu, ceea ce ar arăta că s-ar fi făcut ispăşire „cu el" Dimpotrivă, este scris: „Să fie pus viu (nu junghiat) înaintea Domnului ... să i se dea drumul în pustie pentru Azazel, (*A.R.V.*)". Deoarece a primit harul lui Dumnezeu în zadar nu rămâne altceva decât a-l trimite

Cuprins

din organizaţia lui Dumnezeu afară la Satan, adică, „să fie dat pe mâna Satanei”. (1Corinteni 5:5). Cu această clasă a ţapului de ispășire este tot așa ca şi cu Iuda: „Cum a fost dată bucăţica, Satan a intrat în el”. (Ioan 13:27). Clasa ilustrată prin ţapul viu a dorit să trăiască, să se bucure de libertate şi n-a voit să se supună „Înaltelor Stăpâniri”, şi anume Iehova Dumnezeu şi Cristos. În mod corespunzător i s-a dat toată libertatea de a lucra, însă nu înăuntrul organizaţiei lui Dumnezeu. Ea are libertatea de a urma cursul ei de acţiune şi de a merge la Satan şi la organizaţia lui. Această clasă strigă după libertate şi o primeşte. Pustiul nu înseamnă în mod neapărat un loc sau o stare în care clasa ţapului ispășitor suferă o moarte violentă din mâinile lui Satan şi ale agenţilor lui, ci mai curând o stare care este lipsită de toată lumina adevărului, o stare a întunericului de afară şi a distrugerii. – Matei 13:42; 25:30.

„LUCRAREA DE ISPĂȘIRE”

[11] Lucrarea zilei de ispăşire s-a făcut în felul acesta: amândoi ţapii au fost aduşi în curte pentru a sta pregătiţi să fie aduşi ca jertfă pentru păcat. Apoi marele preot a aruncat sorţii, şi unul dintre aceşti sorţi a căzut pe ţapul care a trebuit pus înaintea lui Iehova şi a trebuit trimis pentru Azazel. Înainte de a fi trimis a trebuit să se facă mai întâi lucrarea de ispăşire prin sângele viţelului şi prin sângele ţapului Domnului. În tip a fost înjunghiat mai întâi viţelul tânăr şi sângele lui a fost adus în sfântul locaş (Sfânta Sfintelor) şi acolo a fost stropit pe capacul ispăşirii. După aceea a fost junghiat ţapul lui Iehova şi preotul a făcut acelaşi lucru cu sângele ţapului, „întocmai cum a făcut cu sângele viţelului”. Astfel, preotul a făcut ispăşire pentru el însuşi, pentru casa sa şi pentru întreagă comunitatea sau adunarea. Apoi a trebuit să iasă, şi „să se ducă la altar” în curte şi să facă ispăşire pentru altar prin faptul că a pus sângele viţelului şi al ţapului Domnului pe coarnele altarului şi de jur împrejurul altarului. – Leviticul 16:12-19.

[12] După ce a făcut aceasta după îndrumarea din versetele 12-19, a venit la rând ţapul viu sau ţapul ispășitor, după cum este scris: „Când va isprăvi împăcarea (ispăşirea*, R.V.)* pentru sfântul locaş, pentru cortul întâlnirii şi pentru altar, să aducă ţapul viu”. – Leviticul 16:20.

[13] În anti-tip aceasta marchează venirea Domnului Isus Cristos direct în templu ca să ţină judecata şi o parte a acestei lucrări este golirea sau curăţirea sanctuarului şi despărţirea rămăşiţei credincioase de „servul rău”, clasa „omului păcatului”. Aducerea ţapului celui viu şi trimiterea lui pentru Azazel reprezintă pe clasa „servului rău”, cei mai rău din această clasă fiind „omului păcatului”. Acest „serv rău” se compune din persoane născute din spirit care au fost odată aspiranţi la Împărăţie. Ţapul ispășitor reprezintă în acest loc pe aceia care în anti-tip au fost îndreptățiți și născuţi din spirit în decursul zilei mari de ispăşire şi care s-au arătat necredincioşi, şi cu privire la această clasă Domnul Isus face dispoziţii când ţine judecată în templu. Ceea ce s-a întâmplat în legătură cu cortul mărturiei a fost un tip a ceea ce se va întâmpla la sfârşitul lumii (1Corinteni 10:11). Aceasta înseamnă în timpul când Cristos Isus apare în templu pentru judecată.

Cuprins

[14] Aaron, marele preot a făcut după aceea o declaraţie publică în prezenţa adunării lui Israel despre „ţapul viu” sau ţapul de ispășire. „Aaron să-şi pună amândouă mâinile pe capul ţapului celui viu, şi să mărturisească peste el toate fărădelegile copiilor lui Israel şi toate călcările lor de lege cu care au păcătuit ei; să le pună pe capul ţapului, apoi să-l izgonească în pustie, printr-un om care va avea însărcinarea aceasta”. – Leviticul 16:21.

[15] Acțiunea lui Aaron cu privire la „ţapul viu” nu înseamnă nicidecum că ţapul de ispășire urma să reprezinte sau să ia locul preotului şi al casei sale în îndeplinirea lucrării de ispăşire. Mai degrabă aceasta arată timpul când spiritul sfânt ca ajutor şi mijlocitor este luat şi Cristos Isus poartă grijă pe deplin de consacraţii din templu şi dispune privitor la toţi consacraţii şi când se descoperă „omul păcatului” (2Tesaloniceni 2:1-10). Amândouă mâinile lui Aaron pe ţapul cel viu arată că puterea deplină a lui Cristos Isus, Marele Preot, este direcționată împotriva clasei ţapului ispășitor pentru a-l descoperi şi expune, şi arată şi motivul alungării acestei clase necredincioase din organizaţia lui Dumnezeu. Capul este locul unde se odihneşte răspunderea şi înseamnă că „ţapul cel viu” nu poate aduce ca scuză neştiinţa. În Isaia 58:1 este dată porunca că lucrul pe care-l face Domnul trebuie adus la cunoştinţa clasei născute din spirit pentru ca să nu se poată scuza cu neştiinţa. Prin faptul că preotul mărturiseşte toate fărădelegile peste ţapul cel viu se arată că el vesteşte sau declară aceasta în mod public că nu tolerează şi nu iartă răzvrătirea şi neascultarea acestei clase şi compromisul ei pe care l-a făcut cu organizaţia lui Satan. Aceasta înseamnă că situaţia adevărată a acestei clase trebuie făcută cunoscută.

[16] Amândoi ţapii au fost luaţi de la fiii lui Israel, însă ţapul cel viu n-a servit în mod credincios pe Domnul. În anti-tip, cei doi ţapi au fost luaţi, de asemenea, de la oamenii care s-au întors spre Domnul şi I s-au consacrat; dar „servul rău” se dovedeşte ca necredincios şi a primit în zadar harul lui Dumnezeu deoarece el nu serveşte în mod credincios interesele lui Dumnezeu printre Israeliţii anti-tipici şi a făcut pe mulţi din ei să păcătuiască. Membrii clasei servului rău sunt, aşadar, lucrători ai nelegiuirii sau fărădelegii. Aceste fărădelegi constă din alianţa lor cu organizaţia lui Satan, devenind „pătaţi de lume”, şi din înţelegerea lor secretă şi conspirarea lor împreună cu lumea sau organizaţia lui Satan de a se împotrivi organizaţiei lui Dumnezeu. Aceştia sunt călcători de legământ şi de aceea sunt vrednici de moarte. – Romani 1:30-32.

[17] Amândoi ţapii au fost aduşi şi au fost oferiţi pentru Israeliţi, dar fiindcă ţapul ispășirii n-a voit să fie un purtător de păcate pentru popor, n-au putut fi transmise asupra lui păcatele poporului prin mărturisirea fărădelegilor peste el după cum zice textul, şi n-a putut fi făcut un binefăcător public. Ţapul viu n-a făcut, aşadar, ispăşire pentru nimeni. Mai mult, acele păcate pe care marele preot le-a mărturisit peste ţapul cel viu, au trebuit să fie alte păcate decât cele ispăşite prin sângele de ispăşire, care a fost stropit pe capacul ispăşirii, deoarece de păcatele ispăşite în felul acestea Domnul nu-şi mai aduce aminte. „Cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult a depărtat El fărădelegile noastre de la noi”.

Cuprins

(Psalm 103:12). „Nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele şi fărădelegile lor” (Evrei 8:12). Păcatele şi fărădelegile au fost puse însă pe capul clasei ţapului ispăşirii fiindcă această clasă n-a voit să avertizeze poporul după cum a poruncit Domnul. (Ezechiel 3:17-20). Ei nu protestează împotriva faptelor nedrepte ale reprezentanţilor lui Satan comise împotriva martorilor lui Iehova. Isus a exprimat această regulă în aceste cuvinte: „De aceea, cine M-a dat (pe martorii adevărați ai lui Iehova) în mâinile tale (ale duşmanului pentru executare) are un mai mare păcat.” (Ioan 19:11). Despre aceşti călcători de legământ necredincioşi, clasa „ţapului viu” sau a ţapului ispăşirii, este scris: „Veţi lăsa numele vostru ca blestem aleşilor Mei” (Isaia 65:15). Prin aceasta, membrii clasei „ţapului celui viu” sunt identificaţi ca păcătoşii cei mai de frunte ai pământului şi ei formează clasa numită „omul păcatului”, „fiul pierzării”. – 2Tesaloniceni 2:3.

[18] Despre clasa ţapului ispăşirii este scris: „Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejul de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!” (Matei 18:7). „Dacă ar fi fost faţă la sfatul Meu, ar fi trebuit să spună cuvintele Mele poporului Meu, şi să-i întoarcă de la calea lor rea, de la răutatea faptelor lor!” (Ieremia 23:22). Clasa ţapului ispăşirii nu se dovedeşte ca binefăcători a poporului, care iau asupra umerilor lor pedeapsa, ci ca o clasă păgubitoare poporului din pricina necredincioşiei sale faţă de Dumnezeu şi neascultării de poruncile Lui. Această clasă a ţapului ispăşitor este scoasă din organizaţia lui Dumnezeu şi trimisă pentru totdeauna de la faţa lui Dumnezeu. Textul zice: „Să-l izgonească în pustie printr-un om care va avea însărcinarea aceasta”, printr-un om potrivit, adică, printr-unul necurat. Prin aceasta este reprezentată o clasă de necuraţi de pe pământ căreia Iehova îi încredinţează clasa ţapului ispăşirii, şi aceasta este dusă apoi la Diavolul. Clasa ţapului ispăşitor devine tovarăşa clasei necurate la început numai prin indiferenţă şi numai după aceea prin cursul ei de acţiune intenţionat, şi ia apoi o atitudine pozitivă împotriva lui Dumnezeu şi a organizaţiei Sale. Clasa ţapului ispăşitor iese ,aşadar, afară din organizaţia lui Dumnezeu şi devine o parte a lumii sau a organizaţiei lui Satan şi astfel este târâtă direct la Diavol. Mulţi, după venirea Domnului Isus la templu, au apucat tocmai această cale. (Zaharia 14:2). Clasa ţapului ispăşitor a fost trimisă „în pustie”, după cum arată raportul, şi aceasta firește a fost afară din tabăra poporului lui Dumnezeu pentru care se făcuse ispăşirea şi departe de aceia care au căutat împăcare cu Dumnezeu. Pustia simbolizează starea în care nu se găseşte hrană susţinătoare de viaţă şi nici apa adevărului pentru a potoli setea celor care doresc şi iubesc neprihănirea. Aceasta este o stare a întunericului şi a înstrăinării de Dumnezeu şi a înstrăinării de către cei izbăviţi ai lui; acest loc locuit de Diavol este foarte depărtat de îngrijirea divină pentru ispăşirea păcatelor prin Cristos Isus. Afară, în acea stare, aceştia sunt cu totul liberi să se ocupe de plăcerile lor după bunul lor plac. Aceştia sunt murmurători, nemulţumiţi şi rebeli împotriva legii sau instrucţiunii organizaţiei lui Dumnezeu; şi prin aceasta se pun în situaţia de a fi izgoniţi ca unii ca aceştia. „Ei sunt nişte cârtitori, nemulţumiţi cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este

Cuprins

plină de vorbe trufaşe şi slăvesc pe oameni pentru câştig. Dar voi, prea iubiţilor, aduceţi-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Cristos. Cum vă spuneau că în vremurile din urmă, vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite. Ei sunt aceia care dau naştere la dezbinări, oameni supuşi poftelor firii, care n-au Spiritul." (Iuda 16-19). Unii ca aceştia nu stau sub conducerea lui Dumnezeu şi nu se bucură de ocrotirea Lui.

[19] Această concluzie este sprijinită şi prin cuvintele următoare: „Ţapul acela va duce asupra lui toate fărădelegile lor într-un pământ pustiit (într-o ţară a despărţirii - *margin*)." (Leviticul 16:22). Cei ce aparţin clasei ţapului ispășitor sunt duşi într-o stare care este despărţită de tabăra sau organizaţia poporului lui Dumnezeu. Izgonirea în pustie a clasei ţapului ispășitor nu arată că ar exista o posibilitate că această clasă se va întoarce iarăşi la organizaţia lui Dumnezeu şi va fi primită din nou de ea. „Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui Viu!" (Evrei 10:31). Însemnătatea adevărată a acestui tablou profetic trebuie stabilită prin fapte care îl împlinesc în mod clar. Sfânta Scriptură şi faptele nu sprijină concluzia că Dumnezeu trimite păcatele omenirii în pustia uitării, şi că se serveşte în acest scop de clasa ţapului ispășitor. Nu este deloc raţional şi nici biblic a presupune că Dumnezeu permite călcătorilor de legământ şi celor necredincioşi să poarte fărădelegile săvârşite cu voinţa altora, şi că prin aceasta face potrivită pe clasa reprezentată prin ţapul cel viu pentru un loc în cer ca serv al clasei alese. „Mulţimea mare de oameni" nu este cuprinsă în acest tablou profetic despre ziua ispăşirii care implice cei doi ţapi. Mulţimea mare de oameni nu este născută din spirit şi nu este destinată a fi sacrificată împreună cu Cristos Isus. Ţapul ispășitor nu reprezintă nicidecum pe mulţimea mare de oameni.

[20] Când Domnul Isus se arată în templu, începe lucrarea curăţirii şi o parte a acestei lucrări se compune din scoaterea afară a celor nelegiuiţi, adică a acelora care nu sunt cu inima curată. Izgonirea celor răzvrătiţi continuă, şi fiecare care devine un prilej de păcătuire, un nemulţumit şi un murmurător împotriva lui Dumnezeu şi a organizaţiei Lui, va fi scos afară. Aceasta este reprezentat şi prin îngerii Domnului care stau de pază la templu şi împiedică pe cei răi să intre şi care aruncă afară pe aceia care s-au stricat prin egoism şi prin purtare egoistă. Cine voieşte să rămână în templu, trebuie să urmeze poruncile lui Iehova şi să nu uite legea organizaţiei Sale, deoarece aceasta este porunca Domnului: „Fiule, păzeşte porunca tatălui tău, şi nu părăsi legea mamei tale". – Proverbe 6:20.

[21] Dumnezeu a pus anumite persoane în trup, a căror datorie este să transmită altora instrucţiunile organizaţiei. Cine este nemulţumit cu astfel de instrucţiuni ale organizaţiei şi murmură sau se răzvrăteşte împotriva lor, în realitate, este nemulţumit de Domnul şi murmură şi se răscoală împotriva Lui. Fiecare serv al Domnului trebuie să stea în picioare sau să cadă pentru Domnul său şi faţă de nimeni altcineva. „Cine eşti tu care judeci pe sluga altuia? El stă în picioare sau cade pentru Domnul său; dar va sta în picioare, căci Dumnezeu are putere ca să-l facă să stea în picioare." – Romani 14:4.

Cuprins

[22] Unul care stă în serviciul organizaţiei lui Dumnezeu se răzvrătește împotriva instrucţiunilor organizaţiei şi sfidează organizaţia şi i se împotrivește. Aceasta este rebeliune împotriva Domnului, deoarece este organizaţia Sa, şi dacă servii Săi lucrează într-adevăr greşit, Domnul va face dreptate la timpul Său. Chiar şi în acest timp înaintat există unii care se răscoală și urzesc conspiraţii împotriva organizaţiei Domnului şi care mânaţi de o dorinţă egoistă după onoare din partea oamenilor, caută să se justifice şi să câştige o opinie favorabilă pentru ei. Din când în când, câte un ambiţios caută să atragă pe alţii într-o conspiraţie sperând să câştige adepţi. Recent, unul ca acesta, care s-a răsculat în mod deschis împotriva Societăţii, a scris aceste cuvinte prietenului său presupus: „Chestiunea este aceeaşi ca şi acum doi ani când am discutat despre aceasta, şi anume, dacă ne vom teme de un om şi ne vom înclina înaintea lui, sau dacă voim să ne înclinăm înaintea lui Iehova şi să-L cinstim numai pe El ... Cel puţin şapte persoane au recunoscut că aceasta este chestiunea, au făcut un legământ şi s-au învoit să o trateze în mod loial faţă de Iehova şi să nu aibă frică de un om; dar când a venit încercarea, pare să-i fi cuprins aceeaşi frică.”. Scriitorul acestor cuvinte pe care tocmai le-am citat, cu toate că este încă în serviciul Societăţii, s-a plâns de nenumărate ori despre diferite persoane din organizaţie, numai din pricină că ele au împlinit instrucţiunile care le-au fost date şi şi-au împlinit în mod credincios serviciul încredinţat. Reclamantul a recurs deseori ca să certe şi să intimideze pe fraţi, şi a căutat să folosească poziția sa la Societate pentru satisfacerea dorinţelor sale egoiste. Dar Domnul l-a oprit la timpul stabilit. Din cuvintele sale citate mai sus, reiese că şi alţii s-au unit în conspiraţia sa, şi fără îndoială, Domnul le va da atenţia necesară la timpul Său rânduit şi în felul Său. În organizaţia vizibilă a lui Dumnezeu, nu există domni şi stăpâni; de aceea, nimeni care este devotat în mod dezinteresat lui Dumnezeu n-are nici un motiv să se teamă de vreun om. Nu există nici măcar vreo ocazie ca cineva să gândească să-i fie teamă de vreun om. Tot aşa de sigur, niciunul care este consacrat pe deplin Domnului nu va urzi vreun complot împotriva altuia din organizaţia Domnului. Aceia care însă sunt cu inima necurată, adică care au un motiv egoist, aceştia sunt aceia care urzesc conspiraţii. Ei se înşeală pe ei înşişi şi înşeală şi pe alţii. Domnul însă, cunoaşte secretele inimii şi judecă în mod corespunzător. Nimănui care are o inimă necurată nu i se va permite să rămână în organizaţia lui Dumnezeu; de aceea este scris: „Păzeşte-ţi inima cu toată sârguința, căci din ea ies izvoarele vieţii.” – Proverbe 4:23.

DAT PE MÂNA LUI SATAN

[23] Întocmai după cum ţapul ispășitor a fost trimis la Azazel, tot aşa au existat oameni după cât se pare în decursul întregii perioade de jertfă care au aparţinut clasei ţapului ispășitor și au trecut la Diavolul, deşi tabloul se împlineşte în special în timpul când Domnul vine la templu. Apostolul Pavel a avut de la Domnul o împuternicire deosebită, chiar şi puterea să dea pe cei rebeli pe mâna lui Satan. Când Pavel a trimis lui Timotei avertizări şi îndrumări a scris: „Şi să păstrezi credinţa şi un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, şi au căzut de la

Cuprins

credinţă. Din numărul lor sunt Imeneu şi Alexandru, pe care i-am dat pe mâna Satanei, ca să se înveţe să nu hulească". (1Timotei 1:19,20). Este sigur că Domnul nu tolerează potrivnici intenţionaţi în organizaţia Sa; şi aceasta reiese din ce este scris: „Fereşte-te de vorbăriile goale şi lumeşti; căci cei ce le ţin, vor înainta tot mai mult în necinstirea lui Dumnezeu. Şi cuvântul lor va roade ca gangrena. Din numărul acestora sunt Imeneu şi Filet, care s-au abătut de la adevăr. Ei zic că a şi venit învierea, şi răstoarnă credinţa unora. Totuşi temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: ‚Domnul cunoaşte pe cei ce sunt ai Lui'; şi, Oricine rosteşte numele lui Cristos, să se depărteze de fărădelege (nelegiuire)!" – 2Timotei 2:16-19.

[24] Apostolul, scriind creştinilor ca un trup al poporului lui Dumnezeu, atrage atenţia asupra răufăcătorilor dintre ei, şi citează cu această ocazie curvia, închinarea la idoli, mânia, pizma, beţia şi alte lucruri asemănătoare cu acestea. (1Corinteni 5:1,2; Galateni 5:19-21). Cei ce fac aceste lucruri sunt arătaţi ca necuraţi şi ca unii care au puterea să spurce şi să „dospească" pe alţii în clasa creştinilor prin păcatele nesinceritătii, răutătii şi ale nelegiuirii. (1Corinteni 5:6-10; 2Petru 2:18,19). Despre astfel de răufăcători şi despre atitudinea potrivită a creştinilor credincioşi faţă de unii ca aceştia a scris apostolul: „V-am scris în epistola mea să nu vă însoțiți cu curvarii. Însă n-am înţeles cu curvarii lumii acesteia, sau cu cei lacomi de bani, sau cu cei hrăpăreţi, sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieşiţi din lume. Ci v-am scris să n-aveţi nici un fel de legături cu vreunul care, măcar că îşi zice ‚frate', totuşi este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau beţiv, sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncaţi". – 1Corinteni 5:9-11.

[25] Referindu-se la acești lucrători ai nelegiuirii, apostolul zice: „Cât despre mine, măcar că n-am fost la voi cu trupul, dar fiind de faţă cu spiritul, am şi judecat, ca şi când aş fi fost de faţă, pe cel ce a făcut o astfel de faptă. În Numele Domnului Isus Cristos, voi şi duhul meu, fiind adunaţi laolaltă, prin puterea Domnului nostru Isus, am hotărât ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca spiritul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus". – 1Corinteni 5:3-5.

[26] Sfatul dat celor credincioşi este să scoată pe cei răi afară, să-i trimită acolo unde aparţin şi să n-aibă nimic de a face cu ei. Aceeaşi regulă se aplică tuturor felurilor de opoziţie împotriva poporului lui Dumnezeu şi la toate încercările de a-l face necurat şi de a pricinui dezbinări între ei. (Romani 16:17,18). Apostolul dă celor credincioşi îndrumarea să dea afară pe făcătorii nelegiuirii, „ca spiritul să fie mântuit în ziua Domnului Isus'. Aceste cuvinte nu se referă la mântuirea spiritului celui nelegiuit în contrast cu organismul său carnal, ci se referă la spiritul adunării sau al bisericii lui Dumnezeu, care este spiritul Domnului Isus Cristos care trebuie să umple pe urmaşii săi credincioşi. Acest spirit a trebuit ţinut şi păzit în aprobarea Domnului pentru ca trupul de creştini să fie aprobat în ziua Domnului Isus când va apărea în templu.

Cuprins

[27] Dacă s-ar fi închis un ochi faţă de faptele răufăcătorilor, atunci întreaga corporaţie a creştinilor ar fi fost contaminată. „Cine seamănă în firea pământească, va secera din firea pământească putrezirea; dar cine seamănă în Spiritul, va secera din Spiritul viaţă veşnică”. (Galateni 6:8). „Căci gândirea cărnii este moarte, iar gândirea spiritului este viaţă şi pace”. (Romani 8:6). De aceea, sfatul este ca răufăcătorul să fie evitat pentru ca spiritul lui Cristos în adunare să fie păzit până la venirea Domnului Isus Cristos la judecată. Starea ce-a domnit în adunarea din Corint i-a primejduit viaţa şi de aceea a îndemnat apostolul cu stăruinţă pe acea corporaţie să ia măsurile necesare ca să se cureţe de răufăcători. „Lauda voastră nu este bună. Nu ştiţi că puţin aluat dospeşte toată plămădeala? Măturaţi aluatul cel vechi, ca să fiţi o plămădeală nouă, cum şi sunteţi, fără aluat; căci Cristos, Paştele nostru a fost jertfit pentru noi.” (1Corinteni 5:6,7). Cuvintele apostolului scrise ulterior arată că adunarea de creştini din Corint a urmat sfatul său şi că răufăcătorul s-a căit adânc şi s-a întors la Domnul. (2Corinteni 2:5-11). Aşa a fost păzit spiritul adunării, şi aceasta arată că în acelaşi timp trebuie să lucreze şi toţi aceia care au primit aprobarea Domnului când a venit în anul 1918 la templu ca să ţină judecată şi să cureţe pe cei consacraţi lui Dumnezeu. Cu ocazia curăţirii sanctuarului marele topitor, Cristos Isus, nu nimiceşte şi pe spiritul fără cusur al clasei sanctuarului, ci-l păzeşte şi-l mântuieşte până când este terminată lucrarea pământească a celor unşi. Cu această ocazie el strânge laolaltă pe cei amăgitori şi nelegiuiţi şi-i scoate afară pentru ca întreg trupul să fie curat şi nevătămat.

[28] Când Domnul Isus, marele Mare Preot, apare, el este curat, fără pată şi sfânt şi se arată în glorie ca reprezentantul lui Iehova. Tipul arată că Cristos Isus trebuie să apară în putere şi mărire chiar şi înainte de a înceta ocările care au căzut asupra numelui Său şi asupra urmaşilor Săi; și aceasta este făcut evident în tip prin acțiunea lui Aaron, după cum este scris: „Aaron să intre în cortul întâlnirii; să-şi lepede veşmintele de in, pe care le îmbrăcase la intrarea în sfântul locaş, şi să le pună acolo. Să-şi spele trupul cu apă într-un loc sânt, şi să-şi ia din nou veşmintele. Apoi să iasă afară, să-şi aducă arderea lui de tot şi arderea de tot a poporului, şi să facă ispăşire pentru el şi pentru popor.” – Leviticul 16:23,24.

[29] Când Aaron a ieşit afară îmbrăcat cu veşmintele frumuseţii şi ale măririi, a ilustrat pe Cristos Isus la arătarea Sa în templu în frumuseţe şi mărire ca Solul legământului lui Iehova şi ca un „legământul pentru popor”. Aaron a jertfit apoi „arderea lui de tot”, care a fost oferită pentru el şi casa lui, şi „arderea de tot a poporului”. Acea ardere de tot pentru popor a reprezentat în mod profetic că Dumnezeu a primit jertfa precedentă pentru ispăşirea de păcate. Această primire este arătată acum prin aceea că rămăşiţa, care sunt membrii ai trupului lui Cristos pe pământ, sunt acum aduși la desăvârșire, că le-a fost dat „un nume nou” şi sunt întrebuinţaţi pentru lucrarea care sfârşeşte perioada de jertfă și pentru vestirea mesajului adevărului la „alte oi” ale turmei Domnului.

[30] Marele preot a ars după aceea grăsimea jertfei pentru păcat: „Şi grăsimea jertfei pentru păcat să fie arsă pe altar.” (Leviticul 16:25). Adică, el a ars grăsimea viţelului și a ţapului lui Iehova, fiindcă, după cum este scris: „Toată grăsimea este

Cuprins

a Domnului". (Leviticul 3:16). Acum se arată clar că aceasta este însemnătatea tabloului: În timp ce clasa ţapului ispăşitor hoinăreşte încoace şi încolo în pustie şi se bucură acolo de ceea ce se numeşte libertatea ei prin faptul că face tot ce-i place, râvna rămăşiţei unşilor lui Iehova o mănâncă în serviciu prin aceea că vesteşte cu bucurie mărturia despre numele Său şi Împărăţia Sa. „Căci râvna casei tale m-a mâncat și ocările celor ce Te-au ocărăsc pe Tine au căzut peste mine." (Psalm 69:9). Din aceasta se poate vedea că Domnul nu sileşte pe nimeni să urmeze o anumită cale, ci dă fiecăruia ocazie să lucreze după bunul plac şi să suporte și urmările corespunzătoare.

[31] Va veni vreodată în favoarea lui Dumnezeu clasa lumească, necurată, adică, „omul potrivit" (versetul 21), care a dus ţapul ispășitor la Diavolul? Este posibil, dacă însă cei ce aparţin acestei clase se curăţesc şi dacă iau în mod sincer o atitudine pozitivă de partea Domnului; şi aceasta este arătat în tip după cum urmează: „Cel ce va izgoni ţapul ispășitor, să-şi spele hainele, să-şi scalde trupul în apă; după aceea, să intre iarăși în tabără". (Leviticul 16:26). Ei trebuie să vină sub jertfa ispăşitoare de păcate a lui Dumnezeu şi să arate credinţă şi ascultare deplină înainte de a putea păși pe calea sfinţeniei spre Sion. – Isaia 35:8.

[32] Atât viţelul cât şi ţapul Domnului, al căror sânge a fost adus ca jertfă pentru păcat în sfânta sfintelor, au fost arşi afară din tabără. „Şi viţelul pentru jertfa pentru păcat, şi ţapul pentru păcat, al căror sânge s-a adus în sanctuar spre a face ispășire, să se scoată afară din tabără, şi să se ardă cu foc pieile lor, carnea lor şi balega lor". (Leviticul 16:27; Evrei 13:11-13). Aceasta arată calea cea dreaptă pe care trebuie să o urmeze şi o şi urmează urmaşii lui Cristos Isus, și care prin urmare primesc aprobarea lui Dumnezeu.

ZIDIND PE TEMELIE

[33] Apostolul instruieşte, sub inspiraţie şi cu autoritate, pe zidarii consacraţi cum trebuie să clădească ca să primească aprobarea lui Dumnezeu. „Dar fiecare să ia seama bine cum clădeşte deasupra. Căci nimeni nu poate să pună o altă temelie decât cea care a fost pusă, şi care este Isus Cristos". (1Corinteni 3:10,11). Temelia adevărată este Cristos Isus, şi zidarul trebuie să urmeze regulile scrise pentru el pentru ca clădirea lui să supravieţuiască în ziua încercării de foc. Căci, după cum declară apostolul în 1Corinteni 3:15, „dacă lucrarea lui va fi arsă, îşi va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc". Se referă acest text citat mai sus la cei ce suferă pierdere, sau se referă după cum s-a spus mai demult, la aceia care vin din necazul cel mare, adică la mulţimea mare de oameni?

[34] La întrebarea de mai sus trebuie răspuns negativ, cel puţin dintr-un motiv, pentru că mulţimea mare de oameni, după cum arată Scriptura, nu este cuprinsă în clasa născută din spirit. Raportul zice: „Iar dacă clădeşte cineva pe această temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe faţă: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Şi focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia." – 1Corinteni 3:12,13.

Cuprins

[35] Clădirea amintită aici a avut loc fără îndoială înainte de venirea Domnului Isus la templu, căci numai după venirea Sa în templu El şade ca judecător şi este asemănător „focului topitorului”, şi şade ca „topitor şi curăţitor”. (Maleahi 3:1-3). Zidarii sunt aceia care s-au consacrat să facă voia lui Dumnezeu şi ei clădesc pe temelia adevărată; însă ei folosesc la zidire „lemn, fân, trestie”, care sunt simboluri ale lucrurilor care ard şi care nu pot rezista inspecției și judecăților de foc. Clădirea cu astfel de material este numită în mod potrivit „clădire de caracter” sau „dezvoltare de caracter”, formă exterioară de îmbrăcăminte, și comportament evlavios, pentru a plăcea oamenilor; la acestea aparţin şi filozofiile omeneşti ca cea în legătură cu piramida din Egipt care este privită pe nedrept ca o mărturie a lui Dumnezeu; și mai departe, planuri și calcule cronologice şi concluzii legate cu acestea; în afară de acestea, mai sunt și onoarea oamenilor şi numirea lor ca învăţători şi conducători mari şi proeminenţi, supunerea faţă de puterile stăpânitoare politice şi lumeşti şi recunoaşterea lor ca „înaltele stăpâniri”; şi în fine făgăduinţe şi hotărâri care au trebuit repetate zilnic în prezenţa şi în auzul altora. Lucrări de felul acesta care nu sunt sprijinite prin Cuvântul lui Dumnezeu nu vor rezista la arătarea Domnului la templu în lumina fulgerelor Sale înflăcărate şi în probele de foc ale judecăţilor Sale, când lumina adevărului va fi îndreptată asupra lor.

[36] Când Isus a venit la templu şi a început judecata, a început să descopere ca marele serv al lui Iehova, și însemnătatea adevărată a multor profeţii care n-au putut fi înţelese până atunci. Judecăţile de foc ale Domnului au descoperit ce s-a clădit de oameni şi au supus lucrarea lor la cercetarea cea mai amănunţită. Toată clădirea nesatisfăcătoare este arsă, cum ar fi, lemnul, fânul şi trestia şi alt material ce arde. Clădirea nesatisfăcătoare nu este de folos, şi este arsă din organizaţia lui Dumnezeu deoarece este nefolositoare şi este de fapt o piedică pentru lucrarea pentru care este hotărât poporul Său. Tuturor consacraţilor li se poruncise de Domnul să clădească; cei nechibzuiţi fiind amăgiţi, au clădit lucruri care să fie văzute de oameni, deoarece ei şi-au zis că trebuie să facă aşa pentru ca să poată atrage pe alţii la Domnul şi a-i salva. Chestiunea adevărată însă n-a fost înţeleasă, şi justificarea numelui lui Iehova n-a fost luată deloc în considerare. Unii au avut ideea că trebuie să se pregătească ei înşişi ca să ajute Domnului să guverneze lumea. Ei au avut o părere mai înaltă despre ei înşişi decât s-ar fi cuvenit, și astfel au clădit, şi clădirea lor este ilustrată prin materialul care arde, amintit de apostol.

[37] Ziua a venit când Domnul s-a răfuit cu servii Săi şi a inspectat materialul de clădit, şi atunci au suferit pagubă cei ce-au folosit material de clădit nepotrivit. Ce pierdere au avut? Pierderea privilegiilor serviciului în interesul Împărăţiei lui Dumnezeu sub Cristos. Cei aprobaţi au întrebuinţat însă material de clădit de nedistrus, simbolizat prin metale preţioase; clădirea lor rezistă focului şi ei sunt răsplătiţi, şi răsplata lor se compune din interesele Împărăţiei şi serviciului templului în timp ce sunt încă pe pământ. Aceşti aprobaţi sunt numiţi clasa „servului credincios şi înţelept” căreia Domnul i-a încredinţat întreagă averea Sa sau toate interesele Împărăţiei Sale. Aceştia au primit ca răsplată „numele nou” pe

Cuprins

care l-a hotărât gura lui Iehova. Cum va fi mântuit cel ce va fi păgubit? „El va fi păgubit, dar el însuşi va fi mântuit, însă aşa ca prin foc”. (versetul 15, *R.V.*). Atârnă de cum priveşte paguba sa şi cum se comportă după aceea.

[38] Atâta timp cât cel ce clădeşte nu renunţă la vechiturile sale care ard, ca de pildă dezvoltarea de caracter şi alte lucruri înşirate mai sus, se află în mari greutăţi şi în primejdie de a fi nimicit împreună cu materia sa combustibilă; dacă însă nu caută să salveze lemnul, fânul şi paiele, ci le lasă de bună voie să fie arse, şi rămâne statornic pe temelia adevărată, atunci va fi mântuit şi va trece astfel prin foc. El trebuie să fie ancorat în mod hotărât în singura temelie adevărată, care este Cristos Isus, marele Justificator şi Împărat al lui Iehova, şi trebuie să permită cu plăcere ca materialul său combustibil de clădire să fie mistuit, şi să se bucure de faptul că a primit o înţelegere clară cu privire la ce este de fapt chestiunea de decis, şi el trebuie să stea cu bucurie de partea Domnului. Atunci este mântuit ca un membru al rămăşiţei aprobate a lui Dumnezeu. Este scris: „Iehova păzeşte pe cei credincioşi”. (Psalm 31:23, *A.R.V.*). „O rămăşiţă va fi mântuită” (Romani 9:27). „Dumnezeu Mântuitorul nostru, care voieşte ca toţi oamenii (care clădesc pe temelia adevărată şi stau în legământul cel nou) să fie mântuiţi şi să vină la cunoştinţa (exactă) adevărului.” (1Timotei 2:3,4). Accentul este asupra cuvântului „însă” care apare în 1Corinteni 3:15. Acolo este arătată pregătirea prin care poate fi mântuit cineva când îi arde materialul de clădit combustibil. Un astfel de dezvoltator sau ziditor de caracter nechibzuit care lasă după aceea cu bucurie ca zidirea sa să fie distrusă, trece cu bucurie prin mare foc. El este bucuros că ceea ce a clădit el în mod nechibzuit s-a dus, şi că focul a fost mijlocul pentru mântuirea lui. Marele topitor care şade în templu la judecată aplică proba de foc pentru ca cei ce trec cu succes această probă să fie aprobaţi şi să poată duce Domnului o jertfă în neprihănire, adică să aducă fructele Împărăţiei în felul arătat de Domnul. – Maleahi 3:1-3.

[39] Iehova dă o nouă confirmare a acestei concluzii prin următoarele cuvinte ale profetului Său: „În toată ţara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămânea. Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc, şi o voi curăţi cum se curăţeşte argintul, o voi lămuri cum se lămureşte aurul. Ei vor chema Numele Meu, şi îi voi asculta; Eu voi zice: ‚Acesta este poporul meu’. Şi ei vor zice: ‚Domnul este Dumnezeul meu’!” – Zaharia 13:8,9.

[40] „Treimea” amintită în textul de mai sus este numită de Domnul în alt loc „un tăciune scos din foc”. (Zaharia 3:2). Focul încearcă şi cercetează pe fiecare aspirant la Împărăţie, şi aceasta se face prin faptul că marele topitor în templu aplică proba focului, întocmai după cum zice apostolul: „Lucrarea fiecăruia va fi dată pe faţă: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Şi focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia”. (1Corinteni 3:13). Aceia care ţin în mod încăpăţânat şi cu stăruinţă la materialul lor de clădit combustibil, după cum este spus mai sus, pier împreună cu materialul lor de clădit; aceia însă care lasă bucuros să ardă în flăcări materialul combustibil şi se agaţă de Domnul şi adevărul Său, şi au în ochi totdeauna numai mărirea şi onoarea Domnului şi caută să-L

Cuprins

servească credincios, vor fi mântuiţi şi vor fi trecuţi cu viaţă prin foc. Cei ce trec astfel prin foc sunt răsplătiţi de Domnul şi El se serveşte de ei să administreze interesele Împărăţiei Sale şi lor le dă Iehova numele cel nou. – Isaia 43:1,2,10.

[41] După ce materialul combustibil a ars, cel mântuit din foc trebuie să stea ferm pe temelia incombustibilă şi de aici înainte să-şi clădească clădirea cu material incombustibil, ca „aur", adică lucrări care sunt aprobate de Dumnezeu; şi ca „argint" sau adevăruri care sunt descoperite de învăţătorii adevăraţi Iehova şi Cristos Isus; și ca „pietre" ale templului care sunt preţioase în ochii lui Dumnezeu, el însuşi fiind o piatră vie. (1Petru 2:1-5). Aşa are el parte de „piatra albă" care poartă „numele nou" al martorilor lui Iehova. (Apocalips 3:18; 2:17). „Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ, şi curăţit de şapte ori. –Tu, Doamne, îi vei păzi, şi-i vei apăra de generația aceasta pe vecie". (Psalm 12:6,7). Focul va ţine până la sfârşit, şi toţi cei credincioşi vor ieşi cu bucurie din foc

[42] Să se aplice acum unele fapte bine cunoscute celor consacraţi şi să se observe cât de bine se potrivesc aceste condiții la cele care au existat la și înainte de venirea Domnului la templu. La arătarea Sa, cei consacraţi au clădit pe temelia adevărată, însă nu toţi au întrebuinţat acelaşi material. Aproape toţi au cultivat ceea ce s-a înţeles atunci ca dezvoltare de caracter. Aproape toţi au purtat jachete lungi, cravate albe, şi au avut o înfăţişare solemnă şi pioasă. În fiecare dimineaţă am citit o juruinţă şi o făgăduinţă şi o hotărâre de dimineaţă şi am cântat cântări ca „A nu fi nimic!". Noi am dat unor creaturi multă onoare şi linguşire, unora mai mult, altora mai puţin, şi aşa au săvârşit mulţi într-o măsură oarecare „păcatul Samariei". Aceasta a fost starea clasei consacrate când s-a arătat Domnul în Templu. Unii au înţeles repede adevărurile care au fost descoperite prin fulgerele din templu şi care au aprins materialul combustibil; au fost unii care au fost foarte bucuroşi să vadă mistuindu-se materialul combustibil şi să scape „ca prin foc", şi ei au început imediat să clădească „cu aur, argint şi pietre scumpe". Rezultatul este că mulţi au fost mântuiţi, şi această rămăşiţă a fost răsplătită de Domnul şi anume cu administrarea intereselor Împărăţiei Sale, şi aceşti aprobaţi sunt tot timpul plini de bucurie şi continuă să se bucure. Acelora care ţin în mod credincios la adevăr şi servesc cu bucurie pe Dumnezeu şi pe justificatorul Său, le sunt adresate următoarele cuvinte: „Nu ştiţi că voi sunteţi Templul lui Dumnezeu, şi că Spiritul lui Dumnezeu locuieşte în voi? Dacă nimiceşte cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt; şi aşa sunteţi voi." – 1Corinteni 3:16,17.

[43] Din această scriptură reiese concluzia clară că există pericol de pângărire și că aceia care fac un lucru ca acesta vor suferi aceeaşi soartă ca ţapul ispăşitor. Rămăşiţa credincioasă se compune din fiii luminii, şi niciodată mai înainte n-a fost atât de important de a umbla în lumină ca acum, și aceasta înseamnă a merge pe drumul lui Dumnezeu aşa după cum a poruncit El, şi a păzi poruncile Sale cu râvnă şi cu bucurie. „Voi toţi sunteţi fii ai luminii şi fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopţii, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalţi, ci să veghem şi să

Cuprins

fim treji." (1Tesaloniceni 5:5,6). „Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuşi este în lumină, avem părtăşie unii cu alţii; şi sângele lui Isus Cristos, Fiul Lui, ne curăţă de orice păcat." – 1Ioan 1:7.

[44] Rezumatul acestei chestiuni este acesta: Țapul de trimis care a fost pus înaintea Domnului în ziua ispăşirii reprezintă pe clasa care merge în distrugere veşnică, pentru că după ce a încheiat un legământ de a face voinţa Domnului i-a devenit necredincioasă. Clasa reprezentată prin „ţapul lui Iehova" este formată din aceia care îşi îndeplinesc în mod credincios legământul lor de jertfă şi au fost făcuţi sacrificatori împreună cu Cristos Isus şi au fost clădiţi pe temelia adevărată. Când s-a arătat Domnul în templu, aceştia au fost aprobaţi de Domnul şi li s-au încredinţat interesele Împărăţiei; ei continuă în credincioşie să se bucure în ceea ce permite Domnul să li se întâmple, şi lauda lui Iehova este întotdeauna în gura lor. În acest tablou al zilei de ispăşire, „mulţimea mare de oameni" nu este cuprinsă. Mulțimea mare este formată din „alte oi" care se unesc cu Domnul şi cântă cu bucurie împreună cu rămăşiţa zi şi noapte lauda Lui, adică, atribuie mântuirea în tot timpul Domnului Iehova şi marelui Său Justificator.

Întrebări pentru studiu

1 Cine au fost Moise şi Aaron în ceea ce priveşte purtarea lui Iehova cu Israeliţii? De ce au fost luaţi cu ocazia serviciului tipic al cortului mărturiei doi ţapi şi au fost puşi înaintea Domnului? Pe cine au reprezentat cei doi ţapi? De ce n-a putut reprezenta ţapul ispăşitor pe „mulţimea mare de oameni"?

2 Ce spune Sfânta Scriptură despre folosirea celor doi ţapi?

3-6 Ce este ilustrat prin următoarele fapte: a) că cei doi ţapi au fost puşi de Aaron înaintea Domnului?; b) că au fost doi; c) că au fost luaţi de la adunarea copiilor lui Israel; d) că au fost puşi înaintea cortului mărturiei înaintea Domnului; e) că au fost aduşi împreună înaintea Domnului, şi (f) că alegerea a fost hotărâtă prin tragere şa sorţi. Când s-a împlinit fiecare din paşii amintiţi mai sus?

7 Cum se face căci cu ocazia împlinirii tabloului profetic: a) sorţul hotărăşte pe unul dintre aceşti ţapi ca parte a jertfei pentru păcat? b) care este scopul acestei jertfiri şi rezultatul?

8-10 Cum se face că în împlinire, pe unul din aceşti ţapi cade sorţul pentru Azazel? Ce se înţelege prin aceea că el: a) este pus viu înaintea lui Iehova; b) se face ispăşire pentru el; c) că este trimis în pustie pentru Azazel.

11-13 Pe scurt, ce este cuprins, în „ispăşirea pentru sfântul locaş, pentru cortul întâlnirii şi pentru altar" şi anume: a) în serviciul de sacrificiu tipic; b) în împlinire. Când şi cum a fost pus în împlinire „ţapul cel viu" înaintea Domnului?

14,15 Ce s-a arătat dinainte prin aceea că Aaron a luat pe ţapul cel viu şi a procedat cu el cum este raportat în versetul 21?

16,17 Ce înseamnă, în împlinire, că amândoi ţapii au fost luaţi din mijlocul turmei copiilor lui Israel şi au fost oferiţi, şi că amândoi au fost jertfiţi pentru Israeliţi, dacă unul dintre ţapi n-ar fi fost nepăsător faţă de privilegiul său de a fi

Cuprins

adus ca jertfă pentru păcat? Care fărădelegi şi călcări de lege trebuie puse pe capul ţapului celui viu, după cum arată Sfânta Scriptură şi faptele în mod clar?

18,19 Cum vine, în împlinire, acest ţap sub sorţul aruncat pentru Azazel? Ce înseamnă faptul că a fost trimis în pustie printr-un om care a avut însărcinarea aceasta?

20-22 Arată dacă fărădelegile şi călcările de lege ale copiilor lui Israel au fost puse pe capul ţapului celui viu.

23-27 Aplică, cu ajutorul scripturilor, tabloul profetic despre trimiterea ţapului ispășitor la Azazel. Explică cu ajutorul scripturilor 1Corinteni 5:5, şi cum se întâmplă aceasta.

28,29 Ce este prefigurat în Leviticul 16:23,24?

30-32 Ce privilegii ale ţapului Domnului se pot vedea în versetele 25 şi 27? În ce situaţie se află în această privinţă clasa „ţapului celui viu" şi „omul care avea însărcinarea aceasta" care izgoneşte ţapul de trimis?

33-37 Cum s-a pus „temelia" adevărată (1Corinteni 3:10,11)? Cine a clădit pe ea şi cum? Ce dovedeşte că: a) unii au clădit pe temelia aceasta „aur, argint, pietre scumpe"? b) că alţii au clădit pe ea „lemn, fân, trestie" şi au suferit pagubă?

38 Dacă cineva a suferit pagubă, cum poate fi mântuit el însuşi „dar ca prin foc"?

39-41 Cum şi când s-a împlinit lucrarea de curățire prezisă în Zaharia 13:9 şi 1Corinteni 3:13? Cât timp va continua acest foc şi care va fi rezultatul?

42,43 Relatează fapte bine cunoscute care se potrivesc la cuvintele apostolului scrise în 1Corinteni 3:15 şi la cuvintele însoţitoare de învăţătură şi avertizare (versetele 16,17). Ce este accentuat în mod deosebit în 1Corinteni 3:16,17, 1Tesaloniceni 5:5,6 şi 1Ioan 1:7?

44 Care este, aşadar, aplicarea tabloului profetic pe care l-a dat Iehova în Cuvântul Său poporului Său din Leviticul 16:8,10?

ÎNTEMEIEREA LUMII NOI

Când un mare cutremur de pământ, o furtună dezastruoasă sau un val puternic mătură o comunitate și distruge case și oameni cu miile, și lasă alți mii de oameni fără adăpost, urmează mult necaz și suferință; și este nevoie de un efort mare pentru a ușura suferința. Bătălia Armaghedonului, „în ziua mare și teribilă a Domnului", va marca prăbușirea completă a organizației lui Satan. Ceea ce un cutremur de pământ sau o furtună îngrozitoare sau un val puternic este pentru o comunitate, acel necaz va fi pentru întreaga lume, numai că mult mai rău. În urma lui va fi mare durere și suferință și oamenii vor striga după ajutor.

Se poate spune pe drept cuvânt că istoria lumii a fost scrisă cu sânge omenesc. Însă ce e mai rău încă nu a venit. Asediul lung și teribil al generalului roman Titus împotriva Ierusalimului a adus evreilor suferințe indescriptibile, și

Cuprins

atacul final asupra orașului de către romani l-a distrus complet. Distrugerea Ierusalimului a fost în împlinirea profeției divine, și a prefigurat ce se va abate asupra organizațiilor lumii în marea bătălie a Dumnezeului Atotputernic.

Necazul care a venit asupra Ierusalimului a fost o expresie a indignării lui Dumnezeu împotriva oamenilor care L-au respins și au urmat pe Diavolul. Clericii din acea vreme, pozând ca reprezentanți ai lui Dumnezeu și susținând în mod ipocrit a fi interpreții legii Lui, au fost responsabili pentru calamitatea teribilă care a căzut peste oraș. Religioniștii „creștinătății" au întors mințile oamenilor de la Dumnezeu. Prin urmare, necazul „creștinătății" va fi mai groaznic decât acela care s-a abătut asupra Ierusalimului în anii 70-73 d. Cr. Dumnezeu a promis că va pune capăt sistemelor nelegiuite în necazul final care se va abate asupra organizației lui Satan.

Putem să ne amintim toate dezastrele care s-au abătut asupra rasei umane în timpul existenței ei, toate războaiele, cutremurele, cicloanele, și alte calamități; și apoi putem ști că niciunul din acestea nu va fi egal cu acela care se va abate asupra lumii în timpul marii bătălii a Armaghedonului. Faptul că această concluzie este corectă este dovedit de cuvintele lui Isus că pe pământ va fi un necaz așa cum nu a mai fost de când a început lumea; nu, și nu va mai fi niciodată. Însă acest timp mare de necaz va duce în cele din urmă la mari binecuvântări pentru oameni. Dumnezeu a rânduit așa.

După ce indignarea dreaptă a lui Dumnezeu va fi exprimată complet împotriva organizației lui Satan, vântul mare care va fi rupt munții și stâncile va înceta să sufle; cutremurul care va fi clătinat pământul din centru până la circumferință nu va mai face nimic; focurile aprinse de cer, după ce își vor consuma rapid furia, vor înceta să ardă, și liniștea și odihna va mai veni încă o dată pentru pământ. Însă supraviețuitorii dintre oameni vor fi neputincioși. În necazul și strâmtorarea lor ei vor chema pe Domnul.

Apoi va veni din cer glasul domol, liniștit; și mesajul rostit în urmă cu mult timp de profetul lui Dumnezeu va spune cuvinte de încurajare tuturor oamenilor cu bună voință de pe pământ, spunându-le: „Plecați-vă înaintea lui Iehova în frumusețea sfințeniei; temeți-vă înaintea Lui, toți de pe pământ. Spuneți printre națiuni că Domnul domnește; lumea va fi întemeiată încât nu se va clătina; El va judeca popoarele cu dreptate. Să se bucure cerurile și să se înveselească pământul; să urle marea și tot ce este în ea. Să se bucure câmpia, și tot ce este pe ea; atunci toți copacii pădurii să se bucure înaintea Domnului; căci El vine, căci El vine să judece pământul; El va judeca lumea cu dreptate, popoarele cu adevărul Său". – Ps. 96:9-13.

Toată profeția divină își are împlinirea la timpul stabilit, și poate fi înțeleasă doar după ce este împlinită sau în curs de împlinire. Profeția de mai sus a început să fie împlinită acum, prin faptul că cei care observă dezvoltarea planului lui Dumnezeu văd că Domnul și-a luat puterea și și-a început domnia; prin urmare, ei știu că în curând va urma împlinirea completă a profeției. Apoi va urma o

Cuprins

perioadă de reconstrucție și binecuvântare a omenirii, conform promisiunilor pe care le-a făcut Dumnezeu.

Promisiunea pozitivă și fără echivoc făcută aici de profet este: „Lumea va fi întemeiată încât nu se va clătina". „Lumea" înseamnă aici o organizație în beneficiul omului. „Lumea" în sens scriptural înseamnă popoarele pământului, organizate în forme de guvernare, sub supravegherea și controlul unui stăpân invizibil. Ea este alcătuită din cer și pământ. „Cerul" se referă la invizibil, în timp ce „pământul" se referă la partea vizibilă a lumii. Timp de secole partea invizibilă a lumii a fost Satan și îngerii săi nelegiuiți, în timp ce partea vizibilă a constat din formele organizate de guvernare pe pământ, influențate și controlate de Satan. Privind la timpul când lumea lui Satan va pieri, Dumnezeu, prin profetul Său, spune: „Căci iată, Eu creez ceruri noi și un pământ nou; și nimeni nu-și va mai aminte de lucrurile de mai înainte, și nici nu-i vor veni în minte. Ci bucurați-vă pentru totdeauna de ceea ce creez". (Isa. 65:17,18). Această profeție trebuie să-și aibă împlinirea.

În armonie cu aceste cuvinte ale profetului sfânt, apostolul Petru descrie în cuvinte profetice trecerea cerurilor vechi și a pământului vechi. El spune că creștinii „aşteaptă şi grăbind venirea zilei lui Iehova, în care cerurile, fiind în flăcări, se vor descompune şi elementele se vor topi de căldura încinsă". (2Pet. 3:12). Trebuie remarcat că acestea trec în ziua lui Dumnezeu; adică, în timpul mâniei exprimate a lui Dumnezeu. Apoi Petru adaugă: „Dar noi, potrivit promisiunii Sale, aşteptăm ceruri noi şi un pământ nou, în care va locui neprihănirea". (2Pet. 3:13). Având în vedere aceste două mărturii date în mod divin putem avea asigurarea deplină că lumea nouă va fi întemeiată, și va fi întemeiată atât de bine încât nu se va clătina niciodată.

Timp de multe secole dușmanul Satan, ca șef, ajutat și susținut de îngerii săi răi, a constituit cerurile care au influențat și controlat națiunile și popoarele pământului. Odată cu venirea lui Cristos Isus la putere în anul 1914 Satan și oștirea lui de demoni au fost aruncați din cer pe pământ. (Ps. 110:6; Rev. 12:9). Cerul nou este, așadar, un fapt întemeiat. Cristos este în controlul acestuia. Niciunul din oameni nu apreciază acest fapt, decât cei care caută cu sârguință să cunoască Cuvântul lui Dumnezeu și să-L slujească.

Următoarea mare manifestare a puterii Domnului va fi distrugerea sistemelor, la care se face referire în mod profetic ca „fiara" și „profetul fals", partea vizibilă sau pământească a organizației Diavolului. Cu fiara și profetul fals nimiciți, și cu Satan legat, pământul întreg (adică, sistemele nelegiuite vizibile) va trece. Atunci nu vor mai fi elemente ale omenirii înstrăinate de Dumnezeu, descrise în mod simbolic ca „marea". Apoi va urma întemeierea pământului nou. Cu întemeierea lui, va fi întemeiată, așa cum a fost prezis de profet (Ps. 96:10), pentru că atât cerul, cât și pământul vor fi atunci sub controlul Regelui neprihănit, Prințul Păcii și Domnul domnilor.

Apostolul Ioan a avut o viziune a lumii noi, și în cartea Revelația (21:1,2) el a scris: „Şi am văzut un cer nou şi un pământ nou, căci cerul de odinioară şi

Cuprins

pământul de odinioară trecuseră, iar marea nu mai era. Am văzut şi oraşul sfânt, noul Ierusalim, care cobora din cer, de la Dumnezeu, pregătit ca o mireasă împodobită pentru soţul ei."

Cerul nou este guvernul lui Mesia, Națiunea Nouă născută și la putere. El este orașul sfânt, Noul Ierusalim. Este guvernul păcii, cu Prințul Păcii ca și Cap și Conducător; guvernul lui Mesia, care ia locul a ceea ce a fost pentru mult timp conducerea invizibilă a lumii. Cerul nou, sau partea invizibilă a guvernului nou, este frumoasă și glorioasă; și este descrisă de Ioan în cuvinte simbolice ca fiind ca o mireasă împodobită pentru soțul ei. Acela este timpul când femeia încearcă să se înfățișeze cel mai bine, și chiar și apare așa. „Noul Ierusalim" este limitat la cei o sută patruzeci și patru de mii de urmași credincioși care sunt descriși ca fiind „logodiți cu un soț, Cristos" (2Cor. 11:2), și care iau numele organizației lui Iehova, adică, Ierusalim. El este în mod specific organizația lui Cristos al cărui Cap este El; El este „nevasta Mielului"; așa spune Scriptura. – Rev. 21:9.

Din moment ce dușmanul Satan și îngerii lui, care compun cerul vechi, sunt invizibil, înseamnă oare că și cerul nou va fi invizibil? Da; cerul nou va fi invizibil. Principalul care alcătuiește acel cer nou este Cristos Isus. Noi avem cuvintele Lui cu privire la dacă da sau nu va mai fi văzut vreodată de popoarele pământului, când spune: „Încă puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea". (Ioan 14:19). Cristos este chipul expres al lui Iehova, și nici un ochi uman nu-l poate vedea pe Dumnezeu. (Evr. 1:3; 2Cor. 4:4; 1Tim. 6:16). Satan, o făptură spirituală a fost și el invizibil omului și a exercitat putere și control asupra omului. Chiar așa și Domnul Isus, Regele gloriei, deși invizibil omului, va exercita putere și control asupra oamenilor pământului.

Din vremea Edenului până la distrugerea completă o organizației lui Satan a avut reprezentanți vizibil pe pământ. Sugerează oare aceasta că Prințul Păcii, marele Mesia, va avea reprezentanți vizibili pe pământ? Da, El va avea; și Scripturile afirmă categoric acest lucru.

Din moment ce Dumnezeu a promis că va crea un cer nou și un pământ nou, și din moment ce apostolul Petru spune că în acest cer nou și pământ nou va locui neprihănirea, putem fi siguri că organizația vizibilă nouă a guvernului Mesianic va fi neprihănită; cu alte cuvinte, reprezentanții vizibili ai Regelui neprihănit pe pământ vor fi în armonie cu și ascultători de porunca Lui.

Dar după distrugerea organizației lui Satan, și după legarea lui Satan, unii oameni vor supraviețui. Oare nu se vor împinge cei ambițioși și mai puternici să ajungă în guvern și să-l controleze și aducă din nou o stare de fărădelege? Nu, pentru că niciunul nu va avea permisiunea să facă aceasta. (Dan. 2:44). Regele drept nu va permite nimănui să-L reprezinte care se complace în nelegiuire. Pentru ca omul să primească o oportunitate să fie binecuvântat pe deplin cu perfecțiune Domnul va instaura o formă dreaptă de guvernare pe pământ. Promisiunea dată în profeția lui Isaia (32:1) este: „Iată, un rege va domni în neprihănire, și prinții vor guverna în dreptate". Aceasta va exclude posibilitatea celor ambițioși și puternici

Cuprins

de a-și exercita înclinațiile politice și de a pune mâna pe guvern sau pe o parte a lui.

Însă toți oamenii sunt descendenții lui Adam, care a păcătuit în Eden; și din moment ce toți sunt imperfecți, oare unde se poate găsi unul care să guverneze în dreptate și neprihănire ca reprezentant al Regelui?

Cu mult timp în urmă Dumnezeu a pregătit anumiți oameni care sub condiții dificile și-au dovedit loialitatea și credincioșia față de Dumnezeu; și apoi au murit. Acești oameni, de la Abel încoace până la Ioan Botezătorul, au primit aprobarea lui Dumnezeu. Ei vor fi înviați din mormânt. Ei vor fi aduși în viață ca oameni perfecți, cu totul devotați Domnului, și vor fi reprezentanții vizibili ai Împărăției neprihănite al Domnului pe pământ. Ei vor constitui nucleul pământului nou. Scripturile dovedesc în mod convingător aceste afirmații. – Evrei 11; Psalm 45:16.

SCRISORI

Cei care au ochi naturali și care pot citi mesajul Împărăției pierd deseori un privilegiu prin faptul că nu citesc celor care sunt orbi. Frații ar trebui să caute oportunități ca să ajute pe cei orbi să înțeleagă despre Împărăție. Scrisoarea de mai jos sugerează acest privilegiu splendid pe care-l au unii din frați, și pe care-l pierd. Pionierii și ceilalți lucrători ar trebui să caute pe cei interesați care sunt orbi, și să facă ceea ce pot pentru a-i ajuta. Îi sfătuim să scrie Departamentului Societății pentru Nevăzători, la adresa strada Spear, 1210, Logansport, Indiana.

Dragă frate Rutherford:

Doresc să-mi exprim aprecierea pentru privilegiul de a auzi primul discurs ținut în 23 Februarie și că Iehova v-a folosit să demascați acea parte a organizației Diavolului în modul în care s-a făcut. Dacă nu au știut că au fost goi înainte, cu siguranță au aflat acest lucru când a fost ținut discursul.

Sora McDowell și eu însumi suntem amândoi fără vedere fizică, dar ne bucurăm de adevărurile așa cum ne sunt date de la masa Domnului.

Am reușit să auzim destul din discursul de duminică seara care să ne facă curioși să auzim restul. Vedeți, sunt unele lucruri pe care nu le putem avea la masa Domnului, datorită incapacității noastre de a citi, și mulți dintre frați încă n-au învățat că va fi un serviciu pentru Iehova dacă vor ajuta pe oamenii Lui să obțină hrană spirituală pe care ei nu ar putea-o obține altfel. Sper, nu numai pentru mine, ci și pentru alți nevăzători, să vină și al doilea discurs.

Vreau să profit de această ocazie să exprimăm aprecierea noastră pentru *Turnul de Veghere* în Braille. Dacă nu ar fi fost această revistă, am fi murit de foame. Este adevărat, Iehova ne face să înțelegem multe din adevărurile care ies la iveală, înainte de a reuși să le citim în *Turnul de Veghere*, însă este bine să avem

Cuprins

confirmate gândurile noastre prin instrumentul vizibil de comunicare al Domnului, *Turnul de Veghere*.

Suntem bucuroși și recunoscători pentru încrederea pe care o avem în marșul victorios al lui Iehova, și că El are un lider credincios peste partea pământească a organizației Lui.

Frate Rutherford, ca servi tovarăși ai Domnului, apreciem eforturile dvs. neobosite în serviciul fraților dvs., și în oferirea avertismentului pentru oameni, și cuvântul de mângâiere pentru cei ce plâng.

Domnul să vă binecuvânteze, și să vă dea credință și curaj până la sfârșit. Suntem,

Servii dvs. tovarăși prin harul Lui,
BRO. O.M. și GRACE MCDOWELL.

P. S. Deși suntem fără vedere fizică, apreciem privilegiul de a fi în lucrarea de mărturie, eu ca pionier și d-l Mc Dowell ca ajutor.

CERINȚELE AU PRIMIT RĂSPUNS

Dragă frate Rutherford:

Noi, încarcerații de la J. W., ne înălțăm inimile la unison față de Iehova pentru privilegiul minunat care a fost al nostru, de a auzi mesajul lui Iehova de avertizare, „Separarea Națiunilor". După ce am avut o parte în invitarea oamenilor ca să asculte, și după ce am fost închiși pentru aceasta în prezent, am avut o dorință sinceră să-l și auzim. După ce am făcut chestiunea un subiect serios de rugăciune, câteva din cerințele noastre au primit răspuns prin faptul că am fost luați în sala de odihnă a ofițerilor în această clădire, și acolo în prezența multor funcționari și șefi inimile noastre au fost înveselite, chiar și prin faptul că am stat în picioare până la sfârșit, mărturisind astfel lui Satan și mulțimii lui că chiar dacă eram în spatele gratiilor, totuși eram liberi să strigăm „Pentru Iehova și pentru Ghedeon". – Psalm 13:6.

Fie ca binecuvântările bogate ale lui Iehova să continue asupra dvs. și a conlucrătorilor.

Ai dumneavoastră în serviciul Împărăției.
BENJ. COHEN DANIEL BARNES
LOUIS LEGRANGE WM. C DICKINSON
TITUS DI SANTO *New Jersey*

„DUMNEZEUL VOSTRU POATE FACE LUCRURI"

Dragă frate Rutherford:

Raportăm mai departe despre marea transmisie din 23 februarie: Am avut rapoarte din toate zonele Commonwealth-ului și unele din Noua Zeelandă. Recepția în toată Australia a fost excelentă; de fapt, unii din proprietarii de posturi

Cuprins

de radio sunt uimiți de claritatea mesajului la acea oră a dimineții, când Departamentul Poștal l-a așteptat să fie un eșec. Un oficial proeminent a fost auzit spunând: „La urma urmei, trebuie să recunoaștem că Dumnezeul vostru face aceste lucruri". Nu am putut să răspândim mesajul în Noua Zeelandă prin intermediul telefonului, datorită faptului că liniile de conexiune din Noua Zeelandă nu erau disponibile la acea oră a dimineții (de la 8 la 9 a.m.). Cu toate acestea, prietenii din Noua Zeelandă au fost informați despre stațiile de radio de unde scurte, și Madrid a fost auzit clar de mulți din oamenii din Noua Zeelandă. Astfel, în ciuda opoziției Ierarhiei (Ministrul Poștelor în Wellington fiind un catolic), mesajul și-a atins ținta. Sosesc nenumărate comenzi pentru o copie a discursului.

Cartea *Bogăție* – Ediția Autorului a acestei cărți este așteptată astăzi și va fi expediată imediat în diferite zone.

Pregătirile sunt în curs pentru campania din Aprilie, care promite a fi cel mai bun efort de carte legată pe care l-am avut vreodată.

În ciuda diverselor scheme de „puterile potențiale", radioul continuă să trimită mesajul Împărăției prin intermediul discursurilor înregistrate electric.

Familia mi se alătură în a vă trimite dragoste și cele mai calde urări, și dorește să-și exprime aprecierea și mulțumirile pentru măsura lui Iehova de a ne furniza o altă carte nouă.

Cu cele mai calde urări și dragoste în Domnul, rămân,

Fratele dumneavoastră prin harul Lui,
A. MACGILLIVRAY

IEHOVA VA CÂȘTIGA VICTORIA

Dragă frate Rutherford:

Salutări creștine pline de iubire în numele Tatălui nostru! Ne-am gândit că poate ați dori să știți cum rezistă luptei doi dintre pionieri în lupta pentru Iehova și Ghedeon și uimiți dincolo de cuvinte pentru fiecare din ocaziile de serviciu, și de faptul că le este permis să bea din apele vieții și adevărului care vin de la Iehova prin rubricile *Turnului de Veghere* și alte publicații. Cu siguranță, vedem distincția adevărată între loialitate și credincioșie, o diferență între cunoștință și pricepere, și între a primi mult și a fi însărcinat cu multe; prin urmare, se cere mai mult.

Dacă ar exista vreodată o clasă de oameni care ar trăi și care ar trebui să fie veselă, fericită, și încântată, nu numai o parte din timp, ci tot timpul, cu privilegiile plăcute de serviciu și binecuvântările mărite pe care le-am revărsat acum asupra noastră, ea este clasa ilustrată de Iehu și Ionadab din acest timp.

Dorim ca să știți, frate Rutherford, că această convenție care tocmai s-a încheiat, în 22 și 23 februarie, care a culminat cu cel mai mare discurs ținut vreodată pe fața pământului tuturor națiunilor și limbilor, a fost un mare stimulent și binecuvântare pentru care suntem foarte recunoscători în acest timp de teste și experiențe cruciale.

Cuprins

Mai întâi mulțumim lui Iehova și apoi dvs. și familiei Betel pentru oportunitatea minunată de a sta la Betel în timpul convenției la care am participat în New York. A retransmite fiecare cuvânt al acelui foarte minunat discurs „Separarea Națiunilor" prin mașina de sunet „Ocrotirea" din Filadelfia, cu riscul de a fi arestați în acest timp, a fost unul din cele mai frumoase și minunate privilegii de care m-am bucurat vreodată de când am intrat în rândurile oștirii lui Iehova ca pionier.

Ne dăm seama că suntem într-o luptă adevărată, însă din moment ce bătălia nu este a noastră, și deoarece suntem asigurați că Iehova va câștiga victoria, prin harul susținător al lui Iehova, suntem hotărâți să mergem înainte, pas cu pas împreună cu dvs., ca războinici curajoși în acest război al războaielor, până când se va termina serviciul nostru pământesc. Vă amintim pe dvs. și pe alți micuți ai Domnului în rugăciunile noastre zilnice înaintea Tatălui nostru.

Veseli în serviciul Domnului, suntem,

Ai dumneavoastră pentru victorie,
GLENN și JUNE GERBER, *Pionieri.*

„UN PRIVILEGIU GLORIOS" „LUCRAREA DOMNULUI"

Dragă frate Rutherford:

Sunteți atât de ocupat, punând ramuri de palmier în mâinile „mulțimii mari", și învățând-o să cânte laudele lui Iehova, încât unul urăște să vă ceară să citiți o scrisoare suplimentară. Însă aici sunt fragmente din scrisorile a doi oameni care au reușit mult ca să facă din *Epoca de Aur* un ajutor mai bun pentru dvs. în lucrare, și se pare că ar trebui să aveți o ocazie să le citiți.

Prima este o scrisoare de la un frate drag pe care Iehova l-a ridicat ca să facă desene animate și ilustrații. Remarcați că acest frate își ascunde complet identitatea, și apoi vedeți cum profită de oportunitatea sa.

„Este un privilegiu glorios pe care Iehova mi l-a dat, și mă întreb de multe ori dacă visez. Ar fi o responsabilitate mare să mergi singur, însă Domnul întărește pe toți cei care se străduiesc să facă voia Lui. Cu cât mai plăcut și mai dulce este să facem ceva ce știm că este voia Domnului decât să muncim și să lucrăm pentru bani (nu contează cât de mulți) în sistemul Diavolului, chiar și dacă acești bani ar fi în aparență mijloacele necesare pentru pâinea noastră zilnică. Mă bucur, de asemenea, de privilegiul de a face grafică pentru discursul minunat al fratelui Rutherford, „Separarea Națiunilor". Acest lucru încă îmi dă emoții; și aceste emoții binecuvântate nu se vor depărta niciodată de poporul Domnului; emoția de a auzi adevărul vorbit cu putere, elegant, frumos, de unul care este capabil, competent și desemnat pentru această mare responsabilitate. Apreciez faptul că mi-ați dat o oportunitate de a contribui cu eforturile mele pentru a înfrumuseța înregistrarea din G.A. Nu ezitați să-mi cereți ajutorul.

Cuprins

A doua este o scrisoare de la un frate britanic care ne-a trimis regulat, la fiecare două săptămâni, timp de mulți ani, ziare din Londra și alte ziare britanice. El este constant ca soarele, luna, și stelele. El spune:

„O altă tăietură mică susține cu înflăcărare discursul noului rege, a cărui importanță este relativ neglijabilă în comparație cu discursul fratelui Rutherford de săptămâna trecută. Cu toate acestea, deși presa, etc., a făcut puțină sau deloc publicitate acelei mărturii puternice, martorii lui Iehova printr-un mijloc sau altul au depus mărturie activă acelui eveniment viitor. Noi, în Leicester, am intrat deplin în privilegiile noastre în această privință, folosind postere, afișe, broșuri, panouri în cinema, un semn electric în mișcare, anunțuri prin mașina electrică, etc. Am fost încântați să vedem 800 de oameni inteligenți adunându-se la Palatul Teatrului și ascultând cu atenție la acel discurs al fratelui Rutherford care a demascat atât de convingător Ierarhia romano-catolică. Fără îndoială, acel „refugiu de minciuni" a fost demascat mai complet decât oricând înainte în istorie. Claritatea cuvintelor vorbitorului a depășit așteptările noastre. „Este lucrarea Domnului, și este minunată în ochii noștri". Imediat ce s-a încheiat discursul două autobuze cu frați au plecat spre Birmingham, precum și alte câteva mașini. Am sosit acolo la timp pentru transmisiunea de la miezul nopții. Doar în zece orașe din Marea Britanie s-a difuzat al doilea discurs; așadar, frații din orașele învecinate s-au adunat în acestea. Am avut din nou o încântare, și am fost bucuroși să primim salutările fraților din Los Angeles. De fapt am auzit mesajul nostru telegrafiat din Leicester citit. Am simțit cu adevărat că suntem la convenție, cu adevărat una mondială. După aceea, la ora unu am plecat spre casă, fericiți și bucuroși să dormim cât timp am mai avut înainte de a ne relua îndatoririle unei alte zile. Știu un frate care a mers direct la lucru – dar a fost el oare trist?"

Al dumneavoastră în bucuria ospețelor lui Iehova.
C.J. WOODWORTH

TOATĂ MULȚUMIREA ȘI LAUDA LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Tocmai am terminat de citit ultimul articol despre Samson, și deși știu cât de ocupat sunteți și toți ceilalți, ceea ce mă face să ezit să vă răpesc timpul prețios, totuși de data aceasta trebuie pur și simplu să scriu să dau expresie bucuriei, puterii și încântării care vine prin citirea acestor adevăruri minunate. Simt căci cuvintele sunt instrumente slabe de expresie, și aceasta nu este prima oară când m-am simțit îndemnat să scriu așa. Într-adevăr, toți martorii lui Iehova trebuie să simtă exact la fel, și laudă spontan și dau glorie lui Iehova, Dătătorul luminii și al vieții. Această dezvăluire continuă și minunată a adevărului nu mai pare a fi ca fulgerele de lumină de la templu, ci ca o rază puternică, strălucitoare chiar de la tronul lui Dumnezeu, luminând cărarea noastră în această lume întunecată și păgână.

Mi-a luat aproape doi ani și jumătate să acopăr 500 de mile de teritoriu muntos din partea de sud a Spaniei, în mijlocul unui popor care stă în întuneric și

Cuprins

în umbra morții, căruia nu i-a mai fost predicată evanghelia. Unii pionieri par a fi destinați să lucreze singuri, dar se poate spune că venirea *Turnului de Veghere* și a *Epocii de Aur* cu hrana lor minunată oferă deseori posibilitate omului să realizeze ceea ce pare absolut imposibil și de a merge cu o bucurie care nu cunoaște margini, care este într-adevăr tăria și cântarea noastră.

Perspectiva pentru continuarea lucrării noastre în această țară întunecată – leagănul Inchiziției – nu pare prea promițătoare în momentul în care vă scriu scrisoarea; pentru că Iezuiții, care au controlat și condus cândva totul, au câștigat recent multă din această putere pierdută și prin brațul armatei înfrâng influența celor care altfel ar împiedica acești paraziți de la conducerea țării. Ca în Germania, așa e și aici; se poate observa un număr mare de arestări secrete, și din nou și din nou noi pionierii suportăm această întârziere și inconvenientă; însă libertatea noastră nu a fost niciodată așa de lungă, deoarece autoritățile încă n-au avut timp să-și pregătească mărturiile lor false împreună cu alții din mulțime. A vedea pe dușmanii lui Iehova ridicând capul și luând sfaturi viclene și consultându-se împotriva martorilor lui Iehova, cum ar putea să-i nimicească pentru ca numele lui Iehova să nu mai fie amintit, ne arată în mod sigur că ziua nu este departe când Iehova îi va persecuta cu furtuna Sa, umplându-le fața de rușine și confuzie și necăjindu-i pentru totdeauna.

Așadar, dăm toate mulțumirile și lauda lui Iehova, Dumnezeul lui Israel, care ne-a întărit de data aceasta pentru distrugerea filistenilor aroganți și înfumurați spre justificarea numelui Său mare.

Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug și să continue să vă călăuzească și să vă ocrotească; aceasta este rugăciunea mea constantă. Cu recunoștință, mă bucur să fiu

Martorul dvs. tovarăș în serviciul Împărăției,
I.N. TAYLOR, *Spania*.

MULȚUMIM LUI IEHOVA PENTRU COMOARA ADĂUGATĂ

Dragul meu frate Rutherford:

Cartea nouă așteptată cu multă nerăbdare a sosit la timp. Aspectul ei a stârnit bucuria odată cu venirea ei; pentru că legarea ei în coloratura roșie bogată și ștanțarea ei fină, se potrivesc bine cu numele ei *Bogăție*. Fabrica a făcut un lucru bun; fără a desconsidera cărțile anterioare, despre aceasta se poate spune că e cea mai bună de până acum.

Anunțul din Turnul de Veghere ne-a determinat să așteptăm o carte pentru clasa tânără și a Ionadabilor, însă ea este mai mult decât doar pentru aceste două categorii. Mi s-a părut în timp ce am trecut prin carte un depozit de adevăr pe care poporul Domnului îl va prețui. Fără îndoială că cartea *Bogăție* este un dar de la Iehova pentru copiii Săi, și pentru clasa Ionadab – dată lor prin canalul Său; dar la ce comoară au ajuns ei! și cât de minunat este că cei tineri și neînvățați în adevărul

Cuprins

și căile lui Iehova pot intra în lucrurile adânci ale lui Dumnezeu! Timpurile într-adevăr s-au schimbat; pentru că aici sunt adevăruri care nu erau disponibile în generația trecută. Inima dumneavoastră trebuie să fi fost plină când ați dat numele cărții. Ea este aproape un rezumat al Adevărului, și indexul face cartea cu atât mai valoroasă; toate împreună este tocmai lucrul potrivit pentru cei care pregătesc pe tineri și pentru cei care ajută pe clasa Ionadab și societatea.

Mulțumesc lui Iehova pentru această comoară adăugată, și în timp ce mă rog ca să fie binecuvântarea intenționată prin ea, mă rog, de asemenea, ca să aveți bucurie în inima voastră prin ea. Sunt sigur că numai Domnul ar putea să vă dea har și putere să scrieți în felul acesta când sunteți în mijlocul nopții cu forțele dușmanului. Fie ca BOGĂȚIILE Lui să fie cu dvs. ca să le împărtășiți cu poporul Lui

Cu multă dragoste, întotdeauna servul dvs. în El,
J. HEMLKY, *Anglia.*

CU TOTUL CU ORGANIZAȚIA DOMNULUI

Dragul meu frate Rutherford:

Profit din nou de acest privilegiu de a vă scrie câteva rânduri despre lucrarea de aici din Grecia. Prin harul lui Dumnezeu noi mergem înainte în ciuda interdicției guvernului împotriva literaturii noastre, și, din cauza aceasta, poliția de pretutindeni au capturat cărțile noastre și au trimis în judecată frații. În câteva luni am avut aproape 30 de procese în instanță, din care unele au fost pentru noi, câteva cazuri împotriva noastră, și unele sunt încă în așteptare. În unele părți poliția a intrat în casele fraților și a confiscat toată literatura lor, chiar și cărțile care erau pentru uzul lor propriu. Într-un district sunt confiscate sute de broșuri, și imediat ce frații merg în lucrare sunt prinși și acționați în instanță. Cu toate acestea, lucrarea proclamării veștii bune merge înainte. Domnul binecuvântează, de asemenea, *Epoca de Aur* în limba greacă, care înlătură prejudecata oamenilor. Mulți care mai înainte au fost dușmani ai adevărului, după ce au primit revista, au cerut mai multă literatură. Acum dăm în fiecare lună aproximativ 9 000 de exemplare ale acestei reviste. Preoții urlă în fiecare duminică împotriva revistei, îndemnând oamenii să aibă de-a face ceva cu ea.

Sperăm ca luna viitoare să începem să tipărim revista aici la sediu. Până acum am avut unele dificultăți, însă acum le-am depășit. Cu mașina de tipărit sperăm să putem tipări chiar și coperțile colorate ale broșurilor, și astfel costul tipăririi va fi redus. Pentru achiziția tiparului și a altor accesorii, precum și a echipamentului electric sunt necesari 500 de dolari, pe care-i avem la sediu. Desigur, acești bani vor fi înlocuiți cu banii pe care-i vom economisi în fiecare lună din banii pe care i-am fi plătit tiparnițelor pentru revistă și broșuri. Sperăm, de asemenea, să putem face stereotipul la sediu.

De asemenea, am avut oportunitatea să vă auzim din nou, și bucuria noastră a fost mare. Din câte am auzit până acum, din diferite părți ale Greciei, mulți

Cuprins

oameni au auzit, însă grecii n-au chef să scrie. Am dat anunțuri la toți deținătorii de radio în toate părțile țării unde frații au putut să le dea.

Am citit cartea *Bogăție*, și bucuria mea a fost mare, și mulțumesc Domnului pentru că vă folosește în lucrarea Sa mare; sunt cu totul cu organizația Domnului și mă bucur să-mi folosesc puterea în lucrarea Lui. Mă rog sincer ca Domnul să vă întărească mâinile ca să terminați lucrarea pe care Domnul a pus-o în mâinile dumneavoastră.

Rămân, cu multă dragoste,

Fratele dumneavoastră și tovarăș serv în lucrarea Lui,
ATH. G. KARANASSIO

CE STIMULENT!

Frate Rutherford:

Salutări pline de iubire. Doresc să-mi exprim recunoștința față de Iehova Dumnezeu pentru articolele încurajatoare care ne-au fost date prin *Turnul de Veghere* de când am fost asociat cu adevărul prezent, și acum avem articolele despre Samson. Este o mare bucurie să știu că Domnul a găsit plăcere să ne dea această revelație că lucrarea care a fost făcută înainte de 1919 a avut aprobarea Domnului și că lucrarea a torturat pe filisteni. (Și știți, frate drag, că ați avut și dvs. o contribuție; așadar, bucurați-vă, așa cum mă bucur și eu). Și când îmi amintesc întâlnirile care au avut loc în țara aceasta, acest lucru ar trebui să ne ajute să sunăm din trâmbițele noastre tot mai mult. Și acum să vezi diversele instrumente pe care Domnul le-a pus în mâinile noastre în aceste zile (în comparație) cu ce am avut înainte de 1919, când am folosit tractate în Anglia de genul „Unde sunt morții?”, etc. Dar acum, dat fiind faptul că lucrarea Regelui necesită grabă, avem mașini de transcris, fonografe, radio, telefon – toate pentru lucrarea Regelui Nou. Așadar, ce stimulent acum pentru Sion să facă lucrarea Regelui și să vestească pe Rege și Împărăția, astfel încât servul poate să raporteze și să zică:, „Am făcut cum mi-ai poruncit”.

Sperând că sunteți bine, și rugând cea mai bogată binecuvântare asupra dvs., rămân

Fratele dvs. în Sion,
W. J. ASTLING, *Anglia*.

IEHOVA A OFERIT PRIVILEGIUL

Dragul nostru frate Rutherford:

Noi, pionierii din Belgia, englezi, francezi, polonezi și suedezi – adunați în Bruxelles, am auzit clar discursul dvs. emoționant „Despărțirea Națiunilor”.

Cuprins

Inimile noastre se bucură de privilegiul pe care ni l-a oferit Iehova în acest timp, prin dezvăluirea Cuvântului Său, în special deoarece noi mărturisim într-o țară adâncită în catolicism unde, prin influența rea a ierarhiei romano-catolice, oamenii nu cunosc Biblia.

Fie ca Iehova să nimicească rapid organizația demonică a lui Satan și să-și justifice numele glorios.

La sfârșitul acestui mesaj minunat toți s-au ridicat cu un unanim „Da".

Ne unim ca să vă transmitem dragostea noastră caldă, și ne rugăm ca Iehova să continue să vă întărească spre onoarea numelui Său.

Stând umăr la umăr cu dumneavoastră în luptă,

Frații dumneavoastră

ASHLEY C. LAW WERNER SCHUETZ
VICTOR TUNDER RUTH TRINER
ALEX. M. B. COLE HILDA WEBSIER
CH. KNECHT JEAN SIEGENTHALER
F. CAWKIN NANCY BERRY
MONA PRATT ERNEST SENIOR
SALLIE NUTT HULDA KNECHT

Cuprins

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

1 IUNIE 1936 Nr. 11

Cuprins:

PREOŢI ŞI LEVIŢI	- Pag.285
ZIUA PREGĂTIRII LUI DUMNEZEU	- Pag.300
BĂTĂLIA FINALĂ	- Pag.303
SCRISORI	- Pag.307

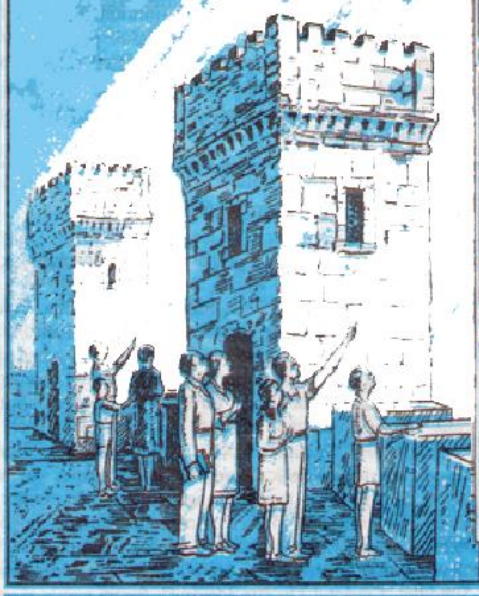

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

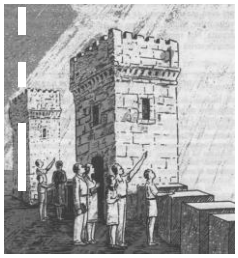

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Iunie 1936** **Nr. 11**

PREOŢI ŞI LEVIŢI

„Am dat pe Leviţi ca dar lui Aaron şi fiilor lui, din mijlocul copiilor lui Israel, ca să facă slujbă pentru copiii lui Israel în cortul adunării.” – Numeri 8:19.

IEHOVA a ales pe Aaron ca să însoţească pe Moise în Egipt şi mai târziu a ales pe Aaron ca să slujească în slujba de mare preot. Mai întâi a fost ales marele preot şi mai târziu preoţii inferiori. Iehova a instruit pe Moise: „Apropie de tine pe fratele tău Aaron şi pe fiii săi, şi ia-i dintre copiii lui Israel şi pune-i deoparte în slujba Mea ca preoţi: pe Aaron şi pe fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar şi Itamar ... Fiilor lui Aaron să le faci tunici, să le faci brâie, şi să le faci scufii, spre cinste şi podoabă. Să îmbraci cu ele pe fratele tău Aaron, şi pe fiii lui împreună cu el. Să-i ungi, să-i închini în slujbă, să-i sfinţeşti, şi-mi vor sluji ca preoţi”. (Exodul 28:1,40,41). Aaron a fost un Levit. – Exodul 4:14.

[2] Seminţia lui Levi a fost luată de Domnul în locul întâilor născuţi (Numeri 3:41). După alegerea marelui preot şi a preoţilor subordonaţi, Leviţii au fost daţi preoţilor ca să fie servi ai lor (Numeri 8:19; 18:23). În timpul când au fost aleşi marele preot şi sub-preoţii ca să facă serviciul de preoţi ca servii lui Dumnezeu, seminţia lui Levi nu fusese amintită nici măcar ca seminţie oficială sau recunoscută oficial. Ulterior, seminția lui Levi a fost făcută o seminție oficială și consacrată pentru serviciul Domnului Iehova, şi aceasta s-a făcut numai după alegerea lui Aaron şi a fiilor săi ca să servească în slujba de preoţi.

[3] Când a binecuvântat patriarhul Iacov pe cei doisprezece fiii ai lui, inclusiv Levi, lui Levi nu i s-a făcut nici o făgăduinţă că din seminţia lui va ieşi o preoţie. Nu s-a spus și promis nimic atunci cu privire la preoție. (Geneza 49:5-7). Tatăl şi mama lui Moise şi ai lui Aaron s-au distins mai degrabă pentru credinţa lor în Iehova decât prin faptul c-au fost din seminţia lui Levi. (Exodul 2:1-10, 6:16-20). Ei au fost lăudaţi pentru credinţa lor în Iehova. (Evrei 11:23). Aaron a fost ales ca vorbitor sau „profet” pentru Moise ca să apară cu el înaintea lui Faraon din pricină că Moise n-a putut vorbi fluent. (Exodul 7:1,2). După aceea, întâii născuţi ai lui Israel au fost sfinţiţi (Exodul 12:12; 13:1,2). La un timp oarecare după aceea, Iehova a înlocuit pe întâii născuţi prin seminţia lui Levi. După ieşirea Israeliţilor din Egipt, Aaron a servit mai departe ca purtător de cuvânt pentru Moise. (Exodul 16:9,10). După aceea, Aaron a fost pus să aibă grijă de vasul de aur plin cu mană (versetele 33,34). Şi mai târziu Aaron a însoţit singur pe Moise când s-a urcat pe muntele Sinai cu ocazia dării legii. – Exodul 19:24,25.

Cuprins

[4] Când Moise şi Aaron au fost pe muntele Sinai, au servit anumiţi preoţi în Israel, însă ei n-au fost numiți de Iehova, după cât ne arată raportul. Nici unuia dintre acei preoţi nu i s-a permis să se suie pe muntele Sinai (Exodul 19:24). La un timp oarecare după aceea, Aaron şi cei patru fiii ai lui împreună cu şaptezeci de bătrâni ai lui Israel au fost invitaţi „să se suie la Iehova pe munte şi să se închine de departe" (Exodul 24:1-14). Toate faptele istorice amintite mai sus au avut loc înainte de alegerea lui Aaron şi a fiilor săi pentru preoţie. – Exodul 27:21; 28:1-4; 29:44.

[5] Rezultă, aşadar, că Aaron a fost chemat şi ales să fie mare preot, nu numai pentru că a fost un Levit, ci pentru că a fost un frate a lui Moise, care şi-a arătat credinţa în Iehova Dumnezeu. Moise a fost ales de Iehova ca un preot superior lui Aaron. El a fost și profet din pricina credinţei şi credincioşiei Sale, și nu pentru că a fost din seminţia lui Levi. Atât Moise cât şi Aaron, în împlinirea datoriilor lor care le-au fost încredinţate în mod oficial, au prefigurat pe Cristos Isus, marele Profet şi Preot al lui Iehova.

LEVIȚI

[6] Preoţii au fost aleşi din seminţia lui Levi, şi celorlalţi bărbaţi din seminţia lui Levi, în afară de preoţi, li s-a dat serviciu la Israeliţi şi au fost servii preoţimii. Cu alte cuvinte, ei au dat ajutor preoţilor în împlinirea serviciului Domnului în Israel. Indică oare aceasta la două clase născute din spirit deosebite şi despărţite una de alta şi anume la „turma mică" (Luca 12:32), reprezentată prin preoţi, şi în al doilea rând, la clasa mai puţin credincioasă, care a fost numită „sfinţi ai necazului" sau „mulţimea mare de oameni" , reprezentată prin Leviţi? Sfânta Scriptură nu susține o astfel de concluzie. După cât se pare, nu se găseşte în Sfânta Scriptură nici un sprijin că seminţia lui Levi, adică, membrii seminţiei în afară de preoţi, ar reprezenta cumva în tip mulţimea mare de oameni care este descrisă în Apocalips 7. Pare necesar a cita unele dovezi biblice, având în vedere ce a fost susținut până acum, în *Turnul de Veghere* 1911, paginile 21 şi 22). Va fi de folos să luăm cunoştinţă despre istoria biblică a seminţiei lui Levi.

[7] Moise, însoţit de servul său, Iosua, s-a aflat din ordinul lui Iehova pe munte şi după ce a rămas acolo patruzeci de zile, a aflat că Israeliţii au păcătuit împotriva Domnului şi şi-au făcut un viţel de aur spre închinare. Recunoscând starea groaznică în care s-au adus Israeliţii ei înşişi, Moise a făcut o declaraţie grozavă în prezenţa şi în auzul lor: „(Moise) s-a aşezat la uşa taberei, şi a zis: ‚Cine este pentru Domnul, să vină la mine!' Şi toţi copiii lui Levi s-au strâns la el". – Exodul 32:26.

[8] După ce s-au strâns Leviţii la Moise, le-a poruncit: „Fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul şi pe ruda sa". Leviţii au făcut după cuvintele lui Moise, şi aproape trei mii de oameni au căzut morţi în ziua aceea. „Căci Moise le zisese: Sfinţiţi-vă astfel lui Dumnezeu, ucigând fiecare chiar pe fiul său şi pe fratele său; pentru ca să dea astăzi binecuvântarea sa vouă". (Exodul 32:25-29). Cu această ocazie seminţia Levi a arătat credinţa şi devotamentul ei faţă de Iehova Dumnezeu.

Cuprins

Chiar şi în acel timp, Leviţii nu au fost consacraţi încă pentru un serviciu deosebit în legătură cu cortul mărturiei. Serviciul cortului mărturiei în legătură cu Leviţii este găsit descris mai întâi în Exodul 38:21. Chiar şi acest text nu numeşte în mod deosebit seminţia lui Levi, ci se referă fără îndoială exclusiv la preoţii care au fost luaţi din seminţia lui Levi. În cartea Levitic, seminţia lui Levi nu este amintită deloc, ci numai în legătură cu aranjamentul anului jubiliar. – Leviticul 25:32-34.

[9] Aaron, care a fost un levit, s-a însurat cu o femeie din seminţia lui Iuda, familia care a avut dreptul de a aspira la împărăţia lui Israel. Ea a fost fiica unuia din strămunii împăratului David, şi din această seminţie a lui Iuda a venit Domnul Isus. (Exodul 6:23; Rut 4:20-22). Urmaşii lui Aaron au fost aşadar înrudiţi ca preoţi în mijlocul poporului ales al lui Dumnezeu. După cum reiese din raport, Leviţii sunt amintiţi mai întâi ca servind în cortul mărturiei în cartea a patra a lui Moise: „Dă în grija Leviţilor cortul mărturiei, toate uneltele lui şi tot ce ţine de el. Ei vor duce cortul şi toate uneltele lui, vor face slujba în el, şi vor tăbărî în jurul cortului. Când va porni cortul, Leviţii să-l desfacă; şi când se va opri cortul, Leviţii să-l întindă; iar străinul care se va apropia de el, să fie pedepsit cu moartea. Dar Leviţii să tăbărască în jurul cortului mărturiei, pentru ca nu izbucnească mânia mea împotriva adunării copiilor lui Israel; şi Leviţii să aibă paza cortului mărturiei". – Numeri 1:50,51,53.

[10] Raportul biblic nu ne descoperă dacă Leviţii au dat ajutor la clădirea cortului mărturiei; însă în această legătură sunt amintite în mod deosebit seminţiile lui Iuda şi Dan. Serviciul Leviţilor în legătură cu cortul mărturiei a fost instituit numai după terminarea cortului întâlnirii. Faptul ca Leviţii au fost puși deoparte pentru serviciul Domnului, este arătat prin faptul ei n-au fost numărați pentru serviciul de război. – Numeri 1:47-54; 2:33.

[11] Când Dumnezeu a lovit pe întâii născuţi ai Egiptului, a despărţit pe toţi întâii născuţi ai tuturor seminţiilor lui Israel ca favorizaţii deosebiţi ai Israeliţilor. După ce Israeliţii au ieșit din Egipt, Leviţii au fost aleși în locul celor întâi născuţi şi au fost hotărâţi pentru serviciul cortului mărturiei. Cu privire la aceasta este scris: „Domnul a vorbit lui Moise, şi a zis: „Iată am luat pe Leviţi din mijlocul copiilor lui Israel, în locul tuturor întâilor născuţi, care se nasc dintre copiii lui Israel; şi Leviţii vor fi ai Mei. Căci orice întâi născut este al Meu; în ziua când am lovit pe toţi întâii născuţi din ţara Egiptului, Mi-am închinat Mie pe toţi întâii născuţi din Israel, atât din oameni cât şi din dobitoace: ei vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul." … Ia pe Leviţi în locul întâilor născuţi din Israel, şi vitele Leviţilor în locul vitelor lor; şi Leviţii vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul" (Numeri 3:11-13,45). Leviţii au fost apoi curăţiţi şi au fost prezentaţi Domnului pentru serviciul lor deosebit. Ei au fost despărţiţi şi deosebiţi de către celelalte seminţii. "Să apropii pe Leviţi înaintea Domnului; şi copiii lui Israel să pună mâinile pe Leviţi. Aaron să legene pe Leviţi într-o parte şi într-alta înaintea Domnului, ca un dar legănat din partea copiilor lui Israel; şi să fie închinaţi astfel în slujba Domnului. Leviţii să-şi pună mâinile pe capul viţeilor, şi să aduci unul ca jertfă de ispăşire, şi altul ca ardere de tot, ca să faci ispăşire pentru Leviţi. Să pui pe Leviţi în picioare înaintea

Cuprins

lui Aaron şi înaintea fiilor lui şi să-i legeni într-o parte şi într-alta, ca un dar legănat Domnului. Aşa să desparţi pe Leviţi din mijlocul copiilor lui Israel; şi Leviţii vor fi ai Mei. După aceea, Leviţii să vină să facă slujba în cortul adunării. Astfel să-i cureți şi să-i legeni într-o parte şi într-alta, ca un dar legănat". – Numeri 8:10-15.

[12] Faptul că întreaga seminţie a lui Levi a fost pusă deoparte pentru serviciul Domnului în locul celor întâi născuţi este o dovadă foarte convingătoare că Leviţii, atât preoţii cât şi sub-preoţii, sunt un tip al „bisericii celor întâi născuţi, care sunt scrişi în ceruri", şi care se dovedesc credincioşi lui Dumnezeu şi sunt făcuţi membrii ai casei regale (Evrei 12:23). „Şi Eu am luat pe Leviţi în locul tuturor întâilor născuţi ai copiilor lui Israel. Am dat pe Leviţi ca dar lui Aaron şi fiilor lui (preotului şi sub-preoţilor), din mijlocul copiilor lui Israel, ca să facă slujbă pentru copiii lui Israel în cortul adunării, să facă ispăşire pentru copiii lui Israel, şi astfel copiii lui Israel să nu fie loviţi cu nici o urgie, când se vor apropia de sfântul locaş". – Numeri 8:18,19.

[13] Faptul că lui Aaron şi fiilor săi le-a fost permis să facă serviciu de preoţi în cortul întâlnirii a fost un privilegiu dat de Dumnezeu, iar celorlalţi din seminţia lui Levi li s-a dat prin aceasta privilegiul de a face un serviciu deosebit ca ajutor al preoţimii în legătură cu cortul mărturiei. Deoarece Leviţii au fost un dar făcut preotului ca să servească în cortul mărturiei ca ajutorii săi, aceasta arată că Leviţii au fost membrii ai familiei marelui preot. La sacrificarea viţelului şi a ţapului lui Iehova, trebuie să fi fost reprezentată întreaga seminţie a lui Levi, deoarece este scris: „Aaron să-şi aducă viţelul lui pentru jertfa de ispăşire, şi să facă ispăşire pentru el şi casa lui. Să-şi junghie viţelul pentru jertfa de ispăşire" (Leviticul 16:11). Ceea ce s-a întâmplat cu sângele viţelului s-a făcut şi cu sângele ţapului Domnului (Leviticul 16:15). Preoţii şi Leviţii toţi au fost fraţi, fiind o singură familie. Marele preot a fost un reprezentant al întregii seminţii a lui Levi (Deuteronomul 33:8). Preoţii şi ceilalţi din seminţia lui Levi au fost întotdeauna asociaţi laolaltă. Partea non-preoţească a seminţiei a servit pe fraţii care au slujit în serviciul de preoţi, nu ca slujitori ai oamenilor, ci „ca pentru Domnul", aşa cum le-a repartizat Domnul locurile de slujire. În acelaşi chip stă lucrul şi în trupul lui Cristos, căci aici „Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare aşa cum a voit El". „Fapt este că sunt mai multe mădulare, dar un singur trup" (1Corinteni 12:18,20). Aceia din seminţia lui Levi care nu au fost preoţi, n-au servit pe preoţi ca servitori de-ai oamenilor, ci „ca pentru Domnul" în locurile de serviciu date lor de Domnul. Membrii în biserica lui Dumnezeu sunt de asemenea îndrumaţi: „Orice faceţi, să faceţi din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni" (Coloseni 3:23). Nu fiecare poate fi pus în organizaţia Domnului în acelaşi post. Unii au un post de mai mare răspundere decât alţii.

[14] Preoţilor şi celor ce n-au fost preoţi le-au fost impuse diferite datorii de serviciu, şi Leviţii, ca seminţie, au fost reprezentaţi prin persoana sau trupul marelui preot la fel cum sub-preoții au fost reprezentați prin marele preot. Se aduce ca argument că Leviţii n-au intrat în ziua ispăşirii în Sfânta Sfintelor din

Cuprins

cortul mărturiei. Dar acest argument cade, deoarece nici sub-preoţii n-au intrat în ziua ispăşirii în Sfânta Sfintelor, ba nici măcar în Sfânta, deoarece numai marelui preot i s-a permis să intre acolo în ziua ispăşirii (Leviticul 16:17). N-au putut fi chemaţi toţi Leviţii la preoţie deoarece la împărţirea serviciului cortului mărturiei n-a fost nevoie de un număr aşa de mare de preoţi. Aceasta însă nu înseamnă nicidecum că clasa celor ce n-au fost preoţi ar fi fost mai puţin credincioasă decât preoţimea. Toţi au trebuit să fie credincioşi dacă au voit să primească aprobarea Domnului; şi raportul biblic arată că ei au fost credincioşi Domnului Iehova, preotului şi împăratului său din seminţia lui Iuda. „Dar cât despre noi, Domnul este Dumnezeul nostru, şi noi nu L-am părăsit, preoţii din slujba Domnului sunt fiii lui Aaron, şi Leviţii stau şi îşi împlinesc slujbele" (2Cronici 13:10). Nimic din Sfânta Scriptură nu ne îndreptăţeşte să tragem concluzia că Dumnezeu ar fi fost reprezentat prin cei ce n-au fost preoţi, o clasa mai puţin credincioasă. Dacă Domnul ar fi făcut un astfel de lucru, aceasta ar însemna că scopul Său ar fi fost să aprobe pe unii care sunt credincioşi numai pe jumătate; şi una ca aceasta nu este deloc în armonie cu scopul exprimat al lui Dumnezeu.

[15] Lipsa de moştenire în ţară s-a aplicat atât preoţilor, cât şi celor ce nu au fost preoţi: „Domnul a zis lui Aaron: Tu să n-ai nici o moştenire în ţara lor, şi să n-ai nici o parte de moşie în mijlocul lor. Eu sunt moştenirea şi partea ta de moşie, în mijlocul copiilor lui Israel. Și iată, fiilor lui Levi le-am dat ca moştenire orice zeciuială în Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru slujba cortului adunării". – Numeri 18:20,21.

[16] Niciunul dintre Leviţi n-a avut vreo moştenire în ţară. Dacă aceasta înseamnă că clasa preoţilor trebuie să moştenească un loc ceresc şi nu un loc pământesc, atunci aceasta se aplică şi asupra clasei celor ce n-au fost preoţi. Deoarece „mulţimea mare de oameni" este fără îndoială o clasă pământească şi nu o clasă cerească, aceasta dovedeşte că aceia dintre Leviţi care n-au fost preoţi nu reprezintă în tip pe mulţimea mare de oameni. Chiar şi cei ce n-au fost preoţi au făcut servicii de preoţi când a fost mult lucru de făcut şi când a fost necesar ajutorul lor. (1Cronici 15:16-22; 16:4-6; 2Cronici 5:12). Ei au învăţat legea lui Dumnezeu şi au rostit sentinţa Sa după porunca Sa. (2Cronici 17:8,9; 19:8-11). Un astfel de serviciu n-ar putea găsi un anti-tip într-o clasă de născuţi de spirit mai puţin credincioasă, şi în special nu la sfârşitul lumii când este născută mulţimea mare de oameni. E drept că Leviţii care n-au fost preoţi n-au purtat haine oficiale. În loc de a arăta prin această trăsătură o clasă mai puţin credincioasă, şi anume pe cea numită înainte „clasa necazului sau a mângâierii", prin aceasta este arătat că ei nu reprezintă pe o clasă deosebită în organizaţia Domnului, ci numai pe cei ce servesc în organizaţia lui Dumnezeu. Ei au servit ca pentru Domnul.

INTERESE COMUNE

[17] Interesele întregii seminţii a lui Levi, inclusiv ale preoţilor, sub-preoţilor şi ale celor ce n-au fost preoţi, au fost comune. Ei toţi au slujit pe Domnul după poruncile Sale. Împărţirea lor în grupe după gradul serviciului lor, evident n-a avut

Cuprins

ca scop să reprezinte în tip două clase de născuţi din spirit, deosebite, despărţite una de alta – una credincioasă şi cealaltă mai puţin credincioasă, ci ca să reprezinte în mod simbolic o singură organizaţie de serviciu a favorizaţilor lui Dumnezeu sau a întâilor născuţi care fac în templu serviciul împărţit fiecăruia dintre ei. Tocmai aşa este astăzi în anti-tip. Nu fiecare dintre martorii lui Iehova poate servi în acelaşi post sau loc. Unii dintre ei servesc la cartierul general, alţii în birourile filialelor, iar alţii ca pionieri sau în alte posturi; dar toţi fac serviciul lor ca pentru Domnul. Fie că servesc într-un post sau în altul, toţi servesc pe Dumnezeu, şi pe Împărăţia Sa, şi toţi sunt reprezentaţi în marele preot, Cristos Isus, care este Capul şi Comandantul lor. Când suferă unul dintre ei, toţi suferă împreună cu el; şi când unul se bucură, ceilalţi se bucură împreună cu el. Mulţi dintre ei sunt „puşi ca privelişte în mijlocul ocărilor şi necazurilor" şi ceilalţi suferă împreună cu ei, ca tovarăşi ai celor unşi ai lui Dumnezeu care suferă un astfel de tratament insultător (Evrei 10:32,33). În ochii oamenilor poate că unii ocupă poziţii mai puţin onorabile decât alţii, dar în ochii lui Dumnezeu nu este nici o deosebire, deoarece Dumnezeu nu are în vedere faţa oamenilor (Efeseni 6:9). Ceea ce place lui Iehova şi ceea ce aprobă El este credincioşia şi devotamentul complet faţă de El. Nu există nici măcar o scriptură care să arate că Dumnezeu va aproba şi va răsplăti vreodată o clasă necredincioasă. Nu există nici un motiv de a crede că Dumnezeu ar avea o a doua clasă spirituală şi că El o răsplăteşte într-o măsură oarecare pentru că n-a fost tocmai credincioasă, şi fiindcă s-a amestecat în lucrurile lumii şi caută să placă în acelaşi timp atât lumii cât şi lui Dumnezeu.

CETĂȚI DE SCĂPARE

[18] Legea lui Dumnezeu a prevăzut şase cetăţi de scăpare care au trebuit să fie locuite toate de seminţia lui Levi, şi una dintre cetăţile acestei seminţii a fost Hebronul şi ea a fost locuită de preoţi, care erau, desigur, Leviţi. Dacă leviţii care n-au fost preoţi ar reprezenta pe o clasă subordonată de consacraţi, care sunt mai puţin credincioşi decât casa regală, atunci aceasta ar însemna că omul care a săvârşit un omor fără voie a trebuit să fugă la acea parte a organizaţiei lui Dumnezeu care a fost credincioasă numai pe jumătate lui Dumnezeu. O astfel de concluzie ar fi cu totul iraţională şi n-ar fi în armonie cu Sfânta Scriptură (Numeri 35:2-15; 1Cronici 6:57). Cetăţile de scăpare au fost un tip al organizaţiei credincioase a lui Dumnezeu pe pământ ca un întreg şi ca parte a casei regale, în care putea căuta adăpost omul care a omorât pe altul fără intenţie. Cetăţile anti-tipice de scăpare se aplică la sfârşitul lumii, după venirea Domnului Isus la templu şi la începutul vestirii mesajului Împărăţiei (vezi „*Turnul de Veghere*, 1934, pag. 247). Organizaţia lui Iehova nu s-ar putea compune din două departamente, dintr-un departament credincios şi dintr-unul numai pe jumătate credincios pe care noi am obişnuit a-l numi „clasa necazului". Acesta este un alt argument puternic că Leviţii au ilustrat pe credincioşii lui Dumnezeu care formează organizaţia Sa, şi unii dintre ei ocupă o poziţie, iar alţii alta, așa cum i-a plăcut lui Dumnezeu să-i pună, Cristos Isus fiind marele Mare Preot peste întreagă organizaţie.

Cuprins

[19] Printre Israeliţi au fost şi din aceia care ei înşişi nu au fost Israeliţi. „Netinimii”, (însemnând „cei daţi”) amintiţi în Sfânta Scriptură, n-au fost Israeliţi (1Cronici 9:2). Iosua a împărţit acestor „daţi” un anumit serviciu inferior (Iosua 9:22-27). Ei sunt deosebiţi clar de Leviţi (Ezra 2:70; 8:20; Neemia 7:73). Faptul că netinimii au făcut un anumit serviciu în legătură cu cortul mărturiei, nu înseamnă nicidecum că Leviţii au ilustrat o clasă de oameni care vor trăi veşnic pe pământ.

[20] Chehatiţii au fost una dintre familiile seminţiei lui Levi. Core, din familia chehatiţilor, a fost un răzvrătitor mârşav împotriva orânduielii lui Dumnezeu, pe care a ordonat-o El pentru serviciul cortului mărturiei (Numeri 16:1-25). Core este folosit în Sfânta Scriptură fără îndoială să reprezinte o clasă născută din spirit, care a avut odată dreptul de a aspira la Împărăţie, însă a devenit necredincioasă şi va fi nimicită. „Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam din dorinţa de câştig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!” (Iuda 11). Core menționat de Iuda este același menționat în Numeri 16:1 și acolo este scris „Core”. Aceasta arată că Domnul nu aprobă pe cei ce sunt credincioşi doar pe jumătate, şi că nici unuia dintre aceştia nu-i dă un loc subordonat în organizaţia Lui cerească.

„VOR PURTA NELEGIUIREA LOR”

[21] Când am fost încă prinși în eroarea că mulţimea mare de omeni ar fi o clasă născută din spirit, căreia i se va da o poziţie subordonată în Împărăţia cerească, profeţia următoare a lui Ezechiel a fost aplicată în mod greşit până acum mulţimii mari de oameni: „Mai mult, Leviţii care s-au depărtat de Mine, când se rătăcea Israel şi se abătea de la Mine, ca să-şi urmeze idolii, vor purta pedeapsa nelegiuirilor lor.” – Ezechiel 44:10.

[22] Toate cuvintele acestea ale textului sau ale scripturii n-au fost examinate împreună până acum după cum se cuvine. Trebuie remarcat că această scriptură zice: „Când se rătăcea Israel”. În acel timp s-a rătăcit atât clasa preoţilor, cât şi clasa celor ce n-au fost preoţi. „Dar preoţii Leviţi, fiii lui Ţadoc, care au păzit slujba locaşului Meu, celui sfânt, când se rătăceau copiii lui Israel de la Mine, aceia se vor apropia de Mine, să-Mi slujească şi vor sta înaintea Mea ca să-Mi aducă grăsime şi sânge, zice Domnul Dumnezeu. Ei vor intra în Locaşul Meu cel sfânt, se vor apropia de masa Mea ca să-Mi slujească, şi vor fi în slujba Mea.” – Ezechiel 44:15,16.

[23] În loc ca profeţia să arate două clase de născuţi din spirit, ea arată aceasta: că cei consacraţi şi devotaţi serviciului Domnului au fost amestecați odinioară cu „creştinătatea” şi au cultivat nişte formalităţi care au fost un semn că se rătăciră de la Domnul. Ei sunt arătaţi, aşadar, ca unii ale căror haine au fost murdărite, adică, au fost puşi pe aceeaşi treaptă cu alţii care cultivă doar o formă de evlavie, şi au devenit cel puţin până la un anumit grad, asemenea lumii. Ei s-au rătăcit de la închinarea adevărată a lui Iehova Dumnezeu. Profeţia arată că rămăşiţa s-a întors la Domnul după ce au purtat nelegiuirile lor şi în judecata templului au fost curăţiţi şi nedreptatea, adică nelegiuirea lor, a fost îndepărtată de

Cuprins

la ei; atunci au fost potriviţi pentru serviciu. Tuturor acelora care au fost curăţiţi şi au devenit rămăşiţa Leviţilor anti-tipici, li s-au impus anumite datorii de serviciu în organizaţia Domnului. Acest fapt a fost trecut cu vederea cu ocazia examinării acestor profeţii în „Justificare", vol. III, pag. 265-269. Aceasta arată cum poate ajunge poporul lui Dumnezeu într-o eroare, când gândim că avem înţelegerea justă a unei profeţii înainte de a fi împlinită. Aceasta dovedeşte din nou că nici un om nu poate interpreta cândva profeţia. În timpul când s-a scris cartea „*Justificare*", Dumnezeu nu descoperise încă poporului Său înţelegerea justă cu privire la „mulţimea mare de oameni".

[24] Să se observe, de asemenea, că înainte de a fi avut loc vreo rătăcire, Dumnezeu a instruit pe marele preot să poarte fărădelegile sanctuarului: „Domnul a zis lui Aaron: „Tu şi fiii tăi şi casa tatălui tău cu tine să purtaţi pedeapsa fărădelegilor făcute în sfântul locaş; tu şi fiii tăi, împreună cu tine să purtaţi pedeapsa fărădelegilor făcute în împlinirea slujbei voastre preoţeşti." (Numeri 18:1). Fără îndoială aici este se face o referire la casa Leviţilor fiindcă cuvintele: „Tu şi fiii tăi, şi casa tatălui tău cu tine" nu se pot referi la mai puţin decât la întreaga seminţie a lui Levi. Scriptura care urmează imediat după aceasta, şi anume, Numeri 18:2-6, prescrie datoriile tuturor Leviţilor, atât preoţilor, sub-preoţilor, cât şi celor ce n-au fost preoţi. Înainte de aceea, Iehova poruncise cu privire la marele preot să facă o tablă de aur curat şi să se sape pe ea cuvintele: „SFINȚENIE DOMNULUI" şi să fie legată în partea dinainte a mitrei, pe capul marelui preot, apoi, Iehova a adăugat: „Ea să fie pe fruntea lui Aaron; şi Aaron va purta fărădelegile săvârşite de copiii lui Israel când îşi aduc toate darurile lor sfinte." (Exodul 28:35-38). Aceste scripturi arată că atât preoţii cât şi acei ce nu sunt preoţi trebuie să poarte anumite fărădelegi.

[25] Semnificativ pentru împlinirea anti-tipică a cuvintelor profetice de mai sus următorul lucru: că la venirea Domnului Isus la templu ca să ţină judecata peste casa lui Dumnezeu, Leviţii anti-tipici, atât preoţii cât şi sub-preoţii, se rătăciseră şi toţi aceştia au trebuit să poarte fărădelegile lor. Nimic nu arată că în această judecată s-ar fi aflat două clase spirituale, deosebite una de alta. Este spus limpede că venirea Domnului la templu a avut ca scop curăţirea fiilor lui Levi, după cum este scris: „Cine va putea însă să sufere ziua venirii Lui? Cine va rămânea în picioare când se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, şi ca leşia nălbitorului. El va şedea, va curăţi şi va topi argintul; va curăţi pe fiii lui Levi, îi va lămuri ca aurul şi argintul, şi vor aduce Domnului daruri în neprihănire." (Maleahi 3:2,3). Cuvintele „va curăţi pe fiii lui Levi" trebuie să se aplice în mod neapărat tuturor Leviţilor anti-tipici, inclusiv clasa preoţilor, şi a celor ce nu sunt preoţi. Aceşti curăţiţi au fost însărcinați în serviciul Domnului ca „să aducă lui Iehova daruri în neprihănire". Toţi aspiranţii de drept la Împărăţie au trebuit curăţiţi şi lămuriţi. Dacă examinăm acum tipul în legătură cu profeţia lui Ezechiel (44:10-16), vom vedea că Leviţii după ce s-au rătăcit şi apoi au fost curăţiţi şi s-au întors la Domnul, n-au primit posturi de serviciu mai joase sau mai puţin favorabile decât cele pe care le-au avut înainte de-a rătăci. Aceasta arată că

Cuprins

purtarea vinei sau nelegiuirii lor (adică a cursului nelegiuit de acțiune), nu poate însemna că în anti-tip Leviţii vor ocupa un loc inferior sau o poziţie subordonată în cer. Faptul că întreagă clasă născută din spirit a trebuit curăţită când a venit Domnul la templu, arată că întreaga clasă născută din spirit se rătăcise şi procedase ilegal, dar că toţi care au avut o stare potrivită a inimii au fost curăţaţi de Domnul și clasa credincioasă aprobată de Domnul a format clasa „servului credincios şi înţelept" (Matei 24:45-47). Sfânta Scriptură arată că Domnul a fost supărat pe ei fiindcă au rătăcit, dar după ce au purtat fărădelegea lor şi au fost curăţați şi iertați, atunci s-au bucurat şi au zis, după cum este scris: „În ziua aceea vei zice: Te voi lăuda, Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mânia Ta s-a potolit şi m-ai mângâiat!" – Isaia 12:1.

[26] Înainte de acel timp consacraţii de pe pământ au privit pe stăpânitorii politici ai acestei lumi ca pe „înaltele stăpâniri" pe care au trebuit să le asculte, şi ei s-au conformat în mare măsură practicilor obişnuite în „creştinătate". Când s-au retras însă din Babilon şi au fost curăţiţi şi s-au bucurat, atunci n-au mai atribuit mântuire nici unei puteri pământeşti şi nici n-au aşteptat ocrotire de la puteri pământeşti, ci au zis: „Iată, Dumnezeu este salvarea Mea; mă voi încrede, și nu mă voi teme: căci Domnul IEHOVA este tăria și cântarea mea; și El a devenit salvarea Mea. De aceea, veţi scoate apă cu bucurie din izvoarele salvării." – Isaia 12:2,3.

ÎNGERI SLUJITORI

[27] Nu există nici un motiv de-a trage concluzia că Dumnezeu va face o parte a consacraţilor Lui, servi ai „turmei mici" în cer pentru că au fost o clasă mai puţin credincioasă. Domnul s-a arătat în templu cu o suită de îngeri sfinţi ca servi ai Săi (Matei 25:31). Aşadar, după cât se pare, nu este nevoie de a muta în cer o mulţime mare de născuţi din spirit care au fost credincioşi numai pe jumătate şi de a le da în decursul domniei de o mie de ani a lui Cristos un loc de serviciu secundar în cer, cu îngerii. Dacă Dumnezeu ar face lucrul acesta, atunci ar înălţa creaturi pământeşti credincioase numai pe jumătate la o poziţie egală cu aceea pe care o ocupă cetele de îngeri, care Îi sunt cu totul credincioşi, şi aceasta ar fi absurd, iraţional şi n-ar fi biblic. Desigur nu se poate spune că Iehova trebuie să găsească în cer loc şi formă de slujire pentru o astfel de clasă de creaturi care sunt priviți ca un fel de produs secundar al lucrării Sale. Când Cristos a fost pe pământ a zis că se va duce şi va pregăti un loc pentru urmaşii Lui care se vor dovedi credincioşi, dar el n-a zis aceasta şi despre aceia care se vor dovedi credincioşi numai pe jumătate. (Ioan 14:3). Sfânta Scriptură nu arată făgăduinţe pentru două clase născute din spirit. N-a existat niciodată un motiv biblic de a pune oamenilor înainte o speranţă a unui loc secundar în cer în care s-ar putea ajunge printr-o „uşă din dos". Sfânta Scriptură spune dimpotrivă că „toţi am fost chemaţi la o singură speranță a chemării noastre", nu la două speranțe. (Efeseni 4:4). Naşterea sau recunoaşterea fiilor Domnului chemaţi la o poziţie cerească de Domnul este într-o singură speranță, şi speranța aceasta este de a lua parte la nădejdea învierii lui Cristos Isus la o moştenire nestricătoare. (1Petru 1:3,4; Filipeni 3:10). În loc să fie

Cuprins

păstrată o moştenire cerească pentru aceia care devin „mai puţin credincioşi” prin faptul că se retrag şi se încurcă cu organizaţia lui Satan, Sfânta Scriptură spune limpede că aceştia care se retrag şi devin necredincioşi sunt sortiţi nimicirii. – Evrei 10:38,39.

[28] Pentru aceia care vor să devină urmaşi ai lui Cristos Isus nu este de importanţă fundamentală să aibă parte la jertfa de păcat pentru omenire, ci cel mai important lucru pentru ei este să servească pe organizaţia lui Dumnezeu şi să ia parte cu Cristos Isus la justificarea numelui lui Iehova. Justificarea şi naşterea din spirit nu are ca scop principal de a lua parte la jertfa pentru păcat şi la ridicarea lumii, ci ceea ce este de cea mai mare importanţă este combaterea a acuzaţiei false pe care a ridicat-o Satan împotriva lui Dumnezeu, dovedind că creatura care umblă pe urmele lui Isus poate rezista atacurilor lui Satan şi-şi poate păzi neprihănirea faţă de Dumnezeu, chiar şi dacă aceasta înseamnă o moarte de jertfă. În acest chip omul devine asociat cu marele justificator. A lua oameni în cer nu este de cea mai mare importanţă. Jertfa urmaşilor lui Cristos nu adaugă nimic la marea jertfă de răscumpărare şi nici nu-i măreşte eficacitatea în luarea păcatelor. De aceea, jertfa pentru păcat nu poate fi motivul cel mai important pentru ca Dumnezeu să îndreptățească oameni şi să-i nască ca fii spirituali ai Săi. Chiar şi marea jertfă a lui Cristos Isus prin care s-a câştigat preţul de răscumpărare n-a fost decât de o importanţă secundară. Ceea ce întrece toate celelalte lucruri în importanţă este justificarea numelui lui Iehova. Puterea convingătoare a acestui argument este în acelaşi timp şi o dovadă tare că Dumnezeu desigur nu va pregăti pentru unii un loc subordonat în cer numai pentru ca să scape de nimicire o mulţime mare de oameni. Nimic în Sfânta Scriptură nu vorbeşte de un astfel de motiv care l-ar fi hotărât pe Dumnezeu să ţină pregătit pentru ei în cer un premiu de mângâiere şi să pregătească acolo un loc de a-L servi. Dacă ţinem în minte că marea chestiune de decis este justificarea numelui lui Iehova, atunci toate celelalte lucruri ocupă locul lor potrivit în mintea noastră în conformitate cu Sfânta Scriptură. Dacă aşteptăm pe Domnul ca să interpreteze profeţia, atunci câştigăm înţelegere şi vedem adevărul real.

CURTEA DE AFARĂ

[29] Din Sfânta Scriptură reiese clar că în cer nu există un loc secundar pentru urmaşii lui Isus care au fost aleşi dintre oameni şi au fost făcuţi creaturi spirituale. Prin aceasta devine clar căci curtea de dinafară a templului n-a putut reprezenta în tip un astfel de loc sau o astfel de stare. Cortul mărturiei din pustia muntelui Sinai n-a avut decât o singură curte şi în acest loc dinaintea uşii cortului întâlnirii a venit tot poporul, atât Leviţii cât şi preoţii şi cei ce n-au fost preoţi (Leviticul 1:1-9). Această curte sau acest loc a trebuit să reprezinte așadar acelaşi lucru ca și curtea de afară văzută în vedenia lui Ezechiel (Ezechiel 40:17; 46:21-24), şi anume o stare de justificare sau şedere înaintea lui Dumnezeu ca creaturi noi în Cristos, și, de asemenea, şi o stare a tuturor acelora din omenire care au fost aduşi în armonie cu Iehova prin Cristos. Mulţimea mare de oameni stă înaintea tronului îmbrăcată în

Cuprins

haine albe, adică ei stau ca aprobaţi înaintea lui Dumnezeu. În templu, așa cum a apărut în vedenia lui Ezechiel, atât domnitorul cât şi poporul în general intra prin curtea dinăuntru. (Ezechiel 46:3-10), şi aceasta dovedeşte căci curtea de dinafară nu prefigurează o stare spirituală în cerul invizibil, ci o condiţie de justificare sau ședere înaintea Domnului a acelora care sunt pe pământ şi care sunt devotaţi lui Dumnezeu**.** Aceştia sunt oamenii binevoitori, „alte oi" ale Domnului Isus, „mulţimea mare de oameni", şi aceștia se va închina totdeauna în curtea de dinafară. Datorită credinţei lor în Iehova Dumnezeu şi în Cristos Isus şi fiindcă s-au refugiat în organizaţia lui Dumnezeu, cetatea de scăpare, au o poziție înaintea lui Dumnezeu, şi dacă rămân credincioşi vor fi ocrotiţi în Armaghedon, după cum s-a făgăduit. Poporului nu i-a fost permis să intre în sfânta corului mărturiei, căci numai preotului i-a fost permis să intre acolo. Aceasta dovedeşte că Sfânta reprezintă starea de născut din spirit a poporului lui Dumnezeu în timp ce este încă pe pământ. Sfânta Sfintelor reprezintă însuşi cerul. – Evrei 9:23,24.

DAR LEGĂNAT

[30] Mielul de Paşte a fost jertfit în ziua a paisprezecea a lunii întâi. Ziua a cincisprezecea a acelei luni a fost ţinută ca o zi de sărbătoare sau de odihnă. Din prima zi după sabat, aşadar, din ziua a şaisprezecea au început a fi numărate zilele, şi cincizeci de zile numărate din acea zi au adus pe popor la ziua Cincizecimii. „De a doua zi după Sabat, din ziua când veţi aduce snopul ca să fie legănat într-o parte şi într-alta, să număraţi şapte săptămâni întregi. Să număraţi cincizeci de zile până în ziua care vine după al şaptelea Sabat; şi atunci să aduceţi Domnului un nou dar de mâncare." (Leviticul 23:15,16). „Snopul, ca pârgă a secerişului" (versetul 10), adică snopul darului legănat a fost adus la începutul celor cincizeci de zile. „Noul dar de mâncare" adus la Rusalii s-a compus din două pâini făcute din floarea făinii şi coapte cu aluat şi a fost adus împreună cu o jertfă de ardere de tot: „Să aduceţi din locuinţele voastre două pâini, ca să fie legănate într-o parte şi într-alta: să fie făcute cu două zecimi de efă din floarea făinii, şi coapte cu aluat: acestea sunt cele dintâi roade pentru Domnul. Afară de aceste pâini, să aduceţi ca ardere de tot Domnului şapte miei de un an, fără cusur, un viţel şi doi berbeci; să adăugaţi la ei darul de mâncare şi jertfa de băutură obişnuite, ca dar de mâncare mistuit de foc, de un miros plăcut Domnului. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire, şi doi miei de un an ca jertfă de mulţumire. Preotul să legene aceste dobitoace într-o parte şi într-alta ca dar legănat înaintea Domnului, împreună cu pâinea adusă ca pârgă şi cu cei doi miei; ele să fie închinate Domnului şi să fie ale preotului." – Leviticul 23:17-20.

[31] În trecut, s-a publicat odată explicația următoare: „Cele două pâini au reprezentat, aşadar două clase de consacrași - turma mică de biruitori şi mulţimea mare de oameni, de servitori consacraţi ai lui Dumnezeu" (vezi *Turnul de Veghere*, anul 1898, pag. 68). În această publicaţie a apărut şi declaraţia următoare: „Cele două pâini reprezintă acelaşi lucru ca cei doi ţapi aduși în ziua ispăşirii." Acele două citate nu par a fi logice. Declaraţia din urmă pare a fi mai aproape de adevăr

Cuprins

şi anume că cele două pâini reprezintă acelaşi lucru ca cei doi ţapi prezentaţi înaintea Domnului în ziua de ispăşire. Când au fost prezentaţi cei doi ţapi au fost aruncaţi sorţii pentru a arăta că alegerea n-a fost după bunul plac, ci că atitudinea fiecărui ţap a hotărât cum va cădea sorţul. Unul dintre aceşti sorţi a hotărât care a fost ţapul Domnului şi celălalt a arătat pe ţapul lepădat sau izgonit. Prin aceasta s-a arătat dezbinarea unei anumite clase. Amândoi ţapii au fost aduşi înaintea Domnului şi au fost pregătiţi pentru jertfă şi Domnul a dispus în prezenţa lor după cursul de acţiune urmat de fiecare din ei. Unul dintre ţapi a fost ales ca o jertfă, şi celălalt a fost izgonit ca „servul rău". Jertfa a fost adusă înaintea Domnului după cât se pare în acelaşi scop, şi anume pentru ca Domnul să arate primirea unuia şi lepădarea celuilalt. Cu ocazia consacrării preoţimii, jertfa a fost pusă în mâinile preotului şi a fost legănată într-o parte şi în alta înaintea Domnului. „Apoi Moise (reprezentând pe Domnul însuşi) le-a luat din mâinile lor, şi le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot; aceasta a fost jertfa de închinare în slujba Domnului, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului." (Leviticul 8:28). Aşa a fost arătată acceptarea de către Domnul.

[32] Raportul despre darul legănat adus la Cincizecime zice: „Să aduceţi din locuinţele voastre două pâini, ca să fie legănate într-o parte şi într-alta; să fie făcute cu două zecimi de efă din floarea făinii şi coapte cu aluat; acestea sunt cele dintâi roade pentru Domnul" (Leviticul 23:17). Cele două pâini legănate reprezintă aşadar după cât se pare, o despărţire a celor prezenţi înaintea Domnului; o parte este consacrată cu totul Domnului, dar cealaltă parte nu. După Paşte, în ziua de Rusalii a avut loc, în împlinirea profeţiei lui Ioel, revărsarea spiritului sfânt. Cu ocazia acelei împliniri dintâi, s-a făcut o dezbinare sau despărţire între aceia care au susţinut atunci a fi de partea lui Iehova: „Şi se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer ... Toţi erau uimiţi, nu ştiau ce să creadă, şi ziceau unii către alţii: Ce vreau să zică aceştia? Dar alţii îşi băteau joc şi ziceau: Sunt plini de must!" (Faptele Apostolilor 2:5,12,13). Mulţi însă care la început s-au îndoit, au fost convinşi prin cuvântarea lui Petru şi au crezut cele spuse de el: „Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezaţi; şi în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete." – Faptele Apostolilor 2:41.

[33] În ceea ce priveşte turnarea a doua a spiritului sfânt în împlinirea finală a profeţiei lui Ioel, aceasta a avut loc după venirea Domnului la templu pentru judecată. Aceasta a fost Cincizecimea anti-tipică, sau împlinirea deplină. Toţi consacraţii s-au prezentat atunci înaintea Domnului ca să judece şi să hotărască cine să primească aprobarea Sa şi să intre în bucuria Sa. În acel timp a fost o despărţire. Toţi cei ce s-au prezentat au fost imperfecţi în ei înşişi, şi aceasta s-a ilustrat prin aluatul din pâini, şi nu toţi au fost în aceeaşi stare a inimii. O parte a fost mânată de egoism, în timp ce alţii au dorit mai presus de orice aprobarea Domnului Dumnezeu şi prin urmare au fost devotaţi Domnului, fiind gata, bucuroşi, să facă voia Sa oricare ar fi ea. Aceasta a fost ceea ce i-a despărţit pe unii de alţii. Aceasta corespunde curăţirii fiilor lui Levi (Maleahi 3:2,3). Din încercarea

Cuprins

de foc care a fost aplicată în acel timp a ieşit „servul credincios şi înţelept” şi acestuia Domnul i-a încredinţat toate interesele Împărăţiei Sale de pe pământ. Atunci s-a arătat o clasă numită „servul rău” care n-a fost aprobată de Domnul. Când au fost prezentate înaintea Domnului amândouă au fost aspiranţi de drept la Împărăţie, amândouă au fost imperfecte, ceea ce este arătat prin aluat; o clasă a fost curăţită şi numită de Domnul ca să aducă înaintea Lui o jertfă în dreptate, şi cealaltă clasă a fost lepădată (Matei 24:45-51). În ziua darului legănat, sau a jertfei legănate, preotul a vestit o adunare sfântă şi a interzis orice lucrare de slugă în ziua aceea: „În acea zi, să vestiţi sărbătoarea şi să aveţi o adunare sfântă: atunci să nu faceţi nici o lucrare de slugă. Aceasta este o lege veşnică pentru urmaşii voştri, în toate locurile în care veţi locui.” (Leviticul 23:21). Lucrarea de slugă poate fi numai o lucrare care se face în organizaţia Domnului. Preoţii care au făcut o lucrare în acea zi de ispăşire au fost nevinovaţi, şi acelaşi lucru trebuie să fie valabil în ziua de astăzi pentru marele preot, sub-preoţi şi Leviţi. – Matei 12:5,6.

[34] De la turnarea spiritului sfânt „peste orice făptură”, adică peste toţi născuţii din spirit aprobaţi de Iehova, ei trebuie să lucreze în ascultare faţă de poruncile Domnului (Ioel 2:28,29; Faptele Apostolilor 2:16-18). Evanghelia aceasta a Împărăţiei trebuie vestită în această zi, şi acesta este lucrul lor (Matei 24:14). Martorii lui Iehova trebuie să aibă grijă că în această zi, în ziua consacrării şi devotării Domnului, trebuie să se închine lui Dumnezeu în spirit şi adevăr, şi o astfel de închinare este practicată prin ascultarea de poruncile Sale în realizarea serviciului Lui.

[35] Din când în când se raportează că există controverse printre unele grupe ale poporului declarat al lui Dumnezeu care este acum pe pământ. Aceasta este o dovadă convingătoare că aceia care încep certuri de cuvinte şi controverse pentru câştig personal în realitate nu se află în templu, ci numai se amestecă printre aceia care sunt în templu. Cei devotaţi lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale ar trebui să se ferească de discuţii nefolositoare cu potrivnicii şi să evite pe aceia care caută să facă dezbinări (Romani 16:17,18). Atitudinea potrivită a acelora care au fost primiţi în casa Domnului este descrisă de psalmist (Psalm 122:1-9). Toţi cei credincioşi, preoţi şi leviţi, stau ca aprobaţi în adunarea Domnului; ei poartă pe frunţile lor numele lui Iehova, şi cântă împreună cântarea cea nouă. Între aceia care sunt devotaţi lui Iehova pe deplin şi sunt în armonie cu Iehova şi Cristos Isus, Înaltele Stăpâniri ale întregii organizaţii, trebuie să fie armonie deplină. Organizaţia lui Satan este formată din toţi aceia care sunt împotriva lui Dumnezeu şi a Împărăţiei Sale, şi Satan împreună cu Gog sunt înaltele stăpâniri ale acestei organizaţii nelegiuite. Domnul îşi are reprezentanţii Lui pe pământ care servesc în organizaţia Lui sub conducerea lui Cristos Isus, Marele Preot. Unii din ei sunt reprezentaţi prin sub-preoţi, şi alţii prin alţi membrii ai seminţiei lui Levi. Toţi sunt leviţi, însă nu toţi ocupă această poziţie în partea pământească a organizaţiei lui Dumnezeu. În 1Corinteni 12:18 este scris: „Acum dar Dumnezeu a pus mădularele în trup pe fiecare aşa cum a voit El”. În organizaţia pământească a lui Dumnezeu nu există domni şi stăpâni, şi dacă cineva s-ar apuca din capul lui să facă pe

Cuprins

stăpânul, atunci se poate aştepta aproape cu siguranţă că Domnul îl va îndepărta. Aceasta însă nu înseamnă că pe pământ nimeni nu trebuie să transmită instrucţiunile organizaţiei lui Dumnezeu altora. Noi trebuie să știm că Domnul conduce organizaţia Sa după înţelepciunea Sa perfectă, şi El face aceasta în felul Său bun. Dacă fiecare din urmaşii lui Cristos de pe pământ ar voi să facă serviciul lui după cum crede el de cuviinţă, atunci urmarea ar fi o încurcătură enormă; şi aceasta desigur n-ar putea fi după voinţa lui Dumnezeu: „Căci Dumnezeu nu este autorul neorânduielii ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinţilor" (1Corinteni 14:33). Între ei trebuie să domnească pace şi ordine şi este sigur că Domnul conduce organizaţia Sa şi serviciul Său şi întrebuinţează pe devotaţii Lui de pe pământ după voia Sa. Societatea a fost organizată ca să corespundă legilor ţării care nu sunt contrare legii lui Dumnezeu. Această corporaţie şi activitatea ei legală dau posibilitate poporului lui Dumnezeu să dea Cezarului lucrurile care sunt ale Cezarului şi pe care legea ţării le poate cere cu drept. „Societatea", după cum este folosit termenul în general, se compune din toţi unşii de pe pământ care fac în mod credincios serviciul Domnului şi iau parte la el după ordine. Aceşti unşi, lucrând ca corporaţie, sunt, prin harul Domnului, în stare să dea lui Iehova lucrurile care sunt ale lui Dumnezeu. Prima grijă a fiecăruia trebuie să fie şi este să împlinească cu toată puterea sa lucrul încredinţat lui şi să-l facă ca pentru Domnul. „Deci, fie că mâncaţi, fie că beţi, fie că faceţi altceva: să faceţi totul pentru slava lui Dumnezeu." (1Corinteni 10:31). Prin faptul că unşii fac acum în felul acesta serviciul Domnului, împlinesc acum în anti-tip ceea ce a făcut în tip întreagă seminţia lui Levi. Cei devotaţi pe deplin Domnului Iehova nu vor fi dispuşi să se lase atraşi în neînţelegeri, dispute şi ceartă de cuvinte cu privirea la faptul dacă cineva din organizaţie primeşte mai multă onoare decât ei. Lucrarea lui Iehova este condusă de Dumnezeu prin Cristos Isus, şi servul Său este răspunzător Domnului; de aceea va hotărî Domnul însuşi dacă acea persoană îl serveşte aşa cum se cuvine sau nu (Romani 14:4). Ce importanţă are în ce post serveşte cineva în organizaţia lui Dumnezeu? Întrebarea care trebuie să intereseze cu mult mai mult pe fiecare este: Împlinesc eu în mod credincios serviciul încredinţat mie şi îmi păzesc eu oare loial şi credincios neprihănirea mea faţă de Iehova? Justificarea numelui Său este marea chestiune de controversă care trebuie decisă acum definitiv. De la fiecare serv se cere acum credincioşie şi numai cei loiali şi credincioşi vor avea parte la justificarea numelui lui Iehova. Toţi leviţii anti-tipici de pe pământ vor cânta: „M-am bucurat când mi s-a zis: Haidem la Casa Domnului! Picioarele noastre se vor opri în porţile tale, Ierusalime! Ierusalime, tu eşti zidit ca un oraș, făcut dintr-o bucată! Acolo se suie seminţiile, seminţiile Domnului, după mărturia lui Israel, ca să laude numele Domnului. Căci acolo sunt tronurile pentru judecată, tronurile casei lui David. Rugaţi-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc să prospere. Pacea să fie între zidurile tale, şi prosperitatea în palatele tale. Din pricina fraţilor şi prietenilor mei voi spune acum: Pacea să fie în tine. Din pricina casei Domnului, Dumnezeului nostru, voi căuta binele tău!" – Psalm 122.

Cuprins

Întrebări pentru studiu

1 Arată motivul pentru care a fost însoţit Moise de Aaron cu ocazia trimiterii sale în Egipt şi de ce Aaron şi fiii lui au urmat după aceea slujba de preot.

2-5 Arată cu ajutorul faptelor istorice când, cum, şi de ce a fost făcută seminţia lui Levi seminţie oficială.

6-8 Explică ocazia raportul din Exodul 32:26 şi scopul poruncii date acolo.

9-12 Care fapte arată că Leviţii au fost puși deoparte în mod deosebit pentru serviciul lui Iehova. Cum se face că Leviţii au ajuns la serviciul lor, având în vedere că Dumnezeu alesese în Egipt pe întâii născuţi ai tuturor seminţiilor lui Israel ca favorizaţii deosebiţi a lui Israel?

13,14 Arată că legătura preoţilor cu ceilalţi membrii ai seminţiei lui Levi, împreună cu privilegiile serviciului dăruite lor au fost profetice. Explică faptul că Leviţii în ziua de ispăşirii n-au intrat în Sfânta Sfintelor.

15,16 Arată cu ajutorul scripturilor şi faptelor dacă aceia dintre Leviţi care nu au fost preoţi au putut să reprezinte în tip o clasă născută din spirit, mai puţin credincioasă.

17 Ce înseamnă tipul că seminţia lui Levi s-a compus din preoţi, sub-preoţi şi membrii care n-au fost preoţi, care toţi au servit pe Domnul după poruncile Sale? Arată privilegiul esenţial şi răspunderea principală a tuturor acelora care fac parte din seminţia anti-tipică a lui Levi.

18-20 Ce informaţie adeveritoare se vede în această legătură în legea lui Dumnezeu privitoare la cetăţile de scăpare? De ce este semnificativ raportul despre Netinimi? Dar despre Core din seminţia Chehatiţilor?

21-26 Explică Ezechiel 44:10,15,16. Când şi de cine poate fi înţeleasă just profeţia divină, după cum se poate vedea acum clar? Arată cum dovedesc alte scripturi că atât preoţii cât şi sub-preoţii trebuie să poarte anumite fărădelegi. Aplică aceste scripturi profetice împreună cu Maleahi 3:2,3; Matei 24:45,47 şi Isaia 12:1-3 şi arată împlinirea lor.

27,28 Arată cu ajutorul scripturilor dacă există un motiv de a pune înaintea oamenilor o nădejdea unui loc secundar în cer care ar putea fi dobândit prin credincioşie numai pe jumătate. Ce scop urmăreşte Domnul cu aceea că justifică oamenii şi-i naşte ca fiii săi spirituali? Ce arată aceasta în ceea ce priveşte presupunerea că Dumnezeu dă în cer o răsplată secundară pentru o parte a acestor născuţi de spirit?

29 Cine a întrebuinţat: a) curtea în cortul mărturiei şi b) curtea de afară a templului pe care a văzut-o Ezechiel în vedenia lui? Aplică acel fapt profetic.

30-33 Din ce s-a compus darul legănat? Când, cum şi de ce s-a adus acel dar sau acea jertfă? Compară cu aceasta cei doi ţapi pe care i-a prezentat Aaron înaintea Domnului cu ocazia serviciului cortului mărturiei în ziua de ispăşire. Arată împlinirea acestor două tablouri profetice.

34,35 Ce cere Sfânta Scriptură acum de la toţi născuţii din spirit aprobaţi de Iehova? Care este atitudinea potrivită a tuturor acelora care au intrat în casa Domnului? Ce măsuri a luat Iehova pentru o activitate ordonată a celor devotaţi

Cuprins

Lui cu ocazia împlinirii serviciului încredinţat lor? Are vreo importanță în ce post servește cineva în organizaţia Domnului? Care este, aşadar, esenţialul şi de ce? Care pare a fi scopul Psalmului 122?

ZIUA PREGĂTIRII LUI DUMNEZEU

IEHOVA DUMNEZEU se pregătește pentru luptă împotriva dușmanului. Acum nu există nici o posibilitate de a împiedica acea mare bătălie. Dumnezeu a prezis-o prin profeții Săi când a direcționat, în special prin profetul Său Ieremia (23:21,22), ca cupa mâniei Sale să fie dat tuturor națiunilor. Dacă învățătorii „creștinismului organizat" ar fi ținut tare la Cuvântul lui Dumnezeu și dacă ar fi făcut pe oameni să audă adevărul divin, marea luptă împotriva „creștinătății" ar fi fost evitată. Dar nu acum! În mod profetic, Dumnezeu își anunță decizia când călăuzește pe profetul Său să ia paharul cu vin al mâniei Lui și să-l dea fiecărei națiuni. Profetul Ieremia scrie: „Căci așa mi-a zis Domnul Dumnezeul lui Israel: Ia paharul cu vinul furiei Lui din mâna mea, și fă pe toate națiunile la care te trimit să bea din el. Și ele vor bea, se vor clătina, și se vor purta ca niște nebuni, din cauza sabiei pe care o voi trimite în mijlocul lor…Și toți regii nordului, de departe și de aproape, unii după alții, și toate regatele lumii, care sunt pe fața pământului; și regele Șeșacului (Babilonului) va bea după ele". – Ier. 25:15-26.

„Paharul cu vin" este un simbol al băuturii pe care Iehova a hotărât să fie băută de toate puterile conducătoare ale pământului. „Șeșac" este unul din numele aplicate Babilonului, care înseamnă organizația Diavolului, și prin urmare profeția se aplică în mod special „creștinătății" sau așa-numitului „creștinism organizat". Ea se aplică, desigur, tuturor religiilor Diavolului, însă o responsabilitate mai mare este asupra celor care au avut mai multe oportunități să cunoască mai bine. În timp ce Dumnezeu înaintează cu pregătirea, El face ca anunțul despre planul Său să fie dat națiunilor. – Mat. 24:14.

Prin profetul Său (Mat. 24:3-35) Iehova a prezis sfârșitul timpurilor Neamurilor, sfârșitul lumii, și începutul domniei lui Cristos, și a spus că el va fi marcat de Război Mondial, urmat rapid de foamete, ciumi, strâmtorare printre națiuni, readunarea rămășiței împrăștiate a slujitorilor credincioși ai lui Iehova, și unirea organizațiilor „creștinătății". Faptele fizice în împlinirea acestei mari profeții au început să aibă loc în anul 1914. Între acea dată și 1918, Cristos Isus, marele ofițer executiv al lui Iehova, a izgonit pe Satan din cer. După aceea urmează în ordine pregătirea pentru bătălia finală pentru distrugerea organizației lui Satan. Organizația nelegiuită care controlează națiunile pământului trebuie să fie distrusă înainte ca Cristos Isus, Regele legitim al pământului, să inaugureze neprihănirea printre națiunile pământului. Satan își îndreaptă acum atenția spre pământ, așa cum a prezis Profetul Isus: „și „fiindcă știe că nu mai are decât puțin timp", Satan se pregătește pentru bătălia finală. (Rev. 12:12; 16:14). Când va avea

Cuprins

loc acea mare bătălie nu este descoperit omului; dar fiindcă acum se fac pregătiri, indiciile sunt că aceasta se va întâmpla în viitorul foarte apropiat.

Profetul Naum a avut o viziune cu privire la Ninive, capitala Asiriei, și el și-a început profeția spunând, „Judecata Ninivei". Cuvântul „judecată" înseamnă o „sentință de condamnare". Profeția lui care urmează are legătură cu ziua pregătirii lui Dumnezeu pentru exprimarea răzbunării Lui împotriva dușmanului Său, și printre altele se referă și la pregătirea lui Satan. Asiria, ca să ne reamintim, a fost organizația Diavolului în care politica a deținut controlul, și în același timp elementul politic a fost sprijinit cu tărie de elementele comerciale și religioase. Faptul că profeția lui Naum este îndreptată împotriva orașului Ninive, capitala care a condus Asiria, înseamnă că ziua pregătirii marchează o perioadă de timp când, în organizația lumii, politica deține controlul, și în același timp conducătorii politici sunt susținuți cu tărie de Marele Comerț și elementele religioase.

Starea care există în prezent se potrivește exact cu descrierea profeției. Tocmai acum conducătorii politici sunt aceia care încheie pacte și tratate de pace, formează ligi, și declară că intenționează să facă lumea sigură pentru democrație și un loc de dorit de locuit. În aceasta ei sunt sprijiniți cu tărie de puterile comerciale, puteri care se unesc în strigătul de „Pace!" și în același timp cheltuiesc mari sume de bani pentru a se pregăti de război. Susținerea este că cea mai bună modalitate de a împiedica războiul este a te pregăti pentru război. Cu alte cuvinte, cel mai bun mod de a împiedica doi oameni de la a se ucide unul pe celălalt este de a-i înarma cu toate armele pe care pot să le poate fiecare din ei.

În mișcările pentru pace și pregătirile pentru război clericii și liderii religioși își dau sprijinul lor generos. Acești lideri religioși ocupă funcții înalte la conciliile ținute pentru conceperea unui plan mondial pentru a împiedica războiul. În anul 1929 marea putere politică a redat putere temporală capului bisericii din Roma, și o mare sumă de bani a fost înmânată papei în legătură cu acest eveniment, bani pe care evident i-au oferit finanțiștii. Toate faptele arată că conducătorii politici sunt în șa, Marea Afacere și predicatorii sunt în carul de război, și întreaga alianță înaintează spre marele apogeu. Toate faptele arată că profeția lui Naum este în curs de împlinire acum.

Viziunea lui Naum poate fi înțeleasă acum și este înțeleasă de cei care sunt devotați Domnului, deoarece împlinirea ei a început și progresează. Numele Naum înseamnă „mângâietor", și profeția lui conține cuvinte de mângâiere pentru poporul lui Dumnezeu. Unșilor li se spune că Iehova este încet la mânie și mare în putere, că El nu va achita pe cei răi, ci va lucra în felul Său propriu în necaz, și că El ține cont de cei ce se încred în El. (Naum 1:1-7). Acestea sunt cuvinte de mângâiere pentru cei care sunt în „locul secret al Celui Preaînalt".

După aceste cuvinte Domnul spune celor care sunt ai Lui că va pune capăt celor răi și că necazul nu se va ridica a doua oară. (Naum 1:8-11). Profetul spune cum elementele organizației dușmanului sunt încâlcite ca spinii și amețiți de ambiție și propriile lor planuri, dar că Dumnezeu se pregătește să-i nimicească ca miriștea uscată. Domnul informează apoi pe poporul Său că ziua necazului este

Cuprins

aproape gata, spunând: „Și acum, voi sfărâma jugul lui de pe gâtul tău şi-ţi voi rupe legăturile”. Pentru încurajarea poporului Său, Dumnezeu îi mai spune că sistemul nelegiuit al Diavolului va fi distrus, și adaugă: „Îi voi pregăti mormântul, pentru că ești neînsemnat”. – Naum 1:10-14.

Iehova cheamă pe poporul Său după numele Iuda, deoarece Iuda înseamnă „laudă lui Iehova”, și ei laudă numele Lui; și în această legătură pentru încurajarea suplimentară și mângâierea poporului Său, El îi spune: „O, Iuda, ţine-ţi sărbătorile! Împlineşte-ţi juruințele (adică, după ce ai fost adus în legământul pentru Împărăție, fii credincios acestui legământ), fiindcă niciun nelegiuit nu va mai trece prin tine. (Naum 1:15). Rămășița credincioasă a fost curățată pentru ca membrii acesteia să poată „aduce Domnului jertfă în neprihănire”, jertfă care este lauda buzelor lor și devotamentul lor total din inimă față de El. (Mal. 3:1-3; Evr. 13:15). Ei apreciază faptul că au fost luați în legământul de jertfă și pentru Împărăție, și își fac cu bucurie partea lor. (Ps. 50:5,14; 24:4; Rom. 12:1). Acest fapt este o altă dovadă că tot ce a fost scris în Scripturi mai dinainte a fost scris în beneficiul și pentru încurajarea celor care se dedică cu totul Domnului Dumnezeu și se dovedesc credincioși Lui în zilele din urmă.

Apoi profetul arată că Iehova se pregătește pentru asedierea dușmanului și a fortărețelor lui. Faptul că Dumnezeu a prezis prin profetul Său ziua în care Iehova se va pregăti pentru bătălie este o dovadă că lupta va fi dată. Faptele fizice pe care le vedem acum arată împlinirea profeției, și sunt, de asemenea, o dovadă că marea bătălie este în viitorul foarte apropiat. Adresându-se celor care sunt din Sion, care este organizația lui Dumnezeu, și care privesc împlinirea profeției lui Dumnezeu, Naum, profetul Domnului, spune: „Cel ce nimicește s-a suit înaintea feței tale”. Aceasta înseamnă că Cristos Isus, marele ofițer executiv al lui Iehova, este prezent și pregătește asediul, ceea ce face după izgonirea lui Satan din cer.

Un alt profet al lui Dumnezeu descrie pe reprezentantul puternic al lui Iehova, Cristos Isus, cu un toiag sau armă de război cu care zdrobește în bucăți organizația dușmanului, și numește specific Babilonul ca acel dușman. (Ier. 51:20-24). Potrivit aceluiași timp, profetul Domnului Isaia (8:9,10) spune cu privire la alianța Ligii Națiunilor: „Încingeți-vă, și veți fi făcuți bucăți. Faceți un plan și va fi zădărnicit”.

Adresându-se mai departe unșilor lui Dumnezeu cu privire la pregătirea pentru asediul împotriva dușmanului, profetul Naum spune: „Păzește locurile fortificate, veghează asupra drumului, încinge-ţi coapsele, înnoieşte-ţi puterea (adică strângeți-vă laolaltă). Căci Domnul (Iehova) a întors (de la țara dușmană și astfel a restaurat) gloria lui Iacov (a poporului Său).” (Naum 2:1,2). Dumnezeu anunță că timpul Său este aproape când își va arăta favoarea într-un mod special față de unșii Săi, și El le spune să se pregătească pentru asediu și să fie curajoși. Până în acest timp „jefuitorii au jefuit” pe unșii lui Dumnezeu; așa declară profeția. (*Roth.).* Ei au „golit poporul lui Dumnezeu și le-au distrus vlăstarele; dar acum și de acum înainte și pentru totdeauna Dumnezeu îi va proteja și-i va păzi zi și noapte. – Naum 2:2; Isa. 27:2,3; Ps. 125:1-3.

Cuprins

Apoi profetul Naum spune: „Scutul vitejilor lui este vopsit în roşu, bărbaţii lui puternici sunt îmbrăcaţi în stacojiu; carele de război vor scânteia ca focul în ziua pregătirii Lui, și ienuperii vor fi clătinați groaznic”. (Naum 2:3). Acest verset și versetele ulterioare ale profeției au fost până acum înțelese și descrise a însemna sau a se referi la „carele” pentru transport rapid din această zi. Cu toate că cuvintele profetului descriu bine mijloacele moderne rapide de transport, totuși profeția are în mod sigur o semnificația mai profundă decât aceasta. Această semnificație profundă nu putea fi înțeleasă până la venirea Domnului la templul Său în anul 1918 și zidirea Sionului, organizația lui Dumnezeu, și până nu luminează fulgerele lui Dumnezeu, luminând profeția. (Mal. 3:1-3; Ps. 102:16-18; Rev. 11:19). În loc de a critica orice interpretare dată până acum acestei profeții, poporul lui Dumnezeu ar trebui mai degrabă să se bucure datorită luminării mai mari pe care Domnul o dă acestei profeții la timpul Său hotărât.

Cuvintele profeției, luminate acum de fulgerele lui Iehova, arată că ele descriu pregătirea Dumnezeului Atotputernic pentru războiul de la Armaghedon. Iehova este acela care asediază Ninive, organizația Diavolului. Iehova asigură scutul pentru vitejii Săi. Dumnezeu spune apoi dușmanului să se pregătească pentru asediu pentru că urmează să-l nimicească pe dușman. El spune: „Scoate-ţi apă pentru asediu! Întăreşte-ţi locurile fortificate…Acolo te va mistui focul, te va tăia sabia. Te va devora ca lăcusta tânără. Înmulţeşte-te ca lăcustele tinere, înmulţeşte-te ca lăcustele.” – Naum 3:14, 15.

Profeția menționează pe „vitejii Lui”. Viteazul lui Iehova care conduce toate forțele Lui este marele Cristos Isus. Ceilalți „viteji” ai Lui sunt cei care sunt cu totul devotați lui Dumnezeu ca membrii ai oștirii Domnului. Lui Cristos Isus, marele Mareșal, Iehova îi spune în limbajul Psalmului 45:3, 4: „Încinge-ți sabia la coapsă, Viteazule; gloria și măreția ta. În splendoarea ta mergi spre victorie, înaintează călare pentru adevăr, umilinţă şi dreptate, iar dreapta ta te va învăţa lucruri înfricoşătoare.” Cu privire la toți membrii Sionului, organizația Lui, Iehova spune: „Le-am dat poruncă celor sfinţiţi ai Mei, da i-am chemat pe vitejii Mei, care sunt nespus de bucuroşi, ca să dea glas mâniei Mele.” – Isa. 13:3, *R.V.*; a se vedea și Zah. 10:5.

BĂTĂLIA FINALĂ

Bătălia finală este numită în Scriptura sacră „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic”. – Rev. 16:14.

Profetul Mica a avut o viziune a zilei celei mari și înfricoșătoare a lui Dumnezeu, și a profețit în beneficiul oamenilor care trăiesc acum pe pământ după cum urmează: „Cuvântul Domnului (Iehova) care a venit la Mica din Moreşet în zilele lui Iotam, ale lui Ahaz şi ale lui Ezechia, regii lui Iuda, şi pe care l-a primit într-o viziune cu privire la Samaria şi la Ierusalim. Ascultaţi, popoare toate! Ia aminte, pământule şi tot ce este pe tine! Domnul Dumnezeu să fie martor

Cuprins

împotriva voastră, Domnul din templul Său sfânt. Căci iată că Domnul iese din locul Său, El va coborî şi va păşi pe înălţimile pământului. Munţii se vor topi sub El şi văile vor crăpa ca ceara din cauza focului, ca apele care se varsă la vale". – Mica 1:1-4.

Profetul Isaia a avut o viziune despre această zi; și el vorbește despre Domnul Isus Cristos, agentul activ al lui Iehova, preotul Celui Preaînalt, Mareșalul, ieșind să facă război împotriva organizației Diavolului, și spune: „Cine este acesta care vine din Edom (organizația dușmanului), care vine din Boţra (capitala acelei organizații) cu veşminte viu colorate? acesta care are o îmbrăcăminte ce impune respect, care mărşăluieşte în marea Sa putere? Eu cel care vorbește în neprihănire, puternic să salvez. De ce îţi este haina roşie şi de ce îţi sunt veşmintele ca ale celui ce calcă struguri în teasc?" Și răspunsul către profet este: „Căci ziua răzbunării este în inima Mea şi a sosit anul celor răscumpăraţi ai Mei". – Isa. 63:1, 2, 4.

Dintr-odată izbucnește o mare flacără de lumină și foc de la dreapta societății mici care cântă laudele lui Dumnezeu și care sunt rămășița care și-a luat poziția de partea lui Iehova Dumnezeu ca martori ai Săi, cu oamenii cu bună voință față de Dumnezeu alături de ei. Trâmbițele dau glasurile lor teribile; tunetele răsună, munții se clatină și tremură, și un glas strigă din locuința Sionului, care este organizația lui Iehova. Este Dumnezeu din cer care intră în luptă. Ziua mare și înfricoșată a Domnului a sosit! Atât de îngrozitoare era viziunea, și așa de mare a fost efectul asupra profetului din vechime Habacuc, încât a strigat: „O,Doamne, am auzit vestea despre tine şi m-am înfricoşat; o, Doamne, reînsufleţeşte faptele de-a lungul acestor ani! Fă-le cunoscute de-a lungul acestor ani! Când îţi vei revărsa mânia, adu-ţi aminte de îndurare". – Hab. 3:2.

Războinicul viteaz se oprește; și cu picioarele puse pe norii de foc, cum descrie profetul, „s-a ridicat în picioare, și a măsurat pământul". Adică, a făcut o analiză a armatei dușmanului, națiunile pământului adunate împotriva lui Dumnezeu. Profetul spune apoi: „Am văzut corturile lui Cuşan sub apăsarea nenorocirii. Pânzele de cort din ţara Madianului s-au cutremurat". (Hab. 3:6,7). „Cușan" înseamnă asupritorii răi, înnegriți de păcat ai poporului lui Dumnezeu, iar „Madian" înseamnă cei bătăuși, certăreți, scandalagii. Al doilea termen descrie bine pe liderii din sistemele ecleziastice, profeții falși care au hulit numele sfânt al lui Dumnezeu și au provocat bătălie împotriva martorilor credincioși ai lui Dumnezeu și au persecutat pe cei ce spun adevărul. Acum ei tremură la vederea Domnului și, așa cum spune profetul Ioel (2:6), „toate fețele…adună întuneric". Națiunile adunate văd apropierea măreției și splendorii Domnului, și fețele lor devin palide deoarece tremură de frică.

Apoi Conducătorul puternic al oștirii Domnului își scoate sabia din teacă și aduce în acțiune instrumentele Sale de distrugere. Profetul (Hab. 3:5) spune: „Înaintea lui mergea ciuma şi în urma paşilor lui erau cărbuni arzători". La apropierea acestor lucruri „păstorii și fruntașii turmelor lor" își lovesc genunchii de

Cuprins

frică; și neputând să dea bătălia împotriva altcuiva, în teamă oarbă ei încep să lupte unii împotriva altora.

Mai departe vine Eroul cuceritor, Cuvântul lui Dumnezeu, care a așteptat timp de secole acest ceas foarte binecuvântat. (Evr. 10:12, 13). Așa cum a fost descris în mod profetic, „Ochii lui erau ca o flacără de foc, iar pe capul lui erau multe cununi…și era îmbrăcat cu o mantie stropită cu sânge". (Rev. 19:12,13). Dar priviți îmbrăcămintea lui; ea este glorioasă, deși este stropită cu sânge. El calcă în teasc; el stoarce ciorchinii răi „ai viței de vie a pământului". (Rev. 14:18-20). La apropierea lui tremură munții, și marele adânc glăsuiește îngrozitor și își ridică mâinile spre cer. Soarele și luna se opresc pe orbitele lor, și toate stelele cerului înalt strigă VICTORIE! Cu indignare și supărare justificată Cuceritorul puternic marșează pe pământ ca să secere națiunile care au defăimat numele sfânt al lui Iehova. El taie în bucăți națiunile, și regatele lor sunt risipite, și locurile lor înalte sunt coborâte. Sfinții, sau rămășița lui Dumnezeu de pe pământ, nu se implică în lupta reală. Aceasta este bătălia Dumnezeului Atotputernic; și lupta este condusă de Fiul Său preaiubit, Preotul al cărui tip a fost regele-preot Melhisedec din Salemul din vechime. Cu mult timp în urmă profetul lui Iehova a scris cu privire la acest ceas, spunând: „Domnul (Iehova) la dreapta ta, va zdrobi regi în ziua mâniei Lui. Va judeca printre națiuni, va umple locurile cu trupuri moarte; va sfărâma capetele peste multe țări". (Ps. 110:5, 6). El luptă, de asemenea, pentru salvarea poporului, pentru ca el să fie eliberat de asupritor; și El luptă pentru unșii lui Dumnezeu, pentru ca ei să fie apărați pentru mărturia lor credincioasă pentru numele lui Iehova.

Acel sistem de guvernare nelegiuit, desemnat cu titlul „fiară" și alcătuit din profitori, politicieni și preoți, este luat. Acel sistem imperial nelegiuit cunoscut în profeția Scripturii ca „profetul fals" este, de asemenea, luat; și acestea sunt aruncate în flăcările arzătoare ale distrugerii veșnice. (Rev. 19:20). Aceste sisteme nelegiuite cad, ca să nu se mai ridice niciodată. Apoi Domnul prinde pe însuși dușmanul, „Balaurul, Șarpele cel vechi, Diavolului, și Satan", și-l leagă și-l aruncă în groapa fără fund ca să nu mai înșele națiunile. – Rev. 20:2,3.

Astfel, imperiul lui Satan este aruncat de pe pământ în uitare. Numele lui Iehova Dumnezeu este justificat. Însă toate cuvintele omenești care încearcă să descrie această zi mare și înfricoșată a Domnului sunt sărace. Să citim cuvintele pe care Dumnezeu le-a făcut să fie scrise cu mult timp în urmă de profetul Său, cuvinte care descriu marșul Său măreț și victorios împotriva fortăreței lui Satan și a organizației lui.

„Rugăciunea profetului Habacuc peste Șighionot. O, Doamne, am auzit vestea despre tine și m-am înfricoşat; o, Doamne, reînsufleţeşte-ţi faptele de-a lungul acestor ani! Fă-le cunoscute de-a lungul acestor ani! Când îţi vei revărsa mânia, adu-ţi aminte de îndurare! Dumnezeu a venit din Teman, și Sfântul din muntele Paran. Gloria Lui a acoperit cerurile, iar pământul s-a umplut de lauda Lui. Strălucirea Lui era ca lumina; ieşeau raze din mâna Lui şi acolo se ascundea puterea Lui. Înaintea lui mergea ciuma şi în urma paşilor lui erau cărbuni arzători.

Cuprins

El s-a oprit și a măsurat pământul. A privit, apoi a făcut naţiunile să tremure. Munţii eterni s-au sfărâmat, dealurile veşnice s-au plecat; căile Lui sunt veşnice.

„Am văzut corturile lui Cuşan sub apăsarea nenorocirii. Pânzele de cort din ţara Madianului s-au cutremurat. Oare împotriva râurilor, o, Doamne, oare împotriva râurilor te-ai aprins de mânie sau împotriva mării ţi-ai vărsat furia? Căci ai încălecat pe caii Tăi şi pe carele Tale de salvare. Arcul Tău a fost dezgolit, după jurămintele semințiilor. Tu ai despicat pământul cu râurile. Munţii te-au văzut şi au tremurat; o mare furtună cu tunete a trecut peste ei. Adâncul de ape a făcut să i se audă glasul și și-a ridicat mâinile în sus. Soarele şi luna s-au oprit în locaşul lor măreţ. Săgeţile Tale alergau ca lumina. Fulgerul suliţei tale dădea lumină. Cutreierai pământul în indignare, treierai naţiunile în mânia Ta.

„Ai ieşit pentru salvarea poporului Tău, pentru salvarea unsului Tău. Ai sfărâmat capul casei celui rău. Ai dărâmat casa de la acoperiş până la temelie. Ai străpuns capul războinicilor lui cu propriile lor arme când s-au năpustit ca o furtună ca să mă împrăştie. Marea lor bucurie era ca a celor hotărâţi să-l devoreze într-un loc ascuns pe cel asuprit. Ai trecut cu caii tăi prin mare, prin puhoiul apelor întinse. Când am auzit, mi s-a cutremurat pântecele; la glasul Tău, buzele mi-au tremurat. Mi-a intrat putrezirea în oase şi eram tulburat în starea în care mă aflam. Totuşi, voi aştepta liniştit ziua necazului, când El va veni peste popor ca să-l invadeze cu trupele Sale." – Hab. 3:1-16.

În această mare bătălie nici un creștin nu va da nici o lovitură. Motivul pentru care nu fac aceasta este că Iehova a spus: „Căci bătălia nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu". Lor Domnul le-a mai spus: „Am pus cuvintele Mele în gura ta şi te-am acoperit cu umbra mâinii Mele, ca să întind cerurile, să pun temelia pământului şi să spun Sionului: Tu eşti poporul Meu". (Isa. 51:16). Mâna Domnului este peste cei micuți ai Săi; și cei ce se încred în El implicit și care se vor dovedi credincioși Lui nu vor fi suferi rele și vor continua să cânte laudele Lui până la sfârșit.

O descriere a acestei lupte finale este dată și în cartea Revelației, ca un „război între fiară și Miel", în care Mielul, Cristos Isus, este victorios deoarece luptă de partea lui Iehova. Raportul spune acolo: „Aceştia (regii pământului) vor face război cu Mielul, și Mielul îi va birui; căci El este Domnul domnilor și Regele regilor; și cei ce sunt cu El sunt chemați, aleși, și credincioși." – Rev. 17:14.

Nimeni să nu se înșele să creadă că bătălia Armaghedonului este o luptă simplă între oameni, sau că ea este doar o ilustrație. Scripturile arată clar că ea este adevărată. Ea este bătălia Dumnezeului Atotputernic, în care El va curăța pământul de sistemul nelegiuit pe care Satan l-a folosit să orbească pe oameni în toate aceste secole. Satan a fost deja izgonit din cer; el a fost aruncat pe pământ; și acum el încearcă cu disperare să nimicească pe cei care depun mărturie despre Dumnezeu, și să orbească pe alții și să-i îndepărteze de Dumnezeu. Dar odată cu sfârșitul Armaghedonului, când sistemele lui vor fi aruncate în distrugere totală și când el va fi prins, va avea loc împlinirea afirmației profetice scrisă cu mult timp în urmă despre Diavolul: „În mormânt ţi s-a coborât mândria, sunetul instrumentelor tale

Cuprins

cu coarde. Larvele se întind sub tine ca un pat, iar viermii îţi sunt învelitoare. Cum ai căzut din cer, tu, Lucifer, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, care făceai neputincioase naţiunile!" – Isa. 14:11, 12.

O altă ilustrație a Armaghedonului este dată în bătălia purtată de israelitul Ghedeon împotriva mulțimii mari a lui Madian. Madianiții erau dușmanii poporului lui Dumnezeu, Israeliții. O mare mulțime din aceștia au fost tăbărâți într-o vale. Ghedeon, care este un tip al lui Cristos Isus, a fost condus să-i pună pe fugă. Ceea ce au făcut urmașii lui ilustrează bine care va fi partea creștinului în bătălia mare și finală. – Judecători 7 și 8.

Când a sosit timpul să intre în acțiune, Ghedeon a avut numai trei sute de oameni. Pe aceștia i-a împărțit în trei grupe, și a pus în mâna fiecărui om o trâmbiță și un urcior gol și o lampă în acel urcior. Ordinul lui a fost ca aceștia să fie poziționați în trei părți diferite ale taberei madianiților, și să privească la Ghedeon; și că atunci când Ghedeon urma să dea ordinul fiecare trebuia să sune din trâmbița sa, să spargă ulciorul pe care-l ținea în mână, și să țină sus lumina sa și să strige: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon". Când s-a făcut aceasta, madianiții, în frica lor, s-au năpustit unii asupra altora și s-au omorât unii pe alții, și armata madianiților a pierit. (Iuda 7:16-22). Tot așa învață Scripturile că în aceste zile de sfârșit ale conducerii nelegiuirii și de început al Împărăției Domnului este datoria și privilegiul celor care sunt într-adevăr consacrați Domnului să ridice sus lumina adevărului divin și să cânte laudele lui Iehova Dumnezeu, proclamând mesajul că El este Dumnezeu și că Isus Cristos este Regele regilor.

SCRISORI

PUTEREA LUI IEHOVA ESTE CU NOI

Dragul meu frate Rutherford:

A fost foarte inspirator să ascult vocea dvs. noaptea trecută care a venit de dincolo de jumătatea pământului la noi și care a fost retransmisă de aici în toate părțile pământului, purtând mesajul marelui adevăr al lui Iehova pentru omenire.

Chestiunea este trasată clar, din ce în ce mai mult pe măsură ce mesajul este vestit în fiecare zi. Mă bucur că Ierarhia nelegiuită este dezbrăcată și expusă în toată rușinea ei astfel încât toți oamenii sinceri să poată fugi de ea. Fără îndoială, aceasta va provoca această organizație rea și nemiloasă la o și mai mare mânie împotriva noastră, însă noi știm că puterea lui Iehova este cu noi în lupta mare pentru onoarea numelui Său.

V-am trimis o scurtă telegramă noaptea trecută ca să știți că mesajul a fost primit bine în partea aceasta.

Cuprins

Rugându-mă ca Iehova să vă binecuvânteze, să vă călăuzească și să vă întărească în timp ce conduceți cu așa curaj calea pentru noi, și cu dragoste caldă în Domnul, rămân,

Fratele dumneavoastră în serviciul Lui,
HERBERT F. GABLER, *Spania*.

DOMNUL ESTE MILOSTIV

Dragă frate Rutherford și familie Betel:

Domnul este milostiv față de poporul Său, și le oferă oportunitatea să-și demonstreze dragostea lor pentru El.

Dragostea pentru Dumnezeul nostru unește și întărește într-adevăr eforturile noastre de a menține un front neîntrerupt în această bătălie de lăudare a numelui Său, și noi apreciem profund măsura Societății și sacrificiul din partea familiei Betel în ajutorul lor pentru noi în promovarea lucrării de serviciu.

El își trimite gloria și numele Său înaintea noastră, și noi ne rugăm pentru binecuvântarea Lui peste voi, frații noștri, spre onoarea Lui.

PIONIERII ÎN TABĂRĂ LA HICKSVILLE, N.Y.

VOM MERGE ÎNAINTE ȘI MAI TARE

Dragă frate Rutherford și familie Betel:

Cu siguranță suntem recunoscători și mulțumitori față de Iehova pentru măsura luată acum pentru noi pentru a putea merge mai departe în serviciul de pionieri.

Am dori doar să putem face ceva pentru voi toți cei de la Betel, și astfel, prin harul lui Iehova, vom merge înainte și mai mult.

Aceasta ne leagă laolaltă în cauza noastră. Necazurile noastre care au părut atât de grele sunt acum surprinzător de ușoare, pentru că bucuria acestei lucrări mari le-a învins.

Cu privire la orice pierdere care va avea loc prin faptul că v-ați gândit la noi, noi ne vom ruga pentru binecuvântările bogate continue, grija și călăuzirea lui Iehova în eforturile voastre de a onora numele Lui. Suntem cu voi inimă, suflet, cuget și toate.

Am vrut doar să scriem ca să ne exprimăm aprecierea; așadar, acceptați dragostea noastră și cele mai calde urări.

Tovarășii voștri vestitori prin harul lui,

WALTER și ANNE LONGA, *Pionieri.*

Cuprins

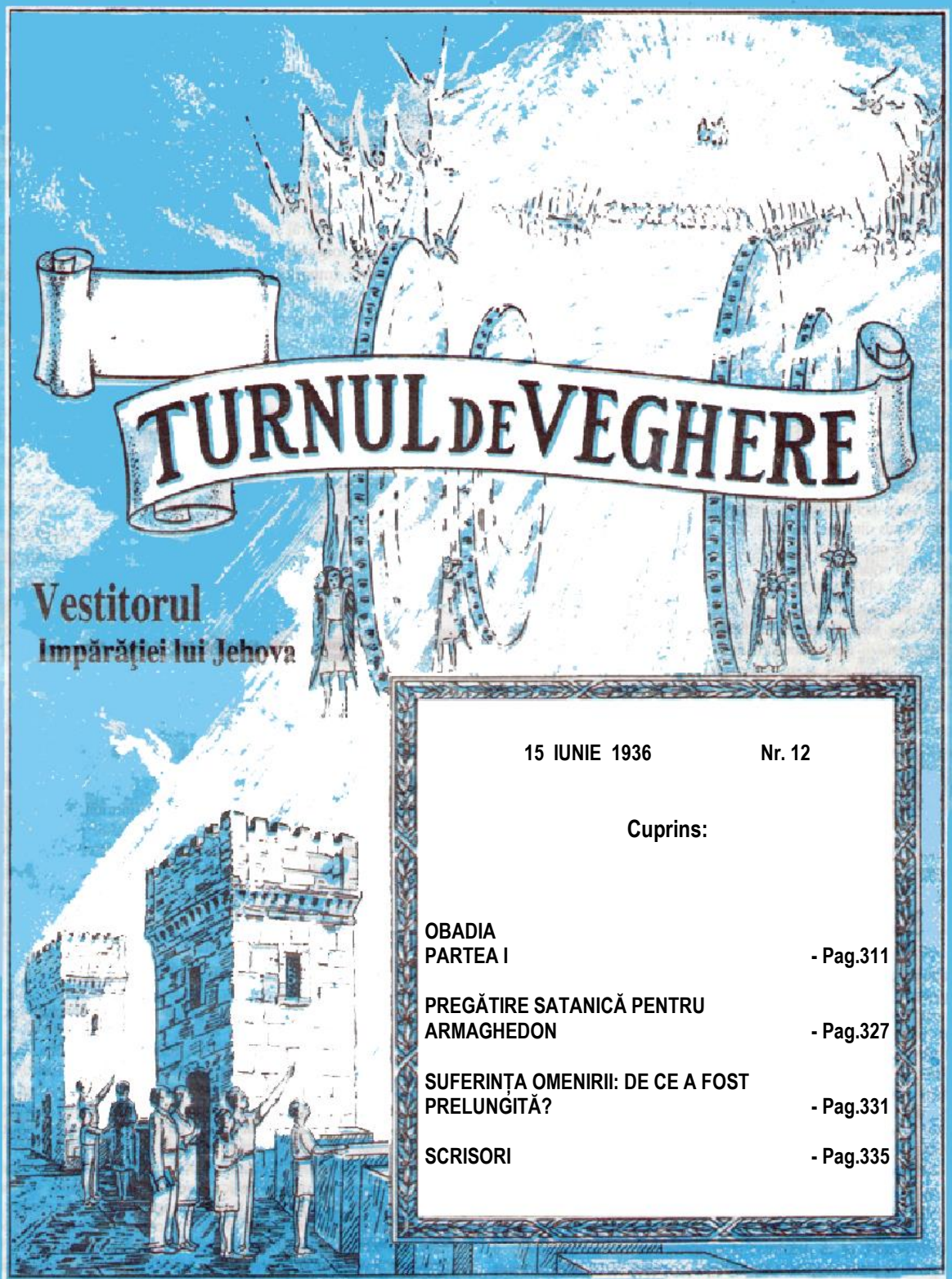

15 IUNIE 1936 Nr. 12

Cuprins:

OBADIA
PARTEA I - Pag.311

PREGĂTIRE SATANICĂ PENTRU ARMAGHEDON - Pag.327

SUFERINŢA OMENIRII: DE CE A FOST PRELUNGITĂ? - Pag.331

SCRISORI - Pag.335

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

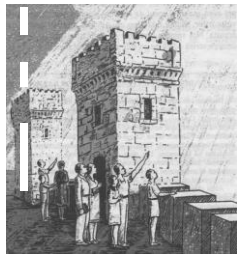

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Iunie 1936** **Nr. 12**

OBADIA

„Când Domnul va zidi iarăşi Sionul, se va arăta în slava Sa.” – Psalm 102:16

PARTEA I

[1] Iehova a făcut să înceapă să se manifeste slava Sa servilor Săi, după ce a trimis pe solul Său, Cristos Isus, direct la templu. Cristos Isus este mai marele organizaţiei principale a lui Iehova şi El apare la templu ca reprezentantul lui Iehova şi în această calitate zideşte Sionul. Toată puterea în cer şi pe pământ Iehova a dat-o Domnului Isus, şi venirea Domnului Isus la templul Lui şi clădirea Sionului este de fapt arătarea lui Iehova şi strălucirea slavei Sale. Isus Cristos este chipul lui Iehova şi slava lui Iehova este făcută să se arate prin Cristos Isus. Cristos Isus în templu este însoţit de suita de îngeri care-L servesc şi îndeplinesc ordinul Lui când şade ca marele judecător pe tronul slavei (Matei 25:31). Aceasta se întâmplă în ziua judecăţii, judecată care începe de la casa lui Dumnezeu, şi aceasta se referă cu deosebire la aceia care se află într-un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu, fie într-un legământ real, fie în unul subînţeles. După sosirea Domnului în templu, a început dezvăluirea profeţiei, şi cei ce sunt primiţi şi făcuţi o parte a organizaţiei templului Său sau a Sionului, văd şi pricep profeţiile aşa cum le descoperă Domnul. Aceia care se află într-un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu, dar pe care Domnul îi găseşte a fi necredincioşi când se arată în templu pentru judecată, nu pot nici să vadă şi nici să înţeleagă împlinirea profeţiilor. Din acest motiv, există oameni care deşi susţin a fi în adevăr, nu văd adevărul prezent şi de aceea se îndoiesc că există ceva dovezi pentru venirea a doua a Domnului Isus Cristos. Astfel de persoane caută să constate cu ajutorul calculelor cronologice unde se află şi deoarece nu reuşesc, ei pierd chiar şi lumina slabă pe care au avut-o odinioară. Dacă aceste persoane ar fi căutat să împlinească legământul făcut de ele şi să ia parte la justificarea Numelui lui Iehova, atunci fără îndoială, beneficiind de făgăduinţele divine, ar fi înţeles limpede şi pe deplin profeţiile.

[2] Aceia care nu au fost aprobaţi şi primiţi în templu motivează obiecţiile lor împotriva revistei *Turnul de Veghere*, spunând că ea nu redă decât păreri omeneşti şi de aceea nu se poate pune bază pe ea. Alţii care doresc să strălucească în ochii oamenilor se exprimă în felul acesta: „*Turnul de Veghere* nu conţine informaţie suficientă pentru a-mi permite să pregătesc din ea o cuvântare pentru prieteni”.

Cuprins

Toţi aceia care fac aceste obiecţii sunt nemulţumiţi şi murmură şi se plâng de greşelile fraţilor lor şi toţi aparţin aceleiaşi clase (Iuda 16). „*Turnul de Veghere*" nu face nici o încercare să exprime părerea vreunui om despre profeţie, ci spune tot mereu prin cuvintele Sfintei Scripturi că nici o profeţie nu poate fi un obiect de interpretare personală. (2Petru 1:20). De la venirea Domnului Isus la templu ca reprezentantul Tatălui Său, El face ca celor care-L iubesc să le fie atrasă asupra faptelor perceptibile care s-au întâmplat în împlinirea profeţiei; şi prin compararea acestor fapte cu cuvintele profeţiei, cei ce iubesc pe Dumnezeu sunt făcuţi în stare să vadă cum se potrivesc aceste fapte la profeţii şi prin aceasta arată împlinirea lor. Deoarece aceşti consacraţi sunt devotaţi pe deplin lui Iehova, nu-şi bat capul cu cronologia, ci acceptă ce descoperă Domnul limpede, şi aceasta se face de obicei după ce a trecut data despre care este vorba. Ei nu fac nici o speculaţie cu privire la timpul când vor fi luaţi de pe pământ şi vor merge în cer. Ei s-au obligat să servească veşnic pe Iehova şi-şi dau seama pe deplin de faptul că creatura n-are dreptul să hotărască şi nici măcar să încerce să hotărască când să înceteze serviciul ei pe pământ şi să fie mutată în tărâmurile cereşti. Ceea ce are în vedere clasa servului înainte de toate este de a servi pe Iehova şi pe Împărăţia Sa, bine că Domnul le conduce cursul şi-l va duce la un sfârşit după voinţa Lui cea sfântă. Că Armaghedonul va avea loc peste un an sau numai peste mulţi ani, este un lucru de importanţă secundară pentru clasa servului credincios. Aceşti credincioşi au intrat în bucuria Domnului care constă în justificarea numelui lui Iehova, și deoarece clasa servului credincios ştie că numele lui Iehova va fi justificat la Armaghedon, sunt dispuşi perfect să aştepte pe Domnul şi să-L servească mai departe cu loialitate şi credincioşie. Aceşti credincioşi sunt în organizaţia Domnului şi sunt fericiţi să rămână, prin harul Lui, veşnic în ea şi n-au nici o dorinţă să-şi caute ei înşişi posturile de serviciu pe care trebuie să le împlinească în ea. Ei ştiu dar foarte bine că Dumnezeu pune pe toţi membrii în trup după cum îi place și fără îndoială fiecăruia i se va da în organizaţia Sa un loc în care fiecare trebuie să dovedească ascultare şi credincioşie deplină.

[3] Servii credincioşi ai lui Dumnezeu nu-şi bat capul ca alţii care neglijează facerea datoriei lor. Fiecare serv stă sau cade faţă de Domnul său, și de aceea cel credincios are un interes adânc ca să-şi dovedească integritatea sau neprihănirea; şi el ştie că n-ar putea face aceasta cu succes dacă ar găsi de vină pe alţii care după cât se pare nu-şi îndeplinesc în mod credincios obligaţiile sau nu şi le îndeplinesc cu credincioşie Este foarte bine pentru fraţi să atragă atenţia altora asupra marelui privilegiu de a servi pe Dumnezeu şi Împărăţia Lui şi de a se încuraja unul pe altul să înalţe numele lui Iehova, însă un astfel de îndemn să se dea totdeauna cu prietenie şi niciodată în formă de critică aspră. Toţi cei din templu trebuie să fie în armonie deplină şi trebuie să locuiască împreună şi să lucreze împreună în pace spre mărirea lui Dumnezeu, şi aceasta înseamnă a te uita pe tine însuţi şi a înălţa numele lui Iehova. „În templul Său totul vorbește despre slava Lui (a lui Iehova)." – Psalm 29:9.

Cuprins

[4] Cei credincioşi apreciază profund harul lui Dumnezeu care a lăsat să se scrie profeţiile Sale înainte de aceasta cu sute de ani spre folosul special al servilor Lui credincioşi care trăiesc acum pe pământ. Dacă aceste profeţii sunt dezvăluite acum de Domnul, ele sunt primite cu bucurie de fiecare din Templu. Toţi aceştia ştiu că profeţia nu vine de la om, ci de la Dumnezeu, şi este lămurită în aceste zile din urmă pentru ca omul lui Dumnezeu să fie echipat pe deplin şi cu totul destoinic pentru orice lucrare bună – 2Timotei 3:16,17.

[5] Deoarece întreaga profeţie are același obiectiv, și anume, justificarea numelui lui Iehova, aceleași fapte perceptibile împlinesc diferite profeţii. De aceea se pare ca şi cum anumite fapte perceptibile sau istorice ar fi adesea repetate în „*Turnul de Veghere*", şi cârtitorii zic: „*Turnul de Veghere* vorbeşte întruna despre același lucru". La aceasta trebuie răspuns că Domnului i-a plăcut să trateze același lucru în mai multe profeţii diferite, evident scopul Său fiind de a da o mulţime de mărturii adeveritoare spre ajutorul, mângâierea şi pentru mărirea speranţei rămăşiţei sale.

[6] Printre profeţiile pe care le-a făcut Iehova să fie scrise este cea a lui Obadia; şi după regula divină fixă, profeţia aceasta a fost scrisă ca să fie înţeleasă de rămăşiţă şi să fie spre ajutorul şi întărirea acestei clase, și din acest motiv se poate aştepta că Domnul va dărui rămăşiţei în aceste zile din urmă o înţelegere a profeţiei lui Obadia. Profeţia lui Obadia este fără îndoială adevăr prezent care va fi primit cu mare bucurie de către rămăşiţă. Ea prezice condamnarea reprezentanţilor religiei, adică, a acelor oameni care deşi au organizat şi au susţinut o lucrare în numele Domnului, totuşi au pângărit numele lui Iehova în decursul tuturor veacurilor trecute. Profeţia dezvăluie datoria de acum şi lucrarea prezentă a martorilor credincioşi ai lui Iehova care se compune din expunerea duplicităţii şi făţărniciei Ierarhiei Romano-Catolice şi a altor preoţi care sunt aliaţi cu această organizaţie nelegiuită care a stăpânit peste popor mulţi ani într-un mod arogant şi plin de batjocură. Aceşti reprezentanţi ai religiei au susţinut că sunt moştenitorii făgăduinţei lui Dumnezeu şi favoriţii lui; ei însă au dispreţuit Cuvântul lui Dumnezeu şi în locul lui au pus planurile lor egoiste şi s-au servit de învăţături egoiste pentru a-şi ajunge scopurile rele. Înţelegerea acestei profeţii va fi desigur o adevărată mângâiere pentru martorii credincioşi ai lui Iehova în criza de acum. De aceea, în cele ce urmează profeția va fi examinată în toate amănuntele.

[7] Numele Obadia înseamnă „servind pe Iehova" sau „serv al lui Iehova", ceea ce arată că profeţia este pentru clasa servului lui Iehova. Înţelegerea este îndeosebi pentru clasa rămăşiţei, şi trebuie vestită de ea în auzul tuturor oamenilor binevoitori, şi aceasta trebuie să se facă înainte de a izbucni mânia lui Iehova asupra reprezentanţilor răi şi făţarnici ai religiei. Identitatea lui Obadia nu este sigură. Nu este sigur dacă profetul, scriitorul profeţiei, s-a numit într-adevăr Obadia sau a întrebuinţat numai numele Obadia ca titlu potrivit pentru profeţie. Acest fapt este foarte interesant deoarece arată că la împlinirea profeţiei identitatea personală a acelora care compun clasa servului pe care a reprezentat-o Obadia nu este nici necesară, şi nici importantă. Aceasta exclude orice motiv sau ocazie ca

Cuprins

cineva să mai strălucească personal sau să fie linguşit. Desigur că Domnul Isus care este capul clasei servului se distinge întotdeauna clar; dar în ceea ce priveşte persoanele care au fost făcute membre ale clasei servului, identitatea lor nu este importantă deloc, ci numai doar spre binele lor special. Tocmai aceasta este ceea ce trebuie să aşteptăm să fie în această zi. Aşadar, nu este nici un motiv de a da onoare deosebită vreunui om sau unor oameni. Laudele şi onorarea special a oamenilor aparţin trecutului, şi astfel de lucruri nu-şi au locul acum între poporul lui Dumnezeu şi nici n-ar mai trebui să se găsească acolo. Aceasta explică şi motivul pentru care unii dintre aceia care au aparţinut odinioară la clasa servului pot să cadă şi astfel poate să aibă loc o schimbare în personalul corpului servului, şi totuşi, scopul şi lucrarea clasei servului rămân neschimbate. Nici un individ de-al clasei servului nu este de o importanţă atât de mare încât să trebuiască pus pe un piedestal. La ceea ce priveşte Domnul cu plăcere este credincioşia în îndeplinirea datoriei. Cine voieşte să rămână un membru al clasei servului trebuie să fie de încredere. Şi dacă sunt unii care nu sunt de încredere, atunci vor fi puşi la o parte în curând; dar aceasta nu va influenţa în nici un chip lucrarea şi scopul clasei servului şi nici rezultatul lucrării ei.

[8] Nici timpul când a trăit şi profeţit acel Obadia care n-a fost identificat nu este arătat în mod sigur în Sfânta Scriptură. De aceea, este nesigur dacă această profeţie a fost scrisă înainte sau după căderea Ierusalimului prin mâna lui Nebucadneţar; însă aplicarea profeţiei nu este nicidecum îndoielnică. Acesta este de fapt timpul şi lucrul important. Atât numele cât şi profeţia lui Obadia arată limpede că ea se aplică şi se împlineşte în timpul când Dumnezeu a ridicat şi a adus în templu pe clasa servului Său. Aceasta se întâmplă după ce Iehova s-a întors la Sion şi l-a zidit din nou prin împuternicitul său principal Cristos Isus şi s-a arătat în slava Sa, şi anume din 1918. Din fapte şi din profeţia însăşi reiese că împlinirea ei a început după turnarea a doua a Spiritului sfânt. „După aceea, voi turna Spiritul Meu peste orice făptură; fiii şi fiicele voastre vor profeți, bătrânii voştri vor visa visuri şi tinerii voştri vor avea vedenii. Chiar şi peste robi şi peste roabe voi turna Spiritul Meu în zilele acelea.” – Ioel 2:28,29.

[9] Iehova a dat servului şi profetului Său o vedenie: „Viziunea lui Obadia. Aşa zice Domnul Dumnezeu, despre Edom: Am auzit un zvon de la Domnul şi un ambasador a fost trimis între popoare: Haideţi, şi să ne sculăm cu război asupra lui!” (versetul 1). Clasa reprezentată de Obadia este fără îndoială aceeaşi clasă ca străjerul pe care Dumnezeu l-a anunţat dinainte prin profetul Său Isaia: „Sarcină (povară, lucru ridicat) asupra Dumei” [însemnând „tăcere”; după cum citim în Ieremia: „Domnul Dumnezeul nostru ne-a adus la tăcere” (Ieremia 8:13,15)]. „Mă cheamă (clasa prizonierilor şi a celor ţinuţi în restrângere), din Seir (acesta înseamnă „păros” ca un satir sau ţap, acesta este Diavolul): ‚Străjerule, cât mai este din noapte?’ ‚Străjerule, mai este mult din noapte?’ Străjerul a răspuns: ‚Vine dimineaţa, şi este tot noapte. Dacă vreţi să întrebaţi, întrebaţi; întoarceţi-vă şi veniţi (din nou).”- Isaia 21:11,12.

Cuprins

[10] Muntele Seir a fost ţara Edomiţilor şi el reprezintă pe conducătorii politici şi pe conducătorii religioşi făţarnici care reclamă dreptul de naştere asupra Împărăţiei, dar care de fapt şi într-adevăr sunt reprezentanţii Diavolului. Străjerul amintit aici se compune din martorii unşi ai lui Iehova care trebuie să fie de pază neîncetat pentru apărarea intereselor Împărăţiei lui Dumnezeu sub Cristos şi trebuie să fie cu băgare de seamă să nu facă vreun compromis cu nici o parte a organizaţiei lui Satan. Străjerul sau clasa servului trebuie să fie oarbă faţă de toate lucrurile, afară de Împărăţia lui Dumnezeu şi interesele ei (Isaia 42:19). Această clasă trebuie să audă cuvântul lui Dumnezeu din gura Lui şi după aceea să-l vestească cu râvnă în prezenţa şi în auzul acelora care au urechi de auzit. „Acum, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să asculţi cuvântul care iese din gura Mea, şi să-i avertizezi din partea mea." – Ezechiel 33:7.

[11] Clasa străjerului se compune din aceia care nu tac din pricina fricii dinaintea duşmanului sau în speranţa de a primi vreo favoare de la el. „Pe zidurile tale, Ierusalime, am pus nişte străjeri care nu vor tăcea niciodată, nici zi, nici noapte! Voi care vă aduceţi aminte de Domnul, nu păstrați tăcerea." – Isaia 62:6.

[12] Recent, când unii care au ocupat poziţii de o importanţă mai mare decât obişnuită în organizaţia şi lucrarea Societăţii din Germania, care au fost duşi înaintea tribunalului şi au fost acuzaţi că au încercat că continue lucrarea lui Dumnezeu împotriva legilor guvernului german, au renunţat cu totul de a urma porunca Domnului citată mai sus. Nu numai că aceşti bărbaţi s-au abţinut de a aminti numele lui Iehova, Împărăţia Sa şi regele lui Cristos Isus, cărora li s-au angajat să-i servească şi să-i asculte, ci, dimpotrivă, ei au făcut un compromis cu duşmanul prin faptul că au zis că s-au conformat legilor Germaniei şi n-au făcut nimic pentru înaintarea intereselor lui Dumnezeu. O copie a mărturiei depusă înaintea tribunalului din oraşul Halle care a judecat aceste cazuri, a cuprins următoarele citate din procesul verbal, şi deoarece nu este necesar a cita nume, vom numi persoanele respective, întocmai ca procesul verbal, „acuzaţii". Unul dintre aceşti acuzaţi au folosit aceste cuvinte în cursul mărturisirii sale înaintea tribunalului: „Noi am făcut tot ce ne-a stat în putere ca să evităm vreo acţiune împotriva decretului (Germaniei, care a interzis propovăduirea Evangheliei Împărăţiei), deoarece am fost convinşi şi credem și astăzi că există libertate religioasă, că guvernul (Germaniei) n-are de gând să ia credinţa creştinului individual, şi că lucrurile vor evolua într-un astfel de mod încât fiecărui creştin îi va fi posibil să se închine Dumnezeului său. Eu sunt convins că singurul mijloc de a ajunge la un rezultat sunt negocierile cu Guvernul, şi am rugat pe prieteni să nu facă nimic ce ar putea să tulbure aceste negocieri. Toate informaţiile date au fost în conformitate cu cele spuse adineauri".

[13] Cuvintele citate aici sunt echivalente, fără îndoială, cu a spune: Noi trebuie să întrebăm pe o putere pământească dacă putem, sau nu, să adorăm şi să servim pe Dumnezeul cel Atotputernic. Cu ocazia aceleiaşi dezbateri de la tribunalul din Halle care a avut loc în 17 decembrie 1935, un alt reprezentant al Societăţii, acuzat că a încălcat decretul german, a făcut pentru apărarea sa

Cuprins

următoarele declarații, pe care le citățm aici din procesul verbal oficial al interogatoriului:

„Întrebarea preşedintelui tribunalului: ‚Cugetaţi că e permis să continuați în mod credincios ca să faceţi o anumită lucrare?'.

Răspunsul acuzatului: ‚Nu. Eu aş considera aceasta ca o călcare a legii'.

Întrebarea preşedintelui tribunalului: ‚S-a vorbit ca toţi să rămână credincioşi credinţei?' La acesta acuzatul a răspuns: ‚Nu s-a vorbit de aceasta ... Ba mai mult, noi am încercat să împiedicăm organizarea unei asocieri între prietenii în credinţă. Diverşi funcţionari (ai Societăţii) n-au avut dreptul să organizeze şi să încurajeze o astfel de asociere.'

Întrebarea avocatului: ‚La reuniunile care au avut loc în Magdeburg între directorii de serviciu, s-a spus că membrii diferiţi să-şi caute mijloace de existenţă şi să continue să fie în acelaşi timp activi în mod ilegal?' Răspunsul acuzatului: ‚Nu, dimpotrivă. Odată am propus chiar că astfel de persoane să pună capăt activităţii lor pe care au exercitat-o înainte".

[14] Citatele de mai sus ale mărturiei acuzaților au fost cu totul contrare poruncilor Cuvântului lui Dumnezeu, şi sunt direct contrare cu ceea ce, după părerea Societăţii, trebuie să se facă şi ceea ce acei reprezentanţi au fost îndrumaţi să facă. Cuvintele lor arată că au făcut un compromis cu duşmanul. Aceia care sunt credincioşi lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale, trebuie să asculte poruncile Sale, fără să ţină seamă de ceea ce ordonă sau porunceşte o putere pământească. Nimeni nu se poate dovedi credincios lui Dumnezeu şi să-şi păzească neprihănirea faţă de El şi în acelaşi timp să facă compromis cu duşmanii prin faptul că neglijează sau refuză să servească pe Dumnezeu de frica duşmanilor lui Dumnezeu şi ai Împărăţiei Sale. Starea căldicică este o urâciune în ochii lui Dumnezeu (Apocalips 3:16). Martorii lui Iehova Îl iubesc şi ei dovedesc aceasta prin curajul lor în depunerea mărturiei adevărului în această zi a judecăţii (1Ioan 4:17,18). Judecătorii care au judecat cazurile amintite mai sus trebuie să fi văzut limpede atitudinea de compromis a acuzaţilor, dar totuşi n-au ţinut seamă de ei. Cât despre Societate, ar fi într-adevăr inconsecvent din partea ei de a întreprinde ceva în favoarea acestor condamnaţi care în încercare s-au arătat necredincioşi lui Dumnezeu.

[15] În contrast cu mărturia dată de reprezentanţii din Germania menţionaţi mai sus, o mulţime de martori credincioşi ai lui Iehova din acea ţară şi-au arătat credincioşia, îndrăzneala, şi fermitatea în vestirea statornică a adevărului; şi prin harul Domnului, ei continuă să depună mărturie în Numele lui Iehova şi al Regelui Său, cu toate că sunt prigoniţi. Ca o dovadă a hotărârii neînduplecate a multor credincioşi din Germania de a rămâne statornici, se citează lucrurile următoare extrase dintr-un raport care ne-a sosit din acea ţară: „Într-un lagăr de concentrare se află 600 de martori ai lui Iehova. Ei trebuie să se prezinte în fiecare zi la apel şi după aceea sunt maltrataţi. Apoi un funcţionar strigă: Studenţi ai Bibliei sau martori ai lui Iehova păşiţi înainte. Câţi dintre voi voiesc să rămână martori ai lui Iehova? Fără excepţie, fiecare a ridicat mâna şi a mărturisit pentru Domnul şi

Cuprins

Împărăţia Lui". Există mulţi astfel de fraţi credincioşi şi loiali în acea ţară. În Germania au fost închişi 2 894 de martori ai lui Iehova şi mulţi dintre ei sunt şi acum în temniţă. Mulţi dintre ei nu ezită să mărturisească adevărul şi să stea în mod ferm pentru Domnul şi Împărăţia Lui. În alt chip nu poate să fie cineva credincios Domnului. Experienţa lui Şadrac, Meşac şi Abed-Nego, care este relatată în Biblie, este o pildă despre cum trebuie să se poarte fiecare care a făcut un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu. Toţi credincioşii vor lucra în acelaşi chip. Iehova este capabil să susţină pe martorii Săi, şi nimic nu li se poate întâmpla fără permisiunea Lui. Aceşti credincioşi au asigurarea că Domnul îi conduce pe calea lor (Proverbe 3:5,6). „Ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu şi sunt chemaţi după planul Lui." – Romani 8:28.

[16] Raportul despre experienţele lui Iov dovedeşte că Iehova permite să vină încercări grele peste poporul Lui pentru ca ei să aibă ocazie să dovedească devotamentul şi integritatea lor faţă de Dumnezeu. Dacă cineva face un compromis cu duşmanul şi suferă din pricina aceasta, atunci suferinţele lui sunt fără valoare. Dacă cineva suferă din pricina credincioşiei sale faţă de Dumnezeu, fericit este el, căci astfel de suferinţe sunt asemănătoare celor ce au venit peste Cristos Isus. „Bucuraţi-vă întrucât sunteți părtași la suferințele lui Cristos, pentru ca atunci când se va arăta gloria Lui, să vă bucuraţi şi să vă veseliţi. " – 1Petru 4:13.

[17] Cei credincioşi se bucură acum în Domnul că le este permis să împlinească ce lipseşte suferinţelor lui Cristos (Coloseni 1:24). Aici nu se atrage atenţia asupra acestor lucruri numai pentru a critica pe cineva, ci pentru ca cei ce se află la încercare să poată vedea care trebuie să fie atitudinea justă a acelora care s-au angajat să facă voia lui Dumnezeu şi să ţină în minte lucrul acesta. Mulţi fraţi din New Jersey au trecut prin experienţe asemănătoare şi în faţa tuturor prigonirilor acestora au stat în mod ferm şi nestrămutat pentru Domnul şi Împărăţia Lui. „Adevărat este cuvântul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom şi trăi împreună cu El. Dacă răbdăm, vom şi împărăţi împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El, şi El se va lepăda de noi." (2Timotei 2:11,12). Fiecare trebuie să stabilească pe ce parte se află şi să-şi dovedească poziţia printr-un curs de acţiune statornic şi credincios.

[18] Cât despre aceia care îşi permit să zică fraţilor: „*Turnul de Veghere* nu cuprinde altceva decât părerea unui om; noi am fost înşelaţi în trecut, și de ce să nu admitem că *Turnul de Veghere* înșeală și astăzi?", aceştia să-şi aducă aminte că revista citează cuvintele profetului lui Dumnezeu şi le confruntă cu faptele perceptibile binecunoscute tuturor pentru ca fiecare membru al clasei templului să poată constata uşor ce este o împlinire a profeţiei şi ce nu.

[19] În ceea ce priveşte profeţia lui Obadia, să se observe că în ea se spune: „Aşa zice Domnul Dumnezeu". Cuvintele vorbite de Obadia nu sunt, aşadar, un vis sau o halucinaţie, şi nici concepţia sau părerea unui om, ci Cuvântul sigur şi infailibil al lui Iehova. Profeţia are scopul să lumineze pe rămăşiţa poporului lui Dumnezeu care este acum pe pământ pentru ca să stea tare în Domnul şi în puterea

Cuprins

tăriei Sale. În acelaşi chip „*Turnul de Veghere*” accentuează Cuvântul lui Dumnezeu şi nu părerea unui om. Dumnezeu şi Cristos Isus sunt învăţătorii, şi cei unşi n-au nevoie de ajutorul unui exeget care-şi închipuie că este înţelept. La astfel de unşi se aplică această Scriptură: „Cât despre voi, ungerea, pe care aţi primit-o de la El rămâne în voi şi n-aveţi trebuinţă să vă înveţe cineva; ci după cum ungerea Lui vă învaţă despre toate lucrurile şi este adevărată şi nu este o minciună, rămâneţi în El, după cum v-a învăţat ea.” – 1Ioan 2:27.

[20] Domnul Dumnezeu a vorbit lui Obadia „despre Edom”. Edom a fost porecla lui Esau: „Esau, adică Edom” (Geneza 36:1). Acest nume înseamnă „roş” şi aminteşte lipsa de apreciere a lui Esau pentru harul lui Dumnezeu faţă de el în legătură cu dreptul de naştere avraamic pe care Esau l-a vândut pentru preţul mizerabil a unei farfurii cu ciorbă de linte pentru ca să-şi satisfacă apetitul său egoist: „Şi Esau a zis lui Iacov: ‘Dă-mi, te rog, să mănânc din ciorba aceasta roşiatică, fiindcă sunt rupt de oboseală’. Pentru aceasta s-a dat lui Esau numele Edom (Roş).” (Geneza 25:30). În această profeţie a lui Obadia numele Edom trebuie să se aplice mai întâi firește, asupra urmaşilor lui Esau şi la ţara locuită de ei, şi apoi, în împlinirea profeţiei, el se aplică unui popor care a avut odată dreptul de a moşteni dreptul de naştere a lui Avraam.

[21] Contrar urmaşilor lui Iacob, urmaşii lui Esau sau Edom n-au fost din seminţie semitică curată deoarece Esau nu şi-a luat femeile sale dintre rudeniile lui Avraam. El s-a însurat cu fete de-ale lui Canaan, cel blestemat (Genesa 9:25). „Esau şi-a luat neveste dintre fetele Canaanului: pe Ada, fata Hetitului Elon, pe Oholibama, fata Anei, fata Hevitului Tibeon, şi pe Basmat, fata lui Ismael, sora lui Nebaiot.” (Genesa 36:2,3). Ismael a fost un fiu al lui Avraam şi a lui Agar egipteanca, deci un urmaş al lui Ham (Genesa 16:1). Basmat, fata lui Isamel a fost una dintre nevestele lui Esau. „Ismael şi-a luat o nevastă din ţara Egiptului”. (Geneza 21:21). Copiii lui Esau au fost, aşadar, corcituri, căci toţi copiii lui Edom s-au născut din legătura ce n-ar fi trebuit să se facă a lui Esau cu femei Hamite. De aceea, Edomiţii n-au putut să formeze naţiunea sfântă a lui Dumnezeu. Esau a fost un frate a lui Iacov, un nepot al lui Avraam. Tatăl şi mama lui Iacov şi Esau au fost Isaac şi Rebeca. Isaac a fost întâiul născut şi a avut după cât se pare prima pretenţie la dreptul de naştere avraamic; însă a fost voinţa lui Dumnezeu ca să fie altfel. (Geneza 22:18; 25:23-26). Urmaşii lui Esau, adică Edomiţii, trebuie să reprezinte aşadar o clasă de persoane, care, după cât se pare, sunt întâii născuţi şi aspiranţii de drept la Împărăţie.

[22] În cartea „*Guvernare”*, pagina 283, s-a publicat următoarea definiţie: „Numele Edom reprezintă ceea ce se împotriveşte Domnului. Acest nume înseamnă acelaşi lucru ca şi Esau, şi se referă la organizaţia lui Satan, iar partea ei cea mai condamnabilă este preoţimea”. Lărgind aici această definiție, ca să fie făcută mai specifică, se declară că Esau sau Edom reprezintă sau prefigurează pe acea clasă de oameni care au organizat şi au practicat o religie în numele lui Dumnezeu şi al lui Cristos, dar care, de fapt, au fost şi sunt reprezentanţii Diavolului, şi prin urmare, o parte a organizaţiei Lui. Aceasta arată limpede că

Cuprins

Edomiţii anti-tipici sunt formaţi din ierarhia romano-catolică şi din clerul unit cu ea; toţi aceştia au folosit Cuvântul lui Dumnezeu pentru un scop egoist. Această parte a profeţiei lui Obadia a avut o împlinire în miniatură sau o primă împlinire în preoţimea timpului când Isus a fost pe pământ. Preoţii şi fariseii acelui timp au susţinut că sunt copiii lui Avraam, şi prin urmare, aspiranţi de drept la binecuvântările Împărăţiei făgăduite lui Avraam, însă Isus le-a spus că sunt fiii Diavolului (Ioan 8:13, 37-44). Acei oameni făţarnici au fost aceia care au respins piatra sau stânca, Cristos Isus, pe care şi-a clădit Dumnezeu biserica, şi lor le zice Isus: „De aceea, vă spun că Împărăţia lui Dumnezeu va fi luată de la voi, şi va fi dată unei naţiuni care va aduce roadele cuvenite. Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar peste acela peste care va cădea ea, îl va spulbera. După ce au auzit pildele Lui, preoţii cei mai de seamă şi Fariseii au înţeles că Isus vorbeşte despre ei." (Matei 21:43-45). Corespondentul preoţilor şi Fariseilor din acele zile, este preoţimea timpului prezent, şi în special, Ierarhia romano-catolică.

[23] Edom, descendenții lui Esau, reprezintă, aşadar, limpede pe reprezentanţii religioşi ai Diavolului, şi anume, ierarhia romano-catolică şi aliaţii ei, restul preoţimii. Protestantismul, reprezentat prin leul tânăr ucis de Samson, este astăzi mort. Acea preoţime care a organizat şi a pus în practică aşa numita „religie protestantă" s-a aliat cu ierarhia romano-catolică; şi aceasta este adevărat de la Războiul Mondial încoace, de la care timp această bandă unită a umblat să ia viaţa urmaşilor adevăraţi ai lui Cristos. Preoţimea organizaţiei catolice şi cea a organizaţiei aşa-zise „protestante", fac astăzi împreună încercări disperate ca să distrugă pe adevăraţii urmaşi ai Domnului. Întocmai după cum „Edomiţii" au încercat să omoare pe Isus când a fost pe pământ (Ioan 8:37-44), tot aşa caută şi „Edomiţii" de astăzi să pricinuiască moartea membrilor lui Cristos, care lucrează acum pe pământ; prin urmare, ei fac lucrul acesta Domnului Isus; și deoarece ei sunt urmașii Lui credincioși El îi socoteşte ca o parte din El însuşi. În timpul când se scrie acest articol, ierarhia romano-catolică şi preoţimea aşa-zisă protestantă, care urzesc nenorocirea la adăpostul legilor, încearcă să facă să se adopte de către corpurile legiuitoare ale statului din New Jersey şi ale altor state, proiecte de legi, după care fiecare s-ar face vinovat de o crimă dacă ar refuza să salute steagul ţării, sau dacă ar scrie sau ar publica ceva unde ar expune motivele pentru care nu poate saluta un creştin nici un steag, şi astfel să atribuie mântuirea oamenilor. Spus cu alte cuvinte: preoţimea încearcă să nimicească pe martorii lui Iehova pentru că insistă asupra punctului că un urmaş adevărat al lui Cristos Isus trebuie să asculte mai mult de Dumnezeu decât de oameni (Faptele Apostolilor 5:29). Preoţii sunt Edomiţii anti-tipici şi sunt partea cea mai înşelătoare şi cea mai condamnabilă a organizaţiei vizibile a lui Satan.

[24] Clerul a pretins privilegiile de naştere ale lui Avraam fiindcă ei au susţinut întotdeauna a fi favorizaţii lui Dumnezeu. Iehova a ştiut dinainte că ei vor deveni necredincioşi, vor cădea şi vor trece cu totul de partea Diavolului, şi de aceea a prezis aceasta în profeţia aceasta a lui Obadia despre Edomiţi. Privilegiile, de întâi născut avraamice care au fost oferite preoţimii, şi care au fost reclamate de

Cuprins

ea ca proprietate, i s-au luat, după cum a anunţat Isus dinainte, fiindcă ea n-a adus fructele (adevărul) Împărăţiei. Numai preoţimea a încercat să concureze cu sfinţii adevăraţi ai lui Iehova pentru privilegiile Împărăției. Aceasta corespunde exact rivalităţii lui Esau faţă de Iacov din pricina dreptului de naştere al Tatălui său. Esau a căutat să omoare pe Iacov, şi Edomiţii anti-tipici de asemenea au încercat să omoare şi să nimicească pe martorii credincioşi ai lui Iehova, reprezentaţi de Iacov. În versetul al şaptelea al profeţiei lui Obadia, este spus că Edomiţii au urzit o conspiraţie împotriva urmaşilor adevăraţi ai lui Cristos. Acelaşi verset se referă şi la alte două părţi ale organizaţiei lui Satan, care formează „mai marii turmei", şi la toţi care sunt numiţi în mod fals „creştini". În împlinirea modernă a acestei profeţii, ierarhia romano-catolică şi aliaţii ei, aşa-zisa preoţime „protestantă", joacă rolul de conducători în complotul îndreptat împotriva „celor ascunşi" ai lui Dumnezeu pe care i-a ales de membrii ai naţiunii Sale sfinte. „Povăţuitorii turmelor" s-au unit în această conspiraţie şi astăzi săvârşesc fapte violente vizibile împotriva poporului lui Dumnezeu şi împotriva Împărăţiei Sale. Edomiţii moderni sunt identificați și localizați clar prin Cuvântul lui Dumnezeu şi faptele incontestabile, şi toate acestea corespund exact cuvintelor profeţiei.

VESTEA JUDECĂȚII

[25] Profeţia arată că o clasă deosebită de oameni, şi nu numai o singură persoană, este aceea care aude „zvonul" sau „ştirea". „Am auzit un zvon (veste – *R.V.*) de la Domnul" (versetul 1). Clasa servului lui Dumnezeu, căreia i s-au încredinţat interesele Împărăţiei, este aceea care aude această veste a judecății de la Domnul. Prin faptul că este consacrată Domnului, urechea ei este gata să audă vestea bună care vine de la Domnul. La alţii aceasta nu este cazul deoarece sunt de partea duşmanului, nu aud, şi de aceea nu ştiu nimic despre judecata Domnului. Profetul zice apoi: „Un ambasador a fost trimis între popoare". Cuvântul evreiesc tradus aici cu ambasador este „*tzeer*" şi înseamnă unul căruia i se impune un principiu sau o regulă de acţiune divină şi care, prin urmare, este angajat să îndeplinească un serviciu urgent. Conştient de privilegiul şi datoria sa, solul este cu băgare de seamă să îndeplinească serviciul încredinţat lui. Al cui ambasador este el? Este mesagerul sau ambasadorul Domnului, căci Diavolul nu va aţâţa pe naţiunile sale împotriva Edomului pe care Diavolul l-a folosit atât de bine ca să lupte împotriva poporului credincios al lui Dumnezeu. Profeţia dă de înţeles că ambasadorul este un mesager sau înger ceresc, una dintre „cele şapte stele" în mâna dreaptă a lui Cristos Isus, acelaşi înger despre care este vorba în Apocalipsa 8:3-5 şi 16:12: „Al şaselea înger a vărsat potirul lui ... ca să fie pregătită calea împăraţilor, care au să vină din Răsărit". Îngerul din Apocalips 19:17-21 adună oştirea lui Dumnezeu împotriva „fiarei", a „proorocului mincinos" şi împotriva „împăraţilor", dar nu împotriva „curvei bătrâne" a cărei parte principală este Edomul.

[26] După ce martorii Domnului, care formează rămăşiţa sa pe pământ, a auzit chemarea, solului sau îngerului Domnului, întocmai ca prototipul lor Obadia,

Cuprins

primesc mesajul judecăţii şi-l proclamă altora, atât acelora care stau în rândurile rămăşiţei cât şi altora care stau în afara rămășiței. Ei vorbesc împreună despre judecăţile Domnului şi vorbesc şi altora despre ele, care au urechi de auzit. Să se observe că solul nu este trimis la oştirea Diavolului, ci la membrii organizaţiei lui Dumnezeu de pe pământ care se află împrăştiaţi printre naţiuni, dar care nu sunt o parte a naţiunilor acestei lumi. Iehova cheamă pe poporul Său. Cristos Isus şi oştirea lui sunt aceia care strivesc Edomul şi Boţra.

[27] Ambasadorul sau mesagerul Domnului aduce această ştire: „Haideţi, şi să ne sculăm cu război asupra lui!". Oastei îngerilor lui Cristos Isus, sau oştirilor cereşti, cu care trebuie să fie asociată acum rămăşiţa lui Dumnezeu de pe pământ, i se porunceşte să pornească la bătaie împotriva duşmanului. Profeţia lui Obadia este confirmată pe deplin de profeţia următoare din gura lui Ieremia: „Căci pe Mine însumi am jurat, zice Domnul, că Boţra va fi dată pradă pustiirii, ocării, nimicirii şi blestemului, şi toate cetăţile ei se vor preface în nişte dărâmături veşnice". – Ieremia 49:13.

[28] Ziua bătăliei este aproape, şi Iehova face cunoscut ce a hotărât față de Esau cel anti-tipic: „Voi aduce nenorocire peste Esau, la vremea când îl voi pedepsi ... Eu însumi am despoiat pe Esau, i-am descoperit locurile secrete, şi nu va putea să se ascundă." (Ieremia 49:8,10). Clasa Esau, în special ierarhia romano-catolică, şi-a făcut de mulţi ani lucrarea ei nelegiuită, în cel mai mare secret, de fapt atât de secret, încât prin aceasta au putut fi înşelate multe milioane de oameni. Această instituţie nelegiuită a schimbat Cuvântul lui Dumnezeu prin faptul c-a învăţat lucruri care sunt exact contrare înţelesului adevărat al Cuvântului lui Dumnezeu. Iehova zice acestei organizaţii rele: „Vai de cei ce îşi ascund planurile dinaintea Domnului, care îşi fac faptele în întuneric, şi zic: ‚Cine ne vede şi cine ne ştie?' Stricaţi ce sunteţi! Oare olarul trebuie privit ca lutul, sau poate lucrarea să zică despre lucrător: ‚Nu m-a făcut el?' Sau poate vasul să zică despre olar: El nu se pricepe?" – Isaia 29:15,16.

[29] Această mulțime fățarnică şi diavolească a zis și continuă să zică: „Avem ca loc de scăpare neadevărul şi ca adăpost minciuna!" Însă Domnul le zice: „Grindina (adevărurile solide, dure) va surpa locul de scăpare al minciunilor, şi apele (potopul adevărului lui Dumnezeu) îi vor îneca adăpostul." (Isaia 28:15-17). Domnul zice că va face aceasta în „timpul judecăţii" Sale. Aici nu este vorba de timpul Armaghedonului, deoarece în acea bătălie a Armaghedonului Iehova va distruge cu totul prin Cristos Isus şi oştile sale pe toţi duşmanii. Când zice Iehova aici: „Să ne sculăm", înseamnă, la război „împotriva lui", adică împotriva duşmanului. Războiul amintit aici este în timpul prezent în curs şi este războiul adevărului împotriva minciunilor fortificate. Este o bătălie între martorii lui Iehova pe deoparte, şi religioniștii fățarnici, în special ierarhia romano-catolică, pe de altă parte, şi această luptă are loc tocmai înaintea „războiului zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic".

[30] Observaţi acum această dovadă adeveritoare a profeţiei: „Mă voi răzbuna pe Edom prin poporul meu Israel. (Israelul spiritual, martorii credincioşi ai lui

Cuprins

Iehova); și ei (martorii lui Iehova) vor face Edomului după mânia şi urgia Mea; și ei (Edomiții) vor cunoaște răzbunarea Mea, zice Domnul Dumnezeu." (Ezechiel 25:14). O altă dovadă confirmătoare se găseşte în versetul 18 al profeţiei lui Obadia. Edomiţii, reprezentanţii religiei, în special ierarhia romano-catolică, sunt aceia care poartă acum război împotriva martorilor lui Iehova, şi ei fac aceasta sub conducerea mareşalului lui Satan. Martorii lui Iehova trebuie să lupte cu sabia spiritului, adică, Cuvântul lui Dumnezeu, şi să vestească cu statornicie şi îndrăzneală adevărul care demască şi descoperă adăpostul minciunilor edomiţilor moderni.

[31] Trebuie să ne aşteptăm la faptul că Diavolul va întrebuinţa tot felul de mijloace viclene pentru a adormi pe unşii lui Dumnezeu şi a-i îndemna să înceteze lupta. Dar cei credincioşi şi adevăraţi nu se vor lăsa să fie adormiţi. Isus a zis că Diavolul şi servitorii lui „vor face semne şi minuni, ca să înşele, dacă ar fi cu putinţă, şi pe cei aleşi." (Marcu 13:22; Matei 24:24). A înşela înseamnă a întoarce pe cineva de pe cărarea cea dreaptă pe calea lui Satan, cel rău, şi de a provoca violență poporului lui Dumnezeu. Diavolul voieşte să se servească acum de unii ca să înşele pe martorii lui Iehova să creadă că trebuie să-şi încetinească lucrul şi să nu se aştepte a face ceva important înainte de Armaghedon. O influenţare sau înduplecare de a apuca o astfel de cale greşită reprezintă o înşelare sau o întoarcere de la calea cea dreaptă, însă Domnul arată că cei cu adevărat aleşi nu pot fi înşelaţi (Matei 24:24). Cei devotaţi pe deplin Domnului nu se vor lăsa influenţaţi sau înşelaţi prin astfel de eforturi de a-i aduce la tăcere. Ei se vor păzi totdeauna şi vor respinge toate influenţele subtile ale Diavolului, fie că se serveşte în acest scop de creaturi care susţin a fi consacrate Domnului, fie că se serveşte de creaturi care nu susţin a fi consacrate Domnului. Dumnezeu a poruncit poporului Său tocmai acum: „Haideţi, şi să ne sculăm cu război asupra lui!". Prin profetul Ezechiel, porunceşte unşilor Săi, „omului îmbrăcat într-o haină de in": „Ia foc dintre roate, dintre heruvimi ... Şi Domnul a zis omului aceluia îmbrăcat în haine de in: Mergi între roatele de sub heruvimi, umpleţi mâinile cu cărbuni aprinşi, care sunt între heruvimi, şi împrăştie-i peste oraş. Şi el a mers între roate sub ochii mei ... Atunci un heruvim a întins mâna între heruvimi, spre focul care era între heruvimi; a luat foc, şi l-a pus în mâinile omului aceluia îmbrăcat cu haina de in. Şi omul acesta l-a luat, şi a ieşit afară." – Ezechiel 10:6,2,7.

[32] Această activitate a unşilor îndeplineşte lucrul „uciderii" care face parte din lucrarea Elisei cu care acest profet a fost însărcinat de Cel Prea Înalt. Domnul, în mila Sa, a descoperit aceasta şi a făcut să se publice în cartea „*Justificare*", vol. I, pag. 116 şi celelalte, şi aceasta s-a făcut fără îndoială pentru învăţătura şi conducerea unşilor Lui pentru ca să fie echipaţi pe deplin şi cu totul destoinici pentru orice lucrare bună. Însă, se arată că unii, care au învăţat din ceea ce s-a publicat şi care ar fi trebuit să împlinească datoriile arătate acolo, după cum a poruncit Dumnezeu, în loc să facă aceasta, au fost înşelaţi printr-o influenţă rea. Ei caută acum să tulbure lucrarea şi încearcă să facă pe aceşti unşi să creadă că lucrul lor principal se va face numai după Armaghedon. Cei aleşi însă, nu se vor lăsa să

Cuprins

fie înşelaţi şi seduşi. Aceşti unşi credincioşi nu vor permite să le slăbească mâinile în această zi a războiului, ci vor continua a merge înainte în bătălie împotriva duşmanului cu zelul specific casei Domnului. Rămăşiţa nu va lua parte la lucrarea de nimicire din timpul Armaghedonului. Partea care trebuie făcută de rămăşiţă este vestirea mesajului Domnului aşa cum a fost însărcinată şi i s-a poruncit să facă. Domnul Isus Cristos şi oştirea Sa cerească vor face lucrarea de ucidere. Aceasta reiese clar din multe declaraţii profetice. – 2Cronici 20:16-22; Ezechiel 9:4-6.

[33] Cei din rămășiță au de făcut acum un lucru înainte de a se începe lucrarea de nimicire a Armaghedonului, şi ei trebuie să termine acest lucru înainte de a se începe lucrarea distrugerii (Matei 24:14,21). De când Iehova a dat unşilor Săi „numele cel nou", i-a însărcinat şi i-a trimis să-şi îndeplinească partea lor şi să vestească ziua răzbunării Sale. Şi în timp ce merg ei să ducă naţiunilor mărturia pentru numele lui Iehova, Cel Prea Înalt, El le zice: „Vei fi o cunună strălucitoare în mâna Domnului, o diademă împărătească în mâna Dumnezeului tău." – Isaia 62:2,3.

[34] Iehova expune pe unşii Săi înaintea mulţimii lui Esau şi-şi arată favoarea faţă de martorii Lui; şi tocmai pentru că-i favorizează, duşmanul îşi îndreaptă focul împotriva martorilor lui Iehova şi bătălia merge înainte. Duşmanii lui Dumnezeu, în special reprezentanţii religiei, sunt arătaţi sub numele de „Esau", „Edom", „Efraim", „Filisteni", etc. Toate numele acestea se referă la ierarhia romano-catolică şi la aliaţii ei. Despre aceşti duşmani Iehova zice: „Vai de cununa îngâmfată a beţivilor lui Efraim, de floarea veştejită care este strălucirea podoabei sale, pe culmea văii mănoase a celor ce se îmbată cu vin!" (Isaia 28:1). Duşmanii, reprezentanţii religiei, sunt beţi de vinul satanic, şi în starea lor de beţie poartă război împotriva rămăşiţei pentru că „păzesc poruncile lui Dumnezeu, şi ţin mărturia lui Isus Cristos". Aceşti credincioşi aduc poporului adevărul, şi adevărul descoperă minciunile ascunse ale reprezentanţilor religiei. Bătălia este în curs, şi Iehova zice acum martorilor Săi credincioşi şi adevăraţi: „În ziua aceea, Domnul Oştirilor va fi o cunună de glorie, şi o diademă de frumusețe pentru rămăşiţa poporului Său." (Isaia 28:5). Iehova arată prin aceasta că sprijină pe martorii Săi credincioşi.

[35] Poate să mai existe oare îndoială în mintea vreunui membru de-al clasei cu adevărat unse a templului, despre faptul că bătălia dintre reprezentanţii religiei şi servii credincioşi ai lui Iehova este actualmente în curs? Nu s-a dezlănţuit cu furie crescândă această bătălie în decursul celor zece ani în urmă? Ierarhia romano-catolică şi-a îndreptat toate armele împotriva martorilor lui Iehova. În Germania, această „curvă bătrână", rea a înspăimântat pe un mare număr şi i-a intimidat atât de mult încât au amuţit, însă, în acea ţară tristă, au rămas mulţi martori smeriţi, credincioşi şi adevăraţi care sunt hotărâţi să urmeze porunca şi să pună mărturie chiar şi dacă aceasta i-ar costa ultimele lor picături de sânge. În New Jersey, duşmanii sub conducerea ierarhiei romano-catolice, s-au servit de toate mijloacele posibile pentru a combate şi a doborî pe martorii lui Iehova; însă cei credincioşi şi adevăraţi din acest stat, rămân statornici şi continuă să cânte din ce

Cuprins

în ce mai tare preamărirea lui Iehova şi să se avânte în luptă. Ei nu privesc viaţa lor pământească ca scumpă pentru ei înşişi. Împinşi de iubirea nepieritoare a lui Dumnezeu şi a lui Cristos Isus, care este mai tare decât moartea, aceşti credincioşi zic acum cu cuvintele apostolului Pavel despre războiul purtat împotriva lor: „Dar eu nu ţin numaidecât la viaţa mea, ca şi cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârşesc cu bucurie calea şi slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu." – Faptele Apostolilor 20:;24.

[36] Nelegiuita ierarhie romano-catolică şi complicii ei îşi foloseşte toată puterea şi influenţa ca să facă staţiile de radio să înceteze difuzarea mesajului adevărului lui Dumnezeu. Ei s-au servit de tot felul de metode politice pentru a face să se voteze legi destinate a împiedica răspândirea adevărului. Ei îşi întrebuinţează ziarele pentru a răspândi calomnii josnice împotriva martorilor credincioşi şi adevăraţi ai lui Dumnezeu. Ei merg atât de departe în prigonirea lor răutăcioasă a martorilor credincioşi ai lui Iehova încât fac să se adopte regulamente sau legi prin care chiar şi copiii cei mai mici sunt siliţi să ia parte la ceremoniile religioase, absurde, ale salutului steagului, şi să atribuie astfel mântuire mai curând unui lucru decât lui Dumnezeu de la care vine toată mântuirea. Ei atacă şi defaimă pe fiecare care-şi permite să arate motivele din Sfânta Scriptură că este datoria urmaşilor lui Cristos să asculte de Dumnezeu şi nu de oameni. Scopul duşmanului este să întoarcă pe martorii lui Iehova şi pe toţi prietenii lor de la Dumnezeu prin insuflare de frică şi prin supunere cu forţa şi să-i controleze în mod arbitrar, inchizitorial prin dictatori, şi să nimicească libertatea închinării la adevăratul şi Atotputernicul Dumnezeu. Poate cineva care iubeşte pe Dumnezeu să aibă ceva de a face sau ceva în comun cu astfel de făcători ai nelegiuirii? (Psalm 94:20). Voieşte cineva, care iubeşte pe Dumnezeu, să ajute pe această mulțime nelegiuită prin aceea că caută să convingă pe cei unşi că lucrul lor de căpetenie se va face numai după Armaghedon şi de aceea să nu se grăbească? Poate să mai fie cineva care este devotat lui Dumnezeu şi cauzei Sale, care să voiască să pună beţe în roate organizaţiei lui Dumnezeu sau să încerce să facă aceasta prin aceea că spune în prezenţa unşilor cuvinte de felul următor: „Noi nu facem acum nici o ispravă. Lucrul nostru principal se va face numai după partea întâia a Armaghedonului. Aşteptaţi până atunci. Atunci vom fi gata să primim pe mulţimea mare de oameni!". Cei ce dau ascultare acestor înşelătorii şi cedează influenţei lor, sunt înşelaţi şi seduşi şi aceasta arată că unii ca aceştia nu pot aparţine aleşilor lui Dumnezeu.

[37] Care este scopul bătăliei care se dă acuma între reprezentanţii religiei şi martorii lui Iehova? Desigur nu convertirea lumii şi nici strângerea mulţimii mari de oameni, ci de a da ocazie oamenilor cu bună voinţă faţă de Dumnezeu să audă mesajul adevărului şi să se pună de partea lui Dumnezeu şi a Împărăţiei Sale şi să urmeze într-adevăr porunca: „Căutaţi dreptatea, căutaţi smerenia!" până nu se descarcă mânia aprinsă a lui Dumnezeu în Armaghedon (Ţefania 2:1-3). Iehova n-a poruncit martorilor Săi nici acuma şi nici în alt timp să adune pe mulţimea mare de oameni. Această lucrare o va face însuşi Domnul la timpul Său rânduit şi în

Cuprins

felul Său. Cine zice: „Lucrarea noastră a strângerii mulţimii celei mari de oameni se va face după Armaghedon" acela se poartă cu îngâmfare înaintea Domnului. Datoria şi lucrarea unşilor este de a urma poruncile Domnului. El a poruncit ca Evanghelia aceasta a Împărăţiei să fie propovăduită şi această propovăduire să se facă şi să se termine înainte de a se începe lucrarea de distrugere. Mai marele Moise, Cristos Isus, trimite pe urmaşii Săi din templu şi le porunceşte să proclame de pe acoperişurile caselor vestea Împărăţiei şi ziua răzbunării Dumnezeului nostru. A se abţine de la a lucra aşa, a-şi lăsa mâinile să slăbească şi a deveni neglijent sau a încerca a influenţa pe cei unşi să devină neglijenţi şi să permită să le slăbească mâinile, înseamnă o nerespectare a poruncilor marelui profet al lui Iehova. – Faptele Apostolilor 3:23.

[38] Este Domnul Isus în templul lui Iehova? Toate dovezile arată că El este. Așa stând lucrurile, Isus Cristos ţine judecată şi toate naţiunile sunt adunate înaintea Lui şi El le desparte una de alta. Să se observe că Sfânta Scriptură spune limpede că însuşi Cristos Isus desparte pe naţiuni una de alta şi hotărăşte cine aparţine oilor, Ionadabilor sau mulţimii mari de oameni. Aşadar, Cristos îi adună şi nu noi. Dacă strângerea mulţimii mari de oameni ar avea loc după Armaghedon, atunci când ar putea oamenii binevoitori să-şi arate prietenia pentru Cristos şi rămăşiţa Lui prigonită care se compune din membrii trupului Său aşa cum este spus în Matei 25? La Armaghedon, prigonirea va lua sfârşit, fiindcă prigonitorii vor fi ucişi. Membrii mulţimii mari de oameni trebuie să-şi îndeplinească cu statornicie şi curaj datoria şi să informeze pe alţii, şi astfel să le dea ocazie să caute dreptatea si smerenia înainte de Armaghedon; căci acesta este cuvântul clar al Domnului. Dacă cineva nu vede că Domnul este în templu şi face judecată, atunci această persoană nu aparţine templului. O persoană care se amestecă între clasa templului şi care susţine şi pe mai departe a aparţine la această clasă, dar care în acelaşi timp încearcă prin cuvintele şi influenţa ei să îndemne pe unşi să devină neglijenţi, aceasta este o ofensă la adresa lui Dumnezeu şi a organizaţiei Sale – Matei 18:6,7.

[39] Fie ca cei unşi să audă şi să dea ascultare cuvintelor acestea ale lui Iehova: „Haideţi, şi să ne sculăm cu război asupra lui (organizaţia lui Satan, Edomiţii)!". Bătălia este acum în curs şi violenţa ei devine din zi în zi tot mai mare. În mijlocul acestei mari prigoniri, din partea duşmanului, vestirea mesajului Împărăţiei trebuie să se facă mai departe pentru ca minciunile ţinute ascunse ale duşmanilor să fie descoperite şi date cu totul pe faţă pentru ca oamenii care iubesc dreptatea să se poată refugia în cetatea de scăpare, în organizaţia lui Dumnezeu, unde trebuie să rămână statornici până când va trece mânia lui Dumnezeu. Ierarhia romano-catolică şi preoţii aliaţii cu ea, s-au depărtat foarte mult de cuvântul lui Dumnezeu şi de serviciul Lui şi se ocupă cu afacerile politice ale puterilor întunericului. Aliaţii lor numiţi mai înainte protestanţi, sunt morţi, şi acum,, întunericul acoperă întreaga lume şi întunecimea deasă acoperă pe toţi reprezentanţii religiei". Totuşi, în această organizaţie există oameni care suspină şi gem după lumină. Iehova zice acum rămăşiţei, unşilor Lui credincioşi: „Scoală-te,

Cuprins

luminează! Căci lumina ta a venit, şi mântuirea Domnului a răsărit asupra ta." (Isaia 60:1,2). Voi care aţi fost aduşi în organizaţia lui Iehova, faceţi să lumineze lumina voastră în aşa fel încât toţi care vin în contact cu voi să aibă motiv să ştie că voi sunteţi pentru Iehova şi Împărăţia Lui, astăzi, mâine şi întotdeauna.

(*Urmează continuarea*)

Întrebări pentru studiu

1,2 Când şi cum a început să facă Iehova să se manifeste slava Sa servilor Lui? Explică faptul pentru ce înţeleg şi apreciază unii profeţiile îndată ce le descoperă Domnul, pe când alţii care de asemenea se află într-un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu sunt incapabili să observe împlinirea profeţiilor, iar alţii încă fac obiecţii împotriva mijlocului şi mesajului pe care Iehova l-a dăruit pentru învăţătura poporului Său?

3-5 Care este atitudinea potrivită pe care trebuie să o ia servii credincioşi ai Domnului faţă de alţii care de asemenea se află în legământ, şi cum trebuie să primească explicarea profeţiei? Arată dacă faptul că se atrage atenţia de repetate ori în „revistă" asupra aceloraşi fapte perceptibile, corespunde scopului lui Iehova care se arată în aceea că a dat profeţii şi le-a făcut să fie scrise şi la timpul fixat de El descoperă înţelesul lor poporului Său credincios.

6,7 Care este izvorul profeţiei care este numită profeţia lui Obadia? Care este mesajul ei? Scopul ei? Ce învăţătură importantă şi oportună se vede în faptul că identitatea lui Obadia este nesigură?

8-11 Când s-a scris profeţia? Când şi cui se aplică? Arată cum serveşte Isaia 21:11,12 împreună cu scripturile corespunzătoare ca să confirme exactitatea împlinirii acestei profeţii?

12-15 Citează câteva exemple scrise ca ilustraţie pentru de ce este important a depune mărturie pentru adevăr în mod statornic fără a face compromisuri şi cu curaj.

16 Arată cu ajutorul scripturilor motivul pentru suferinţele care vin peste poporul lui Iehova.

17-19 În ce chip serveşte *Turnul de veghere* scopului pentru care a hotărât-o Dumnezeu?

20-23 Arată cu ajutorul Scripturilor şi faptelor cine este Edomul anti-tipic şi din cine sunt formaţi Edomiţii moderni?

24 Arată că raportul despre Esau, cuvintele din Obadia 7, precum şi cuvintele lui Isus despre preoţimea timpului Său, anunţă în mod profetic situaţia prezentă şi prin aceasta confirmă cine sunt edomiţii moderni.

25-29 Cu privire la versetul 1 cine a auzit? Cum? De ce, în timp ce alţii care de asemenea au avut ocazie n-au auzit? Cine este „solul" sau „mesagerul"? Cine l-a trimis „între popoare" şi cum? Cu ce mesaj? Şi în ce scop? Ce ecou găseşte mesajul său printre aceia care l-au auzit? De ce importanţă este faptul că această profeţie este cuvântul Domnului despre „Edom"? Care este scopul lui Iehova

Cuprins

anunţat dinainte cu Esau cel anti-tipic? De ce voieşte El să pedepsească pe clasa Esau cu o astfel de judecată?

30-32 Cum îşi împlineşte Domnul acum declaraţia din Ezechiel 25:14? Cum face să fie îndeplinită lucrarea sa după profeţia din Ezechiel 10:6,2,7? Cum este încercat poporul Lui în această privinţă şi cu ce rezultat?

33,34 Când şi cum se împlineşte Isaia 62:3? Ce efect are aceasta asupra duşmanului şi asupra martorilor credincioşi?

35 În ce priveşte realitatea şi desfăşurarea bătăliei prezise ce poate vedea acum clasa cu adevărat unsă a templului?

36 Descrie încercarea duşmanului de a împiedica vestirea adevărului şi de a face pe martorii lui Iehova şi pe cei ce simpatizează cu ei să cadă de la Dumnezeu.

37 Care este scopul bătăliei care se dă acum între reprezentanţii religiei şi martorii lui Iehova? Cât de importantă este acum slăbirea sau neglijența sau exercitarea influenței adverse în legătură cu proclamarea mesajului Împărăției?

38 Ce are loc când vine Domnul Isus la templul lui Iehova? Cum îşi îndeplineşte lucrarea? Când trebuie să se facă această lucrare?

39 De ce este atât de urgent a vesti acest mesaj acuma, şi atât de important a lua parte la această proclamaţie?

PREGĂTIRE SATANICĂ PENTRU ARMAGHEDON

Într-o anumită perioadă în istoria organizației nelegiuite a lui Satan de îngeri și oameni, Asiria din vechime a fost puterea mondială dominantă și importantă. Orașul Ninive era capitala ei în acel timp. Factorii de conducere ale acelei puteri mondiale au locuit acolo și au exercitat stăpânire de acolo. Prin urmare Ninive, precum și Asiria, sunt folosite în profețiile Bibliei ca să reprezinte organizația lui Satan așa cum există ea acum în vremea noastră, în special latura politică a părții pământești a organizației Diavolului. În profeția lui Naum, care este adresată Ninivei, Iehova își descrie propria Sa organizație ca fiind pregătită pentru conflictul mare și iminent, bătălia Armaghedonului, și avertizează organizația lui Satan de astăzi, spunând: „Cel ce împrăştie a urcat înaintea feţei tale; păzeşte muniția; veghează asupra drumului! Încinge-ţi şoldurile! Înnoieşte-ţi puterea! Căci Domnul (Iehova) a întors gloria lui Iacov… Scutul vitejilor Lui (adică, Cristos și oștirile Lui în cer) este vopsit în roşu, bărbaţii lui puternici sunt îmbrăcaţi în stacojiu. Carele de război vor scânteia ca focul(sau ca oțelul strălucitor) în ziua pregătirii Lui (pregătirii lui Iehova), și ienuperii vor fi clătinați teribil”. – Naum 2:1-3.

În conformitate cu modul său de procedură obișnuit, dușmanul Satan se pregătește de război, și face aceasta cu mare zgomot și fanfaronadă și în același timp ține popoarele în ignoranță cu privire la planul Său. Cristos Isus, marele Profet al lui Dumnezeu, a făcut pe apostolul Ioan să facă un raport despre această profeție, și anume: „Apoi am văzut ieşind din gura balaurului, din gura fiarei şi din

Cuprins

gura profetului fals trei spirite necurate, care semănau cu nişte broaşte. Acestea sunt, de fapt, spirite de demoni şi fac semne şi se duc la regii întregului pământ locuit ca să-i adune pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului cel Atotputernic". – Rev. 16:13, 14.

Cele trei spirite necurate menționate aici sunt comparate cu niște broaște. O broască se umflă, este bombastică și se laudă cu ceea ce urmează să facă și face multă zarvă în aceasta. Zgomotul broaștei provoacă teroare în mintea unuia care nu știe de unde emană zgomotul. Diavolul are toată lumea în frică și necaz deoarece broaștele lui emană zgomotele lor. „Balaurul" menționat în textul citat mai sus reprezintă întreaga organizație satanică, în timp ce „fiara" simbolizează partea vizibilă a acelei organizații, iar „profetul fals" reprezintă în special marea portavoce sau marele purtător de cuvânt politic pe care toți oamenii deschiși la minte pot să vadă clar că este puterea unită a Imperiului Britanic și a Statelor Unite. Cu un singur glas toate aceste elemente ale organizației lui Satan se laudă și fac mult zgomot cu privire la ceea ce fac sau urmează să facă.

În realitate ei zic: „Pământul este al nostru și vom face totul după plăcerea noastră; și când vom reuși oamenilor le va plăcea acest lucru". Aceasta este doar exteriorizarea sentimentului Diavolului, care este simbolizat de balaurul în râu, așa cum este descris de profetul Ezechiel (29:3), și care spune: „Râul este al meu, și eu l-am făcut pentru mine". Aici râul simbolizează popoarele peste care are stăpânire Satan. Partea vizibilă a organizației Diavolului încheie tratate de pace și anunță cu îndrăzneală: „Noi am interzis războiul și, prin urmare, nu va mai exista război, și oamenii să fie siguri de acest lucru".

Când Tratatul de Pace de la Paris aștepta înaintea Senatului Statelor Unite pentru ratificare, sponsorul lui principal în America se zbenguia ca un cal țesălat bine care vroia să se dea în spectacol. Au fost făcute chiar și filme despre clovnii lui, și acestea au fost expuse înaintea oamenilor în toată țara. În același timp organizația de război făcea presiuni asupra organismului de legiferare atât pentru ratificarea pactului de pace, cât și pentru mai multe nave de război. Biciul politic a fost adus ca să împlinească planurile celor de la putere, acest lucru fiind descris simbolic în profeția lui Naum (3:2) în aceste cuvinte: „Se aude pocnetul biciului şi huruitul roţilor, calul galopând şi carul săltând".

În termen de câteva zile după ce Senatul Statelor Unite a ratificat Pactul de Pace de la Paris printr-un vot aproape unanim, mașinăria de făcut legi și a luat măsuri pentru construirea unei nave mai puternice decât a fost vreodată, și a prevăzut cheltuieli de 275 000 000 de dolari pentru vase noi de război, ca să nu mai spunem nimic despre marile cheltuieli pentru alte pregătiri militare. Ziarele presei publice, din data de 13 Februarie 1929, au anunțat că președintele a semnat un acord în acea zi ca să autorizeze construcția a cincisprezece nave moderne de război, și la câteva minute după aceea a început programul de construire. Clericii și liderii religioși aplaudă tare acțiunea puterilor politice și comerciale, și spun de fapt oamenilor: „Nu va mai fi război, pentru că noi am interzis războiul. În același timp trebuie să ne pregătim prin construirea de mai multe nave de război".

Cuprins

Este destul de dificil pentru oamenii de rând să înțeleagă logica acestor acțiuni și declarații. Construirea de mașini de război se desfășoară la o scară gigantică în fiecare națiune a așa-numitei „creștinătăți". Factorii politici, din umbră, fac prevederile legale; iar clericii asigură ecranul de fum de mironosiță pe care „tatăl" lor (pe care Isus l-a declarat a fi Diavolul) îl folosește ca să orbească oamenii față de adevăr. Întocmai cum spune profetul, toți trei sunt ca niște broaște; însă cea mai zgomotoasă, și cea mai ipocrită din cele trei, este clerul marelui sistem al „profetului fals", Marea Britanie și America.

Pregătirea merge înainte și Satan face pe agenții săi, conducătorii pământului, să se sfătuiască împreună împotriva lui Dumnezeu și împotriva unsului Său, și să zică, de fapt: „Să le rupem legăturile, și să îndepărtăm legăturile lor de la noi, și să aranjăm lumea așa cum ni se potrivește nouă". La aceasta Psalmul 2:4 răspunde: „El (Iehova) care stă în ceruri va râde; Domnul își va bate joc de ei".

Întorcându-ne acum la analizarea profeției lui Naum referitoare la pregătire, putem constata că ea se află în acord exact cu profeția Revelației, citată mai sus. Iehova vorbește prin Naum și spune: „Carele de război vor înainta nebunește pe străzi, vor alerga în sus și-n jos în piețele publice; ele vor avea înfăţişarea unor torţe, vor alerga ca nişte fulgere". – Naum 2:4.

Carele menționate în acest ultim verset citat nu sunt aceleași care ca cele menționate în versetul imediat precedent, care declară că „carele vor fi cu torțe arzătoare (sau vor lumina ca oțelul) în ziua pregătirii Lui". Aceste care scânteiază și sunt arătate a fi în afara orașului (adică, în afara organizației Diavolului) și se pregătesc să asedieze organizația Diavolului. Carele menționate în versetul următor ca „înaintând nebunește pe străzi și alergând în sus și-n jos" sunt pe străzile sau piețele publice din interiorul orașului, și sunt, așadar, o parte și aparțin orașului care este organizația Diavolului. Aceste care menționate în urmă sunt așadar, organizația militară și mașinăria lui Satan.

Cuvântul evreiesc tradus „nebunește" în versetul patru al profeției este *hallal,* și înseamnă „a lăuda" și mai este redat prin expresia „a se arăta nebun". (*Concordanţa* lui Young). Astfel, „carele" organizației lui Satan care „aleargă nebunește pe străzi" sunt pregătirile militare care sunt lăudăroase și desfășurate într-o manieră lăudăroasă; și cei care fac acest lucru se umflă ca broaștele făcând un zgomot mare, în timp ce-și laudă propria lor măreție, și astfel caută să impresioneze oamenii apărând pe străzi și expunându-se. De ce tot zgomotul în presa publică și pe ecranele filmelor mișcătoare cu privire la pregătirile de război? De ce expunerea mare militară și navală la fiecare ceremonie națională? De ce expunerea pe fiecare film mișcător arată un politician sau războinic care se pregătește de război? Organizațiile de război și stăpânii războiului sunt cei care aleargă nebunește pe străzi și se comportă ca niște nebuni. De ce, în toate pregătirile de război, în cantine, în galeriile de artă, în presa publică și în filme, este scos în evidență atât de mult elementul religios? El este întotdeauna o parte a aceleiași campanii bombastice pe care o instrumentează Satan însuși, și orbește

Cuprins

oamenii care sunt implicați cu adevărat în ea și îi folosește ca păcălițiii săi. Aceștia spun în mod înșelător: „Noi suntem creștini și prin urmare reprezentăm „creștinătatea". Trebuie însă remarcat că ei nu laudă nici pe Dumnezeu, nici pe Regele Său, ci se laudă pe ei înșiși. Ei se grăbesc în pregătirile lor și se laudă cu puterea lor și se comportă ca niște nebuni înaintea Domnului. Și pregătirea merge înainte!

Un traducător redă textul din Naum astfel: „Ele (carele) aleargă pe drumurile largi în piețele publice". (*Roth*). Ele fac așa, pentru că printre oameni ei pot să aibă o viteză mai bună lăudându-se cu puterea lor și că „fac lumea sigură pentru democrație". O altă traducere redă textul astfel: „Ele aleargă încoace și încolo în piețele publice". (*A.R.V.*)Ideea neînțelegerii, așa cum este implicat în *Versiunea Autorizată*, care spune: „Ei vor alerga unii împotriva altora în piețele publice", este cu totul absentă. Prin intermediul diplomației ei evită neînțelegerea, și în felul acesta țin ascuns sensul adevărat de ochii oamenilor. Aceasta este întotdeauna metoda lui Satan.

Apoi profetul adaugă: „Ei vor părea (sau, cum spune *Versiunea Revizuită*: Înfățișarea lor este) ca niște torțe". Cuvântul „torțe" în acest verset este tradus mai frecvent „lampă", și sugerează viziunea pe care unitățile organizației lui Satan, sau agenții săi principali, o vor pretinde sau vor părea a fi ca lămpile, luminând calea oamenilor, sau ca torțele libertății luminând calea pentru libertate și progres în guvernarea oamenilor. Clericii sunt aceia care își folosesc amvoanele și radioul ca să predice oamenilor și să le spună despre marile torțe ale libertății pe care eroii le țin sus ca să lumineze oamenii într-o stare de dorit. Ei sunt cu adevărat călăuze oarbe și profeți falși. Dumnezeu a prezis exact că va exista starea care există acum. „ Căci aceştia", spune El, „sunt apostoli falşi (predicatori și învățători), lucrători înșelători, prefăcându-se în apostoli ai lui Cristos (pretinzând a reprezenta pe Cristos, prin urmare fiind numiți „creștinătatea organizată", sau „creștinismul organizat"). Şi nu este de mirare, fiindcă şi Satan se preface într-un înger de lumină. Nu este deci mare lucru dacă şi slujitorii lui (clericii) se prefac în slujitori ai neprihănirii. Dar sfârşitul lor va fi potrivit lucrărilor lor". – 2Cor. 11:13-15.

Apoi profetul Naum adaugă, spunând: „Ei vor alerga ca fulgerele". Cu alte cuvinte, ei sunt rapizi în executarea pregătirilor lor, fiindcă Satan știe că mai are puțin timp. (Rev. 12:12), și conducătorii sunt în strâmtorare și nedumerire, din cauza a ceea ce văd apropiindu-se. – Luca 21:26.

Profetul lui Dumnezeu continuă, spunând: „El îşi va aduce aminte de merituoșii (vitejii) săi. Ei se vor poticni în mers. Se vor grăbi spre zidul ei şi va fi ridicată întăritura". (Naum 2:5). Cuvântul „merituoși", sau viteji, în acest text este redat în *Versiunea Americană Revizuită* „nobili". În alte texte același cuvânt ebraic în original este redat „fruntași" (ai turmei). (Ier. 25:34-36), precum și „faimoși". (Ps. 136:18). Aici se face referire la nobilii lui Satan sau fruntașii turmei organizației religioase. El îi are în minte și își aduce aminte de ei. El face un recensământ a agenților săi principali, și măsoară puterea forței lui luptătoare

Cuprins

precum și a „broaștelor” sale urlătoare. Acei oameni sunt din lumea lui Satan; prin urmare Satan le acordă atenție. – Ioan 15:19.

Cei care îndeplinesc planurile lui Satan sunt favoriții lui, și prin urmare, numiți „merituoși”, sau nobili sau faimoși. Acesta este unul din planurile lui Satan de a îndepărta pe oameni de Iehova Dumnezeu. Satan ține înaintea oamenilor pe marii eroi ai organizației sale. În organizațiile religioase, în marile întruniri politice, în întâlnirile finanțiștilor, în toate acestea, importanța oamenilor de frunte, ca exemple și eroi vrednici de lăudat, este ținută înaintea oamenilor. Presa metropolitană, care este pur și simplu instrumentul sau purtătorul de cuvânt al organizației lui Satan, publică rapoarte strălucitoare despre valoarea ofițerilor puternici de război, despre puterea și virtutea giganților financiari, și despre măreția elementului religios și a liderilor religioși. Este o societate care se admiră reciproc; și presa și radioul, filmul și artistul, sunt chemați cu toții în acțiune ca să glorifice numele oamenilor, și toate aceste lucruri țin mințile oamenilor întoarse de la Iehova Dumnezeu. Aceasta este în armonie cu profeția inspirată prezisă.

SUFERINȚA OMENIRII: DE CE A FOST PRELUNGITĂ?

Isus Cristos a fost omorât, și în a treia zi Dumnezeu L-a înviat din moarte. (1Cor. 15:4). El spusese când era pe pământ că Dumnezeu îi dăduse marele privilegiu de a dobândi viață inerentă, sau nemurire. (Ioan 5:26). Când a fost înviat din morți El a fost ridicat ca chipul expres al lui Iehova, posedând nemurire, și viu în vecii vecilor. (Evr. 1:3; Rev. 1:18). Învierea lui Cristos Isus ca o creatură divină este o garanție că toți membrii trupului Său trebuie să fie ridicați cu învierea Lui, la nemurire. Acesta este motivul pentru care creștinul este sfătuit să caute gloria, onoarea, nemurirea și viața veșnică. (Rom. 2:7). Nemurirea înseamnă viață în cea mai înaltă stare, și este indestructibilă. Este scris: „Fiindcă, aşa cum toţi mor în Adam, tot aşa toţi vor fi readuşi la viaţă în Cristos. Dar fiecare la rândul lui: Cristos este primul rod; după aceea, în timpul prezenţei Sale, cei ce sunt ai lui Cristos”. (1Cor. 15:22, 23). Cristos Isus a fost primul înviat; și membrii trupului Său, sau biserica, sunt înviați la a doua Sa venire; și ei sunt înviați la nemurire, la o moștenire nestricăcioasă.

Apostolul Pavel a scris: „Pentru că voi aţi murit, iar viaţa voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu. Când Cristos, care este viaţa noastră, se va arăta, vă veţi arăta şi voi împreună cu El în glorie” (Col. 3:3,4). Argumentul aici este că acela care este născut prin spiritul lui Dumnezeu și adus ca un fiu spiritual al lui Dumnezeu este mort ca creatură umană și că dreptul lui la viață este ascuns cu Cristos Isus, și că atunci când apare Cristos la a doua Sa venire atunci are loc învierea. Este scris din nou cu privire la acești oameni: „Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu,dar ce vom fi nu s-a dezvăluit încă; dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El; căci Îl vom vedea așa cum este”. – 1 Ioan 3:2.

Cuprins

Aceasta este o dovadă că membrii creației noi în timp ce sunt pe pământ nu știu cum va fi gloria învierii Lui, dar că ei vor fi ca Cristos Isus pentru că vor fi cu El și îl vor vedea așa cum este El, și vor fi membrii familiei regale a lui Dumnezeu din cer. Aceasta este coroborat în continuare cu afirmația din Revelația 20:6: „Fericit şi sfânt este cel ce are parte de prima înviere. Asupra lor moartea a doua nu are putere, ci ei vor fi preoţi ai lui Dumnezeu şi ai lui Cristos şi vor domni cu El o mie de ani". – Rev. 20:6.

Cu privire la timpul învierii, este scris: „Pentru că însuşi Domnul va coborî din cer cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trâmbița lui Dumnezeu, iar cei morţi în Cristos se vor scula primii". (1 Tes. 4:16). Aceasta dovedește că creștinii care au murit de-a lungul erei creștine nu au mers direct în cer la moarte, ci că trebuie să rămână morți până la a doua venire a Domnului nostru; și atunci, când El își ia puterea ca să domnească, cei credincioși în Cristos vor fi înviați primii. Cuvântul „strigăt", așa cum este folosit în acest text, înseamnă o poruncă de autoritate, care arată că el se referă la timpul când Domnul Isus, ca mare Mare Preot al lui Iehova, preia autoritatea, și își începe domnia. – Ps. 110:2.

Creația nouă completă a lui Dumnezeu va constitui mare preoție regală a lui Dumnezeu, preoție care a fost prefigurată cu mult timp în urmă de Melhisedec, care a fost atât rege al Salemul din vechime, cât și „preot al Dumnezeului Celui Preaînalt", și care, de asemenea, a binecuvântat pe patriarhul Avraam după ce Dumnezeu îi dăduse victoria asupra dușmanilor. (Gen. 14:18-20). Isus, Capul creației noi este singurul „sământa lui Avraam", și membrii trupului Său ai creației noi sunt făcuți o parte a acestei semințe a lui Avraam fiind adoptați de Iehova Dumnezeu, Mai Marele Avraam. În Cristos Isus, „Sământa", urmează să fie binecuvântate toate familiile pământului. (Gen. 12:3; 22:18). Creația nouă constituie caracteristica încoronatoare a întregii creații a lui Dumnezeu. Creația aceasta este aceea care primește viață și nemurire, și va fi pentru totdeauna spre slava lui Iehova Dumnezeu.

Au trecut mai mult de șase mii de ani de când Iehova a creat pe omul perfect Adam, care a eșuat. Pentru mai mult de două mii de ani Dumnezeu a făcut să fie puse în scenă mari imagini vii, care prefigurează dezvoltarea acestei creații noi. Pentru alți aproape două mii de ani El selectează și dezvoltă această creație nouă. În toată această perioadă de timp rasa umană a suferit boală, necaz, și moarte. Satan a profitat de timp, ca să încerce să întoarcă mințile oamenilor de la Iehova. Mulți creștini declarați au întrebat: De ce trebuie să existe atâta suferință printre popoarele pământului?

„Căci ştim", spune apostolul Pavel, „ că toată creaţia geme și suferă împreună, până acum." (Rom. 8:22). Nu numai că această afirmație a raportului divin este adevărată, ci fiecare om poate să mărturisească despre faptul suferinței umane. Nu există nici o creatură umană pe pământ care să fie perfectă, și nimeni care a trăit nu a trăit fără suferință. Din leagăn până la mormânt fiecare a experimentat durere. Mulți au întrebat de ce a fost așa. Există un timp rânduit pentru om să cunoască motivul pentru aceasta.

Cuprins

Moartea este un dușman mare. Acest dușman a distrus fiecare casă. Diavolul a făcut pe oameni să creadă că Dumnezeu este responsabil pentru moartea din mijlocul rasei umane. Dimpotrivă, moartea a rezultat din pricina păcatului, și păcatul a intrat în lume din cauza neascultării omului de legea dreaptă a lui Dumnezeu. Diavolul însuși este acela care a provocat această neascultare. Omul nu a ascultat de bunăvoie pe Dumnezeu și a dat ascultare dușmanului. Când un anumit membru iubit al familiei moare cei care plâng de pierderea făcută sunt auziți deseori spunând: „Cum poate un Dumnezeu drept și iubitor să ia pe preaiubitul nostru?" Când oamenii înțeleg planul lui Dumnezeu și desfășurarea lui, nu se va pune o astfel de întrebare. Atunci oamenii nu se vor întrista ca cei care n-au speranță. Nu poate exista nici o speranță fără cunoștință; prin urmare, rezultă necesitatea de a cunoaște adevărul lui Dumnezeu care arată calea spre viață și fericire.

Nu a putut oare Dumnezeu să facă pe om astfel încât să nu păcătuiască, și astfel să-l fi împiedicat de la atâta suferință? Desigur, Dumnezeu, fiind Atotputernic, ar fi putut face o creatură și s-o numească om și să-l facă în așa fel ca să-i fi fost imposibil să păcătuiască. Faptul că nu a făcut așa este de la sine o dovadă că a avut un motiv bun și suficient pentru a nu face așa. Raportul este că Dumnezeu a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa. Aceasta înseamnă că omul a fost înzestrat cu înțelepciune, dreptate, dragoste și putere. A fost plănuit ca omul să se folosească de aceste facultăți; altfel Dumnezeu nu l-ar fi înzestrat cu acestea.

Dumnezeu a creat pe om cu trup, minte, voință și afecțiuni; și El a dorit ca omul să folosească toate facultățile cu care a fost înzestrat. Pentru a-și folosi voința însemna că omul trebuia să hotărască să facă sau să nu facă ceea ce-i era prezentat. Omul a fost informat că a asculta de Dumnezeu este bine, că a-L neasculta este păcat și aduce moarte. Din moment ce omul a fost înzestrat cu putere de voință, rezultă așadar, că Adam a trebuit să aleagă să facă bine sau rău, și să suporte consecințele. Să presupunem că Dumnezeu l-ar fi creat astfel încât să nu poată alege răul, ci ar fi fost obligat să facă binele, atunci el ar fi fost pur și simplu o mașină, fără nici o libertate de acțiune inteligentă.

Dumnezeu l-a creat pe om perfect și l-a creat pentru buna plăcere a Sa. (Rev. 4:11), Dumnezeu nu găsește plăcere în lucrurile rele. (Ps. 5:4). Totodată, Dumnezeu nu obligă nici o creatură să facă binele. Scopul Său este ca fericirea și viața să fie rezultatul pentru cei ce fac binele, și suferința și moartea pentru cei ce fac răul. Dacă Dumnezeu ar fi făcut pe om astfel încât să nu poată comită răul, aceasta ar fi fost echivalent cu a a-l obliga să facă binele. Ascultarea forțată nu aduce fericire adevărată Creatorului sau creaturii.

Dumnezeu este dragoste, și prin urmare, este expresia perfectă a altruismului. El dorește ca făpturile Sale inteligente să-L iubească și să-L servească datorită iubirii pentru El. Un astfel de rezultat nu ar fi posibil dacă serviciu nu este voluntar. Omul trebuie să fie ca Dumnezeu pentru ca să fie fericit, ceea ce înseamnă că trebuie să fie altruist. Atunci de ce a pedepsit Dumnezeu neascultarea, dacă El este altruist? Pentru că Dumnezeu este bun; și tot ce I se

Cuprins

opune este rău; și cel ce refuză să asculte de Dumnezeu se aliază cu nelegiuirea, care aduce nefericire atât lui, cât și Creatorului. Dragostea, sau altruismul, înseamnă a căuta bunăstarea altora, și dacă Dumnezeu ar fi refuzat să pedepsească neascultarea aceasta ar fi fost în detrimentul și spre binele omului.

Dacă Dumnezeu și-ar exercita puterea ca să oblige pe om să asculte, atunci ar fi inconsecvent; și este imposibil ca Dumnezeu să fie inconsecvent. De ce ar fi El inconsecvent? Pentru că a obliga pe om să-L asculte ar fi un lucru egoist; și Dumnezeu nu poate fi egoist, pentru că El este expresia desăvârșită a altruismului. El dorește ca creaturile Sale să fie ca El, adică, conduși de dragoste sau altruism. El nu-și exercită puterea pentru a obliga ascultarea, însă își exercită puterea să pedepsească neascultarea pentru binele unuia care nu ascultă. Creatura care iubește pe Creatorul și care-L iubește în mod suprem va asculta de El. Din acest motiv regula Lui este anunțată de Isus, Fiul Său preaiubit, astfel:

„Cine are poruncile Mele şi le respectă, acela Mă iubeşte, iar cel care Mă iubeşte va fi iubit de Tatăl Meu; şi Eu îl voi iubi şi Mă voi arăta clar lui. Isus i-a răspuns și i-a zis: Dacă cineva Mă iubește, va respecta cuvântul Meu şi Tatăl meu îl va iubi, și noi vom veni la el şi ne vom face locuința cu el. Cine nu Mă iubeşte nu respectă cuvintele Mele. Cuvântul pe care îl auziţi nu este al Meu, ci este al Tatălui, care m-a trimis.” – Ioan 14:21, 23, 24.

Din același motiv este scris: „Dragostea este împlinirea legii”. (Rom. 13:10). Aceasta înseamnă că cel care este condus de altruism în devotamentul său față de Dumnezeu, și care ascultă din acest motiv, îndeplinește orice cerință a legii lui Dumnezeu. Dacă Adam ar fi manifestat dragoste față de Dumnezeu, L-ar fi ascultat. Adam a fost egoist și a dorit să se servească pe sine. Soția lui a fost o parte din el, și din motive egoiste el a vrut să fie cu ea; prin urmare, nu a ascultat pe Dumnezeu.

Iehova nu a făcut niciodată ceva contrar iubirii, și nici nu va face așa ceva. El a dat această poruncă Israeliților: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu toată puterea ta”. (Deut. 6:5). Unii poate că pun următoarea întrebare: Nu a fost oare aceasta o regulă care obliga pe israeliți să-L iubească, și nu a fost influențată aceasta de egoism din partea lui Iehova? Nu! Israeliții erau atunci imperfecți. Dumnezeu a fost singurul lor Prieten adevărat. Ascultarea de poruncile Lui a însemnat viață pentru ei. Ei au putut asculta numai dacă iubeau pe Iehova; prin urmare, Iehova a dat porunca, nu din cauza egoismului din partea Sa, și pentru binele și bunăstarea israeliților. Aceasta anunță regula de neschimbat a lui Iehova că cel care vrea să se bucure de viață și fericire trebuie să iubească pe Domnul Iehova cu toată inima, mintea, sufletul și ființa sa.

Pentru a fi complet fericit omul trebuie să-și exercite voința în mod liber, și întotdeauna să fie îndemnat să facă aceasta de dragoste sau altruism. Experiența arată că dacă el este împins de egoism și face rău, suferă. Dacă este îndemnat de altruism și face binele, este binecuvântat.

Este posibil să fi fost multe motive pentru care Dumnezeu nu a făcut pe om astfel încât el să nu poată păcătui, și pentru care a permis ca răutatea să aibă

Cuprins

stăpânire așa mult timp; însă este cert că există cel puțin trei motive bune și suficiente care ies în evidență, și acestea sunt: Primul, să dovedească că El poate să pună creaturi pe acest pământ care, în situații de ispită și necaz, își vor menține integritatea și devotamentul complet față de El; al doilea, să ofere timp suficient pentru alegerea și dezvoltarea creației noi, prin care urmează să fie eradică nelegiuirea și să vină binecuvântările vieții și ale fericirii la oameni la timpul rânduit; și al treilea, să ofere timp suficient lui Satan Diavolul să rămână și să depășească limita în nelegiuirea de a încerca să întoarcă pe toți oamenii de la Iehova Dumnezeu, înainte ca Dumnezeu să-și manifeste puterea asupra lui Satan și a organizației lui. Această perioadă de timp a mai fost permisă pentru nașterea unui număr suficient de creaturi umane care să umple pământul când Împărăția lui Dumnezeu este întemeiată pe pământ și numele lui Dumnezeu este justificat și toți cei ascultători ai rasei umane sunt ridicați la perfecțiune pe un pământ curățat.

SCRISORI

RECUNOSCĂTORI SĂ PARTICIPĂM LA JUSTIFICARE

Dragă frate Rutherford:

Am primit scrisoarea dumneavoastră din 5 Noiembrie care spune că familia Betel a făcut posibilă în mod voluntar reducerea prețului la cărți și broșuri pentru pionieri.

Imediat după primirea acestei scrisori tabăra de pionieri din Chicago a votat în unanimitate să-și exprime față de dumneavoastră și familia Betel recunoștința ei profundă, crezând că aceasta îi va ajuta să continue în lucrarea de teren.

Va fi de interes pentru dumneavoastră să știți că un raport pentru o perioadă de doisprezece luni a arătat că tabăra pionierilor a plasat 42 500 de broșuri și 7 500 de cărți, un total de 50 000 de bucăți de literatură.

Am citit cu entuziasm „O scrisoare deschisă către Presa Asociată” și tocmai am primit instrucțiunile să distribuim ultimele trei *Epoci de Aur* în toată această fortăreață catolică din Chicago. Suntem foarte recunoscători să participăm în justificarea numelui mare a lui Iehova sub Justificatorul-Rege, Cristos Isus.

Cu multă dragoste ne rugăm ca Iehova să continue să vă susțină și pe familia Betel în executarea planurilor Lui.

Frații dumneavoastră în campania Regelui,

TABĂRA PIONIERILOR DIN CHICAGO

HOTĂRÂȚI SĂ LUCRĂM UMĂR LA UMĂR

Dragul nostru frate Rutherford:

Noi, adunarea martorilor lui Iehova din Fullerton, Calif., dorim să exprimăm față de dumneavoastră aprecierea noastră din inimă pentru eforturile

Cuprins

dvs. de a servi pe Iehova, și de a extinde dragostea noastră frățească fierbinte față de dvs. în acest timp, cu o dorință sinceră de a coopera pe deplin în orice mod în care putem să facem cunoscut tuturor mesajul Împărăției, spre onoarea și justificarea numelui lui Iehova.

Credem că transmisiunile voastre două din 23 februarie vor face o lucrare mare pentru prizonieri și că acele discursuri au fost de la Iehova. Prin harul Lui noi, ca unul, suntem hotărâți să lucrăm umăr la umăr cu dvs., rugându-ne cu sinceritate, așa cum știm că faceți și dvs., „Vie Împărăția ta; facă-se voia Ta, pe pământ ca și în cer".

Suntem recunoscători lui Iehova pentru binecuvântările pe care le primim prin *Turnul de Veghere* și direcționarea lucrării Împărăției prin Societate.

Fie ca binecuvântările bogate ale Tatălui nostru să continue cu dvs. în timp ce declarați cu îndrăzneală și clar planurile Lui.

Cu multă dragoste,

Servii dvs. tovarăși,

S. E. WOLANDER ANNE MARIE BROWN
RUTH WEBB E.N. BROWN
NOLA M. CAMPBELL LOUISA (D-ra C.J.) ROGERS
IDA M. BEAT FRIEDA GRUND
MARY E. LUCE ALMA BRINDLE
ILENE B. LUNT GRACE WHITE
GRACE W. EDISON DORA GILLET
OLA D. MCWILLIAMS C.C. INGRAHAM
MARTHA BINGHAM VIVIAN L. EILMAN
EDWARD G. FALBE ALICE J. GALE
G. L. MCWILLIAMS GERTRUDE GILMAN
BEULAH M. HASKILL FANNIE BROWN
EDWARD HAMM LEONA BROWN
R. M. GILLET W. R. WINFREY
NELLIE E. BROWN LOUISA M. WAGNER
DAVID O. BROUN

Aceasta include un surd, un nevăzător, un invalid și câțiva semi-invalizi, și nouă care susțin a fi Ionadabi.

Când s-a făcut aranjamentul difuzoarelor în Fullerton, șeful poliției a fost foarte amabil – a spus că „Judecătorul Rutherford este un foarte educat conferențiar al Bibliei", și el însuși ar dori să meargă la Shrine Auditorium în 23 Februarie, dar este „un slujitor al oamenilor și nu poate să intre". Două mașini de sunet au fost aici.

În orășelul La Habra primarul a dat permisiunea să se folosească un loc vacant de pe strada principală a orașului, și „a sperat că oamenii vor asculta".

BEULAH M. HASKILL,
Secretar.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

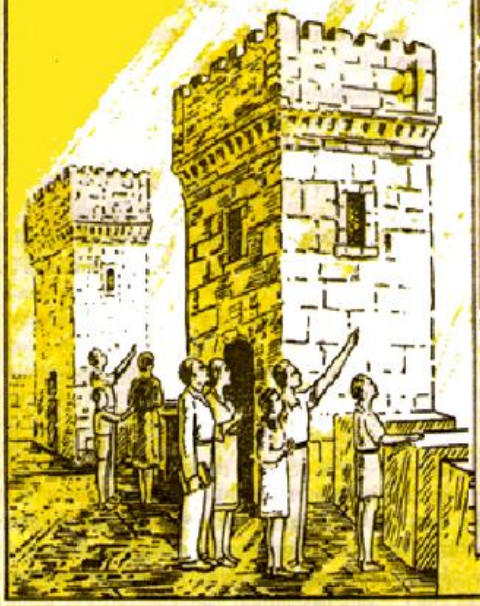

1 IULIE 1936 Nr. 13

Cuprins:

OBADIA
PARTEA a II-a - Pag.339

CURAJ ŞI VICTORIE - Pag.354

SCRISORI - Pag.361

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

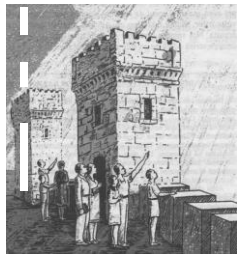

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Iulie 1936** **Nr. 13**

OBADIA

„Căci ziua Domnului oştirilor va fi împotriva oricărui om mândru şi trufaş, împotriva oricui se înalţă, ca să fie plecat"- Isaia 2:12

PARTEA a II-a

IEHOVA al oştirilor este conducătorul războinicilor care se luptă pentru dreptate. Forţele militare sunt conduse de împuternicitul Său principal, Cristos Isus, Fiul Său puternic şi oştirile Domnului nu cunosc deloc înfrângerea. Când Goliat, puternicul lăudăros al Filistenilor şi servitorul Diavolului, a sfidat oştirile Domnului, atunci David prea iubitul Fiu al lui Dumnezeu a zis cu îndrăzneală filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliţă şi cu scut; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oştirilor, Dumnezeul oştirii lui Israel pe care ai sfidat-o". (1Samuel 17:45). Izraeliţii au prefigurat pe Izraeliţii spirituali ai timpului prezent, pe seminţia lui Iacov, adică, pe rămăşiţa poporului lui Dumnezeu. Clerul arogant, obraznic, brutal şi batjocoritor, condus de ierarhia romano-catolică, s-a unit în război împotriva urmaşilor adevăraţi ai lui Cristos Isus care depun mărturia Împăratului şi a Împărăţiei. Iehova al oştirilor a lăsat să se scrie şi să se raporteze cu mult timp în urmă judecăţile Sale şi acum dă credincioşilor Săi înţelegerea lor pentru ca ei să aibă asigurarea deplină că El nu cunoaşte nici o înfrângere și va lupta luptele lor pentru ei. David cel anti-tipic cuprinde pe toţi membrii credincioşi ai trupului lui Cristos şi printre ei şi pe rămăşiţa care se află acum pe pământ, şi aceştia stau faţă în faţă cu ierarhia romano-catolică şi cu preoţii ei aliaţi implicați într-o luptă crâncenă în care nici nu se va cere, nici nu se va da îndurare. Dumnezeu, prin profeţii Lui, numeşte pe preoţime sau pe elementul religios cu nume ca „Esau", „Edom", „Idumeea", „Filisteni" şi alte nume diavoleşti, însă toate numele acestea înseamnă unul şi acelaşi lucru. Iehova descoperă celor ce-L iubesc şi-L servesc în modul cel mai clar că la timpul Său fixat va nimici pe creaturile acestea rele. Deoarece ei ştiu că Domnul va câştiga biruinţa, merg plini de încredere la război întocmai ca David. Despre acest război zice Iehova: „Căci sabia Mea-zice Domnul se va scălda în ceruri; iată, se va pogorî asupra Edomului, asupra poporului pe care l-am sortit nimicirii, ca să-l pedepsesc. Sabia Domnului este plină de sânge, unsă cu grăsime, cu sângele mieilor şi ţapilor, cu grăsimea rărunchilor berbecilor; căci Domnul ţine un praznic de jertfe la Boţra, şi un mare măcel este în ţara Edomului. Pâraiele Edomului se vor preface în smoală, şi pulberea lui în pucioasă; da, ţara lui va fi ca smoala care arde." -Isaia 34:5,6,9.

Cuprins

2. Aceste cuvinte pozitive ale judecăţii lui Iehova arată sfârşitul ierarhiei. De ce voieşte Iehova să execute asupra ei această judecată? „Căci este o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire pentru controversa Sionului”. (Isaia 34:8). Aceste profeţii sunt confirmate pe deplin de profeţia lui Obadia (Versetul 10); şi acum să ne întoarcem la studiul acestei profeţii.

3. Descoperirea înţelesului profeţiei lui Obadia este astăzi de o mare încurajare pentru poporul lui Dumnezeu. Cel ce se teme într-adevăr de Dumnezeu şi-şi dă silinţa să umble umilit cu El, adică, în armonie cu poruncile Sale şi cu legea organizaţiei Sale, acela nu se va teme nici de oameni nici de Diavol, ci punându-şi toată încrederea în Dumnezeu îşi va continua cu curaj împlinirea datoriei. Iehova porunceşte poporului Său acum să se scoale şi să meargă la războiul împotriva preoţimii; apoi Domnul se adresează reprezentanţilor religiei, preoţimea, care a pângărit atâta de mult numele Său şi zice: „ Iată, te-am făcut mic printre neamuri; eşti foarte dispreţuit”. – Obadia 2.

4. Din zilele lui Nimrod religia a jucat un mare rol printre naţiuni şi ea a fost mijlocul principal pe care l-a folosit Diavolul pentru a înşela pe popor. De la organizarea ierarhiei romano-catolice această instituţie religioasă nelegiuită s-a dat drept reprezentanta lui Dumnezeu pe pământ, însă ea a fost cea mai mare mulțime fățarnică care a chinuit vreodată popoarele pământului. Însă a venit ziua când Iehova va face pe aceşti conducători religioşi „ mici printre naţiuni” (*R.V.)* şi foarte dispreţuiţi. Această instituţie nelegiuită, Ierarhia, a terorizat timp de mai muţi ani poporul de rând al naţiunilor; ea a domnit prin fraudă, înşelăciune, silă şi apăsare; această instituţie diavolească s-a făcut vinovată de tot felul de blestemuri sau hule şi bărbaţii care formează această organizaţie sunt aroganţi, despotici şi cruzi şi cu privire la ei Iehova a rostit judecata în aceste cuvinte: „Voi face să înceteze mândria celor trufaşi, şi voi doborî semeţia celor asupritori”.(Isaia 13:11). Martorii lui Iehova sunt acum tari în credinţă şi curajoşi în luptă, ştiind în mod sigur că ziua eliberării este aproape.

5. Martorii lui Iehova nu sunt implicați în războiul Armaghedonului şi nici nu vor face lucrul acesta niciodată, ci ei sunt acum în război cu reprezentanţi lui Satan de pe pământ şi cei credincioşi trebuie să rămână şi vor şi rămânea fermi şi statornici şi trebuie să se dovedească ca bărbaţi şi oşteni ai Domnului. Rămăşiţa desfăşoară acum o adevărată activitate de război prin faptul că proclamă mereu judecăţile lui Iehova, vesteşte numele Lui şi ţine sus steagul ca poporul să afle că El este singurul Dumnezeu şi Eliberator adevărat. (Isaia 62:10). Prin vestirea adevărului martorii lui Iehova dau pe faţă înşelătoriile conducătorilor religiei organizate, în deosebi cele ale ierarhiei romano-catolice, şi Dumnezeu lasă să se facă aceasta prin servii Lui sub conducerea lui Cristos Isus pentru ca la timpul rânduit stăpânii comerţului şi ai politicii să poată vedea susţinerea înşelătoare a preoţimii; și tot astfel pentru ca şi poporul de rând să poată vedea şi înţelege cât de mult a fost înşelat şi purtat de nas de preoţime şi în ce chip neruşinat a fost jefuit de roadele lucrului său cinstit. Prin faptul că Domnul face să se explice acum adevărul şi să se dea pe faţă blasfemia reprezentanţilor religiei, a preoţilor,

Cuprins

Domnul îi face să fie ,,cei mai dispreţuiţi" oameni. Oameni cinstiţi din toate confesiunile, oricare ar fi naţionalitatea sau credinţa lor, aud acum adevărul, îl cred şi-l primesc şi toţi aceştia dispreţuiesc pe făţarnicii care au defăimat numele Domnului pentru ca să-şi poată satisface poftele lor crude şi egoiste. Iehova şi Cristos Isus fac acum mică pe această organizaţie religioasă prin aceea că zădărnicesc semnele acestor mincinoşi şi-i fac nedemni în ochii oamenilor lumii: ,, Aşa vorbeşte Domnul…Eu sunt Domnul…care zădărnicesc semnele celor mincinoşi şi arăt ca înşelători pe ghicitori; fac pe cei înţelepţi să dea înapoi şi le prefac ştiinţa în nebunie". Isaia 44:24,25.

6. A sosit ziua când naţiunea aleasă a lui Iehova trebuie să se scoale şi să lupte cu îndrăzneală pentru adevăr. Ei îi zice Iehova acum:,, Încredeţi-vă în Domnul pentru totdeauna; căci Domnul IEHOVA este tăria veşnică; El răstoarnă pe cei ce locuiesc pe înălţimi, El pleacă oraşul îngâmfat; îl doboară la pământ, şi-l aruncă în ţărână. Ea este călcată în picioare, în picioarele săracilor (săraci în spirit, urmaşii adevăraţi ai lui Cristos), sub paşii celor nevoiași, (care au nevoie de ajutorul și protecția lui Dumnezeu şi-l şi primesc)." (Isa. 26:4-6; Mat. 23:12). Întocmai ca Esau, preoţimea a avut ocazie odată să aibă parte la dreptul de naştere; însă ea l-a dispreţuit. Ea a refuzat să facă cunoscut numele şi Împărăţia lui Dumnezeu şi acum luptă cu toată puterea ca să împiedice pe alţi să vadă şi să primească Împărăţia. Ea se înalţă pe sine însuşi, înfruntă pe Domnul şi dispreţuieşte Cuvântul Lui şi ei îi zice Domnul Isus: ,, Oricine se va înălţa, va fi smerit; şi oricine se va smeri, va fi înălţat. Dar vai de voi, cărturari şi Farisei făţarnici! Pentru că voi închideţi Împărăţia cerurilor împotriva oamenilor: nici voi nu intraţi în ea, şi nici pe cei ce vor să intre, nu-i lăsaţi să intre". - Matei 23:12,13.

7. Esau a părăsit ţara făgăduinţei şi pentru a-şi satisface ambiţia personală s-a stabilit în muntele Seir. Când a venit Esau acolo a găsit pe Horiţi în acel loc. (Deuteronomul 2:12). Aceştia au fost locuitori ai stâncilor. Esau a alungat pe aceşti locuitori de la început. Edomiţii sau urmaşii lui Esau şi-au făcut cuibul apoi sus pe vârful stâncilor şi au devenit locuitori ai stâncilor. Ierarhia romano-catolică, împinsă de ambiţia egoistă preoţimii şi de a stăpâni şi supraveghea popoarele pământului, a dat la o parte în mod asemănător pe alţii şi a pus mâna în mod greșit pe ceea ce nu i-a aparţinut şi astfel şi-a construit pentru folosinţa ei egoistă o moştenire cu proprietatea altora. Ea s-a instalat pe înălţimi şi susţine că Papa sau capul organizaţiei ei este piatra fundamentală pe care nici porţile iadului sau ale locuinţei morţilor nu o pot birui. Ea n-a clădit pe stânca adevărată, Cristos Isus, imaginea exactă a lui Iehova, Stânca cea mare. (Deuteronomul 32:4). Edomiţii prefigurează pe preoţimea ambiţioasă, îndeosebi pe ierarhie, care a stăpânit peste popor cu aroganţă şi a dispreţuit adevărul şi a pângărit numele lui Dumnezeu. Mulțimea clerului ierarhiei romano-catolice s-a înălţat pe sine cu mare trufie şi a emis susţinerea că șeful acestei organizaţiei este asemenea lui Dumnezeu. Clerul va fi condamnat din însuşi gura lui, căci mândria lui nu cunoaşte margini. Iată declaraţia unui membru influent al ierarhiei romano-catolice. Acest citat este luat din *Eclestistical Dictionary* de Ferraris şi apare în această carte cu titlul ,,Papa".

Cuprins

Declarații blasfemiatoare ca cea care urmează urmăresc numai scopul ca să facă prin aceasta o impresie puternică asupra oamenilor, lesne crezători pentru ca să-i poată sili să dea ascultare ierarhiei diavoleşti: „Demnitatea şi grandoarea papei sunt de acelaşi fel încât el numai este un om ci este asemănător lui Dumnezeu al cărui vicar (reprezentant) este…De aceea este încoronat papa cu o coroană întreită ca împărat al cerului, al pământului şi al iadului. Maiestatea şi puterea papei nu se întind numai peste lucrurile cerului, pământului şi iadului, ci și peste îngeri: căci el este superiorul lor; aşa că dacă ar fi cu putinţă ca îngerii să se rătăcească de la credinţă sau să nutrească sentimente contrare ei, ei ar putea fi judecaţi şi excomunicaţi de papa… El posedă o demnitate şi o putere atât de mare încât ocupă unul și acelaşi scaun de judecată cu Cristos; aşa că orice face papa pare a purcede din gura lui Dumnezeu… Papa este, cu alte cuvinte, Dumnezeu pe pământ, singurul prinţ al credincioşilor lui Cristos, cel mai mare împărat al tuturor împăraţilor, posedând plinătatea puterii şi lui i s-a încredinţat guvernul Împărăţiei pământeşti şi cereşti. Papa are o autoritate şi putere atât de mare încât poate să modifice, să explice şi să interpreteze legea divină. Papa poate lucra câteodată împotriva legii divine prin limitare, explicare, etc.

8. Iehova a cunoscut dinainte înălţarea egoistă a mulțimii fățarnice de preoţi, în special a ierarhiei romano-catolice, şi de aceea a pus pe profetul Său să scrie: „Căci mândria inimii tale te-a dus în rătăcire, pe tine, care locuieşti în crăpăturile stâncilor, şi domneşti în înălţime; de aceea, tu zici în tine însuţi: „Cine mă va arunca la pământ?" – Obadia 3.

9. Cel trufaş este umplut de grandoarea şi importanţa sa proprie încât este orb faţă de toate celelalte lucruri şi astfel se înşeală pe sine însuşi. Dacă nu se întoarce de la această cale va cădea cu siguranţă. „Mândria merge înaintea distrugerii, și un spirit trufaș înaintea căderii". (Proverbe 16:18). Mândria duce repede la săvârşirea de păcate îndrăznețe care sunt o ruşine înaintea lui Dumnezeu şi a tuturor ce iubesc dreptatea. „ Cel ce defaimă pe aproapele său este fără înțelepciune, dar omul cu pricepere tace". (Proverbe 11:12). Edomiţii au locuit sus în crăpăturile stâncilor, s-au considerat pe ei înșiși ca de cea mai mare importanţă şi au privit cu dispreţ la alţii. În mod asemănător clerul ierarhiei şi aliaţii lui s-au cocoțat deasupra tuturor oamenilor, s-au purtat plini de mândrie şi trufie şi s-au considerat cu mult mai superiori turmei comune. Ierarhia romano-catolică numeşte pe poporul uşor de înşelat şi prea încrezător care sprijină şi susţine organizaţia ei nelegiuită „populația catolică" şi sileşte pe bieţii oameni să mărturisească preoţilor nelegiuiţi toate slăbiciunile lor pentru ca popii să le poată scoate banii din buzunar şi să profite de ei. Ierarhia romano-catolică este crudă și batjocoritoare, mândră şi aspră. Membrii ei trăiesc pe spinarea poporului de rând pe care l-au înşelat şi l-au făcut să creadă că preoţimea este reprezentanta Domnului şi ierarhia o organizaţie divină. Pentru a înşela mai departe pe popor, membrii ierarhiei se numesc pe sine „părinte" şi toţi catolici afară de ierarhie se numesc „copiii bisericii". Toţi copii adevăraţi ai acestor cocoşi veninoşi nu sunt legitimi, deoarece ei şi-au făcut o regulă de a nu se căsători, fără îndoială mânaţi

Cuprins

de dorinţa de a ni fi mărginiţi la o singură familie. Toată clica aceasta de popi este în mod vădit foarte îndepărtată de marea stânca, Iehova Dumnezeu, şi de Piatra Lui Principală, Capul, piatra fundamentală şi conducătorul organizației Sale, Cristos Isus. Dacă ar călca într-adevăr pe urmele Domnului şi L-ar reprezenta cu adevărat, ei n-ar arăta atâta părtinire între oameni, ci și-ar aduce aminte că Domnul Dumnezeu şi Cristos Isus nu au în vedere faţa omului şi ar lucra şi ei în mod asemănător. Aceşti oameni însă nu au frică de Dumnezeu. Ei dispreţuiesc cuvântul Său clar care este adresat tuturor acelora care susţin a-L servi: „Frica Domnului să fie peste voi; vegheaţi asupra faptelor voastre, căci la Domnul, Dumnezeul nostru, nu este nici o nelegiuire, nici nu se are în vedere faţa oamenilor, nici nu se primesc daruri." (2Cronici 19:7). Aceşti preoţi făţarnici împing pe cei săraci la o parte şi îi silesc să se spovedească la un preot nelegiuit ascuns într-o cuşcă sau într-un dulap căruia îi şopteşte printr-o gaură. Dacă vine la spovedanie un om bogat sau influent i se va da cu mult mai mare atenţie şi anume în proporţie cu suma pe care o întinde prin gaură în cuşcă. Aşa se face în special în biserica numită „Sfântul Petru" din cetatea Vaticanului. Acolo se poate vedea adeseori oameni săraci, nenorociţi, îngenunchind pe lespezile acelei clădiri şi băgând bani în deschizătura sau gaura dulapului şi şoptind în urechile preotului care se află înăuntrul dulapului. Că astfel de fapte sunt dispreţuite în ochii lui Dumnezeu reiese din această declaraţie ce sa află în Cuvântul Lui: „Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel din aur şi cu o haină strălucitoare, şi intră şi un sărac îmbrăcat prost; şi voi puneţi ochii pe cel ce poartă haina strălucitoare, şi-i ziceţi: „Tu şezi în locul acesta bun!" Şi apoi ziceţi săracului: „Tu stai acolo în picioare!" Sau: „Şezi jos la picioarele mele!" Nu faceţi voi oare o deosebire în voi înşivă, şi nu vă faceţi voi judecători cu gânduri rele? Dar dacă aveţi în vedere faţa omului, faceţi un păcat, şi sunteţi osândiți de Lege ca nişte călcători de lege". - Iacov 2:2-4,9.

10. Preoţimea protestantă a timpului prezent urmează conducerea ierarhiei. Aceste scripturi se aplică tuturor acelora care au consimţit să facă voinţa lui Dumnezeu, sau care din pricina susţinerilor lor se află într-un legământ implicit de a face voinţa Lui şi aceasta, desigur, cuprinde în sine pe preoţi deoarece ei susţin a fi reprezentanţii lui Dumnezeu. Cei ce iubesc pe Dumnezeu urmează cu totul altă cale, după cum este scris: „ Domnul este stânca mea, cetăţuia mea, izbăvitorul meu; Dumnezeul meu, tăria mea, în care mă voi încrede; scutul meu, cornul salvării mele, şi turnul meu înalt". (Psalm 18:2). „De la capătul pământului strig către Tine cu inima mâhnită, şi zic: „Du-mă pe stânca pe care n-o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!". (Psalm 61:2). Urmaşii credincioşi ai lui Cristos Isus se încred în Iehova, Stânca cea mare şi în prea iubitul său Fiu, Piatra de Temelie a organizaţiei sale.

11. Însă preoţimea, Edomiţii anti-tipici se făIesc cu superioritatea lor şi cu tăria organizaţiei lor. Ei fac din guvernele lumeşti „stânca" lor. Ei se urcă la cele mai înalte locuri politice şi iau parte la consfătuirile acelora care stăpânesc sub puterea dumnezeului invizibil al acestei lumi, Satan Diavolul. Aceşti membrii ai

Cuprins

clerului au devenit călăreţi îndemânatici ai ,,fiarei" pentru că ierarhia romano-catolică şi ceilalţi preoţi aliaţi cu ea susţin în mod fals că reprezintă pe Dumnezeu şi pe Cristos, dar în acelaşi timp se unesc pe faţă şi în mod intenţionat cu domnii comerţului mondial şi cu politicienii profesionişti şi-şi folosesc puterea ca să apese şi să înşele poporul care îi sprijină. Dumnezeu numeşte pe această organizaţie făţarnică ca și „curva". (Apocalips 17:3-15). Clerul, punându-şi încrederea în tăria lui proprie şi lucrând în unire cu stăpânii comerţului şi cu politicienii care-l sprijină, se laudă întocmai după cum a prezis profetul lui Dumnezeu: „ Cine mă va arunca la pământ?". Preoţii ştiu foarte bine că nu sunt sprijiniţi de Cuvântul lui Dumnezeu. Ei aud pe martorii lui Iehova vestind Cuvântul lui Dumnezeu şi explicând poporului hotărârea exprimată a lui Dumnezeu de a arunca la pământ pe cei trufaşi şi aroganţi şi ei zic: „Cine sunt aceşti oameni pestilenţiali care caută să ne ruineze prin faptul că atrag atenția poporului asupra noastră în lumina Sfintei Scripturi? Ce pot sa facă ca să pricinuiască căderea noastră? Noi ne găsim într-o poziţie bine fortificată şi de aceea urgia nu ne va putea ajunge. Iadul nu ne va putea birui". Dar oare îi ține în siguranță trufia şi lăudăroşia lor? Au devenit ei invulnerabili pentru că ocupă locuri înalte printre oameni cruzi şi egoişti? Iehova răspunde la aceste întrebări prin profetul Său şi zice Edomiţilor moderni: „Dar chiar dacă ai locui tot atât de sus ca vulturul, chiar dacă ţi-ai aşeza cuibul între stele, tot te voi arunca jos şi de acolo, zice Domnul".(Obadia 4). Edomiţii de astăzi, preoţimea, nu-şi pot aşeza cuibul atât de sus încât Dumnezeu să nu-i poată ajunge acolo dacă voieşte. Lucifer a încercat acelaşi lucru şi Iehova i-a lăsat câmp liber activităţii sale rele; căci Dumnezeu a voit să aştepte timpul Său bun când va arunca pe Diavol în pulbere. Lucifer s-a lăudat: „Voi fi ca Cel Prea Înalt. Îmi voi ridica tronul mai pe sus de stelele lui Dumnezeu". La această declaraţie trufaşă şi lăudăroasă a celui rău Iehova răspunde: „Vei fi aruncat în iad (uitare), în groapa cea mai adâncă". (Isaia 14:12-15). „ Prin mulţimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoţului tău, ţi-ai spurcat locaşurile sfinte; de aceea, voi scoate din mijlocul tău un foc, care te va mistui, şi te voi preface în cenuşă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. Toţi cei ce te cunosc între popoare vor rămâne uimiţi din pricina ta; vei fi o groază, și nu vei mai fi niciodată!" – Ezechiel 28:18,19.

12. Iehova anunţă prin aceasta regula după care se poartă cu cei ce se înalţă pe sine însuşi, cei înalţi şi puternici, care se fălesc cu tăria lor şi dispreţuiesc Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul Isus a zis că aceşti preoţi sunt „copiii Diavolului, ai tatălui lor". (Ioan 8:44), şi ei vor fi loviţi de aceeaşi soartă ca tatăl lor Diavolul.

13. Noi trăim acum în ziua lui Iehova. El trimite pe servii Săi să vestească ziua răzbunării Dumnezeului nostru şi astfel ei poartă război cu Edomiţii moderni, şi când va fi făcută această parte a lucrării, Domnul va arunca în pulbere pe apăsătorii lăudăroşi: „Privirea semeaţă şi îngâmfarea lui va fi smerită: numai Domnul va fi înălţat în ziua aceea". (Isaia 2:11). În aceeaşi zi a lui Iehova toţi care-L iubesc vor cânta ca Psalmistul: „ Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi fie slava Ta peste tot pământul!"- Psalm 108:5; 113:4.

Cuprins

14. Edomiţii din vechime au avut împăraţi cu mult timp înainte de a avea Izraeliţii un împărat. Raportul despre aşezarea lui Esau arată că Esau a devenit mare între poporul lui şi că urmaşii lui, Edomiţii, au fost guvernaţi de împăraţi după cum este scris: „ Iată împăraţii care au împărăţit în ţara Edom, înainte de a împărăţi un împărat peste copiii lui Israel.” (Geneza 36:31). Din timpul traversării deşertului de către Izraeliţii care au mers spre ţara făgăduinţei, Edomiţii şi-au manifestat dușmănia față de Israel, poporul ales al lui Dumnezeu; acesta arată că Edomiţii au fost sămânţa şarpelui. (Geneza 3:15). În acelaşi mod şi Edomiţii timpului modern au primit de mult timp pe împăraţii sau stăpânitorii vizibili ai organizaţiei lui Satan ca „înalte stăpânirii” ba chiar şi au devenit o parte a acestor „înalte stăpânirii” şi şi-au folosit influenţa întotdeauna ca să întoarcă pe oameni de la Dumnezeu şi să-i ducă la domnitorii pământeşti pe care îi numesc „înalte stăpâniri”. Ei se străduiesc astăzi să silească pe toţii oamenii, chiar şi pe cei ce sunt consacraţi cu totul lui Dumnezeu, să se închine înaintea ordinelor reprezentanţilor lui Satan. În tot cursul anilor trecuţi Edomiţii moderni, clerul, au fost duşmanii deschişi şi juraţi ai celor ce se închină cu adevărat Dumnezeului Cel Atotputernic şi lui Cristos Isus şi care fac aceasta prin proclamarea Cuvântului lui Dumnezeu al adevărului. Această duşmănie a preoţimii împotriva urmaşilor adevăraţi ai lui Cristos Isus dovedeşte definitiv că preoţimea este „sămânţa” Şarpelui, a tatălui lor, Satan Diavolul, întocmai după cum a numit Isus pe preoţimea timpului Său şi cum declară Dumnezeu despre toţi care se împotrivesc Lui.

15. În anul 1914 Cristos Isus a fost pus de Iehova pe tron; dar Edomiţii moderni, clerul, au respins pe Cristos, Regele. Martorii lui Iehova au mers la ordinul Său şi au vestit tuturor care au voit să asculte că Domnul este în templul Lui cel sfânt şi porunceşte tuturor să dea ascultare cuvintelor Sale; însă preoţimea a respins pe Regele lui Iehova şi s-a declarat deschis de partea organizaţiei lui Satan şi ca o parte a ei. Acum ei caută să-şi facă cuibul sus în stânci prin aceea că iau conducerea în lucruri politice şi silesc pe învăţători și pe şcolari să practice salutarea steagului şi să se închine înaintea oamenilor împotriva voinţei lor şi să facă aceasta dispreţuind porunca clară a lui Dumnezeu (Exodul 20:3-5). Această mișcare ipocrită a ierarhiei şi a complicilor ei nu este decât o nouă încercare de a nimici pe cei care iubesc şi servesc într-adevăr pe Iehova Dumnezeu prin aducerea lor în supunere deplină sub stăpânirea dictatorială a ierarhiei, a Iezuiţilor ei, şi a oamenilor ei politici. Ei ştiu foarte bine că nu pot găsi nici o ocazie împotriva martorilor lui Iehova, numai dacă nu vor găsi una în legătură cu legea lui Dumnezeu (Daniel 6:5). De aceea s-au pus să pregătească nenorocirea „ la adăpostul legii” întocmai după cum a prezis Dumnezeu (Psalm 94:20). Ei ştiu foarte bine că martorii lui Iehova sunt cu băgare de seamă în a asculta fiecare lege a ţării care este în armonie cu legea lui Dumnezeu; şi pentru aceasta dușmani făuresc legi cari sunt direct contrare legii lui Dumnezeu, sperând că prin aceasta vor putea prinde pe martorii lui Iehova şi-i vor putea nimici. Ei ştiu foarte bine că fiecare urmaş adevărat a lui Cristos Isus va asculta legea lui Dumnezeu, înainte de toate şi în tot timpul. (Faptele Apostolilor 5:29). Preoţimea apucă această cale

Cuprins

pentru ca să poarte o luptă de cete mici împotriva martorilor lui Iehova. Membrii ierarhiei se ascund înapoia instrumentelor lor politice şi-i îndeamnă să azvârle săgeţile lor urmaşilor adevăraţi a lui Cristos Isus. Foarte semnificative sunt următoarele cuvinte adresate martorilor lui Iehova de către un judecător de poliţie, un instrument vulnerabil al ierarhiei, care prezidează tribunalul din Irvington, New Jersey: „Eu voi lupta împotriva voastră şi vă voi înjunghia în spate. Eu voi lupta împotriva voastră până la sfârşitul amar". Prin aceasta un magistrat care a jurat să aplice legea fără părtinire dă de înţeles pe faţă că el se află sub conducerea, controlul şi direcţia ierarhiei, reprezentanta vizibilă a Diavolului. Preoţimea refuză să lupte deschis şi în lumina Cuvântului lui Dumnezeu fiindcă ştie prea bine că Cuvântul lui Dumnezeu mărturiseşte împotriva ei. Ea luptă, aşa cum zice profetul lui Iehova „ca nişte femei". (Ieremia 51:30), adică ea încearcă să câştige biruinţa într-un mod nedemn de un bărbat, prin atac de la spate trăgând de păr, prin azvârlire de săgeţi dintr-o ascunzătoare întunecoasă şi prin rănire când potrivnicul ei nu este atent.

16. Cei ce iubesc pe Dumnezeu şi pe Relege Lui cu adevărat şi I se închină în spirit şi în adevăr, îşi dau seama de faptul că prezentul este un timp de război între Edomiţii moderni şi urmaşii credincioşi ai lui Cristos Isus. Totuşi aici nu este vorba de un război cu arme carnale deoarece martorii lui Iehova nu luptă niciodată cu astfel de arme de război. Cei credincioşi şi adevăraţi întrebuinţează „sabia spiritului, care este Cuvântul lui Dumnezeu" şi această armă este puternică, întărită de Dumnezeu ca să surpe întăriturile care stau ascunse înapoia muntelui de minciuni. (2Corinteni 10:4). Edomiţii de astăzi, adică clerul, s-au instalat pe înălţimi, fortificaţi în cetăţile lor de munte unde încearcă să se menţină prin alianţa lor cu împăraţii sau stăpânitorii acestei lumi. De ceea ce se tem ei este descoperirea minciunilor şi făţărniciilor lor înaintea ochilor oamenilor. Ei cugetă, pe bună dreptate, că ar putea câștiva oameni onești printre politicieni şi domnii comerţului cărora le-ar putea displace minciunile preoţimii. Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu despre numele Lui, Împăratul Lui şi Împărăţia Sa este acela pe care-l întrebuinţează Iehova pentru a descoperi locul de scăpare sau adăpostul minciunilor. Martorilor lui Iehova li s-a poruncit să înalţe steagul Domnului, care este adevărul şi să meargă înaintea oamenilor binevoitori pe calea Împărăţiei. Aceasta înseamnă război. (Isaia 62:10). Acest război este în curs de mai bine de zece ani şi din an în an devine tot mai violent. Preoţimea nu poate rezista singură asaltului adevărului, și de aceea cere ajutor de la puterile stăpânitoare şi le zice sa făurească legi pentru ca să prindă prin ele pe vestitorii credincioşi ai Cuvântului lui Dumnezeu, să-i acuze şi să-i arunce în închisoare.

17. De acest asalt al adevărului împotriva nelegiuirii şi făţărniciei fortificate se serveşte Domnul pentru a trezi pe Ionadabi sau pe „ mulţimea mare de oameni". Cristos Isus în templu judecă acum naţiunile: înaintea Lui sunt adunate toate naţiunile şi în special se ocupă acum cu aşa-zisa „creştinătate". El trimite pe credincioşii Lui luminaţi, care formează clasa „servului credincios şi înţelept" şi le porunceşte să proclame de pe acoperişul caselor ceea ce au învăţat în locul ascuns

Cuprins

al Celui Prea Înalt. Servilor Lui credincioşi Domnul le zice: „Să nu va temeţi de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit şi nimic tăinuit care nu va fi cunoscut”. Apoi asigură pe credincioşi Săi că apele adevărului vor inunda adăpostul minciunilor. „Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar nu pot ucide sufletul; ci temeţi-va mai degrabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în iad”. (Matei 10:26-33; Isaia 28:17). Dacă aceste cuvinte ale Domnului nu se aplică războiului, şi dacă aceasta nu înseamnă război, atunci ce înseamnă? Acesta este un război ce trebuie purtat până la sfârşit şi în acest război vor muri fără îndoială unii din martorii lui Iehova; însă este sigur că chestiunea sau cauza lui Iehova va ieşi biruitoare din acest conflict. Cei credincioşi nu se vor teme de ceea ce le-ar putea face duşmanii, ci se vor încrede în Domnul şi vor merge drept înainte. Iehova şi-a dat cuvântul că „grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor” şi Dumnezeu îşi ţine totdeauna cuvântul. Acest război dă ocazie „caprelor” să se înfiereze pe sine ca atare, și pentru „alte oi” ale Domnului aceasta este ocazia să se facă cunoscute ca unele care se pun de partea organizaţiei Domnului. Voi cari sunteţi în legământ pentru Împărăţie nu vă lăsaţi să fiţi înşelaţi prin sofisticăriile oamenilor! Nu vă lăsaţi să fiţi înşelaţi prin raţionamentele celor înţelepţi în felul lumii sau prin eforturile viclene ale lui Satan de a vă face să credeţi că poporul lui Dumnezeu „nu isprăveşte acum nimic” ci „numai după Armaghedon va aduna pe mulţimea mare de oameni”. Steagul Domnului trebuie ridicat acum şi trebuie dus înainte cu curaj şi fără frică pentru ca oamenii binevoitori, adică, mulţimea mare de oameni, să vadă şi să apuce calea pe care trebuie să umble. Dacă neglijăm datoria noastră sau nu o facem şi permitem să ne slăbească mâinile, vom pierde totul. (Ezechiel 3:17-20). Tot ce avem de făcut este să ascultăm poruncile Domnului şi rezultatul va fi după dorinţa Lui. Domnul realizează acum toate întocmai după voia Lui; şi cine zice că servii Domnului „nu fac acum nici o ispravă” se face vinovat de un păcat îndrăzneț. Domnul îşi realizează scopul după voia Sa. Cuvântul Lui nu se va întoarce gol la El. Lăsați pe unii oameni să se prezinte înaintea voastră şi să zică în mod simţit: „ Unde sunt Ionadabii? Unde este mulţimea mare de oameni?”. Cine vorbeşte aşa nu are o viziune şi o înţelegere spirituală a Cuvântului lui Dumnezeu. Aduceți-vă aminte că aţi încheiat un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu şi aţi intrat în legământul pentru Împărăţie; şi că de aceea trebuie să sunaţi din trâmbiţă, să daţi alarma şi să proclamaţi adevărul şi să nu încetaţi de a face aceasta, și că lucrul acesta trebuie făcut acum pentru ca mulţimea mare de oameni să audă adevărul şi să găsească calea spre Sion.

18. Iehova aşteaptă timpul fixat de El pentru a arunca pe duşman în pulbere şi pentru a-l zdrobi. Iehova zice tâlharilor de codru îngâmfaţi şi trufaşi care atacă pe martorii lui Iehova din ascunzătoare şi care declară că sunt invulnerabili pentru că s-au fortificat pe înălţime: „ Dar chiar dacă ţi-ai aşeza cuibul între stele, tot te voi arunca jos de acolo”. Fiţi siguri că Iehova va face şi lucrul acesta; de aceea fiţi tari în Domnul şi în puterea tăriei Sale. Edomiţilor de astăzi care se înalţă pe ei înşişi Iehova le zice acum: „Înfumurarea ta [poziţia ta insuflătoare de frică pe stâncile acestei lumi], te-a rătăcit [făcându-te mulţumită tu însăţi şi independentă

Cuprins

de Dumnezeu], pe tine care locuieşti în crăpăturile stâncilor, şi care stai pe vârful dealurilor. Dar chiar dacă ţi-ai aşeza cuibul tot atât de sus ca al vulturului, şi de acolo te voi prăbuşi, zice Domnul. Edomul va fi pustiit; toţi cei ce vor trece pe lângă el se vor mira şi vor fluiera pentru toate rănile lui". - Ieremia 49:16,17.

19. Haman a fost un urmaş al lui Edom. (Geneza 36:1,12). El a fost ridicat la rangul de mare vizir al împăratului, a devenit foarte sarcastic, semeţ, arogant şi tiranic; şi Domnul l-a înjosit. (Estera 3:1; 7:10). Edomul era unul din părţile organizaţiei lui Satan, care este Babilonul, și spiritul Babilonului este şi spiritul Edomului şi despre această clică nelegiuită zice Iehova: „Pogoară-te şi şezi în ţărână, fecioară, fiica Babilonului; şezi pe pământ, fără scaun de domnie, fiica Haldeilor; căci nu te vor mai numi subţirică şi plăcută. Tu ziceai: „În veci voi fi împărăteasă!" şi nu te-ai gândit, nici n-ai visat că lucrul acesta are să se sfârşească. Ascultă însă acum, tu cea dedată plăcerilor, care stai fără grijă şi zici în inima ta: „Eu, şi numai eu, nu voi fi niciodată văduvă, şi nu voi fi niciodată lipsită de copii!" - Isaia 47:1,7,8.

20. De aceea în scripturile de mai târziu, care au fost scrise la îndemnul lui Iehova, Edomul a fost simbolizat prin „curva cea mare". (Apocalips 17:1-6). Deoarece urmaşii lui Edom reprezintă pe asemenea potrivnici de ai poporului lui Dumnezeu, organizaţia edomită (Edomiţii de astăzi), este sortită nimicirii depline, Iehova, vorbește despre Idumeea sau Edom, și spune ce va veni în ziua lui Iehova peste Edomiţii moderni: „Căci este o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire pentru controversa Sionului. Pâraiele Edomului se vor preface în smoală, şi pulberea lui în pucioasă; da, ţara lui va fi ca smoala care arde. Nu se va stinge nici zi nici noapte, şi fumul lui se va înălţa în veci. Din veac în veac va fi pustiit, şi nimeni nu va trece prin el în veci de veci. - Isaia 34:8-10.

21. Să ţinem minte întotdeauna că nimicirea completă a Edomiţilor de astăzi este lucrul lui Iehova pe care-l va face prin Cristos Isus, iar partea rămăşiţei în acest război este vestirea zilei răzbunării Dumnezeului nostru şi cântarea şi preamărirea numelui Său pentru ca mulţimea mare de oameni să audă aceasta şi să aibă ocazie să se pună de partea lui Iehova şi a organizaţiei sale înainte de a fi nimicit duşmanul; şi ei trebuie să facă să sune avertismentul pentru ca alţii să aibă ocazie sa dea atenţie avertismentului. Edomiţii prezentului se războiesc la îndemnul Diavolului, cu martorii lui Iehova, care sunt în Sion, iar despre judecăţile pustiitoare ale Domnului care vor fi executate din acest motiv împotriva Edomiţilor este scris: „Căci sabia Mea se va îmbăta în ceruri; iată, se va pogorî asupra Edomului, asupra poporului pe care l-am sortit nimicirii, ca să-l pedepsesc." (Isaia 34:5). Mărturia martorilor lui Iehova trebuie să precede lucrarea de nimicire şi să fie sfârşită înainte de a începe această lucrare. (Matei 24:14-22). Esau a trăit din sabie şi Domnul Isus zice despre urmaşii lui Esau, Edomiţii că vor pieri prin sabie. (Matei 26:52). Mai înainte însă, după cum arată Domnul, trebuie dărâmat adăpostul minciunilor prin care sunt legaţi laolaltă Edomiţii de astăzi şi în spatele căruia îşi ascund locul infam, demascând cu totul pe cei răi înaintea

Cuprins

ochilor lumii. Aceasta este campania în care Dumnezeu folosește pe martorii Săi şi războiul acesta este în curs.

22. Preoţimea s-a înălţat la locuri înalte şi a făcut pe marii stăpâni ai comerţului şi pe domnitorii politici să creadă că preoţimea este o parte absolut esenţială a guvernelor pământului şi că ea formează partea lor cea mai importantă şi tăria lor de neînvins. Domnul se va îngriji ca Edomiţii timpului modern să fie înjosiţi la treapta ce li se cuvine, să fie daţi pe faţă, să fie făcuţi de ruşine şi să fie adânc umiliţi şi cu privire la aceasta este scris în Cuvântul lui: „Cele zece coarne pe care le-ai văzut, şi fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, şi o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca, şi o vor arde cu foc. Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la voința Lui." (Apocalipsa 17:16,17). Întocmai ca Esau, clericii așa-zisului „creștinism organizat" au devenit de mult timp vânători şi dispreţuind făgăduinţele lui Dumnezeu, au mers de atunci încoace la vânat cu celelalte grupe stăpânitoare ale lumii lui Satan. Ei au trăit de atunci încoace din profitul intrigilor şi mașinațiilor lor rele dirijate de puterea şi influenţa lui Satan: aceasta înseamnă echivalentul cu a zice că au trăit prin sabie. Ei au închis un ochi faţă de fiecare război de cucerire, ba de multe ori l-au aprobat pe faţă şi au susţinut adeseori în mod făţarnic că sunt pentru pace, dar în acelaşi timp au binecuvântat pe bărbaţii care au plecat să se nimicească unii pe alții. Preoţimea a întors spatele Bibliei cu voia şi încearcă chiar şi să o facă de batjocură în ochii lumii, punând înţelepciunea ei în locul Cuvântului sfânt a lui Dumnezeu. Ea şi-a vândut dreptul de naştere pentru ciorbă de linte ca să-şi satisfacă poftele. Ea şi-a făcut alegerea şi va suporta urmările. În această zi când făgăduinţa dată lui Avraam a apărut în plină lumină celor ce iubesc pe Dumnezeu şi când aceşti martori credincioşi reprezentaţi de Ionadab merg cu zel în toate părţile şi fac cunoscut plini de credinţă însemnătatea acestui drept de naştere, Edomiţii moderni încearcă să omoare pe aceşti servi credincioşi ai lui Iehova Dumnezeu. Însă Dumnezeu va răzbuna pe servii Săi și-și va înălţa numele la timpul rânduit.

PUSTIIRE

23. Iehova folosește o ilustraţie izbitoare pentru a arăta cât de complet va fi devastată sau pustiită preoţimea. El compară acțiunea hoților și a tâlharilor cu ceea ce va veni peste religioniști, clericii ipocriți: „Dacă ar fi intrat la tine nişte hoţi sau nişte tâlhari de noapte, cum eşti de pustiit! ar fi luat ei oare mai mult decât ar fi putut? Dacă ar fi venit nişte culegători de vie la tine, n-ar fi lăsat ei nici un strugure pe urmă?" Obadia 5.

24. Cât de departe ar putea merge un hoţ sau un tâlhar? Hoţii i-au de obicei cu sine repede tot ce văd şi apoi o i-au la sănătoasa. Culegătorii de vie lasă ceva pe viţele de vie pentru culesul de după aceea. (Deuteronomul 24:21). Când Iehova va descoperi adăpostul minciunilor şi va da pe faţă duplicitatea şi făţărnicia preoţimii, atunci nu se va lăsa nimic din această clică, ci o va mătura complet. Tot aşa şi martorii lui Iehova în acest război care se desfăşoară actualmente, în conformitate cu ordinele lui Dumnezeu şi în ascultare faţă de poruncile Sale, nu vor cruţa pe

Cuprins

nimeni, așa cum a cruţat la timpul său Saul pe regele Agag în mod neascultător. Lor nu le este permis să aibă în vedere faţa oamenilor, ci trebuie să asculte cu totul pe Domnul. Popii au jefuit şi au apăsat timp de mulţi ani pe poporul rus şi când a sosit ziua când li s-a răsplătit pentru aceasta, atunci ceilalţi conducători ai religiei au făcut străduinţe în scopul ca să lase în Rusia câţiva struguri eclesiastici neatinşi. Amintim aici că în 2 Februarie 1930, „Papa" Ambroziu Ratti a protestat în mod public împotriva „persecuției religioase" din Rusia. După acel protest a urmat imediat un protest asemănător al arhiepiscopului anglican de Cantebury şi York, al marelui rabin din Londra şi al arhiepiscopului Mannig din New York, ceea ce arată din nou că întreg clerul lucrează mână în mână. Din ierarhie şi din preoţii altor confesiuni Iehova, contrar cu ceea ce fac hoţii sau culegătorii de vie, nu lasă să rămână nimic. Prin profetul Lui zice celor făţarnici: „Cum eşti de pustiit!".

25. Numele Esau înseamnă „păros, perceptibil la pipăit", îndemânatic în arta înşelării. (Geneza 25:25). Lui Esau cel modern (sau Edomiţii), îi place să se îmbrace „ într-o manta de păr ca să înşele", pe alţii şi să-i facă pe alţii să creadă că cei deghizaţi ar fi profeţi. (Zaharia 13:4). Esau şi-a ales o ţară muntoasă ca locuinţă. (Geneza 36:8). Edomiţii moderni, de asemenea, și-au ales ca locuință guvernele aspre, crude, bestiale şi inaccesibile ale organizaţiei lui Satan. Aceste locuri înalte şi fortificate însă nu-i vor putea scăpa nicidecum de mânia Domnului: „Vai! Ce scormonit este Esau! Cum i s-au descoperit comorile!" - Obadia 6.

26. Edomiţii din vechime au fost foarte bogaţi şi şi-au umplut locuinţele cu pradă pe care au furat-o de la caravanele care au umblat între Eufrat şi Egipt. Ei au impus un tribut greu comercianţilor şi traficanţilor de tot soiul care au traversat ţara lor. În acelaşi mod şi Edomiţii moderni, în special ierarhia romano-catolică, s-au îmbogăţit peste măsură de mult și și-au umplut comorile cu mari bogaţii pe care le-au scos prin fraudă şi înşelăciune din buzunarele poporului naiv. În fiecare zi de plată a fabricilor şi întreprinderilor comerciale, ierarhia trimite pe nişte biete femei înşelate şi îmbrăcate în negru, ca să strângă bani de la lucrători sub pretextul că aceştia s-ar face pentru un scop bun; şi aceste colecte fac cu putinţă ierarhiei să ducă o viaţă îmbelşugată. Aceste casiere se duc în birouri şi în case de comerţ şi le părăsesc cu buzunarele pline. Această organizaţie se serveşte de diferite mijloace de constrângere pentru a stoarce mari sume de bani de la industriaşi, comercianţi şi de la toţi aceia care ocupă locuri importante şi-i ameninţă cu pagube materiale şi spirituale dacă nu dau bani de bună voie. Chiar şi numai aceasta ar fi de condamnat; dar când te gândeşti la faptul că clica preoţilor cere mari sume de bani de la aceia cărora le-a murit cineva pentru ca răposaţii lor să aibă parte de o „înmormântare demnă" după cum o numesc ei, atunci acest mod de stoarcere de bani de la popor trebuie numit neapărat nemilos şi nelegiuit, fără să mai vorbim de minciuna şi înşelăciunea care există în acest caz. Preoţimea aşa-zisă „ protestantă" se laudă iarăşi înaintea oamenilor înstăriţi cum s-a întâmplat de curând la Pittsburg: „ Această biserică costă trei milioanele dolari, cum poate să îndrăznească cineva să lipească în apropierea ei un afiş în care se face reclama

Cuprins

pentru martorii lui Iehova?" Însă Iehova zice despre toţi aceşti reprezentanţi ai religiei făţarnice, semeţi şi batjocoritori: „ Vai! Ce scormonite sunt lucrurile lui Edom". În războiul care se află acuma în curs, rămăşiţa, lucrând sub conducerea Domnului, cercetează toate lucrurile acestea ale preoţimii înşelătoare şi le descoperă înaintea ochilor publicului prin aceea că răspândeşte adevărul atât cel al faptelor istorice, cât şi cel al Cuvântului lui Dumnezeu. În acest chip Domnul demască „curva bătrână", şi-i smulge hainele de pe trup; şi când lucrarea martorilor lui Iehova va fi îndeplinită, atunci Dumnezeu va descoperi de tot pe toţi care au adunat comori mari pentru satisfacerea poftelor lor lacome şi egoiste.

27. Cetatea Vaticanului deține mari comori pentru susţinerea ierarhiei romano-catolice şi din acestea plăteşte această organizaţie înşelătoare şi puternică toate cheltuielile ei peste măsură de mari. În întreaga „ creştinătate", această instituţie rea posedă proprietatea cea mai aleasă şi cea mai bine situată şi acolo îşi zideşte clădirile. În toate statele această organizaţie făţarnică întreţine pe reprezentanţii ei oficiali în mare lux plătit din prada pe care a smuls-o de la popor prin silire, fraudă şi înşelăciune. Ea şi-a ținut ascunsă bogăţia imensă timp de mulţi ani dinaintea puterilor comerciale, dar acum a sosit timpul când adevărul va fi descoperit şi de aceea zice Iehova despre această organizaţie: „ Cum i s-au descoperit comorile!"(*A.R.V.)* Aceasta nu este nici judecata şi nici declaraţia unui om, ci vestirea judecăţii lui Dumnezeu şi a zilei răzbunării Sale. A sosit timpul când cei ce iubesc pe Dumnezeu trebuie să facă cunoscut aceste judecăţi, şi ei trebuie să facă aşa pentru că Dumnezeu a poruncit lucrul acesta. Atât Sfânta Scriptură cât şi faptele arată că a sosit timpul pentru a demasca pe aceia care au dezonorat atât de mult timp numele lui Iehova şi de aceea zice Sfânta Scriptură: „ De aceea să nu judecaţi nimic înainte de vreme [şi această vreme a sosit acum], până va veni Domnul, care… va scoate la lumină lucrurile ascunse ale întunericului". (1Corinteni 4:5) Domnul a venit şi este în templu, și desparte şi judecă naţiunile şi trimite pe cântăreţii Lui să vestească adevărul şi să descopere lucrurile ascunse înainte de a ridica braţul pentru a da duşmanului lovitura nimicitoare. Pentru ca aceste lucruri să fie întipărite cât mai adânc în mintea acelora care-L iubesc şi-L servesc, Dumnezeu zice prin gura unui alt profet: „Oare, dacă ar veni nişte culegători de struguri la tine, nu ţi-ar lăsa nimic de cules pe urma culegătorilor? Dacă ar veni nişte hoţi noaptea, n-ar pustii decât până s-ar sătura!(îndestularea lor; *margin*) Dar Eu însumi voi despoia pe Esau, îi voi descoperi ascunzătorile, şi nu va putea să se ascundă. Copiii lui, fraţii lui, vecinii lui, vor pieri, şi el nu va mai fi!" (Ieremia 49:9,10). Aceasta este declaraţia lui Iehova cu privire la Ierarhia Romano-Catolică şi preoţii aliaţi cu ea, pângăritorii numelui Său. Comorile ascunse ale Edomului modern nu sunt compuse numai din bogăţii ca clădiri şi bani, ci ele cuprind şi puterea politică a acestor organizaţii religioase pe care o exercită printre domnii comerţului politicienii care stăpânesc. Printre lucrurile ascunse care trebuie date pe faţă şi care vor fi şi descoperite acum se află şi aşa zisele „ultimele rituri" cu care preoţimea a furat şi a înşelat pe popor şi prin care cei săraci au fost jefuiţi de roadele lucrului lor. Această şarlatanie mai

Cuprins

înfloreşte si acum şi face ca poporul de rând să sufere mare lipsă în privinţă spirituală şi materială.

28. Ziarele raportează că Naziştii, silesc pe Iudei prin prigonirile lor să-și vândă proprietatea cu un mare pagubă şi că catolicii cumpără acele proprietăți. Un criminal lasă totdeauna înapoi o urmă prin care se trădează. Aici avem o altă dovadă că Ierarhia se ascunde înapoia organizaţiei Naziştilor, care jefuieşte pe o clasă de oameni economi în Germania şi prigoneşte pe toţi ceilalţi care nu se înclină înaintea ordinelor ierarhiei şi ale Naziştilor, şi favorizează numai pe aceia care sprijină guvernul tiranic al acelei ţări. La timpul rânduit mâna ierarhiei în Germania va fi dată cu totul pe faţă şi atunci lucrul ei nefast şi câştigul ei adunat într-un chip rău vor fi descoperite şi vor avea un sfârşit prematur.

29. Când David a fost făcut de Domnul rege peste Israel şi a fost pus pe tron, Edomiţii din vechime au fost duşmanii de moarte ai lui David şi ai poporului ales al lui Dumnezeu pe care l-a guvernat. Edomiţii au ţinut în acel timp ocupată o parte a teritoriului pe care l-a împărţit Iehova seminţiei lui Avraam, şi David a fost mânat în lupta sa împotriva Edomiţiilor de dorinţa de a îndeplini voinţa lui Dumnezeu. Acum marele David anti-tipic, Cristos Isus, este pe tronul său şi Iehova i-a poruncit să împărăţească în mijlocul duşmanilor Săi. (Psalm 110:2). Edomiţii de astăzi, reprezentanţii religiei, sunt duşmanii de moarte ai lui David cel anti-tipic, şi bineînţeles, ai rămăşiţei. Edomiţii timpului prezent, preoţimea, au luat prin fraudă locul care se cuvine seminţiei adevărate a lui Avraam, şi acum David cel anti-tipic trimite pe membrii trupului Său, pe rămăşiţa credincioasă, ca să dea pe faţă poziţia duşmanilor înainte de a-i distruge. Rămăşiţa lucrează, aşadar, acum sub conducerea Domnului când vesteşte lumii adevărul despre aceşti făţarnici reprezentanţi ai religiei care hulesc numele lui Dumnezeu şi Împărăţia Lui şi care se opun tuturor care sunt pentru Împărăţia Lui. Acest război este acum în curs după voinţa lui Dumnezeu. Ceea ce stă în Sfânta Scriptură nu este cuvântul unui om şi citarea de fapte în legătură cu scripturile despre Edomiţii moderni nu este o acuză ce vine de la oameni, ci se face după voinţa Domnului pentru ca în această zi adăpostul minciunilor să fie descoperit şi dat pe faţă. Rămăşiţa nu strânge pe mulţimea de oameni, pentru că acesta este lucrul Domnului. Rămăşiţa vesteşte însă adevărul ca să ştie că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat pentru ca astfel oamenii care sunt cu bunăvoinţă faţă de Dumnezeu, care aud adevărul, să se poată pune de partea Lui şi să urmeze poruncile Sale şi să intre în rândurile mulţimii mari de oameni. Ce absurd şi contrar Bibliei este când zice cineva acum: „Lucrarea pe care o facem acum când strângem pe mulţimea mare de oameni este ca mici cartofi în comparaţie cu ceea ce vom face după Armaghedon”. Faptul că Iehova descoperă acum poporului Său înţelesul profeţiilor Sale, ca de pildă, tablourile profetice despre Iehu, cetăţile de scăpare, Samson, Filistenii şi altele, dovedeşte definitiv că este voinţa Sa ca rămăşiţa să cunoască aceste lucruri care au fost scrise în vechime pentru întărirea ei și mărirea nădejdii sale, şi că ea trebuie să facă cunoscut aceste adevăruri altora în conformitate cu voinţa lui Dumnezeu. Ce ar putea să întărească mai mult pe rămăşiţă în speranţa sa decât a şti că lucrarea

Cuprins

căreia i se consacră acum corespunde voinţei lui Dumnezeu, că împlineşte ordinul Său când transmite oamenilor cu bună voinţă mesajul adevărului, pentru ca să poată cunoaşte calea spre Sion, să ia loc în organizaţia lui Dumnezeu şi să formeze mulţimea mare de oameni care va lăuda veşnic numele lui Iehova? Orice încercare de a face pe rămăşiţă să creadă că lucrul ei principal cu privire la mulţimea mare de oameni se va face numai după vreo douăzeci de ani, n-are alt scop decât de a face pe martorii lui Iehova să înceteze în străduinţele lor şi să devină neglijenţi faţă de datoriile și privilegiile lor. Dar rămăşiţa care este devotată într-adevăr lui Iehova şi Împărăţiei Sale şi a studiat cu atenţie în anii din urmă profeţiile Domnului când le-a descoperit înţelesul nu va fi influenţată să lase să îi slăbească mâinile. Ea vede că războiul este în curs şi că trebuie să lupte fără încetare, şi că partea ei în luptă se compune din aceea de a vesti mărirea lui Iehova şi de a aduce Domnului o jertfă necurmată în neprihănire. Rămăşiţa este urâtă acum de puterile stăpânitoare ale tuturor naţiunilor, întocmai după cum a fost urât Isus când a fost pe pământ. Rămăşiţa credincioasă se bucură acum că-i este permis să sufere ocările care au venit peste Domnul şi Capul nostru. Următoarele cuvinte inspirate se aplică rămăşiţei: „Să ieşim dar afară din tabără la El, şi să suferim ocara Lui. Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor noastre, dând mulțumiri Numelui Lui”. - Evrei 13:13,15.

(*Urmează continuarea*)

Întrebări pentru studiu

1,2. Descrie poziția războiului în care i se dă un loc rămăşiţei lui Dumnezeu din mila Sa. Ce se arată dinainte prin scena raportată în 1Samuel 17:45 şi ce prezice declaraţia lui Isaia 34:5,6,9?

3. Arată că profeţia lui Obadia corespunde declaraţiei din Romani 15:4.

4. Cui se aplică cuvintele din Isaia 13:11, şi cum?

5,6. De ce fel este lucrarea făcută acum de martorii lui Iehova? De ce o fac? Care este scopul ei anunţat dinainte şi dovada că acest scop este împlinit?

7. Arată că faptele cu privire la ierarhia romano-catolică sunt în împlinirea raportului profetic despre Esau si Edomiţi.

8-12. Aplică Obadia 3 şi precizează clar la cine face aluzie acest text; arată şi aplicarea textelor din 2Cronici 19:7 şi Iacov 2:2-4,9. Compară modul de a lucra al acelora care iubesc pe Dumnezeu cu faptele Edomiţilor anti-tipici. Arată, în lumina scripturilor, care va fi sfârşitul căii Edomiţilor?

13-15. Explică şi aplică Geneza 36:31 şi dușmănia Edomiţilor faţă de Izraeliţi, şi arată cum se împlineşte astăzi această profeţie.

16,17. De ce se împotrivesc Edomiţii de astăzi martorilor lui Iehova şi-i combat? Ce scop se atinge prin războiul care este în timpul prezent în curs? Cum reiese din aceasta clar ce important este de a merge acum cu curaj şi cu zel drept înainte?

Cuprins

18-20. Ce sfârşit va avea după declaraţia din Obadia 4 şi alte scripturi înrudite, înălţarea de sine de acum a duşmanului?

21,22. Ce trebuie să ţinem totdeauna în minte cu privire la partea rămăşiţei în acest război, cu privire la timpul când trebuie să-şi îndeplinească partea sa şi cu privire la scopul părţii cu care a fost însărcinată? Care este atitudinea prezentă a Domnului faţă de Edomiţii moderni, şi cum se va purta mai târziu cu ei?

23,24. Arată cât de ilustrative sunt cuvintele din Obadia 5.

25-28. Arată că numele Esau, locul pe care şi l-a ales Esau, şi înşelăciunea şi frauda practicate de Edomiţii din vechime au fost profetice. Când şi cum s-a cercetat cu amănuntul Esau? Când şi cum se împlineşte declaraţia din Ieremia 49:10?

29. Arată cât de drept a lucrat David când a pornit cu război împotriva Edomiţlor? Ce s-a prefigurat prin aceasta? Ce legătură are lucrarea rămăşiţei cu strângerea mulţimii mari de oameni? Cum arată aceasta urgența de a lucra acum cu zel? Aplică Evrei 13:13,15

CURAJ ȘI VICTORIE

Acest discurs este adresat celor care au căzut de acord să facă voia lui Dumnezeu. Iehova a scos dintre națiuni un popor pentru numele Său și și-a pus numele peste el. El a întronat în Sion pe Reprezentantul Său Executiv și L-a trimis să nimicească dușmanul și să justifice numele lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă război în care este exprimată răzbunarea completă și deplină a lui Iehova împotriva celui rău. Mai înseamnă efortul suprem al celui rău de a distruge pe cei care Iehova și-a pus numele Său. În acel conflict nu este cerută și nici dată nici o îndurare. Celor unși și însărcinați de Iehova, El le spune acum (Isa. 62:1): „Nu voi sta liniştit până nu se va arăta neprihănirea Sionului ca strălucirea şi salvarea sa ca o lampă care arde". Domnul s-a sculat și va obliga pe toți să știe că El este Dumnezeu, al cărui nume este Iehova. Domnul este în templul Lui cel sfânt și poruncește tuturor să tacă și să audă mesajul Lui.

Cea mai mare favoare revărsată vreodată peste om este a fi de partea lui Iehova și a te bucura de privilegiul de a servi în organizația Lui. Această favoare este posedată de puține persoane pe pământ. Dacă sunteți una din acestea, fericită este partea voastră și mare este responsabilitatea voastră.

Martorilor unși ai lui Iehova le-a fost dat mult și li s-a încredințat mult, și cu privire la aceasta Isus spune (Luca 12:48, *Weymouth*): „Cui i s-a dat mult i se va cere mult, şi cui i s-a încredinţat mult i se va cere mai mult." Iehova a dat poporului Său adevărul și a făcut cunoscut că El a permis lui Satan să-și facă lucrarea sa rea pentru un timp limitat, la sfârșitul cărui timp El face să se dea o mărturie la nivel mondial celor care vor vrea să audă, și atunci își va manifesta puterea supremă în bătălia zilei Lui mari. El cere martorilor Săi să depună mărturia

Cuprins

Lui. Unșilor Săi Domnul le-a încredințat interesele Împărăției pe pământ, și El cere ca ei să dea un raport deplin și satisfăcător despre serviciul lor.

Pentru multe secole persoanele sincere au așteptat cu nerăbdare și s-au rugat pentru venirea Domnului Isus și a Împărăției Sale. Marele eveniment a sosit acum. Scopul principal al Împărăției este de a justifica numele lui Iehova, și în acest sens El dovedește că Satan este un mincinos, că Iehova este singurul Dumnezeu Atotputernic adevărat, sursa vieții, și că El poate pune oameni pe pământ care vor rămâne credincioși Lui, și că El poate și chiar va instaura neprihănirea pe pământ. Scopul secundar al Împărăției este de a da viață veșnică tuturor celor care ascultă și se supun cu totul lui Dumnezeu; că cei care cred în Dumnezeu și Cristos Isus și se dovedesc credincioși vor trăi; și că cei care refuză să creadă și să asculte vor rămâne cu Diavolul sub condamnare și vor suferi distrugere. Prin urmare, Dumnezeu a încredințat martorilor Săi lucrarea de vestire a acestor adevăruri oamenilor, și cei însărcinați astfel de Domnul care eșuează sau refuză să depună mărturia așa cum a fost poruncit vor fi nimiciți. (Ezec. 3:17). Chestiunea este clară și limpede, și nu există nici o scuză pentru a-o ocoli. Cine va rămâne credincios și neclintit de partea Domnului și-și va îndeplini cu credincioșie obligația?

Celor unși Iehova le spune acum (Prov. 6:20): „Fiul meu, respectă porunca tatălui tău şi nu părăsi legea mamei tale". Porunca lui Iehova este voia Sa exprimată cu privire la cei într-un legământ cu El. Mama fiilor lui Dumnezeu este organizația lui Iehova, și legea acesteia este învățătura care vine la cei unși prin Cristos Isus, capul acelei organizații. Despre acea zi este scris: „Din Sion va ieși legea". Toți fiii născuți ai organizației lui Dumnezeu sunt învățați de Iehova prin Cristos Isus; prin urmare, Dumnezeu și Cristos sunt singurii Învățători. (Isa. 54:13; 30:20). Iehova prin Cristos a făcut clară poporului Său semnificația voii, sau poruncii Lui. Prin Cristos El le dă învățături celor din organizația Lui. Domnul cere, așadar, ca unșii Săi să fie sârguincioși în a asculta de voia Lui și să fie atenți să asculte și să urmeze învățăturile organizației Lui.

Este voia exprimată a lui Dumnezeu dată prin Cristos Isus ca „evanghelia aceasta a Împărăției să fie vestită în toată lumea ca mărturie", și că martorii lui Iehova trebuie să facă această lucrare până la sfârșitul final. Legea organizației principale a lui Dumnezeu este ca lucrarea mărturiei să fie făcută în mod ordonat sub supravegherea și comanda lui Cristos Isus. El este Moise cel anti-tipic, Profetul cel mare, și este scris că oricine nu va asculta de acest Profet va fi nimicit. (Fapte 3:23). Domnul a arătat poporului Său că El transmite instrucțiunile organizației Sale prin canalul acelei organizații acum pe pământ. Când primiți aceste instrucțiuni este datoria și privilegiul vostru să le împliniți repede și cu credincioșie.

Ascultarea de legea lui Iehova și de învățăturile Lui nu trebuie să fie motivată de răsplata care este așteptată. Celor care continuă credincioși până la sfârșit Domnul le va da răsplată, însă această răsplată este întâmplătoare pentru ascultarea credincioasă. Motivul sau cauza care împinge la a servi Domnului cu

Cuprins

credincioșie trebuie să fie dragostea. Aceasta înseamnă un devotament altruist față de Iehova pentru că El este cu totul drept și neprihănit. Nu poate exista nici o împărțire a afecțiunii între Dumnezeu și vreo creatură sau lucru. Din acest motiv, porunca Lui de primă importanță este: „Să nu ai alți dumnezei în afară de Iehova, și să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima, sufletul și mintea ta". Regulile Lui nu se schimbă, și ele se aplică tuturor făpturilor care au căzut de acord să facă voia Lui. Aceste persoane nu pot să salute steaguri sau oameni, atribuind astfel protecție și salvare creației sau puterii umane. Toți cei care iubesc pe Dumnezeu și pe Cristosul Lui trebuie să atribuie și chiar atribuie protecție și salvare lui Dumnezeu prin Cristos Isus, Regele Lui. (Rev. 7:9-11). Fiii lui Dumnezeu care sunt urmași adevărați ai lui Cristos Isus nu vor face rău nimănui. Ei vor respecta toate legile țării care sunt în armonie cu Dumnezeu, însă nu vor respecta nici o lege care le cere să fie necredincioși lui Iehova și Împărăției Sale. Ei vor asculta mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni; și aceasta ei vor face tot timpul, prin harul Lui.

În ascultare de porunca Domnului, martorii Săi credincioși duc acum mesajul adevărului la oameni și astfel se închină lui Iehova așa cum a poruncit El. Aceasta aduce asupra lor mânia Diavolului și a tuturor agenților săi pământești pentru că Diavolul și agenții sunt într-o conspirație de a nimici pe toți cei ce servesc pe Dumnezeu. (Rev. 12:7; Ps. 83:1-5). Unii care au început să facă voia lui Dumnezeu au devenit fricoși și au căzut, însă cei care iubesc pe Dumnezeu se bucură să facă voia Lui și se încred în El implicit și în ciuda întregii opoziții ei continuă mișcarea înainte și Domnul îi mângâie și îi întărește. Pe câmpia Moabului Moise a strâns poporul Domnului și le-a vorbit la porunca lui Iehova. Moise a fost un tip al lui Cristos, și cuvintele Lui sunt relatate pentru mângâierea rămășiței de acum de pe pământ. (Rom. 15:4). Mai Marele Moise spune acum martorilor lui Iehova (Deut. 20:1; 31:6): „Când veți ieși în luptă împotriva dușmanilor voștri, nu vă temeți de ei; fiți tari și întăriți-vă; nu vă temeți; căci Domnul Dumnezeul vostru, este cel care merge cu voi. El nu vă va lăsa, și nu vă va părăsi".

Curaj înseamnă a avea încredere implicită și credință în puterea supremă care te susține. Iehova și Cristos Isus sunt Stăpânirile Înalte pentru toți cei care sunt în legământul cu Dumnezeu. Toată puterea aparține lui Iehova, și El a încredințat-o în mâinile lui Cristos Isus ca s-o exercite, atât în cer, cât și pe pământ. Cei curajoși sunt cei care studiază cu atenție adevărul pe care li-l descoperă Domnul și pe care-l dă prin canalul Său pământesc, și care după aceea urmează cu bucurie instrucțiunile organizației, încrezându-se pe deplin în Domnul. Cei care se consideră importanți nu vor fi curajoși, pentru că ei nu se încred în Domnul, și se încred în propria lor înțelepciune și putere.

Ceasul în care va veni Armaghedonul nu este descoperit. Cu toate acestea, faptul că Domnul Isus este la templu, că a descoperit unșilor semnificația profețiilor lui Habacuc, și în special motivul pentru care poporul lui Dumnezeu este persecutat acum, și semnificația cântecului eliberării, și că El a descoperit semnificația adevărată a mulțimii mari, și a Filistenilor, și a altor profeții similare,

Cuprins

toate aceste fapte sunt o dovadă puternică că Armaghedonul este foarte aproape. A cunoaște cât de aproape este el, nu este așa de important, însă este de o importanță mult mai mare ca martorii lui Iehova să fie plini de viață și sârguincioși în a asculta poruncile Domnului și a respecta legile organizației Lui. Pentru a face aceasta ei trebuie să ducă mesajul Împărăției la oameni, și să facă cu credincioșie acest lucru, indiferent de opoziția pe care o întinde dușmanul. Nici un martor adevărat al lui Iehova nu va spune acum fraților săi, „Noi nu ne îndreptăm spre nimic". „*Turnul de Veghere* conține numai opinia omului". Aceste remarci arată necredincioșie. Este ziua lui Iehova, El își conduce poporul și celor din organizația Sa, El le spune acum (Țef. 3:16): „Nu te teme, și să nu-ți slăbească mâinile". Cei care se tem de om sunt egoiști, și aceștia vor căuta o scuză ca să slăbească mâinile în serviciu, sperând că va veni un timp mai favorabil. Cei credincioși nu vor fi înșelați de acest sofism.

Iehova nu a aprobat și nici nu va aproba vreodată un om necredincios. În această zi când Domnul a dat mult poporului Său și i-a încredințat toate interesele Împărăției Sale de pe pământ, El cere credincioșie absolută în serviciu. Credincioșia înseamnă fidelitate și constanță în urmărirea și protejarea intereselor Împărăției. Nu este suficient să spui, „Sunt de partea lui Iehova", ci acum toți cei care primesc aprobarea Lui trebuie să arate un devotament neîmpărțit față de Dumnezeu și organizația Lui. Cuvintele profetului Iehova se aplică acum tuturor care sunt în legământ cu El, cărora El le spune (Ps. 31:23): „Iubiți pe Domnul, voi toți sfinții Lui; căci Domnul păzește pe cei credincioși, și răsplătește din plin pe cei mândri"; și (Ps. 101:6): „Ochii Mei vor fi peste cei credincioși de pe pământ, pentru ca să locuiască cu Mine; cel ce umblă într-un mod perfect, Îmi va sluji".

O chestiune vitală pentru poporul lui Dumnezeu acum este: Vor eșua cei din organizația lui Dumnezeu, sau își vor menține integritatea și vor avea o parte în justificarea numelui lui Iehova? Iehova declară că numele Lui va fi justificat; și după ce a întronat pe Regele Său în Sion, El nu se va opri până când nu se va arăta neprihănirea acestuia și până când salvarea din Sion va străluci ca o lampă arzătoare pe un munte înalt, pentru ca națiunile să știe că El este Dumnezeu. Martorii credincioși și adevărați vor asculta cu curaj și cu bucurie de Domnul și vor locui cu El pentru totdeauna. Cei fricoși, egoiști și nemulțumiți vor fi excluși, pentru că Domnul declară că îngerii Săi îi vor aduna și arunca în întuneric. Iehova și-a pus numele peste cei credincioși și a declarat că îi va folosi să facă cunoscut națiunilor că El este suprem. În acest scop El ține pe cei credincioși ca o diademă regală în mâna Sa. Vouă, care sunteți credincioși, Iehova vă poruncește: „Pregătiți calea înaintea poporului; ridicați un steag pentru oameni, ca să vadă calea dreaptă".

Satan va purta de grijă ca unii care se consideră înțelepți, dar care nu iubesc pe Dumnezeu, să se amestece cu cei unși și să încerce să le spună că nu este timpul să trezească mulțimea mare, ci că aceasta se va face mai târziu. Scopul subtil al acestui lucru este să inducă inactivitate din partea voastră. Nu vă lăsați înșelați de aceste cuvinte! Cuvântul lui Dumnezeu spune că mulțimea mare trebuie să audă

Cuprins

adevărul acum pentru ca să aibă oportunitatea să învețe smerenia și neprihănirea înainte de mânia Sa la Armaghedon, și rămășița trebuie să depună acea mărturie. Îndemnul către rămășiță acum este: Fiți veghetori, fiți sârguincioși, și foarte curajoși, și mergeți înainte indiferent de cuvintele viclene ale oamenilor și indiferent de orice altă împotrivire. Cei credincioși vor fi în alertă și foarte activi tot timpul în serviciul lui Dumnezeu, ascultând cu bucurie porunca Lui și legea organizației Lui: „Căci porunca este o lampă, legea este lumină, iar mustrările disciplinării sunt calea vieții". – Prov. 6:23.

Printre lucrurile scrise în Biblie mai înainte, pentru mângâierea poporului lui Dumnezeu de acum de pe pământ, este și drama profetică referitoare la filistenii din vechime și poporul ales al lui Dumnezeu. Filistenii moderni sau anti-tipici sunt aceia care domină religia și politica lumii și sunt cunoscuți ca Ierarhia Romano-Catolică. Agenții secreți slujitori ai acestei organizații nelegiuite sunt Iezuiții, care și-au asumat în mod înșelător numele lui Cristos. Filistenii din vechime au ieșit din Egipt, care este un tip al lumii lui Satan. Ei au ocupat o poziție în țara promisiunii și s-au împotrivit acolo poporului ales al lui Dumnezeu. Filistenii moderni susțin că au ieșit din lumea lui Satan și își asumă în mod greșit poziția de reprezentanți ai lui Dumnezeu și Cristos. Filistenii din vechime au fost ipocriți. Filistenii moderni sunt cei mai mari ipocriți ai tuturor timpurilor. La mult timp după nimicirea puterii filistenilor din vechime, Dumnezeu a prezis prin profetul Său că filistenii moderni, Ierarhia Romei, va spune, și ei chiar spun așa acum (Isa. 28:15): „Noi am făcut din minciună refugiul nostru şi ne-am ascuns în neadevăr; de aceea marele necaz nu se va apropia de noi".

Printre minciunile implantate adânc de această organizație nelegiuită în mintea milioanelor de oameni sunt acestea: Ei sunt că organizația lor, numită „biserica romano-catolică", este biserica lui Dumnezeu; că ea este întemeiată și construită pe apostolul Petru, și că papii sunt succesorii lui Petru constituiți în mod divin, și că papa vorbește cu autoritate absolută și numai el poate să interpreteze Scripturile; ei susțin că au un legământ cu moartea și iadul, după ce au emis o declarație autoritară că nu există moarte, și că iadul este un loc de chin veșnic pentru cei care se opun Ierarhiei Romano-catolice; ei au inventat și promovat doctrina falsă a „purgatoriului", susținând că oamenii nu mor de fapt, ci trec în „purgatoriu", unde suferă multă pedeapsă, și că pentru o sumă de bani un preot al filistenilor moderni poate scurta durata pedepsei oamenilor în „purgatoriu". Această escrocherie sau învățătură falsă a fost mijlocul de înșelare și escrocare a oamenilor sinceri. Filistenii moderni susțin că este datoria și privilegiul lor date de Dumnezeu să controleze politica lumii și să conducă națiunile lumii. Ei aproape că au reușit să aducă toate națiunile sub controlul lor, din pricină că Ierarhia este agentul principal vizibil al Diavolului. Așa-numitul „Protestantism" este mort.

Filistenii moderni au instituit și continuat pentru mulți ani Inchiziția crudă și rea, aplicând cea mai diabolică tortură asupra oamenilor pentru a-i obliga să se supună credinței false și domniei dictatoriale a Ierarhiei. Astăzi filistenii moderni au reînființat conducerea de fier romană în unele națiuni și folosesc această putere

Cuprins

ca să tortureze și să persecute pe cei care refuză să cedeze cerințelor lor nelegiuite. Așa cum filistenii din vechime au dorit nimicirea poporului ales al lui Dumnezeu, tot așa și astăzi filistenii moderni doresc nimicirea martorilor lui Iehova și a tuturor celor care adoptă cu curaj o poziție de partea lui Dumnezeu și a Împărăției Sale. Numai în Germania mai mult de două mii de martori credincioși ai lui Iehova stau în închisori murdare pentru că se închină Dumnezeului Atotputernic în spirit și în adevăr. Mulți din acești martori credincioși au fost torturați cu cruzime. Femei și bărbați sunt sterilizați cu forța și alții sunt uciși cu brutalitate pentru că continuă să servească pe Dumnezeu și nu pe om. În alte părți ale pământului filistenii moderni duc o campanie bine organizată de cruzime împotriva tuturor celor care spun adevărul.

De ce continuă aceasta stare teribilă și rea? Pentru că suntem în zilele din urmă ale stăpânirii lui Satan. Cristos, Regele de drept al lumii, este pe tronul Său și a adunat și adus în organizația lui Dumnezeu pe cei care sunt cu El. Dușmanul și-a adunat forțele la Armaghedon pentru bătălie, și acele forțe rele înconjoară acum pe poporul credincios al lui Dumnezeu, și ceasul conflictului final între Domnul și Diavolul se apropie. Filistenii moderni prin folosirea de ceremonii înșelătoare și ipocrite, cum ar fi salutarea steagurilor și a oamenilor, încearcă astfel să terorizeze oamenii, și să inoculeze frica în mintea lor, pentru ca filistenii să poată conduce toate națiunile. Acesta este planul Diavolului de a îndepărta pe toți oamenii de la Dumnezeu.

Domnul a permis să vină aceste circumstanțe pentru că este timpul potrivit pentru despărțirea națiunilor când toți oamenii binevoitori față de Dumnezeu vor lua o poziție de partea Domnului și vor găsi singurul loc de salvare. Prin urmare, Domnul poruncește martorilor Săi să meargă și să sune alarma și să dea avertismentul, pentru ca cei care doresc să audă să poată auzi. Domnul a descoperit clar poporului Său că cei care vor alcătui mulțimea mare trebuie să audă mărturia despre Împărăția Lui înaintea exprimării mâniei lui Dumnezeu. Martorii Săi trebuie să depună această mărturie indiferent de opoziție și persecuție. Criza este aici, și Domnul spune acum la ai Săi: „Nu vă temeți de dușman; ceea ce Eu v-am descoperit în ascuns, declarați cu îndrăzneală de pe acoperișul caselor”.

Mișcarea înainte prin țară progresează. Domnul a făcut ca să se publice o carte intitulată *Bogății*, care arată adevărurile clare despre Împărăția Sa și care demască cu totul pe dușman, și în special, pe filistenii moderni. Această carte este gata acum în multe limbi și pe tot pământul cei credincioși merg ca un singur om punând cu bucurie acel mesaj în mâinile oamenilor, pentru ca ei să vadă și să știe că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și că Împărăția Lui este singura speranță a omului.

În multe națiuni există persoane sincere care suspină din pricina urâciunilor comise printre oameni, și care defaimă numele lui Dumnezeu. Acum este timpul stabilit de Iehova ca aceste persoane cu bună voință să aibă posibilitatea să audă adevărul, pentru ca să fie avertizați și ajutați să fugă la singurul loc de siguranță, ilustrat prin cetățile de scăpare. Dumnezeu poruncește rămășiței Sale să meargă

Cuprins

prin țară și să însemneze frunțile persoanelor bunăvoinței arătându-le mesajul adevărului Său, și El poruncește că această lucrare trebuie să fie făcută înaintea exprimării mâniei Lui. După exprimarea mâniei Lui ar fi prea târziu, deoarece numai cei care sunt învățați și învață neprihănirea vor scăpa. Cine va avea parte în acea lucrare de mărturie?

Rămășița lui Iehova, fiind din clasa miresei, se va implica în această lucrare. Ionadabii, sau mulțimea mare, va auzi și se va implica în lucrarea de mărturie, spunând oamenilor, „Veniți". Și cei care aud și care doresc neprihănirea și urăsc nelegiuirea vor spune: „Veniți și găsiți calea către viață veșnică". Oricine iubește pe Dumnezeu va avea o parte în această lucrare de mărturie.

Dovezile indică clar spre faptul că timpul pentru „actul ciudat" al lui Dumnezeu este foarte aproape, și acela va fi timpul răfuielii depline cu dușmanul. Iehova vorbește filistenilor moderni și poruncește martorilor Săi să repete cuvintele Lui în auzul oamenilor, și anume (Isa. 28:18): „Legământul vostru cu moartea și acordul vostru cu iadul nu va sta în picioare; când va trece puhoiul care se revarsă, veți fi călcați în picioare; căci Iehova se va scula ca la Muntele Perazim și la Gabaon, și va nimici dușmanul". În cele două locuri menționate David a condus forțele Domnului și a câștigat o mare victorie. Cristos Isus, Mai Marele David, conduce acum forțele militante ale lui Iehova, și va câștiga cea mai mare victorie a tuturor timpurilor; și cei care stau neclintiți și cu bucurie împreună cu El vor avea o parte în acea victorie.

Astăzi filistenii moderni se luptă ca să câștige controlul lumii. Ei pot să reușească în scurt timp să oblige pe toți să li se supună, cu excepția poporului lui Dumnezeu. Aceștia din urmă par așa mici la număr, și, deoarece ei refuză să folosească forța fizică ca să opună rezistență, filistenii modern vor spune în curând: „Noi controlăm lumea; suntem acum în pace și siguranță, și vorbăriile acestor oameni nu ne pot face nici un rău. Domnul spune cu privire la filistenii moderni (1Tes. 5:3): „Când vor zice: Pace și siguranță, atunci nimicirea bruscă va veni peste ei, și nu vor găsi cale de scăpare." Așa cum David a învins pe filistenii din vechime, tot așa și Domnul va învinge organizația filistenilor moderni; și când aceasta se va întâmpla, atunci mulți care au privit cu uimire la membrii ierarhiei romano-catolice ca reprezentanți ai lui Dumnezeu pe pământ vor exclama: „Ce ciudat!" Aceasta le va părea ciudat pentru că este „actul ciudat" al lui Dumnezeu. – Isa. 28:21.

Nu este treaba noastră să știm în ce mod va realiza Dumnezeu actul Său ciudat, pe care l-a ilustrat la Gabaon. Lucrarea noastră este să facem ceea ce ne-a poruncit Dumnezeu. Pentru încurajarea și mângâierea poporului Său, Iehova a dat ilustrații profetice în vremurile trecute. Când bărbații din Efraim s-au unit cu micul grup de războinici al lui Ghedeon, Iehova a prezis în felul acesta că oștirea invizibilă a cerului, sub Cristos, se va uni cu rămășița și va împinge bătălia până la un sfârșit victorios. Când David a înaintat ca să atace pe filisteni la Gabaon, Domnul a spus lui David: „Când vei auzi sunet de pași deasupra duzilor, atunci Domnul va merge înaintea ta ca să lovească pe filisteni." Rezultă clar că „sunetul

Cuprins

de deasupra duzilor" a ilustrat oștirea invizibilă a cerului care se implică în bătălie sub Mai Marele David. Știm că este datoria noastră să atacăm cu îndrăzneală dușmanul cântând tare laudele lui Iehova, și că oștirea invizibilă a cerului sub Cristos Isus va fi aceea care va intra în bătălie și va nimici cu desăvârșire pe dușman. Este clar acum că partea noastră este să ducem cu bucurie acest mesaj al Împărăției la oamenii cu bună voință. Noi, cu puterile noastre, nu putem face față dușmanului; însă limita noastră va fi oportunitatea Domnului de a lovi pe dușman până la țărână, și de a da victorie credincioșilor Săi.

Toți cei care se implică în depunerea mărturie așa cum a fost poruncit de Domnul să se bucure pentru că ziua victoriei și eliberării este aproape. În această lucrare unșii lui Iehova vor fi în unitate deplină și vor locui în pace. Rămășița va ajuta și mângâia clasa Ionadabilor. Ionadabii, sau mulțimea mare, vor fi în pace și vor umbla armonios cu rămășița. Toți vor sta umăr la umăr și vor lupta pentru această evanghelie a Împărăției. Cei adevărați și credincioși nu se vor teme de ceea ce le-ar putea face dușmanul, ci se vor încrede în Domnul și vor continua să cânte laudele Lui.

Voi cei unși sunteți fiii lui Dumnezeu, și trebuie să ascultați ordinul Lui. Este cu mult mai bine să muriți omorâți de dușman datorită credincioșie voastre față de Iehova, decât să vă dovediți necredincioși Lui și să suferiți nimicirea veșnică. Iehova spune acum fiilor Săi: (Prov. 29:25): „Frica ce om aduce o cursă, dar cine își pune încrederea în Domnul va fi sigur"; și (Prov. 14:26): „În frica de Domnul este o încredere puternică, și copiii lui vor avea un loc de refugiu".

Așa cum Iehova a spus poporului Său din vechime, așa spune acum celor care se încred pe deplin în El: „Fiți curajoși, și nu vă temeți; căcă bătălia nu este a noastră, ci a lui Dumnezeu". Cristos Isus este Brațul Drept al lui Iehova în această bătălie, și El este sigur că va câștiga victoria împotriva dușmanului. De acum înainte orice persoană care iubește pe Dumnezeu și pe Regele Lui va ridica sus cu îndrăzneală și curaj, în ascultare de porunca Lui, steagul Împărăției Sale implicându-se cu sârguință și cu entuziasm în lucrarea de mărturie, și cu o bucurie tot mai mare va continua să cânte, „Pentru Iehova și Justificatorul Lui". Când se va termina lupta toată creația supraviețuitoare va cânta laudele Celui Preaînalt și va spune: „Brațul Său Sfânt i-a adus victoria".

SCRISORI

CINE POATE PUNE LA ÎNDOIALĂ RESPONSABILITATEA?

Dragă frate Rutherford:

Vă scriem acum ca să ne exprimăm bucuria și aprecierea pentru multele și minunatele privilegii care vin la noi în continuu, de la mâna Tatălui nostru și în legătură cu organizația Lui.

Cuprins

Noi amândoi, deoarece am avut privilegiul de a cunoaște adevărul minunat al lui Dumnezeu și de a-L servi în perioada Ilie și de atunci până în prezent, apreciem foarte mult modul remarcabil și clar în care *Turnul de Veghere*, în profețiile Samson, scoate în evidență pe filistenii moderni, dușmanii lui Dumnezeu și ai noștri. Cât de încurajator și mângâietor este acest lucru!

După aceea *Turnul* din 15 Februarie despre „Responsabilitatea noastră"; cine poate pune la îndoială faptul că Împărăția a început, și ce cere Iehova în mod just de la poporul Său de legământ?

Suntem de părere că *Turnul de Veghere* din 1 Martie, articolul despre „Loialitate și credincioșie", este unul din cele mai pătrunzătoare și mângâietoare mesaje pe care Iehova și Cristos Isus, Învățătorii poporului Său de legământ, i l-au dat. Ne străduim, prin harul Lui, să fim și loiali și credincioși marelui Iehova și încrederii și privilegiilor date nouă.

De asemenea, și cartea *Bogății,* un alt dar neprețuit. În mod sigur aceste fulgere de lumină de la templu sunt glorioase, și este datoria fiecăruia din nou să folosim bine această hrană pe care Tatăl nostru ceresc o furnizează atât de abundent pentru nevoile noastre.

Dragă frate Rutherford, apreciem mult privilegiile pe care le avem aici de a servi împreună cu organizația lui Dumnezeu la Ferma Împărăției, precum și de a vedea devotamentul dvs. neclintit față de Iehova, și curajul dvs. în demascarea dușmanului, și ne rugăm deseori ca mângâierea binecuvântată pe care numai Tatăl nostru scump o poate da să fie în continuu partea dvs.

Fiți sigur de dragostea și loialitatea noastră continuă față de dvs. și de efortul nostru sincer de a îndeplini toate instrucțiunile de la dvs. și de la organizația *Turnului de Veghere*, pe al cărei conducător responsabil vă recunoaștem pe dvs.

Cu credincioșie și cu fidelitate vestitorii dvs. tovarăși,

J.R. GORANFLO
EDNA M. GORANFLO

PRIVILEGIUL BINECUVÂNTAT

Dragul nostru frate Rutherford:

Serv al Dumnezeului celui Preaînalt, al cărui nume este Iehova.

Salutări în numele Regelui nostru. Vă rog să mă iertați că vă răpesc timpul, însă pare că trebuie să vă scriu câteva rânduri ca să ușurez o mică durere din inima mea. Da, durere, dar și bucurie. Inimile noastre au fost umplute de bucurie când am primit cea mai frumoasă scrisoare a dvs. în 5 Noiembrie, și când am auzit de dragostea și zelul dvs. și al fraților de acasă pentru cei care sunt în lucrarea pe teren și de justificare a numelui Tatălui nostru.

Și apoi este și durere în inima mea; căci cum am putea noi cei din lucrare să umblăm umăr la umăr cu această dragoste și zel? Orice am încerca, se pare că

Cuprins

nu putem face decât foarte puțin în această privință; sunt atâtea lucruri care ne reține. Îmi vin lacrimi în ochi când mă gândesc că tot ceea ce pot să fac este doar să mă străduiesc să merg înainte.

Dar, cât de mult mulțumesc Tatălui nostru ceresc că mi-a dat privilegiul binecuvântat de a avea măcar și o mică parte în justificarea numelui și cuvântului Său sfânt.

Cu multă dragoste, și rugându-ne ca binecuvântarea bogată a Domnului să fie peste dumneavoastră, rămânem cu dumneavoastră, prin harul Lui, ca să servim în oștirea Mai Marelui Ghedeon.

LOUISE MEWHARTER, *Pionier.*

Cuprins

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

15 IULIE 1936 Nr. 14

Cuprins:

OBADIA
PARTEA a III-a - Pag.367

CÂND TOȚI VOR CUNOAȘTE PE IEHOVA - Pag.384

SUFERINȚA UMANĂ URMEAZĂ SĂ IA SFÂRȘIT: CUM? - Pag.388

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

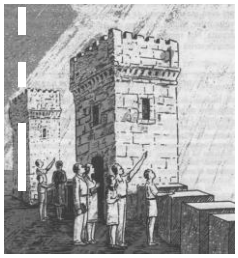

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Iulie 1936** **Nr. 14**

OBADIA

„Din pricina violenței tale împotriva fratelui tău Iacov, ruşinea te va acoperi, şi vei fi nimicit cu desăvârşire pentru totdeauna”. Obadia 10.

PARTEA a III-a

IEHOVA DUMNEZEU este Cel Prea Înalt şi mai presus de El nu există nimeni. Orice creatură care se înalţă pe sine la un loc înalt săvârşeşte un păcat îndrăzneț şi este o urâciune în ochii lui Dumnezeu. Lucifer a fost acela care a zis: „Mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt”. (Isaia 14:14). Diavolul a format o conspiraţie împotriva lui Dumnezeu şi a atras în ea o oaste de creaturi spirituale şi o mulţime de creaturi pământeşti. Acei conspiratori au sfidat pe Dumnezeu şi au ocărât numele Lui sfânt. Sfârşitul acestor conspiratori este nimicirea, în conformitate cu judecata scrisă a lui Iehova. (Ezechiel 28:18,19). Regula lui Dumnezeu este fixată, şi Dumnezeu nu se schimbă. Nimicirea este soarta tuturor conspiratorilor nelegiuiţi. Numele Iehova stă în legătură directă cu poporul Lui credincios. A urî pe acest popor înseamnă a urî şi pe Iehova şi pe Cristos Isus. Cine conspiră împotriva poporului lui Dumnezeu, conspiră împotriva Domnului. Iehova a înălţat pe Cristos Isus la cel mai înalt loc în organizaţia Sa. Partea cea mai înaltă a unui munte este vârful muntelui, şi despre poziţia la care a fost înălţat Isus Cristos de Dumnezeu, Iehova zice: „Totuşi, Eu am pus pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel Sfânt”. Psalm 2:6

2. Diavolul, Gog, îngerii răi, preoţimea şi alţii conspiră împreună împotriva lui Dumnezeu şi împotriva unşilor Lui. (Psalm 2:2,3). Cristos Isus, Regele si Judecătorul, care este acum prezent în templu, trimite pe cei unşi şi aprobaţi ai Lui să vestească mesajul Împărăţiei, şi toţi care se dovedesc ca credincioşi şi adevăraţi faţă de El cu ocazia vestirii acestui mesaj, formează o parte a naţiunii sfinte a lui Iehova. Cei ce urăsc pe Dumnezeu şi Cristos şi pe rămăşiţa credincioasă conspiră împreună să distrugă pe rămăşiţă sau pe „naţiunea sfântă”, după cum este scris: „Ei au făcut planuri pline de vicleşug împotriva poporului Tău, şi s-au sfătuit împotriva celor ocrotiţi de Tine. „Veniţi”, au zis ei, „să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel!” S-au strâns toţi cu o inimă, fac un legământ împotriva Ta”. - Psalm 83:3-5.

3. În conspiraţia amintită aici Edomiţii sunt menţionaţi în mod special. (Versetul 6). În conspiraţia din timpul prezent de a nimici pe martorii lui Iehova, ierarhia romano-catolică sau preoţimea joacă rolul principal. În această conspiraţie

Cuprins

sau în acest legământ au fost atraşi şi stăpânii comerţului mondial şi domnitorii politici profesionişti. Acum zice Iehova prin profetul Său Obadia: „Toţi oamenii alianței tale (Toți oamenii tăi de legământ, - *Roth*.) te-au izgonit înapoi până la hotar, oamenii care trăiau în pace cu tine te-au înşelat şi te-au biruit. Cei ce mănâncă din pâinea ta ţi-au întins o cursă ca unuia care nu are pricepere". - Obadia 7.

4. Preoţimea a învăţat pe ceilalţi tovarăşi de legământ ai ei să urască pe cei ce stau de partea lui Iehova şi a Regelui Său, şi din acest motiv martorii lui Iehova, după cum zice Domnul, sunt: „urâți de toți [de toate naţiunile], din pricina Numelui Meu". (Matei 10:22). Conspiratorii sunt toţi împotriva lui Dumnezeu şi a Împărăţiei Lui şi împotriva tuturor care sunt pentru această Împărăţie. Aliaţii preoţimii implicaţi în conspiraţie sunt fără îndoială puternicii care sunt numiţi „povăţuitori ai turmelor" religioniștilor. Aceştia sunt „împăraţii pământului" care „au comis adulter" cu Edomul, „curva" cea bătrână, sistemele religioase. (Apocalipsa 17:1,2). Aceştia formează împreună părţile numărului „şase sute şaizeci şi şase" sau al „numărului fiarei". (Apocalipsa 13:18). Despre aceşti confederaţi sau aliaţi, povăţuitorii turmelor, Domnul zice prin profetul Său: „Toţi cei uniţi cu tine (uniți cu tine pe același drum; *R.V.*)te-au izgonit înapoi până la hotar", adică te-au împins până la marginea extremă pentru ca să te prăvălească în adânc. Aceşti aliaţi, adică, elementele comerciale şi politice discern făţărnicia Edomiţilor și arată acelor Edomiți ieșirea și le spun să iasă. Este interesant a observa în această legătură că în bătălia din Valea Beraca, Iehova al oştirilor, Dumnezeu bătăliei, a răspândit între oştile aliate o astfel de confuzie încât Moab şi Amon s-au aruncat asupra Edomiţilor şi i-au nimicit, şi după aceea „s-au ajutat unii pe alţii să se nimicească". (2Cronici 20:23). Acest tablou pare a arăta că „povăţuitorii turmelor" vor da pe preoţime în mâinile unei mulțimi care nu o va cruţa deloc. Acesta însă nu înseamnă nicidecum că povăţuitorii turmelor sau mulțimea vor arăta apoi vreo bunăvoinţă faţă de rămăşiţa lui Iehova. Servii lui Dumnezeu aşteaptă de la El și de la Regele Lui ajutor şi ocrotire şi de la nimeni altcineva.

5. Vorbind mai departe despre Edomiţi, Iehova zice prin profetul Său: „Oamenii care trăiau în pace cu tine (oamenii păcii tale; *margin.*) te-au înşelat şi te-au biruit". După traducerea *Rotherham* această scriptură spune: „Bărbaţii care obişnuiau a saluta", sau „bărbaţii care obişnuiau a te saluta". Iată o altă traducere mai literală după nota marginală a traducerii *Rotherham*: „Bărbaţii salaam-ului [salut ceremonial oriental] tău". Faptele de astăzi se potrivesc exact cu această profeţie. Preoţimea şi povăţuitorii turmelor ei, stăpânii comerţului şi politicienii, au format o societate de admiraţie mutuală. Clerul face marilor politicieni sau „marilor oameni de stat", după cum îi numesc, nişte complimente foarte măgulitoare şi arată faţă de ei cel mai mare respect precum şi faţă de schimbătorii de bani pe care obişnuiesc a-i numi „mari financiari". În predicile lor preamăresc de la amvoane bunătatea şi virtuţile acestor povăţuitori ai turmelor lor, şi ţin mâna la spate pentru a lua mită şi nu iau deloc în seamă numele lui Iehova şi al Regelui

Cuprins

Său. „Povăţuitorii turmelor” , politicienii şi stăpânii comerţului dau mare respect preoţimii şi traficanţilor, numindu-i „părinte”, „sfinţia voastră”, „doctor”, şi alte titluri asemănătoare.

6. Un politician conducător din timpul prezent într-un discurs rostit în 23 Februarie 1936, a invitat pe toţi preoţii tuturor confesiunilor să formeze o „fraternitate”, după cum a numit-o el, şi să se unească laolaltă şi să lupte în mod energic împotriva acelora care demască sau atacă „credinţa” lor. Preoţimea şi povăţuitorii turmelor ei se laudă reciproc şi se felicită unul pe altul. Cu ocazia marilor ceremonii, politice sau de altă natură, preoţii umblă după locurile dintâi la astfel de banchete, şi după scaunele dintâi în adunări, şi ce bucuroşi sunt când sunt salutaţi în public şi când le zic oamenii Rabi (doctor, sfinţia voastră, părinte sau papa) (Matei 23:6,7). Dar alianţa lor a ajuns partea extremă, şi ei ajung la sfârşit.

7. Preoţimea de astăzi nu se sprijină pe Dumnezeu şi pe Cristos, ci se lasă în nădejdea de a fi nutrită şi de a i se ţinea rangul mare de către povăţuitorii turmelor ei. Dar despre această alianţă nelegiuită Iehova zice: „ Cei ce erau în pace [alianţă] cu tine te-au amăgit, şi te-au biruit”. Tocmai aceasta este ceea ce are a aştepta această „sământă a şarpelui”.

8. Sfânta Scriptură descoperă că schimbătorii de bani devin plictisiţi în a asculta mai departe de „sfătuitorii spirituali” ai lor, conducătorii religiei, şi-i izgonesc de la ei, întocmai cum a procedat odinioară Napoleon cu clerul şi după cum au procedat înainte de aceasta cu câţiva ani şi bolşevicii din Rusia. Bărbaţii politicii şi ai lumii financiare, care formează „povăţuitorii turmelor” sau „fruntaşii turmelor”, ştiu foarte bine că preoţii sunt făţarnici, care deşi susţin a fi urmaşi ai lui Cristos, totuşi organizează şi pun la cale prigonirea bărbaţilor inofensivi şi a femeilor inofensive care fac voinţa lui Dumnezeu prin aceea că vestesc numele şi Împărăţia Lui. Dumnezeu zice prin profetul Lui că preoţimea va ajunge limita, şi iată că acum s-a atins această limită.

9. În decursul unui lung timp politicienii şi financiarii au furnizat cele necesare ca „să ungă pâinea preoţimii cu mult unt”, prin faptul c-au înălţat-o şi au făcut pe poporul de rând să creadă că preoţimea este vrednică de această onoare; şi aşa a sprijinit şi poporul de rând pe preoţime cu sumele pe care le-a dat, iar cei bogaţi au sprijinit pe preoţime fiindcă au gândit că ea le-ar putea fi de folos. Eu au şezut cu ea la masă şi au mâncat din ceea ce le-a oferit preoţimea. Domnul, bineînţeles, a prevăzut aceasta şi a prezis în cuvintele următoare: „Cei ce mâncă din pâinea (*margin* – Oamenii pâinii tale) ţi-au întins o cursă(capcană; *R.V.*)”. Cu alte cuvinte, preoţimea a fost privită mult timp ca un ajutor al marilor politicieni şi al bărbaţilor marelui comerţ care le dă sfaturi; şi preoţii conducători au căutat din partea lor să îngrijească pe fruntaşii turmelor lor cu un fel de „hrană spirituală”. După cum arată profeţia, vine însă timpul când aceşti fruntaşi ai turmelor vor observa progresul războiului dintre Edomiţii moderni şi rămăşiţa Domnului, şi văzând ei limpede făţărnicia Edomiţilor vor zice despre aliaţii lor de odinioară, adică despre preoţime: „Suntem sătui de ei! Pentru ce să lăsam pe aceste scoici să rămână prinse mai departe de corabia noastră? Hai să ne scăpăm de ele şi să le

Cuprins

aruncăm în valuri!" Confirmând aceasta, profetul Domnului zice: „Şi dacă va mai profeți cineva, atunci tatăl său şi mama sa [sprijinitorii şi susţinătorii săi], care l-au născut, îi vor zice: Tu nu vei trăi, căci ai spus minciuni în Numele Domnului [adică, voi, mincinoşilor şi înşelătorilor fanfaroni, nu reprezentaţi deloc pe Dumnezeu şi pe Cristos Isus]; şi tatăl său şi mama sa, cei care l-au născut [care au aprobat şi au susţinut până atunci preoţimea, care susţine a fi profetul lui Dumnezeu], îl vor străpunge, când va profeți. Şi dacă-l va întreba cineva: De unde vin aceste răni pe care le-ai la mâini? El va răspunde: În casa prietenilor mei le-am primit". Zaharia 13:3,6; vezi „*Pregătirea*", pagina 252.

10. Aceasta pare a arăta că preoţimea în timpul perioadei de război care este acum în curs va fi dată pe faţă, va fi înjosită şi va fi lepădată, şi după aceea va urma nimicirea ei în Armaghedon. În organizaţia Diavolului afecţiunile se schimbă, pretinsa afecţiune se dă pe faţă, şi oamenii care au părut a fi cei mai buni prieteni cad pe neaşteptate şi luptă unii împotriva altora. Ezechiel, profetul lui Dumnezeu vorbeşte în privinţa asta de „tencuieli de ipsos", prin care această societate nu va putea fi ţinută unită laolaltă. (Ezechiel 13:10-15; 22:28). „De aceea, Oholiba (Ierusalim; clerul declarat și ipocrit) aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: „Iată că voi aţâţa împotriva ta pe ibovnicii tăi, de care ţi-ai înstrăinat mintea, şi-i voi aduce din toate părţile împotriva ta. Te vor dezbrăca de haine, şi vor lua podoabele scumpe cu care te găteşti. Se vor purta cu ură cu tine; îţi vor ridica toate bogăţiile, şi te vor lăsa goală, goală de tot. Ruşinea necurăţiilor tale se va descoperi, ruşinea nelegiuirilor şi curviilor tale. - Ezechiel 23:22,26,29.

11. Preoţimea n-are nici o înţelegere a Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru ei Cuvântul lui Dumnezeu nu este altceva decât o istorie veche scrisă de nişte bătrâni ciudaţi. Preoţimea a lepădat Biblia. Deşi mulţimea copleşitoare a faptelor, care poate fi văzută de fiecare, împreună cu scripturile scrise pentru timpul prezent arată clar că Regele lui Iehova a venit, preoţimea refuză să audă ceva despre Împărăţia lui Dumnezeu şi cei ce spun despre Împărăţia lui Dumnezeu sunt urâți și prigoniți violent de ierarhie şi aliaţii ei. De aceea zice Iehova prin profetul lui Obadia despre Edomiţii de astăzi: „Nu este nici o înţelegere în el". Această profeţie este confirmată pe deplin de următoarele scripturi: „Dar ei nu ştiu, nici nu vor să înțeleagă; ei umblă în întuneric; de aceea se clatină toate temeliile pământului". (Psalm 82:5). „Cel nebun nu-și găsește plăcerea în pricepere, ci ca să descopere ce are în inimă". (Prov. 18:2). „Nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei înțelepți vor înţelege". (Daniel 12:10).

12. Despre preoţimea romano-catolică şi despre alţi popi care sunt aliaţi cu ea este scris: „ Ei sunt o națiune fără minte, şi nu este pricepere în ei". (Deuteronomul 32:28). Aceşti preoţi sunt călăuze oarbe care conduc alţi orbi, şi sfârşitul lor va fi groapa nimicirii. (Luca 6:39; Matei 23:24). Numai cine iubeşte şi servește pe Dumnezeu va înţelege.

Cuprins

ÎNȚELEPȚI ÎN FELUL LUMII

13. Ierarhia romano-catolică, în special, şi aproape toţi preoţii, în general, sunt „înțelepţi în propria lor concepție”. Ei nu posedă înţelepciunea care este de sus, şi aceasta dovedeşte faptul că ei nici nu înţeleg şi nici nu studiază Cuvântul lui Dumnezeu. Ei citează cuvintele oamenilor, citându-le ca autoritate pentru expresiile înţelepciunii prin care aşteaptă ca alţii să fie călăuziţi. Ei se înalţă unul pe altul, în timp ce se fălesc cu înţelepciunea lor proprie şi rostesc cuvinte sonore şi goale. Ierarhia, în special, vorbeşte în limba latină pe care cei mai mulţi oameni, cu deosebire Americanii, nu o înţeleg deloc. În acest chip ei speră să umple pe poporul de rând de admiraţie ca să exclame: „ Vai ce om minunat şi înţelept este acesta!” Aceşti preoţi sunt nişte mincinoşi fertili şi nişte înşelători de frunte. Ei se ţin în închipuirea lor atât de înţelepţi încât îşi permit să ordoneze oamenilor ce le este permis să audă şi să citească şi ce nu. În locul Cuvântului lui Dumnezeu pun învăţăturile lor. Trebuie să vină ziua când Dumnezeu îi va demasca şi apoi îi va nimici pe deplin. De aceea zice Iehova prin profetul Său: „Oare, zice Domnul, nu voi pierde Eu în ziua aceea pe cei înţelepţi din Edom, şi priceperea din muntele lui Esau?” – Obadia 8.

14. Ierarhia romano-catolică şi instrumentele ei îşi închipuie a fi atât de înţelepte şi importante încât îşi permit să zică autorităţilor, judecătoriilor şi micilor funcţionari ce trebuie să facă şi ce să nu facă; şi până în ziua de astăzi aproape toţi aceşti funcţionari sunt destul de nechibzuiţi de a-i asculta. Când un post de radio difuzează o chestiune importantă pentru popor, dar care este displăcută Edomiţilor moderni și înțelepți, deoarece adevărul difuzat prin radio „vatămă simţămintele lor religioase”, atunci merg imediat la administraţia postului de radio şi cer ca să se oprească difuzarea programului respectiv, şi ei ameninţă în mod arogant şi obraznic să distrugă valoarea postului de radio dacă nu se va împlini dorinţa preoţimii. Ierarhia trimite pe „oamenii ei înţelepţi” şi pe „femeile sale smintite” la comercianţi ca să-i amenințe cu boicotul dacă îndrăznesc să expună ceva spre vânzare în magazinele lor ce este displăcut ierarhiei. În Washington, D. C., ierarhia s-a pus pe primul loc şi porunceşte ziarelor ce le este permis să tipărească şi ce nu, şi ziarele ca „Washington Star” şi „Washington Post” sunt servitorii ascultă ordinele ierarhiei. În ceea ce priveşte chestiunile politice, ierarhia îşi convoacă din toate părţile ţării oamenii ei care sunt gata a zice da la orice, îi pune în funcții politice importante şi poziţii-cheie, ca de pildă funcția de „director general al poştelor”, şi dictează ce trebuie să se facă în chestiunile politice ale naţiunii. Preoţimea nechibzuită, aşa-zisă „protestantă” este de părerea ei şi-i dă ajutor de bună voie, şi tot aşa şi rabinii iudei, deoarece ei toţi gândesc că în rândurile ierarhiei se află înţelepţii lumii şi lor trebuie să li se dea ascultare. Dar acum Domnul a dat viaţă unei lucrări şi a făcut-o să crească, care descoperă corupţia Edomiţilor de astăzi. Învăţătura Sfintei Scripturi descopere poporului că ierarhia şi aliaţii ei n-au înţelepciune de la Domnul, ci înţelepciunea acestei lumi care este diavolească şi dăunătoare celor care doresc dreptatea. Războiul împotriva acestei mulțimi nelegiuite merge mai departe şi dovedeşte celor sinceri, în lumina

Cuprins

profeţiilor, că Edomiţii de astăzi vor fi demascaţi cu totul peste puţin timp, şi înşelătoria şi fanfaronada lor se vor sfârşi. Încă de pe acum mulţi oameni de afaceri şi mulţi politicieni observă făţărnicia celor aşa zişi „înţelepţi" din preoţime, care se apucă să dea altora sfaturi spirituale. Poporul de rând vede şi recunoaşte astăzi mai clar ca oricând înainte că preoţii sunt, cu voinţă sau fără voinţă, în neştiinţă despre Cuvântul lui Dumnezeu şi de aceea nu pot fi priviţi ca sfătuitori siguri. Înşelăciunile şi făţărniciile fortificate ale preoţimii vor fi descoperite pe deplin sub ochii publicului spre ruşinea ei. Noi ştim că aceasta este adevărat fiindcă Iehova Dumnezeu zice că aceasta se va întâmpla. (Isaia 28:17). Despre preoţi, Edomiţii timpului modern, Iehova zice: „Domnul a turnat peste voi un spirit de adormire; v-a închis ochii, profeților, şi v-a acoperit capetele, văzătorilor. De aceea toată viziunea a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărţi pecetluite. Dacă o dai cuiva care ştie să citească, şi-i zici „Ia citeşte!" El răspunde: „Nu pot, căci este pecetluită!" – Isaia 29:10,11.

15. Deoarece preoţimea nu posedă decât înţelepciunea acestei lumi, ea n-are nici-o înţelegere a Cuvântului lui Dumnezeu, şi despre ea stă scris: „Înţelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: „El prinde pe cei înţelepţi în viclenia lor." Şi iarăşi: „Domnul cunoaşte gândurile celor înţelepţi. Ştie că sunt deşarte". (1Corinteni 3:19,20). „Căci este scris: „Voi prăpădi înţelepciunea celor înţelepţi, şi voi nimici priceperea celor pricepuţi." Unde este înţeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbăreţul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înţelepciunea lumii acesteia?" (1Corinteni 1:19,20). Mai departe Iehova spune: „Eu sunt Domnul care fac toate aceste lucruri, Eu singur întind cerurile, Eu întind pământul, Eu zădărnicesc semnele mincinoşilor, şi arăt ca înşelători pe ghicitori; fac pe cei înţelepţi să dea înapoi, şi le prefac ştiinţa în nebunie". – Isaia 44:24,25. 16. Când va aduce Domnul peste Edomiţii de astăzi nenorocirea menţionată? El zice: „În ziua ceea", adică, în ziua lui Iehova, când El se va ridica pentru judecată ca să elibereze pe ai Săi şi îndeosebi ca să justifice numele Său. Diavolul a întrebuinţat pe preoţimea înţeleaptă în felul lumii timp de mulţi ani ca să pângărească numele lui Iehova; dar acum a sosit ziua Domnului când se va răfui cu ei cu toţi într-un chip îngrozitor. Pare a reieşi clar din Sfânta Scriptură că Domnul, după ce va rupe masca de pe faţa preoţimii făţarnice, adică de pe faţa ierarhiei şi a complicilor ei, înapoia căreia se ascund când practică lucrurile lor rele, şi după ce îi va face de dispreţ şi de ruşine în ochii oamenilor, îi va stârpi literalmente. Ei au avut ocazie să cunoască pe Dumnezeu şi să profite de dreptul de naştere al făgăduinţei avraamice; dar întocmai ca strămoşul lor de odinioară Esau, ei au privit dreptul de naştere ca fără valoare şi l-au lepădat cu dispreţ. Ei au strâns laolaltă o mare masă de oameni naivi şi i-au înşelat şi i-au stors de bani ca să poată duce un trai bun. Ei au avut îndrăzneala să se facă păstori ai turmei poporului de rând, dar nu spre folosul turmei, ci, dimpotrivă, numai ca să pască şi să se îmbrace pe ei înşişi şi să trăiască în belşug. Domnul a văzut răutatea lor dinainte şi a pus pe profetul Său să scrie

Cuprins

despre ei: „Voi mâncaţi grăsimea, vă îmbrăcaţi cu lână, tăiaţi ce e gras, dar nu paşteţi oile…ci le-aţi stăpânit cu asuprire şi cu asprime!” – Ezechiel 34:3,4.

17. Clerul nu numai că n-a hrănit sufletele flămânde cu adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, ci şi-a întrebuinţat toată puterea şi influenţa pentru a împiedica ca turma să fie hrănită de aceia care servesc cu adevărat pe Dumnezeu. De aceea, Iehova zice Edomiţilor de astăzi, ierarhiei romano-catolice, şi celorlalţi popi: „Este prea puţin pentru voi că paşteţi în păşunea cea bună, de mai călcaţi în picioare şi cealaltă parte a păşunii voastre? Că beţi o apă limpede, de mai tulburaţi şi pe cealaltă cu picioarele? Şi oile Mele trebuie apoi să pască ce aţi călcat voi cu picioarele voastre, şi să bea ce aţi tulburat voi cu picioarele voastre!” (Ezechiel 34:18,19). Judecata Domnului Dumnezeu cu privire la aceşti păstori falşi, Edomiţii moderni, declară că distrugerea lor este sigură şi nu vor găsi nici-o cale de scăpare. „Gemeţi, păstori, şi strigaţi! Tăvăliţi-vă în cenuşă, povăţuitori ai turmelor! Căci au venit zilele junghierii voastre. Vă voi zdrobi, şi veţi cădea la pământ ca un vas de preţ. Nu mai este nici un loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povăţuitorii turmelor!” (Ieremia 25:34,35). Înţelepciunea lui Satan şi cea a înţelepţilor acestei lumi va pieri pentru totdeauna, şi numele lui Iehova va fi înălţat pentru vecie.

18. Teman a fost o fortăreaţă importantă a Edomiţilor din vechime şi de aceea simbolizează pe preoţii proeminenţi tari în puterea organizaţiilor bisericeşti, şi care împreună cu şefii politici ai lumii ocupă primul rang în organizaţiile religioase. Aceştia sunt numiţi în Sfânta Scriptură în mod ironic „viteji”, şi despre ei zice Domnul prin profetul Său: „Vitejii tăi, Temane, se vor înspăimânta, pentru ca toţi cei din muntele lui Esau să piară în măcel” (Obadia 9). Este potrivit a aminti aici faptul că cei trei făţarnici sau înşelători religioşi, care au vizitat pe Iov cel suferind sub pretextul că vin ca mângâietori, au venit de fapt cu scopul ca să-l chinuiască fiindcă a fost devotat în mod credincios lui Iehova Dumnezeu. Elifaz a avut un rol conducător în chinuirea lui Iov cu cuvinte ironice de compătimire, şi acel Elifaz a fost din Teman. (Iov 2:11) Ierarhia romano-catolică are conducerea în batjocorirea, prigonirea şi torturarea martorilor credincioşi ai lui Iehova şi de aceea a fost prefigurată în mod potrivit de Elifaz. Ceilalţi preoţi ai „religiei organizate” sunt traşi după ea, şi fac ceea ce văd că fac conducătorii ierarhiei romano-catolice. „Vitejii”, Temaniţii, sunt îndeosebi clerul romano-catolic, şi acesta, după declaraţia formală a lui Iehova, se va spăimânta şi va fi distrus.

19. Ce va spăimânta atât de mult pe aceşti Edomiţi înţelepţi în felul lumii din timpul prezent? Ei zic cu cuvinte pline de batjocură şi lăudăroase: „Înapoia muntelui nostru de minciuni suntem siguri şi bine ascunşi; urgia nu va veni peste noi; cum ne-ar putea găsi?” La aceasta Iehova răspunde: „Adevărul va inunda adăpostul acestor minciuni şi va descoperi făţărnicia acestor mincinoşi fertili”. Chiar şi numai auzirea acestei vestiri din gura martorilor lui Iehova ustură urechile „înţelepţilor” Temaniţi. Cu cât mai mult atunci când va fi sosit timpul fixat al lui Dumnezeu! Domnul zice că va pune în inimile stăpânitorilor şi împăraţilor acestei lumi să dezbrace şi să lase goală pe „curva” cea bătrână şi să o înfiereze, ceea ce o

Cuprins

va înspăimânta şi mai mult şi o va acoperi de ocară şi ruşine şi dispreţ. „Înţelepţii sunt daţi de ruşine, sunt uimiţi, sunt prinşi; căci au nesocotit Cuvântul Domnului, şi ce înţelepciune este în ei?" (Ieremia 8:9). Aceste lucruri sunt făcute cunoscut acum martorilor lui Iehova care sunt în război, şi Dumnezeu le dăruieşte această informaţie după plăcerea Sa pentru ca să poarte mai departe lupta împotriva duşmanilor cu răbdare, cu inimi pline de nădejde şi cu curaj, şi ei fac aceasta prin faptul că vestesc mesajul Cuvântului lui Dumnezeu cu zelul specific casei Domnului. Cu ocazia facerii acestui lucru rămăşiţa credincioasă nu se va lăsa împiedicată de influenţa rea a acelor „înţelepţi" închipuiţi care îndrăznesc să zică Domnului că mulţimea mare de oameni va fi adunată numai după ce va fi trecut „prima fază a Armaghedonului". Ţinerea unei astfel de cuvântări îndrăznețe înaintea poporului lui Dumnezeu de cineva care susţine a aparţine templului, înseamnă a pângări templul. Fără îndoială la astfel de persoane s-a gândit apostolul când a scris: „Dacă pângărește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt, templu care sunteţi voi. Nimeni să nu se înşele: Dacă cineva dintre voi se crede înţelept în lumea aceasta, să se facă nebun, ca să ajungă înţelept". (1Corinteni 3:17,18) Toţi cei ce au „înţelepciunea ce vine de sus", vor sta acum umăr la umăr în lupta pentru evanghelia Împărăţiei şi-şi vor da silinţa să împlinească poruncile Domnului; ei nu vor căuta să apară înţelepţi în ochii altora şi să exprime vreo teorie fantastică care este întemeiată pe credulitate şi nu pe credinţă.

20. De ce folosește Iehova acum pe rămăşiţă să vestească adevărul despre Edomiţii moderni? Răspunsul este: pentru ca adăpostul minciunilor clădit de ierarhie să fie dat pe faţă şi să fie descoperit înaintea tuturor ochilor. Iehova zice că va demasca toate lucrurile ecleziastice, prin urmare, toate lucrurile făţarnice şi religioase, şi după aceea le va stârpi cu totul: „Sabia [de execuţie a lui Iehova care este precedată de Cuvântul Său vestit prin gura martorilor Lui] este împotriva mincinoşilor; și ei vor ajunge ca niște oameni fără minte! Sabia este împotriva vitejilor lui, și ei vor fi încremeniţi! (Ieremia 50:36) „De aceea, aşa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Îmi voi întinde mâna împotriva Edomului, îi voi nimici cu desăvârşire oamenii şi vitele, îl voi preface într-un pustiu, de la Teman până la Dedan; vor cădea loviţi de sabie". (Ezechiel 25:13) „ Nu mai este nici un loc de scăpare pentru păstori (edomiții moderni)" (Ieremia 25:35) Va veni timpul, după cum zice Sfânta Scriptură, când aceşti Edomiţi moderni înţelepţi în felul lumii vor zice cu lăudăroșenie și plini de mândrie: „Acum avem pace şi siguranţă", şi „atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile naşterii peste femeia însărcinată". – 1Tesaloniceni 5:3.

MOTIVUL

21. De ce va umili Iehova şi va face de ruşine şi apoi va nimici de tot pe Edomiţii de astăzi, pe ierarhie şi pe aliaţii ei? Prin profetul Său, El răspunde: „ Din pricina violenței făcute împotriva fratelui tău Iacov, rușinea te va acoperi, și vei fi nimicit cu desăvârşire pentru totdeauna". (Versetul 10). Esau a manifestat în

Cuprins

repetate violență față de fratele lui Iacov. Din momentul în care Esau şi-a pierdut dreptul de naştere şi Iacov a primit binecuvântarea. Iacov a fost prigonit de Esau. „Esau a urât pe Iacov din pricina binecuvântării cu care-l binecuvântase tatăl său. Şi Esau zicea în inima sa: Zilele de bocet pentru tatăl meu sunt aproape, apoi am să ucid pe fratele meu Iacov". – Geneza 27:41.

22. Sfânta Scriptură arată că el a continuat să prigonească pe Iacov; şi aceasta se aplică atât lui Esau cât şi celor prefigurați de Esau. (Psalm 83:6; 137:7; Ezechiel 35:6-9,14,15) Din timpul când Edomiţii moderni, preoţii, au observat că Dumnezeu şi-a manifestat favoarea faţă de martorii Săi credincioşi, în special faţă de rămăşiţă din anul 1918, acești preoți s-au străduit foarte mult să nimicească pe martorii lui Iehova, pe clasa lui Iacov cel anti-tipic. Îndeosebi ierarhia romano-catolică a arătat dușmănie față de martorii Iehova, şi adevărul răspândit de aceşti martori în special din 1918 încoace a descoperit nelegiuirea ierarhiei romano-catolice. Preoţimea clocește în inima ei intenţii de ucidere împotriva martorilor credincioşi ai Domnului. În timpul războiului mondial aceşti preoţi s-au întrunit în Filadelfia ca să urzească mai departe complotul lor împotriva martorilor lui Iehova. Ei au formulat o acuzaţie împotriva unora din aceşti martori, şi prin fraudă, înşelăciune, minciuni şi printr-o înţelegere secretă a unor oameni stricaţi din funcții publice au reuşit să bage pe câţiva dintre martorii lui Iehova în închisoare, şi după aceea conspiratorii au încercat să împiedice de a face recurs la instanţele judiciare superioare. Mai târziu când tribunalul suprem al Statelor Unite a cercetat din nou acele cazuri, martorii lui Iehova au fost puşi imediat în libertate în schimbul unei cauţiuni; guvernul a respins acuzarea şi sentinţa tribunalului inferior a fost anulată. Acum ierarhia fricoasă şi presa ei susţine în mod fals că acei bărbaţi ar fi pușcăriași sau deţinuţi puşi în libertate, deşi ştiu foarte bine că o astfel de susţinere este o minciună deliberată. Nimeni nu este un pușcăriaș atât timp cât nu există o sentinţă definitivă împotriva lui. Ierarhia însă n-are curajul să lupte deschis ca bărbaţii şi să răspundă la acuzaţia lansată împotriva ei din Sfânta Scriptură; ea preferă să lovească în întuneric şi să otrăvească cugetele enoriaşilor ei ca să nu audă mesajul Împărăţiei adevărului.

23. După ce acești preoţi nelegiuiţi nu au reuşit în eforturile lor să distrugă pe martorii lui Iehova în decursul Războiului Mondial, de atunci încoace au prigonit încontinuu pe rămăşiţa credincioasă. Edomiţii moderni par a nu vedea deloc că luptă de fapt împotriva lui Dumnezeu şi a Regelui Său . Întocmai ca Fariseii din vechime aceşti preoţi ai timpului prezent s-au pus cu totul pe partea lui Cezar şi nu recunosc pe nimeni altcineva decât pe împăratul lor. Prin faptul că prigonesc pe martorii credincioşi ai Domnului, după cum zice Isus, ei îl prigonesc pe El însuşi, şi Domnul nu va lăsa neobservată această nelegiuire. – Matei 25:32-46.

24. Iehova şi-a anunţat scopul de a umili pe aceşti prigonitori nelegiuiţi prin aceea că pune pe martorii Lui să vestească mesajul adevărului Său în întreaga lume; şi urmând porunca Sa martorii fac tocmai acest lucru. Adevărul uluieşte pe ierarhie şi acoperă pe oamenii ei de ruşine. „Toţi vrăjmaşii mei vor fi acoperiţi de

Cuprins

ruşine; vor da înapoi, se vor ruşina deodată". (Psalm 6:10). „Ci să fie ruşinaţi şi înfruntaţi toţi cei ce se bucură de nenorocirea mea! Să se îmbrace cu ruşine şi ocară, cei ce se ridică împotriva mea! Ruşinaţi şi înfruntaţi să fie cei ce vor să-mi ia viaţa! Să dea înapoi şi să roşească cei ce-mi gândesc pieirea!" (Psalm 35:26,4). Aceia însă care iubesc şi servesc într-adevăr pe Dumnezeu, nu vor fi ruşinaţi. Ei vor privi pe vrăjmaşi deschis în faţă şi le vor spune adevărul. „Da, toţi cei ce nădăjduiesc în Tine nu vor fi daţi de ruşine: ci de ruşine vor fi daţi cei ce Te părăsesc fără temei". (Psalm 25:3). „Doamne, să nu rămân de ruşine, căci Te-am chemat. Ci să rămână de ruşine cei răi, şi ei să se pogoare muţi în mormânt. Să amuţească buzele mincinoase, care vorbesc cu îndrăzneală, cu trufie şi dispreţ împotriva celui neprihănit!" – Psalm 31:17,18.

25. Pentru ca martorii lui Iehova să fie asiguraţi şi mângâiaţi şi să fie capabili să poarte războiul lor împotriva Edomiţilor moderni cu răbdare, Domnul continuă să le vorbească despre scopul Lui formal de a nimici pe aceia care au pângărit numele Lui. Edomiţilor moderni Domnul le zice: „Vei fi nimicit cu desăvârşire pentru totdeauna". Mai departe Dumnezeu numeşte pe această preoţime făţarnică, dornică de prigoniri „poporul blestemului Meu". (Isaia 34:5). Nu e de mirare, deoarece nelegiuirea preoţimii este evidentă. Aceşti înţelepţi în felul lumii care susţin a fi reprezentanţii aleşi ai lui Dumnezeu şi primitorii binecuvântării Sale, şi care afirmă a domni în numele şi în locul lui Cristos Isus, sunt condamnaţi de Iehova, şi El zice: „Vei fi nimicit cu desăvârşire pentru totdeauna". Edomiţii moderni s-au numit „nobili" şi sunt priviţi de aliaţii lor ca nobili. Ei au făcut pe aliaţii lor să creadă că în Împărăţia lui Dumnezeu le sunt rezervate poziţii înalte; Domnul însă zice „Nu vor mai fi în el nobili, ca să aleagă un împărat, şi toţi prinţii lui vor fi nimiciţi". (Isaia 34:12). „Așa vorbește Domnul: Pentru trei nelegiuiri ale Edomului, ba pentru patru, nu-Mi voi schimb hotărârea, pentru că a urmărit pe fraţii săi cu sabia, înăduşindu-şi mila, a dat drumul mâniei, şi și-a ținut mânia pentru totdeauna. De aceea, voi trimite foc peste Teman, şi va mistui palatele Boţrei". – Amos 1:11,12.

26. Cuvântul lui Dumnezeu zice că Edomiţii vor suferi aceeaşi soartă ca a Babilonului şi vor fi nimiciţi pentru totdeauna. (Maleahi 1:4). O ură continuă îndreptată împotriva servilor credincioşi ai lui Dumnezeu şi ai lui Cristos şi prigonirea lor neîncetată este „un păcat de moarte". Domnul zice că aceşti prigonitori răi care păcătuiesc în felul acesta sunt „capre" şi vor merge în nimicirea veşnică. (Matei 25:46; *Diaglott*). Preoţimea a prigonit până în ziua de astăzi pe martorii credincioşi ai lui Dumnezeu într-un chip crud şi nelegiuit. „Şi Dumnezeu nu va răzbuna pe aleşii Săi, care strigă zi şi noapte către El, …? Vă spun că îi va răzbuna în curând". – Luca 18:7,8.

ÎMPOTRIVA ÎMPĂRĂȚIEI

27. Ierarhia romano-catolică a fost întotdeauna împotriva Împărăţiei lui Dumnezeu, cu toate că a susținut în acelaşi timp în mod făţarnic şi înşelător că domneşte prin drept divin şi autoritate divină. În ultimii ani preoţimea aşa-zisă

Cuprins

„protestantă” a trecut cu totul în lagărul ierarhiei romano-catolice, şi acum formează toţi împreună o singură grupare. În timpul Războiului Mondial aproape toţi preoţii aceştia au luat o atitudine împotriva Împărăției lui Dumnezeu, şi n-au voit să dea ascultare mărturiei că Domnul s-a întors şi Împărăţia Lui a sosit, şi s-au unit împreună ca să prigonească în mod crud pe răspânditorii acestor adevăruri ale Domnului. Domnul zice acestei mulțimi de preoți care sunt împotriva Împărăţiei: „În ziua (în special în 1917 şi 1918, când preoţimea s-a străduit să facă să se voteze o aşa-zisă lege a spionajului, prin care a sperat să nimicească pe martorii lui Iehova) când stăteai în faţa lui, în ziua când străinii îi luau averea, când străinii intrau pe porţile lui, şi aruncau sorţul asupra Ierusalimului, şi tu erai atunci ca unul din ei!” – Obadia 11.

28. Există numai o parte bună, și după Sfânta Scriptură „cealaltă parte” este împotriva lui Dumnezeu, și pe această „altă parte” sau partea anti-Împărăție stau și au stat mult timp Edomiții moderni. Preoţii din birourile de recrutare militare din America au fost aceia care au insistat ca legea recrutării să se aplice în mod strict asupra martorilor lui Iehova, fără să se ţie seama deloc de cazul lor de conştiinţă şi de excepţiile prevăzute de acea lege. Preoţimea a îndemnat pe guvern să decidă că „dispoziţiunile legii de recrutare cu privire la cazurile de conştiinţă” nu se aplică martorilor lui Iehova fiindcă ei n-au fost o „organizaţie religioasă recunoscută”. Iarăşi preoţimea a fost aceea care a insistat că legea spionajului să fie aplicată împotriva poporului credincios al lui Dumnezeu, pentru că aceşti credincioşi au vestit adevărul despre Împărăţia lui Dumnezeu. Aceiaşi prigonitori au încercat să silească pe martorii credincioşi ai lui Dumnezeu să ia parte la războiul mortal, şi au luat măsuri ca cei ce-au refuzat să facă aceasta să fie pedepsiţi în mod crud. Preoţimea a fost aceea care a pricinuit întemniţarea multor martori credincioşi ai Domnului, şi când după terminarea războiului, acei urmaşi plini de credinţă ai lui Cristos Isus au lâncezit încă tot în temniţă, preoţimea n-a făcut nici un pas pentru a obţine o amnistie în favorul servilor lui Dumnezeu, ci dimpotrivă, a lucrat împotriva punerii lor în libertate pentru ca să rămână până la sfârşitul vieţii lor în temniţă. Preoţimea a fost aceea care a luat parte în principal la uciderea martorului credincios al lui Dumnezeu Antipa. (Apocalips 2:13;11:7) Edomiţii moderni care formează împreună „curva” cea bătrână, sunt călare pe spatele fiarei de culoare stacojie care-i poartă. –Apocalips 17:3.

29. În timpul Războiului Mondial, „străinii” de Dumnezeu şi de Împărăţia Lui, au împiedecat pe servii credincioşi ai lui Dumnezeu şi au băgat pe mulţi dintre ei înapoia gratiilor închisorilor, au interzis vestirea mesajului şi au prigonit pe urmaşii lui Cristos Isus într-un mod încăpăţânat. Aceşti „străini”, mai cu seamă ierarhia romano-catolică şi complicii ei, care n-au cunoscut nici pe Dumnezeu şi nici Împărăţia Lui, au baricadat de fapt porţile sau căile pe care le-au întrebuinţat servii lui Iehova pentru a intra şi preamări pe Domnul, şi duşmanii au tratat pe grupările poporului credincios al lui Dumnezeu atât de dispreţuitor ca pe un câştig din jocuri de noroc. Ei au înjosit, au pângărit, şi au ridiculizat organizaţia pământească a lui Dumnezeu şi au făcut-o să apară ca şi când Dumnezeu n-ar

Cuprins

putea da scut poporului Său. Această prigonire diavolească a martorilor lui Iehova prin funcţionarii statului s-a făcut din îndemnul preoţimii, şi ea s-a asociat cu aceia care au luat parte ca prădători. Despre aceşti preoţi zice Domnul: „Tu erai atunci ca unul din ei!" Clerul face în mod făţarnic pe reprezentantul Domnului şi pe sfătuitorul spiritual al „străinilor", care au întemniţat pe servii credincioşi ai lui Iehova. Preoţimea a luat parte la conspiraţia ce s-a urzit împotriva servilor lui Dumnezeu şi împotriva Împărăţiei Sale, a îndemnat la comiterea tuturor atrocităţilor săvârşite împotriva lor şi a stat în înţelegere secretă cu aceia care au săvârşit toate grozăviile acestea. Dar acum Domnul porunceşte martorilor Săi să vestească planul Lui de a pedepsi pe duşmanii Săi cu o pedeapsă meritată.

30. Edomiţii moderni, ierarhia şi preoţii asociaţi cu ea, au nutrit de mulţi ani o ură arzătoare împotriva servilor credincioşi ai lui Dumnezeu, şi izbucnirea războiului mondial le-a deschis calea de a da curs liber furiei lor. Cu bucurie răutăcioasă ei au salutat ziua când o nenorocire aparentă a dat peste propovăduitorii credincioşi ai Cuvântului lui Dumnezeu al adevărului; acum însă Domnul pune pe profetul Lui să zică acestei mulţimi rele şi făţarnice care este ierarhia: „Nu trebuia să te uiţi mulţumit la ziua fratelui tău, în ziua când a devenit un străin (în ziua nenorocirii lui; *R.V.*), nici nu trebuia să te bucuri de copiii lui Iuda în ziua pieirii lor, şi nu trebuia să vorbeşti cu semeţie în ziua strâmtorării!" – Obadia 12.

31. Clasa „servului rău" a stat în înţelegere secretă cu ierarhia şi cu ceilalţi preoţi ca să aducă acea nenorocire aparentă peste martorii lui Iehova. Ei au fost atât de mulţumiţi cu pedeapsa care a lovit pe servii credincioşi ai lui Dumnezeu încât au râs de plăcere. Când aceşti servi credincioşi ai Domnului au fost întemniţaţi, preoţimea nu le-a adresat nici un cuvânt prietenos şi nici n-a intervenit în favoarea lor; ea nu le-a dat nici măcar un pahar de apă ca să bea, nu s-a îngrijit deloc de trebuinţele lor, ci dimpotrivă, s-a bucurat într-un mod arogant şi neruşinat de necazurile lor, întocmai după cum face un ţap înaintea potrivnicului său învins. Preoţimea s-a bucurat foarte mult de faptul că servii credincioşi ai lui Dumnezeu au fost aruncaţi în temniţă, întocmai după cum a prezis Domnul că va face ea: „Şi oameni din orice norod, din orice seminţie, de orice limbă şi de orice neam, vor sta trei zile şi jumătate, şi vor privi trupurile lor moarte, şi nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormânt. Şi locuitorii de pe pământ se vor bucura şi se vor veseli de ei; şi îşi vor trimite daruri unii altora, pentru că aceşti doi profeţi chinuiseră pe locuitorii pământului". – Apocalips 11:9,10.

32. Când preoţimea a văzut pe servii credincioşi ai lui Dumnezeu în necaz, a râs de mizeria lor şi au spus unii altora: „Am reuşit! Şi acum ne-am scăpat de mulţimea pestilenţială care ne-a supărat atât de mult timp". Domnul le zice prin profetul Său: „Nu trebuia să vorbeşti cu semeţie (să lărgeşti gura în râs – *Roth.*, *margin*.) în ziua strâmtorării. (lor). – *Margin.*

33. Servii credincioşi ai lui Dumnezeu, care au fost cunoscuţi în acele zile ca „Studenţii Bibliei", au fost singurii care în decursul războiului mondial au ţinut în mod ferm şi nestrămutat la organizaţia lui Dumnezeu şi la Cuvântul Său; şi din

Cuprins

pricina credincioşiei lor au fost prigoniţi şi pedepsiţi la îndemnul preoţimii. Preoţimea a găsit mare plăcere în aceasta şi s-a arătat în felul acesta ca duşmana lui Dumnezeu, a poporului Său şi a Împărăţiei Sale. Ştiind aceasta dinainte, Domnul a făcut pe profetul Său credincios să scrie aceste cuvinte: „Vrăjmaşii mei zic cu răutate despre mine: „Când va muri? Când îi va pieri numele?" (Psalm 41:5). „Căci vrăjmaşii mei vorbesc împotriva mea, şi cei ce-mi pândesc viaţa se sfătuiesc între ei, zicând: L-a părăsit Dumnezeu; urmăriţi-l, puneţi mâna pe el, căci nu-i nimeni care să-l scape!" (Psalm 71:10,11). „ Dar în necazul meu, ei s-au bucurat şi s-au strâns laolaltă; se strâng fără ştirea mea, ca să mă batjocorească, şi mă sfâşie neîncetat. Scrâşnesc din dinţi împotriva mea, împreună cu cei nelegiuiţi, cu secăturile batjocoritoare. Îşi deschid gura larg împotriva mea, şi zic: „Ha! Ha! Ochii noştri îşi văd acum dorinţa împlinită!" (Psalm 35:15,16,21) „Ei și-au deschis gura împotriva mea, ca un leu, care sfâşie şi răcneşte". – Psalm 22:13.

34. Acei preoţi au hulit într-un mod nelegiuit numele lui Dumnezeu, au susţinut în mod făţarnic a fi reprezentanţii Lui şi s-au bucurat de nenorocirea „Ierusalimului" (adică a organizaţiei lui Dumnezeu de pe pământ) şi a lui „Iuda" (a poporului care preamăreşte şi serveşte pe Iehova), şi de aceea le zice Iehova: „Pentru că ai zis: „Aceste două naţiuni, şi aceste două ţări vor fi ale mele, şi le vom lua în stăpânire, cu toate că Domnul era acolo... Vei şti însă că Eu sunt Domnul, și că am auzit toate batjocurile pe care le-ai rostit împotriva munţilor lui Israel, când ai zis: „Sunt pustiiţi, şi ne sunt daţi ca pradă!" V-aţi făli astfel împotriva Mea cu gura voastră, şi v-aţi înmulţit cuvintele împotriva Mea: le-am auzit!" – Ezechiel 35:10,12,13.

35. Mai mult, Domnul cere Edomiţilor moderni să dea socoteală de purtarea lor nelegiuită şi zice: „ Nu trebuia să intri pe porţile poporului Meu în ziua nenorocirii lui, nici nu trebuia să te bucuri de nenorocirea lui în ziua prăpădului lui, şi nu trebuia să pui mâna pe bogăţiile lui în ziua prăpădului lui!" – Obadia 13.

36. Preoţimea a stat cu ceilalţi membri ai organizaţiei lui Satan în înţelegere secretă pentru a aduce suferinţe peste poporul adevărat al lui Dumnezeu în decursul războiului mondial; şi de atunci încoace n-a încetat să facă lucrul acesta. Ea n-a rămas nici măcar neutră, ci a lucrat ca duşmană a lui Dumnezeu şi a poporului Lui. Preoţii au căutat să profite de nenorocirea care a dat peste servii credincioşi ai lui Dumnezeu şi să se scape definitiv de ei, pentru ca să nu-i mai împiedice nimic în viitor de-a stoarce bani de la popor sub pretexte false. Încercarea preoţimii de a împiedica în toate părţile pământului pe martorii lui Iehova în vestirea adevărului, a avut până astăzi un motiv cras şi crud, căci ea voieşte ca ierarhia romano-catolică şi restul clerului să poată avea câștig personal din credulitatea poporului.

37. Ierarhia romano-catolică şi preoţimea aliată cu ea s-au unit cu alţi reprezentanţi de ai lui Satan pentru a cere în răutatea lor nimicirea martorilor lui Iehova. De aceea le zice Iehova: „ Nu trebuia să stai la răspântii, ca să nimiceşti pe fugarii lui, şi nici nu trebuia să dai în mâna vrăjmaşului pe cei ce scăpaseră din el în ziua necazului lui!" – Obadia 14.

Cuprins

38. Dumnezeu n-a însărcinat pe Edom să pedepsească pe poporul Său ales, şi la fel n-a însărcinat pe preoţime să pedepsească pe servii Lui credincioşi care sunt acum pe pământ. În timpul războiului mondial preoţimea s-a priceput să scutească pe cine a voit de serviciul militar, dar în acelaşi timp a cerut nimicirea clasei servului credincios al lui Iehova care în realitate a refuzat serviciul de război din motive de conştiinţă fiindcă acest lucru este împotriva călcării legământului veşnic. Despre aceşti credincioşi ai Domnului a zis clerul: „Faceţi-i să asculte de ordinile guvernului (Babilonului), şi dacă refuză împuşcaţi-i!" Tatăl preoţimii, Diavolul, i-a sugerat lucrul acesta pentru ca să nimicească cu desăvârşire de pe pământ pe servii devotaţi ai lui Dumnezeu şi ai Împărăţiei Sale. Trebuie să vie o zi a răfuielii şi preoţii vor trebui să dea socoteală deplină, după cum zice Domnul.

39. Ziua de judecată a Domnului şi îngrozirea celor răi în legătură cu aceasta a sosit, şi Iehova zice Edomiţilor de astăzi: „Căci ziua Domnului este aproape pentru toate neamurile. Cum ai făcut, aşa ţi se va face; faptele tale se vor întoarce asupra capului tău." – Obadia 15.

40. „Religia organizată" nu poate spera să găsească ocrotire sau o cale de scăpare când se va descărca mânia Domnului. Religia organizată nu este în realitate altceva decât păgânism deoarece ea este îndreptată împotriva lui Dumnezeu, împotriva Regelui Său şi împotriva închinătorilor adevăraţi ai Celui Prea Înalt. Toate naţiunile şi popoarele care sunt împotriva lui Dumnezeu sunt cuprinse în cuvintele de mai sus ale profetului lui Iehova, şi aceasta este confirmat prin următoarele cuvinte ale Domnului rostite printr-un alt profet: „Căci indignarea Domnului este peste toate națiunile, și furia Lui este peste toate oștirile Lui. El le-a nimicit cu desăvârșire, le-a măcelărit de tot. Morţii lor vor fi aruncaţi, trupurile lor moarte vor miroase greu, şi munții se vor topi de sângele lor. Toată oștirea cerurilor va pieri, cerurile vor fi făcute sul ca o carte, şi toată oştirea lor va cădea, cum cade frunza de viţă, cum cade frunza de smochin. Căci sabia Mea va fi îmbătată în ceruri; iată, se va pogorî asupra Edomului, asupra poporului blestemului Meu, pentru judecată. Sabia Domnului este plină de sânge, unsă cu grăsime, cu sângele mieilor şi ţapilor, cu grăsimea rărunchilor berbecilor; căci Domnul ţine un praznic de jertfe la Boţra, şi un mare măcel este în ţara Edomului". Isaia 34:2-6.

41. În timpul Războiului Mondial Edomiţii moderni, adică, ierarhia romano-catolică şi ceilalţi tovarăşi ai ei, au silit pe poporul credincios al lui Dumnezeu să bea paharul amărăciunii; de aceea trebuie să vină pentru aceşti Edomiţi o zi a răsplătirii, şi ea este foarte aproape. De aceea le zice Domnul: „Căci aşa zice Domnul: Iată aceia (servii credincioşi ai lui Dumnezeu), cărora nu li se cădea să bea din cupă au băut-o (fiindcă le-a fost turnată pe gât cu de-a sila de către Edomiţi); şi tu (Edomul de astăzi), tu să rămâi nepedepsit? Nu vei rămânea nepedepsit, ci o vei bea. Căci am jurat pe Mine însumi, zice Domnul, că Boţra va fi dată pustiirii, şi toate orașele ei se vor preface într-o ruină continuă" – Ieremia 49:12,13.

Cuprins

42. Edomul este menţionat în mod deosebit ca primitorul mâniei lui Dumnezeu. Prin urmare, este datoria martorilor lui Iehova să vestească acum ziua răzbunării Dumnezeului nostru împotriva Edomiţilor moderni: „Căci aşa mi-a vorbit Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Ia din mâna Mea, acest potir plin cu vinul mâniei Mele şi dă-l să bea toate națiunile la care te trimit….Edom…și toate regatele lumii, care sunt pe fața pământului….Şi dacă nu vor vrea să ia din mâna ta potirul ca să bea, spune-le: „Așa vorbește Domnul oștirilor”: „Beți bea negreșit” – Ieremia 25:15-28.

43. Edomiţii moderni vor fi cu siguranţă pedepsiţi după merit căci Domnul le-a zis: „Cum ai făcut, aşa ţi se va face”. Iehova oştirilor va avea grijă să se facă aceasta, şi El zice că va pune în inima celor și mintea celor „zece coarne” şi a „fiarei” să ia parte la executarea şi arderea „curvei” celei bătrâne. – Apocalips 17:16,17.

44. Iehova declară în mod categoric că va face lucrul acesta. „Pentru că ai zis: „Aceste două națiuni, şi aceste două ţări vor fi ale mele, şi le vom lua în stăpânire!” cu toate că Domnul era acolo…. Vei şti însă că Eu sunt Domnul, și că am auzit toate batjocurile pe care le-ai rostit împotriva munţilor lui Israel, când ai zis: „Sunt pustiiţi, şi ne sunt daţi ca pradă!” Din pricina bucuriei pe care ai simţit-o că moştenirea casei lui Israel era pustiită, îţi voi face şi ţie la fel. Vei ajunge o pustietate, munte al Seirului, tu şi tot Edomul, şi se va şti că Eu sunt Domnul”. (Ezechiel 35:10,12,15) Stăpânitorii bestiali care au fost până atunci aliaţii preoţimii şi au mâncat din pâinea ei vor lua parte la răsplata dreaptă cu care va fi şi trebuie să fie pedepsită ierarhia şi preoţimea unită cu ea. – Obadia 7??

45. Iehova ar putea împiedica pe preoţime de a pedepsi pe poporul Lui, aşa după cum ar fi putut împiedica şi pe Diavol de la prigonirea prea iubitului său Fiu, Cristos Isus, dar Iehova a lăsat mână liberă Diavolului şi seminţei lui atâta cât au dorit. Însă aceasta trebuie să ia odată sfârşit, şi acest sfârşit a sosit acum. Acum vor căpăta de băut medicamentul lor propriu, după cum zice Obadia: „Cum ai făcut, aşa ţi se va face”(*A.R.V.*). Isus a rostit această regulă neschimbătoare a lui Iehova în cuvintele următoare: „Căci cu ce judecată judecaţi, veţi fi judecaţi; şi cu ce măsură măsuraţi, vi se va măsura”. – Matei 7:2.

46. Iehova, bineînţeles, n-are nevoie ca vreo creatură să-L ajute la nimicirea duşmanilor Săi, preoţimea, însă El şi-a făcut cunoscut planul de a da poporului Său o parte în această lucrare: „Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: Pentru că Edomul a acţionat împotriva casei lui Iuda ca să se răzbune şi a făcut mult rău şi s-a răzbunat pe ea, de aceea, iată ce zice Domnul Dumnezeu: Îmi voi întinde mâna şi împotriva Edomului şi voi nimici din el şi om, şi animal domestic şi voi face din el un loc pustiu de la Teman până la Dedan. Vor cădea loviţi de sabie. Voi aduce răzbunarea Mea asupra Edomului prin mâna poporului Meu, Israel (al cărui Cap și Prinț este Cristos Isus, Executorul); şi ei vor acţiona în Edom potrivit mâniei Mele şi potrivit furiei Mele; şi vor şti ce înseamnă răzbunarea Mea, zice Domnul Dumnezeu”. (Ezechiel 25:12-14) În timpul prezent martorii lui Iehova de pe pământ împlinesc cu energie partea lor în război prin aceea că vestesc

Cuprins

adevărul, care cuprinde vestirea „răzbunării Dumnezeului nostru”, şi prin faptul că fac cunoscut poporului că ziua de eliberare a lui Iehova este aproape.

47. Deşi nu există nici un raport divin care să arate în mod direct că Edomiţii au fost pe muntele Sionului, totuşi se poate deduce din cuvintele Psalmistului căci cu ocazia atacului Ierusalimului au stat pe partea de răsărit a pârâului Chedron, şi în starea lor de beţie şi privind la muntele Sion au răcnit: „Radeţi-l, radeţi-l din temelii!” (Psalm 137:7) Este sigur că Edomiţii când au văzut pe Izraeliţi în strâmtorare au ţinut de bucurie un chef; astfel Iehova zice ierarhiei romano-catolice, şi aliaţilor ei, Edomiţilor de astăzi: „Căci, după cum aţi băut pe muntele Meu cel Sfânt, tot aşa, toate neamurile îl vor bea necurmat (de jur-împrejur; margin. *Rotherham*); vor bea, vor sorbi din el, şi vor fi ca şi când n-ar fi fost niciodată.” (Obadia 16) Această ultimă beţie a Edomiţilor moderni va fi fără bucurie zgomotoasă şi veselie, ci va fi numai o încercare de a-şi îneca necazul şi de a-şi uita durerea, ocara şi ruşinea. „Vor bea” până vor fi îmbătaţi într-un chip bestial, şi băutura lor va fi cu mult mai rea decât „rachiul” prost care s-a băut în America în timpul când a fost interzis alcoolul; fiindcă ei se vor îmbăta de moarte cu această băutură. „ În mâna Domnului este un potir, și vinul este roșu; este plin de amestecătură. Când îl varsă, toţi cei răi de pe pământ sug, îl sorb şi-l beau până în fund!” (Psalm 75:8) După traducerea engleză a lui *Rotherham*: „Da, îl vor bea şi-l vor înghiţi (nota marginală: şi vor fi ameţiţi, se vor clătina); „ei vor…flecări nebuneşte” (*R.V.).* şi aşa îşi vor pierde echilibrul, şi-şi vor ieşi din minţi şi-şi vor pierde stăpânirea de sine, în eforturile lor nechibzuite de a face pe alţi să creadă că sunt în bună dispoziţie şi optimişti. Cu ocazia acelui strigăt beat Edomiţii moderni vor pieri, căci profetul lui Iehova zice: „Şi vor fi ca şi când n-ar fi fost niciodată”. După aceea supravieţuitorii acelei zile nu se vor mai gândi niciodată la ierarhie şi la toată mulțimea care a fost aliată cu ea. Iehova Dumnezeu este acela care manevrează acum pe duşmani, şi El le va întinde un pahar şi-i va sili să-l bea. Acesta este un tablou al nimicirii lor. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, şi lor şi altora li se va părea foarte ciudată, deoarece ei au înşelat de mulţi ani pe oameni sinceri şi i-au făcut să creadă că ar fi reprezentanţii lui Dumnezeu şi ai lui Cristos în timp ce în realitate au fost întotdeauna reprezentanţii Diavolului. Iehova a făcut să se ilustreze multe tablouri cu privire la distrugerea ierarhiei romano-catolice şi a conducătorilor religiei aliaţi cu ea, şi profeţia lui Obadia este unul dintre aceste tablouri. Toate tablourile acestea profetice arată un singur lucru, şi anume, stârpirea completă a reprezentanţilor făţarnici ai religiei care au orbit pe oameni şi au pângărit numele sfânt al lui Dumnezeu; și când va veni sfârșitul lor chiar și ei înșiși vor ști că Iehova este Dumnezeul Cel Atotputernic.

48. Religioniștii organizaţi sunt demascaţi acum prin vestirea mesajului Împărăţiei, şi aceasta este partea în război care este îndeplinită acum de martorii lui Iehova înaintea nimicirii Edomiţilor. Iehova arată acum aceasta poporului Său de legământ spre mângâierea lor pentru ca să fie asiguraţi pe deplin şi să aibă speranţă puternică. De această informație vor avea folos aceia care știu să aprecieze bunătatea lui Iehova şi care se tem de numele Lui, și care nu se tem nici

Cuprins

de oameni şi nici de Diavol. Fie ca soarta Edomiţilor să servească ca avertisment acelora care rostogolesc în calea fraţilor lor pietre de poticnire. Iehova arată limpede că nu va permite nimănui să se amestece în lucrarea Lui. Cine va încerca să facă aceasta va merge în nenorocire. Cei credincioşi nu pot aştepta de la oameni sau organizaţii, care au fost clădite de oameni, nici favoare, nici ocrotire şi nici mântuire, şi ei nici nu fac lucrul acesta. Cei ce iubesc pe Dumnezeu şi Împărăţia Lui vor aştepta izbăvirea Celui Prea Înalt prin Cristos Isus. Nici chiar după căderea Edomiţilor martorii lui Iehova nu vor primi nici o favoare de la stăpânitorii acestei lumi. Aici este vorba, aşadar, de un război până la sfârşit, şi Dumnezeu va elibera prin Cristos Isus pe aceia care-L iubesc şi-L servesc.

(*Urmează continuarea*)

Întrebări pentru studiu

1,2. Arată motivul conspiraţiei împotriva lui Iehova şi împotriva unşilor Lui. Cine se află în această conspiraţie şi ce scop urmăresc ei?

3,4. Cine sunt aliaţii prezişi de Obadia 7? În ce înţeles au izgonit pe Edomiţi „înapoi până la hotar”?

5-8. Mai departe, cine sunt „bărbaţii care trăiau în pace cu tine” amintiţi în versetul 7? Şi cum şi de ce au manifestat aceştia „pace”? Cum se împlineşte „prietenii tăi te-au înşelat şi te-au biruit”?

9,10. Care este împlinirea cuvintelor: „Cei ce mâncau din pâinea ta” şi „ţi-au întins curse”?

11,12. Arată cu ajutorul scripturilor şi a faptelor că preoţimea n-a înţeles Cuvântul lui Dumnezeu, şi de ce.

13-15. Ce învăţături sunt învăţate de preoţime, şi mai cu seamă de ierarhia romano-catolică, şi ce tactici sunt întrebuinţate pentru a-şi asigura continuitatea puterii ei peste popor şi sprijinul poporului pe seama ei? Din ce se compune „lucrarea ciudată” ce se face în timpul prezent, şi ce se arată ca rezultat? De ce umblă preoţimea în „înţelepciunea” ei în întuneric?

16,17. Aplică Ezechiel 34:3,4,18,19, arătând cât de justificată este nenorocirea prezisă în Ieremia 25:34,35.

18-20. „Vitejii tăi, Temane”; cine sunt aceştia? „Ei se vor spăimânta”: cum şi de ce? Cum se va realiza aceasta, „pentru ca toţi cei din muntele lui Esau să piară în măcel”? Ce avertizare potrivită cu timpul se poate vedea în legătură cu aceasta în 1 Corinteni 3:17,18?

21-26. Arată cu ajutorul scripturilor şi faptelor de ce voieşte Iehova să umilească şi să acopere de ruşine şi după acea să nimicească pe Edomiţii de astăzi. Cum se va realiza umilirea şi nimicirea lor? Care este rugăciunea scrisă dinainte de Psalmist pentru rămăşiţa de acum?

27-29. Ce fapte arată împlinirea lui Obadia 11?

30-34. Arată împlinirea versetului 12 împreună cu alte scripturi care prezic aceeaşi stare, şi că Iehova a ascultat rugăciunea poporului Său.

Cuprins

35-38. Cum „au intrat Edomiţii moderni pe porţile poporului lui Dumnezeu”? Cum s-au uitat răutăcios la nenorocirea lui? Cum au pus mâna pe bogăţiile lui în ziua necazului lui? Cum au stat la răspântii ca să nimicească pe fugarii lui şi să dea în mâna vrăjmaşului pe cei ce scăpaseră în ziua necazului?

39-44. Ce este „ziua lui Iehova” menţionată în versetul 15 care este aproape? De ce „peste toate naţiunile”? Ce este aceea a) „cum ai făcut”?, b) „aşa ţi se va face”? Pentru ce este scris: „Faptele tale se vor întoarce asupra capului tău”? Arată prin cuvintele lui Dumnezeu, transmise prin profeţii Săi Isaia şi Ieremia, dacă religia organizată va putea scăpa de mânia Lui. De ce este menţionat în mod deosebit Edomul ca primitorul mâniei lui Dumnezeu? De ce şi muntele Seir şi Idumea (Edom)?

45,46. De ce nu împiedecă Iehova pe preoţime de a pedepsi pe poporul Lui? Compară cuvintele lui Isus din Matei 7:2 cu cuvintele profetului Obadia din versetul 15. Ce înseamnă aceasta pentru „Edom”?

47. Aplică Obadia 16.

48. Ce s-a prezis, aşadar, în profeţia lui Obadia pe cât am văzut până acum? Ce parte a dat Iehova în mod grațios martorilor Săi ca să o îndeplinească în acest război? Cum serveşte această profeţie, explicată acum, atât spre mângâiere cât şi ca avertisment? Ce va însemna căderea Edomiţilor pentru poporul ales al lui Iehova?

CÂND TOȚI VOR CUNOAȘTE PE IEHOVA

CUNOȘTINȚA de Dumnezeu a fost căutată de multe persoane cu inima sinceră în toate timpurile trecute. Acum a sosit timpul, conform profeției Scripturilor, când toți vor cunoaște pe Iehova, Dumnezeul etern.

Printre toate beneficiile pe care le vor primi oamenii sub guvernul neprihănit al lui Cristos Isus, cel mai mare va fi acela de a cunoaște pe Dumnezeu. El este Cel Veșnic, care a creat cerul și pământul și toate lucrurile din ele. Nici un ochi uman nu va vedea vreodată pe Dumnezeu, însă toate creaturile umane inteligente vor avea oportunitatea să-L discearnă pe El și bunătatea Lui iubitoare. Când acest adevăr mare este înțeles pe deplin de om, atunci el va înțelege de ce Dumnezeu, la intervale regulate, și-a făcut numele proeminent înaintea creaturilor Sale. Este scris „Căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, așa cum apele acoperă marea”. (Isa. 11:9). Cum va avea cunoștința de Dumnezeu rezultate benefice pentru om? Isus a răspuns la această întrebare: „Aceasta înseamnă viața veșnică: să Te cunoască pe Tine singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe care L-ai trimis Tu”. – Ioan 17:3.

Ceea ce dorește omul mai presus de toate lucrurile este ca să aibă viață în fericire. Dumnezeu a creat pe om și i-a dat viață, și nici o făptură nu poate lua viața fără consimțământul lui Dumnezeu. Rezultă că nici un om sau creatură nu ar putea

Cuprins

avea viață veșnică fără consimțământul lui Iehova Dumnezeu. A cunoaște pe Dumnezeu înseamnă, așadar, a trăi.

Oamenii trebuie să ajungă la cunoștința faptului că Dumnezeu este dragoste. Aceasta înseamnă că El este atât de altruist și că dorința Lui să binecuvânteze omul este așa de mare încât a dat pe singurul Său Fiu preaiubit să moară și L-a ridicat din moarte pentru ca omul să poată obține viață. (Ioan 3:16; 10:10). În mod cert că atunci când omul află acest mare adevăr va avea recunoștință față de Dumnezeu. Oamenii vor afla că Iehova este prietenul lor adevărat pentru că i-a iubit tot timpul chiar și în timp ce ei erau dușmanii Lui. (Prov. 17:17). După ce dușmanul Satan va fi înlăturat, oamenii vor umbla nestingheriți pe marele drum care duce la viață, dând laudă necontenit lui Iehova. În timp ce vor progresa sub guvernul drept și neprihănit al Domnului, cunoștința lor despre bunătatea iubitoare și gloria lui Dumnezeu va crește. Toți cei care vor asculta de El de bunăvoie și care vor umbla pe calea neprihănirii vor trăi pentru totdeauna și nu vor muri niciodată. – Ioan 8:51; 11:26: Ezec. 18:27, 28.

Printre dușmanii de care de care a suferit omul mult sunt aceștia: înșelăciunea, dezamăgirea, exploatarea, abuzul, jefuirea, și războiul. Omul a suferit din partea nătărăilor, profitorilor și a asupritorilor. El a suferit din cauza foametei, a ciumei, bolii și morții. Pe toți acești dușmani Dumnezeu îi va nimici prin Cristos în timpul funcționării guvernului Său neprihănit. „Căci El trebuie să domnească, până El va pune pe toți dușmanii sub picioarele Sale. Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea". – 1Cor. 15:25, 26.

Necazul și durerea vor trece și nu va mai fi moarte. (Rev. 21:4-6). Oamenii vor afla că Dumnezeu în bunătatea Sa iubitoare a revărsat toate aceste beneficii peste ei. Atunci ei vor ajunge la o realizare deplină că printre toate beneficiile primite, cel suprem este a cunoaște pe Iehova Dumnezeu. Ei vor afla că Dumnezeu a răscumpărat pe om și a întemeiat un guvern neprihănit pentru om. Oamenii se vor bucura atunci de pace veșnică; ei vor fi în siguranță de orice rele; ei nu vor avea nici o teamă de nici un dușman, pentru că nu va fi niciunul. Ei vor avea încredere deplină că bunăstarea lor generală va fi ocrotită de marele Rege. Ei se vor bucura de o abundență de hrană și îmbrăcăminte, și adevărul va fi partea lor. Ei vor avea sănătate și putere și viață. Ei vor sta pe pământ după chipul și asemănarea marelui lor Creator, și rugăciunile lor de mulțumire se vor înălța întotdeauna la El. Ei se vor desfăta în Domnul Dumnezeu și își vor exprima sentimentele inimilor lor față de El. Profetul Domnului a prevăzut acea zi fericită și în beneficiul poporului a scris; „Te voi înălţa, o, Dumnezeul şi Regele meu şi voi binecuvânta numele Tău în veci de veci. În fiecare zi Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veci de veci…Voi vorbi despre onoarea glorioasă a măreției Tale, și despre lucrările Tale minunate,,,Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne, și sfinții Tăi te vor binecuvânta. Ei vor vorbi despre gloria Împărăției Tale, și vor vorbi de puterea Ta; ca să facă cunoscut fiilor oamenilor faptele Lui puternice, și măreția glorioasă a Împărăției Sale. Împărăția Sa este o Împărăție veșnică, și stăpânirea Ta ține în

Cuprins

toate generațiile…Îți deschizi mâna, și satisfaci dorința a tot ce este viu. Domnul este neprihănit în toate căile Lui, și sfânt în toate lucrările Lui". – Ps. 145:1-17.

Iehova își manifestă bunătatea Sa iubitoare față de om în multe feluri, pentru ca omul să afle planul Lui și să-L cunoască. El folosește părți vizibile ale creației Sale ca să ilustreze ceea ce este invizibil omului. În Cuvântul Său El folosește „muntele" ca să ilustreze o organizație guvernamentală. Un munte mare are de obicei un vârf sau pisc mic care este cea mai înaltă parte sau cununa muntelui. Acea parte este cea mai vizibilă și este numită „pisc", sau cea mai înaltă ridicătură a lanțului muntos. Muntele Sion este un simbol al guvernului lui Dumnezeu; și cea mai înaltă și cea mai izbitoare parte a guvernului Său este Guvernatorul, Fiul Său preaiubit. Prin urmare, este scris: „Eu am instalat pe regele Meu pe muntele Meu cel sfânt Sion". (Ps. 2:6). „Temelia lui este în munții cei sfinți". – Ps. 87:1.

El vorbește despre Muntele Sion ca locuința Lui: „Muntele Sion, în care ți-ai făcut locuința". (Ps. 74:2, *Roth*.). „Dumnezeu este cunoscut în Iuda; numele Lui este mare în Israel. Tabernacolul Lui este în Salem, și locuința Sa în Sion". (Ps. 76:1, 2). „Căci Domnul a ales Sionul; l-a dorit ca locuință a Sa". – Ps. 132:13.

În etapele progresive de pregătire în guvernarea pentru om Dumnezeu a făcut să aibă loc multe evenimente într-un munte. Isaac a fost adus ca jertfă pe Muntele Moria, muntele Domnului. (Gen. 22:1-14). „Moria" înseamnă „amărăciunea" Domnului. Pe același munte, însă în afara zidului cetății, Isus, pe care L-a prefigurat Isaac, a fost jertfit; și par potrivite cuvintele: Prin multe necazuri sau amărăciune este calea către Împărăție. (Fapte 14:22). „Moria" mai înseamnă „frica Domnului"; și această frică este specifică clasei Împărăției, pentru că ea se teme doar de Iehova. (Isa. 8:13). Avraam a numit locul unde a fost adus Isaac ca jertfă „Iehova-lire", care înseamnă, „ales, sau văzut de Domnul". Acolo Solomon a început construirea templului. Din moment ce „muntele" este un simbol al organizației lui Dumnezeu, faptele arată că jertfa lui Isus a fost îndeplinită în organizația lui Dumnezeu ca pregătire pentru Împărăția lui Dumnezeu, și aceasta este susținut de cuvintele apostolului: „Dacă suferim, vom și domni împreună cu El". - 2Tim. 2:12.

Profetul Moise, care a prefigurat pe Cristos, a murit după porunca lui Dumnezeu pe Muntele Nebo, nume care înseamnă „ceea ce vorbește sau profețește". (Deut. 32:49, 50). Moise a profețit că Iehova va ridica Unul al cărui tip a fost Moise și că Acela va fi marele Conducător al lumii. – Deut. 18:15,18.

Aaron a prefigurat preoția lui Iehova. A fost rânduit de Iehova ca Aaron să moară pe un vârf de munte, ceea ce s-a și întâmplat. (Num. 20:28; 33:38,39). Aceste tablouri făcute la porunca sau ordinul lui Iehova par să zică: „Preoția regală" trebuie să moară în timp ce membrii organizației lui Dumnezeu trebuie să fie înălțați în organizația Sa.

Când Moise păștea turma socrului său Ietro, „a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb". Dumnezeu a spus lui Moise că poporul Său ales Israel va fi scos din Egipt (care simboliza organizația lui Satan) și că se va închina și va servi

Cuprins

pe Dumnezeu „pe acest munte”. (Ex. 3:1, 12). Faptul că acest munte este folosit ca să ilustreze întemeierea Împărăției sau guvernului lui Dumnezeu este afirmat categoric de apostolul Pavel. – Evr. 12:24-29.

Când Dumnezeu a condus pe israeliți în siguranță prin Marea Roșie prin mâna lui Moise, slujitorul Său, Moise a compus și a cântat Domnului o cântare care este o profeție, în care se spune că Dumnezeu „îi va sădi pe muntele moștenirii Tale, …în sanctuarul” pe care Dumnezeu l-a pregătit. (Ex. 15:1,17). „I-a adus în teritoriul sanctuarului Său, la muntele acesta, pe care-l cumpărase dreapta Sa.” – Ps. 78:54.

Isus a luat trei din discipolii Săi zeloși și credincioși și „i-a dus pe un munte înalt, și a fost transfigurat înaintea lor”. (Mat. 17:1,2). Cu câteva zile înainte de aceasta Isus, în timp ce vorbea discipolilor Săi despre venirea Sa în glorie ca să-și întemeieze Împărăția, a spus: „Vor fi unii din cei stau aici care nu vor gusta moartea, până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa.” (Mat. 16:28). În prezent există pe pământ o mică „rămășiță” ai cărei membrii sunt urmași zeloși și credincioși ai Domnului și care, prin harul Lui, dau mărturie despre Împărăția Domnului. Această rămășiță crede în Domnul prin învățăturile apostolilor. În acel tablou profetic de pe muntele transfigurării cei trei discipoli au reprezentat pe cineva. Nu este oare înțelept să spunem că ei au reprezentat pe rămășița credincioasă care nu a gustat moartea dar care a înțeles într-un mod inteligent și priceput dovada sfârșitului lumii lui Satan, și care vede pe Cristos, marele Rege al lui Dumnezeu, așezat pe tronul Împărăției Sale? Cei care vor continua să fie credincioși de acum încolo până la sfârșit trebuie să fie în mod neapărat din rămășiță și vor moșteni Împărăția. Dumnezeu a făcut ca profetul Său să scrie: „Așa vorbește Domnul: Ca atunci când se găseşte vin nou într-un ciorchine şi se zice: Nu-l distruge, pentru că este o binecuvântare în el, tot aşa voi face şi Eu pentru slujitorii Mei, ca să nu-i nimicesc pe toţi. Voi scoate din Iacov o sământă (rămășița seminței) și din Iuda (casa regală) un moştenitor al munţilor Mei (locuri înalte în guvern); și aleşii Mei vor moşteni ţara şi slujitorii Mei vor locui în ea”. – Isa. 65:8,9.

Priviți la munți. Iehova Dumnezeu i-a făcut. Temeliile lor sunt de neclintit, decât prin puterea Dumnezeului Atotputernic. Vârfurile lor semețe sunt deasupra norilor. Furtunile urlă, focurile de fulger luminează și ard, și valurile puternice ale mării izbesc cu putere în ei; însă ei sunt de neclintit și de nestrămutat. Cu seninătate și cu pace ei stau acolo. Ei au stat acolo așa de când i-a făcut Iehova, și vor rămâne pentru totdeauna. Piscul măreț al muntelui ilustrează marele guvern al lui Iehova Dumnezeu și a Cristosului Său. Așa cum furtunile și apele nu clatină munții, tot așa toate furtunile și apele opoziției care urlă acum sau care ar putea veni nu vor deranja sau clătina niciodată guvernul neprihănit al lui Dumnezeu. „Râurile s-au înălțat, o Doamne, râurile și-au înălțat glasul, râurile își înalță valurile. Domnul în înălțime este mai puternic decât zgomotul (propaganda discordantă și discursurile ținute în opoziție cu Împărăția sa) multor ape (popoarele care se opun), decât valurile puternice (marii împotrivitori) ale mării”. – Ps. 93:3,4.

Cuprins

Cu toate că Satan, acel Balaur vechi, Diavolul, și organizația Lui încearcă acum cu disperare să nimicească pe membrii rămășiței, ei nu trebuie să se teamă, ci pot să stea ferm în încredere și în siguranță, știind că atâta timp cât „au mărturia lui Isus Cristos" și „păzesc poruncile lui Dumnezeu" ei vor fi neclintiți ca munții. Ierusalimul este o ilustrație a poporului lui Dumnezeu. Sionul ilustrează sau reprezintă în special rămășița credincioasă. Iehova spune către rămășiță: „Cei ce se încred în Domnul vor fi ca muntele Sion, care nu poate fi clătinat, ci rămâne pentru totdeauna. Așa cum sunt munții de jur împrejurul Ierusalimului, așa este Domnul de jur împrejurul poporului Său de acum și pentru totdeauna". (Ps. 125:1,2). Astfel Dumnezeu vorbește oamenilor Săi despre siguranța lor absolută atâta timp cât ei locuiesc în locul secret al Celui Preaînalt. Acolo nu se va abate nici un rău asupra lor.

SUFERINȚA UMANĂ URMEAZĂ SĂ IA SFÂRȘIT: CUM?

Fiecare act al lui Iehova față de primul om, Adam, a fost marcat de bunătate. Prin manifestarea bunătății Sale iubitoare El vroia să arate omului binecuvântările care rezultă din bunătate. El a făcut pe Adam perfect în trup și cuget, și l-a îmbrăcat cu autoritate ca prinț al creației întregi a pământului. El a făcut ca fiarele câmpului și păsările cerului să se înfățișeze înaintea lui Adam, pentru ca să fie numite de el și să primească poruncile Lui; și ele s-au înfățișat și l-au ascultat. El a făcut pentru Adam o casă perfectă, și a utilat-o pentru toate nevoile.

După aceea, ca un apogeu al manifestării bunătății iubitoare pentru Adam, a creat pentru el o tovarășă perfectă, cel mai frumos lucru pe care l-au văzut vreodată ochii lui Adam în afară de propriul său chip. Ea a fost o bucurie pentru inima lui, și ea i-a fost pe plac. Ei adunau fructe și flori și s-au bucurat de ele, în timp ce stăteau pe malurile râurilor frumoase și ascultau susurul valurilor line cum sărutau malurile înverzite și se grăbeau din nou. Ei umblau printre pomi, și erau înveseliți de cântecul dulce al trilurilor înaripate. Mână în mână, și în pas regal, ei suiau vârfurile munților și își desfătau sufletul privind la munții dinaintea lor, munții maiestuoși, văile frumoase, râurile pașnice, și pădurile de foioase și pomii fructiferi.

Un om perfect și o femeie perfectă într-o locuință perfectă, cu vigoare, putere și sănătate și viață perfectă, ce ar putea dori mai mult inima? Toate aceste lucruri Iehova le-a pregătit pentru ei, și ele erau expresia bunătății iubitoare a lui Dumnezeu. Deoarece Dumnezeu îi spusese lui Adam, el urma să spună soției sale despre drepturile și privilegiile lor în acel Eden. El urma să-i spună către ea: Eva, toate aceste lucruri minunate și frumoase sunt ale noastre, pentru că Dumnezeu, Creatorul și Tatăl nostru, ni le-a dat. Este privilegiul nostru să mâncăm din orice pom din această grădină minunată, cu excepția pomului cunoștinței binelui și

Cuprins

răului; și Dumnezeu a spus că în ziua în care vom mânca din el, vom muri. Dar atâta timp cât ascultăm de Tatăl nostru toate aceste minuni și frumuseți sunt ale noastre, pentru plăcerea noastră; și El a poruncit ca noi să naștem copii și să facem acest pământ un loc glorios pentru noi toți.

Tot ce a avut Adam și Eva a venit de la Dumnezeu. El a fost Dătătorul lor de viață, adică, Tatăl lor. Acum, ca prinț și prințesă a pământului ei trebuiau puși la încercare, pentru ca să-și dovedească aprecierea pentru bunătatea iubitoare a lui Dumnezeu și să fie întotdeauna în armonie cu El. De ce să nu iubească ei pe Dumnezeu și să nu-L asculte? El era Prietenul lor adevărat și iubitor. Dacă ei nu ar fi avut apreciere pentru bunătatea Lui, ei nu ar fi fost plăcuți Făcătorului lor. Dumnezeu nu urma să-i oblige să asculte, ci urma să le ofere o oportunitate să-și dovedească dragostea lor pentru El; și aceasta ei urmau să dovedească prin faptul de a fi ascultători Lui. Li s-a cerut un lucru mic. A-l refuza însemna pierderea tuturor lucrurilor pentru ei.

Eva a cedat reprezentărilor seducătoare și înșelătoare ale lui Lucifer, care a fost stăpânul lor invizibil în grădina Edenului, și nu a ascultat de Dumnezeu. Adam nu a fost înșelat așa cum fusese ea. (1Tim. 2:14). El a iubit sinele mai mult decât a iubit pe Dumnezeu. El a dorit să mulțumească sinele mergând pe cale cu Eva mai degrabă decât să asculte de Dumnezeu și să fie privat de ea. Aici Dumnezeu a început să învețe omul că dragostea este singurul motiv care duce la fericire. Deoarece Eva a fost o parte din Adam, ea a împărtășit în sentința morții care a venit peste el. (Rom. 5:12). Datorită neascultării de Dumnezeu, această pereche perfectă a fost privată de locuința ei frumoasă; și ei au ieșit să lucreze în sudoarea frunții, să sufere și în cele din urmă să moară. După o perioadă lungă de timp ei au trecut prin această experiență teribilă, și apoi s-au întors în țărâna din care au fost făcuți.

În timp ce Adam și Eva treceau prin necaz și suferință, li s-au născut copii, și aceștia, la rândul lor, au suferit. Dar de ce a trebuit ca copiii lor și copiii copiilor lor de-a lungul vremurilor să fie obligați să sufere din cauza efectelor nelegiuirii părinților lor? Au fost oare acești copii responsabili în vreun fel pentru faptele greșite ale părinților lor? Nu, pentru că ei nu au existat în momentul în care a fost comisă fapta greșită; însă efectul acelui rău a fost transmis asupra lor; și faptul că s-a făcut așa arată înțelepciunea lui Iehova Dumnezeu. Prevederea pe care Dumnezeu a luat-o în numele lor a arătat nu numai înțelepciunea Lui, ci și dragostea Sa pentru om.

Măsura pe care a luat-o Dumnezeu a fost că îndeplinirea planului Său va aduce răscumpărare pentru om, și că la timpul hotărât Dumnezeu va oferi omului oportunitatea să câștige viață. Această prevedere pentru răscumpărare a fost prin moartea voluntară și de sacrificiu a celui Perfect pe care El urma să-L aducă. Să presupunem că fiecare din copiii lui Adam ar fi fost născut perfect, și nu ar fi avut parte de rezultatele păcatelor părinților săi; atunci, fiecare, la rândul său, trebuia să fie pus la încercare cu privire dacă va asculta sau nu pe Dumnezeu. Unii poate că ar fi ascultat și ar fi trăit; însă fiecare care ar fi încălcat legea lui Dumnezeu ar fi

Cuprins

trebuit să meargă în moarte, dacă nu ar fi fost luate măsuri pentru răscumpărarea lui. Dacă a fost oferită o răscumpărare, atunci ar fi fost necesară o răscumpărare separată pentru fiecare și pentru toți.

Dumnezeu în înțelepciunea și bunătatea Sa iubitoare a făcut ca toți oamenii să fie cuprinși, incluși sau închiși, în condamnarea lui Adam din pricina păcatului, pentru ca printr-o singură jertfă perfectă să fie oferită răscumpărarea pentru toți. Raportul spune că acesta a fost planul Lui. (Gal. 3:22). Permiterea ca copiii lui Adam să fie născuți în păcat și zămisliți în nelegiuire a fost din nou o exercitare a bunătății iubitoare a lui Dumnezeu față de ei, deoarece oportunitatea pentru răscumpărare urma să vină la toți din ei prin singura jertfă mare.

Toată rasa umană s-a născut din Adam, și toți au fost născuți imperfecți din cauza păcatului. (Ps. 51:5). De-a lungul secolelor Dumnezeu aduce în atenția unora faptul că a-L servi și asculta pe El, Cel neprihănit, duce la viață. Aceasta la rândul lor, acționând ca martori ai lui Dumnezeu, au predat lecția la alții; și la timpul hotărât de Dumnezeu toți vor fi aduși la cunoștința acestui mare adevăr. (Isa. 11:9). Atunci toți vor cunoaște că Dumnezeu este iubitor și bun, și că tot ceea ce nu este în armonie cu El este greșit și rău, și că prin urmare, cel care vrea să trăiască în pace și fericire trebuie să fie în armonie cu Dumnezeu.

Dacă nu ar fi fost incluși toți oamenii în această condamnare a lui Adam, care a rezultat din pricina păcatului, jertfa lui Isus nu ar fi fost folositoare pentru toți. Faptul că toți au fost cuprinși sub ea deschide calea, prin singura jertfă, pentru ca toți să aibă oportunitatea să trăiască. În acest sens este scris: „Astfel, aşa cum o singură greşeală a făcut să vină condamnarea pentru toți oamenii, tot aşa prin neprihănirea unuia, a venit darul fără plată pentru toți oamenii spre îndreptățirea vieții. Căci, aşa cum prin neascultarea aceluia singur mulţi au ajuns păcătoşi, tot aşa şi prin ascultarea acestuia singur mulţi vor fi făcuți neprihăniți”. – Rom. 5:18,19.

Acum este aproape timpul lui Dumnezeu când toți oamenii vor fi aduși la cunoștința exactă a adevărului, și vor afla că Dumnezeu, în bunătatea Sa iubitoare, a luat măsuri cu mult timp în urmă ca prin moartea lui Cristos Isus toți oamenii să aibă oportunitatea să trăiască. – Ioan 17:23; 1:9; 1Ioan 4:9,10.

Iehova în înțelepciunea și bunătatea Sa iubitoare nu numai că a pregătit o „răscumpărare pentru toți”, ci a prevăzut ca Acela care va fi ascultător de bunăvoie până la moarte pentru ca să ofere această răscumpărare, să fie înălțat la cel mai înalt loc în univers și să primească premiul vieții veșnice, să fie făcut Reprezentantul Său Executiv și instrumentul care să binecuvânteze toate familiile pământului. Fiul Său preaiubit a câștigat acel mare premiu. Planul lui Dumnezeu este, de asemenea, ca împreună cu Fiul Său puternic să fie asociați o sută patruzeci și patru de mii de membrii ai trupului Său; și că aceștia, împreună cu Cristos Isus, vor constitui „sămânța” menționată în promisiunea lui Dumnezeu către Avraam și prin care vor veni binecuvântările omenirii. – Gen. 22:17,18.

A fost nevoie de mult timp pentru a învăța pe oameni cu privire la această parte a marelui plan divin, și pentru a scoate dintre oameni pe cei care vor constitui

această „sămânță”. Mai întâi, Domnul a prefigurat prin tablouri ce va realiza; apoi a început să dezvolte creația nouă. A fost nevoie de mult timp pentru a testa pe cei care vor fi membrii ai creației noi, și care vor fi înălțați apoi la un loc în familia regală a lui Dumnezeu. Limitarea răutății și binecuvântarea omenirii nu putea să înceapă până când Dumnezeu nu și-a justificat numele și până când nu a ales și dezvoltat instrumentul pe care-l va folosi în acest scop. După ce acestea vor fi făcute, toți oamenii vor avea parte de un proces corect și individual al vieții, și o oportunitate să afle că ascultarea de Dumnezeu duce la viață și fericire.

Iehova ar fi putut oferi răscumpărarea oricând, și ar fi putut dezvolta „sămânța” și ar fi putut binecuvânta pe cei ascultători cu mult timp înainte, însă dacă ar fi făcut așa numai oamenii născuți până la momentul răscumpărării complete ar fi putut beneficia de jertfa de răscumpărare. În timpul celor șase mii de ani de la Adam, s-au născut milioane de oameni pe pământ. Dacă toți oamenii care au trăit cândva pe pământ ar fi aduși la perfecțiune, și pământul ar fi adus la o stare edenică, ar exista un număr suficient ca să umple confortabil pământul; și ar fi spațiu din belșug pentru toți pe pământ. Dumnezeu a făcut pământul ca să fie locuit de om. Așadar, este planul Lui să asigure un număr suficient de bărbați și femei ca să locuiască pământul la timpul hotărât. Prin urmare este ușor a se vedea că în exercitarea înțelepciunii și bunătății Sale iubitoare, Dumnezeu permisese ca să se scurgă timp suficient pentru ca să se nască pe pământ un număr suficient de oameni, înainte ca El să înceapă lucrarea de binecuvântare conform promisiunii Sale.

Fiecare să fie sigur că deoarece Dumnezeu a promis să limiteze răutatea și să binecuvânteze toate familiile pământului cu o oportunitate pentru viață și fericire, El va și îndeplini în mod cert acea promisiune, și că El va face aceasta la timpul hotărât de El. Milioane de oameni s-au născut, au trăit pe pământ, și au murit. Urmează aceștia să aibă o oportunitate pentru binecuvântare? Cum pot primi ei vreodată binecuvântarea promisă?

Apostolul Pavel a scris: „Căci ştim că toată creaţia continuă să geamă împreună şi să sufere împreună până acum”. (Rom. 8:22). Și apoi apostolul arată ce așteaptă creația, când spune: „Căci creatura așteaptă cu nerăbdare arătarea fiilor lui Dumnezeu”. (Rom. 8:19). Fiii lui Dumnezeu despre care se vorbește aici constituie creația nouă a lui Dumnezeu, adică, Cristosul, Isus fiind Capul, iar adunarea Sa adevărată fiind trupul acestuia. (Efes. 1:22,23; 2Cor. 5:17); și Iehova Dumnezeu a folosit secolele erei creștine ca să dezvolte creația nouă, și cu această creație nouă sau „sămânță a promisiunii”, care își îndeplinește funcțiile în armonie cu voia divină în timpul domniei de o mie de ani a lui Cristos, vor veni binecuvântările peste rasa umană, așa cum a fost promis. Chiar și milioanele care dorm în țărâna pământului, în moarte, vor fi sculați din morminte prin puterea divină exercitată prin Cristos Isus, pentru ca să afle de justificarea numelui lui Iehova și să poată lua parte la binecuvântările cumpărate pentru ei prin moartea lui Isus Cristos.

Cuprins

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

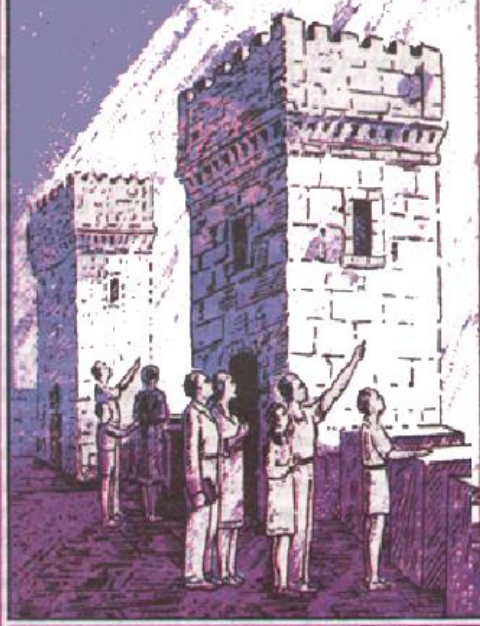

1 AUGUST 1936 Nr. 15

Cuprins:

OBADIA
PARTEA a IV-a - Pag.395

MARȘUL SPRE ARMAGHEDON - Pag.411

SCRISORI DIN LUCRARE - Pag.415

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

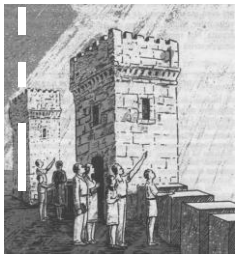

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 August 1936** **Nr. 15**

OBADIA

„Dar pe muntele Sionului va fi izbăvirea, și acolo va fi sfințenia; şi casa lui Iacov îşi va lua înapoi moşiile”. – Obadia 17.

Partea a IV-a

Iehova este Eliberatorul. David, prea iubitul serv al lui Dumnezeu, a exprimat cu mult timp în urmă sentimentele rămăşiţei care trăieşte acum pe pământ când a scris: „Te voi iubi Doamne, tăria mea! Domnul este stânca mea, cetăţuia mea, izbăvitorul meu! Dumnezeul meu, tăria mea în care mă voi încrede; scutul meu, și cornul meu de salvare, și turnul meu înalt. Voi chema pe Domnul, care este vrednic de laudă; și astfel voi fi salvat de dușmanii mei”. (Psalm 18:1-3) Acum Iehova a zidit Sionul, organizaţia Lui principală, şi a pus pe tron pe Cristos Isus, marele David anti-tipic, Capul şi Regele Lui. Iehova s-a arătat în slava Sa, şi a sosit timpul când va elibera pe poporul Lui credincios prin mâna lui Isus Cristos, Regele şi Justificatorul Lui. Înainte de a se termina războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic chiar şi dușmanii vor fi siliţi să vadă că favoarea lui Iehova se odihneşte asupra Sionului. În timp ce Edomiţii moderni prigonesc pe poporul credincios al lui Dumnezeu, ei susţin în mod făţarnic că ierarhia romano-catolică şi asociaţii ei vor aduce salvare poporului. Iehova însă declară că mulțimea făţarnică de clerici va avea un sfârşit ruşinos, şi zice: „Dar mântuirea va fi (*R.V.* - vor fi scăpaţi) pe muntele Sionului”. Aceasta se va întâmpla, după cum zice Domnul, când se va împlini Psalmul 102:13-16; şi această zi a sosit acum. Iehova îşi manifestă zelul pentru organizaţia Sa şi de aceea zice poporului Său prin profetul său Zaharia: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: Am fost gelos pentru Sion cu o mare gelozie, am fost gelos pentru el cu o mare furie. Aşa vorbeşte Domnul: M-am întors iarăşi în Sion, şi voi locui în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema un Oraș al adevărului, și muntele Domnului oştirilor se va chema, Muntele cel Sfânt (Împărăția lui Dumnezeu)”. (Zaharia 8:2,3) „Creştinătatea” şi întreaga organizaţie a Diavolului urmează repeziciunea curentului fluviului cu o iuţeală de neoprit şi o va sfărâma în curând aşa încât nu va mai putea fi recunoscută. De aceea acesta este timpul când martorii credincioşi ai lui Dumnezeu trebuie să vestească mesajul Său oamenilor binevoitori faţă de Iehova ca să se poată refugia în locul siguranţei. „Și se va întâmpla că oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea (*R.V.* - vor fi scăpaţi) va fi pe muntele Sionului şi la

Cuprins

Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, şi între cei rămaşi, pe care-i va chema Domnul". Ioel 2:32

2. Făgăduinţa lui Dumnezeu este sigură şi demnă de încredere că rămăşiţa Lui credincioasă va fi eliberată de organizaţia apăsătoare a lui Satan şi se va bucura din plin de privilegiile organizaţiei lui Dumnezeu. (Zaharia 2:7 ; Isaia 4:2-6 ; 10:20-22 ; 37:31,32). Chiar și acum Edomiţii moderni văd mâna Domnului peste rămăşiţa Lui credincioasă, şi ei au putut să observe aceasta de la atacul lor ucigaş urzit împotriva poporului lui Dumnezeu în decursul Războiului Mondial. Unitatea deplină a rămăşiţei credincioase, hotărârea şi râvna ei de a servi pe Iehova Dumnezeu fără să ţină seamă de nici o împotrivire, strigătul ei unit de loialitate şi credincioşie faţă de Dumnezeu şi Împărăția Lui care răsună în întreaga ţară, bagă o frica năprasnică în Edomiţi, în ierarhia romano-catolică. Credincioşii Domnului în Germania şi New Jersey refuză să cedeze ameninţărilor prigonitorilor lor şi aceasta umple pe duşmani de frică. Edomiţii de astăzi şi complicii lor nu vor găsi salvare şi nici scăpare. – Ieremia 25:35.

3. Apoi Domnul zice prin profetul Lui: „Acolo va fi sfințenia"; (*R.V.):* „Și va fi sfânt". *Rotherham* redă acest text după cum urmează: „Pe muntele Sionului va fi o rămăşiţă eliberată care va fi sfântă". Acest text înseamnă fără îndoială că rămăşiţa credincioasă eliberată de hoardele lui Satan va fi sfântă şi va fi devotată pe deplin lui Iehova şi va dovedi sfinţenie Domnului. Aceşti credincioşi sunt sfinţi pentru că s-au despărţit cu totul de Babilon sau organizaţia lui Satan şi îşi vor aduce mai departe jertfa de laudă lui Dumnezeu şi Regelui Său. (Isaia 52:11,12 ; 2 Corinteni 6:17,18 ; 7:1) Marele Topitor şi Curăţitor are grijă ca „rămăşiţa eliberată" să fie făcută curată şi sfântă şi să aducă Domnului necontenit o jertfă în neprihănire. (Vezi Maleahi 3:3,4) Cei credincioşi nu vor voi să afișeze „înţelepciunea" lor ca să atragă atenţia asupra persoanei lor. Ei vor fi orbi faţă de toate lucrurile afară de interesele Împărăției. Ei vor fi cu totul de încredere şi adevărați și credincioşi Domnului, şi cine nu îndeplinește acest standard nu va putea rămânea în Sion. „ Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim, se va numi „Sfânt", oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim". (Isaia 4:3) Este uşor a constata astăzi care este „rămăşiţa" credincioasă pentru că ea merge în mod dezinteresat la serviciu, cântând în tot timpul lauda lui Iehova şi a Regelui Său.

4. A fost voinţa exprimată a lui Dumnezeu ca Iacov să primească dreptul de întâi născut. „Și casa lui Iacov va poseda posesiunile ei"(*Roth.*). Luarea lor în posesiune se face în acord deplin cu legământul lui Dumnezeu, adică, în puterea dreptului de naştere pe care trebuie să-l primească Iacov conform declaraţiei lui Dumnezeu. Rămăşiţa credincioasă care se află acum pe pământ este anti-tipul lui Iacov, adică, ea a fost reprezentată de Iacov; şi această făgăduinţă înseamnă restatornicirea rămăşiţei în locul ce i se cuvine în organizaţia lui Iehova şi în privilegiile depline ale serviciului şi ale activităţii în organizaţia lui Dumnezeu. Privilegiile Împărăției au fost luate de la preoţime şi au fost date rămăşiţei credincioase ca să le posede necontenit deoarece ea aduce fructele Împărăției. – Matei 21:43; Ioan 15:8.

Cuprins

5. Ierarhia romano-catolică, partea principală a duşmanului vizibil al lui Dumnezeu, împreună cu clerul unit cu ea conspiră să nimicească pe rămăşiţa lui Dumnezeu şi zic: „Să punem mâna pe locuinţele lui Dumnezeu!" (Psalm 83:12) Ei au zis și încă mai zic: „Vom lua în stăpânire", adică, Împărăția (Ezechiel 35:10), însă străduinţele lor tocmai acum au parte de eșec. „Dar sfinţii Celui Prea Înalt vor primi Împărăția şi măreția Împărăției sub cerul întreg în veci, din veşnicie în veşnicie." „ Dar domnia, stăpânirea şi puterea tuturor împărăţiilor care sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinţilor Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o Împărăţie veşnică, şi toate puterile Îi vor sluji şi-L vor asculta!" (Daniel 7:18,27) Această luare în stăpânire a Împărăției se face „în ziua lui Iehova": „Până când a venit Cel Îmbătrânit de zile şi a făcut dreptate sfinţilor Celui Prea Înalt, şi a venit vremea, când sfinţii au luat în stăpânire Împărăția". (Daniel 7:22) Cristos Isus, capul casei anti-tipice Iacov, s-a urcat acum pe tron şi face judecată, şi alungă pe toţi nepoftiţii care susţin în mod înşelător că Împărăția le aparţine lor: „Cere-Mi, şi-Ţi voi da neamurile de moştenire, şi marginile pământului în stăpânire!" - Psalm 2:8

6. „Casa lui Iacov" se aplică mai cu seamă seminţiei lui Iuda şi Leul acesteia este Crisots Isus, cel tare şi puternic care va nimici cu desăvârşire pe duşman. „Casa lui Iacov va fi un foc, şi casa lui Iosif o flacără; dar casa lui Esau va fi miriştea pe care o vor aprinde şi o vor mistui; şi nu va mai rămâne nici unul din casa lui Esau, căci Domnul a vorbit!" – Obadia 18.

7. „Casa lui Iacov" menţionată în acest verset se referă îndeosebi la casa lui Iuda, iar „casa lui Iosif" se referă la cele zece seminţii, al căror cap a fost Efraim, seminţia fiului lui Iosif. (1Cronici 5:1,2 ; Ezechiel 37:16). Prin urmare, expresiile în această parte a profeției lui Obadia, „casa lui Iuda" şi „casa lui Iosif", includ pe toţi cei 144.000 de membrii ai celor douăsprezece seminţii ale copiilor lui Israel şi înseamnă, aşadar, întreg trupul sau toţi membrii lui Cristos. – Apocalips 7:4-8.

8. Să se observe că ambele case citate, adică casa lui Iacov şi casa lui Iosif, lucrează împreună în armonie deplină cu ocazia nimicirii organizaţiei duşmanului: „ Casa lui Iacov va fi un foc, şi casa lui Iosif, o flacără; dar casa lui Esau va fi miriştea pe care o vor aprinde şi o vor mistui; şi nu va mai fi nici un supraviețuitor din casa lui Esau, căci Yahwe (Iehova) a vorbit!" – Obadia 18, *Roth*.

9. Deoarece profeţia lui Obadia se aplică în mod deosebit asupra ierarhiei romano-catolice şi asupra preoţimii aliate cu ea, „casa lui Esau" amintită în acest text înseamnă fără îndoială Edomiţii moderni. De aceea zice Dumnezeu despre această mulţime fățarnică: „De aceea Domnul, Dumnezeul oştirilor, va trimite ofilirea prin războinicii lui (ai duşmanului) cei voinici; şi sub slava lui va izbucni un pârjol, ca pârjolul unui foc. Lumina lui Israel (Cristos Isus, reprezentantul lui Iehova) se va preface în foc, şi Sfântul lui (Cristos) într-o flacără, care va mistui şi va arde spinii şi mărăcinii lui, într-o zi. Va arde, trup şi suflet, strălucirea pădurii şi câmpiilor lui, de va fi ca un bolnav, care cade în leşin". (Isaia 10:16-18) Confirmând aceasta un alt profet al lui Iehova zice: „Arde focul înaintea lui, şi pâlpâie flacăra după el. Înaintea lui, ţara era ca o grădină a Edenului, şi după el

Cuprins

este un pustiu sterp: nimic nu-i scapă". (Ioel 2:3) Un alt profet adevereşte aceasta cu cuvintele următoare: „În ziua aceea, voi face pe căpeteniile lui Iuda ca o vatră de foc sub lemn, ca o făclie aprinsă sub snopi; voi mistui în dreapta şi în stânga pe toate popoarele de jur împrejur, iar Ierusalimul va fi locuit iarăşi la locul lui cel vechi". – Zaharia 12:6.

10. Tot ce-a mai rămas astăzi din religia organizată este numai mirişte care este pe punctul de a fi arsă. Preoţimea are acum numai „o formă de evlavie"; dar inima ei este întoarsă cu totul de la Dumnezeu şi de la Împărăţia Lui. De aceea zice Domnul: „Dar casa lui Esau va fi miriştea", căci nu este bună de nimic altceva decât de a fi mistuită de focul pustiitor. Iehova pune acum în inima poporului Său credincios să se roage în ceea ce priveşte Edomiţii cu aceste cuvinte ale Psalmului: „O Dumnezeul meu, fă-i ca vârtejul de praf, ca paiul luat de vânt, ca focul care arde pădurea, şi ca flacăra, care aprinde munţii!" (Psalm 83:13,14) Domnul spune astfel ce va ajunge pe Edomiţi şi pe aliaţii lor: „Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toţi cei trufaşi şi toţi cei răi, vor fi ca miriştea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oştirilor, şi nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură". – Maleahi 4:1

11. În Apocalips 17 este scris: „Şi cele zece coarne, pe care le-ai văzut şi fiara, aceştia vor urî pe curvă şi o vor face pustie şi goală şi carnea ei o vor mânca şi o vor arde de tot cu foc. Căci Dumnezeu a pus în inimile lor ca să facă planul Lui şi să împlinească un singur plan." (Apocalips 17:16,17, *Diag.*) Confirmând aceasta, Iehova zice prin profetul Său: „Goliciunea ţi se va descoperi, şi ţi se va vedea ruşinea. Mă voi răzbuna, şi nu voi cruţa pe nimeni". (Isaia 47:3) Aceste profeţii se referă fără îndoială la nimicirea completă a influenţei şi puterii ierarhiei şi a preoţimii aliate cu ea, pe care a exercitat-o asupra stăpânitorilor pământului; atunci ierarhia şi restul preoţimii va fi adusă în ocară şi ruşine şi va fi lepădată ca fiind cu totul fără valoare. Să se observe că în profeţia lui Obadia nu se atribuie nici un merit „celor uniţi" cu Edomiţii (versetul 7) pentru nimicirea lor, ci Domnul zice: „Casa lui Iacov va fi un foc, şi casa lui Iosif, o flacără…. O vor aprinde (va arde în rândul lor;*R.V.)* şi o vor mistui". (Obadia 18). Dumnezeu aduce răzbunarea sa peste Edomiţi prin mâna Sa puternică: „Mă voi răzbuna pe Edom prin poporul Meu Israel. El va face Edomului după mânia şi urgia Mea; ca să vadă răzbunarea Mea, zice Domnul, Dumnezeu". – Ezechiel 25:14.

12. În războiul care este actualmente în curs între Edomiţii moderni şi servii credincioşi ai lui Dumnezeu, aceştia din urmă proclamă acum judecăţile de foc ale lui Iehova pe care le va executa asupra ierarhiei făţarnice sau asupra Edomiţilor. Martorii lui Iehova numai aşa pot asculta acum pe Dumnezeu dacă transmit neîncetat mesajul Său oamenilor lumii; căci numele şi Cuvântul Lui trebuie vestite acum peste întreg pământul. Cuvântul lui Dumnezeu în gura acestor martori este acela care arde pe preoţime, întocmai după cum a prezis profetul: „De aceea aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeul oştirilor: „Pentru că aţi zis (martorii credincioşi ai lui Iehova) vorba aceasta, iată, Cuvântul Meu îl voi face foc în gura ta, şi poporul acesta lemne, ca să-i ardă focul acesta". (Ieremia 5:14) „Dar voi trimite foc peste Teman, şi va mistui palatele Boţrei". (Amos 1:12) Întocmai după

Cuprins

cum s-a servit Iehova odinioară de păgâni ca să pedepsească pe Israelul necredincios din vechime, tot aşa manevrează astăzi pe duşmani şi pe aliaţii lor în aşa chip încât o parte a păgânilor va pedepsi pe aşa-zisul „Israel" necredincios de astăzi.

13. Ierarhia romano-catolică împreună cu clerul unit cu ea va fi stârpită cu desăvârşire, după cum este scris: „Nu va mai rămânea nici unul din casa lui Esau" (Versetul 18). „Egiptul va ajunge pustiu, Edomul va ajunge o pustie stearpă, din pricina silniciei făcute împotriva copiilor lui Iuda, al căror sânge nevinovat l-au vărsat în ţara lor". (Ioel 3:19) „Edomul va fi pustiit; toţi cei ce vor trece pe lângă el se vor mira şi vor fluiera pentru toate rănile lui. Ca şi Sodoma şi Gomora şi cetăţile vecine, care au fost nimicite, zice Domnul, nici el nu va mai fi locuit, şi nimeni nu se va mai aşeza acolo". (Ieremia 49:17,18 ; Isaia 34:9-17 ; Ezechiel 35:1-9,15 ; 25:13) „Iehova a vorbit" şi de aceea vor fi nimicite toate „caprele". – Matei 25:46.

14. Iehova suportă sau permite ca duşmanii Lui să umble pe calea aleasă de ei până când vine timpul Lui potrivit ca să lucreze; îndată ce soseşte timpul Său fixat, duşmanul trebuie alungat. (Psalmul 110:1-3). Ierarhia romano-catolică, Edomitii moderni, a ţinut mulţi ani în mod nelegiuit în posesiunea sa ceea ce aparţine poporului adevărat al lui Dumnezeu. Despre alungarea duşmanului şi despre predarea posesiunii în mâinile acelora cărora îi aparţine după drept şi a căror proprietate trebuie să fie după declaraţia Domnului, iată ce zice Iehova prin profetul Său Obadia : „Cei de la miazăzi vor stăpâni muntele lui Esau, şi cei din câmpie ţara Filistenilor; vor stăpâni şi ţinutul Iui Efraim şi al Samariei ; şi Beniamin va stăpâni Galaadul". — Obadia 19.

15. Iuda a ocupat partea de sud a Palestinei, şi acest ţinut era învecinat cu ţara locuită de Edomiti. (Iosua 15:1,8,10) Când Izraeliţii au mers din Egipt spre Canaan, Iehova a ordonat lui Moise să poruncească poporului să nu se încaiere cu Edomitii :„Dă următoarea poruncă poporului: „Acum aveţi să treceţi prin hotarele fraţilor voştri copiii lui Esau, care locuiesc în Seir. Ei se vor teme de voi; dar să vă păziţi bine. Să nu vă încăieraţi cu ei ; căci nu vă voi da în ţara lor nici măcar o palmă de loc, căci muntele Seir l-am dat în stăpânire lui Esau". „Am trecut pe departe de fraţii noştri, copiii lui Esau, care locuiesc în Seir, şi pe departe de drumul care duce în câmpie, departe de Elat şi de Eţion-Gheber; apoi ne-am întors şi am apucat spre pustia Moabului". — Deuteronomul 2:4,5,8.

16. Atunci nu sosise încă timpul fixat al lui Dumnezeu pentru alungarea Edomiţilor. Tot aşa a permis Dumnezeu şi preoţimii să urmeze neîmpiedicată calea ei rea până când va sosi timpul rânduit al lui Dumnezeu de a înainta împotriva ei. Timpul pentru alungarea Edomiţilor moderni soseşte după urcarea pe tron a lui Cristos Isus, mai marele Moise şi după începerea guvernului Său. Din 1914 încoace „împărăţiile acestei lumi", aparţin de drept lui Iehova Dumnezeu şi Cristosului său, şi Cristos va domni „în vecii vecilor". (Apocalips 1:15, *R.V.*). Deoarece Cristos Isus, domnitorul legitim al lumii, a venit şi şi-a început domnia, a sosit cu aceasta şi timpul pentru împlinirea profeţiei următoare: „Îl voi vedea, dar nu acum; îl voi vedea, dar nu aproape. O Stea va răsări din Iacov, şi un Sceptru se

Cuprins

va scula din Israel, care va sfărâma laturile Moabului, şi va pierde pre toţi fiii lui Șet. Și Edomul va fi stăpânirea sa, şi Seirul va fi moştenire inamicilor săi (ai Edomului), şi Israel (Israelul spiritual al cărui cap este Cristos Isus) se va purta voinicește. Și va domni cel născut, din Iacov, şi va perde pre cel scăpat din cetate". — Numeri 24:17-19.

17. O altă dovadă care confirmă cele de mai sus este profeţia profetului Amos care este citată în Faptele Apostolilor 15:14-18. Domnul a zis prin profetul Său Amos: „În vremea aceea voi ridica cortul lui David care este căzut, îi voi drege spărturile, îi voi ridica ruinele, şi-1 voi zidi iarăși ca în zilele de demult, ca ei (Cristosul) să stăpânească rămăşiţa Edomului şi toate neamurile care se vor numi după numele meu, zice Domnul, care va împlini aceste lucruri". (Amos 9:11, 12). Iată acest verset după traducerea engleză *Rotherham*: „Pentru ca ei peste care a fost chemat numele Meu (adică, clasa servului Iui Iehova, căreia i-a dat numele Său şi al cărei Cap este Cristos Isus), să ia în stăpânire rămăşiţa Edomului şi toate naţiunile (toate naţiunile care sunt duşmane ale lui Dumnezeu şi ale Împărăției Sale,), zice Iehova, care împlineşte aceasta"- *Rotherham*

18. Timpul împlinirii acestei profeţii este fixat definitiv, şi dovada arată că ea se împlineşte după urcarea pe tron a lui Cristos şi după începerea guvernului Său. Apostolul citând profeţia, zice că „Dumnezeu și-a aruncat privirile peste Neamuri (națiuni), ca să aleagă din mijlocul lor un popor pentru Numele Său". Această lucrare a alegerii unui popor pentru numele Lui se va termina numai la venirea Domnului Isus la templu şi când vor fi strânşi la El aceia care formează casa regală."Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele profeților (mai cu seamă cele ale lui Amos şi Obadia), după cum este scris: „După aceea, Mă voi întoarce, şi voi ridica din nou cortul lui David". — Faptele Apostolilor 15:14-16

19. Luarea în stăpânire a Edomului, care înseamnă alungarea Edomiţilor moderni, ierarhia romano-catolică şi preoţimea unită cu ea, are loc când Domnul judecă în templu şi adună la Sine pe societatea templului. Luarea în stăpânire a ţinutului Edomiţilor moderni prin Domnul Isus Cristos a fost prefigurată când regele David a supus pe Edomiti sub Împărăția tipică a lui Dumnezeu. Luarea în stăpânire a Edomiţilor şi a tuturor naţiunilor înseamnă distrugerea lor, după cum zice Psalmistul: „Cere-Mi, şi-Ti voi da neamurile de moştenire, şi marginile pământului în stăpânire! Tu le vei zdrobi cu un toiag de fer, şi le vei sfărâma. ca pe vasul unui olar". (Psalm 2:8,9). Edomiții moderni au exercitat putere peste multe popoare ale pământului însă toţi cei care părăsesc această organizaţie nelegiuită se întorc la Domnul şi caută dreptatea şi smerenia vor veni sub influenta, puterea şi stăpânirea Împărăției lui Dumnezeu guvernată de Cristos Isus, mai marele David, şi vor deveni candidaţi la binecuvântările pe care Ie-a făgăduit Iehova prin Avraam.

20. Toate naţiunile trebuie să se plece înaintea lui Cristos şi să-i fie supuse, şi numai cei ascultători vor trăi. De aceea zice profetul. „Cei din câmpie (șes;*R.V.)* (vor stăpâni) ţara Filistenilor”. Cei din câmpie (evreieşte : *Shephelah)* sunt Izraeliţii spirituali, copiii lui Iacov. Ţara vechilor Izraeliţi s-a învecinat cu tara

Cuprins

Filistenilor şi a fost supusă de David. (2Samuel 8:11,12). „Câmpia” sau „ţărmul Filistenilor” s-a prelungit în nord în câmpia Saronului. Vorbind în mod profetic despre sămânţa spirituală a lui Iacov, Domnul zice: „Voi scoate o sămânţă din Iacov, şi din Iuda un moştenitor al munţilor Mei ; aleşii Mei vor stăpâni ţara, şi robii Mei vor locui în ea. Saronul va sluji ca loc de păşune oilor, şi valea Acor va sluji de culcuş boilor pentru poporul Meu care M-a căutat" — Isaia 65:9,10.

21. Filistenii au fost aliaţi ai Edomitilor, şi aceste două popoare sunt folosite în profeţie ca să prezică pe ierarhia romano-catolică şi restul preoţimii care face în ziua de astăzi front comun cu ea. Iehova zice prin profetul Său c-a hotărât să stârpească pe aceşti duşmani : „coasta va fi pentru rămăşiţa casei lui Iuda". (Ţefania 2: 4-7). Din cuvântul Domnului reiese aşadar clar că ierarhia romano-catolică împreună cu întreg clerul unit cu ea, care s-au făcut vinovaţi de prigonirea şi strâmtorarea poporului lui Dumnezeu, vor fi alungaţi cu totul din posesiunile lor. Aceasta va fi împlinirea făgăduinţei următoare a şui Dumnezeu făcută lui Avraam : „Te voi binecuvânta foarte mult şi-ţi voi înmulţi foarte mult sămânţa, şi anume: ca stelele cerului şi ca nisipul de pe ţărmul mării şi sămânţa ta va stăpâni poarta vrăjmaşilor ei". — Geneza 22:17

22. Despre alţi membri ai casei regale profetul Obadia zice : „Şi ei (rămăşiţa lui Iuda, seminţia regală) vor stăpâni şi ţinutul lui Efraim şi al Samariei". În tip acesta ar cuprinde şi ţinutul celor zece seminţii ale lui Israel, care, după urcarea pe tron a fiului lui Solomon, s-au despărţit de Iuda. Aceasta ar însemna că bastarzii efraimiţi şi samariteni care au ocupat mai târziu acel ţinut fie vor fi măturaţi, fie vor trebui să se supună de bună voie Împărăţiei lui Dumnezeu guvernata de Fiul Său regal Cristos Isus. Întreg ţinutul făgăduit seminţiei lui Avraam trebuie să ajungă, conform legământului, sub domnia lui Cristos Isus. Aceasta reiese din profeţia următoare: „ Luaţi aminte şi veniţi la Mine, ascultaţi, şi sufletul vostru va trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legământ vecinic, îndurările sigure ale lui David. Iată, l-am pus martor pe lângă popoare, cap şi stăpânitor al popoarelor. Iată, vei chema naţiuni pe care nu le cunoşti, şi popoare care nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul, Dumnezeul tău, pentru Sfântul lui Israel; căci El te-a proslăvit". — Isaia 55:3-5

23. Continuând, profetul Obadia zice: „Şi Beniamin va stăpâni Galaadul”. Seminţia lui Beniamin a fost singura seminţie care a rămas credincioasă şi devotată seminţiei regale a lui Iuda. Seminţia lui Beniamin a mers împreună cu seminţia regală în captivitate şi s-a întors împreună cu ea în Sion. Seminţia lui Beniamin reprezintă pe aceia care, întocmai ca seminţia lui Iuda, se consacră intereselor Împărăţiei. Ei au reprezentat pe cei de încredere care sunt adevăraţi faţă de Domnul şi-i rămân credincioşi. Numele „Galaad" înseamnă stânca tare, mulţime de martori. Acesta a fost un ţinut situat la răsărit de Iordan, şi a fost ocupat de seminţiile Ruben şi Gad şi de jumătatea seminţiei lui Manase; căci acesta a fost un ţinut potrivit pentru ei ca crescători de vite. (Numeri 32:1-5; Deuteronomul 3:12-16). Seminţia lui Beniamin ajunge acum în posesiunea acestei ţări, şi aceasta prefigurează în mod profetic binecuvântările pe care le dă Iehova acelora care sunt

Cuprins

devotaţi în mod credincios intereselor Împărăției lui Dumnezeu şi care au parte de „îndurările sigure ale lui David".

24. Tablourile profetice par a arăta clar că Iehova face de ruşine mai întâi pe Edomitii anti-tipici, pe cler, şi apoi îi alungă cu totul din posesiunea lor pe care au ocupat-o atât de mult timp, şi după aceea distruge pe toţi duşmanii lui Dumnezeu și aduce pe întreg pământul şi pe toţi oamenii cu totul sub conducerea şi stăpânirea casei regale, Cristosul. „Dar prinşii de război ai acestei oştiri a copiilor lui Israel, vor stăpâni teritoriul Cananinţilor până la Sarepta, şi prinşii de război ai Ierusalimului, care sunt la Sefarad, vor stăpânii orașele de miazăzi". Obadia 20.

25. Aceasta este în armonie exactă cu termenii legământului avraamic: „Sămânța ta va stăpâni poarta vrăjmaşilor ei". Cananiţii au fost duşmani ai lui Dumnezeu şi ai poporului Său. Sarepta a fost o localitate feniciană între Tir şi Sidon, şi a fost bine cunoscută ca locul unde a locuit Ilie la văduvă şi la fiul ei în timpul celor trei ani și jumătate de secetă în Israel — 1Împăraţi 17:9,10.

26. Să cercetăm acum împlinirea profeţiei: Oastea Izraeliţilor spirituali s-a aflat înainte de anul 1918 şi în anul 1918 în captivitatea organizaţiei lui Satan, aşadar, în Babilon. Până la acel timp ei au recunoscut pe stăpânitorii acestei lumi, servii lui Satan, ca „înaltele stăpâniri". Ei au făcut aceasta, bineînţeles, din neştiinţă, dar au rămas credincioşi lui Iehova. Făgăduinţa este că aceşti credincioşi vor poseda locul care este ocupat pe nedrept de apăsătorii lor. Acesta este un tablou despre faptul cum veghează Dumnezeu asupra acelora care îi sunt credincioşi cu adevărat, şi cum îi eliberează la timpul rânduit şi le dă putere peste duşmanii lor şi ai Lui. Domnul permite, fără îndoială, ca poporul Său să vadă aceste adevăruri pentru ca el să primească mângâiere din ele şi să-şi împlinească cu răbdare datoria pe care i-a încredinţat-o El.

27. Expresia folosită de profetul Obadia „prinşii de război ai Ierusalimului", impune concluzia că împlinirea acestei părţi a profeţiei începe cândva după 1918, și în timp ce rămăşiţa este încă pe pământ şi înainte de a fi terminată lucrarea ei de pe pământ. „Când a adus Domnul înapoi pe prinşii de război ai Sionului, parcă visam". (Psalm 126: l). Când cei ai rămăşiței au văzut c-au fost scăpaţi de cătuşele organizației lui Satan şi au fost liberi în Cristos Isus, şi când au recunoscut că Dumnezeu şi Cristos Isus sunt „Înaltele Stăpâniri", cărora trebuie să le fie supuşi în tot timpul, li s-a părut ca un vis înviorător; mulţi s-au şi exprimat în felul acesta.

28. Mai departe este scris despre rămăşiţă : „Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie, şi limba de cântări de veselie". Aceasta s-a întâmplat literalmente când rămăşiţa a văzut că Satan a fost aruncat din cer, şi au înţeles că poporul lui Dumnezeu trebuie să facă până la Armaghedon o lucrare a serviciului spre lauda lui Iehova, după care Satan şi hordele sale vor fi nimiciţi. Domnul a zis credincioşilor lui : „De acea bucuraţi-vă, ceruri, şi voi care locuiţi în ceruri !" (Apocalips 12 :12). Rămăşiţa a auzit aceste cuvinte, le-a înţeles şi s-a bucurat foarte mult. Ea a jubilat căci a văzut că planul principal al Domnului Isus este

Cuprins

justificarea numelui lui Iehova; şi acum rămăşiţa a intrat în bucuria Domnului, văzând că-i este permis să aibă o parte la justificarea numelui lui Iehova. Alţii dintre naţiuni, care observă harul Domnului asupra rămăşiţei consacrate lui Dumnezeu, sunt arătaţi de Psalmist cum vorbesc între ei despre rămăşiţă: „Atunci se spunea printre neamuri: Domnul a făcut mari lucruri pentru ei". Mulţi oameni din lume au văzut că rămăşiţa lui Dumnezeu a fost aşa ca şi cum s-ar fi întors din morţi după Războiul Mondial, şi cum a mers cu mai mare râvnă şi seriozitate decât oricând înainte ca să mărturisească pentru Împărăția lui Dumnezeu ; şi le-a fost imposibil de a nu vedea favoarea lui Dumnezeu care a fost în mod vădit cu ai Săi, şi oamenii au vorbit despre aceasta. Membrii rămăşiţei credincioase care au intrat în bucuria Domnului, îşi zic unul altuia: „Domnul a făcut mari lucruri pentru noi; de aceea suntem plini de bucurie . Un timp oarecare aceşti credincioşi au semănat cu lacrimi; acum însă a sosit schimbarea; şi este scris: „Cei ce seamănă cu lacrămi, vor secera cu cântări de veselie". (Psalm 126:1-5). Aceasta a fost un timp de bucurie crescândă pentru rămăşiţa credincioasă deoarece ea a văzut că este privilegiul ei să ia parte la justificarea numelui lui Iehova. Membrii credincioşi ai rămăşiţei au uitat de ei înşişi, şi cei dezinteresaţi sunt aceia care servesc pe Dumnezeu pentru că Îl iubesc. Aceasta se referă evident la timpul amintit de apostol despre care a scris : „Cât priveşte venirea Domnului nostru Isus Hristos şi strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm fraţilor". (2Tesaloniceni 2:1) „Domnul cunoaşte pe cei ce sunt ai Lui; şi : Oricine rosteşte (de acum încolo) Numele Domnului să se depărteze de fărădelege!'" (2Timotei 2:19) Aceasta arată că acei credincioşi au fost odinioară împrăştiaţi în toate părţile și acum sunt strânşi la Domnul.

29. Să se observe în această legătură că Obadia zice despre „captivi" că „vor stăpâni orașele de miazăzi". Aceasta cuprinde, evident, alungarea duşmanilor precum şi predarea domniei poporului credincios al lui Dumnezeu şi justificarea numelui lui Iehova. Pe acela pe care Domnul l-a găsit credincios în timpul cercetării şi judecăţii în templu, acelui i se va da după declaraţia Domnului anumite „cetăţi", ceea ce înseamnă evident anumite părţi ale organizației Sale, cetatea mare şi sfântă: „Cel dintâi a venit, şi i-a zis: 'Doamne, polul tău a mai adus zece poli. El i-a zis 'Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puţine lucruri, primeşte cârmuirea a zece cetăţi. A venit al doilea,şi i-a zis: Doamne, polul tău a mai adus cinci poli. El i-a zis şi lui: Primeşte şi tu cârmuirea a cinci cetăţi'". — Luca 19 :16-19.

30. Fiecare care este acuma în organizația Domnului şi apreciază marele privilegiu de a cunoaşte pe Iehova şi de a-L servi, înţelege că acum „Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare aşa cum a voit El" (1 Corinteni 12:18), şi pentru fiecare din ei este o plăcere să-şi împlinească, din mila Domnului, datoria în locul în care a fost pus. Printre aceia care sunt cu inima curată nu domneşte nici invidie şi nici ambiţie. Între ei nu se are în vedere faţa omului, ci toţi sunt uniţi în Cristos şi lucrează ca un singur om spre mărirea lui Iehova. Totuşi se întâmplă că unii cari se amestecă un timp oarecare printre rămăşiţa credincioasă, unsă a lui Dumnezeu,

Cuprins

sunt ambiţioşi şi năzuiesc să fie onoraţi de oameni şi de aceea se înghesuie la poziţii care li se par a fi mai favorabile. Aceasta manifestă un spirit cu totul greşit şi înseamnă că astfel de ambiţioşi urmează un curs nelegiuit. Domnul zice că va strânge laolaltă pe unii ca aceştia şi-i va arunca afară din Împărăția Sa. (Matei 13:41). Ei sunt scoşi afară de îngerii Domnului, şi aceşti îngeri formează suita lui Cristos Isus în templu. (Matei 25 : 31). Aceşti îngeri, fără îndoială, fac multe lucruri în legătură cu poporul lui Dumnezeu şi pentru el, pe care El nu le poate vedea cu ochii săi fireşti şi nu le poate auzi cu urechile sale naturale. Noi avem asigurarea că „Îngerul Domnului tăbărăşte în jurul celor ce se tem de El, şi-i scapă din primejdie" (Psalm 34:7), şi aceasta trebuie să însemne că aceşti îngeri sub conducerea lui Cristos Isus au un interes deosebit față de credincioşii lui Dumnezeu de pe pământ şi veghează asupra lor.

ELIBERATORI

31. Iehova nu găsește plăcere în cel nelegiuit, nici măcar în moartea lui. „Căci Tu nu eşti un Dumnezeu căruia să-I placă răul; cel rău nu va locui lângă Tine". (Psalm 5 : 4) Mai departe este scris: „Viu sunt Eu, zice Domnul Dumnezeu, că nu-Mi găsesc plăcerea în moartea celui nelegiuit". (Ezechiel 33:11) Cei nelegiuiţi sunt persoane care au avut ocazie să cunoască pe Iehova şi să-I servească, dar care au apucat o cale contrară, şi în aceștia sunt incluși clerul şi clasa servului rău. Despre toţi nelegiuiţii de felul acesta este scris: „Dacă cineva dă înapoi, sufletul Meu nu va găsi plăcere în el". — Evrei 10:38.

32. Profeţia lui Obadia este dedicată aproape în întregime planului lui Dumnezeu de a pedepsi pe nelegiuiţii conducători ai religiei, şi felului cum va fi dată această pedeapsă. Nu că Dumnezeu ar găsi plăcere în aceasta, ci El trebuie să-şi facă cunoscut planul de a-şi justifica numele, şi de a descoperi creaturilor sale singura cale prin care pot primi viață veşnică. Iehova găsește plăcere în justificarea numelui Său şi în binecuvântarea celor loiali şi credincioşi ai Săi care iau parte la justificarea numelui său. „Să se bucure şi să se veselească cei ce găsesc plăcere în nevinovăţia mea, şi să zică neîncetat: „Mărit să fie Domnul, care găsește plăcere în prosperitatea robului Său" — Psalm 35:27.

33. A sosit acum timpul fixat al lui Dumnezeu să arate îndurare față de organizația Sa, şi de aceea este scris: „Tu Te vei scula, şi vei avea milă de Sion; căci este vremea să Te înduri de el, a venit vremea hotărâtă pentru el". (Psalm 102:13) Când Iehova a trimis pe Cristos Isus la templu ca să țină judecată, aceasta a marcat timpul când favoarea lui Iehova s-a întors spre Sion. El are plăcere de aceia care I-au rămas credincioşi, şi cuvântul Său profetic zice: „Domnul găsește plăcere în cei ce se tem de El, în cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui". (Psalm 147:11) „Căci Domnul are plăcere de poporul Său, şi El va împodobi pe cei blânzi cu salvare". - Psalm 149:4.

34. Poporul din toate naţiunile care va supravieţui şi va trăi veşnic, trebuie să audă la timpul hotărât adevărul şi să se pună pe partea lui Iehova. (Apocalips 15:4). Rămăşiţei i se dă acuma înainte de nimicirea duşmanilor informație despre

Cuprins

aceasta ca să fie tare în speranţă şi să înţeleagă că Domnul permite ca credincioşii Lui să fie prigoniţi de duşmani ca să fie încercaţi, şi apoi să afle că Iehova îi va elibera complet.

35. Ierarhia romano-catolică şi preoţimea unită cu ea au intimidat timp de multe sute de ani poporul şi l-au înspăimântat, l-au asuprit şi l-au apăsat. În acelaşi timp i-au spus o mulţime de minciuni şi au făcut pe izbăvitorii poporului, adică, au jucat rolul de conducători spirituali ai lui. Prin minciună şi înşelăciune preoţimea a făcut pe poporul naiv să o sprijine, dar acum exploatarea poporului din partea preoţimii ia sfârşit. Deşi preoţimea formează numai o parte a organizaţiei lui Satan, profeţia lui Obadia se mărgineşte la această parte, la conducătorii religioşi ai organizaţiei Diavolului, şi anume în ceea ce priveşte executarea judecăţii mâniei lui Dumnezeu împotriva lor. Când David s-a urcat pe tronul tipic al Împărăției lui Dumnezeu, a găsit necesar să poarte război cu duşmanii care au fost de jur împrejur, inclusiv Edomiţii. Când mai marele David a fost pus pe tron în anul 1914 şi a fost trimis de Iehova să domnească în mijlocul duşmanilor Săi, s-a implicat în război cu duşmanii lui Dumnezeu. Toate dovezile arată la faptul că ziua împlinirii lui Obadia a sosit. În timp ce preoţimea se prezintă înaintea poporului ca izbăvitorii şi eliberatorii lui, apar la orizont izbăvitorii adevărați trimişi de Iehova, după cum stă scris : „Izbăvitorii se vor sui pe muntele Sionului, ca să judece muntele lui Esau; și Împărăția va fi a Domnului". — Obadia 21.

36. În vechiul Israel judecătorii au fost numiţi „eliberatori", şi cuvântul „izbăvitori" întrebuinţat aici de profetul Obadia înseamnă de asemenea „eliberatori". Cuvintele „izbăvitor" şi „eliberator" înseamnă unul şi acelaşi lucru. „Atunci i-ai lăsat în mâinile vrăjmaşilor lor, care i-au apăsat. Dar în vremea necazului lor, au strigat către Tine ; şi Tu i-ai auzit de la înălţimea cerurilor, şi în îndurarea Ta cea mare, le-ai dat izbăvitori care i-au scăpat din mâinile vrăjmaşilor lor". — Neemia 9:27.

37. Când Israel a fost apăsat de duşmani şi poporul apăsat a strigat la Domnul, atunci le-a trimis un eliberator şi un izbăvitor: „Copiii Iui Israel au strigat către Domnul, şi Domnul le-a ridicat un izbăvitor, care i-a izbăvit: pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb. Spiritul Domnului a venit peste el. El a ajuns judecător în Israel, şi a pornit la război. Domnul a dat în mâinile lui pe Cuşan-Rişeataim, împăratul Mesopotamiei, şi mâna Lui a fost puternică împotriva lui Cuşan-Rişeataim". (Judecătorii 3:9, 10) „Şi Domnul a dat un izbăvitor lui Israel. Copiii lui Israel au scăpat din mâinile Sirienilor, şi au locuit în corturile lor ca mai înainte". (2Împăraţi 13 : 5) Iehova, vorbind de cei trei sute de oameni ai lui Ghedeon, a zis: „Cu cei trei sute de oameni cari au lipăit, vă voi salva, şi voi da pe Madian în mâinile tale. Toţi ceilalţi din popor să se ducă fiecare acasă".— Judecătorii 7:7.

38. În profeţia lui Obadia, care este examinată aici, profetul numeşte pe aceşti eliberatori „izbăvitori" pentru că ei reprezintă pe Marele Izbăvitor Iehova, şi sunt legaţi în mod direct cu Cristos Isus, Mântuitorul lumii, prin care Iehova aduce salvare acelora care-L iubesc şi-L servesc. Expresia „izbăvitori" din această

Cuprins

profeţie se aplică cu acelaşi drept asupra rămăşiţei, care este acuma pe pământ şi este cuprinsă în această expresie, cât şi asupra acelor oameni pe care i-a întrebuinţat Iehova odinioară ca să elibereze pe Israel, şi care au fost numiţi în mod potrivit izbăvitori.

39. Domnul se serveşte de membrii credincioşi ai trupului Său în această lucrare şi priveşte ia seama la ceea ce li se face lor aşa ca şi cum i s-ar face Lui însuşi. Astăzi, la porunca lui Iehova, rămăşiţa merge şi vesteşte mântuirea pregătită de Dumnezeu, care este singura mântuire pentru fiecare creatură. (Isaia 52:7). Martorii lui Iehova duc în prezent mesajul Său de eliberare la popor, pentru ca prizonierii, oamenii binevoitori, să cunoască singura cale de salvare. (Isaia 49 :9). Rămăşiţa credincioasă şi adevărată este cu luare aminte la interesele fraţilor ei, şi fiecare dintre ei lucrează în mod loial cu ceilalţi pentru a apăra interesele Împărăției. (1Timotei 4:16; Iacov 5: 20) Cei din rămăşiţă, martorii credincioşi ai lui Iehova, merg înainte pe calea croită, înalță steagul lui Iehova şi arată în felul acesta oamenilor bunăvoinței calea mântuirii. (Isaia 55:4; 62:10). Toate acestea rămăşiţa le face sub conducerea lui Cristos Isus, Salvatorul, şi prin urmare, ea este cuprinsă sub denumirea „izbăvitori" menţionată de profetul Obadia.

40. Despre aceşti „izbăvitori" este scris că „se vor sui pe muntele Sionului", adică, în organizaţia lui Iehova despre care este scris: „Ierusalimul este zidit ca o cetate făcută dintr-o bucată! Acolo se suie seminţiile, seminţiile Domnului, după mărturia lui Israel, ca să laude Numele Domnului". - Psalm 122:3,4.

41. Aceasta are loc când Iehova zideşte Sionul, şi aceasta a început după venirea Domnului Isus, marele Judecător şi Izbăvitor, la templu. Nu orişicine zice : „Doamne, Doamne !" va aparţinea Sionului, ci numai acela care face voinţa lui Dumnezeu în mod loial şi credincios. Prin profetul Său psalmist, Iehova arată că fiecare care va aparţinea „izbăvitorilor" menţionaţi de Obadia trebuie să aibă anumite calităţi, şi aceste calităţi sunt descrise în aceste cuvinte : „Doamne, cine va locui în cortul Tău ? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt ? Cel ce umblă în neprihănire, cel ce lucrează cu dreptate şi spune adevărul din inimă. Acela nu cleveteşte cu limba lui, nu face rău semenului său, şi nu aruncă ocara asupra aproapelui său. El priveşte cu dispreţ pe cel vrednic de dispreţuit, dar cinsteşte pe cei ce se tem de Domnul, El nu-şi ia vorba înapoi, dacă face un jurământ în paguba lui. El nu-şi dă banii cu camătă, şi nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cine face aceste lucruri, nu se va clătina niciodată". - Psalmul 15.

42. Cei credincioşi care se conformează acestor precepte divine văd şi înţeleg prezenţa Domnului în templu, şi ei aud şi ascultă profeţia : „Bucură-te mult, fiică a Sionului... Iată, Regele tău vine la tine; El este drept (marele Judecător), și are salvare". (Zaharia 9; 9). Tabloul din profeţia lui Obadia despre izbăvitorii care se suie pe muntele Sionului corespunde exact tabloului descris în Apocalips 14:1, unde cei 144.000 împreună cu Cristos Isus, Izbăvitorul, sunt arătaţi pe muntele Sionului. Toate scripturile acestea descoperă faptul că mântuirea vine de la Iehova şi numai pe calea hotărâta de El, adică prin familia Lui oficială Sion, şi că mântuirea nu poate veni de la o mulțime de preoți, cum ar fi făţarnica

Cuprins

ierarhie romano-catolică. Iehova Dumnezeu a pregătit salvarea, și ea nu vine printr-un alt nume decât prin Cristos Isus. Ziua prezentă a fost aceea pe care a văzut-o profetul, privind în viitor, atunci când a scris aceste cuvinte: „O! De-ar porni din Sion izbăvirea lui Israel! Când va întoarce Domnul înapoi pe prinşii de război ai poporului Său, Iacov se va veseli, şi Israel se va bucura". — Psalm 14:7.

43. Care este lucrarea încredințată acestor izbăvitori care se suie pe muntele Sionului? Profetul răspunde: „Să judece muntele lui Esau". Aceasta, bineînţeles, înseamnă că membrii Sionului, rămăşiţa, vestesc judecăţile scrise dinainte care marchează şi condamnă la pieire pe făţarnicii reprezentanţi ai religiei, îndeosebi pe ierarhia romano-catolică împreună cu clerul unit cu ea. Rămăşiţa este însărcinată să vestească răzbunarea lui Iehova asupra celor făţarnici. Dumnezeu a pus pe profet să scrie tocmai despre acest timp: „Să salte de bucurie sfinții îmbrăcaţi în slavă, să scoată strigăte de bucurie în aşternutul lor! Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor, şi abia cu două tăişuri în mâna lor, ca să facă răzbunarea asupra neamurilor, şi să pedepsească popoarele ; să lege pe împăraţii lor cu lanţuri, şi pe mai marii lor cu obezi de fer, ca să aducă la îndeplinire împotriva lor judecata scrisă! Aceasta este o cinste pentru toţi sfinții Lui. Lăudaţi pe Domnul!" — Psalm 149:5-9.

44. Vestirea acestor judecăţi ale lui Iehova împotriva batjocoritorilor, ierarhia împreună cu preoţimea aliată cu ea, provoacă, firește, un război, deoarece această vestire descoperă înşelăciunea şi fățărnicia acestei mulțimi nelegiuite. Martorii Iui Iehova sunt implicați în prezent în proclamarea judecăţilor divine şi vestesc scripturile care fac cunoscut că a sosit timpul lui Dumnezeu pentru a se răfui cu duşmanii Lui şi pentru a executa pe pângăritorii numelui Său. Ei vor explica mai departe Sfânta Scriptură şi vor anunţa că mulţi din rămăşiţă vor fi pe pământ şi vor vedea cum va executa Cristos Isus judecăţile lui Iehova împotriva reprezentanţilor religiei şi împotriva altora care au pângărit într-un mod atât de nelegiuit numele lui Iehova. Înaintea Domnului Isus sunt adunate acum toate naţiunile (Matei 25:31,32), şi aceasta se aplică mai cu seamă asupra conducătorilor religiei „creştinătăţii". Aceasta este fără îndoială în armonie cu următoarea profeţie scrisă : Să se scoale neamurile, şi să se suie în valea lui Iosafat! Căci acolo voi şedea să judec toate neamurile de primprejur. Egiptul va ajunge pustiu, Edomul (Esau) va ajunge o pustie stearpă, din pricina silniciei făcute împotriva copiilor lui Iuda, al căror sânge nevinovat l-au vărsat în ţara lor. Dar Iuda va fi veşnic locuit, şi Ierusalimul din neam în neam. Le voi răzbuna sângele pe care nu l-am răzbunat încă, fiindcă Domnul va locui în Sion". — Ioel 3:12, 19-21.

45. Prin profetul său Ieremia, Iehova confirmă această concluzie despre căderea Edomiţilor după cum urmează: „Edomul va fi pustiit; toţi cei ce vor trece pe lângă el se vor mira şi vor fluiera pentru toate rănile lui… Iată, vrăjmaşul se suie ca un leu de pe malurile îngâmfate ale Iordanului împotriva locuinţei tale tari; deodată voi face Edomul să fugă de acolo şi voi pune peste el pe acela pe care l-am ales. Căci cine este ca Mine ? Cine-mi va porunci ? Cine-i păstorul care-mi va sta împotrivă? De aceea, ascultaţi hotărârea pe care a luat-o Domnul împotriva

Cuprins

Edomului, şi planurile, pe care le-a făcut împotriva locuitorilor din Teman: Cu adevărat, îi vor târî ca pe nişte oi slabe, cu adevărat li se va pustii locuinţa ! Iată, ca vulturul înaintează vrăjmaşul şi zboară, îşi întinde aripile peste Boţra, şi în ziua aceea inima vitejilor Edomului(Esau) este ca inima unei femei în durerile naşterii'". (Ieremia 49: 17,19, 20,22). Edomiţii au adus mare ocară asupra numelui lui Iehova, şi astfel Domnul va lua măsuri ca să nu scape nepedepsiţi. Dumnezeu îşi va curăţi şi justifica numele sfânt.

46. Această alungare a Edomiţilor are loc în timpul când Domnul zidește Sionul: „Dar Împărăția va fi a Domnului" (și astfel Împărăția va aparține lui Iehova – *Roth.).* Mulțimea de înșelători, ierarhia romano-catolică, susține că guvernează lumea ca reprezentanta Domnului, dar această susținere este cu fotul falsă, şi Domnul se va îngriji ca falsitatea acestei afirmaţii să fie descoperită ce-lorlalte elemente stăpânitoare ale pământului. Ierarhia romano-catolică şi complicii ei susţin a împărăţii acum ca împăraţi fără casa regală a lui Iehova şi împotriva voinţei lui Dumnezeu. (1Corinteni 4:8). Stăpânii comerţului şi politicienii împreună cu clerul sau aliaţii lor religioşi au stabilit „urâciunea pustiirii", şi susţin că domneşte peste lume în puterea dreptului divin; însă acest lucru contrafăcut va pieri în curând pentru totdeauna. Organizaţia lui Satan trebuie să ia curând sfârşit şi aceasta se va întâmpla prin uciderea, „curvei" celei bătrâne. Nimicirea acestui sistem al „curvei celei bătrâne" şi stârpirea sau omorârea literală a oamenilor care formează această organizaţie făţarnică nu trebuie să se întâmple în mod necesar în acelaşi timp. Din sfânta Scriptură reiese că războiul care este acum în curs împotriva mulțimii de preoţi va băga pe ierarhie şi pe aliaţii ei religioşi până peste cap în ocară şi ruşine, și după aceea Cristos Isus va nimici pe toţi cei răi în ziua cea mare a Dumnezeului Celui Atotputernic. Aceasta nu este o explicare sau o concluzie dogmatică, ci în lumina Sfintei Scripturi şi a faptelor, pare a fi o aşteptare raţională. În orice caz, partea rămăşiţei în acest război constă în cântarea preamăririi lui Iehova, în vestirea zilei răzbunării Sale şi în vestirea judecăţilor Sale scrise dinainte. Lucrând aşa, ei descoperă înaintea ochilor oamenilor refugiul minciunilor pe care nelegiuiţii reprezentanţi ai religiei l-au întrebuinţat atât de mult timp ca locul lor de ascundere; şi după aceea Domnul va face lucrul Său de nimicire. Aceasta este arătat limpede şi cu putere de alte profeţii. — Ezechiel, capitolul 9 şi 10.

47. Rămăşiţa trebuie să vegheze cu atenţie asupra datoriei pe care i-a încredinţat-o Domnul, şi să o împlinească în mod loial şi credincios. Iehova îi descoperă planul Său de a nimici pe preoţime şi pe întreaga organizaţie a lui Satan; însă nu este aşa de important ca rămăşiţa să ştie în ce ordine se vor desfăşura aceste evenimente şi ziua exactă când se va începe nimicirea. Rămăşiţa trebuie să fie supusă cu totul Domnului, şi fiind ascultătoare nu-şi va permite să alerge înaintea Domnului şi să zică cum va face Domnul lucrul acesta; Dumnezeu n-a descoperit aceasta. Rămăşiţa trebuie să vestească mesajul, pe care Iehova şi Cristos Isus i l-a pus în gură ca să-1 facă cunoscut şi să nu se mulţumească numai cu a face lucrul acesta, ci afară de aceasta trebuie să se bucure de privilegiul său. Ei

Cuprins

trebuie să ducă poporului fructele Împărăției, şi vestirea acestui mesaj nu are numai scopul să trezească pe cei binevoitori, Ionadabii care formează „mulţimea mare de oameni" ci să avertizeze şi pe ceilalţi. Această lucrare trebuie îndeplinită şi terminată înainte de Armaghedon ; căci după începerea lucrării pustiitoare prin „sabia lui Iehova" şi prin instrumentele ucigătoare ale oştirii de îngeri din suita lui Cristos Isus, va fi prea târziu pentru rămăşiţă să proclame mesajul şi pentru mulţimea mare de oameni va fi prea târziu să primească mesajul şi să caute dreptate şi smerenie înainte de a veni mânia lui Dumnezeu împotriva duşmanului. .

48. Fie ca poporul să înţeleagă acum că nu există altă scăpare, decât cea dăruită de Dumnezeu prin Cristos Isus. „Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu îşi găseşte plăcerea. Voi pune Spiritul Meu, peste El, şi va vesti Neamurilor judecata… Şi Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui". (Matei 12: 18-21, *R.V.;* Faptele Apostolilor 4:12) Domnul va curăţi pământul de duşmani şi-1 va face locuinţă pentru creaturile sincere unde se poate trăi bine. „Şi Domnul va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn, şi Numele Lui va fi singurul Nume". — Zaharia 14:9.

49. Nici un făţarnic şi nici un nelegiuit nu va supravieţui Armaghedonului şi toţi cei ce vor rămânea în viaţă în decursul Armaghedonului şi după aceea precum şi toţi cei ce vor fi înviaţi trebuie să asculte dacă voiesc să trăiască şi să se supună cu totul domniei Domnului Isus, Regele pământului. „Toate marginile pământului îşi vor aduce aminte şi se vor întoarce la Domnul: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta. Căci Împărăția este al Domnului; şi El este guvernator printre naţiuni". (Psalm 22:27,28) Apoi, Cristos Isus, mai marele David, va vorbi lui Iehova după cum este scris :„A Ta, Iehova, este mărirea, puterea şi măreţia, vecinicia şi slava, căci tot ce este în cer şi pe pământ este, al Tău; a Ta, Iehova, este domnia căci Tu te înalţi ca un stăpân mai presus de orice. De la tine vine bogăţia şi slava. Tu stăpâneşti peste tot, în mâna Ta este tăria şi puterea, şi mâna Ta poate să mărească şi să întărească toate lucrurile". — 1 Cronici 29:11,12, *Roth.*

50. Ierarhia romano-catolică, aliaţii ei preoţii şi toţi ceilalţi care ocărăsc şi dezonorează numele lui Iehova, trebuie să fie şi vor fi stârpiţi în curând. Nimic în întreaga Împărăţie sfântă a lui Dumnezeu nu va putea provoca scandal. Iehova va pune Împărăția Sa sub conducerea şi administrarea lui Cristos Isus, Unsul Său, Regele Său şi „odrasla Sa neprihănită", şi aceasta se va face în împlinirea făgăduinţei Sale : „Şi voi aduna rămăşiţa oilor mele din toate ţările, unde le-am alungat, şi le voi aduce iarăşi la staulele lor, şi vor creşte, şi se vor înmulţi. Iată, vin zile zice Domnul, că voi ridica lui David o odraslă dreaptă, şi un rege va domni şi va prospera, şi va face judecată şi dreptate pe pământ. În zilele sale Iuda se va mântui, şi Israel va locui în siguranţă ; şi acesta este numele lui, cu care se va numi : DOMNUL, NEPRIHĂNIREA NOASTRĂ". – Ier. 23:3,5,6.

51. Apoi se va auzi un glas puternic bubuind în întreg universul şi preamărind pe Cel Prea Înalt: „Şi am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: Aleluia! Domnul,

Cuprins

Dumnezeul nostru Cel Atotputernic domnește". (Apocalips 19 : 6) Toţi de pe pământ care iubesc şi servesc pe Iehova să lupte acum cu energie şi statornicie pentru numele Lui şi Împărăția Sa! Lăsați pe dușman să facă ce vrea; noi ştim că ziua eliberării este aproape; şi de aceea cântarea de laudă pe care o cântă acuma poporul lui Iehova spre mărirea numelui Său sfânt va răsuna mai departe din veșnicie în veșnicie spre onoarea şi slava Celui Prea înalt.

Întrebări pentru studiu

1, 2, De la cine vine făgăduinţa exprimată în acest text ? Explică cu ajutorul scripturilor cine trebuie eliberat, prin cine şi de cine?

3. „Acolo va fi sfințenia". Cum se va realiza aceasta ?

4. Ce înseamnă această declaraţie: „Casa lui Iacov îşi va lua înapoi moşiile" ?

5. Arată cu ajutorul scripturilor dacă planul scris în Psalmul 83:12 se va realiza cu succes.

6,7. Arată cine este „casa lui Iacov" şi „casa Iui Iosif".

8-13. Arată cum se explică cu alte scripturi ce semnificativ şi potrivit sunt numite „foc" şi „flacără", când este scris: „Dar casa lui Esau va fi ca miriştea", şi cum „vor aprinde şi vor mistui" aceste flăcări pe Edomiţi.

14-18. Explică de ce dușmanii lui Dumnezeu au continuat atât de mult să umble pe calea lor. Compară Deuteronom 2:4,5,8 cu declarațiile din Obadia 19 și Numeri 24:17-19.

19-24. Cum vor stăpâni „cei de la miazăzi" „muntele lui Esau"? Arată cum se împlineşte Amos 9:12. Când vor stăpâni „cei din câmpie ţara Filistenilor? Cine va stăpâni „ţinutul lui Efraim şi al Samariei" şi cum ? Cum şi când va stăpâni „Beniamin" „Galaadul" ? Ce par a arăta aceste tablouri profetice în mod clar?

25-29. Cine şunt „prinşii de război ai acestei oştiri a copiilor Iui Israel".? Când şi cum „vor stăpâni ţara Cananiţilor ? Cine sunt prinşii de război ai Ierusalimului?. Cum ajung în stăpânirea „cetăţilor de miazăzi" şi ce impresie face aceasta asupra lor ?

30. Arată motivul unităţii de acum a scopului" şi acţiunii servilor credincioşi ai lui Dumnezeu de pe pământ

31-32. Cine sunt cei nelegiuiţi ? Ţinând seama de ceea ce este scris în Ezechiel 33: 11, arată motivul pentru scopul lui Dumnezeu cu cei nelegiuiţi, şi explică cum va proceda cu ei în cele din urmă.

33-34. Cum şi când se împlineşte Psalmul 102: 13 ? De ce dăruieşte acum Iehova o astfel de favoare organizaţiei Sale.

35-40. Explică, citând scripturi spre ilustrare, înţelesul termenului „ izbăvitorii" care este întrebuinţat în versetul 21:2. Cum se suie aceşti „ izbăvitori" „pe muntele Sion"?

41-42. Când şi cum se împlineşte Psalmul 122:3,4? Ce calități sunt necesare pentru toţi care sunt numiţi în Obadia 21 ca „izbăvitori"? Ce descoperă scripturile aici despre izvorul mântuirii şi canalul prin care este dată? Când se va răfui Iehova cu dușmanii Lui, cum se va purta cu aceia care au pângărit numele Lui?

Cuprins

43-47. Care este lucrarea încredinţată „ izbăvitorilor” care se suie pe muntele Sionului şi cum îndeplinesc ei această lucrare? Cum este prefigurată partea lor în profeţie? De ce va fi adusă o astfel de pustiire peste „Edom”, după Ioel 3:12; 19-21 şi Ieremia 49:17,18,19,20,22? Ce trebuie să ştie şi să facă acum rămăşiţa? De ce?

48-50. Arată, citând pasaje din Sfintele Scripturi, cum va înălţa executarea judecăţilor lui Iehova pe pământ cuvântul şi numele Său.

51. Ce trebuie sa facă, aşadar, toţi care trăiesc acum pe pământ şi iubesc şi servesc pe Iehova?

MARȘUL SPRE ARMAGHEDON

Descriind conducerea de către Satan a forțelor sale spre viitoarea luptă a Armaghedonului, profetul Naum spune în termeni simbolici: „El (Satan) va chema pe vitejii lui; ei se vor poticni în mersul lor; ei vor alerga spre zid, și va fi pregătită apărarea”. (Naum 2:5). „Vitejii” lui Satan sunt slujitorii lui cei mai de seamă.

În pregătirea lui pentru marea bătălie Satan mobilizează pe nobilii și fruntașii turmei sale, și acești clerici și fruntași „nobili” ai turmei, susținând în mod ipocrit a fi creștini, se grăbesc să asculte ordinele stăpânului lor, Satan, întocmai cum spune profetul lui Dumnezeu că vor face ei; și în timp ce vin, ei „se poticnesc în marșul lor”. (*R.V.).* Profetul Isaia (8:14) a spus cu mult timp în urmă: „Și El va fi un sanctuar, dar și o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere, pentru cele două case ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului”. Întocmai așa este, „vitejii” lui Satan se poticnesc de „Piatra”, care este Regele uns al lui Dumnezeu, Cristos Isus. Ei se grăbesc spre apărarea lumii sau organizației lui Satan; și în aceasta ei se poticnesc și cad, întocmai cum a prezis marele Profet că vor face ei, spunând: „N-ați citit niciodată în scripturi că Piatra pe care au respins-o zidarii, a devenit capul unghiului…Și cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; dar pe acela pe care va cădea ea, îl va spulbera”. (Mat. 21:42-44). Profetul Isaia (8:14, 15) a prezis aceasta, spunând: „Mulți se vor poticni, vor cădea, și se vor sfărâma, vor cădea în laț, și vor fi prinși”. Ei se grăbesc să ajute în pregătirea pentru atacul împotriva Unsului lui Dumnezeu, dar cad, după cum este scris: „Când cei răi, dușmanii și vrăjmașii mei, au venit împotriva mea ca să-mi mănânce carnea, s-au poticnit și au căzut.” – Ps. 27:2.

Profetul Naum spune: „Ei se vor grăbi spre zid”. Conform profeției, clericii și fruntașii turmelor lor se grăbesc să caute instrumentele disponibile pentru persecutarea și pedepsirea acelor oameni din poporul lui Dumnezeu care sunt cunoscuți ca „rămășița”, și care sunt sârguincioși în răspândirea printre oameni a adevărului lui Iehova. Ei se grăbesc spre bastioanele organizației lui Satan, pentru ca rămășița urâtă să fie nimicită. Dar în timp ce această pregătire este în curs, preoții sau „nobilii”, așa cum îi numește profeția, refuză să iasă înainte și să-și apere cauza. Politica lor este de a nu intra niciodată într-o discuție deschisă cu cei care reprezintă pe Dumnezeu, pentru că aceasta ar demasca duplicitatea lor față de

Cuprins

oameni. Profeția declară că ei sunt „viteji ai Babilonului” (organizația lui Satan), ei fiind partea religioasă a organizației, se fălesc și se mulțumesc cu cuvinte lăudăroase, și aduc pe ascuns influența lor asupra factorilor politici pentru a chinui pe martorii lui Dumnezeu până când va fi dată marea bătălie. – Ier. 51:30.

Satan știe că în scurt timp trebuie să lupte împotriva Domnului, și prin urmare, se pregătește pentru conflict. Cu toate acestea, metoda lui de pregătire este cea de întuneric. Prin lăudăroșenie zgomotoasă, prin înălțarea virtuților și realizărilor oamenilor, și prin punerea națiunilor în frica una de alta, el grăbește adunarea oamenilor pentru marea zi a bătăliei. El ține într-adevăr pe oamenii organizației lui vizibile în întuneric. Satan urăște rămășița lui Dumnezeu cu o ură de moarte, și instigă pe nobilii și fruntașii turmelor să încerce nimicirea ei. Fără îndoială, Satan este încrezător că poate să nimicească nesemnificativul și „pestilențialul” grup în bătălia viitoare, însă el încearcă acum să-i tortureze și să-i persecute.

Satan ar distruge complet rămășița acum, dacă nu ar fi protecția pe care o asigură Dumnezeu pentru ai Săi. Profetul Naum se referă la pregătirea lui Satan și la cohortele lui care se pregătesc pentru bătălie, și apoi spune: „Și apărarea va fi pregătită”. Aceste ultime cuvinte se referă evident la protecția pe care o oferă Dumnezeu rămășiței Sale. Cuvântul redat „apărare” apare în citirea alternativă a Bibliei marginale ca „învelitoare”, și înseamnă o învelitoare sau protecție pentru cei ce atacă organizația lui Satan. Traducerea *Rotherham* redă textul cu aceste cuvinte: „Totuși acoperirea de asalt este pregătită”. Iehova Dumnezeu este învelitoarea, și protecția Lui pentru ai Săi este „în locul secret al Celui Preaînalt”, sub umbra aripii Lui; „El va acoperi pe aceștia cu aripile Lui, și ei se vor încrede sub aripile Lui”. – Ps. 91:1-4.

Cu multe secole în urmă Iehova a trimis pe Iona să profețească împotriva Ninivei, capitala Asiriei, același oraș împotriva căruia a mărturisit și profetul Naum. Profeția a fost dată când Iona fusese eliberat din pântecele balenei. Nimicirea orașului a fost amânată până în ziua pregătirii lui Dumnezeu menționată de profetul Naum. (2:3). Din momentul în care Isus Cristos a fost sculat din morți, minunea care a fost prezisă prin eliberarea lui Iona din pântecele balenei (Matei 12:40), s-a dat o mărturie națiunilor pământului, și această mărturie a fost dată în special de la a doua venire a Domnului în aceste zile din urmă și de înviere cerească a membrilor credincioși ai trupului lui Cristos care au dormit în moarte. Lucrarea mărturiei este aproape finalizată. Ziua pregătirii lui Dumnezeu a ajuns la sfârșit. Războiul și distrugerea împotriva organizației lui Satan este pe punctul de a izbucni. Deoarece porțile orașului, Babilonul din vechime, au fost deschise și a intrat armata și orașul a căzut, așa cum spune profetul Naum (2:6), „Porțile râurilor vor fi deschise, și palatul va fi destrămat”, organizația lui Satan va cădea.

Ziua bătăliei se apropie. Ziua pentru judecarea națiunilor este aproape. Domnul este în templul Lui cel sfânt pentru judecată. Profeția lui Mica (1:2) declară: „Ascultați, voi popoare toate; ia aminte, pământului, și ce este pe el;

Cuprins

Domnul Dumnezeu să fie martor împotriva voastră, Domnul din templul Lui cel sfânt".

Trebuie dat avertisment lumii, deoarece Dumnezeu nu ia acțiuni în secret. Prin profetul Său (Ioel 3:9,10,12) Iehova spune: „Proclamați aceasta printre Neamuri; pregătiți războiul; treziți pe viteji; să se apropie toți oamenii de război; să se suie; prefaceți plugurile voastre în săbii, și cosoarele în sulițe. Cel slab să zică: Sunt tare. Să se scoale neamurile, și să se suie în valea lui Iosafat (locul și timpul pentru Iehova să pronunțe și să execute judecată); căci acolo voi ședea ca să judec toate națiunile de primprejur". (Vs. 14): „Mulțimi, mulțimi, în valea judecății; căci ziua Domnului este aproape în valea hotărârii".

Satan conduce marea sa armată în „valea judecății" pentru război. Cu grupuri de muzică militară și steaguri fluturânde reprezentanții lui se apropie. În frunte marșează regii, prinții, președinții, guvernatorii, și conducătorii politici mai mici, judecătorii și personalul auxiliar din marile sisteme judiciare; parlamentele, congresele, și toate celelalte având de a face cu mașinăria politică a lumii. Mai multe grupuri și steaguri, și după aceea vin giganții financiari ai lumii, mici la număr, dar mari în putere. Mai multă muzică, steaguri, și afișe, și apoi apar în linia marșului pontifii ecleziastici puternici, episcopii, cardinalii, preoții, rabinii, doctorii divinității, reverenzii drepți și toți ceilalți clerici, fiecare purtând o îmbrăcăminte care-l identifică, și însoțiți de lideri și de cei care slujesc și primesc colectele. Mândri, aroganți, reci, meditativi, aspri, și cu o demnitate gravă, fiecare din cei trei factori mari de guvernare își ia poziția corespunzătoare în linia marșului. Auto-importanța este scrisă pe înfățișarea lor, și lauda de sine este pe toate buzele.

Marș! Marș! Marș! Și ei continuă să vină. În șir sunt mari proprietari de reviste și editori, care folosesc ziarele lor ca să expună virtuțile organizației lumești puternice. Acolo sunt și proprietarii și editorii marilor ziare metropolitane, care modelează opinia publică în favoarea eroilor conducători. Alte grupuri de muzică, și în continuare vin carele și caii de război. Acestea nu sunt parte a factorilor de conducere, ci sunt instrumente folosite de factorii de conducere.

Tropăit! Tropăit! Tropăit! Nu vor înceta ei oare niciodată să tropăie? Toate națiunile trebuie să vină, fiindcă ele trebuie să se adune să bea din paharul mâniei pe care Dumnezeu l-a turnat pentru ele, și niciuna nu poate refuza. – Ier. 25:28.

Există mai mult de șaizeci de națiuni care depun toate eforturile să se echipeze pentru război. O idee despre numărul sufletelor sărace care sunt pregătite pentru măcel, și care formează un instrument militar al organizației Diavolului, își poate forma oricine dacă consultă tabla cu cifre, publicată de Departamentul de Război al Statelor Unite, și care arată numele țării, armata activă, rezerva organizată, rezerva neorganizată, și puterea umană militară a fiecărei astfel de țări de pe listă. Puterea umană militară totală se va vedea că depășește o sută douăzeci și patru de milioane de oameni. Pentru toți acești oameni trebuie să existe echipament, cum ar fi arme, săbii, cuțite, ranițe, transport de arme, tancuri, muniție, bombe, și alte instrumente de distrugere folosite de oamenii de război.

Cuprins

Apoi adăugați la cele de mai sus navele extraordinare ale țărilor, care includ torpiloare și numeroase submarine. La aceasta adăugați numeroasele avioane care zboară în aer și aruncă proiectile ucigătoare peste oameni. La aceasta adăugați gazele otrăvitoare, a căror mică cantitate ar distruge un oraș întreg în mai puțin de o zi.

Toți aceștia marșează în „valea judecății", marea majoritate a lor neștiind de ce merg acolo. Există mulțimi și mulțimi de oameni care nu sunt parte acestei organizații, dar care sunt fie direct, fie indirect, afectați de aceasta. Aceștia includ șoferii de mașini, personalul spitalicesc, cei care furnizează și distribuie hrana necesară pentru a hrăni armatele, doctorii și infirmierele. Și apoi există alte mulțimi și mulțimi de oameni care sunt afectați indirect, deoarece necesitățile vieții lor trebuie să fie micșorate pentru a alimenta organizația militară. Și apoi, deasupra întregii acestei organizații vizibile, nevăzută de toți și cunoscută de foarte puțini, călărește Diavolul, dumnezeul ei puternic, flancat și sprijinit de hoarde de îngeri răi.

Având în vedere tot acest aranjament al puterii organizate, chiar și unii care pretind a fi creștini disprețuiesc ideea unei organizații a Diavolului. S-ar putea pune întrebarea: A cui este organizația care este descrisă mai sus? Cu siguranță, Dumnezeu nu are nevoie de una ca aceasta; și cu toate că aceștia vin în numele Domnului, ei vin în mod ipocrit în numele Lui, însă în realitate vin în numele lui Satan Diavolul.

Partea vizibilă a organizației lui Dumnezeu este într-adevăr mică și nesemnificativă, atât de mică, în realitate, încât să merite atenție. Ea este pe ambele părți ale văii judecății, sub steagul Domnului. Ei nu poartă arme de război; ei au doar trâmbițe cu care să sune laudele lui Iehova Dumnezeu. Membrii vizibili ai organizației lui Satan privesc cu dispreț la această societate mică și nesemnificativă de trâmbițători. Ei sunt singurii dușmani vizibili ai lui Satan, și ei refuză să se compromită cu vreo parte a organizației Lui. Ei continuă să cânte lauda lui Iehova și să declare minunile lucrărilor Lui. Satan instigă pe preoți să nimicească mica societate de trâmbițători, sau cântăreți, deoarece marii ecleziastici sunt deranjați de prezența și zgomotul făcut această societate mică de martori. Societatea mică nu face nici un rău nimănui; politicienii nu ar putea găsi nici o acuzație împotriva lor, cu excepția influenței ecleziasticilor, și finanțatorii sunt prea ocupați ca să le dea atenție; însă ambele categorii trebuie să dea ascultare cerințelor aliatului lor, deoarece Satan este foarte mâniat pe această societate mică și ar vrea să-i distrugă. (Rev. 12:17). Domnul le spune: „Continuați să sunați din trâmbițele voastre, nu vă opriți zi și noapte, și nu vă temeți; nici un rău nu se va abate asupra voastră; Eu am pus cuvintele Mele în gura voastră; vestiți-le pentru ca și alții să știe că Eu sunt Dumnezeu". – Isa. 62:6; 51:16; Ps. 91:10.

Puterea și tăria militară a părții invizibile a organizației lui Dumnezeu nu poate fi exprimată, pentru că ea nu este descoperită. Noi știm că Isus a spus că ar fi putut să cheme doisprezece legiuni de îngeri pentru propria Sa apărare. Noi știm, așadar, că există îngeri cu putere mare care formează o parte a organizației

Cuprins

puternice a lui Dumnezeu. Cristos Isus este Capul acesteia, Mareșalul care conduce forțele; și deasupra tuturor este Dumnezeul Atotputernic. Puterea acestuia poate fi aproximată oarecum prin rezultate care urmează. Marea chestiune care urmează să se decidă în cele din urmă este: Cine este Dumnezeul Atotputernic? Ziua judecății este aproape, și cei care au o anumită cunoștință despre și credință în Cuvântul lui Dumnezeu au acum posibilitatea să stabilească din cuvintele profeților care va fi rezultatul, și anume, soluționarea chestiunii în favoarea lui Iehova Dumnezeu, și justificarea numelui Său.

SCRISORI DIN LUCRARE

„IEHOVA FACE O MARE LUCRARE ÎN ACEASTĂ ȚARĂ”

Dragii noștri frați:

Este timpul să dăm un semn de viață. Ne simțim foarte îndemnați să facem aceasta, deoarece inimile noastre sunt pline de o mare bucurie. Minunate sunt lucrările marelui nostru Rege care se fac în această țară. Fecioarele merg în continuu în palatul Regelui, urmând mireasa, și ele se curățâ în întregime pentru a fi vrednice să participe în laudele „Regelui eternității”. Ele vin într-adevăr cu mare bucurie și veselie, purtând haine albe și având palmieri în mâinile lor. Dacă ați putea să le vedeți, v-ar mări inima! Tatăl nostru ceresc face o lucrare în această țară! Când ea va fi terminată, voi toți dincolo de granițe veți face ochi mari. El nu permite ca credincioșii Lui să fie atinși de dușman, și păzește în întregime pe cei ce-L iubesc. Desigur, ei trebuie să folosească sabia spiritului și scutul credinței foarte des, de fapt, tot timpul, pentru că lupta împotriva spiritelor rele devine mai aprinsă tot timpul; însă Iehova conduce lupta, prin Regele Său, și astfel noi trebuie doar să stăm și să privim salvarea noastră. Între timp noi folosim cu sârguință mistria și zidim cu energie. Iehova acoperă totul cu aripile Sale. Totuși noi toți trebuie să avem credință ca Avraam; altfel, totul este în zadar. Prin această credință cei credincioși din această țară au făcut să fie mutați munții și să se tremure dealurile; și în timp ce mergem înainte, noi facem lucrul cu mare recunoștință și cu umilință profundă. Noi știm că Iehova, Tatăl nostru ceresc, va continua să ne binecuvânteze așa cum a făcut până în prezent.

Hrana pe care El, în bunătatea Sa iubitoare, încă o mai furnizează pentru noi o mâncăm cu un duh de rugăciune pentru ca să avem o înțelegere clară a acestui plan întreg și pentru ca apoi să îndeplinim tot ce este drept în ochii Lui. Luminile fulgerului sunt atât de strălucitoare și minunate încât de pe ochii noștri cade ceva ca și cum ar fi solzi, și totul se limpezește, tot ce a fost până acum oarecum obscur. Astfel Domnul își pregătește poporul pentru bătălia finală. În

Cuprins

timp ce lucrurile de afară devin din ce în ce mai confuze și totul bolborosește și urlă, Iehova călăuzește lucrarea în mod calm spre țelul ei. Cei care au astăzi ochi de văzut stau fermi în puterea Domnului în mijlocul valurilor învolburate ale mării…

Vă dorim cele mai bogate binecuvântări ale Domnului, și vom continua să stăm cu voi umăr la umăr pentru cauza Regelui nostru glorios până când se va termina totul. Vă salutăm ca,

Frații voștri,
K. B., K.N., ȘI FR. J., *Germania*

„NU AȚI ÎNCĂLCAT NICI O LEGE”

Dragă frate Phillips:

Vă scriu cu mare bucurie această scrisoare târziu în noapte ca să vă spun ceea ce s-a întâmplat tocmai în această seară. Cam pe la ora 7:30 p. m. m-am hotărât să merg în orașul Bulaway, tocmai în centrul orașului. Am pus gramofonul și imediat mulți europeni au venit lângă mine întrebându-se ce pregătesc. Am avut cărțile cu mine în mână; apoi am început să pun înregistrările Judecătorului Rutherford. Au participat mulți oameni. Polițiștii și C.I.D. au venit și s-au ascuns prin apropiere, ascultând înregistrările.

Mulți oameni au fost foarte interesați când am pus înregistrările, „De ce sunt numiți preoții romano-catolici „părinți”?, „Mesagerii păcii” și „De ce se opune clerul adevărului?” și „Mângâiere”. Toată lumea s-a bucurat de aceste adevăruri minunate. Imediat după două ore un detectiv (polițist) a fost trimis să vină și să mă ducă la biroul C.I.D. Am fost luat cu o mulțime de oameni care stătea de jur-împrejur dorind să audă mai multe înregistrări.

Un sergent m-a întrebat ce fac. I-am răspuns că pun aceste înregistrări care explică adevărul pe care martorii lui Iehova îl spun oamenilor, și pentru ca oamenii să poată auzi ce mesaj duc martorii lui Iehova la oameni. El m-a întrebat cine mi-a dat permisiunea să fac asta. Eu am spus, „Scripturile”. El mi-a spus că mă va acționa în instanță pentru că am împiedicat publicul să treacă pe trotuar. Atunci eu i-am spus că nu împiedic pe nimeni, și nici nu sunt în drum ca să împiedic pe oameni să treacă. Am spus că oamenii „Armatei Salvării” stau întotdeauna în stradă și cântă și oamenii li se alătură; și că ei nu-i acuză în instanță și nu-i opresc pentru că fac zgomot în oraș. După o lungă explicație ei au spus: „Nu ați încălcat nici o lege; de aceea vă spunem că vom afla mâine (adică 13 Mai, ziua în care vă trimit această scrisoare) și apoi vă vom spune dacă veți fi oprit”.

Ieri seara am fost în tabăra poliției B.S.A. Am pus înregistrările și am dat câteva broșuri unui sergent băștinaș. Ei au fost într-adevăr interesați. Mașina pe care am folosit-o în seara aceasta am împrumutat-o de la un sergent băștinaș din tabăra poliției. Dacă îmi vor permite voi merge la postul de poliție și voi pune înregistrările pentru ei, deoarece doresc să le aud și eu. Orice îmi vor spune sau îmi

Cuprins

vor face, voi înfrunta cu îndrăzneală. Vă voi înștiința ce vor spune mâine. Vă rog să mă amintiți în toate rugăciunile dumneavoastră.

Cu cele mai calde urări în serviciul Domnului, sunt,

Fratele dumneavoastră,
O.M. KABUNGO, *Rhodesia de Sud.*

IEHOVA ADUCE MULȚIMEA MARE

Dragă frate Rutherford:

Simțim că este datoria noastră să vă scriem câteva rânduri pentru încurajarea dumneavoastră, și ne bucurăm pentru că suntem în această lucrare cu dvs. Aici sunt câteva experiențe care pot să vă dea bucurie:

Noi am organizat prietenii aici în partea de nord a Ontario într-o campanie de serviciu, luând opt persoane în automobilul nostru, și alegând teritoriul nostru de la Fauquier până la Kapuskasing, care este un teritoriu romano-catolic solid. Acest teritoriu se întinde pe treizeci de mile.

Am pus lucrătorii noștri în secțiuni ale acestui teritoriu, și l-am acoperit într-o singură zi, distribuind 45 de cărți. Am ținut două întâlniri; una în aer liber, la o fermă, iar cealaltă în Kapuskasing, într-o casă a d-lui Roy. Acolo am pus discursul „Separarea națiunilor", care de pe acoperișul casei a fost auzit la o depărtare de cinci sau șase blocuri de jur-împrejur, după cum a spus șeful poliției, care a spus că noi am trezit toți oamenii din oraș, și prin urmare, am tulburat liniștea publică. Un lucru pe care l-am observat a fost că am tulburat pacea preoților, deoarece am văzut pe doi din ei stând în picioare la o depărtare de un bloc; altul, evident cu mai multă „autoritate", a ascultat discursul, și apoi a mers rapid la postul de poliție.

Următorul lucru pe care l-am aflat a fost că șeful poliției a fost la etajul casei din care transmiteam discursul. Am fost foarte recunoscători că am terminat demult cu a patra înregistrare a acelui discurs minunat înainte de a sosi el. El a încercat deodată să-și arate autoritatea, și a cerut ca să ne oprim, ceea ce noi am refuzat cu amabilitate să facem. Atunci el a venit la gramofon și a luat pick-upul de pe gramofon. În acest moment eu l-am dat la o parte și am înlocuit pick-upul. Atunci el mi-a spus că mă va aresta dacă nu mă opresc. I s-a spus să meargă înainte și să facă aceasta. Atunci el s-a dus la fereastră, și a luat difuzorul de la fereastră. În acest punct eu am luat difuzorul sub brațul meu și l-am ținut la fereastră până când s-a terminat discursul. După ce am oprit mașina, am trecut prin argumentele obișnuite pro și contra. Am simțit că câștigaserăm victoria în favoarea lui Iehova.

După ce ziua noastră de serviciu s-a încheiat, care a stârnit comunitatea cu mesajul Împărăției pe o rază se treizeci de mile, am fost răsplătiți bine, deoarece

Cuprins

două încărcături cu prieteni francezi au venit la sorea Marleau în noaptea aceea, unde stăteam noi. (Ei au călătorit de la treizeci de mile).

Aceasta a fost foarte neașteptat. Zelul lor a fost aprins datorită mesajului pe care-l auziseră în acea zi. Ei au venit ca să asculte mai mult în noaptea aceea; dar, din pricina tăierii unui fir din generatorul nostru, ne-a fost imposibil să folosim gramofonul. În schimb am ținut un discurs despre Revelația 7, explicând „mulțimea mare", întocmai cum relatase Turnul de Veghere. A trebuit să folosim pe prietenul nostru francez să interpreteze, deoarece mulți din acest grup de 24 nu au înțeles engleza.

Nu știu dacă am văzut o manifestare mai mare de fericire pe fețele prietenilor în viața mea. A fost foarte clar că ei luaseră o poziției de partea lui Iehova; și cred că această experiență le va da îndrăzneală în vestirea mesajului Împărăției. Este foarte evident că aceasta este ziua în care Iehova scoate „mulțimea mare" spre onoarea și gloria Sa.

Mulțumim Dumnezeului nostru pentru acest privilegiu de serviciu, și ne rugăm ca tot ce a fost făcut să fi fost făcut spre onoarea și slava Sa. Cu adevărat, părtășia noastră este cu Isus Cristos, Martorul Credincios și Adevărat, în vestirea mesajului Împărăției.

Rugând binecuvântarea Domnului peste dumneavoastră, dragă frate Rutherford, suntem bucuroși să conlucrăm cu dumneavoastră până când va fi întemeiată Împărăția pe pământ. Acestea sunt numele celor care au avut parte în această experiență (primii trei foști francezi ai R. C):

SORA MARLEAU — L. KING
BROS. F. HEMPEL — H. WILKINS
T. CHARRON — S. WALSH
C. CLINE — G.A. BISSETT, *Pionier*.

BUCURIE A STA ÎNAINTEA CONDUCĂTORILOR

Dragă frate Rutherford:

Sunt foarte recunoscător pentru scrisoarea dvs. ca răspuns la cererea mea. Sunt hotărât, prin harul Lui, să continui să profit de aceste oportunități pe care le am, pentru a servi Domnului.

Sunt bucuros de multe ori când sunt privilegiat de Domnul să iau poziției înaintea unor conducători ai lumii, reprezentând cauza adevărului. Atașez mai jos o copie a unor informații care cred, ar putea să fie de interes pentru dvs.

Sunt bucuros să repet încă odată recunoștința mea față de Iehova Dumnezeu pentru hrana nutritoare pe care o dă El pentru poporul Său în rubricile Turnului de Veghere și cărți, și aprecierea mea pentru broșura După aceea, pe care o avem în limba Itsekiri. Acest lucru umple inima unuia de surpriză să observe cum frații de la sediul general scot broșuri ca roua care cade pe iarbă.

Cuprins

Domnul să continue să vă întărească și pe toți servii Săi credincioși să urmeze cu supunere pe Justificatorul lui Iehova oriunde merge El.

Cu multă dragoste, rămân,
Al dumneavoastră de partea lui Iehova,
C.O. OMONEUKANRIN, Nigeria.

LAUDĂ LUI IEHOVA PENTRU TRÂMBIȚE

Dragă frate Rutherford:

Mulțumiri fie adus lui Iehova pentru puterea pe care am primit-o din înregistrarea „C" și „V". Am fi dorit să fiți fost cu noi pentru a ne bucura de unele din minunile cu Mașina de Sunet nr 3. Domnul ne trimite întotdeauna lucruri tocmai când avem nevoie de ele.

Oamenii de aici din sud sunt foarte săraci și au puțini bani sau deloc. Însă mașina de sunet deschide calea; și aproape toate cărțile noastre sunt distribuite prin folosirea mașinii de sunet. Constatăm, de asemenea, că aproape toți predicatorii de culoare au unele din publicațiile Turnului de Veghere; și ei ne invită să punem programele noastre în bisericile lor, atât pentru albi, cât și pentru cei de culoare. Suntem foarte bucuroși să spunem că există foarte puțină opoziției față de lucrarea noastră de aici.

Laudă lui Iehova pentru trâmbițele pe care le folosește astăzi.

Dragostea și rugăciunile noastre merg cu dumneavoastră până când va fi câștigată victoria.

Tovarășii dvs. servi în lucrarea Împărăției,

JOSEPH HOWARTH STELLA COOPER
MARY OWEN FERN ALLEN, Pionieri.

P. S. Această întâmplare poate fi de interes pentru dumneavoastră:

Când am venit pentru prima dată aici am avut dificultăți în a parca trailerul; a trebuit să plătim pentru spațiul de parcare. După aceea Domnul a furnizat o bunăvoință (un om de stație de serviciu), care ne-a cerut să venim și să parcăm pe terenul lui, și a dat spațiu pentru depozitarea cărților, ne-a dat electricitate pentru trailer și echipamentul mașinii de sunet, benzină și ulei pentru mașină pe la preț bun, și alte lucruri necesare; și ne-a cerut să punem mașina de sunet în fiecare seară. El vroia să plătească cheltuiala; el a dorit să trezească orașul.

Dușmanul a fost atât de înfuriat încât a trimis un reprezentant, „un fruntaș al turmei" (o femeie), ca să-i spună ca să nu adăpostească o mulțime ca aceea, ci s-o scoată de pe proprietatea sa. El a răspuns: „Domnul încă nu m-a autorizat să fac un astfel de lucru". Așadar, încă ne bucurăm de avantaje.

Cuprins

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

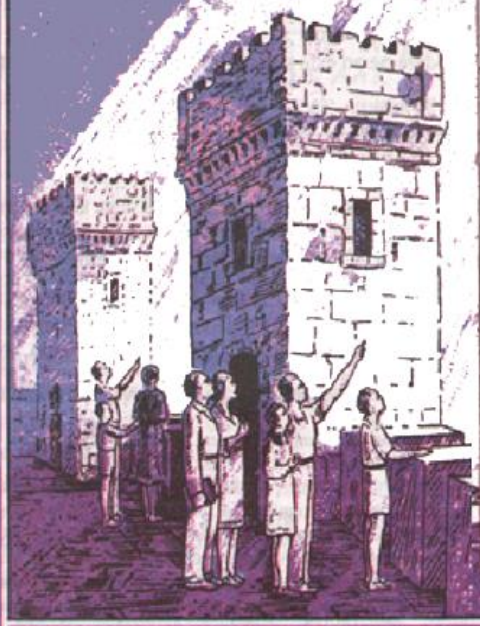

15 AUGUST 1936 Nr. 16

Cuprins:

STRÂNGEREA MULŢIMII MARI DE OAMENI
PARTEA I - Pag.423

FIȚI TARI ȘI LUCRAȚI - Pag.440

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

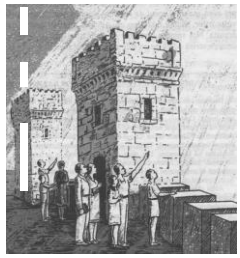

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 August 1936** **Nr 16**

STRÂNGEREA MULŢIMII MARI DE OAMENI

„Mai am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta şi pe acelea trebuie să le aduc, şi ele vor asculta de glasul Meu, şi va fi o turmă şi un Păstor". - Ioan 10:16.

PARTEA I

IEHOVA strânge la Sine pe toţi aceia cărora le dăruieşte viaţă veşnică. El face această strângere prin Unsul său, Cristos Isus, Prea Iubitul. El nu strânge la Sine pe potrivnicii Lui, ci numai pe aceia care-L caută şi care se conformează poruncilor Sale. El strânge la Sine mai întâi pe aceia care au încheiat un legământ prin jertfă și împlinesc în mod credincios acest legământ. „Adunaţi pe sfinții Mei, care au încheiat legământ cu Mine prin jertfă". „Cine aduce laudă Mă proslăvește; și celui ce ia aminte la calea sa, îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu". - Psalm. 50:5,23.

2. Iehova nu este deloc în conflict cu Satan în ceea ce priveşte numărul de adepți pe care-i va putea câştiga fiecare din ei pentru cauza sa. Dumnezeu şi-a fixat regulile a căror respectare conduce la viaţă, și numai aceia care se conformează acestor reguli fixate vor primi viaţă veşnică. Domnul Isus a mărturisit la porunca Tatălui Său în numele Tatălui: „Căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce Măi trimes. Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul, şi crede în El, să aibă viaţa vecinică ; şi Eu îl voi învia în ziua de apoi" (Ioan 6:38-40). El adună mai întâi pe cei sfinţi în templu, şi aceştia formează casa regală; ei sunt numiţi de El şi „turma mică". După aceea adună pe alţii, şi despre aceştia zice : "Mai am şi alte oi, care, nu sunt din staulul acesta ; şi pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, şi va fi o turmă şi un Păstor" (Ioan 10:16). Cei menţionaţi mai la urmă formează „oile" care sunt puse la dreapta lui Cristos, şi sunt adunați în această stare de favoare în timpul judecăţii pe care Domnul Isus o ţine în templu - Matei 25:31-46.

3.Vicleanul duşman Satan încearcă să amăgească pe poporul lui Dumnezeu în toate felurile posibile: şi printre lucrurile pe care le întrebuinţează acuma este încercarea sa de a face pe rămăşiţa să creadă că ea va strânge pe mulţimea mare de oameni, şi că lucrarea cu care se ocupă rămăşiţa acuma este de puţină sau de nici o importanţă în comparaţie cu ceea ce se va face după „prima fază a Armaghedonului". Se susţine că turma mică, rămăşiţa, va face atunci o ispravă cu mult mai mare, şi de aceea acum nu trebuie să-şi bată prea mult capul cu facerea lucrării mărturiei. Scopul celor publicate aici este de a zădărnici această stratagemă

Cuprins

a lui Satan, a acestui duşman viclean, şi a altora de care se serveşte în acest scop şi de a face pe rămăşiţă în stare să vadă din Sfânta Scriptură care este datoria şi lucrarea ei adevărată în timpul prezent.

4. Isus a avertizat pe ai Săi de faptul că duşmanul va căuta, dacă va fi posibil, să amăgească chiar şi pe cei aleşi ; însă aleşii credincioşi nu se vor lăsa să fie înşelaţi. Ei vor fi ocrotiţi de una ca aceasta dacă studiază cu atenţie Cuvântul lui Dumnezeu şi ascultă poruncile Sale ; şi dacă cineva face aceasta în mod serios, sincer şi credincios va fi condus de Domnul pe calea cea dreaptă şi va fi pus în siguranţă (Proverbe 3:5,6). „El face pe cei smeriţi să umble în tot ce este drept. El învaţă pe cei smeriţi calea Sa". (Psalm 25:9). Rămăşiţa credincioasă se teme de Domnul, şi astfel manifestă înţelepciune şi este ţinută în înţelepciune, şi ea are făgăduinţa lui Iehova că-i va descoperi planul Său.

5. Rămăşiţa care este acuma pe pământ, adică,martorii lui Iehova, nu strânge pe mulţimea mare de oameni, ci Domnul o însărcinează cu îndeplinirea unui anumit lucru, în timp ce El însuşi strânge pe mulţimea mare de oameni. Domnul strânge pe rămăşiţă în templu, o unge, o învaţă şi o trimite apoi cu mesajul Său care trebuie vestit acum; şi rămăşiţa vesteşte acest mesaj al Împărăţiei în timp ce Domnul judecă pe oameni şi-i desparte pe unul altul şi adună la Sine pe cei aprobaţi de El. „Mulţimea mare de oameni" se compune din oameni care caută pe Domnul, Îl găsesc şi-L ascultă. Ei aud glasul Demnului, îl cred şi-l iau în seamă. „Fiindcă oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut ? Şi cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit ? Şi cum vor auzi despre El fără propovăduitor ? Şi cum vor propovădui, dacă nu sunt trimişi? După cum este scris : „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce predică evanghelia păcii, şi care aduc vestea bună.'" (Romani 10:13-15). Este privilegiul şi datoria rămăşiţei să servească până la sfârşit ca vestitoarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru ca oamenii care formează mulţimea mare de oameni să audă adevărul şi să caute calea spre organizaţia lui Iehova, a cărei cap este Cristos Isus, acolo unde pot găsi siguranţă.

ARMAGHEDON

6. Iată o întrebare pusă de cineva care pare a fi confuz : „Nu va fi făcută oare lucrarea principală a rămăşiţei în legătură cu mulţimea mare de oameni numai după prima fază a Armaghedonului'? Nu există un motiv biblic pentru o astfel de concluzie, ci Sfânta Scriptură zice tocmai contrarul ! Un altul întreabă : „Nu este spus în revista *Turnul de Veghere* din 1 Februarie 1936 că Armaghedonul va avea două faze ?" Nu, *Turnul de Veghere* nu face o astfel de declaraţie, şi afară de aceasta Sfânta Scriptură desigur nu garantează o astfel de susţinere. Ceea ce a scris de fapt *Turnul de Veghere* este aceasta: Se pare că or fi „două părţi distinctive ale Armaghedonului : 1) Cea care va cauza nimicirea oamenilor sau reprezentanţilor făţarnici ai religiei, şi 2) cea care va îndeplini nimicirea completă a organizaţiei lui Satan" (*Turnul de Veghere*, 1936, pagina 43). Bătălia Armaghedonului este marea bătălie a zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Ea se va da prin

Cuprins

marele mareşal de campanie Cristos Isus şi oştirile Sale cereşti. În Apocalipsa 17:16 este scris : „Cele zece coarne, pe care le-ai văzut, şi fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, şi o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca, şi o vor arde cu foc". Aceasta pare a se aplica în mod specific sistemelor sau organizaţiilor religioase pe care le întrebuinţează Diavolul spre a înşela pe popor („*Lumină*", volumul doi, pagina 113). Reprezentanţii religiei caută să ascundă apoi identitatea lor. (Vezi Zaharia 13:6 ; „*Pregătirea*", pagina 252). Preoţimea sau reprezentanţii religiei formează o parte a organizaţiei lui Satan şi sunt păstorii care vor fi nimiciţi de mâna Domnului (Ieremia 25:35). Organizaţia vizibilă a lui Satan se compune fără îndoială din trei părţi, şi anume din reprezentanţii sau conducătorii religiei, stăpânii comerţului şi conducătorii politici. Capitolul al nouăsprezecelea al Apocalipsului descrie pe Domnul Isus Cristos pe calul Său de război cum conduce la război împotriva duşmanului pe oştirile Sale de nebiruit. Declaraţia publicată în „*Turnul de Veghere* din 1 Februarie 1936, pagina 43, nu-i nicidecum o afirmaţie dogmatică, ci pare a fi raţional şi biblic a aştepta că făţarnicii conducători ai religiei vor fi nimiciţi mai întâi în Armaghedon, şi că numai după aceea va avea loc nimicirea „fiarei" şi a „profetului mincinos" şi în final şi a lui Satan.(Apocalips 19:18-21; 20:1-3).

7. Toţi duşmanii trebuie să ştie în ceasul nimicirii lor sau cu puţin timp înainte de aceea că Iehova este Cel Prea înalt, şi că nimicirea lor vine de la El. Când organizaţiile religioase şi însuşi religioniştii vor fi stârpiţi, aceasta li se va părea supravieţuitorilor organizaţiei lui Satan ca ceva foarte ciudat deoarece au fost făcuţi să creadă atât de mult timp că „religioniştii" ar fi reprezentanţii Domnului. Desigur, noi nu putem stabili acum exact cum şi în ce ordine va pricinui Domnul nimicirea duşmanilor, și nici nu este important să ştim aceasta. Ceea ce în legătură cu aceasta este de cea mai mare importanţă pentru rămăşiţă este să ascultăm poruncile lui Dumnezeu şi să facem acum ce ne ordonează cu energie şi cu zel. Este sigur că atunci când bătălia zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic, condusă de Cristos Isus, este în curs, lucrarea rămăşiţei de a vesti mărturia acelora care vor forma mulţimea mare de oameni va fi terminată (Ezechiel 9:4-11 ; Matei 24:14,21).

8. Să nu uităm că negustorii religiei au fost de mult timp cei mai mari pângăritori ai numelui lui Iehova printre oameni. Diavolul a întrebuinţat în special ierarhia romano-catolică şi mai târziu pe restul preoţimii în general, care a făcut cauză comună cu ierarhia, ca să aducă mare ocară asupra numelui lui Iehova ; şi pare a fi raţional şi în armonie cu Sfânta Scriptură a aştepta că Domnul va face mai întâi pe preoţime de ruşine şi apoi o va nimici în lupta Armaghedonului, în care bătălie vor fi nimicite şi celelalte părţi ale organizaţiei lui Satan, atât cele vizibile cât şi cele invizibile. Aşadar, ceea ce a vrut să spună *Turnul de Veghere* prin cuvintele „două părţi" a fost că elementul religios va fi nimicit mai întâi, şi apoi vor urma celelalte părţi ale organizaţiei lui Satan.

9. Ceea ce se publică acum aici are scopul să arate dincolo de orice îndoială că rămăşiţa trebuie să fie acuma sârguincioasă şi foarte activă în îndeplinirea lucrării cu care a fost însărcinată de Domnul, şi că această lucrare cu privire la

Cuprins

mulţimea mare de oameni trebuie să fie sfârşită înainte de a izbucni războiul Armaghedonului. În acest loc atragem din nou atenţia asupra ridicării lui Iehova despre care profetul vorbeşte în aceste cuvinte : „Căci Iehova se va scula ca la muntele Peraţim, şi se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-şi facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-şi împlinească lucrul, lucrul Lui ciudat." - Isaia 28:21.

10. Prin profetul Său Obadia, a cărui profeţie a fost studiată mai înainte în *Turnul de Veghere*, Iehova lansează un apel martorilor Săi către credincioşi rămăşiţei : „Sculaţi-vă, să mergem împotriva Edomului [împotriva religiei organizate, în special ierarhia romano-catolică şi preoţimea unită cu ea] ca să ne războim cu el !" Această acţiune a rămăşiţei din ordinul lui Iehova se face înainte de lupta zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Profeţia din Isaia 28:21 despre marea luptă finală pe care o va da Cristos Isus pentru Iehova, şi care este aşadar lupta lui Iehova, atrage atenţia în special asupra cetăţii Gabaonului. În acelaşi capitol, imediat înainte de declaraţia că Iehova se va mânia ca în valea Gabaonului, Domnul zice: „Grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor" (versetul 17) „ca o furtună de piatră" (versetul 2). Aceste cuvinte care descriu grindina au scopul, fără îndoială, să atragă atenţia cu deosebire asupra celor ce s-au întâmplat la Gabaon, pentru ca să se poată vedea că Gabaonul şi lupta ce s-a dat acolo au fost profetice.

11. La Gabaon au avut loc, la două timpuri diferite, două lupte, și faptul că despre amândouă luptele acestea s-a scris un raport, arată că evenimentele de la Gabaon au prefigurat ceva ce se va întâmpla în viitor. Domnul a dat prima luptă de la Gabaon când Iosua a fost conducătorul vizibil al oştirilor Domnului (Iosua, capitolul 10). La a doua luptă de la Gabaon Domnul a pus pe regele David ca conducător al armatei vizibile pentru ochii omeneşti (2Samuel 5:19-25). Faptul că acele două lupte au fost un tip al Armaghedonului, şi că ambele trebuiesc luate în considerare cu ocazia examinării anti-tipului, despre aceasta nu poate exista nici cea mai mică îndoială. Cu ocazia primei bătălii de la Gabaon, Domnul a făcut să cadă din cer grindină asupra duşmanului, şi prin acea grindină au fost omorâţi mai mulţi duşmani decât prin alte arme. Faptul acesta este accentuat în mod deosebit în Sfânta Scriptură. Când David a luptat împotriva Filistenilor, duşmanii lui Dumnezeu, şi i-a alungat spre Gabaon, în raport nu ni se spune nimic despre grindină. Cu ocazia luptei de la muntele Peraţim purtată de David împotriva Filistenilor, duşmanii lui Dumnezeu, luptă care a fost imediat înainte de lupta de la Gabaon, David a rostit aceste cuvinte : „Domnul a risipit pe vrăjmaşii mei dinaintea mea, ca nişte ape care se rup”. (2Samuel 5:20). Profeţia lui Isaia scrisă în legătură cu „actul ciudat" al lui Iehova menţionează o „furtună de piatră", o „vijelie nimicitoare, ca o rupere de nori cu mari şivoaie de ape" (Isaia 28:2). Acelaşi profet zice : „Şi grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor, şi apele îi vor îneca adăpostul... când va trece urgia apelor năvălitoare" (versetele 17,18).

12. Ceea ce a fost implicat în prima bătălie de la Gabaon a prefigurat Împărăția lui Iehova pentru care se dă lupta Armaghedonului. Tot de această Împărăţie este vorba şi în bătălia a doua dată de regele David la Gabaon. Iosua,

Cuprins

conducătorul primei bătălii de la Gabaon, a fost un tip al lui Cristos Isus. Numele lui „Iosua" înseamnă acelaşi lucru ca „Isus", forma greacă a numelui evreiesc „Ioşua". Numele „Iosua" sau „Isus" înseamnă „Iehova Izbăvitorul". David a cărui nume înseamnă „prea iubit" a fost şi el un tip al prea iubitului Fiu al lui Iehova, Cristos Isus. Întocmai după cum David a fost rege peste Israelul natural, tot aşa este prea iubitul Fiul al lui Dumnezeu Rege peste Israelul spiritual şi peste toţi care primesc viaţă veşnică. În Evrei 4:8, *A.R.V.*, este scris : „Dacă le-ar fi dat Isus odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi". În *Versiunea Autorizată* se spune: „Căci dacă Isus le-ar fi dat odihna". Despre Israelul spiritual este scris : „Robul Meu David [adică, prea iubitul] va fi împărat peste ei" (Ezechiel 37:24). Textul acesta se referă fără îndoială la Domnul Isus Cristos, Regele, Comandantul organizaţiei principale a lui Iehova. Apoi profetul Domnului zice : „Se va mânia ca în valea Gabaonului" (Isaia 28:21). Mânia lui Dumnezeu s-a manifestat împotriva duşmanilor Lui în amândouă luptele de la Gabaon ; prin urmare această scriptură se aplică în mod profetic asupra exprimării mâniei lui Dumnezeu în această „zi a lui Iehova" care este acum, şi care va fi exprimată categoric la Armaghedon.

13. După cum arată raportul Sfintei Scripturi, Iehova a încheiat, cu câteva luni înainte de evenimentele de la Gabaon, un legământ al ascultării şi al credincioşiei cu Izraeliţii sub conducerea lui Moise când au fost adunaţi în câmpia Moabului. Acel legământ a prefigurat legământul credincioşiei pentru Împărăţie pe care Domnul Dumnezeu l-a făcut cu Izraeliţii spirituali (Deuteronomul 1:3; 29:1). În legătură cu legământul credincioşiei Iosua a fost numit de Iehova ca urmaşul lui Moise. Legământul credincioşiei încheiat în Moab a prefigurat legământul credincioşiei pentru Împărăția lui Dumnezeu, legământ pe care Domnul îl face cu clasa templului prin mai marele Moise. (Vezi cartea „*Iehova*", paginile 312-315). La două luni şi jumătate după ce a fost încheiat legământul în Moab, şi anume în timpul Paştelor, Iosua a condus pe Izraeliţi peste Iordan şi a început cucerirea ţării Canaanului pe care a dat-o Dumnezeu lui Avraam. Iehova era atunci „împărat în Israel" (Deuteronomul 33:5). Şi acum Iehova şi-a început domnia prin punerea pe tron a prea iubitului său Fiu Cristos Isus şi prin aceea că i-a poruncit să domnească în mijlocul duşmanilor şi peste ţara pe care a dăruit-o Iehova „seminţiei lui Avraam". (Geneza 13:14-17; 15:18; Psalm 110:2).

14. Cananiţii au opus o rezistenţă înverşunată şi vehementă stabilirii şi creşterii Împărăției tipice a lui Dumnezeu în ţara făgăduinţei întocmai după cum s-au împotrivit şi Filistenii poporului tipic al lui Iehova sub domnia lui David, şi au încercat să-şi asigure superioritatea prin forţă. Toţi aceştia au fost duşmani ai lui Dumnezeu. În fiecare din acele cazuri s-a dat din pricina acestei opoziţii o luptă la Gabaon, mai întâi de Iosua şi cu mult mai târziu de David. Iehova a pus acum pe prea iubitul său Fiu pe tron ca să întemeieze Împărăția lui veşnică în timp ce duşmanul se află încă tot în ţară, întocmai după cum odinioară şi Cananiţii au fost încă tot în Palestina ; şi acum duşmanii se opun cu înverşunare şi vehemenţă stabi-

Cuprins

lirii şi dezvoltării Împărăției lui Dumnezeu. Acum bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic este foarte aproape ca să cureţe ţara cu totul de duşmani. E sigur că raportul profetic despre cele două lupte de la Gabaon s-a scris dinainte pentru întărirea deosebită a rămăşiţei şi însufleţirea speranţei sale şi pare a fi sosit timpul potrivit de a dărui rămăşiţei o privire mai clară despre însemnătatea celor două lupte de la Gabaon care prefigurează marea zi a Dumnezeului Celui Atotputernic. De aceea evenimentele care au avut loc imediat înainte de acele lupte pot fi studiate aici cu folos.

15. Izraeliţii au fost adunaţi pe ţărmul de răsărit al Iordanului şi aceasta s-a făcut sub porunca lui Iosua care a vorbit atunci lui Israel, după cum i s-a poruncit. „Iosua a zis: 'Prin aceasta veţi cunoaşte că Dumnezeul cel viu este în mijlocul vostru, şi că va izgoni dinaintea voastră pe Cananiţi, pe Hetiţi, pe Heviţi, pe Fereziţi, pe Ghirgasiţi, pe Amoriţi şi pe Iebusiţi" - Iosua 3:10.

16. Când a început marşul înainte al poporului ales al lui Dumnezeu împotriva duşmanilor care au ocupat ţara făgăduită, pentru Israel a fost de primă importanță să ştie că Iehova este singurul şi adevăratul Dumnezeu. Iehova a făcut o minune şi a condus pe Izraeliți peste Iordan, oprind apele râului într-un anumit loc şi secând scurgerea aşa că întreagă oastea lui Israel, a putut să treacă râul fără să se ude pe picioare şi în siguranţă. Când Izraeliţii au ajuns pe malul de vest a început lupta împotriva duşmanilor. Motivul pentru care Iehova a făcut lucrul acesta este spus în cuvintele următoare : „Pentru ca toate popoarele pământului să ştie că mâna Domnului este puternică, şi să vă temeţi totdeauna de Domnul, Dumnezeul vostru" (Iosua 4:24). Dumnezeu a arătat acolo că lucrul cel mai important este justificarea numelui Său pentru ca toţi oamenii să ştie că El este Cel Atotputernic.

17. Astăzi Iehova, prin Mai Mare decât Iosua, Cristos Isus, a condus pe Izraeliţii credincioşi anti-tipici, adică, pe Israelul după spirit, în „ţara" sau în locul dat lui de Iehova, şi acum războiul între cei doi duşmani s-a aprins, şi în special conducătorii religiei sunt aceia care la îndemnul Diavolului luptă împotriva rămăşiţei (Apocalipsa 12:17). Scopul războiului care este acuma în curs este de a înălţa numele lui Iehova şi de a arăta oamenilor că Iehova este suprem. În acest chip atât duşmanii cât şi oamenii care doresc să facă ce este drept sunt informaţi şi avertizaţi. Aceasta este fără îndoială unul din motivele pentru care Dumnezeu a permis ca Diavolul să rămână în viață şi să-şi continue lucrurile sale rele, după cum este scris : „Pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul". Şi această vestire a numelui lui Iehova trebuie să se facă şi să se îndeplinească înainte ca Iehova să-și demonstreze puterea Lui cea mare prin nimicirea organizaţiei lui Satan la Armaghedon (Exodul 9:16). Mărturia transmisă de martorii lui Iehova este aceea care face pe duşmani să se lupte împotriva lor, şi acest război precede bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Este vorba de numele lui Iehova şi de Împărăția Sa care progresează : şi numele Lui va fi înălţat şi justificat şi Împărăția Lui va domni peste întreg pământul.

Cuprins

18. Pentru a avea o înţelegere mai clară a adunării mulţimii mari de oameni care se face acuma, vom examina acum ceea ce a precedat prima luptă de la Gabaon, adică, ceea ce a condus la acea luptă şi ceea ce s-a întâmplat în ea. „La auzul acestor lucruri [şi anume că Izraeliţii au trecut Iordanul în siguranţă printr-o minune a lui Iehova, şi când au auzit de lupta ce s-a dat după aceea în care cetăţile Ierihon şi Ai au fost dărâmate] toţi împăraţii care erau dincoace de Iordan [pe partea de vest], în munte şi în vale, şi pe toată coasta mării celei mari [a Mării Mediterane care a fost ocupată de Filisteni], până lângă [muntele] Liban, Hetiţii, Amoriţii, Cananiţii, Fereziţii, Heviţii şi Iebusiţii s-au unit împreună într-o înţelegere ca să lupte împotriva lui Iosua şi împotriva lui Israel" - Iosua 9:1,2.

19. Când duşmanii au auzit aceste lucruri mari pe care le-a făcut Iehova şi cum şi-a întrebuinţat poporul, atunci au format imediat o conspiraţie de a purta război împotriva poporului lui Dumnezeu. Aceasta a prefigurat ceea ce s-a întâmplat la venirea mai marelui Iosua, Cristos Isus. În anti-tip, Iehova şi-a manifestat puterea cea mare în anul 1914; atunci şi-a început domnia prin faptul c-a pus pe tron pe prea iubitul Lui Fiu Cristos Isus ca să domnească în mijlocul duşmanilor Lui. (Apocalips 11:17,18; Psalm 110:2; 2:6). După aceea a urmat alungarea lui Satan şi a oştirilor sale din cer şi aruncarea lor pe pământ. Apoi Satan a început să-şi mobilizeze toate oştirile sale atât cele invizibile cât şi cele vizibile şi să se pregătească de bătălia viitoare, care este de neînlăturat ; şi el a făcut lucrul acesta de atunci încoace. În acest scop atrage Satan pe toate trupele sale într-o conspiraţie ca să lupte împotriva lui Cristos Isus, mai marele Iosua şi mai marele David (Apocalips 12:10-17; Isaia 8:9-13).

20. Printre popoarele care au ocupat ţara făgăduinţei trebuie să fi fost şi oameni binevoitori care au dorit dreptatea şi care au prefigurat din acest motiv pe oamenii binevoitori din timpul prezent, care s-au aflat un timp lung sub stăpânirea organizaţiei lui Satan. În acel timp au existat în Palestina oameni care au observat şi au luat în seamă favoarea lui Dumnezeu faţă de poporul Lui. Astfel de oameni au locuit în Gabaon. „Locuitorii din Gabaon, de partea lor, când au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului şi cetăţii Ai, au întrebuinţat un vicleşug, şi au pornit la drum cu merinde pentru călătorie. Au luat nişte saci vechi pe măgarii lor, şi nişte burdufuri vechi pentru, vin, rupte şi cârpite iar în picioare purtau încălţăminte veche şi cârpită, şi erau îmbrăcaţi cu nişte haine vechi pe ei ; iar toată pâinea pe care o aveau pentru hrană era uscată şi mucegăise. S-au dus la Iosua în tabără la Ghilgal, şi i-au zis lui şi tuturor celor din Israel: „Noi venim dintr-o ţară depărtată : acum deci faceţi legământ cu noi'" - Iosua 9:3-6.

21. Gabaoniţii au început să ia ceva măsuri pentru scăparea lor, şi Sfânta Scriptură raportează ce au făcut. Aceasta este ocazia când Biblia menţionează pentru prima oară Gabaonul. Numele înseamnă „deal" sau „cetate de pe colină", căci Gabaonul era situat pe o colină (1Împăraţi 3:4 ; 2Cronici 1:3). Gabaoniţii au fost Heviţi (Iosua 9:7). Numele Heviţi înseamnă „locuitori ai satelor". Heviţii au fost urmaşi ai lui Ham, fiul lui Noe prin Canaan, fiul lui Ham (Geneza 10:6, 15-17). Heviţii s-au aflat sub blestemul pe care l-a rostit Noe din pricina păcatului

Cuprins

lui Ham asupra lui : „Noe s-a trezit din ameţeala vinului, şi a aflat ce-i făcuse fiul său cel mai tânăr. Şi a zis : 'Blestemat să fie Canaan ! Să fie robul robilor fraţilor lui !' El a mai zis : 'Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul 1ui Sem. Şi Canaan să fie robul lui!" (Geneza 9:24-26). Acel blestem s-a împlinit literalmente asupra Gabaoniţilor, deoarece ca Heviţi, ei au fost Canaaniţi şi au devenit robii Izraeliţilor, fiii lui Sem. Între Gabaoniţi au fost cuprinşi şi locuitorii din alte trei locuri, şi anume din Chefira care înseamnă „sat înconjurat cu ziduri"; Beerot care înseamnă „fântâni" ; şi Chiriat-Iearim, adică „cetate de păduri" sau „loc de păduri" : şi astfel numele lor arată locul şi stările împrejurimilor.

22. Gabaoniţii reprezintă aşadar în tip starea întregului neam omenesc deoarece întreg neamul omenesc a ajuns prin păcatul lui Adam sub blestem. Jertfa lui Cristos este preţul de răscumpărare pentru toţi cei ce se află sub blestem, şi sângele şi numele Lui sunt singurele mijloace de mântuire şi viaţă. „Cristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi, — fiindcă este scris : 'Blestemat e oricine este atârnat pe lemn" (Galateni 3:13). Gabaoniţii fiind Canaaniţi (Canaan înseamnă "umilit") reprezintă pe cei umiliţi şi smeriţi prin păcatul moştenit. - Romani 5:18.

DUŞMANUL ÎN ŢARĂ

23. Domnul a făcut să se scrie multe amănunte în raportul scris în vechime, a căror înţelegere ajută acum cercetătorului profeţiilor să vadă şi să înţeleagă mai bine ce se întâmplă în timpul prezent cu puţin timp înainte de Armaghedon. Şapte naţiuni s-au stabilit în ţara Canaanului şi între acele şapte naţiuni s-a aflat şi seminţia Heviţilor. Înainte de a ajunge Israel în acea ţară Dumnezeu l-a înştiinţat despre tăria duşmanului : „Când Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în ţara în care vei intra şi o vei lua în stăpânire, şi va izgoni dinaintea ta multe neamuri : pe Hetiţi, pe Ghirgasiţi, pe Amoriţi, pe Cananiţi, pe Fereziţi, pe Heviţi şi pe Iebusiti, şapte neamuri mai mari la număr şi mai puternice decât tine" (Deuteronomul 7:1). Izraeliţii au fost aşadar informaţi şi au ştiut că intrarea lor în ţară va însemna război cu duşmanul. În chip asemănător Dumnezeu a informat pe poporul Său care este acuma pe pământ despre forţele asociate ale duşmanului. Această informaţie i s-a dat rămăşiţei dinainte; ea este, aşadar, informată, cunoaşte forţele asociate ale duşmanului şi trebuie să aştepte lupta : ea se află deja în mijlocul luptei, şi ştie motivul.

24. Duşmanii din Canaan au urzit o conspiraţie împotriva poporului lui Dumnezeu, şi în chip asemănător au urzit şi acum Diavolul şi mulţimea lui, atât hoardele invizibile cât şi cele vizibile, o conspiraţie împotriva poporului lui Dumnezeu. După cum se pare, Heviţii din Gabaon şi din localităţile apropiate nu s-au unit cu ceilalţi Canaaniţi în acea conspiraţie şi au format aşa dar o excepţie. Ei au arătat că s-au temut de Dumnezeu şi de oştirile Sale şi au căutat o cale pe care să poată dobândi favoarea lui Dumnezeu. Dacă modul lor de lucrare trebuie numit înţelept sau înşelător, nu schimbă cu nimic faptul că ei au fost întrebuinţaţi să fie o parte a marelui tablou profetic care este examinat aici. Este

Cuprins

evident că Gabaoniţii au avut frica de Dumnezeu, şi acesta pare a fi motivul pentru care au procedat aşa, după cum arată raportul. Ei „au întrebuinţat un vicleşug, şi au pornit la drum cu merinde pentru călătorie. Au luat nişte saci vechi pe măgarii lor, şi nişte burdufuri vechi pentru vin, rupte şi cârpite, iar în picioare purtau încălţăminte veche şi cârpită, şi erau îmbrăcaţi cu nişte haine vechi pe ei : iar toată pâinea pe care o aveau pentru hrană era uscată şi mucegăită. S-au dus la Iosua în tabără la Ghilgal, şi i-au zis lui şi tuturor celor din Israel ; 'Noi venim dintr-o ţară depărtată ; acum deci faceţi legământ cu noi". - Iosua 9:4-6.

25. Faptul că Gabaoniţii s-au temut, a prefigurat o clasă de oameni care se teme acum de Dumnezeu ; căci frica de Dumnezeu este „începutul înţelepciunii". Cuvântul „vicleşug" întrebuinţat în acest text poate fi tradus şi cu „prudenţă, prevedere şi înţelepciune". Gabaoniţii au căutat o cale cum ar putea să scape viaţa acelor oameni de executorii lui Iehova sub conducerea lui Iosua. Ceea ce caută — la început în mod egoist — aproape toţi oamenii când se apropie de Domnul, este viaţă şi siguranţa. Ei cresc însă în iubire sau altruism după ce au primit o anumită cunoştinţă despre planul lui Dumnezeu. Viaţa este pentru creaturi mai scumpă decât orice fiindcă omul nu s-ar putea bucura de nimic fără viaţă. Ceea ce trebuie accentuat aici este că Gabaoniţii au căutat o cale pe care să poată găsi ceva bine. Fireşte c-a fost necesar să se poarte cu prudenţă şi prevedere fiindcă n-au ştiut cum îi va primi Iosua ; şi din acest motiv au întrebuinţat după cum zice textul, „un vicleşug". Ei au arătat prin aceasta că au depins de Iosua, şi au procedat cu precauţie ca să afle ce-ar fi mai bine pentru ei ca să facă. În acelaşi mod toţi oamenii, care caută calea siguranţei şi a vieţii, ajung să ştie că depind cu totul de Cristos Isus, Domnul nostru, căci acesta este singurul nume prin care Iehova Dumnezeu dă mântuire. (Faptele Apostolilor 4:12). De aceea, oamenii procedează cu prudenţă ca să se asigure dacă ceea ce li s-a prezentat este de fapt adevărul sau nu, căci ar voi să umble pe calea cea dreaptă. Toţi care vin la Cristos sunt la început bebeluşi. Ei cresc până la vârsta bărbăţiei în Cristos Isus după ce au făcut mai întâi progrese în cunoştinţa şi în aprecierea bunătăţii lui Dumnezeu. De aceea nu există nici un motiv pentru care să se spună despre Gabaoniţi că au minţit pe Iosua şi au încercat „să-l tragă pe sfoară". Ei au lucrat pur şi simplu într-un mod prevăzător şi înţelept şi în armonie cu instrucţiunile pe care le-a dat mai târziu Isus ucenicilor Lui de a fi „înţelepţi ca şerpii, dar fără răutate ca porumbeii". Gabaoniţii n-au căutat să facă pagubă lui Iosua şi oamenilor lui. Ei au voit numai să ştie în ce situaţie se află.

26. Toate celelalte naţiuni din Canaan au făcut o conspiraţie să lupte împotriva Izraeliţilor şi dacă, era posibil, să-i nimicească. A nu lua parte la această conspiraţie, ba încă a căuta favoarea aceluia care a condus lupta împotriva conspiratorilor, aceasta a cerut de la Heviţi sau Gabaoniţi o măsură de credinţă adevărată. Tot aşa sunt şi în ziua de astăzi toţi cei din organizaţia lui Satan şi cei de sub stăpânirea lor, cu o singură excepţie, uniţi laolaltă într-o conspiraţie de a lupta împotriva poporului ales şi uns al lui Iehova şi de a-l nimici dacă este posibil. Singura excepţie este clasa care formează „mulţimea mare de oameni".

Cuprins

27. În această dramă profetică Gabaoniţii au jucat rolul prin care a fost prefigurată mulţimea mare de oameni, şi un studiu atent a lucrurilor ce li s-au întâmplat de aici înainte Gabaoniţilor ne permite să vedem ce face Domnul cu mulţimea mare de oameni.

28. Iosua şi armata lui au înaintat cu precauţie. Ei au ţinut în minte instrucţiunea pe care a dat-o Iehova Izraeliţilor cu mult timp înainte de-a ajunge în ţara făgăduinţei : „Ia seama la ceea ce-ţi poruncesc azi. Iată, voi izgoni dinaintea ta pe Amoriţi, Cananiţi, Hetiţi, Fereziţi, Heviţi şi Iebusiţi. Să nu cumva să faci legământ cu locuitorii ţării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru, tine, dacă vor locui în mijlocul tău". - Exodul 34:11,12.

29. Izraeliţii au fost înştiinţaţi în mod categoric de Domnul că în ţară vor întâmpina duşmani aliaţi şi vicleni, şi luând în seamă acest avertisment Izraeliţii au înaintat cu prudență. Când s-au apropiat de ei alții, ei au trebuit să constate mai întâi dacă n-a fost cumva vorbă de o viclenie de război căutând să-i atragă într-o cursă ; şi aceasta explică pentru ce a fost Iosua atât de prevăzător. Izraeliţii au fost informaţi că vor birui în lupta împotriva duşmanilor lor dacă vor asculta pe Domnul : „Dimpotrivă, să le dărâmaţi altarele, să le sfărâmaţi stâlpii idoleşti şi să le trântiţi la pământ Astarteele" (Exodul 34:13). De aceea, când Gabaoniţii, prezentându-se ca soli, au venit la bărbaţii lui Israel, ei au fost primiţi cu rezerva necesară : „Bărbaţii lui Israel au răspuns Heviţilor acestora : Poate că voi locuiţi în mijlocul nostru, cum să facem noi legământ cu voi”. (Iosua 9:7). Aici se arată înţelepciune spre folosul martorilor lui Iehova. Gabaoniţii au zis lui Iosua c-au venit dintr-o ţară depărtată, şi-a fost foarte potrivit ca Iosua să se încredinţeze dacă au fost prieteni şi nu duşmani. Unşii Domnului ştiu că se află în mijlocul duşmanilor şi de aceea sunt prevăzători faţă de aceia care se apropie de ei şi se asigură mai întâi dacă este vorba de un prieten sau duşman. Instrucţiunea lui Iehova dată unşilor Lui este ca ei să refuze cu totul de a face un compromis cu duşmanul sau de a avea ceva de-a face cu vreo parte oarecare a organizaţiei Diavolului care este osândită la pieire. Poporul lui Iehova ştie că sunt oameni în lume care nu sunt în armonie cu spiritul Diavolului : însă ei lucrează cu precauţie de a nu face vreun legământ cu cineva înainte de a vedea vreo dovadă că cealaltă parte caută în mod sincer calea Domnului. Întrebarea pusă de Iosua şi de oamenii lui a fost în armonie deplină cu instrucţiunile pe care le-a dat Iehova urmaşilor lui Cristos Isus, cel ce este mai mare ca Iosua : „Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii ? Căci voi sunteți Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu : 'Eu voi locui si voi umbla în mijlocul lor: Eu voi fi Dumnezeul lor şi ei vor fi poporul Meu'. De aceea: 'Ieşiţi din mijlocul lor, şi despărţiţi-vă de ei, zice Domnul : nu vă atingeţi de ce este necurat, şi vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, şi voi Îmi veţi fi fii şi fiice, zice Domnul Cel Atotputernic”. - 2Corinteni 6:16-18.

30. Cei ce vin astăzi la poporul Domnului ca cercetători sinceri ai adevărului, recunosc că servii lui Iehova se bucură de favoarea Domnului. În acelaşi mod au văzut şi Gabaoniţii că Iosua şi oştirea lui s-au aflat în favoarea Dumnezeului Celui Atotputernic. Din acest motiv au fost dispuşi să se pună sub

Cuprins

ordinile lui Iosua : „Ei [ca Gabaoniţi] au zis lui Iosua : 'Noi suntem robit tăi'. Şi Iosua le-a zis : 'Cine sunteţi voi, şi de unde veniţi?" (Iosua 9:8). Cuvintele Gabaoniţilor au fost o recunoaştere cuvenită că Iehova, Dumnezeul Izraeliţilor, este Fiinţa Supremă, şi că Iehova şi generalul Său ales, Iosua, constituie Înaltele Stăpâniri. Oamenii binevoitori care caută acum calea spre organizaţia lui Dumnezeu recunosc de asemenea că Iehova este Fiinţa Supremă şi împreună cu Cristos Isus, mai marele Iosua, formează „Înaltele Stăpâniri". Gabaoniţii s-au supus lui Iosua de bună voie şi fără luptă, şi ei au făcut aceasta spunând: „Noi suntem robii tăi". Prin aceasta ei şi-au exprimat dorinţa de a servi mai bine pe Dumnezeul lui Iosua decât a pieri sau a îndrăzni să dea o luptă cu oamenii lui Iosua. Aceasta a fost o petiţie a Gabaoniţilor pentru un tratat de prietenie sau un legământ cu Iosua. La această cerere a Gabaoniţilor Iosua a răspuns : „Cine sunteţi voi, şi de unde veniţi ?" Cât de bine se potriveşte atitudinea Gabaoniţilor cu cea adoptată de „mulţimea mare de oameni" care caută organizaţia lui Dumnezeu. Ea trebuie să fie înainte de toate cu bunăvoinţă faţă de Dumnezeu, faţă de Împărăția Lui şi faţă de Regele Cristos Isus, mai marele Iosua. Întocmai după cum Iosua a cerut de la Gabaoniţi ca să se legitimeze, tot aşa cere şi mai marele Iosua ca cei ce vin la El să se legitimeze şi să mărturisească dacă ţin la Diavolul sau nu, şi dacă voiesc să ia atitudine pentru Dumnezeu, pentru Cristos şi pentru poporul Lui : „Căci prin credinţa din inimă se capătă neprihănirea, şi prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire, după cum zice Scriptura : 'Oricine crede în El, nu va fi dat de ruşine'. În adevăr, nu este nici o deosebire între Iudeu şi Grec : căci toţi au acelaşi Domn, care este bogat în îndurare pentru toţi cei ce-L cheamă". - Romani 10:10-13.

31. Cei ce alcătuiesc mulţimea mare de oameni trebuie să creadă că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat şi Atotputernic şi că Cristos Isus este Mântuitorul omului şi singura cale spre viaţă : cu o astfel de credinţă fiecare trebuie să se pună deschis de partea Domnului, şi să mărturisească credinţa sa în Dumnezeu şi în Cristos Isus şi să exprime acordul său de a face voinţa lui Dumnezeu. Aceasta este calea mântuirii şi o alta nu există. Omul nu poate avea parte de mântuire prin vreo creatură sau organizaţie pământească, sau prin aceea că se înclină înaintea unui simbol sau imagine, care reprezintă pe vreo creatură sau vreun lucru oarecare. Linia de despărţire este atât de clar marcată încât nu poate exista nici o îndoială cu privire la aceasta.

32. Gabaoniţii n-au stat la o parte şi n-au aşteptat mai întâi bătălia decisivă care s-a dat mai târziu la Gabaon. Ei nu şi-au încercat norocul, ci au arătat pe faţă înainte de bătălie pe care parte au stat. Tot aşa nici mulţimea mare de oameni nu poate aştepta acum mai întâi bătălia decisivă de la Armaghedon, care a fost prefigurată prin bătălia de la Gabaon, înainte de a se face cunoscută şi de-a ocupa o poziţie clară şi fără echivoc. Dacă Gabaoniţii ar fi aşteptat mai întâi bătălia, atunci Domnul n-ar fi avut nici o milă de ei. Dacă mulţimea mare de oameni ar voi să aştepte mai întâi Armaghedonul pentru ca să se facă cunoscută numai după aceea pe care parte stă, atunci Domnul n-ar avea milă de ea, adică n-ar lua-o în

Cuprins

seamă. Când Iosua a pus acea întrebare Gabaoniţilor, ei au răspuns imediat. „Ei i-au răspuns : ‚Robii tăi vin, dintr-o ţară foarte depărtată, pentru faima Domnului, Dumnezeului tău ; căci am auzit vorbindu-se de El, de tot ce a făcut în Egipt" (Iosua 9:9). Declaraţia Gabaoniţilor că vin dintr-o ţară foarte depărtată, reprezintă pur şi simplu că mulţimea mare de oameni nu este din lumea aceasta, ci ea aşteaptă Împărăția. Cuvintele lor adresate lui Iosua că sunt robii lui, n-au fost numai o formulă de politeţe, ci au exprimat că au fost gata de-a face cu plăcere ce li se va porunci să facă.

33. Vorbitorul Gabaoniților a zis mai departe în răspunsul său către Iosua că au auzit ce-a făcut Domnul Dumnezeu „şi tot ce a făcut celor doi împăraţi ai Amoriţilor dincolo de Iordan, lui Sihon, împăratul Hesbonului, şi lui Og, împăratul Basanului, care era la Aştarot" (Iosua 9:10). Ceilalţi Cananiţi au auzit aceleaşi lucruri; ei însă au arătat c-au fost un popor nechibzuit, şi întocmai ca oamenii nechibzuiţi din timpul prezent care urmează pe conducătorii lor, Ierarhia romano-catolică, ei n-au fost impresionați deloc sau mișcați să caute favoarea lui Iosua. Ierarhia a intimidat astăzi atât de mult pe o mare parte a oamenilor încât nu voiesc să dea ascultare Cuvântului lui Dumnezeu. Dar oamenii cu bună voință formează o excepţie.

34. Gabaonitii au arătat şi au recunoscut că au avut o cunoştinţă oarecare despre Dumnezeu, şi ei au început să arate că au avut şi ceva înţelepciune. Oamenii care în această zi a lui Iehova formează mulţimea mare de oameni, trebuie să audă de asemenea despre Iehova şi Regele Său, şi ei şi primesc într-adevăr acest mesaj al adevărului din mâinile martorilor pe care Domnul îi trimite în țară ca să vestească această mărturie. Aceasta este ziua când Iehova îşi face cunoscut numele prin Cristos Isus şi întrebuinţează pe acest popor ales din lume pentru numele Său ca să vestească pe Regele şi Împărăția Lui. Cei ce dau ascultare şi atenţie mesajului acestuia, încep să câştige o măsură de înţelepciune. Psalmistul zice despre aceasta : „Frica Domnului este începutul înţelepciunii; toţi cei ce păzesc poruncile Lui, au o minte sănătoasă, şi slava Lui ține în veci" - Psalm 111:10.

35. Martorii lui Iehova au ştiut de mult timp că nu există decât numai o cale care conduce la Dumnezeu, şi anume prin Isus Cristos şi că o altă cale de mântuire nu există. Acum ei văd mai clar ca oricând înainte că oamenii care formează mulţimea mare de oameni trebuie să audă mesajul despre Iehova şi Împărăția Lui şi trebuie să înveţe să cunoască singura cale a mântuirii, şi că şi aceştia trebuie să se pună de partea lui Dumnezeu, mărturisind cu gura şi prin faptele lor credinţa lor în Dumnezeu şi în Cristos Isus. Prin faptul ca Domnul dăruieşte această informaţie rămăşiţei, îi arată clar ce datorie şi obligaţie i s-a impus prin aceasta, şi anume de a aduce fructele Împărăției acelora care voiesc să cunoască calea mântuirii. Care ar fi rezultatul dacă Diavolul ar putea face acum pe martorii lui Iehova să creadă anumite declaraţii şi să se încreadă în ele, ca de pildă : „A căuta acum pe mulţimea mare de oameni nu este atât de important", sau „Lucrarea cea mare pentru mulţimea mare de oameni se va face numai după

Cuprins

începutul Armaghedonului"? Dacă rămăşiţa ar crede o astfel de flecăreală şi ar lucra în conformitate cu ea, atunci rezultatul ar fi cu totul dezastruos pentru ea şi ar fi o nenorocire şi pentru oamenii care aşteaptă salvarea şi ar voi să aparţină mulţimii mari de oameni. Aceasta reiese limpede din avertismentul pe care Iehova îl adresează păzitorului Său prin gura profetului Său (Ezechiel 3:17-20; 33:3-13). Aceia însă care se hrănesc din Cuvântul lui Dumnezeu şi urmează instrucţiunile Sale nu vor fi amăgiţi prin afirmaţiile îndrăznețe ale oamenilor, ci vor îndeplini acum cu zel ordinele Domnului.

36. În această zi a lui Iehova, El face să se vadă clar despre ce este vorba, aşa încât fiecare trebuie să ia parte fie pentru Diavolul, fie pentru Dumnezeu şi Regele Lui. Aceasta a fost prefigurat în mod clar şi prin ceea ce au făcut şi au zis Gabaoniţii : „Şi bătrânii noştri şi toţi locuitorii din ţara noastră ne-au zis : 'Luaţi cu voi merinde pentru călătorie, duceţi-vă înaintea lor şi spuneţi-le : 'Noi suntem robii voştri : acum deci faceţi legământ cu noi". - Iosua 9:11.

37. Observaţi că Gabaoniţii n-au menţionat deloc vreun rege care să domnească peste ei şi nici de credincioşia lor ca supuşi faţă de un astfel de dom-nitor, ci au vorbit de „bătrânii [sau sfătuitorii] noştri şi toţi locuitorii din ţara noastră", de la cel mai mic până la cel mai mare. Gabaoniţii au ţinut fără îndoială o întrunire şi au ales delegaţia care a stat acum înaintea lui Iosua şi a oştirii sale. Şi aşa au zis lui Iosua pentru ei şi pentru întreg poporul : „Noi suntem robii tăi". Cu alte cuvinte, Noi nu suntem duşmanii tăi care ar merita moartea din mâna ta, ci suntem cu totul gata de a te servi : de aceea fă un legământ cu noi; încheie cu noi un tratat de pace sau o învoială prin care să te putem sluji.

38. Isus a avut în minte fără îndoială tocmai acest tablou, pe care Iehova l-a făcut prin Gabaoniţi şi Iosua, când a făcut cunoscut regula lui Dumnezeu cu privire la aceia care doresc să se unească cu Cristos şi organizaţia Lui. Observaţi că Isus a vorbit atunci mulţimii mari de oameni, când a zis: „Și mari mulțimi ai mers după El; şi El s-a întors, şi le-a zis : 'Dacă vine cineva la Mine, şi nu urăşte pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe fraţii săi, pe surorile sale, ba chiar însăşi viaţa sa, nu poate fi discipolul Meu". „Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii ? Altfel, pe când celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să ceară pace. Tot aşa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi discipolul Meu" - Luca 14:25,26, 31-33.

39. Oamenii care formează mulţimea mare de oameni nu pot să stea astăzi inactivi şi să privească căderea organizaţiei lui Satan, înainte de a asculta pe Domnul. Ei trebuie să cunoască despre Iehova şi Împărăția Lui şi să declare că stau pe partea lui Iehova şi a Regelui Său, şi trebuie să înveţe dreptatea şi smerenia ca o condiţie preliminară pentru a fi ocrotiți la Armaghedon. Ei trebuie să fie în stare să susţină proba care trebuie să vie în mod necesar peste fiecare care primeşte favoarea lui Dumnezeu. Dacă membrii mulţimii mari de oameni vor să scape de sabia Executorului lui Iehova, mai marele Iosua, trebuie să lucreze în

Cuprins

grabă şi să nu aştepte până când începe Armaghedonul spre a lua numai atunci poziţie pe faţă. Domnul a dat avertisment şi continuă să avertizeze mai departe pe oamenii binevoitori că Armaghedonul se apropie, şi că mulţimea mare de oameni dacă voieşte să găsească scăpare, trebuie să „fugă la munţi" acum ca să se ofere ca robi Domnului Iehova şi lui Cristos Isus, mai marele Iosua, înainte de izbucnirea Armaghedonului. Domnul avertizează pe toţi aceştia să nu aştepte cu fuga lor până la timpul de iarnă - Matei 24:15-20.

40. Domnul Isus zice : „Când veţi vedea Ierusalimul înconjurat de oşti, să ştiţi că atunci pustiirea lui s-a apropiat. Atunci, cei din Iudeea să fugă la munţi" (Luca 21:20,21, *Diaglott)*. Ierusalimul din vechime reprezintă organizaţia religioasă făţarnică de astăzi de pe pământ care susţine a reprezenta pe Dumnezeu şi pe Cristos. Dumnezeu s-a servit de anumite instrumente pământeşti pentru a distruge pe vechiul Ierusalim. Dumnezeu a dăruit acum rămăşiţei Sale unse şi acelora care se asociază cu rămăşiţa, adică Ionadabilor, o vedenie a planului său de a nimici pe Ierusalimul făţarnic, adică, pe partea religioasă a organizaţiei lui Satan care apasă acum pământul. Cuvintele lui Isus citate mai sus înseamnă după cât se pare : Când oamenii cu bună voinţă faţă de Dumnezeu primesc o înţelegere a distrugerii viitoare a Ierusalimului făţarnic de astăzi, adică, a elementului religios al organizaţiei lui Satan, atunci va fi datoria lor să se refugieze în organizaţia lui Dumnezeu, fiindcă atunci este sigur că nimicirea „creştinătăţii" se apropie. Cine dă acum dovadă de neglijență sau de îndărătnicie, sau contează pe o convertire ori pocăinţă pe patul de moarte, sau cine voieşte să aştepte mai întâi un timp mai favorabil pentru a se refugia în organizaţia lui Dumnezeu, pe acela îl va ajunge pieirea, după cum a prezis Domnul. - Deuteronomul 20:16,17.

41. Purtătorul de cuvânt al Gabaoniţilor a continuat să prezinte rugămintea lor înaintea lui Iosua pentru ca să se salveze şi să înduplece pe Iosua să facă cu ei un tratat spre siguranţa lor. De aceea Gabaoniţii au zis : „Iată pâinea noastră : era caldă când am luat-o ca merinde de acasă, în ziua când am plecat să venim la voi, şi acum s-a uscat şi s-a mucegăit. Burdufurile acestea de vin, când le-am umplut, erau noi de tot, şi iată-le s-au rupt ; hainele şi încălţămintea noastră s-au învechit de lungimea prea mare a drumului". - Iosua 9:12,13.

42. Unii ar putea zice că Gabaoniţii au minţit în cuvinte şi în fapte. Totuşi nu este aşa. O declaraţie este o minciună numai atunci când se face cu scopul de a înşela şi a păgubi pe cineva, şi când supunerea sau trecerea sub tăcere a unui lucru are ca urmare în mod natural pagubă. Gabaoniţii însă n-au căutat sa facă pagubă Izraeliţilor, şi nici n-au voit să facă o încercare de-a opri cucerirea ţării prin Izraeliţi ; Gabaoniţii s-au gândit numai la siguranţa lor şi au lucrat şi au vorbit cu prevedere şi înţelepciune. Afară de aceasta — şi acesta este lucrul principal — Dumnezeu a făcut aici un tablou care a prefigurat ceva în viitor de o importanță mult mai mare ; şi împlinirea acestui tablou profetic serveşte mai cu seamă spre învăţătura rămăşiţei şi mai departe şi spre învăţătura acelora care formează mulţimea mare de oameni.

Cuprins

43. Când şi-au copt Gabaoniţii pâinea a fost caldă şi proaspătă. Când au prezentat-o însă lui Iosua a fost uscată şi mucegăită, o pâine care s-a mâncat numai de slugi. Cu alte cuvinte, acea pâine mucegăită a însemnat în simbol : „Noi cari avem o astfel de pâine suntem o clasă de servitori săraci şi lipsiţi care a venit la tine ca să primească ajutor în acest timp de mizerie". Aceasta corespunde în mod exact stării oamenilor binevoitori care caută pe mai marele Iosua, Domnul Isus Cristos. Burdufurile de vin vechi şi rupte, hainele lor vechi şi încălţămintea lor uzată au vorbit, de asemenea, în limbaj mut: „Noi care avem aceste lucruri suntem o clasă umilă de servitori". Motivul invocat pentru acea stare mizerabilă a hranei şi îmbrăcămintei lor a fost călătoria lor lungă. Aceasta n-a fost adevărat literalmente, însă invocarea unui astfel de motiv n-a păgubit pe nimeni. Aceasta a simbolizat că ei au venit dintr-o ţară care a fost foarte depărtată de poporul lui Dumnezeu. Ceea ce au adus cu ei şi au arătat lui Iosua ilustrează o clasă de oameni smeriţi care au dorit lucruri mai bune decât acelea pe care le-au avut. Gabaoniţii au cerut de la Iosua ajutor ca să poată câştiga lucrurile dorite. În acelaşi mod caută şi mulţimea mare de oameni ajutor din mâna lui Cristos Isus ca să poată dobândi lucrurile de dorit. Criticii Cuvântului lui Dumnezeu au fost foarte porniţi spre a găsi un pretext sub care să poată face impresia că ei trăiesc după nişte principii de moralitate foarte înalte şi sunt modele de virtute demne de toată lauda. Ei au criticat foarte bucuros lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu ca să facă impresia asupra altora cu înalta lor valoare morală. O astfel de atitudine este contrară căii lui Dumnezeu. El cunoaşte inima, adică motivele ascunse ale fiecărui om.

44. Gabaoniţii care au stat înaintea lui Iosua au fost imagine neplăcută cu ghetele lor stricate şi cu zdrenţele lor murdare; ei au reprezentat în chip potrivit pe oamenii care sunt îmbrăcaţi cu haine murdare şi întinaţi prin atingerea cu instrumentele şi reprezentanţii lui Satan. Ei vin la Domnul cu hrana pe care au primit-o de la servii presupuşi ai lui Dumnezeu, de la preoţi, hrană veche şi mucegăită care nu este bună de altceva decât de-a fi aruncată la câini. Ei vin la mai marele Iosua, Cristos Isus, care este singurul mijloc de izbăvire şi de ajutor, şi prin aceasta îşi spală hainele şi le albesc în sângele Mielului. Ei aruncă hrana veche, mucegăită şi stricată şi primesc din mâna Domnului hrană înviorătoare şi dătătoare de viaţă ; şi de aceea este scris despre ei : „Nu le va mai fi foame" (Apocalips 7:14-16). Descrierea Gabaoniţilor de aici corespunde în mod exact stării acelora care formează clasa mulţimii mari de oameni şi care sunt descrişi în scripturile citate mai sus. Membrii mulţimii mari de oameni fac o călătorie lungă de la organizaţia lui Satan spre Sion, fiindcă cele două organizaţii sunt departe una de alta.

45. Faptul, că rămăşiţa vede ce minunat a avut Domnul în minte atât pe rămăşiţă cât şi pe mulţimea mare de oameni când a făcut acest tablou profetic, îi serveşte spre mare întărire. Prin aceasta îi sunt arătate rămăşiţei datoriile care i-au fost impuse, şi mulţimea mare de oameni este îndreptată pe calea pe care

Cuprins

trebuie să meargă dacă voieşte să primească favoare din mâinile aceluia care este mai mare ca Iosua.

46. Bărbaţii din Israel sub conducerea lui Iosua au văzut înaintea lor o ceata pestriţă în haine murdărite şi cu merinde nepotrivite pentru oameni. Gabaoniţii au părut a fi oameni simpli, şi Israeliţii care au cercetat hrana lor i-au socotit că-s oameni simpli. De aceea n-au pus întrebări: „Bărbaţii lui Israel, au luat din merindele lor şi n-au întrebat pe Domnul'" (Iosua 9:14). Ei au privit îmbrăcămintea lor, au luat hrana lor şi au gustat din ea, şi făcând aceasta au arătat că n-au cerut sfat de la Domnul. Iehova, bineînţeles, a observat ce s-a petrecut şi ar fi putut informa pe Iosua despre ceea ce înseamnă acest lucru ; dar aceasta n-a fost necesar deoarece Iehova a făcut aici un tablou pentru un folos viitor. De aceea putem fi siguri că actele jucate de diferiţi actori corespund în mod exact voinţei Sale. Mai marelui Iosua, Iehova i-a dat toată puterea şi autoritatea peste mulţimea mare de oameni. Aceasta vine, căutând calea spre Sion. Cristos Isus, mai marele Iosua şi el se ocupă cu mulţimea mare de oameni. El trimite din templul Lui pe servii Săi cu instrucţiuni la martorii Săi, cum să se poarte cu aceia care caută calea spre Împărăţie. Aceşti martori văd hainele murdare ale persoanelor binevoitoare şi hrana nepotrivită ce-a fost dată acestor oameni de preoţime ca hrană, şi apoi rămăşiţa le arată, conform instrucţiunilor primite cu privire la servii Domnului, calea spre Împărăţie; ea le întinde roadele Împărăției, hrana dătătoare de viață ce vine de la Domnul.

47. Aceşti martori credincioşi pe care îi instruieşte Domnul şi-i trimite din templu ca reprezentanţi ai Împărăției, transmit stăpânitorilor şi poporului avertismentul Domnului : „Slujiţi Domnului cu frică, şi bucuraţi-vă, tremurând. Daţi cinste Fiului, ca să nu Se mânie, şi să nu pieriţi pe calea voastră. Căci mânia Lui este gata să se aprindă ! Ferice de toţi câţi se încred în El !" - Psalm 2:11,12.

48. Ierarhia romano-catolică şi preoţii aliaţi cu ea fac figuri batjocoritoare şi ironice cu privire la acest mesaj şi-şi bat joc de martorii credincioşi care transmit acest avertisment : ei n-au pentru martorii lui Iehova numai ocară şi defăimează mesajul pe care-l transmit. Aceşti oameni batjocoritori şi întinzători de curse au stăpânit mult timp cu mâna aspră pe poporul uşor de înşelat şi naiv, şi au îndemnat pe împăraţii pământului să lepede Cuvântul lui Dumnezeu şi în locul lui să asculte lucrurile murdare ale preoţimii. Domnul arată însă că există oameni binevoitori faţă de Dumnezeu care au fost mult timp sub domnia acestor stăpânitori batjocoritori, şi El arată că martorii Săi trebuie să ducă adevărul Său acestor oameni binevoitori. El arată rămăşiţei că este datoria şi obligaţia şi privilegiul ei să examineze starea şi hrana acestor oameni şi apoi să le descrie calea pe care pot să caute pe Domnul şi să găsească viaţă. Această clasă de smeriţi dispusă de a învăţa este aceea care se întoarce la Dumnezeu şi la mai marele Iosua, îşi pune încrederea în Domnul şi găseşte îndurare la El după cum este scris : „Ferice de toţi câţi se încred în El !" Despre ierarhia romano-catolică şi despre preoţimea aliată cu ea, Domnul zice : „De aceea ascultaţi Cuvântul Domnului, batjocoritorilor, care stăpâniţi peste poporul acesta... când va trece urgia apelor

Cuprins

năvălitoare [care va marca timpul nimicirii], veţi fi striviţi de ea" (Isaia 28:14-18). Acelora însă care caută dreptatea şi smerenia înainte de izbucnirea mâniei lui Dumnezeu, Domnul le făgăduieşte că vor fi cruţaţi. Nu dovedeşte aceasta necesitatea absolută ca mulţimea mare de oameni să fie instruită şi să ia poziţie în mod statornic de partea lui Iehova şi a Împărăției Sale înainte de Armaghedon? Cei ce aparţin aleşilor lui Dumnezeu vor lucra în conformitate cu aceasta şi vor duce în mod sârguincios roadele Împărăției oamenilor binevoitor.

(*Urmează continuarea*)

Întrebări pentru studiu

1,2. Pe cine strânge Iehova la Sine? Cum şi când se face aceasta ?

3,4. Ce încercare face Satan în timpul prezent pentru a împiedeca strângerea mulţimii mari de oameni ? Cum se vor apăra cei credincioşi în această privinţă ?

5. Ce lucru li s-a dat martorilor lui Iehova în legătură cu adunarea mulţimii mari de oameni ?

6-8. În ce constă, după cum reiese din Sfânta Scriptură, bătălia Armaghedonului? Explică dacă este raţional a conchide că lucrul principal al rămăşiţei în legătură cu mulţimea mare de oameni se va face numai după „prima parte a Armaghedonului". Ce este de cea mai mare importanţă pentru rămăşiţă de-a avea în minte şi de-a face în legătură cu aceasta? De ce ?

9. Care este scopul celor publicate acum aici? De ce este aceasta atât de important acum ?

10. În ce legătură stă înaintarea ordonată în Obadia 1 cu „grindina" prezisă în profeţia lui Isaia (Isaia 28 : 2, 17) ?

11,12. Descrie cele două bătălii de la Gabaon, mai cu seamă cine a avut conducerea şi cum s-au dat, şi arată însemnătatea acestor lucruri ca profeţie.

13,14. Ce evenimente de înaltă importanţă au avut loc în câmpia Moabului? Arată că ele au fost profetice.

15-17. „Prin aceasta veţi cunoaşte" : La ce dovadă s-a referit Iosua aici? Ce se va cunoaşte? Pentru ce a fost aceasta atât de important? Pentru ce a făcut Iehova acea minune? Cum se împlineşte acest tablou profetic ?

18,19. Ce-a condus la prima bătălie de la Gabaon ? Ce s-a prefigurat prin aceasta ?

20-22. Cine au fost Gabaoniţii? În ce sens au fost ei un popor tipic?

23-27. Arată că lucrurile următoare au fost profetice: Informaţia pe care a dat-o Iehova Izraeliţilor dinainte cu privire la naţiunile care au ocupat în acel timp ţara Canaanului, şi conspiraţia lor împotriva poporului Său pentru a-l împiedeca de-a intra în ţara şi a o lua în posesie. Cum s-au distins Gabaoniţii, în faţa acelei conspiraţii, ca un popor profetic? Ce rol au jucat în această dramă profetică ?

Cuprins

28, 29. Arată cu ajutorul scripturilor motivul pentru prevederea arătată de Iosua şi de oştirea sa. Compară acea situaţie cu situaţia de astăzi a poporului de legământ al lui Iehova.

30-34. Explică Iosua 9 : 8 ca profeţie. Ce se cere de la aceia care formează mulţimea mare de oameni? Ce învăţătură pentru mulţimea mare de oameni se poate vedea în acţiunea înţeleaptă şi promptă a Gabaoniţilor? Ce a reprezentat în mod profetic răspunsul Gabaoniţilor dat lui Iosua (versetul 9) ? Cum s-au deosebit Gabaoniţii, după versetul 10, în acel timp de ceilalţi Canaaniţi, şi cum stă lucrul acesta astăzi ?

35. De ce a informat Iehova pe rămăşiţă despre mulţimea mare de oameni? Ce datorie şi obligaţie rezultă din această cunoştinţă ? De ce încearcă acuma Diavolul să orbească pe martorii lui Iehova în ceea ce priveşte urgenţa extremă de a cerceta acum pe mulţimea mare de oameni ?

36-38. Explică atitudinea Gabaoniţilor, atât cea de atunci cât şi cea în înţeles profetic, care i-a pus în stare să vină la Iosua şi să declare imediat: „Noi suntem robii tăi".

39,40. Ce trebuie să ştie şi să facă mulţimea mare de oameni? Când şi de ce? Care este înţelesul instrucţiunilor date de Isus rămăşiţei şi mulţimii mari de oameni în Luca 21 : 20, 21 ?

41-43. Justifică declaraţia Gabaoniţilor din versetele 12 şi 13, atât în privinţa acelui timp când a fost rostită cât şi în înţeles profetic.

44, 45. Aplică tabloul profetic pe care l-au oferit Gabaoniţii când au stat înaintea lui Iosua cu hrana lor mizerabilă şi cu hainele lor murdare. La ce scop serveşte acel tablou profetic ?

46. Aplică versetul 14.

47. Ce avertisment transmite acum rămăşiţa credincioasă, instruită de Domnul şi trimisă din templu în acest scop? Cui este adresat acest avertisment şi de ce? Cum este primit el?

48. Ce privilegiu, ce datorii şi obligaţie are aşadar rămăşiţa în legătură cu oamenii cu bună voinţă? Când trebuie să fie instruiţi aceştia şi de ce? Cine va face aceasta lucrare ?

FIȚI TARI ȘI LUCRAȚI

IEHOVA își va face lucrarea Sa. Fiecare parte a ei El o face să aibă loc la timpul hotărât, și El o termină la timp. El atrage atenția servilor Săi credincioși de pe pământ față de acest fapt de nădejde, spunând: „Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul, și servul Meu pe care l-am ales; …Eu voi lucra, și cine se va împotrivi?" (Isa. 43:10-13). Martorul înțelept primește aceasta în inimă și răspunde: „Am spus în inima mea, Dumnezeu va judeca pe cei neprihăniți și pe cei răi; căci este un timp pentru orice plan, și pentru orice lucrare". (Ecles. 3:17). Unul ca acesta arată credință în inima lui prin acțiunea sa, acțiune la timpul lui Dumnezeu pentru planul

Cuprins

și lucrarea Sa. Făcând aceasta, el este socotit în numărul celor care sunt „lucrători împreună cu Dumnezeu” și una cu El. – 1Cor. 3:9.

Diavolul ar dori să oprească lucrarea lui Dumnezeu, sau cel puțin s-o înceteze. Aceasta el caută să facă prin încetinirea activităților acestor „lucrători împreună cu Dumnezeu”. El folosește diverse metode pentru a face aceasta. El instigă opoziție și o mărește constant după aceea împotriva lucrătorilor. El încearcă să ridice temerile care vor slăbi inimile și brațele lor. El încearcă să-i convingă că ei merg prea repede, pentru că timpul nu a sosit. El a folosit aceste tactici împotriva primei rămășițe a Domnului, care a părăsit Babilonul și s-a întors la Ierusalim pentru un scop specific, ca să construiască templul Său pământesc tipic și pentru a servi pe Iehova acolo în sfințenie și devotament. Permițându-și să fie afectați de eforturile viclene ale lui Satan, membrii rămășiței au slăbit în credință și zel, și lucrarea templului a rămas în urmă mulți ani. Ei s-au scuzat, spunând: „N-a venit încă timpul, timpul să fie construită casa lui Iehova—. Apoi Domnul le-a arătat că ei au tras o concluzie greșită, și i-a pus să lucreze din nou. Pentru ca să nu fie descurajați de începuturile vizibile mici, Iehova, prin profetul Său, le-a spus: „Dar acum fii tare, Zorobabel!, zice Iehova. Fii tare, mare preot, Iosua, fiul lui Iehoţadac! Fiţi tari, voi, toţi cei din ţară (din Israel), zice Domnul, și lucrați. Căci eu sunt cu voi, zice Domnul oștirilor”. (Hag. 1:2; 2:4). Iehova oștirilor sfinte, marele Războinic al Neprihănirii, a fost cu ei și pentru ei. Prin urmare, El era de așteptat să lupte pentru ei și să-i apere, pentru ca lucrarea templului Său să fie terminată pe deplin ca o dovadă a victoriei asupra dușmanului.

Aplicarea deplină a acestei porunci de a fi tari și a lucra este acum, pentru că acum Iehova se va revela ca Domn Savaot, Iehova al oștirilor. El nu va construi pentru totdeauna templul Său spiritual. El l-a construit prin Marele Său Preot și Rege, Cristos Isus. La timpul hotărât El a curățit sanctuarul, curățire pe care Scripturile și faptele recente o arată că a fost încheiată în mod oficială spre sfârșitul lui 1932. (Dan. 8:13,14). El a adus pe rămășița Sa credincioasă, scoțând-o din multele națiuni, și i-a pus în serviciul Său în templul Său sfânt. Serviciul lor nu este un ritual, sau exerciții religioase formale, moțiuni și repetare de cuvinte evlavioase. Ei nu umplu doar timpul și nu merg niciunde până când Dumnezeu însuși nu face lucrarea Sa mare. Serviciul lor este condus de Iehova, conform regulilor Lui, și cu rezultatele precise așa cum dorește El. La templul această rămășiță nu aduce jertfe pentru păcat. Marele Preot, Cristos Isus, a făcut ca prin propria Sa jertfă de răscumpărare; El „a adus o singură jertfă pentru păcate o dată pentru totdeauna”. (Evr. 10:12). Prin urmare, membrii rămășiței sunt instruiți: „Prin El să-i oferim întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor, dând mulțumiri numelui Său”. (Evr. 13:15). Aceste jertfe de laudă și mulțumire nu sunt pentru păcat, și nu înlătură păcatul. Ele constituie o mare mărturie publică pentru numele lui Iehova, ceea ce este demn de toată lauda, și spre planul Lui glorios prin Împărăția Sa.

Dacă, ca ultima „preoție sfântă” a lui Dumnezeu pe pământ, rămășița aduce aceste „jertfe spirituale, acceptabile lui Dumnezeu prin Isus Cristos”, și face acest

Cuprins

lucru la templul Său, mai sunt alți închinători la templu? Iehova spune: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate popoarele”. (Isa. 56:7, *R.V.*). Cristos Isus a citat aceste cuvinte în momentul în care a curățat templul de schimbătorii de bani și negustori, spunându-le: „Nu este scris: Casa Mea va fi chemată o casă de rugăciune pentru toate națiunile?” (Marcu 11:17, *Roth.*). El a spus aceasta după ce se arătase o mare mulțime și-L însoțise în drumul Său spre Ierusalim când S-a prezentat ca Rege uns al lui Dumnezeu. (Marcu 11:7-16; Mat. 21:9-12). Fiind vremea Paștelor, această mulțime mare a fost formată din evrei și prozeliți la sărbătoare din multele națiuni unde locuiau; însă acești membrii ai mulțimii mari nu au fost atunci discipolii lui Cristos Isus.

Acele circumstanțe sugerează lucrul drept în ceea ce privește prezentul. Nu numai că rămășița lui Iehova Îl slujește public la templu, aducând jertfe spirituale de laudă și mulțumire numelui Său, ci este și voia lui Iehova acum ca curțile exterioare ale templului Său să fie umplute cu o mulțime nenumărată de oameni din toate națiunile, semințiile, popoarele și limbile, toți închinându-se Lui și mărturisindu-și deschis bunăvoința lor față de Iehova și Regele și Împărăția Sa. Ei trebuie să vină acolo să se închine Lui înainte de bătălia Armaghedonului, și lucrarea de mărturie publică prin rămășița preoțească este aceea care atrage atenția spre templul lui Iehova și îi invită să se închine Lui acolo. Cum știm aceasta? Cei credincioși și înțelepți ai lui Dumnezeu caută să fie „umpluți cu cunoștința voii Lui, în toată înțelepciunea și priceperea spirituală”. – Col. 1:9.

Vorbind în spiritul Scripturilor: Bătălia Armaghedonului este aproape. Ea este unul din evenimentele majore care „trebuie să se întâmple în curând”. (Rev. 1:1). Armaghedonul pune capăt „necazului cel mare”, necaz care este numit așa deoarece este o bătălie finală împotriva organizației lui Satan și nu are nevoie să fie repetată. El nu este pentru dezvoltarea și perfecționarea vreunuia din oamenii lui Iehova, în care este inclusă „mulțimea mare”. (Rev. 7:9,14). Armaghedonul nu este un efort al lui Iehova Dumnezeu de a forța sau conduce oamenii în masă ca să ia o poziție de partea Lui. Scripturile declară că această mulțime mare fără număr de oameni ai bunăvoinței vin din acel „necaz mare” datorită îndurării lui Iehova pe care El o arată acestora înainte de bătălia finală, Armaghedonul.

Dacă nu ar fi fost îndurarea lui Iehova și mila Sa datorită numelui Său, marele Justificator al lui Iehova, Cristos Isus, nu ar fi oprit împingerea luptei mai departe după izgonirea lui Satan și a spiritului organizației lui din cer, ceea ce s-a realizat, cel mai târziu, până în 1918 d. Cr. El și-ar fi continuat înaintarea triumfătoare împotriva dușmanului și nu i-ar fi dat moment de răsuflare. El ar fi dus bătălia finală înainte, distrugând organizația pământească sau vizibilă a Diavolului, precum și organizația invizibilă sau spirituală, inclusiv pe cel rău însuși. Aceasta ar fi însemnat distrugerea tuturor celor care veniseră în robie față de acea organizație. În 1918 toți au fost în robie față de aceasta, rămășița pământească a Domnului fiind în starea aceasta într-un mod involuntar, din cauza înțelegerii greșite a „fricii de om”, și a „fricii de moarte” din partea forțelor lui Satan.

Cuprins

Membrii rămășiței au fost „alesul” sau aleșii lui Iehova, și în urmă cu nouăsprezece secole Iehova, prin Cristos Isus, și-a dat cuvântului că „din pricina celor aleși acele zile (de mare necaz) vor fi scurtate”; și ele au fost scurtate, din 1918 înainte. (Mat. 24:21,22). Acest act grațios de îndurare Iehova l-a făcut pentru că și-a respectat propriul Său nume. Ezechiel 36:21 spune: „Însă am avut milă de sfântul ;eu nume, pe care casa lui Israel l-a profanat printre naţiunile la care s-a dus”. Numele lui Iehova a fost peste rămășița Sa aleasă. Ca rezultat al lucrării de patruzeci de ani de către Cristos Isus în pregătirea drumului înaintea lui Iehova, ei fuseseră scoși dintre națiuni ca să fie „un popor pentru numele Său”. (Mal. 3:1; Fapte 15:14). Dacă Iehova i-ar fi nimicit în același timp cu organizația Diavolului, care pentru un timp i-a ținut prizonieri, aceasta nu ar fi permis acestui popor ales pentru numele Lui să îndeplinească această funcție de vestire a numelui lui Iehova pe tot pământul și astfel să dovedească zelul lor pentru Iehova și integritatea și devotamentul lor față de El. De asemenea, Isus declarase că după Războiul Mondial nu va urma imediat sfârșitul final sau nimicirea organizației pământești a lui Satan, ci „această evanghelie a Împărăției va fi predicată în toată lumea ca o mărturie pentru toate națiunile”, și mai întâi „după aceea va veni sfârșitul”. Pentru ca poporul care-i poartă numele să se bucure de acest privilegiul înălțat, Iehova, prin servul Său ales, Cristos Isus, a solicitat o oprire, adică, „o scurtare a acelor zile” spre mijlocul „necazului cel mare”, care a început asupra organizației lui Satan în 1914, când Mihail, sau Isus, a început „războiul în cer” împotriva ei. (Rev. 12:7-9). Prin urmare, în 1918 a fost dat ordinul divin „celor patru îngeri care stau în picioare în cele patru colțuri ale pământului” ca să țină tare cele patru vânturi „până când noi (adică, Cristos Isus și îngerii care-L însoțesc) nu vom sigila pe frunte pe slujitorii Dumnezeului nostru”. (Rev. 7:1-3). Pecetluirea rămășiței, sau a celor rămași pe pământ compuși din 144 000 de membrii ai familiei regale a cerului a continuat, și este aproape finalizată.

Pecetea de pe frunțile membrilor rămășiței lui Iehova de pe pământ nu trebuie ascunsă, ci făcută vizibilă întregii lumii pentru ca să fie cunoscut tuturor celor din și de sub organizația lui Satan că Iehova are un popor devotat al integrității pe pământ. Aceasta trebuie făcut evident prin serviciul lor credincios ca martori ai lui Iehova înainte ca să vină sfârșitul peste organizația dușmanului. Astfel, Iehova prin servul Său ales, Cristos Isus, a deschis ușile închisorii pentru rămășița Sa credincioasă, și acel Serv a spus „prizonierilor: Mergeți la cei ce sunt în întuneric; arătați-vă.” (Isa. 42:1,6,7; 49:9). Această rămășiță credincioasă, prima dintre prizonieri care să meargă, nu a evitat ca să se arate ca fiind de partea lui Iehova și a Împărăției Sale. Lor Domnul le-a dat „numele nou” și i-a pecetluit ca pe ai Lui, reprezentanții Săi autorizați, „martorii lui Iehova”, și cei credincioși continuă sub această pecete oficială. Însă aceștia nu au fost singurii prizonieri sub constrângerea dușmanului. Iehova a prevăzut mult mai mulți în închisoarea organizației pământești a lui Satan, care au suspinat și strigat din pricina tuturor urâciunilor făcute în „creștinătate”. Dacă ar fi pusă cunoștința corectă în capurile lor, și dacă după această luminare li s-ar da oportunitate, ei ar lua cu entuziasm o

Cuprins

poziție pentru Iehova și Regele Său uns și instalat, Cristos Isus. Iehova pecetluiește mai întâi pe rămășița martorilor Săi pe frunte. El a planificat acum ca acești alții să poată fi însemnați pe frunțile lor cu cunoștința adevărului Împărăției, ca un semn de identificare și pentru siguranța lor.

Aceștia sunt cei care urmează să alcătuiască mulțimea mare care va sta în picioare înaintea tronului lui Iehova, „îmbrăcați cu haine albe și cu palmieri în mâinile lor", salutând cu îndrăzneală pe Iehova și Regele Său instalat, și strigând: „Salvarea o datorăm Dumnezeului nostru care stă pe tron, și Mielului". (Rev. 7:10). După ce Cristos Isus a purtat cu succes „războiul în cer" împotriva lui Satan, și aceștia vin din organizația închisorii lui Satan, adică, în timpul zilelor de îndurare prin care „acele zile" ale „necazului mare" sunt scurtate. Prin urmare, „mulțimea mare" se spune că „vine din necazul cel mare". (*R.V.).* Ei trebuie să vină în acea perioadă. Ei trebuie să-și curețe hainele în sângele lui Cristos identificându-se ca de partea neprihănirii lui Iehova înainte de bătălia Armaghedonului. Un eșec de a face aceasta ar însemna nimicire lor în acea bătălie.

Iehova a chemat oștirile Sale cerești sub Cristos Isus pentru bătălia finală care justifică numele Său. Acele oștiri au fost cu Isus în războiul din cer împotriva lui Satan și a îngerilor Lui. Deși Iehova a marcat o pauză înainte ca Cristos Isus să împingă bătălia spre încheierea ei glorioasă prin eliminarea totală a dușmanului, totuși Iehova nu și-a demobilizat oștirile Sale adunate. Ele sunt înarmate pentru continuarea luptei. Când Cristos Isus a venit din nord la templu, ca „pe drumul porții mai înalte, care este la nord", îngerii Săi sfinți au venit cu El, toți înarmați pentru executarea judecăților lui Iehova. Această execuție înseamnă un măcel îngrozitor al întregii mulțimi a lui Satan. Acele forțe înarmate de execuție sub Cristos Isus au fost prevăzute într-o viziune către profetul Ezechiel. El le-a descris ca „șase oameni…fiecare om cu o armă de măcel în mâna sa", și care a stat „lângă altarul de aramă".

În marea Sa îndurare pentru toți oamenii posibili cu bună voință, Iehova nu a ordonat acestor „șase oameni" să înceapă imediat lucrarea de măcelărire a omenirii fără discriminare sau fără a face vreo diferență între ei. El i-a oprit în timp ce a trimis pe martorii Săi înaintea lor să vestească numele și Împărăția Lui și să avertizeze pe toți despre ziua de răzbunare a lui Dumnezeu. Astfel, ei aduc cunoștința la oamenii cu bună voință, luminând mințile lor întunecate și dându-le posibilitatea să vină și să se arate ca pentru Iehova și pentru Împărăția Sa neprihănită prin Cristos Isus. Pe acești martori, implicați ca un singur om în lucrarea de educare, Iehova i-a ilustrat profetului Ezechiel ca pe o persoană nu pentru război, un om „îmbrăcat cu in", nu cu armură, și cu „călimara de cerneală la brâu", nu cu sabie. După venirea Domnului la templu în 1918 Iehova a chemat acest om și i-a poruncit să treacă prin mijlocul organizației ipocrite și să-și folosească materialele sale de scris și să însemne frunțile oamenilor binevoitori față de numele lui Iehova și care au fost întristați din pricina lucrurilor urâcioase făcute ca să defaime acel nume sfânt. Acel semn al inteligenței și identificării pe frunțile lor a fost ca semnul sângelui pe stâlpii ușilor caselor lui Israel în țara

Cuprins

Egiptului, la vederea cărui semn al sângelui îngerul nimicitor al Domnului nu intra în acele case, ci trecea peste ele și cruța pe întâii născuți din ele. După aceea, Iehova a ordonat acestor „șase oameni" sau oștiri cerești înarmate să meargă înainte cu lucrarea de execuție, cruțând oamenii cu frunțile însemnate, dar nimicind pe cei neînsemnați fără discriminare, eliminând complet acești închinători ai diavolului. Acea lucrare de măcelărire în viziune profetică ilustrează Armaghedonul. A fi cruțată în timpul acelui măcel al tuturor celor din și de sub organizația lui Satan, „mulțimea mare" trebuie să iasă acum înainte de a începe el; căci atunci va fi vai de toți care vor fi fără „frunțile însemnate". Conform instrucțiunilor lui Iehova cei „șase oameni" ai măcelului nu au luat-o niciodată înaintea „omului îmbrăcat în in, care avea călimara la brâu", ci acest om și-a terminat lucrarea încredințată lui, și apoi a „raportat chestiunea, spunând: Am făcut cum mi-ai poruncit". – Ezechiel 9.

Rapiditatea de identificare de partea dreaptă este accentuată în continuare în drama profetică a lui Iehu, regele lui Israel. Zelul pentru Iehova L-a însemnat din momentul ungerii Sal de a fi rege. Aceasta ilustrează zelul arzător al Regelui Cristos Isus, și fixează, de asemenea, un exemplu pentru rămășița martorilor lui Iehova care sunt asociați astăzi cu Cristos Isus, Mai Marele Iehu. După ce a fost uns și i s-au spus condițiile însărcinării lui de la Iehova, Iehu a acționat imediat și și-a condus caii de război cu furie pentru executarea acelei însărcinări. Izabela, regina mamă, a privit pe fereastră cum călărea Iehu spre Izreel, orașul reședinței regale. Când l-a chemat și a încercat să-l înspăimânte ca să nu facă voia lui Iehova Dumnezeu, Iehu „și-a ridicat fața spre fereastră, și a zis: Cine este de partea mea? Cine?" Iehu a fost de partea lui Iehova, care-l însărcinase. Iehu nu se închinase și nu și-a plecat niciodată genunchiul în închinare și ascultare de Baal, simbol al Diavolului. Iehu a cerut o explicație din partea celor care au auzit glasul lui și care până atunci au slujit Izabelei, care se închina lui Baal, și care prin urmare, a ilustrat femeia lui Satan, organizația lui. „Și acolo au privit la el doi sau trei eunuci. Și Iehu a zis: Aruncați-o jos".

Eunucii au recunoscut pe regele uns și victorios al lui Iehova. Ei s-au temut și au ascultat. „Și ei au aruncat-o jos", și caii lui Iehu și carele lui au călcat-o în picioare. (2Regi 9:30-33). Dacă eunucii nu ar fi ascultat și ar fi încercat să apere pe Izabela cea rea, pe care Iehova a condamnat-o la moarte, aceasta ar fi însemnat dezaprobarea de către El a eunucilor și moartea lor din mâna executorului Său, regele Iehu. Ceea ce aduce aprobarea lui Iehova este a părăsi rapid organizația Diavolului la ordinul Regelui prezent al lui Iehova, Cristos Isus, și a lăsa acea organizație să se scufunde în distrugerea ei din mâinile marelui Nimicitor, și a răspunde fără echivoc în modul afirmativ la întrebarea Lui, „Cine este de partea Mea? Cine?". Acestor oameni cu bună voință Iehova le promite că pot fi ascunși la Armaghedon. Acești oameni au fost ilustrați și de Ionadab, care apare acum în dramă.

Deși nu era un israelit în legământul legii prin Moise, totuși Ionadab s-a închinat lui Iehova ca Dumnezeu. Ahab și Izabela, fiind închinători ai lui Baal, au

Cuprins

ilustrat pe Satan Diavolul și regina sa, organizația lui. Iehu și-a împlinit însărcinarea de a ucide pe Ahab și Izabela și pe toți din casa sau spița regală a lui Ahab. Însă Iehu nu s-a mulțumit doar cu aceasta. El a vrut să nimicească pe toți închinătorii lui Baal sau ai diavolului. Însărcinarea lui directă nu i-a ordonat să facă aceasta, însă legea lui Iehova pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israel au pus aceasta asupra lui ca obligația lui în calitate de rege în Israel. Profetul Ilie, la testul cu foc pe Muntele Carmel, a dat pe Iehu ca un exemplu cu privire la nimicirea închinătorilor lui Baal. (1Regi 18:18-40). Așadar, când Iehu în carul Său a întâlnit pe Ionadab și l-a întrebat, „Este inima ta, așa cum este inima mea cu inima ta?" , Ionadab a răspuns, „Da", și a arătat acest lucru urcând în carul lui Iehu și mergând cu el în mod public, ca să vadă „zelul lui Iehu pentru Iehova". Această dorință de a vedea acțiunea zeloasă a lui Iehu în numele lui Iehova a arătat dorința lui Ionadab de a vedea numele lui Iehova justificat. Aceasta a fost suficient să-l îndemne să pășească deschis cu Iehu, regele uns și eficace al lui Iehova. Din acest motiv Iehova a fost generos față de Ionadab, și astfel numele lui i s-a aplicat cu adevărat, „Ionadab" însemnând „Iehova-dărnicie" sau „generos".

Ionadab a fost credincios cauzei lui Iehova. Iehu a mărturisit lui Ionadab planurile sale secrete împotriva închinătorilor lui Baal. Ionadab nu a trădat acel plan. Când Iehu reușise să adune pe toți liderii închinării lui Baal din Israel în marele templu al lui Baal din Samaria, pentru a nimici pe acei închinători ai lui Baal, Ionadab a intrat cu Iehu în templu. El nu a intrat ca să se închine lui Baal, și nici să execute planurile lui Iehu de a nimici pe Baal din Israel. El a cooperat cu Iehu. După ce închinătorii lui Baal s-au identificat în cele din urmă îmbrăcând hainele închinării lui Baal, Ionadab a refuzat să arate vreo milă față de ei strigând ca să avertizeze pe acești închinători ai diavolului că Iehu a înscenat ceva și îi prinsese în cursă sa să-i masacreze. Ionadab a intrat în templu ca să vadă zelul lui Iehu pentru Iehova, și să ajute în felul acesta pe Iehu ca să prindă pe închinătorii diavolului și să-i nimicească, și prin aceasta Ionadab și-a arătat zelul, dragostea și poziția credincioasă pentru Iehova. Astfel el și-a împlinit dorința ca să vadă pe Iehova justificat; închinătorii lui Baal au fost nimiciți cu toții, însă Ionadab a trăit în continuare. Poziția lui pentru Iehova și regele Său l-au făcut să fie cruțat de măcel prin sabia nimicitorului. – 2Regi 10:15-28.

Așa cum Ionadab nu a fost un israelit, și totuși s-a închinat lui Iehova și a slujit cu regele Lui în justificarea lui Iehova, așa este și astăzi; omul nu trebuie să fie un israelit spiritual, în legământul nou și în legământul pentru Împărăție, pentru a se închina lui Iehova și pentru a fi de partea unsului Său, Mai Marele Iehu, și pentru a-L sluji în vreo formă pentru justificarea numelui lui Iehova. Devotamentul deplin față de Iehova, o consacrare fără rezerve față de El, și zelul pentru El în serviciu acum, acestea sunt lucrurile care aduc aprobarea lui Iehova și protecția și ocrotirea Lui, și aceasta este ceea ce cere El de la „oamenii cu bună voință" din timpul prezent care au fost prefigurați de Ionadab. Pentru toți aceștia care fac ceea ce cere Domnul, El devine „Iehova-dărnicie" sau „generos", și ei devin Ionadabi moderni. Aceștia își manifestă starea inimii lor ca fiind dreaptă cu

Cuprins

inima Mai Marelui Iehu al lui Iehova. Ei fac aceasta mergând înainte cu membrii potențiali ai familiei regale a lui Iehova, care sunt în carul de război sau organizația lui Iehova, adică, rămășița credincioasă a martorilor lui Iehova. Ei își unesc mâinile cu martorii Lui în părtășie activă în treburile Regelui. Inimile lor sunt cu martorii în zel pentru Iehova, și ei nu trădează niciodată încrederea pe care Iehova o pune în ei, ci își menține integritatea față de Dumnezeu și astfel sunt pentru o justificare a numelui Său. La măcelul Armaghedonului ei sunt ocrotiți.

În împlinire a propriei Sale profeții despre evenimentele de la sfârșitul lumii Diavolului, Domnul Isus a venit în glorie la templu, și toți îngerii Lui cu El. Din 1918 El stă pe tronul Său glorios, nu pe tronul Său Milenial, ci pe cel al judecății ca Justificator al numelui Tatălui Său. Făcând ca adevărul să fie vestit în toate părțile pământului prin cărți, mașini de amplificare a sunetului, radio, și alte mijloace, toate națiunile sunt înștiințate despre Regele de pe tronul Său pentru judecată, și astfel națiunile sunt adunate înaintea Lui. „Și", așa cum a fost profețit, „El va despărți pe unii de alții, așa cum un păstor desparte oile sale de capre". Nu ajunge oare niciunde Regele cu această lucrare de despărțire de la venirea Lui la templu în 1918? Și dacă Regele a folosit și încă mai folosește Societatea cu toate mijloacele menționate mai sus de vestire a adevărului prin care națiunile sunt adunate înaintea Domnului pentru despărțire, nu merge oare Societatea niciunde în lucrarea Ionadab? Credința în Cuvântul lui Iehova răspunde „Nu!". Faptele ca dovadă răspund „Nu!"

Lucrarea de despărțire merge mai departe și cu o viteză tot mai mare față de împlinirea ei deplină de marele Rege și Judecător. El se îndreaptă undeva, și nu un undeva imprecis, față de manifestarea completă a clasei „oilor". Aceasta este la fel de sigur încât nici o persoană foarte trează nu poate nega că clasa „caprelor" se manifestă în mod vizibil prin încăpățânare, împotrivire constantă față de mesajul Domnului și față de frații Lui care-l duc la clasa oilor. Pilda oilor și a caprelor nu menționează direct lucrarea de mărturie a fraților Regelui pe tronul Său, adică, martorii lui Iehova, ci pilda arată că ei sunt la lucru și că clasa oilor știe cum sunt ei și au luat o poziție pentru și cu ei. Fiți siguri de următorul lucru: clasa oilor nu face fapte de milă și bunătate față de toată omenirea în general ci numai accidental reușește să facă bine față de unii frații ai lui Cristos în lucrarea de mărturie, dar neștiind în acel timp că aceștia sunt frații lui Cristos. A face fapte de caritate față de omenire de dragul omenirii nu este o lucrare făcută doar de creștinii declarați. Și necredincioșii și împotrivitorii Împărăției lui Dumnezeu fac astfel de lucruri. Așadar, dacă lucrarea de caritate nediscriminatorie nu este pentru Domnul și Rege deși este făcută față de o creatură sau toate creaturile, cum ar putea atunci să fie cazul oilor, dacă această lucrare este făcută în neștiință de ele?

Pentru ca faptele de ajutorare și milă să fie socotite de Regele ca făcute pentru El, trebuie să existe o acțiune inteligentă și, deci, deliberată din partea clasei oilor, și pentru ca acesta să fie cazul, oile trebuie să identifice pe frații lui Cristos ca martori ai lui Iehova și trebuie să le arate favoare pentru că în chestiune este implicat Domnul și Regele. Acțiunea din partea oilor nu este o facere de bine

Cuprins

oarbă și nediscriminatorie față de oricine și față de toți în nevoi, inclusiv unii frați nerecunoscuți, neidentificați ai lui Cristos. Aceasta nu ar găsi nici un merit la Domnul pentru ceea ce fac alții care sunt implicați în acte de caritate.

(*Urmează continuarea*).

Cuprins

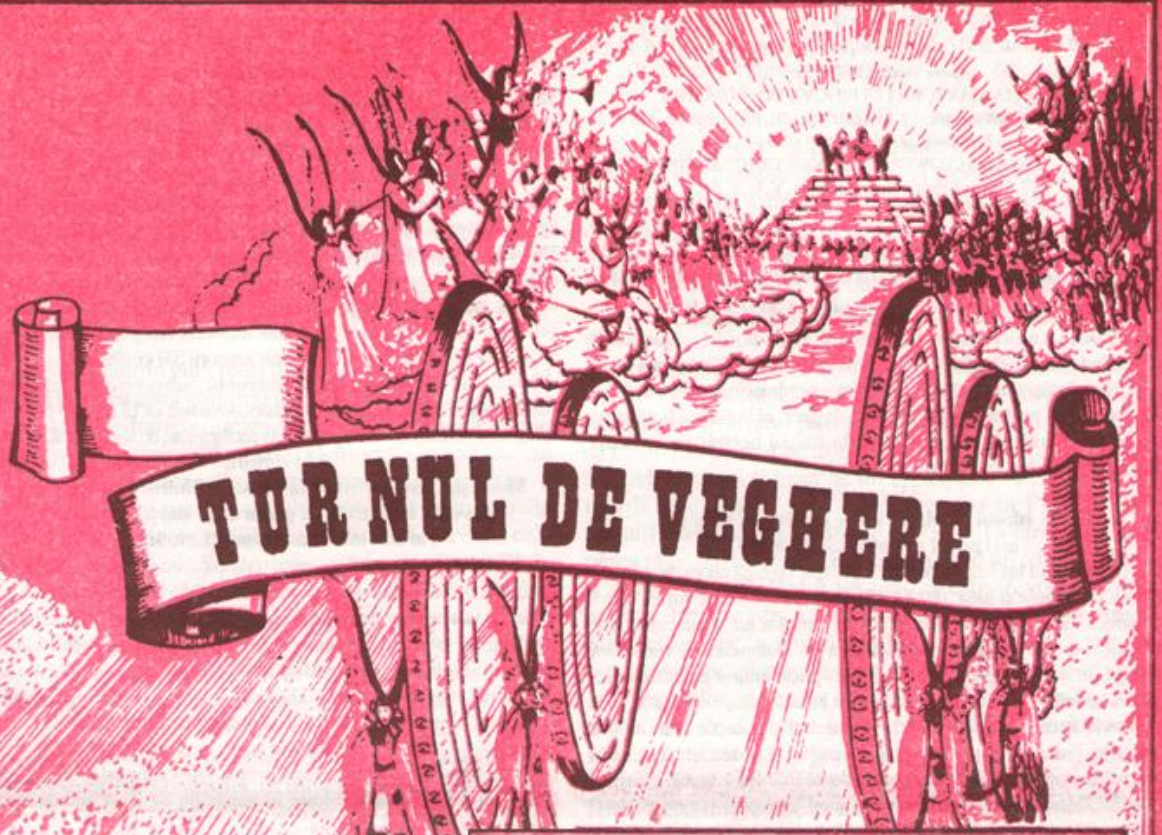

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul Împărăției lui Iehova

1 SEPTEMBRIE 1936 Nr. 17

Cuprins:

STRÂNGEREA MULŢIMII MARI DE OAMENI
PARTEA a II-a - Pag.451

UN MESAJ PERSONAL - Pag.468

FIȚI TARI, ȘI LUCRAȚI - Pag.469

SCRISORI - Pag.473

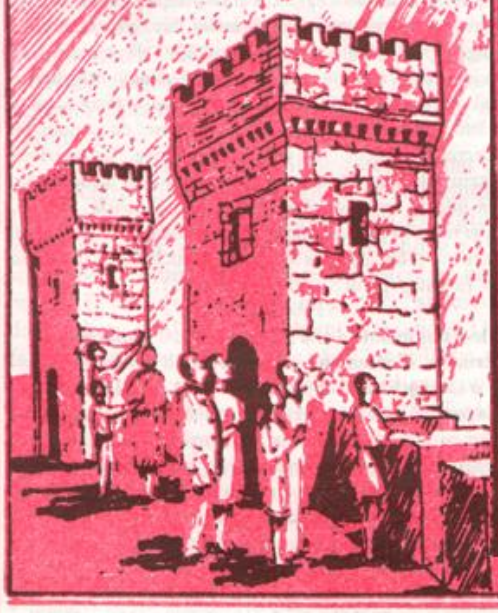

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU"

Cuprins

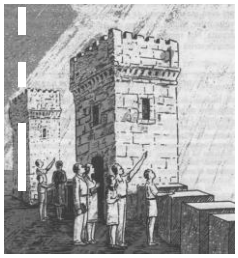

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Septembrie 1936** **Nr. 17**

STRÂNGEREA MULŢIMII MARI

„Viața este darul lui Dumnezeu prin Isus Cristos,Domnul nostru" - Romani 6:23.

PARTEA a II-a

IEHOVA n-are decât numai o cale prin care să dea viață neamului omenesc, şi anume prin Cristos Isus, și cine primeşte viaţă trebuie să creadă în sângele vărsat al lui Cristos Isus ca preţul de răscumpărare. Dumnezeu nu încheie pace cu duşmanii Lui, şi în special cu aceia care pângăresc numele Lui. Când solul lui Iehova a apărut lângă leagănul copilaşului Isus, a fost transmis omenirii mesajul următor al lui Iehova : „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, şi pace pe pământ între oamenii binevoitori." (Luca 2:14, *Roth.).* Cei ce învaţă să cunoască pe Iehova şi legea Lui, şi iubesc legea Sa, aceia vor primi pace. (Psalm 119:165). Omul trebuie să fie mai întâi binevoitor faţă de Dumnezeu şi să caute pe Domnul înainte de a putea primi pace şi a putea cunoaşte calea spre viaţă. Calea păcii trebuie căutată prin Cristos Isus, Prinţul Păcii.

2. Iosua este un tip al lui Cristos Isus, Prinţul Păcii, şi oamenii care formează mulţimea mare de oameni trebuie să găsească pace cu Dumnezeu prin Cristos Isus şi pe nici-o altă cale. Gabaoniţii au prezentat cazul lor înaintea lui Iosua şi s-au declarat gata de a deveni servii lui, şi prin aceasta şi-au arătat bunăvoinţa faţă de Iosua şi față de Dumnezeul lui : „Iosua a făcut pace cu ei, şi a încheiat un legământ prin care trebuia să-i lase cu viaţă, şi căpeteniile adunării le-au jurat lucrul acesta" (Iosua 9:15). Oamenii care formează mulţimea mare de oameni primesc viaţă prin harul lui Dumnezeu, şi ei trebuie să primească viaţă prin Isus Cristos, căci altă cale nu există. Ei trebuie să aibă credinţă în sângele lui Isus Cristos şi să mărturisească această credinţă înainte de a avea loc marea bătălie antitipică de la Gabaon ; şi aceasta este arătat limpede prin celelalte întâmplări din acest tablou profetic.

3. Iosua a primit numaidecât propunerea Gabaoniţilor şi i-a crezut că au spus adevărul. Prin aceasta Iosua n-a călcat instrucţiunea dată de Iehova în Exodul 34:11,12 de a nu face legământ cu naţiunile Canaanului. Instrucţiunea lui Iehova din scriptura amintită trebuie interpretată în armonie cu ceea ce a zis Dumnezeu lui Moise cu privire la acei care au devenit de bună voie robii lui. Prin modul lor de a lucra Gabaoniţii au rupt legăturile lor cu celelalte naţiuni, adică cu naţiunile care au fost duşmanii declaraţi ai lui Dumnezeu. Gabaoniţii au cerut acum de la Iosua pace şi siguranţă şi de aceea n-au mai trebuit să fie socotiţi ca duşmanii lui

Cuprins

Dumnezeu. De aceea, ei au format o excepţie de la regula scrisă în Exodul 34:11,12. Iehova a zis lui Moise şi oamenilor lui care au mers cu el în război : „Când te vei apropia de o cetate ca să te baţi împotriva ei, s-o îmbii cu pace. Dacă primeşte pacea şi-ţi deschide porţile, tot poporul care se va afla în ea să-ţi dea bir şi să-ţi fie supus. Aşa să faci cu toate cetăţile care vor fi foarte departe de tine, şi care nu fac parte din cetăţile naţiunilor acestora". - Deuteronomul 20:10, 11, 15.

4. Gabaoniţii au fost străini de legământul făgăduinţei. Aceasta a fost adevărat cu privire la toate naţiunile. Însă este scris despre aceia care au venit la Domnul pe calea arătată de El : „De aceea voi, care altădată eraţi Neamuri din naştere, numiţi netăiaţi împrejur de către aceia care se cheamă tăiaţi împrejur, şi care sunt tăiaţi împrejur în trup de mâna omului : aduceţi-vă aminte că în vremea aceea eraţi fără Cristos, fără drept de cetăţenie în Israel, străini de legămintele făgăduinţei, fără nădejde şi fără Dumnezeu în lume. Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară eraţi depărtaţi, aţi fost apropiaţi prin sângele lui Cristos. Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, şi a surpat zidul de la mijloc care ne despărţea” - Efeseni 2:11-14.

5. Întrucât aceste declaraţii se aplică tuturor acelora care au venit la Cristos şi au fost primiţi de El în biserica Lui, ele se aplică, de asemenea, şi acelora care formează mulţimea mare de oameni și care au fost odată depărtaţi. Acelaşi lucru este cuprins după cât se pare şi în regula pe care a dat-o Domnul lui Moise cu privire la cetăţile situate „foarte departe" (Deuteronomul 20:15). Când au venit Gabaoniţii la Iosua ca să solicite pace și siguranţă, ei au reprezentat pe clasa „mulţimii mari de oameni”. În acelaşi mod vine acum mulţimea mare de oameni la mai marele Iosua, Cristos Isus, căutând pace, siguranţă şi viaţă. Iosua a încheiat un legământ cu Gabaoniţii de a-i lăsa în viaţă. Mai marele Iosua, ca reprezentantul lui Iehova, face un legământ cu mulţimea mare de oameni că va trăi. Va ține oare Dumnezeu seama de acest legământ, şi dacă da, cu ce condiţii ? Iehova exprimă aceste condiţii după cum urmează, când zice prin gura profetului Său : „Căutaţi dreptatea, căutaţi smerenia ! Poate că veţi fi ascunși în ziua mâniei Domnului, când mânia Lui se va descărca în Armaghedon (Ţefania 2:2,3). Din aceasta rezultă în mod definitiv că cei din mulţimea mare de oameni caută mai întâi pe mai marele Iosua şi după aceea primesc pace : după aceea trebuie să caute mai departe dreptatea şi smerenia, şi anume, înainte de a începe marea bătălie de la Armaghedon. Aceasta este condiţia pe baza căreia Domnul Dumnezeu respectă legământul făcut eu ei.

APROAPE, ȘI TOTUȘI DEPARTE

6. În curând după aceea s-a dovedit că Gabaoniţii nu veniseră dintr-o ţară depărtată. Locuinţa lor era foarte aproape. Dacă ne gândim însă că Domnul a făcut aici un tablou profetic, atunci putem vedea uşor cum reprezintă acest tablou pe mulţimea mare de oameni care a fost odinioară foarte depărtată de Domnul şi acum beneficiază de favoarea poporului lui Dumnezeu, format altădată de Izraeliţi. Raportul spune apoi: „La trei zile după încheierea acestui legământ,

Cuprins

copiii lui Israel au aflat că erau vecini cu ei, şi că locuiau în mijlocul lor." - Iosua 9:16.

7. Oştirea lui Iosua a înaintat foarte încet, şi totuşi după trei zile de călătorie au ajuns la cetatea Gabaonului. „Căci copiii lui Israel au plecat, şi a treia zi au ajuns la cetăţile lor ; cetăţile lor erau Gabaon, Chefira, Beerot şi Chiriat-Iearim". (Iosua 9:17). Israelul după spirit, rămăşiţa credincioasă din timpul prezent, a propovăduit oamenilor de un timp încoace pe Dumnezeu şi Împărăția Lui şi le-a zis că a sosit ziua când oamenii care se consacră Domnului şi Împărăției Sale nu vor muri niciodată, ci vor trăi mai departe sub guvernul Regelui. Acest mesaj a fost propovăduii oamenilor de către martorii lui Iehova de pe pământ cu mult timp înainte ca ei să recunoască mulţimea mare de oameni. Acest mesaj special a fost vestit de la venirea Domnului Isus la templu, şi un timp oarecare nu s-a arătat rămăşiţei că oamenii cărora le-a fost propovăduit vor forma mulţimea mare de oameni sau milioanele care vor trăi pe pământ şi vor fi cruţaţi la Armaghedon şi nu vor muri. De fapt, numai în anul 1935 s-a recunoscut cine este mulţimea mare de oameni când rămăşiţa a ajuns la cunoştinţa că această clasă va trăi veşnic pe pământ. Numai de curând a început „mulţimea mare de oameni" să se organizeze în „cetăţi", adică în grupe compacte. Acum acestea sunt văzute în multe ţinuturi ale pământului cum sunt doritoare să înţeleagă mesajul Împărăției şi să servească cauza Domnului. În acest loc pot fi cercetate cu folos numele cetăţilor Gabaoniţilor căci ele sunt simboluri care se aplică foarte bine la mulţimea mare de oameni, după cum se va vedea imediat : „Heviţi" înseamnă „având o locuinţă"', şi Gabaoniţii au fost Heviţi ; „Chefira" înseamnă „sat (înconjurat cu ziduri de apărare sau adăpost)"; „Beerot" înseamnă „izvoare" care furnizează apă susţinătoare de viaţă; iar „Chiriat-Iearim" înseamnă „cetate de păduri", a căror copaci simbolizează creaturi vii. Posibilitatea de a primi ocrotire, susținere şi viaţă i se va da mulţimii mari de oameni prin mila lui Dumnezeu de către Cristos Isus, fiindcă fiecare din mulţimea mare de oameni caută să devină de bunăvoie servul Domnului. Cei ce umblă pe această cale au o locuinţă. Ei sunt întocmai ca o cetate ocrotită de ziduri care găsesc adăpost. Ei sunt adăpaţi cu apă dătătoare de viaţă. Ei se aseamănă cu copacii pădurii, creaturi care au viaţă și înfloresc.

8, Căpeteniile lui Israel au făgăduit în mod solemn şi au jurat că Gabaoniţii nu vor fi omorâţi : însă se vede evident că au fost mulţi între Izraeliţi care au insistat ca Gabaoniţii să fie omorâţi, şi după cum arată raportul, s-a iscat după aceea o neînţelegere între Izraeliţi din pricina aceasta. „Dar copiii lui Israel nu i-au bătut, pentru că fruntaşii adunării le juraseră pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, că-i vor lăsa cu viaţă. Şi toată adunarea a cârtit împotriva căpeteniilor". (Iosua 9:18). Fără îndoială Gabaoniţii sau Heviţii au fost hotărâţi pentru moarte deoarece Iehova a poruncit lui Moise să-i nimicească : „Îngerul Meu va merge înaintea ta, şi te va duce la Amoriţi, Hetiţi, Fereziti, Cananiţi, Heviji şi Iebusiţi, şi-i voi nimici. Să nu te închini înaintea dumnezeilor lor, şi să nu le slujeşti ; să nu te iei după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le nimiceşti cu desăvârşire, şi să le dărâmi chipurile cioplite. Voi trimete viespi înaintea ta, şi vor izgoni dinaintea ta pe

Cuprins

Heviti, Cananiţi şi Hetiţi" (Exodul 23:23, 24, 28). „Dar în cetăţile popoarelor acestora, a căror ţară ţi-o dă ca moştenire Domnul, Dumnezeul tău, să nu laşi cu viaţă nimic care răsuflă." - Deuteronomul 20:16.

9. Gabaoniţii s-au aflat aşa dar în cea mai mare primejdie de moarte, însă au fost scăpaţi din această primejdie prin acţiunea fermă întreprinsă luată în numele lor. Cei nemulţumiţi care au murmurat împotriva acțiunii căpeteniilor lui Israel, au avut pe partea lor litera legii, în timp ce căpeteniile au luat o atitudine contrară atitudinii celor nemulţumiţi pentru că au făgăduit în numele lui Iehova să păstreze cu viaţă pe Gabaoniţi, fiindcă aceştia au arătat credinţă în Iosua şi s-au declarat gata de a deveni servii săi. Aceasta este în armonie deplină cu ceea ce declară Cuvântul lui Dumnezeu în această chestiune. Întreg neamul omenesc este hotărât pentru nimicire, şi nu există decât numai o cale de a scăpa de această nimicire, şi această cale este prin credinţă în Isus Cristos, mai marele Iosua. „Pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa vecinică. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Oricine crede în El, nu este judecat ; dar cine nu crede, a şi fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeii. Cine crede în Fiul, are viaţa veșnică ; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viaţa, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el". - Ioan 3:15,16,18,36.

10. Gabaoniţii au zis lui Iosua : „Noi am venit la tine din pricina numelui Dumnezeului tău". (versetul 9). Astfel ei au arătat credinţă în Dumnezeu şi în Iosua şi acesta este primul pas care conduce la viaţă. Iosua şi tovarăşii lui au vorbit în numele lui Iehova şi au făcut o făgăduinţă solemnă în numele Lui, şi de aceea au fost obligaţi să lase cu viaţă pe Gabaoniţi. Tot aşa este şi cazul acelora care aud mesajul Împărăției, vin la martorii lui Iehova şi zic : „Noi credem în Domnul Isus Christos şi în Iehova, Dumnezeul cel veşnic, şi dorim să ne unim cu organizaţia lui Dumnezeu". Prin aceasta ei fac primul pas spre viaţă. Acei oameni din Israel care au murmurat împotriva căpeteniilor, reprezintă fără îndoială o clasă de persoane care este acum pe pământ şi susţine a fi consacrată lui Dumnezeu şi născută din spiritul Lui, şi care totuşi n-a fost niciodată în simpatie cu mesajul „Milioanele care trăiesc acuma nu vor muri niciodată"; dimpotrivă, ei s-au exprimat cu batjocură amară cu privire la acest mesaj, şi de când a fost recunoscută mulţimea mare de oameni ca clasă pământească cei ce murmură se împotrivesc acum şi acelora care au o ocazie să trăiască pe pământ. Cei ce murmură în timpul prezent n-au dorinţa să ia parte la serviciul din casă în casă şi, ca servii Domnului, să transmită acestei clase pământeşti mesajul, şi astfel să le arate cum pot să scape la Armaghedon. Astfel ei se împotrivesc fiecărui lucru care trebuie făcut acuma şi refuză să ia parte la el. Unii dintre aceşti împiedecători care n-arată nici un zel pentru lucrul din casă în casă, zic cam următoarele : „Aşteptaţi până când Armaghedonul va sfărâma pe duşman, atunci se va arăta mulţimea mare de oameni, şi noi vom avea de făcut atunci o lucrare mare". Împrejurările şi faptele care sunt arătate în acest tablou profetic realizat de Iosua şi oştirea sa, descoperă

Cuprins

cât de ce necesar este acum, fără a lua în seamă pe cei ce murmură, a duce oamenilor binevoitori mesajul ca să poată cunoaşte pe Dumnezeu şi pe Cristos Isus şi să arate credinţă în El şi astfel să primească ocazie să se declare de bunăvoie ca servi ai lui Dumnezeu şi ai lui Isus Cristos. Nu există o altă cale pentru ei de a scăpa de executare în timpul Armaghedonului. Întocmai după cum căpeteniile Israelului n-au ţinut seamă de cei ce-au cârtit şi s-au împotrivit, tot aşa şi acum urmaşii adevăraţi şi credincioşi ai lui Cristos Isus nu vor da atenţie cârtitorilor şi contrazicătorilor care voiesc să oprească transmiterea mesajului la mulţimea mare de oameni, ci dimpotrivă, ei vor îndeplini acum cu zel poruncile Domnului.

11. Fără îndoială există unii care merg cu rămăşiţa care deşi susţin a aparţine la rămăşiţa lui Dumnezeu, totuşi n-au nici o cunoştinţă a scopurilor lui Dumnezeu şi se împotrivesc lucrului pe care-l porunceşte Dumnezeu rămăşiţei Sale ca să-l facă acuma. Căpeteniile lui Israel care au ţinut cu Iosua, reprezintă pe aceia care sunt devotaţi cu totul şi pe deplin lui Dumnezeu, şi care vorbesc în numele lui Iehova şi al lui Cristos, nu cu un scop egoist, ci pentru ca voinţa lui Dumnezeu să se facă în ei. Ei au vorbit în numele lui Dumnezeu şi sunt hotărâţi să-şi îndeplinească legământul cu Domnul. Ei se ridică împotriva acelora care se împotrivesc transmiterii mesajului la mulţimea mare de oameni, şi aceasta reiese din modul de a lucra al căpeteniilor şi din cuvintele lor adresate celor ce-au murmurat : „Toate căpeteniile au zis întregii adunări : 'Le-am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, și acum nu putem să ne atingem de ei." - Iosua 9:19.

12. În acest tablou profetic Iehova a condus cursul căpeteniilor lui Israel ceea ce arată că ei n-au avut nici dreptul şi nici datoria să omoare pe Gabaoniţi. Aceasta este în armonie deplină cu instrucţiunea lui Dumnezeu dată rămăşiţei în profeţia lui Ezechiel. Omul descris de Ezechiel cu călimara la brâu și îmbrăcat într-o haină de in reprezintă pe martorii lui Iehova, cărora li s-a poruncit să facă un semn pe fruntea celor ce cred, pentru ca cei însemnaţi în felul acesta să nu fie uciși de Executor. Acest semn este făcut pe fruntea acelora care cred în Dumnezeu și în Cristos Isus şi care mărturisesc credinţa lor. După ce au fost însemnaţi în felul acesta Executorului i se porunceşte, care este reprezentat prin cei şase oameni cu unelte de nimicire, să nu se atingă de aceia care au acest semn pe frunte, ci să-i cruţe de moarte. (Ezechiel 9:4-6). Rămăşiţa unsă a lui Iehova a jurat să facă voinţa lui Dumnezeu, și voinţa Lui cu privire la cei credincioşi este exprimată în Cuvântul Lui şi descoperă acestor credincioşi că trebuie să ducă mulţimii mari de oameni fructele Împărăției şi să o servească cu acestea, şi că aceasta trebuie să se facă pentru ca cei însemnaţi pe frunte ca servii lui Dumnezeu să fie cruţaţi la Armaghedon de sabia Executorului.

13. Unii poate că vor zice că Iosua a lucrat contrar Cuvântului lui Dumnezeu, întocmai după cum susţin unii că rămăşiţa lucrează contrar Cuvântului lui Dumnezeu prin faptul că vorbeşte mulţimii mari de oameni şi despre ea. Cum trebuie privită această chestiune ? Iosua a fost servul lui Dumnezeu şi a fost folosit ca tip al lui Cristos Isus. Dacă Iosua ar fi făcut ceva aici ce n-ar fi fost aprobat de Dumnezeu, atunci ar fi suferit moartea, aceeaşi pedeapsă pe care a primit-o Saul.

Cuprins

Nimic în raport nu arată că acțiunea lui Iosua ar fi displăcut lui Iehova sau că Iosua ar fi fost mustrat de Iehova pentru că a încheiat un legământ cu Gabaoniţii şi i-a cruţat de la moarte. De aceea trebuie conchis că modul de a lucra al lui Iosua a avut aprobarea deplină a lui Iehova, şi că Iosua cu ocazia facerii acestui tablou profetic a lucrat în armonie deplină cu voinţa lui Dumnezeu. Această concluzie este sprijinită pe deplin de capitolul unsprezece din epistola către Evrei, deoarece acolo Iosua este menţionat ca un aprobat al Domnului Iehova.

14. Iosua şi celelalte căpetenii au încheiat legământul cu Gabaoniţii în numele lui Iehova şi o călcare a acestui legământ ar fi necinstit numele lui Iehova. Lucrul acesta este accentuat şi în raport: „Iată ce le vom face; îi vom lăsa cu viaţă, ca să n-aducem peste noi mânia Domnului, din pricina jurământului pe care li l-am făcut" (Iosua 9:20). Căpeteniile lui Israel s-au temut să facă ceva ce-ar fi pângărit numele lui Iehova şi ceea ce ar fi putut aduce peste ei mânia lui Dumnezeu, şi aceasta este dovedit prin întâmplarea de mai târziu raportată în 2Samuel, capitolul 21.

15. Regele Saul a fost egoist, îndărătnic şi rebel. El a ştiut că Izraeliţii sub conducerea lui Iosua au jurat Gabaoniţilor că nu vor muri, şi cu toate acestea Saul i-a ucis, după cum spune raportul: „Pe vremea lui David, a fost o foamete care a ţinut trei ani. David a întrebat pe Domnul. şi Domnul a zis : „Din pricina lui Saul şi a casei lui sângeroase, pentru că a ucis pe Gabaoniţi este foametea aceasta". - 2Samuel 21:1.

16. Saul a călcat acel legământ cu voia, adică în mod intenţionat şi dinadins şi de aceea a adus Dumnezeu după aceea o foamete timp de trei ani peste ţară şi a zis că această foamete a venit pentru că Saul a ucis pe Gabaoniţi. Aceasta arată că Dumnezeu a aprobat legământul pe care l-a făcut Iosua cu acel popor, şi că acțiunea lui Saul nu i-a plăcut.

17. Mai mult, regele David, lucrând sub conducerea lui Iehova, s-a oferit să despăgubească pe deplin pe Gabaoniţi pentru călcarea legământului de către Saul : „Împăratul [David] a chemat pe Gabaoniţi să le vorbească. (Gabaoniţii nu erau dintre copiii lui Israel, ci din rămăşiţa Amoriţilor ; copiii lui Israel se legaseră faţă de ei cu un jurământ, şi totuşi Saul voise să-i ucidă, în râvna lui pentru copiii lui Israel şi Iuda). David a zis Gabaoniţilor : 'Ce pot face eu pentru voi, şi cu ce să fac ispăşire, ca să binecuvântaţi moştenirea Domnului ?'" - 2Samuel 21:2,3.

18. Gabaoniţii n-au cerut daune în bani pentru paguba mare care li s-a făcut prin călcarea legământului încheiat cu ei, ci, fără îndoială conduşi de Iehova au cerut ca să se răsplătească casei lui Saul după dreptate : „Gabaoniţii i-au răspuns : 'Nu voim nici argint nici aur de la Saul şi de la casa lui, şi nici nu este treaba noastră să omorâm pe cineva din Israel. Şi împăratul a zis : 'Ce voiţi dar să vă fac?'. Ei au răspuns împăratului: 'Fiindcă omul acela ne-a slăbit şi îşi pusese de gând să ne nimicească pentru ca să ne facă să pierim din tot ţinutul lui Israel, să ni se dea şapte bărbaţi din fiii lui, şi-i vom spânzura înaintea Domnului [ca simbol c-au fost blestemaţi de Dumnezeu (Deuteronomul 21:23)], la Ghibea [locul de naştere al lui Saul alesul Domnului]. ' Şi împăratului zis: 'Vi-i voi da'... i-a dat în

Cuprins

mâinile Gabaoniţilor, care i-au spânzurat pe munte, înaintea Domnului. Toţi cei şapte au pierit împreună; au fost omorâţi în cele dintâi zile ale seceratului, la începutul seceratului orzurilor... După aceea, Dumnezeu a fost potolit faţă de ţară" - 2Samuel 21:1-14.

19. Raportul Sfintei Scripturi cu privire la faptul cum au fost răzbunaţi Gabaoniţii asupra casei lui Saul arată că Dumnezeu se răfuieşte cu clasa servului rău, „omul păcatului", din pricina purtării sale faţă de clasa Ionadab sau „mulţimea mare de oameni" care caută viaţă. Relatarea de mai sus accentuează în modul cel mai puternic responsabilitatea pentru sânge sub care ţine Iehova pe străjerul Său, rămăşiţa care este acuma pe pământ, și dovedește că lucrarea de astăzi în numele mulţimii mari de oameni este foarte importantă şi preţioasă în ochii lui Dumnezeu. Oamenii cari murmură împotriva rămăşiţei şi cârtesc împotriva ei şi i se împotrivesc şi nu sunt pentru ducerea mesajului la mulţimea mare de oameni, se lipesc de litera legii, întocmai ca Fariseii, care n-au avut spiritul legii. Mai mult, faptele lor arată că n-au o viziune corectă a planului lui Dumnezeu. În încercarea lor de a-şi justifica poziţia, ei iau o singură scriptură şi lasă multe alte scripturi neluate în seamă care ar trebui cercetate împreună cu scriptura prezentată de ei. Dacă rămăşiţa şi-ar lăsa acum mâinile să slăbească şi dacă ar voi să aştepte mai întâi Armaghedonul ca să vestească numai atunci mesajul Domnului cu privire la mulţimea mare de oameni, atunci răspunderea pentru această neglijenţă ar cădea peste ea. Toţi care neglijează, întârzie sau refuză să asculte pe Domnul în această chestiune, se pun prin aceasta în aceeași clasă ca Saul când a lucrat contrar poruncii lui Dumnezeu. Noi trebuie sa ţinem minte că aceste lucruri din vechime au fost scrise în Sfânta Scriptură pentru ca rămăşiţa lui Dumnezeu să fie instruită despre lucrarea Lui şi să fie echipată pe deplin pentru a o îndeplini.

20. Poziţia adevărată a mulţimii mari de oameni este arătată prin faptul că membrii ei au fost făcuţi servi în casa regală: „Să trăiască, le-au zis căpeteniile. Dar au fost întrebuinţaţi la tăiat lemne şi la scos apă pentru toată adunarea, cum le spuseseră căpeteniile" (Iosua 9:21). Când a fost făcut legământul cu Gabaoniţii, ei au fost informaţi pe deplin despre faptul că viaţa lor va fi cruţată numai dacă vor respecta condiţiile acestui legământ, şi anume de a sluji pe Israeliţi ca servi, şi nu de a sta pe aceeaşi treaptă cu ei. Aceasta n-a însemnat că Dumnezeu are în vedere faţa omului, ci a însemnat şi a arătat că fruntaşii lui Israel au prefigurat pe Izraeliţii spirituali care vor fi veşnic cu Cristos Isus, marele prinţ, şi vor fi cu El preoţi în casa regală şi membrii templului, în timp ce mulţimea mare de oameni va servi pe prinţi. Rămăşiţa credincioasă care va fi cu Cristos Isus va servi pe Dumnezeu şi pe Cristos Isus în cer, în timp ce mulţimea mare de oameni va servi pe pământ ; şi ambele clase se vor bucura foarte mult în poziţia dăruită lor de Domnul. - Apocalips 7:9-15.

21. Nu există nici un motiv de a critica aspru pe Izraeliţi sau pe Gabaoniţi, căci într-un tablou profetic ca acesta care a fost făcut și raportat în Iosua 9, tabloul este condus de Iehova cu scopul de a arăta dinainte lucruri care se vor întâmpla la

Cuprins

sfârşitul lumii, şi în această dramă profetică fiecare caracter joacă un rol după voinţa lui Dumnezeu : „Iosua i-a chemat şi le-a vorbit astfel : Pentru ce ne-aţi înşelat zicând : 'Suntem foarte departe de voi', când voi locuiţi în mijlocul nostru ?" - Iosua 9:22.

22. Un timp oarecare, firește, Gabaoniţii au înşelat sau amăgit pe Iosua şi căpeteniile lui Israel, însă aceasta nu s-a făcut spre paguba cuiva; şi deoarece Dumnezeu n-a condamnat fapta lor, trebuie să tragem concluzia că aceasta a fost o parte fixată a dramei pe care Gabaoniţii au jucat-o după voinţa lui Dumnezeu. Dacă declaraţia lor este înţeleasă just, se poate vedea că ea de fapt n-a fost înşelătoare, căci ţara pe care au căutat-o, adică o locuinţă în mijlocul poporului ales ai lui Dumnezeu, a fost foarte depărtată de duşmanii Domnului. Toţi Cananiţii au fost condamnaţi de Iehova la pieire, întocmai după cum întreagă omenirea prin păcatul lui Adam a ajuns sub osândă. (Romani 5:12). Gabaoniţii au fost cruţaţi pentru că au declarat că s-au despărţit de şi au părăsit pe Cananiţii nelegiuiţi care s-au împotrivit Împărăției tipice a lui Iehova care a fost întemeiată în Palestina. În acelaşi mod şi astăzi numai aceia primesc favoarea lui Iehova, conform dispoziţiunilor Sale, care se despart de organizaţia lui Satan şi se declară supuşi ai lui Dumnezeu şi ai organizaţiei Sale şi prin aceasta îşi arată bunăvoinţa faţă de Iehova; şi aceştia sunt singurii oameni cărora le este făgăduit că vor fi cruţaţi când va cădea sabia marelui Executor.

23. Întrucât Iosua n-a fost decât un om, cuvintele Gabaoniţilor, firește, i s-au putut părea înşelătoare, însă ele n-au adus pagubă nimănui şi în fond n-au fost înşelătoare. Gabaoniţii au dorit sincer să fie înţeleşi că au părăsit cu totul pe ceilalţi Cananiţi, şi au dorit să fie trataţi în consecinţă, deşi prin aceasta au devenit sclavii Izraeliţilor. Tot aşa şi astăzi, oamenii care voiesc să fie cruţaţi trebuie să părăsească organizaţia lui Satan şi să devină de bunăvoie sclavii Domnului Isus Cristos şi să servească pe unşii Săi. Gabaoniţii au fost singurii dintre Cananiţi care au arătat credinţă în Iosua şi în Dumnezeul lui Iosua : „N-a rămas nici o cetate, care să fi făcut pace cu copiii lui Israel, afară de Heviţi, care locuiau în Gabaon ; pe toate [celelalte cetăţi] le-au luat [Izraeliţii] prin luptă" - Iosua 11: 19.

24. Nu arată aceasta că în Armaghedon numai acei oameni vor fi cruţaţi de sabia Executorului care au mărturisit înainte de aceea că s-au despărţit de organizaţia lui Satan şi au luat poziţie de partea organizaţiei lui Dumnezeu, şi au rămas credincioşi în această poziţie şi au căutat dreptatea şi smerenia ?

25. Gabaoniţii au fost legaţi prin legământul pe care l-au făcut cu copiii lui Israel; şi aceasta a prefigurat că membrii mulţimii mari de oameni sunt legaţi prin legământul pe care 1-au încheiat de a fi servii lui Iehova şi ai Regelui Său uns : „Acum sunteţi blestemaţi, şi nu veţi înceta să fiţi în robie, să tăiaţi lemne şi să scoateţi apă pentru casa Dumnezeului meu" - Iosua 9:23.

26. Gabaoniţii n-au fost blestemaţi pentru că au înşelat pe Iosua ; ci fiind identificaţi ca Heviţi, urmaşii lui Canaan, al fiului blestemat al lui Ham, peste care a fost rostit blestemul, ei erau dintr-o seminție blestemată. (Geneza 9:24,25). Cuvintele lui Iosua le-au adus aminte că ei au aparţinut Canaaniţilor

Cuprins

blestemaţi, urmaşii lui Ham. Faptul c-au fost salvaţi cu o condiţie oarecare, a fost o mare favoare pentru ei, căci ei au fost faţă în faţă cu moartea. Aşadar, a fost vorba de viaţă sau moarte. În acelaşi chip ajunseseră la început şi membrii mulţimii mari de oameni sub blestem, şi este o mare favoare pentru ei toţi de a fi salvaţi şi de a primi undeva şi cu oarecare condiţii viaţă. Gabaoniţilor li s-a spus că nu sunt liberi şi nu se pot elibera de serviciul pentru casa lui Dumnezeu. Prin faptul că Iosua le-a salvat viaţa, el a devenit salvatorul lor, şi aceasta aşa a fost mai târziu în bătălia de la Gabaon, după cum arată raportul. (Iosua 10:6-12). În acelaşi mod devine şi mai marele Iosua, Salvatorul mulţimii mari de oameni şi o cruţă în special în bătălia anti-tipică de la Gabaon adică în Armaghedon. Acei Gabaoniţi primiseră semnul pe frunţile lor, întocmai după cum în ziua de astăzi trebuie să primească mulţimea mare de oameni semnul pe fruntea ei şi anume ca condiţiune preliminară pentru a fi cruţată în bătălia Armaghedonului (Ezechiel 9:4-6). Pentru a trăi Gabaoniţii au trebuit să fie servii lui Dumnezeu în casa Dumnezeului lui Iosua. În acelaşi mod membrii mulţimii mari de oameni, pentru a putea trăi, trebuie să fie servi în casa lui Cristos Isus, Capul templului lui Dumnezeu. Gabaoniţii au trebuit să lepede toţi idolii şi chipurile lor şi tot ce-a arătat că aparţin la organizaţia Diavolului, şi aceasta a trebuit să se facă în special de când Gabaonul a fost făcut o cetate preoţească a Domnului. (Iosua 21:13-19). Tot aşa şi cei prefiguraţi de Gabaoniţi adică mulţimea mare de oameni, trebuie să lepede de la ei toţi idolii şi chipurile cioplite, şi tot formalismul şi fiecare semn de aparţinere la vreo parte oarecare a organizaţiei Diavolului, şi după aceea trebuie să prezinte omagiile lor şi să servească numai lui Iehova şi Cristos Isus, de la care vine mântuirea lor. Aceasta înseamnă că mulţimea mare de oameni va vedea că onorarea unei imagini, a unui steag, obiect sau a unei creaturi este o încălcare a legii lui Dumnezeu.

27. Gabaoniţii, bineînţeles, au trebuit tăiaţi împrejur pentru a-şi arăta devotamentul lor faţă de Dumnezeu (Exodul 12:48,49). Aceasta a fost rânduit prin dispoziţia legii despre „străin", despre care este vorba şi în legătura cu sărbătoarea corturilor sau sărbătoarea strângerii roadelor: „Să prăznuieşti sărbătoarea corturilor şapte zile, după ce îţi vei strânge roadele din arie şi din teasc. Să te bucuri la sărbătoarea aceasta, tu, fiul tău şi fiica ta, robul şi roaba ta, şi Levitul, străinul, orfanul şi văduva care vor fi în cetăţile tale" (Deuteronomul 16:13,14). Aceste adevăruri servesc la a arăta că Gabaoniţii au prefigurat pe mulţimea mare oameni care ia acuma parte împreună cu Israelul anti-tipic sau spiritual la sărbătoarea corturilor anti-tipică. Ei stau înaintea lui Dumnezeu „şi-i slujesc zi şi noapte"', adică necontenit şi nu părăsesc niciodată serviciul lor. După cum arată situaţia şi împrejurările ţării Gabaoniţilor, ei au fost un popor care a fost potrivit pentru a tăia lemne şi a scoate apă, aşadar, pentru a fi servi şi arată şi situaţia şi starea inimii Ionadabilor sau a mulţimii mari de oameni că se potrivesc pentru a fi pe vecie servii Domnului pe pământ.

28. Gabaoniţii n-au fost cu totul în neştiinţă despre Dumnezeu, deoarece auziseră despre lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu şi ce-a poruncit

Cuprins

lui Moise să facă. Aşa a auzit şi mulţimea mare despre Dumnezeu şi Cristos Isus, şi ea a avut frică de Dumnezeu încă înainte de a veni la Cristos, şi aceasta este arătat în acest tablou profetic: „Ei au răspuns lui Iosua şi au zis: 'Robii tăi au auzit de poruncile date de Domnul, Dumnezeul tău, robului Său Moise, ca să vă dea în mână toată ţara şi să nimicească dinaintea voastră pe toţi locuitorii ei : şi venirea voastră a băgat mare frică în noi cu plivire la viaţa noastră : iată de ce am lucrat aşa". - Iosua 9:24.

29. În aceste cuvinte ale Gabaoniţilor n-a fost batjocură. Ei n-au dispreţuit Cuvântul lui Dumnezeu, ci au arătat o adevărată frică de Dumnezeu, ceea ce i-a îndemnat să fie cu bunăvoinţă faţă de Dumnezeu şi faţă de servii Lui. În acelaşi mod a auzit şi mulţimea mare de oameni, în special de la venirea Domnului Isus la templu în anul 1918, că Împărăţia a fost dată Domnului Cristos Isus şi ce pustiire groaznică va veni peste organizaţia lui Satan la Armaghedon ; şi frica lor de Dumnezeu trebuie să-i îndemne să respecte numele Lui, să caute favoarea Lui şi să arate prietenie faţă de martorii Săi credincioşi de pe pământ. Acesta este motivul pentru care aceşti Ionadabi sau membrii ai mulţimii mari de oameni au făcut bine martorilor lui Iehova când au fost arestaţi, prigoniţi, aruncaţi în închisoare şi maltrataţi în alte chipuri. În anul 1918 a început să se vestească în ţara mesajul „Milioanele de oameni care trăiesc acuma nu vor muri niciodată'"; şi de atunci încoace mulţi oameni au auzit mesajul, l-au crezut ca fiind adevărat şi şi-au întors inimile spre Domnul.

30. Gabaoniţii au arătat o dorinţă de a fi conduşi pe calea cea dreaptă, aşa cum şi cei prefiguraţi de ei, mulţimea mare de oameni, arată o dorinţa asemănătoare de a se lăsa condusă de Domnul. „Şi acum iată-ne în mâinile tale: fă cu noi ce vei crede ca este bine şi drept să faci" (Iosua 9:25). Omul trebuie să se supună de bunăvoie Domnului, înainte de a putea fi învăţat. În felul acesta el caută smerenie, adică caută să înveţe. Gabaoniţii n-au fost strâmtoraţi ca o fiară sălbatică şi astfel să fie siliţi să se predea; ci ei au venit din îndemn propriu la Iosua, reprezentantul lui Dumnezeu, şi şi-au declarat scopul şi dorinţa de a face ce li se va porunci să facă pentru ca să primească dovezi de favoare din mâna lui Iosua, servul Domnului. Aşa stau treburile şi astăzi cu Ionadabii, mulţimea mare de oameni. Ei nu vin să ceară ceva pentru că li s-ar cuveni, ci se apropie în smerenie din dorinţa de a afla calea cea dreaptă. Ei se informează despre Domnul de la aceia despre care cred că reprezintă pe Domnul. Ei se informează de la servii lui Dumnezeu, ce trebuie sa facă ; şi este datoria şi privilegiul rămăşiţei să-i informeze care este voinţa lui Dumnezeu cu privire la ei. Cine neglijează sau refuză, aşadar, să se folosească de ocazii pentru a informa pe membrii mulţimii mari de oameni, sau cine voieşte să împiedice transmiterea mesajului la mulţimea mare de oameni, nedreptăţeşte pe străin (Maleahi 3:3). Cine voieşte să împiedice acum lucrarea ducerii mesajului la mulţimea mare de oameni prin faptul că încearcă să facă pe martorii lui Iehova să creadă că partea cea mai mare a lucrării lor de mărturie se va face numai după Armaghedon, se luptă prin aceasta cu ştiinţă sau fără știință împotriva lui Dumnezeu. Întocmai după cum

Cuprins

Gabaoniţii nu s-au rugat să fie cruţaţi, tot aşa acum nu se roagă mulţimea mare de oameni să fie scutită de a suferi prigonire din partea organizaţiei nelegiuite a lui Satan. Este un fapt remarcabil că Ionadabii sau membrii mulţimii mari de oameni sunt atât de doritori de a servi de bunăvoie pe Domnul încât prin aceasta adeseori alţii care au susţinut mult timp a aparţine clasei templului sunt eclipsaţi. Îndată ce aceşti Ionadabi aud adevărul se străduiesc să înţeleagă mesajul şi să-l răspândească, ştiind prea bine că prin aceasta vor aduce prigonire peste ei ; şi se bucură în prigonire. Gabaoniţii au declarat c-au fost cu toţii dispuşi să asculte pe Iosua ; şi aceasta prefigurează că mulţimea mare de oameni trebuie să-şi manifeste dorinţa de a servi mai marelui Iosua, Cristos şi ea şi face lucrul acesta cu bucurie.

31. Iosua, servul lui Iehova, şi prototipul lui Cristos Isus, arată ce face și Isus pentru salvarea şi eliberarea mulţimii mari de oameni: „ Iosua le-a făcut aşa cum hotărâse ; i-a izbăvii din mâna copiilor lui Israel, care nu i-au omorât." (Iosua 9:26). Iosua a salvat pe Gabaoniţi din mana Executorilor ; şi tot aşa cruţă şi Cristos Isus pe mulţimea mare de oameni în timpul executării în Armaghedon : „Dar din ziua aceea i-a pus [*margin.* : i-a dat sau i-a predat să fie] [evreeşte : *nathan*] să taie lemne şi să scoată apă pentru adunare şi pentru altarul Domnului în locul pe care l-ar alege Domnul : ceea ce fac până în ziua de azi". - Iosua 9:27.

32. Iosua a hotărât pe Gabaoniți să fie o ceată de servi, adică i-a „pus" sau i-a „dat" Izraeliţilor ca să fie tăietori de lemne şi cărători de apă. Cuvântul evreesc „*nathan*" este întrebuinţat în acest text şi este tradus cu „dat" sau „făcut". Numele „Netinim" se trage de la aceeaşi rădăcină a cuvântului și înseamnă „dat" şi se referă la oamenii care s-au dat serviciului din templul lui Iehova. „Netinimii" sunt amintiţi mai întâi în 1Cronici 9:2 ca tovarăşii Izraeliţilor, preoţilor şi Leviţilor. După cum se pare Gabaoniţii (care erau Heviţi) au fost primii Netinimi, care mai târziu sunt menţionaţi în Sfânta Scriptură ca oameni care au făcut servicii secundare pentru templul lui Iehova. Fără îndoială în decursul timpului oamenii naţiunilor neizraelite au fost făcut robi de către Izraeliţi, şi unora dintre alte naţiuni li s-a dat de către Izraeliţi un serviciu asemănător ca şi Gabaoniţilor, și de aceea, numele „Netinimi" a trebuit să se refere la ceva ajutători de felul acesta, care au venit „din orice neam, din orice seminţie, din orice norod şi de orice limbă"', întocmai după cum este descrisă mulţimea mare de oameni în Apocalipsa capitolul şapte ca venind din multe naţiuni, popoare şi limbi. Trebuie aşteptat că următoarele fapte se potrivesc exact tabloului, şi aceasta dovedeşte că tabloul a fost profetic.

33. Gabaoniţii şi alţi Netinimi au fost urmaşii lui Ham, întocmai ca Babilonienii; totuşi raportul Sfintei Scripturi arată că Netinimii au preferat să se întoarcă cu poporul credincios al lui Iehova, rămăşiţa lui Israel, când s-a întors din Babilon la Ierusalim ca să zidească acolo din nou templul; şi această parte a tabloului arată că Netinimii s-au despărţit cu totul de celelalte naţiuni păgâne şi s-au pus de partea poporului ales al lui Dumnezeu (Geneza 10:6-10; Ezra 2:1, 2, 43-54,58,70). În acest serviciu al templului lui Iehova, Netinimii au fost scutiţi de

Cuprins

orice taxe. (Ezra 7:24). În zilele lui Neemia, Gabaoniţii au ajutat şi la reclădirea zidurilor Ierusalimului (Neemia 3:1-7) Ei s-au despărţit de păgânii ţării . „Iată pe cei ce şi-au pus pecetea: Dregătorul Neemia, fiul lui Hacalia şi Zedechia,…. Cealaltă parte a poporului, preoţii, Leviţii, uşierii, cântăreţii, slujitorii Templului, şi toţi cei ce se despărţiseră de popoarele străine, ca să urmeze Legea lui Dumnezeu, nevestele lor, fiii şi fetele lor, toţi cei ce aveau cunoştinţă şi pricepere, s-au unit cu fraţii lor mai cu vază dintre ei. Au făgăduit cu jurământ şi au jurat să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul lui Dumnezeu, să păzească şi să împlinească toate poruncile Domnului, Stăpânului nostru, orânduirile şi legile Lui." (Neemia 10:1,28,29).

34. Când Ezra a călătorit spre Ierusalim, după restatornicirea Iudeilor, „s-au uitat în popor", adică a făcut o numărătoare a poporului care călătorea cu el şi n-a „găsit acolo pe nici unul din fiii lui Levi". După aceea Ezra a trimis o delegaţie cu un mesaj la Ido dintre Netinimi : „I-am trimis cu poruncă la căpetenia Ido, care locuia la Casifia, şi am pus în gura lor ce trebuiau să spună lui Ido şi fraţilor săi Netinimi care erau la Casifia, ca să ne aducă slujitori pentru Casa Dumnezeului nostru. Şi, fiindcă mâna cea bună a Dumnezeului nostru era peste noi, ne-au adus pe Şerebia, bărbat cu minte, dintre fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel, şi cu el pe fiii şi fraţii lui, în număr de optsprezece; (Ezra 8:15-18). Deşi au venit treizeci şi opt de Leviţi, au venit şi 220 de Netinimi. „ Şi dintre Netinimii pe care David şi căpeteniile îi puseseră în slujbă Leviţilor, două sute douăzeci de Netinimi, toţi numiţi pe nume. (Ezra 8:20). Aceasta concordă foarte bine cu faptele, aşa cum se petrec în timpul prezent în serviciul Domnului; căci în acest serviciu se află un mic număr de Leviţi şi un număr mai mare de Ionadabi sau membrii de ai mulţimii mari de oameni. Cine nu vede acum cum se arată mulţimea mare de oameni, n-are nici o vedenie a purtării lui Dumnezeu cu popoarele pământului. Dacă acum sunt oameni care stăruiesc a întreba : „Unde este mulţimea mare de oameni?", atunci ei arată prin aceasta ca sunt orbi şi fără înţelegere.

URÂȚI DE DUȘMANI

35. Fiecare care ia acum poziţie de partea lui Dumnezeu şi a Împărăției Sale este urât de oamenii egoişti ai lumii şi în special de conducătorii religiei; şi în această mulțime de urâtori ierarhia romano-catolică ocupă locul de frunte. Urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus sunt urâţi din pricina numelui Său şi oamenii care se unesc cu rămăşiţa şi depun mărturie pentru numele lui Dumnezeu, sunt urâţi pentru acelaşi motiv. Nici nu s-ar putea aştepta altceva, căci mulțimea Diavolului urăşte pe toţi care stau de partea Domnului. Iehova zice prin profetul Său : „Strânge-te, da, strânge-te, tu naţiunea nedorită." (Ţefania 2:1). Această scriptură arată că acestei porunci, de a se aduna, trebuie să i se dea ascultare înainte de timpul Armaghedonului, şi această poruncă a lui Iehova este adresată tuturor celor care sunt pentru Dumnezeu şi pentru Împărăția Lui, inclusiv rămăşiţa unsă şi mulţimea mare de oameni. Niciunul dintre ei nu este bine văzut înaintea reprezentanţilor religiei şi a aliaţilor lor, căci ei servesc pe Iehova, ceea ce este cu totul contrar

Cuprins

intereselor celor egoişti care au făcut din pântecele lor un dumnezeu. Din zi în zi se arată tot mai clar că fiecare care aude despre Dumnezeu şi Împărăţia Lui, se pune sau pe o parte sau pe cealaltă, adică ia poziţie sau pentru sau împotriva lui Dumnezeu şi a Împărăţiei Lui. Prin aceasta se împlineşte profeţia rostită în Eden: „Vrăjmăşie voi pune între tine şi femeie, între sămânţa ta şi sămânţa ei. Aceasta îţi va zdrobi capul, şi tu îi vei zdrobi călcâiul.". (Gen. 3:15). Lucrul acesta este sprijinit pe deplin prin cuvintele lui Isus despre despărţirea naţiunilor, lucrare pe care El o îndeplineşte tocmai acum. (Matei 25:31,32). Aceasta înseamnă război între cei de pe partea Diavolului şi cei de pe partea lui Dumnezeu, şi acest război este acuma în curs pe pământ şi va continua până când va interveni Iehova şi va da prin Cristos Isus lupta zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Raportul despre evenimentele care au avut loc când conspiratorii au aflat cum au lucrat Gabaoniţii arată în mod exact ce li se întâmplă Gabaoniţilor timpului prezent sau mulţimii mari de oameni, care au părăsit organizaţia lui Satan şi s-au pus sub porunca lui Cristos Isus, Capul organizaţiei lui Iehova. Cei ce vestesc în mod credincios mesajul Împărăţiei fie că aparţin rămăşiţei, fie mulţimii mari de oameni, sunt urâţi acum de toţi membrii organizaţiei Diavolului, şi ierarhia romano-catolică este cea mai crudă.

36. Gabaonul a fost o localitate sau cetate foarte mare, adică, a fost locuit de o mulţime mare de oameni. Aceasta arată un tablou minunat despre mulţimea mare de oameni pe care nimeni nu o poate număra sau al cărei număr nu-l cunoaşte nici un om (Apocalips 7:9). Având în vedere că Gabaoniţii au prefigurat mulţimea mare de oameni, şi că după cum arată Sfânta Scriptură, mulţimea mare de oameni este alcătuită din oameni cu bunăvoinţă faţă de Dumnezeu, care înainte de aceea au aparţinut organizaţiilor religioase care sunt stăpânite de ierarhia romano-catolică şi de clerul aliat cu ea, se poate înţelege acum uşor că clerul trebuie să fie foarte neliniştit din cauză că Gabaoniţii de astăzi părăsesc organizaţiile bisericeşti şi se întorc spre Împărăţia Iui Dumnezeu şi spre mai marele Iosua: „Adoni-ţedec, împăratul Ierusalimului (ocupat atunci de Iebusiţii păgâni), a aflat că Iosua pusese mâna pe Ai şi o nimicise cu desăvârşire; că făcuse cetăţii Ai şi împăratului ei cum făcuse Ierihonului şi împăratului lui, şi că locuitorii Gabaonului făcuseră pace cu Israel şi erau în mijlocul lor. Atunci i-a fost foarte mare frică, fiindcă Gabaon era o cetate mare ca una din cetăţile împărăţeşti, mai mare chiar decât Ai, şi toţi bărbaţii ei erau viteji [evreieşte: *gibborim*, adică, uriaşi]". – Iosua 10:1,2.

37. Împăratul Ierusalimului a fost în acel timp Adoni-Ţedec, nume care înseamnă „domnul neprihănirii" sau „domn drept"; însă el a fost orice altceva numai drept nu. Numele acesta îi este aplicat aşadar numai ironic. El a fost un duşman al lui Dumnezeu şi al poporului Său. Corespondentul lui în cursul pe care l-a luat se găseşte în papa ierarhiei romano-catolice, care pozează înaintea lumii ca „domn drept" dar care este tocmai contrariul acestuia : deoarece el nu este decât un politician intrigant care împreună cu clica lui afirmă în mod înşelător a reprezenta pe Dumnezeu, şi se serveşte de numele Celui Drept, pentru a-şi atinge scopurile

Cuprins

egoiste. Numele „tată” sau „domn drept” este întrebuinţat în mod nelegiuit în legătură cu papa. Când armadele sunt trimise unele împotriva altora ca să se ucidă reciproc, atunci omul care ocupă în acel timp locul papei şi este numit în chip înşelător „domnul dreptăţii” , „ binecuvântează” pe ucigaşi pentru ca să „ucidă bine”. Când se face un mare furt politic şi financiar atunci acelaşi cap al religiei dă marilor criminali binecuvântarea sa. Când se urzeşte o conspiraţie pentru nimicirea poporului lui Dumnezeu care face cunoscut adevărul, ierarhia acceptă conducerea conspiraţiei acesteia şi papa își asumă rolul de a binecuvânta conspiratorii şi face tot posibilul pentru a-i binecuvânta.

38. Adoni-Ţedec a trăit acum în mare frică că viața sa bună va avea acum un sfârşit dacă Iosua va veni să-l atace. Gabaonul a fost o „cetate mare" şi trecuse cu totul de partea lui Iosua, şi s-a părut ca şi cum poporul acelui rege păgân ar fi fost ameninţat de mare primejdie. Comparați aceasta cu ceea ce s-a întâmplat când a fost Isus în trup pe pământ. Fariseii şi preoţii uniţi cu ei în acele zile au afirmat a fi reprezentanţii lui Dumnezeu şi, prin urmare, au pozat ca „domni drepţi". Acei preoţi au observat că mulţi care au sprijinit până atunci sinagogile lor, au crezut în Isus, şi faptul acesta a înspăimântat pe preoţimea fățarnică. Când Isus a intrat în Ierusalim 'o mare mulţime de oameni' a mers înaintea Lui pe cale şi a strigat : „Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului”. Acea mulţime mare de oameni corespunde Gabaoniţilor care au părăsit pe celelalte naţiuni păgâne.

39. Preoţimea văzând pe mulţimea mare de oameni care se întoarce spre Isus şi I se supune, s-a înspăimântat: şi în spaima lor nebună au zis unul către altul : „Vedeţi că nu câştigaţi nimic: iată că lumea se duce după El!" (Ioan 12:19; Matei 21:8,9). Tot aşa stau lucrurile şi astăzi : când papa şi alţi membrii ai ierarhiei romano-catolice şi preoţimea aliată cu ei aud aproape pe întreg pământul strigătul poporului care se declară pentru Iehova şi Împărăția Lui şi împotriva Diavolului şi a clicii sale religioase, fățarnice, aceasta îi înspăimântă foarte tare şi se grăbesc să-şi înfăptuiască conspiraţia şi să împiedece pe masele poporului să treacă de partea, lui Iehova şi a Regelui Său şi pe rămăşiță să-şi continue lucrarea de a anunţa poporului pe Rege şi Împărăția Sa. Fiindu-le frică, şi neavând posibilitatea de a lupta deschis împotriva martorilor credincioşi ai lui Dumnezeu, ierarhia romano-catolică şi clerul aliat cu ea lansează în ziarele lor acuzaţii ridicole şi defăimătoare împotriva acestor martori, şi îndeamnă pe aliaţii lor să întreprindă vreo acţiune secretă pentru a nimici pe martorii lui Iehova. În nelegiuirea lor pun la cale votarea de legi care sunt îndreptate direct împotriva martorilor lui Iehova pentru ca să împiedece ca adevărul să fie vestit mai departe. În America mulțimea ierarhiei face progrese în această privinţă în New Jersey.

40. Adoni-Ţedec care a fost numit în mod fals „domn drept" a văzut necesitatea de-a lua masuri imediat pentru a fortifica şi întări oştirile sale care au tremurat de frică : „Adoni-Ţedec, împăratul Ierusalimului, a trimis să spună lui Hoham, împăratul Hebronului, lui Piream, împăratul Iarmutului, lui Iafia,

Cuprins

împăratul Lachisului, şi lui Debir, împăratul Eglonului: Suiţi-vă la mine, şi ajutaţi-mă, să batem Gabaonul, căci a făcut pace cu Iosua şi cu copiii lui Israel." - Iosua 10:3,4.

41. Acest fals „domn drept", urmând în mod credincios calea tatălui său Diavolul, a îndreptat evident conspiraţia sa împotriva Gabaoniţilor, dar în realitate ea a fost îndreptată împotriva lui Iehova Dumnezeu şi a lui Iosua, împuternicitul său. Deoarece Gabaoniţii trecuseră de partea lui Iosua ei au aparţinut lui Iosua şi Dumnezeului său care le-a salvat viaţa. De curând a fost prezentată o petiţie locuitorilor din Irvington, New Jersey, o petiţie împreună cu un protest în care s-a protestat împotriva prigonirii martorilor lui Iehova din partea ierarhiei romano-catolice şi s-a cerut să fie oprită. Incidentul următor arată cum luptă membrii ierarhiei. O femeie catolică a zis unuia care a prezentat petiţiunea: „Eu am semnat această petiţie ieri, dar preotul meu m-a înjurat grozav pentru aceasta, şi tocmai de aceea vreau să cumpăr cărţile pe care le aveţi astăzi la dumneavoastră". Acel preot catolic n-a îndrăznit să se prezinte în public şi să spună poporului de ce trebuie să fie împiedecaţi martorii lui Iehova de a servi pe popor, ci a luptat în întuneric pentru ca să poată trage un folos nedrept, şi a recurs la mijloace de constrângere pentru a împiedeca pe alţii să semneze petiţia.

42. Scopul aparent al lui Adoni-Ţedec a fost să atace pe Gabaoniţi, dar scopul lui adevărat a fost să nimicească armata lui Iosua. Tot aşa şi atunci când „domnii drepţi" ai ierarhiei romano-catolice numiţi aşa în mod înşelător, atacă catolicii sinceri care caută pe Domnul, scopul lor adevărat este nimicirea martorilor lui Iehova care sunt activi sub conducerea mai marelui Iosua. Câteodată unul din instrumentele ierarhiei romano-catolice uită de sine şi izbucneşte în cuvinte violente. Cu ocazia unei audienţe recente înaintea comitetului legislativ al statului New Jersey, unul dintre înşelaţii ierarhiei romano-catolice, care a încercat să facă să se voteze un proiect de lege în puterea căreia anumite persoane să fie silite să salute steagul, a strigat: „Cu zece ani în urmă n-au existat martori ai lui Iehova aici şi peste zece ani de asemenea nu vor exista, dacă noi veteranii americani avem de zis ceva cu privire la aceasta. „Domnul nedrept", mulţimea ierarhiei, urăşte pe martorii lui Iehova mai amarnic decât orice lucru care trăieşte, pentru că ei fac cunoscut adevărul lui Dumnezeu şi vorbesc în numele lui Isus ; prin aceasta duşmanii împlinesc în modul cel mai exact cuvintele profetice ale lui Isus. - Ioan 15:18-20.

43. De mulţi ani ierarhia romano-catolică s-a îngrăşat pe spinarea „populaţiei catolice", şi printre această „populaţie catolică" există milioane de oamenii sinceri care au fost înşelaţi de preoţi să creadă că poporul de rând trebuie să-şi dea banii câştigaţi cu greu pentru sprijinirea acestei mulţimi de aşa zişi „domni drepţi". Milioane de oameni ai poporului de rând au purtat pe umerii lor de mulţi ani pe aceasta curvă bătrână nelegiuită şi au făcut lucrul acesta în orbie, neştiind c-au fost înşelaţi. Dar acum se schimba situația. Faptul ca

Cuprins

o mulţime din poporul de rând fug de vechea mulțime a ierarhiei o înspăimântă şi o înfurie foarte tare, şi de aceea caută să reţină cu toată puterea pe „populaţia catolică", întocmai după cum a încercat înşelătorul „domn drept", Adoni-Ţedec împăratul din vechime, să reţină pe sprijinitorii lui şi din acest motiv a format o conspiraţie sau o confederaţie. „Cei cinci împăraţi ai Amoriţilor, împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului, şi împăratul Eglonului, s-au adunat astfel şi s-au suit împreună cu toate oştile lor; au venit şi au tăbărât lângă Gabaon, şi au început să lupte împotriva lui." - Iosua 10:5.

44. Acea confederaţie a încercat să ţină pe Gabaoniţi ca prizonieri, ceea ce au şi făcut într-adevăr atunci şi în decursul asediului care a urmat în curând după aceea. În acelaşi chip ierarhia romano-catolică, care a ţinut mult timp prizonieri atâţia oameni, face acum străduinţe disperate ca să-i oprească, pentru ca să sprijine mai departe organizaţia ei înşelătoare. Însă Iehova vorbeşte acum prin Cristos Isus, mai marele Iosua, acestor prizonieri, mulţimii mari de oameni : „ Ieşiţi !"... Arătaţi-vă!"(Isaia 49:9). Gabaoniţii au fost asediaţi, însă ei au refuzat saăse întoarcă la duşmanii lui Iehova şi ai lui Iosua. Ei au rămas credincioşi legământului pe care l-au încheiat cu Iosua şi au rezistat duşmanilor car au împresurat cetatea lor. Aceasta ilustrează foarte bine poziţia Ionadabilor, mulţimea mare de oameni, care rezistă străduinţelor ierarhiei şi ale aliaţilor ei de a ţine în închisorile lor pe cei ce iubesc pe Dumnezeu. Dacă Gabaoniţii ar fi continuat să reziste împresurătorilor lor, aceasta ar fi putut însemna moartea lor : dacă s-ar fi predat însă duşmanilor, împresurătorilor lor, atunci aceasta ar fi însemnat mai târziu moarte sigură din mâna oştirii lui Iosua. Gabaoniţii au fost aşadar siliţi să se hotărască, şi ei s-au hotărât să ţină mai bine legământul lor cu Iosua. Tot aşa este şi astăzi : dacă Ionadabii sau membrii mulţimii mari de oameni continuă sa reziste conspiraţiei urzite şi puse în funcțiune de ierarhie, aceasta poate însemna moarte pentru ei: dacă ar merge însă înapoi în lagărul duşmanului atunci aceasta ar însemna moarte sigură pentru ei din mâna lui Isus Cristos când va ucide pe duşmani în Armaghedon. Prin urmare, ei trebuie să aleagă, şi Iehova le spune limpede că pot fi ocrotiţi în ziua manifestării mâniei lui Iehova la Armaghedon dacă se strâng acuma în organizația Sa, şi caută dreptate şi smerenie. - Ţefania 2:1-3.

45. Sfânta Scriptură sprijină puternic concluzia că Iehova va nimici pe popoarele pământului în bătălia Armaghedonului, afară de oamenii care ascultă porunca Lui de a se ţine la organizaţia Sa. În trecut milioane şi milioane de oameni au căzut în groapă fără să audă vreodată de Dumnezeu şi Cristos Isus, şi aceştia trebuie să fie înviaţi la timpul hotărât din moarte şi să primească o cunoştinţă a adevărului pentru ca sa poată lua o hotărâre. Dar situația este diferită cu oamenii care trăiesc acuma pe pământ. O mare criză a sosit. De la venirea Domnului Isus în templu „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită...ca mărturie", cum porunceşte El ; şi ea este vestită de martorii Lui credincioşi pentru ca oamenii să aibă ocazie să se decidă. Iehova a dat martorilor Săi avertismentul

Cuprins

solemn să asculte poruncile Sale, şi să ducă oamenilor evanghelia aceasta a Împărăţiei; neluarea în seamă a acestui avertisment şi a poruncilor Sale le-ar pricinui nimicirea. - Ezechiel 3:17-19; 33:12-19 ; Faptele Apostolilor 3:23.

46. Membrii mulţimii mari de oameni trebuie să primească această veste bună înainte de războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, adică înainte de Armaghedon. Dacă mesajul adevărului nu i s-ar da acum mulţimii mari de oameni, ar fi prea târziu a face lucrul acesta după ce va începe măcelul. Cine ar avea acum interes să influenţeze pe martorii lui Iehova să se culce şi să aştepte un "timp mai favorabil" spre a transmite mesajul mulţimii mari de oameni ? Există numai un singur răspuns la aceasta : Diavolul şi aceia de care se serveşte în acest scop : şi noi putem fii siguri că Diavolul întrebuinţează pe fiecare pe care-l poate amăgi şi îndeamnă să răspândească tocmai acest fel de învăţături greşite. Mulţimea mare de oameni se arată acum, şi războiul este în curs şi este purtat de instrumentele „Balaurului cel vechi" împotriva rămăşiţei organizaţiei lui Dumnezeu care are mărturia lui Isus Cristos şi şi păzește poruncile lui Iehova. Ceea au făcut Gabaoniţii în această situaţie şi cum a venit Iosua în ajutorul lor, se aplică exact asupra împrejurărilor prezente, după cum vom vedea studiind mai departe Sfânta Scriptură.

Întrebări pentru studiu

1. Numai cui, din neamul omenesc decăzut, va da Iehova viaţă şi pace?

2-5. Având în vedere Exodul 34:12, explică procedura raportată în Iosua 9:15, atât în ceea ce priveşte timpul de atunci cât şi ca profeţie.

6,7. Arată că Gabaoniţii deşi au locuit în apropiere totuşi au venit dintr-o „ţară foarte depărtată"; şi că numele cetăţilor lor au fost profetice. Ce s-a arătat prin aceasta dinainte ?

8-10. Aplică tabloul profetic descris în Isaia 9:18 la timpul de acuma. Armonizează aceasta cu instrucţiunea lui Iehova din Exodul 23:23,24,28 şi Deuteronomul 20:16.

11,12. Compară situaţia profetică ce apare în versetul 19 şi împlinirea ei cu cea arătată în Ezechiel 9:4 şi cu aplicarea ei în timpul prezent.

13-16. Ce dovedeşte că Iosua a lucrat just în ceea ce este raportat despre el în versetul 20.

17-19. Ce este arătat în mod profetic sau dinainte în raportul despre răzbunarea cu care s-au răzbunat Gabaoniţii pe casa lui Saul ?

20-24. Arată că versetul 21 revelează situaţia adevărată a mulţimii mari de oameni. Explică dacă Gabaoniţii au lucrat drept în faptul că au înşelat pe copii lui Israel; şi dacă Izraeliţii au avut un drept să cruţe pe Gabaoniţi, deoarece aceştia au fost sortiţi morţii prin porunca pe care a dat-o Iehova lui Moise. Ce arată aceasta ?

25-27. Întrucât Iosua a încheiat pace şi un legământ cu Gabaoniţii de a-i lăsa în viaţă, a lucrat el drept cu ei în chestiunea care este raportată în versetul 23? Cum se aplică aceasta la împlinirea tabloului profetic?

Cuprins

28-30. Compară situaţia şi atitudinea Gabaoniţilor (după cum este arătat în versetele 24 şi 25) cu situaţia şi atitudinea acelora care au fost prefigurați de ei? Ce arată aceasta cu privire la privilegiul şi răspunderea martorilor lui Iehova? Care este aşadar poziţia acelora care ar voi să împiedice mesajul să fie transmis acum mulţimii mari de oameni?

31-34. În care alt chip Gabaoniţii (după cum se poate vedea în Iosua 9:24,25 precum şi din alte scripturi şi din faptele care se arată azi clar) au fost şi au prefigurat un popor care este despărţit de poporul ţării pentru legea şi serviciul lui Dumnezeu?

35. Aplică Ţefania 2:1?

36-39. Compară situaţia prezentă cu cea raportată în Iosua 10:1,2, în Matei 21:8,9 şi Ioan 12:19

40-42. Adoni-Ţedee a luat imediat masuri ca să bată pe cetatea Gabaoniţilor (Iosua 10:4). Aplică acest tablou profetic.

43, 44. Cum se face că situaţia Gabaoniţilor descrisă în versetul 5 reprezintă situaţia prezentă a „mulţimii mari de oameni”?

45, 46. În ce se deosebeşte situaţia de astăzi de cea din trecut în ceea ce priveşte importanţa şi urgenţa de a proclama poporului planul lui Iehova? De ce încearcă Diavolul acum să amăgească pe martorii lui Iehova să aştepte un timp mai târziu pentru transmiterea mesajului la mulţimea mare de oameni ?

UN MESAJ PERSONAL

Către servii credincioși ai lui Iehova:

Iehova a dat porunca, „Ridicați-vă, să ne ridicăm la luptă împotriva lui”. (Obad. 1). Această profeție este acum în curs de împlinire. Forțele lui Dumnezeu vor împinge acum dușmanul spre zid. Timpul războiului preliminar este aici. Mareșalul lui Iehova, Cristos Isus, este la conducerea forțelor Sale. Divizia pământească constă din toți cei care sunt devotați lui Dumnezeu și Împărăției Sale. Toți cei care iubesc pe Domnul vor fi pe front, nu ca să mânuiască arme carnale, ci să folosească Cuvântul lui Dumnezeu pentru a deschide ochii oamenilor cu bună voință pentru ca ei să vadă calea de scăpare. Partea noastră în această bătălie este să cântăm laudele lui Iehova și să facem cunoscut pe Regele și Împărăția ca singura speranță a omenirii. Nimeni nu este obligat în oștirea Domnului, însă atunci când cineva intră de bunăvoie trebuie să asculte poruncile. (Fapte 3:23). Acest lucru este menționat pentru ca fiecare să-și vadă privilegiul și obligația sa.

O perioadă pentru acțiune unită a tuturor martorilor pe pământ este fixată pentru data de 3-11 Octombrie, și în timpul acelei perioade va fi dată o mărturie la nivel mondial cu mesajul Împărăției, folosind toate mijloacele pe care le-a oferit Domnul. Această acțiune unită este în beneficiul martorilor și pentru cei care ascultă. Tot serviciu credincios va fi spre slava lui Iehova. Mărturia energică continuă va mări ura dușmanului, însă acțiunea unită a martorilor credincioși a i

Cuprins

Domnului va îngrozi pe dușman, a cărui condamnare este iminentă. Sunteți pregătiți să aveți parte în această campanie? Dacă da, fiți gata să intrați pe teren în prima zi și continuați acolo până în ultima zi, și în timp ce mergeți fiți bucuroși în Domnul că vă este permis să umpleți unele din suferințele lui Cristos de dragul numelui lui Iehova. Iehova va triumfa în mod sigur. Vreți să aveți parte cu Cristos Isus în justificarea numelui Său? Aduceți-vă aminte de „strigătul de luptă" și cursul vostru de comportament constant și credincios, care vorbește mai tare decât cuvintele, să continue să zică: „Pentru Iehova și pentru Ghedeon", Justificatorul lui. „Nu fiți ca oamenii". Nu vă temeți. Ceea ce auziți de la Domnul, aceea să și vestiți în mod public; și fie ca binecuvântările Lui să fie întotdeauna cu voi.

RUTEHERFORD

FIȚI TARI, ȘI LUCRAȚI

(Continuare din numărul anterior)

Oile nu caută pe frații lui Cristos, ci frații merg la oi, le caută, și, ca bărbatul îmbrăcat în in, le însemnează pe frunte. Așa cum a spus Isus, Bunul Păstor, cu privire la această clasă a oilor, oi care sunt altele decât propria Sa turmă, „Și pe acelea trebuie să le aduc, și ele vor asculta glasul Meu". (Ioan 10:16). Domnul caută oile și le și îngrijește. (Ezec. 34:11). El face aceasta prin trimiterea fraților Săi ca martori ai lui Iehova ca să vestească adevărul clasei oilor. Aceasta le dă posibilitate să audă glasul Bunului Păstor și să fie atrași la El de Tatăl ceresc. Prin urmare, frații Regelui trebuie să lucreze. Deseori ei sunt ținta batjocurii caprelor opozante. Însă ei trebuie să fie activi în mărturisire atât printre oi, cât și printre capre. Făcând așa, acești frați ai Regelui ajung frecvent unde sunt flămânzi și însetați fără un mijloc la dispoziție pentru a obține hrană și băutură, și sunt goi și bolnavi și uneori întemnițați. Atunci ei primesc atenție iubitoare, nu din partea instituțiilor lumești de caritate, ci din partea membrilor acestei clase a oilor, „alte oi" ale Domnului. Fiecare care este o oaie sau care are trăsături asemănătoare oilor vrea să știe cum să facă ceva acum pentru Cristos Isus, Regele. Cum să facă, și poate oare să fie făcut acel lucru? Aceasta este tot ce se înțelege a fi relatat în pilda analizată între oi și Rege: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau însetat, și Ți-am dat să bei? Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit înăuntru? Sau gol, și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav, sau în închisoare, și am venit pe la Tine? Și Regele va răspunde și le va spune: Adevărat vă spun că ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei (martori ai lui Iehova), Mie mi le-ați făcut". – Mat. 25:37-40.

Aceasta, așadar, nu înseamnă a spune că oile nu pot să identifice cine sunt frații Domnului, ci să sunt ignorante și neștiutoare despre identitatea adevărată a acelora cărora le fac bine. Puterea pildei este aceasta: că clasa oilor dorește să

Cuprins

cunoască cum să facă ceva în numele Regelui și a Împărăției Sale. Prin urmare, ei sunt asigurați de Rege că dacă respectă pe cei care sunt frații Lui pe pământ și le face bine pentru că sunt așa, atunci ei vor fi binecuvântați de Tatăl Regelui și vor intra ca „neprihăniți în viața veșnică" sub Împărăție. Astfel, această pildă este o altă dovadă că clasa oilor trebuie să se identifice ca pentru Regele și ca membrii familiei Lui regale, și aceasta ei trebuie să facă înainte de bătălia Armaghedonului, adică, înainte ca Regele să aducă judecata împotriva opozanților-capre, adică: „Depărtați-vă de la Mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavolul și îngerii lui. Toți aceștia vor merge în pedeapsa (sau, nimicirea – *Diaglott*) veșnică". – Mat. 25:41,46.

Înainte de Armaghedon, Domnul desparte națiunile, și nu după aceea; și prin urmare, frații Lui de pe pământ pe care-i folosește în lucrarea Sa trebuie să izbândească ceva, prin harul Lui. Faptele nu dezmint aceasta. Clasa oilor este adusă la lumină. Ei se identifică pentru Iehova și pentru Mai Marele Ghedeon, și sunt botezați în simbol al consacrării lor ca să facă voia lui Dumnezeu. A nega lucrarea de separare ca fiind în curs acum și ca fiind de importanță, și a amâna aplicarea ei până după Armaghedon, înseamnă de fapt a nega pe Domnul și Regele ca fiind pe tron, în templu, judecând. Aceasta înseamnă a spune, „Stăpânul meu își întârzie venirea". (Mat. 24:48). Cu toate acestea, Iehova dă asigurarea că eforturile din prezent fraților Regelui pe pământ în numele oilor nu sunt premature și nu sunt înainte de vreme, ci sunt parte a lucrării încredințate lor. Fie ca toți aceștia să meargă înainte fără să se clintească.

Aceste „oi" trebuie să fie pentru o justificare a cuvântului și numelui lui Dumnezeu. Satan aduce acum un necaz mare peste lume și caută distrugerea întregii omeniri la Armaghedon străduindu-se acum să îndepărteze pe toți oamenii de la Domnul sau împiedicându-i să treacă de partea Domnului, ca și cum prin aceasta Satan și-ar susține lauda sa nelegiuită împotriva lui Iehova. Clasa oilor trebuie, așadar, să se împotrivească și se va și împotrivi eforturilor lui Satan, și astfel ea aduce un argument suplimentar împotriva provocării celui rău și în favoarea justificării părții lui Iehova în controversă. Ea ocrotește pe reprezentanții lui Iehova, martorii Lui, înainte de bătălia Armaghedonului, și prin urmare, devine, cum a spus Isus, „binecuvântații Tatălui Meu".

Regele a profețit cu mult timp în urmă, și porunca Lui pentru urmașii Săi astăzi este: „Această evanghelie a Împărăției să fie predicată în toată lumea ca mărturie pentru toate națiunile". Această predicare nu este doar pentru siguranța rămășiței care vestește, ci pentru ca ea să-și mențină bunăstarea spirituală și integritatea față de Dumnezeu. Cuvintele „ca mărturie" nu înseamnă că martorii lui Iehova declară mesajul Împărăției doar pentru a fi auzit, și nimic mai mult. Nu înseamnă că niciunul de pe pământ în afara rămășiței nu va da ascultare mesajului și nu va acționa asupra lui, luând o poziție pentru Împărăția predicată. „Ca mărturie" înseamnă, desigur, că predicarea nu este o lucrare de propagandă. Ci înseamnă că martorii încearcă pur și simplu să mărturisească despre acea Împărăție, însă nu așteaptă ca oamenii să pășească în acea Împărăție, și să prindă

Cuprins

mesajul Împărăției și să se unească cu martorii în a-l transmite la alții. Scripturile prezic că ei pot și ar trebui să aștepte aceasta, și făcând aceasta ei nu caută să prindă adepți pentru vreo organizație făcută de om. Este scris: „Un martor adevărat scapă suflete”. (Prov. 14:25); și aceste suflete sunt oile sau clasa Ionadab.

În etapa prezentă a lucrării lui Dumnezeu de la curățirea templului este posibil că mărturia nu mai este necesară ca să facă pe partea mai nouă a rămășiței, așa-numita, „clasa Rut și Estera”, să vină să completeze numărul deplin al trupului lui Cristos; însă aceasta nu înseamnă că mărturia nu va aduce beneficii la unii din națiunile la care este dată. Pilda oilor și caprelor arată că oile vor fi separate dintre națiuni. Prin urmare, cuvintele „ca mărturie” înseamnă că Domnul și martorii Lui nu obligă pe nimeni să facă pe cineva să creadă mesajul și să-l accepte și ia o poziție pentru Iehova și organizația Lui. Realitatea este că servii Lui adevărați nu au obligat pe nimeni să creadă în legătură cu predicarea mesajului Domnului din vremea când Isus a fost în trup. Urmașii Lui au fost întotdeauna „martori pentru Mine, în Ierusalim, în toată Iudeea, și în Samaria, și până la marginile pământului”. (Fapte 1:8). Cu toate acestea, mesajul-mărturie a avut efect, și tot astfel și mărturia are efect astăzi cu rezultate vizibile însemnate. După mărturie, „atunci va veni sfârșitul”, zice Domnul. – Mat. 24:14.

În cuvintele următoare ale Domnului, El se referă evident la „ziua cea mare a lui Iehova”, când va fi întemeiată Împărăția lui Dumnezeu sub Fiul iubit al lui Dumnezeu și când va exista o tranziție de la conducerea dătătoare de moarte a lui Satan la domnia milenară dătătoare de viață a lui Cristos Isus. Domnul Isus a spus: „Eu nu caut slava Mea; este Unul (adică, Iehova) care caută (să Mă proslăvească în Împărăția Lui) și judecă (din 1918 înainte). Adevărat, adevărat vă spun, că dacă păzește cineva cuvântul Meu, nu va vedea niciodată moartea…Avraam s-a bucurat să vadă ziua Mea; și a văzut-o, și a fost bucuros”. (Ioan 8:50,51,56). „Cine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată”. (Ioan 11:26). De asemenea, este scris: „Căci oricine va chema numele Domnului va fi salvat”. (Rom. 10:13). Pentru a crede în Regele Cristos Isus, a păzi cuvântul Lui, și a chema numele lui Iehova pentru salvare, clasa Ionadab trebuie să audă mesajul lui Iehova și a Împărăției Lui declarând răzbunarea împotriva opozanților lui Iehova, și salvarea și pacea pentru „oamenii binevoitori” față de Iehova și Regele Lui.

Canalul lui Iehova pentru Ionadabi pentru a auzi este organizația martorilor Lui, „picioarele-membre” de pe pământ ale trupului lui Cristos. Ca dovadă pentru aceasta apostolul inspirat scrie: „Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Şi cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit? Şi cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Şi cum vor propovădui, dacă nu sunt trimişi? după cum este scris”; și apoi apostolul citează din Isaia 52:7, care spune: „Ce frumoase sunt pe munţi, (Împărăția lui Dumnezeu) picioarele celui (lui Cristos) ce aduce veşti bune, care vesteşte pacea, picioarele celui ce aduce veşti bune, care vesteşte mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: "Dumnezeul tău împărăţeşte!" Mai departe, apostolul adaugă: „Așadar, credința vine prin auzire, și auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu”. (Rom. 10:13-17). A auzi și a asculta orice alt mesaj în afară de cel al

Cuprins

Cuvântului lui Dumnezeu aduce moarte, nu salvare. Însă crezând în Regele lui Iehova, Cristos Isus, și păzind cuvântul Lui, și chemând numele lui Iehova vestindu-l departe, și făcând aceasta înainte de bătălia Armaghedonului, aceasta este ceea ce va însemna că clasa Ionadab, care a venit acum în existență, „nu va muri niciodată", „nu va vedea moartea niciodată".

Dacă așa stau lucrurile, atunci timpul pentru acțiune al martorilor lui Iehova în numele clasei Ionadab sau a oilor este acum, înainte ca să izbucnească bătălia Armaghedonului. Acțiunea ar trebui să fie cu zel nediminuat și cu intensitate, pentru că cea mai mare dintre bătălii se apropie repede și lucrarea dinaintea ei este mare, în timp ce lucrătorii în prezent sunt puțini. A spune că Armaghedonul este departe înseamnă a exprima pur și simplu părerea omului; înseamnă a vorbi arbitrar, din înțelepciune umană îngustă, și fără o analiză corespunzătoare a Scripturilor și a progresului prezent al lucrării lui Iehova.

În vremea profetului Hagai, israeliții care n-au avut credință în Iehova și care s-au temut de opoziția din partea dușmanului, au spus: „N-a sosit timpul, n-a sosit timpul ca să fie construită casa Domnului". (Hag. 1:2). Referitor la timpul prezent Scripturile nu susțin că atunci când dovezile de astăzi sunt înaintea noastră atunci ar trebui să știm că bătălia Armaghedonului este încă foarte departe, ci, dimpotrivă, ar trebui să fim convinși că ea este aproape, și prin urmare, ar trebui să existe sârguință conștiincioasă, activitate serioasă și aplicare serioasă din partea martorilor lui Iehova. Ei ar trebui să meargă înainte cu lucrarea Domnului, „ca înțelepți, răscumpărând timpul, căci zilele sunt rele"; și niciodată înainte nu au fost zilele mai rele ca acum. „De aceea nu fiți neînțelepți, ci înțelegeți care este voia Domnului". – Efes. 5:15-17.

Înțelepciunea inspirată spune: „Ai văzut un om sârguincios în lucrul lui (ca serv al Domnului)? El va sta înaintea regilor; nu va sta înaintea oamenilor de rând (sau oameni obscuri – *margin*). " (Prov. 22:29). Cei care sunt sârguincioși acum în lucrul Domnului sunt aceia care vor sta în picioare ca aprobați înaintea Regilor, Iehova și Cristos Isus. Ei nu au aprobarea, nici nu le pasă de aprobarea conducătorilor politici, financiari și religioși ai acestei lumi. Acești conducători, deși îngâmfați în organizația lui Satan, sunt cel mult „oameni de rând", adică, de mijloc, mijlocii, cu un trup fraged și sub condamnarea morții. Cei sârguincioși ai Domnului nu-și permit să fie luați în slujba și organizația lumii, ci ei sunt luați în ceva mult mai înalt, în legământul pentru Împărăția din cer, și ei au de-a face, așadar, cu cel mai înalt guvern, singurul guvern neprihănit, al lui Iehova, prin Cristos Isus.

Diavolului, aruncat de ani buni din cer, știe că „mai are puțină vreme". (Rev. 12:12), și prin urmare, el nu arată nici o lenevire, indiferență sau slăbire. Așa trebuie să fie și martorii lui Iehova. Ar fi nechibzuit și nescriptural ca cineva familiarizat cu Scripturile să spună că Diavolul nu are puțină vreme, ci că bătălia este încă foarte departe. Dacă Diavolul scurtimea timpului său, și martorii lui Iehova ar trebui să știe că timpul lor este, de asemenea, scurt ca să facă lucrarea înainte de a începe Armaghedonul. De asemenea, timpul este scurt pentru

Cuprins

Ionadabii potențiali să-și spele hainele și să le albească în sângele Mielului și să strângă ramuri de palmier și înaintea întregii lumi a lui Satan să salute pe Iehova, care stă pe tron, și pe Mielul Cristos Isus.

(Urmează continuarea).

SCRISORI

MĂRTURIA LUI IEHOVA PENTRU MULȚIMEA MARE

Dragă frate Rutherford:

Până acum am neglijat să vă mulțumesc pentru cartea minunată *Bogăție*, și în special pentru copia mea individuală, pe care o apreciez foarte mult. Mă bucur de studiul cărții *Bogăție,* și în special mă bucur să lucrez cu ea. Cartea se pune în mâinile celor care vor s-o aibă, și pare să aibă un efect diferit de oricare pe care l-au avut vreo altă carte. Ea este evident mărturia lui Iehova pentru mulțimea mare. Ea este o favoare pentru pionieri din orice punct de vedere. Ne bucurăm că Iehova a făcut ca să publicați cartea Bogății.

Ne bucurăm că am avut cu toții acest mare privilegiu de a lua parte în lucrarea de mărturie pentru justificarea numelui lui Iehova, și vă amintim zilnic la tronul harului,

Rugând binecuvântările continue ale lui Iehova asupra eforturilor dvs. în serviciul Lui, sunt,

Sora dvs. și tovarășa-martor,
IDA M. QUNECER, *New York*.

ÎNDRĂZNEALA: UN SEMN ADEVĂRAT AL IUBIRII

Dragă frate Rutherford:

Am ascultat cu recunoștință și cu bucurie discursul dat la Shrine Auditorium. L-am auzit clar prin Rugby (post de radio), Anglia. Casa noastră a fost plină cu ascultători prietenoși și evrei. Așteptăm sosirea discursului pe paginile *Epocii de Aur*, pentru ca să-l traducem în arabă, să-l tipărim aici, și să-l publicăm în Orientul Apropiat.

Vă mulțumesc, frate, pentru provizia bună de literatură (arabă și armeană) pe care tocmai am primit-o. Biroul de expediere de la Betel ne-a trimis 50 de exemplare ale Eliberării și 180 de exemplare ale cărții *Îngeri*, despre care v-am înștiințat crezându-se că sunt lucruri de contrabandă. Oficialii de la vamă le-au confiscat și ne-au dat restul. Înaltul comisar francez, Beitrut, trebuie să fi fost informat de anumiți clerici ai clasei înalte despre deranjul mare provocat de promulgarea Adevărului bisericii catolice în Liban. Această biserică are preponderența peste toate celelalte secte în treburile politice.

Cuprins

La ultima noastră întâlnire locală în Tripoli, unul din detectivii guvernului ne-a făcut o vizită surpriză și ne-a găsit studiind cartea *Eliberarea*. El ne-a denunțat pe toți, și în special pe președinte, adică pe mine, m-a acționat în instanță. El a notat toate detaliile din jurul meu și a plecat, promițând superficial că nu va lua nici o acțiune. Noi i-am făcut cunoscut că închinarea noastră la Dumnezeu constă în principal în a studia voia Lui și în a împărtăși la alții acest lucru. Pentru ceea ce mulțumim Domnului este îndrăzneala pe care ne-a oferit-o în această zi a judecății. Această îndrăzneală este un semn adevărat al iubirii noastre față de El – dragoste creată de dragostea Lui față de noi.

Doar ieri am terminat să citesc articolul principal din *Turnul de Veghere* intitulat, „Înfrângerea Filistenilor" (Partea a II-a). Nu pot să-mi exprim bucuria și aprecierea pentru raport într-un mod mai bun decât am făcut, când am scris pe marginea uneia din paginile lui următoarele:

„Dacă aș fi un membru al ierarhiei catolice și aș avea acces la o explicație ca aceasta, m-aș retrage din această organizație hidoasă, marea curvă, și m-aș uni cu poporul Domnului."

Cred că toți oamenii sinceri care aud și înțeleg vor abandona în mod necesar această organizație urâtă și blestemată.

Turnul de Veghere nu va lăsa nici o parte a Scripturilor neexplicată în timpul următorilor doi sau trei ani. Totul arată apropierea prăbușirii regatului lui Satan și ridicarea rapidă a valului binecuvântărilor lui Dumnezeu.

Supuși și zeloși vom spera să rămânem

Ai dumneavoastră în Domnu
IBRAHIM ATUVEH, *Siria*.
Pentru adunarea din Tripoli

ADEVĂRUL CHINUIE PE AGENȚII LUI SATAN

Dragă frate Rutherford:

Cartea *Bogăție*, împreună cu *Alegerea* și „*Salutarea Steagului*" a adus la disperare pe dușmanul de aici. Vă rog să continuați să folosiți sabia cu două tăișuri a lui Dumnezeu împotriva lui Satan și a agenților lui la radio și în mașinile de sunet.

În prezent sunt ținut în închisoarea Griffin, lucrând la o condamnare de șaizeci de zile. Șeful pentru care lucrez mi-a spus să lucrez tare, deoarece a crezut că noi avem dreptate. Prizonierii care sunt înăuntru și afară pentru beții s-au separat rapid. Cel puțin cinci sau șase au aflat că iadul este mormântul, și care elemente alcătuiesc organizația lui Satan.

Acum sunt arestat pentru a șaptea oară în Georgia, a patra oară aici în Griffin. Când am citit cu glas tare Ordinul nostru de judecată unei mulțimi numeroase din sală, judecătorul s-a înfuriat și m-a amendat cu 200 de dolari, sau șaizeci de zile. Sunt aici de două săptămâni și mi-am făcut mulți prieteni printre ofițeri.

Cuprins

Vă trimit un fragment al unei scrisori pe care Știrile Griffin a publicat-o pentru mine. Aceasta a adus pe unii oameni din Griffin să mă vadă. De asemenea, a adus Biblii pentru mine. O Biblie pe care am primit-o a fost de la un membru al cercului misionar al primei biserici metodiste.

Un om de afaceri a venit să mă vadă. El a spus că a ascultat emisiunile noastre de radio de mai mulți ani, însă nu a putut să găsească ceva greșit în ele. El a vrut să știe de ce m-au arestat. Acest judecător de aici a făcut mult bine lucrării noastre punând o așa mare amendă peste mine. Constat că în loc să sufăr eu, agenții lui Satan sunt aceia care suferă, deoarece ei sunt chinuiți de Adevăr. Ei sunt întocmai ca omul care ține tigrul și nu știe cum să-i dea drumul. Nici ei nu știu cum să scape de noi.

Am fost pionieri aproape doi ani; am douăzeci și trei de ani, și niciodată nu m-am bucurat mai mult de lucrarea mărturie ca acum. Mulțimea mare este vizibilă în fiecare zi în serviciu.

Un popor care este trecut cu vederea în zona noastră cu mașinile de sunet este poporul din închisoare; și dacă cineva are nevoie de Împărăție atunci sunt acești întemnițați din Georgia. Cei mai mulți dintre ei au lanțuri duble la picioare. Ei sunt făcuți să lucreze de dimineața până seara, adică doisprezece sau treisprezece ore.

Prin favoarea lui Iehova intenționez să merg din casă în casă până când Iehova spune că e destul. Vă rog să mă scuzați că v-am răpit timpul.

Tovarășul dvs. serv,
ROBERT TYSON, *Pionier*.

Cuprins

Cuprins

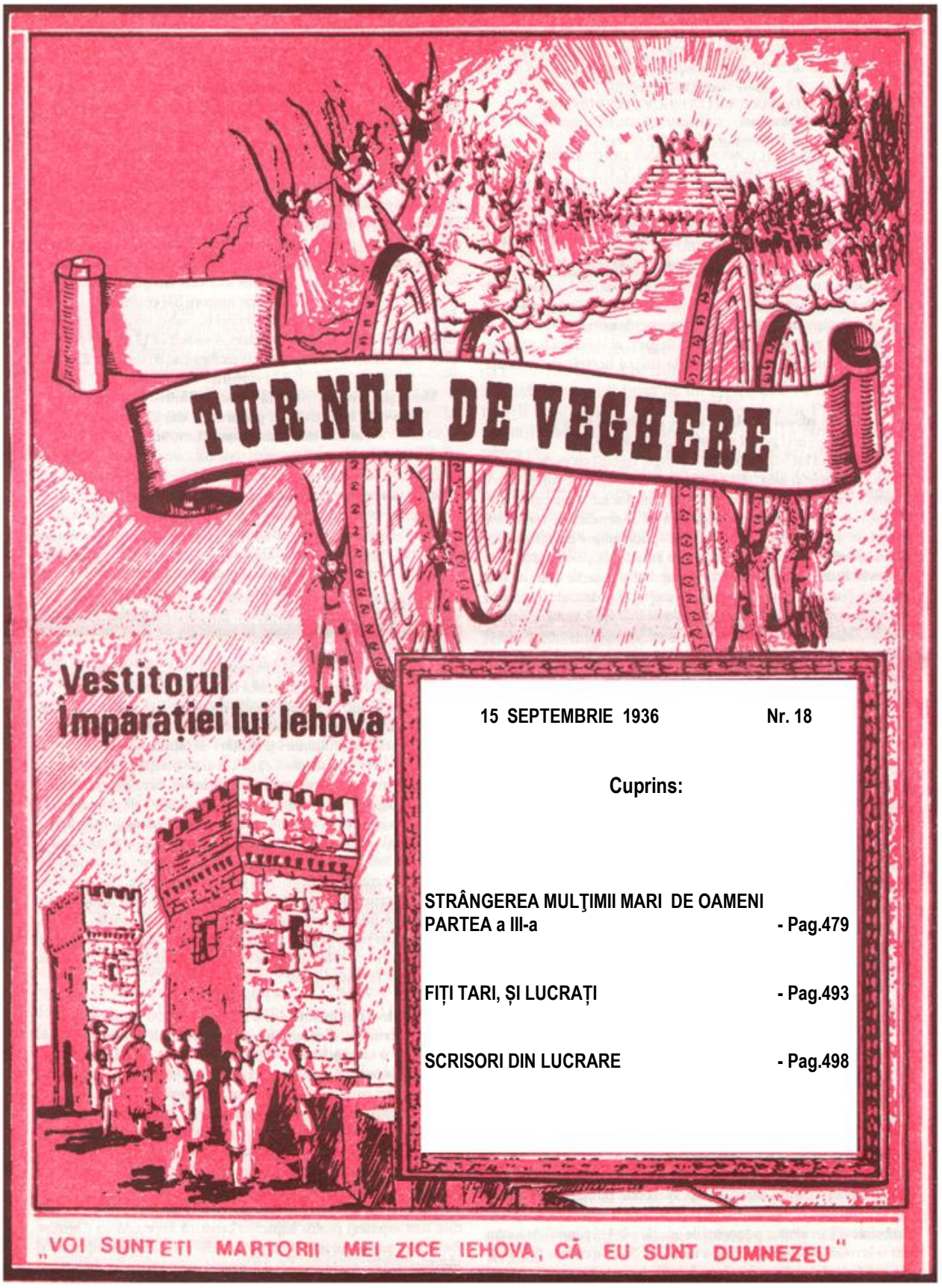

15 SEPTEMBRIE 1936 Nr. 18

Cuprins:

STRÂNGEREA MULŢIMII MARI DE OAMENI PARTEA a III-a - Pag.479

FIȚI TARI, ȘI LUCRAȚI - Pag.493

SCRISORI DIN LUCRARE - Pag.498

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU"

Cuprins

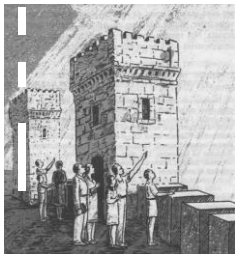

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Septembrie 1936** **Nr. 18**

STRÂNGEREA MULŢIMII MARI

„În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: Nu te teme de nimic; şi Sionului: Să nu-ţi slăbească mâinile!" - Ţefania 3:16.

PARTEA a III- a

IEOVA a făcut pe profetul Său să scrie dinainte despre lucrurile care trebuie să se întâmple în această zi, adică, în ziua lui Iehova. El descopere acum înţelesul acestor profeţii cu scopul de a da ajutor si mângâiere şi de a întări speranţa rămăşiţei credincioase. (Romani 15:4). Rămăşiţa aleasă vede aceasta limpede şi de aceea va refuza să fie întoarsă de la hotărârea sa sau să fie îndemnată la neglijenţă prin vreo viclenie de-a Diavolului. Rămăşiţa se încrede în Domnul şi Îl recunoaşte în toate căile ei şi de aceea este plină de încredere că Dumnezeu conduce paşii ei. Un om ambiţios care-şi închipuie că este înţelept şi doreşte ca alţii să-l considere învăţat şi înţelept, zice acum : „*Turnul de Veghere* nu cuprinde decât părerea unui om şi ceea ce este spus în *Turnul de Veghere* nu sunt decât raţionamente copilăreşti". Aceste declaraţii au scopul să umple pe alţii cu prejudecăţi împotriva „*Turnului de Veghere*" şi să le atragă atenţia asupra „înţeleptului" închipuit. Însă rămăşiţa credincioasă ştie că Iehova şi Cristos Isus sunt Învăţătorii ei şi că nu i se impune părerea unui om şi din acest motiv refuză să dea ascultare cuvintelor viclene ale unui om ambiţios. Întocmai după cum fiecare bou își cunoaşte ieslea stăpânului său, tot aşa ştie şi fiecare dintre micuţii lui Iehova că hrana lor spirituală vine din tezaurul Tatălui lor. De aceea ei vor cerceta mai departe în profeţii şi vor urmări cu mare bucurie şi satisfacţie explicarea lor din partea Domnului, şi vor aduce mai departe toată lauda Tatălui ceresc şi Mai Marelui Iosua.

2. Oamenii cu inimă sinceră care au şezut la picioarele ierarhiei romano-catolice şi ale preoţimii aliate cu ea şi au ascultat prostiile acestor oameni egoişti, au fost jefuiţi de drepturile lor legitime și au fost înşelaţi şi ţinuţi în întuneric; acum însă, prin harul Domnului, a sosit timpul când vor primi înţelegere şi luminare, şi ei văd că nu le poate veni ajutor decât de la Iehova Dumnezeu prin Cristos Isus. Observaţi acum cât de bine a ilustrat Iehova această parte a lucrării Sale cu mult timp în urmă.

3. Întocmai după cum Dumnezeu a condus pe Gabaoniţi ca să se întoarcă spre Iosua, tot aşa conduce şi astăzi pe oamenii cu inimă sinceră ca să se întoarcă spre Cristos Isus: „Oamenii din Gabaon au trimes să spună lui Iosua, în tabăra din

Cuprins

Ghilgal : 'Nu părăsi pe robii tăi, suie-te la noi în grabă, izbăveşte-ne, dă-ne ajutor' : căci toţi împăraţii Amoriţilor care locuiesc pe munte, s-au strâns împotriva noastră'" - Iosua 10:6.

4. Iosua şi oştirea sa au tăbărât la Ghilgal. Acest nume înseamnă „prăvălire" şi arată locul unde a fost ridicată „ocara Egiptului" (ocară ce s-a datorat deșertăciunii lumești) de deasupra poporului lui Iehova prin tăierea împrejur a Izraeliţilor. Iehova a ridicat acea ocară de deasupra lor pentru că au ascultat porunca Lui de a se curaţi înainte de Paște. (Iosua 5:2-9). În acelaşi mod a ridicat Dumnezeu ocara lumii de deasupra rămăşiţei Sale credincioase pentru că a ascultat porunca Sa de a se despărţi cu totul de lume şi de a se consacra pe deplin lui Iehova şi Împărăției Sale.

5. Întocmai după cum Gababniţii au chemat pe Iosua în ajutor, tot aşa vede acum clasa Ionadab sau mulţimea mare de oameni că martorii lui Iehova sunt consacrați pe deplin lui Dumnezeu; şi deoarece Ionadabii au nevoie de ajutor, apelează la martorii lui Iehova ca să li se aducă hrană, care le este atât de necesară pentru întreţinerea vieţii lor şi spre ocrotirea lor. Cererea Gabaoniţilor făcută lui Iosua corespunde strigătului de ajutor al oamenilor binevoitori față de Cristos Isus, Mai Marele Iosua, ca să-i scape de urâciunile „creştinătăţii", pentru ca oamenii cu bună voință să fie ocrotiţi față de Dumnezeu. (Ezechiel 9:4) Instrucţiunile lui Iehova date martorilor Săi sunt acum atât de clare şi fără două înţelesuri încât nimeni nu se poate scuza a le interpreta greşit. Rămăşiţa trebuie să se conformeze acestor instrucţiuni prin aceea că duce mesajul Împărăției tuturor acelora care flămânzesc după el şi doresc să cunoască adevărul.

6. Strigătul Gabaoniţilor adresat lui Iosua a fost : „Suie-te la noi în grabă, salvează-ne, și ajută-ne". Această parte a tabloului arată clar că lucrării făcute în numele mulţimii mari de oameni i se opun eforturile unite ale conspiratorilor, adică, ale ierarhiei romano-catolice şi ale complicilor ei care toţi lucrează sub conducerea lui Gog, funcţionarul principal al Diavolului. Mai mult, acest tablou arată ca Dumnezeu a însărcinat pe rămăşiţa de sub conducerea mai marelui Iosua cu lucrarea de a transmite mulţimii mari de oameni roadele Împărăției, şi că martorii lui Iehova trebuie să-şi dea silinţa să îndeplinească aceasta poruncă. „Ierusalimul" este numele organizaţiei lui Iehova care preamăreşte pe Domnul, şi cei din mulţimea mare de oameni laudă pe Iehova zicând : „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care şade pe scaunul de domnie, şi a Mielului !" (Apocalips 7:10). Precum, Gabaoniţii din vechime au fost împresuraţi de duşmani, tot aşa sunt împresuraţi Gabaoniţii timpului prezent, oamenii binevoitori, de către duşmanii organizaţiei lui Dumnezeu; şi pentru încurajarea oamenilor binevoitori care caută să servească şi să se închine lui Iehova, El le spune: „Nu te teme, să n-ai frică de duşmani!" Tot aşa vorbeşte Iehova rămăşiţei Sonului care aparţine organizaţiei sale principale de sub conducerea mai marelui Iosua: "Nu te teme de duşmani ! şi mai departe adaugă porunca pentru rămășiță: „Să nu-ţi slăbească mâinile!" (Ţefania 3:16). Aceasta nu pare a însemna nicidecum că trebuie să aşteptăm mai întâi un

Cuprins

timp mai favorabil pentru a duce mesajul Împărăției la mulţimea mare de oameni, după cum sfătuiesc unii „înţelepţi" în îngâmfarea lor. Dimpotrivă, aceasta arată că lucrarea rămăşiţei trebuie făcută acum cu cea mai mare sârguinţă şi fără încetare. Între rămăşiţă şi duşmanii lui Dumnezeu este acum un război. Arma care trebuie întrebuinţată acum de rămăşiţă în această campanie este "sabia spiritului, care este Cuvântul lui Dumnezeu". Ea întrebuinţează această armă prin aceea că vesteşte cu îndrăzneală şi fără frică mesajul Împărăției al adevărului. Când trebuie să se facă lucrarea aceasta? Trebuie să se facă acum sau mai târziu ? Iehova răspunde prin profetul Său: „Lucrul acesta trebuie să se facă în ziua aceea", şi anume, în ziua lui Iehova, când Domnul Isus este în templu şi desparte pe naţiuni unele de altele. Acum, aşadar, în timpul prezent trebuie să aibă „alte oi'" ale Domnului o oportunitate să audă adevărul şi să se folosească de această ocazie şi să se dovedească ca unii care sunt pentru Dumnezeu şi Împărăția Sa.

7. Pentru rămăşiţă nu există nici o scuză de a se lăsa prinsă acum în cursă de Diavolul, şi noi avem asigurarea că cei aleşi nu pot fi înşelaţi. Noi suntem avertizaţi pe deplin cu privire la vicleanul duşman, şi „nu suntem în neştiinţă despre planurile lui" (2Corinteni 2:11). Cei ce sunt acum cu luare aminte ştiu bine că Diavolul încearcă în tot felul să biruiască şi să nimicească lucrarea martorilor lui Iehova. Rămăşiţa se compune din „copii ai luminii", şi aceştia trebuie să fie cu atenţie, să umble în lumină şi să respecte porunca : „De aceia să nu dormim ca ceilalţi, ci să veghem şi să fim treji" - 1Tesaloniceni 5:6.

8. Iosua şi-a dat bine seama c-a fost în mijlocul duşmanilor, şi că Gabaoniţii au fost singurul popor al acelei ţări care s-a arătat prietenos faţă de Izraeliţi. El n-a putut să aştepte până când oştirile aliate ar fi nimicit pe Gabaoniţi, ci a trebuit să treacă la fapte imediat : „Iosua s-a suit din Ghilgal, el şi toţi oamenii de război eu el, si toţi cei viteji". - Iosua 10:7.

9. Iosua, care a reprezentat, aici pe Isus, a dat acolo o pildă potrivită pentru modul de a lucra al rămăşiţei. El a arătat că este necesar a înainta cu grabă şi a fi totdeauna treaz. Acolo Dumnezeu a arătat clar că lucrarea în numele Gabaoniţilor anti-tipici, mulţimea mare de oameni, trebuie să se facă repede şi fără ca mâinile rămăşiţei să slăbească. Aceasta lucrare, după cum arată Domnul în alt loc, constă în a face un semn pe frunţile membrilor mulţimii mari de oameni şi a le întinde mâna pentru a-i ajuta să se urce în carul de război al organizaţiei lui Iehova. Această lucrare trebuie să se facă în grabă şi fără încetare. (2Împăraţi 10:15; Ezechiel 9:4). Pentru a fi harnică şi veghetoare, rămăşiţa trebuie să fie cu atentă la mişcările duşmanului care voieşte s-o atragă în cursă.

10. Pentru a ilustra acest punct, să ne închipuim cazul următor : Unul care a stat de mulţi ani în serviciul Societăţii şi a servit adeseori grupele poporului lui Dumnezeu ca vorbitor şi a citit ce este scris în scrierile Societăţii despre mulţimea mare de oameni, prizonierii şi cetăţile de scăpare, se exprimă în mod batjocoritor despre toate scrierile publicate cu privire la aceste profeţii şi zice:

Cuprins

„Acestea sunt concluzii copilăreşti; adevărata lucrare pentru mulţimea mare de oameni se va face în viitor peste douăzeci de ani şi nu acuma ; afirmațiile din *Turnul de Veghere* nu sunt altceva decât părerea unui om: ceea ce este spus acolo despre profeție sunt cugete copilăreşti : ceea ce avem nevoie acuma este de a ne câştiga o înţelegere ca să ne pregătim pentru lucrarea viitoare'". Care este oare tendinţa unor astfel de vorbe goale ? Efectul acestor cuvinte asupra acelora care le dau atenţie este că lasă să le slăbească mâinile şi încetează de a duce acuma poporului mesajul Împărăției şi în loc de aceasta se pun jos şi duc o viață tihnită şi aşteaptă „un timp mai favorabil". Toţi care caută un pretext pentru a înceta activitatea, văd în astfel de cuvinte o justificare pentru atitudinea lor şi se agaţă imediat de ea. Ceea ce este spus în cazul ipotetic de mai sus, s-a întâmplat în realitate şi unii fraţi au devenit foarte neliniştiţi din pricina aceasta şi au scris scrisori la Societate şi au întrebat ce trebuie să facă. Deoarece potrivnicul încearcă o viclenie atât de rafinată, *Turnul de Veghere* trebuie să dea alarma şi să avertizeze pe poporul lui Dumnezeu ca să nu se lase să fie influenţat prin astfel de cuvinte înşelătoare. Dacă ar fi vorba numai de a combate un argument *Turnul de Veghere* nu şi-ar pierde timpul cu aceasta: dar aici este vorba de un efort al lui Satan de a înşela pe poporul lui Dumnezeu şi de a împiedica lucrarea Lui, şi din acest motiv credincioşii nu se vor da înapoi de a lansa un avertisment. (Psalm 50:18). Cuvântul lui Dumnezeu este ghidul pentru poporul Său. (Psalm 119:105). Nici un om nu este învăţătorul unşilor Domnului şi ei n-au nevoie ca să-i învețe un om, fiindcă Cristos Isus este în templu. (1Ioan 2:27). Dacă *Turnul de Veghere* publică ceva ce nu este sprijinit de Sfânta Scriptură, să nu-i daţi atenţie. *Turnul de Veghere* însă se străduieşte totdeauna să „dovedească toate lucrurile" cu Cuvântul lui Dumnezeu. Unşii credincioşi ştiu bine dacă punctele publicate sunt sprijinite de Sfânta Scriptura sau nu.

11. Iosua a ştiut că numărul armatelor duşmane a întrecut cu mult oştirea sa; el însă a stat în Ghilgal ca servul lui Iehova gata şi dispus să execute ordinele Domnului, şi a ascultat porunca Domnului : „Domnul a zis lui Iosua: 'Nu te teme de ei, căci i-am dat în mâinile tale, şi niciunul din ei nu va putea să stea împotriva ta". - Iosua 10:8.

12. În acelaşi mod cei ce sunt în Cristos Isus, care sunt în templu şi prin urmare o parte a mai marelui Iosua, ştiu bine că duşmanii întrec cu mult pe rămăşiță în ceea ce priveşte numărul; dar rămăşiţa trebuie să asculte doar ordinele Domnului. Aşa vorbeşte Domnul rămăşiţei care pleacă ca să întâmpine în luptă pe duşmanii aliaţi : „Aşadar, nu vă temeţi de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, şi nimic tăinuit care nu va fi cunoscut. Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar nu pot ucide sufletul : ci temeţi-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în gheenă. Dar oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda si Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri". - Matei 10:26, 28,33.

Cuprins

13. Iehova a însărcinat pe martorii Săi și i-a trimis să ducă poporului fructele Împărăției. Martorii merg, după cum le-a fost poruncit, fiindcă iubesc pe Dumnezeu, şi din acest motiv nu se tem de duşman. Ei dau ascultare instrucțiunilor Scripturale de la Domnul, și anume: „Astfel se face ca dragostea este desăvârşită în noi, pentru ca să avem îndrăzneală în ziua judecăţii. În dragoste nu este frică: ci dragostea desăvârşită izgoneşte frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa : şi cine se teme, n-a ajuns desăvârşit în dragoste". (1Ioan 4:17,18). Niciun om şi niciun grup de oameni nu se poate împotrivi cu succes Domnului şi să împiedece ca lucrarea Domnului să fie executată. Rămăşiţa unsă iubeşte pe Dumnezeu în mod desăvârşit şi-I este cu totul devotată, şi prin harul Lui, în ciuda tuturor străduinţelor oamenilor sau ale Diavolului, va îndeplini ceea ce i-a poruncit Domnul să facă.

14. Iosua s-a încrezut pe deplin în Domnul. El n-a pierdut timpul şi a pus imediat oştirea sa în marş. Tot aşa şi în ziua de astăzi poporului lui Dumnezeu nu-i permis să-şi piardă timpul, ci să meargă ţinând sus steagul Domnului şi să arate oamenilor binevoitori calea pe care trebuie să meargă (Isaia 62:10). Iosua nu s-a pus jos ca să doarmă mai întâi peste noapte şi să aştepte „un timp mai favorabil" şi numai în ziua următoare să pornească la drum, ci a plecat imediat : „Iosua a venit fără veste peste ei, după ce a mers toată noaptea de la Ghilgal". - Iosua 10:9.

15. Toată noaptea a mers înainte cu grabă împreună cu oştirea sa şi a sosit înainte de a fi fost aşteptat. Cu o ocazie anterioară oştirea a avut nevoie de trei zile, după cât se pare, pentru acelaşi marş pe care acum Iosua 1-a făcut într-o singură noapte. (Iosua 9:16, 17). Iosua şi-a dat seama că este nevoie de o înaintare repede şi de aceea a făcut drumul peste ţinutul stâncos şi drept în sus în marş forţat. Oamenii săi au fost probabil obosiţi, osteniţi şi aproape istoviţi, însă ei au mers până la sfârşit şi au ajuns la Gabaoniţi în zorii zilei şi au surprins pe duşman. Izraeliţii n-au lăsat să le slăbească acolo mâinile. În acelaşi chip trebuie să lucreze şi rămăşiţa în această zi ; ea trebuie să vadă că acum a sosit timpul Domnului de a înainta cu mesajul. Rămăşiţa merge înainte fără să se oprească ca să audă prostiile îngâmfate ale unui om închipuit, care cugetă ca are o anumită „înţelegere" pe care de fapt nu o are. Iehova înştiinţează pe rămăşiţa Sa dinainte pentru ca să nu fie surprinsă şi apucată fără veste de duşman, şi o conduce prin mai marele Iosua pentru ca duşmanul să nu o poată ataca pe neaşteptate. Cine citeşte „*Turnul de Veghere*" cu un spirit critic şi căutător de greşeli şi murmură împotriva lucrurilor pe care le dăruieşte Domnul poporului Său şi se plânge de ele, nu poate să înţeleagă planul lui Dumnezeu. (Daniel 12:10). Tocmai pe unii ca aceştia îi întrebuinţează duşmanul ca să amăgească pe martorii lui Iehova ; însă martorii credincioşi care se hrănesc din Cuvântul lui Dumnezeu şi se lasă conduşi de el, când văd o explicare a unei profeţii știu dacă corespunde Cuvântului lui Dumnezeu sau nu ; şi atunci n-au nici o problemă să stea împotriva marşului duşmanului.

14. După cum se vede, Gabaonul a fost împresurat de duşmanii aliaţi şi ei au fost pe punctul să înceapă asaltul decisiv asupra cetăţii când a sosit Iosua cu oştirea sa. A fost un ceas critic pentru Gabaoniţi şi probabil ultima lor rezistenţă disperată, căci altfel n-ar fi trimis lui Iosua un astfel de strigăt de ajutor urgent.

Cuprins

Întrucât Gabaoniţii s-au supus de bunăvoie lui Iosua şi au devenit servii lui şi ai celorlalţi Izraeliţi, Gabaoniţii trebuie să fi avut încredere în Dumnezeu şi în reprezentantul Lui. De aceea, ei au aşteptat şi au sperat că Iosua îi va scăpa de duşmani, deoarece ei rămăseseră credincioşi legământului pe care-l încheiaseră cu câteva zile înainte cu Iosua şi cu poporul său. Gabaoniţii au ştiut că predarea lor la duşmanul aliat nu le-ar fi folosit nimic, ci că atunci nimicirea lor prin mâna lui Iosua ar fi fost sigură, căci ei au crezut că Dumnezeul lui Iosua l-a însărcinat să supună Canaanul, şi că va reuşi lucrul acesta. Ei au ştiut că dacă părăsesc acum pe Izraeliţi, aceasta ar însemna pentru ei nimicirea sigură, căci la aceasta au fost sortiţi înainte de a face legământul lor cu Iosua. (Iosua 9:24). Această parte a tabloului corespunde în mod exact situaţiei prezente a oamenilor binevoitori faţă de Dumnezeu, care au făcut primul pas spre unirea lor cu organizaţia lui Dumnezeu. Ei nu mai sunt iubiţi de naţiunile acestei lumi, ci suni urâţi de oamenii acestei lunii, fiindcă aceste puteri aliate sunt pentru Satan şi combat pe toţi care sunt pentru Dumnezeu şi Împărăția Sa. Cei ce s-au întors spre Domnul, au fost hotărâţi pentru moarte de Satan şi de hoarda lui ; şi fiindcă şi-au îndreptat privirea spre Dumnezeu şi Cristos, ştiu ca izbăvirea lor vine numai de la Dumnezeu şi prin Cristos Isus.

17. Ceea ce s-a întâmplat până la acest punct între Iosua şi ceilalţi Izraeliţi şi poporul din Gabaon a avut loc înainte de bătălia de la Gabaon. Întrucât am văzut ca Gabaoniţii au reprezentat pe mulţimea mare de oameni, în timp ce Izraeliţii sub conducerea lui Iosua au reprezentat pe poporul ales al lui Iehova care este acuma sub porunca lui Cristos Isus, evenimentele care au avut loc până la acest punct ilustrează ce trebuie făcut de martorii lui Iehova înainte de a izbucni bătălia Armaghedonului. A fost plăcerea lui Iehova să raporteze în profeţia Sa diferite tablouri în care sunt prefigurate evenimentele care preced Armaghedonul şi prin care este reprezentat ce va fi Armaghedonul. Toate tablourile acestea arată ca lucrarea ce trebuie să fie făcută de martorii lui Iehova este imediat înainte de războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, şi că nimic în Sfânta Scriptură nu arată că rămăşiţa va duce mărturie mulţimii mari de oameni după războiul Armaghedonului al cărui tip a fost războiul de la Gabaon. „*Turnul de Veghere*" a accentuat deseori punctul, şi-l repetă aici din nou, că ţinta cea mare în executarea hotărârii lui Dumnezeu este justificarea numelui Său, şi în acest scop pune să se dea mai întâi celor care voiesc să asculte o mărturie despre numele Său şi despre organizaţia Sa puternică de sub conducerea lui Cristos Isus, şi după aceea îşi demonstrează marea putere prin nimicirea lui Satan şi a tuturor acelora care ţin la Satan. Nimic în Sfânta Scriptură nu arată că Dumnezeu ar voi să înalţe vreo creatură oarecare şi să-i preamărească numele. Nimic în Sfânta Scriptură nu arată că Dumnezeu ar fi ales în această zi înainte de Armaghedon un om oarecare şi i-ar fi dat „să facă o mare lucrare". Nu există nici un motiv pentru care Domnul să facă aşa ceva, fiindcă înălţarea de oameni este o urâciune în ochii Săi. Când un om zice în ziua de astăzi în auzul altora : „Eu am de

Cuprins

făcut o lucrare deosebită : însă mâinile mele sunt complet legate", atunci ne putem îndoi pe bună dreptate dacă această persoană este în toate minţile. Cel puţin aceasta arată că el n-are nici o înţelegere a Sfintei Scripturi. Sfânta Scriptură nu arată că Dumnezeu ar fi ales pe vreun om şi i-ar fi dat în această zi „de făcut o lucrare deosebită", şi după aceea ar fi legat mâinile acestui om atât de complet încât să nu poată îndeplini lucrarea cu care a fost însărcinat. În realitate însă profeţia lui Obadia accentuează adevărul că în afară de Domul Isus Cristos nimeni din clasa servului credincios n-a fost identificat. Nu se poate găsi nimic în Sfânta Scriptură care să arate că Dumnezeu ar fi întrebuinţat un om ca să prefigureze sau să reprezinte un alt om şi lucrarea lui. De fapt în Sfânta Scriptură nu este întrebuinţat niciun om ca să reprezinte pe omul Isus. Iosua a reprezentat pe Cristos Isus. Cauza adevărată care a adus atâta necaz peste oameni a fost dorinţa ambiţioasă a lui Satan după înălţare. Dacă vreun om dă de înţeles că este ales în mod deosebit de Domnul ca să facă o anumită lucrare, atunci putem şti că această persoană sau şi-a pierdut mintea sau este condus de spiritul lui Satan. Marea chestiune care trebuie decisă este : Cine este suprem ? Numele lui Iehova trebuie să fie şi va fi justificat. Oamenii luaţi individual nu sunt importanţi. Rămăşiţa va ţinea acest punct clar în minte şi va şti, prin urmare, totdeauna că este mai mult decât nechibzuit de a da ascultare afirmaţiilor unui om care caută onoare şi înălţare printre oameni. Rămăşiţa se va lăsa condusă mai departe de Iehova Dumnezeu prin Cuvântul Său şi prin împuternicitul Său principal Cristos Isus ; şi astfel conduşi vor fi acum cu luare aminte la poruncile Domnului şi le vor da ascultare cu bucurie.

BĂTĂLIA FINALĂ:PREFIGURATĂ

18. Iehova accentuează tot mereu adevărul că va purta bătălia finala împotriva duşmanului, şi în această bătălie duşmanul va fi nimicit cu desăvârşire şi numele lui Iehova va fi justificat. Iosua, ca tip al lui Cristos Isus, a condus pe Izraeliţi la Gabaon: şi deşi Izraeliţii au fost acolo ca să lupte, este dovedit limpede că Iehova însuşi a dat bătălia şi a condus-o la un sfârşit biruitor, şi cu această ocazie Iosua a fost conducătorul vizibil : „Domnul i-a pus în învălmăşeală dinaintea lui Israel şi Israel le-a pricinuit o mare înfrângere la Gabaon; i-a urmărit pe drumul care suie la Bet-Horon, şi i-a bătut până la Azeca şi până la Macheda." (Iosua 10:10, *A.R.V.*). Izraeliţii au fost prezenţi şi au văzut bătălia, însă Iehova Dumnezeu a fost acela care a luptat cu atât de mare succes. N-a fost numai sosirea neaşteptată a lui Iosua şi a oştirii sale mică care i-a înspăimântat atât de mult pe duşmanii aliaţi şi i-a făcut să fugă, ci Iehova a fost acela care i-a pus pe fugă. A fost oare aceasta o manifestare a mâniei lui Dumnezeu împotriva duşmanului ? A fost Iehova mânios când a ucis pe împresurătorii Gabaonului? Aceasta este ceea ce declară prin profetul Său, şi spune că se va scula din nou împotriva duşmanului şi-şi va manifesta mânia, şi „Se va mânia ca în valea Gabaonului" (Isaia 28:21). Punctul important aici este că atunci când Iehova va începe să înainteze împotriva duşmanilor, El va

Cuprins

face aceasta tot aşa în mânie ca altădată când a înaintat împotriva duşmanilor aliaţi care au atacat şi au împresurat Gabaonul. În prima bătălie de la Gabaon, Iosua a fost conducătorul vizibil. În a doua bătălie conducătorul vizibil în lupta împotriva duşmanului a fost regele David. Atât Iosua, cât şi David, au reprezentat pe Domnul Isus Cristos marele Conducător, Mareşal şi Executor al lui Iehova în bătălia finală împotriva duşmanului în „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic". Iosua a fost de neînvins fiindcă a fost servul lui Iehova şi a ascultat cu totul legea şi porunca lui Dumnezeu : şi în aceasta a reprezentat pe Cristos Isus care nu cunoaşte nici o înfrângere şi în Armaghedon va câştiga o biruinţă deplină. - Iosua 1:5-9.

19. Faptul că prima bătălie de la Gabaon a fost războiul sau lupta lui Iehova împotriva duşmanului, reiese cu siguranţă din Sfânta Scriptură. Iosua a adus pe poporul ales al lui Dumnezeu în marş forţat la locul de luptă, şi apoi „Iehova a pus în învălmăşeală pe duşmani, și Iehova a făcut un mare măcel între ei" (*A.R.V.*). Aşa a început marea bătălie de la Gabaon, şi marele măcel care a urmat după aceea a pus pe duşmanii aliaţi pe fugă. Iehova a urmărit (prin reprezentantul Său Iosua) pe duşman până la Bet-Horon (aceasta înseamnă „casă sau scobitură, cum ar fi peşterile). Lupta a început lângă cetatea Gabaonului, dar nu s-a încheiat acolo. Începutul luptei a răsfirat fortăreața aliată, fiindcă armatele aliate s-au împrăştiat şi au fugit dinaintea Domnului. În timpul prezent există o alianță între mulțimea religioasă, comercială și politică spre a nimici pe organizaţia pământească a lui Iehova. Începutul bătăliei lângă cetatea Gabaonului poate ilustra foarte bine începutul bătăliei Armaghedonului, care va nimici planurile conducătorilor religioşi şi va pricinui prăbuşirea confederaţiei. Însă aceasta nu va fi sfârşitul bătăliei; căci la sfârşitul bătăliei va fi nimicită întreagă organizaţia lui Satan.

20. La pagina 287 a cărţii „*Bogăţie*" apare această declaraţie : Aceasta „pare a arăta clar... două părţi ale Armaghedonului : 1) Ceea ce va cauza nimicirea oamenilor sau reprezentanţilor făţarnici ai religiei, şi 2) ceea ce va îndeplini nimicirea completă a organizaţiei lui Satan . Aceasta declaraţie fireşte, nu este dogmatică, fiindcă ea este numai o concluzie trasă din tablou. Pare a fi sigur că între începutul sau prima parte a Armaghedonului şi partea finală nu există nici o perioadă de timp în care să se facă o lucrare a mărturiei pentru mulţimea mare de oameni. Iehova spune limpede că „lucrarea Lui ciudată" va fi făcută în mânie ca la Gabaon. (Isaia 28:21). Conducătorii religiei formează o parte puternică a confederaţiei sau alianţei care există acum ; şi când această parte va fi nimicită, lucrul acesta li se va părea celorlalţi membrii ai organizaţiei lui Satan foarte ciudat. Din Sfânta Scriptura reiese clar că după nimicirea curvei celei bătrâne, vor fi apucaţi şi nimiciţi „fiara" şi „profetul mincinos" şi după aceea ca încheiere a înfrângerii complete Diavolul însuși va merge în nimicire.

21. Iehova a izgonit pe duşmani şi ei au fugit dinaintea Lui ; şi în timpul fugii lor oarbe au fost ucişi de Domnul Iehova. „Pe când fugeau ei dinaintea lui

Cuprins

Israel, şi se coborau din Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei nişte pietre mari până la Azeca, şi au pierit; cei ce au murit de pietrele grindinei au fost mai mulţi decât cei ucişi cu sabia de copiii lui Israel." - Iosua 10:11.

22. Supravieţuitorii acelei părţi a bătăliei care s-a dat în apropierea cetăţii Gabaonului au socotit în acel timp că prin fugă vor putea scăpa de urmăritorii lor, şi s-a părut ca şi cum ar fi scăpat de sabie ; dar iată că atunci Iehova a deschis bateriile sale în cer împotriva lor şi a omorât mai mulţi din ei decât au fost ucişi prin sabie. Vorbind de manifestarea mâniei lui Dumnezeu împotriva duşmanilor Săi profetul zice: „Iată, Domnul are un om tare şi puternic (Mai Marele Iosua, Cristos Isus); ca o furtună de piatră, ca o vijelie nimicitoare, ca o rupere de nori cu mari şuvoaie de ape care o doboară cu putere la pământ." (Isaia 28:2, *A.R.V.*).Acest om tare şi puternic îşi foloseşte puterea „ca o furtună de piatră", care îneacă adăpostul minciunilor şi nimiceşte pe mincinoşi şi după aceea „vijelia nimicitoare" isprăveşte lucrarea de nimicire. În aceeaşi profeţie este scris: „Şi grindina va surpa refugiul minciunilor, şi apele vor îneca ascunzătoarea." (versetul 17). „Furtuna de piatră" este un lucru iar „vijelia nimicitoare" este un alt lucru și un lucru mult mai mare. Ultima poate fi însoţită sau nu de grindină. O furtună puternică în care bate piatră tare ar fi desigur „o vijelie nimicitoare".

23. Bineînţeles, grindina sau piatra este întrebuinţată în Sfânta Scriptura în mod simbolic pentru a reprezenta o altă putere şi mai violentă. Este scris: „Ai văzut tu cămările grindinei, pe care le-am păstrat pentru vremurile de strâmtoare, pentru zilele de război şi de bătălie?" (Iov 38:22,23). „O grindină mare, ale cărei boabe cântăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. Şi oamenii au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinei, pentru că această urgie era foarte mare." (Apocalips 16:21). În aceste texte „grindina" simbolizează fără îndoială adevăruri reci şi vârtoase care strivesc minciunile. Grindina este un „semn" şi o „minune" care slăveşte pe Iehova şi arată puterea Sa. (Psalm 148:7,8; Exodul 9:18-33). Iehova Dumnezeu este acela care trimite adevărul Său şi descoperă însemnătatea profeţiilor Sale şi face ca să ele fie vestite şi El face aceasta în ziua lui Iehova. Adevărurile reci, vârtoase descoperă minciunile care au înşelat atât de mult timp poporul înaintea tuturor ochilor şi fac pe cei mincinoşi de ruşine şi de ocară. Iehova trimite pe martorii Săi unşi ca să proclame adevărul Său şi prin adevărul său îneacă minciunile; când este însă o furtună puternică însoţită de grindină grea, atunci grindina şi vântul formează împreună „o vijelie nimicitoare", şi vijelia nimicitoare a lui Iehova face lucrarea nimicirii. Această descriere ne dă o idee despre modul în care îşi manifestă Iehova mânia împotriva duşmanilor. Punctul important ce trebuie cercetat însă este că Iehova este acela care-şi manifestă mânia şi că această demonstraţie a mâniei Sale pune în învălmăşeală şi nimiceşte pe duşmanii Săi.

24 Prima bătălie de la Gabaon când oştirile au stat sub conducerea lui Iosua a fost o singură bătălie dar nu toată lupta s-a dat lângă cetate. Partea cea mai devastatoare a bătăliei a avut loc când armatele aliate ale duşmanului au fugit şi

Cuprins

s-au grăbit în jos spre ţinutul stâncos unde au fost peşterile şi acolo s-a întâmplat când fugeau încă că „vijelia nimicitoare" a lui Iehova a ajuns pe duşman. Atunci Iehova a aruncat pietre mari din cer, probabil sloi mari de gheaţă formaţi din multe bucăți de grindină, care s-au unit laolaltă în timpul căderii în mari sloiuri de gheaţă şi au putut omori uşor un om pe care l-au lovit. Spre a ilustra efectul grindinei, publicăm dintr-un ziar următoarele :

„Din Johannesburg, Africa de Sud vine un raport despre o grindină neobişnuită cu boabe de grindină uriaşe. Ele au căzut la 1 Februarie în partea de nord a Transval-ului şi au omorât nouăsprezece băştinaşi şi multe vite. După o rupere de nori în timpul căreia apa care s-a vărsat în câteva minute a atins o înălţime de aproape 8 centimetri, au urmat pietre de grindină dintre care multe au fost atât de mari ca un grapefruit. Ele au acoperit pământul în regiunea unde au căzut cu un strat de gheaţă de aproape un metru înălţime, şi unii dintre băștinașii omorâţi au trebuit dezgropaţi din gheaţă. Lucrul neobişnuit la această grindină a fost că ea s-a compus, după cum spune descrierea, din sloi de gheaţă cu ţurţuri sau dinţaţi în loc de boabe rotunde şi netede. Piatra de grindină cea mai mare a cărei cădere a fost raportată vreodată a avut o circumferinţă de 45 cm şi a cântărit aproape un font şi jumătate [5/4 kilograme]. Ea a căzut în Nabraska în Iulie 1928."

25. Se poate spune pe bună dreptate că bătălia de la Gabaon a cuprins două părţi, deoarece prima parte s-a desfăşurat în apropierea oraşului şi cealaltă parte în vale. Însă n-a fost un timp de aşteptare între cele două părţi ale luptei. În realitate a fost o singură luptă. Întreagă lupta s-a desfăşurat într-o singură zi. Aceasta poate că va trezi la unii cugetul că „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic" se va desfăşura în două părţi: mai întâi în nimicirea conducătorilor religiei, şi apoi în ceea ce urmează după aceea și ce va aduce nimicire şi mai mare peste toate părţile organizaţiei lui Satan. Această deosebire nu este atât de importantă ; ea este amintită aici numai ca o simplă sugestie.

26. În profeţia lui Isaia (28:17) este spus că Domnul face din dreptate o lege şi din neprihănire o cumpănă, și aceasta înseamnă că judecata Lui este atât de exactă, dreaptă şi justă încât trebuie să fie cu totul dreaptă, şi că nimic nu poate scăpa de această judecată. Această judecată se face de Domnul Isus Cristos marele judecător în templu, când sunt strânse înaintea Lui naţiunile şi le desparte unele de altele ; şi în această legătură zice profeţia mai departe : „Şi grindina va surpa refugiul minciunilor, şi apele vor îneca ascunzătoarea". Aceasta nu pare a fi Armaghedonul, ci se referă la lupta care se află acum în curs. Domnul Isus desparte naţiunile şi trimite în acelaşi timp pe clasa servului Său credincios şi înţelept cu adevărurile reci, vârtoase simbolizate prin grindină, şi ele sunt date cu putere, fără a ţinea seamă de împotrivire, şi descoperă minciunile ierarhiei romano-catolice şi ale mulţimii unite cu ea şi le demască înaintea tuturor ochilor. Domnul pare a fi fixat timpul şi ordinea Armaghedonului prin aceste cuvinte ale profetului Său : „Când va trece

Cuprins

urgia apelor năvălitoare, veţi fi striviţi de ea". Conform unei alte traduceri „Când va trece biciul inundării veţi fi striviţi de el".(*Rotherham*) Această parte a profeţiei accentuează timpul când va avea loc această nimicire. Domnul biciuieşte pe ierarhia romano-catolică şi pe clerul unit cu ea cu mesajul sau „grindina" adevărului, ceea ce îi chinuieşte îngrozitor şi le dă pe faţă depravarea. Însă aceasta nu aste Armaghedonul, „războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Aceasta este „lucrarea" lui Iehova care precede războiul Armaghedonului. În decursul acestei perioade de mărturie se întâmplă că prin vestirea mesajului adevărului, mulţimea mare de oameni este strânsă la Domnul, şi aceasta are loc înainte de a începe „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic", adică înainte de a veni, „urgia apelor năvălitoare" peste duşmani. Războiul care este acum în curs între ierarhia romano-catolică şi între martorii unşi ai lui Dumnezeu este reprezentat în Apocalips 12:17 ca războiul pe care-l poartă „Balaurul cel vechi" împotriva rămăşiţei ; şi în acest război rămăşiţa foloseşte Cuvântul lui Dumnezeu ca armă sau biciul de război prin care descoperă minciunile duşmanului înaintea tuturor ochilor şi-l acopere de ruşine şi de ocară. Din această scriptură şi din altele reiese că după sfârşitul lucrării mărturiei — prin care Domnul descoperă minciunile duşmanului şi informează pe oamenii binevoitori, „ când va trece urgia apelor năvălitoare" — Iehova îşi va manifesta indignarea prin Cristos Isus, „omul tare şi puternic", şi că cu ocazia manifestării mâniei Sale „vijelia nimicitoare" va nimici pe duşmani.

27. Observaţi aici ce zice Biblia *Rotherham* despre „urgia apelor năvălitoare": „Ori de câte ori va trece, vă va apuca: căci va trece în toate dimineţile, zi şi noapte, şi numai vestea ei vă va îngrozi" (Isaia 28:19, *Roth.*). În timp ce lupta este acum în curs şi martorii lui Iehova merg zilnic la luptă, vestind lauda lui Iehova şi a Împărăției Sale şi ziua răzbunării Dumnezeului nostru împotriva celor nelegiuiţi, grindina îneacă minciunile, şi „vestea" aceasta sau mesajul acesta îngrozeşte pe duşman când îl aude. Lucrul acesta se dovedeşte prin faptul că ierarhia romano-catolică şi tovarăşii ei fac acum tot ce le stă în putere ca să împiedece răspândirea mesajului. Ei strigă : „Ceea ce zic aceşti oameni ne vatămă simţămintele religioase, şi de aceea noi nu vrem să auzim declaraţiile lor nici prin radio ,nici prin automobile sonore şi nici într-alt chip!" În timp ce lupta aceasta este în curs, cei binevoitori sunt informați, şi în felul acesta Domnul îi strânge în organizaţia Sa, adică El adună pe „alte oi" ale Sale care formează mulţimea mare de oameni. Războiul prezent între clasa servului credincios şi duşmani nu este Armaghedonul, ci numai hărţuieli înaintea bătăliei Armaghedonului.

28. Iosua a mers în marş cu armata lui mică toată noaptea şi a ajuns la Gabaon în revărsatul zorilor; lupta a început imediat în timp ce luna lumina încă pe cer, în vest. Amoriţii aliaţi au luat-o la fugă, şi când au fugit s-a întâmplat că Iehova a aruncat în ei cu pietre mari de grindină din cer: „Atunci Iosua a vorbit Domnului în ziua când a dat Domnul pe Amoriţi în mâinile copiilor lui Israel, şi a

Cuprins

zis în faţa lui Israel: "Opreşte-te, soare, asupra Gabaonului, şi tu, lună, asupra văii Aialonului!" - Iosua 10:12.

29. Duşmanii au fugit spre apus în dezordine totală. Luna a luminat încă în apus şi de la apus a pornit furtuna ; însă norii nu întunecaseră încă luna, şi ea tot mai lumina deasupra lor. Iosua, văzând situaţia, s-a rugat în auzul oamenilor săi ca lumina să nu se întunece pentru ca oştirile Domnului să poată continua lupta până când duşmanii vor fi nimiciţi cu desăvârşire, pentru ca să nu fie necesară o repetare a bătăliei împotriva Amoriţilor. Aceasta este în armonie cu ceea ce a zis Isus despre Armaghedon, şi anume că Armaghedonul va fi o luptă până la sfârşit şi până la distrugerea completă a duşmanilor, un timp de necaz cum n-a mai fost niciodată şi nici nu va mai fi. (Matei 24:21). Când oştirile unite ale Amoriţilor au ajuns în vale ele au fost urmărite în spate de armata lui Iosua şi dinainte s-a ridicat împotriva lor o furtuna puternică, pustiitoare, şi aşa le-a fost tăiată orice cale pe scăpare. Aceasta corespunde descrierii pe care o dă Ieremia cu privire la situația duşmanului la Armaghedon : „Nu mai este niciun loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povăţuitorii turmelor !" (Ieremia 25:35). Aceasta sprijină de altfel din nou concluzia că păstorii (preoţimea) vor pieri mai întâi, şi după aceea vor urma puternicii turmelor şi alte părţi ale organizaţiei lui Satan. Deşi aci nu este vorba de două bătălii, totuşi nu pare nepotrivit a zice că această singura bătălie are două părţi, şi anume : (1) nimicirea conducătorilor religiei, şi (2) nimicirea celorlalte hoarde ale lui Satan.

30. Din cele ce urmează reiese cu siguranţă ca rugăciunea lui Iosua ca luna şi soarele să se oprească a fost în armonie cu voinţa lui Dumnezeu. „Şi soarele a rămas nemişcat, iar luna s-a oprit până când poporul s-a răzbunat pe duşmanii lui. Oare nu este scris lucrul acesta în cartea lui Iaşar? Soarele s-a oprit în mijlocul cerului şi nu s-a grăbit să apună aproape o zi întreagă. " - Iosua 10:13.

31. Dacă duşmanii s-au rugat şi au sperat că vor putea scăpa în întuneric după săvârşirea tuturor nelegiuirilor lor, au trebuit să fie acum foarte dezamăgiţi. Impresia asupra tuturor ochilor de pe pământ a fost că luna şi soarele s-au oprit. Despre felul cum sa întâmplat lucrul acesta s-ar putea exprima aici o părere, însă aceasta nu pare a fi necesar. Nimic nu este imposibil pentru Iehova Dumnezeu, şi evident această parte a tabloului profetic a prefigurat că lumina lui Dumnezeu şi a lui Cristos va continua să lumineze în timp ce va avea loc distrugerea duşmanilor. Alte profeţii arată că duşmanii în timp ce se va da bătălia Armaghedonului vor fi în întuneric deplin, asemănător întunecimii în cursul unei vijelii nimicitoare, pe când poporul lui Dumnezeu va avea lumină. „Soarele şi luna s-au oprit în locuinţa lor la lumina săgeţilor Tale care pornesc, de strălucirea suliţei tale care luceşte" (Habacuc 3:11, *A.R.V.*). „Soarele, luna, s-au oprit în înălțime, ca lumina aleagă săgețile tale, ca strălucirea este lumina suliței tale". Iosua s-a rugat ca lumina să lumineze mai departe în timp ce s-a dat lupta şi Dumnezeu i-a dat lui şi ostaşilor săi lumină : şi deoarece acesta este un tablou profetic este fără îndoială în armonie cu declaraţia lui Habacuc că Dumnezeu va dărui poporului Său lumină în vreme ce pe duşman îl va înveli întunericul. Mai departe aceasta arată că Armaghedonul nu

Cuprins

va fi întrerupt prin fenomene ce se produc la ore fixe, ca soarele şi luna, ci bătălia va fi continuată până la sfârşit, până la stârpirea completă a duşmanilor lui Iehova. Nici unul din oştirile Domnului sau din poporul Său care cântă laudele Sale nu se plânge de lungimea timpului pe care-1 cere bătălia. Ei au lumină şi se bucură. Ghedeon (care de asemenea a reprezentat pe Cristos Isus) a mers în marş cu trupa sa mică de ostaşi întreaga noapte „obosiţi dar urmărind mereu pe vrăjmaş" (Judecătorii 8:4); însă totuşi n-au murmurat împotriva Domnului din pricina oboselilor lor sau a duratei lungi a bătăliei. În acelaşi mod martorii credincioşi ai lui Iehova nu se vor plânge din pricina lungimii timpului nici înaintea şi nici în cursul desfăşurării bătăliei Armaghedonului. Faptul că Iehova poate face după placul Său minuni, şi că şi face, ca de pildă oprirea soarelui, este sigur : „Voi întoarce înapoi cu zece trepte umbra treptelor cu care s-a pogorât soarele pe cadranul lui Ahaz. Şi soarele s-a dat înapoi cu zece trepte de pe treptele pe care se pogorâse"(Isaia 38:8). Aceste tablouri profetice confirmă toate singura concluzie : Când va începe bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic ea va fi continuată până la sfârşitul deplin : nu se vor da două bătălii şi nu vor fi „două faze ale Armaghedonului"; ci numai o singură bătălie, şi lucrul ducerii mărturiei la mulţimea mare de oameni trebuie îndeplinit înainte de a începe acel timp.

32. Această concluzie este confirmată definitiv prin cuvintele lui Cristos Isus care porunceşte urmaşilor Săi să ducă naţiunilor lumii fructele Împărăției şi să termine acest lucru înainte de a veni marele necaz. „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduita în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor națiunilor. Atunci va veni sfârşitul. Pentru că atunci va fi un necaz aşa de mare. cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum şi nici nu va mai fi" (Matei 14:14,21).

33. Propovăduirea acestei evanghelii a Împărăției prin martorii Domnului servește naţiunilor de mărturie. În ce scop? Nu poate fi vorba decât numai de un singur scop, şi acesta este justificarea numelui lui Iehova : căci aceasta este marea chestiune de decis. Timpul prezent este aşadar ziua despre care Dumnezeu a pus pe Moise să scrie şi să precizeze motivul pentru care a permis ca Diavolul să-şi poată face lucrul său nelegiuit în decursul unui timp fixat, şi anume : pentru ca „ Numele Meu să fie vestit în tot pământul tuturor naţiunilor”. (Exodul 9:16). Dumnezeu face lucrul acesta acuma prin faptul că pune să se vestească numele Său peste întreg pământul pentru ca duşmanul să fie înştiinţat despre planul Său şi oamenii binevoitori să fie avertizaţi şi să ştie că Iehova este Dumnezeul mântuirii, că mântuirea vine numai de la El şi cu ei trebuie să fugă la El şi la Împărăția Lui înainte de a veni „iarna”, adică bătălia cea mare. Nu există nici un motiv pentru ca mulţimea mare de oameni să audă mesajul Împărăției pentru prima oara după bătălia Armaghedonului. Nu există nici o scriptură care să sprijine concluzia că mulţimea mare de oameni va fi strânsă numai după Armaghedon. Toate textele biblice care tratează această chestiune arată că mărturia trebuie depusă pentru ca oamenii binevoitori care doresc să fuga din organizaţia lui Satan sa poată face lucrul acesta, şi să se poată strângă pe partea lui

Cuprins

Dumnezeu şi a organizaţiei Sale şi să poată declara că ţin la El. Apoi trebuie să caute plini de credinţa şi în continuu dreptatea şi smerenia până când va veni bătălia zilei celei mari peste duşman şi ei trebuie să facă aceasta dacă voiesc să găsească ocrotire în decursul acestui necaz mare.

34. Descriind prima bătălie de la Gabaon, profetul zice mai departe : „Nu este scris aceasta în cartea lui Iaşar?" (*margin*). „Lucrul acesta nu este scris oare în Cartea Dreptului?". Cuvântul „Iaşar" este înrudit cu „Ieşurun" căci amândouă se trag din aceeaşi rădăcină de cuvânt. „Ieşurun" este menţionat pentru prima oară de Moise în profeţia Deuteronomului în legătură cu legământul de credincioşie. (Deuteronomul 32:15; 33:5,26). Iehova este „Dreptul", şi minunea pe care a făcut-o cu soarele şi luna în timpul bătăliei de la Gabaon este scrisă în cartea Sa. Minunea trebuie să fie, prin urmare, adevărată, cu toate că înţelepţii lumii îşi bat joc de posibilitatea unui astfel de lucru. „Ieşurun" este numele care i s-a dat poporului de legământ al lui Dumnezeu şi prin care este arătat ca un „popor drept". Numele înseamnă naţiunea lui Iehova, „naţiunea sfântă", poporul lui Dumnezeu, care a încheiat cu El un legământ pentru Împărăţie şi stă pentru Iehova în dreptatea lui Cristos Isus, capul Său. Minunea cu soarele şi luna amintită mai sus a fost însemnată de sigur spre ajutorul şi întărirea rămăşiţei credincioase care este acum pe pământ şi spre întărirea speranţei sale. Este de aşteptat că „Cel drept", Iehova, va da poporului Său în această zi a judecăţii o revelaţie şi o înţelegere despre motivul pentru care a fost scris raportul despre Iosua şi oştirea lui la Gabaon. Cine zice că aceste lucruri sunt numai exprimarea părerii unui om acela insultă pe Domnul. Ce-ar putea spera un om să câştige cu aceea că ar exprima astfel de păreri ? Cine crede că aceste lucruri explicate în „*Turnul de Veghere*" sunt părerea unui om, nu trebuie să le dea atenţie şi nici nu le va da. Aceia însă care înţeleg şi cred acum că Iehova Dumnezeu şi Cristos Isus sunt învăţătorii poporului Ieşurun, se vor bucura să vadă ce minunat s-a îngrijit Iehova dinainte de poporul Său care trăieşte în această zi, şi vor da toată cinstea şi lauda pentru aceasta lui Iehova şi Regelui Său uns. Cei credincioşi vor asculta şi vor fi cu luare-aminte la următoarele cuvinte ale lui Iehova adresate Sionului şi valabile în special astăzi ; „Să nu-ţi slăbească mâinile".(Ţefania 3:16). Cu zelul lui Cristos Isus ei vor merge înainte cu energie, şi în timpul marşului lor înainte vor cânta: „Binecuvântează, suflete, pe Domnul şi tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântează, suflete, pe Domnul şi nu uita nici una din binefacerile Lui!". - Psalm 103:1,2.

Întrebări pentru studiu

1. Cum a ajuns poporul credincios ai lui Iehova la o înţelegere a planurilor Sale? Numai cu ce condiţii poate fi asigurată o înţelegere statornica şi continuă a lor?

Cuprins

2-6. Cui i se aduce acum mesajul Împărăției şi în ce scop? Explică chemarea într-ajutor urgentă a Gabaoniţilor adresată lui Iosua la Ghilgal, de a le veni imediat în ajutor, şi aplică aceasta la timpul prezent?

7. Arată importanţa actuală a cuvintelor apostolului din 2Corinteni 2:11 şi 1Tesaloniceni 5,6.

8,9. Ce instrucţiune importantă pentru rămăşiţa trebuie văzută în Iosua 10:7?

10. În ce chip încearcă acum potrivnicul să atragă pe rămăşiţă într-o cursă, şi anume în legătură cu lucrul pentru mulţimea mare de oameni. Care este singura cale sigură pentru poporul lui Dumnezeu în acest timp?

11-15. Pentru ce a dat Iehova lui Iosua asigurarea scrisă în versetul 8, atât pentru acel timp cât şi ca profeţie?

14-17. Ce a reprezentat acţiunea promptă a lui Iosua şi a oştirii sale (versetul9) şi sosirea lor timpurie la Gabaon? Arată marea chestiune de controversă care trebuie decisă acum şi dacă în această legătură creaturile sunt de importanţă.

17-21. De ce importanţă pentru Israel şi pentru Gabaoniţi din acel timp şi pentru aceia pe care îi reprezintă este declaraţia că Iehova a pus pe Amoriţi în învălmăşeală dinaintea lui Israel? Ce legătură profetică are aceasta cu celălalt raport în versetele 10 şi 11 ?

22-24. Compară împlinirea profeţiei din Isaia 28:2 cu cea din Iosua 10:10 şi Apocalips 16:21. Precum şi cu Iosua 10:11.

25. De ce importanţă este faptul că bătălia de la Gabaon s-a dat în două părţi deşi a fost vorba numai de o bătălie care avut loc într-o singură zi?

26. Aplică Isaia 28: l7.

27. Care este dovada că Isaia 28:19 se împlineşte acum?

28-31. Descrie situaţia în revărsatul zorilor şi ce s-a întâmplat „în ziua când a dat Domnul pe Amorţi în mâinile copiilor lui Israel". Aplică tabloul profetic.

32,33 Explică Matei 24:14, 21, arătând când şi cu ce scop trebuie vestită această mărturie.

34. „Nu este oare scris aceasta în cartea lui Iaşar?" Ce înseamnă aceasta, şi de ce este pusă această întrebare în raport ? De ce ar zice sau ar cugeta cineva acum că descoperirea şi înţelegerea însemnătăţii şi scopului raportului profetic care a fost dăruit poporului lui Iehova, ar fi numai expresia părerii unui om? Pe ce cale vor merge acum cei credincioşi?

FIȚI TARI, ȘI LUCRAȚI

(Continuare din numărul anterior)

IEHOVA numește pe Răzbunătorul Său pentru tot sângele care a fost vărsat și toate viețile umane care au fost nimicite de organizația Diavolului. Răzbunătorul este acum pe urmele acelei organizații sângeroase, pătată de sânge cu raportul ei

Cuprins

rușinos de milioane de ucigași intenționați ai bieților nevinovați. În această organizație sunt mulți care sunt prizonieri, din simpatie cu ea, și care au fost, așadar, părți involuntare și neintenționate la crimele acelei organizații. Pentru a scăpa de sabia distrugătoare a lui Cristos Isus, marele Răzbunător al lui Iehova, la Armaghedon, acești nefericiți trebuie să iasă înainte de Armaghedon. În caz contrar, sabia îi va nimici. Ei au nevoie de adevăr pentru a-i face liberi. Trebuie pregătită calea spre marea cetate de scăpare, organizația lui Iehova. Acea cale și și oraș de scăpare trebuie arătată acestor ucigași involuntari, pentru ca ei să intre pe cale și să fugă la refugiul pregătit sub Marele Preot al lui Iehova, Cristos Isus, și astfel să fie ocrotiți în ziua răzbunării. Cu privire la acești legea în legământul Împărăției lui Iehova spune: „Să pui deoparte…orașe (de refugiu) în mijlocul țării tale…Să-ți pregătești un drum…pentru ca orice ucigaș să poată fugi acolo". (Deut. 19:2,3; Numeri 35; Iosua 20). Cei în legământul pentru Împărăție au fost numiți „după un nume nou, pe care-l va hotărî gura Domnului" și acestora Iehova le-a dat ordinul: „Treceţi, treceţi pe porţi! Pregătiţi calea poporului! Înălţaţi, înălţaţi drumul cel mare! Curăţaţi-l de pietre! Înălţaţi un steag pentru popoare" (Isa. 62:2,10). Satan, în armonie cu planurile Sale nimicitoare, încearcă să îndepărteze pe oameni de la Iehova Dumnezeu și prin urmare, să-i îndepărteze de la calea Lui; și el ar dori, dacă ar fi posibil, să distragă atenția martorilor lui Iehova de la cei care au nevoie să fugă acum pe drum de sabia judecății Răzbunătorului și Justificatorului Numelui lui Iehova. Cei credincioși nu vor permite ca să le fie distrasă atenția de la cei la care trebuie să se acorde acum atenție conform voii lui Dumnezeu.

Martorii lui Iehova nu vor fi distrași de sugestiile și argumentele marelui dușman. Ei știu că este imperativ ca lucrarea în numele clasei oilor sau a clasei Ionadab să se facă acum. Cuvintele Regelui sună tare în urechile lor: „Atunci va veni sfârșitul. De aceea, când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit profetul Daniel, stând într-un loc sfânt (cine citește să înțeleagă), atunci cei din Iudeea să fugă la munți; …rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici în zi de sabat." (Matei 24:14-20). Martorii lui Iehova au citit, și prin îndurarea Lui au ajuns la înțelegerea spirituală, și prin urmare, ei văd sau discern această urâciune a pustiirii stând ca un uzurpator în locul sfânt al Împărăției lui Iehova. Profetul Daniel (11:31; 12:11) a prezis că forțele Diavolului vor îndepărta „jertfa zilnică" și vor pune sau întemeia această urâciune care pustiește. Acea „jertfă zilnică" nu este jertfa de răscumpărare a lui Isus Cristos; acest lucru nu ar putea fi așa, pentru că El a apărut în prezența lui Iehova Dumnezeu cu valoarea deplină a jertfei Sale umane, și prin urmare ea nu poate fi îndepărtată de slujitorii lui Satan. Însă „jertfa zilnică" a fost și este aducerea zilnică sau continuă de către clasa servului credincios al lui Iehova a laudei și mulțumirii către El prin vestirea publică a mesajului adevărului pe care El l-a dat poporului Său. Această procedură este o aducere de „jertfe spirituale, acceptabile lui Dumnezeu prin Isus Cristos". (1Pet. 2:5). În aceasta membrii „preoției regale" a lui Iehova sub Cristos Isus trebuie să fie implicați necurmat sau zilnic.

Cuprins

Dușmanul a îndepărtat această „jertfă zilnică” în 1918. Ei au făurit nelegiuirea prin legi făcute de om și au folosit brațul lor puternic pentru a constrânge cu forța pe poporul lui Dumnezeu care făceau această jertfă prin publicarea mesajului Împărăției. La acest act îndrăzneț împotriva lui Iehova Dumnezeu, dușmanul a adăugat o altă insolență respingând pe Regele Lui uns și Împărăția Sa și apoi instaurând un substitut înșelător, pentru a servi ca o „expresie politică a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ” și pusă în funcțiune de propria lor mulțime în control. Acest lucru a fost o urâciune înaintea lui Dumnezeu. El a fost de o putere pustiitoare pentru cei care au așteptat și au sperat în Împărăția lui Dumnezeu. Îndepărtarea jertfei zilnice a însemnat stoparea de către dușman a proclamării Împărăției; dimpotrivă, instaurarea urâciunii pustiitoare urma să însemne activitatea plină de ură a dușmanului în conspirarea pentru aducerea unui jertfe Diavolului în locul celei lui Iehova, și care își găsește cea mai proeminentă expresie în proclamarea și menținerea Ligii Națiunilor ca un substitut în locul Împărăției sfinte a lui Dumnezeu.

Isus a poruncit ca atunci când martorii lui Iehova vor vedea aceasta, să sune avertismentul la alții, pentru ca cei cu bună voință care au dorit să laude pe Iehova Dumnezeu să poată ieși din organizația condamnată a lui Satan și să fugă la organizația lui Dumnezeu, ilustrată ca munți de refugiu siguri. Domnul Isus nu a spus că acești oameni ar trebui să aștepte până când Armaghedonul va fi început de fapt și ierarhia romano-catolică și celălalt cler al „creștinătății” va fi fost demascat de „lucrarea ciudată” a lui Iehova și înfrântă de „actul Său ciudat”. (Isa. 28:21). Esența avertismentului lui Isus este: Când veți vedea profeția împlinită, fugiți, fără întârziere și fără a vă întoarce înapoi, recunoscători că puteți fugi înainte de iarnă (sau timp aspru) și înainte de ziua de sabat (când lucrarea de mărturie care precede bătălia este terminată). Fuga în timpul „iernii” sau în „ziua de sabat” este un lucru pentru care omul trebuie să se roage să fie evitată. A întârzia vreo manifestare „ciudată” de către Iehova Dumnezeu ar însemna să încercați să fugiți într-un timp dificil, când este imposibil să fugiți la munți. A te ruga ca fuga ta să nu fie atunci înseamnă a fugi acum, unde iarna și sabatul nu sunt. Aceasta este nevoia urgentă pentru fugă rapidă acum din partea „mulțimii mari de Ionadabi”. Prin urmare, acest lucru cere o activitate continuă și neminimalizată din partea martorilor lui Iehova, și aceasta înseamnă a arăta Ionadabilor calea de scăpare spre munții Împărăției lui Iehova prin Cristosul Său. Martorii lui Iehova nu se pot eschiva de la această responsabilitate.

Acestor martori și celorlalți care vor fi de partea lui Iehova ca Ionadabi sau „alte oi” ale lui Cristos, Iehova, prin profetul Său, le spune; „Înainte (nu, Când începe; ci, Înainte) ca să aibă loc decretul…înainte să vină asupra voastră ziua mâniei Domnului. Căutați pe El (Iehova), voi toți cei smeriți de pe pământ, care ați îndeplinit judecata Lui; căutați neprihănirea, căutați smerenia; poate că veți fi ascunși în ziua mâniei lui Iehova”. De ce? Pentru că, adaugă profetul, judecățile lui Iehova urmează să fie executate asupra filistenilor moderni, distrugând organizația lor, „ca să nu mai fie nici un locuitor”. (Țef. 2:2-6). Descriind mai departe acea zi

Cuprins

a mâniei Domnului, profetul spune: „În ziua în care Eu (Iehova) mă voi ridica la pradă, căci hotărârea Mea este să strâng naţiunile, să adun regatele ca să vărs peste ele indignarea Mea, toată mânia Mea aprinsă, fiindcă tot pământul va fi mistuit de focul geloziei Mele”. Apoi profetul prezice cum în ziua lui Iehova și înainte ca mânia Lui să izbucnească la Armaghedon, Iehova izbăvește pe rămășița Sa credincioasă de puterea organizației Diavolului, Babilonul, și o pune să lucreze în organizația lui Dumnezeu, Sion, ca martorii Săi. Cu privire la acel timp de activitate de către servii Săi, Iehova spune atunci: „În ziua aceea, i se va spune Ierusalimului (de către Iehova prin Cristos Isus): „Nu te teme! Și Sionului: „Să nu-ţi slăbească mâinile. Domnul (Iehova) Dumnezeul tău în mijlocul tău este puternic”. (Țef. 3:8,16,17). Pentru nici un motiv nu trebuie să slăbească mâna copiii lui Iehova prin „femeia” Sa Sion în serviciul Lui. Și nici prin indiferență, lenevie, argumente false, și nici prin teama de dușman. Plănuind distrugerea dușmanului, Iehova manevrează oștirea lui în așa fel ca să „strângă națiunile” și să „adune regatele” organizației dușmanului. Ele sunt strânse și adunate împotriva membrilor pământești ai organizației lui Iehova, Sion, martorii Lui, și împotriva celorlalți care au luat o poziție de partea lui Iehova. (Zah. 14:1-3). Însă martorii lui Iehova și tovarășii lor, Ionadabii, nu ar trebui să se teamă și să nu slăbească mâinile din cauza fricii paralizatoare. Ei știu din cuvântul lui Dumnezeu că regatele și națiunile sunt adunate (așa cum cred națiunile) să distrugă pe poporul lui Iehova; însă acest lucru înseamnă distrugerea tuturor națiunilor aliate printr-o lovitură a lui Iehova.

În acest moment martorii lui Iehova ar trebui să fie fermi convinși din Cuvântul Domnului că lucrarea lor trebuie să continue în ciuda opoziției crescânde din partea lui Satan. Această opoziție face să crească furia lui Iehova în fața Lui și El îi doboară jos la Armaghedon. În ciuda opoziției continue, Iehova binecuvântează „țara Sa”, starea pământească a poporului Său, cu prosperitate în serviciul Său. Mareșalul spiritual al lui Satan Gog, este uimit de această prosperitate. El invidiază pe Iehova la fiecare care ca răspuns la mărturia Împărăției părăsește rapid partea domnului său (a dumnezeului său), Satan, și se pune de partea martorilor lui Iehova în Sion și se închină lui Iehova în templul Lui acolo. Prosperitatea rămășiței în valori spirituale nu este un rezultata al slăbirii sau lenevirii, pentru că leneșul ajunge la sărăcie. (Prov. 24:33,34). Iehova îi binecuvântează cu prosperitate datorită credincioșiei și serviciului zelos ca martori ai Săi.

Prin urmare, Gog și hoardele lui se opun, și în final invadează „țara” (drepturile și privilegiile pământești) ale poporului lui Iehova pentru a-l jefui și reduce la sărăcie și captivitate, așa cum s-a făcut în 1918. „Și se va întâmpla în același timp, când Gog va veni împotriva țării lui Israel, zice Domnul Dumnezeu, că furia Mea mi se va sui în față”. (Ezec. 38:1-18). „Atunci Domnul va ieşi şi va lupta împotriva acestor naţiuni ca atunci când a luptat în ziua bătăliei” în vremurile trecute. (Zah. 14:3). Victoria va fi de partea lui Iehova și a tuturor celor de partea Lui. Având în vedere aceasta creșterea din prezent a opoziției de către Dumnezeu

Cuprins

și toate oștile Lui din cer și de pe pământ nu ar trebui nici să surprindă, nici să dezamăgească pe martorii lui Iehova și pe tovarășii lor. Ci mai degrabă acest lucru trebuie să fie încurajator ca indicând sigur că bătălia Armaghedonului este aproape, și rezultatul ei glorios. Din acest motiv ei ar trebui să se grăbească cu lucrarea dată de Dumnezeu, apreciind privilegiile lor în timp ce așteaptă va privilegiile lor să fie împlinite, și temându-se ca nu cumva acestea să fie luate de la ei prin nepăsare și neglijență și să fie date celor constanți în zel și credincioșie.

Nimeni să nu se neliniștească din cauză că eforturile lui individuale par a fi oarecum neproductive și că Domnul încă nu aduce înăuntru „alte oi" (Ionadabii) în număr surprinzător, că unii cred că eforturile lor până acum îi justifică în așteptare. Cuvântul - tablou al lui Iehova din Revelația 7:9-15 arată voia Lui și obiectivul Lui viitor ca curțile de afară ale templului Său să fie umplute cu creaturi umane devotate și fericite, „o mulțime mare" de creaturi, necunoscută la număr. Aducerea acestora la templul Lui este lucrarea Lui prin Cristos Isus. El merge cu ea unde vrea. El nu eșuează, chiar dacă dușmanul sporește opoziția. Ritmul cu care aduce pe cei din „mulțimea mare" este preocuparea Lui. Faptele arată că El îi aduce. Domnul întreabă pe cei din clasa templului Său de pe pământ: „Cine a disprețuit ziua lucrurilor mici?" „Lucrurile mici" pentru prezent testează credința, dar cei plini de credință nu vor dispreți aceste lucruri și nu se vor pripi să tragă concluzii greșite, ci se vor asigura din cuvintele, „Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin Spiritul Meu, zice Domnul oștirilor". (Zah. 4:10,6). Aceasta nu înseamnă că ei nu trebuie să lucreze, lucrând din greu și cu sârguință. Aceasta înseamnă că Domnul dă creșterea și succesul. Prin urmare, El spune servilor Săi: „Dar acum fiți tari,….și lucrați". (Hag. 2:4). Încă mai este mult lucru de făcut; însă aceasta nu trebuie interpretat a însemna că evenimentul după care tânjim cu toții, bătălia finală, este departe și că putem merge ușurel între timp și să nu ne grăbim. Dacă este mai mult de lucru și mult din el rămâne, atunci eforturile tuturor ar trebui intensificate pentru a-l termina în timpul alocat înainte de bătălie, pentru ca în acel timp, să putem, ca „omul îmbrăcat în in", raporta chestiunea, spunând: „Am făcut cum mi-ai poruncit". – Ezec. 9:11.

Oportunitatea și chemarea este pentru serviciu în templul lui Dumnezeu „zi și noapte", sau tot timpul. Este scris în mod profetic despre „mulțimea mare" de oameni non-preoți cu bună voință care, după ce s-au curățit și identificat de partea lui Iehova, „sunt înaintea tronului lui Dumnezeu și-L slujesc zi și noapte în templul Lui". (Rev. 7:15). Ei trebuie, așadar, să-și mențină integritatea față de Dumnezeu. Dacă așa stau lucrurile cu oamenii în curți, cu siguranță atunci și clasei preoțești, martorii lui Iehova, i se cere să fie la lucru „zi și noapte" în templul Lui ca să slujească celor care servesc pe Iehova „zi și noapte".

Tronul lui Iehova este întemeiat, cu Cristos Isus la dreapta Sa. De la tronul Împărăției iese „râul curat al apei vieții", adevărul Împărăției. Marele Spirit, Iehova, prin Fiul Său Mire, Cristos Isus, spune: Vino; și clasa miresei una cu El în templu, I se alătură și zice; Vino. „Și cine aude să zică, Vino. Și…să ia apa vieții fără plată. Căci mărturisesc oricui aude cuvintele profeției din cartea

Cuprins

aceasta…Dacă cineva scoate ceva din cuvintele cărții acestei profeţii (inclusiv lucrurile referitoare la mulțimea mare), Dumnezeu îi va scoate partea din cartea vieții, și din orașul sfânt, și de la lucrurile care sunt scrise în cartea aceasta". (Rev. 22:17-19). Rămășița credincioasă de pe pământ a miresei lui Cristos nu va scoate, nici nu va nega lucrarea care împlinește acum profeția cu privire la „mulțimea mare", ci va continua în ea până va fi terminată cu succes în justificarea Cuvântului lui Iehova. Astfel ei își mențin partea în cartea vieții Mielului în cer și își mențin partea în orașul sfânt, capitala organizației, „Noul Ierusalim", și ei vor intra și se vor bucura din belșug de toate binecuvântările scrise în cartea lui Iehova, pentru ca El să fie glorificat.

SCRISORI DIN LUCRARE

IEHOVA ESTE CREDINCIOS PROMISIUNII SALE

La o întâlnire recentă a acestei adunări s-a luat hotărârea în unanimitate și cu entuziasm ca să vă fie trimisă o scrisoare care să transmită dragostea tuturor fraților în această parte a lucrării.

Credincios promisiunii Sale, marele Iehova a deschis cu adevărat ferestrele cerului și toarnă o ploaie de binecuvântări peste poporul Său pe tot pământul în aceste zile încât nu există spațiu suficient pentru a-o primi. Printre aceste binecuvântări, a căror relatare ar lua prea mult timp și spațiu, a fost acel discurs inspirator din 23 Februarie, „Separarea Națiunilor", pe care noi cei din Adelaide am avut privilegiul să-l auzim aproape în întregime. În timp ce ascultam cuvintele îndrăznețe, neînfricate care au demascat atât de clar Ierarhia crudă și diabolică, ne-am dat seama, ca niciodată înainte, că aceasta este lucrarea Domnului și este minunată în ochii noștri. Nu este înțelept să tragem concluzia că mulțimea Diavolului ar fi permis să se facă o astfel de demascare dacă ar fi fost capabilă s-o împiedice.

Deși nu am putut în acel timp să ascultăm discursul dvs. despre „Sărbători", și să ne unim în declarația făcută la încheierea lui, am putut de atunci să ne însușim hrana la vremea potrivită găsită în *Turnul* care abordează acel subiect.

La această întâlnire de serviciu ținută în 30 Mai, adunarea martorilor lui Iehova din Adelaide, împreună cu asociații ei, „mulțimea mare" din acest loc, a adoptat cu entuziasm această declarație prin ridicare în picioare și se va strădui, prin harul Domnului, să dovedească cuvintele noastre printr-un curs constant și persistent de acțiune în lucrarea Regelui.

Ne dăm seama că am fost binecuvântați din belșug în acest loc prin faptul că am avut libertatea de a nu fi persecutați; și înțelegem, de asemenea, că, celui

Cuprins

căruia i s-a dat mult, i se va cere mult. De acum înainte, lucrarea cu echipamentul de sonorizare va fi împinsă înainte mai mult decât oricând înainte, deoarece este evident că această fază a lucrării este esențială în strângerea mulțimii.

Fiți sigur, frate Rutherford, de cooperarea noastră din inimă și deschisă în lucrarea abundentă și glorioasă pe care Domnul ne-a dat s-o facem. Vă mulțumim și celorlalți frați de la sediul general pentru tot ce ați făcut și încă faceți pentru noi în această parte a lucrării. Vă iubim și ne rugăm Tatălui ceresc ca să primiți puterea necesară și harul să continuați lucrarea până când va fi terminată.

IEHOVA FURNIZEAZĂ MIJLOACELE

Dragi frați:

Noi, pionierii care lucrăm în zona Columbus (Ohio), fiind adunați laolaltă, dorim să ne exprimăm mulțumirile și aprecierea noastră pentru următoarele binecuvântări pe care Iehova ni le-a dat: pentru *Anuar* și pentru puterea zilnică pe care ne-o dă să susținem pe credincioșii lui Dumnezeu; pentru jertfele pe care familia Betel le-a făcut în numele pionierilor; și pentru cartea *Bogăție*, care aduce perspectiva fericită de a avea parte într-o campanie puternică de a justifica numele lui Iehova.

Sărbătoarea hranei spirituale întinsă pentru poporul lui Iehova la convențiile recente a fost într-adevăr încurajatoare și inspiratoare, și ne-a dat o hotărâre mai mare de a ne dovedi integritatea noastră până la sfârșit. Lumina pe care Dumnezeu o dă poporului Său prin *Turnul de Veghere* devine din ce în ce mai strălucitoare, luminând cărarea celor drepți. Pentru aceste binecuvântări suntem în permanență recunoscători.

Indicatorul electric a fost o surpriză plăcută. La timpul potrivit Iehova furnizează mijloacele prin care oamenii Săi își revelează identitatea ca martori ai Lui, și oferă oportunitate mai mare să cânte laudele Lui. Este sigur că Dumnezeu a făcut pe poporul Său să fie „înclinat spre serviciu" pentru a împlini privilegiile și responsabilitățile lucrării mari și glorioase care sunt înaintea noastră. Rugăciunile noastre pentru cei care suferă din pricina adevărului lui Dumnezeu pe întreg pământul și din pricina numelui Său, sunt ca ei să fie sprijiniți de speranță, putere și încurajare, și pentru călăuzirea și binecuvântarea tuturor celor în poziții responsabile în organizația lui Dumnezeu pe pământ.

Ai dumneavoastră în serviciul lui Iehova,

ARCH W. SMITH	ELIZABETH LEUCHLI
L. A. REYNOLDS	J. E. LOWE
D-RA. L.A. REYNOLDS	JEAN E. LOWE
D-RA I. E. WAGNER	ALEXANDER LOWE
HELEN M. MILLER	HELEN K. LOWE

Cuprins

RECUNOSCĂTOR MARELUI NOSTRU DUMNEZEU IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Ezit să vă răpesc timpul valoros, însă mă simt constrâns să vă spun despre recunoștința mea continuă pentru toate lucrurile bune care au venit la mine în lunile recente – *Turnurile de Veghere,* cu marea luminare pentru cărarea noastră, și acum cartea *Bogăție*, convențiile recente, și „Sărbători", pe care sper să le aflu când vor fi tipărite.

Vreau să vă spun că sunt cu adevărat recunoscător marelui nostru Dumnezeu Iehova pentru toate aceste lucruri minunate și pentru marea Lui favoare pentru că mi-a permis să mă bucur de ele și să fac ceva în serviciul Lui.

Prin harul lui Iehova este hotărârea mea să stau cu dvs. deoarece sunteți folosit de El să conduceți activitățile poporului Său aici, și cu martorii Lui așa cum împing ei bătălia împotriva organizației rele a lui Satan pe pământ.

Vreau doar ca să știți despre aprecierea mea continuă și bucuria mea în lumina tot mai mare a Adevărului, și vă asigur de dragostea mea deoarece văd dragostea dvs. neclintită și devotamentul față de Iehova, Regele Veșnic.

Fratele dumneavoastră în serviciul fericit al lui Iehova,
J. C. RAINBOWM, *Ohio*.

PRIVIȚI PAȘII IMPRESIONANȚI AI LUI IEHOVA OȘTIRILOR

FRATELUI NOTRU DRAG RUTHERFORD:

Vă salutăm cu cea mai caldă iubire în numele Fiului drag al lui Dumnezeu, Cristos Isus, Domnul nostru. Noi, adunarea organizației lui Iehova din Port Limon profităm de această oportunitate să vă scriem câteva rânduri, în ciuda faptului că nu ne place să vă răpim timpul prețios și limitat folosit atât de mult în serviciul lui Iehova și Ghedeon, însă ne simțim obligați să vă scriem câteva rânduri pentru a exprima într-o manieră foarte firavă recunoștința noastră față de marele Iehova (al cărui Cuvânt este în inima noastră ca un foc arzător închis în oasele noastre, astfel încât nu ne putem abține să nu vă scriem - Ier. 20:9), și față de Reprezentantul Său Executiv ilustru, Cristos Isus, pentru că a furnizat poporului Său această comoară uimitoare și minunată, cartea *Bogăție.* Ce carte! Cu adevărat Domnul și-a respectat promisiunea față de cei care-L iubesc, prin faptul că a „deschis ferestrele cerului, și a turnat o binecuvântare, încât nu este spațiu suficient s-o primim". – Mal. 3:10.

Stăm în uimire în timp ce privim pașii impresionanți ai lui Iehova oștirilor, și dezvăluirea planurilor Sale față de cei mici ai Săi în timp ce ei sunt înconjurați de dușman, care ne-ar nimici imediat deoarece (prin harul Lui) noi păzim poruncile lui Dumnezeu și avem mărturia lui Isus Cristos. Din adâncul inimii noastre noi exclamăm, „Nu este nimeni ca Dumnezeul lui Ieșurun, Tatăl îndurărilor, și Dumnezeul tuturor mângâierilor". Nu reușim să ne exprimăm adecvat în cuvinte recunoștința față de marele Creator pentru acest ultim dar al Lui

Cuprins

pe care El l-a pus în mâna celor ai bunăvoinței, așadar, de pe „acoperișul caselor”, demascând organizația lui Satan, și într-un mod special partea vizibilă a acesteia, ierarhia romano-catolică.

Realizăm și apreciem deplin faptul că „femeii bătrâne”, Izabelei, îi sunt șocate foarte aspru simțămintele, și va folosit măsuri severe și metode de constrângere a celor care tulbură „pacea” ei; însă, pe deplin încredințați că „Domnul va da putere poporului Său, și ne va binecuvânta cu pacea Lui”, ducem cu bucuri această carte *Bogăție* la cei flămânzi după adevăr în ascultare de poruncile lui Dumnezeu, indiferent de opoziția și persecuția „femeii bătrâne vopsite”, și prin harul Lui, vom continua să facem aceasta până când Filistenii necircumcișii și toate acareturile lor sunt lăsate în uitare (unde vor ajunge și vor fi aruncați toți cei răi) și astfel, cu zelul casei Lui vom continua să mergem înainte, și, în timp ce mergem, vom cânta cântecul victoriei noastre, „Sabia lui Iehova și a Regelui Său Glorios”. Și astfel noi salutăm pe Iehova Dumnezeu și pe Cristos Isus, „Stăpânirile Înalte”. – Rom. 13:1.

Și acum, dragă frate Rutherford, vă mulțumim și pentru serviciul dumneavoastră altruist în mâna iubitoare a Domnului în a lua parte în lucrarea de producere a acestei comori neprețuite *Bogăție*, pentru încurajarea poporului Său în acest timp special. În cele din urmă, dragă frate, „Domnul să vă binecuvânteze și să vă păzească; Domnul să facă să lumineze fața Lui peste dumneavoastră și să se îndure de dvs.; Domnul să-și înalțe fața peste dvs. și să vă dea pacea”. – Num. 6:24-26.

Al dumneavoastră prin harul în serviciul de justificare

ADUNAREA PORT LIMON (Costa Rica).

REZOLUȚIE ADOPTATĂ ÎN UNANIMITATE

Dragul nostru frate Rutherford:

Salutări iubitoare.

La o adunare a poporului Domnului ținută în Picton Hall, Liverpool, în data de 11 și 12, a fost adoptată în unanimitate următoarea rezoluție, unde au fost prezenți aproximativ 1200 de persoane.

Rezoluție

„Noi, o adunare reprezentativă a martorilor lui Iehova din Marea Britanie, adunați în Liverpool, dorim să exprimăm față de Iehova recunoștința și aprecierea noastră pentru organizația Lui și loialitatea și devotamentul nostru complet față de El, și ne bucurăm de partea noastră dată împotriva Diavolului și organizației lui prin rubricile *Turnului de Veghere*, și suntem din toată inima umăr la umăr cu dumneavoastră pentru Iehova și pentru Ghedeon”.

Cuprins

VEDEM FORȚELE LUI SATAN MERGÂND ÎN BĂTĂLIE

Dragă frate Rutherford:

Am tot amânat să vă scriem, deoarece știm că sunteți foarte ocupat; însă nu ne mai putem abține, deoarece trebuie să ne exprimăm aprecierea pentru serviciul dvs. credincios și supus pentru Iehova și Justificatorul Lui, Cristos Isus. Lumina minunată care vine de la *Turnul de Veghere* ne dă cu siguranță curaj să știm că victoria este aproape.

Și ne bucurăm împreună cu dumneavoastră de cartea *Bogăție*, și de broșura *Alegerea*; prima aduce atâtea clarificări mulțimii mari, putem vedea fețe noi în mijlocul nostru în fiecare zi, și suntem nerăbdători să avem o mică contribuție în serviciul Lui.

Adunarea noastră crește; așadar este necesar să planificăm cartiere mai mari. Adunarea lucrează ca o unitate ca niciodată înainte, fiecare nerăbdătoare să-și facă partea Lui așa cum ar trebui, și așteptăm cu nerăbdare să sporim activitatea cu PTM și fonografele, deoarece postul nostru de radio a fost forțat să înceteze emisia.

Ce bine putem vedea pe Satan și forțele Lui vizibile mergând înainte în bătălie, și cum fiecare plan pe care-l fac să se scoată din dilemă va eșua. Cât de clar este pentru cei din noi care umblăm în lumină să vedem și să știm de ce eșuează planurile lor! Ce lume a confuziei! Și cum încep religioniștii acum să bată din aripile lor fine și să se laude despre îmbunătățirea stării lumii! Sperăm amândoi să continuăm în serviciul Lui până când Domnul spune „este destul”. Amândoi vă trimitem dragostea noastră și exprimăm dorința noastră sinceră de a coopera cu dumneavoastră în interesul Împărăției. Suntem,

Tovarășii dumneavoastră vestitori prin harul Lui,

J.P. LA VOIE
ESTHER E. LA VOIE, *Colorado*.

CA CUIBUL DE VIESPI ÎN „ȚARA FILISTENILOR”

Dragă frate Rutherford:

Cuvintele sunt nepotrivite pentru a ne exprima aprecierea și recunoștința pentru proviziile cu care Tatăl nostru ceresc a binecuvântat atât de mult pe „servul Său credincios” în acest timp. Cu inimi vesele vă transmitem mulțumirile noastre pentru tabăra de pionieri care a fost instalată în zona Chicago-ului. Cu adevărat ea este ca un cuib de viespi în „țara Filistenilor”. Ne bucurăm că deși dușmanul batjocorește pe copiii Domnului, și deși noi de noi înșine nu avem puterea să „dărâmăm casa lui Satan”, totuși primim putere să vestim planurile Lui care vor împlini tocmai acest lucru.

Cuprins

Este un privilegiu, dincolo de înțelegere, faptul de a fi implicat în serviciul cu normă întreagă al Tatălui nostru iubitor și de a duce oamenilor mesajul dătător și susținător de viață.

Cu toate acestea, noi nu uităm de jertfele făcute de frații noștri la casa Betel precum și de faptele iubirii voastre. Apreciem foarte mult acest lucru deși nu-l exprimăm deseori, totuși inimile noastre sunt întotdeauna cu dumneavoastră în timp ce continuați eforturile voastre.

Domnul este conștient întotdeauna de nevoile noastre, frate drag, așa cum dovedește fiecare număr al *Turnului de Veghere*, pe care-l așteptăm cu nerăbdare. Și acum suntem îmbogățiți și mai mult cu cartea *Bogăție*, și în timp ce-o studiem suntem încurajați să mergem înainte în răspândirea acestei vești bune a Împărăției în mâinile mulțimii mari care iese și se implică în serviciul Domnului.

Dragoste sinceră față de dumneavoastră și față de familia Betel,

TABĂRA DE PIONIERI DIN CHICAGO

BUCUROȘI, HOTĂRÂȚI, RUGÂNDU-NE, TÂNJIND

Dragă frate Rutherford:

Salutări creștine iubitoare în Regele nostru Veșnic.

Nu doresc să vă răpesc timpul prețios, dar nu am putut să mă abțin să nu vă spun cât de mult ne-am bucurat de discursul dvs. încântător. Am auzit clar (doar cu excepția unei sau două întreruperi) pe unde scurte 19. Am stat în picioare și am strigat „Da” cu dumneavoastră. Ne bucurăm, și suntem hotărâți să ducem bătălia până la poartă, rugându-ne pentru dumneavoastră și pentru frații noștri dragi persecutați pe tot pământul, tânjind după ziua cea mare când Iehova va nimici pe dușmanii Săi.

Adunarea din Gisborne vă transmite dragostea lor, și se bucură cu toții de hrana de la masa Domnului.

Tovarășul dumneavoastră martor,
Sora (d-ra J.) SMEHURST, *Noua Zeelandă*.

RIDICAREA STEAGULUI LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Noi, ca martori ai lui Iehova, transmitem aprecierea noastră față de dvs. pentru ridicarea steagului lui Iehova pentru popor pentru ca fiecare să poată știi și alege pentru sine calea greșită și să moară, sau calea dreaptă și să trăiască cu viață și fericire.

Am auzit discursul dvs. dat în 23, de la Los Angeles, California, împreună cu cântările vesele de laudă cântate de adunări; însă din cauza unor turbulențe, discursul nu ne-a fost clar, și la ora 8.15 p.m., s-a întrerupt de tot. Oricum, dăm

Cuprins

laudă lui Iehova Dumnezeu pentru mila Lui de a face posibilă ca această transmisiune să ajungă pe acest continent, și acest lucru este minunat în ochii noștri. – Psalmul 118:23.

Ne încredem că Domnul va face să fie mai simplu pentru la următoarea oportunitate să vă auzim clar din pricina numelui Său. Cu un singur cuget vom continua cu dumneavoastră să cântăm cântece de laudă până când numele lui Iehova va fi justificat pentru totdeauna.

Cu dragoste creștină față de dumneavoastră, frate drag,

ASHANTI KUMASI, ADUNAREA MARTORILOR LUI IEHOVA (Coasta de Aur, Africa de Vest)

ECHIPAMENTUL DE SONORIZARE: O BINECUVÂNTARE

Dragă frate Rutherford:

Mulțumesc pentru literatura gratuită timp de șase luni pe care mi-ați oferit-o ca un material auxiliar în lucrare. Mă pregătesc acum să plec din St. Kitts spre Montserrat. Sper să încep lucrul în acel nou teren la sfârșitul lunii Martie, și voi lua măsuri ca primul meu stoc de literatură gratuită să-mi fie trimis la timp. Înțeleg de la departamentul de pionieri că cele șase luni au început în Ianuarie; așadar, vor fi trei luni pline înaintea mea ca să profit de ofertă.

V-am auzit aici vorbind despre „Separarea Națiunilor", însă nu am auzit așa de bine discursul de la ora patru.

Duminică în data de 13 vor fi botezați în jur de doisprezece Ionadabi aici. Unul este înscris deja ca ajutor, iar ceilalți vor fi organizați într-un aranjament de adunare.

În fiecare noapte din săptămână glasul dvs. este auzit de la unul din cele patru difuzoare ale noastre declarând adevărul glorios al lui Iehova. Până nu demult, PTM a făcut toată lucrarea artileriei grea împotriva fortăreței dușmanului de aici; însă acum, ce bucurie; ce binecuvântare să avem echipamentul de sonorizare nr. 3 în acțiune! Puteți să vă imaginați bucuria noastră în data de 7, Sâmbătă, când timp de patru ore ne-am așezat în părți diferite ale orașului și am dat opt discursuri prin echipamentul de sonorizare nr 3, cu o participare totală de aproximativ 1 525 de persoane, și am distribuit 18 broșuri.

Din extrasul de ziar anexat veți vedea că chiar și aici în acest colț îndepărtat al pământului, efortul celor sub influența ierarhiei romano-catolice este de a împiedica și a se opune răspândirii adevărului. Însă adevărul trebuie să iasă biruitor.

Mulțumindu-vă din nou, și rugând binecuvântările cele mai bogate ale Domnului peste dumneavoastră și familia Betel, sunt,

Al dumneavoastră în serviciul plin de bucurie,

E. P. ROBERTS, *Indiile Britanice de Vest*.

Cuprins

CREȘTERE REGULATĂ A HRANEI SPIRITUALE

Dragă frate Rutherford:

Au trecut deja doi ani de când v-am scris exprimând recunoștința față de Iehova și bucurându-mă cu dvs. în a avea parte în justificarea numelui lui Iehova. Acum mă bucur cu dumneavoastră de creșterea regulată a hranei spirituale pe care o vedem în *Turnul de Veghere* din mâna Domnului; și eu mă bucur foarte mult. Fiți curajos, frate, și să știți că noi suntem cu dumneavoastră, și mai presus de toate, stăm de partea Celui care va justifica în curând Numele Lui. Dragul meu frate, sunt sigur că mi-aș fi pierdut mințile dacă nu ar fi fost speranța, încrederea și mângâierea pe care am primit-o dintr-o broșură, o carte și Biblia. După ce le-am citit am renunțat la biserica mea și mi-am luat copiii de la școala catolică poloneză și mi s-a permis să deschid ochii fraților mei și surorilor mele după trup, și mulți prieteni de a-i mei vin la înțelegerea adevărului. M-am rugat pentru înțelegerea adevărului, și am primit-o, și acum pot înțelege mai bine. Dragă frate Rutherford, vreau să vă mulțumesc pentru adevărul minunat și înțelegerea clară pe care o dați oamenilor prin harul Domnului. Sper să pot să fiu credincios întotdeauna, spre gloria lui Iehova Dumnezeu. Rămân,

Sora dumneavoastră,

SOPHIE JURKIEWICZ

ÎN SERVICIU ADEVĂRURILE REVELATE SUNT VERIFICATE

Dragă frate Rutherford:

Atât de multe din afirmațiile și fazele lucrării menționate în *Turnurile de Veghere* recente, și alte publicații, găsesc confirmare imediată în lucrarea de mărturie într-o așa manieră crescândă în ultima vreme, încât sunt profund impresionat. Putere și bucurie adevărată curg din aceste adevăruri verificate. În serviciu este locul unde adevărurile revelate în *Turnul de Veghere* devin adevărate, atât de adevărate încât sunt vii.

Vreau doar să menționez o fază a experiențelor; cea care are de a face cu poporul catolic. În cartea *Bogăție* este exprimat gândul că mulți din populația catolică vor fi eliberați din ghearele Ierarhiei. Din experiențele din trecut cu catolicii m-am întrebat cum se va întâmpla aceasta. Însă nu m-am întrebat mult. Am început să mă minunez de ceea ce am văzut! Experiențele mele cu mulți catolic au fost de o manieră exprimată în *Bogăție*.

Ieri o femeie catolică, după ce m-am prezentat ei ca un martor al lui Iehova, m-a întrebat, fără să fi citit broșura, „De ce sunt preoții noștri împotriva voastră?” Ea citise trei din broșurile noastre și a spus că nu găsește nimic rău în ele. Am lăsat-o să asculte răspunsurile dvs. minunate, apoi am deschis cartea *Bogăție*, și am lăsat-o să vadă unele din motive. E puțin spus că ea a fost surprinsă. Ea a spus: „Să

Cuprins

mă gândesc că nu aș fi putut vedea niciodată aceasta, mă îngrozește. De ce este atât de sim*plu și de adevărat”.* Soțul ei, un catolic fanatic, arsese cele trei broșuri. Ea a luat cartea *Bogăție*, și a spus: „Nu va pune mâna pe aceasta”.

Acea femeie a vorbit limba clasei oamenilor așa de minunat descrisă în *Turnurile de veghere* recente și în cartea *Bogăție*. A privi și a auzi aceste lucruri din exterior face ca aceste adevăruri să trăiască. M-am simțit cu adevărat fericit. Am fost umplut de bucurie și laude pentru Iehova când am părăsit-o pe acea femeie. Câștigasem la fel de mult ca ea.

Astfel fiecare zi în serviciu devine o sursă de putere și bucurie adevărată. Vreau să-mi exprim aprecierea profundă pentru planul care face posibil ca noi să stăm în această ramură minunată a serviciului, unde omul poate fi atât de aproape de adevăr în acțiune.

Mulțumiri lui Iehova pentru toate. El să vă întărească și să vă binecuvânteze din belșug.

Tovarășul dumneavoastră serv pentru Iehova,
WILLIAM J. SCHNELL, *Pionier.*

„CONTINUAȚI CU LUCRAREA VOASTRĂ BUNĂ”

Dragă frate Rutherford:

Profităm de această oportunitate pentru a exprima aprecierea noastră sinceră pentru belșugul de bogății care este cuprins în cartea numită *Bogăție.* Suntem uimiți în fiecare zi pentru privilegiul pe care-l avem în ducerea acestui mesaj la oameni.

În timp ce depuneam mărturie în Ocean City, N.J., în urmă cu o săptămână, am avut o experiență interesantă care a manifestat bunăvoința unuia din „armata puternică”. Un funcționar ne-a acostat pe stradă, și după ce a citit placa de mărturie și după ce a spus că este familiarizat cu lucrarea, a insistat că noi lucrăm ilegal și să mergem la primărie și să obținem o autorizație. Când am refuzat să facem aceasta, el a devenit foarte nervos și a chemat mașina poliției. La sosirea mașinii poliției ofițerul care ne-a acostat nu a mers cu noi la primărie, ci în schimb a dat instrucțiuni șoferului mașinii să semneze plângerea pentru el, și a spus că această lucrare era comparată cu vânzarea ilegală de bunuri. Când am sosit la primărie și am vorbit sergentului de birou, și el, de asemenea, a fost familiarizat cu lucrarea noastră și a refuzat să ne asculte, și a spus: „Dacă nu vreți să faceți cum vă spun, atunci mie nu-mi pasă, e treaba voastră. Cu aceasta ne-a trimis la șeful. După ce am depus mărturie șefului, el a spus: „Îmi aduc aminte de voi; ați fost acasă la mine ieri și soția mea a obținut o carte de la voi. Așteptați doar un minut”. A mers la dosare și a luat lista noastră de poliție și scrisoarea de la campania Cape May vara trecut, și ni le-a arătat. Le-am recunoscut și i-am spus că aceasta era aceeași lucrare. El ne-a spus să continuăm cu lucrarea noastră bună și ne-a asigurat că nu vom mai fi împiedicați în timp ce vom depune mărturie în Ocean City.

Funcționarul care ne arestase și acela care ne adusese cu mașina și-au cerut scuze pentru umilirea pe care ne-au provocat-o.

Ne unim amândoi în a vă transmite dragostea noastră creștină sinceră vouă amândurora și familiei Betel.

Frații voștri și tovarășii vestitori
BRO. ȘI SR. WILLIAM H. WALTERS, *Pionieri.*

IEHOVA NE ȚINE INFORMAȚI

Dragă frate Rutherford:

Salutări în numele Dumnezeului nostru și Regelui Său.

Am ezitat să vă scriu de când am ajuns să cunosc Adevărul, știind cât de ocupat sunteți. Dar de la ultima transmisiune (care este dincolo de capacitatea mea de a o descrie în cuvinte) am simțit că trebuie să profit de această oportunitate să-mi exprim aprecierea și recunoștința profundă datorită curajului în depunerea mesajului lui Iehova care a stârnit groază și frică în tabăra dușmanului.

Mi s-a spus tocmai săptămâna trecută că vom reuși în curând. Ca răspuns le-am spus că Iehova ne ține informați cu privire la activitățile dușmanilor noștri și că nu avem de ce să ne temem. Astfel, rugăciunea mea în permanență este ca Dumnezeul nostru să păzească pe fiecare care se străduiește să facă așa cum poruncește El.

Și astfel rugăciunea mea pentru tine, dragă frate, este aceasta:

„Domnul să te binecuvânteze, și să te păzească; Domnul să facă să strălucească fața Lui peste tine, și să se îndure de tine. Domnul să-și înalțe fața Lui peste tine și să-ți dea pacea".

Cu ajutorul și sprijinul lui Iehova eu sunt cu dumneavoastră până la sfârșit, chiar până la moarte.

MARTIE GILLESPIE, *Canada*.

ÎN ARMONIE CU DECLARAȚIA

Dragă frate Rutherford:

Noi, adunare martorilor lui Iehova din Lakeland (Fla.) printr-o moțiune adoptată în unanimitate, ne-am exprimat în armonie cu Declarația adoptată de convenția mondială a poporului lui Iehova în 23 Februarie 1936, și pe calea aceasta hotărâm că,

„Suntem conștienți că războiul este în curs pentru nimicirea dușmanului, și acum se aduce avertisment Diavolului și agentului său principal, Ierarhia din Roma, și aliații ei.

Cuprins

„Că nu ne vom face de râs prin compromiterea cu sau prin cedarea în fața cerințelor dușmanului.

„Încrederea noastră este cu totul în Iehova și Regele Lui, și noi vom atribui salvare nimănui altcuiva.

„Este privilegiul și datoria noastră să servim pe Iehova, urmând conducerea Martorului Său credincios și adevărat, și aceasta, prin harul Lui, vom și face. Dacă din pricina credincioșiei noastre va fi să murim din mâinile dușmanului, fie așa. Dacă vom supraviețui, vom fi ca supuși loiali ai Dumnezeului Atotputernic.

„Justificatorul lui Iehova nu poate fi învins, și prin harul Lui și în îndeplinirea legământului nostru Îl vom urma chiar și până în ghearele morții, fiind pe deplin încrezători că Dumnezeu va ocroti existența noastră veșnică.

„Cu zelul casei Lui vom continua să mergem înainte, și în timp ce mergem vom cânta cu bucurie cântarea victoriei noastre:

SABIA LUI IEHOVA ȘI A REGELUI SĂU GLORIOS!”

IONADABII SE BUCURĂ SĂ AIBĂ PARTE

Dragă frate Rutherford:

Anexez o copie a rezoluției care a fost adoptată în unanimitate de Ionadabii din Brookfield, Illinois.

Aceasta a fost prima oară în lucrare. După ce am lucrat puțin timp, patru au fost arestați, inclusiv eu.

Am fost aduși în fața instanței în ziua următoare, întemnițați și amendați cu zece dolari de fiecare. Cazul a fost dus înaintea unei instanțe mai înalte.

Ni s-a permis să citim Declarația întreagă cuprinsă în Ordinul Procesului.

La încheierea „procesului” judecătorul a afirmat: „Vom fi atotputernici la Brookfield și vă vom amenda cu zece dolari fiecare”.

Ne bucurăm să avem o contribuție în lucrarea de mărturie și ne rugăm ca să avem parte și în justificarea numelui lui Iehova.

Dorindu-vă binecuvântarea bogată a Domnului, rămân

Tovarășul dumneavoastră serv umil,

ALBERT P. BRANT

REZOLUȚIE

Noi, subsemnații, Ionadabii din Brookfield, Illinois, adunați pentru serviciu de lucrare în 5 Aprilie 1936 ne declarăm pentru Iehova, Regele Lui, și Împărăția Lui, și împotriva lui Satan, dușmanul.

Realizăm acum că bucuria adevărată este în serviciul activ, și dorim să fim loiali și credincioși pentru totdeauna.

„Salvare Dumnezeului nostru care stă pe tron, și Mielului”. – Rev. 7:10.

Conducătorul nostru de studiu va transmite cu amabilitate acest mesaj fratelui Rutherford și fratelui Watt, servul regional.

Cuprins

ADOLF NILSEN	MARIE NILSEN
CLARENCE ERICKSEN	FRANESC ERICKSEN
HERMAN E. KRUEGER	ANNA KRUEGER
LORENTZ NILSEN	INA NILSEN
AAGOT NILSEN	ALBERT BRANT, JR.

CE DOR!

CĂTRE JUDECĂTORUL RUTHERFORD ȘI TOATE „ROADELE DINTÂI”

Un Ionadab ar dori să-și exprime mulțumirile cele mai profunde pentru articolul despre „Sărbătoarea strângerii roadelor”, în ultimul *Turn de Veghere*.

Expresia iubitoare a unei „supraabundențe de bucurie”, la pagina 121, amintește rugăciunea frumoasă a Mielului lui Dumnezeu, ca toate „oile” Lui să fie una.

Ce dor este stârnit acum pentru Armaghedon de a arde murdăria lui Satan, și pentru ziua apropiată când tot ce are suflare va lăuda cu bucurie pe Iehova!

Al dumneavoastră,
JOHN BENNETT, *Anglia.*

Cuprins

Cuprins

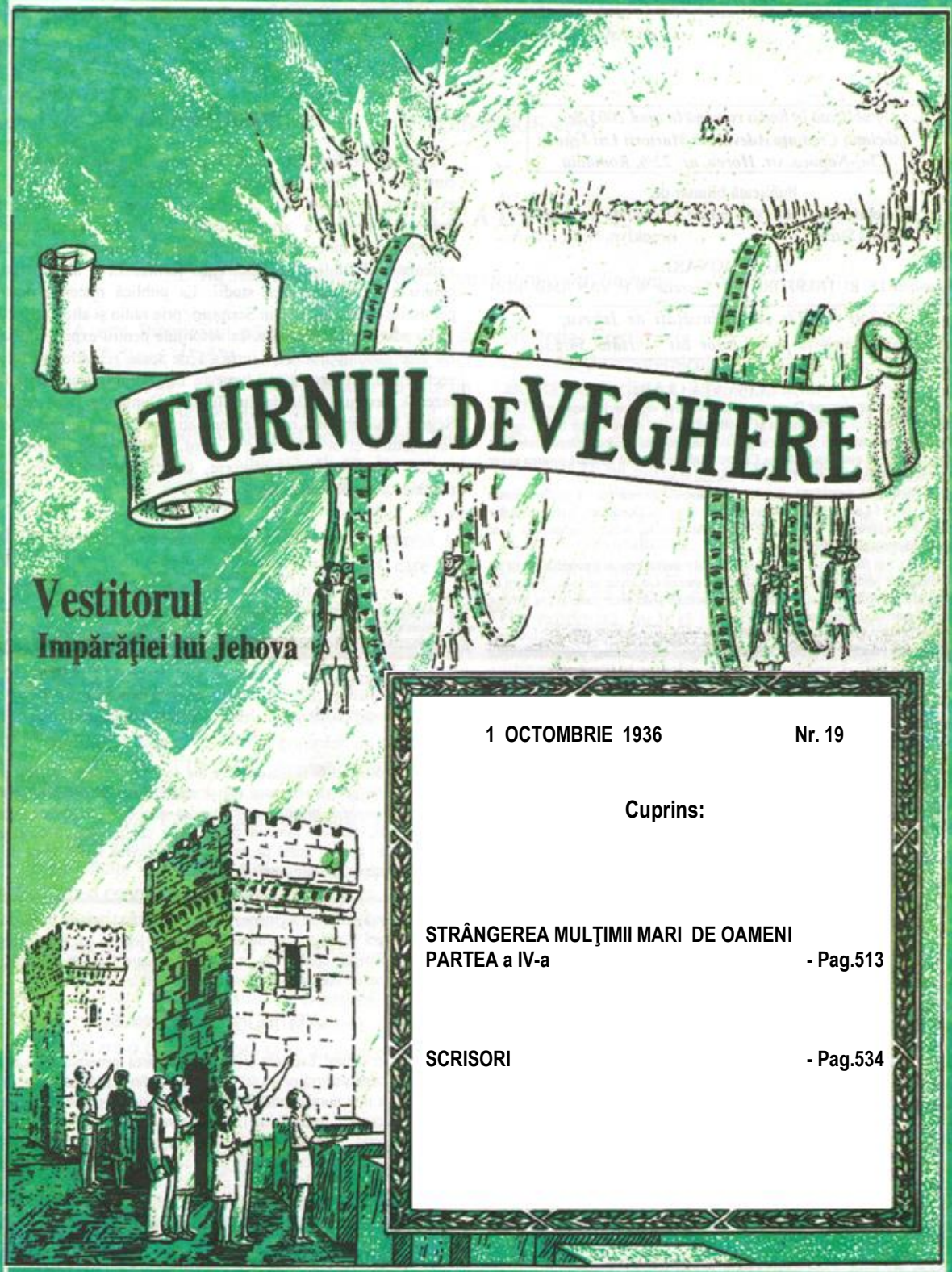

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

1 OCTOMBRIE 1936 Nr. 19

Cuprins:

STRÂNGEREA MULŢIMII MARI DE OAMENI
PARTEA a IV-a - Pag.513

SCRISORI - Pag.534

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

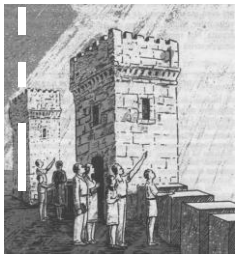

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Octombrie 1936** **Nr 19**

STRÂNGEREA MULŢIMII MARI

„Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Iehova; ne vom bucura şi ne vom veseli în ea!" – Psalm 118:24, *A.R.V.*

PARTEA a IV- a

IEHOVA Dumnezeu a făcut această zi; şi aceasta este ziua împlinirii profeţiilor Sale pe care le-a făcut să fie scrise în trecutul îndepărtat spre mângâierea poporului Său. Aceasta este ziua în care numele lui Iehova urmează să fie justificat, şi prin urmare, ziua în care duşmanul poartă război împotriva tuturor acelora care se declară a fi de partea lui Iehova şi a Regelui Său. Toţi aceia a căror înţelegere a fost luminată de Iehova prin Cristos Isus văd că aceasta este ziua pe care a făcut-o Iehova spre justificarea numelui Său şi spre eliberarea poporului Său, şi poporul se bucură. Ei văd că Cristos Isus este în templu şi ştiu că rămăşiţa credincioasă este strânsă cu El în templu; de aceea cântă : `Binecuvântat să fie cel ce vine în lui Iehova.` „Binecuvântat să fie cel ce vine în Numele lui Iehova; V-am binecuvântat din Casa lui Iehova. Iehova este Dumnezeu, şi ne-a dat lumină. Legaţi cu funii vita pentru jertfă, şi aduceţi-o până la coarnele altarului! Tu eşti Dumnezeul meu, şi eu Te voi lăuda; Tu eşti Dumnezeul meu, Te voi înălța." (Psalm 118:26-28, *A.R.V.).*Cei credincioşi văd să Satan şi organizația lui poartă acum război cu ei. Ei ştiu că ei depind cu totul de Domnul şi din acest motiv se roagă: „ Salvează-ne acum, Doamne, Te rugăm! O, Iehova, o, Iehova Te rugăm trimite acum prosperitate". (Psalm 118:25, *A.R.V.*). Cei credincioşi ştiu că Iehova va birui pe deplin în Armaghedon, şi ei se roagă la Domnul să le dea prosperitate în lucrul ce trebuie făcut înainte de bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic.

2. Despre prima bătălie de la Gabaon, când „soarele s-a oprit, şi luna şi-a întrerupt mersul, este scris : „N-a mai fost nici o zi ca aceea nici înainte, nici după aceea, când Domnul să fi ascultat glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel." - Iosua 10:14.

3. Ceea ce s-a întâmplat în acea zi la Gabaon, fiind o profeţie, n-a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte nici după aceea, ci ea a prezis o zi şi mai mare când profeția se va împlini şi acum am ajuns această zi a împlinirii. Fără îndoială că Iehova a trimis pe îngerul Său ca să pună în mintea lui Iosua cugetul să se roage lui Dumnezeu ca soarele şi luna să se oprească şi lumina lor să lumineze mai departe. Iosua n-a fost decât un om care a jucat rolul său în marea dramă profetică în care a

Cuprins

reprezentat pe Cristos Isus, prea iubitul Fiu al lui Dumnezeu, care acționează pentru oameni în Armaghedon, atât pentru rămăşiţă cât şi pentru mulţimea mare de oameni, şi aceasta spre onoarea şi lauda lui Iehova. (Isaia 63:4). Izraeliţii au luptat în Gabaon pentru Gabaoniţi care făcuseră cauză comună cu reprezentanţii Domnului; şi Sfânta Scriptură spune că Iehova a luptat pentru Israel. În felul acesta Iehova a dat ocrotire si salvare Gabaoniţilor, şi Lui i-au datorat salvarea lor. În acelaşi mod luptă Dumnezeu şi astăzi pentru poporul Său uns şi va aduce astfel şi mulţimii mari de oameni ocrotire şi salvare ; şi mulţimea mare de oameni se bucură acum să recunoască pe Iehova şi pe Cristos Isus ca Ocrotitorul şi Salvatorul ei şi să-i salute . - Apocalips 7:10.

4. Iosua s-a întors în tabăra sa : „Şi Iosua şi Israelul împreună cu el s-a întors în tabăra la Ghilgal" (Iosua 10:15). Această întoarcere însă a trebuit să aibă loc după şi nu înainte de restul activităţii pe care a desfăşurat-o Iosua în ziua aceea : „Cei cinci împăraţi au fugit, şi s-au ascuns în peşteră la Macheda". (Iosua 10:16). Iosua nu s-a oprit în lucrul său până când nu s-a terminat. Numele lui Iehova a fost în ziua aceea înălţat în inima fiecăruia care a crezut în Iehova, dar, bineînţeles, nu și în inimile dușmanilor lui Dumnezeu. Prin profetul Său Iehova a făcut aluzie, în mod evident la timpul Armaghedonului, când l-a pus să scrie : „Mândria omului va fi smerită, şi trufia oamenilor va fi plecată; numai Domnul va fi înălţat în ziua aceea. Toţi idolii vor pieri. Și ei (supraviețuitorii) vor intra în peşterile stâncilor şi în crăpăturile pământului, de frica Domnului şi de strălucirea măreţiei Lui, când Se va scula să îngrozească pământul.” - Isaia 2:17-19.

5. Când reprezentanţii religiei şi organizaţia lor făţarnică, „curva” cea bătrână, vor fi nimiciţi, supraviețuitorii organizaţiei lui Satan, adică aceia care rămân încă un timp în viaţă, nu se vor întoarce la Iehova, ci se vor ascunde în organizaţiile lor; şi lucrul acesta a fost prefigurat prin cei cinci împăraţi care s-au ascuns într-o peşteră. În aceeaşi zi când împăraţi Amoriţilor s-au ascuns în peşteră Iosua a luat cetatea Macheda. „S-a spus lucrul acesta lui Iosua, zicând: Cei cinci împăraţi se află ascunşi într-o peşteră la Macheda." (Iosua 10:17). Acei regi nu vor fi lăsați să scape de Iosua; și tot astfel niciunul din dușmanii lui Dumnezeu nu vor scăpa de Mai Marele Iosua la Armaghedon. „Mâna ta îi va găsi pe toți dușmanii tăi; dreapta ta va găsi pe cei ce te urăsc”. (Ps. 21:8). Această informație cu privire la cei cinci regi care se ascunseseră a fost adusă lui Iosua în timp ce lupta era încă în curs, însă el vroia să distrugă mai întâi pe armata fugară înainte de a ajunge la acei oameni care se ascunseseră. „Atunci Iosua a zis: „Rostogoliţi nişte pietre mari la gura peşterii şi puneţi acolo nişte bărbaţi ca să-i păzească. Iar voi nu vă opriţi, ci urmăriţi-i pe dușmanii voştri şi loviţi-le partea dinapoi a armatei! Nu-i lăsaţi să intre în oraşele lor, căci Domnul, Dumnezeul vostru, i-a dat în mâinile voastre”. – Ios. 10:18, 19.

6. Iosua a urmărit după aceea armata fugară, și Domnul i-a dat în mâna lui. Gabaoniții primiseră informația și luaseră o poziție fermă de partea lui Iosua înainte ca să înceapă bătălia; și aceasta corespunde cu profeția cu privire la

Cuprins

oamenii cu bună voință care, înainte să înceapă Armaghedonul, au primit semnul pe frunte, care s-au pus de partea lui Iehova, și ascultă poruncile Lui, și care sunt cruțați în timpul măcelului care urmează deoarece ei sunt de partea Mai Marelui Iosua. Amoriții aliați, dușmanii, au prefigurat pe cei profețiți de profetul Ezechiel, pe care Domnul l-a vestit și a poruncit celor șase oameni ai lui cu arme de ucidere să ucidă în întregime. (Ezechiel 9:5-7). Tot astfel se pare că Domnul rezervă pe „regii" (adică, pe conducătorii vizibili care alcătuiesc „fiara" și „profetul fals" și pe Gog și Satan), atât vizibili, cât și invizibili, ai organizației lui Satan, pentru distrugere în partea finală a bătăliei. Toți aceștia din dușmani au fost prefigurați de cei cinci regi care s-au ascuns în peșteră. Se pare că Domnul reține pe „fiară", pe „profetul fals", și pe oștirile invizibile ale Diavolului până în final pentru distrugere pentru ca aceștia să știe că mâna lui Iehova este aceea care face lucrarea de distrugere, și că dușmanul trebuie să bea potirul amărăciunii plin ochi văzând toată oștirea celor răi nimicită. Aceasta dovedește tuturor că Iehova este Dumnezeul Atotputernic, „Cel puternic în bătălie", și că Satan este un imitator ieftin, un înșelător, un lăudăros și un mincinos.

7. Iosua a urmărit dușmanul, fapt care ilustrează pe Cristos Isus urmărind pe dușman la Armaghedon; și cei care erau cu Iosua în luptă în acest punct au ilustrat în mod evident pe oștirea invizibilă a cerului care luptă de partea Domnului și împotriva dușmanului la Armaghedon. „După ce Iosua şi fiii lui Israel i-au ucis printr-un mare măcel, până au pierit, cei rămaşi în viaţă au reuşit să scape şi să intre în oraşele fortificate". (Iosua 10:20). Cei care au intrat în orașele fortificate nu au scăpat, deoarece Iosua i-a lovit pe toți, așa cum arată raportul. – Ios. 10:29,30,40,41.

8. După ce a nimicit pe dușmanii fugari, Iosua a trecut la a da atenție celor „bravi" care s-au ascuns în peșteră. „Și tot poporul s-a întors în pace în tabără, la Iosua, la Macheda. Niciun om nu şi-a mişcat limba împotriva copiilor lui Israel". (Ios. 10:21). Când Iosua și oștirea lui au apărut în orașul Macheda, oamenii de acolo nu au avut nimic de spus. Ei au văzut că exista o putere mai înaltă de partea lui Iosua. Batjocurile, disprețul, și strigătele de sfidare împotriva lui Iehova și împotriva poporului Său au fost reduse la tăcere. Aceasta prefigurează ce a făcut Dumnezeu să se scrie cu privire la poporul Său, când El își apără propriul Său nume și pe cei peste care și-a pus numele: „El va înghiţi moartea în victorie. Domnul Dumnezeu va şterge lacrimile de pe toate feţele. Va înlătura de pe tot pământul dispreţul poporului Său; căci Domnul a vorbit". – Isa. 25:8.

9. Îngerul lui Iehova îl conducea pe Iosua, care a dat atunci porunca cu privire la cei cinci regi. Timpul pentru a ilustra sfârșitul justificării numelui lui Iehova sosise acum. În alte părți ale Scripturii Domnul spune despre perfecțiunea lucrării care va fi făcută de Domnul Isus, Mai Marele Iosua, în nimicirea dușmanului: „Voi trimite foc peste Magog şi peste cei ce locuiesc în siguranţă pe insule; şi vor şti că Eu sunt Domnul. Îmi voi face cunoscut sfântul nume în mijlocul poporului Meu, Israel, şi nu voi mai permite ca sfântul Meu nume să fie profanat; şi naţiunile vor şti că Eu sunt Domnul, Sfântul în Israel". – Ezec. 39:6,7.

Cuprins

10. Domnul arată în profeția Revelației că religioniștii sunt nimiciți primii și apoi urmează nimicirea tuturor celorlalte părți ale organizației lui Satan. Acolo este arătat că îngerul Domnului cheamă pe toți cei care sunt de partea Domnului să vină și să vadă justificarea completă a numelui Său sfânt. Apoi „fiara" și „profetul fals" sunt luați de vii și nimiciți, și după aceea Diavolul însuși își primește răsplata. (Revelația 19:20,21; 20:1-3). Aceste texte din Revelația arată clar că Satan trebuie să fie mai întâi martorul sistemelor lui religioase, înșelătoare care au înșelat atât de mult popoarele pământului. Apoi el trebuie să fie martor la distrugerea guvernelor animalice pe care el le-a folosit să asuprească popoarele. După aceea el trebuie să vadă armata lui sub Gog nimicită; și cu siguranță aceasta îl va convinge pe deplin că Iehova este suprem. Urmează propria lui nimicire.

11. În ascultare de ordinul lui Iosua cei cinci regi au fost scoși din peșteră și au fost aduși înaintea lui Iosua; „Şi aşa au făcut; i-au scos din peşteră şi i-au adus la el pe cei cinci regi: regele Ierusalimului, regele Hebronului, regele Iarmutului, regele Lachisului, regele Eglonului." (Ios. 10:23). În această parte a dramei este ilustrat Domnul Isus, Mai Marele Iosua, ca Nimicitorul lui Iehova, făcând să fie adusă înaintea Lui fiecare parte a organizației lui Satan pe care o ia captivă și apoi o nimicește: „Tu ai urcat în înălţimi, ai dus cu tine captivi, ai primit daruri printre oameni,
chiar şi pe cei încăpăţânaţi, ca să locuieşti printre ei, o, Doamne, Dumnezeule". – Ps. 68:19, *Leeser.*

12. Cei mândri și trufași trebuie să fie umiliți acum. Acei cinci regi au fost conducători lăudăroși, aroganți și răi, prefigurând pe conducătorii lăudăroși și răi din prezent. Ca susținători ai Diavolului ei trebuie să fie umiliți acum. „De îndată ce i-au adus pe aceşti regi la Iosua, Iosua i-a chemat pe toţi bărbaţii lui Israel şi le-a zis conducătorilor oştirilor care merseseră cu el: Apropiaţi-vă! Puneţi-vă piciorul pe ceafa acestor regi! Ei s-au apropiat şi şi-au pus piciorul pe ceafa lor." (Ios. 10:24). Astfel Domnul prezice că la Armaghedon conducătorii cruzi și răi ai lumii, care au ocărât atât de tare pe Dumnezeu și au adus batjocură asupra numelui Său, trebuie să fie aliniați pentru ca să-și primească răsplata, și Satan trebuie să privească la umilirea lor și la propria sa umilire din mâna lui Cristos Isus, puternicul răzbunător al numelui lui Iehova. La aceasta s-a referit apostolul când a scris „Şi Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre. Harul Domnului Isus Cristos să fie cu voi". (Rom. 16:20). Umilirea dușmanului este ilustrată bine de oamenii lui Iosua călcând în picioare gâturile acelor regi aroganți care au fost atât de sfidători și de lăudăroși. Aceasta este întărit de cuvintele profetului Iehova, după cum este scris: „Căci El doboară pe cei ce locuiesc în înălţime; pe cetatea înălţată El o înjoseşte, o înjoseşte până la pământ, o aruncă în ţărână. Piciorul o va călca, picioarele celui sărac, paşii celor nevoiaşi". (Isa. 26:5,6). „Îi veţi călca în picioare pe cei răi, căci vor ajunge ca cenuşa sub tălpile picioarelor voastre în ziua în care voi face aceasta, spune Domnul oştirilor". (Mal. 4:3). „Atunci ea (organizația lui Satan, numită Babilon) care este vrăjmaşa mea va vedea şi va fi acoperită de ruşine, ea, care-mi zicea: „Unde este Domnul,

Cuprins

Dumnezeul tău?“ Ochii mei o vor privi. Atunci va fi călcată în picioare ca noroiul de pe străzi.” – Mica 7:10.

13. Cei cinci regi au fost scoși din ascunzătoarea lor, și Iosua a ordonat oamenilor săi să-și pună picioarele pe cefele acelor mândri și aroganți, și facerea acestui lucru a necesitat credință și curaj din partea oamenilor lui Iosua. Și apoi Iosua le-a vorbit încurajându-i, însă cuvintele lui de încurajare au fost în special în avantajul rămășiței care este acum pe pământ: „Şi Iosua le-a zis: Nu vă temeţi şi nu vă îngroziţi! Fiţi curajoşi şi tari, căci aşa le va face Domnul tuturor duşmanilor voştri împotriva cărora luptați“. – Ios. 10:25.

14. Conducătorii din prezent sunt aroganți și mândri și tratează pe rămășița lui Iehova cu insolență și dispreț; însă nu e departe timpul când Iehova prin Cristos Isus va umili foarte mult pe cei mândri. Pentru ca martorii lui Iehova să continue acum să împingă lucrarea lor înainte în fața acestei opoziții este nevoie de credință și curaj, și acel curaj și credință trebuie să fie puternică în ei până la sfârșit. Opoziția împotriva lui martorii lui Iehova va continua până la sfârșit, și despre aceasta Iehova declară: „Dar cine va răbda până la sfârşit, va fi salvat”. (Mat. 24:13). Cei credincioși vor vedea pe dușmanii lui Dumnezeu complet umiliți, și executați: „După aceea, Iosua i-a lovit şi i-a omorât, apoi i-a atârnat pe cinci stâlpi; şi ei au rămas atârnaţi pe stâlpi până seara.” – Ios. 10:26.

15. Atârnarea trupurilor celor cinci regi pe cinci stâlpi a spus în mod simbolic, „Acești oameni sunt blestemați de Dumnezeu”, și au reprezentat pe dușmanii blestemați ai lui Iehova care vor fi umiliți și după aceea nimiciți. Atârnarea lor pe stâlp a fost o umilire suplimentară a lui Satan, a cărui slujitori erau ei, și prefigurează umilirea care trebuie să vină la Satan când își va vedea reprezentanții nimiciți la Armaghedon. „Dacă un om a comis un păcat care merită moartea şi este omorât, iar apoi îl atârni pe un stâlp, trupul lui mort să nu rămână peste noapte pe stâlp, ci să-l înmormântezi neapărat în ziua aceea, (fiindcă cel atârnat este blestemat de Dumnezeu) şi să nu pângăreşti ţara pe care ţi-o dă ca moştenire Domnul, Dumnezeul tău”. – Deut. 21:22,23.

16. Aceste lucruri s-au întâmplat și au fost scrise ca să întărească credința și curajul credincioșilor lui Iehova care sunt acum pe pământ și care propovăduiesc mesajul despre numele și Împărăția Lui. Așa cum Iosua a omorât pe acești dușmani, tot așa Mai Marele Iosua, Cristos Isus, va ucide pe toți dușmanii lui Dumnezeu la Armaghedon. – Ioan 5:27.

17.În conformitate cu porunca lui Dumnezeu pentru ca țara să nu fie pângărită, seara, după ce a fost câștigată victoria completă de către Iosua, trupurile acelor cinci oameni au fost coborâte și luate de pe stâlpi. „La apusul soarelui, Iosua a dat poruncă şi ei au fost daţi jos de pe stâlpi şi aruncaţi în peştera în care se ascunseseră. Apoi la gura peşterii au fost puse nişte pietre mari, care au rămas acolo până în ziua de azi”. – Ios. 10:27.

18. Trupurile lor nu au fost îngropate cu onoruri militare pompoase, ci au fost aruncate cu dizgrație în peștera unde se ascunseseră, și au fost puse stânci la intrarea ei. Aceasta este judecata scrisă împotriva lui Satan și a întregii lui

Cuprins

organizații. „Dar ai fost aruncat fără să ai un loc de înmormântare, ca un vlăstar urâcios, acoperit cu oameni uciși, străpunși cu sabia, care coboară la pietrele gropii, ca un cadavru călcat în picioare. Nu vei fi înmormântat cu regii, pentru că ţi-ai prefăcut ţara în ruină, ţi-ai omorât poporul; sămânța răufăcătorilor nu va fi renumită niciodată”. (Isa. 14:19,20). Dușmanii lui Dumnezeu nu vor avea parte de o înmormântare decentă; și aceasta este arătat în continuare de sfârșitul regelui necredincios Ioiachim al Ierusalimului necredincios; „De aceea, așa vorbește Domnul despre Ioiachim…Va fi îngropat cum este îngropat un măgar, care este târât şi aruncat dincolo de porţile Ierusalimului”. – Ier. 22:18,19.

19. Întunericul încă nu venise când bătălia se terminase și regii fuseseră spânzurați. Orașul Macheda trebuie să fi fost luat și distrus în aceeași zi în care soarele și luna s-au oprit în loc; și aceasta s-a și întâmplat. „Şi Iosua a cucerit în ziua aceea Macheda şi a lovit-o cu ascuţişul sabiei. I-a nimicit pe regele ei şi toate sufletele din ea. N-a lăsat pe nimeni în viaţă. A făcut cu regele Machedei aşa cum făcuse cu regele Ierihonului”. – Ios. 10:28.

20. Acea zi a fost o zi de mare măcel, și ea a fost spre justificarea numelui lui Iehova. Ziua aceea a prezis „ziua lui Iehova”, în partea a acelei zile când Iehova, prin Cristos Isus, va lovi pe toți dușmanii Săi spre justitficarea numelui Său. Iosua a trecut după aceea la a scoate pe toți dușmani din Canaan și să curețe țara de ei. (Versetele 28-40): „Și Iosua i-a lovit de la Cades-Barnea până la Gaza şi tot ţinutul Gosen până la Gabaon”. (Vs. 41). Gabaonul este menționat în special în raportul Scriptural deoarece în raportul despre Gabaoniți, care se declaraseră pentru Iehova și Iosua, dușmanul fusese condus să înceapă lupta împotriva lor. În această zi a lui Iehova când El își va justifica numele, Satan strânge toate națiunile la Armaghedon, deoarece acolo este locul unde este adunat poporul lui Iehova și acela este punctul principal al bătăliei, și prin urmare, Armaghedonul este locul unde Iehova, prin mâna lui Cristos Isus, va purta lupta finală, adică, bătălia zilei mari a Dumnezeului Atotputernic. Un așa-zis învățător al poporului lui Dumnezeu a insistat că Armaghedonul este o bătălie, și ea este separată, distinctă și diferită de bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, încercând în felul acesta să aducă o scuză pentru cuvintele că între cele „două faze ale Armaghedonului” va fi făcută o mare lucrare. *Armaghedon* înseamnă „locul adunării trupelor”, adică, a trupelor lui Iehova. Acestea sunt adunate deja la Domnul, și Satan își aduce forțele sale pentru bătălie; și deoarece Armaghedonul este un loc unde este dusă lupta zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, ea este numită în mod corect bătălia Armaghedonului. El înseamnă locul sau starea unde se dă atacul de către forțele lui Satan împotriva poporului lui Dumnezeu; și deoarece Iehova Dumnezeu pune mâna și luptă cu dușmanul până la un sfârșit final, aceasta este bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic în numele poporului Său adunat și pentru justificarea numelui Său mare.

21. Ca o dovadă suplimentară că bătălia de la Gabaon este un tablou al Armaghedonului, sau a bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, este scris: „Și pe toți acești regi și țara lor Iosua i-a cucerit dintr-o singură dată,

Cuprins

deoarece Domnul Dumnezeul lui Israel lupta pentru Israel". (Ios. 10:42). Afirmația de aici făcută cu privire la bătălie și la forțele dușmanului pe care „Iosua le-a cucerit dintr-o singură dată" este o dovadă suplimentată că Armaghedonul este o singură bătălie și este dusă de Cristos Isus într-o singură perioadă de timp care nu este divizată, lăsând un spațiu larg de timp între „cele două faze astfel încât să se poată facă o lucrare de mărturie între acele perioade". Oamenii care sar la concluzii pentru a face declarații fiindcă astfel de declarații se potrivesc imaginației lor arată că nu studiază Cuvântul lui Dumnezeu. Cei care au înțelepciunea care vine de sus nu vor fi influențați de presupuneri întâmplătoare. Aleșii lui Dumnezeu nu pot fi înșelați.

22. Astfel se încheie tabloul profetic făcut de prima bătălie de la Gabaon și pe care Domnul a folosit-o ca să prefigureze bătălia de la Armaghedon. Tabloul arată că victoria completă a fost dată lui Iosua și că umilința completă a venit peste toți dușmanii; și aceasta prefigurează că Cristos Isus va câștiga victoria completă la Armaghedon și va umili și anihila organizația lui Satan. Gabaoniții au fost izbăviți de deplin de toți dușmanii care-i înconjurau, care îi făceau obiecte de atac și răzbunare deoarece ei părăsiseră organizația lui Satan care lupta împotriva reprezentantului lui Iehova, Iosua. Tot așa sunt și Ionadabii, care formează mulțimea mare, și care vor fi salvați și izbăviți de dușmanii lor la Armaghedon cu condiția să asculte cu strictețe poruncile Domnului cu privire la ei. Ca și Gabaoniții, Ionadabii sau mulțimea mare sunt singurii care ies din organizația lui Satan și se pun de partea Domnului după venirea lui Cristos Isus la templu pentru a ține judecată. Aceștia vin pe deplin pe partea lui Iehova și a lui Cristos și se asociază cu rămășița credincioasă a lui Iehova și promit să servească pe Iehova, și chiar „Îl slujesc zi și noapte în templul Lui". – Rev. 7:15.

SERVUL RĂU

23. Saul a fost un slujitor al lui Iehova și a devenit rău. Saul și casa lui par a ilustra clar clasa „servului rău" care a fost odată în serviciul lui Iehova și care a devenit rău. (Mat. 24:48-51). A existat o luptă la Gabaon între soldații fiului lui Saul, Iș-boșet, și soldații regelui David, când David a fost rege peste Iuda la Hebron. Fiul lui Saul a provocat lupta și a fost înfrânt cu desăvârșire. (A se vedea 2Samuel 2:12-32). Dacă aceasta ar fi un tablou, ar putea reprezenta bine eforturile clasei „servului rău" de a împiedica pe unși, sub Mai Marele David, de la a duce roadele Împărăției înaintea acelora care sunt binevoitori față de Dumnezeu. Scripturile arată că clasa „servului rău" depun eforturi să împiedice pe rămășița credincioasă de la a duce mesajul adevărului la cei binevoitori care vor alcătui mulțimea mare.

LUPTA LUI DAVID

24. După aceea David a fost uns rege peste tot Israelul. (2Sam. 5:3). David a fost un tip al lui Cristos Isus. David și-a întemeiat împărăția la Ierusalim, și aceasta ilustrează în mod profetic întronarea lui Cristos Isus în 1914, și mai târziu

Cuprins

venirea Lui la templu ca Cap și Conducător peste capitala organizației lui Iehova, venire la templu care a avut loc în 1918. Ulterior templul a fost curățat și toți cei credincioși au fost aduși în unitate, și de la acel timp înainte martorii lui Iehova au fost ocupați cu proclamarea mesajului Împărăției și, în ascultare de porunca lui Iehova, cu vestirea zilei de răzbunare a Dumnezeului nostru împotriva celui rău și împotriva organizației lui. Ierarhia romano-catolică și clericii aliați sunt principalii printre cei răi și au fost prefigurați de filistenii din vechime. Când David a fost întronat peste tot Israelul, Filistenii s-au hotărât să-l omoare pe el și pe poporul său; și tot așa și acum ierarhia romano-catolică și clericii aliați au intenția să nimicească pe unșii Domnului pentru ca să împiedice întemeierea Împărăției lui Dumnezeu și să împiedice rămășița de la a deveni o parte a acelei Împărății sau „națiuni". – Ps. 83:2-5.

25. Filistenii au ieșit să omoare pe David, după cum arată raportul. „Filistenii au venit, și s-au răspândit în valea Refaimiților". (2Sam. 5:18). David a intrat în luptă cu filistenii și i-a pus pe fugă, după ce Iehova spusese lui David: „Urcă-te, pentru că în mod sigur îi voi da pe filisteni în mâinile tale". Lupta a avut loc și David, ieșind învingător prin harul Domnului, a numit acel loc „Baal-Perațim", care înseamnă „ruptură sau spărtură asupra lui Baal", care înseamnă religia diavolului. „Și David s-a dus la Baal-Peraţim şi David i-a bătut acolo, și a zis: Domnul a făcut înaintea mea o spărtură în rândurile duşmanilor mei, ca o spărtură făcută de ape. De aceea, a pus locului aceluia numele Baal-Peraţim". – 2Sam. 5:20.

26. Ierarhia Catolică arogantă este aceea care ia conducerea acum în practicarea religiei diavolului și o folosește ca un scut pentru a-și continua acțiunile ei rele. Tocmai acum federația bisericilor cunoscută ca „Consiliul Federal al Bisericilor lui Cristos" a făcut o cauză comună cu Ierarhia romano-catolică. Există acum o conspirație pusă la punct între toți acești religioniști de a duce război împotriva martorilor lui Iehova și, dacă e posibil, de-a aduce nimicirea lor. Iehova, prin Mai Marele David, Cristos Isus, va lovi pe religioniștii diavolului.

27. Observați acum că la David a spus la Perațim: „Domnul a făcut înaintea mea o spărtură în rândurile duşmanilor mei, ca o spărtură făcută de ape." (*A.R.V.*). În această legătură apare limbajul profeției lui Isaia, care spune: „Grindina va mătura refugiul minciunilor, şi apele vor inunda ascunzătoarea". (Isa. 28:17). Lupta de la Perațim pare, așadar, să reprezinte într-un mod mai special lupta care se duce acum împotriva dușmanilor de către forțele lui Iehova sub porunca imediată a lui Cristos Isus, Mai Marele David, și în care se implică martorii lui Iehova la porunca lui Iehova prin vestirea cu îndrăzneală a mesajului adevărului împotriva dușmanului. În această legătură pot fi luate în considerare și cuvintele profetului lui Iehova, adică, unde spune Iehova: „Ridicaţi-vă, să ne ridicăm la luptă împotriva lui". (Obadia 1). Oștirea invizibilă a lui Cristos Isus, împreună cu martorii vizibili ai Domnului care sunt acum pe pământ, au poruncă aici să se ridice și să meargă în bătălie împotriva dușmanului, dușman care se ascunde în spatele unui mare parapet de minciuni. Această profeție este acum în curs de

Cuprins

împlinire, și această luptă este în curs de desfășurare acum, și ea este condusă de Cristos Isus, și prin urmare, Iehova Dumnezeu este cel care S-a ridicat. În această legătură profetul Isaia spune: „Căci Iehova se va ridica ca la muntele Perațim". (Isa. 28:21, *A.R.V.*). Iehova Dumnezeu s-a ridicat acum prin reprezentantul Său, Cristos Isus. Cu ce scop? Ca să facă o lucrare specifică, după cum este scris: „Ca să-și facă lucrarea, lucrarea Sa ciudată". „Lucrarea Lui ciudată" progresează acum. În mod sigur lupta care se dă acum împotriva dușmanului fortificat, filistenii moderni, prin vestirea adevărului, este ca un „potop de…ape", și este lucrarea lui Dumnezeu, și ea pare foarte ciudată multor persoane, în special celor care nu au o înțelegere a profețiilor lui Dumnezeu. Acea lucrare a lui Iehova, așa cum afirmă El, va expune la vedere minciunile mari ale filistenilor și va da posibilitate celor care au o inimă sinceră să se sustragă de sub influența puternică a religioniștilor diabolici și să ia o parte de partea lui Iehova și a organizației Lui. Acea luptă descrisă, și care a fost prefigurată de bătălia de la Muntele Perațim, nu este Armaghedonul, ci este lucrarea lui Iehova Dumnezeu făcută de forțele Lui la porunca Lui, condusă de marele Său Serv, Cristos Isus, și care va demasca și face de rușine pe dușman, și va dovedi că religioniștii sunt înșelători și nu reprezintă pe Dumnezeu și Împărăția Lui, și reprezintă pe Diavolul și constituie o parte a organizației lui.

DAVID LA GABAON

28. A existat și a doua încercare din partea filistenilor de a nimici pe David și oștirea lui, și în acest scop filistenii s-au urcat din nou în câmpia Refaim. (2Sam. 5:22). Referindu-ne acum la profeția lui Isaia, remarcați bine aceste cuvinte rostite de Isaia, și anume: „Căci Iehova…va fi mânios (însemnând mânie exprimată violent) ca în valea Gabaonului; ca să-și….ducă la îndeplinire actul, actul Său ciudat". (Isa. 28:21, *A.R.V.*). În valea Gabaonului „Iehova a aruncat pietre mari din cer" peste dușman. (Ios. 10:11, *A.R.V.*). Aruncarea acestor pietre mari a fost un act al lui Dumnezeu, și nu al omului, și a fost o exprimare violentă a indignării și mâniei drepte a lui Iehova împotriva dușmanului. Profeția lui Isaia nu spune nimic despre faptul că Iehova a fost mâniat la Muntele Perațim, ci menționează în mod expres mânia lui Iehova (sau supărarea violent exprimată) la Gabaon. Pare rezonabil, așadar, a trage concluzia că lupta lui David împotriva filistenilor la Muntele Perațim a ilustrat în mod special războiul care este acum între „sămânța Șarpelui" și „sămânța promisiunii" menționată în Revelația 12:7 și Obadia 1; și că cele două bătălii de la Gabaon, una purtată de Iosua și una purtată de David, ambele au ilustrat expresia violentă a mâniei lui Iehova împotriva dușmanului la bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, sau Armaghedonul, și care va fi „actul" lui Iehova Dumnezeu, și „actul Său ciudat" pentru toți, cu excepția celor care sunt de partea lui Iehova și sub Cristos Isus. Profețiile Domnului, așa cum sunt exprimate de Iosua, Isaia, Obadia și Habacuc, trebuie să fie analizate toate împreună, pentru că toate sunt cuvintele lui Iehova și descriu același lucru și sunt în armonie perfectă.

Cuprins

29. Iehova nu a scris Cuvântul Său așa cum scriu oamenii. A fost plăcerea Lui ca să scrie unele cuvinte într-un loc, și altele în alt loc, pentru ca numai cei care se dedică lui Iehova cu totul să poată să le înțeleagă. Numai cei care sunt făcuți neprihăniți prin credința și ascultarea deplină de Dumnezeu și Cristos Isus și care umblă umil pe calea dreaptă vor înțelege acum. „Nu merg oare în rătăcire cei ce uneltesc răul? Dar mila și adevăr vor fi partea celor care fac binele”. (Prov. 14:22). „Lumina este semănată pentru cel neprihănit, și bucuria pentru cel drept la inimă”. (Ps. 97:11). Acest text din urmă nu spune că adevărul este semănat pentru cel neprihănit, ci că lumina este semănată pentru cel neprihănit. Cuvântul lui Dumnezeu este adevăr, și este vestit liber pentru ca toți cei ce-l caută să aibă folos de el. Iehova Dumnezeu face ca gloria luminii Lui să lumineze peste Cuvântul Său, și acea lumină este pentru cei neprihăniți. Cei neprihăniți sunt cei care înțeleg , și aceștia sunt în templu și sunt neprihăniți prin faptul că sunt sub „haina neprihănirii”. „Niciunul din cei răi nu va înțelege; dar cei înțelepți vor înțelege”. – Dan. 12:10.

30. Trăgând linia de demarcație între religioniștii mândri, ipocriți, beți și poporul Său credincios în legătură cu războiul între cele două categorii, Iehova spune: „Pe cine va învăţa El cunoştinţa şi cine va fi făcut să înţeleagă învățătura? Cei înţărcaţi, cei îndepărtaţi de la sân. Căci este poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, sfoară de măsurat peste sfoară de măsurat, sfoară de măsurat peste sfoară de măsurat, puţin aici, puţin acolo”. – Isa. 28:9,10.

31. Se pare că s-a ivit confuzie în mințile unor cititori ai *Turnului de Veghere* cu privire la strângerea mulțimii mari, și această confuzie este sporită de unii așa-ziși învățători care sunt ambițioși și lacomi. Cei care urmează expresiile acestor persoane sunt obligați să aibă confuzie în minte. Ierarhia romano-catolică este un lucru fără viață, ca o corporație, și poate fi distrusă fără distrugerea indivizilor care conduc acea corporație. Ierarhia romano-catolică și preoții aliați se ascund în spatele unei mari mase de minciuni și înșeală astfel poporul. Scripturile par să învețe clar că Iehova face o lucrare care demască pe religioniștii ipocriți și sistemele lor și îi aduce în dizgrație și nimicește puterea și influența ei asupra oamenilor. Iehova face aceasta făcând să curgă un mare potop de adevăr la un potop puternic de ape care inundă și mătură din cale minciunile. Aceasta se face în legătură cu adevărurile reci, aspre, ilustrate de grindină, pe care El le face să fie vestite înaintea oamenilor. Distrugerea sistemelor religioase pare în mod neapărat a fi o „lucrarea foarte ciudată” în ochii celor care nu au nici o cunoștință sau înțelegere a planului lui Dumnezeu. Ierarhia romano-catolică a făcut timp de secole pe oameni să creadă că ea este organizația specială a lui Dumnezeu, și a demasca sau a face de rușine acea organizație părea un lucru ciudat multora. În timp ce acest potop al adevărului curge prin țară, demascând refugiul minciunilor, oamenii cu inima sinceră, cei binevoitori față de Dumnezeu, aud și cred Cuvântul lui Dumnezeu și ies și iau un loc de partea Domnului, și formează mulțimea mare. Toate Scripturile arată că strângerea mulțimii mari trebuie să fie finalizată înainte de a se da bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic. Nu există nici o

Cuprins

scriptură care să indice că mulțimea mare va fi adunată la Domnul după ce începe bătălia Armaghedonului. După ce sistemele religioase sunt aduse la lumină deplină și demascate și după ce preoții care au condus acele sisteme sunt făcuți de rușine, acei preoți, așa după cum apare din Scripturi, încearcă să nege titlurile lor de clerici și susțin că sunt lucrători de rând. „Și se va întâmpla în ziua aceea că profeţilor le va fi ruşine, fiecăruia de viziunea lui; şi nu vor purta un veşmânt de păr ca să înșele. El va spune: Nu sunt profet. Sunt un om care cultivă pământul, fiindcă un om m-a cumpărat din tinereţea mea. Şi i se va zice: Ce sunt rănile acestea de pe corpul tău? Și el va răspunde: Aceste răni sunt loviturile primite în casa prietenilor mei”. (Zah. 13:4-6). Această scriptură este analizată în cartea *Pregătirea*, pagina 246 și paginile următoare. Se pare că cei care încearcă să provoace confuzie și cei care își permit să fie duși în confuzie că nu au citit și studiat publicațiile *Turnului de Veghere* așa cum a avut plăcerea Domnul să le scoată de sub tipar. Neînțelegând adevărul, ei își prezintă propriile lor păreri în opoziție cu ceea ce Domnul a dat poporului Său.

32. Scripturile următoare arată dincolo de orice îndoială că mulțimea mare trebuie să primească mărturia adevărului Împărăției, s-o accepte, să ia o poziție de partea lui Iehova și a organizației Lui, și apoi să fie sârguincioasă în a căuta neprihănirea și smerenia înainte de bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic; aceste scripturi sunt următoarele:

La Țefania 2:1-3 se spune: „Înainte (nu după sau în mijlocul strâmtorării) ca să aibă loc hotărârea, înainte ca ziua să treacă aşa cum trece pleava, înainte să vină asupra voastră mânia aprinsă a lui Iehova, ..căutaţi neprihănirea, căutaţi smerenia. Poate că veţi fi ascunşi în ziua mâniei Domnului”. La bătălia de la Gabaon s-a întâmplat că Iehova și-a exprimat mânia împotriva dușmanului, și El spune, prin profetul Său Isaia, că va face din nou acest lucru când aduce la îndeplinire „actul Său ciudat”.

Ezechiel 9:4-11 dovedește dincolo de orice îndoială că martorii credincioși ai lui Iehova trebuie să meargă prin țară și să dea oamenilor o mărturie despre adevăr și să termine această „lucrare” înainte ca să înceapă lucrarea măcelului de către Nimicitorul lui Iehova. Nu există nici un indiciu aici că se va face vreo lucrare de mărturie după ce începe măcelul, mărturie care va scoate mulțimea mare.

2Regi 10:15-25 afirmă clar că Ionadab a întâlnit și s-a alăturat lui Iehu, a fost luat în carul lui Iehu, și mers cu el în car (organizația lui) înainte de a se fi întâmplat măcelul.

Revelația 7:9-15 arată mulțimea mare adunată la Domnul și slujindu-L; și acolo se spune că „aceştia sunt cei care vin din necazul cel mare. Ei şi-au spălat hainele şi le-au albit în sângele Mielului”. Necazul cel mare atinge apogeul la Armaghedon și fără îndoială el este expresia mâniei lui Iehova împotriva organizației lui Satan. Cei din mulțimea mare scapă de acel necaz mare și sunt aduși la adăpost și ocrotiți de Domnul cu condiția expresă ca să caute neprihănirea

Cuprins

și smerenia înainte de Armaghedon. Dacă nu și-ar fi spălat deja hainele în sângele Mielului ei nu ar putea să fie ocrotiți în timpul marelui necaz.

Matei 25:31-46 arată pe Cristos Isus la templu ca să țină judecata și înaintea Lui sunt adunate toate națiunile. Cristos Isus trece la a despărți națiunile; și când sosește timpul ca să facă cunoscut pe clasa rea a caprelor, ca fiind diferită de clasa oilor, oare cum o identifică Domnul și cum o face cunoscut? Rețineți că Cristos Isus a spus că în afară de „turma mică" a oilor Sale mai are și „alte oi" pe care le va aduna, și că ele vor deveni o parte a organizației Lui. (Ioan 10:16). „Alte oi" sunt aceia care alcătuiesc mulțimea mare. În timpul despărțirii, rămășița credincioasă, în ascultare de poruncile Domnului, merg și „predică această evanghelie a Împărăției ca mărturie tuturor națiunilor", și în timp ce această predicare continuă cei care alcătuiesc mulțimea mare, adică, „alte oi", arată bunătate față de martorii credincioși ai Domnului, datorită bunătății și cooperării lor, și fiindcă iau un loc de partea Domnului și favorizează pe martorii Lui, Cristos Isus, marele Judecător îi pune la dreapta Sa, și apoi le spune: „Veniţi, binecuvântaţii Tatălui meu, şi moşteniţi Împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii". Acelor religioniști răi și aliaților lor care persecută pe martorii lui Iehova pentru că ei predică această evanghelie, Isus Cristos, marele Judecător, le spune: „Duceţi-vă de la Mine, blestemaţilor, în focul veşnic pregătit pentru Diavolul şi îngerii lui…Și aceștia vor merge în nimicire veșnică." (*Diaglott)*. Acea nimicire a celor blestemați este la Armaghedon; și cum ar putea fi posibil să fie puși la încercare alții cu bună voință sau să li se dea o șansă de a se arăta devotați poporului Domnului după ce cei răi sunt nimiciți și după ce timpul încercării este expirat?

33. Domnul Isus este la templu și conduce judecata, și a fost acolo din 1918, și El desparte acum națiunile. În timpul acestei perioade se întâmplă că Isus spune celor credincioși din clasa templului: „Și această evanghelie a Împărăției va fi predicată în toată lumea ca mărturie pentru toate naţiunile. Şi atunci va veni sfârşitul. Căci atunci va fi un necaz mare, cum n-a mai fost de la începutul lumii până acum, şi nici nu va mai fi". – Mat. 24:14, 21.

34. Predicarea acestei evanghelii se face cu scopul de a informa oamenii cu bună voință, care sunt separați de organizația Diavolului și formează mulțimea mare, și Domnul nu spune nimic despre predicarea acestei evanghelii a Împărăției după necazul cel mare, ci în mod clar concluzia este că această predicare nu este necesară atunci.

35. Cele două bătălii de la Gabaon au prefigurat în mod clar Armaghedonul, și Scripturile arată acest lucru. La prima bătălie Iosua a ilustrat pe Domnul Isus, și, când Iehova a aruncat pietre mari de gheață din cer care au nimicit marea parte a dușmanilor, aceasta a ilustrat clar pe oștirile invizibile ale cerului implicate în lupta împotriva forțelor Diavolului conduse de Gog, și care includ partea pământească a armatei Diavolului. La a doua bătălie de la Gabaon, purtată de David, el a ilustrat acolo pe Fiul preaiubit al lui Iehova, Cristos Isus. David a fost instruit de Domnul în acea bătălie ca să nu înceapă atacul în modul

Cuprins

obișnuit, ci să facă o mișcare pe flancuri împotriva dușmanului, și apoi să aștepte până când va auzi semnalul de la Domnul, adică, „zgomot de paşi printre vârfurile duzilor"; „fiindcă atunci Iehova a ieşit înaintea ta ca să lovească oștirea filistenilor". (2Sam. 5:24, *A.R.V.*; a se vedea și 1Cronici 14:13-17). Aceasta este o dovadă convingătoare că oștirea invizibilă a cerului a condus lupta împotriva dușmanului, în care David a fost conducătorul vizibil și în care dușmanul a fost învins cu desăvârșire. Tot așa este ilustrația dată în Revelație cu privire la Armaghedon, că Domnul Isus conduce lupta, și oștirile Lui din cer Îl urmează. – Rev. 19:11-16.

36. Iehova a purtat bătăliile de la Gabaon în numele poporului Său de legământ, precum și pentru Gabaoniți, care se puseseră sub Iosua. Tot astfel Iehova prin marele Său Mareșal, Cristos Isus, poartă bătălia de la Armaghedon pentru poporul Său de legământ, și pentru gabaoniții anti-tipici, mulțimea mare, care, desigur, trebuie să fie de partea lui Iehova înainte ca să aibă loc lupta. Gabaoniții au fost izbăviți complet de forțele lui Satan din jurul lor, dușmani care încercaseră nimicirea Gabaonului pentru că ei părăsiseră mulțimea Diavolului și se puseseră de partea Domnului și deveniseră servii Lui. Tot astfel dușmanul încearcă să nimicească pe toți cei din mulțimea mare care sunt eliberați din organizația lui Satan, deoarece ei s-au devotat organizației lui Dumnezeu sub Cristos Isus. Aceștia sunt ocrotiți și trecuți prin Armaghedon. Ca și Gabaoniții, cei din mulțimea mare sunt singurii care părăsesc astăzi organizația lui Satan și vin de partea lui Iehova și a lui Cristos Isus și încheie legământ să fie servii lui Dumnezeu și ai Împărăției Sale.

37. Gabaonul nu numai că a fost scos în evidență prin bătălia lui Iehova care i-a eliberat, ci după aceea el a ocupat o parte proeminentă în istoria organizației tipice a lui Iehova. Gabaonul a fost alocat seminției lui Beniamin și a fost făcut chiar un oraș al preoților. „Oraşele seminției fiilor lui Beniamin, după familiile lor, erau… douăsprezece oraşe şi sate lor: Gabaon" și alte sate numite. (Ios. 18:21-28). „Astfel au dat fiilor preotului Aaron, Hebronul cu hotarele lui (dar de la seminția lui Iuda),…şi de la seminția lui Beniamin, Gabaonul cu hotarele lui, …" (Ios. 21:13-19). Scripturile menționează „bazinul de la Gabaon". (2Sam 2:13); și „apele cele mari care sunt în Gabaon". (Ier. 41:12); precum și de „piatra mare care este în Gabaon". (2Sam. 20:8). Acele pietre de hotar menționate se potrivesc bine cu semnificația tipică a numelui. Gabaonul a fost un loc înalt; tot astfel mulțimea mare este menționată foarte proeminent în Scripturi, atât în profeția profeților din vechime, cât și în Revelația.

38. Moise a construit tabernacolul în pustie; însă în timpul domniei regelui David, tabernacolul, împreună cu altarul de aramă, era așezat la Gabaon. Tabernacolul nu avea chivotul legământului atunci, pentru că filistenii îl capturaseră. „Pe Ţadoc, preotul, şi pe fraţii lui, preoţii, înaintea tabernacolului Domnului, în locul înalt din Gabaon, ca să-i aducă lui Iehova zilnic, dimineaţa şi seara, jertfe arse pe altarul jertfei arse, potrivit cu tot ce este scris în legea pe care Domnul i-a poruncit-o lui Israel". (1Cron. 16:39,40). A fost așadar, convenabil

Cuprins

pentru Gabaoniți să fie slujitorii tabernacolului în orașul lor natal, și de asemenea, cu bazinul și pădurile necesare pentru apă și lemne, pe care, ca scoțători de apă și tăietori de lemne, le-au folosit.

39. Mai târziu David a ridicat un tabernacol la Muntele Sion și pusese chivotul legământului acolo. (1Cron. 16:1,37,38). Folosirea locului înalt de la Gabaon a continuat până la domnia lui Solomon. Locul templului fusese indicat regelui David de Domnul. „În timpul acela, văzând că Iehova îi răspunsese în aria de treierat a lui Ornan, iebusitul, David a continuat să aducă jertfe acolo. Dar tabernacolul Domnului, pe care-l făcuse Moise în pustiu, şi altarul jertfei arse erau pe vremea aceea în locul înalt din Gabaon; dar David n-a putut să se ducă acolo ca să-i ceară sfat lui Dumnezeu, căci îl îngrozise sabia îngerului Domnului. Apoi David a spus: Aceasta este casa Domnului Dumnezeu, și acesta este un altar al arderii de tot pentru Israel". (1Cron. 21:28-30; 22:1). Până când s-a finalizat templul la Ierusalim în timpul domniei lui Solomon, în al unsprezecelea an al domniei sale, Solomon însuși se suia la Gabaon ca să se închine acolo. „Şi Solomon îl iubea pe Domnul, umblând potrivit instrucţiunilor tatălui său, David. Numai că aducea jertfe şi făcea să fumege jertfe în locurile înalte. Aşadar, regele s-a dus la Gabaon ca să aducă jertfe acolo, căci acesta era cel mai important loc înalt. Solomon a oferit pe acest altar o mie de arderi de tot. La Gabaon, Iehova i s-a arătat lui Solomon noaptea într-un vis. Şi Dumnezeu a zis: Cere ce vrei să-ţi dau". (1Regi 3:3-5). „Când Solomon a terminat de construit casa Domnului, casa regelui şi orice lucru pe care Solomon l-a dorit şi a avut plăcere să-l facă, Domnul i s-a arătat lui Solomon a doua oară, la fel cum i se arătase la Gabaon. Şi Domnul i-a zis: Am auzit rugăciunea ta şi rugămintea ta pe care ai făcut-o înaintea mea. Am sfinţit casa aceasta pe care ai construit-o, ca să-mi pun acolo numele pentru totdeauna, iar ochii Mei şi inima Mea vor fi acolo în permanență". – 1Regi 9:1-3; 2Cron. 1:3-5,13.

40. Rezultatul pentru Gabaoniți că au încheiat legământ să fie slujitorii poporului lui Dumnezeu, Israel, a fost că ei au fost răsplătiți dincolo de așteptări prin faptul că au devenit slujitorii apropiați ai casei de închinare a lui Iehova. În mod sigur Gabaoniții au slujit pe Iehova Dumnezeu; altfel ei nu ar fi continuat cu Israeliții în slujbă. Gabaoniții, care erau heviți, deveniseră prozeliți față de credința lui Iehova și poporul Său și după aceea s-au comportat ca atare. Ei erau „străini" (prozeliți – în versiunea greacă *Septuaginta),* la care se face referire în scripturi la Exod 12:48 și 20:10. Ei au fost circumciși, ceea ce simbolizează că ei au fost făcuți curați înaintea Domnului. Este scris: „Şi să te bucuri în timpul sărbătorii tale, tu, fiul tău şi fiica ta, sclavul tău şi sclava ta, levitul, străinul (prozelitul – *Sept.*), orfanul de tată şi văduva, care sunt înăuntrul porţilor tale." – Deut. 16:14.

41. Aceasta a fost sărbătoarea corturilor, și faptul că Gabaoniții (care erau „străini" și „prozeliți") au participat la ea este o dovadă suplimentară că mulțimea mare participă acum împreună cu rămășița în celebrarea sărbătorii corturilor. (A se vedea *Turnul de Veghere*, 15 Aprilie, 1936, pagina 115). Faptul că descendenții Gabaoniților, care erau străini și prozeliți, au continuat cu poporul ales al lui

Cuprins

Dumnezeu este arătat în continuare de faptul că la Cincizecime, după ce Spiritul Sfânt s-a coborât peste apostoli, cei care au auzit vorbirea lor în diferite limbi sunt menționați ca „iudei și prozeliți”. (Fapte 2:10). Nicolae din Antiohia a fost un prozelit din Antiohia. (Fapte 6:5). Mulți care au urmat pe Pavel au fost prozeliți. (Fapte 13:43). Strămoșul lui Ionadab, fiul lui Recab, a fost în aceeași clasă de străini sau prozeliți. – Num. 10:29-32; Jud. 1:16; 1Cron. 2:55.

42. Când Isus și-a făcut intrarea triumfătoare în Ierusalim, călărind pe un măgar, mulțimea mare L-a însoțit, dintre care mulți au fost „străini” sau „prozeliți”. „Atunci fariseii au zis între ei: Nu vedeţi că nu reuşiţi nimic?. Iată că lumea se duce după el! Printre cei care urcaseră să se închine la sărbătoare erau şi nişte greci. Aceştia s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, şi l-au rugat, zicând: Domnule, am vrea să-l vedem pe Isus”. – Ioan 12:19-21.

43. Observați că Fariseii fățarnici au pervertit această chestiune a prozeliților, făcând tot ce era posibil pentru a atrage pe oameni în organizația lor pentru ca fariseii să primească sprijin material pentru ei. Lor Isus le-a spus: „Vai de voi, scribi şi farisei, ipocriţi! Pentru că voi străbateţi marea şi uscatul ca să faceţi un prozelit şi, când ajunge aşa, îl faceţi de două ori mai mult copilul Gheenei decât voi”. – Matei 23:15.

PERVERTIRE

44. Unul din trucurile lui Satan este de a perverti legea lui Dumnezeu, adică, de a folosi adevărul și a-l aplica greșit pentru a ascunde acte ilegale. Legea lui Dumnezeu, care este întotdeauna dreaptă, recunoaște străinul ca un prozelit spre favoarea lui. Diavolul a determinat pe farisei să pervertească acea lege a lui Dumnezeu. Fariseii s-au depărtat de adevărul planului exprimat al lui Dumnezeu și au devenit religioniști comerciali și au practicat ceea ce era cunoscut ca religia „iudaică” în scopuri egoiste. Toți care s-au depărtat de adevăr și devin religioniști au folosit religia într-un scop egoist și sunt, așadar, instrumentele sau copiii Diavolului. Fariseii ipocriți au făcut tot posibilul ca să atragă oameni sub controlul lor și să facă prozeliți din ei; și aceasta ei au făcut pentru propria lor înălțare. Tot astfel corespondentul lor, ierarhia romano-catolică în special, și alți religioniști în general, au urmat cursul fariseilor și au adoptat și practicat religia în schimbul Cuvântului lui Dumnezeu și sunt vinovați, prin urmare, de pervertire. Unele fapte istorice adevărate relatate în continuare fac lumină în această chestiune.

45. În vremea lui Isus, printre prozeliții evrei erau edomiții, care fuseseră făcuți așa cu forța de un fariseu. Acești prozeliți au inclus familia Irozilor, regii care au condus în Palestina când Isus a fost pe pământ în trup. Cândva după moartea lui Ezra și Neemia, evreii, conduși de farisei, au început să-și răspândească credința, și în aceasta au folosit arme carnale și multe alte mijloace greșite. Macabeii, care erau Leviți preoțești, au deveni regi ai acestor evrei, și unul din ei a fost Ioan Hircanus. La moartea tatălui său, Ioan Hircanus s-a urcat la tron și a devenit mare preot în 135 î. Cr. Dar să începem cu începutul: Ioan a fost un fariseu. Cu privire la expedițiile militare ale lui Ioan este scris: „Hircanus a luat și

Cuprins

Dora și Marissa, orașe din Idumeea (Edom), și a supus pe toți locuitorii din Idumeea; și le-a permis să stea în țară, cu condiția să-și circumscrie părțile genitale, și să folosească legile evreilor; și ei au fost așa de doritori să trăiască în acea țară a strămoșilor lor, încât s-au supus practicării circumciziei, și restului obiceiurilor de viață evreiești; moment în care ei au fost după aceea nimic altceva decât evrei." (Iosefus Ant XIII, capitolul ix, sec. 1). Mai târziu Hircanus a devenit un saducheu. – *Antichități* XIII, cap. x, sec. 5, 6.

46. Prin urmare, familia Irozilor, fiind Idumeeni sau Edomiți prin descendență, a fost inclusă printre acești prozeliți forțați de produsul fariseic. „Regele Irod", așa-numitul „Irod cel Mare" a fost un astfel de prozelit edomit, și el a fost unul care a intervievat pe magii din răsărit și apoi a încercat să ucidă pe pruncul Isus ordonând uciderea tuturor pruncilor din Betleem. (Mat. 2:1-19). Acest Irod a construit într-un mod ipocrit templul din Ierusalim, cu privire la care evreii au spus lui Isus: „Templul acesta a fost zidit în patruzeci şi şase de ani, şi tu îl vei ridica în trei zile?" (Ioan 2:20). Isus a prezis nimicirea totală a templului lui Irod. – Mat. 24:1,2.

47. Irod Antipa, regele, a fost și el un prozelit, fiind fiul lui Irod cel Mare menționat mai sus, și succesorul lui la regatul peste Galileea. Acest Irod Antipa a fost unul care a cedat cererii dansatoarei Salome pentru capul lui Ioan Botezătorul. (Marcu 6:14-28). Când Fariseii au spus lui Isus să iasă din Galileea, „căci Irod te va ucide", Isus a răspuns, „Mergeți, și spuneți acelei vulpi". (Luca 13:31,32). Când a fost adus înaintea acestui Irod, Isus a refuzat să facă minuni pentru el. (Luca 23:6-11). Așadar, Irod a sfidat pe Isus. Cu privire la aceasta apostolii și ceilalți discipoli, la un timp după Cincizecime, s-au rugat: „Şi atât Irod, cât şi Ponţiu Pilat, împreună cu oamenii naţiunilor şi cu popoarele lui Israel, s-au adunat în acest oraş împotriva sfântului tău copil Isus, pe care l-ai uns." – Fapte 4:27.

48. Irod Agripa I, nepotul lui Irod cel Mare, „a pus mâna pe unii din adunare ca să le facă rău. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Când a văzut că lucrul acesta era pe placul iudeilor, l-a a prins şi pe Petru." Însă Petru a fost eliberat din închisoare de îngerul lui Dumnezeu. Mai târziu, când acest Irod a ținut un discurs în fața păgânilor, „îngerul Domnului l-a lovit, pentru că nu a dat glorie lui Dumnezeu. Şi a fost mâncat de viermi şi şi-a dat duhul". Fapte 12:1-23.

49. Fariseii și aliații sau asociații lor au fost aceia care s-au opus cu înverșunare lui Isus și l-au persecutat până la moarte. Acei farisei au pretins a fi reprezentanții adevărați ai lui Dumnezeu pe pământ, și totuși ei L-au persecutat și au provocat moartea Fiului preaiubit al lui Dumnezeu. Isus a știut că acei clerici ipocriți căutau viața Sa, însă El nu a evitat să spună adevărul despre ei. În această legătură citiți denunțul Lui despre farisei așa cum este relatat în capitolul douăzeci și trei din Matei, și, când citiți acest denunț, înlocuiți cuvântul „Farisei" cu cuvintele „Ierarhia romano-catolică și clerul aliat". Cu privire la pervertirea de către ei a legii lui Dumnezeu cu privire la prozeliți Isus a spus: „Vai de voi, scribi şi farisei, ipocriţi! Pentru că voi străbateţi marea şi uscatul ca să faceţi un prozelit şi, când ajunge aşa, îl faceţi de două ori mai mult copilul Gheenei decât voi." (Mat.

Cuprins

23:15). El a spus fariseilor că nu vor putea să scape de condamnarea Gheenei, și prin urmare, i-a însemnat pentru nimicire; și tot astfel corespondentul lor, Ierarhia romano-catolică și aliații, care recurg la tot felul de mijloace ca să facă prozeliți, sunt condamnați de Domnul la aceeași soartă.

50. Membrii ierarhiei romano-catolice, ca și predecesorii lor cum ar fi familia Irozilor, pervertesc regula lui Dumnezeu cu privire la prozeliți. Organizația catolică, operând din Roma, a mers mult mai departe în acest curs rău decât fariseii. Cucerirea Mexicului este un exemplu rușinos al acesteia. În multe țări ale Europei, precum și în țări din America de Nord și America de Sud, ierarhia romano-catolică a folosit focul, sabia și mașinile îngrozitoare de tortură pentru a forța pe bărbați și femei să devină prozeliți catolici și pentru ca să vină sub controlul organizației Ierarhiei. Membrii ierarhiei pretinzând deschis și cu lăudăroșenie a fi reprezentanții lui Iehova Dumnezeu, Ierarhia romano-catolică este în realitate reprezentantul pe pământ al „dumnezeului acestei lumi", care este Satan Diavolul. Oamenii care străbat această țară a Americii ca preoți și membri ai ierarhiei romano-catolice susțin uciderea celor care sunt împotriva ierarhiei. Unii din oficialii de rang înalt din organizația ierarhiei catolice folosesc amenințări cu boicotul ca să împiedice posturile de radio de la transmiterea mesajului adevărului și declară cu aroganță că dacă avertismentul lor nu este luat în seamă marele oficial al ierarhiei va „lua o acțiune mai drastică". Evident, aceste cuvinte trebuie interpretate a însemna că dacă posturile de radio nu ascultă de cardinal sau de alți membrii ai Ierarhiei, se va recurge la ceea ce va aduce mai multe pagube decât boicotul. Cei care au fost înșelați să urmeze și să asculte pe preoții ierarhiei romano-catolice să ia aminte că legea lui Dumnezeu declară că ierarhia și toți acești pervertitori ai adevărului, care reprezintă greșit și defaimă numele sfânt al lui Dumnezeu și practică nelegiuirea, își vor găsi sfârșitul în pierzare. Oamenii cu bună voință, care vor forma mulțimea mare și vor găsi un loc de siguranță, trebuie să părăsească rapid Ierarhia și alte organizații religioase asemănătoare și să fugă la Împărăția lui Dumnezeu. Timpul este scurt în care ei trebuie să găsească siguranță, dacă o mai pot găsi.

51. Ierarhia romano-catolică și clericii aliați au urmat cursul fariseilor. Astăzi ierarhia se laudă că are douăzeci de milioane de oameni în organizația sa în Statele Unite; și, fără îndoială, cei mai răi escroci ai țării sunt printre aceste douăzeci de milioane; oameni răi, care nu ezită să comită răul și pe care preoții ierarhiei încearcă să-i absolve de răutatea lor. Așa cum fariseii au fost împotriva oamenilor de rând care L-au întâmpinat pe Isus, tot așa ierarhia romano-catolică este întru-totul împotriva oamenilor de rând care cântă laudele lui Iehova și ale Regelui Său Cristos. Din acest motiv clericii persecută pe rămășiță și pe mulțimea mare.

52. Când templul a fost instalat în Ierusalim, Gabaoniții, incluși atunci printre Netinimi, au trebuit să se suie la Ierusalim și să facă acolo slujba de scoatere de apă și de tăiere de lemne. Apoi a venit Nebucadnețar și a distrus Ierusalimul și a luat mulți captivi la Babilon, dintre care mulți fără îndoială au fost

Cuprins

Gabaoniți. Mai târziu, Gabaoniții s-au întors cu rămășița evreilor ca să reconstruiască templul la Ierusalim: „Aceștia sunt fiii provinciei care au ieşit din captivitate, dintre captivii pe care Nebucadneţar, regele Babilonului, îi dusese în exil, şi care mai târziu s-au întors la Ierusalim şi în Iuda, fiecare în oraşul lui, cei care au venit cu Zorobabel şi cu Ieşua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilşan, Misperet, Bigvai, Nehum şi Baana. Numărul bărbaţilor din poporul lui Israel, a fost acesta…bărbații din Gabaon, nouăzeci și cinci". – Neemia 7:6,7,25.

53. Gabaoniții au participat la repararea zidurilor Ierusalimului. (Neem. 3:7). Gabaoniții descendenții lor au rămas credincioși legământului lor; deși ei nu erau israeliți, și nici în legământul legii, și nici în legământul credincioșiei, totuși ei au slujit cu credincioșie pe Iehova ca Netinimi. În Gabaoniți se găsește, așadar, tabloul frumos care prezice membrii mulțimii mari, care părăsesc organizația lui Satan și se pun sub Cristos ca servi și lucrează împreună cu rămășița, și după aceea continuă în serviciul lui Dumnezeu și Cristos Isus „zi și noapte", adică, neîncetat, și fac aceasta tot timpul cu bucurie. – Rev. 7:9-15.

54. Dovada Scripturală este într-o singură direcție, și arată dincolo de orice îndoială că mulțimea mare trebuie să fie adunată la Domnul și organizația Lui și să învețe neprihănirea și smerenia și să fie pusă la încercare înainte ca „furtuna nimicitoare", care este expresia mâniei lui Dumnezeu la Armaghedon, să elimine organizația lui Satan. În timp ce duc roadele Împărăției la mulțimea mare, așa cum este poruncit de Domnul, martorii lui Iehova, care constituie rămășița credincioasă, trebuie să se implice și chiar se și implică în război cu religioniștii, ierarhia romano-catolică și aliații ei. Este ziua lui Iehova. Este ziua judecății și separării națiunilor prin Cristos Isus, marele Judecător. Este un timp de război, și rămășița credincioasă se bucură să intre acum în luptă cu religioniștii ipocriți care au batjocorit și defăimat atât de mult timp numele lui Iehova Dumnezeu. Este timpul în care fiecare din rămășița credincioasă trebuie să aibă și să păstreze întreaga armură a lui Dumnezeu. (Efes. 6:10-18). Acum Diavolul și toți agenții săi fac război cu rămășița pentru că mărturia pe care o duc ei este dusă în ascultare de poruncile Domnului și demască escrocheria și ipocrizia religioniștilor, reprezentanții cei mai de seamă ai Diavolului pe pământ. În acest război Ionadabii sau mulțimea mare participă împreună cu rămășița. (1Cron. 12:1,4). Ei au mesajul eliberării, și în ascultare de porunca Domnului aceștia din mulțimea mare preiau strigătul vesel și spun: „Veniți; oricine aude să vină". – Rev. 22:17.

55. În această zi a lui Iehova dragostea fiecăruia care a căzut de acord să facă voia lui Dumnezeu trebuie pusă la încercare, și cei care trec cu succes testul vor avea îndrăzneală în a declara mesajul Împărăției indiferent de orice opoziție. (1Ioan 4:17,18). Orice persoană care este îndemnată să se implice în slujbă pentru un scop egoist, ca de exemplu dorința de a fi pus în poziția pe care o ocupă altul, sau dorința de a străluci în ochii altor oameni, arată că acea persoană are o inimă necurată și, dacă continuă în acel mod, va eșua în mod sigur. Scripturile pun întrebarea, „Cine va sta în locul Său sfânt?" „Cel care are mâini curate, și o inimă

Cuprins

curată, care nu și-a înălțat sufletul spre deșertăciune, și nici nu a jurat strâmb". (Ps. 24:4). Numai cei care sunt desăvârșiți în dragostea pentru Dumnezeu și Împărăția Lui este posibil să stea, și cei care iubesc pe Dumnezeu și Împărăția Lui vor depune toate eforturile în ascultare de porunca Lui ca să proclame numele și Împărăția Celui Preaînalt.

56. O regulă fixă a lui Iehova, așa cum este scrisă în Cuvântul Său, este aceasta: „Ascultarea este mai bună decât jertfele". (1Sam. 15:22). Când cei din Israelul spiritual s-au consacrat Domnului, a fost necesar ca fiecare să încheie un legământ prin care și-a arătat disponibilitatea de a sacrifica orice speranță și perspectivă pământească și de a călca pe urmele lui Isus pentru ca să aibă parte cu Cristos Isus în Împărăția Sa. Speranța principală în mintea fiecăruia din aceștia a fost de a fi luat în cer și a domni cu Cristos, și că pentru a primi acea răsplată mare el trebuie să se pregătească crescând în asemănarea Domnului. Această lucrare a fost în acord deplin cu lumina avut atunci. Acum însă, de la venirea Domnului Isus la templul lui Iehova, Lumina Lui, care este „semănată pentru cel neprihănit", strălucește în fața lui Cristos Isus și este reflectată față de cei care sunt sub „haina neprihănirii" și le descoperă că ascultarea de porunca lui Iehova este foarte importantă și mai bună decât jertfele, care sunt, de asemenea, necesare. Cei unși văd acum pe Iehova apărând în gloria Sa la Sion și că ziua judecății este aproape. Ei văd că mânia lui Dumnezeu a început să fie exprimată împotriva lui Satan când acesta a fost alungat din cer, și că atunci Iehova oprit o exprimare suplimentară a mâniei Sale până când se va face o lucrare de mărturie pe pământ, conform voinței Sale, și atunci când acea lucrare de mărturie va fi finalizată Iehova își va exprima mânia împotriva lui Satan și a organizației Lui spre nimicirea completă a tuturor dușmanilor Săi.

57. Pare clar, așadar, celor unși că este mult mai mult de făcut decât doar ca omul să-și aducă aminte de faptul că a căzut de acord să jertfească toate speranțele și perspectivele sale pământești. Fiind luminați acum la templu, cei unși văd că au fost scoși din lume de Domnul ca un popor pentru numele Său și că ei trebuie să fie zeloși și energici în ascultarea de poruncile Lui. Domnul îi trimite, în calitate de martori ai Săi însărcinați în mod corespunzător, să predice această evanghelie a Împărăției, poruncind ca aceasta să se facă înainte de sfârșitul final. Iehova le poruncește să se ridice și să facă o lucrare de război împotriva dușmanului înainte ca El să-și exprime mânia Sa mare. Membrilor rămășiței li se spune ce trebuie să facă. Partea lor este să fie lucrători împreună cu Dumnezeu, după cum declară apostolul că a fost și este. – 1Cor. 16:10; 2Cor. 6:1.

58. Partea membrilor rămășiței în război împotriva dușmanului este să predice adevărul. Armele lor de război nu sunt carnale, ci sunt puternice ca să răstoarne fortărețe și să demaște pe dușman. (2Cor. 10:3,4). Acest război va aduce asupra dușmanului rușine și dizgrație. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, pentru că ea este făcută conform voinței Sale. Pentru toți care nu au spiritul Domnului li se pare în mod sigur o lucrare ciudată ca Dumnezeu să facă de rușine pe cei care

Cuprins

timp de mulți ani au susținut a fi reprezentanții Săi. Această lucrare nu este Armaghedonul, însă trebuie făcută înainte de Armaghedon.

59. Iehova pune responsabilitatea asupra martorilor Săi unși, după ce a făcut din ei străjeri ai intereselor Împărăției, și El le poruncește să dea avertismentul, și spune care va fi pedeapsa pentru eșecul de a asculta poruncile Sale. (Ezec. 33:6-10). Mai Marele Moise, Cristos Isus, care este la conducerea clasei templului, poruncește martorilor ce să facă, și este mult mai bine pentru ei să asculte poruncile decât să jertfească, fiindcă toți cei care eșuează sau refuză să asculte vor suferi nimicirea și, prin urmare, jertfa făcută anterior nu va folosi la nimic. (Fapte 3:23). Dacă ei ascultă cu credincioșie, vor trăi. Serviciul rămășiței este diferit, din acest motiv, de cea care a fost anterior, pentru că este o lucrare mult mai importantă de făcut acum. Marea chestiune, care a rămas nerezolvată timp de secole, este pe punctul de a fi rezolvată pentru totdeauna. Înainte ca această chestiune să fie soluționată Iehova trimite pe martorii Săi să vestească oamenilor că El este Dumnezeu și să le spună ce urmează să facă dușmanului. În aceasta martorii Săi au o parte în soluționarea chestiunii mari și în justificarea numelui Său. Cei care sunt acum pe pământ care vor să trăiască trebuie să audă mărturia înainte de exprimarea mâniei lui Iehova, și rămășița trebuie să ducă acestora anunțul și avertismentul lui Dumnezeu, pentru ca ei să poată căuta pe Domnul și să găsească siguranță în timpul manifestării mâniei Sale. Această lucrare de mărturie trebuie să fie făcută; și când va fi terminată, așa cum declară Scripturile, va urma cel mai mare necaz cunoscut vreodată sau care va fi cunoscut vreodată, și necazul va fi împotriva tuturor demonilor spirituali și umani ai universului. Aceea va fi bătălia zilei mari a Dumnezeului Atotputernic în justificarea numelui Său, dovedind că El este Dumnezeul Atotputernic, al cărui nume este Iehova. Acum, prin dezvăluire profețiilor Sale, Iehova face cunoscut poporului Său că în foarte scurt timp El, prin Brațul Său Drept, Cristos Isus, va da lovitura decisivă împotriva dușmanului și că, atunci când va începe acea bătălie, cei care vor constitui mulțimea fără număr vor fi auzit adevărul, se vor fi pus de partea lui Dumnezeu și a Împărăției Sale, și vor fi văzuți lăudând pe Dumnezeu și zicând: „Salvarea o datorăm Dumnezeului nostru, care stă pe tron, şi Mielului”. – Revelația 7:10.

Întrebări pentru studiu

1. De ce se spune despre timpul prezent că este „ziua pe care a făcut-o Iehova”? Cui i s-a făcut cunoscut aceasta şi cum? Care este răspunderea lor cu privire la aceasta și de ce ?

2,3. Arată motivul pentru rugăciunea îndrăzneață a lui Iosua cu ocazia bătăliei Gabaonului (versetul 12), şi de ce a ascultat-o Iehova. Arată că acel tablou profetic este acum pe cale de a fi împlinit.

4-7. Arată însemnătatea profetică a lucrurilor următoare : a) că cei cinci împăraţi au fugit şi s-au ascuns într-o peşteră la Macheda, şi că Iosua a fost

Cuprins

înştiinţat despre aceasta ; b) cum a procedat Iosua după aceea; c) că Gabaoniţii înainte de a începe bătălia s-au pus în mod hotărât pe partea lui Iosua.

8-10. Ce semnificație profetică se vede în situația descrisă în versetele 20, 21?

11, 12. Ce este ilustrat în acea parte a dramei scrisă la versetele 23, 24? Arată că alte scripturi prezic aceiași umilire care stă să vină peste conducătorii lăudăroși și răi ai timpului prezent.

13-16. Cum își îndeplinește scopul raportul din versetul 25? Arată potrivirea, atunci și ca un tablou profetic, eliminării de către Iosua a celor cinci regi.

17-19. Cu alte scripturi, arată că, atunci dar și ca o profeție, purtarea lui Iosua așa cum este relatată în versetele 27, 28 a fost în conformitate cu judecata lui Iehova care urmează să fie executată împotriva lui Satan și a tuturor celor din organizația lui.

20-22. Ce pare, așadar, a fi prezis în chestiunea relatată în versetele 28-41 și rezumată în versetul 42?

23. Cum pare să servească raportul din 2Samuel 2:12-32 ca un tablou profetic?

24-26. La timpul hotărât David a fost uns ca rege peste tot Israelul, și și-a instalat Împărăția la Ierusalim. Ce a avut loc atunci? Aplică tabloul profetic.

27. Ce a avut loc la Muntele Perațim? În ce scop, așa cum a fost prefigurat acolo, a „ridicat" Iehova și a poruncit oștirilor Sale „Ridicați-vă"? Cum va fi împlinit acel plan?

28. Ce pare a fi prezis, și de ce, în afirmația că „Iehova va fi mânios ca în valea Gabaonului, ca să aducă la îndeplinire actul Său ciudat?

29, 30. Cum a scris Iehova în Cuvântul Său? De ce a fost așa? Cine va înțelege Cuvântul lui Iehova? când și de ce?

31-34. Ce este ierarhia romano-catolică? Cum va fi distrusă? Ce este „lucrarea ciudată" la care se face referire în Isaia 28:21, și cum se va face ea? În ce scop, și cu ce rezultat? Cu scripturi, arată dacă acea lucrare trebuie făcută înainte de Armaghedon.

35, 36. De cine au fost duse cele două bătălii de la Gabaon? De ce, și cum? Aplică tabloul profetic.

37-39. Relatează fapte cu privire la Gabaon în care se vede că el a fost tipic într-un mod corespunzător.

40-42. Care a fost rezultatul pentru Gabaoniți după ce au încheiat un legământ ca să fie slujitorii poporului lui Dumnezeu, Israel? Unde se vede împlinirea acelei situații profetice? Citează alte cazuri în care „străinii" și prozeliții au căutat și au găsit o condiție de favoare cu Dumnezeu.

43-50. Arată, cu ilustrații la obiect, că fariseii din vremea lui Isus își au corespondentul în religioniștii timpului prezent. În ce scop au reprezentat greșit și defăimat aceștia numele sfânt al lui Dumnezeu și au practicat răutatea? Care este urgența situației prezente ca afectând oamenii cu bună voință.

Cuprins

51. Arată faptele importante care arată că ierarhia romano-catolică este împotriva lui Dumnezeu și a poporului de rând așa cum au fost fariseii în vremea lui Isus.

52, 53. Explică faptul că printre cei care s-au întors din captivitate și care s-au întors din nou la Ierusalim au fost unii copii ai Gabaonului. În raportul despre ei, cum sunt văzuți Gabaoniții a fi ilustrat „mulțimea mare”?

54, 55. Ce arată, așadar, Scripturile cu privire la urgența proclamării acestui mesaj al eliberării *acum*? Cum este implicat fiecare din cei consacrați într-un test al dragostei lui pentru Dumnezeu?

56-59. Care este acum poziția unșilor? și cum au venit ei în privilegiul și responsabilitatea lor prezentă? Care este natura lucrării încredințată lor, și scopul acesteia? Cât de important este ca ei să acorde ascultare sinceră și veselă față de aceasta? Cum diferă situația din prezent de cea de până acum, care justifică importanța mare de a duce anunțul și avertismentul lui Dumnezeu la oameni *acum*?

SCRISORI

IEHOVA FIE LĂUDAT

Dragă frate Rutherford:

Iehova să fie lăudat pentru cartea *Bogăție*. Nici o altă carte nu v-ar putea o bucurie mai mare. Citirea cărții *Bogăție* să obligă să vă spun despre „puterea” care străbate toate paginile ei. În sens literal ea „răspândește mângâiere” și revarsă peste om o „mantie a păcii”.

„Nu există nici un balsam în Galaad?” De la început până la sfârșit, ca un râu care curge constant, mesajul ei de adevăr ridică toate îngrijorările apăsătoare, înlătură necazurile obositoare și umple pe om cu lumina vieții.

Fie ca Iehova să continue să-mi dea har să am parte cu toți oamenii Lui de invitația glorioasă, „Veniți și beți”.

Fratele dumneavoastră și tovarășul serv în lucrarea Împărăției,

FRANK L. BROWN, *Anglia*.

IEHOVA A FURNIZAT BOGĂȚIE

Dragă frate Rutherford:

În cele ce urmează este prezentat raportul studiului Betel pentru luna Iunie. Participarea a fost după cum urmează: 53,50,50; o medie de 51. Nu s-a ținut nici o întâlnire în primele două zile de Luni.

Cuprins

Cu cât aprofundăm mai mult studiul cărții *Bogăției*, cu atât mai mult ne dăm seama de ce mină de bogăție a furnizat Iehova pentru poporul Său prin această carte. A fost o plăcere adevărată să iau parte la aceste întâlniri și a fost o sursă de încurajare să vezi aprecierea evidentă a fraților și dorința lor sinceră ca să folosească cât mai bine timpul petrecut împreună.

Cu dragoste continuă în Domnul,

Fratele dumneavoastră, prin harul Lui,

E. C. CHITTY, *Anglia.*

DOMNUL PREGĂTEȘTE ȘI ECHIPEAZĂ PE POPORUL SĂU

Dragă frate Rutherford:

În luna Mai, participarea la cele patru întâlniri la Betel a fost de 5,8, respectiv, 7.

În timpul acestei perioade am studiat articolele despre „Înfrângerea Filistenilor" și am început articolul despre „Responsabilitatea noastră".

Este minunat să vezi modul în care Domnul își pregătește poporul dându-le înțelegere prin *Turnul de Veghere* și cum după aceea le oferă echipamentul necesar pentru a duce aceeași informație mai departe, pentru ca cei care o dorință sinceră să cunoască căile Domnului să fie instruiți.

Aceste studii au fost de un mare ajutor pentru noi și am fost întăriți să descărcăm responsabilitatea pe care Domnul a pus-o peste cei care sunt favorizați cu înțelegerea adevărului Său.

Am dori să vă asigurăm că hotărârea noastră este să continuăm drept în luptă până când Iehova face pe dușmanii Săi și ai noștri să lingă țărâna.

Cu dragoste caldă,

Frații dumneavoastră în serviciul lui Iehova,

FAMILIA
BETEL, *Copenhaga.*

ÎMPOTRIVA STÂLPILOR TEMPLULUI LUI DAGON

Dragă frate iubit Rutherford:

Vă scriem cu cea mai profundă recunoștință ca să ne exprimăm bucuria noastră mare pentru darul minunat din cartea dvs., *Bogăției,* pe care am primit-o la convenția din Los Angeles.

Aceasta a fost una din binecuvântările mari pe care Iehova le-a rezervat pentru noi doi pionieri singuratici, precum și plăcerea de a asculta discursul dumneavoastră clar, accentuat, „Separarea Națiunilor", care în mod sigur este o lovitură mortală pentru Ierarhia rea și aliații ei.

Cuprins

Ne angajăm să cooperăm pe deplin cu dumneavoastră și cu toți unșii lui Iehova în a ne apleca cu toată puterea noastră împotriva stâlpilor templului lui Dagon.

Inimile noastre sunt pline de recunoștință și apreciere față de cei dragi ai familiei Betel, care au făcut cu bucurie un alt sacrificiu ca să țină pionierii în lucrarea de teren.

Rugăciunea noastră zilnică este ca să fiți întărit și mângâiați așa cum ne mângâiați și dumneavoastră prin harul Domnului prin *Turnul de Veghere, Anuarul*, și alte publicații.

Cu recunoștință ai dumneavoastră,

THEODOPE și LOLA PFANNEBUCHER, *Pionieri*.

DOVEDEȘTE CĂ IEHOVA VA ÎNVINGE

Dragă frate Rutherford:

Aceasta este a doua ocazie în care Dumnezeul Atotputernic ne-a dat privilegiul să vă auzim în acest loc îndepărtat, și aceasta dovedește că în ciuda tuturor opozițiilor Iehova poate și chiar va învinge. Aceste discursuri care vin sunt atât de emoționante și minunate încât vă mulțumim pentru eforturile dumneavoastră de a servi marginile îndepărtate ale pământului, și mulțumim și lui Iehova pentru bunătatea Lui iubitoare în asigurarea condițiilor.

Recepția nu a fost așteptată până în ultimul moment. Toate informațiile care le-am primit până ieri au fost că „Nimic clar încă nu a venit, însă se speră că postul de radio EAQ Spania va retransmite de pe continent". Adăugat la aceasta a fost știrea dezamăgitoare din Rangoom că nu este disponibil un aparat nou de radio. Aceasta a însemnat că trebuia să ne mulțumim cu un aparat Philips 2802 parțial defect. M-am aplecat în rugăciune cerând lui Iehova să facă ceea ce eu nu pot; și, iată, El a făcut restul într-un mod îndurător.

De la ora doisprezece de la miezul nopții am încercat să prindem postul, parcurgând întreaga bandă cu unde din nou și din nou. Așteptam discursul nu mai târziu de 1:30 a.m. S-a făcut ora două; nimic. Cu răbdare am continuat să sperăm că vom prinde cel puțin finalul mesajului dumneavoastră. La ora 2:15 am auzit doar două cuvinte plăpânde, „Auditoriu" și „Rutherford", și acestea în glasul familiar al fraților noștri americani. Aceasta ne-a stimulat să rămânem mai departe. Glasul a dispărut, s-a pierdut postul. Se făcuse deja ora 2:27; am căutat pe banda de unde (trebuie să fi fost pentru aproape a cincizecea oară) și butonul de reglare în mâna mea, în timpul căutării postului de radio, s-a oprit la unul din capete unde am auzit doar cuvintele „Judecătorul Rutherford"; și nu trecuse nici o secundă când glasul dumneavoastră familiar a izbucnit clar și tare cu fraza introductivă, care, dacă îmi aduc aminte bine, a fost, „În urmă cu aproape două mii de ani a trăit pe pământ cel mai important om pe pământ, și numele lui a fost Isus". Am auzit discursul dumneavoastră în direct. Am auzit audiența strigând „da" și ne-am

Cuprins

alăturat și noi strigătului. Am simțit că Iehova a învins, și noi prin El. Ne-am retras cu un cuvânt de mulțumire față de El și cu rugăciuni ca să vă dea putere să continuați lucrarea Lui, știind că dumneavoastră ați luat o poziție fermă și fără echivoc de partea lui. Vă mulțumim, frate Rutherford, pentru că am avut parte la această masă de „hrană la vreme potrivită". Dumnezeu să fie lăudat.

Suntem din când în când nu numai în gardă, ci și în rândurile din față ale bătăliei făcându-ne partea noastră mică. Frații din alte părți ale Burmei au luat măsuri să asculte și ei. Vestea despre rezultate va veni mai târziu.

Suntem întotdeauna,

Ai dumneavoastră în serviciul Regelui regilor,

BRO. S. B. COOTE
SR. R. COOTE, *Burma*

Cuprins

Cuprins

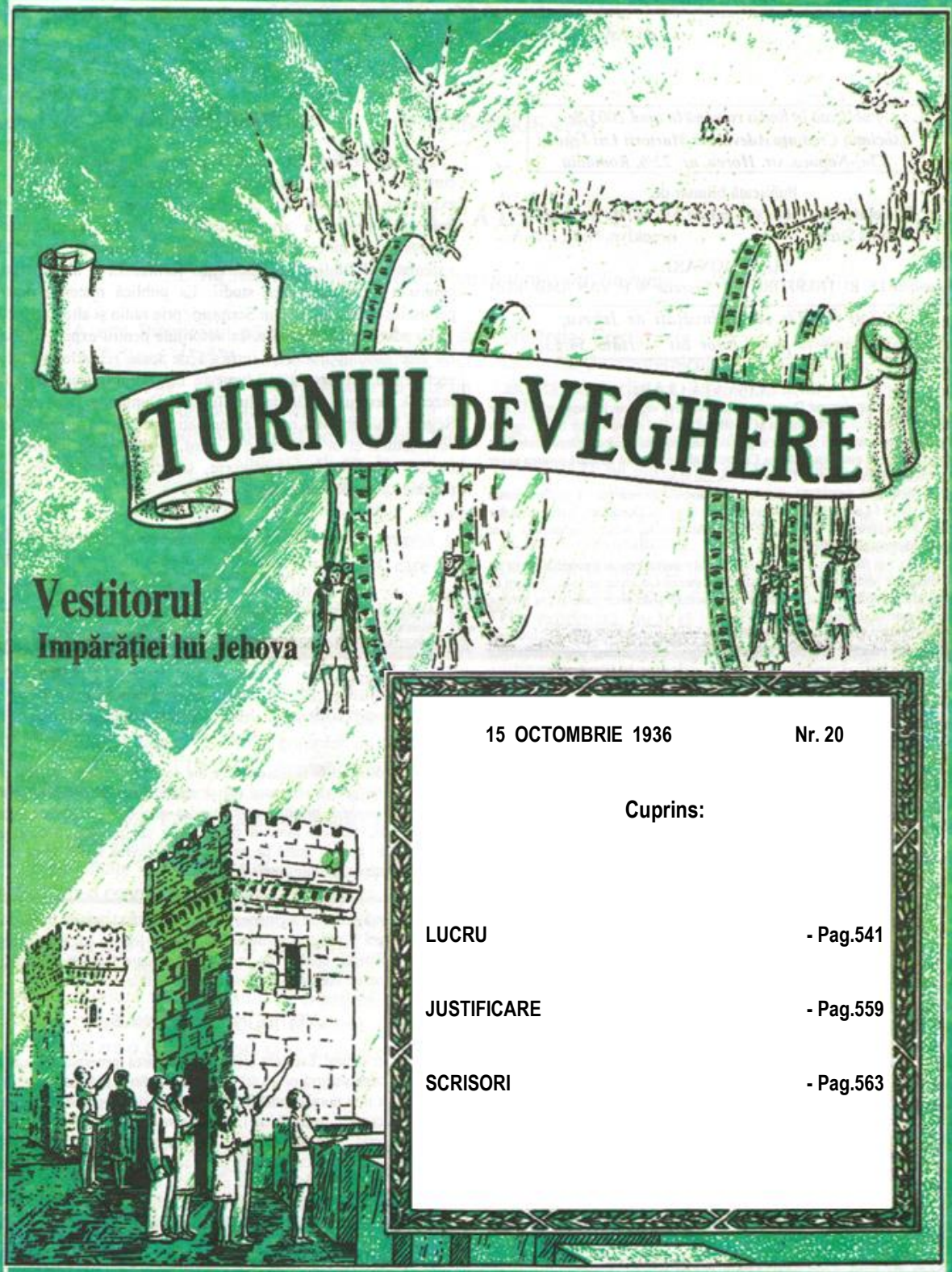

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

15 OCTOMBRIE 1936 Nr. 20

Cuprins:

LUCRU - Pag.541

JUSTIFICARE - Pag.559

SCRISORI - Pag.563

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

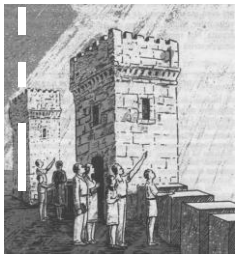

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Octombrie 1936** **Nr. 20**

LUCRU

„ Căci cuvântul lui Iehova este drept, şi toată lucrarea Lui este înfăptuită cu credincioşie". - Psalm 33:4, *R.V.*

IEHOVA lucrează și El cere ca fiecare făptură pe care o aprobă să lucreze, și această lucrare trebuie să fie făcută după voința lui Iehova. Ghidul perfect pentru făptură este Cuvântul lui Dumnezeu. Este important a cunoaște voia lui Dumnezeu și apoi a o face; altfel făptura nu ar putea lucra legal. Iehova a știut sfârșitul de la început, lucrarea Lui este întotdeauna în conformitate cu planul Său. El spune: „Eu am hotărât şi Eu voi şi împlini". (Isa. 46:11). Iehova are un timp fixat pentru orice lucru. „Un timp pentru a tăcea şi un timp pentru a vorbi;… Un timp pentru război şi un timp pentru pace". (Ecles. 3:1-8). Iehova sfârșește o lucrare și apoi continuă cu alta, și tot așa trebuie să facă toate creaturile Sale aprobate, așa cum a poruncit El. Marele plan al lui Iehova, așa cum este revelat el omului, este justificarea numelui Său sfânt. Justificarea este necesară din cauza defăimării numelui Său adusă de creatura Lucifer, actualmente Satan Diavolul. Iehova a zis lui Satan: „Dar, de aceea te-am lăsat în viaţă, ca să-ţi arăt puterea Mea, și ca numele Meu să fie proclamat pe tot pământul". (Ex. 9:16, *Leeser*). În realizarea planului Său Iehova își arată puterea supremă, și în legătură cu aceasta face pe martorii Săi să vestească numele Lui pe tot pământul, dându-le astfel o parte în lucrarea Sa. Aceasta înseamnă categoric două lucruri: o lucrare de mărturie la nivel mondial despre numele și planul lui Iehova, urmată de bătălia zilei mari a Dumnezeului Atotputernic.

2. Iehova a dat expresie planului Său în cuvinte clare. El a luat măsuri ca să se facă drame sau tablouri profetice care accentuează planul Său și fac cunoscută maniera de îndeplinire a planului Său. La timpul fixat Iehova dezvăluie celor care-L iubesc și-L servesc semnificația acestor ilustrații profetice așa cum sunt relatate în Cuvântul Său. Cuvântul lui Iehova este drept și adevărat și este, prin urmare, ghidul perfect pentru om. Din acest motiv Isus s-a rugat la Iehova în numele urmașilor Săi adevărați, pentru ca ei să fie aprobați de Iehova: „Sfinţeşte-i prin adevărul Tău: cuvântul Tău este adevărul. Aşa cum Tu M-ai trimis în lume, aşa i-am trimis şi Eu în lume. Şi Eu mă sfinţesc pentru ei, ca şi ei să fie sfinţiţi prin adevăr". (Ioan 17:17-19). Viața este darul lui Dumnezeu prin Isus Cristos, și prin urmare, cei care primesc darul lui Dumnezeu trebuie să vină la cunoștința lui Dumnezeu și a lui Cristos Isus: „Aceasta înseamnă viaţa veşnică: ca să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, şi pe Isus Cristos, despre cel pe

Cuprins

care l-ai trimis Tu". (Ioan 17:3). Aceste scripturi măresc datoria și obligația care este pusă asupra tuturor celor care intră într-un legământ ca să facă voia lui Dumnezeu. Toți aceștia care încheie legământul trebuie să lucreze așa cum a poruncit Domnul Dumnezeu, care face legămintele.

3. Isus a anunțat regula de neschimbat când a spus: „Tatăl Meu a lucrat până acum, și Eu lucrez". (Ioan 5:17). În executarea planului Său, Iehova a trimis pe omul Isus pe pământ. Prima lucrare a lui Isus pentru îndeplinirea planului lui Iehova a fost să proclame adevărul la cei care vroiau să audă. Prin urmare, Isus a spus: „Pentru aceasta m-am născut și pentru aceasta am venit în lume: ca să depun mărturie despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu". (Ioan 18:37). Aceasta înseamnă că orice creatură care vine la cunoștința adevărului, și care primește aprobarea lui Dumnezeu, trebuie să proclame și ea tuturor celor care vor să audă adevărul despre și cu privire la Iehova și planul Său. Întreaga chestiune conduce la justificarea numelui lui Iehova. Prin urmare, Isus este modelul sau exemplul perfect pus înaintea oamenilor, și orice persoană care urmează cu credincioșie acest model sau exemplu perfect este făcută să sufere deoarece cel rău, Satan Diavolul, defaimă numele lui Dumnezeu și încearcă să arunce rușine și suferință asupra tuturor celor care servesc cu credincioșie pe Dumnezeu. Nu urmează să fie așteptată o altă stare până la manifestarea puterii lui Dumnezeu care are ca rezultat nimicirea acelui dușman rău. Iehova își face lucrarea, și Cristos Isus își face lucrarea, și orice om care se angajează să asculte de Dumnezeu trebuie să facă lucrarea încredințată lui. Este de o importanță foarte mare ca fiecare din noi să înțeleagă clar acest fapt în minte.

4. Lucrarea care trebuie făcută de urmașii lui Cristos Isus nu este aceeași întotdeauna. O parte a lucrării încredințate este terminată și apoi o altă parte este începută și continuată. Așa a fost și este în cazul lui Cristos Isus. El a fost implicat timp de trei ani și jumătate în activitatea de ducere a mărturiei în auzul altora așa cum poruncise Dumnezeu, și, după ce a ascultat porunca Tatălui Său, El a făcut un raport și a spus Tatălui Său: „Am terminat lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac". (Ioan 17:4). Isus a murit ca și cum ar fi fost un păcătos, și ascultarea Lui deplină până la moarte după voința Tatălui Său a avut ca rezultat aducerea prețului de răscumpărare care deschide calea pentru salvarea oamenilor spre viață. Iehova a ridicat pe Isus din moarte și L-a înălțat la cel mai înalt loc, încredințând în mâna Sa toată puterea și autoritatea în cer și pe pământ, făcând astfel pe Isus Reprezentantul executiv al lui Iehova care să îndeplinească pe deplin planul Celui Preaînalt.

VENIND DIN NOU

5. După ce finalizează o lucrare Isus trece să facă o altă lucrare. Cu toate că toată lucrarea Lui are legătură cu justificarea numelui lui Iehova, această lucrare trebuie să fie făcută ordonat și la timpul fixat. Din acest motiv, când Isus s-a înălțat la cer Iehova a poruncit ca Isus să aștepte până la timpul potrivit ca să facă pe dușmanul Satan așternutul picioarelor Sale. (Ps. 110:1). Acel timp a avut legătură cu a doua venire a lui Cristos. Când a fost pe pământ Isus a spus în repetate rânduri

Cuprins

discipolilor Săi că va veni din nou, și a accentuat importanța venirii Sale. Marele eveniment pe care apostolii l-au așteptat cu nerăbdare a fost venirea Domnului Isus Cristos în putere și glorie. Speranța și așteptarea lor nu a fost bazată pe o fabulă meșteșugită cu viclenie, ci ei au avut dovada pozitivă și fără echivoc că Cristos Isus va veni în putere și glorie. Apostolii au fost atât de profund preocupați de venirea Domnului încât I-au făcut o cerere ca să le spună care va fi dovada venirii Sale. El a răspuns la întrebarea lor în cuvinte profetice, profeție care nu a putut fi înțeleasă și apreciată până când nu a început împlinirea ei. În scrierile inspirate ale apostolilor cea care iese în evidență este faptul venirii și Împărăției lui Isus Cristos. Ei au înțeles pe deplin faptul că trebuie să treacă o lungă perioadă de timp între timpul înălțării lui Cristos Isus la cer și venirea Lui din nou, așa cum a promis.

ALTĂ LUCRARE

6. În timpul perioadei lungi de timp între înălțarea lui Cristos Isus la cer și a doua Sa venire, Iehova execută o altă parte a lucrării Sale, adică, alegerea unui popor pentru numele Său, popor care trebuie să fie devotat cu totul lui Iehova și Împărăției Sale. (1Pet. 2:9,10). Fiind instruit de Domnul, apostolul Petru a declarat fraților săi că „Dumnezeu și-a îndreptat atenția spre națiuni, ca să scoată din ele un popor pentru numele Său". (Fapte 15:14). Această lucrare este făcută pentru ca la timpul hotărât Dumnezeu să aibă un popor pe pământ pe care-l va folosi ca martori ai Săi ca să vestească numele Său pe tot pământul, întocmai după cum spusese El cu mult timp înainte de aceasta. Timp de mulți ani urmașii credincioși ai lui Cristos Isus au proclamat adevărul cu privire la moartea și învierea Domnului și despre venirea Sa din nou. În acea perioadă de timp Cristos Isus a fost absent de la urmașii Săi adevărați; însă El nu i-a lăsat nemângâiați. Ei au răbdat multe greutăți, persecuții, încercări, și suferințe, dar, credincios promisiunii Sale, Cristos Isus s-a rugat la Tatăl Său pentru ei, și Iehova le-a trimis Spiritul Său Sfânt ca ghid și mângâietor pentru ei și pentru toți după zilele discipolilor care au devenit urmașii lui Cristos Isus. Spiritul Sfânt trebuie să îndeplinească și a și îndeplinit acea funcție de mângâietor și ghid până la venirea Domnului Isus Cristos; și când a sosit timpul pentru venirea Sa și strângerea laolaltă la Sine a credincioșilor Săi, El a devenit mângâietorul, învățătorul și ghidul lor. (2Tes. 2:1). Atunci nu va mai fi nevoie de serviciul Spiritului Sfânt ca ghid și mângâietor, pentru motivul că Cristos Isus cu cei ai Săi îndeplinește acel rol direct. Înainte de venirea Sa și înainte de strângerea la Sine a credincioșilor în templu, Cristos Isus pregătește calea înaintea lui Iehova aducând în atenția celor care doresc venirea Lui multe adevăruri care fuseseră ascunse și atrăgându-i la Sine și la Tatăl Său. Aceasta lucrare de pregătire a căii înaintea Domnului El a terminat-o, și apoi, loial promisiunii lui Iehova, El vine direct la templu pentru testarea și judecarea celor pe care i-a strâns înaintea Sa. „Iată că voi trimite pe mesagerul Meu, iar el va pregăti calea înaintea Mea. Şi Domnul, pe care-l căutaţi, va venit pe neaşteptate la templul Său, mesagerul legământului, în care vă găsiţi plăcerea. Iată, El va veni, spune Domnul oștirilor". – Mal. 3:1.

Cuprins

7. Așadar, dovada furnizată de Domnul dovedește clar și dincolo de orice îndoială că Iehova a întronat pe Cristos Isus ca Rege în 1914 și L-a trimis, așa cum declară, „să domnească în mijlocul dușmanilor Săi”. (Ps. 110:2). În mod sigur, dușmanul a trebuit să fie activ în acel timp, și faptele dovedesc dincolo de orice îndoială că el a fost și este activ. Ceea ce s-a întâmplat timp de trei ani și jumătate imediat după întronarea lui Cristos Isus în 1914 a fost finalizarea lucrării de pregătire a căii înaintea lui Iehova. Cei aduși acum la cunoștința adevărului și adunați înaintea Domnului trebuie să se supună unui test care să determine sinceritatea și credincioșia lor. Care este scopul lui Dumnezeu ca Cristos Isus „să vină la templul Său?” Templul lui Dumnezeu înseamnă urmașii adevărați și participanții cu Cristos Isus în lucrarea de îndeplinire a planului lui Iehova. „Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu, și că Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1Cor. 3:16; 2Cor. 6:16; Rev. 3:12). La venirea Domnului Isus Cristos mulți au făcut un legământ ca să facă voia lui Dumnezeu. Unii din ei au fost îndemnați de o dorință după câștig, în timp ce alții au fost devotați într-un mod altruist lui Iehova, pregătiți și dispuși să-și îndeplinească legămintele indiferent de ceea ce ar fi putut primi din mâinile lui Iehova. Toți aceștia născuți din Spirit trebui să fie puși la încercare, pentru ca credincioșia și însușirile lor de a fi reprezentanții lui Dumnezeu și Cristos pe pământ să poată fi stabilite. Prin urmare, este scris despre Cristos Isus, marele Mesager și Judecător de la templu: „Și El va sta ca un topitor şi ca un curățător al argintului şi-i va curăța pe fiii lui Levi. Îi va curăța așa cum se curăță aurul şi argintul, pentru ca să aducă Domnului o jertfă în neprihănire”. – Mal. 3:3.

8. Aducerea de jertfe Domnului în neprihănire menționată aici înseamnă un devotament neegoist și neclintit față de Iehova Dumnezeu și Regele Său, și care-i conduce la o ascultare plină de bucurie de poruncile Domnului. A aduce jertfe în neprihănire nu înseamnă o serviciu calificat pentru Domnul sau un serviciu care are un motiv egoist. Apostolul definește această jertfă neprihănită în aceste cuvinte: „Prin El să-i oferim întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor noastre, dând mulțumiri numelui Său. Pe lângă aceasta, nu uitaţi să faceţi binele şi să împărţiți bunurile cu alţii, căci astfel de jertfe îi plac lui Dumnezeu”. (Evr. 13:15,16). Fiii anti-tipici ai lui Levi sunt toți acei care sunt în legământ să facă voia lui Dumnezeu și care sunt fiii născuți din spirit ai lui Dumnezeu, și la judecata templului Domnul hotărăște care din aceștia sunt apți să reprezinte pe Domnul în Împărăția Sa. Reprezentanților competenți El le încredințează interesele Împărăției Sale.

9. Dintre cei de la judecata templului iese în evidență „servul rău”, clasă care a fost împinsă de o dorință după câștig egoist. Perspectiva de a merge în cer și de a avea parte la ajutorarea Domnului în conducerea universului a fost principalul stimulent pentru aceștia ca să încheie legământ pentru a face voia lui Dumnezeu și a intra în serviciul Lui. Domnul nu este părtinitor și nu hotărăște în mod arbitrar cine vor fi reprezentanții Lui și care vor primi binecuvântările Lui, ci fiecare stabilește dacă este potrivit sau nu pe baza stării inimii sale și a cursului de acțiune

Cuprins

pe care-l ia. Cei credincioși și altruiști, devotați lui Dumnezeu, și care fac cu bucurie voia Lui, sunt judecați favorabil și aprobați, și cu privire la aceștia Domnul Isus spune: „Cine este slujitorul credincios și înțelept pe care stăpânul lui l-a numit peste servitorii Săi ca să le dea hrană la timpul potrivit? Fericit este slujitorul acela dacă stăpânul lui, la venire, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că-l va numi peste toate bunurile sale". – Mat. 24:45-47.

LUCRAREA LOR

10. Societatea templului a devenit acum o parte a servului ales și este sub comanda directă a Capului clasei servului, însuși Cristos Isus. Motivul care îi împinge acum să se implice în lucrare trebuie să fie dragostea, adică, altruismul, un devotament voluntar și bucuros față de Dumnezeu și față de Regele și Împărăția Sa. Regele este pe tronul Său; El este la templu conducând judecata și instruind și direcționând pe cei din clasa templului. Acesta este începutul exercitării puterii lui Dumnezeu prin Cristos Isus față de lume, și în numele propriului Său popor, și cei din templu trebuie să devină dispuși și chiar sunt dispuși să facă lucrarea lor, și ei o fac cu bucurie, după cum este scris: „Poporul Tău se va oferi de bunăvoie în ziua puterii Tale, în frumusețea sfinţeniei, venind din sânul zorilor; Tu ai roua tineretului Tău". – Ps. 110:3.

11. Dimineața zilei a sosit, și lumina acesteia dezvăluie frumusețea sfințeniei Domnului, și cei din templu sunt ca tinerii puternici, viguroși care merg la luptă. Domnul Isus dezvăluie acum care trebuie să fie motivul adevărat care împinge pe acești credincioși la lucru, când le spune: „Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele". – Ioan 14:15.

12. Cei din templu sunt „poporul scos pentru numele Său", adică, cei selectați și separați de lume care sunt puși deoparte pentru serviciul Împărăției. Ce lucrare trebuie să facă ei? Însărcinarea de autoritate dată lor de Iehova răspunde la această întrebare. Cu privire la Domnul Isus este scris: „Spiritul Domnului Dumnezeu este peste mine, pentru că Domnul m-a uns să anunţ vestea bună celor smeriţi. El m-a trimis să-i pansez pe cei cu inima frântă, să le vestesc captivilor libertatea şi prizonierilor deschiderea ochilor, să vestesc anul de bunăvoinţă al Domnului, și ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru, să-i mângâi pe toţi cei ce plâng". – Isa. 61:1,2.

13. Cei care sunt aduși la Cristos și făcuți o parte a organizației Lui primesc aceeași ungere sau însărcinare a autorității de la Iehova prin Capul lor Cristos Isus, și lucrarea lor este astfel definită. Lucrarea acestora trebuie să fie exact în armonie cu spiritul lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos. „Lucraţi la salvarea voastră, cu teamă şi tremur, căci Dumnezeu este cel care, după buna Sa plăcere, lucrează în voi ca să vreţi şi, totodată, să înfăptuiţi". (Fil. 2:12-14). Iehova Dumnezeu lucrează acum în scopul justificării numelui Său, și El permite acestor credincioși să lucreze cu El după voința și buna Sa plăcere. El nu are nevoie de ei, însă le oferă acest privilegiu. Este voința exprimată a lui Dumnezeu ca numele Său să fie justificat. Este plăcerea lui Dumnezeu ca societatea templului să aibă o parte la

Cuprins

justificarea numelui Său. Iehova i-a scos din lume ca un popor pentru numele Său, și voia Sa cu privire la ei este exprimată în aceste cuvinte: „Voi sunteţi martorii mei, zice Domnul, și slujitorul Meu pe care l-am ales, ca să ştiţi, ca să aveţi credinţă în Mine și să înţelegeţi că Eu sunt Acela…De aceea voi sunteți martorii Mei, zice Domnul, că Eu sunt Dumnezeu"; „în afară de Mine nu este altul". (Isa. 43:10-12). Remarcați aceasta, că Domnul Dumnezeu spune aleșilor Săi: Voi trebuie să primiți cunoștință; trebuie să credeți că această cunoștință vine din Cuvântul lui Dumnezeu, și trebuie să înțelegeți relația voastră adevărată cu Domnul. Este scris în Cuvântul Său: „Cu toată puterea ta dobândeşte pricepere." – Prov. 4:7.

14. Un om poate să cunoască textele Cuvântului lui Dumnezeu și totuși să nu fie înțelept sau să aibă pricepere. „A dobândi pricepere" înseamnă a cunoaște și a aprecia corect relația creaturii față de Creator. Aceasta înseamnă că noi trebuie să știm și să înțelegem că există doar un singur Dumnezeu Atotputernic, al cărui nume este Iehova, care este Suprem, Cel Preaînalt mai presus de toate, și de la care vine orice dar bun și perfect; că Cristos Isus, Fiul preaiubit al lui Iehova, este alături de Tatăl și este „mâna dreaptă" sau funcționarul principal al lui Iehova, și că cei care sunt în Cristos, și prin urmare, din societatea templului, sunt servii lui Dumnezeu și Cristos, și că servii trebuie să facă voia Stăpânului Său și s-o facă cu bucurie. Aceasta înseamnă „a dobândi pricepere".

ASCULTARE

[15] Înainte ca cineva să poată deveni un membru al clasei „servului ales" trebuie să jertfească toate speranţele lumeşti, toate perspectivele şi toate aspiraţiile ambiţioase şi să se supună voinţei lui Dumnezeu. După ce cineva a devenit un serv al lui Dumnezeu este şi mai important să asculte, şi unora ca aceştia le este dată regula: „Ascultarea face mai mult decât jertfele". A lucra împotriva voinţei lui Dumnezeu înseamnă rebeliune. O neglijare sau un refuz de a asculta de instrucţiunile Domnului este îndărătnicie, și prin urmare, nelegiuire şi un fel de idolatrie. (1Samuel 15:22,23). Când cineva a fost adus în templul lui Dumnezeu şi a devenit o parte a templului, însă după aceea neglijează sau refuză să asculte cu bucurie de legea lui Dumnezeu şi a organizaţiei Sale, unul ca acesta, după cum spune Domnul, va fi scos din templu şi prin urmare din Împărăţie. (Matei 13:41). Servul trebuie să facă ceea ce-i porunceşte Domnul să facă, şi el trebuie să lucreze bucuros fără să murmure sau să se plângă.

[16] Cum poate şti servul întotdeauna ce trebuie să facă? Biblia, care este cuvântul exprimat al lui Dumnezeu, dă răspuns la aceasta şi este prin urmare călăuza sigură. Ca dovadă pentru aceasta stă scris: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, şi o lumină pe cărarea mea" (Psalm 119:105). „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos ca să înveţe, să mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârşit şi cu totul destoinic pentru orice lucrare bună". (2Timotei 3:16,17). Servul care este instruit în ceea ce priveşte Cuvântul lui Dumnezeu, este destoinic

Cuprins

pentru lucrarea bună care i-a fost încredinţată. După ce servul a fost instruit în felul acesta trebuie să asculte, căci altfel n-ar putea primi aprobarea Domnului, ci ar pierde totul. Cristos Isus este mai marele Moise, şi despre ziua prezentă, când Cristos Isus este în templu şi instruieşte şi conduce pe clasa consacrată lui Dumnezeu şi-i porunceşte ce trebuie să facă, este scris spre folosul clasei servilor: „Şi orice suflet care nu va asculta de Profetul acela, va fi nimicit cu desăvârşire din mijlocul poporului." (Faptele Apostolilor 3:23, *R.V.*). Servul, prin urmare, nu poate lucra după bunul plac, ci trebuie să asculte, şi să facă aceasta cu bucurie.

[17] Creaturile de pe pământ cunoscute ca rămăşiţa, care aparţin clasei unse a templului formează o parte a Sionului, adică a organizaţiei lui Dumnezeu, şi ele trebuie să lucreze în armonie desăvârşită cu capul acestei organizaţii, adică cu Cristos Isus. Învăţătorii clasei templului sunt Iehova şi Cristos Isus, şi aceşti învăţători perfecţi au asigurat clasei templului mijloacele prin care pot fi informaţi în mod just despre datoriile şi privilegiile lor. Din acest motiv este scris: „Caută să te înfăţişezi înaintea lui Dumnezeu ca un om aprobat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie ruşine şi care împarte drept cuvântul adevărului (2Tim. 2:15). Aceasta nu înseamnă a studia cu atenţie ceea ce s-a scris de alţi oameni şi ceea ce unor oameni li se poate părea sfânt şi evlavios, ci înseamnă a cerceta şi învăţa care este voia lui Dumnezeu pentru servul Său, şi după aceea a lucra fără a te ruşina de lucrarea aceasta şi fără sfială, şi a aplica adevărul în mod potrivit şi just. Din acest motiv este necesar a studia tot mereu şi stăruitor Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului şi de a întrebuinţa cu această ocazie mijloacele de ajutor pe care le-a dăruit Domnul spre a câştiga cunoştinţa adevărului. S-a spus că oricine care s-a hotărât să facă voia lui Dumnezeu poate să înţeleagă adevărul, căci „adevărul este semănat pentru cel neprihănit". Aceasta nu este o explicaţie adevărată, ci o citare falsă a Sfintei Scripturi şi o aplicare greşită a ei. Adevărul este Cuvântul lui Dumnezeu. Nimeni nu poate înţelege adevărul lui Dumnezeu înainte de a sosi timpul hotărât al lui Dumnezeu pentru aceasta; şi atunci numai aceia îl pot înţelege care urmează cu sârguinţă regulile anunţate de Dumnezeu. Este scris: „Lumina este semănată pentru cel neprihănit şi bucuria pentru cei cu inima curată". - Psalm 97:11.

[18] Nu fiecare care pretinde a servi pe Domnul este drept. Cum poate deveni cineva drept? Printr-o consacrare deplină Domnului şi prin aceea că persoana respectivă este adusă în templu şi sub „mantia dreptăţii" pe care Iehova a dăruit-o celor ce-au fost aduşi în templu. Cu privire la aceasta este scris: „Mă voi bucura în Domnul, şi sufletul Meu va fi plin de veselie în Dumnezeul Meu; căci M-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, M-a acoperit cu mantaua neprihănirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească, şi ca o mireasă, împodobită cu bijuteriile ei". - Isaia 61:10.

[19] Lumina lui Iehova luminează Capul clasei templului, Cristos Isus, şi această lumină se răsfrânge de pe faţa Sa pe membrii clasei templului şi în felul acesta clasa templului i se permite să primească o cunoştinţă si o înţelegere a adevărurilor descoperite ale Cuvântului lui Dumnezeu. (2Corinteni 3:18). Lumina

Cuprins

lui Iehova luminează profeţia Sa şi prin Cristos Isus El dăruieşte celor devotaţi Lui cunoştinţă şi luminare despre aceste profeţii. Faptele arată că lui Dumnezeu i-a plăcut să se servească de scrierile Societăţii pentru a publica adevărul şi a-l transmite acelora care-l iubesc spre folosul lor. Domnul Isus care este acum în templu cu suita tuturor îngerilor sfinţi, și are modalitatea Sa bună de a transmite această informație în armonie cu voinţa lui Dumnezeu şi de a o face să fie înţeleasă şi apreciată de aceia care-L iubesc şi-L servesc.

ZIUA

[20] De când Iehova a pus pe tron pe prea iubitul Său Fiu, Regele, şi L-a trimis la templu, a venit o zi nouă. Gloriosul Luceafăr de dimineaţă a răsărit şi a sosit timpul justificării numelui lui Dumnezeu. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Iehova şi despre care este scris: „Deschideţi-mi porţile neprihănirii ca să intru şi să laud pe Domnul. Iată poarta Domnului: pe ea intră cei neprihăniţi. Te voi lăuda pentru că m-ai ascultat, și ai devenit salvarea mea. Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. Domnul a făcut lucrul acesta: şi este o minunăţie înaintea ochilor noştri. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: ne vom bucura şi ne vom veseli în ea!" - Psalm 118:19-24.

[21] Spiritul Sfânt nu-şi mai îndeplineşte acum serviciul de conducător, învăţător şi mângâietor al poporului lui Dumnezeu, fiindcă Cristos Isus este acum învăţătorul, conducătorul şi mângâietorul, și El este prezent, instruieşte şi conduce pe ai Săi; de aceea aceasta este o zi de bucurie. Cristos Isus are parte de marea şi deosebita bucurie de a executa acum lucrarea pe care a purtat-o în inimă de mult timp. Aceasta este ziua pentru justificarea numelui Tatălui Său. Din acest motiv El invită pe membrii clasei templului să intre în bucuria Sa şi să ia parte la justificarea numelui lui Iehova. Prezentul nu mai este un timp de întristare. Regele a adunat pe ai Săi în jurul Său, şi ei au fost „răpiţi" în locul invizibil ca să fie totdeauna cu Domnul. - 1Tesaloniceni 4:16,17.

RĂZBOI

[22] Timpul de acuma este un timp de lucru şi de război, căci Satan Diavolul nu vrea să facă loc domnitorului legitim Cristos Isus, şi de aceea Satan şi întreaga sa organizaţie trebuie să fie nimiciţi în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Din acest motiv a avut loc o schimbare a lucrării pe care trebuie să o facă servii lui Dumnezeu. Creştinii au crezut odinioară că planul lui Dumnezeu este acela de a lua oameni în cer; acum însă clasa servului vede că planul Său este de a justifica numele Său prin stârpirea a tot ce este rău şi prin stabilirea neprihăniri veşnice în întreg universul, şi ea vede că numai aceia care se pun de partea lui Dumnezeu şi a Împărăţiei Sale vor primi din mâinile Sale pline de har binefacerile binecuvântărilor nesfârşite ale lui Dumnezeu împreună cu darul vieţii. Ce este aşadar înţelegerea justă a Sfintei Scripturi aplicată la timpul prezent? Iată răspunsul pe scurt: Bătălia care va fi dată în curând şi care va aduce o soluţie definitivă chestiunii supremaţiei şi a dominaţiei lumii, este bătălia Dumnezeului

Cuprins

Celui Atotputernic; şi conducătorul în această bătălie care va câştiga biruinţa în numele lui Iehova este marele Mareşal Cristos Isus; şi acum este datoria tuturor celor ce aparţin clasei templului să asculte poruncile şi instrucţiunile care vin de la Domnul, şi în această ascultare ei au de îndeplinit o datorie specială. Domnul arată clar că partea pe care trebuie să o îndeplinească rămăşiţa este de a cânta acum preamăririle lui Iehova şi ale Regelui Său, şi de a face lucrul acesta fără frică şi cu bucurie neţinând seama de împotriviri. Aceasta înseamnă a aduce Domnului jertfe în neprihănire. Profeţia lui Dumnezeu scrisă cu sute de ani în urmă, și interpretată acum de Domnul, face clar datoriile clasei templului. Cineva a încercat să arate că bătălia Armaghedonului şi bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic sunt două evenimente separate şi deosebite unul de altul. Aceasta, evident, este o manevră rafinată a duşmanului viclean Diavolul ca să aducă confuzie în rândurile organizaţiei vizibile a lui Dumnezeu. Clasa „bătrânilor aleşi" merge încă şi se asociază cu clasa servului adevărat şi de aceea poate fi întrebuinţată uşor de Diavol ca să pricinuiască o astfel de confuzie; însă clasa servului ales nu se va lasă înşelată, fiindcă aşa a zis Domnul Isus Cristos. „Armaghedon" înseamnă locul strângerii trupelor, adică, a trupelor lui Iehova al oştirilor. Ele stau cu Cristos Isus pe muntele Sionului, adică, în organizaţia lui Dumnezeu. în Apocalips 16 este scris că Diavolul şi complicii lui merg la împăraţii întregului pământ şi ai întregii lumi ca să-i strângă pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, şi aşa mobilizează Diavolul oştirile sale şi le strânge laolaltă în locul numit „Armaghedon". Diavolul şi tovarăşii sau ajutătorii lui au conspirat să stârpească pe cei ce stau de partea lui Iehova şi a Regelui Său. La timpul hotărât va avea loc bătălia, şi aceasta este bătălia Dumnezeului Celui Atotputernic, condusă de Cristos Isus, şi toate oştirile din cer Îl urmează; şi locul unde se va da bătălia se numeşte „Armaghedon". Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic şi bătălia Armaghedonului, după cum mai este numită adeseori, sunt una şi aceeaşi bătălie.

RESPONSABILITATEA RĂMĂȘIȚEI

[23] Trupelor Dumnezeului Celui Atotputernic li s-a încredințat o datorie deosebită care trebuie îndeplinită în mod credincios. Iehova Dumnezeu unge prin Cristos Isus pe clasa templului, ceea ce înseamnă că o însărcinează să facă o anumită lucrare, şi după aceea o trimite prin căpetenia ei ca să facă acest lucru. Însărcinarea de autoritate impusă rămăşiţei arată că ea trebuie să vestească ziua răzbunării (sau justificării) Dumnezeului nostru şi să mângâie pe toţi cei întristaţi. În paza şi în grija acestei clase de servi unşi au fost date interesele Împărăţiei de pe pământ. Ei sunt informaţi că Cristos Isus este în templu şi șade la judecată, judecată care va fi executată în curând asupra celor răi. Înainte însă de fi nimicit cel rău şi organizaţia sa, rămăşiţa credincioasă trebuie să facă o lucrare. Din acest motiv îi porunceşte Domnul: „Şi această evanghelie a Împărăţiei va fi predicată în toată lumea, spre mărturie la toate națiunile; şi atunci va veni sfârşitul". - Matei 24:14.

Cuprins

[24] Domnul a încredinţat acum mult clasei servului Său uns, şi de aceea va cere cu atât mai mult de la ea. Ea trebuie să-şi facă partea ei, şi aceasta se compune din proclamarea veştii bune a Împărăţiei tuturor care sunt binevoitori şi voiesc să asculte. Ea trebuie să-şi facă partea din această lucrare înainte de a veni necazul final al Armaghedonului peste duşmani. Domnul a făcut pe rămăşiţa Sa unsă ca străjer şi a pus-o în postul ei de veghere şi i-a impus obligaţia să vegheze şi să avertizeze pe alţii pentru ca să fie înştiinţaţi despre Iehova şi planul Său. Clasa străjerului Domnul i-a încredinţat lucrarea vestirii numelui lui Iehova, a Regelui Său şi a Împărăţiei Sale, precum şi datoria de a avertiza pe alţii. Străjerul a fost sfătuit cu insistenţă că trebuie să se informeze despre ceea ce trebuie să facă, că trebuie să fie de pază şi foarte atent şi să fie de încredere şi cu râvnă şi trebuie să-şi îndeplinească datoriile cu bucurie. Străjerul primeşte instrucţiuni din gura Domnului şi dă avertismentul Domnului, şi din acest motiv avertismentul este al Domnului şi nu al unui om. Străjerul trebuie să repete ceea ce-i porunceşte Domnul să proclame. El vede apropiindu-se ziua când sabia lui Iehova va cădea pustiitoare asupra naţiunilor şi poporului, şi de aceea trebuie să avertizeze pe oameni. Străjerului, adică clasei servului, Domnul îi zice prin urmare: „Când zic celui rău: Răule, vei muri negreşit! şi tu nu-i spui, ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Dar dacă vei înştiinţa pe cel rău, ca să se întoarcă de la calea lui, şi el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îţi vei mântui sufletul". - Ezechiel 33:8,9.

[25] Aceasta înseamnă că străjerul trebuie să vestească această evanghelie a Împărăţiei, şi că această veste bună a Împărăţiei va fi o mângâiere şi ajutor pentru cei care doresc să fie mângâiaţi; aceasta înseamnă şi aceea că el trebuie să proclame ziua răzbunării Dumnezeului nostru, şi să facă aceasta cu plăcere şi cu râvnă, şi că o neglijare sau un refuz din partea străjerului de a asculta înseamnă pieirea lui sau a aceluia din clasa servului care-şi uită datoria şi devine îndărătnic. Aici este vorba de o poruncă a Domnului care trebuie ascultată neapărat. (Faptele Apostolilor 3:23). Acesta este lucrul care este încredinţat clasei servului şi trebuie să fie împlinit de martorii lui Iehova în timp ce se fac pregătirile pentru marea bătălie. Rămăşiţa ia parte aşadar la acest lucru de război, dar ea nu se luptă cu arme trupeşti. Armele sale de război sunt mesajul adevărului lui Dumnezeu şi acesta este o armă puternică pentru a clătina temeliile organizaţiei vizibile a lui Satan chiar şi în această zi. Satan şi oştirile sale poartă acum război împotriva rămăşiţei, deoarece rămăşiţei i-au fost încredinţate interesele Împărăţiei şi fiindcă vesteşte poporului acest mesaj al adevărului; aşa atrage ea focul duşmanului asupra sa. (Apocalips 12:17). Acesta este motivul pentru prigonirea nelegiuită a rămăşiţei prin ierarhia romano-catolică şi instrumentele sale. Cei unşi trebuie să asculte pe Domnul mai departe fără să ţină seama de prigonire şi ei vor şi face lucrul acesta. Cursul rămăşiţei credincioase este un avertisment pentru alţii, şi prigonirea dă rămăşiţei ocazia să-şi dovedească neprihănirea faţă de Dumnezeu.

Cuprins

MULȚIMEA MARE

[26] Cine sunt cei descriși în Sfânta Scriptură care „plâng", care cum spune Iehova trebuie să fie mângâiaţi prin mesajul care le este adus de martorii Săi unşi? Evident, aici este vorba despre oamenii care vor forma „mulţimea mare de oameni" care în alt loc în Sfânta Scriptură sunt numiţi Ionadabi. A sosit timpul lui Dumnezeu pentru strângerea mulţimii mari de oameni. Este ea strânsă de membrii rămăşiţei, adică de martorii unşi ai lui Iehova? Desigur că nu. Este important a avea o înţelegere justă cu privire la aceasta, adică, a şti şi a înţelege care este relaţia noastră cu Dumnezeu şi Împărăţia Sa şi lucrarea noastră în legătură cu aceasta. Nici un om n-a strâns vreodată pe un alt om în Împărăţia lui Dumnezeu. Înţelegând acest adevăr, apostolul a scris: „Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească: aşa că nici cel ce sădeşte, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care dă creşterea." - 1Corinteni 3:6, 7.

[27] Domnul este acela care strânge pe mulţimea mare de oameni. El folosește termenul „oi" spre a ilustra pe aceia care i-a adunat la Sine şi i-a făcut membrii ai casei regale a lui Iehova. Apoi Isus adaugă: „Mai am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta; şi pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, şi va fi o turmă şi un Păstor". (Ioan 10:16). Mulţimea mare de oameni se compune din „alte oi" pe care Domnul le adună în organizaţia Sa, şi la timpul Său toţi cei adunaţi în felul acesta vor deveni o parte a turmei Păstorului, Cristos Isus. Lucrarea rămăşiţei în legătură cu mulţimea mare de oameni constă din vestirea evangheliei Împărăţiei şi din mărturisirea numelui şi planului lui Iehova pe care-1 execută prin Regele Său, şi din arătarea că Împărăţia lui Dumnezeu guvernată de Cristos este singura speranţă pentru omenire. Acest mesaj aduce mângâiere acelora care suspină şi se plâng din pricina tuturor nedreptăţilor care sunt săvârşite de jur împrejur, şi din pricina dorinţei lor înfocate de a vedea neprihănirea şi de a o urma. Datoria şi obligaţia impusă clasei servului este de a arăta oamenilor binevoitori calea spre organizaţia lui Dumnezeu pentru ca ei să se poată refugia în ea şi să găsească acolo locul siguranţei.

SALVARE

[28] Nu există alt mijloc de salvare şi viaţă afară de cel pregătit de Dumnezeu prin Cristos Isus. (Faptele Apostolilor 4:12). Domnul a impus rămăşiţei Sale unse obligaţia de a proclama acest adevăr important poporului, şi de a face lucrul acesta acuma. Această răspundere nu poate fi evitată sau ocolită. Este la fel de adevărat că oamenii care sunt acuma pe pământ şi aud mesajul despre Dumnezeu şi Împărăţia Sa, dar leapădă acest mesaj, nu vor supravieţui Armaghedonului. Dacă recunoaştem acest fapt, atunci înţelegem şi declaraţia profetului Ieremia că la sfârşitul Armaghedonului vor fi atâţia morţi pe suprafaţa pământului încât cei ce vor rămânea în viaţă nu-i vor putea îngropa. (Ieremia 25:33). Datoria de a informa pe oamenii binevoitori despre îngrijirea lui Dumnezeu pentru mântuirea lor, este impusă rămăşiţei unse ca un întreg. Nimeni nu poate face lucrul care este încredințat altuia. Fiecare trebuie să facă partea sa aşa după cum i se ivește ocazia.

Cuprins

Unii, după cât se pare, au tras concluzia că trebuie să se facă o anumită lucrare mare printr-un membru deosebit al clasei rămăşiţei, şi că sunt, prin urmare, în mijlocul rămăşiţei unii bărbaţi mari care vor face această lucrare. Această concluzie nu găseşte nici un sprijin în Sfânta Scriptură. Dimpotrivă, Sfânta Scriptură, şi în special profeţia lui Obadia, descoperă că nici una dintre persoanele individuale nu sunt arătate ca membrii ai templului. Toţi membrii clasei templului sau ai rămăşiţei stau pe aceeaşi treaptă. Nici unul dintre ei nu este puternic sau mare sau de o importanţă deosebită. Ei toţi sunt servi ai Domnului. Nici unul n-are motiv să se laude cu importanţa sa sau să-şi închipuie că are de făcut un lucru minunat şi neobişnuit. Datoria fiecăruia este să asculte de poruncile Domnului şi să dea toată cinstea şi slava Domnului, şi nu vreunui om. Nici unul din clasa servului ales nu se va face vinovat în această zi de „păcatul Samariei", adică, nu va da onoare şi mărire altcuiva afară de Domnul. Dacă unii stăruiesc să primească pentru ei înşişi onoare şi mărire, sau dau onoare altor persoane, aceasta este o dovadă convingătoare că ei nu aparţin clasei servului ales al lui Dumnezeu.

TIMP

[29] Când va face rămăşiţa serviciul ce i s-a poruncit, şi anume să avertizeze şi să mângâie pe oamenii binevoitori care vor forma mulţimea mare de oameni? Va fi oare după Armaghedon o ocazie mai mare şi mai favorabilă pentru executarea acestui lucru? Nu, mesajul Împărăţiei trebuie dus la mulţimea mare de oameni înainte şi nu după Armaghedon. Oamenii binevoitori care vor forma mulţimea mare de oameni, trebuie să se refugieze în „cetatea de scăpare" înainte şi nu după Armaghedon. Astăzi este timpul de primire când Domnul trimite mesajul oamenilor, şi El face aceasta înainte ca răzbunarea Sa să vină peste organizaţia lui Satan. Fără îndoială, efortul Diavolului este să facă pe oameni să creadă că lucrarea strângerii mulţimii mari de oameni se va face numai după Armaghedon.

[30] Clasa servului ales nu va lăsa să fie înşelată sau influenţată de uneltirile vicleanului duşman să devină neglijentă, ci ea va împlini acum cu sârguinţă poruncile Domnului. În cele ce urmează se vor cita o mulţime de scripturi care au de-a face cu timpul informării mulţimii mari de oameni şi care decid chestiunea în mod definitiv că mărturia trebuie să fie transmisă mulţimii mari de oameni înainte de Armaghedon:

[31] În capitolul al nouălea al profeţiei lui Ezechiel, Domnul a făcut să se scrie o dramă profetică care dă un răspuns decisiv la întrebarea pusă acum. Acolo omul îmbrăcat într-o haină de in cu o călimară la brâu joacă rolul martorilor lui Iehova care astăzi sunt însărcinaţi să facă lucrul Său. Oamenii din această profeţie care suspină şi gem reprezintă pe oamenii cu bună voinţă care doresc eliberare de urâciunile comise de reprezentanţii religiei; cei şase bărbaţi cu arme de nimicire reprezintă puterile Domnului care vor îndeplini în Armaghedon lucrarea măcelului. Acolo Domnul porunceşte că omul cu călimara la brâu, şi anume martorii lui Iehova, trebuie să meargă prin mijlocul „creştinătăţii" şi să facă un semn pe frunţile celor ce suspină şi gem, şi anume prin aceea că li se dă o ocazie să

Cuprins

audă şi să cunoască adevărul. În ascultare de această poruncă servul Domnului face şi sfârşeşte acest lucru şi după aceea raportează aceasta, după cum este scris în versetul al unsprezecelea al acestei profeţii, şi zice: „Am făcut cum mi-ai poruncit!" După aceea începe lucrarea de ucidere şi nimeni nu este cruţat cu ocazia acestui măcel numai aceia care au primit semnul pe frunţile lor. Această dramă profetică fixează definitiv timpul şi ordinea lucrării lui Iehova şi arată că lucrarea de mărturie trebuie făcută şi terminată înainte de a începe Armaghedonul.

[32] Această concluzie găseşte un nou sprijin în raportul Sfintei Scripturi despre fuga lui Lot din Sodoma, raport care apare în capitolul optsprezece şi nouăsprezece al Genezei. Dumnezeu a trimis pe reprezentanţii Săi în Sodoma ca să constate faptele despre urâciunea săvârşită acolo şi să nimicească Sodoma. Avraam a stat în prezenţa Domnului şi a făcut pledoarie în numele oraşului. Dumnezeu a zis lui Avraam că dacă va putea găsi numai zece oameni drepţi în cetate, nu va nimici cetatea. Însă nici atâţia n-au fost acolo. Numai Lot, femeia lui şi cele două fete ale lui au scăpat; toţi ceilalţi au pierit. Noi ştim că Sodoma a reprezentat organizaţia nelegiuită a lui Satan de pe pământ, în special partea numită „creştinătate"; căci este scris că „cetatea cea mare se cheamă Sodoma, unde a fost răstignit şi Domnul Isus". (Apocalips 11:8). Împlinirea finală a acestui tablou profetic cade, fără îndoială, în timpul sfârşitului lumii şi după venirea Domnului Isus, căci Isus a zis: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar în ziua când a ieşit Lot din Sodoma, a plouat foc şi pucioasă din cer, şi i-a pierdut pe toţi. Tot aşa va fi şi în ziua când se va arăta Fiul omului" - Luca 17:28-30.

[33] Până nu demult poporul credincios al lui Dumnezeu de pe pământ a înţeles că cei mai mulţi oameni de pe pământ vor supravieţui necazului celui mare. Această părere corespunde speranţei pe care a exprimat-o Avram că cetatea, ilustrând „creştinătatea", va fi cruţată din pricina câtorva locuitori drepţi. Acum însă se poate vedea că numai oamenilor care ascultă porunca „căutaţi smerenia, căutaţi dreptatea" le este făgăduit că vor fi cruţaţi şi vor fi trecuţi prin Armaghedon. (Ţefania 2:3; 1Petru 4:18). Sfânta Scriptură spune că Lot a fost un om drept şi neprihănit, şi c-a fost necăjit de faptele nelegiuiţilor între care a locuit. (2Petru 2:7,8). Sodoma este arătată ca pildă a acelora pe care îi va nimici Dumnezeu în Armaghedon. (Iuda 7). Lot corespunde în mod exact clasei de oameni descrise în Ezechiel capitolul nouă, care sunt însemnaţi pe frunţile lor; şi în tabloul profetic pe care-l examinăm aici el apare îndeosebi ca reprezentând pe mulţimea mare de oameni. Lot a primit avertismentul şi a fugit înainte de nimicirea cetăţii, şi în acelaşi chip mulţimea mare de oameni trebuie să primească avertismentul şi să caute adăpost în organizaţia Împărăţiei înainte de Armaghedon, care va nimici organizaţia lui Satan. Oamenii care formează mulţimea mare de oameni nu numai că trebuie să se refugieze înainte de a izbucni Armaghedonul, ci afară de aceasta trebuie să rămână alipiţi de organizaţia Domnului şi să caute dreptatea şi smerenia; căci în caz contrar vor fi nimiciţi. Aceasta este arătat limpede prin soarta de care a avut parte femeia lui Lot. În legătură cu aceasta Isus

Cuprins

a zis: „În ziua aceea, cine va fi pe acoperişul casei, şi îşi va avea vasele în casă, să nu se pogoare să le ia; şi cine va fi pe câmp de asemenea să nu se mai întoarcă. Aduceţi-vă aminte de nevasta lui Lot". - Luca 17:31,32.

[34] Regulile lui Iehova nu se schimbă. (Maleahi 3:6). „Isus i-a răspuns: Oricine pune mâna pe plug şi se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăţia lui Dumnezeu". (Luca 9:62). Fireşte, această regulă divină se aplică atât celor născuţi din spirit cât şi oamenilor care s-au declarat a fi de partea lui Iehova şi a organizaţiei Sale. Cine a început odată să urmeze pe Domnul, însă după aceea se întoarce, nu va supravieţui. Lucrul acesta a fost ilustrat prin nevasta lui Lot care s-a uitat înapoi, şi prin plugarul care se uită înapoi sau se întoarce. Există numai o singură cale care conduce la viaţă şi dacă cineva a început să umble pe această cale, dar după aceea se întoarce, atunci merge la pieire sigură, căci Isus a zis: „Dar strâmtă este poarta, îngusta este calea care duce la viaţă, şi puţini sunt cei ce o află". - Matei 7:13,14.

[35] Viaţa este un dar graţios al lui Dumnezeu prin Cristos Isus; şi când cineva a recunoscut calea vieţii şi a păşit pe ea, însă după aceea se întoarce, atunci se întoarce spre nimicire, căci aceasta va fi soarta lui. - Evrei 6:4-6; 10:26-29,39.

[36] Există multe alte scripturi despre acest punct care arată definitiv că lucrul de mărturie trebuie făcut, şi că oamenii care formează mulţimea mare de oameni trebuie să audă mesajul înainte de începutul Armaghedonului şi să fugă la organizaţia lui Dumnezeu. Printre textele care se referă clar la acest punct sunt cele din 2Împăraţi 10:15-23 şi Ieremia 35:19, care relatează unirea lui Ionadab cu Iehu. Mai departe Geneza 6:18-22 şi 7:1-13 care arată cine a intrat cu Noe în corabie şi a supravieţuit lumii vechi. Mai departe Numeri 35:9-34 unde este vorba despre aceia care se refugiază în cetatea de scăpare. Apoi referirea la oamenii cărora Domnul le porunceşte în Ţefania 2:3 să caute dreptatea şi smerenia înainte de a veni mânia lui Dumnezeu peste organizaţia lui Satan. Mai departe Scriptura din Matei 25:31-46 despre despărţirea oilor Domnului de capre. Tot aşa Zaharia 8:20-23 unde se vorbeşte despre cei 10 bărbaţi care se agaţă de aceia care laudă pe Domnul şi-L servesc. Mai departe Matei 24:16 unde acelora li se porunceşte să fugă la munţi înainte de Armaghedon. Mai departe Mica 4:1-5 descrie multele naţiuni care se suie la organizaţia lui Iehova. Apoi în Ieremia 38:7-13 şi 39:15-18 ni se vorbeşte de Ebed-Melec, Etiopianul. În Psalmul 107:23-32 sunt descrişi aceia care merg în corăbii pe mare. Mai departe sărbătoarea corturilor care este descrisă în Deuteronomul 16:13,14, şi unde este arătat că străinii iau parte la această sărbătoare.

[37] Prin urmare este cu totul clar că porunca Domnului Isus din Matei 24:14 trebuie urmată şi executată înainte de a veni necazul descris în versetul 21. Din Maleahi 3:5 reiese clar că cine încearcă să împiedice ca mesajul să fie transmis acum mulţimii mari de oameni, aparţine acelora care „nedreptăţesc pe străin"; şi Dumnezeu este împotriva unora ca aceştia.

[38] Satan, duşmanul viclean, caută acum să îndemne pe cei ce-au început să meargă pe calea vieţii să devină neglijenţi, să se răcească şi apoi să se lepede de

Cuprins

Iehova. Cine cugetă că lucrul pentru mulţimea mare de oameni trebuie făcut numai după Armaghedon şi stăruieşte în această părere se grăbeşte pe drumul care duce la nimicire sigură. Nu există nici un motiv ca Domnul să promită oamenilor să caute smerenia şi dreptatea pentru ca să fie ocrotiţi în timpul mâniei Sale, dacă după Armaghedon ar avea o ocazie bună să aparţină mulţimii mari de oameni. Este dreptul şi privilegiul oamenilor binevoitori să audă acuma adevărul, şi Dumnezeu porunceşte martorilor Săi să ducă adevărul şi o neglijare din partea celor însărcinaţi de a face lucrul acesta ar însemna nimicirea lor. Domnul zice că nu numai clasa miresei trebuie să se consacre vestirii mesajului Împărăției, ci şi oamenii care aud mesajul sunt datori să-l primească şi să-l aducă altora zicând: „Veniţi şi luaţi apa vieţii fără plată! (Apocalips 22:17) Oamenii binevoitori, Ionadabii, „alte oi" ale Domnului sunt, de asemenea, datori să ia parte acum la răspândirea mesajului adevărului printre alţi oameni.

LUCRAREA LUI CIUDATĂ

[39] Lucrarea anunţării Regelui şi a Împărăţiei Sale care se face acuma pe pământ este fără îndoială lucrarea lui Dumnezeu, şi este numită în limbajul profetului „lucrarea Lui ciudată". (Isaia 28:21). Cristos Isus conduce această lucrare în ascultare de voinţa lui Iehova. Tuturor care iubesc şi servesc pe Iehova le este poruncit să facă cunoscut acest mesaj al Împărăţiei. Această lucrare a progresat în special din 1922 încoace fiindcă poporul lui Dumnezeu a primit luminare cu ocazia coborârii Spiritului Sfânt asupra tuturor. Clasei servului i s-a impus datoria să spună şi să proclame adevărul, chiar şi dacă adevărul descoperă răutatea reprezentanţilor religiei care afirmă că sunt reprezentanţii lui Dumnezeu pe pământ. Proclamarea mesajului adevărului, după cum a fost poruncit, tinde să dărâme zidurile de apărare ale organizaţiilor religioase. Poporul a fost înşelat să creadă că aceste organizaţii religioase reprezintă pe Dumnezeu; şi o lucrare care dărâmă acum în mod vizibil aceste organizaţii religioase să li se pare foarte ciudată. Iehova declară prin profetul Său că se va scula ca la muntele Peraţim şi-şi va face lucrarea, lucrarea Lui ciudată. Această lucrare ciudată a Domnului este făcută tocmai acuma, căci prezentul este timpul judecăţii când Domnul Isus a adunat pe toate naţiunile înaintea Sa şi desparte caprele de oi. În acest timp se împlineşte cuvântul: „Şi grindina va surpa refugiul minciunilor, şi apele vor îneca ascunzătoarea." (Isaia 28:17). „Grindina" simbolizează adevăruri foarte tari şi vârtoase, în timp ce apa ce inundă reprezintă potopul adevărului ce se revarsă peste pământ. Această „lucrare ciudată" este în curs de desfășurare, şi este un război al adevărului împotriva unei bande de escroci fortificaţi care au întrebuinţat în mod înşelător Cuvântul lui Dumnezeu ca să acopere faptele lor infame. Această lucrare însă nu este Armaghedonul. Când va fi terminată „lucrarea ciudată", ce va urma apoi?

Cuprins

[40] Martorii lui Iehova de pe pământ au privilegiul să ia parte la această „lucrare ciudată" a Domnului şi să fie împreună lucrători cu Dumnezeu prin aceea că proclamă ziua răzbunării Sale şi răspândesc mesajul despre Regele Său şi Împărăţia Sa. Însă ei nu iau parte la manifestarea mâniei lui Dumnezeu, adică la executarea sentinţei Sale. Răzbunarea este a Domnului. Un lucru sau o acţiune a lui Dumnezeu este o demonstrare deosebită a puterii Sale supreme împotriva duşmanului. Potopul din zilele lui Noe a fost un lucru a lui Dumnezeu. Nimicirea oştirii lui Faraon în Marea Roşie a fost de asemenea un act al lui Dumnezeu. Tot un act al lui Dumnezeu a fost şi nimicirea armatei lui Sanherib înaintea zidurilor Ierusalimului. Armaghedonul, care este bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic va fi, de asemenea, un act al lui Iehova executat prin Cristos Isus şi oştirea Sa invizibilă, şi va pricinui ruina completă a fiecărei părţi a organizaţiei lui Satan. „Lucrarea ciudată" a lui Iehova, după cum arată Sfânta Scriptură limpede, face de ocară si de ruşine în ochii multora sistemele religioase care au pângărit atât de mult timp numele lui Dumnezeu, şi va nimici puterea acestor sisteme asupra poporului. După aceea, preoţii care au practicat înainte de acea religie spre paguba poporului şi spre pângărirea numelui lui Dumnezeu, vor căuta să tăgăduiască c-au fost vreodată preoţi. Iată ce zice Zaharia (13:4, 5): „În ziua aceea, proorocii [predicatorii] se vor ruşina fiecare de vedeniile lor, când vor profeți, şi nu se vor mai îmbrăca într-o manta de păr ca să înşele. Ci fiecare din ei va zice: eu nu sunt profet, ci sunt plugar, căci am fost învățat din tinereţea mea să cresc vite!" Aceşti preoţi rămaşi în viaţă zic aşadar că ei sunt o parte a elementului comercial al organizaţiei lui Satan, adică, o parte a „fiarei" din care şi fac de fapt parte.

[41] Observaţi acum în Apocalips 19 că după nimicirea sistemului „curvei" celei bătrâne, toţi cei ce stau de partea Domnului vor fi chemaţi laolaltă ca să fie martori ai omorârii „fiarei" şi a „profetului", care voi" fi prinşi şi ucişi în bătălia Armaghedonului. (Apocalips 17:17; 19:17-20). După aceea va fi prins însuşi Diavolul. (Apocalips 20:1-3). Bătălia pe care a dat-o Iosua la Gabaon, cetatea din vechime, a fost fără îndoială un tablou al „lucrului nemaiauzit" al lui Dumnezeu, a bătăliei Armaghedonului. Bătălia de la Gabaon s-a dat în două părţi, însă întreagă bătălia a fost dată într-o singură zi, şi n-a existat un spaţiu de timp între începutul şi sfârşitul ei. Prima parte a luptei s-a desfăşurat înaintea porţilor cetăţii, şi după aceea duşmanul şi-a căutat scăparea în fugă. Atunci Iosua s-a rugat ca lumina soarelui şi a lunii să lumineze mai departe până când va fi nimicit duşmanul. În acest moment al bătăliei s-a întâmplat că Domnul a aruncat mari sloiuri de gheaţă din cer care au ucis pe duşmani. (Iosua 10:10-12). Acesta a fost un lucru al lui Dumnezeu, prefigurând „lucrul, lucrul Lui nemaiauzit", care va dărâma cu totul lumea. Gabaoniţii care s-au supus lui Iosua înainte de bătălia aceea au reprezentat pe mulţimea mare de oameni, căci aceasta se supune înainte de bătălia Armaghedonului mai marelui Iosua, Cristos Isus. După ce va începe bătălia nu va mai exista nici o posibilitate de-a fugi la organizaţia Domnului. Însuşi Isus a

Cuprins

accentuat acest fapt în declaraţia Sa din Matei 24:14-21. Domnul declară că toţi trebuie sa ştie că El este Iehova; şi când va începe lucrul Său cel mare, Lucrul lui nemaiauzit al nimicirii întregii organizaţii vizibile şi invizibile al lui Satan, multora, care vor recunoaşte că Dumnezeu este acela care face nimicirea, lucru acesta li se va părea ciudat; căci ei au fost înşelaţi să creadă că guvernele şi puterile stăpânitoare ale acestei lumi au domnit prin drept divin şi vor exista veşnic. Când lucrarea de mărturie va fi terminată, atunci va izbucni marea bătălie şi numai aceia vor fi cruţaţi şi vor fi trecuţi prin marea bătălie care stau de partea Domnului.

SÂRGUINȚĂ

[42] Aceasta este ziua lui Iehova care, în Sfânta Scriptură, este numită „ziua aceea". Aceasta este ziua când El a pus pe regele Său pe tron şi L-a trimis la templu ca să ţină judecată. Aceasta este ziua când se face lucrarea Lui, lucrarea Lui ciudată, când le este poruncit tuturor care s-au pus de partea Domnului să ia parte la cântarea laudei lui Iehova. Diavolul caută în această zi să înşele pe poporul lui Dumnezeu ca să înceteze în lucrul său, şi întrebuinţează multe metode înşelătoare spre a atinge acest scop, printre care este şi frica de oameni şi dorinţa egoistă de a aştepta „un timp mai favorabil" spre a împlini lucrul. El se serveşte de unii care vorbesc în numele Domnului spre a influenţa pe cei credincioşi să-şi înceteze activitatea şi să-şi lase mâinile să slăbească. Aleşii lui Dumnezeu însă vor fi cu băgare de seamă şi nu se vor lăsa să fie înşelaţi. Cei ce aparţin organizaţiei lui Dumnezeu sau care s-au asociat cu ea ca să preamărească pe Iehova sunt numiţi cu numele „Ierusalim", în timp ce „Sionul" reprezintă pe aceia care aparţin rămăşiţei unse a Domnului Isus Cristos. Tuturor care sunt de partea Domnului, Iehova le zice acum: „În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: Nu te teme de nimic! Și Sionului: să nu-ţi slăbească mâinile!" - Ţefania 3:16.

[43] Poporul lui Iehova se implică acum într-o lucrare comună a vestirii laudelor Sale. Ascultând de porunca Domnului ei trebuie să ia acum parte la lucrul lui Dumnezeu şi partea lor trebuie făcută cu sârguinţă şi fără încetare. Cel ce voieşte să rămână mai departe în viaţă va continua să preamărească pe Iehova cu zel şi va vesti numele Său peste întreg pământul şi va face cunoscut pe Regele şi Împărăţia Lui.

Întrebări pentru studiu

1,2. Arată potrivirea, importanța și scopul lucrării. Ce plan, în împlinire progresivă a lucrărilor lui Iehova, este acum în curs de împlinire? Cine sunt cei care primesc o parte în lucrarea Lui? Care este partea încredințată lor? și care este ghidul lor în împlinirea ei?

3, 4. Arată că Isus, din momentul în care Iehova l-a trimis pe pământ până la momentul înălțării Sale la cer, a fost implicat într-o lucrare care a dus la justificarea numelui lui Iehova, și că Isus este exemplul perfect dat pentru toți cei care-L vor urma.

Cuprins

5, 6. Explică intervalul lung de la înălțarea lui Cristos Isus la cer până la a doua Sa venire, și faptul că urmașii Săi așteaptă încrezători și nerăbdători întoarcerea Lui promisă. Descrie perioada lungă ca marcând împlinirea suplimentară a planului lui Iehova.

7-9. Ce arată dovada cu privire la ce a avut loc în 1914 și cei trei ani și jumătate după aceea? Care este scopul lui Dumnezeu cu venirea lui Cristos Isus „la templul Lui"? Ce se înțelege prin templul lui Dumnezeu? Care a fost rezultatul lucrării făcute acolo, și de ce?

10, 11. Ce înseamnă că Cristos Isus a fost întronat și este la templu conducând judecata, ca stabilind privilegiul care urmează să fie dat clasei templului?

12-14. Cu scripturi, arată lucrarea încredințată clasei servului. De ce îi este dată o parte în aceasta? Ce se înțelege prin „a dobândi pricepere"?

15,16. Ce trebuie să facă cineva ca să poată deveni şi rămâne un membru al clasei servului ales? Cum poate şti servul întotdeauna ce trebuie să facă? De ce este ascultarea atât de importantă?

17. Ce legătură este între rămăşiţă şi clasa unsă a templului şi Sionul? Ce înseamnă aceasta în ceea ce priveşte izvorul informării adevărate cu privire la datoriile şi privilegiile lor? Cum poate ajunge cineva la o înţelegere justă şi la o apreciere corectă a adevărului?

18,19. Cum devine cineva drept? Cum şi când ajunge clasa templului la cunoştinţa, înţelegerea şi aprecierea adevărurilor descoperite ale Cuvântului lui Dumnezeu? Cu ce scop li se acordă aceasta?

20,21. Ce fel de zi este această „zi nouă" care a venit acum, şi de ce este o zi de bucurie?

22. Arată motivul pentru schimbarea lucrării ce trebuie făcută de servii lui Dumnezeu; şi de asemenea şi pentru confuzia ce domneşte în privinţa aceasta. Care este înţelegerea justă, aplicată asupra timpului prezent a Sfintei Scripturi?

23, 25. Ce datorie a fost impusă rămăşiţei în timpul de acuma? Descrie datoria clasei servului uns ca „străjer" al Domnului. Cum primeşte „străjerul" instrucţiunile sale? Cum, cui şi în ce scop se transmite această proclamaţie şi acest avertisment? În ce împrejurări este făcut acest lucru? şi de ce?

26, 27. Cine strânge pe mulţimea mare de oameni? în ce chip?

28. Arată răspunderea individuală și colectivă a clasei rămăşiţei.

29,33. Arată cum Ezechiel 9 şi raportul despre femeia lui Lot (împreună cu scripturile ce se referă la aceasta) arată limpede timpul când rămăşiţa trebuie să-şi îndeplinească serviciul şi să mângâie şi să avertizeze pe oamenii care vor forma mulţimea mare de oameni.

34,35. Cum, când şi cui i se aplică Luca 9:62?

36,37. Indică cum arată alte scripturi definitiv că lucrul de mărturie trebuie terminat înainte de a începe Armaghedonul.

38. Arată motivul pentru atitudinea unora care zic că cea mai mare parte a lucrului pentru mulţimea mare de oameni se va face numai după Armaghedon. Ce învăţătură cu privire la aceasta se poate vedea în Ţefania 2:3 şi Apocalips 22:17?

Cuprins

39. Când şi cum îşi execută Iehova „lucrarea ciudată" despre care este vorba în Isaia 28:21? Care este scopul acestei lucrări?

40,41. În ce legătură stă „lucrarea Lui ciudată cu „actul Lui ciudat"? Prin cine, când şi în ce scop se va face acesta din urmă? Cum se face că bătălia dată de Iosua la Gabaon reprezintă „actul ciudat" al lui Dumnezeu? Cum au ilustrat Gabaoniţii acolo pe „mulţimea mare de oameni"?

42, 43. Ce se înţelege prin „ziua lui Iehova" şi de ce este numită aşa? Ce încercare deosebită face acum Diavolul ca să înşele pe poporul lui Dumnezeu şi să-l împiedice să urmeze porunca Domnului? Ce vor face cei credincioşi acum?

JUSTIFICARE

Martorii lui Iehova recunosc acum că profeția lui Ezechiel a fost scrisă la dictarea lui Iehova, pentru a fi înțeleasă doar la timpul fixat de Dumnezeu. Ea dezvăluie organizația universală a lui Iehova care dă naștere Împărăției.

Ierusalimul din vechime a fost folosit ca să prefigureze ceea ce se numește acum „creștinătatea". Ierusalimul a devenit ipocrit, corupt și asupritor. Dumnezeu a trimis pe Ezechiel ca să avertizeze și să anunțe „creștinătatea" despre nimicirea ei iminentă. Ezechiel a ilustrat pe acești martori, care spun și ei oamenilor despre planul lui Dumnezeu pentru salvarea lor. Martorii trebuie să dea avertismentul, după care „creștinătatea" va cădea și un număr mic de oameni vor scăpa. Cei care iubesc pe Dumnezeu și care sunt acum martorii Lui vor anunța cu bucurie „creștinătatea" și vor da avertismentul conducătorilor și oamenilor. Astfel ei vor onora numele lui Iehova. Dacă veți fi unul din acești martori credincioși și adevărați binecuvântarea voastră eternă este sigură.

Timpul pentru *justificarea* numelui lui Iehova a sosit. Ferice de omul care ia un loc de partea lui Iehova Dumnezeu, în serviciul Regelui Său.

Justificarea numelui și cuvântului Dumnezeului veșnic este dovedită și justificată de profeția lui Ezechiel, care dezvăluie ce trebuie să se abată în curând peste națiunile lumii. La Ieremia 10:10, este scris că „Domnul este Dumnezeul adevărat, El este Dumnezeul cel viu şi Regele veşnic. Pământul se va zgudui din cauza indignării Sale şi naţiunile nu vor putea îndura indignarea Lui." „Numele Tău să fie mărit pentru totdeauna". – 2Sam. 7:26.

Iehova a făcut să se scrie, în urmă cu mai mult de 2 500 de ani, ceea ce în Biblie se numește profeția lui Ezechiel. De-a lungul secolelor acea profeție a fost o taină pecetluită pentru toți cei care au căutat să-l dezlege. A sosit timpul stabilit de Dumnezeu ca profeția să fie înțeleasă. El a făcut să aibă loc evenimente care dezvăluie semnificația ei, și aceste evenimente, bine cunoscute milioanelor de oameni, puse în spatele profeției, o fac clară.

Împlinirea în miniatură a profeției a fost asupra Ierusalimului și după aceea asupra națiunilor de jur-împrejur. Împlinirea ei completă și mai mare este asupra „creștinătății" și asupra celorlalte națiuni ale lumii. În această zi de mare

Cuprins

strâmtorare și nedumerire se deschid viziunii oamenilor evlavioși lucrurile care trebuie să se întâmple în curând și călăuzește pe cei ascultători pe calea dreaptă.

Mărturia ei care urmează să fie dată este anunț și avertisment solemn către „creștinătate" și către toată lumea. Ea anunță judecățile lui Dumnezeu scrise deja împotriva „omului păcatului", împotriva „creștinătății", a conducătorilor ei, a fruntașilor ei, și împotriva tuturor celor care au defăimat numele Celui Preaînalt. Ea face cunoscut necazul mare care stă tocmai înainte pentru lume, și cum vor fi unii ocrotiți, protejați și purtați prin acel necaz și binecuvântați.

Mesajul ei este cel de mângâiere și încurajare pentru urmașii credincioși ai lui Cristos Isus care sunt acum pe pământ. Ea spune când și cum Iehova Dumnezeu va dovedi, va îndreptăți, și justifica cuvântul Său și numele Său sfânt, va înălța și binecuvânta creația Sa ascultătoare, și va face lumea un loc de pace și bucurie veșnică. Orice creatură inteligentă ar trebui să cunoască conținutul ei, s-o citească și să se folosească de ea.

Numele lui Iehova este de o importanță mult mai mare decât toate celelalte lucruri. Trebuie să vină timpul când numele lui Iehova va fi peste orice creatură, și atunci tot ce are suflare va înălța și onora numele Lui. Numai cei care vin la cunoștința lui Iehova și care onorează numele Lui vor primi viață veșnică. Isus a spus aceasta când a fost pe pământ, însă doar puțini până în prezent au crezut că cuvintele Lui sunt adevărate. Defăimarea numelui lui Dumnezeu a început prin trădătorul Satan, și întreaga organizație pe care a construit-o dușmanul a continuat să defaime numele Lui sfânt. Îndepărtarea lui Satan și a organizației sale va avea ca rezultat curățarea numelui lui Iehova, și atunci toate creaturile inteligente vor putea învăța fără piedică calea spre viață.

Adevărul trebuie să fie făcut cunoscut pentru ca numele lui Iehova să fie justificat. Este voința exprimată a lui Dumnezeu ca toată creația să fie adusă la cunoștința adevărului și atunci cei care cred și ascultă și practică adevărul vor trăi. Toți ceilalți vor fi nimiciți. Originea omului, cursul pe care l-a urmat omul, modul în care poate fi restatornicit omul și cum poate primi viață veșnică, toate acestea sunt relatate fidel în Biblie. Ele nu se găsesc în altă parte decât cu excepția publicațiilor care își bazează învățătura pe mărturia Bibliei. (Isa. 8:20). Iehova este adevărat și Cuvântul Său este adevărul. Fiecare om care este adus în armonie cu Dumnezeu trebuie să învețe adevărul. Cu privire la cei care sunt pe placul lui Dumnezeu, Isus a spus: „Sfințește-i prin adevărul Tău; cuvântul Tău este adevăr". – Ioan 17:17.

Opusul adevărului este minciuna. Satan este autorul sau tatăl minciunilor. (Ioan 8:44). El și-a început minciunile contestând cuvântul lui Dumnezeu și aducând defăimare asupra numelui lui Dumnezeu. Acea primă minciună a condus pe omul perfect pe calea răutății și a adus asupra întregii rase umane, necaz, boală, suferință și moarte. În secolele trecute Satan și-a urmat cursul minciunii și al fărădelegii fără piedică și a construit o organizație puternică pe pământ prin care a adus defăimare asupra numelui lui Iehova Dumnezeu și a întors masa de oameni de la Dumnezeu. Pentru a-și împlini planurile rele Satan a recurs la tot felul de

Cuprins

minciuni, înșelăciuni și amăgiri. Principalul element al organizației sale, prin care el a înșelat oamenii și a batjocorit numele lui Dumnezeu, este elementul religios. Aceasta el a început cu Babilonul, și de atunci până acum numele Babilon a fost atașat tuturor religiilor folosite de Satan pentru a aduce rușine asupra numelui lui Dumnezeu.

Cu cât mai mare a fost înșelăciunea practicată, cu atât mai mare a fost rușinea; și așa-numitul „creștinism organizat" sau creștinătatea, stă în fruntea tuturor religiilor ipocrite care au fost folosite să înșele oamenii și să defaime numele sfânt al lui Dumnezeu. Creștinismul adevărat înseamnă a urma cu credincioșie și cu adevărat pe Cristos Isus și a onora numele lui Dumnezeu. „Creștinismul organizat", sau „creștinătatea" a adoptat numele lui Cristos Isus, însă a practicat orice dar numai adevărul nu. O bună parte din Biblie a fost folosită ca să inducă în eroare și să înșele oamenii, după cum Satan a folosit greșit părți ale Cuvântului lui Dumnezeu în încercarea de a momi pe Isus. (Mat. 4:6). „Creștinătatea", sau „creștinismul organizat", a devenit, așadar, cel mai mare din toate refugiile sau ascunzătorile minciunilor. Dumnezeu a așteptat propriul Său timp ca să demaște și să nimicească toate organizațiile ipocrite și rele. Acum a sosit timpul ca să descopere minciunile, și să demaște religiile false, și fiecare parte a organizației lui Satan; și aceasta El declară că va face cu și prin adevărul făcut cunoscut omenirii. A sosit, așadar, timpul când minciunile vor fi rupte din locul puterii și autorității; și adevărul întronat va continua să domnească pentru totdeauna; și aceasta va fi o justificare a numelui și Cuvântului lui Dumnezeu.

Prin profetul Său Iehova spune: „Iată că pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră unghiulară preţioasă, ca temelie sigură. Cine manifestă credinţă în ea nu se va înspăimânta. Voi face din dreptate o sfoară de măsurat şi din neprihănire un fir; și grindina (adevărurile tari) va mătura refugiul minciunii şi apele (potopul adevărului) vor inunda ascunzătoarea". (Isa. 28:16,17). Sionul menționat aici este organizația lui Dumnezeu, și Cristos Isus, Regele gloriei , este Piatra Unghiulară Principală menționată de profeție. Dumnezeu a pus deja pe Cristos Isus pe tronul Său și L-a prezentat ca Rege al lumii, și astfel Piatra Unghiulară a fost pusă. Acum Cristos Isus, marele Judecător, a venit la templul lui Dumnezeu pentru judecată și judecata este în curs; prin urmare, este aproape timpul pentru a fi spuse adevărurile aspre și clare și, continuând astfel, adevărul, ca un potop de ape, se va ridica, demascând minciunile prin dezvăluirea ascunzătorii lor, și va mătura toate piedicile pentru oameni în dobândirea adevărului.

Campania pentru a face cunoscut adevărul Cuvântului lui Dumnezeu la oameni este acum în curs de desfășurare. În această lucrare, Domnul folosește radioul și multe cărți care conțin explicația Bibliei, și acestea sunt puse în mâinile oamenilor pentru ca ei să cunoască adevărul. Lucrarea de justificare a numelui lui Dumnezeu a început, și va continua până când fiecare om, de la cel mai mic până la cel mai mare, va cunoaște că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat. După aceea adevărul nu va mai fi niciodată murdărit și ascuns de vederea creaturilor lui Dumnezeu.

Cuprins

Israeliții au fost poporul de legământ al lui Dumnezeu ales de El și folosit în principal pentru a face tablouri care prefigurează planurile Sale. Aceste tablouri sunt făcute de înțeles oamenilor la timpul potrivit pentru ca poporul uns ai lui Dumnezeu să aibă speranță și pentru ca conducătorii și oamenii în general să fie anunțați de ceea ce urmează să facă Dumnezeu pentru a-și face un nume pentru Sine.

Iehova a trimis pe profetul Său la regele lui Israel și l-a făcut să spună: „Voi ridica sămânţa ta după tine, pe acela care va ieşi din coapsele tale, şi-i voi întări împărăția. El va construi o casă pentru numele Meu, iar Eu îi voi întări tronul împărăției pentru totdeauna”. (2Sam. 7:12,13). Prin acele cuvinte Iehova a afirmat importanța Împărăției în legătură cu justificarea și onoarea numelui Său. „Sămânța” menționată acolo se referă fără îndoială la Cristos Isus, preaiubitul lui Dumnezeu care a fost prefigurat de Regele David. Iehova a pus acum pe Regele gloriei pe tronul Său. (Ps. 2:6). „O casă pentru numele Meu” înseamnă organizația lui Iehova al cărei Cap și Șef este Cristos Isus. Ceea ce va duce la înălțarea numelui lui Iehova în mințile și inimile tuturor creaturilor Sale este cunoștința și ascultarea de adevăr. Dumnezeu a scos din lume „un popor pentru numele Său”, popor care urmează să fie favorizat primul cu cunoștința adevărului. – Fapte 15:14.

Este potrivit că Dumnezeu a folosit pe David, care L-a prefigurat pe Regele Său iubit Cristos Isus, ca să scrie și să spună poporului scos pentru numele Său: „Dați Domnul gloria cuvenită numelui Său; închinați-vă Domnului în frumusețea sfințeniei”. (Ps. 29:2). Și așa vorbește poporul scos pentru numele lui Dumnezeu. Este voința exprimată a lui Iehova ca „poporul scos pentru numele Lui” să ducă lumii mesajul adevărului că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat, și astfel să fie martori ai lui Iehova în acest timp. (Isa. 43:10-12; 42:6). Iehova a făcut pe profeții Săi sfinți să scrie cu privire la justificarea numelui Său, și acum a sosit timpul potrivit ca „servul Său credincios” să înțeleagă semnificația profețiilor, și „servul” este îndemnat să anunțe pe conducători și pe oameni despre planurile lui Dumnezeu așa cum au scris profeții cu mult timp în urmă.

Ezechiel a fost unul din profeții sfinți ai lui Dumnezeu. Până acum profeția lui nu a fost înțeleasă, evident pentru că nu a sosit timpul lui Dumnezeu ca să fie înțeleasă. Tema care străbate întreaga carte a lui Ezechiel este cea a justificării numelui lui Iehova. „Expresia „Să știți că Eu sunt Domnul (Iehova)”, apare mai mult de șaizeci de ori în profeție. Mai mult decât orice altă carte din Biblie, profeția lui Ezechiel menționează acest adevăr mare și important. Capitolele introductive descriu cadrul pentru înțelegerea cărții când sosește timpul potrivit pentru înțelegerea ei, și din acest motiv aceste capitole ar trebui analizate cu atenție. Profețiile nu sunt împlinite întotdeauna în ordinea în care sunt prezentate în Scripturi, însă un cadru potrivit este necesar pentru armonizarea întregii profeții.

SCRISORI

ASIGURAȚI DE VICTORIA LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Salutări în numele Tatălui nostru, Iehova cel mare! Ne-am gândit că ar putea fi plăcut să știm cum rezistă în luptă mica noastră grupare de războinici pentru Iehova și pentru Ghedeon, și suntem plini de recunoștință care nu poate fi exprimată în cuvinte pentru fiecare cale nouă de serviciu și pentru faptul că ne este permis să mâncăm și să bem din apele vieții și adevărului care vin de la Iehova, prin *Turnul de Veghere* și publicațiile înrudite.

De când ne-am dat seama că suntem într-o luptă adevărată și că lupta nu este a noastră, suntem asigurați că Iehova va câștiga victoria. Prin harul Lui susținător noi dăm mai întâi mulțumiri lui Iehova și apoi dumneavoastră pentru oportunitatea noastră binecuvântată de a merge înainte alături de dumneavoastră în acest conflict mare ca războinici curajoși ai Lui. Dorim, de asemenea, să vă amintim zilnic pe dumneavoastră și pe tot poporul Domnului în rugăciunile noastre înaintea Tatălui.

Ai dumneavoastră cu bucurie și veselie în serviciul Regelui,

SOCIETATEA MARTORILOR LUI IEHOVA DIN NILES (Ohio)

PRIN EPOCA DE AUR NR. 27

Dragă frate Rutherford:

Lăudăm pe Iehova pentru modul minunat în care v-a folosit în această noapte (23 Februarie) să proclamați mesajul Împărăției Sale până la marginile pământului. Eu și sora am avut privilegiul să auzim glasul dumneavoastră în propria noastră casă prin Radio Normandie. Recepția a fost foarte bună, și fiecare cuvânt a fost auzit clar; și împreună cu dumneavoastră, și cei cu dumneavoastră din Los Angeles, am strigat și noi Da!

Veți fi interesat să știți că prin Numărul 27 al *Epocii de Aur* noi amândoi am venit în adevărul prezent; și noi, prin favoarea lui Dumnezeu, ne bucurăm de hrana care vine la noi prin *Turnul de Veghere*.

Vă amintim zilnic la tronul harului ceresc, și ne rugăm ca Iehova să continue să vă călăuzească, să vă binecuvânteze și să vă folosească spre onoarea numelui Său sfânt.

Cu dragoste caldă, suntem,

Martorii dvs. tovarăși prin harul Lui,
THOMAS ȘI ELIZABETH BATTING, *Anglia.*

Cuprins

ÎMPLINIREA DE CĂTRE IEHOVA A PROMISIUNII SALE

Dragă frate Rutherford:

Salutări iubitoare de sub Crucea de Sud!

Au trecut deja douăzeci și șapte de ani, adică, de când eu și soția mea am avut posibilitatea să intrăm în serviciu cu normă întreagă, și luxul unei scurte priviri înapoi ne umple cu recunoștință pentru privilegiul acesta și pentru purtarea de grijă iubitoare și călăuzirea Dumnezeului nostru în toți acești ani. Din zilele de când am avut doar *Studii în Scripturi* pentru mărturie, apoi *Harpa lui Dumnezeu*, urmată de râul constant de cărți și broșuri așa cum le avem acum, inaugurarea radioului, introducerea plăcii de mărturie, și acum, ca o trăsătură încoronatoare, mașinile de sunet; să fi văzut și să fi fost asociat cu toate aceste trăsături ale planului lui Iehova înseamnă să fi mărturisit împlinirea profeției Lui de a oferi toate lucrurile necesare pentru poporul Său pentru a continua credincios în serviciu fără cârtire sau murmurări.

Revelația cu privire la „mulțimea mare de oameni" a fost minunată și este îmbucurător să vezi cum, în grupele de pionieri, cei unși și cei care declară a fi „Ionadabi" lucrează acum împreună armonios, fără deosebire, încântați să aibă orice serviciu în organizația lui Dumnezeu.

Aici în Tasmania micul nostru grup de pionieri se luptă, bucuros să fie în primul rând al luptei. Teritoriul nostru este împrăștiat și (ca Ierusalimul) înconjurat de munți, și vremea a variat într-o perioadă scurtă de la foarte cald (cu incendii ale tufișurilor și praf) la foarte rece (cu gheață și zăpadă). Însă noi mergem înainte, fiind dotați cu o mașină și o remorcă pentru caravană furnizată cu amabilitate pentru pionieri de prieteni tasmanieni. Să acoperim teritoriul nostru presupune să conducem și să călătorim multe mile, însă încercăm să-l acoperim în întregime și să prezentăm cărțile și discursurile la toți, indiferent de locul unde sunt așezați.

Lucrarea de sonorizare este un mare ajutor pentru noi. În zonele foarte populate mașinile de sunet fac o treabă bună, însă în zonele de la țară de aici fonografele s-au dovedit a fi neprețuite. O evaluare a lucrării noastre arată că în două luni un singur fonograf a avut o audiență de 1 887 de persoane și în acel timp plasările în legătură cu acea mașinărie au fost de 1 196 de cărți. Fonografele de grup au fost puse în case particulare, pe pragurile ușilor, în fabrici, în birouri, în organizații politice, la posturile de poliție, în magazie, în hoteluri, în teatre, înaintea școlilor, în tabere, pe drum, în mijlocul padocurilor, în vile, în colibe; și pretutindeni acest mesaj într-un glas foarte sigur a exprimat imparțial judecata și a arătat calea spre viață.

O femeie, care a auzit un discurs pentru prima dată, a zis: „Asta e o nouă idee. Oricum, este un mare ajutor pentru voi, întrucât nu trebuie să vorbiți așa mult și explică lucrurile mai bine decât ați putea voi".

Cu o altă ocazie eu și o soră am dus fonograful pe un baston între noi apropape două mile prin tufișuri. La un moment dat poteca a amenințat să se sfârșească și ne-am întrebat dacă să ne întoarcem. Însă am mers înainte, și dintr-

Cuprins

odată am ajuns la o casă pe vârful unui deal. Femeia din casă s-a dovedit a fi interesată și a fost încântată să ia o Biblie și un set de broșuri. Când a auzit discursurile a spus: „Poți să înveți mai mult din acestea într-o oră decât mergând la biserică pentru luni de zile”.

Din nou, când eu și soția mea am purtat fonograful pe o distanță de o milă de-a lungul unei linii de tramvai de lemn pentru a ajunge la o casă îngropată în tufișuri, omul ne-a mulțumit pentru că i-am adus discursul și cărțile, deoarece „foarte puțini oameni s-au deranjat să ajungă la el cu vreun mesaj”. Ne dăm seama că nici o creatură nu merită vreun credit pentru succesul planurilor lui Iehova. Dacă am ajunge într-un impas, nu am aduce nici un folos lui Iehova; creatura care este credincioasă stă în picioare ca să câștige totul. Noi suntem judecați de efortul pe care-l depunem sau l-am putea depune ca să îndeplinim legământul nostru. Aceasta se aplică purtării fonografului. Nu putem să ne judecăm unii pe alții în această privință, însă fiecare trebuie să dea socoteală lui Iehova cu privire la faptul dacă sunt exploatate pe deplin toate mijloacele de mărturie. Am constatat că dacă cineva este incapabil fizic să ducă un fonograf, dacă lucrătorii merg în perechi, fiecare are o contribuție în lucrarea de sunet și lucrarea de plasare de cărți este proporțională.

La micul nostru serviciu „Betel” din fiecare dimineață rugăciunile noastre sunt ca organizația să fie călăuzită corect și ca cei credincioși să fie ocrotiți ca să vadă justificarea numelui Lui Iehova și triumful neprihănirii.

Ai dumneavoastră pentru Iehova și Justificatorul Său,

BLAT și VENA SHEARMUR, *Tasmania.*

DIVIZAREA OAMENILOR VĂZUTĂ CLAR ACUM

Dragă frate Rutherford:

De mult timp am dorit să ne exprimăm aprecierea pentru privilegiul pe care-l avem de a fi asociați cu dumneavoastră și Societatea în această lucrare minunată a Împărăției. De multe ori inimile noastre se înalță spre Iehova în recunoștință adevărată pentru această oportunitate, și vă amintim într-un mod special la tronul harului pentru ca să vă fie întărite mâinile pentru lucrarea mare pe care v-a încredințat-o Dumnezeu. De asemenea, vă mulțumim pentru ajutorul care vine din măsurile luate pentru a ne ajuta și pentru sacrificiul pe care-l fac prietenii ca să ne țină în serviciu. De asemenea, dorim să ne exprimăm recunoștința sinceră pentru cărțile diferite, *Anuarul, Epoca de Aur, și Turnul de Veghere*, care vin la noi regulat. Ce sărbătoare avem acum în „sărbătoarea corturilor”. În mod sigur rămășița și mulțimea mare au multe motive să se bucure.

Suntem în lucrarea de pionieri de mai bine de patru ani și avem multe dovezi că brațul Domnului nu s-a scurtat în a avea grijă de micuții Său care au renunțat la tot pentru a face lucrarea Lui. Când am început prima dată în lucrare am planificat să mergem dintr-un teritoriu în altul, dar s-a sugerat de

Cuprins

departamentul de pionieri că am putea avea o însărcinare permanentă cerând același teritoriu din nou. Am decis să facem aceasta, și am avut multe semne ale binecuvântării Domnului fiindcă am făcut așa. Acum urmează să ne terminăm însărcinarea pentru a patra oară. Acum vedem clar divizarea oamenilor. Unii care nu au avut de-a face nimic cu mesajul altădată acceptă acum unele cărți din literatură. Am format un grup de studiu într-un oraș și unii au avut o mică contribuție în lucrarea de serviciu, iar alții vor avea o parte, fără îndoială, în curând. Unii din bunătatea inimilor lor și a dragostei pentru Domnul ne-au ajutat în diverse moduri. Am acceptat aceasta ca din mâinile Domnului și pentru a promova mesajul Împărăției.

Dorim din nou să ne exprimăm aprecierea pentru privilegiul de a fi în organizația Domnului și hotărârea noastră de a servi pe Dumnezeul Atotputernic pentru veșnicie în orice mod în care dorește El. Cu dragoste creștină,

Frații dumneavoastră în serviciul Regelui,

D-L ȘI D-RA E. H. COMSTOCK
A.J. LUHRING, *Pionieri*.

NUMAI PUTEREA LUI IEHOVA A PUTUT

Dragă frate Rutherford:

Sper că mă veți scuza că vă răpesc puțin din timp. Știu că sunteți foarte ocupat. Dar am fost atât de încântat să aud glasul dumneavoastră seara trecută (23 Februarie), de la ora nouă la zece, ora Norvegiei, încât trebuie să scriu și să vă spun. Îmi pare rău să spun că numai eu am fost acela care a înțeles limba engleză bine. Fiecare cuvânt a fost clar. Nu a fost chiar așa de bine ca atunci când v-am ascultat în Oslo vara trecută, când ați vorbit de la convenția din Washington. Atunci a fost transmis din Germania și Suedia. Au fost două întreruperi pentru aproape jumătate de minut. Suedia și Rusia a interferat, dar apoi a fost foarte clar din nou.

Am strigat „Da" cu frații de la convenția din Los Angeles, și presupun că toți am făcut așa în toată lumea. Mă rugam pentru binecuvântarea Domnului peste convenție, și pentru ca noi, ascultătorii nevăzuți, să avem posibilitatea să vă auzim. Numai puterea lui Iehova să facă să aibă loc aceste lucruri, și anume ca să auzim de la atâtea mii de mile distanță.

Mă întreb dacă papa a auzit aceasta. Sper că a auzit; precum și acel om Hitler. Ei bine, ei vor primi ce merită la Armaghedon.

Sunt atât de recunoscător față de Iehova pentru că avem un așa conducător ca dumneavoastră, frate drag; și rugăciunea mea zilnică este ca Iehova să reverse binecuvântările Sale peste dumneavoastră.

Cu dragoste creștină,

Sora dumneavoastră în armata Regelui,
ANNA SKEDOMO, *Norvegia*.

Cuprins

APROBARE DIN TOATĂ INIMA

Dragă frate Rutherford:

Noi, o societate a martorilor lui Iehova adunată în St. John's, Newfoundland, după ce am auzit discursul dvs. foarte emoționant și Rezoluția adoptată la Shrine Auditorium, Los Angeles, California, exprimăm pe această cale aprobarea noastră din toată inima a acesteia, și votăm toți Da. Dorința noastră sinceră este ca marele Iehova să continue să vă întărească și să vă binecuvânteze.

SOCIETATEA MARTORILOR LUI IEHOVA DIN ST. JOHN'S

DOVADĂ DE DRAGOSTE PENTRU IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Ca unu din prizonieri care a fost eliberat prin măsura milostivă a lui Iehova, m-aș simți într-adevăr nevrednic dacă nu mi-aș exprima recunoștința față de Iehova și față de dumneavoastră și toți ceilalți care au depus eforturi neobosite în numele celor care au fost în lanțuri. Aceasta este cu adevărat o dovadă a iubirii voastre complete pentru Iehova, așa cum este mărturisit acest lucru de apostolul Ioan în 1Ioan 5:2: „Prin aceasta știm că iubim pe copiii lui Dumnezeu, dacă iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui." Hotărârea mea este ca, prin harul Domnului, să păzesc întotdeauna poruncile Lui și ca în aceasta dragostea mea pentru Dumnezeu și pentru toți frații să iasă întotdeauna în evidență, așa cum este exemplificat prin acest act de dragoste arătat în numele fraților care au fost întemnițați din pricina mărturiei lor pentru numele lui Iehova Dumnezeu și Împărăției Lui în Orange, New Jersey.

Oricare ar fi rezultatul cererii, îl voi socoti ca voia Domnului, și sper că va duce la lauda lui Iehova Dumnezeu și la încurajarea fraților așa cum a fost în cazul apostolului Pavel, cum scrie la Filipeni 1:13,14: „Astfel că lanţurile mele pentru credinţa în Cristos au ajuns bine cunoscute de toţi (de la curtea lui Cezar) şi de toţi ceilalţi. Şi cei mai mulţi dintre fraţii în Domnul, căpătând încredere datorită lanţurilor mele, au şi mai mult curaj să vestească fără teamă cuvântul". În ceea ce-l privește pe dușman, și în special secțiunea Muntele Seir al organizației sale, pronunțarea judecății lui Iehova așa cum este relatată în Ezechiel 35:12-15 este o așteptare fericită pentru mine.

Vă rog să fiți sigur, dragul meu frate Rutherford, de recunoștința mea sinceră și hotărârea mea serioasă de a sta umăr la umăr cu toată organizația lui Iehova pentru justificarea numelui Său sfânt.

Cu dumneavoastră în serviciul Regelui,

IRENE H. SABO, *New Jersey*.

Cuprins

MERG SĂ AJUT PE ALȚII

Dragă frate Rutherford:

Doar câteva cuvinte pentru a-mi exprima aprecierea și mulțumirile din inimă pentru privilegiul special de a face cunoscut numele și Împărăția lui Iehova Dumnezeu și de a fi deplin uniți sub conducerea lui Cristos Isus.

Deoarece am fost adusă în lumină eu merg cu toată dorința să ajut pe alții care au dragostea adevărului spre același privilegiu. Vreau ca să știți cât de mult m-am bucurat să citesc cărțile. *Turnul de Veghere* este desfătarea mea.

Am încredere că voi primi curaj. Știu un singur lucru: oricare ar fi testul, Cristos a mers înaintea mea și eu trebuie să trec testul, sperând să fac totul spre glorificarea lui Iehova Dumnezeu și a numelui Său.

Cu multă dragoste pentru toți frații,

GRACE CONANT, *New York*.

DĂTĂTORUL TUTUROR LUCRURILOR BUNE

Dragă frate Rutherford:

Eu, ca și alții, urăsc să răpesc timpul celor care sunt în lucrarea Domnului. Totuși cum aș putea fi mulțumită fără a recunoaște ajutorul dumneavoastră, frate Rutherford, împreună cu ajutorul familiei de la Betel, și fără a-mi exprima aprecierea și recunoștința față de Dătătorul tuturor lucrurilor bune, care împlinește toate nevoile noastre, ca să avem posibilitatea să continuăm în serviciul lui, noi a căror inimi marele Iehova Dumnezeu le-a făcut să voiască să cânte laudele Lui? Indiferent de orice opoziție pe care dușmanul și armata lui ar arunca-o asupra martorilor lui Iehova, noi vom folosi la maximum toate avantajele, recunoscând datoria noastră, și depunând mărturie cu bucurie în orice situații, știind că ni se va da tocmai la timpul potrivit ceea ce avem nevoie pentru a merge până la sfârșit.

Mă rog zilnic ca Iehova să binecuvânteze lucrarea Sa, și ca favorurile Lui să continue față de voi, frați dragi, și față de noi care cooperăm cu voi ca să mergem ca un om în oștirea Domnului sub Cristos Isus. Cât de absurd, cu acești învățători ca Iehova Dumnezeu și Cristos Isus, atât de clar distinși de la venirea Domnului la templu, să tragi concluzia sau să fi influențat că un om încearcă *o așa mare responsabilitate*! Inima mea este plină de se revarsă cu tot ce este întins pe masă, în prezența dușmanilor noștri, care vine la noi prin *Turnurile de Veghere*. Aș dori să vă spun cel puțin despre unele lucruri pe care le asimilez din trei sau patru dacă nu șase citiri. Uneori mă întreb dacă aș avea mai mult timp să citesc și să studiez, cu cât mai mult aș putea să culeg din Turnuri. Cu așa lumină omul este obligat să spună altora despre Dumnezeu și Împărăția Lui, pentru ca și ei la rândul lor să audă și să zică „Vino”. Totuși nu vreau să vă mai răpesc timpul.

Cuprins

Cuvintele nu pot exprima bucuria mea în serviciu, frate Rutherford. Aveți rugăciunea și dorințele mele bune, după cum știu că și eu am pe ale dumneavoastră în lucrarea de pionier.

Să continuăm așa cum ni s-a poruncit și să veghem la justificarea Celui Preaînalt.

A dumneavoastră ca să servesc neîncetat,

D-ra HATTIE GOLDMAN, *Arizona*.

A MERS LA FIECARE PAT

Dragă frate Rutherford:

Salutări! Prin harul Domnului am auzit glasul dumneavoastră din Los Angeles despre „Separarea Națiunilor". A fost un discurs clar și încurajator. KROW a venit prin singurul și unicul receptor radio pus în această instituție. Aici sunt trei sute de veterani, și toți au căști. Mesajul a mers la fiecare pat. Nu se știe cât de mulți au ascultat.

Domnul să vă binecuvânteze și să vă ocrotească, frate Rutherford.

Co-lucrătorul dumneavoastră în serviciul Lui,

PETER P. SHALTRAR, *California.*

Cuprins

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

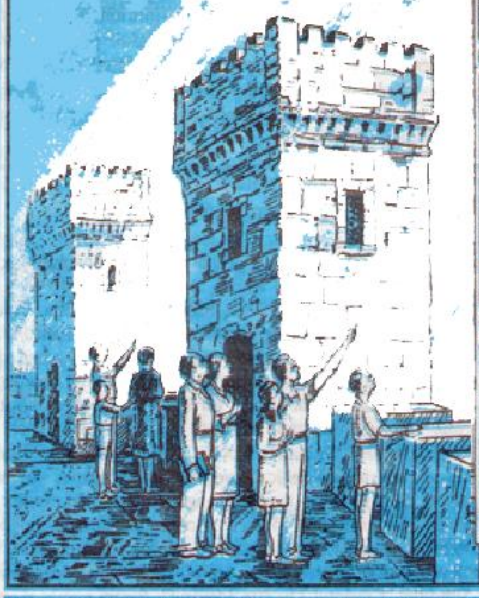

1 NOIEMBRIE 1936 Nr. 21

Cuprins:

MALEAHI
PARTEA I - Pag.573

SCRISORI - Pag.593

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

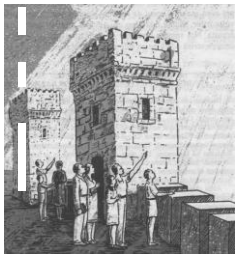

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Noiembrie 1936** **Nr. 21**

MALEAHI

„ Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului și ca leşia înălbitorului". - Maleahi 3:2

PARTEA I

IEHOVA a făcut din servul Său Maleahi un profet pentru ca să proclame un mesaj care se referă în mod deosebit la marele Serv şi Profet al lui Iehova. Numele Maleahi înseamnă „înger al lui Iehova" sau „sol al lui Iehova". Maleahi a profeţit în zilele lui Neemia. Unii au zis că el a fost Neemia, însă nu pare să fi fost aşa. A existat într-adevăr un alt profet, deosebit de Neemia, al cărui nume a fost Maleahi. Şi a fost potrivit că Iehova s-a servit de Maleahi să vestească profeţia care poartă numele său.

[2] Isus a profeţit că va veni în spirit ca să strângă la Sine pe cei ce s-au dovedit credincioşi şi să guverneze, să stăpânească peste lume. Când s-a înălţat Isus la cer, I s-a poruncit să aştepte până la timpul fixat al lui Dumnezeu; şi când a sosit timpul hotărât Iehova a însărcinat pe prea iubitul Său Fiu să dea atenţie lucrurilor pământului, şi mai cu seamă, oamenilor care au consimţit să facă voia Sa. Seminţia lui Levi a prefigurat pe aceia care au încheiat un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu. După zilele apostolilor a urmat un timp lung de întuneric mare peste popoarele pământului şi mulţi dintre cei ce s-au consacrat lui Dumnezeu au fost înşelaţi prin învăţăturile şi datinile religioase ale oamenilor nesinceri şi au căzut.

[3] Profeţia lui Maleahi se referă în special la „ziua lui Iehova" despre care este vorba în deosebi în capitolul al treilea al acelei profeţii. Iehova este acela care trimite pe îngerul sau solul Său; prin urmare profeţia zice: „Iată, voi trimite (Iată, trimit,- *R.V.*) – Iată-mă, trimiţând – *Roth)*.pe mesagerul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: mesagerul legământului, pe care-L doriţi; iată că va veni, zice Domnul oştirilor ." - Maleahi 3:1.

[4] Acest anunţ este de o foarte mare importanţă şi un avertisment pentru toţi aceia care au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu. Această profeţie, întocmai ca multe alte profeţii din Sfânta Scriptură, a avut o împlinire în miniatură şi o împlinire în măsură mai mare. Iehova a trimis pe Ioan Botezătorul ca mesager sau anunţător al venirii lui Cristos Isus, şi despre această împlinire a profeţiei lui

Cuprins

Maleahi în miniatură este scris: „A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toţi să creadă în el. Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină. Ioan a mărturisit despre El, când a strigat: El este Acela despre care ziceam eu: Cel ce vine după mine, este înaintea mea, pentru că era înainte de mine" - Ioan 1:6-8,15.

[5] Isus a zis despre mesagerul pe care 1-a trimis Iehova ca să pregătească calea înaintea Lui: „Căci El este acela despre care s-a scris: Iată trimit înaintea feţei Tale pe mesagerul Meu, care îţi va pregăti calea înaintea Ta". (Matei 11:10). „După cum este scris în profeți: „Iată trimit înaintea Ta pe mesagerul Meu, care îţi va pregăti calea. Glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiţi calea Domnului, faceți drepte cărările Lui." - Marcu 1:2,3.

[6] Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul a profețit despre copil: „Şi tu, pruncule, vei fi chemat profet al Celui Prea înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregăteşti căile Lui, şi să dai poporului său cunoştinţa salvării, care stă în iertarea păcatelor lui". (Luca 1:76,77). Iehova a folosit pe Ioan Botezătorul să pregătească calea înaintea lui Isus, pe care l-a trimis să proclame adevărul Său şi să justifice numele Său şi să mântuiască pe cei ascultători dintre oameni. Cum a pregătit Ioan calea? „Căci va fi mare înaintea Domnului [ca martor al Său]. Nu va bea nici vin, nici băutură ameţitoare, şi se va umplea de Spirit Sfânt încă din pântecele maicii sale. El va întoarce pe mulţi din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în spiritul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor la copii, şi pe cei neascultători la umblarea în înţelepciunea celor neprihăniţi, ca să pregătească Domnului un popor bine pregătit pentru El". - Luca 1:15-17.

[7] Aproximativ în anul 1878 a început împlinirea majoră a profeţiei lui Maleahi, şi această „pregătire a căii" înaintea lui Iehova a durat cam patruzeci de ani. Aceasta corespunde celor patruzeci de ani de umblare în pustie a Israeliţilor sub conducerea lui Moise, după cum este scris: „Eu v-am călăuzit patruzeci de ani în pustie;... ca să cunoaşteţi că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru". (Deuteronomul 29:5,6). Lucrarea „pregătirii căii înaintea lui Iehova" din anul 1878 până în 1918 a avut ca scop să facă potriviţi pe cei pregătiţi să fie martori pentru Iehova pe pământ; din acest motiv Domnul a făcut pe profetul Isaia să scrie despre aceşti pregătiţi: „Voi sunteţi martorii Mei, zice Domnul, şi servul Meu, pe care L-am ales: ca să cunoaşteţi, şi să credeţi în Mine, şi să înţelegeţi că Eu sunt... Eu am declarat, şi am salvat, şi v-am dat în ştire, când nu era nici un dumnezeu străin între voi [ca să facă aceasta]; de aceea voi sunteţi martorii Mei, zice Domnul, că Eu sunt Dumnezeu". (Isaia 43:10,12). Calea a fost pregătită înaintea lui Iehova pentru ca cei pregătiţi să devină — din iubire pentru numele Său — martori pentru Iehova şi numele Său.

[8] Când lucrarea pregătirii căii înaintea lui Iehova a fost făcută, Domnul Isus, marele Profet, Sol, Judecător şi Justificator al lui Iehova, a venit deodată sau direct în templu: „Iată, voi trimite pe mesagerul Meu, și El va pregăti calea

Cuprins

înaintea Mea. Şi deodată va intra în Templul Său Domnul [Adon; Fiul, şi nu Iehova] pe care-1 căutaţi, mesagerul legământului pe care-L doriţi; iată că El va veni, zice Domnul oştirilor." - Maleahi 3:1.

[9] Domnul Isus care a fost dat ucenicilor şi pe care ucenicii credincioşi L-au aşteptat atât de mult timp este „Domnul" menţionat aici. El este acela „pe care-L căutaţi", aceasta însemnând cel căutat de urmaşii credincioşi ai lui Isus, pe care ei, care au fost făcuţi mai târziu „servul credincios şi înţelept", L-au aşteptat. Profeţia zice: „Şi deodată va intra în Templul Său", adică pe neaşteptate, într-o clipă, direct; şi de aceea a fost foarte necesar ca aceia care au aşteptat venirea Sa să vegheze, întocmai după cum i-a sfătuit Isus. „Vegheaţi dar, pentru că nu ştiţi în ce zi va veni Domnul vostru. Să ştiţi că, dacă ar şti stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoţul, ar veghea şi n-ar lăsa să-i spargă casa. De aceea fiți și voi gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nici nu vă gândiți." - Matei 24:42-44.

[10] Înainte de venirea Domnului Isus la templu au fost aduse la lumină multe adevăruri care au fost ascunse mult timp, şi cei consacraţi lui Dumnezeu care au fost sinceri şi credincioşi au fost pregătiţi pentru venirea Domnului Isus. Ei au fost credincioşi în măsura în care au înţeles, deşi descoperirea profeţiilor a trebuit să aștepte până la venirea Domnului Isus la templu.

[11] Apoi marele Mesager lui Iehova a intrat „deodată" în templul Său. Observaţi că templul în versetul al zecelea al capitolului al treilea al profeţiei lui Maleahi este numit „Casa Mea", adică, casa lui Iehova. Cristos Isus este acela care apare în templu ca reprezentant oficial al lui Dumnezeu, şi aşa apare Iehova în templu prin Reprezentantul Său. Când a fost clădit cortul mărturiei în pustie, chivotul legământului a fost pus în Sfânta Sfintelor şi a reprezentat acolo prezenţa lui Iehova. „Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii, şi slava Domnului a umplut cortul". - Exodul 40:20-35.

[12] Când templul lui Solomon a fost terminat şi sfinţit, chivotul legământului a fost pus în sfânta sfintelor templului. „Au adus chivotul Domnului, cortul întâlnirii, şi toate uneltele sfinte, care erau în cort: preoţii şi Leviţii le-au adus. Preoţii au adus chivotul legământului Domnului la locul lui, în locul prea sfânt al casei, în Sfânta Sfintelor, sub aripile heruvimilor. În clipa când au ieşit preoţii din Locul sfânt, norul a umplut casa Domnului, așa că preoţii n-au putut să rămână acolo să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa Domnului". - 1Împăraţi 8:4,6,10,11.

[13] Templul zidit de Solomon a fost dărâmat în anul 606 înainte de Cristos; însă mai târziu a fost rezidit de Zorobabel şi Iosua, şi acesta a fost templul în zilele lui Maleahi. În acest templu amintit mai pe urmă n-a existat un chivot al legământului. Nici Ezra şi nici Neemia nu ne spun că chivotul legii a fost acolo. În acel templu pe care 1-a văzut Ezechiel în vedenie de asemenea nu este arătat nici un chivot al legământului în Sfânta Sfintelor. El a arătat în cortul mărturiei şi în templul lui Solomon prezenţa lui Iehova; acum însă în templul adevărat este prezent însuşi Domnul, de aceea nu este necesar ca prezenţa Sa să fie arătată prin

Cuprins

vreun obiect. Iehova este prezent în templu în persoana Fiului Său prea iubit care este chipul Tatălui Său, şi prin urmare, slava lui Iehova umple templul. - Evrei 1:3; Habacuc 2:20.

[14] Venirea Domnului Isus ca Reprezentantul special al lui Iehova în templu este timpul pentru inaugurarea legământului celui nou; din acest motiv este scris în profeţia lui Maleahi: „Mesagerul [îngerul] legământului, pe care-L doriţi". Legământul vechi sau al legii a fost inaugurat la muntele Sinai unde a fost zidit cortul mărturiei pentru prima oară; şi acel legământ „a fost dat prin îngeri (adică, mesagerii sub arhanghelul lui Iehova) în mâna unui mijlocitor". (Galateni 3:19). Acum însă după venirea Domnului Isus în templu legământul cel nou a fost inaugurat prin marele Mesager sau Înger al lui Iehova, prin Domnul Isus Cristos în slavă. Acest mesager este acela care este plăcerea acelora care-L iubesc şi care se bucură de venirea Lui. „Voi clătina toate națiunile [în momentul inaugurării legământului celui nou], și va veni dorința tuturor națiunilor; și voi umple de slavă Casa aceasta, zice Domnul oştirilor". - Hagai 2:7.

[15] Cu privire la aceasta apostolul credincios a scris: „Când se va arăta Cristos, viaţa noastră, atunci vă veţi arăta şi voi împreună cu El în slavă". (Coloseni 3:4). „Dar cetăţenia noastră este în ceruri, de unde şi aşteptăm ca Salvator pe Domnul Isus Cristos". (Filipeni 3:20). „Când va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinţii Săi, şi privit cu uimire în toţi cei ce cred (pentru că mărturia noastră printre voi a fost crezută) în ziua aceea." - 2Tesaloniceni 1:10.

[16] Apostolul accentuează faptul că cei „ce iubesc venirea Lui [în templu]" vor primi atunci cununa vieţii, ceea ce arată că în timpul venirii Sale în templu vor fi înviaţi mai întâi morţii credincioşi din moarte şi vor fi uniţi cu Domnul în templu. (2Timotei 4:8; 1Tesaloniceni 4:16). N-a putut să existe nici o îndoială despre faptul că El va veni îndată ce va fi sosit timpul fixat al lui Iehova pentru aceasta, căci Iehova îşi îndeplineşte toate hotărârile după voinţa Sa. „Iată că va veni, zice Domnul oştirilor, ". Aceasta este în armonie exactă cu următoarele cuvinte ale lui Isus: „Cel ce mărturisește aceste lucruri, zice: „Da, Eu vin curând". - Apocalips 22:20.

[17] Această declaraţie referitoare la venirea Domnului în templu este un aviz special adresat acelora care au încheiat un legământ prin jertfă de a face voinţa lui Iehova şi din acest motiv au fost aspiranţi la preoţie. Cuvintele pe care le-a pus Iehova în gura profetului Său arată că acest anunţ sau acest avertisment este adresat acelora care au consimţit să fie supuşi pe deplin voinţei lui Iehova. Profetul Domnului zice: „Acum, către voi se îndreaptă porunca aceasta, preoţilor!" (Maleahi 2:1). Concluzia clară este aşadar, că unii vor dovedi credinţă şi credincioşie şi vor primi aprobarea Sa pentru aceasta la venirea Domnului, în timp ce alţii vor fi blestemaţi de El din pricina necredincioşiei lor. „Dacă nu veţi asculta, dacă nu vă veţi pune inima ca să daţi slavă Numelui Meu, zice Domnul oştirilor, voi arunca peste voi blestemul, şi voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am şi blestemat, pentru că n-aveţi pe inimă porunca Mea. Iată, vă voi nimici

Cuprins

sămânţa, şi vă voi arunca gunoi în faţă, gunoiul sărbătorilor voastre solemne, şi veţi fi luaţi împreună cu ele". - Maleahi 2:2,3.

[18] Persoanele ce nu sunt autorizate şi care susţin a da altora binecuvântările Domnului sunt duşmanii lui Dumnezeu şi El le blestemă. De pildă, papa a proclamat anul 1933 ca an sfânt şi a avut îndrăzneala să dea binecuvântare lumii care este organizaţia lui Satan şi duşmanul lui Dumnezeu; însă acel an a adus lumii blesteme în loc de binecuvântări. Cei reprezentaţi de papa — şi firește, el însuşi — s-au declarat în mod fals a fi reprezentanţii şi preoţii Domnului.

[19] Faptul că venirea Domnului Isus la templu înseamnă o probă decisivă este arătat clar prin următoarele cuvinte ale profetului: „Cine va putea să suporte însă ziua venirii Lui? Cine va rămânea în picioare (aprobat de Domnul) când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, şi ca leşia înălbitorului". (Maleahi 3:2). Venirea Domnului Isus la templu cade în „ziua lui Iehova", zi care atinge punctul culminant în bătălia Armaghedonului. Cristos Isus vine în templu ca să Se răfuiască cu aceia care au consimțit să facă voinţa lui Dumnezeu, şi cu aceia care se află într-un legământ tacit de a face voinţa Sa. Prin urmare, acesta este un timp de judecată care începe la casa lui Dumnezeu şi se întinde mai departe asupra tuturor care se află într-un legământ implicit de a face voinţa lui Dumnezeu. Acum se pune întrebarea: Cine va rămâne în picioare în ziua aceea? Cine îşi va păstra neprihănirea şi se va dovedi într-adevăr devotat lui Iehova în cursul acelei perioade critice? Aceasta nu înseamnă neapărat că toţi care-şi păstrează neprihănirea vor rămâne în viaţă până la bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic şi în decursul ei; ci înseamnă: Cine va rămâne în ziua aceea credincios şi statornic pe partea Domnului? Această parte a profeţiei corespunde declaraţiei Domnului: „Căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, şi cine va putea sta în picioare?" (Apocalips 6:17). Că unii nu vor trece cu succes prin încercarea de foc, se poate vedea chiar din profeţie. Alte profeţii ale Domnului sprijină această concluzie şi arată că un număr de consacraţi vor deveni nelegiuiţi în cursul acestui timp şi nu vor rămâne în picioare. „Nu tot aşa este cu cei răi: ci ei sunt ca pleava, pe care o spulberă vântul. De aceea cei răi nu pot să ţină capul sus în ziua judecăţii, nici păcătoşii în adunarea celor neprihăniţi. Căci Domnul cunoaşte calea celor neprihăniţi, dar calea păcătoşilor va pieri." - Psalm 1:4-6.

[20] Modul radical de examinare şi curăţire a celor drepţi este accentuat prin aceste cuvinte ale profetului despre marele Judecător: „El va fi ca focul topitorului'", adică, asemănător focului care topește legătura strânsă dintre zgură şi metalele adevărate şi preţioase. Marele topitor face să se separe toată necurăţenia de metalul adevărat şi să apară la suprafaţă ca zgură aşa ca să poată fi luată şi aruncată de îngerii ce servesc în suita Domnului, marele Judecător în templu. Continuând, profetul zice: „Şi ca leşia nălbitorului"; „ca leşia călcătorului" (*Leeser*). După textul original evreiesc, hainele au fost călcate cu picioarele în timpul spălatului. Înainte de timpul când s-a început judecata şi până la acel timp cei consacraţi lui Dumnezeu au fost amestecaţi cu Babilonul sau organizaţia lui Satan şi când s-au întors la Domnul hainele le-au fost murdare, adică ele au fost

Cuprins

atât de mânjite şi murdărite încât de pe aceasta s-a putut vedea că ei au trăit împreună ca cei necuraţi. Ei au trebuit să fie curăţiţi: şi marele Judecător curăţă pe toţi care se supun de bunăvoie curăţirii Sale, prin faptul că face hainele lor aşa încât după aceea pot fi recunoscuţi ca fiii şi servii lui Dumnezeu. Ele sunt făcute de El „albe cum e zăpada". (Marcu 9:3). „Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare, şi totuşi stătea în picioare înaintea îngerului. Iar îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: „Dezbrăcaţi-l de hainele murdare de pe el!" Apoi i-a zis lui Iosua: „Iată am îndepărtat de la tine nelegiuirea, şi te voi îmbrăca cu haine de sărbătoare!" - Zaharia 3:3,4.

[21] Lucrarea de curăţire a îndepărtat de pe hainele acelora care iubesc pe Domnul toate petele care i-ar fi putut identifica ca pe unii care au fost în organizaţia babilonică. Aceasta a trebuit să cuprindă şi lepădarea numelor sau mijloacelor de identificare, ca de pildă, „Oameni de la Turnul de Veghere", „Russellişti", „Studenţii Bibliei", „Milenişti" etc. Alţii care doresc să păstreze aceste nume, pot să le păstreze; cei credincioşi şi adevăraţi nu vor voi să poarte decât „numele nou" pe care l-a dăruit gura lui Iehova (Isaia 62:2). Lucrarea de curăţire din templu este aceeaşi despre care apostolul a scris după cum urmează: „Lucrarea fiecăruia va fi dată pe faţă: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi prin foc. Şi focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea, rămâne în picioare, el va primi o răsplată. Dacă lucrarea lui va fi arsă, el îşi va pierde răsplata. Cât despre el va fi mântuit, dar ca prin foc". - 1Corinteni 3:13-15.

[22] Materialul folosit de cei ce clădesc, şi care în textul citat mai la urmă (vezi versetul 12) este numit în mod simbolic „lemn, fân, trestie", s-a compus între altele din dezvoltarea de caracter, onorurile date oamenilor şi alte lucruri babilonice caracteristice, şi acestea trebuie să ardă în proba de foc, şi aşa se şi întâmplă. Dacă cei ce au folosit un astfel de material de clădit, îl părăsesc şi stau cu bucurie pe temelia statornică a lui Cristos Isus, şi apoi clădesc cu lucruri preţioase şi de nedistrus, atunci vor fi mântuiţi „ca prin foc” . Această probă de foc are loc în timp ce Domnul Isus, marele Judecător, este în templu.

[23] Unii care afirmă a fi servii lui Dumnezeu şi ai lui Cristos Isus, au neglijat să înţeleagă şi să vadă că Domnul Isus este în templul lui Iehova. Unii dintre ei îşi bat joc de declaraţia că El este în templu, și aceasta dovedeşte că n-au fost curăţiţi prin probele de foc. Desigur cei care sunt încercaţi şi aprobaţi trebuie să ştie că Domnul este în templu, căci profetul zice: „El va şedea, va topi şi va curăţi argintul; va curaţi pe fiii lui Levi, îi va lămuri ca aurul şi argintul, şi vor aduce Domnului daruri în neprihănire". - Maleahi 3:3.

[24] Cu ocazia lucrării Sale de judecată Domnul trebuie să aplice focul, adică probe decisive prin care se face despărţirea celor aprobaţi de cei ce n-au fost aprobaţi şi se arată sau se descoperă ce este preţios şi ce este ordinar sau zgură. Focul care pricinuieşte despărţirea se compune, după cum se pare, din adevărurile profetice descoperite de Domnul împreună cu serviciul răspândirii acestor adevăruri spre justificarea numelui lui Iehova. „Nu este Cuvântul Meu ca un foc?

Cuprins

zice Domnul". (Ieremia 23:29). „Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu şi puternic; este mai ascuţit decât orice sabie cu două tăişuri şi pătrunde până acolo încât desparte sufletul de spirit şi încheieturile de măduva lor şi poate să discearnă gândurile şi intenţiile inimii. " (Evrei 4:12). „Pe orice mlădiţă care este în Mine şi n-aduce roadă, El o taie, şi pe orice mlădiţă care aduce roadă, o curăţă, ca să aducă şi mai multă roadă. Acum voi sunteţi curaţi (curățați) prin cuvântul pe care vi L-am spus." - Ioan 15:2,3.

[25] Cei care au primit şi au folosit adevărul într-un scop egoist, nu vor putea susţine proba de foc, şi de fapt nu o susţin. În acelaşi timp toţi cei ce se tem de oameni sau de instituţii omeneşti nu vor putea rămâne în picioare când vine timpul aplicării focului. Cine se teme de oameni dovedeşte egoism şi arată că nu-L iubeşte cu adevărat pe Iehova Dumnezeu şi Cristos Isus şi nu se încrede pe deplin în Dumnezeu şi Cristos. Dar toţi care-L iubesc cu adevărat pe Domnul Dumnezeu nu cunosc frica de om. (1Ioan 4:17,18). Frica de oameni opreşte a se spune adevărul şi a se mărturisi pentru numele lui Iehova când se prezintă ocazie, ceea ce conduce pe persoana fricoasă de-a dreptul în laţul lui Satan. (Proverbe 29:25). Aceia însă care au parte la justificarea numelui lui Iehova vor sta fermi pentru Iehova şi-şi vor păstra neprihănirea când ajung în foc. Pare a fi potrivit aici a avertiza pe alţii dinainte. Din acest motiv „*Turnul de Veghere*" relatează aici un fapt care a avut loc într-adevăr.

[26] Recent în Germania au fost arestaţi şi daţi în judecată pentru a fi condamnaţi câţiva care au ocupat funcţii înalte în serviciul Societăţii şi care au luat parte la acest serviciu în numele Domnului; şi când acei bărbaţi s-au înfăţişat în fața instanței, care reprezintă pe Satan şi pe organizaţia ei au neglijat cu totul să stea pentru numele lui Iehova şi pentru Împărăţia Sa. Guvernul german, care stă sub controlul lui Satan şi a lui Gog, mareşalul său, este acum în mâinile celor nelegiuiţi; partea vizibilă a organizaţiei este condusă de ierarhia romano-catolică şi a adus mare ocară asupra numelui lui Iehova prin declaraţii verbale publice şi prin prigoniri crude a martorilor lui Iehova. Deoarece urmaşii credincioşi ai lui Cristos Isus şi-au exercitat dreptul dat lor de Dumnezeu şi şi-au făcut datoria de a urma poruncile lui Dumnezeu prin faptul că s-au întrunit laolaltă şi au studiat Cuvântul lui Dumnezeu, şi fiindcă au vorbit altora de Iehova şi Împărăţia Sa, aceşti credincioşi au fost arestaţi, maltrataţi şi aruncaţi în închisoare. Când au fost puşi sub aceste acuzaţii nedrepte şi aduşi înaintea tribunalului, acestora care au încheiat un legământ cu Domnul, li s-au oferit ocazii să spună pe faţă reprezentanţilor lui Satan că servesc pe Iehova Dumnezeu şi că vor să-L asculte înainte de toate, în orice împrejurări şi în tot timpul. Cei credincioşi n-au putut să lucreze în alt chip, şi mulţi credincioşi au luat de fapt această atitudine. Dar la un proces recent împotriva unor funcţionari proeminenţi ai Societăţii, aceştia nu numai c-au neglijat să se folosească de această ocazie, ci mărturia lor înaintea justiţiei a arătat că s-au temut de oameni şi le-a fost frică să spună adevărul despre Împărăţia lui Dumnezeu. Aceasta este o ilustraţie clară a unui eșec în proba de foc.

Cuprins

[27] Marele Topitor în templu, Cristos Isus, șade şi topeşte şi curăţă argintul care simbolizează o clasă preţioasă, şi anume pe cei născuţi din spirit cărora li s-a dăruit privilegiul de a fi fii ai lui Dumnezeu: „Căci Tu ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul" (Psalm 66:10). Cei credincioşi doresc ca toată zgura să fie luată şi ei să stea ca aprobaţi ai Domnului, ca lumini spre gloria Sa. „Scoate zgura din argint şi argintarul va face din el un vas ales. Scoate şi pe cel rău dinaintea împăratului (Cristos Isus) şi scaunul lui de domnie se va întări prin neprihănire." (Proverbe 25:4,5). Despre lucrul lui Cristos Isus marele topitor şi curăţitor nu se poate spune niciodată: „Foalele ard (care au devenit fierbinţi prin expunerea la căldura focului), plumbul [care a fost întrebuinţat ca o soluţie pentru a absorbi zgura din argint] este topit de foc; degeaba curăţ, căci zgura (cel rău) nu se dezlipeşte". Despre cei necredincioşi este scris: „De aceea se vor numi argint lepădat, căci Domnul i-a lepădat" (Ieremia 6:29, 30). Despre „creştinătate" şi despre toţi necredincioșii este scris: „Argintul tău s-a prefăcut în zgură şi vinul tău cel ales a fost amestecat cu apă" (Isaia 1:21-23). Cei aprobaţi sunt supuşi la probe de foc ca să se arate în mod clar spre slava Domnului.

[28] Aceasta nu este o probă a clasei lumeşti care nu s-a declarat niciodată gata de a face voinţa lui Dumnezeu, ci profeţia zice: „El va curaţi pe fiii lui Levi", adică, pe aceia care s-au consacrat şi s-au separat ca să facă voia şi serviciul Domnului Dumnezeu. Această profeţie se limitează numai la aceia care au adoptat această atitudine. De ce este necesar a curăţi pe fiii lui Levi? Ei sunt aspiranţi la un loc în templu şi cuprind atât pe clasa preoţească cât şi pe clasa celor ce nu sunt preoţi; adică atât pe aceia care fac un serviciu cât şi pe aceia care fac un alt serviciu deosebit de cel dintâi. Dar toţi stau pe aceiaşi treaptă şi primesc o judecată egală şi nepărtinitoare de la Domnul. Nu toţi dintre ei au servit în serviciul de preot fiindcă nu există destule posturi de felul acesta; dar toţi Leviţii au fost despărţiţi pentru serviciul Domnului şi sunt răspunzători în aceeaşi măsură de a dovedi Domnului credincioşia lor. Aceasta nu înseamnă că preoţii au reprezentat pe „turma mică" şi cei ce n-au fost preoţi pe „mulţimea mare de oameni". Această chestiune a fost tratată mai amănunţit în „*Turnul de Veghere* din 1 Iunie 1936. Seminţia lui Levi reprezintă aici pe toţi candidaţii consacraţi la Împărăţia lui Dumnezeu sub Cristos, care, neapărat, toţi trebuie să apară înaintea Domnului Isus când șade în templu la judecată. Profetul arată motivul pentru care trebuie să aibă loc această încercare sau probă când zice: „Acum, către voi se îndreaptă porunca aceasta, preoţilor! Dacă nu veţi asculta, dacă nu vă veţi pune inima ca să daţi slavă numelui Meu, zice Domnul oştirilor, voi arunca peste voi blestemul, şi voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am şi blestemat, pentru că nu aveţi pe inimă porunca Mea. Iată, vă voi nimici sămânţa, şi vă voi arunca gunoi în faţă, gunoiul sărbătorilor voastre solemne, şi veţi fi luaţi împreună cu ele. Și veţi şti atunci că Eu v-am dat porunca aceasta, pentru ca legământul Meu cu Levi să rămână în picioare, zice Domnul oştirilor. Legământul Meu cu el era de viaţă şi de pace. I l-am dat [viaţa şi pacea, cu ce condiţie?] ca să se teamă de Mine; şi el s-a temut de Mine, a tremurat [cu adânc respect] de Numele Meu. Dar voi [preoţilor],

Cuprins

v-aţi abătut din cale, aţi făcut din Lege un prilej de cădere pentru mulţi, şi aţi călcat legământul lui Levi, zice Domnul oştirilor. De aceea şi Eu vă voi face să fiţi dispreţuiţi şi înjosiţi înaintea întregului popor, pentru că n-aţi păzit căile Mele, și a-ți fost părtinitor[a-ți avut respect pentru oameni; *R.V.*] cu privire la lege.". - Maleahi 2:1-5,8,9.

[29] „Legământul lui Levi" este explicat prin Cuvântul lui Dumnezeu după cum urmează: „Despre Levi a zis: Tumim şi Urim au fost încredinţaţi bărbatului sfânt [Levi, pus deoparte ca sfânt Domnului], pe care l-ai încercat la Masa [Ispitire], şi cu care Te ai certat la apele Meriba [ceartă, sfadă]". Levi a zis despre tatăl său şi despre mama sa [când au fost necredincioşi]: „Nu i-am văzut! Şi despre fraţii lui [necredincioşi]: Nu vă cunosc! iar de copii n-a vrut să mai ştie [din pricină că s-au închinat la viţelul de aur la muntele Sinai]". Căci ei [fiii lui Levi], au păzit Cuvântul Tău, şi au ţinut legământul Tău. Ei vor învăța pe Iacov poruncile Tale, şi pe Israel Legea Ta; Ei vor pune tămâie sub nările Tale, şi ardere de tot pe altarul Tău. Binecuvântează tăria lui, Doamne! Primeşte lucrarea mâinilor lui! Frânge şalele potrivnicilor lui ["clasa servului rău"] şi vrăjmaşii lui [„creştinătatea"] să nu se mai scoale!" - Deuteronomul 33:8-11.

[30] Profetul Maleahi vorbeşte mai departe despre fiii lui Levi: „Îi va lamuri ca aurul şi argintul", şi anume din pricina greşelilor lor faţă de Dumnezeu şi faţă de legământul încheiat cu El. Venirea Domnului Isus la templu spre a curaţi şi lămuri pe Leviţi a fost absolut necesară fiindcă în adunare, în special în partea numită „bătrâni aleşi" au primit onoare unii de la alţii şi aproape toţi din adunare au dat cinste şi laudă creaturilor, ceea ce numai Domnului I se cuvine. Domnul a arătat spre acele greşeli prin profetul Său cu cuvintele următoare: „Un fiu cinsteşte pe tatăl său, şi un slujitor pe stăpânul său. Dacă sunt Tată [Tatăl vostru, Israelul spiritual], unde este cinstea care Mi se cuvine [de la voi]? Dacă sunt stăpân [suveran sau domnitor], unde este teama de Mine [ce Mi se cuvine de la voi?] zice Domnul oştirilor către voi, preoţilor, care aţi disprețuit numele Meu, şi care ziceţi: „Cu ce am nesocotit noi Numele Tău? - Aduceţi pe altarul Meu pâine necurată [primită de la aşa-zişii sacrificatori!] Şi dacă ziceţi [ţinându-vă pe voi înşivă de drepţi şi în disprețul vostru]: Cu ce te-am spurcat? – prin faptul că aţi zis Masa [altarul] Domnului este de disprețuit! Când aduceţi ca jertfă o vită oarbă [adică animale cu cusur], nu este rău lucrul acesta? Când aduceţi una şchioapă sau beteaga [ca animale de jertfă], nu este rău lucrul acesta oare? Ia adu-o dregătorului tău! Te va primi el bine pentru ea[pentru Mine; *Roth*.], va ţine el seama de tine? zice Domnul oştirilor. Dar voi l-aţi pângărit [numele lui Iehova] prin faptul că ziceţi: Masa Domnului este spurcată, şi ce aduce ea este mâncare de disprețuit [oferită pe altar].! Voi, iarăşi ziceţi: Ce mai osteneală! Şi o disprețuiţi, zice Domnul oştirilor; şi aduceţi tot ce este furat, şchiop sau beteag: Iată darurile de mâncare pe care le aduceţi! Pot Eu să le primesc din mâinile voastre? Zice Domnul". (Maleahi 1:6-8,12,13). Prin aceasta Domnul arată că aceştia i-au adus din egoism o jertfă neacceptabilă.

Cuprins

[31] În 1917 şi 1918 s-au aflat oare servi în slujba de preoţi care s-au dovedit a fi duşmani şi care s-au înşelat pe ei înşişi şi au înşelat şi pe alţii? Tipul arată că aşa a trebuit să fie, şi faptele incontestabile dovedesc că în împlinirea profeţiei au existat într-adevăr astfel de oameni. Profetul Maleahi zice despre ei: „Blestemat să fie înşelătorul [dintre preoţi], care are în turma lui o vită de parte bărbătească, şi totuşi jură şi jertfeşte Domnului o vită beteagă [pe care preotul nu o respinge]! Căci Eu sunt un împărat mare, zice Domnul oştirilor, şi Numele Meu este înfricoşat printre neamuri (naţiuni)". (Maleahi 1:14). Cine s-a străduit în anii 1917 şi 1918 să servească credincios Domnului, să-şi aducă aminte de multele lucruri care au fost săvârşite de aceia care au susţinut a fi devotaţi Domnului, dar care s-au onorat pe ei înşişi şi pe mulţi alţii, şi s-au opus cu violenţă lucrării Domnului şi n-au dat nici o onoare numelui lui Iehova. Conform regulii anunţate de profet aceştia au trebuit să fie lepădaţi şi să fie culeşi din mijlocul celor credincioşi şi aruncaţi afară, întocmai după cum a prezis Isus. - Matei 13:41.

[32] Uşile templului lui Solomon au fost din lemn de măslin sălbatic şi au fost puse în balamale de aur curat. (1Împăraţi 6:31,32,34; 7:50; 2Împăraţi 18:16). În simbol ele reprezintă uşa de intrare pentru aceia care s-au consacrat cu totul lui Iehova, în timp ce măslinul este un simbol al lui Cristos. (Zaharia 4:3,14; vezi „*Pregătirea*", paginile 64-66). Oamenii din poporul lui Dumnezeu care au servit în funcţiile de preoţi şi care au primit onoare şi au onorat ei înşişi creaturi, n-au dat onoarea lui Iehova; aşadar, nu-i de mirare că Domnul zice: „Cine din voi [din preoţi] va închide uşile [încuia uşile sanctuarului], ca să n-aprindeţi degeaba focul pe altarul Meu? N-am nici o plăcere de voi, zice Domnul oştirilor, şi nici nu primesc darurile de mâncare din mâna voastră!". - Maleahi 1:10.

[33] Astfel de servi n-au dat cinste numelui lui Iehova, ci au aşteptat în mod egoist milostenii ca să tragă folos din ele în mod personal. Ce contrar a fost aceasta spiritului despre care vorbeşte Psalmistul când zice că toţi cei devotaţi cu totul şi în mod dezinteresat lui Iehova şi serviciului Său îl servesc cu bucurie în templu. „Căci mai mult face o zi în curţile Tale [ale templului] decât o mie în altă parte. Eu prefer mai degrabă să fiu un uşier (*margin;* al alege mai degrabă să stau în pragul) casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutăţii!". - Psalm 84:10.

[34] Iehova are plăcere, de aceia care I Se închină în spirit şi în adevăr, dar de aceia care numai pe dinafară îşi dau înfăţişarea ca şi cum I s-ar închina, n-are nici o plăcere. (Ioan 4:23). Oamenii care se consideră pe ei înşişi importanţi cugetă că ei sunt mai sfinţi decât alţii şi ei înşeală şi pe alţii prin înfăţişarea lor pioasă şi făţarnică.

[35] Leviţii anti-tipici au trebuit să fie lămuriţi „ca aurul şi argintul", adică au trebuit puşi în vasul pentru topit şi lăsaţi în căldură până la punctul de topire. Nimic nu curăţă atât de bine ca focul. Numai ce este curat şi indestructibil poate să rămână în el. După cât se pare această profeţie a avut o împlinire în miniatură când Iudeii s-au întors din Babilon ca să clădească din nou templul din Ierusalim. În acel timp a aflat Neemia stări între ei aşa cum sunt descrise în profetul Maleahi, şi Neemia s-a apucat să-i cureţe şi să-i lămurească. Iudeii s-au alipit de organizaţia

Cuprins

Diavolului prin faptul că s-au căsătorit cu femei asdodite, amonite şi moabite. În acelaşi chip, Leviţii, la venirea Domnului Isus în templu, s-au asociat cu „Babilonul" prin faptul c-au adoptat ceremonii babiloniene, şi au arătat că lor le-a păsat mai mult de aprobarea oamenilor decât de aprobarea lui Iehova şi a lui Cristos Isus. Despre stările existente între Iudei în zilele lui Neemia, profetul a scris: „Adu-Ţi aminte de ei, Dumnezeule, căci au spurcat preoţia şi legământul încheiat de preoţi şi Leviţi. Astfel i-am curăţit de orice străin, şi am pus rânduială în tot ce trebuiau să păzească preoţii şi Leviţii, fiecare în slujba lui". - Neemia 13:29,30.

[36] După ce a venit Domnul Isus în templu şi a aplicat „focul topitorului" spre încercare, a trimis pe îngerii Lui ca să mături pe toţi Leviţii anti-tipici care au fost odinioară candidaţi la Împărăţie, dar care n-au ţinut legământul lor şi nu L-au servit pe Dumnezeu în spirit şi în adevăr. Domnul face aceasta pentru ca cei rămaşi sau cei lămuriţi să fie făcuţi curaţi ca aurul şi argintul, credincioşi, de încredere şi de nedistrus aşa ca să „aducă Domnului daruri în neprihănire". Această rămăşiţă de aprobaţi este descrisă de profetul Zaharia ca „cealaltă treime" care va fi trecută prin foc: „În toată ţara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri iar cealaltă treime va rămâne". -Zaharia13:8,9.

[37] Sfânta Scriptură nu spune că poporul lui Dumnezeu va fi supus, vorbind în mod simbolic, unor probe de acid, aşa cum este folosită în chimia modernă. Nu există nici un motiv biblic pentru a încerca a aplica o astfel de probă în tip sau anti-tip. Testul cu acid este o invenţie a oamenilor şi nu a Domnului. Lămurirea prin foc, despre care vorbeşte Sfânta Scriptură, înseamnă a topi metale, întocmai după cum topeşte giuvaergiul aurul său; şi aceasta cuprinde în sine şi eliminarea tuturor elementelor ce nu aparţin aurului. Aceasta înseamnă în mod simbolic nimicirea tuturor lucrurilor care aparţin Diavolului sau a tuturor ceremoniilor babiloniene dintre aceia care sunt într-un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu. Aceasta se face în conformitate cu „legământul lui Levi", şi cei ce primesc aprobarea Domnului îşi arată zelul pentru Domnul ce aparţine în mod propriu casei Sale prin faptul că îndepărtează de la sine tot ce aparţine organizaţiei făţarnice a lui Satan şi ceea ce are de-a face cu datinile dintre membrii acestei organizaţii. De pildă: tânărul preot Fineas a ajutat cu multă energie şi mare râvnă să scoată Israelul din serviciul lui Baal; şi din pricina credincioşiei lui pe care a arătat-o în aceasta, Domnul a zis: „De aceea să spui că închei cu el un legământ de pace. Acesta va fi pentru el şi pentru sămânţa lui după el legământul unei preoţii veşnice, pentru că a fost plin de râvnă pentru Dumnezeul lui şi a făcut ispăşire pentru copiii lui Israel". - Numeri 25:10-13.

[38] Observaţi că profeţia citată mai sus s-a referit atât la preotul plin de râvnă Fineas cât şi la „sămânţa lui după el", şi în aceasta au fost şi Ţadoc şi fiii lui dintre care unul cu numele Iosua a fost marele preot în zilele lui Zorobabel. (Hagai 1:1; Zaharia 3:1-9). În acea „sămânţă" a fost cuprins după cât se pare şi Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul. Ioan Botezătorul n-a servit el însuşi în templu; el a fost cuprins însă fără îndoială în făgăduinţa pentru preoţime (Luca 1:5,13). Dumnezeu

Cuprins

a zis cu privire la fiii lui Ţadoc: „Dar preoţii Leviţii, fiii lui Ţadoc, care au păzit slujba locaşului Meu celui sfânt când se rătăceau copiii lui Israel de la Mine, aceia se vor apropia de Mine să-Mi aducă grăsime şi sânge, zice Domnul Dumnezeu. Ei vor intra în Locaşul Meu cel sfânt, se vor apropia de masa Mea ca să-Mi slujească, şi vor fi în slujba Mea" (Ezechiel 44:15,16). Aceştia au prefigurat, prin urmare, pe credincioşii sau cei aprobaţi de Domnul cu ocazia judecăţii Sale în templu.

[39] Un „dar adus Domnului în neprihănire", aşa cum este menţionat de profetul Maleahi, n-a putut să fie amestecat cu credincioşie numai pe jumătate sau să fie spurcat, de pildă, printr-un compromis cu o parte oarecare a organizaţiei Diavolului. Darul a trebuit să fie fără cusur, şi în înţeles spiritual aceste daruri trebuie să fie „jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos" (1Petru 2:5). O încercare de a câştiga favoarea oamenilor prin facerea unui compromis cu vreo parte oarecare a organizaţiei lui Satan, desigur că n-ar putea fi plăcută Domnului. Darul trebuie să fie un devotament din toată inima lui Iehova, şi împreună cu acesta trebuie „să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui". (Evrei 13:15). Lucrarea de „aducere a unui dar în neprihănire" trebuie să însemne că hainele murdare pe care le-a purtat seminţia anti-tipică a lui Levi printre Babilonieni, trebuie să fie dezbrăcate după ce va părăsit mulţimea anti-tipică babiloniană; şi toată necurăţia trebuie lepădată pentru ca serviciul plăcut lui Dumnezeu să poată fi recunoscut ca un serviciu consacrat Domnului înainte de toate şi în toate împrejurările şi în tot timpul. Mantaua neprihănirii li s-a dat ca să acopere imperfecţiunile pentru ca să poată aduce Domnului o jertfă plăcută de devotament şi serviciu. (Zaharia 3:1-5; Isaia 6:1-11; 61:10; 2Corinteni 6:14-18). Sanctuarul trebuie să fie curăţit prin scoaterea afară a tuturor acelora care fac un compromis şi care umblă după favoarea creaturilor. (Daniel 8:14). Din aceasta rezultă că nimănui, care dintr-un motiv oarecare face un compromis cu organizaţia Diavolului, nu-i permis să intre în templu sau să rămână în el. (Vezi Ezechiel 40:8-10; „*Justificare*", volumul 3, paginile 199, 200). Unii pot să se amestece un timp oarecare printre rămăşiţa aprobată în timp ce aceasta este încă în trup, şi totuşi să nu aparţină clasei templului; însă aceştia vor fi demascaţi prin cursul lor de acţiune şi arată în felul acesta unde stau într-adevăr. Domnul judecă pe toţi după starea inimii lor, şi tot egoismul şi tot spiritul de compromis se manifestă clar la timpul său şi cei ce nu sunt aprobaţi sunt scoşi afară din organizaţia sfântă a Domnului.

DARURI PLĂCUTE

[40] Lucrarea de curăţire şi lămurire se aplică la întreagă seminţia anti-tipică a lui Levi şi aceasta dovedeşte categoric că Leviţii nu prefigurează o clasă de consacraţi deosebită de preoţi, care sunt credincioşi numai pe jumătate şi care trebuiesc siliţi la sacrificiu. Leviţii anti-tipici servesc în diferite posturi şi îndeplinesc diferite servicii în organizaţia lui Dumnezeu, însă toţi aprobaţii trebuie să fie egal de curaţi, credincioşi şi de încredere. Dumnezeu pune pe membrii în trup aşa cum îi place Lui, şi fie că cineva îl serveşte într-un loc sau altul trebuie să

Cuprins

fie la fel de curat şi plăcut Domnului. La aceşti fii curăţiţi şi aprobaţi ai lui Levi în slujbă, care servesc pe Domnul unde i-a pus, se referă profetul când zice: „Atunci darul lui Iuda şi al Ierusalimului va fi plăcut Domnului ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară". (Maleahi 3:4). Cei menţionaţi în acest verset al profeţiei ca „Iuda" înseamnă rămăşiţa Iudeilor adevăraţi de când se face lucrarea de curăţire a Domnului în templu. Fiii lui Aaron au fost pe jumătate Leviți, și pe jumătate Iudei, deoarece tatăl lor Aaron a luat de soţie o fată din seminţia lui Iuda, a cărei familie a fost aspirantă de drept la casa regală. (Exod 6:23). „Ierusalimul" este un nume al organizaţiei lui Iehova, mama rămăşiţei iudeilor adevăraţi de pe pământ. (Galateni 4:26). Toţi aceştia trebuie să aducă acum Domnului un dar plăcut, căci această jertfă trebuie să fie cu totul liberă de adorarea de creaturi, fiindcă astfel de adorare de creaturi aparţine „păcatului Samariei". Un astfel de dar trebuie să fie de asemenea cu totul liber de serviciul lui Baal în orice formă. El trebuie să fie un serviciu care este consacrat cu totul justificării numelui lui Iehova. Tocmai pentru acest scop a ales Iehova dintre oameni „un popor pentru numele Lui". Acești scoși sunt făcuți martori unși ai lui Iehova, care de acum încolo trebuie să-L reprezinte cu credincioșie. Când sunt abordați sau întrebați de cei care reprezintă pe Diavolul pe pământ dacă sunt implicați în serviciu sau lucrare contrară legii țării sau nu, cei credincioși vor răspunde în felul următor: „Noi nu trebuie să respectăm cu atenția legea țării când această lege este în conflict exact cu legea lui Dumnezeu. Dumnezeul nostru, căruia Îi suntem devotați și căruia Îi servim, ne-a poruncit să facem cunoscut că Împărăția Lui este aproape, și aceasta vom și face prin harul Lui, chiar dacă legea țării ne poruncește să ne abținem de la a face aceasta. Datoria şi dorinţa noastră este să ascultăm pe Dumnezeu fie că lucrul acesta place sau nu place oamenilor. Noi trebuie să servim mai degrabă pe Dumnezeu decât pe oameni. (Daniel 3:16-18; Faptele Apostolilor 5:29). Aceasta nu înseamnă că servul Domnului trebuie să fie cândva grosolan sau că-i este permis să-i aţâţe pe alţii la mânie sau ură. Servul Domnului trebuie să spună adevărul cu curaj; şi a fi curajos înseamnă a vorbi adevărul fără frică de oameni. Înseamnă a-l spune liniştit, limpede şi cu statornicie şi înseamnă să nu-ţi fie frică să vesteşti adevărul când ţi se cere lucrul acesta. Curaj în vestirea adevărului, aceasta este ce se porunceşte astăzi poporului lui Dumnezeu. (1Ioan 4:17,18). Aceasta înseamnă a fi sincer, a vorbi fără înconjur şi a arăta încredere deplină în Domnul pe care-L servim. Unii gândesc că trebuie să înfrunte pe funcţionarii lumii cu cuvinte aspre. O astfel de atitudine este cu totul greşită. Unii au gândit că fac bine dacă merg în curtea şcolilor şi acolo dau drumul unei plăci de gramofon despre protestul împotriva salutului forţat al steagului. Un astfel de curs de acțiune este o lipsă de politețe și nejustificată. Firește, că noi trebuie să căutăm în tot timpul ocazii de a vesti adevărul şi apoi să-l şi vestim de fapt; însă noi nu trebuie să lucrăm nicidecum într-un astfel de mod care întărâtă pe alţii la mânie, prin faptul că intrăm într-o şcoală sau într-un loc de adunare fără să fim invitaţi. Curaj şi sinceritate înseamnă a nu zăbovi niciodată de a vesti adevărul când se oferă o ocazie, şi a căuta astfel de ocazii. Când suntem duşi înaintea judecăţii şi ni se cere să spunem de ce răspândim

Cuprins

această evanghelie a Împărăţiei, cei credincioşi nu vor face nici un compromis prin faptul că trec o parte a adevărului sub tăcere sau fac complimente funcţionarilor lumeşti, cum au făcut unii şi cum ne este raportat în raportul ce ni s-a trimis. Credincioşii vor mărturisi cu calm, sinceritate şi încredere deplină în Domnul că propovăduiesc evanghelia Împărăţiei şi că fac lucrul acesta în ascultare de porunca lui Dumnezeu şi că legea şi poruncile lui Dumnezeu sunt supreme şi stau mai presus de orice lege pe care o poate face vreun om sau vreun guvern omenesc. Un astfel de curaj şi o astfel de sinceritate cu ocazia spunerii adevărului şi a mărturisirii numelui lui Iehova va dovedi potrivnicului adevărul că Domnul este cu aceşti martori, şi aceasta pune pe cei răi totdeauna pe fugă. Cu privire la aceasta apostolul a scris: „Fără să vă lăsaţi înspăimântaţi de potrivnici; lucrul acesta este pentru ei o dovadă de pierzare, dar pentru voi de salvare, şi aceasta de la Dumnezeu. Căci cu privire la Cristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeţi în El, ci să şi pătimiţi pentru El". - Filipeni 1:28,29.

[41] Din pricina unui curaj atât de sincer şi a unei credincioşii atât de fără frică faţă de Dumnezeu poate că unii din rămăşiţă vor suferi pedepse fizice grele, poate chiar şi moartea; dar să ne fie frică oare de a displăcea oamenilor şi prin aceasta să ne atragem pedeapsă de la oameni, sau nu trebuie să ne temem în primul rând de a displăcea Domnului nostru şi lui Iehova Dumnezeu şi astfel să pierdem toate? (Matei 10:28-33). Darul Leviţilor anti-tipici trebuie să fie plăcut Domnului „ca în zilele cele vechi" când a domnit regele David în Ierusalim. Acum Dumnezeu a clădit din nou „cortul lui David", adică, organizaţia principală de sub conducerea mai marelui David, Cristos Isus, şi El a trimis pe martorii Lui să vestească numele şi Împărăţia Lui: „ În vremea aceea voi ridica din căderea lui cortul lui David, îi voi drege spărturile, îi voi ridica dărâmăturile, şi-1 voi zidi iarăşi ca în zilele de demult, ca să stăpânească rămăşiţa Edomului şi toate neamurile peste care a fost chemat Numele Meu, zice Domnul, care face aceste lucruri". - Amos 9:11,12.

[42] Profeţia de mai sus a fost aplicată de apostol în felul următor: „Pentru ca rămăşiţa de oameni să caute pe Domnul, ca şi toate Neamurile peste care este chemat Numele Meu, zice Domnul, care face toate aceste lucruri. (Faptele Apostolilor 15:17). Când a fost Isus în trup pe pământ şi apostolii Săi au fost cu El, nici Lui şi nici apostolilor Săi nu le-a fost frică să spună adevărul cu curaj şi cu încredere deplină în Iehova. Întocmai după cum a fost în vechime aşa trebuie să fie şi astăzi. Numele lui Iehova trebuie să fie vestit, şi martorii Săi, Leviţii anti-tipici, au fost trimişi să-1 vestească după buna plăcere a lui Dumnezeu.

CRISTOS LA CÂRMĂ

[43] Domnul Isus este la conducerea deplin a lucrării de mărturie de pe pământ. Lui i s-a dat toată puterea în cer şi pe pământ, şi este însărcinat să ţină judecată şi să execute judecăţile. (Matei 28:18; Ioan 5:22,27). Domnul a uns pe clasa servului Său şi l-a trimis ca reprezentanţii Săi; şi deoarece însuşi Domnul Isus are conducerea nici unul dintre servii Săi nu trebuie să se teamă de ceea ce i-

Cuprins

ar putea face oamenii, şi servilor Săi nu le este permis să se înfumureze din pricina poziţiei lor. Martorii vor merge în serviciu cu calmul, cumpătarea şi demnitatea ce se cuvin reprezentanţilor Regelui şi cu tot curajul deoarece Domnul este cu ei. „Mă voi apropia de voi pentru judecată, şi mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descântătorilor şi preacurvarilor, împotriva celor ce jură strâmb, împotriva celor ce opresc plata simbriaşului, care asupresc pe văduvă şi pe orfan, nedreptăţesc pe străin, şi nu se tem de Mine, zice Domnul oştirilor". - Maleahi 3:5.

[44] Domnul Isus a adunat pe credincioşii Săi în templul Său. El este acum în templul Său sfânt aproape de aceia care-L iubesc şi care-L servesc. Judecăţile Sale în templu sunt rostite repede, şi sunt executate repede împotriva tuturor celor care afirmă care sunt pentru Domnul, dar care nu sunt. Domnul în templu deschide cărţile Sfintei Scripturi, adică, profeţiile care se află acum în curs de împlinire şi celor ce-L iubesc le dăruieşte o înţelegere a acestor profeţii şi apreciere pentru însemnătatea lor. Celor egoişti însă care caută să se înalţe pe sine sau să provoace daune vreunei părţi a organizaţiei lui Dumnezeu nu le dă înţelegere şi nici apreciere. Iehova dăruieşte descoperirea sau desfăşurarea profeţiilor prin Fiul său Cristos Isus, căci Iehova şi Cristos sunt învăţătorii şi interpreţii profeţiei. Domnul comunică martorilor Lui credincioşi şi adevăraţi desfăşurarea profeţiilor Sale, cunoştinţa şi înţelegerea lor, pentru ca să meargă şi să depună o mărturie adevărată despre aceasta. Domnul a făcut să se scrie cu privire la aceasta: „Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au aşezat nişte scaune de domnie [în anul 1914, la începutul zilei lui Iehova]. Şi un îmbătrânit de zile a şezut jos. Haina lui era albă ca zăpada, şi părul capului Lui era ca nişte lână curată; scaunul Lui de domnie era ca nişte flăcări de foc şi roţile Lui ca un foc aprins. Un râu de foc curgea şi ieşea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori îi slujeau, şi de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ţinut judecata şi s-au deschis cărţile". - Daniel 7:9,10.

[45] Aceste profeţii ale Domnului sunt un „martor iute pentru fermecători", adică, un martor împotriva acelora care practică magia sau vrăjitoria. Unii ca aceştia sunt vrăjitori. „Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea şi împotrivirea nu este mai puţin vinovată decât închinarea la idoli şi terafimi. Fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului, te leapădă şi El ca împărat". - 1Samuel 15:23.

[46] Cei ce se vând Diavolului, ar voi, dacă ar fi cu putinţă, să farmece pe poporul lui Dumnezeu. Ei dispreţuiesc cuvântul marelui Profet, Cristos Isus, şi pe martorii adevăraţi ai Domnului care vestesc Cuvântul Său. (Deuteronomul 18:10; Ieremia 27:9,10). În această clasă de fermecători sunt cuprinşi şi aceia care caută să oprească progresul lucrului de mărturie al Domnului, prin faptul că atrag atenţia lucrătorilor asupra lor şi astfel tulbură înaintarea unită a poporului lui Dumnezeu în serviciu. Iehova este un „martor iute" împotriva acelora care caută în vreun fel oarecare să împiedice progresul lucrării Sale; şi Cristos Isus, marele reprezentant în templu; înaintează împotriva acestor tulburători de pace şi trimite pe îngerii Săi să strângă pe aceşti fermecători şi să-i scoată din Împărăţie, adică, din templu. - Matei 13:41; Apocalips 21:8 ; 22:15.

Cuprins

[47] Dacă cineva a fost însărcinat să facă serviciul Domnului în numele Său şi dacă este credincios, atunci numai un lucru va avea în minte, şi acesta este să înalţe numele lui Iehova, şi nu va căuta greşeli şi nu va împiedica lucrul organizaţiei lui Dumnezeu. Dimpotrivă, el îşi va arata credinţa şi încrederea deplină în Domnul şi în aceia că Domnul ştie foarte bine să-si conducă treburile, şi va avea credinţă că Dumnezeu şi Cristos Isus nu vor permite nici o amestecare în aceasta. Cei credincioşi ştiu foarte bine că Domnul alungă şi desparte de cei credincioşi şi adevăraţi pe toate persoanele care tulbură necontenit lucrarea Sa. Cine împiedică prin căutări de greşeli în vreun fel progresul vestirii mesajului Împărăţiei lui Dumnezeu, arată prin aceasta că intră în întuneric şi în curând va fi în întuneric adânc fără să aibă vreo înţelegere a profeţiilor pe care le dezvăluie acum Domnul. Profetul Maleahi vorbind în cuvintele Domnului zice că este „împotriva preacurvarilor". În tipul făcut prin israeliţi „adulterul" a constat din relaţia nelegitimă cu femeia altuia. „Femeia" lui Dumnezeu este Sionul şi ea naşte pe fiii lui Dumnezeu şi este organizaţia lui Iehova. „Femeia" lui Satan este Babilonul, şi ea naşte sămânţa Șarpelui care-l serveşte. Când cineva dintre fiii lui Dumnezeu intră în relaţii intime cu femeia Diavolului, adică cu organizaţia Diavolului, atunci, după Sfânta Scriptură, săvârşeşte preacurvie spirituală. Cine se face vinovat în felul acesta este mânat la aceasta de egoismul său, adică de dorinţa sa de a-şi satisface poftele egoiste. Cu privire la aceasta este scris în Sfânta Scriptură: „Sau cereţi şi nu căpătaţi, pentru că cereţi rău, cu gând să risipiţi în plăcerile voastre. Suflete prea curvare! Nu ştiţi că prietenia lumii este vrăjmăşie cu Dumnezeu: Aşa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăşmaş cu Dumnezeu". - Iacov 4:3,4.

[48] Cine este mânat de o dorinţă egoistă de a primi vreo favoare oarecare de la organizaţia Diavolului, cade după cât se pare sub definiţia cuvântului „preacurvar" aşa cum este dată în scriptura de mai sus. „Nu vă înjugaţi la un jug inegal cu cei necredincioşi. Căci ce legătură are dreptatea cu nelegiuirea? Sau ce părtăşie are lumina cu întunericul? Apoi ce armonie este între Cristos şi Belial? Sau ce parte are cel credincios cu cel necredincios? Şi ce acord este între templul lui Dumnezeu şi idoli? Căci voi sunteți Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: Eu voi locui şi voi umbla în mijlocul lor şi ei vor fi poporul Meu". - 2Corinteni 6:14-16.

[49] Martorii credincioşi ai lui Iehova trebuie să fie despărţiţi cu totul de organizaţia lui Satan şi nu le este permis să „atingă lucrul necurat". (2Corinteni 6:17,18). Fiecare care rămâne în organizaţia lui Dumnezeu trebuie să fie devotat cu totul lui Iehova şi Împărăţiei Sale, şi faptele sale trebuie să descopere atât de clar şi desluşit devotamentul său faţă de Domnul încât să nu poată exista nici cea mai mică îndoială despre aceea unde stă.

[50] Mai departe Domnul declară prin profetul Său că este „împotriva celor ce jură strâmb". Când cineva se consacră să facă voia lui Dumnezeu, intră într-un legământ sau consimte să fie credincios lui Dumnezeu, şi dacă după aceea neglijează sau refuză să ţină această juruinţă de legământ, atunci este un om ce

Cuprins

face un jurământ fals. (Psalm 78:10). Aceşti falşi sunt aceia care iau în deşert numele lui Dumnezeu. (Exodul 10:7). Iehova este împotriva acestui fel de oameni şi blestemul Său este asupra lor. (Zaharia 5:3,4). Despre aceştia ce jură strâmb este scris că sunt „trufaşi, lăudăroşi, inventatori de lucruri rele [care păgubesc pe alţii], neascultători de părinţi [de poruncile lui Iehova şi de legea organizaţiei Sale], fără pricepere, călcători de legământ, împotriva cărora Dumnezeu dă o judecată potrivnică și declară că sunt vrednici de moarte. - 2Timotei 3:1-5; Romani 1:30-32.

[51] De asemenea, Iehova Dumnezeu declară aici prin profetul Său că este „împotriva celor ce opresc plata simbriaşului". Domnul a tocmit pe simbriaşii Săi să lucreze în via Sa, şi ei au primit acum din mâna Sa „dinarul", şi anume, „numele nou pe care l-a hotărât gura lui Iehova pentru ei". (Matei 20:2-15; Isaia 62:1-3). Cine caută acum să împiedice pe simbriaşi în lucrul din vie este un potrivnic. Aceşti potrivnici caută să-i împiedice pe cei credincioşi să se folosească de dinarul lor în serviciul lui Iehova ca martorii Săi. Chiar şi în acest timp înaintat se plâng unii care s-au aflat între simbriaşii tocmiţi fiindcă cei ce-au fost tocmiţi mai târziu primesc aceeaşi plată întreagă. Toţi cei ce sunt devotaţi într-adevăr lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale se vor bucura când vor vedea cum lucrează lucrătorii împreună în mod energic şi depun toate străduinţele să cinstească numele lui Iehova. Cei credincioşi nu se vor împotrivi lucrului şi nici nu vor încerca să-l împiedice într-un fel oarecare, ci vor lua parte cu fraţii lor la serviciul onorării numelui lui Iehova şi vor purta bucuros ocările care au căzut şi asupra Domnului Isus Cristos din pricina credincioşiei Sale faţă de Tatăl Său.

[52] Apoi Domnul zice prin profetul Său Maleahi că este împotriva celor ce „asupresc pe văduvă şi pe orfan". În timpul de acum sunt mulţi oameni pe pământ care sunt cu bunăvoinţă faţă de Dumnezeu, Dătătorul vieţii; dar fiindcă n-au auzit adevărul şi n-au avut ocazie să-l primească şi să se aşeze de partea lui Iehova sunt cu adevărat „orfani". O văduvă este o femeie [un simbol al unei organizaţii oarecare] fără bărbat. Iehova este bărbatul femeii sau organizaţiei Sale. (Isaia 54:1-10): Există organizaţii în ţară în care multe persoane, după cât se pare, ar voi să servească bucuros pe Domnul, dar sunt împiedicate de la aceasta de reprezentanţii lui Satan; astfel de organizaţii sunt într-adevăr „văduve" fiindcă deşi afirmă că Dumnezeu este bărbatul lor, El le leapădă. Este scris: „Religia curată şi neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este aceasta: să cercetăm pe orfani şi pe văduve în necazurile lor, şi să ne păzim neîntinaţi de lume". - Iacov 1:27.

[53] Prin aceasta Domnul explică prin profetul Său ce înseamnă „religia" adevărată. Religia care este practicată de organizaţiile de sub supravegherea Diavolului constă din forme şi ceremonii care necinstesc pe Dumnezeu şi pe Cristos Isus. Urmaşii adevăraţi ai lui Cristos Isus, martorii unşi ai lui Iehova, practică religia adevărată definită de Iacov, şi ei fac aceasta prin faptul că şi-au făcut un obicei regulat şi strict să meargă prin ţară şi să viziteze pe „văduve", adică, organizaţiile care doresc să fie informate despre Dumnezeu şi Împărăţia Lui, şi pe „orfani", adică, pe oamenii care suspină şi gem din pricina urâciunilor pe care

Cuprins

le văd printre oameni, şi care flămânzesc şi însetează după dreptate. Este datoria strictă şi adevărată a celor credincioşi de a cerceta şi a mângâia pe unii ca aceştia prin faptul că le atrag atenţia asupra adevărului. Tocmai aceasta este lucrul pe care-l fac astăzi martorii lui Iehova. Orice altă lucrare formală şi regulată care este făcută în numele Domnului este o religie falsă. Este evident că apostolul foloseşte aici cuvintele „religia adevărată" numai pentru ca să deosebească lucrarea justă a unui urmaş al lui Cristos Isus de formalismul numit „religie creştină", care este practicată de multe organizaţii în numele Domnului, dar care de fapt este un formalism diavolesc. Există mulţi care combat lucrarea martorilor lui Iehova care este făcută numai din ascultare iubitoare faţă de Dumnezeu, şi aceşti potrivnici asupresc pe „văduvă" şi pe „orfan", după cum s-a spus mai sus; adică, când aceşti duşmani observă că unii caută adevărul şi dreptatea, atunci se străduiesc să împiedice pe aceşti căutători de adevăr de a găsi adevărul. Între aceşti potrivnici sunt cuprinşi şi aceia care deşi susţin că-L servesc pe Dumnezeu, totuşi ar voi, dacă ar fi cu putinţă, să oprească pe martorii lui Iehova să ducă vestea mângâietoare acelora care sunt numiţi „Ionadabi" sau „alte oi" şi care vor forma în curând „mulţimea mare de oameni". A duce acestora mesajul adevărului este o parte a lucrului de astăzi a martorilor unşi ai lui Iehova. Potrivnicii şi apăsătorii menţionaţi aici de profet sunt aceia care nu se „păzesc neîntinaţi de lume", după cum descrie Iacov, ci ei sunt aceia care se amestecă cu organizaţia satanică şi printr-un compromis sau alte mijloace caută să dobândească favoarea ei. Este datoria Leviţilor anti-tipici, după ce au fost curăţiţi, să meargă între popor „să mângâie pe toţi cei întristaţi" şi să facă un semn pe frunţile lor prin faptul că le transmit o înţelegere inteligentă a planului lui Dumnezeu. (Isaia 61:2; Ezechiel 9:4). Chiar şi în Sion sunt unii care au nevoie de mângâiere, iar alţii care caută calea spre Sion doresc mângâierea, şi martorii credincioşi le vor aduce mângâiere. Ceea ce este spus aici nu este deloc în dezacord cu „*Turnul de Veghere*" din 15 Martie 1932, ci este mai degrabă o adăugare la cele explicate acolo.

[54] Mai departe Iehova spune că este împotriva celor ce „nedreptăţesc pe străin"; „care sucesc dreptul străinului" (*Rotherham*); „care fac nedreptate străinului". (*Leeser*). Există în prezent o mulţime de dovezi că acelora care au fost străini în ceea ce priveşte Împărăţia lui Dumnezeu şi care caută acum calea spre Sion, li s-a făcut mare nedreptate. Toţi cei ce sunt consacraţi lui Dumnezeu şi Împărăţiei Sale şi toţi cei ce caută calea spre Sion sunt străini faţă de lumea lui Satan şi faţă de servitorii săi care conduc lucrurile acestui pământ. Aceasta găseşte expresie în următoarele cuvinte ale Psalmului: „Sunt un străin pe pământ: nu-mi ascunde poruncile Tale!" - Psalm 119:19.

[55] Isus a zis că a fost un străin şi toţi urmaşii Săi sunt străini în lumea lui Satan. (Matei 25:35). Cei ce-L iubesc pe Dumnezeu nu sunt doriţi de cei din organizaţia lui Satan. (Ţefania 2:1). În acestea sunt cuprinse şi „alte oi", Ionadabii sau mulţimea mare de oameni. Filistenii anti-tipici ca reprezentanţii principali ai Diavolului de pe pământ urăsc pe străini şi le fac mare nedreptate. „Ionadabii" „locuiesc în corturi", ceea ce înseamnă în mod simbolic că sunt străini în această

Cuprins

lume rea şi aşteaptă Împărăţia neprihănirii sub domnia lui Cristos. (Ieremia 35:7-10). Toţi cei care caută să cinstească pe Dumnezeu şi Cristos sunt, aşadar, străini în lumea aceasta. La îndemnul ierarhiei romano-catolice stăpânitorii politici caută să alunge de pe pământ pe aceşti străini pentru că mărturisesc pentru numele lui Iehova şi organizaţia Sa dreaptă. Când aceşti consacraţi lui Dumnezeu merg ca să-L servească pe Domnul, duşmanul încearcă să-i alunge din locul respectiv; şi când merg din casă în casă ca să mărturisească Împărăţia lui Dumnezeu reprezentanţii Diavolului încearcă să-i alunge din vecinătate. La îndemnul ierarhiei romano-catolice martorii lui Iehova şi tovarăşii lor sunt pârâţi la autorităţi. Tribunalele şi alte puteri guvernamentale ale ţării le contestă drepturile în mod arbitrar. Rut a reprezentat o clasă de oameni care au fost străini faţă de organizaţia lui Dumnezeu, şi rudenia ei crudă cea mai apropiată a căutat să o alunge din ţară şi prin aceasta şi pe clasa reprezentată de ea. În acelaşi chip există în ziua de astăzi unii care afirmă a fi în adevăr dar care pun pietre de poticnire în calea martorilor lui Iehova și a Ionadabilor prin faptul că le zic că acum nu este încă timpul pentru strângerea mulţimii mari de oameni, ci trebuie aşteptat un timp mai favorabil. O astfel de vorbire şi purtare înseamnă o nedreptate faţă de străin şi cine săvârşeşte o astfel de nedreptate arată prin fapta sa că nu se teme de Domnul. Cine tulbură în felul acesta lucrul Domnului nu este înţelept şi nu poate înţelege desfăşurarea profeţiei. Întrucât astfel de oameni nu sunt cu inima întreagă pentru Domnul, sunt împotriva Lui şi nu arată pricepere fiindcă nu pot să aibă o înţelegere clară. (Daniel 12:10). Din acest motiv nu sunt binecuvântaţi de Domnul şi n-au „bucuria Domnului". El binecuvântează pe cei ce se tem de Iehova. (Psalm 115:13). „Da, mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de El, pentru ca în ţara noastră să locuiască slava". (Psalm 85:9). Frica de Iehova înseamnă „urârea răului; trufia şi mândria, purtarea rea şi gura mincinoasă" (Proverbe 8:13). Cei ce tulbură lucrarea Domnului sau încearcă să facă aceasta, sunt călcători ai legii lui Dumnezeu sau nelegiuiţi, şi despre aceştia este scris: „Nelegiuirea celui rău zice inimii mele: „Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui". - Psalm 36:1.

[56] Noi ne aflăm acum în ziua lui Iehova când lucrarea Sa trebuie făcută în ascultare de poruncile Sale; şi El n-a indicat în nici un chip că noi trebuie să descurajăm pe cineva care a început odată să facă lucrul Domnului cu energie de a-l continua, sau să-l încurajăm să lase să-i slăbească mâinile. Domnul a descoperit poporului Său „oile" care vor forma mulţimea mare de oameni, că însărcinarea de acuma şi lucrul de astăzi al rămăşiţei credincioase constă din aceea de a duce acest mesaj acelora care caută adevărul şi dreptatea, şi ei trebuie să facă lucrul acesta acuma; şi orice vorbe care au scopul să încetinească lucrul sunt o violenţă făcută organizaţiei lui Dumnezeu. Devotaţii Domnului vor da ascultare poruncilor Sale, şi ei ascultă de El care le zice acum: „Să nu-ţi slăbească mâinile!". (Ţefania 3:16). Nechibzuiţii care vor să oprească aşadar marşul înainte plin de râvnă şi energic spre a duce mesajul Împărăţiei la Ionadabi, fac nedreptate străinului şi violență Cuvântului lui Dumnezeu.

Cuprins

[57] Ambiţia de a fi văzut în ochii oamenilor este egoism şi când un astfel de egoism este întrebuinţat pentru a încetini lucrarea Domnului prin aceasta se face o mare nedreptate străinilor din organizaţia lui Satan. Pentru a avea aprobarea marelui Judecător şi pentru a-i putea aduce un dar în neprihănire, trebuie lepădat tot egoismul, şi în special dorinţa egoistă de a avea aprobarea oamenilor. Dacă cineva aude cu plăcere că se spune despre el că este foarte înţelept şi învăţat, merge pe o cale primejdioasă. După profeţia scrisă de Maleahi aceasta este marea probă la care sunt supuşi acum toţi care au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu: „Cine va rămâne în picioare?", adică, cine va rămâne statornic în marea încercare şi-şi va păstra neprihănirea faţă de Dumnezeu? Este sigur că Iehova nu va permite nimănui să rămână în organizația Sa care nu-I este devotat în mod dezinteresat şi complet şi care nu sprijină cauza Sa cu întreaga inimă. „Se cere de la ispravnici, ca fiecare să fie găsit credincios". (1Corinteni 4:2). Mândria şi ambiţia nu vor scăpa neobservate de Dumnezeu. Însuşi Domnul conduce treburile Sale, şi nici o gură omenească să nu-şi permită să zică: „Lucrarea Domnului nu isprăveşte nimic". Cine vorbeşte aşa se împotriveşte cu aceasta Domnului şi zice cam următoarele: „Domnul nu se pricepe să-şi conducă treburile. Psalmistul însă zice acelora care au consimţit să servească pe Dumnezeu: „Iubiţi dar pe Domnul, voi toți sfinții Lui. Căci Domnul păzeşte pe cei credincioşi, şi pedepseşte aspru pe cei mândri. Fiţi tari, şi îmbărbătaţi-vă inima, toţi cei ce nădăjduiţi în Domnul!". - Psalm 31:23,24.

(*Urmează continuarea*)

Întrebări pentru studiu

1,2. Arată cât de potrivit a fost că Iehova s-a servit de Maleahi să vestească profeţia care-i poartă numele.

3-6. Arată cu ajutorul scripturilor împlinirea lui Maleahi 3:1 în miniatură. Ce scop are acest avertisment aplicat asupra timpului şi stărilor împlinirii în miniatură?

7-10. Când şi cum a găsit Maleahi 3:1 împlinirea majoră? Care a fost a) scopul pregătirii căii înaintea lui Iehova? b) scopul imediat al venirii Domnului la templul Său? c) importanţa vegherii acelora care au aşteptat venirea Lui?

11-13. Arată motivul pentru faptul că chivotul mărturiei s-a aflat atât în cortul mărturiei cât şi în templul lui Solomon, dar că în legătură cu templul din zilele lui Maleahi şi cu templul vedeniei lui Ezechiel nu este amintit nici un chivot al mărturiei?

14-16 Explică cu scripturi expresia a) „Mesagerul legământului" b) „pe care-L doriţi" c) „iată că vine, zice Domnul oştirilor".

17,18. Aplică Maleahi 2:1-3 şi citează exemple pentru împlinirea acestui text.

19-21 Ce este arătat dinainte prin întrebarea clin Maleahi 3:2? În afirmația a) „El va fi ca locul topitorului" b) „şi ca leşia înălbitorului"?

22-24 Explică proba de foc prezisă în 1Corinteni 3:13-15 şi Maleahi 3:3 şi cum a fost aplicată.

Cuprins

25,26 Explică cu ajutorul scripturilor şi pildelor, de ce au ieşit la iveală două clase ca rezultat al probelor decisive.

27-30 Aplică cuvintele: „El va şedea, va topi şi va curaţi argintul" la timpul împlinirii, şi arată motivul sau necesitatea pentru această lucrare şi rezultatul ei tot aşa în cuvintele: „Va curăţi pe fiii lui Levi, îi va lămuri ca aurul şi argintul".

31-34 Explică cu ajutorul scripturilor Maleahi 1:14 şi 1:10, şi arată dacă s-au împlinit.

35, 36 Când, cum, de ce şi cu ce rezultat au fost curăţiţi Leviţii anti-tipici „ca aurul şi argintul"?

37,38. Arată cu ajutorul dovezilor biblice că topirea prin foc se face conform „legământului lui Levi" şi cu rezultatul anunţat dinainte.

39 Ce se înţelege prin daruri care sunt aduse Domnului în neprihănire? Cum a fost posibil acest lucru şi cum s-a făcut această aducere?

40-42 La cine se aplică lucrarea de curăţire şi topire? Ce dovedeşte aceasta? Descrie felul de a lucra în Maleahi 3:4; 1Ioan 4:17,18; Filipeni 1:28,29 şi Matei 10:28

43-54. În ceea ce priveşte Maleahi 3:5; aplică declaraţia: „Mă voi apropia de voi pentru judecată". Arată cine sunt „fermecătorii" şi descrie lucrul lor cu ajutorul scripturilor, şi arată cum va fi Iehova un „martor iute împotriva lor". Fă acelaşi lucru cu privire la „preacurvari", „cei ce jură strâmb" şi „cei ce opresc plata simbriaşului". Cine sunt „văduvele" şi „orfanii" care sunt citaţi aici, şi cum sunt asupriţi, după cum este prezis aici?

55. Mai departe arată cu ajutorul scripturilor şi faptelor cine este „străinul" care este „nedreptăţit". Explică declaraţia: „Eu voi fi un martor iute împotriva celor ce nu se tem de Mine".

56, 57. Care este aşadar situaţia de astăzi? şi cum vor lucra cei credincioşi pentru ca să poată „suferi" ziua aceasta şi să poată „rămâne în picioare" la judecată?

SCRISORI

BĂTĂLIA LUI IEHOVA: VICTORIE SIGURĂ

Dragă frate Rutherford:

Salutări în numele lui Iehova!

Doresc să profit de această oportunitate ca să mulțumesc lui Iehova, dumneavoastră, și familiei Betel pentru măsura minunată luată pentru pionieri.

În urmă cu trei sau patru ani am avut dorința să fiu în „rândurile dintâi" în lucrarea Domnului, dar, din cauza altor responsabilități, nu am putut până anul acesta. Am avut privilegiul să particip la convenția din Los Angeles, și ea mi-a dat un așa zel încât m-a inspirat să semnez ca pionieri, după ce în cele din urmă am fost eliberat de responsabilități.

Hrana pe care a furnizat-o Domnul atât de grațios poporul Său este cu siguranță susținătoare, înălțătoare și convenabilă în acest timp.

Cuprins

Cartea *Bogăție* este una care te îmbogățește! Cele două numere ale *Turnului de Veghere* din luna Mai sunt oportune, și există toate dovezile că „timpul este scurt” până la sfârșitul lui Satan.

Este într-adevăr cel mai mare privilegiu pentru orice creatură de pe pământ să aibă parte în „ducerea bătăliei până la poartă”.

Putem să ne bucurăm că aceasta este bătălia lui Iehova; prin urmare, asigurarea că victoria este sigură.

Iehova să continue să vă binecuvânteze, să vă călăuzească și să vă protejeze; aceasta este rugăciunea mea zilnică. Amintesc, de asemenea, și pe alții din poporul Domnului.

Vă mulțumesc dumneavoastră și familiei Betel din nou pentru măsura luată pentru pionieri.

Sora dumneavoastră în lucrarea Împărăției pentru Iehova și Mai Marele Ghedeon,

LILA A. CLINGMAN, *Pionier*.

DOMNUL NOSTRU ÎNDURĂTOR A PREGĂTIT

Dragă frate Rutherford:

Avem încrederea că ne veți ierta pentru că vă răpim câteva minute din timpul dumneavoastră prețios.

Dorim să mulțumim dumneavoastră, și familiei Betel, pentru oferta cea mai altruistă pe care ați făcut-o dumneavoastră pionierilor.

Este adevărat, pionierii sunt în rândul din față al bătăliei; însă noi am primit de asemenea cel mai mare respect la sediul general, care ne dă un motiv mare să fim recunoscători.

Domnul nostru îndurător a luat măsuri ca să putem continua în serviciul Lui, până la măsura în care din fondul nostru de carte comună am putut să contribuim la fondul bunelor speranțe al adunării.

Oferta dumneavoastră bună ne încurajează să face și mai bine.

Ne rugăm ca Domnul să reverse peste dumneavoastră, și peste co-lucrătorii dvs., cea mai bogată binecuvântare de pace și prosperitate.

Cu apreciere din inimă față de Tatăl nostru drag ceresc pentru această măsură, rămânem,

Surorile dumneavoastră,

LILIAN J. C. WHITE și ROSE GREINACHER, *Pionieri.*

NIMIC ALTCEVA NU CONTEAZĂ ACUM

Dragă frate Rutherford:

Întrebarea importantă pe care o pune scrisoarea dumneavoastră în cartea *Bogăție* merită mai mult decât un răspuns. Dragă frate, ne aducem aminte cum

Cuprins

Domnul a cerut lui Petru să hrănească oile Sale, și acum folosindu-vă pe dumneavoastră ca pe un instrument în mâna Sa ni se cere și nouă să facem aceeași lucrare.

Prin îndurarea și protecția Domnului în acest moment inspirator și glorios noi răspundem „Da”. Vom merge cu dumneavoastră prin orice atac al mulțimii lui Satan pentru a duce acest mesaj la mulțimea mare. Nimic altceva nu contează ca fiind important în viețile acelor care sunt sinceri în această lucrare a lucrărilor. Fiți sigur de bucuria noastră care crește constant, de entuziasmul, credincioșia, loialitatea și efortul sincer de a sta cu dumneavoastră în ascultare de porunca Regelui drag pe care-L iubim așa de mult. Așa cum a spus Pavel că a socotit toate ca pe o pierdere, așa și noi le socotim, frate drag.

La convenția din Baltimore ne-am simțit ca și cum am fi aruncat pălăriile noastre în aer la încheierea potopului dumneavoastră marea de adevăr, știind că Regele nostru merge înainte și că ne este permis să ne dedicăm acestei lucrări.

Când am auzit prietenii din Los Angeles cântând așa departe acest lucru ne-a reamintit de îngerii, care de asemenea cântau. Scrisoarea dumneavoastră importantă descrie bine situația prezentă. Rămâneți asigurat, frate drag, și bucurați-vă mult că vom lucra mai mult decât oricând să mărim numele marelui nostru Creator; și când picioarele refuză să mai meargă, mesajul va străluci de la semnele electrice noi și de la mașinile de sunet.

Rugați-vă pentru noi, dragă frate Rutherford, ca să primim puterea Domnului să împingem această bătălie până la poartă.

ADUNAREA WILMINGTON (Del.)

PENTRU IEHOVA ȘI PENTRU GHEDEON

Dragă frate Rutherford:

Am auzit și ne-am bucurat foarte mult de discursul dumneavoastră de ieri (23 Februarie), dar am fost dezamăgiți când KGIR, Butte, Montana, au luat asupra lor libertatea de a cenzura discursul dvs. ca fiind controversat și de a întrerupe discursul de la zece și doisprezece minute înainte de încheiere. Am încercat postul KSL și unde scurte, dar nu am putut să auzim remarcile dvs. finale. Ne-am gândit că probabil alte posturi de radio au exercitat aceleași „drepturi”, dar am aflat că părinții mei l-au auzit până la final din Honolulu.

Ne-am exprimat dezamăgirea față de KGIR pentru că v-a întrerupt discursul. Ei sunt cu siguranță foarte fricoși.

Dumnezeu să vă binecuvânteze în eforturile dumneavoastră de a-L servi. Suntem cu dumneavoastră pentru Iehova și pentru Ghedeon.

D-L ȘI D-RA B. F. ENS (Jw’s), *Saskatchenan*.

Cuprins

PENTRU TOT CE A FĂCUT IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

După ce am primit și citit acea carte neprețuită *Bogăție*, nu mai putem păstra tăcerea, ci trebuie să vă scriem și să încercăm să vă transmitem mulțumirile și aprecierea noastră pentru tot ce a făcut Iehova pentru noi prin organizația Sa. Cu adevărat paharul nostru de bucurie este plin de dă peste el. Iehova pregătește o masă înaintea noastră în mijlocul dușmanilor noștri, și ne aprovizionează cu o abundență de hrană, întocmai cum a promis.

Suntem recunoscători pentru *Turnurile de Veghere, Epoca de Aur, Anuarul*, și multe alte publicații asemănătoare care ne-au dat posibilitatea să rămânem în serviciul de pionieri. Am dori să mulțumim Societății pentru creditele pentru cărți care ne dau posibilitatea să participăm la acele convenții minunate, fiind astfel zidiți și întăriți să împingem bătălia până la poartă. Și, în final, pentru altruismul iubitor al tuturor celor de la Betel în ajutarea pionierilor de a merge înainte.

Am mulțumit lui Iehova, și Îi mulțumim constant pentru toate acestea, dar ne-am simți într-adevăr nerecunoscători dacă nu ne-am exprima față de dumneavoastră dragostea noastră mare și mulțumirile pentru purtarea de grijă față de interesele încredințate dumneavoastră.

Fie ca Iehova să continue să bă binecuvânteze, să vă întărească și să vă păzească. Cu multă dragoste,

Frații și tovarășii dumneavoastră vestitori,

BRO. ȘI D-L G. E. FISKE, *Pionieri*.

ÎNAINTE SPRE VICTORIA SIGURĂ

Dragă frate Rutherford:

Trebuie doar să vă scriu și să vă mulțumesc pentru ale dar minunat din Cuvântul lui Dumnezeu, cartea noastră nouă *Bogăție*. Se pare că această carte le întrece pe toate celelalte. Este așa de clară și simplă de înțeles pentru mulțimea mare. Cât de minunat urmează Tatăl nostru ceresc să furnizeze această carte oamenilor în acest timp. Tabloul frumos care arată organizația întreagă, Cristos pe tronul Său, cu cele patru făpturi și cei douăzeci și patru de bătrâni, și toți îngerii sfinți alcătuind forța invizibilă, și pe pământ mulțimea mare spunând „Salvarea se datorează Dumnezeului și Regelui nostru”. Cât de mult îmbucură inima rămășiței să aibă acest ajutor minunat în lucrarea noastră! Cu adevărat „sărbătoarea corturilor” este în curs, și măsurile minunate luate pentru această sărbătoare nu pot fi exprimate în cuvinte omenești.

Nu am avut privilegiul să aud discursul dumneavoastră despre „Sărbători”, însă am primit acel mesaj în *Turnul de Veghere*, și sunt bucuros să spun că accept Declarația cu toată inima mea. Dorința și țelul meu este de a avea aprobarea

Cuprins

Domnului. „Un lucru am dorit de la Domnul, pe care-l voi căuta: Să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieţii mele, ca să privesc frumuseţea Domnului și să pun întrebări în templul Său. Căci în ziua nenorocirii El mă va ascunde în adăpostul său, mă va ocroti în locul secret al cortului Său, mă va pune sus pe o stâncă. Astfel, capul mi se va înălţa deasupra duşmanilor mei, care mă împresoară; de aceea voi aduce în cortul Său jertfe de bucurie, voi cânta, voi cânta laude Domnului".

În mod sigur noi experimentăm „bucuria Domnului" în acest timp; și cu cât lucrăm mai mult, cu atât mai mare va fi bucuria noastră. Cât de minunat va fi când Dumnezeu își va aduce la îndeplinire lucrarea Sa ciudată și actul ciudat, și când poporul va moșteni țara care a lui! Atunci obstacolele vor fi îndepărtate de mulțimea mare, și ea își va înălța glasul în bucurie și va cânta „Iată, acesta este Dumnezeu nostru; noi L-am așteptat. Ne vom bucura și ne vom veseli!". Desigur aceasta este foarte stimulator pentru toți cei din organizația Domnului, și un mare stimulent de a merge înainte în luptă ridicând sus steagul adevărului, și necedând niciodată înaintea dușmanului, ci mergând înainte spre victoria sigură cu Conducătorul nostru victorios.

Fie ca Iehova să vă binecuvânteze din belșug în timp ce continuați în serviciul dumneavoastră pentru El.

Bucurându-mă de a fi în rândurile Regelui, sunt,

MARIE OBERG*, Washington*.

„ȘI EU O SĂ FIU UNUL"

Dragă frate Rutherford:

Pentru mine dumneavoastră suntem cel mai mare creștin al lumii. Chiar dacă am doar unsprezece ani pot să vă spun dacă cineva crede în Biblie sau dacă este ipocrit.

Tăticul meu are multe cărți și broșuri, și el este unul din martorii lui Iehova. Și eu o să fiu unul.

Cu sinceritate,
WILEY SMITH, Jr., *Texas.*

IEHOVA TRIMITE PUTERE ȘI ÎNCURAJARE

Dragă frate Rutherford:

Adunarea martorilor lui Iehova din Belfast (Irlanda) și Ionadabii mi-au cerut să vă transmit aprecierea lor pentru privilegiul oferit lor de a avea o parte într-o altă mărturie la nivel mondial. Când am primit scrisoarea care ne spune că noi suntem din nou unul din orașele alese am fost încântați, dar aceasta nu s-a comparat cu bucuria de a auzi glasul dumneavoastră și de a vedea recepția dată mesajului de audiența din Cinema. Ei au ascultat cu atenție și, când s-a ajuns la

Cuprins

final, s-au bucurat și au aplaudat. Cinema-ul, care are o capacitate de aproape două mii de persoane, a fost arhiplin și mulți s-au întors de la uși, neputând să intre înăuntru; recepția a fost perfectă, fiecare cuvânt fiind auzit clar și distinct.

Inimile noastre se înaltă în recunoștință față de Iehova Dumnezeu pentru puterea și încurajarea pe care o trimite poporului Său și pentru curajul și îndrăzneala în vestirea mesajului; și ne rugăm ca Domnul să vă ocrotească sub umbra aripilor Sale și ca să continuați să împingeți bătălia până la poartă.

Cu dragoste caldă în Domnul de la noi toți, sunt,

Sora dumneavoastră în serviciul Regelui,

ETHEL SEETON, *Secretară*.

EXPRIMĂM MULȚUMIRI PRIN DUCEREA MESAJULUI

Dragă frate Rutherford:

Dorim să vă mulțumim pentru cartea *Bogăție*, care a ajuns la noi pe la mijlocul lunii Februarie.

Am fost foarte impresionați de aspectul ei general, coperta frumos colorată, ilustrațiile frumoase din interior, inclusiv cea mai drăguță etalare a tuturor cărților, broșurilor și Bibliei. Uitându-ne prin carte am găsit titluri de capitole foarte interesante. După ce am citit-o cu atenție am socotit-o ca fiind cea mai bogată carte scrisă vreodată.

A fost o bucurie în tabăra noastră de pionieri pe Țărmul Estic al Maryland în dimineața zilei de 4 Aprilie, prima zi din perioada de mărturie numită „Lucrarea Lui Ciudată", de a merge/ieși cu această carte bogată *Bogăție*. De atunci ea s-a dovedit a fi cea mai bună carte oferită vreodată oamenilor.

Suntem recunoscători lui Iehova pentru acest instrument pus în mâinile noastre de a-l duce la oameni, și suntem recunoscători, de asemenea, pentru contribuția pe care o aveți în pregătirea lui.

Dorim de asemenea să ne exprimăm aprecierea față de dumneavoastră și față de familia Betel pentru sacrificiul pe care l-ați făcut în numele pionierilor.

Cu aceste binecuvântări adăugate ale lui Iehova prin organizația Sa putem să ne exprimăm mulțumirile numai într-un mod imperfect, ducând mesajul lui Iehova la oameni în ciuda tuturor opozițiilor din partea Diavolului și a agenților săi.

Fie ca binecuvântarea bogată a lui Iehova să continue pentru dumneavoastră și pentru toți colaboratorii familiei Betel.

Ai dumneavoastră în serviciul lui Iehova,

J. G. KURZEN GEORGE T. READ
IDA E. KURZEN ESTHER M. READ

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

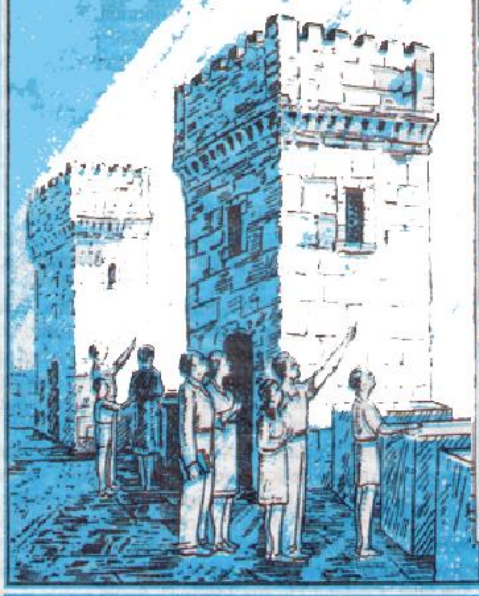

15 NOIEMBRIE 1936 Nr. 22

Cuprins:

MALEAHI
PARTEA a II-a - Pag.601

MARELE RĂSCUMPĂRĂTOR - Pag.621

SCRISORI - Pag.625

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

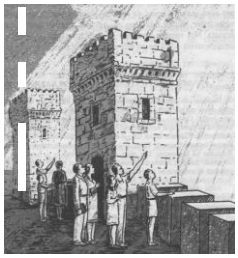

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Noiembrie 1936** **Nr. 22**

MALEAHI

„ Dar pieirea celor răzvrătiţi şi păcătoşi va fi împreună, şi cei ce părăsesc pe Domnul vor fi mistuiți." - Isaia 1:28.

PARTEA a II-a

IEHOVA nu se schimbă. El şi-a exprimat planul de la început, şi acest plan va fi executat întocmai după cum a zis El: „Da, Eu am plănuit, Eu voi aduce la îndeplinire". (Isaia 46:11). „Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute toate lucrările Sale, de la începutul lumii. " (Faptele Apostolilor 15:18). El şi-a făcut cunoscut planul de a alege din lume un popor pentru numele Său, şi anume pe Cristos Isus şi pe cei 144 000 de membrii ai casei Sale regale, și de a aduna la Sine o tovărășie de „alte oi", Ionadabii sau „mulţimea mare de oameni"; şi El va face lucrul acesta în felul Său bun, la timpul Său hotărât şi după voia şi plăcerea Sa. El şi-a făcut cunoscut planul să cureţe cerul şi pământul de tot ce tulbură sau încearcă să tulbure lucrul Său. El a accentuat aceasta atât de mult în Cuvântul Său încât nu poate să existe nici o îndoială despre aceea că El cere credincioşie deplină şi nestrămutată de la toţi care vor să rămână în favoarea Sa. El va nimici pe cei răi şi va păzi pe toţi cei drepţi. Pe toţi cei ce săvârşesc nelegiuire îi va mistui.

[2] În armonie cu această concluzie Domnul zice prin profetul Său: „Căci Eu sunt Domnul, nu Mă schimb; de aceea, voi, fii ai lui Iacov, n-aţi fost nimiciţi" (Maleahi 3:6). După *Rotherham*: „Pentru că Eu Iehova nu m-am schimbat, de aceea voi fii ai lui Iacov, nu ați fost nimiciți cu desăvârșire." Dumnezeu a cunoscut dinainte clasa de persoane care vor primi favoarea Lui, şi El, firește, ar fi putut să ştie dinainte pe fiecare persoană în mod individual, însă n-a făcut aceasta. Dumnezeu nu se uită la faţa omului. Scopul Său este să-şi păstreze pentru Sine o rămăşiţă spre justificarea numelui Său. „Fiii lui Iacov" care „n-au fost nimiciţi" sunt membrii rămăşiţei, fiindcă această scriptură se referă la sfârşitul lumii unde am ajuns noi acum.

[3] De ce n-au fost nimiciţi aceşti fii ai lui Iacov? Ei au fost testați prin focul marelui Topitor şi au trecut prin foc ca aprobaţi din pricina credinţei şi credincioşiei lor, şi din cauză că şi-au păzit neprihănirea faţă de Iehova. Ei au clădit pe temelia adevărată, Cristos Isus „cel răstignit", şi când focul a mistuit „fânul, lemnul şi trestia", aceștia s-au bucurat că sunt de partea Domnului şi ei stau mai departe nestrămutaţi pe Temelia veşnică. Ei şi-au păzit neprihănirea faţă de Dumnezeu, şi acum trebuie să-şi păstreze mai departe integritatea faţă de El.

Cuprins

Domnul îşi exprimă în cuvintele următoare din nou planul de a nimici pe cei răi şi de a ţine în viaţă pe cei drepţi: „Chiar dacă poporul tău, Israele, ar fi [la număr] ca nisipul mării, totuşi numai o rămăşiţă se va întoarce, căci nimicirea [celor necredincioşi] este hotărâtă, făcând să se reverse neprihănirea." - Isaia 10:22.

[4] Iehova l-a iubit pe Iacov pentru că a arătat credinţă nestrămutată în Iehova, şi din cauza aceasta a primit aprobarea lui Dumnezeu. Iacov a prefigurat, prin urmare, pe clasa care-L iubeşte pe Dumnezeu şi dovedeşte iubirea ei prin ascultarea credincioasă faţă de El. „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât". (Romani 9:13). Dumnezeu urăşte şi pe clasa prefigurată prin Esau. Dumnezeu și-a arătat iubirea atât faţă de Iacov cât şi faţă de Esau până când Esau şi-a descoperit necredincioşia faţă de Dumnezeu. (Evrei 11:9-21). Domnul, referindu-se în mod profetic la cele două clase reprezentate de Esau şi Iacov, a făcut pe profetul Său Maleahi să scrie: „V-am iubit, zice Domnul! Şi voi ziceţi: Cu ce ne-ai iubit? Nu este Esau frate cu Iacov,? zice Domnul; totuşi l-am iubit pe Iacov, şi l-am urât pe Esau, i-am prefăcut munţii într-o pustietate, şi moştenirea lui am dat-o şacalilor din pustie". - Maleahi 1:2,3.

[5] Legea lui Dumnezeu este clară şi limpede şi nu se schimbă niciodată; şi El zice despre cei credincioşi şi cei nelegiuiţi: „Domnul păzeşte pe toţi cei ce-L iubesc, dar pe toţi cei răi îi va nimici." (Psalm 145:20). Când hotărârea lui Iehova va fi executată, atunci El va avea un univers curat şi fiecare creatură vie va fi de partea Sa şi va cânta lauda Sa. (Psalm 150:6). Cine începe să umble pe urmele lui Isus să ţină în minte legea neschimbată a lui Dumnezeu. Este cu neputinţă pentru cineva să meargă mai departe pe calea cea dreaptă dacă nu îşi hrănește mintea cu hrana preţioasă spirituală pe care a pregătit-o Iehova.

[6] Apostolii credincioşi ai Domnului Isus Cristos au fost priviţi ca părinţii acelora, care au venit mai târziu. (2Petru 3:4; 1Ioan 2:13). Nu pentru că ar fi trebuit să li se dea titlul de „tată", ci Domnul i-a întrebuinţat să recunoască pe alţii în mod public, care au intrat în organizaţia Sa, şi în felul acesta se poate spune în armonie cu Sfânta Scriptură că aceşti fii ai lui Dumnezeu au fost născuţi în înţelesul acesta de apostoli. Cum zice Pavel: „Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă fac ruşine; ci ca să vă avertizez ca pe nişte copii prea iubiţi ai mei. Căci, chiar dacă aţi avea zece mii de învăţători în Cristos, totuşi n-aveţi mulţi părinţi; pentru că eu v-am născut în Cristos Isus, prin Evanghelie". - 1Corinteni 4:14,15.

[7] La puţin timp după moartea apostolilor credincioşi a început o cădere de la credinţă. Mulţi dintre aceia care s-au depărtat de la Domnul au început să cârtească şi să critice ordinea orânduită de Domnul în adunare sau biserică şi în serviciu. Acei cârtitori au cârtit împotriva felului cum a fost făcut serviciul fiindcă prin el nu au fost onoraţi oameni. Din acel timp până în ziua de astăzi au existat între aceia care au afirmat a fi consacraţi Domnului ambiţioşi egoişti, şi aceştia au fost bârfitori şi cârtitori. Ei au dispreţuit porunca lui Iehova, a marelui Tată şi Dătător de viaţă, şi învăţătura mamei lor, a organizaţiei lui Dumnezeu. (Proverbe 6:20). Ei au arătat, aşadar, acelaşi spirit ca aceia care au fost necredincioşi în ziua lui Isus şi a apostolilor. Pavel a descris cu aceste cuvinte astfel de oameni care în

Cuprins

zilele apostolilor au afirmat a fi în adevăr: „Şi cuvântul lor va roade ca cangrena. Din numărul acestora sunt Imeneu şi Filet, care s-au abătut de la adevăr. Ei zic că a şi venit învierea, şi răstoarnă credinţa unora." (2Timotei 2:17,18). Acei bărbaţi au vorbit vorbe deşarte şi au stăruit să meargă pe căile lor egoiste. Astfel de oameni au fost întotdeauna între aceia care sunt consacraţi Domnului. Sfânta Scriptură spune limpede că ei au părăsit orânduielile lui Dumnezeu şi au devenit copii ai tatălui lor, ai Diavolului. Isus a vorbit în aceste cuvinte despre astfel de oameni care au trăit în zilele Sale: „Prin aceasta mărturisiţi despre voi înşivă că sunteţi fiii celor ce au omorât pe profeţi. Voi dar umpleţi măsura părinţilor voştri! Şerpi, generaţie de vipere! Cum veţi scăpa de pedeapsa gheenei?". (Matei 23:31-33). Dumnezeu nu face regulile Sale pentru anumite persoane lăsând afară pe celelalte, ci regulile Sale se referă la toate persoanele în acelaşi mod. Întrebarea este dacă creatura vrea să se supună regulii prescrise de Domnul sau nu.

[8] Unii îl părăsesc pe Dumnezeu şi ordinele Sale de bunăvoie, pe când alţii devin indiferenţi faţă de datoriile lor prin influenţare sau din îndemn propriu şi după aceea se îndepărtează de la Domnul. Unora ca acestora le zice Dumnezeu prin profetul Său: „Din vremea părinţilor voştri voi v-aţi abătut de la poruncile Mele, şi nu le-aţi păzit. Întoarceţi-vă la Mine, şi Mă voi întoarce şi Eu la voi, zice Domnul oştirilor. Dar voi întrebaţi: în ce trebuie să ne întoarcem?" (Maleahi 3:7). Aici, cei rătăciţi pe calea cea greşită sunt invitaţi să se întoarcă la Domnul, adică să părăsească indiferenţa şi neglijenţa lor şi să se consacre din toată inima intereselor Împărăţiei şi justificării numelui lui Iehova, şi să se aşeze cu totul şi complet de partea Domnului. Feriţi-vă de influenţa rea a oamenilor şi lepădaţi toată frica de oameni, care conduce în cursa Diavolului, căci Diavolul întrebuinţează această frică ca să prindă în laţ pe cei fricoşi. (Proverbe 29:25). Despărţiţi-vă de închinătorii la idoli, rupeţi orice legătură cu organizaţia Diavolului şi refuzaţi a face un compromis cu această instituţie nelegiuită sau de a avea ceva de-a face cu ea.

[9] Un exemplu din vechime este marele preot Eliaşib şi Amonitul Tobia. (Neemia 13:4-28). Iehova a lăsat deschisă calea spre întoarcere atât timp cât cel rătăcit n-a mers prea departe şi doreşte în mod sincer a fi în armonie cu Dumnezeu. Domnul zice:„Întoarceţi-vă la Mine, şi mă voi întoarce şi Eu la voi", şi anume „cu îndurare", după cum mărturiseşte profetul Zaharia. - Zaharia 1:16.

[10] Se pare însă că numai puţini dintre cei ce apucă pe calea cea greşită pot fi întorşi vreodată înapoi. Când cineva condus de ambiţie egoistă apucă calea greşită devine orb faţă de faptul că se îndepărtează tot mai mult de calea lui Dumnezeu. Unul ca acesta n-are nici o înţelegere a relaţiei sale cu Domnul. El poate vorbi altora cu înfocare despre necesitatea de a câştiga înţelegere, însă de fapt şi în adevăr el însuşi n-are înţelegere, în înţelesul Sfintei Scripturi. „Înţelegere" înseamnă a cunoaşte şi a aprecia adevărata legătură a unei creaturi cu marele Creator, şi de asemenea şi privilegiul şi datoria ta de a umbla smerit cu Domnul Dumnezeul tău, ceea ce înseamnă a asculta în toată privinţa Cuvântul lui Dumnezeu şi a nu avea dorinţa egoistă de a atinge scopuri proprii, oricât de

Cuprins

înţelept te-ai crede. (Mica 6:8). Israeliţii care au căzut de la Domnul găsesc corespondentul lor în ziua de astăzi în pretinşii urmaşi ai lui Cristos Isus care nu văd şi nici nu ştiu să aprecieze relaţia adevărată a creaturii cu Creatorul; de aceea au zis acei Israeliţi Domnului: „În ce trebuie să ne întoarcem?" Ei n-au pus această întrebare pentru ca să constate în ce privinţă au păcătuit şi care au fost păcatele lor. Acelaşi lucru se poate spune şi despre aceia care cugetă că se află pe calea cea dreaptă dar în realitate nu sunt. Aceştia au despre ei înşişi o părere mai înaltă decât se cuvine; ei se văd pe ei înşişi ca fără greşeli şi nevinovaţi şi cugetă că nu s-au abătut de la poruncile Domnului. Din acest motiv aceşti necredincioşi iau în nume de rău când li se spune că au părăsit calea cea dreaptă. Când li se atrage atenţia asupra rătăcirii lor, se supără pe aceia care fac lucrul acesta; şi aceasta arată că ei nu sunt deloc înţelepţi. „Cel ce mustră pe un batjocoritor îşi trage dispreţ, şi cel ce caută să îndrepte pe cel rău se alege cu ocară. Dă înţeleptului şi se va face şi mai înţelept; învaţă pe cel neprihănit şi va învăţa şi mai mult! Începutul înţelepciunii este frica de Domnul; şi cunoştinţa Celui Sfânt este pricepere." (Proverbe 9:7,9,10). Sfânta Scriptură fixează aici în mod clar regula că omul care nu se teme de Dumnezeu, în înţelesul Sfintei Scripturi, nu este înţelept, şi că pentru a dobândi pricepere trebuie să aibă o cunoştinţă a Celui Sfânt şi a legăturii sale adevărate cu Cel Prea înalt.

[11] Iehova răspunde după aceea la întrebarea neruşinată a celor necredincioşi care se consideră încă nevinovaţi, şi zice: „Se cade să înşele un om pe Dumnezeu, (va fi un fiu de pe pământ înşelătorul lui Dumnezeu?; *Roth.*) cum Mă înşelaţi voi? Totuşi voi M-aţi jefuit. Dar voi întrebaţi: Cu ce Te-am jefuit? Cu zeciuielile şi darurile de mâncare". (Maleahi 3:8) Cei necredincioşi şi făţarnici afirmă că stau de partea lui Dumnezeu şi că aduc lui Dumnezeu tot ce-I sunt datori, şi că prin urmare nu s-au gândit niciodată să jefuiască şi să înşele pe Domnul. În ceea ce priveşte onestitatea şi sinceritatea acelora care susţin aceasta Domnul este Judecătorul. El cunoaşte motivul fiecăruia care-l îndeamnă la acţiune. Domnul însuşi răspunde la întrebare: „Totuşi voi m-aţi jefuit". Cum se poate una ca asta, fiindcă Dumnezeu este în cer şi jefuitorii sunt pe pământ? Domnul Iehova are anumite interese pe pământ, și aceasta în special din 1914 când L-a trimis pe Regele Său ca să domnească şi în 1918 când a început să despartă pe cei adevăraţi de cei falşi şi a încredinţat toate interesele pământeşti ale Împărăției celor credincioşi şi i-a numit clasa „servului credincios şi înţelept". Toţi cei ce se află într-un legământ cu Dumnezeu sunt datori să contribuie la dezvoltarea şi creşterea Împărăției căci tot ce au aparţine Domnului şi ei trebuie să se ocupe de aceste interese ale Împărăției lui Dumnezeu de pe pământ în numele Domnului. Ei sunt datori să poarte de grijă de aceste interese ale Împărăției şi să împlinească cu sârguinţă datoriile lor în legătură cu aceasta. Pentru a putea plăcea Domnului trebuie să fie cu totul de încredere şi să lucreze conform legii lui Dumnezeu. Spre a se justifica pe ei înşişi, cei ce au puţină înţelegere şi le lipseşte înţelepciunea zic lui Dumnezeu: „ Cu ce Te-am jefuit?" Cel înţelept va fi doritor să se lase a fi învăţat pentru ca să poată merge pe calea adevărată, şi nu va căuta să-şi justifice faptele. El va ruga pe

Cuprins

Domnul în smerenie adâncă a inimii să-1 conducă pe căi veşnice şi să-1 înveţe adevărul din pricina numelui Său. Aceia însă care au ţinut la formalismul religios, şi care au cercetat adunările şi au ascultat cuvântările numai pentru ca să apară drepţi, şi care au practicat aşa-zisa „dezvoltare de caracter" şi exerciţii evlavioase, sunt de fapt orbi faţă de starea lor adevărată. La întrebarea lor, Domnul le spune că L-au jefuit de zeciuielile şi darurile de mâncare". Israeliţii au trebuit să dea zeciuiala lor în Ierusalim. (Leviticul 27:30-32). Avram a dat zeciuiala regelui Melhisedec, preotul Celui Prea înalt şi el a făcut aceasta pentru Domnul Dumnezeu. (Geneza 14:18-20). Un copil adevărat al lui Avram va aduce lui Dumnezeu şi Regelui Său, Cristos Isus, ca şi Avraam, ceea ce a fost simbolizat prin zeciuială. (Geneza 28:20-22). Chiar şi Leviţii care n-au avut moştenire în ţară şi au primit de la popor zeciuiala, au dat din partea lor zeciuiala marelui preot al lui Dumnezeu. (Numeri 18:24-30). Ei au făcut aceasta pentru întreţinerea templului şi a acelora care au servit în templu, şi în acest scop s-a cerut de la popor să dea zeciuiala şi să-şi aducă darurile. - Deuteronomul 12:19; 14:27-29.

[12] În zilele lui Neemia se pare că această parte a profeţiei lui Maleahi s-a împlinit în miniatură. Israeliţii nu şi-au făcut datoria aşa cum li s-a poruncit, şi Neemia le-a amintit lucrul acesta cu stăruinţă: „Am auzit de asemenea că părţile Leviţilor, nu li se dăduseră, şi că Leviţii şi cântăreţii însărcinaţi cu slujba, fugiseră fiecare în ţinutul lui [fiindcă serviciul templului n-a fost sprijinit]. Am mustrat pe dregători, şi am zis: „Pentru ce a fost părăsită casa lui Dumnezeu [când este atâta lucru, de ce nu sunt lucrători]? Şi am strâns pe Leviţi şi pe cântăreţi, şi i-am pus iarăşi în slujba lor [în templu]. Atunci tot Iuda a adus în cămări(vistierie; *margin*.) zeciuiala din grâu din must şi din untdelemn. Am dat cămările în grija preotului Şelemia, cărturarului Ţadoc, şi lui Pedaia, unul din Leviţi, şi le-am adaos pe Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, căci le mergea numele că sunt credincioşi. Ei au fost însărcinaţi să facă împărţirile cuvenite fraţilor lor. Adu-Ţi aminte de mine, Dumnezeule pentru aceste lucruri, şi nu uita faptele mele evlavioase făcute pentru Casa Dumnezeului meu şi pentru lucrurile care trebuiesc păzite în ea!. - Neemia 13:10-14.

[13] Împlinirea mai mare a acestei profeţii cade în timpul lucrării Ilie şi Elisei a bisericii lui Dumnezeu. În timpul acesta cei rebeli şi alţii care au fost neglijenţi şi incapabili care s-au ocupat cu lucruri egoiste în loc să asculte porunca Domnului şi să facă cunoscut numele şi Împărăţia Lui altora care voiesc să asculte. Aceasta a fost aşa în perioada Ilie şi mai cu seamă în perioada Elisei; în timpul acesta a fost clădit templul şi judecata a fost în curs.

[14] Acelora care neglijează sau refuză să asculte mustrarea lui Iehova, El le zice: „Sunteţi blestemaţi, câtă vreme căutaţi să Mă înşelaţi, tot poporul în întregime!" (Maleahi 3:9). Aceasta este o declaraţie solemnă despre nimicirea apropiată a celor lepădaţi; şi Dumnezeu cere acum de la martorii Săi să facă sau să repete în numele Său o astfel de declaraţie pentru ca alţii să o audă. Refuzul lor de a face în mod credincios să înainteze lucrarea Ilie până la sfârşitul ei în anul 1918 şi frica lor care-i reţine acum să sprijine din toată inima lucrarea Elisei aduce

Cuprins

blestemul peste ei. (Maleahi 4:5,6). Evident, în această declaraţie a Domnului este cuprinsă întreaga „creştinătate" şi în afară de aceasta clasa „servului rău", „omul păcatului" şi „bătrânii aleşi" care nu se îndreaptă. Toţi aceştia n-au făcut să înainteze interesele Împărăției cărora le-au servit martorii lui Iehova până astăzi; ci, dimpotrivă, au făcut tot posibilul să înşele lucrarea Împărăției, să o prezinte în mod fals, să o tulbure să o încetinească şi să o împiedice. Aceşti oponenţi sau potrivnici nu dau slavă lui Dumnezeu şi lui Cristos Isus şi nu au nici un interes la justificarea numelui lui Iehova. Ei nu se interesează decât de ei înşişi, şi ei servesc, după cum zice apostolul, „pântecelui lor" şi sunt lepădaţi de Domnul. (Romani 16:18; Filipeni 3:19). Iehova a avertizat pe Israel prin gura profetului Său, şi acum face să se dea avertisment prin faptul că prin martorii Săi atrage atenţia asupra profeţiei despre aceste lucruri: „Dacă nu veţi asculta dacă nu vă veţi pune inima ca să daţi slavă Numelui Meu, zice Domnul oştirilor, voi arunca în voi blestemul, şi voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am şi blestemat, pentru că nu aveţi pe inimă porunca Mea." - Maleahi 2:2.

15 Blestemul care a căzut peste Israelul natural a constat din faptul că roadele pământului lor au fost nimicite de grindină, secetă şi insecte. (Hagai 1:11; 2:17; Ioel 2:25). Fructul a căzut de pe viţă înainte de a se coace, şi aşa a fost lipsit poporul de binecuvântarea lui Dumnezeu. (Maleahi 3:11). Aceasta a prefigurat ceea ce vine la sfârşitul lumii peste aceia care se află într-un legământ cu Dumnezeu, dar care se depărtează de la El.

16 Iehova arată apoi ce datorie le este impusă acelora care au încheiat un legământ de a face voia Lui; şi această datorie constă din sprijinirea intereselor Împărăției Sale. Israeliţii au înşelat pe Dumnezeu prin faptul că au adus Domnului numai o parte a zeciuielii cerute de la ei. Ei au gândit că pot să-L înşele pe Dumnezeu; El însă le-a zis: „Blestemat să fie înşelătorul, care are în turma lui o vită de parte bărbătească, şi totuşi promite şi jertfeşte Domnului o vită beteagă". (Mal. 1:14). Prin urmare, Domnul Dumnezeu atunci acelora care au fost aspiranţi la favoarea Lui, şi tot aşa acelora care sunt acum aspiranţi la favoarea Lui: „Aduceţi însă la casa visteriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneţi-mă astfel la încercare, zice Domnul oştirilor, şi veţi vedea dacă nu vă voi deschide ferestrele cerurilor, şi dacă nu voi turna o binecuvântare de nu va fi destul loc s-o primiţi." (Maleahi 3:10). Iehova a binecuvântat în ziua de astăzi pe poporul Său ca niciodată mai înainte cu un belşug de adevăr despre El şi Împărăția Lui. Mare este bogăţia de fructe pe care le-a dăruit Domnul, şi aceste fructe constă din belşugul de adevăruri descoperite despre Iehova şi Împărăția Sa. Deşi aceste adevăruri le sunt dăruite spre mângâierea lor proprie şi spre însufleţirea speranţei lor, totuşi nu-i permis să profite de ele în mod egoist fără să se gândească şi la alţii. Aceste fructe au fost date poporului Său ca să le ducă altora şi să atragă atenţia altora asupra lor şi astfel să-i mângâie pe cei trişti care flămânzesc şi însetează după dreptate.

17 Cei ce au fost luminaţi de adevăr trebuie să recunoască pe Iehova ca Dătătorul şi să facă aceasta prin faptul că duc aceste fructe ale Împărăției altora care caută adevărul. Aceasta a fost prefigurat din porunca dată cu privire la Leviţi,

străini, orfani, şi văduve. (Deuteronomul 14:22-29). Sloganul tuturor celor care sunt devotaţi pe deplin lui Dumnezeu şi Regelui Său este: „Lucrarea lui Iehova Dumnezeu, şi a Împărăției Sale trebuie să continue; prin urmare noi suntem întotdeauna pentru Iehova şi Justificatorul Său". Aceşti credincioşi apreciază privilegiul lor de a sprijini serviciul templului, şi ei fac lucrul acesta prin faptul că se străduiesc din toate puterile să răspândească mesajul Împărăției. Ei duc zeciuiala lor în măsura deplină în cămara Domnului şi ascultă de sfatul Psalmistului: „Daţi Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Aduceţi daruri de mâncare, şi intraţi în curţile Lui! închinaţi-vă înaintea Domnului în frumusețea sfințeniei; temeți-vă înaintea Lui, toţi locuitorii pământului." - Psalm 96:8,9.

[18] „Cămările" Domnului este casa vistiernicului Său. (Neemia 13:12,13). Această cămară a fost templul Domnului în Ierusalim, şi aceasta a prefigurat templul lui Dumnezeu al organizaţiei Sale mari. Zeciuiala a servit pentru a întreţine lucrarea templului. Această zeciuiala a fost adusă „ca să fie hrană în Casa Mea" nu ca să mănânce Iehova din ea, ci pentru servii Lui activi care au fost implicați în lucrarea templului. Tot aşa acum cei care aduc Domnului o măsură deplină a serviciului, nu-I aduc nici un folos; însă prin aceasta li se dă ocazie să-şi dovedească devotamentul şi să-şi păstreze neprihănirea şi să ia parte la justificarea numelui lui Iehova. „Puneţi-Mă astfel la încercare, zice Domnul oştirilor". Cum? Dovedind că noi ştim că Dumnezeu îşi respectă partea Sa de legământ după cum a făgăduit. Aşa arată sau dovedeşte cineva prin fapte credinţa sa. Aceasta nu înseamnă a-l încerca pe Dumnezeu, ci a urma poruncile Sale. Domnul zice: „Puneţi-Mă astfel la încercare... dacă nu vă voi deschide ferestrele cerurilor, şi dacă nu voi turna o binecuvântare". Prin aceasta Domnul dă asigurarea că va trimite celor care respectă poruncile Lui și se dedică Lui cu totul adevăruri şi rouă de bucurii înviorătoare, şi prin acestea va întări pe poporul Său, apoi va urma un cules bogat de fructe din mâinile Sale. Aceasta a fost făgăduit poporului cu ocazia încheierii legământului credincioşiei în Moab, şi aceasta a prefigurat marea binecuvântare care vine asupra celor credincioşi care se află acum în legământul Său pentru Împărăţie. - Deuteronomul 11:13-15 ; 33:13,28.

[19] Faptul că credincioşii lui Dumnezeu primesc binecuvântări în măsură bogată, arată cuvintele Sale: „De nu va fi destul loc s-o primiţi"; „Până când nu va mai fi loc" (*Roth*.) „până când va fi mai mult decât suficient" (*Leeser*). În anul 1919 Domnul a făcut pe poporul Lui să ia parte cu sârguinţă la lucrarea templului Său. Au existat atunci ocazii de serviciu din belşug, şi aceste ocazii au continuat de atunci şi până în ziua de azi. Asupra acelora care au servit în mod credincios mai departe pe Dumnezeu şi Regele Său El a turnat binecuvântări nenumărate. Ploi mari de adevăr au căzut din cer prin aceea că Dumnezeu a descoperit înţelesul profeţiilor Sale poporului Său şi l-a îngrijit atât de minunat încât cântă de bucurie şi zice: „Ce minunat! aceasta este lucrarea Domnului şi este minunată în ochii noştri, și ne vom bucura nespus de mult în ea." În acel timp Domnul a pricinuit producerea de maşini tipografice şi clădirea de tipografii, şi punerea în funcţiune a multor maşini precum şi punerea multor bărbaţi lângă aceste maşini care au fost

Cuprins

capabili să ocupe aceste posturi şi altele în serviciul Său. El le-a dat multe scrieri şi cărţi diferite care cuprind mesajul Său ca să le ducă poporului în casă şi să mângâie pe cei ce caută neprihănirea. La aceste privilegii Domnul a dăruit binecuvântarea Sa prin faptul c-a făcut ca mesajul Său să fie vestit prin radio, maşini de vorbit, gramofoane uşoare de purtat şi automobile sonore echipate complet, şi prin întrebuinţarea lor s-a lărgit posibilitatea de a depune mărturie atât înaintea stăpânitorilor cât şi înaintea poporului de rând. Unşii s-au bucurat împreună de aceste binecuvântări, şi ei au aflat, desigur, că pentru toate aceste binecuvântări „nu este destul loc" ca să se bucure de ele şi să ducă mesajul fiecăruia, aşa cum ar voi să facă bucuros. Bucuria lor a fost mare şi ei se bucură mai departe foarte mult că le este permis să ducă mesajul la „alte oi" sau Ionadabi, şi să-i invite să ia parte la serviciu şi să ducă şi ei aceste fructe ale Împărăției altor flămânzi după adevăr. Toate acestea le-au făcut spre slava lui Iehova Dumnezeu şi privind la justificarea numelui Său sfânt. Cu bucurie îşi aduc aminte de porunca Domnului: „Cinsteşte-l pe Domnul cu averile tale, şi cu cele dintâi roade din venitul tău: căci atunci grânarele îţi vor fi pline de belşug şi teascurile tale vor geme de must". (Proverbe 3:9,10). Ei au avut parte într-adevăr de aceste binecuvântări făgăduite.

[20] „Creştinătatea" şi „bătrânii" care „au visuri", îşi bat joc de ideea că Iehova are un popor pe pământ pe care-l binecuvântează într-o măsură aşa de mare. Iar alţii care sunt doritori să strălucească înaintea oamenilor ar voi să pună o piedică între roatele carului Domnului; dar cu toate acestea cei credincioşi merg înainte mai departe cu bucurie cântând lauda Celui Prea înalt şi a Împărăției Sale, şi binecuvântările lor se înmulţesc tot mereu. Şi acum El îi face să se uite înapoi şi să privească o parte a drumului pe care au mers până acum şi le permite să vadă de ce îngrijiri şi binecuvântări minunate ale lui Dumnezeu au avut parte, şi aceasta măreşte bucuria celor credincioşi.

EL APĂRĂ PE CEI CREDINCIOŞI

[21] Iehova spune apoi rămăşiţei cuvinte de încurajare şi mângâiere: „Şi voi mustra pentru voi pe cel ce mănâncă (Atunci voi mustra pentru voi pe înghiţitor – *Roth.*), şi nu vă va nimici roadele pământului, şi viţa nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul oştirilor". (Maleahi 3:11). De când a fost curăţit sanctuarul, Domnul face o deosebire clară între Leviţii anti-tipici credincioşi şi necredincioşi. Amândouă clasele de Leviţi sunt examinate în profeţia lui Maleahi, fiindcă, după cum se vede, profeţia este consacrată Leviţilor anti-tipici. Prin curăţirea sanctuarului Iehova a mustrat pe „bătrânii aleşi" şi pe „servul rău" prin faptul că ambii au fost alungaţi de la El şi demascaţi prin publicarea şi facerea de cunoscut a adevărului despre ei. Reprezentanţii religiei „creştinătăţii" care se află sub conducerea ierarhiei romano-catolice şi care susţin a fi reprezentanţii lui Dumnezeu şi ai lui Cristos pot fi siguri că vor primi în curând o pedeapsă nimicitoare. Ei au încercat să împiedice rămăşiţa de la a duce celor binevoitori mesajului Împărăției, au combătut-o cu cruzime şi au căutat să nimicească pe

Cuprins

martorii lui Iehova. Ei au făcut aceasta ca instrumentele ascultătoare ale lui Satan, ale Balaurului celui vechi, care este înghițitorul principal. Acesta este acela care în străduinţa lui de a devora sămânţa femeii lui Dumnezeu, adică rămășița, întrebuinţează pe sămânța femeii sale, reprezentanții săi pământești; şi Satan face aceasta fiindcă rămăşiţa urmează poruncile Domnului Iehova şi are mărturia lui Isus Cristos (Apocalips 12:17). Ierarhia romano-catolică, clasa „servului rău" şi „bătrânii aleşi" amărâţi şi cârtitori lucrează acum toţi împreună împotriva rămăşiţei credincioase, care sunt martorii lui Iehova de pe pământ. Spre a da celor credincioşi asigurare şi mângâiere Domnul le zice: „Voi mustra pentru voi pe cel ce mănâncă". El face aceasta fiindcă înghițitorul pângăreşte numele lui Iehova, şi fiindcă martorii Săi, deşi preamăresc numele Său, nu sunt deloc în stare de la sine să se măsoare cu duşmanul. Domnul a zis Satanei: „Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este acesta [rămăşiţa mea] un tăciune scos din foc?" (Zaharia 3:2). „Fiţi treji şi vegheaţi! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcneşte, şi caută pe cine să devoreze." (1 Petru 5:8). Când cineva devine îngâmfat şi lăudăros şi lucrează împotriva poruncilor lui Dumnezeu, devine o parte a mulţimii lui Satan, şi unora ca acestora Domnul le zice: „Tu ai mustrat pe cei mândri care sunt blestemați, care se rătăcesc de la poruncile Tale." - Psalm 119:21.

[22] În timpul de acum, Satan, Balaurul cel vechi, induce în eroare pe mulţi oameni prin numeroşii săi servi pământeşti. Aceşti agenţi ai săi pun deoparte învăţăturile Cuvântului lui Dumnezeu şi le înlocuiesc prin învăţături omeneşti, şi prin aceasta conduc pe mulţi în eroare. Aceşti învăţători înfumuraţi caută cu obrăznicie să cenzureze tot ce se spune în auzul poporului. Ei au devenit cenzori de recoltă spirituală, întocmai ca stăpânitorii politici care au acum în mâini frânele şi încearcă să reducă recoltele şi să reducă proviziile de alimente pentru ca stăpânii comerţului să poată jumuli şi mai mult pe popor. În acelaşi chip încearcă şi bărbaţii care fac pe sfătuitorii spirituali ai poporului, să cenzureze şi să reducă aprovizionarea cu hrană spirituală pentru ca negustorii de religie să poată jefui pe popor mai departe. Diavolul cugetă că poate să facă aceasta nepedepsit; însă Domnul zice că-l va mustra „şi nu vă va nimici (prăda – *Roth.*) roadele pământului".

[23] Rămăşiţa lui Iehova duce acum poporului roadele Împărăției, şi acestea sunt „roadele pământului" Domnului şi a poporului Său, şi acestea nu-i permis să fie nimicite de duşman. Dumnezeu a hotărât ca poporul să audă adevărul, şi nici unei puteri nu-i poate reuşi să împiedice aceasta. Domnul zice: „Căci toiagul de cârmuire al răutăţii nu va rămâne pe moştenirea celor neprihăniţi, pentru ca cei neprihăniţi să nu întindă mâinile spre nelegiuire." (Psalm 125:3). „Şi voi, oile Mele, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: Iată, voi judeca între oaie şi oaie (miei și iezi), între berbeci şi ţapi" (Ezechiel 34:17). După aceea adresând cuvintele Sale ţapilor, care se împotrivesc rămăşiţei credincioase, şi caută să împiedice ca oamenii binevoitori să audă adevărul, Domnul le zice: „Este prea puţin pentru voi că paşteţi în păşunea cea bună, de mai călcaţi în picioare şi cealaltă parte a păşunii

Cuprins

voastre? Că beţi o apă limpede, de mai tulburaţi şi pe cealaltă cu picioarele?" - Ezechiel 34:18.

[24] Membrii mulţimii mari de oameni sunt „alte oi" ale turmei Domnului şi potrivnicii Împărăției lui Dumnezeu ar fi bucuroşi să facă să flămânzească oamenii binevoitori care caută calea spre Sion, şi de aceea caută să le strice hrana; şi, continuând, Domnul le zice: „Şi oile Mele trebuie apoi să pască ce aţi călcat voi cu picioarele voastre, şi să bea ce aţi tulburat voi cu picioarele voastre. De aceea, aşa le vorbeşte Domnul Dumnezeu: Iată că voi judeca între oaia grasă şi oaia slabă... De aceea voi salva turma mea, şi ele nu vor mai fi o pradă, şi voi judeca între oaie şi oaie." - Ezechiel 34:19-22.

[25] Roadele Împărăției sunt produse prin puterea lui Iehova de „viţa Sa de vie adevărată", Cristos Isus. Satan încearcă să micşoreze acest produs şi să facă pe popor să flămânzească. El încearcă să împiedice în tot chipul împărţirea fructelor adevărate ale Împărăției, şi în străduinţele sale de a consolida partea religioasă a organizaţiei sale nelegiuite, „ridică preţul" prin aceea că face ca martorii lui Iehova să fie pârâţi că au călcat legea prin faptul că au făcut comerţ fără autorizaţie, şi în felul acesta face ca mulţi să fie pedepsiţi cu amendă şi să fie aruncaţi în închisoare. Ierarhia romano-catolică întrebuinţează multele sale ziare ca să îndrepte asupra poporului lui Dumnezeu o bombardare continuă cu propagandă pentru ca astfel să nimicească într-un chip nelegiuit fructele Împărăției; dar cu toate acestea este sigur că la timpul hotărât al lui Dumnezeu va avea parte de o înfrângere completă. Când această bandă infamă acaparează staţiile de radio mai mari şi opreşte transmiterea adevărului prin ele, Domnul se îngrijeşte de aparate sonore, discuri de gramofon pe care sunt înregistrate cuvântări biblice, aparate de vorbit şi gramofoane şi face să fie puse în activitate. Mulţi din poporul de rând nu sunt în stare să-şi cumpere un aparat radio şi din acest motiv echipamentul sonor amintit mai sus şi mai cu seamă gramofonul portabil este o adevărată binecuvântare şi mângâiere pentru ei şi un izvor de mare bucurie pentru rămăşiţă. Ierarhia romano-catolică trăieşte acum în convingerea sigură că este pe cale să câştige stăpânirea completă peste lume, şi tratează poporul cu aroganţă, trufie, brutalitate şi cruzime. Acțiunea acestei organizaţii nelegiuite ar speria chiar şi pe martorii lui Iehova dacă n-ar fi primit de la Domnul toată asigurarea că peste puţin timp va nimici această organizaţie nelegiuită care caută acum să jefuiască pe cei credincioşi şi să păgubească poporul. În loc să descurajeze rămăşiţa, acțiunea duşmanului, dimpotrivă, aduce bucurie celor credincioşi; căci ei ştiu că ziua eliberării lor şi a tuturor oamenilor binevoitori a sosit. De aceea ei se bucură de ocările care vin peste ei pentru că fac voinţa lui Dumnezeu.

[26] Proprietatea pământească a rămăşiţei lui Dumnezeu, care a fost eliberată din Babilon şi pusă în libertate, este pământul sfânt, adică pământul care este consacrat cu totul Domnului şi de aceea este numit „pământul sfânt". (Zaharia 2:12). Pe acest pământ face Iehova să cadă ploaia şi roua Lui, şi Dumnezeu nu va permite să se întoarcă la El fără rod, ci ele vor împlini cu siguranţă planul Său. El zice rămăşiţei credincioase: „Duşmanul nu va nimici rodul pământului vostru, şi

Cuprins

viţa voastră de vie nu-şi va pierde rodul." Cristos Isus este „adevărata Viţă"; membrii rămăşiţei sunt mlădiţele Sale, şi prin harul lui Dumnezeu acestea vor aduce poporului fructe după voia Domnului. (Ioan 15:1-8). Apăsătorilor cruzi şi neprietenoşi care caută să păgubească cauza Domnului nu le va fi permis să nimicească roadele şi nici să pricinuiască uscarea şi căderea lor. Rămăşiţa nu va lăsa să cadă jos rodul Domnului din cauza fricii de duşmanul. În ciuda vânturilor mari ale opoziţiei, rămășița continuă să ducă cu bucurie acest rod altora şi va face lucrul acesta şi pe mai departe. Făcând aceasta ea ascultă cuvintele încurajatoare ale Stăpânului: „Dacă aduceţi multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit". (Ioan 15:18). Rămăşiţa nu va înceta până când nu va fi terminat lucrul. Acel „timp în câmpie" menţionat de profet este timpul Domnului de a termina lucrarea; înainte însă de a o termina trebuie să se dea înştiinţare şi avertisment naţiunilor, şi după aceea va da poruncă să se înceapă bătălia. (Matei 24:14,21). Iehova va „înlătura nelegiuirea" şi mulțimea nelegiuită de pe pământ exact la timpul fixat când vor fi făcute toate pregătirile. - Zaharia 3:9,10.

[27] Oamenii binevoitori sau „alte oi" ale Domnului vor vedea că binecuvântarea Domnului este asupra rămăşiţei Sale credincioase şi se vor bucura de aceasta. Sămânţa vizibilă a lui Satan, naţiunile „creştinătăţii", mai cu seamă ierarhia romano-catolică, blestemă rămăşiţa şi se roagă la dumnezeul lor să blesteme pe aceia care duc poporului mesajul lui Iehova. Ei conspiră împotriva rămăşiţei şi comit în mod public fapte violente cu ocazia executării acelei conspiraţii împotriva poporului credincios al lui Iehova. (Psalm 83:1-18). Diavolul şi întreaga sa organizaţie vor fi nimiciţi la Armaghedon, şi după aceia toţi supravieţuitorii vor fi fericiți şi se vor bucura că martorii lui Iehova şi-au dovedit neprihănirea faţă de Iehova, şi că Domnul a eliberat şi a păzit pe cei ce-L iubesc. Despre aceştia zice Domnul: „Toate națiunile vă vor numi binecuvântați (*R.V; Roth.* – fericiți), căci veţi fi o ţară plăcută, zice Domnul oştirilor". (Maleahi 3:12). Iehova zice unşilor Săi care rămân credincioşi în serviciul lui Dumnezeu până la sfârşit: „Dar voi vă veţi numi preoţi ai Domnului, şi veţi fi numiţi slujitori ai Dumnezeului nostru, veţi mânca bogăţiile Neamurilor, şi vă veţi făli cu slava lor... Sămânţa lor [rămăşiţa seminţei ei (Apocalips 12:17)] va fi cunoscută între Neamuri, şi urmaşii lor printre popoare; toţi cei ce-i vor vedea, vor cunoaşte că sunt o sămânţă pe care a binecuvântat-o Domnul". – Isaia 61:6,9.

[28] Prin credinţă rămăşiţa vede acum ce pregătiri a făcut Iehova pentru ea şi pentru alţii ce-L iubesc şi apreciază bunătatea Lui iubitoare faţă de ei, şi ea zice acum: „Mă voi bucura în Domnul, şi sufletul Meu va fi plin de veselie în Dumnezeul Meu; căci M-a îmbrăcat [acum] cu hainele salvării [m-a identificat ca unul dintre aceia care sunt salvați şi păstrați prin harul Său], M-a acoperit cu mantaua neprihănirii". (Isaia 61:10). Rămăşiţei credincioase îi zice Domnul acum: „Veţi fi o ţară plăcută (o țară a desfătării – *Roth.*)" şi anume din pricina „Mesagerului legământului" în care vă găsiți plăcerea. (Maleahi 3:1). Cei înţelepţi şi credincioşi sunt cu El în templu şi sunt luminaţi de El, şi El le conduce cursul de acțiune.

Cuprins

[29] Iehova are plăcere de rămăşiţa Lui fiindcă ea ascultă poruncile Sale şi astfel îşi arată iubirea faţă de Dumnezeu. El i-a dat un „nume nou" şi zice: „Nu te vor mai numi Părăsită, şi nu-ţi vor mai numi pământul [starea] un pustiu, ci te vor numi Hephzi-bah (adică, Plăcerea Mea este în ea), şi ţara ta o vor numi Belula: (*margin* –Măritată); căci Domnul îşi găseşte plăcerea în tine, şi ţara ta se va mărita iarăşi [cu Domnul, Capul Sionului, al organizaţiei Sale]". - Isaia 62:2-4; 2Corinteni 11:2.

[30] Observaţi marele contrast în cuvintele pe care Domnul le adresează acestei mulţimi necredincioase. El le zice: „Cuvintele voastre au fost aspre împotriva Mea, zice Domnul. Şi mai întrebaţi: Ce-am spus noi împotriva Ta?" (Maleahi 3:13). Mai departe, Domnul zice acestor necredincioşi: „Nu am nici o plăcere de voi, zice Domnul oştirilor, şi nici nu voi accepta darurile de mâncare din mâna voastră!" (Maleahi 1:10). Aceşti necredincioşi au susţinut că sunt pentru Domnul şi au purtat la înfăţişare „o formă de evlavie", „dar tăgăduindu-i puterea". (2Timotei 3:5). Cei necredincioşi şi făţarnici au fost numai flecari şi lăudăroşi, şi Domnul este obosit de cuvintele lor fără rod. (Maleahi 2:17). Ei se apropie de Domnul cu gura lor, dar inimile lor sunt departe de El. (Isaia 29:13). Lor le zice Domnul: „Voi M-aţi obosit prin cuvintele voastre, şi mai întrebaţi: Cu ce Te-am obosit? Prin faptul că ziceţi: Oricine face rău este bun [pentru că afirmă a fi un creştin şi este asociat cu o aşa-numită biserică] înaintea Domnului, şi de el are plăcere [fiindcă navighează sub steagul sau stindardul numelui Său, adică se servesc de numele Său; însă urmează cursul lor propriu contrar Cuvântului lui Dumnezeu]! Sau: Unde este Dumnezeul judecăţii, [pentru ce să devenim o pricină de supărare în ochii celor puternici din creştinătate prin aceia că am vestit judecata lui Dumnezeu şi ziua răzbunării Sale]?" - Maleahi 2:17.

[31] Aceşti făţarnici întrebuinţează cuvinte care sunt „aspre împotriva Mea, zice Domnul". (*Leeser*). Ei au adus mare ocară asupra numelui lui Iehova şi au tras pe mulţi oameni de la adevăr şi i-au răsculat împotriva lui Dumnezeu şi astfel l-au servit pe Diavol şi planului său. Şi apoi aceşti înşelători cu o formă de evlavie mai au obrăznicia să-L întrebe pe Domnul: „Ce-am vorbit noi împotriva Ta?" Ei au vorbit şi continuă să vorbească împotriva Domnului prin faptul că vorbesc împotriva publicării Cuvântului Său cu privire la El şi Împărăţia Lui; această vestire a fost publicată de Societate şi a fost dusă la popor de martorii şi servii lui Iehova. Prin faptul că duşmanii se poartă cu violenţă faţă de mesajul Său al Împărăţiei şi faţă de martorii Lui, se poartă cu violenţă faţă de Domnul însuşi. - Matei 25:40,45.

[32] De când a început judecata Domnului în anul 1918 şi cei egoişti sunt izgoniţi, aceşti inşi care nu au fost aprobaţi plâng, urlă şi scrâşnesc din dinţi împotriva vestitorilor mesajului Domnului. Despre aceşti potrivnici zice Domnul prin profetul Său: „Aţi zis: Degeaba slujim lui Dumnezeu, şi ce am câştigat dacă am păzit poruncile Lui, şi am umblat trişti înaintea Domnului oştirilor?" - Maleahi 3:14.

Cuprins

[33] Din timpul marşului înainte al martorilor lui Iehova care a început în 1922 până în ziua de astăzi, aceşti cârtitori alungaţi au zis: Martorii lui Iehova întrebuinţează o metodă falsă şi servesc degeaba pe Dumnezeu; ei ar trebui să vorbească mai mult despre iubire şi să nu spună nimic despre răzbunarea lui Dumnezeu împotriva organizaţiilor lumeşti; iar noi dacă am servi pe Dumnezeu în felul acesta, atunci L-am servi în zadar şi aceasta ar duce la ruina noastră; din acest motiv nu facem nimic." Ei dispreţuiesc însărcinarea şi porunca lui Iehova dată unşilor Săi prin care li se porunceşte „să vestească ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru". Ei nu văd că omul poate să-L servească pe Iehova numai pe o singură cale în mod credincios şi adevărat şi astfel se despart şi se împotrivesc acelora care îl servesc pe Dumnezeu în modul fixat de El. Astfel de potrivnici sunt egoişti, au o mare „iubire de bani" care este „rădăcina tuturor relelor", adică, au o dorinţă egoistă după câştig personal; şi deoarece vestirea cu curaj a adevărului Cuvântului lui Dumnezeu nu le-ar aduce câştig egoist, după cum văd ei acest lucru, li se pare „zadarnic". „Bătrânii aleşi" se lasă stăpâniţi de acest spirit egoist şi din acest motiv le zice Dumnezeu: „Aţi zis... ce am câştigat dacă am păzit poruncile Lui, şi am umblat trişti înaintea Domnului oştirilor" Prin aceasta ei arată că nu au o credinţă adevărată şi nu au nici pricepere, nici înţelegere spirituală, şi din acest motiv ei nu văd nici un folos personal în a servi pe Dumnezeu după cum a poruncit El. Ei nu mai văd acum nici o ocazie să strălucească înaintea oamenilor, nici o posibilitate de a fi onoraţi şi lăudaţi. Titlurile şi onoarea lor lumească au dispărut, şi ocaziile au trecut pentru ei să ţină cuvântări solemne pline de interpretări proprii şi proverbe înţelepte ca să fie văzuţi ca învăţători şi conducători; şi de aceia zic ei: „Ce scop are lucrul acesta?" În mod asemănător s-a exprimat cineva de curând: „Eu nu pot scoate nici atâta din *Turnul de Veghere*, încât să pot pregăti o cuvântare pentru fraţi". El a arătat prin aceasta în mod vădit în ce stare se află, şi anume că nu are o pricepere spirituală a lucrurilor pe care le-a dăruit Domnul poporului Său. Aceste persoane mânate de egoism au trecut cu vederea Cuvântul lui Iehova pe care l-a rostit prin îngerii Lui acelora care s-au consacrat să facă voia Sa şi care din acest motiv sunt candidaţi de drept la Împărăția Lui: „Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire: Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: Dacă vei umbla pe căile Mele şi dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca şi Casa Mea şi vei priveghea asupra curţilor Mele, şi te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici." - Zaharia 3:6,7.

[34] Înaintea oamenilor aceşti potrivnici apar foarte aşezaţi, solemni şi evlavioşi, şi îşi zic astfel lor şi altora care voiesc să-i asculte. „Degeaba... am umblat trişti înaintea Domnului oştirilor (*Roth.*), am umblat posomorâți, adică degeaba ne-am arătat înaintea oamenilor în cenuşa umilirii voluntare, în haine de doliu şi veşminte pioase, ca mulțimea fățarnică ce este descrisă de Zaharia 7:1-7]". Ei sunt asemenea făţarnicilor ce sunt descrişi de Domnul ca „având o înfăţişare posomorâtă şi care îşi sluţesc feţele pentru ca să fie văzuţi de oameni"; şi prin urmare, „şi-au luat răsplata". (Matei 6:16). Ei nu au intrat niciodată în bucuria Domnului fiindcă n-au avut nici măcar o înţelegere a justificării numelui lui

Cuprins

Iehova. „Pentru că, în mijlocul belşugului tuturor lucrurilor, nu ai slujit Domnului, Dumnezeului tău, cu bucurie şi cu dragă inimă". (Deuteronomul 28:47). Ei nu văd că acum este timpul de a servi Domnului cu bucurie, după cum a poruncit El. „Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor, dând mulțumiri Numelui Lui." - Evrei 13:15.

[35] În zilele lui Maleahi au trăit Israeliţi care au fost duşi odinioară în captivitate la Babilon, dar după aceea au fost eliberaţi. Cei întorşi şi care au avut spiritul devotamentului faţă de Dumnezeu, au zidit din nou templul. Între ei au existat unii care nu şi-au făcut partea în lucrare şi au invidiat pe rudele lor care s-au bucurat de privilegiul lor de a lua parte la zidit. Astfel, cei cârtitori au spus în mod greşit: „Acum fericim pe cei trufaşi; da, celor răi le merge bine; da, cei ce ispitesc pe Dumnezeu, sunt scăpați." - Maleahi 3:15.

[36] Observaţi cum faptele care s-au întâmplat după venirea Domnului la templu arată o împlinire completă a acestei părţi a profeţiei. Când Domnul „pregătea calea înaintea lui Iehova", o mulţime de persoane au susţinut a fi „în adevărul prezent" şi aşa a fost mai cu seamă din 1914 încoace. Mulţi care au afirmat atunci a fi în adevăr au fost, după cum obişnuiau să se exprime, „gata de a fi răpiţi" şi au aşteptat să fie luaţi imediat în cer ca să ajute la guvernarea lumii. Anul 1914 a venit şi a trecut şi ei au rămas tot pe pământ. Ei au cercetat din nou măsura piramidei din Egipt şi au fixat o dată mai târzie pentru înălţarea la cer; şi când a trecut şi acea dată, ei s-au găsit tot pe pământ. Ei învăţaseră de la învăţătorul lor că timpurile Naţiunilor s-au sfârşit în anul 1914; ei însă au văzut că cei răi din „creştinătate" au stat tot în frunte în timp ce ei care în 1914 au fost gata să meargă în cer, încă nu au fost proslăviţi. Ei au fost aşadar dezamăgiţi. În anul 1918 Domnul a venit în templu şi judecata Sa a despărţit pe cei sinceri de cei nesinceri. O parte a recunoscut privilegiul ei de a servi pe Domnul şi s-a bucurat de acest privilegiu şi s-a lăudat cu mândrie în Domnul, însă nu în vreo altă creatură. Alţii însă nu au văzut nici un privilegiu de serviciu şi au refuzat să ia parte la serviciu, şi când au observat că au fost puşi deoparte de Domnul, atunci au vorbit în mod greşit despre clasa credincioasă: „Acum fericim pe cei trufaşi". Ei însă nu au crezut într-adevăr că cei invidiaţi în felul acesta au fost fericiţi. Întrucât aceşti cârtitori şi nemulţumiţi şi-au pregătit o metodă proprie cum trebuie făcut lucrul Domnului şi s-au bucurat de ceea ce au numit „libertatea cu care ne face liberi Cristos", ei şi-au închipuit că sunt fericiţi, însă în realitate nu au fost. Apoi au început să încerce să-i facă nemulţumiţi şi pe alţii din clasa credincioasă şi să-i înduplece să se alăture lor şi să devină „independenţi". Cam prin 1922 au început cei credincioşi să vadă că Domnul a venit în templu, şi nu numai că au fost fericiţi, ci s-au bucurat foarte mult de aceasta. (Psalm 118:21-25). La puţin timp după aceea Domnul a descoperit celor credincioşi că Satan a fost aruncat din cer şi organizaţia lui (Babilon) a căzut din cer şi totul s-a pogorât acum pe pământ. Acest adevăr a umplut inimile celor credincioşi cu bucurie crescândă. Ei au intrat în bucuria Domnului Isus şi s-au bucurat foarte mult că le-a fost dat să ia parte la justificarea numelui lui Iehova. (Apocalips 12:12; Matei 25:21). Întrucât cei ce nu

Cuprins

au luat parte la clădirea templului (care prin urmare nu au parte la templul Domnului), au fost orbi faţă de aceste adevăruri, aceasta a mărit numai invidia în inimile lor şi ei au început să-şi bată fraţii şi să se amestece cu lumea. Ei au format clasa numită „servul rău". (Matei 24:48), şi au devenit cu totul orbi.

[37] Clasa celor cârtitori împotriva lui Dumnezeu care au aşteptat să fie luaţi în cer dar care s-au aflat tot pe pământ, au zis: „Celor răi le merge bine", adică, lumea veche rea stă încă în picioare şi noi suntem tot aici. Privind cu invidie la clasa „servului credincios şi înţelept" care merge înainte cu bucurie şi vesteşte neîncetat ziua răzbunării Dumnezeului nostru şi prezenţa Regelui şi a Împărăției cei cârtitori au zis şi continuă să zică: „Da cei ce ispitesc pe Dumnezeu sunt scăpați." Ei nu au putut înţelege faptul, şi prin urmare, nu s-au bucurat că cei credincioşi „au încercat pe Dumnezeu", (dar nu L-au ispitit), aşa cum le-a zis să facă, şi anume, să aducă la casa vistieriei toate zeciuielile. De aceea cei nemulţumiţi nu au avut parte de binecuvântările care au venit peste cei credincioşi. Cei murmurători au zis neîncetat că atitudinea justă pentru un creştin este să nu spună nimic ce-ar putea să scandalizeze pe stăpânitorii acestei lumi, care în realitate sunt reprezentanţii Diavolului. Aceşti cârtitori nu înţeleg ce a zis Dumnezeu lui Faraon, reprezentantul Diavolului, şi prin urmare Diavolului însuşi, şi anume: „El l-a lăsat să rămână în picioare până la timpul rânduit când îşi va manifesta puterea şi va pune pe martorii Săi să meargă pe pământ în toate părţile ca să vestească numele Său înainte de nimicirea organizaţiei lui Satan în Armaghedon". (Exodul 9:16, *Leeser*). Cei cârtitori nu au observat că Iehova a eliberat pe rămăşiţa credincioasă din Babilon, organizaţia lui Satan şi a adus-o în Sion, în organizaţia lui Iehova, şi a făcut-o liberă în Cristos prin faptul că a dus-o în locul ascuns al Celui Prea înalt, şi anume, în templul lui Dumnezeu; şi că cei credincioşi au fost învăţaţi de Domnul în templu şi conform poruncii Sale au mers şi au vestit de pe acoperişul caselor mesajul Împărăției Sale. (Matei 10:27). Israeliţii spirituali necredincioşi, după ce au devenit odată orbi, se prostesc, adică, ei irosesc privilegiile şi ocaziile de a servi pe Domnul, şi astfel arată ce tâmpiţi şi proşti sunt; ei nu pot să înţeleagă şi nici nu le permis să înţeleagă. „Omul prost nu cunoaşte lucrul acesta, şi cel nebun nu ia seama la el. Dacă cei răi înverzesc ca iarba, şi dacă toţi cei ce fac răul înfloresc este numai ca să fie nimiciţi pentru totdeauna." (Psalm 92:6,7). Prin cursul lor de acțiune sau comportament ei zic: „Domnul nu știe să-şi conducă afacerile; nu există nici un Dumnezeu în fruntea acestei lucrări, şi cei ce lucrează în ea nu ajung la nici un rezultat. *Turnul de Veghere* s-a înşelat în trecut, şi de ce să nu zicem acum că se înşeală din nou?" „Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar înţeleptul ascultă sfaturile." (Proverbe 12:15). „Nebunului nu-i este de învăţătură, ci vrea să arate ce este în inima lui." (Proverbe 18:2). „Femeia înţeleaptă îşi zideşte casa, iar femeia nebună o dărâmă cu însuşi mâinile ei." - Proverbe 14:1.

Cuprins

CEI CE SE TEM DE DUMNEZEU

[38] Observaţi acum deosebirea dintre cei ce se tem de Dumnezeu şi cei ce găsesc greşeli şi se plâng, adică, cârtitorii şi răzvrătitorii împotriva Domnului. Mulţi nu pricep ce se înţelege prin frica de Dumnezeu. Definiția Scripturală dată de Domnul însuşi este că cineva care este mândru şi arogant şi rosteşte cuvinte pline de răutate (vorbind cuvinte perverse), este mânat de egoism şi inima lui este tocmai opusul iubirii, și prin urmare, unul ca acesta nu se teme de Domnul. (Proverbe 8:13). Cine-L iubeşte pe Dumnezeu se străduieşte să păzească poruncile Sale şi se teme să facă ceva ce este împotriva poruncilor Sale. El se teme să facă ceva ce-ar putea aduce pagubă cuiva, ci, dimpotrivă, se străduieşte să facă bine tuturor, mai cu seamă acelora care aparţin casei credinţei. Cei ce se tem într-adevăr de Dumnezeu se bucură şi vorbesc unul cu altul despre El şi poruncile Lui, şi se ajută unii pe alţii în mod sârguitor a urma poruncile Sale. Din acest motiv zice Iehova prin profetul Său Maleahi: „Atunci (în același timp și conform cu credincioșia completă față de Domnul) cei ce s-au temut de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte şi a ascultat; şi o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce s-au temut de Domnul, şi care au cinstit Numele Lui." (Maleahi 3:16). Servii credincioşi ai lui Dumnezeu aruncă de la ei toată frica de oameni deoarece ei îşi dau bine seama că frica de oameni conduce în cursa Diavolului. (Proverbe 29:25). Când, de pildă, cineva este dat în judecată pentru că a propovăduit evanghelia Împărăției, după cum a poruncit Domnul, şi funcţionarii tribunalului încearcă să intimideze şi să sperie acuzatul, şi când acest martor din cauza fricii de oameni nu depune mărturie pentru numele şi onoarea lui Iehova şi face compromisuri ca să scape de mânia oamenilor, o astfel de purtare înseamnă necredincioşie faţă de Domnul şi conduce un astfel de necredincios de-a dreptul în cursa Diavolului. Pentru copiii lui Dumnezeu nu rămâne numai un singur lucru de făcut: şi acesta este să mărturisească adevărul, să se încreadă totdeauna în Domnul şi să-L recunoască în toate căile; şi conform făgăduinţei Sale, El va ocroti şi va păzi pe aceşti credincioşi. Dumnezeu nu arată părtinire faţă de creaturi; și datoria noastră este să umblăm ascultători cu El, şi să nu arătăm părtinire nici frică, ci să vorbim totdeauna spre onoarea lui Iehova. Să presupunem că a spune adevărul aduce pe cineva în primejdia de a fi pedepsit mai aspru; totuşi acesta nu este un motiv de a nu fi credincios Domnului.

[39] Când Isus a stat înaintea guvernatorului roman, El a zis pe faţă: „Pentru aceasta M-am născut şi am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu". (Ioan 18:37). Nimeni nu poate să fie credincios şi să-şi păzească neprihănirea faţă de Dumnezeu și în acelaşi timp să caute să facă un compromis cu Satan şi cu organizaţia lui. Dacă în astfel de circumstanțe ne lepădăm de Domnul, atunci putem să aşteptăm că şi Domnul se va lepăda de noi. „Dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda şi Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri". - Matei 10:33.

[40] Ce trebuie să spună, atunci, cineva când este acuzat că a propovăduit evanghelia Împărăției contrar legii ţării? Desigur trebuie folosite cuvinte

Cuprins

asemănătoare celor ce urmează: „Eu mi-am consacrat viaţa lui Iehova Dumnezeu şi mă străduiesc în chip serios să calc pe urmele lui Cristos Isus care spune totdeauna adevărul. Domnul mi-a poruncit să mărturisesc adevărul despre numele şi Împărăția Lui. Legea lui Dumnezeu este cu mult mai presus de legea puterilor pământeşti; prin urmare legea lui Dumnezeu este supremă. Eu îl iubesc pe Dumnezeu şi trebuie să dovedesc aceasta prin ţinerea poruncilor Sale; şi fiindcă El mi-a poruncit să propovăduiesc Evanghelia aceasta a Împărăției, voi face aceasta în toate ocaziile, orice mi-ar face oamenii din pricina aceasta. Dacă din pricina ascultării mele credincioase faţă de Dumnezeu voi fi ucis de oameni egoişti, aceasta va fi cu mult mai bine decât să mă leapăd de Domnul meu şi din pricina aceasta să sufăr nimicire veşnică. Eu voi urma poruncile Domnului Isus care a zis urmaşilor Săi: „Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar nu pot ucide sufletul; ci temeţi-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în iad" (Matei 10:28)". O astfel de atitudine înseamnă curaj şi îndrăzneală în mărturisirea adevărului în ziua judecăţii în care trăim noi acum, şi cine a încheiat un legământ de a asculta pe Dumnezeu, trebuie să lucreze aşa. - 1Ioan 4:17,18.

[41] Poporul lui Dumnezeu trebuie să stea acum umăr la umăr pentru numele Său. (Filipeni 1:27,28). Despre aceşti credincioşi zice profetul: „Ei….au vorbit adesea unul cu altul" (*V.R*). „Ei …au conversat fiecare cu prietenul său" (*Roth*., margin). Leviţii pe care Domnul i-a aprobat cu ocazia probei judecăţii au fost aduşi în locul ascuns, adică în templu; ei au fost „răpiţi... ca să întâmpine pe Domnul în văzduh", adică într-o stare invizibilă ochilor omeneşti, şi ei vorbesc unul cu altul nu ca să stârnească îndoială şi certuri sau să descurajeze, ci ca să se zidească unul pe altul în credinţa sfântă şi în ascultare faţă de porunca lui Dumnezeu să se îndemne unul pe altul să ia parte la serviciu cu energie. „Îndemnaţi-vă unii pe alţii în fiecare zi, câtă vreme se zice: Astăzi, pentru ca nici unul din voi să nu se împietrească prin înşelăciunea păcatului." - Evrei 3:13.

[42] Diavolul, lucrând prin instrumentul său descoperit, ierarhia romano-catolică şi conducătorii Germaniei zic că poporul lui Dumnezeu nu-i permis să se adune nici măcar ca să prăznuiască Cina Domnului. Probabil că ei vor încerca în curând să introducă aceiaşi stăpânire nelegiuită în America. Domnul porunceşte poporului Său „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alţii, şi cu atât mai mult cu cât vedeţi că ziua se apropie." (Evrei 10:25). Pe cine să ascultăm noi acum? Aceasta este o întrebare care nu are nevoie a fi discutată. Cei devotaţi lui Iehova vor asculta poruncile Sale chiar şi dacă duşmanul va face cel mai mare rău pe care-l poate face. Ei ştiu că ziua Armaghedonului se apropie, şi că cei ce-L iubesc pe Dumnezeu trebuie să se grăbească să împlinească poruncile Sale, printre care este şi aceasta: „Studiază ca să te înfăţişezi înaintea lui Dumnezeu ca un om aprobat"; și că noi trebuie să ducem mesajul adevărului oamenilor din lume care doresc adevărul şi neprihănirea; şi dacă nu am asculta de poruncile lui Dumnezeu şi dacă prin urmare cineva nu ar primi avertisment, atunci sângele acestui om ar fi asupra noastră. (Ezechiel 9:4; 3:17-20). Oamenii cu bună voință, Ionadabii, care formează

Cuprins

mulţimea mare de oameni, trebuie să fie informaţi acum despre Împărăţie. Dacă am aştepta până la Armaghedon, atunci ar fi prea târziu, atât pentru noi, cât şi pentru ei.

[43] Cei ce se încred cu totul în Dumnezeu, şi-I sunt credincioşi, vor fi păziţi de El pentru viaţa veşnică; şi când aceşti credincioşi vorbesc unul cu altul, după poruncile Domnului, „Domnul ia aminte şi ascultă". Această făgăduinţă este cu totul sigură pentru cei care ascultă acum pe Dumnezeu. „Cel ce a sădit urechea, s-ar putea să nu audă?" (Psalm 94:9). Domnul aude acum, căci timpul judecăţii Sale a sosit. Cei care îşi păstrează integritatea înaintea lui Dumnezeu, se vor încrede în El şi-L vor asculta cu bucurie, nu însă pe om. Domnul, observându-i pe cei credincioşi cum împlinesc poruncile Sale, ia aminte şi profetul zice: „Şi o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce s-au temut de Domnul şi au cinstit Numele Lui". El scrie numele şi faptele martorilor care fac serviciu credincios pentru numele Său. „Domnul numără popoarele, scriindu-le, acolo [în Sion] s-au născut"; şi deoarece unul ca acesta este fiul Său născut de femeia Sa este învăţat de Domnul însuşi, şi el dă atenţie învăţăturii Sale. (Psalm 87:6; Isaia 54:13). Apostolul vorbeşte despre cei a căror nume sunt scrise în cer cu ocazia inaugurării legământului cel nou, şi despre aceasta vorbeşte şi profetul. (Evrei 12:23). Domnul zice despre aceştia: „Cei neprihăniți vor fi pomeniți veșnic." - Psalm 112:6.

[44] Singura concluzie ce poate fi trasă din aceste scripturi este că Domnul nu-i ascultă pe cei necredincioşi, care neglijează sau refuză să cinstească numele Său când au ocazie, şi nu scrie numele lor. Cei ce în astfel de împrejurări se arată necredincioşi Domnului, sunt asemănaţi de El cu Amalec care a prefigurat pe cei necredincioşi, şi pentru aceştia nu se va scrie o carte de aducere aminte. „Şi Domnul a spus lui Moise: Scrie lucrul acesta în carte ca să se păstreze aducerea aminte, şi spune lui Iosua că voi şterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri". - Exodul 17:14.

[45] Amalec a prefigurat atât pe potrivnicii lui Dumnezeu cât şi pe aceia care nu sunt credincioşi lui Dumnezeu, şi desigur aceasta include şi pe clasa Haman din timpul prezent. Pomenirea acestor oameni va fi ştearsă, zice Domnul. (Deuteronomul 25:19). „Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană, şi urechile Lui iau aminte la strigătele lor. Domnul îşi întoarce faţa împotriva celor răi [clasa servului rău], ca să le şteargă pomenirea de pe pământ". (Psalm 34:15, 16). Evident, „cartea de aducere aminte" este scrisă cu scopul ca să fie amintiți cei credincioşi şi să fie mântuiţi şi eliberaţi la Armaghedon.

[46] Domnul are plăcere de aceia care meditează asupra numelui şi Cuvântului Său, şi din acest motiv zice profetul Său că este scrisă o carte de aducere aminte pentru cei ce cinstesc numele Lui. În acelaşi chip este scris în Psalmi: „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se opreşte pe calea celor păcătoşi, şi nu se aşează pe scaunul celor batjocoritori! Ci îşi găseşte plăcerea în legea Domnului, şi zi şi noapte cugetă la Legea Lui!" (Psalm 1:1,2). Un astfel de

Cuprins

om îşi are inima şi mintea îndreptate totdeauna asupra Domnului şi asupra Împărăției Sale.

47. Când Neemia s-a întors a doua oară din Persia şi a venit la templu în Ierusalim, a zis: "Adu-Ţi aminte de mine, spre bine, Dumnezeul meu, pentru tot ce am făcut pentru poporul acesta!"(Neemia 5:19). „Adu-Ţi aminte de mine, Dumnezeul meu, pentru aceste lucruri, şi nu uita faptele mele evlavioase făcute pentru Casa Dumnezeului meu şi pentru lucrurile care trebuiesc păzite în ea!" (Neemia 13:14). Aceasta este o nouă dovadă că Iehova îşi aduce aminte de faptele bune ale servilor Săi. În armonie cu aceste făgăduinţe Psalmistul se roagă: „Adu-Ţi aminte de mine, Doamne, în bunăvoinţa Ta pentru poporul Tău! Adu-Ţi aminte de mine cu salvarea Ta." (Psalm 106:4). Profetul Zaharia a prefigurat pe rămăşiţa lui Iehova care se află acum pe pământ, şi numele Zaharia înseamnă „în memoria lui Iehova". În profeţia lui Zaharia este scris: „Şi ei [rămăşiţa împrăştiată pe pământ] îşi vor aduce aminte de Mine [de numele Meu] în ţări depărtate" (Zaharia 10:9). Rămăşiţa împrăştiată printre toate naţiunile pământului cugetă astăzi la Numele lui Iehova şi la Împărăția Sa. Rămăşiţa cugetă la cât de mult a fost pângărit până astăzi Numele lui Iehova de Satan, duşmanul de moarte, şi de servii lui de pe pământ. Cei credincioşi trebuie să analizeze solemn şi gânditor că Dumnezeu le-a dăruit privilegiul să ia parte la justificarea Numelui Său, şi că prin urmare asupra lor este răspunderea să vestească adevărul despre Numele şi Împărăția Lui şi să nu le fie frică să spună toată hotărârea Lui. Ei sunt numiţi cu Numele Lui şi fiindcă calcă pe urmele lui Isus în lăudarea Numelui lui Iehova sunt prigoniţi în toate felurile din pricina Numelui Său. Ocările cu care a fost ocărât Iehova şi care au căzut asupra lui Cristos Isus cad acum şi asupra rămăşiţei credincioase şi ea se bucură de aceasta. Ea vede şi apreciază bunătatea iubitoare a Dumnezeului nostru care a făcut să fie scrise aceste lucruri minunate cu mult timp în urmă în Cuvântul Său pentru ca să servească rămăşiţei de mângâiere şi spre însufleţirea speranţei sale ca să fie tare în această zi de strâmtorare. Rămăşiţa este hotărâtă, prin harul lui Dumnezeu, să fie credincioasă cu adevărat Lui şi Împărăției Sale, şi din acest motiv voieşte să continue a vesti hotărârea lui Iehova Dumnezeu.

(Urmează continuarea).

Întrebări pentru studiu

1. Care sunt unele dintre lucrurile ce sunt cuprinse în planul exprimat al lui Iehova, şi ce spune El despre siguranţa că vor fi îndeplinite la timpul hotărât? Cum se va purta El cu aceia cărora le-a fost dăruită o înţelegere a planului Său?

2-4. Cine sunt „fiii lui Iacov" despre care este vorba în Maleahi 3:6? şi de ce nu au „fost nimiciţi"? Aplică Romani 9:13. Ce înseamnă aceasta pentru ambele clase reprezentate aici?

5-7. Când va fi împlinit Psalmul 145:20. Dar Psalmul 150:6? Care este scopul acestor scripturi? Arată cu ajutorul textelor biblice şi al faptelor, dacă

Cuprins

următoarea declaraţie profetică din Maleahi 3:7 s-a împlinit: „Din vremea părinţilor voştri voi v-aţi abătut de la poruncile Mele, şi nu le-aţi păzit".

8,9. Cui îi zice Iehova: „Întoarceţi-vă la Mine, şi Mă voi întoarce şi Eu la voi?" Cum trebuie înţeles aceasta? Cu ce condiţie se pot întoarce aceştia?

10. Arată de ce mulţi au ajuns pe calea greşită, şi cât de gravă este situaţia pentru ei din pricina aceasta. Arată motivul pentru întrebarea: „În ce trebuie să ne întoarcem"?

11-15. Explică şi aplică Maleahi 3:8 citând scripturi şi fapte. În acelaşi chip arată împlinirea lui Maleahi 2:2 şi 3:9.

16-20. Ce se cere în mod profetic în Maleahi 3:10? Cum s-a făcut „încercarea" așa cum s-a făcut invitația acolo, și cu ce rezultat?

21-26. în ceea ce priveşte versetul 11: Arată identitatea „celui care mănâncă". Pentru cine „a mustrat" Iehova „pe cel ce mănâncă" şi cum „din pricina lor"? Aplică cu ajutorul scripturilor declaraţia: „Şi nu vă va nimici roadele pământului". Cum şi-a împlinit Iehova făgăduinţa: „Viţa voastră nu-şi v-a pierde fructul"?

27-29. Arată cu ajutorul scripturilor soarta fericită a rămăşiţei credincioase şi a altora care şi-au dovedit iubirea pentru Iehova şi aprecierea pentru bunătatea Lui iubitoare.

30-34. Arată cu ajutorul scripturilor motivul pentru marele contrast în cuvintele pe care le adresează Domnul celor necredincioşi. Cum au fost cuvintele lor „aspre împotriva lui Iehova oştirilor"? La cine se referă versetul 14? De ce au zis: „Degeaba slujim lui Dumnezeu"? Explică în lumina lui Zaharia 3:6,7 cuvintele lor: „Ce am câştigat dacă am păzit poruncile Lui?" Cu ajutorul altor scripturi arată motivul pentru declaraţia lor: „Ce am câştigat dacă... am umblat trişti înaintea Domnului oştirilor?"

35-37. Arată cursul evenimentelor prin care s-au împlinit versetul 15, şi cu ajutorul scripturilor respective arată motivul acuzaţiilor prezise în acest verset.

38-40. Ce se înţelege sub cuvintele: „Atunci cei ce s-au temut de Domnul au vorbit adesea unul cu altul" ? Arată, cu exemple, importanţa unei înţelegeri clare a acestei chestiuni şi importanţa unui curs de acțiune în armonie cu aceasta.

41-43. „Au vorbit adesea unul cu altul": când, unde, despre ce şi cu ce scop? Cu ce situaţie se pot aştepta să fie puşi faţă în faţă? Cum vor proceda ei, şi de ce? Care va fi rezultatul?

44-46. Aplică Exodul 17:14. Cu ajutorul scripturilor compară aceasta cu modul de purtare al Domnului despre care este vorba în Maleahi 3:16.

47. Arată cu ajutorul scripturilor care se referă la această chestiune că aceştia s-au temut de Domnul oştirilor, au cinstit Numele Lui şi şi-au dat silinţa într-adevăr ca Iehova să-şi aducă aminte de ei; şi că Iehova a ascultat şi a pus să se scrie o carte de aducere aminte înaintea Lui pentru ei. Ce vor face aceştia acum?

Cuprins

MARELE RĂSCUMPĂRĂTOR

Cum a trimis Dumnezeu pe singurul Său fiu pe pământul nostru? Și când L-a trimis, a fost El parte om și parte Dumnezeu? Scripturile sacre răspund că înainte de venirea Sa pe pământ El a fost Logos, sau Cuvântul lui Dumnezeu, o creatură spirituală; că viața Lui a fost transferată la natura umană și s-a născut o creatură umană. El a fost bogat, și pentru noi a devenit sărac (2Cor. 8:9); cu alte cuvinte, El a fost bogat în gloria și puterea cerească posedate de El ca marele agent activ al lui Iehova Dumnezeu în crearea tuturor lucrurilor, și a devenit sărac devenind om. A fost absolut necesar ca El să devină un om perfect; prin urmare, El trebuia să fie născut sfânt, nevinovat, separat de păcătoși fără păcat; și El a îndeplinit aceste cerințe. (Evr. 7:26). Mai mult, El a îndeplinit cerințele fiindcă s-a făcut trup și a locuit printre oameni. (Ioan 1:14). El a avut parte de carne și sânge, a devenit o creatură umană cu scopul de a nimici pe acela care are puterea morții, adică pe Diavolul, și să elibereze omenirea. (Evr. 2:14,15). El a luat asupra Sa forma unui serv sau rob și a fost făcut asemenea oamenilor. (Fil. 2:7). El a fost singurul om perfect care a trăit cândva pe pământ, cu excepția lui Adam. El nu a fost parte natură umană și parte natură spirituală, pentru că „a fost făcut puțin mai prejos decât îngerii, pentru suferința morții". Îngerii sunt creaturi spirituale, și astfel creaturile care sunt mai prejos decât îngerii sunt creaturi umane. El a fost uman. Dacă ar fi fost parte Dumnezeu, și parte om, ar fi fost mai înalt decât îngerii în loc să fie mai prejos, pentru motivul că îngerii sunt din cea mai joasă ordine a spiritelor.

Isus, fiind om perfect, a avut puterea să producă o rasă perfectă de oameni și cu aceștia să populeze pământul, adică, în orice privință o rasă exact corespunzătoare cu omul perfect Adam în starea în care a fost în timp ce era în Eden. Isus a fost perfect din toate punctele de vedere, plin de har și de adevăr. (Ioan 1:14). Când a stat înaintea guvernatorului roman Pilat, tăcut așa ca o oaie mută înaintea celor care o tund, când mulțimea aţâțată de preoții iudei ai acelui timp cerea viața Lui, Pilat, pentru ca să facă de râs pe evrei pentru această acțiune, a strigat: „Iată, Omul!". Accentul este pus aici pe articolul nehotărât *ul*. Am putea parafraza cuvintele lui Pilat astfel: „Omul pe care mi-l cereți să-l dau la moarte nu numai că este cel mai mare om din mijlocul vostru, ci este omul deasupra tuturor oamenilor de pe pământ". Oamenii au avut acolo un om perfect. Niciunul din noi n-a văzut un om perfect. El a fost singurul care a trăit pe pământ apt să devină răscumpărătorul omenirii. El a fost trimis pe pământ de Iehova pentru acest scop. Sub legea pe care Dumnezeu a dat-o evreilor un om trebuia să aibă vârsta de treizeci de ani pentru ca să ajungă la majoratul legal pentru a putea ocupa funcția de preot.

Observăm că Isus a crescut din copilărie până la vârsta de om mare, și când a împlinit treizeci de ani s-a prezentat lui Ioan la râul Iordan ca să fie botezat. La vârsta de treizeci de ani, așadar, El a fost perfect în trup, perfect în minte, perfect

Cuprins

sub lege, în orice privință o creatură umană perfect absolută; prin urmare, calificat ca să fie răscumpărătorul lui Adam, omul perfect, și al tuturor urmașilor lui Adam.

De ce a trimis Dumnezeu pe Fiul Său preaiubit, acest Om mare, pe pământ? Când un om mare din lume iese în evidență el așteaptă ca alții să-l slujească, și ei chiar îl slujesc. Însă Isus, singurul om mare care a trăit vreodată pe pământ, și singurul om perfect în afară de Adam, a venit pe pământ și a devenit slujitorul altora, pentru ca să poată face cel mai mare bine omenirii. Măreția adevărată constă în a face bine altora ca servi ai lui Iehova și pentru justificarea Lui. Măreția adevărată este multiplicată în Isus. El a fost cel mai adevărat prieten al rasei umane. El a spus: „Fiul omului a venit nu ca să I se slujească, ci să slujească, și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți." (Mat. 20:28). Și, din nou, El a spus: „Oricine vrea să fie mare printre voi, să fie slujitorul vostru, și oricine din voi vrea să fie cel mai important, să fie slujitorul tuturor". – Marcu 10:43,44.

Omul perfect Isus a devenit slujitorul tuturor. Importanța lui Isus și a lucrării Lui este mărită când ne gândim că în cer și pe pământ El a fost comoara cea mai dragă pentru inima lui Iehova. El a fost Fiul preaiubit al lui Dumnezeu. El a fost cel mai prețios lucru posedat de marele Creator, Iehova. A fost jertfa supremă din partea lui Iehova ca să-L folosească să răscumpere rasa umană. A fost marea dragoste a lui Dumnezeu pentru omenirea căzută care L-a îndemnat să facă aceasta; prin urmare, citim: „Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci Dumnezeu nu a trimis pe Fiul Său în lume ca să condamne lumea; ci ca lumea să fie salvată prin El". – Ioan 3:16,17.

A fost acest Om cu adevărat bun și mare care timp de trei ani și jumătate a umblat pe pământ și a învățat și a slujit oamenilor și a făcut bine tuturora și rău nimănui. În tot timpul în care slujea astfel și făcea bine, scribii, fariseii, doctorii legii, și alți păcătoși implicați în reprezentarea greșită și persecutarea Domnului, au căutat să-l ucidă. De ce au făcut aceasta? Fiindcă au fost instrumente ale lui Satan, Diavolul. – Ioan 8:44.

Diavolul știa că Isus a fost și este marea Sămânță a promisiunii pe care Dumnezeu promisese lui Avraam că va fi răscumpărătorul și cel care va binecuvânta omenirea. Isus Cristos este Sămânța femeii prefigurată în afirmația lui Dumnezeu făcută mamei Eva și lui Satan, când a zis Dumnezeu: „Voi pune vrăjmășie între tine (Șarpe) și femeie, și între sămânța ta și sămânța ei; el îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul". (Gen. 3:15). Așadar, Satan a căutat în orice mod să nimicească pe Isus. Isus învăța pe evrei mesajul lui Dumnezeu ca să-i conducă pe calea dreaptă, și să le deschidă calea vieții. Acești scribi și Farisei I se opuneau și prin urmare au fost dușmanii poporului. Isus a spus despre ei: „Scribii și Fariseii stau pe scaunul lui Moise" (Mat. 23:2), însemnând că ei își asumaseră poziția de conducători ai poporului. Deoarece ei orbeau pe oameni, El le-a zis: „Voi ipocriți, călăuze oarbe, nebuni; voi închideți Împărăția cerului pentru oameni; voi mâncați casele văduvelor pentru pretenția că faceți rugăciuni lungi; voi străbateți marea și pământul ca să faceți un prozelit, și când îl faceți, îl faceți de

Cuprins

două ori mai mult copilul Gheenei decât voi. Sunteți vinovați de fraudă și înșelăciune, și sunteți ca niște morminte văruite, care sunt pline de oase de oameni morți și de toată necurăția; sunteți șerpi, o generație de vipere. Voi nu înțelegeți cuvântarea Mea pentru nu puteți auzi și înțelege cuvântul Meu. Voi sunteți de la tatăl vostru Diavolul." – Mat. 23:13-33; Ioan 8:43,44.

Isus a știut că urmează să fie răstignit, și a spus discipolilor Săi despre moartea Sa viitoare. Ultima noapte în care a fost cu ei a petrecut-o învățându-i lecții importante și adevăruri care nu numai că au fost o binecuvântare pentru ei, ci au fost o binecuvântare mare pentru toți care de atunci până acum au iubit pe Domnul și au căutat să cunoască și să facă voia Lui. În timp ce făcea aceasta, dușmanul se pregătea să-i ia viața. Sanhedrinul a fost un mare tribunal sau instanță alcătuită din șaptezeci și unu de oameni, preoți, bătrâni, și doctori ai legii, ipocriți fariseici, sămânța șarpelui, orbiți de planurile lui Dumnezeu. Acel organ a fost cea mai înaltă curte a Israelului și a fost datoria acestei instanțe să protejeze pe cei nevinovați, precum și să pedepsească pe cei vinovați. Ei au văzut pe Isus făcând bine și oamenii mergând cu mulțimile după El.

„Atunci preoții de frunte și Fariseii au format un consiliu (o instanță) și au spus: Ce să facem? Căci acest om face multe minuni. Dacă-L lăsăm în pace, toți oamenii vor crede în El; și Romanii vor veni și ne vor lua locul și națiunea. Și unul din ei, numit Caiafa, fiind mare preot în acel an, le-a spus: Voi nu știți nimic, și nici nu înțelegeți că este în folosul nostru să moară un om pentru popor, și ca să nu piară întreaga națiune. Însă nu a spus-o de la sine, ci fiind mare preot în acel an, a profețit că Isus trebuia să moară pentru acea națiune. Din ziua aceea ei s-au sfătuit să-L omoare." – Ioan 11:47-51,53.

Cu alte cuvinte, acest tribunat suprem întrunit în secret, l-a acuzat pe Isus, a judecat dinainte cazul Său, și a căzut de acord să-L omoare, așteptând doar o oportunitate. Ei au acționat ca mare juriu, acuzator și tribunal. Ei au intrat într-o conspirație rea, care a fost formulată de Satan, tatăl lor, pentru nimicirea Fiului lui Dumnezeu. Ei au conspirat cu Iuda și l-au angajat, pentru suma meschină de treizeci de arginți, să trădeze pe Domnul în mâinile lor. Satan însuși a intrat în Iuda când acesta din urmă a înfăptuit trădarea. După aceea ei au organizat o gloată, au trimis-o după Stăpânul, L-au arestat, și L-au adus înaintea curții supreme noaptea, ceea ce a fost contrar propriilor lor legi. „Cei ce prinseseră pe Isus L-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați scribii și bătrânii", pentru aducerea la îndeplinire a conspirației rele. – Matei 26:57

Mielul blând și neajutorat al lui Dumnezeu a fost dus într-un bârlog cu lupi răpitori, cărora le era sete după sângele Lui. Ei nu au lucrat într-un mod oficial prin îndosarierea unei acuzații formale împotriva Lui. Ei au căutat, contrar legii, să-L facă să mărturisească împotriva Sa. Ei nu au știut nimic împotriva Lui; și în ciuda faptului că au stat ca instanța înaltă și nobilă a națiunii Israel, ei au recurs la cumpărarea martorilor. „Între timp, preoţii principali şi întregul Sanhedrin (întreaga curte) căutau o mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-l omoare, dar n-au găsit niciuna, deşi au venit mulţi martori mincinoşi. În cele din urmă au

Cuprins

venit doi martori falși". (Mat. 26:59, 60). Acest tribunal suprem, în încălcarea oricărei legi și a oricărui precedent cunoscut jurisprudenței evreiești, a cerut lui Isus să mărturisească împotriva Sa însuși. „Marele preot s-a ridicat, şi I-a spus… Pe Dumnezeul cel viu îţi cer sub jurământ să ne spui dacă tu eşti Cristosul, Fiul lui Dumnezeu. " (Mat. 26:62, 63). Și când El a spus adevărul, spunând: „Tu zici că Eu sunt", ei au spus: „Ce nevoie mai avem de altă mărturie? Căci noi înșine am auzit-o din gura Lui". (Luca 22:66-71). Ei au votat imediat că El trebuie să moară și aceasta contrar legii lor, care a cerut ca fiecare membru a curții să analizeze cazul și apoi să voteze individual. Ținând sesiunea instanței noaptea ca să-L întemnițeze, ei știau că procedează contrar legii; astfel ei au convenit cu instanța ca în dimineața următoare să ratifice sentința, care de altfel a fost și ea contrară legii.

Ei au condamnat la moarte pe Isus, dar au știut că nu au nici o putere legală să-L omoare. Apoi L-au adus înaintea guvernatorului roman, Pilat, și au adus împotriva Lui acuzația de răzvrătire, spunând: „Am găsit pe acest tovarăș pervertind națiunea, și interzicând să se plătească impozit Cezarului, spunând că El însuși este Cristos, un rege". (Luca 23:1, 2). Ei au știut că guvernatorul roman avea putere să-L dea la moarte pe Isus, și din acest motiv au căutat judecata lui.

Pilat nu a fost convins de vinovăția lui Isus și nu a vrut ca El să moară, ci a căutat să-L scape. „Atunci Pilat a spus preoților principali și poporului: Nu găsesc nici o vină în acest om. Și ei erau și mai agitați, spunând: El ațâță poporul." (Luca 23:4,5).Când Pilat a căutat să-L scape, acuzatorii Lui „au strigat, spunând: Dacă lași pe acest om să meargă, nu ești prietenul Cezarului; oricine se face rege, vorbește împotriva Cezarului", împotriva puterii civile și aceasta înseamnă așadar vină de răzvrătire. (Ioan 19:12). „Şi el (Pilat) le-a zis a treia oară: De ce, ce rău a făcut? Nu n-am găsit în el nimic care să merite moartea. De aceea îl voi pedepsi şi apoi îl voi elibera. Dar ei stăruiau cu strigăte puternice, cerând să fie ţintuit pe stâlp. Şi au strigat atât de mult încât Pilat a cedat şi a dat o sentinţă care să le împlinească cererea." (Luca 23:22-24). Astfel puterea civilă a cedat insistențelor ecleziasticismului, și Isus a fost dus și răstignit pe dealul Calvarului. Și Pilat, mai neprihănit decât clericii, a pus deasupra capului Său semnul: „Isus din Nazaret, Regele Iudeilor".

Așa a murit Fiul lui Dumnezeu, marele „Miel anti-tipic al lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii". (Ioan 1:29). În ochii celor care au stat acolo El a murit ca un păcătos, răstignit între doi hoți, sub acuzația de neloialitate față de puterile constituite, și totuși complet inocent, nevinovat, și fără păcat.

Aici El a împlinit ceea ce prezisese profetul lui Dumnezeu cu mult timp înainte, prin faptul că El „și-a vărsat sufletul în moarte; și a fost numărat cu păcătoșii; și a purtat păcatul multora". – Isa. 53:12.

Cuprins

SCRISORI

RĂZBUNAREA LUI DUMNEZEU ȘI NEPRIHĂNIREA LUI CUCERITOARE

Dragă frate Rutherford:

Vă rugăm să analizați raportul studiilor noastre Betel de la biroul din Helsinki în timpul lunii Septembrie 1936, după cum urmează:

Cu mare interes noi am exprimat oportunitatea de a înțelege profeția lui Obadia, care este atât de consolatoare, deoarece spune despre răzbunarea lui Dumnezeu și despre neprihănirea Lui cuceritoare. Acum am studiat două părți ale articolului care explică această profeție, și el a fost ca apa proaspătă pentru buzele însetate, deși conține lovituri pentru dușmanii lui Dumnezeu. Aceste lovituri sunt extrem de necesare și dorite, și ne rugăm pentru și mai multe pentru eliminarea întregii ipocrizii și a tuturor minciunilor care există în Edom. Ne-am bucurat de această explicație încât nu putem descrie bucuria în cuvinte și scriem cu nerăbdare pentru continuare în numerele viitoare.

La cinci întâlniri au fost: în 1 Septembrie, 12 persoane; în 8 Septembrie, 10; în 15 Septembrie, 12; în 22 Septembrie, 12; și în 29 Septembrie, 10.

Inimile noastre sunt pline de bucurie pentru că am auzit vești despre acțiunea dumneavoastră curajoasă pentru Iehova Dumnezeu și împotriva lui Satan și a mulțimii lui, și vrem să ne declarăm deplina noastră simpatie și cooperare.

Cu salutările noastre calde prin harul Lui,
EERO NIRONEN, *Secretar*.

FĂCÂND ÎNTÂLNIRI

Dragă frate Rutherford:

Salutări în numele lui Iehova.

Înțelegem faptul că sunteți foarte ocupat, însă am fost atât de încântați de experiențele noastre în timp ce am depus mărturie în clădirea Sate Capitol în Trenton, New Jersey, încât ne-am gândit că ați fi interesat să auziți ceva despre ele.

Organizând întâlniri am putut să depunem mărturie aproape la fiecare din oficialii și funcționarii Statului, și toți au fost binevoitori și interesați într-un anumit grad de emisiunile de radio ale *Turnului de Veghere.*

Prin harul Domnului, am putut să distribuim literatură la următoarele persoane, fiecare acceptând o copie a cărții *Bogăție,* și în majoritatea cazurilor am distribuit combinații de patru cărți legate (inclusiv cartea *Bogăție*): Guvernatorului statului (prin secretarul lui), secretarului de stat, trezorierului de stat, auditorului de stat, directorului de stat al sănătății, asistentului directorului de stat al sănătății, cronicarului de stat, administratorului poliției de stat, inspectorului asistent de stat, intendentului general de stat.

Cuprins

Suntem foarte recunoscători față de Iehova pentru privilegiul nostru de a ne implica în lucrarea de mărturie în acest timp, împărtășind în această lucrare importantă a justificării.

Frații și tovarășii dumneavoastră servi,

FRATELE ȘI SORA WILLIAM H. WALTERS, *Pionieri.*

IEHOVA ESTE MILOSTIV

Dragă frate Rutherford:

Ne simțim constrânși să vă răpim timpul pentru a ne exprima hotărârea de a merge înainte în bătălie cu energie tot mai mare în pofida Diavolului și a agenților săi pământești. Devotamentul dumneavoastră iubitor și neegoist ne îndeamnă la eforturi și mai mari.

Tocmai am sfârșit o sentință de douăzeci și patru de zile în Wheaton, Ill., pentru că am șocat susceptibilitățile religioase ale unora, îndrăznind să proclamăm mesajul Împărăției lui Iehova prin mașina de sunet.

Cu toate acestea, Iehova este milostiv și a oferit oportunitatea, în timpul încarcerării noastre, să avem și să punem în funcțiune înregistrarea de pe fonograf „Loialitatea" pentru primar și șeful poliției, care amândoi au semnat apoi petiția națională. Mai târziu am pus discursul „De ce se opun clericii adevărului?" pentru superintendentul străzilor și pentru șase oameni ai săi. Și ei au semnat cu bucurie petiția națională și câțiva au luat unele din broșuri.

Cu siguranță Domnul este bun și milostiv față de poporul Său, făcându-l să se bucure în purtarea batjocurilor pentru numele Său, pentru care ne bucurăm nespus de mult. Singura noastră dorință este ca să slujim cu credincioșie și cu zel în ostirea Dumnezeului nostru.

Ne rugăm zilnic ca Iehova să continue să vă întărească și să vă sprijine în timp ce împingeți bătălia cu zel până la porți.

Martorii dumneavoastră tovarăși prin harul Lui,

EVERETT J. RICE
HOWARD LOGSDON

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăţiei lui Jehova

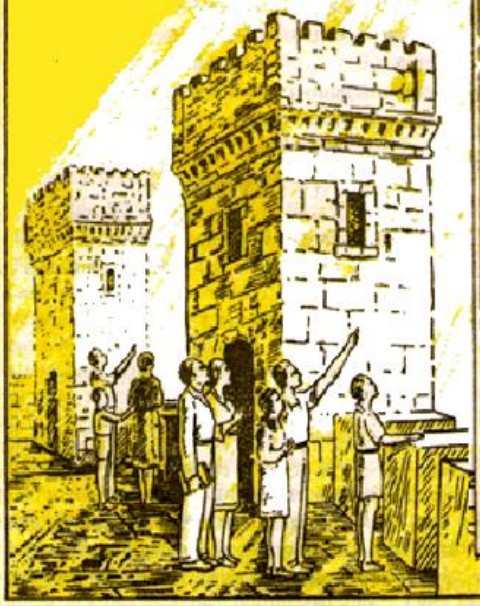

1 DECEMBRIE 1936 Nr. 23

Cuprins:

MALEAHI
PARTEA a III-a - Pag.629

ÎNGERII ŞI ÎNVIEREA - Pag.649

"VOI SUNTEŢI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

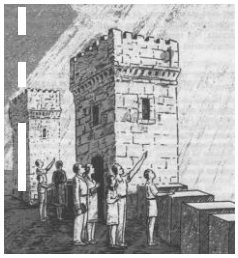

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **1 Decembrie 1936** **Nr. 23**

MALEAHI

„Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oştirilor, în ziua aceea în care îmi pregătesc giuvaierurile mele [(*margin.)*: o comoară deosebită]; și îi voi cruța, așa cum cruță un om pe fiul său, care-i slujește". - Maleahi 3:17.

PARTEA a III-a

IEHOVA alege din mijlocul oamenilor pe aceia care își dovedesc neprihănirea sau integritatea lor faţă de El. El le dă Numele Său şi-i trimite ca martorii Lui ca să mărturisească Cuvântul şi Numele Lui: „Domnul cunoaşte pe cei ce sunt ai Lui". (2Timotei 2:19). Desigur, Domnul a putut şti oricând cine sunt cei ce sunt ai Lui, însă pare evident că Domnul a decis în timpul judecăţii templului cine sunt ai Lui. Pe aceşti aleşi îi trimite în serviciul Său, şi dacă-I rămân credincioşi, ei continuă în mod statornic să servească pe Dumnezeu în ciuda tuturor duşmanilor. Iehova va decide chestiunea de controversă în favoarea Sa, şi anume că El poate aşeza creaturi pe pământ care îi rămân devotate în mod credincios şi adevărat în împrejurările cele mai potrivnice. El a prefigurat pe aceşti credincioşi prin servul Său Iacov şi a făcut pe profetul Său să scrie următoarele despre apostolii credincioşi ai lui Cristos Isus: „Căci Domnul Şi-a ales pe Iacov [pe cei ce formează organizaţia Sa şi care sunt aleşi din omenire], pe Israel ca să fie al Lui ca comoară deosebită a Lui". (Psalmi 135:4). Când Moise a vestit poporului lui Dumnezeu legământul de credincioșie, prin aceasta a fost prefigurat legământul cu Israelul spiritual; şi atunci a zis Moise: „Şi azi, Domnul ţi-a mărturisit că vei fi un popor al Lui, cum ţi-a spus, dacă vei păzi toate poruncile Lui, şi îţi va da asupra tuturor neamurilor pe care le-a făcut: întâietate în slavă, în faimă şi în măreţie, şi vei fi un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeul tău, cum ţi-a spus." - Deuteronomul 26:18,19.

2. „În ziua aceea", adică, în ziua lui Iehova, în ziua judecăţii în templu, Izraeliţii spirituali care îşi păzesc neprihănirea faţă de El vor fi ai Lui, după cum zice El. Iată acest text după versiunea englezească *Leeser*: „În ziua aceea pe care o pregătesc Eu, ca o comoară deosebită". (Maleahi 3:17). Ziua când Iehova îşi justifică numele sfânt prin Executorul hotărârilor Sale este cu adevărat o zi preţioasă. Ea este o zi deosebită sau ciudată. Cuvântul evreiesc care este tradus în acest loc (Maleahi 3:17), cu „piatră prețioasă" este tradus în Deuteronomul 7:6 cu „deosebit". Acelaşi cuvânt apare în Deuteronomul 26:18 şi 14:2 şi este tradus în felul următor „comoară deosebită" în Exodul 19:5 şi Psalmul 135:4. Conform

Cuprins

Versiunii Americane Revizuite textul spune: „Și ei vor fi ai Mei, zice Iehova al oștirilor, da, proprietatea Mea". Desigur că n-ar fi just a zice că „bijuteriile sunt ca diamantele şi tăria lor reprezintă dezvoltarea de caracter și caracterul trebuie cristalizat întocmai ca diamantele şi că aceasta reprezintă supunerea faţă de dreptate". Aceasta fără îndoială nu este însemnătatea textului, ci următoarea: Iehova ia din lume pe cei credincioşi care şi-au arătat neprihănirea faţă de El şi-i aduce în templu, şi „ei vor fi ai Mei", adică, ei vor fi un „popor deosebit" al Meu, „un popor pentru un scop", şi ei vor fi aceasta, „în ziua pe care o pregătesc Eu".(*R.V.*). Iehova a făcut această zi preţioasă, şi psalmistul vorbeşte pentru cei credincioşi când zice: „Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm şi să ne veselim în ea!" (Psalm 118:24). Cei credincioşi sunt poporul deosebit al lui Dumnezeu, ales pentru un scop anumit, şi anume ca să vestească laudele Lui, și nu lauda şi mărirea unei creaturi (1Petru 2:9); şi Iehova face aceasta „în ziua pentru care pregătesc comoara Mea". - *Rotherham*.

3. Când Iehova a vorbit prin Moise copiilor lui Israel la muntele Sinai, a zis: „Acum, dacă veţi asculta glasul Meu, şi dacă veţi păzi legământul Meu, veţi fi comoara Mea deosebită dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu" (Exodul 19:5). Această regulă fixă a lui Iehova nu se schimbă şi înseamnă fără îndoială că Dumnezeu asigură pe aceia care „ascultă glasul Meu", adică, care sunt credincioşi şi adevăraţi şi-şi păzesc neprihănirea faţă de Iehova: „Veţi fi comoara Mea deosebită dintre toate popoarele". Iehova a pregătit pe Cristos Isus, Capul poporului Său ales şi preţios, şi L-a făcut „autorul salvării veşnice" din pricina ascultării Sale depline şi necondiţionate faţă de voinţa lui Dumnezeu. (Evrei 5:8,9). „În ziua aceea" Iehova trimite pe Domnul Isus Cristos în templu ca să ţină judecată, şi cu ocazia acestei judecăţi cei aprobaţi sunt făcuţi o parte a comorii ciudate a lui Iehova, şi ei îi aduc un dar în neprihănire, adică, preamărirea continuă a lui Iehova. Ei nu aşteaptă mai întâi un timp potrivit ca să-L laude şi să vestească Cuvântul Său, ci fac aceasta zi şi noapte, totdeauna, după ce au fost luminați. Iehova îşi pune numele peste ei şi-i foloseşte pentru planul Său „în ziua aceea", adică, în ziua pe care a făcut-o spre justificarea numelui Său.

4. În legătură cu aceasta Iehova şi-a dat cuvântul că va ocroti pe poporul Său „în ziua aceea". El zice că „îi voi cruţa", „Mă voi purta cu iubire cu ei". (*Rotherham*). De ce cruţă Iehova pe poporul Său deosebit? Răspunsul este: din pricina numelui Său. (Ezechiel 36:21,22). Ei sunt poporul Său care poartă numele Lui; şi pentru ca numele Lui să fie cunoscut şi justificat, El cruţă pe martorii Săi. Rămăşiţa credincioasă care este încă pe pământ este poporul lui Iehova şi, prin urmare, o comoară în ochii Lui. „Atunci Domnul va fi plin de râvnă pentru ţara Lui, şi va avea milă de poporul Său", adică, de rămăşiţa şi poporul Lui credincios, care lucrează cum i-a poruncit El. - Ioel 2:18.

5. Din pricina poporului Său şi pentru ca să aibă ocazie să-şi dovedească credincioşia statornică „acele zile ale necazului sunt scurtate", spune Domnul. (Matei 24:22). Mai departe zice Iehova: „Şi-i voi cruţa, precum cruţă bărbatul pe fiul său, care-i serveşte". Aceste cuvinte implică clar că cei consacraţi şi devotaţi

Cuprins

lui Dumnezeu care „se tem de Domnul, şi cinstesc Numele Lui" şi care nu se gândesc la ei înşişi şi nu umblă după cum ar putea să strălucească înaintea oamenilor, sunt, în împlinirea finală a profeţiei, fiii lui Dumnezeu, care servesc pe Tatăl lor cu bucurie, întocmai după cum a servit Cristos pe Dumnezeu, Tatăl Lui. A-L servi este condiţia preliminară pentru cruţarea lor, şi a servi pe Dumnezeu înseamnă a te închina Lui în spirit şi în adevăr şi a face ceea ce a poruncit, şi a dovedi în felul acesta iubirea de fiu pentru Tatăl. Pentru a putea servi pe Dumnezeu în spirit şi în adevăr, ca fiu al lui Dumnezeu, nu-i permis să faci nici un compromis cu vreo parte a organizaţiei lui Satan.

6. Cruţarea lui Dumnezeu pentru aceşti fii nu înseamnă că ei vor fi ocrotiţi în aşa fel încât să nu poată fi atacaţi şi prigoniţi de duşmani, ci înseamnă că viaţa sau existenţa lor va fi cruţată de Iehova şi va fi păzită veşnic. Unii egoişti au afirmat în mod smintit că clasa servului nu trebuie să aştepte mai multe suferinţe şi prigoniri fiindcă Domnul este în templu şi a ales-o. Isus a declarat însă că credincioşii vor suferi prigoniri întocmai cum a suferit şi El prigonire, şi că în privinţa aceasta nu va fi nici o schimbare până când va veni timpul lui Dumnezeu ca să nimicească pe duşman. (Ioan 15:18-20). Apostolul credincios spune: „În Împărăţia lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri". (Faptele Apostolilor 14:22). Isus a spus limpede că urmaşii Lui vor fi duşi înaintea tribunalelor şi stăpânitorilor organizaţiei lui Satan, şi că vor fi bătuţi şi maltrataţi în tot chipul şi aruncaţi în închisoare din pricina numelui Său (Marcu 13:9). El a zis clar că astfel de prigoniri vor ţinea până la sfârşit, dar că cei credincioşi nu pot fi reţinuţi prin această prigonire de la a servi pe Domnul: „Veţi fi urâţi de toţi, din pricina Numelui Meu; dar cine va răbda până la sfârşit, va fi salvat. Când vă vor prigoni într-un oraş, să fugiţi în altul. Adevărat vă spun că nu veţi isprăvi de străbătut oraşele lui Israel până va veni Fiul omului. Ucenicul nu este mai presus de învăţătorul său, nici robul mai presus de Domnul său". (Matei 10:22-24). El n-a zis ucenicilor să înceteze cu mărturia din pricina prigonirii, ci dimpotrivă: „Să nu vă temeţi de ei", adică: Nu vă temeţi de duşmani, ci vestiţi adevărul mai departe! (Matei 10:26-28). Diavolul şi agenţii lui nu pot face ceva mai rău decât să omoare pe martorii lui Iehova; însă ei n-au putere să nimicească existenţa lor. Dumnezeu a făgăduit că-i va învia, şi El va face aceasta cu siguranţă şi le va da viaţă veşnică. Numai pe acei martori care rămân credincioşi şi statornici în Domnul şi-şi păstrează neprihănirea îi va păzi şi numai lor le va cruţa viaţa. Unii martori credincioşi ai lui Dumnezeu au fost omorâţi în aceste zile, însă fiindcă au murit credincioşi lui Dumnezeu, viaţa lor durează veşnic. Alte scripturi arată că unii din rămăşiţă vor fi trecuţi vii prin Armaghedon; însă puţin contează dacă cineva moare în luptă sau este cruţat până trece lupta; căci dacă rămăşiţa rămâne devotată cu adevărat şi în mod credincios, atunci va fi cruţată şi va primi viaţa veşnică.

7. Dumnezeu trage o linie de despărţire foarte clară care arată că concluzia de mai sus este justă şi că cei necredincioşi, în contrast cu cei credincioşi, vor fi nimiciţi. „Înşiruiţi-vă de bătaie împrejurul Babilonului, voi toţi, arcaşii! Trageţi împotriva lui, nu faceţi economie de săgeţi! Căci a păcătuit împotriva Domnului...

Cuprins

Nu cruţaţi pe tinerii lui! Nimiciţi cu desăvârşire toată oştirea lui!" (Ieremia 50:14; 51:3). Iehova zice despre conducătorii făţarnici ai „creştinătăţii": „Îi voi sfărâma pe unii de alţii, pe părinţi şi pe fii laolaltă zice Domnul. Nu-i voi cruţa, nu voi avea milă de ei, nu Mă voi îndura de ei, nimic nu Mă va împiedica să-i nimicesc. (Ieremia 13:14). „De aceea, pe viaţa Mea! zice Domnul Dumnezeu: pentru că Mi-ai pângărit locaşul Meu cel sfânt cu toate spurcăciunile şi toate urâciunile tale şi Eu îmi voi întoarce ochii de la tine; ochiul Meu va fi fără milă, şi nu Mă voi îndura. (Ezechiel 5:11). „De aceea şi Eu voi lucra cu urgie; ochiul Meu nu va cruța şi nu Mă voi îndura, chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta". (Ezechiel 8:18; 7:4,9). Numai cel ce este devotat cu totul lui Iehova va fi cruţat.

8. Cu privire la Ionadabi, Domnul a făgăduit că vor fi cruţaţi în ziua aceea dar numai cu condiţia dacă fac ceea ce li s-a poruncit. (Ţefania 2:3). Din aceasta rezultă că clasa Ionadab sau „mulţimea mare de oameni" trebuie să audă mai întâi Cuvântul, să-l primească şi să-l asculte, înainte de a putea fi aplicată această scriptură asupra ei; şi aceasta dovedeşte definitiv că lucrul aceasta trebuie să se întâmple înainte de Armaghedon. Dacă Dumnezeu ar trece în mod arbitrar oameni prin Armaghedon şi după aceea le-ar da ocazie să se unească cu mulţimea mare de oameni, atunci n-ar exista ocazie de a asculta. - Ţefania 2:3.

9. Să înţeleagă toţi care se află în legământ cu Iehova că împotrivirea va ţine până la sfârşit, până la nimicirea organizaţiei lui Satan, şi că cruţarea lor depinde de faptul dacă în probă se dovedesc credincioşi lui Iehova. Oricâtă credincioşie să fi arătat cineva în zilele trecute va fi fără folos dacă nu ţine credincioşia până la ultima suflare. Prigonirea din partea duşmanului care vine peste poporul Său cu permisiunea lui Iehova trebuie să dovedească că provocarea lui Satan este o minciună nelegiuită şi că oamenii supuşi la probă pot să dovedească şi vor şi dovedi credincioşia şi integritatea lor faţă de Dumnezeu. Cine afirmă că nu este de aşteptat prigonire peste poporul lui Dumnezeu care lucrează drept arată prin aceasta că el n-are nici o înţelegere a chestiunii care trebuie decisă acum spre justificarea Numelui lui Iehova.

10. Din 1917 până în 1919 poporul lui Dumnezeu a avut de suferit mare prigonire; toţi au fost în privare de libertate sau în închisoare, şi lucrul lor a fost oprit. Dumnezeu a cruţat pe cei credincioşi în decursul acelui timp, şi după aceea rămăşiţa credincioasă s-a întors din captivitate şi a apucat drumul spre Sion. (Isaia 35:8-10) Aceasta s-a întâmplat în împlinirea exactă a profeţiei: „Şi vă veţi întoarce şi veţi vedea ce deosebire este între cel drept şi cel nelegiuit, între cel ce serveşte lui Dumnezeu şi cel ce nu-L serveşte". - Maleahi 3:18.

11. După ce rămăşiţa s-a întors din privarea ei de libertate sau din Babilon, a recunoscut că Domnul venise la templu, şi atunci cei credincioşi au început să înţeleagă că este privilegiul lor să facă lucrul Său după porunca Sa. Ei au observat că Iehova a acoperit pe credincioşi cu „mantaua dreptăţii" ca să poată sta înaintea Lui ca aprobaţi şi să-I poată aduce daruri în neprihănire. (Isaia 61:10). Ei au mai observat că Domnul a încredinţat celor aprobaţi interesele Împărăției numite de El

Cuprins

ca „bunurile Sale", şi că au fost numiţi martori ai lui Iehova. Oamenii binevoitori sau „alte oi" care urmează pe cei credincioși în devotamentul lor faţă de Iehova recunosc multe din aceste adevăruri minunate descoperite de Domnul. Domnul dă rămăşiţei mesajul şi ea îl transmite la „alte oi".

12. Aleşii Domnului văd acum clar „ce deosebire este între cel drept şi cel nelegiuit". Ei văd pe clasa numită „servul rău" care formează pe „omul păcatului", „fiul pierzării"; cei aleşi mai văd cine sunt grupurile stăpânitoare ale „creştinătăţii", şi că ţapii conducători între ele sunt preoţii care se amestecă în lucrurile altora şi pricinuiesc prigonirea martorilor lui Iehova. Când credincioşii duc oamenilor mesajul Împărăției, aceşti martori pot să recunoască uşor pe oi şi capre, şi fără îndoială, despărţirea naţiunilor se face înaintea ochilor lor. Chiar şi numai aceasta ar trebui să convingă pe fiecare din cei consacraţi lui Dumnezeu că „alte oi" sau membrii mulţimii mari de oameni trebuie să primească mărturia acuma şi acuma trebuie să se aşeze de partea Domnului. Dacă am trebui să aşteptăm până la Armaghedon pentru ca mulţimea mare de oameni să audă şi să se arate, atunci la cine s-a putut referi Domnul în Matei 25:31-46 ca „alte oi" care au fost bune faţă de El? Când oamenii binevoitori şi sinceri aud mesajul Împărăției şi se întorc la Domnul şi iau pe faţă atitudine pentru El, atunci şi ei deosebesc între bine şi rău, şi cu aceasta începe ocazia lor de a căuta smerenia şi neprihănirea ca să primească ocrotirea lui Dumnezeu. „Cel fără prihană se va bucura la vederea răzbunării; îşi va scălda picioarele în sângele celor răi. Şi atunci oamenii vor zice: Da, este o răsplată pentru cel fără prihană! Da, este un Dumnezeu care judecă pe pământ!". - Psalm 58:10,11.

13. Credincioşii care servesc pe Dumnezeu arată chiar şi prin înfăţişarea lor că sunt de partea Domnului. (Apocalips 22:3,4). Cei credincioşi nu zăbovesc să se aşeze în mod public de partea lui Iehova şi să mărturisească cu curaj că ei aşteaptă salvarea lor de la El şi nu de la vreun om sau de la vreun lucru făcut de oameni. Cei ce stau acum de partea lui Dumnezeu şi sunt statornici, spun pe faţă potrivnicilor lor, întocmai ca cei trei evrei din vechime: „Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, şi ne va scoate din mâna ta, împărate. Şi chiar de nu ne va scoate, să ştii, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi şi nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălţat." - Daniel 3:17,18.

14. De mai mult timp, şi anume de când au fost aduşi în templu, cei credincioşi pot vedea uşor deosebirea între judecata lui Iehova în purtarea Lui cu servii Săi credincioşi şi cei necredincioşi, adică, cu nelegiuiţii. Ei văd împlinirea profeţiei Sale despre cei nelegiuiţi care zice: „Vai de păstorul de nimic, care îşi părăseşte oile lui Dumnezeu! Sabia va cădea pe braţul lui şi pe ochiul lui cel drept; braţul lui se va usca, şi ochiul lui drept va slăbi." (Zaharia 11:17). „ Iată că robii Mei vor cânta, de veselă ce le va fi inima, dar voi veţi striga, de durerea pe care o veţi avea în suflet, şi vă veţi boci, de mâhnit ce vă va fi spiritul." – Isaia 65:14.

Cuprins

15. Cei credincioşi recunosc că Iehova judecă şi condamnă acum pe cei nelegiuiţi, şi că ei vor fi nimiciţi deoarece au pângărit Numele sfânt al lui Iehova şi au atacat pe martorii lui Iehova cu scopul ca să-i omoare. Credincioşilor clasei templului nu le este greu astăzi să vadă „ce deosebire este între cel drept şi cel nelegiuit", adică, între aceia care servesc lui Dumnezeu şi aceia ce nu-I servesc. În faţa focului nimicitor cei nelegiuiţi vor vedea fără îndoială mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu asupra martorilor Săi credincioşi. „Sabia fulgerătoare" a Executorului lui Iehova va lovi pe cei nelegiuiţi, şi ei nu se vor mai ridica. Aceste fapte sunt aduse acum la cunoştinţa oamenilor binevoitori, căci a sosit timpul hotărât al lui Dumnezeu când trebuie să se facă aceasta. Martorii credincioşi se grăbesc să transmită mărturia atât timp cât ocazia mai stă deschisă pentru ca şi „alte oi" ale Domnului să audă şi să vadă deosebirea între aşezarea de partea duşmanului şi asocierea lor cu martorii credincioşi şi adevăraţi ai lui Iehova, precum şi participarea lor la serviciul Său. „Alte oi" au acum privilegiul să se alăture în lucrarea de mărturie şi să primească la timpul hotărât ocrotirea lui Dumnezeu pe care li-o va da în felul Său bun.

FOC NIMICITOR

16. Până la acest punct al profeţiei lui Maleahi, Domnul tratează evenimentele care au loc imediat înainte de executarea deplină a mâniei lui Dumnezeu asupra organizaţiei Diavolului. Ceea ce în *Versiunea Autorizată* apare ca fiind capitolul al patrulea al profeţiei începe cu cuvântul „căci", şi acesta arată legătura strânsă a acestui verset cu versetul dinaintea lui şi cu cel care urmează imediat după el. În textul evreiesc, şi după traducerea engleză *Leeser*, există numai trei capitole ale profeţiei lui Maleahi. *Versiunea Autorizată*, capitolul 4:1 spune: „Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor, şi toţi cei mândri şi toţi făcătorii de rele vor fi ca miriştea; ziua ce vine îi va aprinde, zice Domnul, Dumnezeul oştirilor. Şi nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură". Conform lui *Leeser* se spune: „Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor, şi toţi cei mândri şi toţi cei ce practică răutatea vor fi ca miriştea; ziua ce vine îi va aprinde, zice Domnul, Dumnezeul oştirilor. Şi nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură" . - Mal. 3:19.

17. Conjuncţia „căci" arată că al patrulea capitol, conform *Versiunii Autorizate*, aparţine capitolului precedent sau al treilea şi de fapt este o parte a capitolului al treilea. Ziua ce vine este cu mult mai îngrozitoare decât cuptorul de foc cu privire la care Nebucadneţar a poruncit să-l „încălzească de şapte ori mai mult de cum se cădea să-l încălzească". (Daniel 3:19). În acel cuptor aprins au fost aruncaţi cei trei evrei credincioşi. Flacăra focului care va arde la sfârşitul zilei lui Iehova va izbucni după sfârşitul lucrării de mărturie. Acest foc nimicitor nu este o parte a lucrului de curăţire, ci este aprins spre nimicirea organizaţiei lui Satan; şi după cum spune Sfânta Scriptură „toţi cei mândri şi toţi făcătorii de rele vor fi ca miriştea". Dintre toţi cei mândri, cei aroganţi, cei trufaşi şi cei răi ai pământului, ierarhia romano-catolică stă în fruntea clasei rele a caprelor. Membrii acestei ierarhii sunt obraznici şi se poartă cu mândrie cu alţii. Despre aceşti oameni

Cuprins

Domnul zice: „Batjocoritorilor, care stăpâniţi peste poporul acesta... când va trece urgia apelor năvălitoare, veţi fi striviţi de ea" (Isaia 28:14-18). Mult timp această organizaţie făţarnică, diavolească a lucrat în mod înşelător sub numele de „biserica lui Dumnezeu" şi a stăpânit asupra multor oameni, şi în acelaşi timp a căutat din toate puterile şi cu lăcomie să câştige stăpânire asupra guvernelor lumii. Această organizaţie blestemată depune acum în mod energic cele mai mari eforturi să câştige stăpânire peste Statele Unite ale Americii şi peste Marea Britanie. Ce adevărată este profeţia Domnului: „Mândria merge înaintea pieirii, şi un spirit trufaș merge înaintea căderii"; şi aceasta va veni peste ei la Armaghedon. (Proverbe 16:18). În timpurile de mai demult trebuie să fi fost câţiva oameni sinceri în ierarhia romano-catolică; dar în ziua de azi această instituţie a devenit cu totul politică şi recurge la tot felul de înşelăciuni şi amăgiri spre a câştiga putere deplină asupra poporului. Acest sistem nelegiuit nici nu mai pretinde că învaţă adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, şi a părăsit multe din învăţăturile ei de mai înainte. Dorinţa lor lacomă şi ambiţioasă este acum după putere, şi după cum zice Sfânta Scriptură, astfel de oameni „sunt plini de mândrie şi nu ştiu nimic despre planul lui Iehova". (1Timotei 6:4). Ierarhia romano-catolică este instrumentul principal al Diavolului de pe pământ; însă organizaţia lui este sortită nimicirii, şi în aceasta sunt cuprinşi toţi cei care sunt împotriva lui Dumnezeu. Despre toţi aceştia zice Iehova: „Iată, sunt împotriva ta, îngâmfatule! zice Domnul, Dumnezeul oştirilor; căci ţi-a sosit ziua, vremea pedepsirii tale." - Ieremia 50:31.

18. Oamenii cei mai îngâmfaţi ai pământului, sunt membrii aroganţi ai ierarhiei romano-catolice şi Iehova zice cu privire la ei: „Îngâmfatul acela se va poticni şi va cădea, şi nimeni nu-l va ridica, voi pune foc cetăţilor lui, şi-i va mistui toate împrejurimile". (Ieremia 50:32). În „populaţia catolică" există milioane de oameni sinceri care au suferit din partea ierarhiei romano-catolice, care este îngâmfată, arogantă şi apăsătoare. Acum martorii lui Iehova în special sunt făcuți obiectul ocării şi prigonirii din partea acestei mulțimi blestemate. Însă cei credincioşi sunt hotărâţi să nu se lase întorşi de la Domnul şi de la serviciul Său credincios de către aceşti servi nelegiuiţi ai lui Satan. Privind la Domnul ei zic în limbajul Psalmistului: „Nişte îngâmfaţi mi-au aruncat batjocuri; totuşi eu nu m-am abătut de la Legea Ta. Nişte îngâmfaţi au urzit minciuni împotriva mea; dar eu voi păzi din toată inima mea poruncile Tale. Inima lor este nesimţitoare ca grăsimea; dar eu mă desfătez în Legea Ta. Să fie înfruntaţi îngâmfaţii care mă asupresc fără temei! Dar eu voi medita la poruncile Tale. Nişte îngâmfaţi au săpat gropi înaintea mea; nu lucrează după Legea Ta. Gata, gata să mă doboare şi să mă prăpădească, dar eu nu am părăsit poruncile Tale. Ia sub ocrotirea Ta binele robului Tău, şi nu mă lăsa apăsat de nişte îngâmfaţi." - Psalm 119:51,69,70,78,85,87,122.

19. În timp ce martorii lui Iehova sunt expuşi prigonirii nelegiuite din partea ierarhiei, Domnul le dăruieşte o înţelegere a planului Său care este scris în Cuvântul Lui, şi aceasta nu numai că le uşurează sarcinile şi le dă mângâiere şi speranţă, ci pe lângă aceasta face în stare pe cei credincioşi să se bucure că sunt găsiţi vrednici să sufere ocări asemănătoare acelora care au venit şi peste Domnul

Cuprins

Isus. Ei ştiu că ziua eliberării este aproape, şi că a venit timpul justificării Numelui lui Iehova şi de aceea intră cu totul în bucuria Domnului şi se bucură foarte mult despre participarea lor la justificarea Numelui Său sfânt. Înţelegerea planului lui Iehova este acum un stimulent tare pentru poporul Său, şi-i îndeamnă să continue cu energie serviciul Său. Aceşti credincioşi nu dau atenţie învăţătorilor dintre oameni care s-au ales ei înşişi şi care se cred înţelepţi, ci privesc la învăţătorii lor proprii, la Iehova şi la Cristos Isus, care nu mai sunt împinşi într-un colţ. - Isaia 30:20.

20. Profeţia acuză pe toţi cei răi, pe toţi „făcătorii de rele", „toți care lucrează nelegiuire". (*Roth*.) Cei nelegiuiţi sunt persoane care au fost odată luminate şi au gustat darurile bune, dar care s-au întors după aceea la nelegiuire. (Evrei 6:4-6). Aceşti servi nelegiuiţi formează clasa „servului rău". Bineînţeles că între cei descrişi ca nelegiuiţi sunt cuprinşi şi Satan, Gog şi toţi care au fost odată în lumină şi s-au întors în întuneric. În aceştia sunt cuprinşi toţi cei care s-au întors împotriva lui Dumnezeu şi a Împărăției Sale. Care va fi sfârşitul tuturor acestora? Profetul zice: ei „vor fi ca miriştea" care va fi mistuită repede de foc. „De aceea, cum mistuie focul miriştea, şi cum arde flacăra iarba uscată tot aşa: ca putregaiul le va fi rădăcina lor, şi floarea li se va risipi în vânt ca ţărâna, căci au nesocotit legea Domnului oştirilor, şi au dispreţuit cuvântul Sfântului lui Israel". (Isaia 5:24). „Iată-i, vor fi ca miriştea, pe care o arde focul, şi nu-şi vor scăpa viaţa din flăcări, căci nu va fi ca un cărbune, la care se încălzeşte cineva, nici un foc la care stă". - Isaia 47:14; Ioel 2:5.

21. Când Iehova a scăpat pe Moise şi pe Israeliţi din primejdia de a-şi pierde viaţa în mare, acei credincioşi au cântat împreună: „Prin mărimea măreţiei Tale, Tu ai trântit la pământ pe vrăjmaşii Tăi; Ți-au dezlănțuit mânia, care i-a mistuit ca pe o mirişte". (Exodul 15:7). Aşa nimiceşte Domnul pe cei răi spre bucuria acelora care şi-au dovedit neprihănirea faţă de El. Cei nelegiuiţi au fost prefigurați şi prin Esau care s-a întors împotriva fratelui său; şi Domnul zice cu privire la clasa „omului păcatului" anti-tipic: „Casa lui Iacov [sub Cristos] va fi un foc şi casa lui Iosif [cei credincioşi ai casei lui Iacov], o flacără; dar casa lui Esau [cei trădători] va fi miriştea, pe care ei [Cristosul, reprezentat prin Iacov şi Iosif] o vor aprinde şi o vor mistui [adică pe Esau]; şi nu va mai rămâne nici unul din casa lui Esau, căci Domnul a vorbit!" (Obadia 18). „Căci vor fi ca nişte mănunchiuri de spini încâlciţi, şi tocmai când vor fi beţi de vinul lor, vor fi mistuiţi de foc, ca o mirişte de tot uscată" (Naum 1:10). Aşa vorbesc profeţii lui Dumnezeu „înainte de a veni ziua lui Iehova, cea mare şi înfricoşată". Acea zi a Domnului „îi va arde complet". „Chiar dacă îşi vor creşte copiii, îi voi lipsi de ei înainte ca să ajungă oameni mari; şi vai de ei, când îmi voi întoarce privirile de la ei! Efraim, după cum văd, este ca Tirul, aşezat într-un loc plăcut; dar Efraim îşi va duce singur copiii la cel ce-i va ucide! Efraim este lovit, rădăcina i s-a uscat; nu mai dau rod; şi chiar dacă au copii le voi omorî rodul iubit de ei." (Osea 9:12,13,16). „Căci mă voi ridica împotriva lor, zice Domnul oştirilor, şi voi şterge din Babilonul numele, rămășița, fiul şi nepotul, zice Domnul". (Isaia 14:22). Executarea judecăţilor

Cuprins

Domnului va pricinui o astfel de nimicire totală încât o restatornicire va fi cu neputinţă, şi cei nelegiuiţi vor fi şterşi din viaţă pe vecie. Domnul confirmă aceasta pe deplin în partea a doua a declaraţiei de mai sus din profeţia lui Maleahi, şi anume că mânia Domnului îi va arde „şi nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură". Această ardere va lăsa în urma ei un univers curat şi devotat cu totul Domnului.

22. Apoi Iehova adresează cuvintele Sale profetice rămăşiţei Sale credincioase care este împunsă cu coarnele şi călcată cu picioarele de cei îngâmfaţi şi răi, şi zice: „Dar pentru voi, care vă temeţi de Numele Meu, va răsări soarele neprihănirii, şi vindecarea va fi sub aripile Sale, şi veţi ieşi, şi veţi sări ca viţeii cei îngrăşaţi". (Maleahi 4:2, *R.V.*). „Dar pentru voi, care vă temeţi de numele meu, va răsări soarele neprihănirii, având vindecarea în aripile sale. Veţi ieşi şi veţi zburda ca viţeii îngrăşaţi“. – Mal. 3:20, *Leeser*.

23. Cei ce se tem acum de Domnul, tremură ca nu cumva să aducă ocară asupra Numelui lui Dumnezeu sau să neglijeze privilegiul fericit de a lua parte la justificarea Numelui lui Iehova. Aceasta înseamnă aşadar că profeţia de mai sus se aplică mai întâi asupra clasei servului credincios şi înţelept şi în al doilea rând asupra „altor oi", asupra Ionadabilor sau asupra mulţimii mari de oameni. Când Moise a transmis mesajul lui Iehova acelora care au prefigurat pe rămăşiţa de astăzi şi care se aflau în legământul credincioşiei, le-a zis: „Dacă nu vei păzi şi nu vei împlini toate cuvintele legii acesteia [ale legământului credincioşiei], scrise în cartea aceasta, ca să te temi de acest Nume slăvit şi înfricoşat, adică de DOMNUL DUMNEZEUL TĂU." - Deuteronomul 28:58.

24. Cine nu se teme de Dumnezeu în înţelesul Sfintei Scripturi, nu poate să găsească favoare în ochii Săi; pentru aceia însă care se tem de El şi-I sunt credincioşi este scrisă o carte de aducere aminte în favorul lor, după cum zice profetul Maleahi: „Şi o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce s-au temut de Domnul, şi au cinstit Numele Lui". (Maleahi 3:16). Nu numai că frica de Domnul este începutul înţelepciunii ci afară de aceasta cel înţelept nu se depărtează niciodată de frica Domnului. - Proverbe 8:13.

25. Suferinţele şi prigonirea care au venit din 1918 până în 1919 peste poporul credincios al lui Iehova au fost împrăştiate în curând de razele vindecătoare al luminii Domnului care în împlinirea profeţiei Sale au venit asupra celor ce-au ţinut la El în mod credincios şi s-au temut de Domnul. Pentru aceştia, după cum zice făgăduinţa, „va răsări soarele neprihănirii cu vindecarea sub aripile sale". Venirea Domnului Isus în templu a adus poporului credincios al lui Dumnezeu binecuvântările vindecătoare. Iehova nu lipseşte de nici un bine pe cei ce-I sunt consacraţi cu totul. „Căci Domnul Dumnezeu este un soare şi un scut. Domnul va da îndurare şi slavă, şi nu lipseşte de nici un bine pe cei ce umblă fără prihană". - Psalm 84:11.

26. Iehova a dat har şi slavă credincioşilor Lui când a trimis în templu pe Cristos Isus, Mesagerul Său. Cristos Isus este chipul expres al lui Iehova şi oglindirea slavei Lui. (Evrei 1:3). El este cel ce vesteşte ziua lui Iehova străjerilor credincioşi şi aduce har şi slavă celor credincioşi: „Dar răsunetul lor străbate tot

Cuprins

pământul, şi glasul lor merge până la marginile lumii. În ele (ceruri) El [Iehova] a întins un cort soarelui. Şi soarele, ca un mire, care iese din odaia lui de nuntă [din perioada de aşteptare], se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz". (Psalm 19:4,5). „Datorită marii îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălţime, ca să lumineze pe cei ce zac în întunericul şi în umbra morţii, şi să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!" - Luca 1:78,79.

27. „Soarele neprihănirii" deschide ziua neprihănirii şi a dreptăţii şi este prin urmare Soarele justificării. Soarele face să fie aduse „lucruri prețioase", „fructe prețioase". (Deuteronomul 33:14). Soarele neprihănirii a răsărit în 1914, când El, adică, Cristos Isus, s-a urcat pe tron şi a fost trimis să domnească în mijlocul duşmanilor Săi; şi în special în 1918 a început să lumineze asupra rămăşiţei seminţiei lui Levi care a fost curăţită şi introdusă în templu. Acest Soare minunat nu va apune niciodată. „Soarele tău nu va mai asfinţi şi luna ta nu se va mai întuneca; căci Domnul va fi Lumina ta veşnică, şi zilele suferinţei tale se vor sfârşi". (Isaia 60:20). „Căci mânia Lui ţine numai o clipă; în îndurarea Lui este viaţă; plânsul poate dura o noapte, dar bucuria vine dimineaţa." (Psalm 30:5,6). Acestea sunt cuvinte de mare mângâiere pentru cei credincioşi; ei scot din ele curaj şi bucuria lor crește.

28. După intrarea Domnului Isus în templu necurăţia buzelor a fost îndepărtată prin cărbunii de foc. Gura rămăşiţei a fost curăţită, şi aceasta a umplut pe cei curăţiţi cu bucurie şi gura lor cu preamăririle lui Iehova (Isaia 6:5-7; 12:1,3). Profetul Maleahi zice: „Soarele neprihănirii va răsări cu vindecare". Servii credincioşi ai lui Dumnezeu au suferit mult în decursul războiului mondial din partea duşmanilor. Ei au fost împrăştiaţi, bătuţi şi răniţi, şi au fost ca morţi. (Zaharia 2:6,7; Ezechiel 36:22-31; 37:1-14). Dar când cei credincioşi s-au trezit la cunoştinţa privilegiilor lor şi mânia Domnului împotriva lor a dispărut, au fost vindecaţi; şi apoi a început împlinirea profeţiei următoare cu privire la ei: „Iată, îi voi da [organizaţiei Sale vizibile de pe pământ, ce se compune din rămăşiţa credincioasă] vindecare şi sănătate, îi voi vindeca, şi le voi deschide un izvor bogat în pace şi adevăr. Voi aduce înapoi pe prinşii de război ai lui Iuda şi pe prinşii de război ai lui Israel, şi-i voi aşeza iarăşi ca la început. Îi voi curăţi de toate nelegiuirile, pe care le-au săvârşit împotriva Mea, le voi ierta toate nelegiuirile prin care M-au supărat, şi prin care s-au răzvrătit împotriva Mea. Cetatea aceasta va fi pentru Mine o pricină de laudă şi de slavă, printre toate națiunile pământului. Ele vor afla tot binele pe care li-1 voi face; şi ele se vor teme şi vor tremura de toată bunătatea şi de toată prosperitatea pe care le-o voi da." - Ieremia 33:6-9.

29. Când am încercat să interpretăm profeţia înainte de timpul hotărât al Domnului, noi am încercat să aplicăm această profeţie asupra Iudeilor în decursul domniei milenare a lui Cristos; dar acum de când Domnul şi-a descoperit planul poporului Său, El vede clar că această profeţie se aplică asupra iudeilor adevăraţi, adică, asupra tuturor care în ziua justificării lui Iehova se consacră cu totul laudei şi serviciului Său. Sfânta Scriptură a fost scrisă din vechime spre învăţătura şi întărirea rămăşiţei pentru ca să fie cu totul destoinică pentru lucrarea cu care a

Cuprins

însărcinat-o Dumnezeu prin Cristos Isus. (Romani 15:4; 2Timotei 3:16,17). Rămăşiţa poate vedea acum limpede că „vindecarea în aripile Sale" este lumina şi mângâierea, liniştea şi ocrotirea care sunt acordate acelora care rămân adevăraţi şi credincioşi faţă de Domnul. În decursul prigonirilor din vremea războiului mondial poporul credincios al lui Dumnezeu a trecut prin suferinţe mari; dar la timpul rânduit Domnul l-a adus sub îngrijirea Lui ocrotitoare, l-a ocrotit şi l-a păzit de apăsătorii lui şi i-a vindecat boala. Poporul Său credincios se încrede acum în Iehova şi Cristos Isus şi este ascuns sub ocrotirea plină de îngrijire a Domnului, reprezentată prin „aripile Sale" unde se află în siguranţă. Apreciind binecuvântările de la Domnul, poporul Său cântă în cuvintele Psalmistului: „Cât de scumpă este bunătatea Ta iubitoare Dumnezeule! Sub umbra aripilor Tale găsesc își pun fiii oamenilor încrederea." (Psalm 36:7). „Te-am strigat, căci mă vei asculta, Dumnezeule! Pleacă-ți urechea spre mine, ascultă cuvântul meu! Arată-ţi bunătatea Ta cea minunată, Tu care scapi pe cei ce caută adăpost în Tine, şi-i izbăveşte de potrivnicii lor, prin dreapta Ta! Păzeşte-mă ca lumina ochiului, ocroteşte-mă la umbra aripilor Tale, de cei răi, care mă prigonesc, de vrăjmaşii mei de moarte, care mă împresoară". (Psalm 17:6-9). „Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale voi căuta un loc de scăpare, până vor trece nenorocirile". (Psalm 57:1) Adăpostiţi în locul ascuns al Celui Prea înalt, cei credincioşi continuă să cânte plini de încredere în Dumnezeu: „Căci Tu ai fost un adăpost pentru mine, și un turn tare împotriva vrăjmaşului. Voi locui pe vecie în cortul Tău; mă voi încrede la adăpostul aripilor Tale. Selah. – Oprire. Căci Tu, Dumnezeule, mi-ai auzit juruinţele. Tu mi-ai dat moştenirea celor ce se tem de Numele Tău." - Psalm 61:3-5.

30. După ce clasa „servului credincios" a fost vindecată şi înviorată de Domnul, este trimisă: „Şi veţi ieşi" zice Domnul. Credincioşii Lui care sunt acum „un popor pentru Numele Lui" merg plini de râvnă în serviciul Său. Ei au fost eliberaţi din starea de împiedicare în care s-au aflat în timpul Războiului Mondial. Când rămăşiţa credincioasă şi-a dat seama că s-a amestecat cu Babilonul, a auzit porunca Domnului: „Ieşiţi din Babilon, fugiţi din mijlocul Haldeilor! Vestiţi, trâmbiţaţi cu glas de veselie, daţi de ştire până la capătul pământului, spuneţi „Domnul a răscumpărat pe robul Său Iacov!" (Isaia 48:20). După aceea s-au grăbit să iasă şi să ducă vasele umplute cu fructele Împărăției. Ei au mers cu bucurie şi continuă să facă aceasta: „Plecaţi, plecaţi, ieşiţi din Babilon! Nu vă atingeţi de lucrul necurat! Ieşiţi din mijlocul lui! Curăţiţi-vă, cei ce purtaţi vasele Domnului! Nu ieşiţi cu grabă, nu plecaţi în fugă; căci Domnul va merge înaintea voastră şi Dumnezeul lui Israel va fi răsplata voastră." - Isaia 52:11,12.

31. Făgăduinţa făcută celor credincioşi este sigură, şi ei se vor închina lui Dumnezeu în spirit şi în adevăr: „Te voi zidi din nou, şi vei fi zidită din nou, fecioara lui Israel! Te vei împodobi iarăşi cu timpanele tale, şi vei ieşi în mijlocul jocurilor voioase." (Ieremia 31:4). Cei credincioşi lui Dumnezeu trebuie „să iasă" în împlinirea profeţiei, şi aceasta se împlineşte într-adevăr mai cu seamă din anul 1922 încoace când Spiritul Sfânt a fost turnat asupra tuturor servilor lui

Cuprins

Dumnezeu. Ei au ieşit de atunci până în ziua de azi şi bucuria lor continuă. Mulţimea mare de oameni urmează pe rămăşiţă, şi ea este văzută „ieşind" şi arătându-se de partea lui Dumnezeu şi a Împărăției Sale. - Isaia 49:9.

32. Când un viţel este închis într-un grajd şi după aceea este lăsat liber atunci fuge şi sare de bucurie. *Versiunea Autorizată* redă textul examinat aici în felul următor: „Şi veţi ieşi, şi vă veţi îngraşă ca viţeii cei îngrăşaţi". Când ne-am dat cu părerea asupra însemnătății şi aplicării acestui text, l-am aplicat asupra domniei de o mie de ani a lui Cristos şi am zis că oamenii care Îl vor asculta vor creşte şi se vor îngrăşa ca viţeii cei îngrăşaţi. Însă nu aceasta este însemnătatea acestui text. Conform *Versiunii Revizuite* textul spune: „Veţi ieşi, şi veţi sări ca viţeii din grajd"; și conform lui *Rotherham*: „Şi veţi sări de bucurie ca viţeii sloboziţi din grajd". Cuvântul tradus cu „grajd" se trage din rădăcina de cuvânt care înseamnă „a lega" sau „loc de legat". Când rămăşiţa credincioasă a fost dezlegată şi eliberată ca să intre în serviciul lui Iehova, atunci ea a sărit şi a săltat de bucurie întocmai ca un viţel care este dezlegat din grajd şi scos afară la păşune unde sare de bucurie. Poporul lui Dumnezeu a fost închis mai demult în Babilon, şi nutreţul pe care l-a găsit acolo nu i-a dat putere, fiindcă acel nutreţ s-a compus din dezvoltare de caracter, închinare la oameni, evlavie de formă şi lucruri asemănătoare şi de aceea poporul a devenit slab şi subţire; dar când a fost dezlegat şi eliberat şi condus în păşunea verde a Domnului pe care a pregătit-o pentru poporul Său a crescut şi s-a făcut tare şi s-a îngrăşat şi a devenit tare în Domnul şi în puterea tăriei Sale. (Psalm 23:2; Efeseni 6:10) Aceşti credincioşi sunt gata să vestească răzbunarea Dumnezeului nostru, şi ei fac lucrul acesta cu energie, şi cu sabia Spiritului se aruncă asupra pângăritorilor Numelui Celui Prea înalt.

33. În armonie cu profeţia de mai sus Maleahi zice: „Şi veţi călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenuşa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o voi face, zice Domnul oştirilor". (Maleahi 4:3). În Orient viţeii sunt întrebuinţaţi la treieratul cerealelor; şi în acelaşi chip, credincioşii Domnului „calcă în picioare pe cei răi". – *Roth.*

34. Domnul, adresându-se prin profeţia lui Mica la acelaşi popor credincios zice: „Scoală-te, fiica Sionului, şi treieră! Căci îţi voi face un corn de fier şi o copită de aramă, ca să sfărâmi multe popoare, şi voi închina Domnului câştigul lor, și averile lor Domnului întregului pământ." (4:13). Această lucrare corespunde călcatului în picioare a teascului. - Apocalips 14:19,20; 19:15.

35. Martorii credincioşi ai lui Iehova vestesc planul Celui Prea înalt, anunțând judecăţile Sale care aduc pustiire arzătoare celor nelegiuiţi; şi de aceea cei răi sau nelegiuiţi vor fi, după cum zice profetul, „ca cenuşa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care Eu (Iehova) voi împlini aceasta". Acesta va fi efectul zilei arzătoare descrise în Maleahi 4:1*, A.V.* Iehova, prin Dreapta Lui, Cristos Isus, va înjosi pe Diavol şi pe întreagă mulţimea lui în pulbere şi-i va face cenuşă. „Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre". (Romani 16:20). După ce se va face aceasta toţi supravieţuitorii vor vedea limpede „ce deosebire este între cel drept şi cel nelegiuit". Numai cel ce serveşte pe

Cuprins

Dumnezeu va rămâne în viaţă. Iehova execută această lucrare în ziua pe care a fixat-o de mult timp pentru acest scop. În „ziua pregătirii Sale", care este acum, El face pregătiri pentru justificarea Sa completă. (Naum 2:3). Observaţi cuvintele: „Zice Domnul oştirilor" (*A.R.V.*), ceea ce înseamnă că El este Dumnezeul bătăliei. Acesta este Numele Lui de luptă.

36. Spre a întipări cu tărie aceste adevăruri mari în mintea rămăşiţei, Iehova îi vorbeşte prin profetul Său după cum urmează: „Aduceţi-vă aminte de Legea lui Moise robul Meu, căruia i-am dat în Horeb, rânduieli şi porunci, pentru tot Israelul!" (Maleahi 4:4). Acum a venit mai marele Moise, şi El vorbeşte cu autoritate deplină de la Iehova Dumnezeu: „Şi orice suflet care nu va asculta(supune) de Profetul acela (Cristos Isus), va fi nimicit cu desăvârşire din mijlocul norodului". (Faptele Apostolilor 3:23). Această nimicire nu se întâmplă la sfârşitul domniei de o mie de ani a lui Cristos, ci în focul nimicitor pe care-l va trimite Dumnezeu la Armaghedon peste organizaţia lui Satan. După venirea Domnului Isus în templu clasa templului a fost unsă şi trimisă să-şi facă serviciul, şi Domnul Iehova îi aminteşte să fie ascultătoare zicându-i „Aduceţi-vă aminte". El gravează aceasta cu totul în inimile celor ce s-au apucat să facă serviciul Său. Cei ce se tem de Numele lui Iehova sunt aceia care merg în serviciul Său, şi stăruiesc în el în mod credincios. Aceştia se află în legământul prin jertfă şi în legământul nou dat prin mijlocitorul care este mai mare ca Moise, Cristos Isus. În aceste legăminte este cuprinsă şi rămăşiţa credincioasă de pe pământ, şi pentru ea este inaugurat legământul nou pentru ca să fie „poporul lui Iehova pentru Numele Lui". Aceste cuvinte sunt un îndemn puternic adresat ei să-şi aducă aminte de legea lui Moise care a prefigurat legea mai marelui Moise, cel ce este acum mijlocitorul legământului nou şi al legii Lui, şi acela care inaugurează acest legământ pe muntele Sionului unde este adunată acum rămăşiţa cu Cristos Isus. Faptul că profeţia face aluzie la inaugurarea legământului legii la Sinai sau Horeb, arată că ea se aplică acum, de la venirea Domnului Isus în templu, inaugurării legământului nou pentru rămăşiţa de pe pământ. Legământul legii inaugurat la Horeb a fost „pentru tot Israelul" şi a prefigurat aşadar legământul nou care este pentru întreg Israelul spiritual, inclusiv rămăşiţa de astăzi de pe pământ. „Creştinătatea" afirmă a fi în acest legământ; ea este însă făţarnică şi încalcă afirmaţia ei, şi nu este cuprinsă deloc în legământ. „Creştinătatea" n-a luat în seamă îndemnul Domnului să-şi aducă aminte de legea lui Moise. „Creştinătatea" este condamnată din pricina aceasta la locul care este destinat pentru Diavol şi mincinoşi şi pentru toţi cei ce iubesc minciuna şi o pun în practică. (Matei 24:51; Apocalips 22:15). „Rânduielile şi poruncile" Domnului au fost adăugate şi făcute o parte a legământului, şi în ele este arătat ce cere Dumnezeu acum de la cei care se află în legământul care a fost inaugurat pe muntele Sionului pentru candidaţii la Împărăţie. „El [Iehova] descoperă lui Iacov Cuvântul Său, lui Israel legile şi poruncile Sale. El n-a lucrat aşa cu toate naţiunile, şi ele nu cunosc poruncile Lui. Lăudaţi pe Domnul!" - Psalm 147:19,20.

Cuprins

NIMICIRE IMINENTĂ

37. Înainte ca Iehova să execute pe dușmanii Lui, le dă un avertisment temeinic. Dar după ce s-a dat acest avertisment şi cei avertizaţi l-au dispreţuit, trebuie neapărat să vină nimicirea peste ei. Iehova nu se îndepărtează niciodată de la hotărârea Sa exprimată. Din acest motiv zice prin profetul Lui: „Iată vă voi trimite pe profetul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, cea mare şi înfricoşată". (Maleahi 4:5). La începutul capitolului al treilea al profeţiei lui Maleahi Domnul şi-a anunţat intenția de a trimite pe Mesagerul Său ca să pregătească calea înaintea Lui. Declaraţiile profetice cu privire la Ilie şi Mesager sunt paralele, şi Ioan Botezătorul le-a împlinit pe amândouă în miniatură. Profetul Maleahi citează unul după altul atât pe Moise cât şi pe Ilie, şi tot aşa face şi scriptura despre scena schimbării la faţă. (Matei 17:1-4; Deuteronomul 18:15-18). Moise a profețit despre venirea mai marelui Moise, Cristos Isus, şi aici Maleahi profețește despre venirea unui Ilie. După declaraţia apostolului Petru în legătură cu scena schimbării la faţă, amândoi stau în legătură strânsă cu „puterea şi venirea Domnului Isus Cristos în mărirea Sa". (2Petru 1:16-18). Ilie care trebuia să vină urma să fie un premergător şi un pregătitor de drum. Moise care trebuia să vină urma să fie un executor. (Deuteronomul 18:19; Faptele Apostolilor 3:23). Ioan Botezătorul a fost un premergător şi un pregătitor de cale şi a împlinit prin urmare profeţia despre Ilie în miniatură. „Căci până la Ioan au profețit toţi profeții şi Legea. Şi, dacă vreţi să înţelegeţi, El este Ilie, care trebuia să vină". - Matei 11:13,14.

38. Când atenţia lui Isus a fost atrasă asupra profeției că mai întâi trebuie să vină Ilie, Isus a răspuns făcând aluzie la împlinirea în miniatură a profeţiei prin Ioan Botezătorul: „Dar vă spun că Ilie a şi venit, şi ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot aşa are să sufere şi Fiul omului din partea lor" (Matei 17:12). Ilie a prefigurat lucrarea ce trebuia împlinită, şi care a fost făcută de Ioan Botezătorul şi care și-a avut împlinirea finală prin Cristos Isus; la aceasta rămăşiţa ia parte din pricina relaţiei sale cu Cristos Isus.

39. Adevăratul Ilie, care a profețit în Israel a fost premergătorul lui Iehu, nimicitorul domnitorilor nelegiuiţi ai lui Israel şi ai celor ce-au practicat religia Diavolului. Împlinirea finală a profeţiei despre Ilie cade aşadar înainte de executarea prin Cristos Isus, mai marele Iehu, a stăpânitorilor răi şi a celor ce practică religia Diavolului, ceea ce va avea loc în Armaghedon. Elisei a terminat lucrarea începută de Ilie şi de aceea a fost uns și însărcinat Elisei în locul lui Ilie ca să isprăvească acea lucrare. (1Împăraţi 19:16,19,20). Lucrarea lui Ilie s-a făcut în special în numele martorilor credincioşi ai lui Dumnezeu, şi i-a pregătit ca să ia parte mai târziu la lucrarea de mărturie. „Omul îmbrăcat într-o haină de in şi cu călimară la brâu" (Ezechiel 9:1,4,11) își face lucrarea în numele Ionadabilor, al „mulţimii mari de oameni" sau al clasei „altor oi", şi lucrarea aceasta din urmă a fost prefigurată prin ceea ce a făcut profetul Elisei, după ce Ilie, şi-a îndeplinit lucrarea. Împlinirea în miniatură a lucrării lui Ilie s-a sfârșit prin decapitarea lui Ioan Botezătorul, însă după aceea a fost încă nevoie ca ucenicii lui Isus Cristos să

Cuprins

avertizeze dinainte despre mânia viitoare a lui Dumnezeu, şi ei au şi făcut lucrul acest. - Faptele Apostolilor 2:40.

40. Lucrarea lui Elisei în împlinirea completă sau majoră a început cam în anul 1919. Această lucrare este de fapt o continuare a lucrării încredinţată la început lui Ilie; şi de la încetarea lucrării lui Ilie martorii credincioşi ai lui Dumnezeu, membrii rămăşiţei, continuă să transmită avertismentul sub porunca şi conducerea lui Cristos Isus, după cum zice Maleahi: „înainte de a veni ziua Domnului, cea mare şi înfricoşată". Această zi mare şi înfricoşată a lui Iehova începe cu izbucnirea Armaghedonului peste lume. Declaraţia lui Iehova prin profetul său Maleahi că va trimite pe profetul Ilie înaintea Nimicitorului pare a arăta clar că stările din „creştinătate" (aceasta este pretinsul Israelul spiritual declarat) vor fi similare celor care au existat în Israel în zilele profeţilor Ilie şi Elisei imediat înainte de executarea judecăţii prin Iehu. Ţinând seama de aceste fapte anti-tipice, şi în lumina profeţiei, nu se poate trage decât o singură concluzie, şi anume, că ziua cea mare şi înfricoşată a Domnului este ziua lui Cristos Isus, a Nimicitorului lui Iehova, în care El, ca mai marele Iehu, execută pe duşmanii lui Dumnezeu, a căror parte principală pământească se compune din ierarhia romano-catolică şi cealaltă preoţime.

41. Având în vedere faptele incontestabile şi profeţia noi vedem că lucrarea anti-tipică a lui Ilie în împlinirea finală este „pregătirea căii înaintea lui Iehova" şi ea este terminată cu puţin timp înainte de intrarea lui Cristos Isus în templu şi înainte de începutul judecăţii Sale; mai departe vedem că împlinirea lucrării profetice a lui Ilie a acoperit o perioadă de aproximativ patruzeci de ani şi s-a sfârşit în 1918, şi apoi Cristos Isus a intrat imediat în templu; că a fost o scurtă perioadă de aşteptare, și la scurt timp după aceea a început lucrarea lui Elisei care trebuie făcută de aceia care au fost prefiguraţi de Elisei; Cristos Isus aduce pe cei aprobaţi în templu, îi luminează şi-i învaţă, şi apoi îi trimite să facă lucrarea Elisei care a fost în curs din anul 1919. Aceşti martori credincioşi cărora Domnul le-a încredinţat bunurile sau interesele Împărăţiei Sale trebuie să continue această lucrare până când Executorul, mai marele Iehu, Cristos Isus, se arată şi îndeplineşte lucrul Său de nimicire. Înainte de aceasta trebuie dat însă avertisment stăpânitorilor, celor răi şi oamenilor binevoitori. Oamenii binevoitori sunt aceia care primesc semnul pe frunţile lor, după cum mărturiseşte Ezechiel (9:1-4,11), şi această lucrare trebuie făcută şi isprăvită înainte de Armaghedon; căci după cum zice Ezechiel, după terminarea acestui lucru de însemnare cei însărcinaţi cu el, care-1 aduc la îndeplinire, vor aduce răspuns şi vor zice: „Am făcut cum mi-ai poruncit". Aceasta este o nouă dovadă convingătoare că omul cu călimară la brâu, clasa martorilor credincioşi ai lui Iehova, trebuie să se consacre neîncetat lucrării de mărturie şi s-o termine. Acest lucru constă în a avertiza pe Ionadabi sau pe mulţimea mare de oameni înainte de a veni Armaghedonul peste organizaţia lui Satan. Această lucrare de avertisment este în prezent în curs şi mulţimea mare de oameni este strânsă la Domnul; şi Isus zice că după terminarea acestui lucru de mărturie va urma cel mai mare necaz al tuturor timpurilor, necazul

Cuprins

Armaghedonului (Matei 24:21). Toate profeţiile acestea se potrivesc exact cu faptele şi sunt în armonie, așa cum trebuie să și fie. Cine insistă să zică că cei ce fac lucrul de mărturie în favoarea mulţimii mari de oameni „nu fac cu aceasta nici o ispravă", şi că noi „numai după prima fază a Armaghedonului" am putea face ceva pentru strângerea mulţimii mari de oameni, acela arată prin aceasta că nu înţelege profeţiile şi nu vede în ce legătură stau martorii lui Iehova cu ele. Diavolul ar fi foarte încântat dacă martorii lui Iehova ar lua o atitudine de „aşteptare veghetoare", şi ar deveni inactivi şi indiferenţi, şi şi-ar lăsa mâinile să slăbească şi ar aştepta mai întâi Armaghedonul ca să facă lucrul lor numai după aceea. Dar cei ce-L iubesc cu adevărat pe Dumnezeu şi înţeleg şi preţuiesc relaţia lor cu Dumnezeu şi cu organizaţia Lui, vor merge acum înainte cu râvnă neslăbită şi energie înnoită, vor urma poruncile Sale şi nu-şi vor lăsa mâinile să slăbească.

42. Dacă lucrarea vestirii mărturiei şi avertismentului nu va face pe „creştinătate" să meargă pe calea cea dreaptă, atunci trebuie să vină peste ea „ziua Domnului, cea mare şi înfricoşată". Despre această lucrare profetul vorbeşte în felul următor: „El [lucrul profetic] va întoarce inima părinţilor spre copii, şi inima copiilor spre părinţii lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc ţara cu blestem!" (Maleahi 4:6). Cuvântul evreiesc care este tradus aici cu „a întoarce" se traduce şi cu „a converti". (Isaia 6:10; Psalm 51:13). Îngerul Domnului a profeţit următoarele despre Ioan Botezătorul care a împlinit în miniatură profeţia Ilie: „El va întoarce pe mulţi din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în spiritul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor la copii şi pe cei neascultători la umblarea în înţelepciunea celor neprihăniţi, ca să gătească un popor bine pregătit pentru Domnul". - Luca 1:16,17.

43. Cuvântul „a întoarce" care apare în versetul şaptesprezece este tradus și cu „a converti". (A se vedea Matei 13:15; Faptele Apostolilor 3:19). Domnul a inspirat pe Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, să profețească aceste cuvinte despre Ioan: „Şi tu, pruncule, vei fi chemat profet al Celui Prea înalt. Căci vei merge înaintea Domnului ca să pregăteşti căile Lui, şi să dai poporului Său cunoştinţa salvării, care stă în iertarea păcatelor lui; datorită marii îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălţime ca să lumineze pe cei ce zac în întunericul şi în umbra morţii, şi să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!". (Luca 1:76-79). Ioan Botezătorul a fost un Levit adevărat şi despre el a zis profetul Maleahi: „Legea adevărului era în gura lui, şi nu s-a găsit nimic nelegiuit pe buzele lui; a umblat cu Mine în pace şi în neprihănire, şi pe mulţi i-a abătut de la rău. Căci buzele preotului trebuie să păzească cunoştinţa, şi din gura lui se aşteaptă învăţătură, pentru că el este mesagerul Domnului oştirilor". (Maleahi 2:6,7). Întocmai ca profetul Ilie, Ioan Botezătorul, în împlinirea datoriei sale, a mărturisit împotriva celor rătăciţi ca să-i întoarcă la Domnul. - Neemia 9:26.

44. Scopul acestei lucrări profețite a fost „să întoarcă", adică, să convertească, „inima părinţilor spre copii". „Părinţii" sunt cei ce se află în poziții de răspundere ca de pildă conducători şi explicatori ai Cuvântului lui Dumnezeu, după cum arată multe Scripturi (Faptele Apostolilor 22:1,7:2; Neemia 7:70,71;

Cuprins

Faptele Apostolilor 3:24,25). Aceasta înseamnă că răspunderea „creştinătăţii' apasă în mare parte asupra acelora care au ocupat funcţiile de conducători şi învăţători ca preoţimea în ceea ce ea a numit organizaţia Domnului. Aceeaşi regulă se aplică asupra conducătorilor, învăţătorilor şi bătrânilor din adunarea poporului adevărat al lui Dumnezeu. În zilele lui Ioan Botezătorul conducătorii iudeilor au afirmat a fi copiii lui Avraam, şi acei predicatori sau preoţi au zis: „Avem ca tată pe Avraam!" (Matei 3:9). Isus însă le-a zis: „Dacă aţi fi copii ai lui Avram, aţi face faptele lui Avraam." (Ioan 8:39). Avraam a reprezentat în mod simbolic pe Dumnezeu, Tatăl tuturor membrilor casei regale. Cuvintele lui Isus arată că Ioan nu reușise să întoarcă pe acei Iudei, pe preoţii farisei, la o stare de armonie cu Tatăl, Iehova Dumnezeu.

45. Cuvântul „copii"folosit în Maleahi 4:6 nu înseamnă „copilăros" sau „copilăresc", ci mai degrabă urmaşi, adică fii, şi înseamnă aici sămânţa adevărată a lui Avraam. Acest cuvânt înseamnă copiii celor credincioşi: „Fiii lui Avraam sunt cei ce au credinţă." (Galateni 3:7). Apostolul a scris despre același lucru: „Şi, măcar că sunt sămânţa naturală a lui Avraam, nu toţi sunt copiii lui Avram; ci este scris: În Isaac vei avea o sămânţă care-ţi va purta numele. Aceasta înseamnă că nu copiii trupeşti [Israeliţii după trup] care sunt copiii cărnii (cum a fost Ismael) sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinţei [sămânţa lui Avram după spirit] sunt socotiţi ca sămânţă." - Romani 9:7,8.

46. Despre aceia pe care îi alege Dumnezeu pentru casa sa regală este scris: „Pentru că, de fapt, el nu îi ajută deloc pe îngeri, ci ajută sămânţa lui Avraam." (Evrei 2:16, *Diaglott*). În legătură cu aceasta observaţi că profetul Maleahi zice despre cel ce va veni: „El va întoarce inima părinţilor spre copii, şi inima copiilor spre părinţii lor". Următoarele cuvinte pe care le-a zis îngerul lui Iehova lui Zaharia limpezesc această chestiune: „Ca să întoarcă inimile părinţilor la copii, şi pe cei neascultători la umblarea în înţelepciunea celor neprihăniţi, ca să gătească un popor bine pregătit pentru Domnul.” (Luca 1: 17). Evident, între cei „neprihăniţi" sau aprobaţi sunt cuprinşi credincioşii care sunt consacraţi cu totul lui Dumnezeu, şi ei sunt întrebuinţaţi aici să exprime înţelepciunea Lui; aşadar, ei servesc hrana spirituală, adică sunt învăţători care duc hrana Domnului altora conform voinţei lui Dumnezeu. Profeţii credincioşi din vechime au fost reprezentanţii vizibili ai lui Iehova, ai marelui Tată, şi profeţiile şi cuvintele lor înţelepte au fost cu privire la El. Punctul principal al acestei profeţii pare a fi aşadar acesta: că lucrarea de pregătire a unui popor pentru Iehova va întoarce pe cei ce-au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu, de la învăţăturile oamenilor la Tatăl adevărat, Iehova Dumnezeu; şi aceasta înseamnă că inimile bătrânilor şi învăţătorilor din adunări care au urmat până atunci învăţături de ale oamenilor, vor fi întoarse la starea de copii adevăraţi ai lui Dumnezeu, ai Tatălui tuturor, pregătind astfel un popor pentru numele Lui; mai departe aceasta înseamnă că urmaşii, copiii, vor fi întorşi de la învăţăturile omeneşti la învăţătura Cuvântului adevărat al lui Dumnezeu.

Cuprins

47. În caz că învăţăturile şi avertismentul nu vor converti cu totul pe poporul pretins al lui Dumnezeu sau nu-l vor întoarce pe calea cea dreaptă, atunci va urma focul nimicitor. De aceea zice profeţia: „Ca nu cumva să vin să lovesc ţara cu blestem!" Lucrarea pe care a încredințat-o Domnul reprezentanţilor Săi credincioşi a fost în curs de mulţi ani şi relativ puţini oameni au ascultat şi luat în seamă mesajul. Desigur că din marea masă trebuie să iasă încă mulţimea mare de oameni, însă chiar şi mulţimea mare de oameni va fi mică la număr în comparaţie cu numărul total al oamenilor de pe pământ. Naţiunile „creştinătăţii" se compun din multe milioane de oameni dintre care mulţi pretind a fi copii ai lui Dumnezeu, dar în realitate, aproape toţi sunt copiii Diavolului, şi toţi zac, după cum zice apostolul, sub controlul celui rău. (1Ioan 5:19). Mulţimea mare de oameni se compune din unii care aud bucuros cuvântul adevărului şi după aceea întorc spatele organizaţiei lui Satan şi declară pe faţă înainte de Armaghedon că s-au aşezat de partea Domnului. Până în anul 1918 lucrarea lui Ilie n-a făcut o impresie favorabilă „creştinătăţii"; aşadar acea lucrare n-a întors inimile lor spre Iehova Dumnezeu, marele Dătător de viaţă sau Tată. Foarte puţini din pretinşii urmaşi ai lui Cristos Isus din organizaţiile bisericeşti s-au întors şi au devenit copii adevăraţi ai lui Dumnezeu. Lucrarea Elisei continuă lucrarea începută de Ilie şi Domnul se serveşte de această lucrare pentru a aduce pe mulţimea mare de oameni în turma Sa; dar cea mai mare parte a neamului omenesc va rămâne departe de organizaţia lui Dumnezeu şi va stărui de partea Diavolului şi de aceea trebuie să vină urmările anunţate prin profeţie, ceea ce înseamnă că Domnul va „lovi ţara cu blestem [cu nimicire completă – *Roth*.]!" Aceasta înseamnă o cădere completă a „creştinătăţii" împreună cu întreaga organizaţie a lui Satan. În decursul perioadei lucrării lui Elisei pe care a făcut-o poporul lui Dumnezeu, martorii Lui, lucrând în armonie cu însărcinarea lor divină, au vestit și vestesc până în ziua de astăzi „răzbunarea Dumnezeului nostru", adică, blestemul viitor al lui Dumnezeu care va lovi lumea în curând (Isaia 61:2). Iehova a impus poporului Său pregătit, care prin urmare Îi este devotat, datoria să vestească răzbunarea Sa atât stăpânitorilor cât şi celor stăpâniţi şi să-i avertizeze pentru ca cei ce voiesc să aibă ocazie să se întoarcă la El. Această datorie şi însărcinare impusă de Domnul nu poate fi ocolită. Dacă martorii n-ar anunţa avertismentul, atunci ar fi traşi la răspundere pentru aceasta, şi sângele celor ce au murit în neştiinţă va fi cerut de la cei neglijenţi. Dacă martorii vestesc însă în mod credincios mesajul lui Iehova şi avertizează pe cei nelegiuiţi şi anunţă oamenilor cu bună voință vestea Împărăției, atunci şi-au împlinit datoria ce li s-a impus prin legământul lor; şi datorită unei astfel de credincioşii primesc aprobarea Domnului.

48. De cincisprezece ani sau mai mult rămăşiţa credincioasă a lui Iehova a vestit judecăţile Sale care vor fi executate la Armaghedon prin marele Său Executor, Cristos Isus. Dacă credincioşii voiesc să îndeplinească această lucrare de la început până la sfârşit, atunci nu le este permis să-şi lase mâinile să slăbească şi nici să se odihnească pentru un „timp mai favorabil" viitor. Nu este treaba lor să ştie exact cât de curând va cădea blestemul, adică în ce ceas sau an va avea loc

Cuprins

Armaghedonul. Ei ştiu însă cu siguranţă că Armaghedonul nu poate fi departe fiindcă lucrarea ce li s-a prescris, pe care o fac acum, precede imediat Armaghedonul. Datoria şi obligaţia impusă rămăşiţei constă în a urma şi respecta porunca lui Dumnezeu până când El va zice că lucrarea este terminată. Cine încearcă să exercite o influenţă contrară asupra servilor Domnului pentru a le domoli zelul şi a le încetini activitatea, săvârşeşte fărădelege; şi Domnul şi-a exprimat clar hotărârea de a nimici pe cei nelegiuiţi.

49. Aduceţi-vă aminte că Domnul a descoperit în continuu însemnătatea profeţiilor Sale poporului Său, în special în timpul ultimului deceniu, şi a făcut să se transmită explicarea lor prin scrierile Societăţii. Unii care s-au amestecat cu poporul lui Dumnezeu n-au studiat „*Turnul de Veghere*", ci au presupus că ea cuprinde numai părerea unui om sau a unor oameni; şi urmarea acestei atitudini este că aceştia n-au nici o înţelegere a relaţiei adevărate a celor unşi faţă de Iehova şi Cristos Isus. Ei nu înţeleg nimic din profeţii şi prin aceasta dovedesc limpede că nu aparţin celor luminaţi din templu. Dacă în grupările poporului lui Dumnezeu apar persoane a căror cuvinte au scopul să încetinească sau să oprească de tot lucrarea mărturiei şi să influenţeze pe lucrători să creadă că „nu isprăvesc nimic" cu lucrarea lor, atunci cei credincioşi să se ferească de aceste persoane şi de influenţa lor, fiindcă cuvintele şi influenţa lor nu numai că tind să pricinuiască dezbinări, ci şi să adoarmă pe cei ce-au fost primiţi în legământul cu Dumnezeu. Este evident şi fără îndoială că Iehova descoperă acum însemnătatea profeţiilor Sale din vechime membrilor rămăşiţei Lui, pentru ca ei să fie instruiţi pe deplin despre planul Său, şi pentru ca, după ce au fost instruiţi în felul acesta, să persevereze mângâiaţi şi întăriţi, şi să fie întăriţi în speranţa că vor avea parte la justificarea numelui lui Iehova şi vor fi veşnic în organizaţia Lui slăvită şi binecuvântată. Acesta este timpul când toţi unşii lui Dumnezeu trebuie să fie însufleţiţi de acelaşi gând pentru ca să poată face în unitate şi armonie serviciul Celui Prea Înalt cu care i-a însărcinat El. „Pentru ca toţi împreună, cu o inimă şi cu o gură, să slăviţi pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos." (Romani 15:6). Toate dovezile arată un singur lucru, şi acest lucru este că peste puţin timp Iehova îşi va justifica pe deplin numele, şi că toţi care voiesc să aibă parte la aceasta, şi care în consecinţă, vor primi binecuvântările Domnului, trebuie să prezinte şi vor prezenta un front solid împotriva duşmanului, şi cu statornicie şi sinceritate nu vor atribui mântuirea unei creaturi sau unui lucru, ci o vor atribui numai lui Dumnezeu şi Cristos Isus, şi vor cânta fără ezitare şi fără încetare mai departe lauda lui Dumnezeu şi a Împărăției Sale. Prin urmare, vine însemnul puternic de pe buzele Stăpânului către rămăşiţă: Acum „fii credincios până la moarte, şi-ţi voi da cununa vieţii". (Apocalips 2:10, *R*.V.). O astfel de credincioşie înseamnă a fi totdeauna de încredere şi a face cu seriozitate ceea ce ai primit de la Domnul ca să faci, şi a fi mereu veghetor pentru a apăra interesele Împărăției şi a preamări pe marele Rege şi Împărăţia Lui.

Cuprins

Întrebări pentru studiu

1. Pe cine alege Iehova ca să fie martori ai Lui? Arată că Sfânta Scriptură arată exact baza şi scopul acestei alegeri.

2,3. Explică cu ajutorul scripturilor înrudite, expresia a) „În ziua când îmi pregătesc giuvaierurile" b) „Ei vor fi ai Mei".

4-6. Cu ce condiţii, cum şi de ce „îi cruţă El”?

7-9. Compară cele de mai sus cu declaraţia lui Dumnezeu despre cei necredincioşi. Cum stă lucrul cu Ionadabii în această legătură? Ce au de aşteptat de la duşman toţi cei ce se află într-un legământ cu Iehova? De ce?

10-15. „Şi vă veţi întoarce": când şi cum a avut loc aceasta? Cum au văzut aceştia „ce deosebire este între cel drept şi cel nelegiuit, între cel ce serveşte lui Dumnezeu şi cel ce nu-L serveşte?"

16,17. Ce legătură reiese din cuvântul „căci" cu care începe capitolul al patrulea? Cine sunt „cei îngâmfaţi?" Şi în ce fel se arată îngâmfarea şi trufia lor?

18,19. Arată motivul pentru răbdarea şi bucuria poporului lui Iehova în faţa unei astfel de prigoniri nelegiuite.

20,21. Cine sunt cei nelegiuiţi? Arată cum sprijină alte scripturi profeţia din Maleahi 4:1 despre sfârşitul celor nelegiuiţi.

21-24. Explică expresia: „Voi care vă temeţi de Numele Meu".

25-29. Arată că Iehova şi-a împlinit făgăduinţa: „Pentru voi... va răsări Soarele neprihănirii cu vindecare în aripile Sale".

30-32. Arată împlinirea făgăduinţei: „Veţi ieşi, şi veţi sări ca viţeii din grajd".

33-35. Aplică cu ajutorul scripturilor înrudite următoarele declaraţii: a) „Veţi călca în picioare pe cei răi", b) „Ei vor fi ca cenuşa sub talpa picioarelor voastre".

36. Arată motivul îndemnului din versetul 4 în această legătură.

37-40. Arată cu ajutorul scripturilor şi faptelor dacă Iehova a trimis „pe profetul Ilie", după cum este prezis în versetul 5.

41. Care e natura „lucrării Elisei”? Ce scop are această lucrare? Când trebuie făcută şi de ce în acel timp?

42-46. Explică „întoarcerea inimilor părinţilor spre copii, şi a inimilor copiilor spre părinţii lor”.

47,48. Prin ce întoarce Iehova inimile, după cum este prezis aici? şi care fapte arată dacă acest scop prezis în profeţie a fost atins sau nu? Ce răspundere se află asupra poporului lui Dumnezeu, după cum se poate vedea aici?

49. Ce pregătire s-a făcut pentru poporul lui Iehova spre a-i da o înţelegere a profeţiilor Sale? Arată motivul pentru descoperirea clară a acestor profeţii în timpul prezent. De ce încearcă unii să încetinească sau să oprească de tot lucrarea mărturiei? Ce vor face acuma cei credincioşi?

Cuprins

ÎNGERII ȘI ÎNVIEREA

„ÎNGER” înseamnă „mesager”. Termenul se aplică unuia care este trimis într-o misiune ca un reprezentant sau delegat sau mesager al Tatălui, Iehova. (Mat. 18:10). Acești sfinți ai oștirii cerești cântă laude și își exprimă bucuria înaintea Domnului la fiecare pas înainte al lucrării Lui. Acești îngeri locuiesc cerurile, locul înalt. Și psalmistul scrie astfel despre ei: „Lăudați pe Domnul din ceruri; lăudați-L în înălțimi. Lăudați-L, toți îngerii Lui”. (Ps. 148:1,2). Biblia abundă în relatări de situații în care Dumnezeu a folosit pe îngerii sfinți ai cerului ca mesageri. Prin îngerii Săi, El a comunicat cu Avraam, „prietenul lui Dumnezeu”, în urmă cu mii de ani. (Gen. 22:15); de asemenea, și cu Iacov, nepotul lui Avraam. (Gen. 31:11). Prin îngerul Său Dumnezeu s-a arătat lui Moise la rugul arzător lângă Muntele Sinai în Arabia. (Ex. 3:2). Prin îngerul Său, El a dat, de asemenea, un mesaj profetului Ilie când Ilie a fugit să-și scape viața la Muntele Horeb. (1Regi 19:5). Acești mesageri sfinți ai lui Dumnezeu au apărat interesele lui Isus tot timpul, din momentul în care El a părăsit curțile cerești ca să devină omul Isus cu scopul de a depune mărturie pentru Iehova Dumnezeu pe acest pământ și de a răscumpăra lumea omenirii. (Zah. 3:1-7). Îngerul Domnului a anunțat pe fecioara Maria că ea urmează să fie mama pruncului Isus. (Luca 1:31). Când ea a dat naștere acestui copil minunat, îngerul Domnului a adus mesajul la păstorii credincioși, și mulțimea mare de oștiri cerești s-a alăturat acelui înger în a lăuda pe Dumnezeu. – Luca 2:9-11.

Putem fi siguri că acești îngeri credincioși, sfinți, ca instrumente ale lui Dumnezeu, vegheau cu atenție la fiecare pas al lui Isus din momentul nașterii Sale până în momentul învierii Sale din morți. Cu nerăbdare ei urmau să vegheze și să aștepte dacă Isus în timp ce a fost pe pământ a îndeplinit pe deplin cerințele legii lui Dumnezeu. Evident, ei au știut că conformarea Lui deplină cu voia lui Dumnezeu se va întâlni cu răsplata minunată a unei învieri din morți. Pe unul din acești mesageri angelici credincioși Domnul l-a trimis din cer să rostogolească piatra de la ușa mormântului la învierea Stăpânului. Ce bucurie mare trebuie să fie umplut curțile cerești atunci când ei au privit pe Isus, prin puterea lui Dumnezeu, triumfător asupra morții și mormântului!

Lucifer, heruvimul sfânt care se răsculase și devenise Satan Diavolul, și care fusese asociat cândva cu îngerii sfinți și sedusese pe unii din tovarășii lui îngeri, se opusese timp de secole lui Iehova și încercase să nimicească pe Isus. Isus fusese trimis în lume ca să nimicească lucrările lui Satan; și acum, după ce a fost ridicat din morți, El vas „nimici pe acela care avea puterea morții, adică, pe diavolul”, nimicire care urmează să garanteze eliberarea rasei umane. (Evr. 2:14). Acum, la învierea Sa, Isus rupsese legăturile morții, fiind ridicat de Iehova Dumnezeu la putere și glorie, demonstrând faptul că a fost aprobat de Iehova. El a dovedit atunci că era vrednic să fie lăudat; și fără îndoială El a primit lauda nelimitată a întregii oștiri cerești. Revelația, capitolul cinci, versetele unsprezece și

Cuprins

doisprezece, spune: „Și eu (Ioan) m-am uitat, și am auzit glasul a multor îngeri de jur-împrejurul tronului (lui Dumnezeu) și al fiarelor și bătrânilor; și numărul lor era zece mii de ori zece mii, și mii de mii; spunând cu glas tare: Vrednic este Mielul care a fost junghiat să primească puterea, bogățiile, înțelepciunea, puterea, onoarea, gloria și binecuvântarea".

Cu privire la discipolii lui Isus, nu a fost cunoștința lor anterioară a Scripturilor și credința lor în ele că Cristos Isus urma să fie ridicat din morți care i-a determinat să creadă că El a fost înviat, ci ceea ce ei au văzut de fapt și a au experimentat a fost ceea ce i-a condus la această concluzie. Cunoștința dobândită prin experiență, combinată cu cunoștința Scripturilor dobândită ulterior de ei, nu numai că a impregnat fără nici o îndoială în mințile lor învierea Domnului Isus, ci le-a și dat curajul să declare mesajul altora în orice ocazie oportună și să accentueze această doctrină mare a adevărului în epistolele lor pentru biserica creștină.

Va fi de folos pentru noi aici să analizăm mărturia Scripturală dată ca dovadă că Isus a fost ridicat din morți la trei zile după moartea Sa pe lemn. Au fost întotdeauna unii care au negat învierea, și prin urmare, este bine întotdeauna să ne întărim împotriva acestei negări, precum și să ne întărim propria noastră credință. Trebuie amintit că scriitorii evangheliilor nu au fost oameni învățați; ei nu erau oameni care să organizeze o schemă care să înșele pe cineva. Nu exista nici o ocazie pentru ei să facă aceasta. Faptul că ei nu au așteptat învierea și au dovedit aceasta prin comportamentul lor și cuvintele lor la și imediat după moartea Domnului este o dovadă foarte convingătoare că mărturia lor dată ulterior este adevărată. În afară de aceasta, mărturia însăși poartă toate semnele adevărului.

În momentul în care a murit Isus a fost un cutremur de pământ. Sutașul roman care a stat în picioare a exclamat: „Cu adevărat aceasta a fost Fiul lui Dumnezeu!". „Pe înserat a venit un om bogat din Arimateea, pe nume Iosif, care devenise şi el discipol al lui Isus. Acest om s-a dus la Pilat (guvernatorul roman din Ierusalim)şi a cerut corpul lui Isus, iar Pilat a poruncit să-i fie dat. Şi Iosif a luat corpul, l-a înfăşurat într-o pânză de in fină şi curată şi l-a pus în mormântul său nou, pe care îl săpase în stâncă. Şi, după ce a rostogolit o piatră mare la intrarea pe mormânt, a plecat. Dar Maria Magdalena şi cealaltă Marie au rămas acolo, aşezate în faţa mormântului.". – Mat. 27:57-61.

Fariseii evrei au crezut în învierea morților, bazându-și concluzia pe cuvintele profeților. La sugestia lui Satan, pe care el a injectat-o în mințile lor, ei s-au temut că Isus ar putea învia din morți, sau că discipolii Lui ar putea încerca să pună la cale o înșelăciune. Ei știau că erau vinovați că L-au dat la moarte, și au sperat că acela va fi sfârșitul Lui. „În ziua următoare, care era după Pregătire, preoţii principali şi fariseii s-au adunat înaintea lui Pilat şi au zis: Domnule, ne-am amintit că înşelătorul acela a zis când era încă în viaţă: După trei zile voi fi sculat din morţi. Porunceşte să fie păzit mormântul până a treia zi, ca nu cumva să vină discipolii Lui să-l fure şi să zică poporului: A fost sculat din morţi!, iar această ultimă înşelătorie să fie mai rea decât prima" (Mat. 27:62-64). Când guvernatorul

Cuprins

roman a auzit cererea lor le-a dat un soldat, spunându-le: „Aveţi o gardă. Duceţi-vă şi ţineţi mormântul sub pază cum ştiţi. S-au dus deci şi au ţinut mormântul sub pază, sigilând piatra şi punând garda acolo.” – Mat. 27:65,66.

Domnul Iehova trebuie să fi luat în derâdere pe acești Farisei, care s-au gândit că dacă vor avea piatra pecetluită și o gardă pusă la intrare ei vor putea împiedica scoaterea lui Isus din mormânt. Dumnezeu ar fi putut învia cu ușurință pe Domnul fără a da la o parte piatra, întrucât Isus a fost înviat ca o persoană spirituală divină. Cu toate acestea, Dumnezeu a ales să dea la o parte piatra. Și pe lângă faptul că a înviat pe Isus ca o creatură spirituală, El a îndepărtat rapid trupul uman dizolvându-l ca țărână, pentru ca să vadă putrezirea, așa cum a promis în versetul zece din Psalmul șaisprezece.

Acest soldat de gardă a păzit cu grijă mormântul în timpul nopții de Sâmbătă și Duminică; însă Duminică dimineața s-a prezentat îngerul Domnului Dumnezeu și a prăvălit piatra. Păzitorii au mărturisit că înfățișarea îngerului era ca fulgerul și hainele lui albe ca zăpada, și acești străjeri s-au cutremurat din cauza fricii.

După ce ziua de sabat s-a sfârșit, și se iveau zorii primei zile a săptămânii, femeile credincioase au fost primele care au pornit spre mormânt. Să citățm raportul Scriptural. (Matei 28:1-10): „După sabat, când se iveau zorile primei zile a săptămânii, Maria Magdalena şi cealaltă Marie au venit să vadă mormântul. Şi, iată, că fusese un mare cutremur de pământ, căci îngerul Domnului coborâse din cer, se dusese acolo, rostogolise piatra şi stătea pe ea. Înfăţişarea lui era ca fulgerul, iar îmbrăcămintea lui, albă ca zăpada. Paznicii tremurau de frica lui şi au rămas ca morţi. Dar îngerul le-a zis femeilor: Nu vă temeţi, căci ştiu că îl căutaţi pe Isus care a fost crucificat. Nu este aici, pentru că a fost sculat din morţi, aşa cum a spus. Veniţi şi vedeţi locul unde a fost pus. Apoi duceţi-vă repede şi spuneţi discipolilor Săi că a fost sculat din morţi. Şi iată că El merge înaintea voastră în Galileea. Acolo Îl veţi vedea. Iată că v-am spus!“ Părăsind repede mormântul, cu teamă şi mare bucurie, ele au alergat să le dea de ştire discipolilor săi. Şi iată că Isus le-a ieşit înainte şi a zis: „Pacea să fie cu voi! Ele s-au apropiat, i-au cuprins picioarele şi s-au plecat înaintea Lui. Atunci Isus le-a zis: Nu vă temeţi! Duceţi-vă şi istorisiţi-le fraţilor mei, ca să se ducă în Galileea, şi acolo Mă vor vedea”. – Mat. 28:1-10.

Trebuie să fi existat o mare agitație în acel timp printre unii oameni din Ierusalim. Aceste femei credincioase au alergat să spună discipolilor, în timp ce soldații s-au grăbit s-au grăbit spre oraș să anunțe pe angajatori despre ceea ce se întâmplase. Raportul (Mat. 28:11-15) spune: „În timp ce ele erau pe drum, iată, că unii din străjeri s-au dus în oraş şi le-au povestit preoţilor principali tot ce se întâmplase. Aceştia, după ce s-au adunat împreună cu bătrânii şi s-au sfătuit, le-au dat soldaţilor suficienţi bani şi le-au zis: Să spuneţi: Discipolii Lui au venit noaptea şi l-au furat în timp ce dormeam. Şi, dacă aceasta va ajunge la urechile guvernatorului, îl vom convinge noi şi vă vom scăpa de orice grijă. Ei au luat banii

Cuprins

şi au făcut cum li s-a spus. Şi aceste cuvinte s-au răspândit printre iudei până în ziua de azi”.

Isus fiind înviat ca o creatură spirituală invizibilă, fără îndoială îngerii lui Dumnezeu au fost singurii martori oculari adevărați ai actului lui Dumnezeu în ridicarea Fiului Său iubit și credincios din morți. Cu toate acestea, după înviere Domnul Isus s-a înfățișat viu discipolilor Săi credincioși, materializându-se în formă umană și înfățișându-li-se astfel, vorbind și chiar mâncând cu ei. Și astfel dovezile învierii Lui s-au îngrămădit și au devenit surprinzătoare în stabilirea faptului că marele Fiu al lui Dumnezeu fusese adus victorios din starea morții. Și astfel și credința discipolilor a fost revigorată, și ei au devenit martori zeloși ai învierii Lui, și mărturia lor despre acest fapt este adevărată, autentică, și de încredere.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

15 DECEMBRIE 1936 Nr. 24

Cuprins:

MALEAHI
PARTEA a IV-a - Pag.655

MOTIVE PENTRU CONFLICTUL FINAL - Pag.670

REVELAȚIA LUI ISUS CRISTOS - Pag.674

SCRISORI - Pag.677

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Cuprins

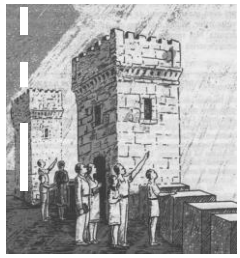

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii şi Tratate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCŢIONARI:

Preşedinte: J.F.Rutherford Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toţi fiii Tăi vor fi învăţaţi de lehova;
şi mare va fi pacea fiilor tăi" - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAŢĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veşnicie în veşnicie: El este Creatorul cerului şi al Pământului şi Dătătorul de viaţă al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creaţiunii Sale şi Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer şi pe Pământ şi Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a aşezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar şi a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toţi oamenii sunt născuţi păcătoşi şi fără drept la viaţă.

ISUS a fost făcut om şi Omul lsus a suferit pentru a produce preţul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morţi, ca şi creatură divină. L-a înălţat la cer mai presus de orice creatură şi de orice nume şi L-a investit cu toată puterea şi cu toată autoritatea.

ORGANIZAŢIA LUI IEHOVA este o Teocraţie numită Sion şi Isus Cristos este Funcţionarul Principal de acolo şi Regele de drept al lumii: urmaşii unşi şi credincioşi ai lui Cristos sunt copiii Sionului şi membrii organizaţiei lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie şi privilegiu este să mărturisească pentru supremaţia lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, aşa cum sunt exprimate în Biblie şi să poarte fructele împărăţiei înaintea tuturor acelora care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârşit în anul 1914 A.D. şi Domnul Isus Cristos a fost aşezat de lehova pe tronul Său al autorităţii, a expulzat pe Satan din cer şi înaintează în întemeierea Împărăţiei lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL şi binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăţia lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreaţă a Domnului, va fi distrugerea organizaţiei lui Satan şi stabilirea dreptăţii pe Pământ: sub această împărăţie, oamenii de bine ce vor supravieţui Armaghedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul" cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe lehova Dumnezeu şi scopurile Sale. aşa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucţiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova şi tuturor oamenilor de bine. Ea pregăteşte pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează şi altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio şi alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă şi separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizaţii lumeşti. Ea este în întregime şi fără rezervă pentru împărăţia lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conţinutului ei în mod critic şi atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Preţul abonamentului anual

Statele Unite - $1: Canada şi celelalte ţări - $1.50: Marea Britanie. Australia şi Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poştal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia şi Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte ţări decât cele menţionate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poştal *internaţional.*

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia şi Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toţi studenţii Bibliei sinceri, care din cauza infirmităţii, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească preţul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroşi să-i ajutăm astfel pe nevoiaşi, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poştale.

Cuprins

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENŢEI LUI CHRISTOS

Vol. LVII **15 Decembrie 1936** **Nr. 24**

MALEAHI

*"*Onorează pe tatăl tău şi pe mama ta pentru ca zilele tale să fie lungi în ţara pe e care ţi-o dă Domnul, Dumnezeul tău." - Exodul 20:12

PARTEA a IV-a

IEHOVA n-a făcut ca profeţiile Sale să fie scrise în aceiaşi ordine cronologică în care se împlinesc. Profeţia lui Maleahi care a fost scrisă în vechime spre folosul rămăşiţei, n-a putut fi înţeleasă de rămăşiţă numai după ce a venit Domnul Isus în templu. Capitolul al treilea al profeţiei, versetul de la unu la patru, pare să fie cheia înţelegerii întregii profeţii şi de aceea trebuie examinat mai întâi. Acum vom examina aici capitolul unu şi doi. La unele părţi ale acestor două capitole s-a făcut referire în abordarea profeţiei publicate până acum în *Turnul de Veghere*; totuşi pare a fi potrivit de a le examina acum într-un mod mai amănunţit. La venirea Domnului Isus în templu trebuie judecaţi toţi care afirmă a fi urmaşii Lui şi aspiranţi la Împărăţie. Această judecată osândeşte pe cei egoişti şi descoperă pe clasa „servului rău" şi pe preoţime care au susţinut a fi copiii lui Dumnezeu dar care n-au cinstit pe „tatăl" şi pe „mama" lor. Profeţia îi dă pe faţă şi arată de ce este potrivnică judecata. Judecata arată cine sunt credincioşii Domnului, şi aceştia sunt curăţiţi ca să aducă Domnului daruri în neprihănire. Celor credincioşi le este permis să vadă şi să înţeleagă motivul pentru judecăţile rostite, şi prin aceasta li se impune datoria să transmită această informaţie acelora care au o ureche ascultătoare.

2. Maleahi, a cărui nume înseamnă „înger [mesager] al lui Iehova" a primit cuvântul de la Iehova, şi profeţia începe cu declaraţia: „Povara cuvântului Domnului către Israel prin Maleahi". (Maleahi 1:1). Această profeţie s-a aplicat la început asupra naţiunii lui Israel, însă ea se aplică într-o măsură mult mai mare asupra Israelului spiritual, adică asupra acelora care au încheiat un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu şi de a călca pe urmele lui Cristos Isus. „Povara cuvântului lui Iehova" a fost plină de osândire despre faptele greşite ale poporului de legământ al lui Iehova şi este un avertisment sau o înştiinţare solemnă adresată făcătorilor de rele despre sfârşitul pe care-l vor avea dacă nu se vor întoarce şi nu se vor îndrepta în grabă. În timpul când Maleahi a primit „cuvântul profetic al lui Iehova", Israelul natural sau cel puţin o rămăşiţă a lui a fost adusă din Babilon în ţara lui Iuda şi la Ierusalim. Închinarea şi serviciul lui Iehova au fost restatornicite. Templul a fost zidit din nou. Acolo a locuit şi guvernatorul lui Iuda, Zorobabel,

Cuprins

care a ocupat în acel timp slujba aceea. Mai târziu a fost făcut guvernator Neemia. (Neemia 2:5-8; 5:14-18; Ezra 2:1, 2; 3:1-8). Profeţia s-a împlinit cu Israelul spiritual după venirea Domnului Isus la templu în anul 1918 și până la curăţirea sanctuarului în anul 1932. - Daniel 8:14.

3. Iehova zice Israelului natural şi mai târziu şi Israelului spiritual: „V-am iubit, zice Domnul! Şi voi ziceţi: Cu ce ne-ai iubit: Nu a fost Esau frate cu Iacov? zice Domnul; totuşi l-am iubit pe Iacov". (Maleahi 1:2). Iehova a dovedit aceasta prin faptul că a adus Israelul natural din Babilon înapoi în Ţara Sfântă şi astfel a împiedicat ca puterea mondială a lui Satan să-l nimicească deplin. Iehova a dovedit adevărul acestei declaraţii şi Israelului Său spiritual după experienţele îngrozitoare ale anului 1918. Izbăvitorul a venit din Sion, şi atunci s-a împlinit ce zice Sfânta Scriptură: „Şi atunci tot Israelul (spiritual) va fi salvat, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, şi va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov [de la întreg poporul lui Dumnezeu]; căci acesta este legământul [nou], pe care-L voi face cu ei, când le voi şterge păcatele. În ce priveşte Evanghelia, ei [cei necredincioşi] sunt vrăşmaşi, şi aceasta spre binele vostru; dar în ce priveşte alegerea [celor credincioşi ca popor pentru Numele lui Iehova], ei [rămăşiţa credincioasă] sunt iubiţi din pricina părinţilor lor [Avraam, Isaac şi Iacov]". - Romani 11:26-28.

4. Când Iehova a vorbit Israelului natural prin gura lui Moise în Moab, a zis: „Căci tu eşti un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fi un popor special pentru El, mai presus de toate popoarele de pe faţa pământului. Nu doar pentru că întreceţi la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi şi v-a ales, căci voi sunteţi cel mai mic dintre toate popoarele. Ci, pentru că Domnul v-a iubit, pentru că a vrut să ţină jurământul pe care l-a făcut părinţilor voştri, pentru aceea v-a scos Domnul cu mâna Lui puternică, şi v-a răscumpărat din casa robiei, din mâna lui Faraon, împăratul Egiptului". - Deuteronomul 7:6:8.

5. Aceste cuvinte ale lui Iehova se aplică cu un raţionament mai puternic asupra Israelului spiritual aprobat în timpul judecăţii din templu. În timpul când a fost anunţată profeţia, Israelul natural n-a răspuns aşa cum a trebuit iubirii pe care a arătat-o Iehova faţă de el, şi Iehova i-a adus aminte de nepăsarea lui. Vorbind Israelului spiritual, Domnul Isus zice: „Căci Tatăl însuşi vă iubeşte, pentru că M-aţi iubit, şi aţi crezut că am ieşit de la Dumnezeu" (Ioan 16:27). Cei credincioşi şi ascultători răspund: „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi." - 1Ioan 4:19.

6. Cei reci şi nepăsători încearcă să se justifice pentru nerespectarea poruncilor Domnului și de aceea pun Domnului întrebarea: „Cu ce ne-ai iubit?" Dumnezeu porunceşte întregului Său popor de legământ: „Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cu toată puterea ta". (Deuteronomul 6:5). Contrar acestei porunci, mulţi au încercat să-şi împartă iubirea între Dumnezeu, creaturi şi lucruri. Chiar şi cei ce-au format mai târziu clasa „servului credincios şi înţelept", un timp oarecare n-au preţuit aşa cum se cuvine bunătatea plină de iubire pe care le-a arătat-o Iehova, şi acesta a fost cazul

Cuprins

când s-a arătat Domnul Isus în templu. Toți care așteptau cu nerăbdare să meargă în cer, și care nu dădeau nici o onoare Numelui lui Iehova, nu reușeau să iubească pe Dumnezeu după poruncile Sale. După ce Domnul Isus a venit la în templu şi a descoperit celor credincioşi planul lui Iehova, iubirea lor a devenit mai mare şi ei au urmat poruncile Domnului cu mai multă plăcere.

7. La întrebarea celor necredincioşi Iehova răspunde prin aceea că le pune şi El o întrebare: „Nu a fost Esau frate cu Iacov? zice Domnul; totuşi am iubit pe Iacov". Iehova îşi arată iubirea faţă de aceia care-L ascultă. Esau a fost primul născut al lui Isaac şi al Rebecăi şi prin urmare, moştenitorul logic al tatălui său; totuşi Iacov a fost favorizat de Iehova şi a fost ales moştenitor. Iehova a cunoscut sfârşitul de la început. Deşi Iacov a fost cel mai tânăr dintre gemeni, totuşi Iehova şi-a îndreptat iubirea asupra lui înainte de naşterea lui Iacov, deoarece El a ştiut că Iacob Îl va asculta, pe când Esau nu. (Geneza 25:21-26). „Ba mai mult; tot aşa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni numai de la părintele nostru Isaac. (Căci măcar, că cei doi gemeni nu se născuseră încă, şi nu făcuseră nici bine nici rău - ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă) - s-a zis Rebecăi: „Cel mai mare va sluji celui mai mic", după cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât". Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum!". (Romani 9:10-14). Iehova nu şi-a putut îndrepta iubirea asupra primului născut din pricina dreptului de întâi născut fiindcă a ştiut foarte bine dinainte că acesta îi va fi necredincios şi că Iacov îl va asculta în mod credincios; de aceea este scris: „Căci El a zis lui Moise: „Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă [din pricina credinţei sale]; şi Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să mă îndur [din pricina ascultării sale"] (Romani 9:15). Regula cu privire la dreptul de întâi născut trebuie să cedeze înaintea regulii ascultării credincioase: „Aşadar, nu atârnă nici de cine vrea [Esau], nici de cine [Esau] aleargă [la Isaac], ci de Dumnezeu care are milă," (Romani 9:16). Mai departe Iehova zice: „Şi am urât pe Esau, i-am prefăcut munţii într-o pustietate, şi moştenirea lui am dat-o şacalilor din pustiu". - Maleahi 1:3.

8. Dumnezeu l-a urât pe Esau din pricina egoismului său şi fiindcă n-a avut credinţă în făgăduinţa lui Dumnezeu. Esau şi-a luat de soţie o păgână blestemată, s-a purtat nedrept cu Iacov şi a manifestat spiritul unui ucigaş. Din aceleaşi motive a fost urâtă şi naţiunea lui Esau (Edomiţii) de Iehova, atât Edomiţii din vechime cât şi cei moderni, adică mulțimea blestemată din timpul prezent care a fost reprezentată prin Edomiţi. (Vezi „Obadia", *Turnul de Veghere* 15 iunie 1936). Din acelaşi motiv sunt urâţi şi lepădaţi de Domnul şi clasa „servului rău" şi toţi cei ce formează această clasă. (Matei 24:48-51). Astfel, Iehova declară că a pustiit moştenirea lui Esau şi a devastat întreg Edomul. (Ezechiel 35:2-15; Obadia 15-21; Ieremia 49:7-22). Profeţia lui Iehova rostită împotriva lui Esau s-a împlinit într-o măsură mai mică la un oarecare timp după nimicirea Ierusalimului. La timpul potrivit Cristos Isus s-a arătat în templu şi a prefăcut în pustiu starea clasei servului rău, împlinind astfel profeția la nivel mai mare. În timpul judecăţii de la templu, Cristos Isus, credincios cuvântului Său, trimite îngerii Lui ca să strângă pe toţi

Cuprins

candidaţii la Împărăţie care au devenit lucrători ai nelegiuirii şi care au încercat să atragă urmaşi după ei; Domnul îi osândeşte la acelaşi sfârşit ca şi făţarnicii, îi aruncă în întunericul de afară şi ia de la ei toate interesele Împărăției. (Matei 13:41; 25:24-30). Moştenirea lor în calitate de moştenitori ai lui Dumnezeu şi împreună moştenitori cu Cristos va fi prefăcută într-o pustietate deşartă. Aceasta este prefigurat în mod simbolic prin aceea că ţara lor este descrisă ca locul unde şacalii din pustiu caută hrană, pentru că au refuzat să sufere cu Cristos Isus şi să onoreze pe Iehova, Tatăl lor, şi Împărăţia Lui. Această judecată și executarea ei împotriva clasei servului rău a început în anul 1918, după venirea lui Cristos la templu; şi este de aşteptat ca aceeași judecată să se abată asupra oricăruia din societatea templului care va deveni de acum înainte necredincios. Din aceasta rezultă, aşadar, că fiecare care a fost primit odată în templu şi care după aceea devine necredincios, va fi aruncat repede afară de îngerii Domnului.

9. Esau s-a alipit de organizaţia Diavolului, şi toţi care-l urmează în aceasta devin o parte a organizaţiei lui Satan şi sunt număraţi în clasa Edomiţilor. „Esau, adică Edom" (Geneza 36:1). Cei ce-au fost odinioară aspiranţi la binecuvântările dreptului de întâi născut ale lui Iehova, dar necinstesc pe Domnul, devin Edomiţi. Cuvintele Edomului raportate în profeţia lui Maleahi se aplică clasei servului rău. „Iar dacă ar zice Edomul: „Suntem nimiciţi, dar vom ridica iarăşi dărâmăturile!" aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Să zidească ei, căci Eu voi surpa, şi se vor numi: Ţara răutăţii, şi Poporul pe care S-a mâniat Domnul pentru totdeauna!" (Maleahi 1:4).

10. Aproximativ în timpul când a început judecata în templu, ambiţioşii, egoiştii, care au fost candidaţi odinioară la Împărăție au zis şi zic încă şi astăzi: „Noi suntem nimiciți deoarece suntem excluşi de la controlul oficial al Societăţi de Biblie şi Tractate, adică, din organizaţia vizibilă a lui Dumnezeu". Acestor necredincioşi nu le mai este acum posibil să stăpânească şi să conducă Societatea după bunul lor plac, şi de aceea se văietă după puterea şi stăpânirea lor pierdută. Mai departe ei au zis în cuvintele profeţiei: „Noi vrem să ridicăm iarăşi dărâmăturile şi să clădim organizaţia noastră proprie ca să concurăm cu Societatea Turnului de Veghere. Noi aşteptăm că Dumnezeu va aproba aceasta şi că această aventură nouă va propăşi". La aceasta Domnul răspunde: „Să zidească ei, căci Eu voi surpa". Judecata rostită împotriva lor este scrisă, Dumnezeu nu va anula această judecată. El nu le va da propăşire. Acelora care au fost osândiţi la pierire prin judecata Sa, Iehova nu le dă nici înviere şi nici viaţă. (Ieremia 49:17,18; şi 2Tesaloniceni 2:3; Ezechiel 35:14,15). Profeţia se referă apoi la cei ce stau de partea lui Iehova şi zice: „ Şi se vor numi: Granița răutăţii [adică, marginea sau extrema răutății]". Aşa vorbesc cei ce stau de partea lui Iehova despre cei necredincioşi, după indicaţia Sa; şi aceasta arată că celor credincioşi le este impusă datoria să facă cunoscut adevărul în felul acesta. Aceşti lucrători ai nelegiuirii sau răutății sunt oamenii cei mai vrednici de pedeapsă fiindcă au întors spatele adevărului cu voia şi s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu şi a organizaţiei Sale, şi astfel au necinstit pe tatăl şi pe mama lor. Alte traduceri redau această parte a

Cuprins

textului în felul următor: „Teritoriul răutății” (*Leeser; Rotherham, margin*). Acesta este „poporul pe care S-a mâniat Domnul (Iehova) pentru totdeauna" şi de aceea sunt osândiţi la pieire şi nimicire veşnică. Ei merg pe calea Diavolului şi a tuturor celor de teapa lui. (Apocalips 20:7-10). Nu există nici un motiv pentru care să ţină Dumnezeu în viaţă pe cei nelegiuiţi. Acelora care-L iubesc şi-L servesc le dăruieşte viaţa veşnică. După începerea judecății în templu Domnul face cunoscut aceste adevăruri credincioşilor Lui pentru ca să vadă și să aprecieze dreptatea și bunătatea iubitoare a Dumnezeului nostru. Iehova zice rămăşiţei credincioase a Israelului spiritual care formează clasa „servului credincios şi înţelept”: „Ochii voştri vor vedea, şi veţi zice: Mare este Domnul dincolo de hotarele (dincolo de; *R.V.*) lui Israel!" (Maleahi 1:5). Aceasta este o dovadă convingătoare pentru cei credincioşi că Iehova urăşte pe nelegiuiţii prefigurați prin Esau, şi iubeşte pe cei prefigurați prin Iacov, adică pe cei credincioşi care-L iubesc şi-L servesc în mod dezinteresat. Aceşti credincioşi văd şi înţeleg judecata şi iubirea lui Iehova; de aceea ei înalţă Numele Lui din poziţia pe care o ocupă, adică din locul lor în organizaţia lui Dumnezeu şi dincolo de el, prin faptul că preamăresc şi mărturisesc neîncetat Numele şi Împărăţia lui Iehova; şi ei fac lucrul acesta în mijlocul unei mari împotriviri.

TIMPURI PRIMEJDIOASE

11. Când Iehova a făcut cunoscută legea Sa Israelului natural, i-a zis: „Onorează pe tatăl tău şi pe mama ta, pentru ca zilele tale să fie lungi în ţara pe care ţi-o dă Domnul, Dumnezeul tău". (Exodul 20:12). Legea lui Dumnezeu nu se schimbă. Legea dată atunci copiilor lui Israel se referă acum în mod cu totul deosebit la Israelul spiritual. Copiii părinţilor naturali trebuie să-i respecte şi să-i cinstească dacă părinţii se poartă aşa cum se cuvine. Aplicarea acestui text nu poate fi mărginită însă numai la aceasta deoarece părinţii de multe ori devin nelegiuiţi, trec de partea Diavolului şi se luptă împotriva Numelui lui Iehova şi-L ocărăsc pe faţă. Desigur că Dumnezeu nu vrea să zică că copiii trebuie să cinstească pe unii care lucrează aşa de nelegiuit chiar şi dacă aceste persoane sunt părinţii lor. (Isaia 54:1,13). Cuvântul „tată" în Exodul 20:12 înseamnă Iehova Dumnezeu care dă viaţă tuturor care primesc viaţă. „Mama" în acest text înseamnă „femeia" lui Dumnezeu care reprezintă în mod simbolic pe organizaţia Lui care naşte pe copiii lui Dumnezeu. (Isaia 54:1-3). „Un fiu cinsteşte pe tatăl său, şi o slugă pe stăpânul său. Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Dacă sunt Stăpân, unde este teama de Mine? zice Domnul oştirilor către voi, preoţilor care disprețuiți Numele Meu, şi care ziceţi: „Cu ce am disprețuit noi Numele Tău?" (Maleahi 1:6). Oamenii care au format naţiunea lui Israel după trup au fost poporul lui Dumnezeu pe care El l-a ales pentru Sine, şi El a fost Tatăl lor. Cu toate acestea, aplicarea majoră a textului este asupra Israelului spiritual, adică asupra acelora care au exercitat credinţă în Dumnezeu şi în Cristos Isus şi au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu, şi pe care Dumnezeu i-a recunoscut ca fii ai Săi. Cine rămâne devotat şi credincios în mod sincer lui

Cuprins

Dumnezeu va cinsti sau onora Numele Tatălui. Apostolul, adresându-se adunării din Efes, a scris: „Copii, ascultaţi în Domnul de părinţii voştri, căci este drept. „Să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta" - este cea dintâi poruncă însoţită de o făgăduinţă - ca să fie bine cu tine, şi să trăieşti multă vreme pe pământ". (Efeseni 6:1-3). Prin aceasta se arată aplicarea justă a textului. Fiii născuţi din spirit ai lui Dumnezeu sunt datori să cinstească pe Dumnezeu ascultând cu bucurie poruncile Lui şi ale Fiului Său. Cel ce apucă o cale contrară necinsteşte Numele lui Iehova. A necinsti pe Dumnezeu duce pe om în primejdie. Acum au sosit „zilele din urmă" şi Satan se străduieşte în mod disperat să întoarcă pe toţi oamenii de la Dumnezeu şi de aceea îi amăgeşte pe calea neascultării. Despre aceasta a scris apostolul: „Să ştii că în zilele din urmă vor fi vremuri primejdioase. Căci oamenii vor fi iubitori de sine [extrem de egoişti], lacomi [dorind şi căutând aceea la ceea ce nu au drept]... neascultători de părinţi... neîmblânziţi [călcători de legământ], …dispreţuitori ai acelora care fac binele... iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. " (2Timotei 3:1-5). Descrierea dată aici se potriveşte exact situaţii din prezent în îndeosebi acelora care au fost odinioară candidaţi la Împărăţie şi au căzut. Deşi este adevărat că oamenii din această lume urmează exact aceeaşi cale pe care o descrie apostolul, totuşi acest text se referă în mod deosebit la aceia care au început să servească pe Dumnezeu, dar după aceea s-au dovedit necredincioşi. Ceea ce i-a făcut să devină nelegiuiţi a fost egoismul şi lăcomia lor, şi ei au refuzat să asculte poruncile lui Dumnezeu şi să urmeze instrucţiunile organizaţiei Sale. Ei n-au dat atenţie sfatului următor al Domnului: „Fiule păzeşte porunca tatălui tău, şi nu părăsi legea mamei tale." - Proverbe 6:20.

12. Toţi care la venirea Domnului în templu au fost aspiranţi la Împărăţie, au fost din seminţia lui Levi din care sunt luaţi preoţii; prin urmare un număr din ei au aparţinut preoţimii. Iehova, adresându-se clasei preoţilor, îi zice: „Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine?" Cu alte cuvinte, profeţia le zice: „Ce faceţi voi pentru a arăta cinste lui Iehova Dumnezeu?" Iehova adoptă pe Israeliţii spirituali ca fii ai Lui şi prin urmare devine Tatăl lor. - Galateni 4:5-7; Romani 8:14,15.

13. Împărăţia a fost născută în 1914 după ce Iehova a născut copilul de partea bărbătească care trebuie să guverneze lumea şi după aceea femeia Lui a născut pe ceilalţi copii. Iehova trimite pe Mesagerul Său iubit în templu pentru ca să testeze şi să judece pe toţi fiii spirituali ai lui Dumnezeu. El inaugurează legământul nou faţă de ei. Iehova zice: „Eu sunt Tatăl lui Israel (spiritual), şi Efraim (cel spiritual) este întâiul Meu născut." (Ieremia 31:9,31-34). Fiii adevăraţi recunosc pe Iehova ca Tată al lor şi dau onoare numelui Său. Aceştia zic cu cuvintele profetului: „Tu, Doamne, eşti Tatăl nostru, Răscumpărătorul nostru; numele Tău este din veşnicie." (Isaia 63:16). „Dar, Doamne, Tu eşti Tatăl nostru: noi suntem lutul, şi Tu olarul; suntem cu toţii lucrarea mâinilor Tale". (Isaia 64:8). Numai cei ce ascultă cu bucurie poruncile Sale îşi arată iubirea pentru El şi cinstesc numele lui Iehova. Unii ca aceştia mărturisesc cu curaj şi bucurie numele

Cuprins

şi Împărăţia Lui în ziua lui Iehova care a sosit acum. (1Ioan 4:17,18). Fiul poartă numele Tatălui său, şi fiul conştient de datoria sa stimează şi onorează numele Tatălui său, și prin urmare, fiul ocupă un loc de o foarte mare răspundere în ceea ce privește numele Tatălui său.

14. Dumnezeu a făcut pe Leviţi servii Săi. Pe unii din ei i-a făcut preoţi, iar alţii din seminţia lui Levi au făcut alt serviciu; ei însă toţi au fost servii lui Dumnezeu și toți au prefigurat pe fiii spirituali ai lui Dumnezeu care, de asemenea, sunt servii Lui. Pe aceşti Izraeliţi spirituali Domnul îi curăţă în judecata templului pentru ca să aducă lui Iehova daruri în neprihănire; prin urmare fiii trebuie să onoreze numele lui Iehova şi ei şi fac lucrul acesta. Când a venit Domnul în templu, cei ce-au intrat în legământul de jertfă n-au onorat numele lui Iehova aşa cum se cuvine, şi aceasta s-a datorat oarecum faptului c-au fost în neştiinţă despre modul just de a onora numele Său. Toţi au luat un curs mai mult sau mai puţin compromițător şi au adus prin aceasta dezonoare asupra numelui lui Iehova Dumnezeu. Ei au întrebuinţat mult timp pentru „dezvoltarea caracterului”, şi pentru a da onoare oamenilor şi a urma învăţăturile lor.

15. În numărul din 1 Mai 1926 al *Turnului de Veghere*, Domnul a adus în atenţia poporului Său faptul că pentru ei este cu mult mai important să onoreze pe Iehova prin vestirea numelui Său decât să dezvolte numai un caracter. Judecata templului descoperă pe de-o parte o clasă de născuţi din spirit care au ţinut la dorinţele lor egoiste și au refuzat să onoreze numele lui Dumnezeu; iar pe de altă parte descoperă o clasă care este doritoare să facă voia lui Dumnezeu; şi când clasa aceasta din urmă a văzut calea cea dreaptă, atunci s-a grăbit să o urmeze. Domnul a arătat clar şi limpede această chestiune în ultimii ani acelora care-L iubesc şi-L servesc, şi cu bucurie ei îşi împlinesc datoria ce le-a fost impusă să vorbească despre aceasta atât unul cu altul cât şi tuturor celorlalţi care au urechi de auzit. Ei le explică că numai cel ce iubeşte şi serveşte pe Iehova onorează într-adevăr numele Lui, şi astfel primeşte aprobarea Sa. Cine lucrează în alt chip ajunge în mare primejdie. Credincioşii care susţin cu succes proba sunt aduşi în templu; dacă însă mai târziu vreunul din aceştia ar deveni egoist, lacom şi rebel, atunci şi ei ar fi aruncați afară de Domnul, după cum declară El.

16. Servul adevărat al lui Dumnezeu are pricepere, adică, apreciază relaţia sa corectă cu Stăpânul său şi cu Iehova, şi ştie foarte bine că el trebuie să cinstească numele lui Iehova şi a Fiului Său prea iubit. Cristos Isus este Maestrul sau Stăpânul peste casa lui Iehova Dumnezeu. „Fiindcă unul singur este Stăpânul vostru: Cristos." (Ioan 13:13,14; Matei 23:8). Pentru ca toţi care au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu să poată aprecia aşa cum se cuvine poziţia lor în organizaţia lui Dumnezeu, apostolul aplică regula despre relaţia dintre serv şi stăpân atât după trup cât şi în Cristos, spre a ilustra printr-o relaţie pe cealaltă: „Robilor, ascultaţi de stăpânii voştri pământeşti, cu frică şi cu cutremur, în curăţie de inimă, ca de Cristos. Slujiţi-le nu numai când sunteţi sub ochii lor, ca şi cum aţi vrea să plăceţi oamenilor, ci ca nişte robi ai lui Hristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu. Slujiţi-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor, căci ştiţi că

Cuprins

fiecare, fie rob, fie slobod va primi răsplata de la Domnul, după binele pe care-1 va fi făcut". - Efeseni 6:5-8.

17. Iehova este marele Maestru sau Stăpân şi Domn peste toţi. El a fost Maestrul peste preoţimea Israelului natural. Ei au fost seminţia şi poporul Lui. Dumnezeu a fost Conducătorul lor Suveran. Prin profetul Său Maleahi, Iehova zice Israelului după trup, şi după aceea mai cu seamă Israelului spiritual: „Dacă sunt Stăpân (evreieşte: Adon adică domn suveran), unde este teama de Mine" Că aceasta este semnificaţia acestui text arată următoarele cuvinte ale lui Isaia: „Doamne Dumnezeul nostru, alţi stăpâni (evreieşte: adonim) afară de Tine au stăpânit peste noi, dar acum numai pe Tine, şi numai Numele Tău îl chemăm." (Isaia 26:13). Iehova este Puterea Supremă, Capul Stăpânirilor Înalte. Fiii Lui nu pot să se teamă de El şi în acelaşi timp să caute să placă oamenilor. Aceasta i-ar face să cadă în laţul Diavolului. Ei nu pot să fie supuşi conducătorilor lumeşti şi regulilor care sunt contrare legii lui Dumnezeu, ci trebuie să recunoască numai pe Iehova Dumnezeu ca Puterea Supremă şi legea Lui ca fiind mai presus de legea oamenilor, şi ei şi fac aceasta. Fiii lui Dumnezeu nu sunt servi ai oamenilor, şi ei trebuie să stea sau să cadă înaintea Stăpânului lor, Domnul cerului şi al pământului. „Căci aţi fost cumpăraţi cu un preţ. Proslăviţi dar pe Dumnezeu în trupul şi în spiritul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu". (1Corinteni 6:20). „Voi aţi fost cumpăraţi cu un preţ. Nu vă faceţi dar robi oamenilor". (1Corinteni 7:23). Domnul Isus accentuează faptul că fiii lui Dumnezeu nu trebuie să se teamă de oameni, ci numai de Dumnezeu. (Matei 10:28). „Frica de Domnul este urârea răului". (Proverbe 8:13). Rău este a face ceva cu voia ce este contrar poruncii lui Dumnezeu. A lua o atitudine contrară organizaţiei lui Dumnezeu, şi a întemeia sau a încerca a întemeia o organizaţie care onorează oameni, este desigur rău în ochii lui Dumnezeu. A da onoarea oamenilor în locul lui Iehova înseamnă a dispreţui numele lui Iehova. Şi răspunderea devine mai mare când cineva știe că scopul lui Dumnezeu este justificarea numelui Său. Domnul zice acelora care lucrează contrar legii Sale: „Unde este teama de Mine... preoţilor, care dispreţuiţi Numele Meu". Din aceasta rezultă, așadar, că fiecare care a încheiat un legământ să facă voia lui Dumnezeu trebuie să cinstească numele lui Iehova prin urmarea poruncilor Lui, fără să se lase să fie oprit de legile oamenilor sau de ceea ce zice sau cugetă o creatură oarecare despre el.

18. Persoana egoistă care caută onoare şi glorie pentru sine însuşi nu cinsteşte pe Iehova. Atât timp cât cineva se lasă stăpânit de egoism nu poate vedea şi nici înţelege Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Cei devotaţi cu totul şi în mod dezinteresat Domnului Iehova pot să urmeze un timp oarecare din neştiinţă o cale greşită, dar dacă caută cu sârguinţă calea cea dreaptă şi doresc să facă voia lui Dumnezeu, El le va arăta la timpul Său calea cea dreaptă. Aceasta s-a şi întâmplat când a apărut cartea „*Profeţie*" în anul 1929, când Domnul a făcut pe poporul Lui să înţeleagă clar că onoarea şi justificarea numelui Său este de cea mai mare importanţă. Când Domnul a făcut cunoscut acest mare adevăr, El a fost primit cu bucurie de cei dezinteresaţi şi ei au ascultat de voinţa Domnului. Dar cei ce se lasă

Cuprins

conduşi de dorinţa lor egoistă şi caută să atragă după ei pe alţii din organizaţia Domnului, urmează prin aceasta o cale nelegiuită. Ei devin slabi şi nu înţeleg. Ei nu recunosc şi nu apreciază relaţia adevărată a creaturii cu Creatorul şi sunt orbi faţă de adevăr. Cel ce caută în mod egoist onoare şi laudă de la oameni sau, viceversa, dă onoare şi laudă altor oameni, lasă la o parte neluată în seamă chestiunea mare care va fi decisă acum, şi arată prin aceasta clar că nu are pricepere. Cine urmează un astfel de curs de comportament dispreţuieşte numele lui Iehova.

19. Iehova descoperă acum prin profetul Său cum poate arăta cineva că dispreţuieşte pe Iehova. Cei ce au o părere prea înaltă despre sine caută să-şi justifice purtarea greşită chiar şi după ce au fost înștiințați despre modul lor fals de comportare. Domnul zice prin profetul Său Maleahi: „Şi care ziceţi: „Cu ce am spurcat noi Numele Tău?" Şi la această întrebare Iehova răspunde: „Aduceţi pe altarul Meu pâine necurată!" Şi dacă ziceţi: „Cu ce Te-am spurcat?" - „Prin faptul că ziceți: „Masa Domnului este de dispreţuit". (Maleahi 1:7). Toate jertfele sunt desemnate de Domnul prin cuvântul „pâine". Jertfa potrivită a fiilor lui Dumnezeu este descrisă de apostol cu aceste cuvinte: „Să ieşim dar afară din tabără la El, şi să suferim ocara Lui. Căci noi n-avem aici un oraș stătător, ci căutăm pe cel viitor. Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor noastre, dând laudă numelui Lui." (Evrei 13:13-15). Aceasta înseamnă devotament din toată inima şi dezinteresat faţă de Iehova Dumnezeu şi ascultare de poruncile Sale prin vestirea numelui şi Împărăției Lui, urmând fără încetare, serios şi cu râvnă calea sau cursul pe care l-a prescris Dumnezeu fiilor Săi.

20. Legea lui Dumnezeu a cerut de la preoţi să cerceteze tot ce s-a adus pentru jertfă, şi tot ce a fost cu cusur sau ce s-a câştigat în mod ilegal n-a fost permis să se primească ca jertfă. „Dacă are vreun cusur, dacă este şchiop sau orb, sau are vreo meteahnă trupească, să nu-l aduci ca jertfă Domnului, Dumnezeului tău". (Deuteromul 15:21). Un dar adus Domnului care este amestecat cu preamărire şi onoare a oamenilor, fie că este vorba de sine însuşi sau de alţi, nu poate fi primit de Dumnezeu. (Luca 16:15). Este datoria solemnă a slujitorilor lui Dumnezeu care au servit în slujba de preot să vestească această regulă a lui Iehova în prezența și în auzul altora. Masa Domnului este aprovizionată de El cu hrana potrivită, nutritoare şi susţinătoare de viaţă pentru aceia care-L iubesc şi-L servesc. Ceea ce este contrar mesei lui Dumnezeu este de la Diavolul. Este scris: „Uitaţi-vă la Israelul după trup: cei ce mănâncă jertfele, nu sunt ei în împărtăşire cu altarul?" Aşa dar altarul este „masa Domnului". Mai departe este scris: „Nu puteţi lua parte la masa Domnului şi la masa Diavolului." (1Corinteni 10:18,21). Lucrurile lumeşti nu pot fi amestecate cu ceea ce dă Domnul poporului Său. De cea mai mare importanţă este numele lui Dumnezeu: și ceea ce pune El pe altarul sau pe „masa" Lui este în interesul Împărăției Sale şi este pus pe masă pentru fiii Săi; această hrană este vrednică aşadar de devotamentul deplin şi neîmpărţit al fiilor care sunt candidaţi la Împărăție. A încerca a amesteca lucruri lumeşti cu ceea ce a pus Domnul pe masa Lui înseamnă o dezonorare a numelui Său. Rezultă, așadar, că

Cuprins

persoanele care susţin a servi pe Dumnezeu, dar în acelaşi timp amestecă acest serviciu cu ceea ce aduce oamenilor onoare şi laudă, dovedesc prin aceasta că dispreţuiesc numele lui Dumnezeu şi îngrijirea Lui pentru ei. Aceasta este desigur o urâciune în ochii lui Dumnezeu. Cine înlocuiește ceva ce a pregătit Dumnezeu pentru aceia care-L servesc cu altceva, arată prin aceasta că dispreţuiește numele sfânt al lui Dumnezeu. De la începutul judecății templului au fost unii care deşi au susţinut a fi candidaţi la Împărăție, au refuzat cu dispreţ primirea îngrijirii lui Dumnezeu pentru ei, dar în schimb au primit ceea ce a pregătit omul. Ei vestesc şi susţin învăţături de ale oamenilor şi dispreţuiesc ceea ce a desfăşurat Dumnezeu prin împlinirea profeţiilor Sale spre folosul acelora care s-au apucat să facă voia Sa. Iehova a arătat acum limpede că marea chestiune care trebuie decisă acum se referă la numele Său sfânt; că datoria impusă poporului Său este de a face cunoscut numele Său, şi că o neluare în seamă a acestei chestiuni mari înseamnă a dispreţui numele Său şi a declara că masa Lui este de dispreţuit. A neglija sau a refuza a atrage atenţia asupra acestor adevăruri importante ar însemna neglijarea intereselor Domnului şi ar arăta necredincioşia acelora care au datoria să vestească numele şi Împărăţia Lui. Prin aceasta Domnul pune înaintea ochilor lucrătorilor nelegiuirii în ce fel şi-au arătat dispreţul pentru masa Lui.

21. Legea pe care a dat-o Domnul Israelului natural a hotărât că o jertfă oarbă nu este plăcută Domnului. „Preoţi" egoişti zic însă: „Aceasta nu este greşit, nici rău". De aceea, Domnul a zis prin profetul Său Maleahi: „Când aduceţi ca jertfă o vită oarbă, nu este rău lucrul acesta? Când aduceţi una şchioapă sau beteagă, nu este rău lucrul acesta oare? Ia adu-o dregătorului tău! Te va primi el bine pentru ea, va ţinea el seama de ea? zice Domnul oştirilor". - Maleahi 1:8.

22. Jertfa reprezintă pe acela care o aduce. Dacă o persoană care o aduce este oarbă faţă de marea chestiune de decis, şi această orbire este urmarea egoismului ei, atunci jertfa ei este oarbă şi un dar imperfect. Această regulă referitoare la Israelul natural se aplică cu mai mult raționament Israelului spiritual. Cel ce neglijează să vadă şi să facă cunoscut chestiunea acela jertfește jertfe oarbe şi calcă prin aceasta porunca Domnului. (Evrei 13:15). Faptul acesta este într-adevăr egal cu aducerea unui animal de jertfă orb care nu poate fi primit de Domnul. Sunt unii care afirmă a fi servii lui Dumnezeu şi care zic: „Eu voi face ce este drept în ochii mei, adică ceea ce înţeleg eu a fi drept". Cu alte cuvinte, ei pun judecata lui împotriva a ceea ce Domnul a scris limpede. Unul ca acesta demonstrează prin aceasta că este un nechibzuit. „Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar cine ascultă sfaturile este înțelept." (Proverbele 12:15). Cuvântul lui Dumnezeu este sfătuitorul adevărat şi just. În această zi când Regele este în templu şi arată poporului Său ce trebuie să facă, fiecare care dispreţuiește instrucţiunile Domnului şi urmează cursul său propriu zice prin faptele sale: „Dumnezeu nu conduce organizaţia Lui"; şi în inima lui, adică prin modul lui de a lucra unul ca acesta zice: „Nu există Dumnezeu", şi prin aceasta el declară că este un nebun. El este orb faţă de planul adevărat al lui Dumnezeu. El ar trebui să aibă o cunoştinţă mai bună în privinţa aceasta deoarece a început odată să se lase

Cuprins

condus de Cuvântul lui Dumnezeu, și prin urmare n-ar trebui să urmeze ideile sale sau ale unui alt om, ci ar trebui să aştepte de la Domnul învăţătură. Jertfa lui fiind oarbă nu poate fi primită de Domnul. Dacă cineva susţine sau cugetă că o astfel de purtare egoistă nu înseamnă un cusur la el sau la alţii care au încheiat un legământ de a face voinţa lui Dumnezeu, atunci acesta arată că dispreţuieşte altarul lui Dumnezeu şi este necredincios legământului său cu Dumnezeu. Copiii lui Iehova nu pot fi învăţaţi decât de Iehova şi de Domnul Isus Cristos. Nici un om, nici persoana proprie şi nici un alt om, nu poate fi conducătorul şi învăţătorul fiilor lui Dumnezeu. Astfel, Domnul arată deosebirea clară între cei necredincioşi şi cei credincioşi care caută să-L servească în slujba de preot. El dăruieşte mijlocul spre luminarea fiilor Săi şi spre luminarea priceperii lor pentru ca să nu-i aducă o jertfă oarbă.

23. Ce este în înţelesul Sfintei Scripturi o „jertfă şchioapă"? Șovăirea între două păreri, încercarea de a servi în acelaşi timp două organizaţii contrare una alteia, pretenția a servi pe Dumnezeu și în acelaşi timp a căuta a plăcea organizaţiei lumeşti sau a Diavolului; aceasta înseamnă desigur o şchiopătare şi, prin urmare, înseamnă aducerea unei jertfe „şchioape". Cine se teme de stăpânitorii omeneşti şi-i recunoaşte ca „înaltele stăpânirii" cărora trebuie să li se dea ascultare, arată prin aceasta că este „orb" şi „şchiop" din pricina fricii şi ascultării lui de puterile lumeşti. A asculta de aceste puteri lumeşti de frica de a nu fi pedepsit de oameni, înseamnă a aduce Domnului o jertfă şchioapă, aşadar, o jertfă ce nu poate fi primită. Dacă cineva din clasa preoţească ar aduce o astfel de jertfă, atunci ar fi lepădat cu ocazia judecăţii din templu, deoarece această judecată încearcă şi lămureşte pe fiii lui Levi pentru ca să aducă Domnului un dar în dreptate. (Maleahi 3:3). Clasa „servului rău" care a fost odată aspirantă la Împărăție a zis până acum: „Noi trebuie să recunoaştem pe stăpânitorii omeneşti ai acestui pământ ca înaltele stăpâniri, și noi şi facem lucrul acesta şi noi voim să-i ascultăm". Prin aceasta ei spun că aduc o jertfă şchioapă, şi totuşi susţin că o astfel de jertfă nu este un lucru rău: Domnul însă zice contrariul. Cel ce voieşte să aibă aprobarea lui Dumnezeu nu-i este permis să facă nici un compromis, ci trebuie să se predea cu totul lui Dumnezeu şi să se consacre serviciului Împărăției Sale urmărind numai cu un singur scop, fiind orb faţă de toate celelalte lucruri. - Isaia 42:19.

24. Iarăşi le zice Domnul: "Când aduceţi ca jertfă o vită beteagă voi ziceţi că lucrul acesta nu este rău" . Cei bolnavi spiritual zic: "O jertfă bolnavă nu este un lucru rău" (*R.V.).* Domnul aprovizionează masa Sa cu hrană la vremea cuvenită, şi arată prin aceasta poporului Său ce trebuie să facă. Cel ce neglijează sau refuză să se hrănească din hrana spirituală pe care o dă Domnul, şi în locul ei mănâncă din ceea ce judecă el că este bun şi ceea ce este servit de oameni şi nu de Domnul, arată prin aceasta în mod clar că el este bolnav spiritual. A crede şi a urma învăţăturile unui om, fie că acest om este mort sau în viaţă, şi a înălţa conducători omeneşti, dovedeşte clar că oamenii care fac astfel de lucruri sunt nişte bolnavi spirituali: căci ei nu deosebesc trupul lui Cristos şi nici planul lui Iehova privitor la acesta. O astfel de jertfă nu poate să fie primită niciodată de Domnul. El face

Cuprins

cunoscut acest lucru în mod clar poporului Său pentru ca să se ferească de această cursă în care au căzut alţii. Cine susţine că merge pe calea îngustă ca urmaş al lui Cristos Isus, dar în acelaşi timp dispreţuieşte şi combate lucrarea Domnului, adică vestirea numelui Său, şi vorbeşte cu dispreţ despre această lucrare ca despre "un comerţ cu cărţi", arată prin aceasta că este cu totul în dezacord faţă de Domnul. Prin modul său de comportare contrar căii Domnului el își demonstrează boala sa spirituală.

25. Domnul porunceşte acum poporului Său să ducă altora fructele Împărăției, adică, să mărturisească adevărul altora. Această mărturie trebuie să se refere la justificarea numelui lui Iehova prin Regele şi Împărăţia Lui. Dumnezeu a ales din neamul omenesc un popor pentru acest scop. Răspândirea mesajului Împărăției spre onoarea numelui lui Iehova este de o importanţă vitală deoarece Iehova a poruncit lucrul acesta. Cei ce sunt orbi faţă de adevărata chestiune și care sunt prin urmare bolnavi spiritual, şi care continuă în felul lor aşa zisul lor "serviciu pentru Dumnezeu", zic prin aceasta cam următoarele despre purtarea lor: "Ceea ce facem noi nu dăunează nimănui; deci nu se face nici un rău cu aceasta". Aceasta înseamnă ca şi cum ar zice: "Nu este un lucru rău că aducem o vită pentru jertfă oarbă şi şchioapă". Dacă cineva care aparţine seminţiei lui Levi lucrează în felul acesta, zice de fapt prin aceasta: "Masa lui Iehova este de dispreţuit". Care este, în legătură cu aceasta, datoria acelora care servesc în mod credincios pe Dumnezeu? Să stea liniştiţi şi să nu zică nimic? Nu, dimpotrivă, căci Domnul zice celor ce-L iubesc şi-L servesc: "Strigă în gura mare, nu te opri! înalţă-ţi glasul ca o trâmbiţă, şi vesteşte poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov [Israel] păcatele ei!" (Isaia 58:1). "*Turnul de Veghere*" n-ar putea să servească pe Domnul în mod credincios şi în acelaşi timp să se abţină să atragă atenţia asupra acestor lucruri. Îndată ce Domnul descoperă aceste adevăruri rostite de profetul Său şi permite să aibă loc faptele în împlinirea acestor profeţii, este datoria scrierilor Societăţii şi a tuturor celor ce sunt în armonie deplină cu Domnul şi-I sunt devotaţi, să proclame aceste adevăruri.

26. În momentul în care a fost rostită profeţia lui Maleahi, un simplu om a fost guvernator, ca Neemia sau Zorobabel. În timpul prezent însă Domnul Isus Cristos este guvernatorul Israelului spiritual, deoarece s-a urcat pe tron în anul 1914. Iehova şi Cristos Isus formează împreună "Înaltele Stăpâniri". Iehova adresează acum prin profetul Său cuvintele Sale clasei de preoţi neglijenţi şi necredincioşi şi le pune următoarea întrebare la care trebuie să răspundă: "Ia adu-o guvernatorului tău! Te va primi el bine pentru ea?*"(R.V.)* Chiar şi un conducător omenesc n-ar avea plăcere de o jertfă oarbă sau beteagă, şi cine aduce o astfel de jertfă să-i fie ruşine când este prins făcând un lucru ca acesta.

27. Neemia n-ar fi primit cu plăcere un astfel de dar. (Neemia 13:10-12). Este sigur că Domnul Isus Cristos în templu (palatul sau reşedinţa regală a lui Iehova), Guvernatorul Israelului spiritual, nu va dezonora numele lui Iehova primind o jertfă oarbă, şchioapă sau bolnavă. Aceasta este dovedit definitiv prin faptul că Cristos Isus după arătarea Lui în templu a început să ţină o judecată finală

Cuprins

cu Leviţii şi a curăţit pe cei aprobaţi, care şi-au arătat credincioşia, pentru ca astfel de aprobaţi să aducă Domnului daruri în neprihănire pe care Iehova Dumnezeu le primeşte şi îi sunt plăcute. Aceia din Leviţii anti-tipici care n-au fost aprobaţi de Cristos Isus cu ocazia judecăţii templului nu au nici un dar să aducă care este plăcut înaintea lui Iehova Dumnezeu, şi de aceea jertfele lor sunt respinse. Aceasta este situaţia adevărată a potrivnicilor organizaţiei lui Dumnezeu.

28. Adresându-se mai departe Leviţilor anti-tipici care au adus Domnului jertfe şchioape şi bolnave şi cu alte cusururi, Iehova zice prin profetul Său: "Şi acum, eu (Maleahi) vă rog, rugaţi-vă lui Dumnezeu să aibă milă de noi! Vă va primi El, când mâinile voastre fac astfel de lucruri? zice Domnul oştirilor" (Maleahi 1:9). Parafrazând cuvintele profetului, ele înseamnă: "Desigur că faţă de stăpânitorii pământeşti ai poporului vostru nu v-aţi fi purtat într-un mod atât de necinstit; mergeţi dar şi rugaţi-vă smerit Domnului să aibă milă de voi, şi vedeţi dacă vă va arăta aprobarea Sa sau nu: v-aţi fi purtat într-un mod atât de necinstit faţă de El şi masa sau altarul Lui? Aşa veţi putea vedea că voi nu aveţi dreptate şi sunteţi cu totul în neunire cu dreptatea când ziceţi: "Aceasta nu păgubeşte pe nimeni; cu aceasta nu facem nici un lucru rău". Vedeţi dacă Dumnezeu vă va primi sau nu". Nu se poate aştepta decât un lucru; căci Iehova nu se contrazice niciodată şi nu-şi schimbă niciodată regulile sau modul Său de comportare cu creaturile Sale, şi nici nu arată niciodată părtinire în purtarea Lui cu o creatură oarecare. Unii oameni s-au înfumurat din pricina poziţiei lor înalte pe care au cugetat că o ocupă între fraţii lor. În special clasa "bătrânilor aleşi" a cugetat că ei sunt favoriţii deosebiţi ai lui Dumnezeu, şi de aceea tot ce fac ei trebuie să fie drept. Această concluzie, firește, a fost cu totul greşită.

29. Stările ce-au existat printre Izraeliţii naturali, şi în special în mijlocul preoţimii sale, se repetă în mod exact printre Izraeliţii spirituali. Profeţia lui Maleahi arată că cei înfumuraţi şi egoişti nu pot primi aprobarea lui Dumnezeu. În profeţie este scris: "Cine din voi va închide porţile, ca să n-aprindeţi degeaba focul pe altarul Meu? N-am nici o plăcere de voi, zice Domnul oştirilor, şi nici nu primesc darurile de mâncare din mâna voastră!" - Maleahi 1:10.

30. Cei îngâmfaţi din Izraeliţii naturali au servit pe Dumnezeu numai pentru câştigul pământesc pe care l-au putut trage din aceasta, şi au arătat cu aceasta că "iubirea de bani" sau câştigul personal a fost rădăcina căii lor rele. Aşa a găsit şi Domnul la venirea Sa în templu Izraeliţi spirituali care au servit pentru câştig egoist, nu ca să onoreze şi să laude numele lui Iehova. Întrucât acei Iudei au servit şi au închis uşile în casa Domnului numai pentru un câştig egoist, ei au aprins un foc ca să aducă jertfe imperfecte pe altarul lui Dumnezeu; şi de aceea darul lor a fost în zadar. În acelaşi chip la începutul judecăţii în templu au fost între Izraeliţii spirituali unii care au făcut serviciul Domnului din motive egoiste, şi nu ca să facă voia Sa spre onoarea lui Dumnezeu. Acestora le zice Domnul: "N-am nici o plăcere de voi"... şi nici nu primesc darurile de mâncare din mâna voastră!" Un astfel de serviciu egoist n-a adus decât necinste numelui lui Dumnezeu, şi cine lucrează în mod egoist în serviciul Domnului aduce şi mai multă necinste asupra

Cuprins

numelui Său. În cazul acelor servi egoişti serviciul lor a fost numai un formalism, nu devotament faţă de Iehova şi preamărire a numelui Său. Chiar şi între Leviţii anti-tipici au fost câţiva în această atitudine când judecata în templu a fost în curs. Domnul i-a răbdat un timp oarecare şi le-a dat ocazia să-şi demonstreze motivul lor adevărat şi starea inimii lor. Această lucrare de despărţire a Domnului a continuat până când în anul 1932 curăţirea a fost făcută. După aceea Domnul a trimis pe îngerii Săi ca să strângă şi să arunce în întunericul de afară pe preoţii care nu s-au îndreptat, ca de pildă "bătrânii aleşi". Aceeaşi regulă este, bineînţeles, încă în vigoare, adică când cineva din templu devine orb şi bolnav spiritual şi aduce Domnului o jertfă egoistă şi imperfectă, atunci atât jertfa, cât şi persoana sunt respinse, şi cel care oferă este aruncat afară din templu. Nimeni să nu fie atât de nechibzuit încât să creadă că, întrucât el aparţine clasei templului, poate să meargă pe o cale egoistă şi nedreaptă, şi totuşi va putea rămânea în templu. Cei ce rămân în templu trebuie să urmeze regulile Domnului pe care li le-a dat şi care sunt scrise în Cuvântul Său.

31. Ierarhia romano-catolică ca o organizaţie afirmă că preoţii ei sunt reprezentanţii lui Dumnezeu şi ocupă aceste slujbe prin voinţa lui Dumnezeu. Ei îşi bazează ritualul pe legea lui Dumnezeu cu privire la preoţimea din Israel. În aceasta nu numai că lucrează greşit şi urmează o cale greşită, ci afară de aceasta lucrează fără nici o împuternicire. Nici o organizaţie omenească sau pământească nu poate să facă pe un om un preot al lui Dumnezeu. Instituţiile catolice care clocesc şi scot regulat o ceată de preoţi, nu fac acesta după voinţa lui Dumnezeu, ci urmează numai cursul lor egoist condus de Satan, duşmanul lui Dumnezeu. Ierarhia şi preoţii ei lucrează într-un mod făţarnic şi hulitor. Întreg sistemul este întemeiat pe minciună şi înşelăciune. Preoţii care aduc lui Dumnezeu o jertfă în dreptate sunt aceia, şi numai aceia, pe care i-a născut şi recunoscut Iehova ca fii ai Lui, şi care au fost unşi şi însărcinaţi de El ca servi ai Lui. Cu privire la Ierarhia romano-catolică şi la preoţimea ei Iehova declară că întreg sistemul este întemeiat pe minciuni şi este o urâciune în ochii Lui şi va fi cu totul nimicită. (Isaia 28:1-21). Jertfele Ierarhiei romano-catolice şi ale preoţilor ei sunt cu totul o urâciune în ochii lui Dumnezeu, şi El nu are nimic de-a face cu ele. Profeţia lui Maleahi nu vorbeşte de aşa-zişii preoţi ai unei instituţii întemeiate de oameni ca Ierarhia romano-catolică, ci de aceia care prin încheierea unui legământ cu Dumnezeu au devenit fiii Săi spirituali, dar după aceea s-au făcut necredincioşi şi au fost lepădaţi de Domnul; această profeţie se ocupă şi de aceia care au primit aprobarea Domnului cu ocazia judecăţii. Judecata din templu şi curăţirea ei descoperă cărei clase aparţine fiecare. Formalismul religios este un produs al Diavolului, al duşmanului lui Dumnezeu, şi toate jertfele preoţilor religiei sunt o urâciune în ochii lui Dumnezeu şi de aceea nu pot fi primite de El.

32. Ierarhia romano-catolică nu este luată deloc în consideraţie în porunca pe care o dă Dumnezeu în Exodul 20:12. Acea poruncă a fost dată poporului de legământ al lui Dumnezeu şi se referă cu deosebire la Israelul spiritual care este poporul Său de legământ în spirit. Iehova nu este Tatăl Ierarhiei romano-catolice,

Cuprins

și aceasta Ierarhia recunoaşte pe deplin prin faptul că numeşte pe capul ei pământesc "papa" şi aplică numele "tată" sau "părinte" fiecăruia aşa-zis "preot" din organizaţie. Domnul porunceşte ca fiii Lui să nu numească pe nici un om tată. Domnul Isus zice ucenicilor Lui şi tuturor celor ce devin urmaşi ai Lui: "Să nu numiţi pe nimeni tată pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri" (Matei 23:9). Fariseilor făţarnici, care au practicat o religie în numele lui Iehova, Isus Cristos le-a zis: "Tatăl vostru este Diavolul" (Ioan 8:44). Ierarhia romano-catolică şi preoţii ei, precum şi preoţii aliaţi în general, sunt Farisei anti-tipici, şi tatăl lor este Diavolul. Întocmai după cum Fariseii din vechime s-au împotrivit Împărăției şi domniei lui Dumnezeu prin Cristos Isus, tot aşa şi Fariseii moderni. Ierarhia romano catolică, dispreţuiesc Împărăţia lui Dumnezeu şi susţin într-un mod hulitor de Dumnezeu că ei guvernează lumea ca reprezentanţii lui Dumnezeu. Mulţi oamenii au fost amăgiţi să creadă că întrucât Iudeii au avut preoţi care au servit în acel timp poporului după voia lui Dumnezeu, şi Ierarhia romano-catolică şi preoţii ei servesc după voia lui Dumnezeu. Această afirmaţie nu găseşte nici un sprijin în Biblie. Aceste organizaţii religioase şi preoţii lor se luptă pe faţă împotriva Împărăției lui Dumnezeu sub domnia lui Cristos şi prigonesc pe toţi care iubesc şi servesc în mod sincer pe Iehova; şi aceasta este exact aşa cum a zis Isus că va fi. (Ioan 15:21). Ierarhia şi preoţii ei sunt o instituţie cu totul omenească, care a fost organizată sub conducerea lui Satan cu scopul ca să orbească pe oameni să se împotrivească lui Iehova şi să pângărească numele Lui. Profeţia lui Maleahi se referă la casa spirituală a lui Levi; şi din aceşti Leviţi este luată preoţimea ca să facă serviciul ei. Numai Leviţii spirituali care cinstesc numele lui Iehova primesc aprobarea Sa. Împlinirea completă a profeţiei în această zi arată limpede că numai aceia care trec proba cu succes şi sunt devotaţi cu totul şi în mod dezinteresat lui Iehova şi Împărăției Sale, primesc o judecată favorabilă. Aceştia sunt aceia care aduc lui Dumnezeu daruri în neprihănire spre onoarea numelui Său şi rămân credincioşi până la sfârşitul călătoriei lor pământești; și dacă fac așa ei vor locui veşnic cu Cristos Isus în Împărăţia Lui. Aceştia sunt cei ce cinstesc pe Tatăl lor Iehova Dumnezeu şi pe mama lor, organizaţia Lui; şi conform făgăduinţei Lui, zilele lor vor fi prelungite.

(Urmează continuarea)

Întrebări pentru studiu

1. Compară ordinea cronologică a scrierii profeţiilor cu cea a împlinirii lor. Când a putut fi înţeleasă profeţia lui Maleahi, şi de ce nu înainte de acel timp? Care este scopul acestei profeţii? Ce răspundere însoțește o înțelegere a ei?

2. Descrie situaţia Israelului natural în timpul când Maleahi a primit cuvântul profetic. Când şi cu privire la cine s-a împlinit profeţia?

3-5. Cum a dovedit Iehova cuvântul Său în Maleahi 1:2, (1) Israelului natural: (b) Israelului spiritual? De ce I-a iubit şi I-a eliberat Iehova?

6-7. Aplică asupra timpului prezent cuvintele: „Cu ce ne-ai iubit?" Explică răspunsul lui Iehova la această întrebare.

Cuprins

8. De ce a fost urât Esau de Iehova? Cum a prefăcut Iehova munţii şi moştenirea lui Esau într-o pustietate? Arată împlinirea acestei profeţii.

9-10. Cu referire la Maleahi 1:4 aplică a) cuvintele Edomului; b) declaraţia Domnului: „Să zidească ei, căci Eu voi surpa". Explică cuvintele acelora care stau de partea lui Iehova, şi arată cât de îndreptăţite sunt cuvintele lor. Cui spune Iehova, cuvintele scrise în versetul 5? Ce dovedeşte aceasta?

11. Aplică Exodul 20:12, Efeseni 6:1-3 şi 2Timotei 3:1-5. Şi de asemenea şi declaraţia: „Un fiu cinsteşte pe tatăl său, şi o slugă pe stăpânul său".

12-15. Explică cu ajutorul scripturilor înrudite a) relaţia exprimată în cuvintele "Dacă sunt Tată"; b) "cinstea" de care este vorba aici. Descrie situaţia care a provocat întrebarea profetică: "Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine?"

16,17. Explică cu ajutorul textelor biblice relaţia menţionată aici cu "Stăpânul". Arată motivul pentru întrebarea: "Dacă sunt Stăpân, unde este teama de Mine?"

18. Când şi cum a aflat poporul lui Iehova despre marea importanţă de a onora şi justifica numele Său? Cum au privit acest mare adevăr şi cu ce rezultat?

19. Cum aduc fiii o jertfă potrivită lui Dumnezeu?

20. Ce a cerut legea lui Dumnezeu de la preoţi cu privire la darurile aduse? Ce este altarul sau "masa" lui Dumnezeu? Ce pune El pe ea şi cum? În ce scop se face aceasta? Aplică plângerea profetică: "Masa Domnului este de dispreţuit!"

21-24. Descrie (a) modul de comportare al acelor care aduc o vită oarbă ca jertfă; (b) din ce constă o jertfă şchioapă. Explică ce se înţelege prin aducerea unei jertfe bolnave.

25. Care este, aşadar, datoria acelora care servesc pe Dumnezeu în mod credincios în această privinţă?

26,27. Arată cât de potrivită este a treia întrebare profetică din versetul 8.

28. Aplică versetul 9.

29,30. Arată că stările ce-au existat între Izraeliţii naturali şi care sunt indicate în versetul 10 găsesc o paralelă exactă între Izraeliţii spirituali, şi după cum s-a anunţat dinainte, au parte de dezaprobare.

31,32. Care fapte dovedesc limpede că preoţimea sistemului romano-catolic nu are nimic de a face cu organizaţia lui Dumnezeu şi este o urâciune în ochii Lui? De cine este formată preoţimea lui Dumnezeu, şi ce serviciu i s-a încredinţat?

MOTIVE PENTRU CONFLICTUL FINAL

Bătălia finală și decisivă se apropie cu pași repezi, și sentimentul ei se extinde peste întreaga lume. Rezultatul acelei bătălii va rezolva pentru totdeauna marea chestiune controversată, Cine este Dumnezeu? și cine este capabil și cine are dreptul să conducă pământul?. Forțele lumii, văzute și nevăzute, sunt adunate rapid pentru ceea ce Biblia numește „bătălia zilei mari a Dumnezeului Atotputernic”. – Rev. 16:14.

Cuprins

Iehova începe bătălia, pentru că este războiul *Lui*. Ea este o exprimare a indignării Sale neprihănite împotriva națiunilor adunate. (Isa. 34:1,2). Marele Său reprezentant executiv, care este Domnul Isus Cristos cel glorificat, este revelat în profeția Revelației (19:11) ca așezat pe un cal alb, „și în neprihănire El judecă și face război". „Calul alb" simbolizează războiul drept pe care El urmează să-l înceapă. Cununile, despre care profeția spune că sunt pe capul Lui, arată că El este îmbrăcat cu toată puterea și autoritatea. Profețiile se referă la locul bătăliei ca fiind o vale. Ea este marea vale a judecății, pentru că națiunile sunt adunate acolo în rânduri de bătaie ca să primească hotărârea Dumnezeului Atotputernic. Ea este valea măcelului, pentru că acolo va fi nimicită organizația lui Satan. Iehova a făcut pe profetul Său să spune organizației dușmanului aceste cuvinte: „Ţi-am întins o cursă şi ai fost prins, o, Babilon, şi n-ai ştiut lucrul acesta. Ai fost găsit şi ai fost prins, fiindcă ai pornit la luptă împotriva lui Domnului. Domnul şi-a deschis depozitul şi ;i-a scos armele condamnării. Căci aceasta este lucrarea Domnului Dumnezeu al oştirilor în ţara Haldeilor". (Ier. 50:24,25). „Când se vor înfierbânta, le voi pregăti ospeţele şi-i voi îmbăta ca să se înveselească! Vor cădea într-un somn veşnic, din care nu se vor mai trezi, zice Domnul. Îi voi coborî la înjunghiere ca pe nişte miei, ca pe nişte berbeci şi ca pe nişte ţapi. Cum a fost cucerit Şeşacul!". - Ier. 51:39-41.

Iehova a dovedit că fiecare din profeții Săi este adevărat, și a dovedit lucrul acesta aplicând fiecăruia și profeției fiecăruia cele trei reguli făcute în mod divin, și anume: Prima, fiecare din ei a vorbit în numele lui Iehova; a doua, fiecare a vorbit cu loialitate față de Iehova, având intenția să întoarcă oamenii la Iehova și să onoreze numele Lui; și, a treia, cel puțin o parte a lucrurilor prezise de fiecare profet s-a întâmplat, și ceea ce nu este încă împlinit se va împlini în mod cert. Acele părți ale profețiilor care nu au avut loc au legătură cu bătălia mare, sau războiul Dumnezeului Atotputernic împotriva lui Satan și a organizației lui care va implica fiecare națiune a pământului. Aceste profeții trebuie acceptate ca adevărate când regula divină menționată este aplicată profețiilor, și rezultă așadar că marele război al lui Iehova Dumnezeu încă stă să vină, este iminent, și va începe în scurt timp.

Iehova toarnă potirul sau paharul mâniei Lui și obligă fiecare națiune să bea din el; așa declară profetul Ieremia. (25:27,29). Este un potir al morții, pentru că ei vor bea, „și vor cădea, și nu se vor mai ridica…căci Eu voi chema sabia peste toți locuitorii pământului, zice Domnul oștirilor". Dar de ce să aducă Dumnezeu o așa mare nenorocire peste toate națiunile și locuitorii pământului? El are un motiv pentru care face aceasta.

Este oare pentru că puțini oameni au devenit proprietari a unor bogății extrem de mari că Dumnezeu va aduce marele războaie? În mod sigur acesta nu este motivul. Bogățiile materiale nu sunt condamnate de Domnul. Regele Solomon a fost foarte bogat. (2Cron. 1:12). Iosafat, care era, de asemenea, rege al Israelului, a avut mari bogății. (2Cron. 17:5). Regele Ezechia a avut „bogății extrem de multe". (2Cron. 32:27). Dumnezeu nu a condamnat pe niciunul din ei din cauza bogățiilor

Cuprins

lor. Oare marele război este iminent și pe punctul de a izbucni pentru că conducătorii politici nu au condus oamenii într-un mod perfect? Cu siguranță nu. Cineva a trebuit să conducă, și, toți oamenii fiind imperfecți, niciunul nu ar fi putut conduce perfect. Au existat mulți oameni în politică care au făcut cu sinceritate tot ce au știut să facă. Mulți din oamenii bogați din politică și-au folosit mijloacele să facă bine.

Atunci de ce ar trebui să vină această nenorocire iminentă peste oamenii și națiunile pământului? Pentru că oamenii au fost îndepărtați de Iehova Dumnezeu și au fost înșelați să se închine Diavolului, și pentru că numele sfânt al lui Iehova a fost folosit într-un mod ipocrit prin aceasta, aducând ocară asupra Lui și ducând astfel oamenii pe calea Diavolului și a distrugerii. Și cine este cel mai de condamnat și cel mai responsabil pentru această stare?

Aduceți-vă aminte că Satan a organizat pentru prima dată Babilonul și a instituit religia Diavolului, înșelând oamenii să i se închine și să ocărască și să defaime numele sfânt al lui Iehova Dumnezeu. După aceea el a organizat Egiptul, marea putere mondială, punând forțele comerciale și militare în fruntea lui și a pus peste națiune religia diavolului său. Apoi a organizat Asiria cu politicieni în frunte, sprijiniți de puterea comercială, și a pus în spinarea acelei puteri mondiale religia satanică și a îndepărtat pe oameni de la Iehova Dumnezeu. În schimb el a saturat cu religia Diavolului fiecare putere mondială care a urmat, și fraudă și înșelăciune a adus batjocură asupra numelui lui Dumnezeu și a îndepărtat pe oameni de la El.

Când creștinismul, care a fost organizat ca o organizație pură, a început să crească, Satan a organizat o mare putere comercială și politică mondială și a determinat-o să adopte religia creștină doar cu numele, și a corupt organizația cunoscută ca creștinism și a făcut-o o religie a Diavolului. Aceasta nu înseamnă că el a corupt pe creștini puri, ci a corupt organizația, a făcut-o o parte a propriei sale organizații, și a numit-o „creștină”. Se vede clar, așadar, că Babilonul este organizația Diavolului, este „mama tuturor curvelor”, și a făcut pe conducătorii politici și giganții comerciali ai pământului să comită adulter cu ea; și astfel toate puterile mondiale, alcătuite din factori politici, comerciali și religioși, au adus dezonoare și rușine și batjocură asupra numelui lui Iehova Dumnezeu. Politicienii și conducătorii și giganții comerțului, care au adunat mari bogății, onoare și putere, au fost adoptați de sistemul religios rău al lui Satan și atrași în cursa lui, și au fost făcuți o parte a Babilonului, așa cum este numită organizația lui.

Domnul a făcut ca numele și istoria primelor trei puteri mondiale, și anume, Egiptul, Asiria, și Babilonul, să fie scrise pentru ca să se vadă la sfârșitul lumii cum au reprezentat ele pe Diavolul. Egiptul este unul din numele organizației Diavolului cu puterea comercială și militară în frunte; Asiria este unul din numele aceleiași organizații a Diavolului cu conducătorii politici făcuți proeminenți; și Babilonul este numele organizației Diavolului cu religia în frunte. Toate constituie organizația Diavolului, și toate sunt aliate în prezent în Liga Națiunilor și în tratate de pace și curți mondiale, în care răutatea dușmanului a fost adusă la apogeu. Mulți din locuitorii pământului au fost atrași în organizație și o susțin de bunăvoie.

Cuprins

Atât conducătorii politici, cât și cei comerciali sunt responsabili înaintea lui Dumnezeu pentru răul pe care l-au făcut, însă cei mai condamnabili și cei mai responsabili înaintea lui Iehova, și care merită și care vor și primi cea mai aspră pedeapsă, sunt liderii religioși și fruntașii turmelor religioase.

Dumnezeu a indicat clar în Cuvântul Său că popoarele Egiptului și ale Asiriei vor fi restatornicite și salvate în timpul conducerii Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. (Isa. 19:20-23). Însă faptul că Babilonul va deveni cu totul pustiit și nu se va mai ridica niciodată este arătat clar prin Cuvântul Său. Religiile, organizate de Diavolul și desfășurate de agenții săi, au fost formate deliberat și folosite ca să defaime pe Dumnezeu și să ducă oamenii pe calea distrugerii. Nu a existat niciodată o scuză pentru aceasta, și prin urmare, nu există circumstanțe atenuante care să fie luate în considerare la judecata finală asupra Babilonului. Prin cuvintele profetului Său Dumnezeu numește trei motive pentru care va aduce marea nenorocire a războiului final asupra lumii, spunând: „Iată, Domnul (Iehova**)** goleşte ţara şi o pustieşte, o întoarce cu susul în joc, și îi împrăștie locuitorii. Ţara a fost pângărită de locuitorii ei, căci au (1) încălcat legile, (2) au schimbat regulile, (3) au rupt legământul veșnic". – Isa. 24:1,5.

Legile lui Iehova sunt reguli de acțiune pe care El le-a făcut și promulgat în beneficiul omului. El este marele Dătător al vieții, și nici un om nu poate obține viață veșnică fără a cunoaște și asculta pe Dumnezeu. Prin urmare, în beneficiul omului El a făcut aceste legi. (Prima) „Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine". (Ex. 20:3). (A doua) „Să nu-ți faci chip cioplit, nici o asemănare a ceva ce este în cer sus, sau jos pe pământ, sau în apele de sub pământ". (Versetul 4). (A treia). „Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești". – Versetul 5.

Fiecare națiune de sub soare practică o religie care este în încălcare a acestor legi. Cei mai condamnabili călcători ai legii printre toți care au practicat o religie ipocrită sunt cei cunoscuți ca „creștinismul organizat" sau „creștinătatea", pentru că aceasta a fost practicată ca religia în numele lui Iehova Dumnezeu și a Fiului Său iubit Cristos Isus, și a fost și este practicată în mod ipocrit. Ipocrizia este o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Majoritatea națiunilor care formează Liga Națiunilor susțin a practica „religia creștină", și ei fac aceasta într-un mod blasfemiator susținând că Liga Națiunilor reprezintă Împărăția lui Cristos pe pământ. Această religie diabolică este aceea despre care profeția sacra vorbește ca „urâciunea care pustiește". (Daniel 11:31; 12:11). Atât catolicii, cât și „protestanții" se unesc în numele lui Cristos și „stau în mod ipocrit în locul sfânt", pretinzând a reprezenta pe Dumnezeu pe pământ. Papa, ca șef al sistemului religios catolic, susține a fi vice-regentul special al lui Cristos și al Împărăției Sale, și că regatele rele din prezent ale lumii sunt regatul lui Cristos. Ambele religii catolice și „protestante" folosesc numele lui Cristos și, formând ceea ce se cunoaște ca „creștinismul organizat", se unesc în adoptarea Ligii Națiunilor, susținând că întregul aranjament este expresia vizibilă a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ; așadar, aceștia au călcat într-un mod grav legile lui Dumnezeu, așa cum a spus mai sus profetul.

Cuprins

Adresându-se în special urmașilor Săi de pe pământ de la sfârșitul acestei lumi, Domnul Isus s-a referit la această evoluție a lucrurilor și a dat sfaturi cu privire la cursul corect pe care trebuie să-l ia oamenii cu bună voință în aceste condiții, spunând: „Când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit profetul Daniel, stând în locul sfânt, (cine citește, să înțeleagă), „atunci cine este în organizația rea mondială să fugă la Împărăția lui Dumnezeu. – Mat. 24:15.

REVELAȚIA LUI ISUS CRISTOS

IEHOVA DUMNEZEU este lumină. El este izvorul luminii și al vieții. El a făcut cerurile și pământul și a dat spiritul vieții tuturor celor care mișcă și au suflare. El a făcut munții, i-a cântărit în cântarul Său, și i-a pus ca monumente eterne spre propria Sa măreție și pentru mirarea și admirația creaturilor Sale pământești care-L iubesc. El a făcut soarele ca să lumineze pământul ziua, și luna și stelele ca să-l lumineze noaptea. În fiecare dimineață, și pentru totdeauna, El face ca razele Sale de lumină să se înalțe deasupra piscurilor munților și să-și răspândească brațele de-a lungul cerurilor, vorbind despre puterea Sa nelimitată și despre gloria infinită. Nu există nici un sunet audibil care să tulbure liniștea profundă și uimitoare care însoțește începutul zilei Sale. Fiarele câmpului și păsările cerului păstrează pacea, și chiar și vânturile sunt liniștite.

Creatorul Atotputernic este nevăzut; totuși El este vizibil prin lucrările Sale. Spațiul acoperit de cerurile întinse de lumină este cortul Său. Din moment ce nu putem vedea vântul, cu cât mai puțin ochii umani pot să-L vadă pe Acela care umblă pe aripile vântului; totuși noi știm că El este prezent. Norii Săi, ca niște care maiestuoase, hoinăresc peste munți, reflectând splendoarea Lui strălucitoare. Cuvintele inspirate ale cântărețului plăcut sunt respirate în tăcere și devotament profund față de Cel Preaînalt. „Binecuvântează-l pe Iehova, suflete al meu! O, Iehova, Dumnezeul meu, tu eşti nespus de mare. Te-ai îmbrăcat în demnitate şi splendoare, înfăşurându-te în lumină ca într-un veşmânt şi întinzând cerurile ca pe o pânză de cort. Tu eşti Cel care îşi construieşte din grinzi camerele de sus, în ape, care îşi face carul din nori,c are umblă pe aripile vântului”. – Ps. 104:1-3, *Psalmii Rotherham*.

În urmă cu mult timp Dumnezeul Veșnic a trimis pe Fiul Său preaiubit în această lume a întunericului, și El a fost lumina lumii. Sângele Lui a fost vărsat pentru ca oamenii să poată vedea lumina și să trăiască și pentru ca numele Tatălui Său să fie glorificat. El a fost ridicat din morți și a adus viața și nemurirea la lumină. (2Tim. 1:10). Iehova și-a dat cuvântul că Fiul Său preaiubit va veni din nou în putere și glorie, își va întemeia Împărăția și va oferi tuturor oamenilor oportunitatea să vadă lumina și să fie binecuvântați și să trăiască pe pământ; și că atunci numele și cuvântul lui Iehova va fi justificat. Acel timp este aproape.

Cuprins

Cristos este pus pe tronul Său, și apoi vine la templul Său în strălucirea gloriei Sale cu înfățișarea Lui strălucind ca soarele, pentru că El este Soarele neprihănirii. Strălucirea Lui nu va fi întunecată niciodată. La timpul potrivit lumina va ilumina tot ceea ce trăiește, și pământul va fi plin de cunoștința gloriei lui Iehova ca apele care acoperă adâncul mare. Binecuvântați sunt înțelepții care vin până în această zi. Dacă ei continuă înțelepți ei vor înțelege și se vor bucura.

Ultima carte a Biblie este numită Revelația. Ea este o parte a Cuvântului lui Iehova Dumnezeu și este o profeție. Este de așteptat că unii din unșii lui Dumnezeu de pe pământ vor fi favorizați cu o înțelegere a acesteia. Înțelegerea ei trebuie să fie datorită luminii de la Iehova care strălucește peste Capul clasei templul Său și în beneficiul celor care-L iubesc și care iubesc venirea Lui la templu.

„Revelația" înseamnă literal „descoperire". Ea este descoperirea lucrurilor care au fost împlinite dar care nu au fost înțelese după Scripturi; ea este descoperirea lucrurilor în curs de împlinirea a însemnătății care răsare acum peste copiii ascultători ai lui Dumnezeu; de asemenea, ea este cel puțin o descoperire parțială a lucrurilor care urmează să fie împlinite și înțelese imediat prin harul lui Dumnezeu. (Isa. 42:9). Iehova a încredințat Fiului Său glorificat, Cristos Isus, mesajul care la timpul potrivit trebuie să fie făcut cunoscut clasei servului Său. Isus a trimis pe îngerul sau reprezentantul Său și a făcut pe slujitorul Său Ioan să scrie mesajul în coduri sau simboluri. Vine timpul pentru a înțelege mesajul, și Domnul prin reprezentantul Său face de înțeles mesajul celor pe care i-a reprezentat Ioan. – Rev. 1:1.

Slujitorul și apostolul Ioan a fost un om foarte în vârstă când a scris acea carte de simboluri. El a fost ultimul supraviețuitor din toți cei care au scris sub inspirație. El a folosit cuvintele „a depune mărturie", „a mărturisi" și „mărturie" mai mult decât orice alt scriitor al Bibliei de la Cristos Isus. A depune mărturie a fost tema și lucrarea sa principală. Ioan, prin harul Domnului, a prefigurat sau a reprezentat pe rămășița credincioasă care a așteptat sau rămas până la venirea Domnului Isus Cristos la templul Său. Peste aceștia Dumnezeu a revărsat „harul și îndurarea" Sa extraordinară, ceea ce înseamnă numele „Ioan". Când a scris, Ioan a fost în exil pe insula Patmos pentru că mărturisise pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Acum rămășița este în exil fiind proscrisă de toți ceilalți de pe pământ datorită devotamentului ei neabătut față de Dumnezeu și depunerii mărturiei pentru numele Lui. Ioan a fost „în spirit în ziua Domnului" când a primit mesajul ca să-l scrie. „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul", și membrii rămășiței sunt pe pământ și se bucură în spirit fiindcă spiritul Domnului a fost turnat peste toate făpturile devotate Lui. Rămășița „vede viziuni" acum. (Ioel 2:28, 29); adică, primește o înțelegere a lucrurilor care nu au fost înțelese până acum. O binecuvântare specială este partea rămășiței, fiindcă Învățătorul Cristos Isus descifrează pentru ei simbolurile cărții Revelația; de asemenea, și cei care iubesc neprihănirea, și aud și împlinesc ceea ce înțeleg, vor fi binecuvântați. (Rev. 1:3). Cei care urăsc învățătura și aruncă Cuvântul Domnului în spatele lor, care scot din Cuvântul

Cuprins

descoperit al lui Dumnezeu sau care adaugă la el adăugând „semne” ca piramida din Ghizeh, nu vor înțelege. „Niciunul din cei rău nu va înțelege”. – Ps. 50:17; Dan. 12:10; Rev. 22:19.

Timpul pentru împlinirea profeției Revelației pare să fie de la anul 1879 înainte până când Împărăția este în deplină stăpânire. Cam în jurul acelei date prezența a doua a Domnului a început să fie analizată în paginile *Turnului de Veghere*, care de atunci și până acum a fost mijlocul de comunicare al adevărului la cei care iubesc pe Domnul. Toți cei ce iubesc pe Domnul într-un mod suprem cred că *Turnul de Veghere* a fost început și a fost menținut prin puterea și harul Lui. Timpul pentru înțelegerea profeției Revelației trebuie să fie în mod neapărat după venirea Domnului la templul Său. Cei care înțeleg semnificația ei vor vedea privilegiul mare și binecuvântat de a fi martori pentru Domnul și pentru numele și planul Său.

Faptul de mare importanță în Revelația, și pus acum înaintea tuturor celor născuți din spirit și înaintea oamenilor cu bună voință de pe pământ, este adevărul mare și impresionant că Reprezentantul Principal al lui Iehova, Prințul și Conducătorul drept al pământului, Cristos Isus, este prezent acum la templul lui Dumnezeu făcând o lucrare de judecată în numele Tatălui Său. Regele și Judecătorul puternic este ilustrat ca umplut de „bucuria nouă a Împărăției” și a invitat pe cei aprobați să intre în bucuria Lui. Părul Său alb imaculat și veșmintele Sale glorioase, care apar în descrierea Lui în Revelația, sugerează înălțarea Lui și faptul că El a venit în puterea și gloria Tatălui Său. (Mat. 16:27). Ochii Săi sunt aprinși cu decretele judecătorești drepte, care taie în toate direcțiile și fără părtinire. El este însoțit de „șapte stele”, sau miriade de îngeri, pe care i-a împuternicit să pună în aplicare ordinele Sale. (Mat. 25:31). Și „cei ce vor fi înțelepți (și servul credincios) și care vor întoarce pe mulți la neprihănire” sunt ilustrați ca sfeșnice, sau lampadare, cărora le este dat privilegiul de ține sus lumina Cuvântului lui Dumnezeu și cărora le sunt încredințate interesele Împărăției pe pământ. – Dan. 12:3; Mat. 13:43.

Clasa servului Îl privește astfel la templu conform viziunii simbolice: „Eram în spirit în ziua Domnului şi am auzit în spatele meu un glas puternic, ca de trâmbiță, zicând: Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă; ce vezi, scrie într-o carte şi trimite-o celor şapte biserici care sunt în Asia: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia şi Laodiceea. Şi m-am întors să văd al cui era glasul care vorbea cu mine şi, când m-am întors, am văzut şapte sfeşnice de aur, iar în mijlocul sfeşnicelor pe cineva ca un Fiu al omului, îmbrăcat cu un veşmânt care îi ajungea până la picioare şi încins la piept cu un brâu de aur. Capul şi părul lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada, iar ochii Lui erau ca o flacără de foc. Picioarele Lui erau ca arama strălucitoare care arde în cuptor, iar glasul Lui era ca vuietul multor ape. În mâna dreaptă avea şapte stele şi din gura Lui ieşea o sabie cu două tăişuri, lungă şi ascuţită, iar înfăţişarea Lui era ca soarele când străluceşte cu putere. Când L-am văzut, am căzut ca mort la picioarele lui. El şi-a pus mâna dreaptă peste mine şi a zis: Nu-ţi fie teamă! Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă;

Cuprins

Eu sunt cel ce trăiește și am fost mort; dar, iată, că sunt viu pentru totdeauna. Amin; şi am cheile morţii şi ale morții. Scrie lucrurile pe care le-ai văzut și lucrurile care sunt şi lucrurile care se vor întâmpla după acestea." – Rev. 1:10-19.

Clasa servului, reprezentată de Ioan, din pricina viziunii glorioase, este foarte smerită și uimită fiind în supunere înaintea marelui Iehova Dumnezeu. Domnul întărește și încurajează această clasă și îi spune în esență: „Mergeți și vestiți aceste lucruri pe care le vedeți, și spuneți oamenilor ce are să se întâmple. Clasa „servului credincios" ascultă.

SCRISORI

PE PRIMUL LOC ONOAREA LUI IEHOVA ȘI A REGELUI SĂU

Dragă frate Rutherford:

Vă rog să acceptați această scrisoare de la o întâlnire anuală a adunării din Londra, ținută astăzi, care exprimă dragostea noastră caldă și asigurarea cooperării noastre continue.

Cu vizita dumneavoastră recentă și evenimentele conexe încă proaspete în memoria noastră, am dori să ne exprimăm aprecierea pentru oportunitatea acordată nouă de a lua parte împreună cu dumneavoastră în această mare mărturie – una din cele mai palpitante, dacă nu cea mai palpitantă în experiența noastră, și care încoronează un an minunat de serviciu pentru Iehova.

Suntem recunoscători pentru conducerea energică pe care dumneavoastră, sub îndrumarea Domnului, o faceți în permanență pentru poporul Lui, și pentru exemplul dumneavoastră loial. Răspunsul care vine de la cei care, ca și dumneavoastră, au pe primul loc în minte onoarea lui Iehova și a Regelui Său trebuie să aducă bucurie adăugată inimii dumneavoastră.

Recunoștința noastră ar fi exprimată incomplet dacă nu am menționa cartea *Bogăție*. Nu numai că studiile au fost foarte plăcute și utile, ci cartea a devenit rapid unul din cele mai valoroase instrumente pe care Domnul, prin dumneavoastră, l-a pus în mâinile rămășiței pentru creșterea lucrării Lui printre oamenii cu bună voință. Ne bucurăm de cunoștința specială că fiecare efort credincios trebuie să aducă în cele din urmă laudă numelui lui Iehova.

Rugându-ne ca binecuvântarea Lui să continue peste dumneavoastră, rămânem,

Frații dumneavoastră în serviciul Lui,
ADUNAREA DIN LONDRA (Anglia).

Cuprins

LUMINĂ LA TIMPUL SĂU POTRIVIT

Dragul meu frate Rutherford:

Trebuie să vă scriu câteva cuvinte de mulțumire pentru binecuvântările multe pe care Domnul le-a revărsat peste mine de când am ascultat discursul dumneavoastră despre Armaghedon în Newark, N. J. Trebuie să spun că am fost catolic până acum un an și jumătate; dar, datorită citirii cărților dumneavoastră și Bibliei, Domnul mi-a deschis ochii față de adevărul Său minunat, și am luat o poziție de partea Domnului. Am fost în lucrarea de mărturie trei luni, și trebuie să spun că nu m-am simțit niciodată mai fericit în viață. Domnul, desigur, dă lumină la timpul Său potrivit, și cu ajutorul Lui și al lui Cristos Isus voi duce mesajul Lui despre Împărăție la toți cei care vor să audă. Mulțumindu-vă din nou, rămân,

Unul din servii Domnului,

MARJORIE FULLER, *Massachusetts*.

Cuprins